

பார்த்ததே உத்தமம்

பார்த்ததே உத்தமம்

பார்த்ததே

பார்த்ததே உத்தமம்

பார்த்ததே

பார்த்ததே உத்தமம்

பார்த்ததே உத்தமம்

பார்த்ததே உத்தமம்

பார்த்ததே உத்தமம்

பார்த்ததே உத்தமம்

பார்த்ததே உத்தமம்

பார்த்ததே உத்தமம்

1934

(புற-4)

போகர் சரித்திர வரலாறு.

அவையடக்கம்.

மகாமகுத்துவம் பொருந்திய பதினென்சித்தர்களும், நாற்பத் தெண் பெரிய முனிவர்களும் நவகோடி ரிஷிகளும் அவரவர்கள் தங்கம் தங்கன் சேவகாருண்ணியத்தினால் ஏற்படுத்திய இருபத்தோரி கட்சகிர்த்தங்களில் அனேக மகுத்துவங்களும் உலக மகிமைகளும் கூறிய வண்ணம்ருக்க என்ருருவாகிய மகுத்துவம் பொருந்திய காளாங்கோதர் சீனபதிதேசத்தில் சமாதியடைந்த காலத்திலே எனக்குப் பித்தசித்தவண்ணம் அடியேன் குளிகைபூண்டு குருமொழி தவராத இந்த பெருநூலென்னும் போகரோழாயிரமாகிய சத்தகாண்டத்தை அடியேன் சத்தசாகாமுந் திரிந்து வடதிக்கையும்பரிந்து மேற்கூறிய சேந்து முனிவரார்சீர்மங்களெல்லாம் பார்த்தறிந்து வடநூலார் தென்னுலகார் கூறிய சாத்திரத் தொகுப்பெல்லாங்கடந்து வேதபுராண இதிகாசங்களெல்லாம் கட்டறத்து மலைநாடென்னும் வடபொதிகைச் சார்புச்சென்று மகமேரில் இருப்பவரையும் கண்டுகிரேநாதி ரோதாதவாபா மூன்றுயுக சங்கைகளெல்லாம் தெரிந்து எந்த நாட்டிலுஞ்சிறந்த பொன்னாடாகிய சீனபதியிற்சென்று மேற்படி சீனபதிபாருக்கு உலகமகிமையெல்லாம் தெளிவர வுபதேசஞ்செய்து மேற்படி கிரத்தமாகிய போகரோழாயிரம் பாடத்துணிந்தேன் இந்த கிரத்தத்தைத் தென் பொதிகையில் வாழும் மகுத்துவம் பொருந்திய அகத்திய மகாமுனிவர் திருச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றல் செய்ய வாயிற்று அம்மலையில் தெய்விகத்தன்மை பொருந்திய அகத்திய முனிவர் செய்த பன்னிராயிரக் காண்டத்தையும் அம்மலையி லிருக்கும் திபாசனரிஷிகள் முதலானவர்களும் இந்நூலுக் கொப்பாக பன்னிராயிரத்தை புலமைகூறி அங்ஙனமே அரங்கேற்றத் துணிந் தார்கள்.

முதலாவது காண்டம் பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
நூல்	2	சிவப்பு சவ்வீரவைப்பு	78
முக்கோணசக்கரமகிமை	„	பரங்கிபாஷாணவைப்பு	79
வாசியோகம்	4	நூல்முறை	80
மணிபூரகம்	8	கோரைவீரவைப்பு	81
அநாகதம்	9	துரிசிசுரு	82
விசந்தி	10	சிவப்புவெவாச்சாரம்	86
ஆராதாரதரிசனம் காயத்திரி	13	இந்துப்புவைப்பு	93
வாசியோகம்	17	கெந்தியுப்பு	94
நரகசொர்க்காதி	19	குடோரி	„
புரியஷ்டம்	22	குடன்வைப்பு	95
மறுபிறவியில்லாமல்	23	அயமுருக்கு	„
மனப்பெருமை மவுனயோகம்	25	காந்தகத்து	96
புசண்டர்யோகம்	38	மாதம் பனிரெண்டுக்கும கற்ப	„
ஆசனத்திலப்பியாசிக்கமுறை	33	அனுபானங்கள்	99
மனோன்மணிப்பெருமை	45	சதுரக்கள்ளிகற்பம்	100
அஷ்டாங்கசித்தி	„	மிளகுக்கற்பம்	„
ஏமசித்தி	„	முப்பொடிது துவளை அமுர்	101
அங்கிஷ்சித்தி	„	கரிசாலை	„
அஷ்டாங்கம்	46	வேம்பு	„
எமம்பத்துக்குவிபரம்	„	சர்க்கரைவேம்பு குமரிமலை	102
நேமப்பத்துக்குவிபரம்	48	கிளிமூக்கு மாங்காய்	103
காமப்பாலுடம்பில்கலத்தல்	53	நெல்லிக்காய்	104
பிரத்தியாகரமாறுக்கும்	„	சிவனார்வேம்பு	„
அவரீயாகம்	57	அண்டகற்பம்	„
உப்புக்கட்டு	60	உப்புக்கட்டு	106
ஆயிபூசை	61	மயூரச்செம்பு	112
பூரவுப்பு	„	அயச்செம்பு	113
வெடியுப்புச்செயரீர்	62	காந்தசத்து	114
சாரசத்தி	70	பாலாசம்	118
சாரசன்னம்	„	சந்திரோதயம்	119
சாரரீர்சினச்சன்னம்	71	மகாகிராவகம்	„
சூட்சுன்னம்	„	சாரக்கட்டுசன்னம்	122
அண்டச்சன்னம்	„	கெந்தகத்தயிலம்	122
கிமிளைச்சன்னம்	„	கேசரத்தின்தயிலம்	123
பரிச்சன்னம்	71	அயச்செப்பு	„
சாரக்கட்டு	„	தாளகம்	„

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
சாரநீர்	124	சாரநீர்	45
செய்யுடையானம் கார்மு		துருசுஜெயநீர்	"
செய்யுடையானம்	125	பொற்றொட்டி வைப்பு	147
செய்யுடையானம்	126	ரத்தபாஷாணம்	"
செய்யுடையானம்	127	அஞ்சனபாஷாணம்	"
செய்யுடையானம்	128	நாகப்பதங்கம்	"
செய்யுடையானம்	130	ரத்தசிக்கி	148
செய்யுடையானம்	"	எம்சிக்கி	149
செய்யுடையானம்	136	தாம்பரச்சன்னம்	150
செய்யுடையானம்	"	மிறுதார்கிங்கு	"
செய்யுடையானம்	137	பாஷாணப்பேர்வகை	151
செய்யுடையானம்	138	மிருதாருசிக்கிச்செப்பு	152
செய்யுடையானம்	139	பூநாகச்சத்து	153
செய்யுடையானம்	140	சங்குசெப்பு	155
செய்யுடையானம்	143	வக்கிராந்தசத்து	156
செய்யுடையானம்	143	காயகற்பம்	158
செய்யுடையானம்	144	துற்பெருமை	"

முதலாவது காண்டம் பொருளகராதி முற்றிற்று.

இரண்டாவது காண்டம், பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
செய்யுடையானம்	112	காயகற்பசமாதி	173
செய்யுடையானம்	"	மெய்ஞ்ஞானோபதேசங்களா	
செய்யுடையானம்	113	வன	174
செய்யுடையானம்	"	லிங்கப்போக்கு	6
செய்யுடையானம்	115	காயகற்பம்	"
செய்யுடையானம்	"	இலிங்கவேதை	17
செய்யுடையானம்	116	சூட்சுமுப்பூமாரக்கம்	117
செய்யுடையானம்	"	லிங்ககுரு	"
செய்யுடையானம்	117	நாகவேதை	178
செய்யுடையானம்	"	உப்புக்கட்டு செந்தூரம்	"
செய்யுடையானம்	118	உலகவாதி	179
செய்யுடையானம்	119	சகஸ்திரசத்து	181
செய்யுடையானம்	190	அண்டசத்து	181
செய்யுடையானம்	170	நாகபற்பம்	182
செய்யுடையானம்	172	வெள்வக்கபற்பம்	183

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
துரிசிகட்டு	184	கறுப்பு செந்தாமரை	213
குளிகைசாரணை	185	சித்திரகிரிபருவதம்	214
குளிகைக்குள் பூசுமருந்து	„	சித்தர்கள் சித்திரகிரியைப்பொ	
புடத்துக்குராசன்	186	ன்னாக்கிட்டது	214
சிறுகண்ணாகவேதை	191	போகர் வச்சிரகண்டி பெற்றது	215
அவக்களங்கு	„	போகர் கிரேதாயுக சித்திரைக்	
கெந்தகத்தயிலம்	192	கண்டது	„
செம்புகத்தி	193	போகர் துவாபரயுக சித்திரை	
பச்சைவெட்டுவேதை	„	க்கண்டது	„
ரசிதமார்க்கம்	194	போகர் ஆஸ்தானகிரிகண்டது	216
அயக்களங்கு	„	போகர் செத்தவரை எழுப்பு	
தாளகக்கட்டு	195	வதை தடுப்பது	217
அயக்கலங்குசெப்பு	196	கெண்ட பேரண்டரிஷி பச்சி	
பாஷாணக்கட்டு	197	போகரைகண்டது	„
நாகவேதை	„	போகருக்கு பச்சியுபதேசம்	218
லிங்கவேதை	198	போகர் பொன்பச்சியைக்கண்	„
இரசவேதை	199	போகர் அதிசயம்பார்த்தது	„
போகர் குளிகைவதிசயம்	„	போகர் திருப்பாற்கடல்கண்டது	220
சித்தர்கள் வருத்துப்போக்கு	200	சிறு கண்ணாக வேதை	221
இராஜாக்கள் வைப்பு	„	மிருதார்சிங்கு வேதை	„
விலாடமாந்தகாம்தருமர்வைப்பு	201	பொன்னிமீனே வேதை	222
விபீஷணன் வைப்பு	202	நீலவானத்தயிலம்	„
இந்திரசித்துசாபம்	„	வெள்வங்கம்நீர்வாங்க	223
சாபநிவர்த்தி	203	லரிவங்கவெட்டை	„
இராவணன் வைப்பு	„	லிங்கசெப்பு	224
பஞ்சாலன் வைப்பு	204	பூரக்கட்டுசெடிகைவேதை	225
போகர் இறந்தவரைக் காண்		வீரக்கட்டு	226
பிக்க ஜாலமாளிகை	„	தாளக்கட்டு	„
போகர் மனையின்பேரிலிருந்து		துருசுகளங்கு	227
குதித்தது	206	காந்தவேதை	228
பாளம்என்பது வாராவதி	„	அயச்செந்தூர்வேதை	„
போகரிடம் பதுமைபேசியது	208	காயசிக்கிபற்பம்	229
இரண்டாவது பதுமைக்கு		வீரமெழுக்கு	230
போகர் வணக்கஞ்சொல்வ	209	போகசித்தர் வழலைமாற்கம்	
போகர் சுப்ரமணியர் கோயில்		தடுப்பது	„
கண்டது	„	தூல் தொகுப்பு	232
போகரிஷி ஆசீர்மம்சொன்னது	210	பாஷாணப் பதங்கம்	„
சித்தர்கள் உளவுசொன்னது	212	கங்கால் பச்சைவேதை	233
மேருவுக்கு மேற்கு சித்தர்		செப்புதொட்டிவேதை	„
மகுத்துவம்	„	வுர்னக்களிம்பு	234

பொருள்	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
விக்கம்போக்கு	235	பூரீறுக்கு பூமிவளம்	270
பொருள்	236	பூரீரெடுக்க விதி	273
சித்தர் பழப்பு	"	பூரீர்எடுக்க மதுபாகம்	274
போகர் வெழிபாக்கம்	238	மேருவுக்கு இடபாகத்தில் கண்	
போகர் கமலமுனியைக்கண்ட	"	ணபிரான் ஸ்திரிகள் லீலைம	
வெள்வக்கவெட்டை	239	ண்டபத்தை போகர்கண்ட	"
பெய்மீயிர்கை	241	போகர் பூரீகிருஷ்ணமண்டலத்	
சாக்கட்டு	242	தில் சித்தர்களை கண்டது	275
காந்தகர்பம்	243	போகருக்குச் சாபம்கொடுத்த	276
மேய்க்கெடை கட்டிவிர்கை	244	கமலமுனியைக்கண்டது	278
மேய்க்கெடை	245	போகர் நளபதியைக்கண்டது	"
போகர் சொர்னவயிரவபூசை	246	போகர் அகஸ்தியர்மலைகண்ட	280
மார்பினை	247	போகர் இரத்தினகிரிகண்ட	281
போகர் மேய்க்கெடை	"	போகர் திருமூலர் பாட்டரை	
போகர் பச்சைக்காப்பூவை	248	சமாதியில் கண்டது	282
கண்டிரியைப்பு	"	திருசங்கு போகருக்கு புத்தி	
மேய்க்கெடை	249	கூறல்	284
மேய்க்கெடை	250	போகர் கமலமுனியைக்கண்ட	285
மேய்க்கெடை	"	போகர்சத்திய அரிச்சந்திரன்	
போகர் லீலைக்கட்டு	"	சமாதிகண்டது	"
மேய்க்கெடை	253	சமாதிதிறந்தது	287
தாசகலியசெந்தூரம்	254	அரிச்சந்திரனிடம் போகர்	
குடவன் செம்பு	255	உபதேசம் பெற்றது	288
மேய்க்கெடை	256	போகர் சீனபதிக்குவந்தது	"
மேய்க்கெடை	257	போகர் காத்தாடிவித்தைசெய்	
மேய்க்கெடை	258	தது	"
போகர் மூல கற்பம்	259	கமலமுனி பரிவுகூறினது	290
அரிவி வைப்பு	260	இரசசெந்தூரம்	"
போகர் வப்புமணி	"	சீனவிரவைப்பு செந்தூரம்	293
சன்னிக்கு கடரெண்ணை	262	குருவுபசாரம்	294
மேய்க்கெடை	"	குருநிறத்தைசாபம்	295
மேய்க்கெடை	263	வெடியுப்பு செந்தூரம்	296
மேய்க்கெடை	"	சுக்கானகல்சன்னம்	298
மேய்க்கெடை	264	போகர் ஈமோற்கம்	299
மேய்க்கெடை	"	போகர் சித்திராதம் நடத்தி	
மேய்க்கெடை	265	னது	"
போகர் மோகிதில் வெள்ளை	"	நாகக்களங்குசெந்தூரம்	302
மேய்க்கெடை	"	போகர் மாற்றுயர்வுவேதை	304
மேய்க்கெடை	266	மாற்றுயர்வுவேதை	"
மேய்க்கெடை	268	வெள்வக்கக்களங்கு	305

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
கரிவங்கவெட்டை	306	உப்புசெந்தூரவேதை	314
போகர்போல்விதை	"	காயகற்பத்தயிலம்	315
போகர் றோனிக்கப்பல் செய்	308	மூடருக்கோதியுத்தி	316
தது	313	சித்தர்கள் நூல்பார்க்கத்தொ	
அயக்குபேரி		குப்பு	317

இரண்டாவது காண்டம் பொருளகராதி முற்றிற்று.

மூன்றாவது காண்டம்

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
நவகண்டரிஷியைக் காலாங்கி		இரண்டாவது வல்லாரைக்	
குருகண்டது	322	கற்பம் கருபிண்டமரிய	"
போகர் பாரிஷதேசம்கண்		செங்காட்டுக்காய்லேகியம்	350
டது	323	காரியபற்பம்	351
கொங்கணரைக்கண்டது	"	மாற்றுயர்வுவேதை	"
சாரக்கட்டு செந்தூரப்போ		மாற்றுயர்வு	352
க்கு	325	போகர் உரோமபுரிகண்டது	355
குதகசெந்தூரம்	326	போகர் எமலோகப்பட்டணம்	
தாம்பரசன்னை	327	கண்டது	356
தங்கசெந்தூரம்	329	போகர் மக்காபுரிகண்டது	357
மிருத்துவரிஷிக்கும் காலாங்கி		பத்திரியாக்கோபைகண்டது	358
க்குஞ்சாபம்	330	கமலர்யாகோபுக்கு புத்திகூற	359
மகமேருவுக்கு நான்குபாகத்		போகர் சூரியவனம்பார்த்தது	360
திலிருக்கும் அதிசயம்	"	போகர் தாதுலேகியம்	"
விரமெழுரு	331	பீனிசவகை	361
லிங்கதார செந்தூரம்	334	பூவகை	362
லோகமாரணம் கூட்டுமுறை		மூலவகை	"
தொந்தம்	"	மாயிஷ்வகை	"
அப்ரேக்கு செந்தூரம்	337	போகர் அஷ்டகிரிபர்வதம்	"
தாம்பரசெந்தூரம்	340	கண்டது	363
நாகவெள்ளி	343	கணபதி சமாதிகண்டது	"
போகர்வானத்துமீன்	345	பிரமசமாதிகண்டது	365
இரசசெந்தூரம்	"	தாடகையாள்சமாதி	368
திரிசுளிகைசெந்தூரம்	346	போகர்மோடிவித்தை	371
மதியமுர்த்தலேகியம்	349	கெச்சைக்காய் கொட்டை	
வல்லாரைகெற்பம்	"	யிடிப்பு	372

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
செய்யுட்கையம்பறக்	373	சற்பராஜன் மாத்திரா	402
செய்யுட்கையம்பறக்	"	நவரீத கற்பம்	406
இரகசியம்	374	சூரணங்களனுபானம்	407
இரகசியத்தின் குளிகை	375	புட்டிக்குள் கோழிமுட்டை	"
இரகசியத்தை செந்தூரம்	377	விடுகிற சாலம்	"
குளிகைண்டு மெழுகுவேதை	378	தங்க நிமினாவேதை	408
சக்கரப்பெருமை கண்ணாடி	"	பன்னியப்சா	409
சாப்ச்ச	"	உப்புசெந்தூரவேதை	"
சாமன்கண்ணாடி சன்னப்	"	அயச்செந்தூரம்	410
போக்கு	"	அபரேக்கு செந்தூரம்	411
பெட்டிக்குள்ளேயேகவை	379	உப்புக்கட்டு	414
பிங்கான் பூரீவிவரம்	380	தவமோகி பொய்த்தன்மை	"
பிங்கான் பூரீவிவரம்	382	சிங்கச்செம்பு	416
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	லிங்கக்கட்டு	417
பிங்கான் பூரீவிவரம்	383	பூரக்கட்டு வேதை	418
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	பஞ்சபூத செந்தூரம்	420
பிங்கான் பூரீவிவரம்	384	சோதி விருட்சங்கண்டது	422
பிங்கான் பூரீவிவரம்	386	சோதி விருட்சமை	"
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	இராக்காலம் ஆகாயத்தில்	"
பிங்கான் பூரீவிவரம்	386	மண்டலம் காண்பது	424
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	சாதிலிங்கக்கட்டு செந்தூர	"
பிங்கான் பூரீவிவரம்	387	வேதை	"
பிங்கான் பூரீவிவரம்	390	லிங்கக்கட்டு	425
பிங்கான் பூரீவிவரம்	391	கெந்தகதயிலம்	427
பிங்கான் பூரீவிவரம்	392	அபினிசெம்பு வேதை	428
பிங்கான் பூரீவிவரம்	39	கெந்தகக் கனங்கு	429
பிங்கான் பூரீவிவரம்	394	வேதவியாசர்பாஷாணமெழுகு	"
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	பூரச்சன்னம்	431
பிங்கான் பூரீவிவரம்	395	சாரரீர் உப்புக்கட்டு	431
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	உப்பு பாத்திரம்	432
பிங்கான் பூரீவிவரம்	396	லிங்கக்கட்டு	433
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	வெள்ளி செந்தூரம்	436
பிங்கான் பூரீவிவரம்	396	தாளகக்கட்டு	437
பிங்கான் பூரீவிவரம்	697	நாகக்கட்டு	439
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	தருசுக்குரு	440
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	செப்புரேக்கு வேதை	441
பிங்கான் பூரீவிவரம்	398	இராவெண்ணெய்	"
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	சித்தர்கள் போகரை அஞ்சலி	"
பிங்கான் பூரீவிவரம்	401	கேட்டுதல்	444
பிங்கான் பூரீவிவரம்	"	கருங்கள் பாயவெட்டையியம்	"

பொருள்.	பக்கம்	பொருள்.	பக்கம்.
இரும்புவுருக்கு	445	காய்கற்பவுண்டை	454
தானுவிர்த்தி தாம்பூலகுளிகை,,		போகர் சத்தசாகரங்கண்டது	458
பொம்மை காகிதங்கள் ஒட்		வெள்ளையானைமீதில் தேவே	
டம்	446	ந்திரனைக் கண்டது	459
நேத்திரரோகத் தயிலம்	447	போகர் அளாகபுரிகண்டது	460
சூடாமணித் தயிலம்	448	வைகுண்டத்தில் பிரம்மாணை	
சூதவெண்ணை	450	கண்டது	462
எமரச்செந்தூரம்	451	நடராஜர் விக்கிரகம்	465
அயக்களங்கு செம்புவேதை	452	சீனபதியில் கமலமுனி சமாதி	
அயச்சவளை செந்தூரம்	453	அதிசயம்	477

மூன்றாவது காண்டம் பொருளகராதி முற்றிற்று.

நான்காவது காண்டம்

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
பூரீரெடுக்கவிதி	481	பிரதமைபைக் கன்னிப்பெ	
முப்பூவிலில் சரக்குசத்துரு		ண் பிரம்பாலடித்தது	514
சங்	486	மகாகாயகற்பசெந்தூரம்	514
கேசாவித்தை	488	அயசத்து	515
போகர் செத்தவரைக் காணு		அப்ரேக்குசத்து	516
தலும் அவர்களிடம் பேசு		கெந்தகச்சத்து	517
தலுமாகிய சூரளிஜால		நாகசத்து	519
மாலி	490	வங்கக்கத்து	521
உச்சாடனம்	493	தாம்பரச்சத்து	522
பூதங்கள் பலபேத வாத்தியங்		காயகற்பசெந்தூரசத்துவகை	523
களை வாசிக்கும் ஜாலம்	497	பொற்றலேகையாந்தகரை	524
போகர் கோகர்ணஜாலம்	498	பொடுதலை மூலி	524
போகர் அஞ்சனத்தில் ராமர்		விலாரிமூலி	525
திரவியத்தை யெடுத்தது	499	வல்லாரைமூலிகள்	
வைத்திய சூட்சுமுப்பூ	501	புலியாரைமூலி	526
சித்தர்கள் முப்பூவைக்கேட்		பொன்னுவரைமூலி	
குதல்	503	பொன்னுமத்தைமூலி	528
சித்தர்கள் மகிழ லேக்கியம்	504	செந்தூரப்பெருமை ரோக	
லேக்கியத்தத்துவம்	507	நிதா	529
போகர் சிறுகர்பம்	508	தீரும்விபாதி	
காயகற்ப சூரணம்	509	காயாதிகற்பமுண்டவர்கள்	"

பொருள்.	பக்கம்	பொருள்.	பக்கம்.
உயர்ந்த பெற்ற	531	தாளகசெந்துரம்	578
செய்த	532	அனுமார் உற்பவம்	579
கொண்கணவர்காயகற்பம்	533	சுவவாக்கியருற்பவம்	581
போகர் சேனத்தில் சுவரீதவர்	537	யுகிமுனிவர் உற்பவம்	582
செய்தது	538	யுகிமுனி திருஷ்டார்தம்	584
வெவகைப்பம்	539	புலிப்பாணி உற்பவம்	586
கொண்கணவருற்பவம்	541	புலிப்பாணிக்குச் சாபம்தீர்த்	586
மேகரோகத்திலம்	542	தது	587
சாபிணக்கு முனி	542	கொங்கணவருற்பவம்	587
தக்கபற்பம்	543	கொளதமரிடியைககண்டது	588
அதபாணம்	544	கொளதமர் கொங்கணவர் வா	588
பொன்னுணைநாணம்	545	லாறு	590
பெய்கள் ஆட	546	கொங்கணவர் சமாதியிலிருந்	591
செருக்கெடுக்கெடு	547	து வந்தது	596
வல்லாரை நெய்	548	கொங்கணருக்கு பராக்கிரிடி	597
சகாவேரி நெய்	549	சாபந் தீர்த்தது	599
காப்பந்திக்க	550	குருபாரிடியாகம்	599
காப்பந்திக்க	551	மச்சமுனி உற்பவம்	601
காப்பந்திக்க	552	சட்டமுனி உற்பவம்	602
காப்பந்திக்க	553	சட்டமுனியிடம் அசீரிவாக்	603
காப்பந்திக்க	554	சட்டமுனியிடம் அசீரிவாக்	604
காப்பந்திக்க	555	சட்டமுனி பிற்றந்தது	605
காப்பந்திக்க	556	சட்டமுனி பொதிகைசாற்பி	607
காப்பந்திக்க	557	சட்டமுனி சமாதியடைந்தது	608
காப்பந்திக்க	558	சட்டமுனி சமாதியில் சிலம்	609
காப்பந்திக்க	559	சட்டமுனி போசைக்கேட்பது	610
காப்பந்திக்க	560	சட்டமுனி மறுபடியுஞ்சமா	611
காப்பந்திக்க	561	சட்டமுனி திக்குப்போகல்	612
காப்பந்திக்க	562	சட்டமுனிவரீ சீடர்களுக்கு	613
காப்பந்திக்க	563	புத்திகுறல்	614
காப்பந்திக்க	564	கமலமுனி உற்பவம்	615
காப்பந்திக்க	565	சீடருக்கு கமலமுனி புத்தி	616
காப்பந்திக்க	566	கூறல்	617
காப்பந்திக்க	567	கமலமுனி இரண்டாவதுசமா	618
காப்பந்திக்க	568	திக்கு ஏகல்	619
காப்பந்திக்க	569	கமலமுனி சீடர்களுக்கு அச	620
காப்பந்திக்க	570	சீரி வாக்குகூறல்	621
காப்பந்திக்க	571	காலாங்கிராத நாதருற்பவம்	622
காப்பந்திக்க	572	போகருக்கு காலாங்கி புத்தி	623
காப்பந்திக்க	573	கூறல்	624
காப்பந்திக்க	574	போகர் சீடனாகிய புலிப்பாணி	625
காப்பந்திக்க	575		
காப்பந்திக்க	576		

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
க்குக் கூறல்	617	வருதை	629
போகர் இமயகிரிக்குப்போ		புலதுதியர் இரண்டாவது	
வாரானால் காலாக்கிராதர்		சமாதிக்கேகல்	629
சமாதியில் சொன்னபுத்தி	618	தன்வந்திரி உற்பவம்	630
இராமதேவரென்னும் யாக்		தன்வந்திரி சேஷர்களுக்கு யோ	
கோபு உற்பவம்	619	கமார்க்கங்கூறல்	631
யாக்கோபு மக்காபுரியில் சமா		சேஷர்களுக்கு ராசிகூறல்	61
தியடைந்தது	620	தன்வந்திரி சமாதிக்கேகல்	632
நபியின் சமாதியிடம் வாக்கு		சமாதியிடம் சேஷர்களுக்கு	
பிற	621	புத்தி	633
யாக்கோபுவருவரென்று ஐந்		தன்வந்திரி சமாதியிலிருந்து	
து தலைநாகங்கூறினது	622	சேஷர்களுக்கு அசீரி வா	
யாக்கோபு சமாதியிலிருந்து		க்குக்கூறல்	633
வீர்தவுடன் பூலோகத்தில்		தன்வந்திரி சமாதியை அகஸ்	
நடந்த அதிசயமென்ன		தியர் காணவந்தது	933
வென வினா	622	தன்வந்திரி சமாதியை நந்தி	
யாக்கோபு இரண்டாவது		சர் காணவருதல்	634
சமாதிக்கேகல்	623	தன்வந்திரியைக்காண அசுவ	
அசீரி வாக்குகூறல்	624	ணியும் விசுவணியும் வருத	634
யாக்கோபு கடைசிசமாதி	625	தன்வந்திரிமறுபடிசமாதிக்கே	635
புலஸ்தியருற்பவம்	626	அயிராவதமருகிற் சமாதிய	636
புலத்தியர் சமாதிக்குப்போ		சேஷனாகிய டமராநந்தர் புத்தி	
கும்போது தேரையருக்கு		கூறல்	637
சொல்	627	டமராநந்தருக்கு சுந்தரானந்	
புலஸ்தியர் சமாதியிலிருந்து		தர் சமாதியில் அசீரிகூற	637
வருகையி லதிசயங்கள்	628	சுந்தரானந்தர் மறுபடியும்சா	639
புலஸ்தியர் சமாதியிலிருந்து		போகர் திக்குவிஜயம்	640

நான்காவது காண்டம் பொருளகராதி

முற்றுப் பெற்றது.

ஐந்தாவது காண்டம்

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
சத்தசாகரப்பெருமை	642	அகஸ்தியர் பன்னீராயிரத்தை	
போகர் பச்சைமலைக்கண்டது	643	போகர் சிறப்பித்தது	661
சத்தகன்னிகைக்கண்டது	646	போகர் பச்சைமலைக்கண்டது	„
புதுசாகரம் சத்தகன்னி	648	பச்சைமலைசித்தர் போகரைக்	
விசரித்தது	649	கேள்வி கேட்டது	662
பிரித்தது வடகோடி	„	மோனமகாரிடியைக்கண்டது	663
போகர் பச்சைமலைக்கண்டது	„	மோனகுரு போகருக்கு உப	
போகர் மீனும்மணியைக்	650	தேசங்குறல்	664
கண்டதை சேர்க்குரைத்		போகர் சீனபதிக்குவந்தது	„
தல்	651	ஆகாயமார்க்கமாய் கூண்டுக்	
போகர் கனோட்டிபென்	652	டிக்கொண்டு யிறங்கி பச்	
னும் சாய்மன்வரத்தைக்		சை யெடுக்கும்விதி	„
கண்டது	653	தனக்கோட்டிக்கு வடபாகத்	
சாசேட்டி யிடபாகம்	654	தில் கெம்புவினையும் ஆற்	
போகர் குருபன்மகரிடையை	655	றைக்கண்டது	665
சம்பமகரிடியைக்கண்ட	656	போகர் கம்பளிசித்தரைக்	
போகர் குருபன்மகரிடையை	657	கண்டது	666
சம்பமகரிடி போகருக்கு	658	போகர் கெம்புநதிகேட்டது	667
உபதேசங்குறல்	659	கெம்புரிடி போகருக்கு ஞா	
கனோட்டியில் அலையில்		னோபதேசஞ்சொல்லி கெம்	
லாமல் குருபன்மகரிடையை	660	பு வினோவுகாட்டியது	668
புவிப்பாண்டிக்குக்குறல்	661	போகர் சீனபதிக்குவந்து	
தோதேவி யாகக்காணவந்தது	„	கெம்பு விலைகூறல்	669
தோதாபத்தால் கடலைநீன்ற	662	போக யானைமலைக்கண்டது	670
போகர் கெடுக்கக்குறோட்டை	663	தும்புருமகரிடி யாசீர்மம்	671
யைக்கண்டது	664	தும்புருரிடி போகருக்குயானை	
மேயுயர்வெட்டிக்கண்டது	665	மகிமைகூறல்	672
போகர் குருபன்மகரிடையை	666	தும்புருரிடி போகருக்கு தந்தி	
கெடுக்கக்குறல்	667	ரமுரைத்தல்	673
போகர் குருபன்மகரிடையை	668	சங்கப்புலவருக்கு அகஸ்தியர்	
கூற	„	பண்டிதஞ் செய்தது	674
மேட்டிவர் கோவிகப்பலால்	669	அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியி	
தும்புருட்டைக்கண்டது	670	னால் கிரகில் தேரையிருக்கு	
போகர் யானைமலைக்கண்டது	671	தென்கூறல்	675
சொன்னது	„	அகஸ்தியர்க்குத் தேரையர்	
		தந்திரஞ் சொன்னதினால்	

பொருள்.	பக்கம்-	பொருள்.	பக்கம்.
தேரையனென பெயர்பெ	”	போகர் பவளம் விளையும்காட்	
தேரையர் வாரணவாசிமலைபி		டைக்கண்டது	”
ற்சென்றது	676	கதண்டுமகாரிடிவனம்	693
தேரையர் சீஷருக்குபதேசித்		கடுவெளிசித்தர் போகரைக்	
தல்	”	கண்டு மகாரிடியிட மழை	
வாரணவாசியை தேரையர்		த்துப்போகுதல்	”
தங்கமாக்கினது	”	கதண்டுமகாரிடி போகருக்கு	
அகஸ்தியர் தேரையரை சமா		பவளக்காட்டை தெரிவிப்	
தானப்படுத்தல்	677	பது	”
தேரையரிடம் அசரீரிவாக்கு		கதண்டுகள் போகருக்கு அஞ்	
ப்பிறந்தது	678	சலி செய்தது	695
தேரையரிடம் அசரீரிவாக்கு		கதண்டுமகாராஜன்கோட்டை	
ப்பிறந்தது	678	கண்டது	”
தேரையர் சமாதிவிட்டுவந்த	679	சீஷர் போகரைமன்னிப்பது	696
தேரையர் மறுபடியுஞ் சமாதி		போகர் சீனபதிபெண்களுக்கு	
க்குப்போய் இருபதாண்டு		கு பவளமலை தரித்தல்	697
போனால் வருவேனென்று		போகர் பவளம்விளைகிற வதி	
சீஷர்களுக்கு உரைப்பதும்		சயத்தை சீனத்தார்க்கு	
சொற்பனங் கூறுவதும்	680	கூறல்	”
தேரையர் சமாதிக்கு யேகல்	681	கடுவெளிசித்தர் சமாதிக்குப்	
தேரையர் வரலாறு கூறல்	682	போதல்	699
தேரையர் சீடருக்கு சொற்		கடுவெளியார் பூர்வகியானத்	
பனஞ் சாதித்தல்	683	தால் நினைக்கும்போது	
தேரையர் சமாதிவிட்டுவந்து		போகர் குளிகை பூண்டு	
சீடர்களுக்கு கூறல்	”	இறங்கியது	”
போகர் புலிப்பாணிக்குச்சொ		கடுவெளியார் போகருக்கு புத்	
வது	684	திகுறி சீடரை அழைத்து	
ரோமரிடியாருற்பவம்	685	கண்டு சமாதிக்கேசல்	700
ரோமரிடிகெந்தகச்செம்புவே	”	கடுவெளியார் சீடரோடு சமா	
பூரீராமர் தங்கக்காசு	686	திக்கேகல்	
சேவல்கற்பம்	”	கடுவெளிசித்தர் சமாதிகிமை	701
மயில்கற்பம்	687	கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டு	
மயில் யெச்சக்களங்குவேதை	688	வந்தது	702
செந்தூரமுண்ண	689	கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டு	
ரோமரிடி டில்லிக்கு மேற்பா		வந்தபிறகுபோகரை கேட்	703
கத்தில் சமாதியடைதல்	”	கடுவெளிசித்தர் போகருக்கு	
அதிசயங்காண்பது	690	ம் சீடருக்கும் சமாதிக்கு	
மறுபடியும் ரோமரிடி சமாதி		ப்போரேனென் றுரைத்	
க்கேகுதல்	691	தல்	704
கடுவெளிசித்தருற்பவம்	692	டில்லிக்கு தென்கிழக்கு ஜய	

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
முனி உற்பவம்	706	போகர் சிக்கிந்தாமலையில்	
போகரைக்கண்ட மாண்பர்க		திருவேலரிடியைக் கண்	
ன் தேவமுனிசீடருக்கு		டது	726
கைத்த	707	திருவேலரிடி கேட்கையில் சீ	
போகர் தேவமுனிமைத்தன்	"	டர் போகரை கல்லாய்	
போகர் சீடருக்கு	708	சமைப்ப	727
போகர் போகரை சீடருக்கு	710	நாதவெளிசித்துபோகரை	
போகர் சோர்ணியில் நிதி		எழு	727
மேந்தத்த	711	சிக்கிந்தரிடிசமாதி	729
புரையர் முத்திரைவாணை		சிக்கிந்தரிடி சீடருக்குவிசே	
க்கண்டு சனத்தால் தங்கக்		ட முரைத்தல்	729
காக செய்தது	713	சிக்கிந்தரிடி சமாதியில் அசர்	
போகரின் சமாதியில் செ		ரிவாக்கு	730
ன்றபோது அசர்ரிவாக்கு	714	சிக்கிந்தரிடி சமாதியில் வெரு	731
தேவமுனிய இரண்டாவது		போகர் சிக்கிந்தாமலை அதி	
சமாதிக்கல்	715	கயத்தை சித்துகலோக்கே	
தேவமுனி சமாதிக்கல்	716	ட்ட	732
போகர் தேவமுனிவரலாறு	717	போகர் முதலையைக்காண	
மாண்புநைய சமதி கண்		கரையேறினதி	734
டது	717	முதலைபோகருக்கு வரலாறு	
மாண்புநைய சமதி கண்டத	718	கூறுதல்	735
போகர் மாண்புநையரை		சந்தரமூர்த்திக்கு சோழர்பின்	
ஆராய புரவிக்கட்டது	720	ளை வறலாறு கூறல்	736
போகர் நன்குணிகையை கை		முதலைவாயிற் சந்தரமூர்த்தி	
யில் மறைத்தகொண்டு		மதலைவாங்கினது	736
ஆராய புரவியின் வேகஞ்		முதலை சிக்கிந்தாமலையின்சித்	
சேதிப்பது	729	தர் மகிமை போகருக்கு	
போகர் துறாட்டாலியின்மேல்		கூறல்	737
காணத்தசம் போகருக்கு	721	போகர் அரிச்சந்திரனை மய	
போகரை காணத்தேசத்துப்		கனத்தில் கண்டது	739
பெண்ண காணல்	721	போகருக்கு சித்துகூறுவது	739
மாண்புநைய சமதி மஞ்சகர்த்		போகர் சித்தினுடன் விடை	
காணத்தேசம்	722	பெற்று திருவேலரிடியினி	
காணத்தேசத்துப் புரவியைச்		டஞ் சென்றது	740
கண்டு மாண்புநையர் சூச்		அரிச்சந்திரனுக்கு திலங்கிய	
சீடருக்கு	724	சித்து மகிமையை திருவே	
போகர் சிக்கிந்தாமலையில் நிதி		லருக்கு கூறல்	741
சமாதிக்	724	போகருக்கு திருவேலரிடி	
சிக்கிந்தாமலை சிக்கிந்த		உலக மகிமை யுரைத்தல்	742
செய்யுவி பசுவது	725	சிக்கிந்தாமலையில் வடிவேலர்	

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
வாகனம் போகரிடம் பேசு	742	ஜலமுண்டாகியது	754
தேவேந்திரன் சாபத்தால்		போகரை முதலை கண்டு அஞ்	
திரேதாயுகத்தில் சிக்கிந்தா		சலி	755
மலைரிடி சுப்பிரமணியருக்		போகர் முதலைவாய் பிள்ளை	
குப் பொன்மயிலானது	743	வாங்கினது	755
காலாங்கிராதர் பொன்மயில்		நவகண்ட ரிஷியார்பாட்டன்	
சாபம் நீங்கினது	744	முதலைவாய்ப் பிள்ளை வாங்	
போகரிடியாகிய பொன்மயி		கின தற்காக போகருக்கு	
லுக்கு கூறல்	744	திரேதாயினுகத்தின் மகி	
சிக்கிந்தாமலை பொன்மயில்		மையைக் கூறுகிறது	756
ரிடியார் சாபத்தை போ		ரேணுகையால் நாதாக்கள்	
கர் காலாங்கிக்கு கூறல்	745	தவமிழந்தது	756
காலாங்கிராதர் போகர்தீதில்		திரேதாயுகத்தில் ரேணுகை	
பட்சம் வைத்து பொன்		யின் பூஷணங்கள் இருப்	
மயில் சாபம் நீக்குவது	746	பிடத்தை நவகண்ட ரிஷி	
போகர் சிக்கிந்தக மலைநீங்கி		பாட்டன் போகருக்கு கூ	
சைனபதிபேகல்	748	றல்	758
போகர் காலாங்கி நாதர் சுட		ரேணுகையை போகர் வரங்	
ரொளிகண்டது	748	கேட்டு	761
போகர் மறுபடியும் சிக்கிந்தா		ரேணுகை போகருக்கு ஆசீர்	
மலைக்கேகல்	749	வதியும்	762
சிக்கிந்தாமலை சீஷவர்க்கம்		துவாபுரயுகத்தில் திரௌப	
போகருக்கு மதயாதை		தை சமாதியை போகர்	
கூறல்	749	கண்டது	765
போகரிஷி சிக்கிந்தாமலையில்		திரௌபதை சமாதிபக்கத்தி	
மறுபடியும் முதலையைக்		லிருந்த சித்தர்கள் போக	
பரனல்	750	ரை யாரென்று வினவல்	767
சந்தரமூர்த்திராயனார் முதலை		போகர் சைனபதிப்பெண்	
மூன்று யுகப்பிரளய வதிச		களுக்கு ரேணுகையின்	
யத்தை போகருக்குக்கூறல்	751	வரலாறு கூறல்	768
திரேதாயுகத்தில் நவகண்ட		போகர் காலாங்கி நாதருட	
ரிஷியார் பாட்டன் யாகஞ்		ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று	
செய்கையில் நவகண்டரை		சைனபதி பெண்களைக்கா	
முதலை முழுங்கியது	752	ணல்	768
போகர் நவகண்ட ரிஷியை		போகர்நாகமலைகண்டது	769
எழுப்ப	753	போகர் நீலாஞ்சனக்கிரியைக்	
முதலை விழுங்கிய நவகண்ட		கண்டது	770
ரிஷியார் மகிமை போகர்		போகர் அஞ்சனகிரியில் சதா	
கண்டது	754	சிவ ரிஷியைக்கண்டயி	771
போகர் நவகண்டர் மடுவில்		போகருக்கு சதாசிவ ரிஷி	

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
பொருள்		பொருள்	
பொருள்	773	பொருள்	786
பொருள்	773	பொருள்	787
பொருள்	775	பொருள்	788
பொருள்	776	பொருள்	789
பொருள்	777	பொருள்	790
பொருள்	777	பொருள்	790
பொருள்	777	பொருள்	791
பொருள்	778	பொருள்	791
பொருள்	779	பொருள்	792
பொருள்	780	பொருள்	793
பொருள்	781	பொருள்	793
பொருள்	782	பொருள்	795
பொருள்	783	பொருள்	796
பொருள்	784	பொருள்	798
பொருள்	785	பொருள்	798
பொருள்	785	பொருள்	800
பொருள்	786	பொருள்	

இந்தாவது காண்டம் பொருளகாதி முற்றிற்று.

ஆரவது காண்டம்

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
கள்ளனைபிடிக்கதந்திரம்	802	போகர் புலிப்பாணிக்கு சாயா	
கன் தூரிஜாலம்	804	புருஷதரிசனம் காண்பித்	
பச்சரிசிஜாலம் கள்ளனைப் பி		தது	832
டிக்க	806	ஆதாயத்தில் ரூ பாங்காணல்	833
மாச்சிமைகூறல்	808	சாயாபுருஷ தெரிசனம்	835
பொரிஜாலம்	"	சோகர் சீனபதிக்குப் போவ	
கெசகெசாயின் ஜாலம்	809	தும்	837
எலுமிச்சம்பழம் விததை	810	போகர் சீனபதிப்பெண்களு	
பாண்டம் சலமில்லாமல் சாத		க்கு சாயா புருஷதெரிசன	
கம் சமைப்பது	811	ஞ்சொல்ல	"
ஆட்டுகடாபண்ணின ஜாலம்	812	பானையுடைக்க தண்ணீர்நிற்க	838
ஆஞ்சநேயர்ஜாலம்	813	கள்ளச்சைவம்	838
இலங்கையழிவுகூறல்	814	சீனபதியாருக்குச் சைவமில்லை	841
அரிசிஜாலம்	816	போகர் சீனபதிதேசத்தார்த்து	
கோழிமுட்டை புட்டிகளி		சாஸ்திரமில்லை யென்று	
லடைத்தல்	816	கூறல்	841
பசுவுபால் கரக்காதிருக்க		சீனபதிப்பெண்களுக்கு தீட்	
ஜாலம்	817	டு இல்லை	844
உடுக்கையுடைக்க ஜாலம்	820	போகர் சிங்கிவினையாட்டு	845
பூசாலியின்பேரில் சனனதம்		சத்துருக்களுக்குச் சிங்கிதா	
வரு	820	க்கு	846
இதுவும் வடுக்கையுடைக்க	821	போகர் நோயாளிக்குக் காய	
பூசினிக்காய் ஜாலம்	821	கற்பங் கூறல்	847
கற்பூரவித்தை	823	பொன்மாற்றையாவும்	849
திருவெண்ணீரில்லாமல் கே		குடவன்பொன்	851
ணியில் ஸ்நானஞ்செய்து		வேற்சொன்ன செந்தூரத்	
சூரியனில் நிற்க மேனியி		திற்கு ஜெயரீர்	852
ல் வெண்ணீர்கண்டது	824	செம்புகத்தி	852
சங்கிலிஜாலம்	825	குதவெள்ளி	853
பேயாட	826	போகர் செம்புவித்தை	855
இல்லரத்துப் பெண்கள் தே		அபினிசெப்பு	856
வதா பொய்மசக்கல்	829	நாகக்கட்டு செந்தூரம்	857
மாதுதெய்வத்தால் சமுசாரி		திரிவங்கச் செந்தூரம்	859
மயங்கல்	829	லோகப்பாய்ச்சல்	859
பிரதமை நடக்க	830	உப்புமணிவுற்பத்தி	860

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
பாலமணி உற்பத்தி	861	போகுமுன் இறந்தவர்க	
பச்சாமணி உற்பத்தி	861	ள் கணக்கு	891
போமணி உற்பத்தி	862	கிரேதாயுகத்துத் தொகை	892
பவளமணி உற்பத்தி	862	திரேதாயுகத்துத் தொகை	893
சுப்பிரமணி உற்பத்தி	862	துவாபரயுகத்துத் தொகை	893
முத்தமணி உற்பத்தி	863	கலியுகத்துத் தொகை	893
கட்டுப்ப செத்தாரம்	863	போகர் பூமியளவும் சமுத்தி	
செல்லுபவதை மூலம்	865	ர அளவுக் கூறல்	894
போகர் போஞ்சனைக் கப்பல்		ந்தலப்பெருமை	"
கண்டது	866	மணிதர்பேதாபேதம்	"
செய்தம் பெண்கள் வெண்		பட்சிகள் பேதாபேதம்	895
காகவஞ்சனைக்கல்லால் வா		மிருகபேதாபேதம்	895
னத்தி எதிர்ப்பக்கண்டது	868	மாரால் நகரப்பட்ட ஜீவஜெ	
போகர் செய்திப் பெண்களு		ந்துக்களின் பேதாபேதம்	896
க்கு சுருகைத்தல்	869	விருட்சங்களின் பேதாபே	
புருட்டிப்பட்டு	870	தம்	896
பாமிட்டு போகவுற்பத்தி	873	மணிதருக்கு அறிவு ஜந்து	
புட்டிப்பாட	874	மிருகங்களுக்கு அறிவு	
அடைக்கல் பட்சி சுடு	875	நான்கு பட்சிக்கு அறிவு	
அண்டங்காக்கை வசியவா		மூன்று மாரால் நகரும்	
கூட	876	பிராணிக்கு அறிவு இர	
செத்திராஞ்ஞமை	877	ண்டு விருட்சத்துக்கு அ	
ஞ்சியம்	878	றிவு வென்றுகூறுதலாம்	897
பூப்பாடல் வசியம்	879	சக்கிரவர்த்திகள் செங்கோற்	
பூப்பாடல்	881	பெருமை கூறல்	897
பூப்பாட்டு சுருகை	882	சுப்பிரமணியர் தியானம்	899
சுத்திரம் - த் துன்பப்படுத்		மாறுதல் சக்கரம்	899
தல்	883	கடவுளுண்டென்பதற்கு	
பேர்சொல்லி வேர்பிடுக்கல்	885	திருஷ்டார்திரம்	900
பேர்சொல்லிப்பான் சிங்கமோ		மாடன் மந்திரம்	901
கமணி	885	மலையாள தூமாதேவதை	
விளடபூதது வசியம்	886	மந்திரம்	902
போகர் பேர்சொல்லி வேர்		போகருக்கு சிததுகூறல்	903
பிடுக்கும் வித்தையைப்பி		தூமாதேவி பிரணவமந்திர	
ப்பாணி கூறல்	888	த்தை போகருக்கு சித்து	
விளடபூதத்துக்கு காப்புக்கட்		கூறல்	904
டல்	889	மலையாள கருப்பண்ணன்	
விளடபூதது கருப்பண்ண		வசியம்	905
ன்மந்திரம்	890	சத்துரு மாரணம்	907
காவாக்ரோதர் சமாதிக்குப்		திரிகுலி மந்திரோச சடனம்	908

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
மாரணசித்தையால் மடிந்த வரை எழுப்புதல்	909	போகர் புலிப்பாணிக்கு சித் தர்கள் பிறப்பும் திருநட் சத்திரமுங்கூரல்	939
பதினென் சித்தர்கள் சாதி யும் தலைமுறையையும்	912	போகர் தட்சணாதி மாண்பரி ன்குறியை சீனபதியாருக் குறைத்தல்	953
போகர் சித்தர்கள் வயதும் சமாதி மார்க்கமுங் கூறல்	919	சத்தகன்னி குறிகேட்கல்	956
சிவவாக்கியர் தாய்தந்தை மாரை இவ்வாழ்க்கைக் கேழ்க்குதல்	922	பட்சணமான்பருக்கு பலவித தேவதை குறிகூறல்	958

ஆராவது காண்டம் பொருளகராதி முற்றிற்று.

ஏழாவது காண்டம்,

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
பரசுராமரிஷி	1103	கோனான்மீதில் இரக்கம் வை த்து சித்தர்கள் பங்குகொ டுத்தது	972
போகர் இமயகிரி வடபாகத் தில் சிங்கம் குட்டி ஈணு வதைக்கண்ட	964	போகர் சதுரகிரி வதிசயத் தை புலிப்பாணிக்குகூறல்	973
பெண்சிங்கம் யானைக்கூட்ட த்தில் குட்டியீணுவது	965	பனையளவு சித்தரை போகர் கண்ட	974
சிங்கத்தினால் சித்தர்கள் மடி ந்தது	966	சதுரகிரிசித்தர் பொதிமாட் டுக்காரரை புகையிலைக் கேட்டது	975
சித்தர்கள் சிங்கத்தைக் கண்டு கலவமரத்தின் மேலேறிக் கொண்ட	637	பொதிமாட்டுக்காரர்கள் சித் தர் பெருமை யறியாமல் பகடி செய்யல்	976
போகர் சீனபதிக்குவந்தது	638	சித்துமுனிசாய்ந்த அசோக மரத்தை நேராய்நிறுத்தல்	976
போகர் சீனபதிமாண்பருக்கு சிங்கத்தின் விஷத்தை முறி த்து வயிர்கொடுத்தல்	969	பொதிமாட்டுக்காரர் சித்து வை மழை வருஷிக்கச் சொன்னது	977
போகர் உச்சிலிங்கத்தேனைக் கண்டு	970	பொதிமாட்டுக்காரர் புகையி லையிற் பங்குகொடுத்தது	977
சுரங்கத்தில் உச்சிலிங்கத் தேனிருத்தல்	970	சூரு உத்திரவின் படி சீஷரா	977
யானை கோனானைத் துறத்து வது	971		

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
செய்த பொதிமாட்டுக்		சல்லுப்பு காய்க்குமுறை	998
பொதிமாட்டுக்கேசுத்தல்	978	முப்பென்றதற்கு நாமம்	999
பொதிமாட்டுக்காரருக்கு எம்		அறுபத்துநான்கு சாக்கா	
வித்தை காண்பித்தது	979	லும் வேதைமுசும்	1001
பொதிமாட்டுக்காரருக்குக்		போசர் புலிப்பாணிக்கு பூரீ	
காண்பித்த மூலியெல்லா		றெடுக்க புத்தி கூறல்	1002
ம் போசர் புலிப்பாணிக்கு		புலிப்பாணிக்கு போசர் மறு	
கூறல்	980	படியும் புத்திகூறல்	1004
பொதிமாட்டு 1008 மாற்று	"	வையகத்து மாண்பார் பூரீறெ	
பொன் முசுட்டை 500		டுக்கும்போது கருஞ்சா	
மாற்று	"	றையின் பாயத்தை போசர்	
பொன்னுவாரா 218-மாற்று	981	புலிப்பாணிக்கு வுபதேசி	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		த்தல்	1005
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	"	இறந்துபோன கறுஞ்சாரை	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		யை மற்றொரு கறுஞ்சாரை	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	982	மூலியைப் பாலெழுப்பு	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	983	தல்	1005
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	"	சிவமான் பரிருவரும் சர்ப்பத்	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	"	தின் மூதியெடுத்து துன்	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	985	பப் படுத்தல்	1007
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	986	மூலியாலிழந்த சாத்தை சர்	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	987	பம் தன்னகிரிமத்தி விருக்	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		கும் குருவாகிய சித்துவுக்	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		கு காண்பித்தல்	1009
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	988	கறுஞ்சாரை மூலியால் முப்	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	"	பூ எடுக்கப்போன சிலமா	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	989	ண்பார் காமிழந்து மறுபடி	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		யும் குருவருளால் வழலை	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		பெடுத்தல்	1009
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		சர்ப்பம் குருவுக்கு காமவந்த	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	993	விசேட முறைத்தல்	1009
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		வனத்து ரிஷியார் பாம்புக்கு	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		யிதவு கூறல்	1010
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		தாம்பிரகற்பம் சிவலிங்கமா	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	994	னது	1011
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	995	போசர் புவனகிரியில் உச்சி	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	996	லிங்கத்தே ளென்னும் சிற	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	997	குடைய செந்தேளேக் கண்	
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று	"	டது	1012
பொன் முசுட்டை 708-மாற்று		பாஷாணகற்பம்	1013

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
ஆமைநீர்	1014	செந்தூரம் வேதைமுகம்	
சுணையில் கூர்மம் போசரைக்		ரோக விவர்த்தி	1060
கண்டது	1015	ரசவெள்ளி	1062
போகர்சாடம் நிவர்த்திசெய்		வெள்வங்க நீர்வாங்கல்	1064
தது	,	நாகக்கட்டுவேதை	1065
கலைமான் கற்பம்	1016	பூரக்கட்டுவேதை	1067
கேசரிகற்பம்	1017	வேதைமுகம்	1071
போகர் புலிப்பாணிக்கு சன்		கொச்சிவீரக்கட்டு	1073
மார்க்க விதிசூறல்	1018	குளிகைவேதைமுகம்	1075
கற்பமுண்ண கெந்தகத் தயி		சகலரோகங்களுக்குஞ் சூர	
லம்	1019	ண்பாகம் காயகற்பம்	1076
விலாங்குகற்பம்	1022	போகர்சாதிப்போர்க்கு வழ	
நாறைகற்பம்	1025	லைத்திராவகம்	1077
மயில்முட்டை கற்பம்	1026	புலிப்பாணிக்கு போகர்ஞா	
வருணரிஷியார் அசுவம் போ		னப்பால் ஆட்டல்	1078
கரைக் கேட்பது	1029	ஞானப்பாலறிதல்	1081
செம்புறவே போகருக்குகுப		துருசுசெந்தூரக்களங்கு	1083
தேசித்தல்	1029	தாளகக்கட்டு வேதை	1085
லவணகற்பம்	1031	நாற்பதெண்பேர் முனிவர்க	
லவணவகை யிருபத்தைந்		ள் பதினெண்சித்தர்கள்	
தும் என்னுடைய நிகண்		நவகோடி ரிஷிகள்போக	
டிற்காண்க	1032	ரைவருந்தல்	1087
லவணவேதைமுகம்	,	பூதார்த் சித்தர்மகிமை	1090
போகர் புலிப்பாணிக்கு தந்		கருஆரார் மகிமை	,
திர புத்திகூறல்	1033	சந்தரானந்தர் மகிமை	1091
மாரணவேதை	1034	போகா புலிப்பாணிக்கு பாஷா	
சூதவெள்ளி	1035	ண வினோவுகள் கூறல்	1093
சூதசெந்தூரம்	1036	கருமாக்கல் வினோவு	,
வெடியுப்புக்கட்டு	1037	கெந்தகவினோவு	,
கல்லுப்புவேதை	1040	தாளகவினோவு	,
உப்புக்கட்டு செந்தூரவேதை	1040	கற்பரிபாஷாண வினோவு	1094
சூதவெள்ளிமணி	1043	காயகற்ப அயச்செந்தூரம்	,
செம்புசுத்தி	1049	செந்தூரமனுபானம்	1095
வைரவைப்பு	1049	மகாசிகை அயச்செந்தூர	
கெம்புவைப்பு	1051	ம் சமுசாரிக்கானவேதை	1096
நற்பச்சைவைப்பு	1052	சிகை அயச்செந்தூரம்	1097
ஜண்டாசபஸ்பம்	1053	போகர் காலாங்கிராதர் சீவி	
பஞ்சபூதசிவராசயோகசெந்		யசரித்திரத்தை புலிப்பா	
தூரம்	1056	ணிக்கு வுபதேசித்தல்	1098
நவலோகஞ்செந்தூரம்	1058	மச்சரிஷி	1099

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
கூர்மரிஷி	1100	போகர் ஆயிரத்தெட்டு சிவா	
வராகரிஷி	"	லயப் பெருமை கூறல்	"
நரசிங்கரிஷி	1101	தீர்த்தமகிமை	1110
வாமரிஷி	1102	போகர் தன்வலாற்றை புலி	
மாமிரிஷி	1103	ப்பாணிக்குக்கூறல்	1112
பலராமரிஷி	1104	போகர் புலிப்பாணியை யாசீ	
பௌத்தமரிஷி	1105	ர்வதித்து புத்திகூறல்	1114
கலிகரிஷி	"	போகர் சமாதிக் குப்போ	
கலியுகத்தாருக்கு வியாச		கல்	1115
மகாரிஷியார் இந்த தச		போகர் சித்தர்களுக்கும்	
ரிஷிகளே பத்தவதாரமெ		ரிஷிகளுக்கும் வணக்கங்	
ன்னு புராணக்கட்டு கூறி		கூறுகின்றார்	1116
னார் இவர்கள் கிரேதா		போகர் சித்தர்களுக்கு அ	
யுகத்து மனிதரென்று		வையடக்கங் கூறல்	1119
சொல்லப்படுவர்	1106		

போகர் சத்தகாண்டம்-எ து

ஏழாவது காண்டம்

பொருள் அகராதி

முற்றுப் பெற்றது.

புத்தக விளம்பரம்.

	ரூ.	அ.
பெ. விக்கிரமாதித்தன் கதை படம்	1	0
பெ. தேசிங்குராஜன் கதை	0	6
பெ. மயிலிராவணன் கதை	0	8
பெ. நல்லதங்காள் கதை	0	4
பெ. சிறுத்தொண்டபத்தன் கதை	0	4
பெ. மதுரைவீரசுவாமி கதை	0	4
பெ. சித்திராபுத்திரன் கதை	0	6
பெ. ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை	0	6
பெ. கோவிலன் கதை	0	6
பெ. அல்லியரசானிமாலை	0	8
பெ. அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை	0	8
பெ. துரோபதை குறம்	0	4
பெ. 32-பதுமை கதை	0	8
பெ. பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்	0	8
பெ. கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பு	0	6
பெ. பவளக்கொடிமாலை	0	6
பெ. பகவத்கீதை வசனம்	0	4
பெ. கிருஷ்ணன் தூது	0	6
பெ. ஏணியேற்றம்	0	4
பெ. சார்தர் வேஸ் கதை	0	8
வேதாரணிய ஸ்தலப்புராண வசனம்	0	8
பாரத விலாசம்	0	4
அரிச் சந்திரன் கதை	0	4
1001- நாளில் சொல்லிய பாரிசுக்கதைகள்	2	0
பூசாறி பாடல்	0	4
மெஸ்மெரிசம்	0	6
அகடவிகட கோர்ட்டு விசாரணை	0	8
ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	1	0

இட்டா - பார்த்தசாரதி நாயுடு சன்ஸ்,

நெ. 189, தங்கசாலை தெரு, மதறாஸ்.

பு த் த க வி ள ம் ப ர ம்.

	ரூ.அ.		ரூ.அ.
ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம்	1 8	சார்தர்வேஸ் கதை	0 8
கம்பராமாயண பாலகாண்டம்		கமலநாதன்	1 8
பாட்டு உரை	3 8	நாகபூஷணம் தமிழ் நாவல்	0 12
பட்டினத்தார் பாடல் உரை	1 8	மெஸ்மெரிசம்	0 6
தாயுமானசுவாமி		வைத்திய புத்தகங்கள்.	
பாட்டு உரை	3 4	ஊர்வசி வைத்திய சித்கா	0 8
விநாயகபுராண வசனம்		இரண்டாம் பாகம்	0 8
கிளேஸ்காலிகோ பைண்டு	4 0	குருநாடி சாஸ்திரம்	0 4
தனிப்பாடற்றிரட்டு பாட்டு		வைத்தியரத்தினச்சுருக்கம்	0 4
உரை	2 8	பரிபூரணம் 400	0 4
வேதாரணிய ஸ்தலப்புராண		சோதிட புத்தகங்கள்.	
வசனம்	0 8	வீமகவி பாட்டு உரை	1 0
மஸ்தான்சாகிபு பாடல்	1 0	சுகர்நாடி சோதிடம்	1 0
அறப்பளிகரசதகம் உரை	0 12	விநாடி பஞ்சபட்சி	1 0
குமரேச சதகம் உரை	0 12	சோதிட அரிச்சுவடி	
மானங்காக்கும் ஞானதீபம்	0 4	2-பாகம்	0 6
பூசாறிப்பாடல்	0 4	டிராமா புத்தகங்கள்.	
ஸ்ரீ வேணுகோபால நாமசங்		கோவிலன் சரித்திரம்	0 4
ஸ்கீர்த்தனம்	0 4	சாவித்திரி சரித்திரம்	0 4
பாண்டியதாஸபக்திரச		நல்லதங்காள் சரித்திரம்	0 4
கீர்த்தனை	0 5	பவளக்கொடி சரித்திரம்	0 4
மலையாளமாநீக ரஜத்கரம்		அல்லி சரித்திரம்	0 4
இரண்டாங் காண்டம்	1 0	சதாரம் சரித்திரம்	0 4
தேவரஹவியம் என்னும்மலையாள		கண்டிராஜன் சரித்திரம்	0 4
மார்தீரீகம் 3-பாகம்	0 6	லங்காதகனம்	0 4
திருப்புகழ் 200-பாட்டு	0 6	வள்ளியம்மை திருமணம்	0 4
„ 161-பாட்டு	0 4	இராமதாஸ் சரித்திரம்	0 4
கதை புத்தகங்கள்.		மயிலிராவணன்சரித்திரம்	0 4
விக்கிரமாதித்தன் கதை	1 0	இந்துஸ்தான் பஜனைக்கீர்த்	0 4
32-பதுமை கதை	0 8	லலிதாங்கி சரித்திரம்	0 4
அகடவிடக கோர்ட்டுவிசா		குலேபகாவலி சரித்திரம்	0 4
ரணை அல்லது பார்த்திரு		ஞானசவுந்தரி சரித்திரம்	0 4
ந்தவன் பெண்ணை பது		நந்தனார் டிராமா	0 2
ங்கியிருந்தவன் கொ		ஒட்டநாடகம்	0 5
ண்டுபோன் கேஸ்	0 8	கிராம்போன் சங்கீதம்.	
ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	1 0	8-பாகம்	0 4
ஆயிரத்தொருநாளில் சொல்		16-பாகம்	0 6
லிய பாரிசுக்கதைகள்	2 0	20-பாகம்	0 8

இட்டா-பார்த்தசாரதி நாயுடு சன்ஸ்

நெ. 189, தங்கசாலை தெரு, மதராஸ்.

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம் பொருந்திய

பேராகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம் - எத்.

முதலாவது, காண்டம்

காப்பு.

ஆனந்தமாய்நிறைந்த ஆதிபாதம்

அண்டபரி பூரணமா மையர்பாதம்

வானந்தமாகிவிற கணைசன்பாதம்

மருவியதோர்மூலத்தின் நந்திபாதம்

தானந்தமாகியதோர் காலாங்கிபாதம்

சனகருடவியாக்கிரமர் பதஞ்சலியின்பாதம்

போனந்தமாகியதோர் ரிஷிகள்பாதம்

போற்றிவழியிரதூல் புகலுவேனே.

1

தானானதாம்பர பர்ணியேழுகாதம் தாக்கான காவேரியெழுபது
காதம், வேனானகங்காவுமெழுநூருகாதம் வேகமுடன் சென்றுமல்
லோ குளிகைகொண்டேன், காணாகடலேழுஞ்சுற்றிவந்து காணாத
காசுதியெல்லாம் கண்ணிற்கண்டு, பாணபராபரியைமனதிலெண்ணி
பாடினேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே.

2

பண்பாகவயித்தியமும் வாதமார்க்கம் பரிதானஜெகசால குளி
கைமார்க்கம், நண்பாகசித்தர்களின் மறைவுமார்க்கம்நலமானராஜாக்
களிருந்தமார்க்கம், தின்பானதேவாரதம் நடந்தமார்க்கம் திறமான
மனோவேகம் செல்லுமார்க்கம், தன்பானசாஸ்திரங்கள் தொகுப்பு
மார்க்கம் தயவாயமுலிகையுட ரகசியங்காணே.

3

காணவேபாண்டவா ளிருந்தமார்க்கம் கதிர்மதியின் கிரிகைகளி
ருக்குமார்க்கம், பூணவேபிரமாலயம் தேவாலயங்கள் புகழானபாஷ
மானமலைகள்மார்க்கம், தோணவேசரக்குகளின் வைப்புமார்க்கம் து
றையானநதிமலை ளிருக்குமார்க்கம், ஈனவேமிருகங்கள் மகத்துவ
மார்க்கம் பெழிலானபசுதியுட மார்க்கம்பாரே.

4

பார்க்கவேமணிதரிட பேதாபேதம் பாங்கானதுரைகோடிதொர் தங்கோடி, ஏர்க்கவே அதிசயங்களெடுத்துகூறு யெழிலான வாதி சேடனிலுமாகா, சேர்க்கவே உலகத்தின்மகிமைகோடி சிறப்பானவ திசயங்க ளுள்ளதெல்லாம், ஆர்க்கவேசித்தர்களைவணங்கியானும் அ ன்பாகபோகரிஷி அறைந்திட்டேனே 5

அறைந்திட்டேன் ஏழுலட்சம்கிரந்தந்தன்னை அன்பாகஅதிசய ங்களெல்லாம்பார்த்து, குறைந்திட்டேன் போகரேழாயிரமாக கூரி னேன்லோகத்து மாந்தர்க்காக, வரைந்திட்டேன் நாலுயுக வதிசயங் கள்யாவும் வாகாகபாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம், யரைந்திட்டேன் சினதேசம் யானும்சென்று பாடினேன்போகரிஷி புகலுவேனே. 6

புகலுவேன்வாதியென்றபேர்களுக்குபோற்றியேமெய்ஞ்ஞானம் வரவேண்டும், நிகலுகின்ற ஆகாரமரியவேண்டும் நீக்கரிய காயத்தை நிருத்தவேண்டும், புகலுகின்றபராபரியை பூசிக்கவேண்டும் பானமெ ன்றாள் தூசிக்காய் பருவம்வேண்டும், மகலுகின்றகுருமுரையுங்கைம் முரையும்வேண்டும் மறுகாட்டாலிதெல்லாம் வாதம்போச்சே, 7

போகாமல்வாதத்தை நிருத்தவென்றால் போக்கோடேசவர்க்கா ரகுருவைப்பண்ணு, வாகாகுமுப்பை நன்றாய்கட்டியிடு மருவியதன் பூர்த்தையுப்புண்ணு, தாக்காகுந்தாளகத்தை நீறுபண்ணுசமர்த்து டனேவங்கத்தை சுண்ணம்பண்ணு, வேகாததுரிசியைத்தான்குருவா ய்பண்ணு விளங்கியதோர்வாதமெல்லாங் கைக்குள்ளாச்சே. 8

கரிமுகன்பதம்போற்றி கடவுன்பதம்போற்றிகடாட்சித்துள்ளை பின்ற ஆயிபதம்போற்றி, அரிஅயன்பதம்போற்றி வாணிபதம் போ ற்றி அருள்தந்தலட்சமிதா னாயிபதம்போற்றி, துரியமாம்மாட்டநெ ன்ற மூவர்பதம்போற்றி துணையானகாலாங்கி அய்யப்பதம்போற்றி, நிருவிசுற்பசமாதிபுற்ற ரிஷிகுன்பதம்போற்றி நிறைந்துநின்ற சரண மே காப்புதானே. 9

நூ ல்.

தானுனயேழுலட்சம் சிவன்தான்சொன்ன சாஸ்திரத்தின் கரு வெல்லார் தரிக்கப்பண்ணி, கோனான்குருநூலாம் யேழுசாண்டம் கொட்டினேன் வாதமென்றமுரைதடனனை, பானுனபாட்டரைத்தா ன்கருக்கள்கேட்டு பயின்றெடுத்த ஆயிசொன்னபண்புகேட்டு, தேனா னகாலாங்கி ஐயரையுங்கேட்டு செப்பினேன்சத்தகாண்டம் திரமா ய்காணே. 10

முக்கோண சக்கர மகிமை.

காணவேழுலமது அண்டம்போல காரணமாய் திரிகோணமாக நிற்கும், பூணவேழுன்றின்மேல் வளையமாகும் பிரம்பாகயிதமுது

தானுமாகும், நானவேநாற்கமலத் தட்சரத்தைகேளு நலமானவய
நமசி ரீரியாகு, மூணவேமுக்கோணத்துள் ளொளிஒங்கார முயற்சி
யாரதற்குள்ளே யகாரமாமே. 11

அகாரத்தின்மேலாக கணேசன்நிர்ப்பார் ஆதியொருகோணத்தில்
உகாரம்நிரிக்கும், உகாரத்தில்வல்லமையால்சத்திநிர்ப்பார் ஒடுங்கிய
தோர்முனையொன்றில் கதலிப்பூவாய், புகாரமாய்முகங்கீழ் குண்டலி
யாஞ்சத்தி, பெண்பாம்புபோல்சுருட்டிச் சீறிக்கொண்டு சகாரமாய்
சுழிமுனையோடுருவிநிர்ப்பார் துரியாதீதமென்ற வவத்தைதானே.()

அவத்தைக்கு இருப்பிடமூலமாகும் அழகானகதலிப்பூ எட்டி
தழாய்நிரிக்கும், நவத்தைக்கும்நந்தியனால் வாயிலிநிர்ப்பார்நந்திவ
மாட்சிகாரத்தில் கோடிபானும், வவத்தைக்கும்வாய்திரவான் மலனால்
மூடும் மைந்தனேஎட்டிதழி லெட்டுசத்தி, பவத்தைக்கு சத்திஎட்டி
ன் பேரேதென்றால் பாங்கான அளிமாவும் லகிமாத்தானே. 13

தானுலகிமாவும்கிரிமாவோடு தங்குயீசரக்கத்து சத்தில்சத்தி,
பூனபிராதசத்தி பிரகாமிசத்தி பேரெட்டுத்தேவரையுந் தளத்தில்
நின்று, ஏனையிதழாலே மூடிக்கொள்வார் ஏத்தமாம் நந்தியைத்
தான் காணுமையால், வாணவஸ்துவை பானம்பண்ணி வங்கெ
ன்றுவாங்கியே கும்பித்ததே. 14

ஊதினாலென்வாசத்தி லகிரியாலே உலாவுவாரிதழெல்லார் திர
ந்துவிட்டு, போதினாலாயிசொன்ன யேவல்கேளப்பா பூந்துபார்நந்தி
கண்டால் யோகமாகும், வாதினல்பத்தான வருவித்துக்கும் வாசலை
யேதிரவாமல் மூடிக்கொள்வர், னேதினலிதுக்குள்ளே வாசிமாட்டு
இடத்தோடி வங்கென்று உள்ளேவாங்கே. 15

வாங்கியேநந்திதனில் சிங்கென்றுகும்பி வவத்தோடில் சிங்கென்று
உள்ளேவாங்கி, தாங்கியேவங்கென்று யிருத்திக்கும்பி தளமான தெ
ளிவாரும் வெனியால்காணும், ஒங்கியேமாணிக்க ஒளிபோல்தோன்
றும் உத்தமனேமூலத்தி னுண்மைகாணும், தேங்கியேவல்லபையாஞ்
சத்தித்தானுஞ் சிரந்திருந்தால் பச்சைநிறமாகுந்தானே. 16

பச்சைசீரவல்லமையை பணிந்துபோற்று பாங்கான ஆருக்கும்
பருவஞ்சொன்னார், மொச்சையாய்மூலமது சித்தியானல்மூவுலகுஞ்
சஞ்சரித்து திரியலாகும், கச்சைநிரகாபமுமோ கனிந்துமின்னுங் கச
டகன்று ஆறுதலந்தன்னில்தோன்றும், துச்சைநிரவாதமது சொன்
னபடிக்கேட்குந் துரியத்தின்சூட்சுமெல்லார் தோன்றும்பாரே. 17

பாரென்றுபுரியஷ்ட நாலிச்சேர்க்கும் பளிச்சென்று மூலத்தில் சோதிகாணும், காறென்றதீபவொளி கண்ணோகுகங் கணபதிதான் கண்முன்னே நிர்த்தம்செய்வார், ஊரென்றயோகத்துக் குருதிசொல்வார் உற்பனமாம்வாதத்தி னுண்மைசொல்வார், நேறென்றசதாசிவத்தி னிலையுஞ்சொல்வார் நீச்சென்றுவிட்டாக்கால் யோகம்போச்சே.

போச்சொன்றுவிடுக்காதே மூலந்தன்னை போகையிலும்குக்கையிறுமனத்தையுணு, சேச்சென்றவிசத்தம் கேளாய்ப்க்கம் புரந்திருந்து லட்சியத்தைப்பூட்டிவாங்கு, மாச்சென்றுவாசியைநீ தவரொட்டாதோ மனந்தன்னைமூலத்தில் மருவிசேர்க்கும், வேச்சென்றுகடினம்போல் முன்னேகாணும்விடுகாதேமாச்சலாய் விரைந்துஉண்ணே.

உன்னியேபழகும்புடுங் கடுக்காய்காணு முட்புகுந்துபார்த்து வந்தால் லுறுதிசுடும், வன்னியேதுலங்குமட்டு மனதலைக்கும் மாசற்றவொளிவுகண்டால் மகிழ்ச்சியாகும், பின்னியேபின்கலையி லிசையில்குடும் பேரூணசுழினைதன்னில் நெட்டிச்சேரும், நன்னியேநமன் வெருண்டு அப்பார்போவானுளெல்லாங் கடிக்கையுமாய்நாட்டலாமே.

வாசியோகம்

நாட்டமாய்லகுவாக மூலம்பாரு நலமானவாசிகொண்டு ஊதியுதி ஊட்டமாய்சாக்கிரத்தில் நின்றுநின்று, உத்தமனே நந்திகண்டால் வாத்தங்காணும் தூட்டமாய்வெரும்பேச்சால் வார்த்தைசொன்னால், கடுகிட்டுபிணமாக சொல்லுக்கொக்கும், பூட்டுவாய்மூலத்தின் ஒலிகாண்மட்டும் பொற்கொடிபோற் சுழிமுனையுந் திரந்துபோகும். 21

சுழிமுனையேதிரந்தாக்கால் மனமொடுங்குஞ் சுழியிலே அகப்பட்ட துரும்புபோலாம், வழிமுனையே ஆதாரமேறலாகும்மகத்தான சித்தியது எட்டுவாகும், சுழிமுனையாஞ் சுழுத்தியுள்ளே யழித்தி டாது கணக்கோடே வாசியென்றகுதிரையேரு, சுழிமுனையி லிருந்தாக்கால் அங்கொன்றுமில்லை. 22

ஏறவேஜம்புலனு முலக்கையாக விடும்பானஆங்கார முரலுமாக, ஆரவே ஆசையதுஉருவமாக வழும்பானமனதையுள்ளோமாட்டிக்கொண்டு, மூறவேஆசையதை அடித்துசன்னி முழுமோசமாகி யல்லோ பிரலப்பண்ணும், தேறவேயோகமுதல் ஞானம்மண்டும்தெரியாதே யிரந்தவர்கள் கோடிதானே. 23

கோடியென்ற நரஜென்மம் மண்ணுசையாலும், குணமான ஆசையுடனியாலு மோடியென்ற மேர்கத்தில் பெண்ணுசையாலு

மோகத்தால்பூட்டுகிற பொன்னுசையாலும், தாடியென்ற சுகயோக சுகியினாலும் துலையாதபாசத்தின்மயக்கத்தாலும், வாடியென்ற உலக மெல்லாம் மயக்கமாச்ச மக்களே வாய்ஞானப் பேச்சுமாச்சே. 24

ஆச்சென்றபேச்சாலே பொன்றமில்லை அரிதானசாத்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்த்து, மூச்சென்றமூச்சாலே சகலசனமிரந்தார் மூச்சு டங்கிசாகாமல் முயற்சிகேளு, நாச்சென்றஓமூலம் கண்டத்தூன்றி நலியாமல் வுட வீட்டில்கட்டி, தோச்சென்றதேசியெங்கு மீமாடா தப்பா சோடசத்தில்சீவகளை இருப்புமாமே. 25

இருப்பானமூலத்தில் கணைசன்பாதம் இருத்தியே வாசியைநீ அதற்குள்மாட்டு, தருப்பானபிராணாயந்தவற்றினால் தம்பித்து வா வழைத்து தளத்தில்கேசி, குறிப்பானமாத்திரைதா னேறேயேறக் குறிகளெல்லாங்குறிப்பாக வறிவில்தோன்றும், மறிப்பானவாசியது நழுவிற்றினால் மனிதரெல்லாமாடென்ற வார்த்தையாமே 26

வார்த்தையால் தாக்கத்தால் ஒன்றமில்லை வல்லமையாய்ப்பைப்பு லனை அருத்துக்கட்டி, ஆர்த்தையாலக்கரத்தை விழிரண்டில்வைத்து அரிவானமனந்தனை அதற்குள்நாட்டி, தேர்த்தையால் தேசியெ ன்ற குதிரைதன்னைச் சிக்கெனவாய்சிங்கென்று கடிவாளம்பூட்டி, மூர்த்தையால்மூலத்தில் மறிந்துகட்டி முனையானசுழினைவிட்டுமூட் டில்பாரே. 27

மூட்டியேமது உண்ணுங்கற்பமுண்ணுங் மூதண்டைகாயத்தை சுத்திபண்ணு, காட்டிலேகனமான மூலிகையுமுண்ணு கசடகற்றுங் கழுகனத்தில் கண்ணொளிதான்மீறும், ஆட்டியேஅண்ணாக்கில் கபத் தைதள்ளி அடுக்காருதலத்திலுள்ள ஆமம்நீசுரு, வாட்டியே ஐயபு லனை வாளால்வீசு மறவாதேயிரவுபகல் வாசிவாட்டே 28

மாட்டவேமார்க்கமாய் மூலத்தில்கிலு மறவாதேயொன்றில் நின்று தேறினாக்கால், ஆட்டவே அடிமரத்தைதொத்தியேற ஆச்சு ரியம் துனிமட்டும் யேறலாகும், மூட்டவேமூலமது பழகினாக்கால் முகிந்தவிடமாறுகடந் தப்பால்தாண்டி, தூண்டவேதுவாதசாந்தத் தில்சொக்கில் சுருதிமுடிந்திடமறிந்து சேரலாமே. 29

சேரவேசகஸ்திரமா முண்டகத்தின் பூவைசேர்ந்தேரிச் சந்திர மண்டலத்தில்புகு, ஆறாவ் அரிவென்றமனதால்கொய்து ஆனை முகன்வல்லபைக்குங் குண்டலியார் தாய்க்கும், பாரவே பதத்தில் வைத்து அர்ச்சித்துத்தூபம் பலதூபம்பணிமாரி விவேகத்தாலே, தூரவேசோமப்பா வுகந்தளித்து தூயநால்மூலத்தில் குதிரைமுனைக் கட்டே. 30

கட்டியே அஞ்சலிபண்ணிக் குண்டலியாந்தாயை கருத்தில் வைத்து, கணபதியை வல்லபையைத்தானும் முட்டியே முகிழ்ந்திறந்து வழிதாவென்று, முனையானசத்தியென்பாய் மயக்கந்தீரத் தெட்டியேவஸ்துவைத்தான் பாணம்பண்ணிச், செயலிந்துகபாடமதுதிரப்பாரப்பா எட்டியேநந்திபத மிரைஞ்சிபோற்று ஏற்றமாந்தொழிலெல்லா மெளிதிலாமே. 31

எளியிலேநந்திவந்து யிரக்கமாகி பெட்டாமறுபத்து நாலுமீரார், நெறியிலே வாதங்கை கட்டிநிற்கும் நீச்சானகுருவகைகள் நிகமாய்த்தோன்றும், களியிலேகாயமதுசித்தியாகும் கருத்தூணித்தான் வாய்க்கக் கலந்துபோவாய், அனிகிலே ஆலமுண்டா னுட்டுக்காணும் மாச்சரியம்சிலம்பொலியும் மயக்கமாமே. 32

அயிர்க்கமாய்விழுகாதே காமத்தீயி அனுதினமும்வேதாந்தமுடிவைப்பாரு, ஒயிக்கமா ஒருவருடன்வாயாடாதே உண்மைபோலிருந்து உன்னிலுண்ணிப்பாரு, தியக்கமாய்பொய்கொலைகள் செய்திடாதே சேர்தேறுவாசியென்ற தேசுதன்னில், மயக்கமாய்வஸ்துவைநீ பாணம்பண்ணி மத்தாலேயழியாதே மாய்கைநீக்கே. 33

நீக்கியேஐம்புலனை அருத்துசாடு நித்திரையைத் தள்ளிவிட்டுக் காலையுண்ணு, தூத்தமேரேசகபூதத்தைதானுஞ் சுயம்பானகும்பகழங்கணக்காய்ருட்டு, தாக்கியே அமுர்தவெள்ளர் தன்னையுண்ணு சங்கற்பவிகற்பமென்ற சட்டைநீக்கு வாக்கியேபிருணயம்வரிசைதன்னை மறநாமல் மாட்டுதற்கு மார்க்கஞ்செய்யே. 34

சேய்துமேயுற்றுபார் கருத்தையுனித் திகையாதேபுலங்களுகுகணைசன்காண்பார், கொய்த்துமே பூசைபண்ணிக் குட்டிக்கொண்டு கூர்ந்துமேவாசிதன்னை இருத்திவைத்து, ஓய்த்துமே ஒம்சிறியும்இறியுங்கிளியும் உயரயெங்கண்பதி யென்றுச்சரிக்க, நய்ந்துமேநந்தியர் கொடிக்கதிர்கொப்பு நற்சழியில் ஒளிகண்டால் நமனுடானே. 35

நாடாமற் போவதென்ன என்றுகேழ்க்க நற்சத்தபரிசுமொடு ரூபம் ரசுகெந்தி, தாடாமல்சத்தோடு பொறிகளாஞ்சார் தனக்கேற்ற வழிபோகில் மனந்தானோடும், தேடாமல்காதையைநீ போற்றினாகால் சொல்லொன்றுங்கேளாது ரூட்டிப்பாரே. 36

ரூட்டிப்பார் இன்னமும்நீ பரிட்சைகேளு துடித்தன்னைப்போற்றி டிலோ ரூபங்காணார், ஆ -டிப்பார் அமுதந்தன்னை அசைத்துக்கொண்டால் வளமானவாசுமொன்றுந்தோற்றிடாது, ஊட்டிப்பார்வாய்தன்

னிலுப்பையிட்டால் உருகரிச்சு உப்பென்றருசியேகாணும், ஓட்டிப் பார்ப்பொன்பதுமுடலிலூர்ந்தா லேற்றமாமறிவாலேபரிசுமாச்சே. 37

ஆச்சு சிந்தனைவேறாய் நின்றாயானால் அறிருமாகா மந்திரியின் வேகமாச்சு, ஒச்சிந்துமணத்துணித்தம்பிராணாயாமம் உகந்தேரிவாசியைநீபிடித்தேபூரி, மூச்சிந்தமூலத்தில் முதிர்ந்ததும்மி முனையானவ யமுமாச்சு, விவரிடாமல், காச்சிந்தமூலத்தில் நின்றுநின்று கதரகண் டுதெரியுமேலேயேறே. 38

ஏறியேபாரென்று ஐயர்சொன்னார் எனையீன்ற ஆயர்காலாங்கி நாதர், பாருஇதுவழியென்று பக்குவத்திற்கொன்னார் பதஞ்சலியும் வியாக்கிரமர் சிவயோகமும், மீறியேஏறுதற்கு விளங்கச்சொன்னார் மிக்கபராபரத்தாய் இதுவேசொன்னான், ஆரியோநான்பார்த்த ஆணு வத்தை அனுபவித்தேழாபிரத்தி லமைத்திட்டேனே. 39

அமைத்திட்டசிகாரமென்ற அட்சரத்தா யமும்பாகான்வெளி யில்வாகனமேசெய்வார் வெளிதன்னில் கூககூக, நமைத்திட்டஒரு சொல்லாலேழு கோடி நாகமெனும்விரவியென்ற கடலில்வீழ்வார், சிமைத்திட்டசித்தரெல்லாம் மூலத்துள்ளே சிங்கென்று உன்னியே தியானிப்பாரே. 40

தியானித்துஉள்ளடக்கி பூசைசெய்வார் செயகண்டிசங்கோசை காதில்கேழ்க்குப், தியானிப்பார்சிலம்பொலியினோசைகேட்கும்சிதம் பரமாநடனத்தின் செயலுங்காணும், தியானிப்பாரச்சிதானந்தவெ ள்ளந் திகட்டாமலுண்டிப்பார் தேவியீவாள், தியானிப்பா ரனுதின முஞ்சீவன்தேவி பத்ததில்திடமாகமனவிலங்கு மாட்டுவாரே. 41

மாட்டியேமனவிலங்கைப் பூட்டிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாயானந் தமயமுமாகி, பூட்டியேவாசியைத்தான் கும்பித்துக்கொண்டு பிரளா மல்தம்பித்து நிற்பாரையா, நாட்டியேமனமொன்றாய்த் திடாகரித்து நாதாந்த பெருவழியேநாடுவார்கள், தூட்டியே துவாதசாந்தத்தில் புக்கிருதயந்தத்துள்ளிருந்து துதிசெய்வாரே. 42

துதிசெய்துமூலதனத் தாண்டியப்பால் துடியானநாலங்குலமே தாண்ட, பதிசெய்தபிரம்ணுடவீடுமாகும் பகர்ந்தசுவாதிஷ்டான மெ ன்றுபேரு, அதிசெயநால்வட்டக வளபஞ்சுத்தல் ஆறிதள்தானட்ச ரத்தை யறியக்கேளு, பதிசெய்த சுயப்பிரமர்யாரவர்தான்பாங்கான நடுபிசம்லன்னம் ஆமே. 43

நகரமென்றழைத்ததுவும் பிரமர்க்காகும் லாவென்றயெழுத்ததுவும்பிரிதிவிபீசம், புகாரமென்றதுரியாதிக்கிருப்பிடந்தான் புகள்கின்ற இருக்கானவேதமாகு, அகாரமென்ற அன்னமாம்வாகனந்தானதினுடையரிதம் பொன்னிறமுமாகும், மகாருகின்ற இவருடைய தொழிலின்கூறு மயிரெலும்பு இறைச்சிதோல் நரம்போடஞ்சே.

அஞ்சானபொன்னிறம் பிரமன்பக்க லடங்காதவாணிநிற்பாள் ளறிந்துகொள்ளு, தஞ்சான சதுர்முகமுப்பை அவர்தந்தண்டுகமண்டலமும் அட்சதமாலையோடு, பஞ்சானபதமதனம் பிரம்மணிமாலே பகரந்தவரத்தினமாங் கிரிடத்தோடு, திஞ்சானதியானித்துவேசியைத்தான் சிரந்தசபாமந்திரத்தை செபித்து உண்ணே. 45

உண்ணியேசரஸ்பதியை தியானித்தாதி உறுதியாய்பெறுதற்கு உண்மைகேளு, கண்ணியேசகலவித்தை தருந்தாய்ரீயே தயாரிதியே சிங்குவையில் தரிக்குந்தாயே, முன்னிய ரீபிரிந்தால்மோடனாவான் முனிந்துரீ முன்னின் றுல்முத்தனாவான், கன்னியேபோகசித்தி வாதசித்தி காயசித்திஞானசித்தி கடைச்சியென்னே. 46

என்றுமேதியானித்து வாசிவைத்து யிழுத்துமேகங் கென்று இருத்திக்கும்பி, நன்றுமேநகாரத்தால் லியத்தோர்கோடி நல்வினைக்கும்திவினைக்கும் எகுத்தகடா, என்றுமேதியானித்து இருக்கநன்று ஏத்தமலர்கொண்டு அர்ச்சித்தேற்ற, அகன்று மேநான்முகன்றன்பதியைவிட்டு அடியதிந்தமாலினுட பதியிலாக்கே. 47

மாலினுடவீடதுதான் அருவிரலின்மேலே மாசற்ற பிறைபோலேகோட்டையாகும், மாலினுடவிலையம்போல்பத்திகழ்தான்பத்தில் மகத்தானவட்சரத்தின் பயனைக்கேளு, தாலினுடஜனகமகா முனியின்தாயார் தயங்காதநரபர்ப்பர் தண்மையாகும், ஆலினுடமங்கனடுவில் பூதமப்புஅதின்பிசம்வங்கென்று அறியலாமே. 48

மணிபூகம்.

அறிந்தமணி பூரத்தின்வீடுமாகும் அப்பனேதுரியமதுயிருப்பிடந்தான்பிரிந்தேசாவேதமுமாம் படிகவர்னம், பிரியாமல்லட்சுமிதான்வாமபாகம், கறிந்தஅறு சுவையுங்கே காணலாகும் கதிர்த்தநீர் மச்சையொடு உதிரமுளை, வெறித்ததோர் விந்துவொடு அஞ்சமாகும் மிக்கசங்குசக்கரமுங் கருடவாகனமே. 49

வாகனமாய்லட்சுமியின் சமேதர்பக்கல் வாசியொடுமங்கென்று இருத்திக்கும்பி, ஆகனமாயிரமோ நாராயணவென்று அனுசரித்

துச்செபம்செய்து அஞ்சல்பண்ணு, தேகனமாய்செகமெல்லாம் ரட்
சிக்குந்தாய்தான் திரோதகையுமயக்கத்தில் சுழற்றுமேதான், மோக
னமாய்மோகமெல்லா மானவிடு மூக்கரைச்சி குடியிருந்து முதிர்ந்த
வீடே.. 50

வீடாகதிரோதகையுமிருந்தவீடு வெகுபோகங்காமியத்தைவிடு
த்தவீடு, வாசாமனங்கலங்கி நின்றவீடு மாயமெல்லாங்குடிகொண்ட
மகத்தாம்பீடு, பேடாக்கருத்தழிந்து பெண்ணைத்தேடிபயக்கூத்தா
ய்நின்றலைந்தபெரியவீடு, சரசாகவாரம்பழித்தசாதிரி தன்வசமாப்
வாசிகொண்டு தாக்கிடாயே. 51

தாக்கியேசந்திரமண்டலத்தில்புவை சகஸ்திரமாமிதழாலே தரி
க்கப்பண்ணி, பாக்கியேபலபலதூபந்தானும் பண்பாகமனத்தாலேபா
வகமேபண்ணி, ஆக்கியேமேலேற அருள்தாவென்று அஷ்டசித்து
தந்தும்து அனுப்பநன்று, போக்கியே ஐம்புலனைப்பொறியின் பக்கல்
போகாமல்நிருத்தவென்று போற்றிசெய்யே. 52

செய்யவேமாலோடு லட்சமிதானும் சித்தமகிழ்ந்தப்போது சித்
தியீவார், பையவேயேருதற்குப்பலனுஞ்சொல்வார் பலபலவார்தொ
ழிலினுட பக்குவமேசொல்வார், உய்யவே இரக்காமல் சுடந்தான்யி
ருக்க உருதியாமயோகத்துக் குண்மைசொல்வார், ஐயவேஅஷ்டாங்
கமனைத்துப்பார்க்க அதற்கதற்கு வங்கமெல்லாமறிவிப்பாரே. 53

அநாகதம்.

அறிவுக்குமேலேறி யெட்டங்குலத்துக்கப்பா லனாகத்தின்விட்
டைக்கேளு, முறிவுக்குமூக்கோணமாகுகற்கு முதிர்வனையம்பனிரொ
ண்டியிதழமாகும், பிரிவுக்குசாகாவாசா சாசாபேரான சசசசானா
டாடடாவாகுயமே, இறிவுக்குயிதமில்நிற்கும் அட்சாரந்தான் ஏற்ற
மாஞ்சுழித்தியதுக்கிருப்புமாமே. 54

ஆமென்றசிகாரத்தி னெடுத்தருவொகும் ஆண்மையாய்பூதமது
தேயுதானாகும், தேனென்னசெம்மைநிறச் சிவப்புமாகுந் தேய்வுடபீ
சமது நவ்வுமாகும், ஓமென்றவொளிகோடிபானுவாகும் ருத்திரனும்
ருத்திரியும் நடுவேநிற்பார், கோமென்றஅவருடைய குணமேதென்
னில் கொடும்பொசிப்புஞ் சோம்பலொடு பயமுந்தாங்கே. 55

தூங்கவேயெழுப்பிமெள்ளபெண்ணேசேர்க்கும் சுகமஞ்சஞ்சிவ
ன்கைக்குள் தொழில்தானப்பா, ஒங்கவேரத்தினசிம்மா சனமுமாகு
ம்உமாசத்தியாகுமடா அஸ்திமலை, மரங்கவேமான்மழவும்வரிப்புளி

த்தோல் மகரகொடி சூரியப்பிரகாசமாகும், தாங்கவேவிபூதிதேவதே
வாசர்ப்பாசனந்தரித்த தாயார்தாமே. 56

தாமென்றேதியாணித்து வாசியைநீவைத்து தம்பித்து ஓம் அம்
அம் உம் சிவாயநமாவென்று, ஓமென்றுஉன்னியே உத்தமிதாய்பத
த்தை உறுதியாய்மனந்தன்னை ஒவ்வப்பண்ணி, ஆமென்று ஐம்புல
கோபறிவாய்தள்ளி ஆதியந்தமில்லாததாயேஎன்று,காமென்றுகடாட்
சித்து அருள்தாவென்று கருத்தாகமனந்தன்னை யொளியில்வையே.

ஒளியான நந்திவாகனமுமாகும் ஒருசாமவேதத்தி னுருப்புமா
கும், கணியானகாமப்பால் மாச்சல்செய்து கடுநரையுந் திரையோடு
கண்புலகச்சலாகி, வெளியானசடமழிந்து விந்தைபூற்றிவெறுங்கூத்
தாய்ஞானமெல்லாய் விழலாய்ப்பண்ணுங், கொளியானயிவருடைய
கூத்தையெல்லாங் கண்டும்குமித்துக்குறியோடேகூர்ந்திடாயே. 58

கூர்ந்திட்டநடுவளையில் கார்த்திதானும் கூகைக்குமாக்காலம்குறி
கண்டாப்போல், ஆர்த்திட்டு அவர்பதத்தில் மனவிலங்குமாட்டி அறி
வோடே அசையாமல் அதற்குள்ளின்று, ஏர்ந்திட்ட ஏருதற்கு வழி
யைக்கேட்டு எட்டெட்டுசித்திக்குமியல்புவாங்கி, வார்த்திட்டிடுவாதத்
தினங்களெல்லாங்கேட்டு வகையானகாயசித்திமார்க்கங்கேளே. 59

கேளுமேசந்திரமண்டத்திலுக்கி கெடியான மலர்வாங்கி பதத்
தில்லைத்து, தேளுமேசிவவேடு சத்திக்குந்தான்சிதையாமல் மனந்
தன்னைத்திருவடிசேவித்து, வாழுமேமந்திரத்தையுள்ளிபுன்னி வாசி
யைநீமறவாமல்மருவிப்பூட்டி, மாளுமேநீயகற்றித் தூபதிபமாறச்சித்
துவிடைதரவே சுருக்காயேறே. 60

வி சு த தி.

ஏறியேபனிரண்டங்குலமேதாண்டி ஏத்தாம்விசுத்தியென்றதல
முமாகும், மாறவே அருகோணவளையமொன்று மகத்துவமாம்பதினா
றுஇதழுமாகும், ஆறவேஇதழுக்கு எட்சாரந்தான்அ ஆஇசுஉ வர
மதுரவெயிரோ இல்லோ துளையான எ ஐ ஓ ஒள அம் அம் ஆமே.

ஆம்முதலாய்பதினாறு எழுத்துமிட்டு அறுகோண நடுவேதான்
வகாரம்பிற்கும், வாழுதலாய் மயேஸ்பரனும் மயேஸ்பரியும் நிற்பார்
மகத்தானசொற்பனத்துக் கிருப்புமாகும், பூமுதலாய்ப்பூதமதுவாயு
மாகும் புகழானபீசமது அங்குமாகும், நாமுதலாய்தாணவேதார்தா
னாகும் நபலமேனுவாகனவாய் நாடலாமே. 62

நாட்டமாய் இவருடைய தொழி லுநன்றாய் நடத்தலொடு ஓட்டல் மயங்கிக்கிடத்தல், நீட்டமாய் நிறுத்தலொடு கலங்காமலிருத்தல் நினைபஞ்சின் விபரத்தை நிலைக்கக்கேளு, பூட்டமாய்ப்பொசித்தலொடு ராகங் கேட்கல் பொங்கியே கோபஞ்சண்டை சிமைமை த்தாங்கல், ஓட்டமாயோங்காரம் உன்னைக்கண்டால் உயர்வாயை திரந்திடுதல் உருதிகாணே

உறுதியாம்ருசயாறு வாயினுள்ளே உரிசைதான் வாயினுக்குப் பாலுமில்லை, பறுதியாம்பரமென்றபீடமப்பா பரத்தின் னுமோர் பண்புமாகும், கிறிதியாமைப்பொறியின் கணையை வாங்கி பிசகாமல் நாலதனிலொக்கச்சர்த்து, அறுதியாமாதாரமெல்லாம்பார்த்து அப்பனே நாலுக்குள்ளே த்திடாயே.

64

அனைத்திட்டநாலுக்குள் சிங்கென்றாணு ஆதியாம் ஓம்நமசிவாயாவென்றே, துனைத்திட்டுவாசியை வாயுலாட்டில்சுருக்கிட்டுகட்டி டவேலுடாதப்பா, பழைத்திட்டுபதினாருதலத்தில்தானும் பாங்கான சீவகளை இருப்புமாகுந், துனைத்திட்டசீவகளையிருந்ததாலே சிறப்பாக பாடிவிக்குந் திரமையாமே.

65

திரமையோயுரிசையோடுண்ணப்பண்ணுஞ் சீவகளையிருந்துகொண்டெயெட்டுநாளாய், புறமையாயிருந்துகொண்டு நாலும்பாழாய்ப்புத்தியுள்ள சீவகளை மதிபோல்தேய்ந்து, நலுமையாய் நறைதிறையாய்ச்சேரமாண்டு, நலமான சீவகளை போகுவதைக்காணார்குறமையாய் நாதமது கண்டத்திற்காணுங் குறிப்பான திரோதகையின்கூற்றுதானே.

66

தானானவாய்வுடவிட்டில் சீன்று தம்பித்து ஆத்தானைத் தான்வி லங்குபூட்டி, போனாசந்திரன் மண்டலந்தில்பூவால் போற்றியோ அடிவணங்கவாசிபூட்டி, தேனானமேலேறவழி தாவென்று சுத்தசை தன்னியத்தைத்தோத்தரித்து, வானானவாதசித்தி யோகசித்தி மகா சித்தியோகசித்திமார்க்கங்கேளே.

67

மார்க்கமாய் மந்திரத்தை யுன்னியுன்னிவாசியை நீமறவாமல் மரு விபூட்டி, ஆர்க்கமாய்வங்கென்று கும்பித்துநிற்கில் ஆத்தானும் அய்யருமே யுளமகிழ்ந்து, மார்க்கமாய்வாதத்தின் வழிதஞ்சொல்லி வரிசையோடேருதற்குவழியுஞ்சொல்வார், ஊக்கமாயே ஸ்பரத்தின் பதியைவிங்கு உயர்ந்தேறிபதினோரங்குலமேலேறே.

68

மேலேறி ரண்டுபுருவமத்தியில் மிகையான அண்டம்போல்கிற்கு மப்பா, மேலேறிவட்டமாம் வீடுபோலே வளையமொன்று ரண்டிதழ்

தான் எரஷரிவாகும், ஆளேறி ஆங்கென்ற அட்சரந்தான்டுவே ஆகா சபூதமாம்பூதபீசம், மாணேறிமனோன்மணியும் சதாசிவனும் நிற்பார் மவத்தைதான் சாக்கிரத்தின் வீடுமாமே. 69

வீடுமாம்வர்னமது மேகவர்னம் விலங்குகின்ற தொழிலதுதான் காமக்குரோதம், லாடுவாம்போபமொடுமோகமாகும்மதமாச்சாரியத் தோடஞ்சாகும், நாடுநான்சமுகன்மாலுள் சிவன்மயேசன்னலமாகக் காப்பார்கள் திகைத்துதானும், தானுசதாசிவன்ருணந் தளவாயாகுந் தளவாயை கண்டாக்கால் சகலமாமே. 70

தளவாயைக்கண்டாக்கால் சம்சயந்தான்தீரும் சங்கற்பவிகற்ப மென்றசட்டைநீங்கும், தளவாயைகண்டாக்கால் தாயோடே சேர்ப் பார் சச்சிதானந்தத்தின் நன்மைகாண்பார், தளவாயைக்கண்டாக்கால் சகலசித்துமாகுந் தனைவாளோடொத்த கள்ளனைந்து நிறமாகும், தளவாயை ஐம்பத்தொன்றில் காணாதப்பா சாங்கமாயுறைத்துநீ வா சிமாட்டே. 71

உரைத்துமே ஆக்கினையாஞ் சாக்கிரத்தில் உகந்துமேமனோன்ம ணியையுச்சரித்து, மரைத்துமேமந்திரத்தை சொல்லக்கேளும் மருவு கா ஏஇள்கு ஆகல இரியுமாகும் அரைத்தும் அசைகன் இரியுமாகு அதின்பின்பு அதிகழாயிரமுமாகு, முரைத்துப்முகக் கண்டபஞ்சதே சாவினுச்சரியே முனிந்துமேயுச்சரித்து மூட்டுநீயே. 72

முட்டியேதாயாருட்பதத்தைகண்டால் முஷ்காரமாய்கையெல் லாமொருந்துட்போகுந், நாட்டியேயெடோட நானுங்குட்டி நாதாந் தசித்தயெல்லாஞ்சணத்திலாகு, மாட்டியேதமருக்குள் புகுதலாகும் மயிர்ப்பாலநெறுப்பாறு கடக்கலாகும், நீட்டியேநிராதாரமறியலாகு ம் நிச்சயமாய்க்குடுகளெல்லா நினைக்கலாமே. 73

நினைக்கவேஐம்புலனுமொடுங்கிப்போகும்நோய்பூப்புச்சாடுநரை திரையும்போகும், கனைக்கவேகாயசித்தி வாதசித்துங்காணுங் கன்னி மைக்குள்போற்உயிர் கடிகுமீளும், அனைக்கவே சாக்கிரத்தி விருந்து கொண்டு ஆயியொடு அப்பனுந்தான் கூத்தும்பார்த்து, தனைக்கவேசரி யொடுகிரிகையோகம் சாரந்ததோர்ஞானமெல்லாந்தானாரே. 74

தானுமனோன்மணியைத் தாண்டி யப்பால்தணிந்ததோரெட்டு விரல்மேலேகேளு, கோணனகுருபதந் தான்குட்டிப்பாரு குறிப்பான புகழ்காணோ ராயிரத்தெட்டு, ஆணைநடுமைய ம் ஐங்கோணமாகும்

அகாரமாமகாரமொடு மகாரமாகும், நானானாதமொடு வந்துஅஞ்
சும் வந்தபத்தாமைங்கோணத்தில் நிற்கும்பாரே. 75

பார்க்கவேஉகாரமா நடுமையத்தில் பரிசுத்தவெளியாகி உதிக்
கும்பாரு, பார்க்கவேவிகராத நிர்மலன்மன்வடிவாம் பார்த்ததொரு
வாசியைத்தா னதுர்க்குள்வைத்து, நோர்க்கவேஓடாமல் நிறுத்திப்
பாரு நிலையாதபிரவியரும்பூணமுட்கொள்ளும், ஆர்க்கவேயடிவாழ
வேதாந்தத்தி னுதியென்றபொருளுொருவர்க் கறியொண்ணுதே. 76

அறியொணப்பிரமார்திர மென்றுபேரு அதிலுடைய நிறந்தா
னும் படிசுவர்னம், நெறியொண்கக் காயத்திரியாகலின்ன நித்யநித்ய
நிருபமாகும் நித்யசுத்த, பறியெண்ணப்பிரபூரண சச்சிதானந்தபகர
ரிய நிரஞ்சன வித்துவங்கே, நெறியொண்ணிற்பாசா யதிமசியாம்
மெறிவதனுசூடதம்பிர சோதயாதே. 77

ஆராதாரதெரிசனம் காயத்திரி

தேயென்றவிருபத்து காலாய்கீன்றதெளிவானகாயத்திரி தனைச்
செபித்து, வாவென்றுவாசியைநீ இருத்திவைத்து மனந்தன்னைப்
போறவழிப்போகொட்டாமல், தேயென்றிருத்தியே கும்பித்துக்கொ
ண்டு சிற்சொருபகாயத்திரி தனிற்செபிக்க, பூவென்றபிறவியற்று பூர
ணத்திலயிப்பாய் போக்குமில்லைவரவுமில்லை பொருளுமாச்சே. 78

பொருளாகமேலேரித் துவாதசந்தான் போக்கோடேபதினென்
றாய் பிரித்துப்பாரு, அருளானஉன்மனைனி லெட்டுசுத்தி யருளான
பரையொன்று பறந்தானென்று, தெருளானபதினென்றுஞ் செப்பி
னேனான் செப்பரிதுகாரணந் தாண்டியேகாணேன், நருளானநந்தி
யேழாயிரத்தில் நாட்டினூர்நல்லீவை நான்காணேனே. 79

காணாமார்க்கமெல்லாங் காணும்நேராய்கடுசாக முனைமுகத்தில்
கடிந்தால்காறும், ஊணுதேவூணினால் பிடரிக்குள்ளே வுறுதியொடு
நற்சிவமாம ருத்திரனுங்காணும், கோனாகுண்டலிகோத்தை நோக்
கிக்கூர்ந்து பார்ப்பதினென்று மொன்றுகாலும், நானுதேநடுமையம்
நோக்கினுக்கால் நலமானகாலாந்தான் கோடிப்பானே. 80

பானான நூல்சொன்னபடியேவாய்க்கும் பரந்தோடும்வாசியொடு
பழகிலுக்கால், வானானவார்த்தையால் பார்த்திட்டாக்கால் வளமாகக்
காயத்திரி மோரீர்காய்தானும், நானானாய்க்குமே தேங்காய்தானும்
நலமாயோகசித்தி பாக்குங்காலம், கோனையறத்தினுட முடி
வைப்பாரு குடியிருந்தவாசியிட முறையைக்கேளே. 81

கேளுநீமூலத்தில் குமட்டுவாகரத்தை கீழமர்த்திசிகாரத்தை போகாமல்ரேசி, நீளுநீரேசித்துப்பூரித்துப்பாரு நிர்மலமாம்குண்டலியில் நந்திகாணும், வாளுநீநந்திவந்து வசனிப்பார்பார் மகத்தானசித்தியெட்டு ஞானந்தானும், நாளுநீவாசிவைத்து மந்திரமகாரத்தை நலமாகக்கண்டிட்டே நாட்டிடாயே. 82

நாட்டிட்டமூலத்தைத் தாண்டிப்பின்னர் நலமானகஞ்சனுபதியிற்கூட்டி, ஒட்டியேவகாரத்தை உருத்திநோக்கி ஒளிவானசிகாரத்தால் உள்ரேசிக்க பாட்டியேபண்டான பிறவியறலாகும் பண்பாக நான்முகனைக் கண்டதாலே, மாட்டியேகஞ்சனுட பதியைத்தாண்டி மாலிருக்கும்மதியுடி மருவிலில்லை. 83

மருவியேவகாரத்தை யுட்பூரித்து வாதமாஞ்சிகாரத்தை உள்னேரேசி, பருவியேபஞ்சநரை யெல்லாம்போக்கிப் பாலனுமாய்பதினாறு வயசுமாவார், உருவியேமால்கடந்து ருத்திரன்தன்பதியில் உணர்வானவாசியைநீ உருத்தித்தாக்கு, தருவியேசிகாரத்தை உள்ரேசிக்கச் சடந்தானுஞ் சிவப்போடி. சித்தியாமே. 84

சித்தியாம்ருத்திரன்நன் பதியைத்தாண்டி தெளிவானமயேசனுட பதியில்புக்கி, அத்தியாம்வகாரத்தை அசையாமற்பூரி யதுக்குள்ளேசிகாரத்தை உள்ரேசிக்கப், பத்தியாஞ்சிறுபிள்ளை தானாவார் கள்பாருடலங்கை நெல்லிக்கணிபோலாகும், துத்தியாஞ்சிவயோகம் வைத்துப்பாரு துடியாகுங்குளிகையெல்லாஞ் சுருக்கிலாமே. 85

சுருக்கானமேஸ்பரத்தின் பதியைத்தாண்டி சூ என்றசதாசிவமிடத்தேகாலையுன்றி, மசக்கானசிகாரத்தை வைத்துப்பாரு மகத்தானசித்தோடும் கௌனமாகுஞ், செருக்கானமேனென்மணி மாதாவின் பாதந் திரமானவாசிவைத்துப் படியேபார்க்க, பெருக்கானமெய்ஞ் ஞான பிராதாரந்தான் செய்வானவாசினேதான் தானும்ரீயாமே. 86

நீயானகுருபதத்தில் நின்றாயானால் நிலையானசிவயோகவாசிஒட்டு, தாயாணபூரணமுஞ் சகலதேரிசனமாஞ் சதமானவகராசிகாரனத்தின் மாசக்கம், வயலானவலுவைத்தான் வைத்துமங்கேமதியோடே பார்மனதில் மகத்தானசித்தி, நீயானநீக்கவிடமத்துநின்ற சிறந்திடுமே பூரணத்தான் சித்துமாதே. 87

சித்தாகப்பாய்ந்தேன்நா னண்டந்தன்னில் தெளிவானவண்டத்தில் திறஞ்சொன்னார்ந்தி, அத்தாகஅண்டியஞ்சலித்து அடுக்காக அதுதாண்டி யிருந்ததுதானடுவுமாகி, பத்தாகதுனையென்றார்பட்டா

தாமும் பாலித்தாரூபத்தை வாறவைத்து, கத்தாகமலினியை கரத் தில்கட்டி கனல்சோதியண்டம்போல் துழைந்திட்டேனே. 88

துழைந்திட்டேநிருவிதர்ப நிறையானயோகி நேரஞ்சுதனித்த னியேகோடிசித்தர், குழைத்திட்டு தெவிட்டாதே பாத்துநின்றேன், சித்தாணியுனக் கெந்நாளாச்சுதென்றார், குழைத்திட்டு கொடியறு த்து மாச்சுதென்றேன் துறியதளஞ்சித்தின்னம்பா ரென்றார்கள் மழைத்திட்டுதுழைந்தேன் பின்னோண்டத்தில் மகத்தானசித்தரக் கை கூப்பினேனே. 89

கைகூப்பிக்கட்டியதோர் பதுமைபோலக் கையினுல்தடவினேன் கைதட்டாது, கைகூப்பிளீர்காரத் தடைந்தயோர்க ளரியோரை கண்டுநானஞ்சி, வலம்வந்தேன் கைகூப்பிபரிவான அடுக்கொன்று தன்னில் பாய்ந்தேநான் முடியேரிபரிந்துபோந்தேன், செய்கூப்பி ண்டமெல்லாஞ் சோதித்தேநான் சுருக்காக மறுவண்டம் பாய்ந்திட் டேனே. 90

பாய்ந்திட்டேனண்டத்தில் துழைந்துபார்த்தேன், பலகோடி சித்தர்கள் வாசித்தார்கள், ஆய்ந்திட்டு அணைந்திடும் நூலார்தான் சொன்னாரையனே எனக்கேட்டே னடிவணங்கி, காய்ந்திட்ட சிவன் தானுந்தாய்கண்டு சொன்னார் தனி ஏழுலட்சத்தை கரைகண்டுபார்த் தோம், தோய்ந்திட்ட இந்தநூல்பெருக்கமெத்த சுருக்காதேபோன வென்ன வெனக்கேட்டேனே. 91

கேட்டதுக்குத்தரந்தான் சித்தர்சொன்னார் கிரந்தத்தைசுருக்கு வதற்குச்சிவனாலுமாகா, மாட்டாதுக்கு ஒன்றானசாஸ்திரத்தில்கத் துவமாஞ்சுருக்குண்டோ வென்றுகேட்டார், சூட்டிதுக்குச் சித்தர் கள்தான் சொன்னமார்க்கஞ் சுருமிச்சதொருப்பெல்லார் தெரிந்து, பார்த்து ஏட்டத்துக்கு னேழுலட்சமியல்புதன்னை ஏற்றகல்லுவெட் டுபோலிசைந்திட்டாரே. 92

சிதைந்திட்டாரேழு லட்சத்தியல்பையெல்லா மெலிதாமேழாயிர மிசைத்துவைத்தார், பசைந்திட்டதூலெங்கே யிருக்குதெனப்பகர்ந் தார் பாக்காணதெட்சணபாகத்தில்தானும், அசைந்திட்டதூற்றறுப தாமண்டபத்தி லமைத்துவைத்தார் சித்தர்கள்தான்பாரே, கசைந்தி ட்ட ஏடுதனில் கருவென்னசொல்லுங் கருத்தைகடாட்சித்துச் சொ ல்லென்பாரே. 93

என்றதோர்படிக்கின்ற நூலில்தானும் ஏற்றமாய்ப்பயனெல் லாஞ்சொல்லுவோமோவென்ற கண்டதோர் நூல்தன்னில் சாரனை

யுங்குருந்தான் சுருக்குமேபதினாறு அங்கந்தானுந், தின்றுமேயெட்டெட்டுபலசித்தோடு தியங்காமலாடலா றற்றோற்குகிட்டா, நன்று மேதேங்காமல் தெங்குசிவியாகம் நலமானபூரணமும்மயிக்கம்பாரே.

அயிக்கமே பூரணத்தில் தூங்காமல்தூங்கும், அன்பானசொரு பத்தை காட்டும்பாரு, அயிக்கமேநூலாரார் கையிலுண்டு அவரு டையபேர்தன்னை சொல்லுமென்றார், கயிக்குமேவாசிக்குக் குருவு மானகாரணமாம்நந்தியர் காட்டும்நூலை, தியக்குமே சித்தருக்குக் கொடுத்தார் நூலை திருமூலரைந்ததில் திடமென்பாரே. 95

திடமானநூல்தன்னில் செப்பினதுசொல்லாய் தியங்காதசார ணைதான் கட்டுமார்க்கங், குடமானகோடறியோடு சிராவனந்தான் கொடிதாண்டபரிக்குருவுந் செந்நூரங்கள், தடமானலவனமொடு சத் தும்செம்பு தனியகந்த குளிகையொடு செந்நீராகும்: கடமானதிரு கவமும் இனக்கூட்டந்தான் கடிதானமூலமகா அவுஷதந்தானே 96

அவுஷதமொடுவவுஷதவகை பதினேழங்க மடங்களுஞ்சொன்னா ரெண்ணுயிரத்தினுள்ளே, வவுஷதமொடுயேழுலட்சக் கிரந்தப்போக் கைஇடிதது மெண்ணுயிரமா:யென்பாட்டர்சொன்னார், கவுஷதமெ ண்ணுயிரத்தைத்திரட்டித்தானாக் கதித்தஜயாயிரமாய் பின்புசொன் னார் மவுஷதமூவாயிரமும் ஆயிரம்பின்புசொன்னார் முன்னாறுமுப் பத்து மூன்றென்றாரே. 97

என்றாரே சாற்றினதோர் நூலேழிற்று நேழுலட்சங்கிரந்தத் தின் போக்கெல்லாந்தான், கன்றாரேகரும்பான பாசுபோல்திரட்டி கருவெல்லாங்கண்ணந்த படியேசொன்னார், தன்றாரேதந்தை காலா ங்கிராதர் தாமுமேசகலநூல் பார்த்துத்தேர்ந்து, அண்டாரேயகண் டம்போலஞ்சகாண்டஞ்சொன்னார் ஆயிரத்தெட் டண்டமெல்லா மலாவினேனே. 98

அளாவினே நூற் றறுபதாமண்டலத்தில் ஐயர்நந்திசாஸ்திரமு மாராய்ந்துபார்த்தேன், தூளாவினைன்பாட்டருடனென்னநூலை ஐயர் துதிசெய்தேன், சுருதியாம்வாக்கியத்தைக் கலாவினென்காலாங்கி நூலைதானும் கருத்திருத்திச்சனகாதிரால்வநூலும், விளாவினைன் றிஷிசித்தர் நூலெல்லாம் வெட்டவெளிபாய்திறந்து வீசினேனே.

வீசினே:னழுபாண்ட முடுக்காய்சொன்னேன் வெட்டவெளி யாகுதற்கு நிகண்டுசொன்னேன், தூசினேன் சூத்திரந்தான்னெழு நூற்றுச்சொச்சஞ் சொல்லரிய நிகண்டதவும் பதினேழுநூறு, பூசி

னேன் யோகத்துக்குறுதிசொன்னேன், பூட்டுகின்ற லட்சியத்தின் போக்குஞ்சொன்னேன் ஒதினேன்மந்திரத்தின் உருதிசொன்னேன் உருதியாம்வாசியென்ற யோகந்தானே. 100

தானாகாயத்தையுருதிபண்ணு தனித்தோடுவாசிவைத்து வைத்த தங்கை, பாணையெந்நேரமுந்தான் பழக்கமாகிப் பார்த்துநீதோந்தாக்கால் தேகம்தூக்கும், தேனாகத்தெளிபாத காலத்தில்தான் தித்தோடுமெய்யாது சித்திக்காது, வாணவாசிவைத்து உரைக்காதார்க்கு மருவாதுபூரணந்தான் வெளிபாகாதே. 101

வாசியோகம்

வெளிபானவாசியைத்தான் வரவழைத்து வீட்டுக்குளங்கங்கே வைத்திட்டுத்தான், தனியாகவைத்திட்டுச் சாதித்தாக்கால் சாதித்து வாசியுமீசனுமொன்றாகும், வளியாகவாசியைப்போல் சித்தொன்று மில்லை மாசித்துசிவனவனம் வாசியொன்றில், ஒளிபாகவாசியது உயிரைமீட்கும் உருதியாம்சிவயோகத் துண்மைதானே. 102

உண்மையாயிதைப்போல வேறுலகில்சித்தி உத்தமனேமற்றொன்றுமில்லையேதான், பண்மையாய்ப்பல்லுயிராங் காலமெல்லாம் பார்த்தாலுங்கிட்டாது பாரிலில்லை, துண்மையாய்ச்சொல்லுபுரந்த வாசிதானுஞ் சுருதிமுடிந்திடசூட்சமாகும்பாரு, வண்மையாய்வாதிசித்தரிஷிகள்யோகி வாசியைப்போல்சித்தியில்லை பரிந்துநோக்கே. 103

நோக்கவேசோங்கினுல் துட்பங்காணும் துணுக்கத்தில் வாதம் வந்துசெய்திடாது, பார்க்கவேசோம்பிரீ நின்றபானுல் பாவந்தான் கிடையாது பாழாஞ்சென்மம், பூர்க்கவேவாசியைத்தான் விட்டாயானுல் பிரவியாஞ்சாக்கிரத்தி லமுந்திப்போவாய், நீக்கவேவாசியைத்தானிறுத்திநோக்கு நிட்களமாய்சோதியொளி யாகுங்கானே. 104

காணவேபரத்தினடி கண்ணையாகுங் காண்பதரிதுமே கண்ணெட்டதென்றீர், பாணவேபரத்தினடி யார்க்குமார்க்கம்பண்பட்டக்கண்ரண்டு வைச்சமுனைமூக்கில், காணவேகாலசையாமல்நோக்கிக் கதிக்கின்றநாலிலொன்றுசேரில் வெறும்பாழாம், பாணவேமனோன்மணித்தாய் பட்டப்பகலாவாள் பகரியாரவிகோடி ஒப்புமாமே. 105

ஒப்பல்லஒப்பல்லகதிந்து பூரணந்தான் உகமையாங்கரையில்லை பாய்ந்திட்டாக்கால், கப்பல்லகளங்கற்ற பூரணந்தான் கரையற்று நின்றவொளிமகாபோதந்தான், தீப்பல்லிவன்றபெண் பிள்ளைகாட்ட

நிறையற்றநிர்க்குணந்தான் மௌனமாகும், முப்பல்லமோனமாஞ்
சமாதியுற்று முனைநாசியூட ஞாலமுத்தியாமே. 106

முத்தியாங்கானகத்தி லிருந்தாலென்ன முகையாகநடுவீரில்
வாழ்ந்தாலென்ன, தந்திராந்தான்மென்னமானமென்ன சாவென்ன
பிழைப்பென்ன சாந்தியானால், வத்தியாம்வானமென்ன அண்டமெ
ன்ன வாரிதியும்பொய்யாச்சு மனஞ்செவ்வானால், புத்தியாம்பொய்
யாமோ கண்டதெல்லாம் பிறிதியுற்றசாங்கற்றால் பொய்யென்பாரே.

என்பதேகண்ணுரக்கண்டதெல்லாம் எய்யாமற்காணாதே போன
தென்ன, அன்பதேஐயர்பதம்வாசிவைத்து அடைந்தார்க்குங்காணு
மது அசையாவிட்டால், கண்பதேகாணுது நடனந்தானும் நலமாகப்
பூணவே திகைநாதங்காணும், துன்பதேசுருதிமுடிந் திடமுஞ்சுத்த
சைதன்னியமாம்போதமாமே. 108

போதமேநோக்கவுந்தானெளிதோ சொல்லுபுக்கியே வாசிவை
த்து நிலைத்துப்பாரு, நீதமேமௌனமாய்நிலைத்தஉண்ணு நிமையான
கண்ணுக்கு அடுக்கடுக்க சாதகமேமுறையோடே தப்பாதேநிலை, உ
தப்பாமற்பார்க்கவுந்தான் செயலோநந்தி, ஒக்கமேஉன்செயலாலாடி
வெளியாகும் உருதிமுப்பாழ்வெளிதாண்டி முடிவுமட்டே. 109

முடிவுமப்பாஉனக்குமே லாதியொன்றில்லை மிக்கானபராபரமு
மில்லைகண்டாய், எடிவுமென்றுளிதுக்கொக்க பின்னொன்றுமில்லை
யேகமென்பார் காணுரகளெல்லையிலை, துடிவுசொன்னவழிகேளு
ருட்சந்தன்னால் தூய்தானகண்டதின் மனவடிவைத்தான், படிவு
பண்ணியெட்டுள்ளாய் பகுந்தமுடிபரந்தான் பயனறிந்துசாதிக்கவல்
லோர்தானே. 110

வல்லோர்கள்பார்ப்பார்கள் வாட்டியன்தானாய் வாய்க்குமோயெ
ல்லோர்க்கும் மெளிதாச்சோளுனம், பல்லோர்கள் மாயமாய்கை
வாட்டியத்தானபார் பாங்கானமயிர்ப்பாலம் நெறுப்பாறுந்தாண்டத்
தல்லோர்கள்வாசிணையைத் தவிடுபொடியாக்கி தரிக்கின்றவாசிபைத்
தான் சந்தனம்பண்ணி, மல்லோர்கள்மார்க்கமாய் ஆறுதலந்தாண்டி
மந்திரியாமர்க்கடக மழிந்துபோமே. 111

மார்க்கடகஐம்புலந்தான் மாண்டுபோகில் மாசற்றசிற்பரைதான்
சுடர்கோடிபாணு, கர்க்கடகங்கண்டிதீ கடந்தவெளிபாருகடுவெளி
க்கு மடியில்லை முடிவுமில்லை, உர்க்கடகஒளிக்கு முடியில்லைகாணும்
ஊணவே அடியில்லை யுன்மனந்தானுண்ணு, புர்க்கடகமனந்தானே
மகுத்துவமித்தனையும் பெரிதானவழிதாண்டி கூடிற்றுதானே. 112

நரகசொர்க்காதி

கூடிற்றுமனந்தானே மாயத்தில்மருவி குளம்பிப்போ யலைந்து
கொண்டு குறிகூடாது, வாடிற்றுமனந்தானே போதத்தில்சொக்கி
மாறாதகருணைக்குள் வாழ்ந்தோர்சித்தர், காடிற்றுமனமாளுங்கருணை
யாலேகண்டிக்கவாய்க்கு மெளிதாமோசொல்லு, மாடிற்றுமாறாதகரு
ணையாலும் வாச்சுதேமெய்ஞ்ஞான சித்திதானே. 113

சித்தியாமாறாதகருணைக்குள்நின்று ஜெகஜ்ஜால வித்தையென்று
தெளிந்திட்டார்கள், சித்தியாமவுனயோகத்திலின்று தெளிந்திட்
டார்வெளிந்திட்டார் சைதன்யத்தில், சித்தியாம்பெரியோர்க்கு மற்
றென்றமில்லை சிகாரவாசியது சொன்னபடிகேழ்க்கும், சித்தியா
மனவாக்கும்பெரியோர்களுக்கு சொல்லரிதாம்பிரமரிஷ்டை விசார
மாமே. 114

பிரமவிசாரத்தைத்தான் பேசிடும்வேதாந்தம் பேசமறைநூலது
தான்பிரமவிசாரத்தை, பிரமவிசாரத்தையே பேசும்பதினெட்டு பே
ரான அறுபத்துநாலுக்கலையானும், பிரமவிசாரத்தைப் பேசுந்தொண்
ணாற்றாறும் பிரமவிசாரத்தையே பேணுமற்றஞானம், பிரமவிசார
த்தினுட்பேரறியாமாண்பர் பேயானமாய்கைதனி லமுந்துவாரே. ()

அழுந்துவார்தானென்ற ஆங்காரத்தி னவ்வேரைப்பிடுங்காதார்
அறியமாட்டார், வருந்துவார்வாசியென்ற மவுனியோர்கள் மாசற்ற
பிரம்மவிசாரத்தைக் காண்பார்கள், மழுந்துவார்பிறப்பில்லை மரண
மில்லை வாசியுமேசித்தித்த மகத்தோர்க்குந்தான், எழுந்துவார்காய
சித்தியோகசித்தி யெழிலானவாதசித்தி யேத்தந்தானே. 116

ஏத்தமாய்சித்தரவரவாதிதன்னை இடும்பாகக்காணாமல் தூஷித்
தாக்கால், கூத்தமாமரவிகோடி நரகில்விழ்வார் கொடும்பசியால்வறு
மையால் திகைத்தேங்குவார்கள், நாத்தமாய்நரகமொடு சொர்க்கந்தா
னும் நரகமையாயிதுரெண்டும் சொல்லக்கேளு, மாத்தமாம்மலத்தி
லேசிருமிச்சுகிருமி மகத்தாகசெனித்ததுபோல் நரகந்தானே. 117

தானென்றகோபத்தால் வந்தமுறையாலே தாக்கானசெனன
மும் பலவுமாகும், தேனென்றசெனனமாய் செனிப்பதெல்லாம்
திகைப்பானகோபமது கொடும்பாவந்தான், மானென்றசொர்க்கத்
தின் வழிதானேது மகத்தன் மானிடனாகச்செனித்து, பானென்ற
முன்செய்தபலாபலத்தின்குறையால் பராபரத்தேதோன்றினால்மகா
சொர்க்கந்தானே. 118

தானானபூரணமகுத்துவம்போரு தனிறுனதீபம்போல் தான்மு
ளைந்ததேகம், காணானகண்டிப்புதண்டிக்கப்படாதுகத்தியதுநடுவோடு

வகைதட்டாது, கோனானமனந்தானும் வாசியோடொன்றில் கூறா
பூரணமுங் குறிப்பாய்த்தோன்றும், நானானமாய்கையெயுங் கண்டங்
கமுந்திப்போகும் நலமானநிர்மலங்கர்ப் பூரத்தியே. 119

கற்பூரத்தீபம்போல்தீபமாகும் கடிதானபூரணம் வாவென்றேகூ
வும், பர்ப்பூரம்போலொத்த வாசிதானபோகும் பலபலவாந்துன்ப
மொடு யாவற்றும்போகும், அர்ப்பூரக்காயமது அழியாதாகும் அதி
மாயையிலையந்த கண்டத்தில்தான், உர்ப்பூரத்தோயவேசித்தருக்கு
உறவாடல்மெத்தவுண்டு உண்மையாமே. 120

உண்மையாய்ப்பலியாது யோகந்தானும் உறுதியாம்பசுவான
சீசருக்கு, பண்மையாப்பாவமெங் கோபிக்குந்தான் பலியாதுகொலை
செய்த பாவிக்கேற்கே, வண்மையாம்பத்திபரம் புத்தியானேன்மரு
ளானகாமோகி மகத்தன்மூடன், எண்மையாய்தாட்சிகளு மேற்றும்
பொய்யோன் இடும்பனம் அளியனெடு சோம்பர்தானே. 121

தானானபெண்ணைப்பார்த் தேங்கிப்பின்சொல்வோன் தாக்கான
கர்ம்மவறை தப்புமாபாவி, தூணானசோகவிகாரத்தான் சோம்பன்
துணையானமூத்தோரை தந்தைதாயை, ஆனானசங்கில்லாதேதான்
வைவோன திகமாம் வீணூப்பரான தூரன், வேயுனவெறுங்கைவெகு
துஷ்டன்மூர்க்கன் வெருபுல்லன் குருதோழிக்கும் பொய்யாமே. ()

ஆமேயாகாமியத்தா னடங்காக்காமன் அளம்பனெனரிமுகத்
தான் அதியபாண்டி, நூமைதுடைக்கின்ற சுகியில்லாச்சண்டாளன்
சிவவேடந்தரிசிக்கில் தூஷிப்போன்தான், வாமேவுகோள்பொய்யன்
லோபியீனன் மகத்தானயீனங்கள் வாதிதர்க்கன், மாமேவுமாமிசத்
தைவருந்திதன்போன் மதுவாகியிவர்களுக்கு யோகம்பொய்யோ. ()

ரோகத்தாலியிவர்களுக்கு நீந்தால்பாவம் உடனேதான் நரகெய்தி
உழுலுவான்பார், யாகநூலிவர்களர்ச்சிக்கலாகா அதிசயமாய்பிர்
மத்தி யனுகும்பாரு காகநூல்கர்ப்பத்தைக் சூட்டலாகா, கண்காண
தூரத்தே சயமாய்நிலு, நாகநூல்நூனத்தை விழித்தலாகா நாட்டி
னலநரகெய்து நலங்குவாரே. 124

நலங்கவேயர்ருக்குக் கொடுப்பதென்றால் நாதாந்தவேதார்தபிர
மசாரி, மலங்கவேயவது திகர்மிகூற்றி மகத்தானசிவயோகிபதிமார்க்க
தார், துலங்கவேசுத்தசைதன்னியத்தோர் சொல்மொழிமகிவாததூய்
மையாளர், கலங்கவேதர்மமனுஷித்தோர்சார்ந்தோர் கர்ப்புடைய
மங்கையரைக் கருதார்தாமே. 125

த"மென்ற தந்தைதாயைப்பூசிப்போர்கள் தமையடைந்த பேர் களையே தற்காப்போர்கள், ஏமென்றயெவ்வுயிருந் தம்முயிர்போலெ ண்ணியிறங்குவோர் வரம்புதப்பியிகழ்ந்திடாதார், வாமென்றவாசியு டன்வாதித்தாடு மகத்தோர்கள் வாமத்தின் வழியில்நிற்பார், ஆமெ ன்றஅப்புனிடம் வுப்புபோல வடைந்தோர்க்கு மடங்கலும் போதிக் கலாமே.

126

போதித்துபோகத்தின் பொருளைக்காட்டிபேரானனானத்தின் பொருளைச்சொல்லு, ஆசித்துவமர்ந்தாக்கா லதில்பிழைப்பான் அல் லாவிட்டால் பேய்வனதிஷ்டயினன், சோதித்துநால்வகைக்கும் கர்ப் பஞ்சுட்டி துடியானவாதத்தின்கூட்சஞ்சொல்லுகாதித்துகைகாட்டு அருளோடுபொருளுங் கைம்முறையாய் குளிகையொன்று சூட்டி நீட்டே.

127

நீட்டுகின்றவச்சையலு நிரந்தரமுங்காட்டு நீங்காதபூரணத்தை படுத்துப்பாரு, நாட்டுகின்றயெட்டுநா லதனில்சேர்ந்து நடித்துமே கண்டத்தையின்றிகூடி, ஆட்டுகின்றஆடிச்சுநிறைந்தநத்திருக்கஆண் மையாங்கதிரேது முனைமூக்கில்நின்று, ஊட்டுகின்றயோகிக்குத் தன னிடத்தேயோடுமுதிக்கின்ற ஞானக்குமதுபதமாமே.

128

பதமான லோகத்தாரிந்தமுரைகேளு பதியான அம்புவியில்மு ழங்குஞ்சீவன், நிதமானநித்திரையில் நெடுவீதியோடவநிறைந்தசை யோகங் கொட்டாவினேக்கத்தால், இதமானமுப்பத்து யறுபத்துமா யாடும் இயலானபுரியஷ்டமொவ்வொன்றாக, நலமாகநாளுக்கு நாள் சீரணிக்கநாடியே நமன்பதிக்கு யெய்துவாரே.

129

நாடுமிரந்தோடியே நமனுக்கெய்வார் நலமானவாசினிறைந் துள் ளேவாங்கில், ஆடுதிருநடனமு மம்பலமுங்காணும் ஆட்டத்தின்குறி ப்புத்தான்மேலோகீழோ, நாடுமூலதாரஞ்சபைநந்தோமென்றேநாட் டியேதலமாரு முருகிச்சுழியோடேபூட்டு, கபாலம்புகுந்துகுருபதத் தில்மேவிபுகுந்த மண்டலத்திழ்தானாயிரத்தினெட்டே.

130

எட்டாகக்கருமண்டல மூட்டிக்கவிழ்ந்து இதமாகக் கைகண்ட யோகங்காணும், கட்டாகக்கபாலத்தைக்கடந்து மெய்யென்று கதிர் போலேபுகையோடி துவாதசாந்தத்தை, உட்டாககண்டிருந்துஅச்ச பைதான்மறித்து உயரமாமுகடேத்தகபாலங்கல்லாம், இட்டாகக்கரு ங்கனலேமிகவுமுண்டு எல்லாந்தான் தெரிசனமேயேறுங்காணே.

ஏறுமேலென்றீர்கண் மூக்கிலேதாச்ச ஏறியே வாசிகொண்டும னத்தோடுணு, ஊறுமங்கென்றுன்னினுருகும்பாழில் ஒளியோடு

பூரணந்தான் கோடிபாணு, தேறிதீபச்சுடரில் திக்கெல்லாங் காணுந்
தெவிட்டாதமானைநாசி சிறக்கும்நாலுவினு யுறைந்தியோகத்தாலே
மூட்டி, உருக்கடந்தபொருள் தானும் மூலமாமே. 132

மூலந்தானாலான பதவெளியுமாச்சுபாரு நலமானவானந்தான்
போகமாச்சு, பானந்தான்பாரு மதினல்லுராகும் பரவுமுப்பாழகட
ந்துமேபாருந்தீயைத்தானந்தா, பார்த்திடவே பரமவெளியாச்சுசாதி
த்து ஏரிடவே வெறும்பொய்யாச்சு, தேனந்தான்தோத்தரித்துசுருதி
மனோன்மணியோ சுககுற்றபூரணத்தைகண்டிட்டேனே. 133

புரியஷ்டம்.

கண்டிட்டுசுழிமுனையில் மன்னமோட்டிகண்மூடிவிழி ரொண்டும்
நினைவில்நோக்க, பண்டிட்டநினைகாரம் பளிச்சென்றுதோனும் பரா
பரமாமணித்தாயும் பரியொன்றியந்தான், ஆண்டிடுவறுனா லகண்ட
வெளிகாட்டும் ஆண்மையாம்போதத்தி லடுத்துவிக்கும் குண்டிட்டு
பரத்தினடி தன்னிற்காட்டுஞ் சுருதிமனோன்மணித்தாயும் வாவென்
பாளே. 134

வாவென்றசடமெல்லாம் பிரமன்கூறு மறைந்துநின்ற ரத்தசல
மாலின்கூறு, போவென்றதிதற்குள்ளே புரியஷ்டந்தான் பேரான
சூட்சுமென்ற தேகங்கேளு, சேவென்றகாசிரமாம் சிவன்தானொன்று
சேர்ந்ததின்மேலாதாரம் மயேஸ்மரந்தானொன்று, தாவென்ற யகார
மாய் சதாசிவன்தானொன்று சாந்துநின்றவிந்துவதின் மேலுமாமே.

மேலானவிந்துவின்மேல் நாதமொன்று மிக்கவதின்மேல் சத்தி
யொன்றுகேளு, மாலானவிதின்மேலே சிவன்தானொன்று உற்றசிவ
னாரென்னில் வாராட்டியந்தான், பாலானவதின்மேலே பரைதானொ
ன்று பாருமந்தயெட்டல்லோ புரியட்டந்தான், மாலானவிதினெட்
டால்பிரப்பிரப்புமாச்சு வாரானபுரியஷ்ட மார்க்கந்தானே. 136

மார்க்கந்தான்புரியஷ்டக் கூத்தேகூத்து மகத்தானே கோடிசெ
ன்மமெடுத்து ஆடும், ஏர்க்கவேபுரியஷ்டத்தெழுவுகைதோற்றம்எங்கு
மதுவிரிந்தாடப்பிரபஞ்சமாக்க, பார்க்கத்தான் புரியஷ்டபகவான்கூ
த்து பண்பாகவிதைப்பறிந்து கூர்ந்துபாரு, தீர்க்கந்தான் பார்த்தறிந்த
பெரியோர்தாமும் திறந்தோமே தள்ளியதின்மேல் சிற்பாரே. 137

நிற்பார்கள் பரைமேலே முப்பாழ்கேளு நீங்கியே நடுவெளிப்
பாழாமதுக்குமேலே, ஒப்பார்க ளொளிபாழாய் நிற்கும்பாரு உயர்
ந்துமேலதைத்தாண்டி யுரைக்கக்கேளு, விப்பான வெளியொளிப்

பாழ் விரைந்துபாரு மிதுமூன்றுவரை தாண்டவன்மனத்தாய்நிற்பாள், கர்ப்பானமொழியுடையாள் தமரின்வாசல் தனிப்பார்தான் போதமது வொன்றாய்ப்பாரே.

138

போதமதுதானென்று மதற்கேபாரு பேரானவகண்ட மென்ற விளக்கேபேரு, பேதமென்றதவன்கடுக்கவ்வனவே போதஞ்சேர்ந்தனுகில் தமக்குள்ளேசேரலாகும், ஆகமதுகண்டவர்கண்டவீதி ஆதியில் லேபந்தமில்லையறியப் பாகா நேதமதுபோதமது யென்னலாகும், நேரரிது மனக்குரவா நேரொட்டாதே.

139

மறுபிறவியில்லாமல்.

நேராதுயென்றுசொல்லி சிவயோகிதானும் நிலைத்துஉன்னிப்பரையளவு மோடினாலும், காணுபிரவிவந்து யெய்தும்யெய்தும் கருவில் பிறந்தாலும் சிவயோகியாவான், பாரானபிரையளவும் புரியவ்டமாச்சுபண்பானவரைகடந்து வெளிப்பாழுற்றால், ஆளுனவெளிப்பாழையண்டமென்று அர்ச்சித்துப்பார்த்தாக்கால் பிறக்கொட்டாதே.

ஏதென்றுபிறக்காமலதற்குள்ளேநின்று இன்னமொருவரையேறியிதுவேஎன்பான், வாதென்று அதற்குள்ளேமயங்கியேங்கி மற்றுமொருவரையேறியிதுதானென்பான், தீதென்றுமூன்றுவரை திரந்துயேறியிரந்துநின்றுஉம்மனைமையிதுதானென்பான், யாதென்றாவி கோடி வன்னிகோடிபரிவானமதிகோடி பரிந்துபாரே.

141

பறிந்துபார்முதற்பாழில்பூதபூதம்பரியாகசுந்தால்வாதியாவான் எரிந்துபாரண்டன்பாழிதெட்டாக்கா லெட்டெட்டுமறுபத்துநாலாஞ்சித்தன், முரிந்துபார்முணுன்பாழபுக்கினுக்கால்மூச்சானவாதயது பிரந்ததானம், கரிந்துபார்நால்பரிஞ்சு போகுவிடங்கண்டால் நமனுங்கிப்போனவிடம் நாட்டிடாயே.

142

நாட்டியேநிறுதாரர் தன்னில்சொக்கி நலமாகக்குழைந்துள்ளே புகுந்தாயானால், தாடியேதானேற நாமம்போச்சு சாஸ்திரத்தாலாறய்ந்தபொருளும்போச்சு, சூட்டியேசமுத்தியைப்போ லுறக்கமாச்சு தூங்குவாமாகுமோலொன்றுங்காணார், தாட்டியேசடம்போனசமுத்தியினில்புகுந்தால் தனித்தசிவன்போலாவாய்நீயுங்காணே.

143

காணவேபாடினதோர் கூத்தைப்பார்த்து கருத்துரைத்துபின்பு தான்வாதம்பாரு, பாணவேபாதரவா நோக்கிப்பாருபாதத்தல்லாய்தோர் கூத்துக்காணும், காணவேவாசியுட நட்பைக்கண்டால் நடன

மாங்குத்ததுவும் கண்முன்காணும், தாணவேநடனத்தின்குத்துகண்
டால் தடித்ததோர்சாவும்பொய்யாய்ப்போமே. 144

போமென்றுசொன்ன ஆறுதாரத்தில் போக்கானகத்தில் நிற்
கும் அட்சரந்தான், ஆமென்றுசேரஜம்பதட்சரமேபாச்சு அப்பனை
ஒன்றெங்கே காணோங்காணும், மாமென்று ஆசாணையடுத்துக்கேளு
அதுவறிந்துசொன்னுக்கால் குருவேயாகும். 145

நாமென்றேபோகிறது வருகிறதூரண்டாம் நலமானஒரெழுத்து
எங்கேஎன்றால், கோமென்றகுருபதத்திலயிக்கியமாகக் கூடியேமரு
விலின்று அரியென்றுகி, வாமென்றவாசியினுஸ்காரமாகி வாசியோ
டொன்றியே சிங்கென்றாச்சு, தேமென்ற ஒரெழுத்தால் வாசியாச்சு
சலனாச்சு சடனாச்சு அண்டமாச்சே. 146

ஆச்சென்றஒரெழுத்தால் கோபமாச்சு அரகளுஉற்பனமுமொ
டுக்கினமமாச்சு, ஓச்சென்றவெழுத்தாலேயொளியுமாச்சு உள்ளடங்
கச்சோறியைப்போல் நந்திரந்தி, தேச்சென்றவெழுத்தடங்கில் சோ
திகாணுந் தேகமுமே விளக்கொளிராஞ் சிந்தையிலை, தாச்சென்ற
சந்திரனுஞ்சூரியனுமொன்றாய்தயங்காதேசுழிமுனையில்பேணிகுடே.

கூடுவதுமுப்பாழுமூன்றுவீதி குறிப்பாகமுனையுமணிகுடிச்சேர்
க்கும், நாடவேநாலுக்குளடங்கும்பாரு நலமாக ஏணிபழுவாகக் கா
ணும் ஏடவேதளத்தோடுயெழுத்துபாரு, ஏறினுமூப்பாழுங் கடந்
துபோகும் பாடவேபுரபரத்தில் மனோன்மணியாந்தாயும் பரிவான
வமுர்தமொடு பாலிப்பாளே. 148

பாலிப்பாலதுகடந்தால் நிறுகாரந்தான் பார்த்துமே தெளிந்த
பின்பு, பரத்தேயேகில்பாலிப்பாள் தெளிவான போதம் போதம்
போக்கோடேயென்குருவும் மதற்குள்ளசென்றார், ஏறிப்பாழிதுகட
ந்தேறிப்போனே, னிளைப்பாறியிதுகடந்து அந்தத்தேரில் சொலிப்
பானசிலம்பொலியில் புக்கினேன்யான் சுகமெல்லாங்காலாங்கியை
ர்க்காச்சே. 149

ஐயரென்றகாலாங்கிராயர் தானறியாதசிறியோர்க்கு அறிவுதந்
தார், உயிரென்ற உடல்பொருளாவியுந்தான் மூன்றும் உலகத்தார்
கொண்டவர்க்குப்பலந்தானென்றேன், செய்யரென்ற சிளம்பொலிக்
குளவரும்வந்தார் சிரசுவைத்து அவர்பதத்தில் சரணஞ்செய்தேன்,
எய்யரென்றுயெனையாண்டு ஞானங்காட்டி யெளிமையாஞ் சஞ்சலத்
தை யோட்டிளுரே. 150

கப்பூரணத்தினங்காட்டி, தெஞ்சலத்தில் சித்தரெல்லாம் பணியக்காட்டி தேசிமராமென்குருவு மண்டத்தெய்தில், கஞ்சலி க்துக்கண்கள் த்தேவுன் கருணைக்கூர்ந்தேன் கருணை தந்தாயென்றுரைத்து கடாட்சித்தாரே.

151

ஆரேயம்புலனறுத்தால் மனமொன்றாச்சு அதிகமனவாய்வுவேனப் பூசித்தோங்கும், போரொன்றவாயுமேல் மனதுயேறி பெரிக்கடந்து நெறிகடந்து போக்குந்தாண்டி, கூரொன்றவாரொடுக் குளப்பதமுந்தாண்டி கொடிதானமுப்பாழின் போக்குந்தாண்டி, மாரொன்று மனித்தாயைச் சரணம்பண்ணி வைத்துப்பார் நாலுக்குள் மருவிப்பாரே.

152

மனப்பெருமை மனவுயோகம்

மருவியேமுந்திமுந்தி மூலம்நீதான்வாசிகொண்டு பாய்ச்சியதில் மாட்டிப்பாரு, உருவியேகுறியின்மேல் கொண்டாயானல் உற்பானநாலேவிட்டா லெங்குமில்லை, அருவியேமுன்பின்னுங் கீழுமேலும் அழுவென்னதழுவென்ன மதிதானென்ன, கருவியேகனங்கொள்ளாக் காட்சியாகுங் கனங்கொள்ளாப்போதத்தைக் கண்டிடாயே ()

கண்டிட்டமனத்தாலே தவமுமாச்சு கவர்ந்ததுவுமுயிரதுவுமனமேயாச்சு, மண்டிட்டவாயுமேல் மனமுமாச்சு மகத்தானசஞ்சலத்தால் மனம்பேயாச்சு, அண்டிட்டதீபம்போல் மனமேசென்று அகண்டத்திற்கேர்ந்துதென்ற லதுதான்போதம், மண்டிட்டமணம்விட்டால்ஞானம்போச்சுவாசியைத்தானமூவவிட்டால் யோகம்போச்சே.

யோகத்தைவிடுகாதே மவுனமார்க்கம் உற்பனமாய்ப்புத்தியுள்ளானென்றுசொல்லிக், காகத்தைகாலாங்கி நாயனூந்தாமும் கடாட்சித்து முன்னேதான் பிராணயாமம், மோகத்தை முதிர்ந்தபின்பு மொழிந்தசொற்கேளு முந்தினதோர்மூலத்தி லகாரம்சன், காகத்தை உகாரமதுசத்தியாக்க தனித்திரண்டுங்கூடுவது மவுனமாமே. ()

மவுனமாமூலத்தேமுந்திமுந்தி மருவினால் பளிச்சென்று லிகிதங்காணும், நிவுனமாலிங்கமது நந்தியாக நேராகயெட்டிதழும் விரிந்து காணும், உவுனமாமகத்தைவிட்டுச் சுழிமுனையினோடே ஒகோகோ அநாகதத்தில் மவுனமெட்டு, சவுனமாமசைந்துரித்த மவுனத்தாலே சிரசுசடையசைந்தாட நடனங்கானே.

156

காணப்பாமேலேறி யக்கினியினுள்ளே கருத்தாரீ மவுனத்தைத் தாக்கினுக்கால், நீணப்பா சதாசிவன்றான் நிர்த்தஞ்செய்வார்நிலையாக சிவகாமி யிருந்துபார்ப்பாள், ஆணப்பாயவனிடத்தில் கவர்ந்து நித்

தம் அணுகினுலம்பலத்தி னடையலாகும், மூணப்பாவதைவிட்டு
அறிவினமூல முதிர்ந்தேறவாசியுட முறைமைகளே 157

முறைமையாய்நடுவுக்குள் மவுனமூன்றி முதிர்ந்துமனந்தேற
விட்டுத்திறமாய்நிலு, திறமையாய்நியவென்றலெழில்சேர்மைந்தா
தேறுவதுந் தவறுவது மனதுக்குள்பாரு, அருமையாய்நிவினுடமூல
ங்கண்டால் அசுடில்லாகற்பூரதேகமாச்சு, செருமையாய்நிலயத்துச்
சிவன்றன்வந்து திரட்டியன்னங்கொடுக்கையிலே யுண்ணலாமே. ()

உண்ணலாமென்றுநித்த மூலத்துள்ளே உறுதியாயொவ்வொ
ன்ற யுரைத்துக்காணும், எண்ணலாமினத்தோடோ வரிசையோடே
யேமாறலில்லாம லெத்தியாடு, கண்ணலாமட்சரத்தில் கருத்தைவை
த்துப்பாருக் கருதிரின்மமந்திரத்தை சேர்த்துவுண்ணு, பொன்ன
லாம்புலன்மன்னையவரவர்களிருக்கும் பேரானவீட்டில்வைத்துப்பூட்
டுப்போடே. 159

பூட்டிட்டுநாலாக வெளியினுள்ளே புகழ்கின்மசோதியைப்பார்
பொருளேதோன்றும், கூட்டிட்டுஒவ்வொன்றாய்க் கடிந்துகூடுங்கொ
ள்கியதோர்மூன்றாநரைதானுள்ளே, மாட்டிடமேற்கண்ணின்
மணித்தாயப்பா மருவினின்மகொலுக்காண கண்ணுண்டோசொல்,
மீட்டிடுமேலானபத்திதானஞ்சென்றால் வேதாந்தமுடிவான வெளியு
மாச்சே. 160

ஆச்சென்றவெளியென்று லிருட்டி.வெளியல்ல ஆதியாம் உன்
மனேத்தாய் விளக்காய்ப்பின்றால், ஆச்சென்றவொளியென்று லொளியு
மல்ல ஓகோகோயிருவந்தா னென்றில்சின்றார், காச்சென்றிராகா
ரங்காணுங்காணுங் கண்டுடனேமண்கூரி கலந்துபோகும், வாச்செ
ன்றவிளக்கொளியில் விட்டில்வீழ்ந்து மாண்டிடல்போல்மனஞ்செ
ன்று மருவுந்தானே. 161

மருவினாழுத்திமுத்தி மைந்தாகேளு மற்றதெல்லாழுத்தியல்லா
மருவுமார்க்கம், புருவினாழ்மனஞ்செபித்தால், போக்குமில்லை பூண்ட
டால்பேய்க்கூத்தாம் பொல்லாமாய்கை, உருவினாலேயாகத்துக்கிது
வேமார்க்கம் உண்மையாய்ப்பார்த்தபடி யுறுதிசொன்னேன், இருவி
னாவிந்தமுறையேத்துவாசி யேருட்டால் யோகமெல்லா மிழக்குந்
தானே. 162

தானானாதவொளிரின்முவோங்கா சமர்த்தானபூரணத்தே தள
ர்த்துநோக்கி, காணாமனமிரதிராகாரத்தை வாய்திறந்துசொல்லு
தற்குநாமமேது, பானாநிர்க்குணமோ காணென்காணென் பாங்கா
ன்கமையிலலை பதியகாணென், ஊனாமூலத்தைநின்றயேறி ஏட்
டினேனுற்பனத்தைக் கண்டிலேனே 163

உற்பனமாம்பூரணத்தில் கரையோகானே னுயர்ந்துநின்ற சன
காதிநால்வர்காண, நிற்பனமாழலகுரு தானுங்காணார் நிலைமையாஞ்
சுரர்முதலாய் சித்தர்காணார், நிற்பனமாம் ரிட்களத்தின் கரையே
சொல்ல நிலையானவேதாந்தம் விளம்பக்கானேன், அற்பனமாமன
மோடியண்டிற்றானால் ஆலித்தேலயித்துநின்று வழுத்தலாமே. 164

வபித்து சீன்றுவழுத்துவது யெவ்வாறென்னி லன்னமிஞ்சவந்து
வுண்ட ஆண்மைபோல, சுகித்துநின்றுசொக்குவது யெவ்வாறென்
னில் சோதியாமுர்தமுண்ட தூய்மைபோல குவித்துநின்றமுத்து
வதுயெவ்வாறென்னில் கோரக்கர்கற்பமிஞ்சுங் கூர்மைபோல, இனி
த்துநின்றிம்முன்றுமொப்புமல்ல ஏத்தமாமானந்த போதைதானே.

தானெங்கேயார்ப்பதென்றால் மூலமாகுந் தருகரும்பயிலேச்ச
ருக்குங்காணுஞ்சோதி, ஆனங்கேயாதாரத் தளமுங்காணும் ஆட்
டான முப்பாழுங்கடந்துபோகும், கோனெங்கே யமர்வாசல் குள்
ளேபுக்கில் கோடிமதிக்கோடிவி யெண்ணெண்ணுது, பூணங்கேபூர
ணத்தின் கரையேகானேம் பூந்துடனேகாந்தயம்போல் பொருந்தும்
பாரே. 166

பொருந்துவதுயெவ்வாறு யென்றுபேசில் பெருந்தீபமுடைதிரி
போல் நெய்யுமாகும், வருந்துவதுவருணசலம் ரவியுண்டாப்போல்
மகாவஞ்சுவர்னண்ட படிசம்போல, தருந்துவதுசலத்தடங்கும் குமு
ளிபோலச் சேத்தமவண் கூப்பிட்டுக்கொளப்போல, ஒருந்துவது
மொடுங்குவது மீதுவோமார்க்கம் உத்தமனே மகத்தோடு உன்னு
வுன்னே. 167

உன்னுதன்மைஞானத்துக் காதாரமாச்ச உண்மையாஞ்சாந்த
மல்லோ சோகச்சார்வு, மன்னுவண்மை விவேகமென்ற வாழ்வுமாச்ச
வய்திறக்காமவுனமென்றே மனதுக்கின்பம், நண்ணுவுண்மைஞான
த்துக்கோடும்வீதி நலிவில்லாத்திடமல்லோ மகத்தம்வீரம் புண்ணு
வுண்மைபூரணமாம் பொறியைத்தள்ளு போக்கோடே மவுனத்தில்
பூட்டியில்லே. 168

நில்லாமல்மடவார்பால் மாயத்தூடில் நிருத்தலையாங்கொள்ளி
மையத் தெரும்புபோல்வாய், கல்லாமல்காழகனுய்த் திரிந்திடாதே
கடிதானபாழை தொடந்துதானால், வல்லாமல்விழிகண்டு வலையிற்
சிक्கி மற்றதுமேசமாதவிட்டுக் கழண்டாயானால், அல்லாமலொன்று
மில்லை நீயுங்கேட்டால் யதிஷ்டமுனக் கில்லையென்று அறிந்து
கொள்ளே. 169

கொள்ளென்ற யோகமார்பார்த்தாரென்றால் குணமானகுடாலை
யென்றபிணந்தான், வள்ளென்றமூடாபிள்ளை சவாலமுர்த்திவண்மை
யாயவருக்குபதேசித்தார், புள்ளென்ற வாசியெல்லாம்போகொட்டா

மற்போக்கோடே குண்டிலியிற் கருத்தைப்பூட்டி, வெள்ளென்றவய செல்லாம் விருத்தியாக்கி விளங்கியரசருக்கு வருள்செய்வாளே.()

செய்தவளைபெண்ணென்று அறியான்மன்னன் செகத்துவசன மவளாலே பேரந்தார்ஞானம், பைதவளப்பதினாறு யுககற்பந்தான் பரத்தோடேயொன்றாகப் பரிந்துபோனால், தொய்யவளத்துவாபர மாய்யுகத்தில்தானுஞ் சேர்த்துமே யிருவருந்தான் கலந்துபோனார், கைதளப்போச்சியவளுதவும் பெண்தாய் கற்புடைய பெண்ணுணை ணையன்றே. 171

அணையவேபெண்ணவர்க்கு வந்ததேது அதிகமாம்நால்யுகத் திற் செய்தவப்பயன்றான், பிணையவேபெண்ணுள்ளுபமாச்சுபேதித்த குருவாச்சு பெண்மராச்சு, மணையவேபதக்க முத்தாராம்பெண் தன் னோடேபரவியே மூலமாமுறுதியோகம், கணையீவாபெண்ணை விட் டாலாகாதென்னிக் கனவாலேகாயப்பெண் கவவானப்போ. 172

கலந்துமே விண்ணுனதரவியென்றார் காமமாம்பெண்ணைவிட்டு நீங்குநீங்கு, அலந்துமேகாலாங்கி பையர்தாமும் அடித்துமே பெண் ணைசை தள்ளிவிட்டார், புலைந்துமேபிள்ளைகளை வேறேவேறாய்போ பெங்குதிரியுமென்று விடையுமீந்தார், கலந்துமேகருவூரார் தெற்கே சென்றுகடியரிஷிகையிற்சாபம் கொண்டிட்டாரே. 173

கொண்டிட்டபின்புதான் போதும்ப்பாவென்று கொடிதான காந்திமதிக்குள்ளே சென்றால், என்னுயேணையாண்ட காலாங்கிநாதர் ஏகவெளியம்பலத்தே யேகிளின்றார், பண்டுபராபரனல்கடாசுஷத்தால் யான்பாய்ந்துமே விண்ணேறி யோங்கிவந்தேன், மண்மூணித்தா யோடுபழக்கமாகி மனமூணித்திரும்பிவந்தேன் மக்கள்பாரே. 174

பசுண்திரியோகம்

வந்தேறி நெஞ்சினுள்ளே நினைவையோடிவளர்ந்த பனிபுகை போலே யிழைத்துவோடும், பந்தேறிநினைவையுண்ணிப் பற்றிப்பாரு பரிந்துமேற்கொண்டா லுண்ணிப்பாரு, மந்தேறிமகோசரத்தைநின்று பாருமருவவே யிதற்குள்ளே காலேக்கூட்டு, புந்தேறிச்செய்தவரா ரென்றால்கேளு புசுண்டர்செய்தார் சதாநித்தம் பூட்டியாட்டே. ()

ஆடவேயவர்செய்த வகையேதென்னி லய்யமாங்கும்பகந்தா னறு பத்துநாலு, பூடவேபூரகந்தான்முப்பத்திரண்டு புகையானரேசகந் தான் பதின்னாரும், ஆடவேயவரிருந்துபெற்றார்பேறு வழகானகற் பக மரத்தின்மேலே, கிடவேகாகமென வருவைக்கொண்டு கண்டி ருந்தார்கோடியுகங் கரைகாணேனே. 176

கரைகாணுகோடி பிர்மாகண்டாரையா கரையற்றவிஷ்ணுமயங்
கோடிகண்டார், தரைகாணுச்சங்காரங் கோடிகண்டார் தாக்கோடே
மயேஸ்பரத்தைத் தாண்டிநின்று, துரைகாணுச்சதாசிவன்தா னெடு
ங்கிச்சத்தி துலையாதவாதமுடன் விந்துவற்று, திரைகாணுசிவன்செ
ன்றுசிற்பரையிற்சேர்ந்து தெளிகடந்தபூரணத்தில் சொக்கினாரே. ()

சொக்கியேபுசண்டருமே யவளைத்தொட்டு சுழுத்தியென்ற
சினேந்திரன் றுனுவின்றார், பக்கியிந்திரசாலவித்தை போட்டாளா
கில் பரிந்துமேகூண்ப்பொழுதிற் பணியும்வந்து, நிக்கிவிஜமெனவிரி
த்தாள் யீடாரத்தை நிமிஷத்திவண்டமெல்லா மாய்ந்துபோச்சு, சுக்
கியதைவேணுமென்றால் றுடைக்கவல்லாள் சுருதிக்குவித்தான முத்
தித்தாயே. 178

முத்தியிலின்றுமந்த கண்டமூர்த்தி முன்போலேகற்பகமே
யாவாவென்றார், பத்தியிலேயதுமேலே கூடாரமென்றார் பார்சுகையி
லேகூட்டோடேவிருட்சமாச்சு, நித்தியிலின்றுரைத்த சித்தைப்
போலேநிலவரமாகக்கூட்டுக்கு ளமாந்துவின்றார், கத்தியிலே நிற்கிற
தோர்பூவைப்போல கண்டத்தேவின்றுரைத்துக் கருதினாரே. 179

உரைத்துமே புசண்டருடபிறப்பைக்கேளு உகந்துமதுநடனங்
கள் களிக்கும்போது, பரைந்துமேபரிதிமுதற்ச்சாமனையுந் தரித்துப்
பராபரமும்பார்வதியும் பார்த்தாரத்தை, நிரைத்துமேசிவகலையை
காமம்போல நேர்ந்தனையயன்னமங்கிக் கிறைகொப்பமாச்சு; இரைத்
துமேயிருபத்து ஒன்றுபிள்ளை யீசனுடகலையாலே புசண்டராச்சே.

ஆச்சென்றவிருபது பேர்நாமத்தாலே யனேகநாளிருந்துமே
லிருந்துபோனார், போச்சொன்று அவர்பிடித்தார் பிராணயோகம்
பேரானசிவகலை மூர்க்கத்தாலே, பேச்சென்றவாணவம் பிறந்தால்
யார்மேற் பேறுபெறவவர்போலே யாருக்காகும், மூச்சென்றுமுந்தி
முந்திமூலயோகம் ஒளிவுகண்டமட்டுமே நெஞ்சிற்பாரே. 181

பாரென்றதெஞ்சில்நிற்கும் நடுமூலந்தான் பரிநேராய்ப்பார்த்து
மேபழக்கமாக்கி, பூரென்றுவந்துதென்றார் புசண்டமூர்த்திபொரு
நெருப்புபஞ்சுப்பட்டார் போலேயாகும், போரென்றபரத்தேறுபோக
ரையப்பாம் பிங்குஞ்சுகிறகொடிந்து காலும்போனால், ஏரென்றவின
த்தோடேகூடாதாய்போ விளமையிலே மூலத்தைக்கூட்டிடாயே. ()

கூடாட்டாலரிதரிது பிராணனென்றார் கூறியதோர் சொன்ன
மொழி கேட்டுப்பொங்கி, ஆடாட்டலடிவற்ற மரம்போலியானுமவர்
பதத்தில் வீழ்ந்தெழுந்தேன் ஆண்மையாக, நாடாட்டா லையரன்று

போகமூர்த்திரம்போல வாழ்ந்திரென்று யெடுத்தாரய்யர், மூடாட்
டால்சொன்னதொருமூலமாதி முதிர்ந்துநின்றபிராணனைத்தா னறிந்
திடாயே. 183

அறிந்திட்டவையெங்கே யிருப்பதென்றால் அதிகமாமேருவு
க்கு தெற்கேயாகும், முறிந்திட்டவாதமுண்டுஞானமுண்டு மூர்க்க
மாம்யோகமுண்டு சித்தரெல்லாமுண்டு, பிறந்திட்டபிராணனைத்தா
னறியப்பண்ணி பூரணந்தான்லயிக்கின்றபோகங்காட்டி, உருந்திட்
டமாவாசலுணர்வுகாட்டி ருபதேசத்துண்மைதா னுரைத்திட்டாரே.

உரைத்திட்டமுழிக்கிறதும் படைக்கிறதாஞ்செய்தா னுரையான
சிவலோக வாண்மையாலே, வரைத்திட்டவனுப்பியே விடைகொடு
த்துமாசற்றமூர்த்தியே போய்வாவென்றார், தரைத்திட்டுவையருமே
சாகைக்குப்போனார் சாங்கமாய் பிள்ளைக்குத் தன்மைசொல்லி,
புரைத்திட்டப்பிராணனைத்தா னறியுங்களென்று போதித்தேன்பிள்
ளைகட்குப் புத்திதானே. 185

தானுரைண்டெழுத்தை பூட்டியேறச் சதிரானசிவலோகம்கை
யிற்சிக்கும், ஆனானவிசத்தியிலே நின்றனுகொண்டு அப்பனைநினைவா
லே மூலம்பாரு, கூனானசுழிமுனையிற் குழலாய்க்காணுங் குறிப்பாக
வாசிவைத்துக் காலையாட்டு, பானானபதிசென்றுநத்திகாந்தி பண்பா
னமதுவையுண்டு பரிந்துபாரே. 186

பரிந்துநின்றனுகண்டத்தைப் புருவமையம்பாரு பண்பானசுடர்
போலபகுந்துகாணும், குரிந்துநின்று குருபதத்தைத் துவாதசத்
தைப்பாரு கூர்மையாய்பதினென்றுங் கடந்துதோன்றுங், கரிந்து
நின்றகண்டத்தில் நாகத்தைப்பாரு கலங்காமல்பிராணனுமே நீலைத்
துக்காணும், அரிந்துநின்றவனாகதத்தை மாலோடுபிரமன் அடுத்துப்
பார்வெட்டவெளியல்லலாமே. 187

அல்லலாந்தேகத்தை யறியவென்றால் அடுத்தேறியுன்மனையில்
நின்றுபாரு, கல்லலாங்கீழ்நோக்கக் கண்டிப்பற்று கையினுல்பிடித்த
விடமொன்றுமில்லை, வல்லலாம்லெட்சியங்கள் வழியாச்சாணுல்வாறு
துறித்திரையும் பசியுங்கேளு, புல்லலாம்பிரசத்தங் கேளாப்பக்கம்
பிறந்திருந்து லெட்சியத்தைப் பூட்டிமூட்டே. 188

பூட்டையிலே பிரசத்தங்கேட்டுதானால் புலங்களது முஷகர
மாய் முறித்துப்போடும், மாட்டையிலேமனதுசற்றே நழுவிற்றானால்
மடையனாய்க் கடித்தவெள் ளெனும்பாய்ப்போவாய், தூட்டையிலே
மனமலைக்குஞ் சூடொட்டாதுசோதனையாங் குறிகளெல்லாஞ்சுழற்

றிப்போடுங், காட்டையிலேகைநெல்லிக் கணிபோலாகுங் கனமான வாசிலைத்துக் கருத்தைஆணே.

189

ஊணிப்போங்கப்பலுக்கு நங்கூரம்போட்டா லுறிகின்றவாசியை நீ யுரைத்துக்கட்டி, ஆணிப்போலசையாமல் மனத்தைமாட்டியடியோடேயழுக்காறு தளத்திலோட்டி, நாணிப்போம்புலன்றன்னை நாட்டிநாட்டி னரிபரிக்குக்கடிவாளம்பூட்டிக்கட்டி, மூணிப்போமூனையடித்துக்குருபதத்தில் பிடிக்கமுனிந்தநிராகாரத்திலுமட்டிபோடே.

ஒட்டியேமூலத்தால் முத்திபெற்றார் உத்தமனே பாட்டனென்ற மூலநாயர், நாட்டியேநந்தியல்லோ வுபதேசித்தார் நலமானமூலத்தில் நந்திநந்தி, ஏட்டியேமூலத்தால் முத்திபெற்றார் ஏத்தமாம பாட்டரென்ற யெட்டுபேரும், மூட்டியேவிதுகடந்த மூலம்மூலமூலமென்று மூச்சுவிட்டுப் பேசொண்ணுதே.

191

பேசொண்ணுமூலத்தே யெல்லாந்தோன்றும் பொருளாகவிளித்துநின்று பிரபஞ்சமாகிப், பேசொண்ணுப்போகமெல்லா மனுபோகித்துப் பெரிதானமூலத்தே வந்துசேரும், பேசொண்ணுவகசரத்தோ யுப்பனமும்பயமும் போக்கொன்று வரத்தொன்று ரண்டுஞ்சொல்வேன், பேசொண்ணுவகாரமது வற்பனத்தைப்பண்ணும் பிரிந்துகொள்ளு முதரத்தா லயமுடானே.

192

வயமானநிலைகளமா மகாரமொன்றில் நந்தியென்பா ரதின்பேருயதுவேபோகம், நயமானவோங்காரமதிலேநின்று ஓராறமறியுயர்ந்து தாழ்ந்துகாணும், நியமானபனிரண்டாய் நின்றுஆடி நிலைத்துநின்ற யெட்டினுட கனையைவாங்கி, மயமானகாமப்பாலிரைத்திரைத்து மாண்டுபோங்கள்எருடன் மருவிடாதே.

193

மருவதுதானெதையென்றால் மூலத்தீயை மாட்டி னுல்வாசினையுங் கைவிட்டேகுங், கருவதுவும்பேச்சால்கருதிடாதே காமப்பேய்பிடித்தது போக்கேயுணு, வருவதுதான்மொத்துஉள்ளே பார்த்தானுற்ற கள்ளரைவருந்தா னேடிப்போவார், முருவதுதான்முன்பின்னையென்றாயானால் மூலத்தில்காலனுங் காலனில்லைதானே ()

தானுனகாலனுண்டென் னுலகோர்சொல்வர் தணிக்காலன்வேறில்லை மூலன்காலன், ஆனுவால்முண்டா னஞ்சேசெய்தா ரதைக் கண்டு பதஞ்சலியு மன்புகூர்ந்தார், கோனாபிரபஞ்சத்திற் றில்லைக் குள்ளே கூப்பிட்டு ஆட்டுவித்துக் கூத்துகண்டார், ஆனுகன்னியன்றுவாலங்காட்டு லாட்டிவித்தாள் திருநடனஞ் சிவனைத்தானே.

சிவசத்திவந்தியிலே தானாய்வின்று சேர்ந்து நிறையிடபாகத்துரியவிடு, அவசத்தபானமது சின்றுகொண்டு அநிகமலஞ்சலங்கருத்துயநுந்தல்கேட்கும், தவசத்தமானனத்திற் கூடிக்கொண்டு சாப்பிட்டபதார்த்தமெல்லாந் சமனாய்ச்செய்யும், துவதத்தநெஞ்சானகமுத்தியுள்ளே துலங்கியதோரெனவாசத்தி யீசன்றானே. 196

ஈசனென்றயிடத்துள்ளே யிதனைக்கேளு யீராறுவதினுள்ளே காவலாச்சு, தாச்சென்றபதினெருவர் கருவிகூட்டந் தனித்துநின்ற பிராணனங்கே நிற்கும்பாநு, கோச்சென்றுங் கொலுவிருந்தார்யத்தி யீசன் கொள்கின்றசொர்ப்பனத்தின் வீட்டைக்கேளு, பாச்சென்ற பரத்தினிடவடிவுமாச்சு பாங்கானவுதான்னங்கே பாரித்தாளே. ()

பாரித்துப்பதினாறு கருவிகூட்டம் பண்பாகக்கொலுவிருந்தார் பரமன்சத்தி, வீரித்துயவ்விடத்தே நின்றவராணர் விராடனமதினா றைந்தால்முன்பி னிரண்டுங்காணார், ஏரித்துபெட்டினுட கணையை வாங்கியிடிஞரை விட்டுவிடமேந்திப்பாநு, பூரித்துகடந்தவெள்ளப் புருவமையத்தே பேரானசாக்கிரமார் தலமிதாச்சே. 198

ஆச்சென்றுபதினாறு கருவிகூட்டம் மதிரின்றார் சதாசிவனு மணித்தாயாரும், வேச்சென்ற வியானனங்கே விரைந்துநின்றான் மேலானகொலுவாச்சுபிரபஞ்சமாச்சு, தேச்சென்றகவியெங்கேதொ ண்ணூற்றாறு சுயம்பாகவதினுடைய தொழிலைச் செய், மாச்சென்ற மறக்கதெல்லாந்தோற்றமாகு மனங்குவிந்துபூரணத்தின் கொலுவி தாமே. 199

தாமென்றகொலுக்கண்டு கருவிகூட்டந் தனித்தங்கையிந்திரி யக் கூத்துகண்டு, மாமென்றமாயைபெண்ணைசை மகத்தானபடுகுழி யில் மாய்ந்துகாண்பார், ஆமென்றவடிவெடுத்து வங்காரங்கூட்டியழு ம்பானமயக்கத்தா னகமேலாக்கி, பாமென்றபாவத்தைத் தலைமேற் கொண்டு பாங்கானவாசனையிற் குருகுவாரே. 200

புருகுவார்நரகத்திலுமலங்கண்டு புருந்துமேதீயொளியிற் கூடக் கூட்டி, கருகுவார்கோயிருந்த பாணுவீட்டில் கலங்காமல்கலந்துமந்த வொளியுங்கண்டு, தகுறவேசந்திராந் விந்துவீட்டில் தாமதமாய் வித்தணலை மேவப்பண்ணி, அகுறவேயாரணசோலைப்போல அடிந் தலேபுடல்குளிர்ந்து புளகமாமே. 201

ஆமென்றசாம்பலிமுன் திரையைக்காட்டி வைங்கோணக் குரு பகத்திற் புகழைக்கண்டு, நாமென்றநாதவிந்தமீசன்சத்தி நற்கமலமா யிரத்தெட்டிதழின்மையம், தாமென்றரவிகோடிமதிதான்கோடிசார்

ந்துநின்றமூலத்திற் சதமாங்கோடி, வேமென்றயவ்வொளிக்கு நின்
றுமேல விருக்கிறதே தேவியென்றபிரமன்தானே. 202

பிரமமாம்பிரமமென்பார்போதமென்பார் பிரகாசுத்தல்வெளிசா
ரலென்பார், நிறமமாம்பேறென்றிலாத நிற்குணந்தான்நிர்மலமாங்க
டந்துநின்ற வேதாந்தமென்பார், விபரமாம்பிரபஞ்சமெல்லாம்பிள்ளை
துதென்பார்வெளியாகநின்மபமாய்நிறைந்துதென்பார், வர்மமாங்கட
ந்தவழி வெளிதானென்பார் வாய்பேச்சேயல்லாமல் வரைகாணாரே.

சுரைகாணப்பூரணத்தினொளியைச்சொல்ல மதியேதுததியேது
தீய்தானேது, நிரைகாணநிரஞ்சனமா மெழியைக்காண நிசமாகக்கே
சரியால்நீட்டிப்பாரு, புரைகாணப்புல்லருக்கு வொன்றுமில்லை புத்தி
யுள்ளசித்தருக்குப் பொருள்தான்மேலே, உரைகாணர்மூலத்தேபார்
த்து யென்னவுறுதியில்லா துண்ணியெவுளரிப்போச்சே. 204

ஆசனத்திலப்பியாசிக்கமுறை.

உண்ணவே யகாரமுதலன்பத்தொன்று முறுதியாம்பதினூற்றி
பிரிந்துதப்பா, பண்ணவேயகாரமது யீசனஞ்சுபதிக்கடுக்க வார்த்தி
கஞ்சத்தியாச்சு, எண்ணவேயிப்படிபதியிரமும்வத்தமாஞ்சிற்றசத்
தியாகநின்று, முண்ணவேயிதனூல் முப்பத்தைஞ்சாச்ச மூவுலகோ
ரெழுத்தாக முதிர்ந்தவாறே. 205

முதிர்ந்தவன்பத்தோ ரெழுத்தால்வேதமாச்சுமுக்யமாம்பூரண
மொடு சாந்திரங்கெல்லாம், விதிர்ந்தபின்புயிதற்குள்ளேவிரிந்துத
ப்பாமிக்க சச்சதானந்தவிரினூல், நதிர்ந்தாறுநதிகெல்லாஞ்சமுத்
திரத்திற்புக்கி நகர்ந்தாப்போல் பூரணத்தில்பிச்சப்போகும், லுதிர்ந்து
தேயொன்றுமில்லை யோக்கியதோர் நாலுமில்லை பொளிதான்கானே.

ஒளியானவாசியைத்தானுண்ணிக்கொண்டு உருண்டாலும்பிரண்
டாலுமுன்னுமூலம், அளியானயானியடித்தாப்போலக்கூடும் அப்ப
வொரு விக்கினங்கனணுகிடாது, குளியானமுழங்கால்மேல்குதிகால்
போட்டுக்கொடுஞ்சுழிக்காங் கோமுதாசனத்திற்கூட்டு, வெளியாகவ
ணிந்தாக்கால் வலக்கால்மேலே விபரமாமாசனத்தில் கூடிடாயே.

ஆசனத்தில்கூடயிலேவாசினேசுண்டி லத்துடைமேல்ரணடான்
பதத்தைவைத்து, பாசனத்தில்பற்பாசனமாய்க்கட்டிப்பதிவாகதுணி
மூக்கைப்பரிந்துபாரு, வாசனத்தில்குழிமுனையில்வாசுகூடு மருவுகின்
றவாசினேதானேடிப்போகும், ஏசனத்திலிதுமார்க்கந் தாயைக்கண்டு
இருக்கலாம்பூரணத்தில் யெய்தலாமே. 208

எய்தினால்சிவயோகினானியாவானிருகியே வாசியெல்லாமுடவி
ற்சேரும், அய்தினால்மூலத்திலொளியேவிசு மாறுதலங் கிரந்தியெல்
லாமற்றுப்போகும், கொய்தினால்கும்பகத்தேமிதக்கவாகுங்கொடிதா
னதணலேயசைக்கப்போகார், மைதினால்வாய்வுவென்ன மசகமாச்சு
மறந்தந்த சித்தருங்கண்டவாறே. 209

வாரானமூலத்தையவ்வென்று னு மருவியபின்முனைகொண்டா
ல்வங்கொறு னு, பாரானபளிச்சென்றால் சிங்கென்று னுபற்றியேமு
ன்னு றுவகைகா னுங்கா னு, மீரானமின்னினுடவொளியீபால்கா னு
ம்மீராளாதே மனமுள்ளேசாரமுண்ணு, ஆரானயாவமுண்டசிவன்மு
க்கண்போல் ஆங்காரதீயொளியை யமுந்திப்பாரே. 210

தீயொளிதான்பளிச்சென்றால் பிரண்டையிலேஊதுசிந்தித்தால்
யோகமங்கேசித்தியாச்சு, சுரவொளியாங்கும்பகமுனைக்கேறாது கொ
டி தானவாயுவங்கேமவனமாகுர், சாவொளிதான்சமைப்பதற்குத்தீயு
ம்வேண்டாம் சமர்த்தானசிகாரத்தைஆதப்பற்றுஞ், சூழொளியாஞ்சு
முத்தியங்கேநெடும்பாதையோடுசுருக்காகயிம் முறையையாடிப்பாரே

ஆடியங்கேபார்ப்பதற்கு முறையைக்கேளு ஆடவெல்லாஞ்சொ
ல்லுகிறேனறிந்துகொள்ளு, ஈடியங்கே யிடகலைபால் பூரித்துனின்று
எழிலாகமூலத்தேனினைவாய்க்குபி, நீயங்கேபின்கலையினுள்ளேரே
சிநீர்ப்பாகநீர்ப்பாகையத்திவாரீ, தூடியங்கே விரைத்தாக்கால்சுத்தி
நாடி திறமானவாதபித்தஞ் சிலேட்டுமம்போமே. 212

திறமானமுன்றுவகைநேராயும்வெந்து சித்தியாய்க்காயந்தானிரு
க்கும்ன்றாய், நலமானநல்வினையும் தீவினையும்நீறும்நலியானவைம்பு
லனும்கிரைந்துபோகும், உறவானஒங்காரநாதனாலே ஒருகோடியிடி
போலையோங்குமோங்கும், அறமானதிப்படியேயனைஞ்சுகண்டேனி
ந்துமேநாங்களுமிப்படிதான்பாரே. 213

பாருளியவ்வென்று லுர்புக்கடும் பரவியதோர் மகாரமதில்சேர்ந்
துநின்றால், ஊருளீ உகாரமாய்மேலேயேறு மிதுகா னும்பிரசாதமென்
றமார்க்கம், நாருளீபளிச்சொன்றால் நந்தியாகநயமாகயிதினோடே வா
சிசேரு, ஆருளீயட்சரமுமகாரத்தோடு யணைந்ததோர்வாசிரண்டுநாத
விந்தே. 214

நாதமென்றும்விந்துவென்றும் வாசிக்கபேருரவிமதிபுஞ்சிவசத்
தியென்றுபேரு, வாதமென்றும் வசியமென்று மதுக்கேபேரு மன
மென்றும்போதமென்று மிதுக்கேபேரு, நீதமென்றும்பூமியென்றுமி

தற்கேபேரு நிலையானவேகமென்றும்கந்தமென்றும்தேரு, காதமென்
றுந்தாரமென்று மிதற்கேபாரு கண்ணொளியாய் நின்ற திரண்டுந்
தானே. 215

ரெண்டையுந்தானுற்றுப்பார்க்கப்பார்க்க நிறையற்று உறையற்
றுவுணர்வுமற்று, அண்டையுந்தான்நல்லற்றுப்போனதெல்லா மடங்
கிற்றுவுட்புகுந்தந்தநாலில், தண்டையுந்தான்சித்தொத்துத தெளிவு
மொத்து செயலற்றநிஷ்களமாய்க்காணுங்காணும், பண்டையுந்தான்
பற்றற்றசிறப்பந்தான் பணிந்திடுமென்றுசொல்லி பகர்ந்திட்டாளே.

பகர்ந்திட்டவாசியதுயென்றபேச்சு பண்பாகவாய்க்குமெத்த எ
ளிதோசொல்லு, திகர்ந்திட்டதேசிதான்ஞானதேசி சேர்ந்திதைத்
தான் மனமொத்துயேறுவோர்க்கு, புகர்ந்திட்டபுருவத்தில் நின்று
ஆடும்பொருளான மனோன்மணியாம்பெண்ணைப்பாரு, இகர்ந்திட்ட
காசிகங்கையமுனையுன்று மேகமாய்க்கண்டுந்தான் புருவமென்னே.

என்னவேசிகாரமது நெருப்பாரம்மா யிசைந்துநின்றவுகாரமது
மயிர்ப்பாலமாம், உன்னவேரண்டும்விட்டா லொன்றொமொன்றில்லங்
கியதோர் சிகாரத்தையொளிக்கான்று, மன்னவேயோகாரமுந்தில்வ
சவுமுந்தும் வருந்தியேமிதுநன்றுள்ளநன்று, தன்னவேரண்டொளி
த்தால்சாந்தியாவான் தனித்திரண்டுமாறுக்குந் தள்ளநன்றே. 218

நன்றானசிகாரத்தில் கோபமெய்து நானென்ற வாணுவத்தால்
ஓகாரந்தாக்கும், பொன்றானவிதுரண்டும்பெரியாரையா பிரப்பத
தற்குமிறப்பதற்கும் பெரியவித்து, உண்டாடகாரமதுவுடனையாச்
சு ஒங்கியதோர்சிகாரமது வரைந்தேபுக்கி, என்றானபிறப்பிறப்பு மிர
ண்டுமாச்சு எழுத்துரண்டுமேத்தமாயிருத்திப்பாரே. 219

இருத்தியேபாரென்றுயொண்டயேத்தமாங்காலாங்கிவையர்தா
டும், பருத்தியே பக்குவம்பார்த் தெனக்குச்சொன்னார் பாரென்றார்
வாசியைத்தான்பூரணத்திலயிக்க, மருத்தியேநண்ணிமைக்குள்வாயில்
வந்த கலர்குயருவிரண்டும்பிறந்திறந்து, வித்திதென்றார் மறித்துமே
மவுனத்தைவிடாதேயென்றாமகத்தானவிதுரண்டால்பிறப்புமாச்சு.

பிறவாமல்ஞாலத்தில்கூடுகூடு பிறத்தியார்தாரமல்ல புகழ்ந்தநா
லு, மறவாமலெந்நாளும் வாழ்வாய்நீதான் மாசற்றநாளைப்பார் சக்
மோடாது, கறவாமல்கண்டததைவைத்துக் கணிந்துமே யோடுறதை
ரகடுகிப்ப, நறவாமல்கைக்கணியோல் நாலுந்தோன்றும்நாதார்தமணி
த்தாயுமழைப்பாள்பாரே. 221

பாரென்றநாலையேபார்க்கவென்றால் பண்பாக வகையெல்லாஞ் சொல்லக்கேளு, காணென்றகாலையேமாலைக்கண்டாங் கடியதோர்கூட்டங்கள் கலக்கவேண்டாம், நானென்றநிசியான நடுசாமத்திலநலங்காமலசைவற்றுயிருந்துபாரு, கோணென்றகோலத்தைக் கூட்டிப்பார்த்துக்குறுமுனியாந்தலத்திலினின்று குறித்துநாக்கே. 222

நோக்கியேனிலைத்துனின்றுகண்டத்துள்ளே துட்பமா மட்சரந்தான்பதினாத்தன்னில், ஒக்கியேவொன்றிதின்ற லுயிரேயாகும் உள்ளாநிலவகாரம்னிற்றுஞ்சாவுபொய்யாம், நாக்கியேகைக்கெட்டா நாலுங்காணும் நாலதனிலேனின்று வாசியோட்டி, மூக்கியேதாய்காண்பாள் மூன்றும்வீதி முப்பாமெல்லாம் வெனியாமுன்பின்னோமே.

பின்னாகப்புக்கியிருவென்பாள்தாயும் போர்தமொழியிருவென்றசொல்லக்கேட்டு, முன்னாகக்குதிரைநான்பாகத்தோண்ணன்மூலமாமாதாரத்தளமெல்லாங்காணென், கொன்னாகக்குருவென்றமொழியுங்காணென் குறித்திட்டபொறியோடு தெறியுங்காணென், மன்னாகமறுவென்ற தாயுங்காணென் மட்டற்றபோதத்தி லுன்னினேனே.

உன்னியேசமாதியைந்தி னுறுதிகேளு உகப்பான தத்துவல்யசாதியென்று, முன்னியேதத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் முனிந்தகலாப்பூதங்ளேந்தாகும், துன்னியே குட்சமத்தில்தானடக்கி குட்சமத்தைநம்பெரியவரசன்போலாக்கி, கன்னியேகாரணமாஞ் சரீரத்திலடக்கிக்கருதியிதைப்பிரகிருதியிலேகலறப்பண்ணே. 225

கலறவேபுருடனையந்திட்டமானமாகக்கலந்துனின் றசைதன்னியமாகக்கண்டு, ஒலறவேகருத்தழிந்துயொன்றேயாகி உள்ளரையில் காற்றசையாவிளக்குப்போல, அலறவேயலைச்சலற்றுத் தானேதானாயகண்டமெப்பூரணமாய்னின்றுபின்னே, துலறவேதேகமற்று யிருப்பதாலே சத்தமாமதத்துவல்ய சமாதியாச்சே. 226

சமாதியாஞ்சவ்விசுற்பச்சமாதிகேளு தனித்தனித்தா னிரண்டு வகையதிலேயுண்டு, சமாதியாஞ்சத்தநலுவித்தையுண்டு தரிப்பான திரிசாலுவித்தையொன்று, பெமாதியாஞ்சத்தாலு வித்தைமார்க்கம்பெரியதொரு தத்துவசமாதிக்குத்தான், பமாதியாஞ்சத்தங்கள் பட்சியோசை படுகிறது உன்மனத்தை பாருமங்கே. 227

பருவமாஞ்சத்தாலு வித்தையொன்று படியானசவ்விசுற்ப மென்றுபேரு, திருவமாந்திரிசாலு வித்தைமார்க்கஞ் சூட்சியா யந்தனிலைக்குள்ளேனின்று, தருவமாந்தன்னையனுசந்தானம் பண்ணி சஞ்

சரிக்கிதிரிசானுவித்தையாசு, மருவமாம்சவ்விதற்பச் சமாதிமார்க்க
மருவியதோர்சஞ்சாரத்திருச்சில்பாரே 228

பாரென்றிருவிதற்பசமாதிகேளுபாங்கானதத்துவநிலை சமாதி
முத்தி, காரென்றசத்தானுவித்தை முத்திதன்னைத்தான்மறந்துதூக்
கமுறமயக்கம்போல, வாரென்றபிரசத்தங்காதிற்சேளா மருவியந்த
ப்பூரணத்தே லயித்துநிற்கும், காரென்றசைதன்னியமாகப்போனால்
நிருவிதற்ப்பசமாதியென்ற நேர்மையாச்சே. 229

நேர்மையாய்சமாதிவிட்டுசஞ்சரிக்கில் நினைவாகச்சமாதியிலேயி
ருக்கும்போது, தீர்மையாய்க்காலமென்றதிரையத்துள்ளுஞ்சிதைந்த
பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யென்றெண்ணு, வேர்மையாய்விவகாரத்தா
லேதோன்றி ிரிந்தபிரபஞ்சத்தின்பாசந்தள்ளி, நேர்மையாய்நிருவித
ற்பமாகநின்றால் நெளிவானநிருவிதற்பபிதுவேயாச்சே. 230

ஆச்சென்றததுவல்லயசமாதிமுத்தி அறிவானநிருவிதற்பமாகு
ம்போது, நீச்சென்றநிருவிதற்பசமாதிக்குள்ளேநேரானவிக்கினங்கள்
நாளதுண்டு, தூச்சென்றதெதுவென்றால்சொல்லக்கேளு சுருதிலயம்
விட்சேபஞ்சட்சேபமாகும், காச்சென்றகரமாஞ்சவாசமொன்று கரு
த்தூணிச்சொல்லுவது நாலுதானே. 231

நாலென்றதிதற்குள்ளே யிடத்தைக்கேளுநளிந்துன்ற நித்தி
ரைதான்விட்சேபந்தான், காலென்றராகமுறுங்கலகத்தாலே கலந்து
வரும்வாசியுங் காரணத்தாலே, மாலென்றமனேக ராச்சியத்தினாலே
வருகுந்தான்சஞ்சேபசித்திரையுமல்ல, ஆலென்றமனேகராச்சியமும
ல்ல அரவானசொருபங்கள் மறக்குமதுவே. 232

அதுமறந்துயிடமாகயகண்டுநிற்கு மத்தியதிலாச்சரியஞ் சவாச
மாகும், கதுமக்குமனமொழிந்தகணுவில்நின்ன கருதுகின்றசுருபத்
தேசந்தோஷித்துச், சதுமறந்துதனித்துயிந்த சமாதியுள்ளே தனித்
துநின்றவானந்த மனுபோகத்தைந்து, பறந்துபோம் நாலுவிக்கினமு
மற்று நலமுற்றசொருபத்தி லயிக்கநன்றே. 233

அயிக்கவேன்றானவகண்ட லிருத்தியநாத காற்றில்லாவிளக்கு
ப்போல, ஐயிக்கவேயலைச்சலற்றுத் தண்ணீருமுப்ப மடங்கின்றவா
றதுபோலமுத்திநிற்கும், தயிக்கவேபிரமன்மா லுருத்திரனுங்கேட்டு
த்தனித்துமேவேற்றருவாய்ப் பிரமன்தானும், அயிக்கவேயிப்படிதா
ன்கடிக்கையொன்று யறுநேரங்கடிகையுற்றால் பதத்தைக்கேளே.

கேளுமேயசவாதியாகங்கோடி கிருபைபண்ணிசெய்ததோர்பல
னுக்கொக்கும், மூளுமேயிப்படிதான்சமாதிமுட்டி ல்முனையாகச்சமுத்

தியென்றுயெண்ணவேண்டாம், கேளுமேசமுத்திக்குச்சித்தந்தானுந்
திபங்கிளின் மவத்துமேசசித்துப்போகும், ஆளுமேசமாதிக் கு நாம்பிர
மமென்று யாண்மையாயதுவிருந்தயிருக்கும்பாரே. 235

பாரென்றுசொல்லுகையால் ரண்டுக்கும்பேதம்பண்பானிருவி
கற்பச்சமாதிமார்க்கம், தாரென்றசஞ்சாரச்சமாதிகேளு சார்ந்துநின்
றணிநுகர்ப்பம்பட்டேயப்பா,பேபென்றுயெழுந்திருந்துபிரபஞ்சத்
தைப்பார்த்து பிரிவாகவிவரிக்குங்காலமெல்லாம், ஆகாரன்பிரபஞ்ச
மெல்லாஞ்சமுத்திரத்தி லதில்நிற்குந்துறைபோலமாயந்தானே.

தானுமாயமுன்றுகிலந்தியிடமலைபோல் தயங்குகின்றகூர்மத்
தினங்கம்போல, ஆளுனதோயமுற்றயாகாசம்போலமுந்துகின்றசொ
ர்ப்பனத்தின நிலைப்பாலே, தானுதம்மிடத்தேயுண்டாச்சையாதம்
மிடத்தேயிருந்துகொண்டுமார புக்கி, காணவறிவழிந்து போறதா
னாகலந்துநன்மைவிடவொன்றுங்காண்கிலேனே. 237

காண்கிலேன்சகலமும் யானென்றுநின்றக் கலந்துநாமொன்ற
ல்லோவேறென்றில்லை, பூண்கிலேனென்னிடத்தே பிறந்ததெல்லாம்
பேயாகவழிந்தெல்லாமெண்ணிலெய்தும்,யெண்கிலேனெண்ணெவிட்ட
தொன்றுமில்லை யியல்பாகவுரைந்துநிலையெந்நேரந்தான், மாண்கி
லேன்மனத்தோடுசந்தானத்து மருகியெயுள்ளிட்டுவுரைதல் நன்றே

உரைத்திட்டார்சாதாரப்பயந்தான்வந்து உறப்பெரியபிராமண
னுரப்பயந்தான்வந்து, மறைத்திட்டுமானபங்கமகத்தாய்வந்துமயக்க
மாயக்கண்முன்னேதேவதைகள்வந்தும், குறைத்திட்டக்குருவினிட
கோபம்வந்தும் கோளுகையும்விகற்பமென்றமறியரியுமாகி, பரைத்தி
ட்டுபரியாசந்ததிபழிபோட்டுபதவிகற்கமனதிங்கே யில்லையென்னே.

என்னவேயென்னிடத்தேயொன்றுங்காணே னியல்பாகநானொ
ருவனென்னுலெல்லாம், பொன்னவேநான் கண்டதெல்லாம் பொய்
பொய்ப்பேரானசத்தியுடையிந்திரசாலம், மன்னவேமனமுரைந்துசஞ்ச
ரித்தால்மகத்தானசஞ்சாரமாதியாச்சு, அன்னவேயாருட சமாதிகள்
னையாய்ந்துமேசொன்னபடி யறிந்துகொள்ளே. 240

கொள்ளென்றதேவதைகள் வந்தாலுந்தான் குனித்துசட்டைவ
ண்ணுதேயகண்டமாய்நிலு, அள்ளென்னவத்துவித நெறியிற்கூடி
அறிந்துமேசஞ்சாரச்சமாதிக் குளாளுந்,தெள்ளென்றதிடப்பட்டபின்
புகேளுதெனிர்துமேசகலத்தில்சம்சயம்போக்கித்,துள்ளென்றகூட்ட
சட்டிவிட்டாப்போலே தோற்றமாந்தேவதையை சத்தாய்க் காணே.

காணவேதேவதையை மனதிலெண்ணிக் கலங்காமல்மலைபோலே யசைவுமற்று, நீணவேதேவதைகள் காற்றிற்பாலென்று நிச்சயித்து வொன்றாக நிலிலுனில்லு, ஆணவேயத்துவித நிலைதானென்றுபறி வோடே திடப்பட்டு திறத்தில் நிலிலு, யூணவேசாதகத்தி நிலையைக் கூட்டி யுத்தமாமாருடச் சமாதியாச்சே. 242

சமாதியெல்லாம் பார்க்குமுன்னே சாதகத்தைக்கேளு தம்பித் துவாசியைநீபூட்டிமூட்டு, உமாதியா மூலங்கண்டுரைத்தபின்பு யோ கமெல்லாம் நவ்வொன்றாஷ்டிப்பாரு, வமாதியாய்பாயமெல்லாந் தள்ளிப்போட்டுவகையாகச் சமாதியைந் தும்வாய்க்கும், நமாதியாய் நாலுமங்கேமுன்னேத்தோன்றும்நாடினல்சமா திக்குமுறையிதாமே.

முறையான மவுனமான சமாதிகேளுமொழிந்துநான் சொல்வ தேதுருசொல்லவேனு, மறையானமாய்கையறுமனஞ் செம்மையா குமாசற்றால் ராசமென்ற யோகந்தானும், அறையான மனஞ்செ ன்றுவறிவில்கூடுமதீதமதாங்கண்ட வெளிகாந்திகாணும், பறையா னயதுக்கெல்லாம் படுதீபற்றும் பண்பான மவுனத்தை யரையி றேனே. 244

யரையுறேன் அகாரமது மூலத்தில்நிற்கும் பண்பான உகார மதுகண்டத்தில்நிற்கும், வரையிறேன்மகாரமது மனோன்மணியில் நிற்கும்வாககயிழுத்தொன்றாய்க் கூட்டினுக்கால், நிரையிறேன்மவு னமதறிவில் கூடுநின்றுரைக்கில் கண்டந்தா னுள்ளேகொள்ளும், இறையிறே நடக்கையிலு மிருக்கையிலுமைந்தா யிருந்துரைக்கப் பிரபஞ்ச மெல்லாமெளிதாய்ப் போச்சே. 245

போச்சுதே பாழாச்சமுன்பின்னில்லை பெரும்பரியார் திசை நாதங்கா தில்கேட்கும், ஆச்சுதேமதிகோடி வன்னிகோடி யடங்காத ரவிகோடிகாந்தியாகும், பாச்சுதே தினந்தோறும் பார்க்கக்கிடில் பண்பாக முழுக்கிப்போமவுனப்பாம்பு, தேச்சுதேசடத்துக்குச் சிதை வுகாணுஞ் சடந்தானுஞ் சித்தியாய்த்திடமாப்பண்ணே. 246

திடமாகப்பண்ணினால் சடம்போகாது சிதையாது மவுனத் தைதிடமாய்நிலு, மடமாகவுனத்தா லாவியைப்பாரு மனமொன் றில் கண்டத்திலொளியேகாணும், பிடிக்கப்பொய்யாம்பெரிதானகற் பூர தீபம்போல்நிற்கும், சடமாகக்கண்ணினால் சாய்கையினுலாச்சு சச்சிதானந்தமென்ற தேகமாமே. 247

தேகமே யாறுதலை யாறுகாலாய்ச் சித்திமுத்தி கண்டுநின்ற பா னுவுக்குள், மாநமே யிப்படியேமதிபைப்பாந்தால்மகத்தானவமுர்த

மென்ற தேகமாகும், பூகமேபொன்போலே வர்னமாகும் பொருள் கடந்துவண்டத்தில் புக்கலாகுஞ், சோகமேசோம்பலுண்டு சட்டை த்தோலுரியும் மவுனத்தின் சூட்சந்தானே. 248

தானென்றசமாதியத்தான் முன்னேபார்த்து சாதித்துவப்பியரசம்பண்ணக்கேளு, ஊனென்ற ஓகாரமாமுதாசனந்தான்தன் னு உத்தமனேசிகாரமென்ற கோபம்போக்கு, வானென்றவாயில்வந்தால் மனதுட்கொள்ளு மகத்தானதுவைதமென்ற வாசினேதான்முந்தும், தேனென்றவிதிரண்டுஞ் செயிக்கமாட்டார் திறமாகத்தள்ளிவிட்டுச் சமாதிசேரே. 249

சேராகமுந்தின தத்துவத்தைப்பாரு சேர்ந்தபின்பு ஏமமென்ற சயதையைத்தான்பாரு, பூராககிரிகைசென்ற நேமத்தைப்பாரு புகழானயோமென்ற பிராணபாமப, பேராகவுண்ணியபின் பிரத்தியாகாரம் பெரிதானதாலையும் யோகமாச்ச, தாராகசமாதியைந்தும் ஞானமாச்ச சாதகமாபிதனாலுஞ் சார்ந்துபாரே. 250

சார்ந்துமேநாலுமுறை பார்ப்பதற்குமுன்னே தனிபஞ்சகிந்தியமெல்லாஞ் சாதித்தேறி, மார்ந்துமேமவுனமாஞ் சமாதிகுள்ளே மாசற்றசிவமான தெரிசனைபைக்கண்டு, சார்ந்துமேதத்வப்பசமாதி பார்த்துதனிப்பின்புசஞ்சார சமாதிசென்று, சேர்ந்துமேநிருவிகற்ப சமாதியானல் சிறந்தபின்பாறாடச் சமாதியாமே. 251

ஆமென்றவேதாந்தஞ் சித்தாந்தத்தோடே ஆண்மையாஞ் சமதாந்தமப்பியாசமார்க்கம், ஊமென்றநாதாந்த யோகமார்க்கம் உற்று நின்றபோதாந்த ஞானமார்க்கம், வாமென்றகாலாங்கி வைக்குமார்க்கம்வகைமுறையாயிதுவாறுங் காணுங்காணும் ஊமென்றவுடம்பெடுத்துவிட்டகுறைவந்தா லுபர்ந்துநின்றவகண்டமுன்னே யுண்ணுந்தானே. 252

தானென்ற உண்ணுவதுதவளைசற்பம்போலுந் தனித்துநின்ற கெருடன்கைக் கோழிப்பாலும், வேனென்றவேங்கைகையிலாடுபோலும்விவியதோர்மயிலின்வாய் சற்பம்போலும், மானென்றயிடிவிழுந்தமலைப்போலு மகத்தானதுஷ்டர்கையில் செத்துபோலும்பானென்றபோதமுன்னைப்பாய்ந்திறைஞ்சி பருவமேதீயானால் பண்ணுந்தானே. 253

பண்ணவேதத்துவத்தைப் பரிந்துபாருபாங்கான யோகத்தில் மாய்ந்துபாரு, குண்ணவேமவுனத்தில்கூடிப்பாரு கேசரிதானென்றால் கூர்ந்துகேளு, நண்ணவேரவிமதியாம் வன்னிமூன்றும் நாடி நின்றதுவல்லோ கேசரிதான்மைந்தா, லண்ணவேயானந்த வேதாந்தம்பார்ப்பாலதிலொன்றுங் கேசரியை யார்ந்திலேனே. 254

ஆர்ந்துவதெவ்வாறு வேதார்தமார்க்கம் அறிவான மூன்றெழுத்தினிடேசமுண்ணே, நார்த்துநாலெழுந்தூண்டார்தீட்சைப்பாருநலம்பெறவே வைந்தெழுத்துமூன்ற்தீட்சை, போர்ந்துவது வாறெழுத்துநாலார்தீட்சை போரானயெட்டெழுத்து மைந்தார்தீட்சை, பாரந்துவதுபத்தெழுத்தாருந்தீட்சை பதினீந்துவட்சார்தானேழுமாச்சே. 255

ஏழோடுபதினாறு யெட்டார்தீட்சை ஏற்றமாஞ்சத்தியுடபிரசாதவித்தை ஊழோடுவொன்பதுதான்பின்புகேளுவுத்தமனே பரமான பிரசாதவித்தை, மாழோடுபத்தாச்சுத்தீட்சைமார்க்க மருவியதோர்பதினென்றுமவுனத்தீட்சை, மூழோடு ஆடாதுயெட்டிற்சேரு மூதண்டமவுனத்தை மெள்ளவறிவில்சேரே. 256

சேருநீருருசொன்ன வெழுத்தையொட்டி திறமானவறிவிலேயகண்டத்தைப்பாரு, ஆருநீயகண்டமதுவுன்னைத்தூக்கு மறிவிலேமனஞ் செல்லநாதயமாங்கு, மாருநீமவுனத்தைச் சொல்லாராசான்மகத்தானவகணத்தில்சொக்கிபுக்க, வாருநீமந்திரம்பொய்வாயைமூடுமாற்றபதினோரார்தீட்சைதானே 257

தானென்ற குருபமந்தான் தாமரைப்பூப்போல் சுகஸ்திரத்திலே டிதழாயத் தயங்கிவிற்கும். நானென்ற நடுவேதான்மட்டமாக நலமானவைங்கோணநிற்கும்பாரு, தேனென்ற நடுவேதான் சிவசத்தியொன்றாய்ச் செயலற்று யுருவமற்று வொளியுநிற்கும், கானென்ற ரவிகோடிகார்தியாகுங் கண்கூசுமின்னலொளி கண்கண்டாயே. 258

கண்டிட்டால்தத்துவங்கள் சூழ்ந்துனிற்குங் கருத்தாகதத்துவத்தின்தெரிசனையைக்கண்டு, அண்டிட்டால் ஞானத்துக்காதிபீடம் அண்டமெல்லாம் போகுதடா யுருவித்தாண்டி, வண்டிட்டால்ஞானமென்பார்வாய்ப்பேச்சாலே வந்துதென்று வித்தைசொல்லிவாதுங் காட்டி, கொண்டிட்டால் குறிகளை காட்டமாட்டார் கொடிதான திருப்பாட்டு கூறுவாரே. 259

கூறுவார் குருபத்தின் தத்துவத்தைத்தாண்டி குறிப்பானசிவனுடதெரிசனையைக்கேளு, தேறுவார்சிவகளை கோடிரவிபோலச்சிறப்பாகநின்றதுதடா திடமாய்ப்பாரு ஆறுவார் சிவனென்ன சிவமேயாச்சு அறையிறேனதில் னின்றா லுறையொட்டாது, ஊருவாருன்னியத்தில் னின்றாயானால் உயரவல்லோர் தூக்கியே விழுக்குந்தானே

இழுக்காணமூலமுத லாறுந்வள்ளி யேறினின்று மேலற்றமடுத்துநோக்கி, உழுக்கானவுன்மணையைத்தாண்டியேறி யுதிப்பானஞானசத்திக்குள்ளேசென்று, மழுக்கானகேசரியாமனத்தாடி மந்தத்

தின்பராபரமாய்ஞானமூர்த்தி, பிழக்கானகாலமொடு பிறப்பிறப்பு
போகும் பிடித்துவிட்டசூடலை போங்கராமாமே. 261

ஒங்காரமத்துனின்று மண்ணையுண்ணு முருவியந்த மனஞ்செ
ன்றுதண்ணிருண்ணும், தேங்காரந் தண்ணீர்தான் தீமைவுண்ணுந்
தீங்கானதீர்ச்சென்று காலையுண்ணுங். காங்காரங்கால்சென்று விண்ணை
யுண்ணுங் கருத்தழிந்துமேசடலமென்றேயுண்ணும், வேங்காரம்
வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்போச்சு மேலேறிமதுவுண்டு விரைந்துபாரே.

உண்டு ஒங்காரமுதலஞ் செழுத்தோடாறும் உற்றுனின்ற பங்
சகர்த்தாளிருக்குந்தானம், அண்வாங்காரமொடு ஆணவமுற்று அதி
ஷ்டானம்நானென்றதற்றுப்போலால், பண்டுநானகாரமொடு வகார
ங்காணும் பாங்கனமகாரமொடு விர்துநாதம், விண்டுவதின் மேல்
நிற்கும் பாபரத்தின் வெளிபானமவுனத்தைப் பற்றியேயே. 263

ஏறவேயகாரமது உகாரத்தைக்கொள்ளும் ஏத்தமாம் உகார
மது மகாரத்தைக் கொள்ளும், மாறவேமகாரமது விர்துவையுட்கொ
ள்ளுமகத்தானவிந்துவது நாதத்தைக் கொள்ளுந், தாறவேநாதமடி
சத்தியைத்தான்கொல்லுந் தனித்துவின்ற சத்தியல்லோ சிவத்தைக்
ளும், சேறவேபுரந்நனைப்பார்தான்கொள்ளுந் சிவபதத்தைக்கொ
ண்டவிடஞ்சேர்ந்து உண்ணே. 264

சேர்ந்துவின்றமூலமுதலாறும்பார்த்து சுழிமுனைதரனுறுவி நின்
றதோற்றம்பார்த்து, சார்ந்துவின்ற மதிபோலே சாம்பவிவைக்கண்டு
தாக்கிநின்று வனமுறைத்துத் தேர்ந்தபின்பு, பார்த்துவின்ற திவ்வள
வும் யோகமார்க்கம் பகலிறவுற்றவிடம் ஞானமார்க்கம், கார்ந்துகன்
னிரின்றவிடங் கண்டால்ஞானங் காட்டுவாள் கேசரியைக்கண்டுபார்.

கண்டுபார்வாசியுன்னிமேலேஏத்த கைவிட்டமயக்கத்தைக்கீழ்மு
தள்வாள், விண்டுபார் கூணத்துக்குள் வெளியுங்காணும் விடுபடுவா
ளண்டண்ட மாலைபூண்டாள், அண்டுபார் ஆதிவலையத்து அநாகி
வலையத்து அதிதமாம் ரண்டுமொன்று அறிந்துகூடு. உண்டுபார் நிற
குணத்திலமுர்தமள்ளி லுயர்ந்து னின்றஞானசத்தி யுண்மைதானே.

உண்மையாம் வாசியென்று மவுனமொன்று முத்தமமாம் ரண்
டுவித்தை யுரைக்கக்கேளு, தண்மையாஞ் சாம்பவியுங்கேசரியும்ரண்
டுதனித்தேசி யேருதற்குக் காதிவித்தை, வண்மையா மனமென்றால்
ஞானவித்தை மாசியென்றமனமானால் ரண்டும்பொய்யாந், ஆண்மை
யாமறிவந்தாண்டுமோகு மத்தனின்றவெளியல்லோ வகண்டம்படே.

பாரென்றதீயிற் குள் பராபரம்தானிருந்தார் பண்பாகக்கண்ட
வராசித்தயோசி ஏரென்றவுன்மனத்தாங்கேசரிக்குள் நிற்பாளேறிப்
பார்மவுன்மைவத்து ஆதுணது, நீயென்றநிற்குணந்தானதிலேகொள்
நூநிலையாரெமவுன்மொன்றுவதியுண்டு, கானன்றிரீராகார மொன்று
மில்லைகட்டுறதாரறிவுகொண்டு கருதிக்கானே. 268

காணவேகுண்டலியின் மூலமொன்று கண்டத்தில் பாரபரமா
மூலமொன்று, பூணவேயுருமயமூலமொன்று புகழான விந்துவிலே
மூலமொன்று, தாணவேசத்தியிலே மூலமொன்று தனித்துவன்ற
பராபரத்தில் மூலமொன்று, ஆணவேயிதையாறுங்கண்டோன்றா
னியறிந்துணர்ந்தால் மும்மூலயோகியாமே. 269

யோகியாம்நகாரவரையகாரவரை மட்டும்முறுதியாம் யோகத்
தின்மூலமாச்சு, வாசியாம் அகாரமுதல் உகாரந்தொட்டுவதிதமாம
காரவரைஞானமூலம், தேசியாந்திசைநாதமவுனத்தில்காணுஞ்சேர்ந்
தேறச்சேர்ந்தேறகண்டவீதி ஆதியாங்காமப்பாலுண்டால்கேளியோ
கசித்திக்கடுக்கானற்பாலை யுண்ணே. 270

கடுங்கானற்பாலுண்ண, ஞானசித்தகடிதான யோகத்திலஞ்நா
தமடுங்கானபவறுத்தி லஞ்சநாதமறைதானுங் கடந்திடத்தே சுத்
தநாதம், நெடுங்கானல்யீசத்தில்வாசிமுத்தி நேர்ப்பானமூலத்திடு
லாவியேசத்தி, திடுங்கானல்சொலித்து நிற்குமென்னுலுந்தான் தூர
மல்லகாதமல்ல கண்ணிமைக்குளாமே. 271

கண்ணிமைக்குள் விண்ணுக்குள் கலந்துகாலுங்கடிதான விண்
னேது வெளியெங்கேது, ஒண்ணிமைக்குளொளியேது உரைத்தப
டியிம்மூன்று முன்னிதமாங்கே சரிதானுயர்த்தியாச்சு, நுண்ணிமை
க்குள்கண்ணேது மூக்கங்கேது நுண்மையாங்கண்டிப்பு வழிந்துபோ
ச்சு உண்ணிமைக்கு ளொன்றிரண்டு சமரசந்தானேது வற்றுப்பார்
வெட்டவெளிஒண்ணில்தானே. 272

ஒண்ணிலே நின்றிறைத்துப்பழக்கமாகி உத்தமியாமனோன்ம
னியைப்புருவமைத்தோடே, உண்ணியேயொளியோடே மவுனத்
தையோட்டி ஆதியேசாம்பவியைக்கண்டுகொள்வாய், நிண்ணியேயிவ்
வளவுயீயாகமார்க்கம் நின்றவனேசிவயீயாகி நினைவாய்க்கேளு. குண்
னியேவிந்துவென்ற குருபதத்தைக்கூட்டப்பபா மவுனத்தைத்தா
ரையாமே 273

தாரையாம் விந்துலேதிரமதியோகோடி தளுக்காகக்கண்டுகி
மயக்கமாகும், ஓரையாம் நாதத்தில் செவிடுபட்டு ஆமையென்றவெ
ருத்தினுடவுருவந்தோன்றும், வாரையாமயசத்தியிலே வன்னியேடு

மாசற்றகோடி ரவிமதியுமொவ்வா, சூரையாஞ்சோமப் பாலுண்டவர்
க்குக்காணுஞ் சூதானஞானிகட்குமாயந்தானே. 274

மாயமாஞ்சிவத்துக்குள் மவுனஞ்சென்றால் மாசாற்றநவகோடி
வன்னிரவுசோமன், பாயமம்பரத்தின்கீழ்முப்பாழுண்டு பார்க்கவே
யகாரமொன்று உகாரமொன்று, மோயமா மகாரமொன்றுமும்பா
ழாகமுனைந்திந்து வதினொளியைச் சொல்லப்போகா, தூயமாமொழி
யுடையவுன்மனத்தை தேவியுடபதமொன்றே கேசரிதான்கானே.

கேசரிதான் தாயானபதத்தின்காந்தி கீர்த்திச்சுண் கொள்ளா
துவின்கொள்ளாது, ஆசரியென்பார் ரம்பாரந்தாளென்பார் அவரு
க்குள்மவுன முண்டியறிவுன்னிப்பாரு, கேசரியின்மவுனத்தே நிஷ்க
ளமாய்போவாய் கெடியானவம் பரத்திலேதோவேதோ தூசரியின்
படிமைந்தா லட்சியத்தினேர்மை சொல்லரிதுவப்புறத்தே சோதித்
தானே. 276

தானென்ற மகாரவரைகாதவோசை தாயானகன்னிக்குப் பீட
மாகு, மாளென்ற பூண்ப்பாமவுனஞான மகத்தானநாதத்தோடென்
றியொரு முனையாய், ஊனென்ற ஒருவழியா யொன்றயோடுவுப்பு
சூந்தால்தோற்று தங்கொன்றுமில்லை, தூனென்றசுத்த வெளிரவி
கோடி வன்னிகுழப்பாக மதிக்கோடி கண்டுகொள்ளாதே, 277

கொள்ளாத வதிதமென்ற மகாரங்காணுங் குறிப்பகனகாரமல்
லோகுருகைகாட்டும், வள்ளாதமகாரமல்லோயடங்கியநந்தந்தாண்டி
வழிகாட்டு மிடமல்லோகேசரி தான்மைந்தா, மள்ளாதமகார மென்
னமேலெழுத்தே யென்பார் மாட்டுவதுமூன் றெழுத்துங் காணமாட்
டார், அள்ளாதமசாரமென்ன மவுனவித்தைவாய்திறமாமவுனமாமே

வாமென்றமவுனவித்தை மூறெழுத்துயென்பார் மாட்டுகிறவி
னங்காணுமார்க்கங்காணார். வாமென்றமவுனவித்தைவாய் மூடயென்
பார் மாடாடு குதிரையதுவாய்ப்பாக்கேது, கோமென்றமவுன வித்
தைகேட் டிருப்பார் கூட்டுறவுகாணார் கள்ளாதங்கேளார், ஆமென்ற
மவுனவித்தைதாண்டி நாட்டி ஆதியாந்திசைநாதங்கேட்குங்கானே.

கானேதான் மதியினுடவமுர்தஞ்சிந்துங்கலங்காலம் துவாதசங்
கடந்துதோன்றும், தானேதானேசையுறந்தன்னினையுவும் போகுந்
தாரை போலண்ணக் கிலமுர்தமொடு, மானேதானமும் மலங்களற்
றுப்போகும் சகத்தானவைம்பொறிக ளடங்கிநிற்கும் தேனேதான்
மேலாமுதம்கிரிமீறிச் சணமாகுமுன்றுக்கு மேற்செயமுமாமே.

செயமானவுலகத்தில்கிரிவுண்டு தீர்க்கமாய்முதிர்ந்தபின்பு உன் னுளக்கிரி, மயமானமகாரத்தால்வந்துதாக்கும் மகாரத்தைக்கூட்டடையிலேயறிந்துகூடு, குயமானகும்மென்ற நாதத்தில்கூடு குறியோடேயறிவென்றமவுனத்தைநாட்டு, நயமாநகாதத்தினுட்டங் கேளுநலங்காமலொருவழியேநாட்டிடாயே.

281

நாடினாஸ்சன்னமது முத்தியாகும் நலமாகவேறுதற்கு வழியைக்கேளு, வாடினாஸ்புலத்தில்வாசுவைத்து வழியோடேபிரானையாமப் பண்ணத்தீரும், கூடினாஸ்குண்டலிக்கும்நடனங்கண்டு கொடிதானவாதித்த னெளியைக்காணு, ஆடினாஸ்குண்டத்தி லங்கென்றுணு ஆடாதவழிதிறக்கா வழிசெல்வாமே.

282

மனோன்மணிப் பெருமை

செவ்வையாய்நின்றரைத்த பழக்கமானாஸ்சிறப்பானமனோன்மணிதான்புருவமையத்தே, மவ்வையாமொளியோடே மவுனத்தைபூதுமகத்தானசாம்பலியைக்கண்டுகொள்வாய், நெவ்வையாமிவ்வளவுமயோகமார்க்கம் நின்றவனேசிவயோகிஃலைத்துக்காணுந், தவ்வையாம்விந்துவென்றகுருபதத்தில் தாக்கவேமவுனத்தைத்தாரையாமே. ()

அஷ்டாங்க சித்தி.

தாரையாமஷ்டாங்கஞ்சாற்றகேளு தனித்தனியேவொவ்வொன்றாய்வித்துச்சொல்வேன், நேரையாஞ்சாட்டியமாம் நித்திரையைப்போக்கு நியமமாய்சதாநித்தந்தாரகத்தில்நிலு, தாரையாமனங்குவிந்துகேசரியைப்பாரு சோமப்பால்கசிந்தோடுங்கேசரியைக்கண்டால், காரையாரவிமதியும்வன்னிகூடி கலந்துநின்றயிடமல்லே கேசரிதான் காணே.

284

ஏமசித்தி.

காணவேயேமொடுநேமமாகுங் கருதிய தோராசனமும்பிரானையாமம், பூணவேபிரத்தியாகாரந்தாரணையினை பெருமையாந்தியானமொடு சமாதியாகும், ஏனவேயிதுவெல்லா மெட்டேயங்குமிசைவானசித்தாந்தம் வேதாந்தமிரண்டும், ஆணவேயடமெல்லாஞ்சொல்லக்கேளு அறிந்தகொள்ளும் நிரைநிரைவாயறிவில்தானே. ()

அங்கிஷ்சித்தி.

தானென்றவேமமது பத்துமாகும் தனித்ததோர் ஐங்கிஷையஞ்சுத்தியத்தினோடு, ஆனென்றஆர்த்திகப்பிரமங்கேளு ஆச்சரியந்தயவினோடு யாட்சேபமாகும், காணென்றகூர்மையினோடுதிருதிசூட

கடிதானமிதாசார மஞ்சனத்தோடு, பாரென்றபத்துமேயேமமாச்சு
பண்பானநேமத்தைப் பகர்ந்துபாரே. 286

அட்டாங்கம்

பாரென்றசோலையத்தி கோமுத்தினோடு பரமமொடுவீரமாஞ்
சிங்கமாகும், மூரென்றமந்திரமொடு முத்தமாகு முனையானமயூர
மொடு சகந்தானாகும், ஒவென்றவொன்பதுமாசனந்தானாச்சு உற்றுக்
கேள் பிராணய பிரித்தனனை, காரென்றரேசகமுப்பூரகமுங் கலந்து
நின்ற அற்பிசமு நிற்பிசமஞ்சே. 287

அஞ்சவேஆறுவகை பிரத்தியாகார மனுகுலசீரமென்ற பிரத்
தியாகாரம், இஞ்சவேயிந்திரியம் பிரத்தியாகார மியல்பானபிராண
னென்ற பிரத்தியாகாரம், கஞ்சவேகாணமென்ற பிரத்தியாகாரம்
கைகலந்தகாமியமாம் பிரத்தியாகாரம், துஞ்சவேபிரத்தியாகாரம்
தன்னை சொல்லிவிட்டேன்தனியாறுஞ் சூட்டிப்பாரே. 288

சூட்டியேதாரணையி லாறுவிதஞ்சொல்வேன் சுயபஞ்சபூதத்
தின் தாரணைதானென்று, பூட்டியேபிராணனென்ற தாரணையினோடு
புகழானபிரம்மென்ற தாரணையுமாகும், நாட்டியேதாகமென்ற தார
ணையினோடு தத்துவமென்தொரணையுஞ் சார்ந்துகேளு, மாட்டியே
தாரணையினோடுமைந்தா மகத்தானயாறுவித முண்டுபாரே. 289

பார்க்கவேபத்துவித தியானஞ்சொல்வேன் பரிவானசடாதா
ரத் தியானமொன்று, மார்க்கவேதேகமொன்று தியானமொன்று
மருவிரின்மண்டலத்தில் தியானமொன்று, வேர்க்கவேபிரமத்தின்
தியானம்ஒன்று வெளியானவிட்டுணுவின் தியானமொன்று, ஊர்க்க
வேருத்திரனார் தியானமொன்று உகப்பான தேவதா தியான
மொன்றே. 290

ஏமப்பத்துக்கு விபரம்

ஒன்றானசஞ்சாரச் சமாதியொன்று உதிக்கின்றஆருடச் சமாதி
யொன்று, அன்றானசமாதிக்குளஞ்ச விதஞ்சொன்னேன் அப்பனை
அட்டாங்கமெட்டுமாச்சு, பன்றானயேமமதுபத்துங்கேளு பயனெல்
லாஞ்சொல்லுகிறேன் பட்சிமிருகர், துன்றானபோதுவுந்தன் சுகதுக்
கம்போல துப்புறவாய்மனதொன்று தெளிந்திடாயே. 291

தெளிந்திட்டாலங்கிஷதா நென்றுசொல்வார் சித்தாந்தவிபரந்
தான் சொல்லும்வாறு, ஊளிந்திட்டவேதார்திசொல்லும்வாருவிரிவா
னபொறிவழியேயறிந்துநின்று, அளிந்திட்டயகண்டமென்றுபூரணத்

தையப்பா லறிந்திட்டுப்பரிசனனாகக்கண்டு, தளிந்திட்டசாதிவ்ஞ்ச்
சிரமத்தாலே சங்கற்பவிகற்பமெல்லாந் தள்ளிப்போடே. 292

போட்டுமேவேறுகறாகப்பண்ணியூதாமலங்கிழையாய்ச்சார்ந்து
நிற்கில், நீட்டுமேநின்றநிலை ஆயிங்கிஷையென்பார்கள் நேரானபரியா
சம்வீனையாட்டாலும், ஆட்டுமேபோய்கிட்டு யெங்குமான்மாயந்தர
மாய்நிரைந்திருந்தசொருபழர்த்தி, சாட்டுமேயிதுவல்லோ சத்தியந்
தான்மைந்தா தனித்தனியேகண்டிச்சுக்கப்படாதென்பாரே. 293

என்பார்களங்கிஷையில்சுடிநின்று இறந்துமேபரிபூரணமாயிரு
ப்பதாக்கி, மன்பார்கள்வஸ்வைபுந் தவிரவீறே மார்க்கங்கானில்லை
யென்றுசந்தானித்து தன்பார்கள்சத்தியமாம்வாக்குக்காயஞ் சாத
மென்றும் பாலென்றும்கிரகியாமல், அன்பார்க ளபகரிப்பைவிட்டும
னமுரைத்தால் அனித்தியமாஞ் சரீர்திசுபாவமாச்சே. 294

சரீரியென்றேயிரிந்துபார்க்கலமெல்லாந் தாரானசரீரத்தில் வரு
த்தத்தைகீக்கு, துரியமென்றேசகலசனம்நன்மைபோலச் சுகம்வருத்
தமல்லோர்க்குந்தந்தையமைந்தர், பிரியமென்றேசனந்தம் வந்தா
லுந்தான் பேரானசத்துருவுக்கிதேமசெய்யில், நெரியமென்றேயாட்
சேபமிதையென்பார்கள் நேராகயிதுவுமல்லோ சொல்லக்கேளே.

கேளப்பாவேதாந்ததாஸ்திரமேசெம்மைகேள்வியுற்றசமயமெல்
லாம்பொய்யென்றுதள்ளி, தேளப்பாதிடப்பட்டா லாட்சேபமாகும்
செயமானசத்துருவும் வியாதிபீடைவென்பார், மீளப்பாரிரஞ்சனமு
ஞ்சீதளமுமாகு மிஷ்டானதுக்கவபிமானம்வந்து, ஏளப்பாசொற்பன
ம்போ லென்றுயெண்ணி யேங்காமல்சேருவது சமயமென்பாரே.

என்பார்கள்வேதாந்தத்துள்ளேழுத்தி யொடுகுறியாஞ்சாஸ்திர
த்தில்முத்தியில்லை, வென்பார்களதினாலே சொன்னபொருளென்ன
வேறில்லைநாமதுதானென்பதல்லோ, உன்பார்கள்காரியத்தில் மனத்
திற்கோனே யுருகாமலிருப்பதேதிர்ப்தியென்பார், இன்பார்கள்வேதா
ந்தத்தாலேழுத்தி யிதைவிட்டால் மற்றென்றுமில்லைதானே. 297

இல்லையேபூரணந்தாநாமென்றெண்ணி யேகறித்தமறவாமலிருந்
தானாகில், கொல்லையேநம்மிடத்தேவந்ததொன்றுமில்லை சுடிநின்றால்
மிதாகாரமென்றுமாகும், வெல்லையேநிர்க்குணம்வேறென்றில்லைவிரு
தாவரயாகாரந்தனைச்சுக்கி, கல்லையேதுருத்திகையுஞ் சலத்தினாலே
கணிந்துகின்றவாசனந்தான் சவுசமாச்சே. 298

சவுசமாம்வேதாந்தசாரத்தாலே சுகமென்றதுரியமதில் தானே
நின்று, நிவுசமாஞ்சொற்பனத்திலவத்தைகளைக்கண்டுநெருங்கிநின்று

போனதில்லைவந்ததில்லையென்று, வெவுசுமாம்வேதாந்தகுருமுநத்தில்
விரைந்துகொண்டுகாலம்வந்துநேர்ந்துதானால், துவசுமாயிருப்பதுவே
சவுசுமாகுந் துரிதமாமெமென்றப்பத்துமாச்சே. 299

பத்தானநேமத்தைப்பகரக்கேளு பாங்கானசத்தியமென்னமித்
தையென்ன, நத்தானநானேதுநானென்றதாரு நமக்குத்தான் மகத்
துவந்தபேதமேது, சுத்தானசோத்தியங்காண துவாலாச்சு சுருதியாம்
வேதாந்தத்தலேபார்த்து, நித்தானசீரந்தயமுமாலோசித்து நீங்கா
ட்டால்பொல்லாங்கைத்தவசுமாச்சே. 300

ஆச்சுதேபிரமாதிலோகத்துள்ளே யழுத்திவின்ற காமியத்தை
நாகம்போலெண்ணி, துச்சுதேவெறுப்புவந்து சொற்பனம்போ லாச்
சுத்துக்கமிதுவென்றுசொல்லிமனதுதேறி, தாச்சுதேபொருளானசுச்
சிதானந்தத் தடையற்றுநெளிந்துவின்று தானேதானால், போச்சு
தேபானந்தவடிவுமாகி போதமாயிருக்கில் சந்தோஷந்தானே. 301

நேமம்பத்துக்கு விபரம்.

தானுவாகமபுராணந்தன்னை தணிவாகவெல்லோர்க்கும்வெளி
யிலிட்டு, வேணுவேதாந்தபிரமசாரம் விளங்குகிற கருச்சொல்லும்
பூரணமென்றெண்ணி, ஆனாதறிந்துகொண்டாராத்திமமாச்சு யரி
யதாய்க்குருவுரைத்தவுபத்தசத்தைக் காணாதறிந்துபொருள்முத்த
னாக்கருதியதோரத்தமெல்லாங் குருவுக்கீயே. 302

சுயந்துபார்பரம்நோக்கத்தானமாகும் இருக்கிறதோர் தன்னை
சுகபோகமெல்லாம், ஆய்ந்தபார் செய்துந்தனக்கு வந்தாப்போலே
யனைகசெந்துபொசித்ததெல்லாம்நாமென்றுதிருத்தி, நயந்துபாரொ
ருமித்தாலீசர்க்குப் பூசைநலமாக யாச்சுதென்று யறிந்துகொள்ளு,
தோய்ந்துபாரிப்படிதாந்திருத்தியானால் தீர்க்கமாள் சிவபூசை யென்
றுகானே. 303

காணவேசாஸ்திரங்கெல்லாம்விட்டு கலந்தாடுவிர்த்தியெல்லா
மடித்துத்தள்ளி, தாணவேதன்னிழல்போல்குருவினுட்பின்னே சச்சி
தானந்தவெள்ளந்தானென்றெண்ணி, தோணவேதெளிவிக்கும் வஸ்
துக்குள்ளே தோற்றியேசோதித்துமனைந்தானென்றால், ஆணவேதெ
ளிவுக்குமுபஷத்துவென்று வறிவிக்கும்பூரணமே சிரவணமுயாமே.

அறிவிக்குமாங்காரவியாபாரத்தாலாதாயமிகுதியாயகப்பட்டா
லும்,பொரிவித்துமதினமேலே யபேட்சைவிட்டுப்பொறிதானும்புலன்
வழியே போக்குண்டாக்கி, வறிவிக்குங்கேட்டிருந்த ஞானமெல்லாங்

நெடியாகவிலை குலைந்து வுலகத்தே சிங்கி, வறியிக்கும் வாசனையாம்பெ
ண்ணுப்பிள்ளை வருகின்ற பாசமெல்லாம் லட்சமெண்ணை. 305

எண்ணவேபெண்ணியந்த மதியாறில்வந்தா லியல்பாகயழிசுகத்
திலிருந்துகொண்டு, திண்ணதேமனதொன்றில் வேதாந்தம்பார்த்து
சீராகவிற்கிறதே லட்சையாகுந், பெண்ணவேவேதாந்தபிரமந்தன்னில்
விரைந்துவின்றுபூரணத்தைத் தினந்தாடுனாக, வண்ணவேகோழைவி
ட்டுத்தெளிவுவந்து வளப்பமுற்றும்மதிபென்று சொல்லலாமே. ()

சொல்லவேநான்பிரமமென்றுவாசான் சுருதிசுருஷபதேசப்படி
யேறின்று, வெல்லவேமேதாந்தப்பொருளென்றெண்ணிமிகுதியாசை
தன்னைத்தள்ளியிட்டால், மல்லவேமனமொத்தால்சிவமிதாச்சு மற்ற
தெல்லாஞ்சிவமல்ல மாயங்காணும், வல்லவேமவுசத்தை பைம்பொ
றியின்வழியில் மருவாமல் திறுத்தினால் மாயம்போமே. 307

மாயாமல்லநான்பிரமமென்றேயெண்ணி மனதொத்துவிரந்தரமும்
வேதாந்தம்பார்த்து, பேயாமலெந்தெந்தகாரியங்கள்வந்தும் புகழாக
த்துக்கமுடன்ககந்தான்வந்தும், காயாமல்குருசொன்னகாரியத்தின்
வழியைக் கைமுறையாய்நிற்பதுவேவிரதமாச்சு, நேயாமலேமமென்ற
பத்துஞ்சொன்னே நேராகவிருபதையு மனுஷ்டித்தேரே. 308

ஏறியிந்தவிருபதையு மனுஷ்டித்தாக்கால் ஏற்றமாமனத்திட
மில்லாவிட்டால், தேறியிந்தச்சுவறில்லாசித்திரம்போலாகுஞ் சிறந்த
சீவரடிப்படைதான் வைக்குமுன்னே, சூரியிந்தசூனிகையவயத்து
மொக்குதுப்புரவாய்க்காயசித்தி பண்ணுமுன்னே, ஊறியிந்தச்சுது
ருகத்தைக்கண்டதொக்கு முண்மையிருபதாமனுஷ்டித்தா லறிவுண்
டாமே. 309

அறிவுண்டாம்சதுரயுகத்தோடே மூர்த்தியைக்காண யப்பனை
யஷ்டாங்க மறிந்துயுண்ணு, தறிவுண்டாச்சகசாதனமா யிருந்துகொ
ண்டு தனித்ததோர்மூலத்தில் வங்கென்றுபூரிக், குறிவுண்டாய்க் கும்
பித்துமாத்நீயையேற்றி கூராகசிகாரத்தால் முடியுண்டாக்கி, நெரி
யுண்டாய்மூன்றுமுரை மாறினாக்கால் நேராகக்கும்பகமே ரேசிப்
பாயே. 310

ரேசித்துயிப்படிதா னங்கென்றாகும்பி நில்லாமலி துரண்டுநீர்ந்
தபின்பு, ஆசித்துயகாரமுதலுகாரங்கூட்டி அப்பனேமவுனத்தால்
கும்பித்தேக்கு, மாசற்றமவுனந்தான் குவிர்தபின்பு மருவியதோர்
மூலத்தை விட்டுநீயுங், காசித்துகண்டத்தே நின்றிலுது காலடங்கி
வந்தபின்பு மூலம்பாரே. 311

பார்த்துமேயறிவோடேமவுனம்பூரி பரிவாகப்பூரணத்தையதுக் குள்ளும்பி, நீர்த்துமேமுனையோடே ரேசகத்தைப்பண்ணு நிந்திச மாய்பிரமமென்ற பிராணயாமம், பூர்த்துமேபிரபஞ்சமென்ற யாசை விட்டுப்பின்னொன்றமனதுள்ளே சங்கியாமல், ஆர்த்துமேயந்தமென்றகாரணமுமாகி யந்தமென்றமார்க்கத்தி லாடிக்கானே. 312

ஆடியேயாசனத்தை விரித்துச்சொல்வே னதிகமாஞ்சோஸ்தி கத்தை யறியக்கேளு, மூடியேமுழங்காலாந் குளச்சில்ரண்டில்முனி ந்தாக்கால்ரண்டும்வைக்கச்சொல் லதிகமாச்சு, சூடியேசிங்காதனத் தைக்கேளுசுறந்தயோவேட்டிதனைப் போட்டுக்கொண்டு, நூடிகய முழங்கால்கள்நீட்டி துனிமூக்கைப்பார்த்திருப்பார் ரிசமாங்கானே.

ரிசமானபத்திராசனத்தைக்கேளு நேராகவுட்கார்த்து காலேரண் டந், துசமானபிறகாலேதையாற்கட்டி சுகமுற்றயிருக்கையி லாசன முமாச்சு, ரிசமானமுத்தயாசனத்தைக்கேளு முனிந்துமேகாட்டோடுகாடுபோட்டு, குசமானகுத்துக்குள் சூதிரைவைத்து கூசாமலிருப் பதிந்தக் கொள்கைநானே. 314

கொள்கையாம்பூர யாசனத்தைக்கேளு குறிபெறவேரண்டுகை யுந் தரையி லூணி, கிள்கையாமுழங்கையைத் தொப்புளிலேவைத்து கலந்துதடிபோலாகக் கவருவார்கள், துள்கையாஞ்சுகமுற்ற யாசன த்தைக்கேளு சுகமாகவேண்டியதோர் படியிருப்பு, உள்கையாமென் பதுக்கும்பருவஞ்சொன்னே னுரைந்துயினிபிராணப முரைக்கக் கேளே. 315

கேளென்றசரீசத்தில்பஞ்சபூதங் கெடியாகவிருக்கின்ற தானத் துள்ளே, மாளென்றமண்டலத்தில் வர்னமுத்து மனதுள்ளேதரித் துடனே பிராணதாரம், பாளென்றபதிஹ மூலத்தொட்டு பருவ முடன்பிராணனைத்தான் றரிக்கப்பண்ணி, தானென்றகிரமத்தோ டேசஞ்சரிக்கில் தாரணைதானாலுவிதஞ் சாதிப்போர்க்கே. 316

சாதித்ததியானத்தை சாற்றக்கேளு சட்டமாம்பிரமருட வீட் டுக்குள்ளே, ரோதித்தமண்டலமுங் குண்டலங்கிரீடங் கலந்துமேசா சோதி லோகப்ரதானம், சோதித்தபரிவாரஞ் சூழ்ந்துவிறகச் சொல் லுகிறேன்வானத்திற் சூட்டினோர்க்கு, மாதித்தவரனுடைய தியா னங்கேளு மாசற்றபச்சைவர்னம் வருத்திட்டாயே. 317

வருத்திட்ட சங்கொடுசக்கரமுந்தடியும் தரைந்துநின்றபதுமை போல் நாற்கரங்கள், குருந்திட்டக்குண்டலமுங் கிரீடம்வைத்துக் கொத்தானமுத்தோடு துளசிமாலே, கருந்திட்டகவுஸ்துவமாம் ரத்தி

னம் பூண்டுகையெடுக்க லட்சமியுங் கலந்துவைத்து, அருந்திட்டபிர
மாதிலோகபால ருருகிருத்தி தியானிப்பா ரறிந்துகாணே. 318

அறிந்துமேருந்திரனைத் தியானப்பண்ணு ஆண்மையாமஞ்செழு
த்துமாயுதங்களோடு, பிரிந்துமே குண்டலமுங்கிரீடம்பூண்டு புகழா
னருத்திரியை வாமம்வைத்து, எரிந்துமேயிருக்கிறதாய் தியானித்
துள்ளேயெளிதாகவுபசரிப்பார் பெரியோர்தாமு, மறிந்துமே மயேஸ்
பரனைக்கருத்தாய்நோக்கி மாசற்றுவச்சிப்பார் வண்மையோரே. ()

வண்மையாஞ்சதாசிவனு மனோன்மணியைநோக்கி மனதுண்
ணித் தியானிப்பாரதிகமெத்த, ஆண்மையாயிப்படியே அறுவரை
தியானமானபின்பு மண்டலத்தில் மூன்றுவகையானம், உண்மையா
யிப்படியே வுபாசிப்பார்க்க னுத்தமமாந்தேவதாத் தியானமாச்சு,
விண்மையாய்விசுவமென்ற தியானங்கேளு விளங்குகின்ற பிரபஞ்ச
மெல்லாஞ் சரீரமொன்றே. 320

சரீரமொன்றேநானென்று அபிமானித்து தனித்திருந்து யீஸ்
பரனைச் சிந்திப்பார்கள், சரீரமென்றேசிவனுக்குரீரவான கலந்துரின்
றலிங்கத்தைக் கண்டாப்போலே, உரீரமொன்றே ஸ்ரபமாய்நின்றதெ
ல்லாம் உண்மையாய்யீஸ்பரனைப்போலே பார்ப்பார், புரீரமொன்றே
பிராணயத் தியானங்கேளு புகழ்பெறவேவொன்றுவஞ்சக முப்பத்
தாரே. 321

ஆரோடுபிரகிருதியென்ற புருஷனப்பா அதிகமாம்பரமார்த்த
மூன்றாய்க்கண்டு, மாரோடுகாஷ்மஷ்டி மருவிரின்ற வியாஷ்டியாய்ப்
பிரித்துக்கொண்டு, தேரோடுமந்திரத்தாற் பூசைபண்ணி செபித்து
ரின்று உபாசியபார்நாற் பத்திரண்டு, ஊரோடுஷ்வ்வொன்றே யெட்
டாய்வாங்கி யுயர்ந்துனின்றதித்தனையும் வித்தையாமே. 322

வித்தையாம்பிரமமென்ற தியானங்கேளு விரிவானமாயெயடு
மாயப்பூமி, சுத்தையானசுத்தமென்ற சைதன்ணியந்தான் சுருதியா
யிதுமூன்றும் விண்ணைப்போலே, வித்தையாபறந்திருக்கக்காடுகண்டு
மதித்தவரைதீர்த்தமுத்தி சேத்திரமாய்ப்பார்த்து, உத்தையாயெந்
நோஞ்சிந்தைசெய்து உகந்துநான்பிரமமென்றுயெண்ணியெண்ணே.

எண்ணியேபத்துநா னியல்பாச்சொன்னே நெளிதாகச்சமாத்
அஞ்சமுன்னே சொன்னேன், அண்ணியதோஷ்டாங்க மடக்கிசொ
ன்னே னடவெல்லாந்தானறிந்தால் ஞானியாவன், எண்ணியதோர்
சாமதிக்கு ஆதிக்கஞ்சொன்னே னுரைப்பானமாயிபுட வுறுதிசொ
ன்னேன், உண்ணியதோர் உணைஞ்சமுன்னே பார்த்துத்தேறி உண்
ணியேவாசியென்ற திறத்தைப்பாரே. 324

திறமாகவிப்படிதான் பிராணயாமம் செய்வதற்கு ரோமமெல்லாம் வேர்வையோடு, அறமாகயாடனென்று வாசிதன்னைனுதினமுமப்பியாசம் பண்ணினாக்கால், தறமானதாதுவெல்லாஞ் சித்தியாகுந்தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாஞ் சாடிப்போகும், னிறமானநோயெல்லாங்கக்கும்பாரு நெடிதாகச்சட்டையொன்று திரண்டுபோமே.()

போகுமேசடத்தினுள்ளே நோய்களெல்லாம் பொருமியேராக வெந்துபோகும், தேகுமேதேகமது சிவப்புமாகுஞ் செவ்வலரிப்பூபோலாங் கண்கள்ரண்டும், வாசுமேசடமிந்த பிறகுந்தேகம் மகத்தான சக்கரங்களாறுங்காணும், ஒருமேபஞ்சகர்த்தானே வருந்தான்வந்து உற்றுவவர்கேட்டதெல்லா முதவுமாறே. 326

உரைக்கவேரேசகந்தான் விடுவதாரு மோங்கியதோர்பூரகந்தா னுள்ளேவாங்கல், தரைக்கவேகும்பகந்தான் தம்பிச்சிருத்தல் தாங்கியதோர் பிசமந்திரத்திலுடல்விரைத்துமேனிற் பிசமந்திரத்தைவிட்டு தெளியிலேபூரித்தால் மெதுவிலேதான், அரைக்கவேயஞ்சுவித பிராணயாமமசையாம துயாசனத்தி லிருத்திப்பாரே. 327

பார்க்கவேமரத்திரைதான் முப்பத்திரண்டு பண்பாகப்பூரிப்பாய் மூலத்துக்குள்ளே, ஆர்க்கவேமரத்திரைதானறுபத்தினு அடவாகும்பித்துப்பாரு, மூர்க்கவேமரத்திரைதான் பதினாற்பா முனையாக ரேசிப்பாய் தவறிடாமல், நார்க்கவேயறிந்துகொண்டுநந்தியைத்தான் பார்த்து நலந்தபின்பிறநலம் நாடிஊதே. 328

நாடியேவிஷ்ணுவை நயந்துவூது நலமாகவுரைத்தபின்புருத்திர னிற்சேரு, ஊடியேமயேஸ்பரத்தில் னின்றுவூது உரைத்தபின்பு சதாசிவத்திலுகந்துகூடு; ஓடியேயாறுதலமுத்தியேறி உகந்துமேயொன்றாச்ச பிராணயாமம், பீடியேவிமரத்தின் கர்யமத்தின் பேராக வொருமுறைக்குள் நீங்கிப்போமே. 329

நீங்கிப்போம் பிராணயஞ்செய்யும்போது னிலைத்துமேமாத்திரைதா னேறயேறக், காங்கிப்போங்கப்பமிகும் நேர்மைகொள்ளுங் கதித்துமேகபாலத்தை யசைத்துதூக்கும், வூங்கிப்போமும்மலமுங்களிம்புபோல மூர்ந்துனின்றநாடியெல்லாஞ் சத்தியாகும், ஒங்கிப்போம்பிராணய முரைத்துதான லோங்குமேதிசைநாத வண்மை தானே. 330

உண்மையெட்டு பருவமுண்டுபிராணயத்தி லொளியாமல்சொல் லுகிறேன் வந்துகேளு, வெண்மைமத்தினின்று முத்திவேர்வையாகு மிக்கறின்றதம்பிக்குரண்டாம்பட்சம், தின்மையற்பததீபமரமுன்றும்

பட்சம்செடந்தா னும்லெகுவாகும் நாலாம்பட்சம்; பெண்மையொத் துபிரகாசிக்கு மஞ்சாம்பட்சம் பேரானகுண்டலிமேலாறிலாமே.

காமப்பாலுடம்பில்கலத்தல்

ஆறவேவாகாயகெவுனமார்க்க மதிகமாந்தூரதிஷ்டியறிப்பண் ணும்; ஏறவேபெட்டி னுடபெருமைகேளு ஏற்றமாநீகசத்தித்திசை நாதங்கள், நாறவேநல்வினையும்திவினையும்நீரும் நயந்தபின்புரடியுத் திதானுமாகும், ஊறவேகாமப்பாலுடம்போடே கலக்கு முவந்துமே பிராணயமுரைத்துப்பாரே. 332

உரைத்துமேசொல்லுகிறேன் பிரிதியாகார முண்மையாய்வாசி னையின்வறியிற்சென்று, மிரைத்துமே நடந்துவிக்குந் துரியந்தா னு மிகையாதவுனத்தைமெள்ளமுயற்சியாக்கி, விரைத்துமேதிரிபுரத்தை திரியவொட்டாமல் வெட்டியத்தைமறிக்கிறதே பிரத்தியாகாரம், கி ரைத்துமேயிதற்குள்ளேயாறுவிதமுண்டு எடுத்துமே சொல்லுகிறே னியல்பாய்க்கேளே. 333

பிரத்தியாகரமாறுக்கும்

இயல்பானசரீரமென்ற பிரத்தியாகாரமெய்வதுரண்டுவிதம்நன் றாய்க்கேளு, நயல்பானபிரபஞ்சத்திலமனம்போகாமல் நலமாகச்சமா தியிலேயிருத்தலொன்று, கயலாககாடியத்திகலந்தபின்பு கலந்துபோ மிளமையெல்லா மழைப்பதொன்று, ஒயலானவொருபொருளைநாடி நின்றால் உத்தமனேபிரத்தியாகாரமாச்சே. 334

ஆச்சென்றவிந்திரியபிரத்தியாகர மாண்மையுற்ற தாதுவெனுந் தனத்தரோகம், போச்சென்றபோகாமல் சமாதியில்வைத்து புத்தி யொத்துபூட்டுகிறதுவொன்றுகாணும், நீச்சென்றபிராணனால்பிரத்தி யாகாரம் நேர்மையொத்துநாடிசுத்தியானபின்பு, ஊச்சென்றவிச்சிமி கலாடத்தோடு உறுதியுற்றவாக்கினையுஞ்சோத்திறந்தானுமே. 335

தானானேத்திரமுநாசிவாய்தான் தனித்தபடிநாக்குதான்சண்ட ம்நெஞ்சு, ஊனுனவுதிரமொடுபிடுப்புநாபி உற்றதுடை முழங்காலுபா தங்கேளு, ஆனுனயங்குஷ்டம் வயவங்களைடு மன்பானபிராணனைத் தான்தானம்சீட்டு, வேனுனகாலத்தில் விரைந்தனைத்து ஈடுகிறது துராணமென்றபிரத்தியாமே. 336

ஆமென்றபிரத்தியார்தரமாங்கானந் தன்னையலைத்துபிரபஞ்சத் தையனுக்கொட்டாமல், வாமென்றவஸ்துவொடி மார்க்கத்தாடி மகத் தானகாமியத்தை நரகம்போலெண்ணி, தாமென்றசங்கற்பவிகற்பமெ

ல்லார்தனியானமனதினுள்ளேசங்கியாமல்,வேமென்றவேதார்தவிசா
ரத்தாலே ஷ்ளங்கியதோ ஞானத்திலிருத்தல்நன்றே. 337

இருத்தினுல்கரணமென்ற பிரத்தியாகாரம் எளிதானதனதான்
யம்பொன்னுமண்ணும், தருத்தினுலாபரணஞ் சகலவஸ்துந்தந்ததின
ல்மனதிலையபேட்சிக்காமல், வருத்தினுல்வயிராக்கிய மனதிலெண்
ணி மனம்வெருத்துவிடுதல்மெத்தவுயர்த்ததிகேளு, பருத்தினுல்கருவ
சங்கபிரத்தியாகார பரிவாகவேதார்தம் பார்த்துத்தேறே. 338

தேறவேசாட்சியெங்கும் நாமாய்நின்றோம் திகைத்துநின்றமாய
மெல்லாநமக்குகீழே, ஊறவேநிரந்தரமுமுரைத்துநின்ற உலிந்துநின்
றமார்க்கமெல்லாம் நமக்குள்ளின்று, மாறவேமாயமென்ற தெல்லார்
தள்ளி மகத்தானலோகத்தோர்வணங்கிநின்று, சாரவேசர்சித்தியா
கும்பாரு சருகாதிபட்சணையுமுதவுவாரே. 339

உதவுவார்திரவாணி யேவல்கேட்பார் உண்மையாம் யோகசித்தி
வாதசித்தி, விதவுவார்வினைகளெல்லாம் கழன்றுபோகும் விரைந்த
தோர்சுழிமுனையும் வெளியாய்க்காணும், பதவுவார்சடமதுவும்வண்டு
போலாம் பொற்பதுமைபோலதுதானிருக்கலாகும், சிதவுவார் சடந்
தானுஞ்சொன்னபடிகேட்கும் சித்தியாய்க்கூடுவிட்டுப்பாயலாமே.

பாயவேவுமிரோம்பானமாகும் பார்க்கவொட்டால் திரியதகண்
ணில்மீரும், தோயவேதேவரெல்லாம் வணங்கி கீற்பார் செடம்போச
சுகயிலாசதேகமாச்சு, ஆயவேயஷ்டமாசித்தியாகு மதுகடந்தநிர்க்கு
ணமுமடுக்கக்காட்டும், வாயவேகோபத்தால் வார்த்தைசொன்னால் ம
ண்ணோடுகல்முதலாய் நீரூய்ப்போமே. 341

நீரானவக்கினிமண்டலந்தா நேர்ந்தகவாதிஷ்டானத்தின்கீழாக
வாறானமூலமாமுஃகோணத்தின், மருவயதோர்நாலிதழ்மே லமர்ந்து
நிற்குந் தேறானவானமதுசிவப்புமாகுந், தெரிந்துகொண்டு வாசியின
லுன்னியாடும் காறானகளிம்பற்றுசடமுந்தானுந், கனயில்லாவண்ட
துபோல்தேகமாகு முறானமும்மலமுங்கனிம்புநீங்குமிளாத்தியக்கினி
மண்டலமுமாமே. 342

ஆமென்றமாலிடைவிஷ்ணுமேலே யதிதமாம்ருத்திரன்ரன்பதித்
குக்கீழே, பாமென்றுபன்னிருவர்காவலாக பரிவான பிராணனைதான்
காத்துநிற்கும், பாமென்றபளிங்குநிறம்போலிருக்கும் பரிவாக வாசி
வைத்தயூதிப்பாரு, தேபென்றசீவகளை தேசுபோல சிறந்தவாதித்த
ன்மண்டலமுந்தானே. 343

மண்டலமாய்விசுத்தியின்மேலேகாணு மனேன் மணித்தாய்கொ
லுவுக்குக்கீழேபாரு, குண்டலமாய்ச்சந்திரமண்டலமுந்தானுங் குறி
ப்பாகமவர்திருக்குங்கூடிப்பாரு, மண்டலமாயமுர்தகலையருவியு
ம்திற்சொக்கிலமுர்தத்தையுண்ணலாகும், பண்டலாய்ப்பதினாகளை
யுந்தானாய் பரிசுத்திதழைசுத்தி பரவுந்தானே. 344

பரவியேகாலாங்கி நாதர்சொன்னார் பக்குவத்திலடியேனும் பார்
ததுத்தேறி, புரவியேபொதிகைக்கும்வாய்வுமூலைபெருத்தேதாரேசோ
கமாமரததின்கீழே, அருவியேயறுபத்துமூன்றுபேர்க்கு மஷ்டாங்க
யாகத்தைப்போதித்தேதான், பரவியேயேறுபத்து மூன்றுபேர்க்குப்
பலித்துதே யஷ்டாங்கசித்திதானே. 345

சித்தியாயறுபத்துமூன்றுபேருந் தேகமெங்குந்திரிந்திட்டுவின்
ணிலேறி, அத்தியேயடுக்காறுமதனில்புக்கி பதிசெயங்கெள்ளாந்தா
னறிந்துபார்த்து, நத்தியாய்நடனத்தின்புதுமைகண்டு நாதாந்தத்தி
சைநாதம்நாட்டம்பார்த்து, புத்தியாய்ப்பிப்பூமிக்குள் மேருவலமவந்
துபுகழ்ந்தாரே பிள்ளைகள்தான் புகழ்ந்தேன்கானே. 346

காணவேபிள்ளைகள் தான் வணக்கஞ்செய்தார்கையமர்த்திச்சமா
திக்குள் செல்லுமென்றேன், ஊனவேகாலாங்கிராயகர் மூவக்குருது
மேநெஞ்சில்வைத்துமூலநாயர், தோணவேபாதமெந்தன்சிரசில்வைத்
துசிவயோகமார்க்கத்தில் தெளியவென்னு, வேணவர்ச்சாகமாமரத்தி
ன்கீழே வேட்டிதனைவிரித்து ம விரைந்தேன்பாரே. 347

விரைந்துமேனாருண்டுசிவயோகத்தில் வெளியொளிபாழ்தன்னி
ல்மனம்விரவிய்போச்சு, திறைந்தமேவாண்பெண்ணாஞ் சிங்கம்ரண்டு
ஞ்சிலையென்றந்மையெண்ணிச்சிறக்குநாலில், புரைந்துமேவெகுநா
ள்தான் பிள்ளைகளைப்பெற்றுப் பெருக்கங்களாகியே சிங்கக்கூட்டம்,
நரைந்துமே நன்மைசுத்தியிருந்துகொண்டு நாட்டமாயிரைகொண்டு
யொடுக்கும்பாரே. 348

பார்க்கவே வெகுநாள்தானிருக்கும்போது பதிவாக வதிலொரு
நாள்தங்குத்தானும், ஆர்க்கவேயானந்தங்கழிந்துதானுமருவிபோல்
திவலைசிங்கமடியின்மேலே, தீர்க்கவேசிங்கமது படுத்திருக்கத் திவலை
தான் சிங்கத்தின்வாயில்வீழ, ஆர்க்கவேயெழுந்திருந்து விழித்துப்
பார்த்து ஆனந்தவாரியினால் ஞானமாச்சே. 349

ஞானமாய்ப்பந்துகனந்தனையழைத்து நாதாந்தசிவயோகி தன்
னைத்தாமும், காணமாய்க்கல்லென்று யருகிருந்தோம்கடுஞ்சாபம்நமக்

குவரப்போகுதென்று, தூனமாய்விடமெல்லாஞ் சுத்திபண்ணிசுற்றி
லுந்தான்பிள்ளைகளைக்காவல்வைத்து, தமனமாய்த்தங்களுக்கு யிடந்
தான்வேறே யவதரித்துச்சதானித்தம் போற்றுவாரே. 350

போற்றியேயர்ச்சித்து யஞ்சவிபண்ணி பேரானசிவசொத்தை
பொசித்திடாமல், தேற்றியேபுல்சருகு தனைப்பொசித்து சிவசுந்தை
மறவாமல்காத்திருக்கும், ஆற்றியேயிப்படிதா னனைகங்காலமர்ச்சித்
துக்காத்திருக்கும்நாளில்தானும், லேற்றியேவெளியொளிபாழ் தன்
னைவிட்டுவெளியிலேமனந்தன்னை விரைந்திட்டேனே. 351

விறைந்திட்டுக்கண்விழித்துப்பார்க்கும்போது மிருகமென்றசிங்
கமெல்லாம்கடுங்கி, அரைந்திட்டுபடிவணங்கிற் கும்போது ஆர்நீ
ங்களென்றசொல்லி யான்றான்ரீகட்கு, திரந்திட்டமிருகமென்ற சிங்
கம்நாங்கள் செயறியாப்புத்தியினிற்செயலெண்ணி, முறைத்திட்ட
முர்த்தியிடபதத்திலின்றே முனிந்தகண்ணீர்த்திவலையினு லறிவுண்
டாச்சே. 352

அறிவுண்டாய்ப்பயந்துமேகடுங்கி அடியேன்கள் கடந்தேறும்
பொருட்டுக்காகத், தெறுவுண்டாய்த்தேவர்மறங் கரத்திருந்தோஞ்
சேயமேதுதேவரீர்கடாகூத்தாலே, நெறியுண்டாய்மிருகமென்ற சட்
டைநீங்கி நித்யமாமுத்தியெனக்கருளுகண்ணே, நெறிவுண்டாய்நான்
தானுமுபதேசிக்க நாடாளும்ராஜாவாய்ப்பிறத்திட்டாரே. 353

பிறத்திட்டராச்சியங்கள் மிகவுமாண்டுபேரானசுகாதிகளையனுப
வித்து, மறந்திட்டமாம்கைபெண்ணுசைமயக்கறுத்துமனது கண்ணைவ
ழிப்பாடாக்கி, திறத்திட்டுத்திரேகசதமல்லவென்று திரும்பிவந்துரா
சாவாய்க்குருவேயென்று, கறந்திட்டபால்போலயோகளுனங் கருத்
தெனக்கு அருளியென்றான் கடாட்சித்தேனே 354

என்றானகடாட்சத்தால்யோகம்பார்த்து எத்தானவரசானயோ
கத்திலின்று, கன்றானகைநெல்லிக்கனிபோலேதான் கருதியேயோ
கத்தின் கருத்தறிந்து, தின்றானகற்பங்கள் வெருநாள்தின்று செட
மிருக்கக் கற்பாந்தகாலந்தானும், குன்றானவாதமெல்லாங் கூர்ந்து
பார்த்து குளிகைகட்டிக் கெவுனவழிகொண்டிடாரே. 355

கொண்டிடவே ஐவரையுஞ்சோதித்தேறி கூர்ந்துமேதிரும்பிவர்
துயடியேன்பக்கல், அண்டிட்டவஷ்டாங்கமறிந்துபார்த்து அஷ்டான
சைதன்யத்தடந்திருந்தார், விண்டிட்டுவதுபத்துநாலுபேர்ச்சிஷர்மே
தினியிலெங்குமேசஞ்சரித்து, அண்டிட்டுச்சமாதிக் கு ளமைந்திருந்
தாரறியாட்டல் யோகத்தை யவத்தமாமே. 356

அவயோகம்

அவத்தமாவயோகங்கள்சேய்தானாகி லரியாமல்பூரித்த லொதுங்
கிறுறூண், விவத்தசாம்விபாப் பிரத்தைச்சொருக்கிக்கொள்ளும் விழி
ப்பானகன போகமுங் கோணிப்போகும், உவத்தமாயுடம்மெரிவுமிக்
கலாகு முடலெல்லாம்வேர்வையால்வலியேகாணும், கவத்தமாமட்ட
யோககர்மயோகம் கடிதான வயபோகங்கருமங்கேகே. 357

கருமமாய்ப்பூதமெல்லாம் லயமேசெய்து காரணமாந்தத்துவத்
தை லயமேசெய்து, நருமமாய்க் குருபதத்தில் நாட்டினின்று நயந்து
மேயேறுவார் கடினமெத்த, பருவமாய்ப்பிரியங்கிபோகத்தாலே பரி
துமேமலிவார்கள் கர்மகர்மம், பருபமாய்மிக்கானராசபோகம் நிலைத்
தல்லோசாதித்து நினைவாய்ப்பாரே. 358

நினைவாகவதன்மேலே மந்திரயோகம் நேரானதசதீட்சைமுறை
யோடொக்க, அனைவாகவண்டவெளிச்சக்கரத்தை ஆடிநின்றுபிரா
ணயத் தீர்த்துதேறி, மனைவாகவிரிக்குணத்தின்மவுனத்தாடி மருவிவி
ட்டாய் மருவிவிட்டாய் பூரணத்தினை, வினைவாகத்தசதீட்சையார்
சொல்லப்போறார் விரைந்துணர்ந்தபெரியோரை யடுத்திடாயே. ()

பெரியோரையடுத்திட்டுத் தொண்டுபண்ணி பேரற்றிசெய்து
யனுசரித்துக்கேட்டால்சொல்வார், மரியோரைக்கேட்டேனெனசொல்
லல்லையென்று வனக்குறங்கால்கெ - டவர்கள் கோடாகோடி, துரி
யாதேயலையாட்த மோட்சம்வேண்டித், துரிசிவி டுக்காத்திருந்துகுரு
பதத்தில்கேளு குரியார்க்குக்கொடுத்திட்டால் தீட்சையாவார்குட்ட
டாபூரணத்தில் கடுகநீயே. 360

கடுகவேயேறியிலே தீட்டைவிதிக்கருவைக் கருத்துண்ணியங்கங்
கே கலந்துகாணும், அடுகவேபிராணய மங்கங்கேவைத்து வாகாக
விழுங்கையிலே பொளிய்யபிறுந், தடுகவேவொளிய்யாடேசேறுசேர
சிறப்பானதிசைநாதஞ் செனியில்கேட்கும், அடுகவேபராபரத்தா
யமிர்தமீவா எகண்டபரிபூரணந்தான் பேசும்பாரே 361

பார்க்கவேபூரணந்தா நெளிதோமைந்தா பரிவானதசதீட்சை
க்குருவைக்காரு, ஆர்க்கவேயவார்மனதுவந்துதானால் ரண்டிலேசித்தி
யா மடைந்துகூடு, நோக்கவேயிதைவிட்டு மத்தில்சென்று நினைவு
கெடப்பானமுண்டு நிலைத்துவுண்ணி, தாக்கவேகூசாதேசற்குருவ
த்தேடித்தானசையா முடல்பொருளு மாவினீயே. 362

ஆவியவர்கைக்கொண்டால் கண்டங்கொள்ளு மடுக்கானவாணு வந்தான் பிறவிபோச்சு, பாவிபென்றபேரெல்லாம் படுதியாச்சு பரா பரத்திலுன்னறிவு பாய்ந்துபோச்சு, காவிபென்றசீலையென்ற வேஷ மென்னக்கருவுண்ணிசமுசாரத் துள்ளேநிற்பார், கோவிபென்ற கோபம்வந்து செபித்தாரானால் கோட்டிவிழுந்தாப்போல கொள்குந் தானே. 363

தானுனபிராணபாமம்பண்ணும்போது தயங்கியே யபிபுபரத் தில் பானந்தாக்கில், ஊனானஉகாரத்தி லுந்தியிலேகேர்வாய் முகப் பானமருந்துகொண்டால் கருமகோய்தான், ஆனானலட்சியத்தையதி லேவைத்து அடியற்றமுர்ச்சையுள்ளே வாங்கினின்றால், பானானவபா னமது பிரிந்துபோகும் பண்பானபானத்தைப் பாங்காயுண்ணே. ()

உண்ணவேயிவ்வளவும் யோகமார்க்கம் உறுதியாய்ப்பார்த்தபடி யுண்மைசொன்னேன், கண்ணவேகாலாங்கி ஐயர்சொல்லக் கடைட் சித்தபாட்டரென்ற மூலநாயர், திண்ணவேயவர்பதத்தைச் சிரசில் வைத்துச் சிறந்தமனோன்மணித்தாபார் சொல்லக்கேட்டு, விண்ண வேபதஞ்சலியர் வியாக்கிரமர்தாமும் விதியுள்ளாரென்றுசொல்லிப் போதித்தாரே. 365

போதித்த பெரியோர்களரிஷிகள் சித்தர் புத்தியுள்ளாரென்று மாகக்கண்டு, ஒலறவேகருத்தழிந்து யொன்றேயாகி உள்ளரையில் காற்றசையா விளக்குப்போல, அலறவேயலைச்சலற்றுத் தானேதானா யகண்டமெடுப் பூரணமாய்நின்றபின்னே, துலறவேதேகமற்றுயிருப் பதாலேசுத்தமாமகத்துவல்ல சமாதியாச்சே 366

ஆச்சப்பாசவர்க்கார குருவைப்பண்ண வறையிறேனானந்தமறி ந்தமட்டும், போச்சப்பாசவர்க்கார மென்னவென்பார் பொல்லாதரெ ண்ணெயை கழற்றமாட்டார், மாச்சப்பாபூரீர லெல்லாமாச்சு மரு வியதிப்பழச்சாற்றை விட்டுஆட்டி, பாச்சப்பாபுடம்பேட்டுமெடுத் துப்பார்த்து பாரமில்லேசொச்ச வென்பார்பாரே. 367

பாரப்பாசவர்க்காரமார்ங்கம்பாரு பங்குனிதனிலெடுத்தப் பூரீர தானும், நேரப்பாபடிநாலு பாண்டத்திற்போட்டு, தாரப்பாவாட்டி நன்றாய் வகையதிலேயுண்டு, சமாதியாஞ்சத்தானு வித்தையுண்டு தரிப்பானதிரிசானு வித்தையொன்று, பெமாதியாஞ்சத்தானு வித் தைமார்க்கம்கலக்கிவைத்து சமர்த்துடனே நாலாநாள் தெளிவை வாங்கே. 368

வாங்கியேயடுப்பில்வைத்து யெரிநேர்பாக வற்றியேகுழம்புபோல் வருதல்கண்டு, தேங்கியேபடியரைதா நல்லெண்ணெயும் சிறப்பாக கூடவிட்டுத்திரளாய்க்காச்சி, பாங்கியேபக்குவத்திலான சின்பு பரு

வழுடன் விழுதிமேற் சீலைபோட்டு, நீங்கியேயகப்பையினு லெடுத்து விட்டு நெகிழாமல் விளாங்காய்போ லுண்டைசெய்யே. 369

செய்தவுண்டைவிதனிலே யுலரவைத்து சிறப்பாகவெடுத்து நவபாண்டத்தில், மைதபின்புலோகத் தீதார் சவர்க்காரந்தான் வாத த்துக்காகாது வண்ணர்க்காகும், பைதபின்புயிதற்கடுத்தசத்திகேளு பாங்காகப்பாக்குபோற் சீவிக்கொண்டு, கொய்தமல்லி சாறதனால் பாகமேசெய்து கூரநியரவிதனிலே காயப்போடே. 370

காயவேயேழுநாள் கலைத்துப்போடு காயந்தபின்பு செய்கிறவரி சைகேளு, மாயவேநெல்லதனைப் பாண்டத்திட்டு வகையாகத்தண்ணீ ருங்கூடவிட்டு, நேயாமல்லிகையினிலையை நினைவாகவதின்மேலேசவ ர்க்காரம்வைத்து, தோயவேமேலும்ந்த யிலைபரப்பித் தோலைகட்டி மேல்முடி யடுப்பிலேற்றே. 371

அடுப்பெற்றிக்கடிகைகாண்டு தீயைமூட்டி ஆவிமேல்வருதல்கண்டு யெடுநேர்பாகத், துடுப்பேற்றாவிதனிலே யுலரப்போட்டுத் துலங்க முன்போலிலைபரப்பி நெல்லிவைத்து, வடுப்பேற்றாவிதனிலே யுலரப் போட்டுமறுகாலு முன்போலையிலைபரப்பிக், கடுப்பேற்றியெரித்து முன்போல் பதத்தைபார்த்து கனமானவெயிலுக்குட்காயப்போடே.

போட்டுடனே தந்தம்போற்சுத்தியாகும் புகழாக்கினிபோலத் தாழக்கட்டி, ஆட்டுடனேகற்சண்ணங் கினிஞ்சிற்சண்ண மப்பனே யகண்டோறி நத்தைச்சண்ணம், நீட்டோடேசங்குசண்ணம் புதிதா ய்ச்சுட்டு நீற்றாமேலொன்றாககலந்துகொண்டு மாட்டுடனேகனியெடு த்துநடுவேவைத்து வளமானசட்டியிலே வைத்திடாயே. 373

வைத்தபின்பு அயத்தகடுகெண்ணிப்பார்த்து வளமாகப்பதியை யுறவாகப்போட்டு, உயத்தபின்புமுவரிதன்னில் மல்லிகையினிலையை யுறவாகப்போட்டு நன்றாய்க்காச்சிக்கொண்டு, நைத்தபின்பு இந்நீ ரைவிட்டுநீயுப்நலமாகமேற்சட்டிமூடிப்போடு ஐத்தபின்புகினிவாங்கி யுலரப்போடு ஐந்துதரமிப்படிதா னீற்றிடாயே. 374

நீற்றபின்பு கினிவாங்கியுலரப்போடு நிதமாக அண்டோடலிதனை வைத்து, மாட்டியபின்னண்டோடுமேலேமூடி மறவாமல்சண்ணம் புச்சீலைசெய்து, தோற்றியதோர்பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு சுக மாகக்குளிரந்தபின்பு யெடுத்துப்பாரு, ஆற்றியதோர் தவளகமாம் படிக்கம்போல வம்மம்மா சவர்க்காரகுருவுமாமே. 375

குருவுக்குக்கடுங்கார செயநீர்கேளு கூரநியபூநீறுங்கல்லுச்சன் னர், தருவுக்குளமுரிவிட்டுக்கலக்கிவைத்துச் சாதகமாய்மூன்றுதின

ங்கடந்தபின்பு, திருவுக்குள்தெளி விருத்துச்சேருரண்டு திறமான
பிங்கானில்வைத்துக்கொண்டு, கருவுக்குள்போடுகிற மருந்தைக்கே
ளுகனமான ஐந்துசுன்னங் காசப்போடே. 376

போடப்பா காசெடைதான்வாங்கச்சுன்னம் பொலிவானவெடி-
யுப்பு சுன்னம்போடு, நீடப்பாசினமொருகாசபோடு நிகறானருடனு
மோர் காசபோடு, மூடப்பாபூரமொருகாசபோடு முனையானசலாச
த்துகாசபோடு ஆடப்பாநாபியொரு காசபோடு ஆதியென்றசார
மொரு காசுதானே. 377

காசெடைதான்குருவண்டு உரமுஞ்ஞுதங் கனமானபுழுகோடு
புறுவினெச்சில், நேசிதோர்க்குடத்தின் வெண்மலமுங்கட நெகி
ழாமலமுரிவிட்டு யரைநாற்சாமம், வாசியதாமுன்னீரீற் கரைத்துக்
கொண்டு மறவாமலண்டமது மூப்பத்தொன்று, தேசியாதவெண்கரு
வைக்கூடவிட்டுச் சிறப்பானவெருக்கம்பால் சோரைவாரே. 378

வார்த்துநன்றாய் மத்திப்பாய்குச்சியாலே மறவாமல் மூன்று
நாளமத்திச்சப்பால், போற்றியதோர் தெளிவிற்றுத்துப் பிங்கானுக்
குள் பொற்கொடி முன்வைத்ததனைப் பூசைபண்ணி, மாற்றியதோர்
வஸ்துசத்திபானஞ்செய்து மறவாமலஞ்செழுத்து யெட்டெழுத்து
மாதி, தூற்றியதோர் சவர்க்காரந் தோய்த்துப்போடு சுகமாகவேழு
நாள் றவியிற்போடே. 379

போட்டபின்புசுண்ணம்பு முப்புநேரே பொடித்துஅரை சுண்
ணம்பு தண்ணீர்விட்டு, நாட்டபின்புபுடம்போட்டு யெடுத்தரைத்து
நலமாகக் குகைபோலப் பண்ணிக்கொண்டு, நீட்டமுடன்சரக்கெல்
லாம்மொன்றாய்ச்சேர்த்து நெடிதானபருவமிட னணுகியேதான்,
ஆட்டியபின்மேல்மூடிச் சிலைசெய்து அதட்டியொருபுடம்போடச்
சுன்னமாமே. 380

சுன்னமென்ற துரைக்கலாங்கடுங்காரமெத்த தொடுகுறிபோற்
கடுங்கார மேறுமேறுங், சுன்னமென்றதிறவுகோல் வழலைச்சுன்னக்
கடுங்காரமேறினால் சரக்குக்கக்கும், பன்னமென்றகல்லுப்பு விதுக்
குட்சாகும்படுமுன்னே நவாச்சாரங் கட்டிப்போகும், வன்னமென்ற
வீரமதுமணியுமாகு மகத்தானபூரமது சுன்னமாமே. 381

உப்புக்கட்டு

ஆமப்பாதாதுவகை யறுபத்துநாலுமப்பனே மெழுகாகும் குரு
வுமாகும், வாமப்பாவுபசரங்ளியமாகும் மார்க்கத்தில் குளிகையுமா
ஞ்செந்தூரமாகும், போமப்பாவெகுதூரமெட்டியோடும் போகத்தில்

மெத்தவுண்டுபுகட்டியாடும், ஊமப்பாகாலாங்கிபாதம்போற்றியுலகத்
தோர்பிழைக்கவென்று வுரைசெய்தேனே. 382

உரைசெய்தேனீசருவடமொழியைப்பார்த்து உத்தமனேயேழு
ஆயிரமாழுன்னே, நிரைசெய்தேனேழைத்தானேழு நூறுகரிகண்டா
கமறையாமல்திறந்துபோட்டேன், புரைசெய்தவென் னூலிலொன்று
பொய்யாபுத்தியில்லாப்புல்லருக்குமலைவுதோன்றுங், கரைசெய்தேன்
வாதமடந்திறந்துபோககைதவறில் நூல்களெல்லாம்மசடாய்போம்.

ஆயிபூசை.

போகாது ஆயிபதம்பூசைபண்ணு பொங்கோடேயாதாரமேறிப்
பாரு, ஏகாமல்வாசியைத்தானங்கெறாணு எழும்பாமல்வாசியைத்தா
னறுத்துத்தள்ளு, நேகாமல்சடமெல்லாங்கற்பமுண்ணுநோக்கிரின்
றவறிவுக்குள் மனத்தைப்பூணு, சாகாமல்தேகத்தைச் சுகத்திண்ணு
சதாரித்தங்குருவுடைய பதத்திலுன்னே. 384

உன்னவேவுப்புடைய கட்டைக்கேரு ஒடுகிறதூரமதுவுயர்த்தி
மெத்த, பன்னவேபல னூலிலில்லையிலை பாடினதால் சித்தரென்ப
கையுமாச்சு, கன்னவேசவாக்காரச்சுன்னமொன்று கலருகமன்சார
த்தைக்கல்வத்திட்டுப், பன்னவேநாற்சரமமுமிரீர்விட்டுப் பக்குவமா
யரைத்துருட்டிக் குகையிலவையே. 385

வைத்துமீமசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து வளமாகபத்தெருவிற் புடத்
தைப்போடு, கைத்துமேவாவிட்டு யெடுத்துவாங்கிரலமான கடுங்கார
ச்செயரீர்குத்தித், தைத்துமேமூன்றுநாள் ரவியிற்போடு சாதகமாய்
த்தினந்தினமுஞ்செயரீர்குத்திப், பைத்துவெண்ணெய் பக்குவமாய்ப்
பிங்கானிலப்பிப் பருவமாயிராக்காலம் பணியில்வையே. 386

வைத்துடனே மொலுமொலென்த் தண்ணீராகும் வாதாகவிநீரி
ல்வீரம்போட்டுக், கைத்துடனையிந்துப்புக்கல்வத்திட்டுக் காணிதே
ரீரிலரைநாலுசாமம், மொய்த்துடபன்யெடுத்துருட்டிச் சுன்னமுளை
மேல்முடியேசீலைசெய்துபுடத்தைப்போட்டு, நைத்துடனையிந்துப்பு
ச்சுன்னமாகும் நனைத்துமே கடுங்காரம்ரவியிற்போடே. 387

பூர வுப்பு.

போடப்பாதினமூன்றுகாயம் பொசிவானபின்பெடுத்துப் பணி
யில்வைப்பாய், நீடப்பாசெயரீராமிதனைவாங்கி நிலைத்துநிற்கும்வீரத்
தைப்பொடித்துத்தூவி, ஆடப்பாசெயரீரு மொருபலந்தான் வாங்கி

யதற்குள்ளேபூரமொருபலத்தைப்போடு, நாடப்பாகாற்றில்லாக்குளி
ர்ந்தவிடந்தன்னில் நணுகாமல்முன்றுநாள் மூடிவையே. 388

வையப்பாரவிதனிலே ஐந்துநாள்தான் மகத்தாளபூரமதுமுப்பு
மாகுஞ், செய்யப்பாசண்ணுப்புக்குகையிலிட்டு சிறப்பாக மேல்மூடிச்
சீலைசெய்து, மெய்யப்பாபத்தெருவில் புடத்தைப்போடே வெரித்த
புலிபோலுமுன்றுவெண்ணெயாகும், கையப்பாபட்டுடனேவெந்து நீ
றுங் கடுங்கராஞ்செபரீராலரைத்துஅப்பே. 389

அப்பியேபிங்கானில் ரவியில்போடு ஐந்துநாள் தினந்தினமுஞ்
செயரீர்குத்தி, செப்பியேயொருவருடன் பேசவேண்டாம்ஜெகஜால
மிதற்குள்ளே யடங்கிப்போச்சு, கப்பியாஞ்சன்னமெல்லா மிதற்குள்
ளாச்சு ககையிலிலையிதற்குள்ளே சொல்லவென்றால், வெப்பியேவெம்
மியேயலையவேண்டாம் வெகுளாதேபிங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பாவிர்மொரு பலந்தான் தூக்கி பரியான சவர்க்காரஞ்
செயரீர்விட்டு, தண்ணப்பாகல்வத்திலரைநாற்சாமற் தனில்பிறகுவழி
த்தெழித்துவில்லையாக்கி, கண்ணப்பாரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்புகாசி
டைதான்சவர்க்காரச்சன்னம்போட்டு, விண்ணப்பாபூரணமாஞ் சுன்
னமொன்று வெண்காரஞ்சாரமிருகாசுதூக்கே. 391

தூக்கியபின்கல்வத்திற்சாரரீரால் துடியாகவரைத்துமேற்கவச
ங்கட்டி, தாக்கியபின்ரவிதனிலேவுலரவைத்துச் சாதகமாய்ச்சண்ணு
ம்புக்குகையிலிட்டு, நோக்கியேவச்சிரமாஞ் சீலைசெய்து நொடியான
காந்தவாஞ்சீலைசெய்து, நீக்கியபின்சீலைசெய்துபுடத்தைப்போடு நிர்
மலம்போல் வெண்ணீராய் நிரைந்துபோமே. 392

வெட்புப்புச் செயரீர்.

போகாமல்வெடியுப்புச்செயரீர்கேளு போக்கோடே வெடியுப்பு
நாலாங்காய்ச்சல், வாகாமல்பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டுமைந்தனே
பூரீறுபலமும்போடு, தாகாமல்சீனமொரு பலமும்போடு தயங்காதக
ல்லுப்புப்பலமும்போடு, வேகாமல்கூடனது காசுபோடு விரவியதோ
ர்காரமொருகாசுபோடே. 393

போட்டெல்லாங்கல்வத்திற் பழச்சார்விட்டுப்பொலிவாக மூன்
றுநாளாட்டுஆட்டு, நீட்டெல்லாம்வழித்துய்யச் சட்டிக்கிட்டுநேர்ப்
பாமத்தீயெரிப்பாய்நாலுசாமம், வாட்டெல்லாம் வடித்துமொரு பிங்
கானுக்குள் மைந்தனேகடுங்காரச் செயரீர்குத்தித், தீட்டோடேஐந்
துநாள்ரவியிற்போட்டுச் சிறப்பாகச்சன்னமென்ற குகையிலாதே.

ஊதையிலே சுண்ணாம்புபாய்வெந்துநீறு மூத்தமனே பிங்கானி
லெடுத்துக்கொண்டு, மாதையிலேநடுங்கரச் செயநீர்குத்தி மைந்த
னேநீற்றியதைப் பணியில்வைப்பாய், பாதையிலேசலமாகு மிந்தநீரில்
பருவமுடன்வழலையென்றகன்னங்காசு, கோதையிலே பூரமென்றசு
ன்னங்காசு கொடியதொருவீரமென்ற சுன்னங்காசே. 395

காசெடைதான்செயநீரில் கலக்கிக்கொண்டு கடியதொருசரக்கு
களிற்சுக்குபோடே, ஆசெடைதானறுபத்துநாலுங்கட்டு மாச்சரியவு
பரிசுங்கள்சத்தேயாகும், காசெடைதான்கெவிரிவெள்ளை லிங்கம்வீர
ந்தயங்காததாளகமுஞ் சிலையுங்கெந்தி, தேசெடைதான் நாகத்தைப்
பகையாமல்கொல்லுஞ்செணத்திலே கவருஞ்கஞ்சாய்க்காச்சாமே.

சாமப்பாவுப்பிதுக்குள் சாற்றக்கேளு தனித்ததொரு வெடியுப்
புசினக்காரம். ஒம்பபாகடல்துரையுஞ்சூடனிந்து உத்தமனேவெண்
காரம்துரசச்சாரம், நாமப்பாவெடியுப்புநீரைவார்த்து நலக்கவரையே
முநாளரவியிற்போடு, வேம்பாசாக்கெல்லாம் வெந்துநீறும் வெகு
ளாதேபிங்கானிலெடுத்துவையே. 397

வையப்பாவுப்பேது வென்றயானால் மகத்தானவாரிதியில்சத்தி
நாதம், தையப்பாமலைபோலே நிற்கும்பாரு தனையெடுத்துப்பாக்குப்
போலுண்டைகொண்டு, செய்யப்பாபூச்சாறுதினமூன்றுவிட்டித்திற
மான்புப்பங்கேசத்தியாகும், மெய்யப்பா நினைவாகவுலரப்போடு விர
வியங்கேவுட்பூசமருந்துகேளே. 398

கௌப்பாசவர்க்காரச்சுன்னமொன்று கெடியானவீரமொன்று
பூரமொன்று, வாளப்பாசவர்க்காரச்செயநீர்விட்டு மைந்தான குழம்
புபோல்கல்வத்தாட்டி, கௌப்பாகல்லுப்பில் துவைத்துவாட்டு கொ
ள்கியந்தத்தனலுக்குளடர்ந்துவாட்டி, நாளப்பாகுழம்பையெல்லாம்
பூசிவாட்டி கலத்தபின்புமுன்னெட்டுமருந்துபூசே. 399

பூசியதைவாட்டுதற்குவிபரங்கேளுபொலிவானவெடியுப்புநீரை
வார்த்து, தாசியதைக்கல்வத்தில் குளப்பிக்கொண்டு தனையெல்லாம்
பிரட்டிநன்றூய்வாட்டிப்போடு, வாசியதைகல்லுப்பு பலத்தைக்கேளு
வகையாகமும்மலத்திற்பூசிப்போடு, தேசியதையடுக்கடுக்க முதிர்வா
ட்டிச்சிறப்பாகதனலுக்குளடந்ததுவாட்டே 400

வாட்டிடவேகல்லுப்புத்தேறிப்போகும் மருவியதோர்ஊசரமும்
உப்புமநேரே, நாட்டிடவேவாயுருவி புரண்டைச்சாம்பல்நலமானகிளி
ஞ்சிரீர்சரியாய்க்கூட்டி, ஆட்டிடவேவமுரிவிட்டு மெழுகாய்ப்பண்ணி

அடைபோலேரண்டாக்கி சட்டிபிலேபோடு, நீட்டிடவேயடைமேலே
யுப்பைவைத்து நேர்பாகவதின்மேலே யடையால்முடே. 401

மூடியேமேல்மூடிச்சீலைசெய்து முசியாதே யடுப்பேற்றியெறிநா
ல்சாமம், ஆட்டியேதீபம்போலெரித்துவாங்கி ஆறவிட்டுயெடுத்தந்த
படியேவைத்து, நாட்டியேகசபுடத்திற்போட்டாயானால் நலமான வ
யிரம்போலுருகிக்கட்டும், தேற்றியேயாறவிட்டுத்துப்பாருசிவாசிவா
முத்துபோல்மணியுமாமே. 402

ஆமப்பாமணியெடுத்து வருக்கிப்பாரு அரகராபொன்போல நி
ன்றுஆடும், தேமப்பாகரிதனிலே யிரங்கிறறனால் சிறப்பாகமுன்போ
லமருந்துப்பூசி, வாமப்பாபுடம்போடுவருகிவிற்கு மணிப்பாலே நின்
றாடுங்கரியினுள்ளே, தாமப்பாவுப்புமணித்தாழ்வடமாய்க்கோர்த்துத்
தாயோடுதந்தையும்பூசைபண்ணே. 403

பண்ணப்பாபானமொடு சுத்திவைத்துப்பரிவாகப்பூசைபண்ணி
மதுவைபுண்ணு, விண்ணப்பாதாழ்வடத்தைக்காதில்வைத்துவேதாந்
தவனுபவத்தில்மனதையுன்னிக், கண்ணப்பா வஞ்செழுத்துமெட்டெ
ழுத்துமோத கபிலையுறைசிவன்வந்து நித்தஞ்செய்வார், நண்ணப்பா
சிறுபிள்ளையாயில்வந்து நாட்டிலுள்ள வதிசயங்கள்சொல்லுவேனே.

சொல்லுவாளட்டகர்மமெட்டுந்தானும் தோற்றாநகருமத்தில் வ
ழியுஞ்சொல்வாள், கொல்லுவாள்வாமத்தைப்பணிந்தபேரைகூப்பிடு
வாள்வாமத்திற்கொள்கினோரை, வெல்லுவாள்சிவகாமிசொல்லபானு
விடுத்துப்பார்த்து மக்கட்காகச்சொன்னேன், மல்லுவாள்சமாதியிலே
யுரைத்துப்பாரு மாயப்பிரபஞ்சமெல்லா மொழிந்துபோமே. 405

போகாமல்உப்பினிடகுருவைச்சொல்ல புகழாகச்சவர்க்காரச்சு
ன்னமொன்று, நோகாமற்கர்ப்பூரச்சுன்னமொன்று நேர்ப்பாரவிரேத்
தின்குன்னமொன்று, வேகாமற்புழுகொன்று சீனமொன்று விரவிய
ரைச்சவர்க்காரநீரினிலே, வாகமலுப்பினுடமணிக்குப்பூரீர் மாசற்றா
விதனிலேயுலரப்போடே 406

உலர்ந்தபின்புகண்ணம்புக்குகையில்வைத்து உத்தமனே மேல்
மூடிச்சீலைசெய்து, அலர்ந்தபின்பு பத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு ஆ
தியென்றகல்லுப்பு சுண்ணம்பாகும், குலந்தனக்குக்கோடாலிக்காம்
புபோலேகொள்ளியதோர் சரக்குக்குகாலன்காலன், நலந்தனக்கடுங்
காரச்செயநீர்குத்தி நாளெழுரவியிற்குள் உலரப்போடே. 407

போடவேவதின் மேனிப்பூப்போலாகும் பொலிவானசுன்ன
மிடை சாரங்கூட்டி, நாடவேதினமொன்று அரைத்தாயானால் நல
மானவருண சலம்போலேநிற்கும், நீடவேவிதனிலேயுலர்ந்தபின்பு
நேரானசண்ணம்புக் குகையில்வைத்து, ஆடவேமேல்முடிச்சீலை
செய்து அகட்டியொருபுடம் பொடச்சன்னமாமே. 408

சுன்னத்தைப்பனியில் வைக்கச்செய நீராருந்தோற்றறியவெந்
நீரில் வீரச்சன்னம், வன்னத்தைமாற்றிவிக்குஞ் சவர்க்காரசன்ன
மாசற்ற வெளியாகும்பூரச்சன்னம், கன்னத்தைவெளியாக்கும் நீரிற்
போட்டுக் கலக்கியொன்றாய்மத்தித்துச்சாக்கிற்பூச, அன்னத்தை
யடுத்தபால்சலம் வேறும்போல் வணுகிலைகட்டியாங்கேமணிபோ
லாமே, 409

ஆமப்பாயறுபத்துநாலுதானும் அப்பனைவுபசர்ங்கள் நூற்றி
ரண்டுபத்தும், போமப்பாலவணமுதலிருபத்தஞ்சும் பொன்காய்க்கு
மரமாகப்பண்ணுவிக்கும், நாமப்பாகாலாங்கிபதத்தைப்போற்றி நாட்
டி லுள்ளபேர்களுக்குப்பிழைக்கச்சொன்னேன், வாமப்பாயென்னுவி
லொன்றுதப்பில் மதிக்கெட்டபோகமுனியென்றுசொல்லே. 410

சொல்லவே உபினிடமணியைக்கேளு துடியாகக்கருவில் வை
த்து வருக்கும்போது, மல்லவேதங்கமோரிடையைநீட்டு வாய்திற
ந்து ஆவென்றுசுழித்துவாங்கும், வெள்ளவேநாகமோரிடையைப்
போடு பேதித்து வாங்கையிலேருதம்போடு, தெள்ளவேவீரமோ
ரிடையைப்போடுத்திரண்டுருகிவாங்கையிலேகெந்திபோடே. 411

போட்டுடனேகளங்காகுமுப்பூவுங்கால் பொலிவானநவலோக
மன்பதுக்கொன்று, காட்டுடனேபத்தரையேமாற்றுகாணுங் கனகத்
தைக் கண்டுடனேகொச்சிக்காதே, ஆட்டுடனே அன்னமரை தண்
ணீர் கொள்ளு ஆசையென்றபுளியுப்பை யகற்றித்தள்ளு, நாட்டு
டனேசிவசொத்தை வறுமைபோலெண்ணு நலம்போலேசமாதியிலே
யிருந்திடாயே. 412

இருந்திட்டவுப்பினிட செந்தூரத்தை யிதமாகக்கேளுங்கள்
மாணக்காளே, தருந்திட்டகுதமொன்றுநாகமூன்று மருவியிதை
யுருக்கியல்லோபொடியாய்ப்பண்ணி, திருந்திட்டவீரமென்றசின்ன
மொன்று சிறப்பாகமத்தித்து பனியில்வைக்க, அருந்திட்டசெயநீரா
மிதனைவாங்கி ஆதியென்றவுப்புபணிதன்னின்றேயே. 413

தோச்சுமேபரித்த சுட்டைமேலேதூற்றிற் சுகமானவிலுப்பை
நெய்யால்விளக்கவைத்துப், பாச்சுமேதூலிதையில் திரியைப்

போட்டுப் பக்குவமாய்வாங்குமட்டுவாட்டித்தீரு, ஏய்ச்சமேயுப்ப
ருந்துபரிதானப்பா இதமானவருணைப்போலாகும்பாரு, காச்சமே
நவிலாகமைம்பதுக்கொன்றிய கையோடேபத்தரையங்கண்டு கொ
ள்ளே. 414

கொள்ளப்பாசெந்தூரங்குன்றிமட்டுங் கோடானகோடிவரை
யிருந்துந்தேகம், விள்ளப்பாசுக்கிலத்தைக்கட்டிற்ற மேலேறமல்
லாதுகீழோடாது, துள்ளப்பாநரைதிரைகளெல்லாமாறுஞ் சுகமா
குங்காயமது சிவந்துபோகும், விள்ளப்பாசட்டைபொன்று சுக்கிப்
போகும் வேதாந்தசாரமெல்லாம்வெளியாய்ப்போமே. 415

போம்பா பச்சையுப்புதின்றாயானல் புகழானவேருவையிற்
சுக்கிபோடும், வேம்பாவமுரியிலேயிரங்கிப்போகும் வெறிப்பானச்
சடமெல்லம்தளர்த்துபோகும். போம்பாசடமலைந்து நரைமெத்
தாகி புகழானதந்தமெல்லங்கழன்றுபோகும், நாமப்பாகட்டிய
தோருப்பைத்தின்று நலமானசமாதயிலே யிருந்திட்டேனே. 416

இருந்திட்டேன் சமாதியிலேகற்பமுண்ட ஏழுயுகங்கடந்த
பின்பு யெழுந்தேனையா, அருந்திட்டபாட்டர்பக்கல்சென்றுயானும்
அருகிருந்தெழுந்திறைஞ்சி தீட்சைக்கேட்டேன், திருந்திட்டகா
லாங்கிஐயர்பாதவசென்று செப்பமுடனேயுகம்வாதம்பார்த்தேன்,
பருந்திட்டமாகியல்லோகுளிகைகட்டிப் பக்குவமாபண்டமெல்லாம்
பார்த்திட்டேனே. 417

பார்த்திட்டேனண்டரண்ட பத்துமட்டும் பரிவானமலைதோறும்
நாதாக்கள்கோடி, ஆர்த்திட்டமலைதோறுஞ் சித்தர்கோடி அந்தந்த
மலைகளிலே மூலிகையோமெத்த, ஏர்த்திட்டசாஸ்திரங்க ளனேக
முண்டு எந்தநூல்பார்த்துமே யெளிதில்காணார், மார்த்திக்கமாக
வல்லோ வுப்புச்சொன்னேன் மறைத்தார்கள் சாஸ்திரத்தில் சித்தர்
தானே. 418

மறைத்ததென்னவென்றாக்கால் சொல்லக்கேளு மலைகளெல்
லாம்சித்தர்மய மாச்சுதென்று, நிறைந்ததென்ன ஆதியுப்பையிழுக்
காப்ப்சொல்லி நேராகவழலையைத்தான்மூடிப்போட்டார், உரைத்த
தென்னவாடையினால்வாதம்போச்ச ஓக்காக்காகாயசித்திகெவுனசித்தி
போச்சு, குரைத்ததென்ன சித்தரென்றுசொல்லியானுங் கூறினேன்
வெளியாகக் கூறினேனே. 419

கூறியதோர்சவர்க்கார வுண்டைசெய்து குறிப்பாகச்சுத்திபண்ணி
சன்னம்பண்ணு, மாறியதோர்கடுங்காரச்செயரீர்பண்ணு மைந்தனை
கற்பூவுப்புபண்ணு, தேறியதோர்வீரத்தைச்சண்ணம்பண்ணு சிறப்

பாகவெடியுப்பிற் செயநீர்பண்ணு, ஆறியதோர்கல்லுப்பைக் கட்டி
யாடுஅரகராவாதமிதிலடங்கிப்போச்சே. 420

போச்சென்றவுப்பினிட மெழுகைக்கேளு பேரானவுப்பதுவும்
பலமுமொன்று, ஆச்சென்றகுகையிலின்றுவுருகும்போது அப்ப
னேசாரமதுபலமுங்கால்தான், நீச்சென்றவெண்காரம்பலமுங்கால்
தான் நேரானகெந்தகமும்பலமறைதான்சேர்த்து, காச்சென்றசுவர்
க்காரநீறைவார்த்துக் குன்றியளவுண்டைசெய்யே. 421

செய்தவுண்டைவுப்பினின்றுருகும்போது சிதராமலொவ்வொண்
றாய்க்கொடுத்துவாரீ, மைதவுண்டைபுகையாமலுள்ளவாங்கி மகி
ழாமலுப்பதுவுமிப்பால்வாங்கிப், பெய்தநவிலோகத்தில் ஸூற்றுக்கொ
ன்றுபோட்டிடவேதசமாற்றாய்கிற்கும்பாரு, ஐதவுப்புக்காவிக்குமோ
டாதப்பா ஆச்சரியங்கரயசித்தி சுருக்கம்பாரே. 422

பாரிந்தமெழுகதனைக் குன்றியுண்ணு பத்தியமாய்ப்புளியுப்புப்
பெண்ணுந்தள்ளு, காரிந்தநாற்பதுராளுள்ளவரையிலவாழுங் கன
மான்யோகத்தீதரின்றுதேரு, சாரிந்தசட்டையொன்றுதள்ளிப்போ
டுஞ் சந்திரனோசூரியனோவென்பார்பாரு, ஆரிந்தபடிசெய்வார்பாநா
க்கள்செய்வார் ஆச்சரியமூலகத்தோர்பாஷாண்டிதானே. 423

தானென்றவுலகோர்க்குவாதமெய்தி லத்தருவமயைத்திரிந்து
பெண்ணைச்சேர்த்து, பானென்றவமுதமுண்டுமற்றேயாகிப் பலகினை
வாய்க்கற் பழுத்துப்பாசமெய்திக், கோனென்றகுருவேது காயசித்
தியேது குறிப்பான ஆதாரவழிதானேது, வானென்றியாடுகிறகுளி
கையென்னவென்று வாய்ப்பேச்சாய்த்திரிந்துமூன்று மருளுவானே.

மருளாமற்போகவல்லோவாதஞ்சொன்னே மாண்டிற்ந்துப்போ
காமற்காயசித்திசொன்னேன், இருளானவெளிகாண யோகஞ்சொ
ன்னே நேமுவகைகாணவல்லோசூளிகைசொன்னேன், அருளான
மனமடங்கப்போதஞ்சொன்னேன் வானந்தமாவதற்கு வஸ்துசொன்
னேன், பொருளானகுருபதத்தில் தொண்டுண்ணிபோக்கோடே
வுப்பைமுந்திக்கட்டியாடே. 425

ஆடவேவுப்பென்றசுன்னமொன்று அணைத்திடுநீசாரத்தைரண்
டையுந்தான், நீடவேகல்வத்திலரைநாற்சாமம் நேர்ந்தபின்புசுன்ன
மென்றகுகையில்வைத்தூது, நாடவேகடுங்காரசெயநீர்குத்தி நான்
மூன்றுமத்தித்தூரவியில்லைப்பாய், மூடவேரவியில்லைக்கச் செயநீ
ராகுமுத்தமனையிர்நீரினோட்டங்கேளே, 426

கேளப்பாயிந்நீரில்வீரச்சுன்னங் கெடியாகமத்தித்துப் பலந்தா பூரம், நாளப்பாயிங்கானிற் பூரம்போட்டு நலமாகச்செயநீரை யதி லேவாரும், நீளப்பாமுன்றுநாள்நிழலில்வைத்து நேர்பாகரவிதனிலே ஐந்துநாள்போடு, வாளப்பாயரைத்து நன்றாய் பில்லைட்டி வளமான சவர்க்காரச்சுன்னம்பூசே. 427

பூசியல்லோசுன்னமென்றகுகையில்வைத்துப் பொகுந்தவேமே ல்மூடிச்சீலைசெய்து, ஆசியல்லோபீசானம்பூசைபண்ணி ஐந்தெரு விற்புடம்போடப்பூரம்நீறும், வாசியல்லோகடுங்காரச்செயநீர் குத்தி மகத்தானரவிதனிலேயுலரப்போடு, தேசியல்லோசிவகாமி சொன்ன மார்க்கஞ் செப்புகிறேன்தின்வேகஞ்செப்புறேனே. 428

செப்பியதோர் பூரமதுபலந்தானென்று தெளிவான சாரமது பலமுமொன்று, ஒப்பியதோரிதுரெண்டுக்கல்வத்தாட்டு ஒங்கியதோ ர்நெட்டெழும்பமாட்டுமாட்டு, தப்பியதோர் சுண்ணாம்புக்குகையில் வைத்து சார்பாகமேல்மூடிச்சீலைசெய்து, அப்பியதோர் புடம்போட வெந்துநீற மாச்சரியம்பனியில்வைக்கசெயநீராமே. 429

ஆமப்பாவின்நீரில்வீரச்சுன்ன மதட்டியேகலக்கிமெள்ள வைத்து க்கொண்டு, ஓமப்பாசரக்கானவறுபத்திராறு முற்றுமெள்ள மாட்டி டவேமணியுமாகுஞ், சாமப்பாசாரமது லவணமெல்லாஞ் சுண்ணத்தி லேசுண்ணம்பாய்விந்நுபோகும், வேமப்பாகண்டருமோவெள்ளையா கும் வேதித்ததாளகத்தின் மஞ்சள்போமே. 430

மஞ்சளென்றகெந்தகமேவெள்ளையாகு மாசற்றவீரமது சுன்ன மாகு, மஞ்சளென்றலிங்கமதுமெழுமேயாகு மாதியென்றகல்லுப்பும ணியுப்பாகுந், துஞ்சளென்றஉபசாரங்களியாகுந் தொடுமுன்னே தேகமதுவிரைத்துப்போகும், சுஞ்சளென்றலோகங்கள் வெண்ணையா குங் காட்டிடவேதூற்றென்றிலேமாமே. 431

ஏமமேயாச்சுதென்றுபுளகிக்கவேண்டா மெளிதாகமுலத்தையி ருத்திப்பாரு, வாமயமகெதியாகவனுதினமும்போற்று வழியாறுதல மெல்லாம்கண்டுபாரு, தேவமேசமரசவாசலுக்குள்ளேபுக்கிச் செப்ப ரியமதியளவுந்தொட்டுயேறு, காமமேகதியென்று விழுகவேண்டாங் கருத்தென்றவாளினாற் பொறியைவீசே. 432

வீசிடவே பூரமென்றநீறினுலே விளங்கியதோர் தாளகத்திற் சுருக்குப்போடு, தூசிடவேசவர்க்காரச்சுன்னந்தானுந் துடியானபூர மென்றசுன்னமன்று, ஆசிடவேவெடியுப்பு நீராலாட்டி அப்பியதா

ளகத்தில் விரவிப்போடு, வாசிடவேசண்ணம்புக் குகையில்வைத்து
மண்செய்து ஆதிடவே சன்னமாமே. 433

சன்னமென்றதாளகத்தில் வீரங்கூட்டித் துடியாக மத்தித்து
வங்கத்தப்பி, சன்னமென்ற அண்டோடுகீழ்மேலிட்டு கடுகவேசன்ன
மென்ற குகையிலாது, வன்னமென்றவங்கமது சன்னமாகும் வாத
மென்றகடைதிறக்குந் துரவுகோலாள், சின்னமென்ற வேங்கையி
லாடுபோன திடுக்கிட்டுச் சூதமது வுண்டையாமே, 434

ஆம்பாதுரிசியொரு பவமேதூக்கு அதிகமென்றபூநிர்தன்
னில்தோய்த்து, சேமப்பாவிதனில யுலரப்போடு சிறப்பாகவேழு
நாளானபின்பு, தாமப்பாசவர்க்காரச் சன்னமொன்று தயங்காதவீர
மொன்று சன்னமொன்று, வாமப்பாவங்கமொன்று பூரமொன்று
வகையாகசூதமொரு காசுந்தானே. 435

தானென்றபுழுக்கொடு உரமுங்கூட்டிச் சமரசமாப்க்கடுங்காரச்
செயநீர்குத்தி, மானென்றதுரிசியின்மேல் கவசங்கட்டி வகையான
சண்ணம்புக் குகையில்வைத்து, கானென்றமேல்மூடிச் சீலைசெய்து
கசுபுடத்தில்போட்டெடுத்து யாறவிட்டு, ஆனென்ற கவசத்தை
யுடைத்துப்பார்த்தா லம்மம்மாகடுஞ்சுருக்கு சன்னமாச்சே. 436

ஆச்சப்பாதுரிசியது குருவுமான லண்டரண்டகடாகமெல்லாங்
கிழிந்துப்போகு, மூச்சப்பாயாடுமுன்னே நாகங்கட்டு மூதண்டசல்
வீர மெழுமேயாகும், பாச்சப்பாயண்டமெல்லா ரெழுகாய்ப்போ
கும் பாஷாணகுலமெல்லாம் வெண்மையாகும், ஏசப்பாபனிநீரும்
வெள்ளைநீருமெடுத்துவந்தாமொன்றிரவிற் கோடியாமே. 437

கோடியென்றுசொல்லுவதுங் கொஞ்சங்கொஞ்சங் குறுக்காம
லெடுக்கலா மனேகவித்தை, மாடியென்றுமினையாமற்சித்தியாகுமாசி
த்தராட்டமெல்லா மிதுதானல்லோ, நாடியென்றுந்துரிசினால் சிங்க
பண்ணி நலமுற்றகுளிகைகட்டிச் சாரணைசெய்து, ஆடியென்றுங்
குளிகைதனைவாயில்வைத்து அண்டரண்டபதமெல்லாம் பார்த்திட்
டேனே. 438

பார்த்திட்டேனண்டத்திற் சித்தர்கோடிபரிவாகயவரைநீகண்டு
பேசில், மார்த்திட்டகுருவேது வென்றராகில் மகத்தானமுலரிட
பேரனென்றுசொல்லு, சேர்த்திட்டாலஸ்திரமுஞ் சூஸ்திரமுங்கே
ட்பார் சிறப்பாகக்கக்கத்தி லிருக்குதென்று, கார்த்திட்டகுளிகை
யுடவேகங்கேட்கில் கண்ணிமைக்குள் கற்பமென்னு புக்குமென்
றுன்னே. 439

சாரசுத்தி

என்னவேசாரத்தை பண்டம்போற்சீவி யிதமானவபிணைடு மிளகு
பூரங், கன்னவேமேனிச் சாறரைத்துப்பூசிக் கடுகவேரவிதன்னி லுல
ரப்போடு, பன்னவேயதின்மேலேசரக்குத்தானும் பக்குவமாயிற் றக்கி
யதில் கவசங்கட்டி, மன்னவேசாணுக்கிச் சீலைசெய்து வகையாகவங்
கத்தில் தோயக்கக்கேளே. 440

கோப்பாவங்கத்தைக் குகையிலிட்டு கெடியாக வருகையில்
தோய்ததுவாரீ, வாள்பாபமுதரர் தோய்த்துவாரீ வகையானகார
மது சுத்தியாகுந், தாளப்பாசவர்க்காரச் சுன்னவீரர் தயங்காதபூர
மொடு மூன்றுங்கேளு, வேளப்பாவெடியுப்பு நீரைவார்த்து விரவி
யரை சாரத்தின் மேலேபூசே. 441

பூசியதைசுண்ணம்புக் குகையில்வைத்துப் புடம்போட்டுயெடு
த்துப்பார் தவளநீரும், ஆசியதைக்கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி யப்ப
னேபனியில்வைக்கச் செயநீராகும், தேசியதிற்சரக்குகளிற்சருக்குப்
போடசெயமான மெழுகாகும் வேதையாகும், ஆசியதையெண்ண
தேகற்பமுண்ணு அருண்ணைப்போல்சிவப்பாகும் காயந்தானே. 442

தானென்றசெயநீரில் வீரச்சுண்ணஞ் சமரசமாய்பூரமொன்று
சுன்னமொன்று, கானென்றசவர்க்காரச் சுன்னந்தானுங்கலந்தசெய
நீரால் படுகைமேலே, வானென்றதினந்தோறந் தோய்த்துத் தோய்
த்து மகத்தானரவிதனி லேழுநாள்போட்டு, பானென்றவெடியுப்புச
சுன்னம்பூசப் பருவமாய்சுன்னமொரு குகையில்வைநீய. 443

வைத்துமேசீலைசெய்து புடத்தைப்போடு வாகாகவெடுத்துப்
பார் சினச்சுன்னம், கைத்துமேகடுங்காரச்செயநீர்குத்திகணிதமாய்ச்
சமனாகச் சாரஞ்சேர்த்து, தைத்துமேகல்வத்திலிட்டு ஆட்டிச்சமமா
கப்புடம்போடு யெடுத்துக்கொட்டி, மைத்துமே பனியில்வைக்கச்செ
யநீராகு மாசற்றநீராலே பெல்லாஞ்சாமே. 444

சாரச்சுன்னம்

சாமென்றநீரிலே வீரச்சுன்னந் தயங்காதபூரமென்ற சுன்னம்
போட்டு, காமென்றநீரிலே கலக்கிவைத்துக் கடுஞ்சூடன்பலமொன்
றில் நீரைவார்த்து, ஆமென்றநிழலில் மூன்றுநாள்வைத்து அதன்
பிறகுயேழுநாள் ரவியிற்போட்டு, வாமென்றபில்லைபண்ணி யுலரப்
போட்டு மாசாரக்கல்லுப்பு சுன்னம்பூசே. 445

சாரரீர் சீனச்சன்னம்

பூசியேசண்ணம்புக்குகையில்வைத்துப் பொலிவாகப்புடம்போ
டப்பூப்போலாகும், காசியென்றநடுங்காரச்செயரீர்குத்திக் கனமாக
யண்டத்தின்மேலேபூசி, தேசியென்றசேர்த்துருக்க முன்னேவைத்து
ச்சிறப்பாகமுன்றுநாள் ரவியிற்போடு, தூசியென்றமேலோடு ரண்டு
கருக்கடம்சுழன்றுவெந்து சுண்ணம்பாய் நீறிப்போமே. 446

சூடச்சன்னம்

நீறியதில்வீரமென்ற சுன்னம்போட்டு நேர்ப்பாகச் சாரரீர்விட்
டுஆட்டி, மாறியதில்நிமினைதனைகவசங்கட்டி மகத்தானசுண்ணம்புக்
குக்கைக்குள்வைத்து, தேறியதில்மேல்முடிச்சீலைசெய்து சிறப்பாகக்
கெசுபுடத்தில்போடுரீயும், ஆறியபின்பெடுத்துப்பார் கடிதாஞ்சன்ன
மாகாரமுதிணைமை யறிந்திலேனே. 447

அண்டச்சன்னம்.

அறிந்திலேனிச்சன்னம் வீரச்சன்னம்ப்பனேரண்டையுந்தான்
சாரரீரால், பிறிந்திலேன்மத்தித்துத் தங்கத்துக்கப்பிபேரானயண்ட
த்தோல்கீழ்மேலிட்டு, செறிந்திலேன் கேசுபுடமாய் வெளிபிற்போடு
சிறப்பானபரிதானுஞ்சன்னமாகும்; கறிந்திலேன்வாதமடந்திறந்துப்
போச்சு கரைக்குள்ளாய் வாதமடஞ்சிக்கிப்போச்சே. 448

நிமினைச்சன்னம்.

போச்சப்பாபரிதானுஞ்சன்னமானால் போட்டிட்டால் சூதமது
கட்டிப்போகும், நீச்சப்பாவாதமெல்லாங்கைக்குள்ளாகும்கிரைநிரை
த்தாதுவெல்லாமணிபோலாடுங், காச்சப்பாதேகமது பொன்போலா
குங்கண்டுகொள்ளுகாயசித்தி சுருக்குமெத்த, வாச்சப்பாவித்தனையு
முப்பாலாச்ச மயங்காதேவுப்பைமுந்திக் கட்டியாடே. 449

பரிச்சன்னம்.

ஆடவேவாசினையையடித்துத்தள்ளு அப்பனை யஷ்டாங்கமறிந்
துபாரு, போடவேகற்பமுண்டு காயசித்தியுண்டு புகழமுனோன்மணி
த்தாபைரீராய்பூசி, கூடவேகுருபதத்தை தொண்டிபண்ணு குறிப்பா
னகைம்முறையுமினமும்பாரு, நீடவேசத்துருவு மித்துருவும்பாரு நி
னைவெல்லாம் வேதார்த்தக்குறிப்பில்வையே. 450

சாரக்கட்டு.

குறிப்பாகவெங்கார்க்கட்டுக்கேரு கூறியதுயிதின்பெருமைசிவ
னுங்காணர், நெரிப்பாகச் சத்தெல்லாமிதினால்லோ நேரானகாமவி

டாய்சத்துப்போச்சு, வெறிப்பானலோகங்கள் தம்மினத்துக்கெல்லா
ம்விரவியிதையிட்டல்லோ கண்ணிட்டாடும், கறுப்பாகம்பாலல்லோ
காரஆட்டு கைவிட்டால் சார்க்கெல்லாமுட்கொள்ளாதென்னே. 451

என்னவேசாரமதுபலகைபோல யெடுத்துமே யாவெருதின் சா
ணிபாலே, கன்னவேகமுவின்றாய் சுத்திபண்ணி கலங்காதே சவர்க்
சாரச்சுன்னம்வீராம், என்னவேபூரமொடுமுன்றுங்கொரு பதறாமல்
கமுஞ்சிவைதான் சாக்கிக்கொண்டு, தன்னவேமத்தித்துச் சாரரீரில்
தயங்காதே ரவிதனிலேதாய்த்துப்போடே. 452

போடவேதினமெழில் வெளுரிக்கட்டும் பூனைக்கண்ணெனுரி போ
லவரவுங்காணும், ஆடவேகத்தின்செயரீர்க்குள்ளே யபரஞ்சிரேக்
கதனைமேலேசுற்றி, நீடவேதீபத்தில்வாட்டுநீர்ந்த நேரான அபஞ்சி
யைத்தான் சுளித்துவாங்கும், மாடவேயருண்ணிப்போல் சிவப்பேயா
கிமாதளம்பூப்போலிருக்கு மக்காள்பாரே. 453

பார்க்கவேவலோகம் றூற்றுக்கொன்று பாய்ச்சிடவேபதினறு
மாற்றுமாகும், ஆர்க்கவேதினம்பணந்தா னுண்டாயான லருணைப்
போல் தேகமுமாங்கண்ணெனுரி யையீறும், சேர்க்கவேகாயமது கர்ப்
பாந்தகாலந் திரையாமல்பண்ணிவைக்கும் நாரையோயிலே, சார்க்க
வேருதத்தை சுண்ணத்திற்கொல்லும் கண்ணிமைக்குள் பாஷாணஞ்ச
த்துமாமே. 454

சத்தானசாரரீர்க்குள்ளேமைந்தா தயங்காதசவர்க்காரச் சுன்ன
மிட்டுப், பத்தானவீரமிட்டும் பூரமிட்டுப்பரிவாகப்பிங்கானில் வாந்
கிக்கொண்டு, அத்தானயண்டமது அன்பத்தொன்று அதிகமென்ற
மஞ்சளாய்கருவைவாங்கி, நித்தானசட்டியிட்டு யடுப்பிலேற்றி நினை
வாகவறுத்திடுவாய்ச் கருகத்தானே. 455

கருகவேவறுத்திடவே மயிலமாகும் காணந்தவேளையிலேபடிதா
னென்று, பகருவேயிலுப்பையெண்ணைக்கூடவிட்டு பக்குவமேயான
பின்பு யிறுத்துக்கொண்டு, தருகவேயப்புருகம் பலந்தாரண்டு தன்
னோகாந்தமது பலமும்ரண்டு, திருகவேகருவளகில் பலமும்ரண்டு
சிரந்ததொருவெங்காரம் பலமும்ரண்டே 456

ரெண்டோடுயிதுவெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி நேரான அண்
டத்தின்தயிலத்திற்குழப்பி, பண்டோடே மண்ணிலே குகைதான் ப
ண்ணி பக்குவமாய்ச்சுட்டெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, சண்டோடே
தயிலத்தையுட்குகையிற்பூசிச் சார்பாகநாகம் பலந்தானெட்டுக்,கண்

டோடேவெறுங்குகைக்கு ஞரிக்கிமைந்தா கனமானசாரத்தின்பொடிமேல்தாவே. 457

தூவியேநாகமது கண்ணிட்டாடுஞ் சகமாகமருந்திட்டகுகையில் வார்த்துத், தாவையிலே தயிலத்தைக்குத்துகுத்து தனிப்பிறகுசார நீர்குத்திவாரீ, பாவையிலே வில்லைபாயிருக்கும்பாரு பக்குவமாயெடு த்துமுன்போல் தயிலம்பூசிக், காவையிலேமுன்போலவுரு மைந்தா கனமானசாரத்தின் பொடிமேல்தாவே. 458

தூவியபின் முன்குகையில்மருந்துபூசிக் துடியாகவதற்குள்ளே சாய்த்துப்பின்பு, பாவியபின்ன தின்மேலே தயிலங்குத்திப் பரிவாக வதின்மேலே சாரநீர்க்குத்தி, மேவியபின்னிப்படியே ஐம்பத்தொன் றுமொலிவாகச்சாய்ந்துவா பாகமாக, காவியபின் புகையஞ்சங்கட் டிப்போரும் கனமானமுழுக்கட்டு நாகம்பாரே. 459

பாரப்பாநாகமதுகட்டிற்றானால் பண்பேதிசண்பேதி கத்திபேதி, ஆரப்பாயிதினுட்டைக் காணப்போறார் அம்மம்மாசிவரிஷித்தர்கா ண்பார், தூரப்பாவெடுத்தசலர் துலையாப்போலத் துடர்ந்தேறிக்கொ டிமட்டு மெட்டியோடுங், காரப்பாகுருபதத்திற் றெண்டுபண்ணு கைம்முறைகள் தவறாமற் சூட்டுவிட்டே. 460

சூட்டவேநாகமொரு பலந்தானப்பா துடியானதங்கமொருபல த்திலிய, நீட்டவேண்டுமொன்று யுருகும்போது நினைவாகச்சூத மொரு பலத்தைப்போடு, ஆட்டவேக்ல்வத்தி லத்தைக்கொட்டியணை யப்பாபலநாலு கெந்திதானும், கூட்டவேசூடனது பலமிரண்டுகொ டிதானமல்லிகையின் சாற்றாலாட்டே. 461

ஆட்டியேதின மூன்றுகாயக்காய அதன்பின்பு பொடியாக்கிக் குப்பிக்கேற்றி, நீட்டியேவாலுகையிற் பணிரண்டுசாமம் நேர்ப்பாக முத்தியு மாட்டித்தீரு, கூட்டியேவஸ்துசத்தி யீசானத்தில்கொடிய நிருவாணிக்குப் பூசைசெய்து, மாட்டியேநவலோக மாயிரத்துக்கொ ண்றுமாற்றது யிருபத்து அஞ்சதானே. 462

அஞ்சானசெந்தூரங் குன்றியுண்ணு அப்பனேமண்டலத்தில் சட்டைபோகும், பஞ்சாங்கநோய்களெல்லார் தவிடுபொடியாகும் படுமுன்னேகாபமது யிருக்கிக்கொள்ளும், தஞ்சானகிலேபோலத் தேகமாகுஞ்சாவில்லையுகாந்தவரை நரைதிரையோயில்லை, பிஞ்சான காயமுமாம் பத்தியாமுண்ணு பேசாதேயொருவருடன் மூலம்பாரே.

பார்க்கவேநாகமொடு பலத்தையும்பரிவாகத்தகடாக்கிப் பூச்சு கேளு, சேர்க்கவேவீரமென்ற சுன்னமொன்றுகிறப்பானபூரமென்ற சுன்னமொன்று, கார்க்கவேதாளாகத்தின் சுன்னமொன்றுகலங்காதே சாராரீ! விட்டுஆட்டி, ஆர்க்கவேமத்தித்துத் தகட்டிற்றிசி ஆதியாஞ் சுண்ணம்பு குகயிறாறுதே. 464

ஊதவேசுண்ணம்பாய் நீறிப்போகும் உத்தமனேவாசனைக்குப் பாஷாணஞ்சாகும், பாதவேசுதமது யிட்டினிபோலாகும் பண்பான வீரமது மணியுமாகும், கோதவேலிங்கமது கட்டிப்போகும் கொடி தானசரக்குகளிற் பூசிவாட்ட, ஓதவேசாக்கெல்லாம் மணிபோலாகும் உத்தமனேநாகத்தி னோட்டந்தானே. 465

தானென்றநாகம்போற் காரீயஞ்சாய்த்துச் சமர்த்துடனே தகடாக்கிப் பூச்சுக்கேளு, ஆனென்றவெள்ளையென்ற பாஷாணத்தோடு உத்தமனே சவ்வீரம்பூரஞ்சீனம், கானென்றசவ்க்காரச் சுன்னஞ் சூடன்கலந்தரைத்துச் சாரதின்செயநீராசில், பானென்றதகடுதனிற் பூசிவைத்துப் பக்குவமாஞ் சுன்னமென்ற குகையிலூதே. ()

ஊதையிலே வெந்துருகிச்சுன்னமாகும் உத்தமனே சுன்னத்தின் சாரங்கூட்டிப், பாதையிலேகல்வத்திலிட்டு ஆட்டிப் பக்குவமாய்ச் சுன்னமென்ற குகையில்வைத்து, வேதையிலேமீமீமீடிச் சீலைசெய்துவிளங்கவே புடம்போட மலரும்பூப்போல், காதையிலேகடுங்காரச்செயநீர்குத்திக் கனமான பிங்கானிற் பணிப்படவேவையே. 467

வைத்துடனே பலபலெனத் தண்ணீராகும் வாகாகயின்னீரில் வீரம்பூரம், கைத்துடனேஉப்பான சுன்னமிட்டுக்கனமான துரிசிரீர் கழஞ்சுபோட்டுத், தைத்துடனேகல்வத்திற் சூதம்போட்டுத் தாக்கியரைநாற்சாமம் கல்வத்திட்டு, மொய்த்துடனே யுண்டையா யெடுத்துக்கொண்டு முயற்சியாய் ஆரையிலே கவசங்கட்டே. 468

கட்டியே அவிர்ப்புடமாய்ப்பத்துபோடு கனமானசூடன்தீதன் னில்லாட்டித், தேட்டியேகாண்டியிலே யெண்ணெய்குத்தி யுருக்கிச் செயமான பின்பெடுத்து சிரசில்வைக்க, வெட்டியேபாரீ மகற்றி போடு விரவியேவாயில்வைக்கத் தம்பனையேயாகும், வட்டியேயுபசரத்தின்சத்தையீந்து மார்க்கமாய்ச் சாரண்தான் செய்திடாயே. 469

செய்திட்டகுளிகைதன்னை வாயில்வைக்கத்திறமான அண்டரண்டதலங்கெல்லாம், கைத்திட்டமாகவுந்தன் காட்டிவிக்கும் சுண்ணைமைக்குள் சங்கவரை புக்குவிக்கும், கொய்திட்ட ஆண்டத்தில்கித் தருண்டு குளிகையெங்கே பார்ப்பமென்ப ரறியவேண்டாம், மெய்

திட்டபுத்தியினால் கொடுத்தாயானால் விரைந்தெடுத்து அண்டத்தில்
பாய்வார்பாரே. 470

பாரப்பா அடுக்குகளிற்புத்திகொள்வார் பாய்ந்துபோய்நீயங்கே
தடவப்போறாய்ச், சேரப்பாபாட்டருட மணியைவாங்கித் திறமாகப்
பார்ப்பமென்றுவாயில்வைத்து, காரப்பாஅண்டத்திற்புக்கிபோனான்
கடுகவொருமணிவாயில் வைத்துப்பாட்டர், தூரப்பாகேதனத்தில்
தேடிப்பார்த்தார் சுற்றியெங்குங்காணாமல் திகைத்திட்டாரே. 471

திகைத்திட்டுக் குகையில்வைத்துச் சீஷருக்குச்செப்பினர்கேச
ரத்தி லாடுபபோது, பகைத்திட்டசித்தர்கள் தா னனேநங்கோடிபாசி
க்குங் குளிகையைத்தான் கேட்பார்மக்காள், நகைத்திட்டு அவர்கை
யிலீயவேண்டாம் நம்போலேயேளிதயாய்ப் போகவேண்டாம், புகை
த்திட்டார் பாட்டர்சொல்லக்கேட்டே னியானும்பேய்மக்காள் புத்தி
கொண்டு பிழைத்திட்டாரே 472

பிழைத்திட்டுக் குளிகைகட்டி போகம்பார்த்துப் பேரானகாய
த்தைச் சுத்திபண்ணி, குழைத்திட்டு ஆத்தானை பூசைபண்ணிக் கூர
றியவஸ்துகத்தி பானம்பண்ணி, அழைத்திட்டுவாசியைத்தான் அங்
கென்றாணி அடுக்காறுதளத்தில்நிற்கும் அச்சமுங்கண்டு, வழைத்
திட்டசார்திதனி லமுர்த்தத்தையுண்டு வழியோடே மனதுன்றிப்
பாருபாரே. 473

பார்த்திடவேதங்கமொன்று உருகும்போது பரிவானகுதமொ
ன்று காரத்தோடயிந்து, கார்த்திடவேநாகமொன்று கொடுத்துவாங்
கிக்காணிதுக்குச் சமனாகக்கெந்திகூட்டி, ஆர்த்திடவேதானக முஞ்
சிலையும்வீரம் அழகாகநாலிலொன்று கூடக்கூட்டி, மார்த்திடவே
கல்வத்திலிதனையிட்டு மல்லிகையினிலைச் சாற்றிலரைத்திடாயே. ()

அரைத்திடுவாய் தினமூன்றுசாறுவிட்டு அழகாகப்பொடியாக்
கிக்குப்பிக்கேற்றி, நிறைத்திடுவாய் வாலுகையி னடுப்பிலேற்றி நேர்
பாகத்தியெரிப்பாய் பணிரண்டுசாமம், விரைந்திடுவாய் ஆயிபதம்
பூசைபண்ணி வெஞ்ஞாதேயெடுத்துப்பா ருணன்போலாங், கரைத்
திடுவாயாயிரத்துக் கொன்றேயீயக் கைகண்டமாற்றென்ன விருபத்
தஞ்சே. 475

அஞ்சமேசெந்தூரம் பணந்தானென்று அனுபானந்தேனோடே
மண்டலமேகொள்ளு, கெஞ்சமேநோய்களெல்லாந் தவிடுபொடியா
ருங்கொடியானகாசித்தி யருணன்போலாந், துஞ்சமேநரைதிரைக
ளெல்லாமாறுஞ் சகமானசட்டையொன்றி கக்கிப்போகும், வஞ்ச
மேகற்பாந்தகோடிகாலம் வாசியைந்துலத்தி விருத்திப்பாரே. 476

இருந்திடவேசவ்வீர வைப்புக்கேளு எழிலானவெடியுப்புநாலு
பத்துபலந்தான், பொருத்திடவேசினமது அஞ்சுபத்துபலந்தான்புக
ழாமலிதுரண்டுங் கல்வத்திட்டு, வருத்திடவேமேனிசார்விட்டு ஆட்டு
வகையாகவில்லைதட்டி யுலரப்போட்டு, தரித்திடவேகவசத்தி லிதனை
ப்போட்டு சக்கரமம்பாணையைத்தான் மேலேமூடே. 477

மூடியேசிலேசெய்து அடுப்பிலேற்றி முசியாதேபிங்கானில் கின்
ணிவைத்துச், சாடியேதனைலெறிப்பாய் முச்சாமந்தான் தன்னுக்குள்
வேர்வைபோ லிறங்கும்பாரு, வாடியேவெருப்பாக விறங்கும்நீரை
வகையாக வுற்றிவிடுமறுகாலை நீரைத், தேடியேவீதருக்குளடைத்து
வைத்துச் சிதராமல் நீரையெல்லாம் வாங்குவாங்கே. 478

வாங்கியேசுதமொரு பலந்தானெட்டு வகையாகமறுபிங்கான்
தன்னில்வைத்து, ஓங்கியேதிராவகத்தை யதிலேவிட்டு உர்ப்பனமா
ய்த்தனலீட்டு வருகவைத்து, தேங்கியேமனல்போலே யாகும்பாரு
சிறக்கவே கல்லுப்புப் பலந்தானென்று, பாங்கியேதுரிசியொரு பலந்
தானு பக்குவமாம் பூரீறுபலந்தான் ரண்டே. 479

ரெண்டோடுவெடியுப்பு ஒன்றைதானப்பா :நேர்ப்பானசினமது
ஒன்றறையேயாகும், ரண்டோடு அன்னமென்றபேதிதானுங் கருவ
வே ஒருபலந்தான் கூடப்போடு, தண்டோடுசாரமது அரையேபோடு
சார்வானகல்லுப்பு துரிசுதன்னை, பண்டோடேபொடியாகவறுத்துப்
போடு பக்குவமாய்வெவ்வேறே பொடித்துவையே. 480

வைத்தெல்லாஞ் சூதத்திலநன்றாய்ப்போட்டு வாகாகப்பொடி
செய்து சூப்பிக்கேற்றிப், பைத்தெல்லா மரைவாசிதானே போட்
டுப்பக்குவமாய் வாலுகைவின் மேலேயேற்றி, கைத்தல்லோதிபோட்
டுக்கமலம்போல நாலுநாள்முச்சாமம் ஆறவிட்டுப்போடு, கைத்தல்
லோபனிரண்டுசாமமானால் கனமானத்தங்கம்போ லிருக்குந்தானே.

தானென்றசவ்வீரப் பொடிதான்சேரை சமர்த்தானகல்லுப்பு
லுப்புவொன்றுக்கு முக்கால், மானென்றசவ்வீரப் பொடியாக்குப்
பாதி மகத்தானமுரில்யென்ற பலந்தானப்பா, கானென்ற துரிசிக்
குப்பாதிப்பூரீறு கனமானநீறுக்குச் சினமுக்கால், வேனென்றவெடி
யுப்புமப்படியேயாகும் வெடியுப்பு மூன்றிலொன்று சாரஞ்செய்யே.

சேர்க்கவே யன்னமென்ற பேதிதானுஞ் சிறந்தபூரீறுக்குப்பாதி
யப்பா, ஆர்க்கவே பொடிசெய்து சூப்பிக்கேற்றி அரைவாசிவாலு
கையின்மேலேவைத்து, ஏர்க்கவேதீயிடுவாய் கமலம்போல இதமான

நாலுமுச்சாமம்பா, பார்க்கவேயாறவிட்டு யெரித்தாயானுல் பருவ
மாய் பனிரண்டு சாமந்தானே. 483

தானென்றமும்முறைதா னிப்படியே செய்தால் சமர்த்தான
கொச்சியென்றேபேருமாச்சு, தானென்பரங்கிவைத்தான் மாயிசொல்
லக் கனமானவீரத்தால்வாதமாச்சு, வேனென்றவீரத்தைச்சுன்னஞ்
செய்தால் வெகுளாமல் தங்கமதுபூப்போலாகுந், தேனென்றசரக்
கெல்லாஞ்சண்ணும்பாகுஞ் சிறுபிள்ளையாடுமிந்தவாதந்தானே. 484

வாதத்தக்காதியென்ற வீரப்போக்கை மரைத்தாரே நாதாக்க
ளரிஷிகள்சித்தர், வேதத்தின்முடிவுபோலொளிப்பு மெத்த வெட்ட
வெளியாச்சுதென்றார் லோகமெல்லாம், போதத்தின்பஞ்சகர்த்தாள்
சுருட்டிபோகும் பொன்மயமாயுலகமெல்லாம் போகும்மென்று, நீதத்
தல்கொன்னவராருமில்லை நேர்ப்பாக வென்னூலிற் சொன்னேன்
கானே. 485

சொன்னதினால் சித்தரென்னபகையுமாக்க தோற்றாதகருவெல்
லாம் வெட்டவெளியாகப், பன்னதினல்பலனென்று விரித்துச்சொ
ன்னேன் பரத்துக்கேவுப்பென்று மனதிலெண்ணித், தன்னதினால்
மன்னதினால் தூல்கொடுத்தோ னரகமெய்திமாண்டிற்ந்து கடைநர
கில்வீழ்வான்கானே. 486

காணவேநிர்முட லாதிகட்குக்கைக்கொடுக்கிலிந்நூலில் கருவை
யுண்ணி, பூணவேபார்த்தலைந்து யேமங்கண்டு புளகித்து மெய்மற்றந்து
பெண்ணைக்கண்டு, ஆணவேதனபீய்ந்து கற்பழிந்து அழும்பாக்கிக்கு
டிகெடுத்து ஆசைபூட்டி, ஊணவேகாமநேய் கொண்டுயேங்கி உலக
த்து நடத்தைதப்பியவன்றானே. 487

தானுனஞானிக்கு இந்நூலெய்தில் சண்டாளப்பாசத்தையறுத்
துத்தள்ளி, ஊனாகயத்தைச்சுத்திபண்ணி ஊருரு தலங்களெல்லா
ஞ்சோதித்தேறிப், பானுனநிராதாரத்துள்ளேசொக்கிப் பரத்துக்கு
அடுக்கரின்று பானம்பண்ணி, ஆனான அன்னமரைதண்ணீர்கால ம
ருந்தியெயொருபொழுது யிருப்பார்தானே. 488

இருந்திட்டகருவெல்லாமெண்ணிப்பார்த்து எளிதாகத்தொழி
ல்செய்து ஏமங்கண்டு, திருந்திட்டசிவனுடையசொத்திதென்று செ
லவுசெய்யார் கனமானகர்மத்துக்குப், பொருந்திட்ட மாத்திரையே
யெடுத்துவித்து பூசைதிரவியத்துக்குக் கற்பத்துக்கும், அருந்திட்டு
மொன்றமுறியாதார்போல வசைவற்று இருப்பார்கள் ஞானிதானே.

ஞானிக்குவறுமைவந்தால் சகலசித்தம்பொய்யாம் நாட்டிலுள்
எமனிதர்கள்தா னகைப்பாரென்று, ஞானிக்குப்பசிவந்தால்மனமலை
யுமென்று நலமானகாயசித்தி போகும்ென்று, ஞானிக்கு விகடம்வர
லாகாதென்று நாதாக்கள்சொல்லாத கருவைச்சொன்னேன், ஞானி
க்குச்சொன்னதாம் குருவுக்காச்சு நலமானசவ்வீர வைப்புக்கேளே.

சிவப்புசவ்வீரவைப்பு.

கேளப்பயாவெடியுப்புப்பலமேநூறு கெடியானசீவமது நூற்றுப்
பத்து, வானப்பாசவுட்டுப்பு இருபத்தைஞ்சு மருவியதோர் துரிசிய
துழும்பதாகும், நாளப்பாநவாச்சாரம் பலமும்பத்து நண்பானசத்தி
யென்ற சாரமாச்சு, காளப்பாகல்லுப்புப் பலமுமஞ்சு கடிசாகக்கல்
வத்திற் பொடியாய்பண்ணே. 491

பொடிபண்ணிபிரண்டைச்சார் தன்னினிலே பூணியரைத்தேழு
நாள் பில்லைசெய்து, கெடிபண்ணிரகிதனிலே யுலரப்போட்டுக் கெட்
டியாம்பாண்டத்திலலரைவாசியிட்டுத் தடிபண்ணிச்சக்கரமாம்பாளை
தன்னைச் சாங்கமாய் மூடியெல்லாஞ்சீலைமண்செய்து, துடிபண்ணி ய
டுப்பேற்றிதீயைமூட்டித் துப்பரவாய்த் தீரீரைவாங்கு வாங்கே. 492

ரீரிலேவெள்ளைரீர்தனையகற்றி நேர்பானசிவந்தரீர் தன்னைவாங்
கிச், சீரிலேயாக்கானதுய்யர்தன்னில் சிறப்பாக அடைத்துவைத்துச்
சேதிக்கேளு, தூரிலேருதமது பலந்தான்பத்துச் சூகூநாதி சல்லுப்பு
அஞ்சுமாகும், ஊரி லுதுரிசியதுரண்டரையேபலந்தான் முற்பனமா
ய் வெடியுப்பு ரண்டுபலமுமாமே. 493

ஆமப்பாசினமது ரண்டுபலமாகு மன்னமென்றபேதியதுபலமு
மிரண்டு, ஓமம்பாசாரமதுபலமும்ரண்டு உறுதியாம் பூரீறுபலமும் ர
ண்டு, காமப்பாலிங்கமது பலமுமெட்டுக் கம்பிரசகர்ப்பூரபலமுமெட்
டு, காமப்பாவெள்ளையது பலமேயொன்று நற்கெவுரிமனேசிலையும் ப
லமுமொன்றுபோடே. 494

போடவேபலமொன்று கெந்திதானும் புகழானகுடனது பலமு
மொன்று, வாடவேதொட்டியொடு அப்புரகரிமினை வர்த்தமொடுவை
கிருந்து தமர்காந்தலோகம், தேடவேகற்காதி சாத்திரவேதிசிறிப்பா
னசிக்கியொடு குதிரைப்பல்லு, ரீடவேஅஞ்சனக்கல் துத்தத்தோடு
நெடிதானசலாசித்துக் கல்நார்தானே. 495

தானென்ற கடல்துறையு மொவ்வொன்று பலந்தான் தாக்கிய
யரைட்டுநாள் திராவகத்தைவிட்டு, பானென்றரகிதனிலே யுலர
ப்போட்டு மருப்பீற்கான்றன்னிலிட்டுத்தனலில்வைத்து,ஊனென்ற

பொடிப்போலெ வறுத்துக்கொண்டு, உற்பனமாய்க்காசிபென்ற மேருக்கேற்றி, வாணென்ற அறைவாசி மட்டும்போட்டு மயங்காதேமாலு கையில் வைத்திடாயே. 496

வைத்திட்டுத்தீயெரிப்பாய்ப் பணிரண்டுசாமம் வளமானதீபம்போ லாறவிட்டுக், கைத்திட்டுத்தீயெரிப்பாய்க் கமலம்போலக்கலங்காதபணி ரண்டுசாமந்தானும், மொய்த்திட்டுபகல்முழுதுந்தீயைப்போடு முயற் சியாய் ராக்காலமாரப்போடு, கைத்திட்டு ஆறுநாளானபின்பு நலமா கும்பதம்பார்த்து யிறக்கிடாயே. 497

இறக்கியேகுப்பிபைத்தான் முன்மருந்துகூட்டி இதமாகத்திரா வகத்திலரைத்துலர்த்தி, நறுக்கியேமுன்போலப்பொடியாய்ப்பண்ணி நலமானகாசியென்ற மேருக்கேற்றி, உறக்கியே வாலுக்கையின்மேலே வைத்து உற்பனமாய்த்தீயிட்டு ஆறுநாலுசாமம், இறக்கியே யாறவி ட்டு வுடைத்துவாங்கி மறுகாலுமுன்போலே மருந்தைக் கூட்டே.

பாங்கி பாஷாணவைப்பு

கூட்டியேமும்முறைதான் செய்தாயானல்கொடுவசிப்பாய்ச்சவ் வீரமிருக்கும்பாரு, நீட்டியேசிறுவிஷமும் பலமுமஞ்ச நெடிதான அ லரிவேர்பட்டைபலம்பத்து, மூட்டியேகெந்தகந்தான் பலமுண்டுமூ ட்டையா மஞ்சளென்ற கருவாலாட்டி, வாட்டியேபில்லை பண்ணிப்பு டத்தயிலம்வாங்கி வகையானவீரத்திற் சுருக்குபோடே. 499

போட்டுடனேமெழுகாக பதத்திலவாங்கிப்பேரான ரேக்குசத் திவைக்கத்தின்னும், நீட்டுடனே வள்ளுக்குநாலுதங்கம் நிகழாமல் சுற்றிவைக்கத்தின்றுபோடும், மூட்டுடனே ஆயிரத்துக்கொன்றேயீ யமுசியாதேபதினாலு மாற்றுமாகும், மாட்டுடனேவுபசுவங்க வீரமா குமாசுற்றவீரத்தை யொளித்தார்பாரே. 500

ஒளித்தாரே நாதாக்களென்றுசொல்லி உத்தயித்தாய்ப் பாதத் துக்குண்மையாக, அளித்தாரேலோகத்தோர் பிழைக்கவென்று ஆச் சரியய்வீரம்விட்டால்வாதம்போச்சு, களித்தாரே முன்சொன்னவீர மெல்லாங் காரமிடும்வயித்தியத்துக்குறுதியாகுஞ், சளித்தாரேயேம மென்றங் காணாதேங்கிச் சுணங்களாய்ச்சுடலைந்து மாள்வான்றானே.

மாளாமல்பறங்கியென்ற பாஷாணத்தை மகிழ்வாக வைக்கிற தோர்முறமைகேளு, தாளாமல்சூதமொரு பலந்தான்பத்து சாகாமா ல்கல்லுப்புப்பலந்தானெட்டு, மீளாமல்வெள்ளையென்றபாஷாணமை ந்து வீரவீரையகல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு, சேளாமல்திராவகத் தாலெட்டுநாளாட்டிக் கெடியாகப்பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றே.

மேருக்கேயேற்றிபின்வாலுகையில்வைத்து விதமாகத்தியுங்கள் பனிரண்டுசாமம், பேருக்கேபதங்கமது யிறங்கியேறும் பெருந்தேங் காய்போலிருக்கும் பாஷாணந்தான், பேருக்கேறினபோலமருந்து கூட்டிப்பேசாதே திராகவத்தைவிட்டுஆட்டிப், பாருக்கே பொடிபண் ணிமேருக்கேற்றி பக்குவமாய்வாலுகையில் பதித்திட்டாயே. 503

பதித்திட்டுப்பனிரண்டு சாமத்தீயைப் பகல்முழுது மெரியிட்டு ஆறப்போடு, விதித்திட்டபக்குவத்தி லிறக்கிப்பாரு வேலோடுதள்ளி யேபொடியாய்ப்பண்ணு, மதித்திட்டுமுன்போல மருந்துகூட்டி மற வாதேழுன்றுதரத் திறந்தாயானல். கதித்திட்டுபரங்கியென்றபாஷா ணமாகுங் கண்ணிமைக்குள் ரகிதவித்தையாகும்பாரே. 504

பாரப்பாபரங்கியென்ற பாஷா ணந்தான் பலமெடுத்து அயச்சட்டிக்குள்ளேவைத்து, நேரப்பாதுண்டிப்பாய் நாலுசாமம் நீத்தாதே சுருக்கிடனே மெழுகாய்ப்போகும், தூரப்பாயிரும்புசெம்பில்நூற்றுக் கொன்றி துடியானரசிதமது பதினாறுகுஞ், சேர்ப்பா சரக்கெல்லாங் கட்டிப் பாக்குஞ் சிறுபிள்ளையாடுமிந்த வாதந்தானே. 505

வாதமென்றால் கொஞ்சத்தில் கிடைக்குமோதான் மகத்தான யோகிமுதல் ரிஷிகள்சித்தர், நீத்மென்ற பஞ்சகர்த்தா ளிவர்களெல் லாம் நேர்ப்பாகபாக்கையிலுந் தப்பிப்போரும், வேதமென்ற அந்தர த்தின்முடிவுக்கேற்கும், விரைந்தமனோன்மணித்தாயார் சொல்லயா னும் பாதமென்றன் சிரசில்வைத்துக்கேட்டு, கேட்டுப்பரிவாகப் பிள் ளைகட்காயுரைசெய்தேனே. 506

நான்முறை.

உரைசெய்தார்சித்தர்கள்தான் நேகங்கோடி உத்தமனே அகஸ் தியர்தானெட்டுப்பாவாய், நிரைசெய்தேநவகண்டஞ்சொன்னாரையா நேர்பாகவெண்பாவாய் கோரக்கர்த்தாமும், திரைசெய்தவெழு ஆயிரந் தான்சொன்னார், திரட்டியல்லோமச்சமுனி யேழுகாண்டஞ் சொன் னார் புரைசெய்த சிவவாக்கிய ரஞ்சகாண்டஞ்சொன்னார் போக்கோ டேசித்தர்சொன்னார் கரைகாணேனே. 507

காணாதகாசிபர்தான் வண்ணஞ்சொன்னார் கறையற்ற ரோமமு னிவடுகிற்சொன்னார், பூணதராமதேவர் சந்தப்பாசொன்னார் புகழரி யநந்திகள் தான் சந்தஞ்சொன்னார், கோணதசங்குமா முனிதானையா குறைத்துமே கலித்துரையாய்த்தெளிவாய்ச்சொன்னார், கோணதே திருமூலநாயர்தாமுஞ் சொன்ன திருமந்திரமுந்தான் காடுகாடே.

காடாகப்போகாமல் பதஞ்சலிமாழர்த்தி கணக்கோடே யேழு காண்டஞ் சொன்னாரையா, தோடாகச்சட்டைமுனி நிகண்டோ டொக்கத்தோராம லிருபத்துயேழுநூறு, பாட்டாகக்காலாங்கிராதர் தாமும் பக்குவமாய் நாலுகாண்டஞ் சொன்னாரையா, நாயாகவிருந்த யோர்க்குதவியென்று நலமாகவேழுக்காண்டஞ் சொன்னேன்பாரே.

பார்க்கவே யென்மைந்தாவெழு நூராகப் பரிவாகச்சொல்லி விட்டேன் சூத்திரமாய்த்தானும், நோக்கவேயென்பின்னே கொங்க ணர்தானப்பா நிறைமூன்று ஆயிரத்தன் னூருசொன்னார், சேர்க்கவே சட்டைமுனி நூலும்நன்று செகமறிய கொங்கணர் தாநூலும்நன்று கார்க்கவே வேகங்குமாமுனி னூலும்நன்று கருதியேமனதூன்றிப் பாருபாரே.

510

பாரப்பாநூல் மற்றநூல்களெல்லாம் பரிபாஷைக் கருவாகச் சொன்னாரையா, நேரப்பாகண்ணடி மூக்குப்போல நேர்பாகசமர் சொல்லிவைத்தார்தேவர், சேரப்பாசாஸ்திரங்கள் பார்க்கபார்க்கத் திருட்டெல்லாம் வெளிபாகு மறைப்புமில்லை ஆரப்பாயென்னுடைய நூலுகண்டோ ராதியென்ற கொங்கணர்தான் கரைகண்டாரே.

511

கண்கண்ட கோரையென்ற வீரவுப்பைக் காட்டுகிறேன் கருவா கக் கேளுங்கள்மக்காள், பாரைகண்டசவ்வீரம் பலந்தாடுண்டு பாய் ச்சிநன்றாய்க் கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, திரைகண்ட கல்லுப் புச் சுன்னம்ரண்டு செகமறிய சவர்க்காரச் சுன்னம்ரண்டு, மறைகண் டதுரிசியென்ற சுன்னம்ரண்டு மாசற்றவெடியுப்புச் சுன்னம்ரண்டே

ரெண்டானசாரமென்ற சுன்னம்ரண்டுநேர்பான சீனமென்ற சுன்னம்ரண்டு, பண்டான அன்னமென்ற பேதிரண்டு பாங்கான பொ டியோடே வொக்கக்கூட்டித், தண்டானமேருவுக்கரைவாசி சோட்டு ச்சாதகமாய் வாலுகையின்மேலேவைத்து, செண்டான வடுப்பேற்றி வைப்பாய்ப்பா செகமறியாப் பணிரண்டு சாமந்தானே.

513

தானென்றவீரத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால் சாதகமாயடியிலே தானேநிற்கும், கானென்ற விரும்புமே லனுபோல்வைத்து கனமான நீரையள்ளி யதிலேகுத்தி, தேனென்ற குருவாகுந் தண்ணியிலே குழைத்துச் சிறப்பாகக்காகத்தி னிறகிற்பூசக், கோனென்ற கொங்கி மகுடபோலையாகும் கொள்ளையோ கொள்ளையிதில் வாதந்தானே.

வாதந்தானெப்படிதான்வருகுமக்காள் மகத்தானதுரிசியல்லோ நீறுபண்ணிவேணுந், சூதந்தான் தன்னையல்லோ கட்டத்திணுந்துடி

யான சூதமதிலேகாயசித்தியாகும், வேதமென்ற பொருளறிந்தான்
ஞானியாவான் விரைந்தாறு தலங்கண்டோன் போகியாவான், காதந்
தானென்று சொல்லவார்த்தையாச்சு சுலந்தொட்டி நடந்தாக்கால்
துலையும் பாரே, 515

து ரி சி கு ரு.

பார்ப்பதுபோல்துரிசி யொருபலத்தைவாங்கிப் பரிவானசேரை
யென்ற வீரந்தன்னை, சேர்ப்பதுதான் முக்காயெடையே தூக்கிச்
செயமான வால்வீரால் மத்தித்தப்பா, கார்ப்பதுதான் துரிசியின்மே
ற்பூசுபூசு கனமான ரவிதனிலே போடுபோடு, தோர்ப்பதுதான் பத்
துநாள் போட்டாயானால் சுகமானதுரிசியது நீறுமாமே 516

ஆமேதான் சாறுவாரத் தழைகளெல்லாம் அதட்டிமெள்ளக்
குருபோட்டுப் பிழியத்தண்ணீர், போமேதான் பாலெல்லாமுறித்து
நீராய் பிடிவலை சுத்தசலம்போலே நிற்கும், வேமேதான்சரக்குகளி
ற்சுருக்குப்போட விடுபட்ட மெழுகாகும் வேதையாகும், ஒமேதான்
வலோகந் தீர்த்தாயான லொருகோடிக் கோடுமிது வுயர்த்திதானே.

உயர்த்தியென்ற விராலியிலைக்குள்ளேகேளு வுரலிலிட்டுக் குடி
த்தபின்பு துரிசிச்சுன்னம், புயர்த்தியென்ற விராகனிடையதிலே
போட்டுப் பிசைந்துவைத்துக் கிட்டிகட்டிப் பிழியத்தண்ணீர், குயர்
த்தியென்றசூதமது அயச்சட்டியிட்டுக் கொடுஞ்சுறுக்காய்ப்போட்டு
வரவொரு சாமந்தான், கயர்த்தியென்ற யிட்டினிபாலாகும்பாரு
நாமறிபோ மிதுபோலப் போகந்தானே. 518

போக்கான சூதத்தில் தங்கமிட்டுப் பேரானகெந்தமோ சரியா
ய்க்கூட்டித், தாக்கானதாளகமுஞ் சிலையும்வீரம் தயங்காத மல்லிகை
யின் சாற்றாலாட்டி,நோக்கான குப்பியி ல்ல பொடிபண்ணிப்போட்டு
துகந்துநின்ற வாலுக்கையில் செந்தூரித்து, வாக்கான ஆயிரத்துக்
கொன்றேவிய மாற்றென்ன பனிரண்டு காணுங்கானே. 519

காணந்த வுபரசங்கள் நூற்றிரண்டு பத்துங் கனமானபாஷாண
மறுபத்துநாலுந் தோணந்தலவணமுத லிருபத்துஞ்சுஞ்சொல்முறை
யாம் நவலோகம் நவரத்தனங்கள், ஆணந்தவிதுவெல்லாஞ் சத்தாய்
வாங்கி அம்மம்மாசூதத்தி லொவ்வொன்றாயிந்து, பூணந்தக்குடோ
ரிவிட்டுக் கக்கப்பண்ணி புகழானசாரணையில் சாய்த்திடாயே. 520

சாய்த்திடவே யொருதந்தான் பாசத்தையின்று சாதகமாஞ்
சுகடென்ற குளிகையாச்சு, வாய்த்திடவே ரண்டுதந்தீர்த்தாயானால்

மாசற்ற போகிபென்ற குளிகையாச்சு, மாய்த்திடவே மூன்றுதரத் தீர்த்தாயானால் மகத்தான யோகியென்ற குளிகையாச்சு, ஆய்த்திட வேயைந்துதரத் தீர்த்தாயான லதிசெயமாந் குளிகையென்று வறிந் திடாயே. 521

அறிந்திடவே யொருதரத் தீர்த்தாயான லப்பனே மோகினியெ ன்ற குளிகையாச்சு, செறிந்திடவேயிரு நாலுதீர்த்தாயானால் செகம றிய வண்டமாசித்தியாச்சு, பிறிந்திடவே பதினென்றே தரமுந்தீர்ந் தால் பேரானகாமதேவர் குளிகையாச்சு, கறிந்திடவே பதின்மூன்று தரத் தீர்த்தாயானால் கமலினியாந் குளிகையென்ற நாமமாச்சே. 522

ஆச்சப்பா பதினைந்து தரமுந்தீர்த்தா லப்பனேசந்தான குளி கையாச்சு, போச்சப்பா பதினேழுதரமுந் தீர்த்தால்போரான சுருப மென்ற குளிகையாச்சு, வாச்சப்பா குளிகைதனை வாயில்வைத்து வட கடலுந் தென்கடலு மருவலாகுந், தோச்சப்பா யண்டத்தில் மரிப்பு க்கிச் சுருபமெனச் சிலம்பொலியில் மேவலாமே. 523

மேவவே துரிசியென்ற குருவைத்தொட்டு விளம்புகிறேன் தா சானபூவைவாங்கிப் பாவவேதுரிசியிட்டுப் பிழிந்துக்கொண்டு பரு வான அயச்சட்டிக்குள்ளேவார்த்து, தாவவேநெடுங்கம் பிளிங்கமொ ன்றுதனைப்பொடித்து அயச்சட்டிக்குள்ளேவைத்து, காவவேவெடியுப் புக்காசெடையைவைத்துக் கணமானவடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டே.

மூட்டவேவெந்துநன்றாய் மெழுகுமாகுமுனியவேவழித்தெடுத்த துப்பிங்கானில்வைத்து, நாட்டவேநவலோகம் நூற்றுக்கொன்றுநல மான மாற்றென்னபத்தரையேகாணும், ஆட்டவே தினங்குன்றியுள் ளேகொள்ள அருணைப்போல் தேகமுமாந் கண்டுகொள்ளு, பூட் டவேநரையெல்லா மாறிப்போகும் பொற்சடையோன் தேகமுமாந் கண்டுபாரே. 525

கண்டுபார்விராகனிடை துரிசிசன்னங் கணமானசதுரக்கள்ளி பாலிற்போட்டு, விண்டுபார் சாமந்தான்மூடிவைக்க விடுபட்ட சுத்த சலம் போலேயாகும், கொண்டுபார்வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான் கொடிதான அயச்சட்டிக்குள்ளே வைத்து, மண்டுபார் நாற்சாமஞ் சுருக்குப்போட மகத்தானவெள்ளையது மெழுகுமாமே. 526

மெழுகெடுத்து வங்கத்திலிடைதானீய மெதுவானவங்கமது நொறுங்கும்பாரு, அழுகெடுத்துவங்கத்தை வெள்ளியிலேதாக்க அப்பனேரசிதமது பொடியேயாகும், தழுகெடுத்துச் சூதத்தைச்சம னாய்ச்சேர்த்து தாக்கியரைபாற்றென்ற தண்ணீர்விட்டு, அழுகெடுத்து நாற்சாமமரைத்தபின்பு நலமாகவழித்தெடுத்து அயவகலில்வையே.

வைத்துமே அயவகலால்சீலைமண்செய்து வாகாகப்பத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு, தைத்துமே வெந்ததுங்குருவாய் நிற்குஞ் சம்சபங்களைண்ணுமல் வங்கநூற்றில், நைந்துமேயரிசெடைதான் குருமுடித்தாயானால் நலமானமாற்றென்ன பதினைந்தாகும் வெய்த்துமேசெய்ய அயந்தன்னிலிய விடுபட்டவெள்ளிய மாகுடபாரே. 527

பாரப்பா ரசிதமென்ற பாஷாணம்வைக்கப் பண்பாகச் சொல்லுகிறேன் மாணக்கானே, நேரப்பாசங்கினுட சன்னந்தானும் நிறுத்தல்லோ பலம்பத்து கல்வத்திலிட்டு, சேரப்பாசினமென்ற பொடிதான்பத்து சிறப்பான கல்லுப்பு பொடிதான்பத்து, வேரப்பாவெள்ளையென்ற பாஷாணம்பத்துமேவியதோர் சாரமதுபலமும் ரண்டே.

ரெண்டோடே சூதமதுபலமும்பத்து நேரப்பான திராவகத்திலெட்டுநாளாட்டி, தண்டோடே ரவிதனிலே யுலரப்போட்டுச் சாங்கமாய்ப் பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி, வெண்டோடேவாலுக்கையின் பாலேவைத்து விரவியே கமலம்போல் தீயைப்போடு, பண்டுடாடே பனிரண்டு சாமமானால் பக்குவமாய்ப் பலகைபோற் பதங்கமாமே.

ஆமிந்தப்பாஷாணம் பலந்தான்வாங்கி அயச்சட்டிக்குள் வைத்து அப்பால்கேரு, சாமிந்தச்சதிரக்கள்ளிப்பால்தான்சேரை சமர்த்துடனையெலியாலம்பலந்தான்சேரை, வேமிந்தரண்டுமொன்றாய்க்கலக்கி வைத்து விரவியதோர்குருநாபிபலம் பொடித்துப்போட்டு, ஊமிந்தமுன்றுநாள் கலக்கிவைத்து வற்பனமாந்தண்ணீராட்குருக்குபோடே

சுருக்கிடவேரசிதமென்ற பாஷாணந்தான் துடியானமெழுகாகுஞ் சுரண்டிவாங்கி, நருக்கிட்டவெள்ளியைத் தீர்த்தாயானால் நலமானரீவற்றிரசிதமாகும் முழுக்கிட்டமெழுகாலே சூதக்கட்டுமுயர்ச்சியாந்துரிசியது குருவுமாகும், குருக்கிட்டவாதமொன்று பார்ப்போமென்றுங் குலாமானமாதியல்ல குருடனாமே. 531

குருடனென்றால் பத்தியுண்டு பயப்பத்தியுண்டு குரங்கானவாதியென்றாலிலை தழையைத்தேடி, குருடனைப்போலொன்றோடே யொன்றைச்சேர்ந்து முயற்சியாயுரைத்தங்கே புடத்தைப்போடு, திருடனைப்போல்விழித்தங்கே யெடுத்துப்பார்த்துச் சீயென்று யெறிந்து விட்டுப் பின்னென்றைப்பார்ப்பான், கெருடனைப்போல்ஞானமுற்றவாதியென்றால் கேள்வியாய்ச்சடுகாமல் குருதேடுவானே. 532

குருத்தேடியவர்கள்சொன்ன மொழியைக்கேட்டுக் குறையாதே சாஸ்திரத்தை தேடிச்சேர்த்து, கருத்தேறிக் கைம்முறைகள் சண்டு தேறிக் கலங்காதேயோகத்தை நின்றுதேறி, உருத்தேடியுட்கருவிற்பு

கருவையறிந்து உடலறிந்தவுயிர்நிற்குந் தானந்தேடி, அருள்தேடி
யாத்தானையறிந்துதேடி யவள்சொல்லக் கேட்டுணர்ந்து வாழம்பாரே

பாரப்பா துரிசியென்றசன்னந்தானும் பதறாமல்விராகனெடை
யெடுத்துக்கொண்டு, நேரப்பாயெருக்கனுட பால்ரண்டுசேரில் நினை
வாகவதிலிட்டுச் சாமம்வைக்க, சேரப்பாகசடற்றிச் சலமாய்நிற்குஞ்
சிறப்பானகெவுரியென்ற பாஷாணந்தான், வாரப்பா அயச்சட்டிக்
குள்ளேவைத்து மறவாமல்நாற்சாமஞ் சுருக்குப்போடே. 534

போட்டுடனேமெழுகாகு மெடுத்துமக்காள் பேரானகாரீயம்
பலந்தானென்றில், நீட்டுடனேசரியிடையாய் மெழுகிலீயநேர்ப்பாக
வாங்கியது தூளாய்ப்போகும், மாட்டுடனேயதத்தில் தங்கமீயந்தால்
மலிந்துதங்கம்நொருங்கியே தூளாய்ப்போகும், ஆட்டுடனேயிதற்கு
நேர்குதங்காட்டி யரைத்துமுந்நீர் தன்னாலே பில்லைகட்டே. 535

கட்டியே அயச்செம்புக்குள்ளேவைத்துக் கனமானபத்தெரு
விற்புடத்தைப்போடு, உட்டியேகுருவாகும் நூற்றுக்கொன்றியலடி
யேபத்தரைதா னுயர்த்திமெத்த, துட்டியேயம்மெழுகுதங்கட்டுந்
துலையாதசரக்கெல்லாங் கொல்லும்கொல்லும், எட்டியேவெகுதூர
மோடுமோடு மெடுக்கெடுக்கத் துலையாத ஆற்றுமாமே. 536

ஊற்றானதாளகந்தான் பலத்தைவாங்கி யுறுதியாஞ்சன்னத்தில்
சுத்திபண்ணி, மாற்றானவயச்சட்டிக்குள்ளேவைத்து மருவவேயிலைக்
கள்ளிப்பாலுக்குள்ளே, நீற்றானதுரிசியென்ற சன்னம்போடு நீராக
முறித்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு, காற்றானதாளகத்திற் சுருக்குப்
போடக் கனமானமெழுகாகு மெடுத்துக்கொள்ளே. 537

கொள்ளவேசுத்தித்த செம்புவொன்றுகுவிந்துநின்று வருகையி
லேமெழுகொன்றிய, மெள்ளவேவெங்கலம்போல் தகர்ந்துநிற்குமேதி
த்துவருகையிலே தங்கமீயத், தள்ளவேசுமுன்றுவொன்று யாடும்
போதுதங்கத்தின் சரியிடைக்குநாகமீய, அள்ளவேசுட்டி யெல்லாம்
பொடியாய்ப்பண்ணி யதிகமாய்ச்சூரணத்தைச் சரியாய்க்கூட்டே.

கூட்டவேசுதந்தான் கெந்தகத்தில்கொட்டி குறிப்பாகமுன்பா
லின் தண்ணீராலாட்டி, நாட்டவேபில்லைபண்ணி அயச்சிமிளில்வை
த்து நயமாகமெல்லாடி மண்சிலைசெய்து, வாட்டவே பத்தெருவிற
புடத்தைப்போடு மகத்தானசெந்தூரம் ரவிதானப்பா, ஆட்டவே
மதிதன்னிலுந் துற்றுக்கொன்றிய வருணனைப்போற் சிவப்பானதங்க
மாமே. 539

தங்கமாம்குருபட்டால் சூதங்கட்டுஞ் சாவென்றபேர்போச்சத்
தேகத்துக்குப், பங்கமாஞ்சரக்குகளிற் போட்டுப்போடப் பதைத்த

ங்கே கட்டிப்போந்துரவோடுங், கெங்கையாஞ்சாறு வரத்தழைக
 ளெல்லாங் கெடியாகப்பிசைந் தழுத்திப்பிழியத்தன்னீர், சங்கையா
 முட்கொள்ளக் காயசித்தியாகிச் சதகோடியுகம்வரைக்கு மழியா
 தெண்ணே. 540

சிவப்பு யெவாச்சாரம்

எண்ணவே சிவப்பானயெவாச்சாரத்தை யிதமாகக்கேளுங்கள்
 மாணுக்கானே, யண்ணவேவெடியுப்பு ரண்டுபத்துபலந்தான் பருவ
 முடன்சீனமது யிருபத்தைந்து, கண்ணவேரண்டையுந்தான் கல்வத்
 திலிட்டுகாரமாம்நாயுருவிச் சாற்றலாட்டி, தெண்ணவேதெல்லுப்
 போல்பில்லைகட்டித் திறமான ரவிதனிலே காயப்போடே. 541

போடவேதினமூன்று காயகாயப் பொருக்கான பின்பெடுத்துக்
 கலையத்திட்டு, ஆடவேசக்கரமம்பானேமேலே யணைத்தாப்போல்வை
 த்திட்டு மாசிமண்பூசி, நீடவேயடுப்பில்வைத்துத் தீயைமூட்டு நினை
 வாகவெள்ளைநீர் வருகும்பாரு, வாடவேசிவந்தநீர்பன்வருகுமுக்கால்
 மகத்தானபிங்கானி லெடுத்துவையே. 542

வைக்கவேயரக்காலே குப்பிபண்ணி வருகிறதோர் திராவகத்தை
 யதிலேவாரு, ரைக்கவேவெள்ளைதன்னை வீசிப்போடு நவாச்சாரமொ
 ருசேரைக் கல்வத்திட்டு, ஐயிக்கமேதிராவகத்தாலாட்டு ஆட்டுஅறு
 சாகமாட்டியபின் வழித்தெடுத்து, பைக்கவேபரும்பிங்கானறன்னில்
 வைத்தும் பருவமாய்த் திராவகத்தை வாங்கிக்குத்தே. 543

குத்தியேரவியில்வைத்து மூன்றுநாள்தான் குறிப்பாகத்தணல்
 மேலே பிங்கான்வைத்துப், பத்தியேபொடிபொடிபோல் வறுத்துக்
 கொண்டு பருவமாய்காசிப்பன்ற மேருக்கேற்றி, அத்தியேயரைமாசி
 மட்டும்போடு அளிகானவாலுகையின் மேலேவைத்து, எத்தியே தீப்
 போடுகமலம்போல யிதமாகப்பனிரண்டு சாமந்தானே. 544

தானென்றநாற்சாமம் மெரித்துப்போடு சாதகமாயிராக்கால
 மாற்ப்போடு, கானென்றமூன்றுநாளானபின்பு கடுங்குப்பியெடுத்
 துடைத்தால் தேங்காய்போலத், தேனென்றசிறுதிடத்திற் சிவந்து
 காணுந் திரும்பவதைக்கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, வானென்ற
 திராவகத்தைவிட்டுஆட்டு பரும்பிங்கான் நனிலிட்டுத் திராவகத்
 தைக் குத்தே. 545

குத்தியேநாள் மூன்றுரவியிற்போடு குவிந்தபின்புதணலுக்குள்
 வறுத்துப்போடு, எத்தியேபொடியாக்கி மேருக்கேற்றி யிதமானவா
 லுகையிற்றீயைமூட்டு, பத்தியேகமவம்போ லெரிப்பாய்ப்பா பனிர

ண்டுசாமமுந்தான் கடந்தபின்பு, தத்தியேகுப்பியைத்தானுடைத்து
ப்போடு தணலில்நிற்குந்தங்கமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 546

கொள்ளவேமுன்போலே திராவகத்தாலாட்டு குவிந்தபின்புநீர்
க்குத்திரவியிற்போடு, அள்ளவேதணலுக்குள் வறுத்துப்போடு அதி
கமாங்காசியென்ற மேருக்கேற்றி, தள்ளவேவாலுகையிற்பயை மூட்
டித்தனையெடுத்து முன்போலப்பாவனையேசெய்து, துள்ளவே யேழு
தரந்தீர்த்தாயானால் சூரியன்போல்வந்திருக்குஞ் சாரந்தானே. 547

சாரந்தான்பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு சமர்த்தாகச்சூதமது
பலமுட்பத்து, வாரந்தாந்தங்கமது ரண்டரையேபலந்தான் மருவிந
ன்றாய்லேசாக் கல்வத்திட்டுத், தீரந்தானெலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு
திரளவகைமூன்றாள் பொடியாய்ப்பண்ணி, காரந்தான் காசியென்
றமேருக்கேற்றி கனமானவாலுகையில் வைத்திடாயே. 548

வைத்துமேபனிரண்டுசாமந்தியை மறவாமல்போட்டுவரத் தீபம்
போல, மைத்துமே மாதளம்பூப்போலையாகும் மைந்தனேவேறென்
றுகுப்பிக்கேற்றி, வைத்துமண்சிலையினாற் காற்றோடாமல் நலமாகக்க
ட்டிவைத்து ஆயிரத்துக்கொன்று, தைத்துமேகாசிடதான் கொடு
ப்பாயானால் தங்கமதுபதினாறு மாற்றுமாமே. 549

தங்கமேயாச்சதென்று கெர்விக்காதே தளராமல்காயத்தைசித்
திபண்ணு, பங்கமேவாராமல் தினம்பணந்தானுண்டு பளபளக்கு மு
டம்பெல்லாம் பாலையாவாம், அங்கமோசீரமது பவளம்போலாம்அ
ரனுண்டகற்பமிது யானுமுண்டேன், சிங்கமேயிலவென்பார் நரை
யோயில்லை செகமெல்லாங்குன்றியிடைக் கொவ்வாவாரே. 550

ஒவ்வாதுளகம்பசாரத்துக்கு உத்தமியாமனோன்மணித்தாய்பிள
ப்புமெத்த, சவ்வாதுவுடன்குடிச் சரக்கிற்பூசித் தணலிலேவாட்டை
யிலேசவளையாகும், கவ்வாதுநவலோகம் படிசூமுன்னே கனகமயமா
கிவிடுங்கணக்கோமெத்த, பவ்வாதுவுலகத்திற் கெட்டபேர்கள்பரியா
சமென்பார்கள் பாஷாண்டிதானே. 551

பாஷாண்டிமெத்தவுண்டு லோகத்துள்ளே பாவாக அவனோடே
பேசவேண்டாம், பாஷாண்டிவாதமுண்டோயென்றுகேட்டால் பண்
பாகச்செய்தொழிலேவாதமொன்றுசொல்லு, பாஷாண்டி வைதாலு
ஞ்சுகித்துக்கொண்டு பயபத்திமார்க்கமாய் விசுவஞ்சொல்லிப், பா
ஷாண்டிமுகத்துமுன்னேநிற்குமுதேவி பாங்கான தேசம்விட்டு மறு
தேசம்புக்கே. 552

புக்கவேளுனமுற்ற வாதியுடன்பேசு சிறப்பான மனிதருடன் பேசவேண்டாம், மக்கியமனதடக்கிப் போதம்பாரு மகத்தான பெரியோர்க்குத்தொண்டுபண்ணு, எக்கியமூலத்தைக்குப்பிக்கேற்று இயலானதளங்களெல்லாஞ்சீசுதித்தேறி, நக்கியேவமுதத்தை மவுனமுன்னிராதாக்கள் ரிஷியுடையமரபில்லில்லே. 553

நில்லென்று அறுபத்துநாலுமாபுள்ளே நிலைத்துரிற்கும் வர்தசித்திகுளிகைசித்தி, கல்லென்றகாயசித்திகெவுனசித்தி கலையுடனே காயசித்திஞானசித்தி, வில்லென்றவெட்டெட்டுஞ்சித்தியுண்டு மேதினியுங்கொள்ளாது கரைகொள்ளாது, சில்லென்றகாடுபோற்ச;த்திரங்கன்மெத்த செப்பரிது உரைகானில்வாதந்தானே. 554

வாதந்தான்முன்பின்னாய்ச்சொல்லிவைத்து மறைத்தாரே சரக்கென்றவைப்புதன்னை, நீதந்தானுதியுப்பை யிழுக்காய்ச்சொல்லிநிலைத்துரிற்கும் வீரத்தைமறைத்துப்போட்டார், வேதந்தான்முடிவுக்குவொப்பாய்வின்ற வீரத்தைவைத்தாலே வாதமாகும், பாதந்தானில்லாமல் நடக்கப்போமோ பரிவாகச்சிவந்திருந்த சாரந்தானே. 555

சிவந்திருந்தசாரத்தின் மகிமைசொல்லச் சித்தர்முதல்ரிஷிகளுக்குமுடியாதப்பா, உவந்திருந்தகாலாங்கி நாயனார்சொல்ல உண்மையாய்க்கேட்டிருந்துயானுங்கண்டேன், நவத்திருந்த சூதத்தைத் துரத்திக்கொல்ல நலமாகவெகுகளுக்கு நல்கப்போகார், தவழ்திருந்துபிள்ளைசென்றுநடந்தாப்போல சரக்கெல்லாங் கண்ணிமைக்குள் கொல்லுந்தானே. 556

கொல்லுகிறகருவேது பென்றயானால் குருந்தபடி சொல்லுகிறேன்குறிப்பாய்கேளு, வெல்லுகிறசூதமென்ற கெந்தியொன்று விடுபட்டதாளகமுஞ் சிலையும்லிங்கம், அல்லுகிறசிவப்பான சாரமொன்று அப்பனேபழச்சாற்றால்சாமமாட்டி, தெல்லுகிறபில்லைத்தட்டியுலரப்போட்டு சிறப்பானஐங்குகையில் வைத்திடாயே. 557

வைத்துமேசிலைசெய்துபுடத்தைப்போடு வயிரவற்கு வஸ்துசத்தியுசைபண்ணி, கைத்துமேவசத்தைவாங்கிப்போடு களங்காகவையிருக்கும்நவலோகத்தில், ஐந்துமே ஆரத்துக்கொன்றுபோடு அப்பனே மாற்றென்னபணிரண்டாகும், கைத்துமேகாவிக்கு உப்புக்கேகா நலமானசிஷருக்குத் தொழிலில்லைசொல்லே. 558

சொல்லவேசூதத்தைகட்டுதற்கு களுவாகவழிசொல்வேன் கேளுமக்காள், அல்லவேயிருப்பகலிற்பழச்சார்விட்டு அதிதமென்றசாரத்தைப்பொடியாய்ப்பண்ணி, மல்லவேசூதமொரு பலத்தைவிட்டு

மறவாமல்தணலில்வைத்துப் பொடியைத்தூவு, கல்லேவகட்டியது ம
ண்போடுங் கரியில்வைத்து உருகிடவேசிதாமே, 559

ஆம்பாயிச்சாரம்பொடியாய்ப்பண்ணி அப்பனேமஞ்ச ளென்
றகருவைப்போட்டு, ஓம்பாரவியில்வைக்கத்தயிலமாகும் உற்பனமா
ம்பணவிடைதான் தயிலங்கொள்ள, போம்பாசாவுபொய்யாக்கற்ப
காலம்புகழான வயிரம்போலிருக்குந்தேகம், காமப்பாவித்தைக்குமெ
த்தநன்று கைவிட்டருத்திரம்போ லாடும்பாரே. 560

பார்க்கவேதுரிசியொரு வைப்புச்சொல்லப் பண்பாகச் செம்பா
லேபாணைபண்ணி, கார்க்கலேகல்லுப்புப் பொடியாய்ப்பண்ணி காணி
துக்குப்பதினூறில் வெடியுப்புச்சீனம், நிர்க்கவேலிருத்தந்தபாணையிலே
போட்டு இதமானபழச்சாறுமோரும்வார்த்து, ஆர்க்கவேமல்லுடிப்பு
தைத்துப்போடு ஆறுதிங்களானபின்பெடுத்துப்பாரே. 561

எடுத்துப்பார் பச்சையாய்க்கடடியாக இதமான வயிரம்போல்
துரிசியாகும், அடுத்துப்பாருப்பதுவுஞ்சத்தியாச்ச அப்பனேசெம்ப
துவுஞ்சிலமுமாச்ச, கடுத்துப்பார்தயிரதுவும் விஷனுவாச்ச கலந்து
நின்றகழச்சாறு பிருமாவாச்ச, தொடுத்துப்பாரிதைக் குருவுசெய்யி
ல்வேதைதுலையாதுவாதத்திலாதியாமே. 562

வாதத்திலாதியென்றசூதக்கட்டு வகைசொல்வேன் பச்சையெ
ன்றுமயங்கவேண்டாம், நீதத்தில்துரிசியதுபலமுமொன்றுநேர்ப்பாக
ப்பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு, பூதத்திலிரும்பானகாண்டி தன்
னைப்புதுக்கியதண்ணீர்விட்டுக் கழுவிப்போடு. சூதத்தை நிறுத்தல்
லோ பலமும்போட்டு சுறுக்குடனே தண்ணீரை முக்கால்வாரே.

தண்ணீர்தான்கொதிக்கையிலே துரிசித்தூளைச்சாதகமாய்த்தூ
விவரத்தண்ணீர்மேலே, தண்ணீர்தான்சுண்டுவே மறுதண்ணீர்விட்
டுச்சாகாமல்தூவிவரத்தண்ணீர்சுண்டும், விண்ணீர்தான் மூன்றுதரம்
விட்டுக்காய்ச்ச மெழுகுபோலுருண்டிருக்குஞ் சூதந்தானும், தண்ணீ
ரைவிட்டுன்றாய்த் தோய்த்துத்தோய்த்துச் சிறப்பாகக்கழுவிவிடத்
திர்க்கமாமே. 564

திர்க்கவேயுருட்டியதைவைத்துக்கொண்டு செப்பரிய மத்தங்கா
ய்க்குள்ளேவைத்து, மூர்க்கமாய்ப்புடந்தண்ணைப்பேர்த்துப்போடு மு
யற்சியாய்ப்பின்பெடுத்துக்கழுவிப்போடு, ஆர்க்கமாய் வெள்ளியதன்
விராகனிடைபத்து வழகாகச்சிமிழ்போல திருவன் வைத்துப்பண்ணி
தூர்க்கதேசுதவுண்டை நடுவேவைத்துத்துப்பரவாய் மேல்முடி திரு
விப்போடே 565

திருவியே மறுசற்றால்நல்லயெண்ணை சிறப்பாகக்கல்வத்திலரை
மட்டம்வார்த்து, மருவியேவெள்ளியென்ற கிண்ணிதன்னைவட்டமிட்
டுவஞ்சல்போல்கல்வத்திட்டு, தருவியேமேலோடுகொண்டுமூடிச்சாங்
கமாய்மராஷமண்மேலேபூசி, கருவியேகலசத்தின் கழுத்துதன்னில்
கடுகியேபணம்போலத்தமருபோடே. 566

தமரிட்டுக்கலசத்தை ஆணிமேல்வைத்துத் தயங்காதே விரல்ப
ருமன்கிரியைப்போட்டு, கமரிட்டுவிளக்கேற்றிநாலுசாமங்கலங்காதே
யெரியிட்டு ஆறவிட்டு, அமரிட்டுவெள்ளியென்ற கிண்ணிதன்னை அ
சையாமல் திருகிலிடு உண்டைவாங்கி, பமரிட்டுத்தண்ணியிலேகழுவி
ப்போட்டு பத்துவிசையவிப்புடமாய்காயில்போடே. 567

காயிலேபோட்டபின்பு தண்ணீரிற்கழுவிக்கசகாமல்வெள்ளியி
டசிமிளில்வைத்துப், பாயிலேமுன்போல யெண்ணையிலே போட்டுப்
பக்குவமாய்நாற்சாமமெரித்துபின்பு, கோயிலேயிப்படிதா னூறுபுட
ம்போடு பேரானயெண்ணையிலே பத்துவிசையோடு, தோயிலேவெள்
ளியைத்தாநடித்துபோடு சிறப்பானவெள்ளியைத்தானீயம்விட்டுதே.

ஊதியேமுன்னிரையில் சிமிள்போலப்பண்ணு உத்தமனே புத
ம்பத்துவெரிப்புப்பத்து, பாதியேயிப்படிதான் செய்துகொண்டு பரி
வாகக்கரியில்வைத்து வருக்கஆடும், கோதியேதங்கமிட்டு வருக்கிக்
கொண்டு குறிப்பானநாகமதுகூடவிட்டு, ஆதியேசகளுகப் பொடியா
ய்ப்பண்ணி அற்றகெந்தி சூதமிடைசரியாய்க்கூட்டே. 569

கூட்டியேகல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி கொடியான மல்லி
கையின்சாற்றலாட்டி, நீட்டியேமூன்றுநாளரைத்தபின்பு நேராகப்
பொடிபண்ணிகுப்பிரகேற்றி, மூட்டியேவானாகையின் மேலேவைத்
துமுயற்சியாய்த் தீயிட்டுக்கமலம்போல, ஆட்டியேபனிரண்டுசாமமா
ன லருணநிறம்போலாகும் வேதைகேளே. 570

கேளப்பாநூற்றொன்றுலோகத்தோடுங்கெடியானமாற்றென்ன
யெட்டுமாகும், வேளப்பாருளிகைக்குச்சாரணையே செய்தால் விரவி
பேகோடிலட்சங் காணலாகும், தாளப்பாஆசண்டு தயங்கவேண்டாந்
தயங்காதமூலிகையிலாச்சமெத்த, பாளப்பாதுரிசவிட்டு சூதக்கட்டு
படுசருக்கு மூலிகையிற் காட்டாதென்னே, 571

என்னவேவுபசரங்கள் நூற்றிரண்டுபத்து ஊலேகளினால்கருக்கிட்
டால்சத்துவாரா, பண்ணவேபாஷாண மறுபத்துநாலும் படுமுன்னே
நட்டாகச்சுன்னம்மா கா, மண்ணவேயுப்புவகையிருபத்தஞ்சுமல்லிகை

பூப்போல்மலர்ந்து சன்னம்மாகா, தன்னவேகாரசாரங்களாலேசகல
முந்தான் கடினவாங் குருவுமானே. 572

ஆம்பாபுலிகையிற் சிறிதுவுண்டு அந்தவித மூலிகைதான்
மனுடருக்கெய்தா, வாமப்பாமலைகளிலே யுண்டுவுண்டு மகத்தான
கல்லருகில் சூதமுண்டு, தாமப்பாமனிதாங்கே சஞ்சரிக்கப்போகார்
சஞ்சரிப்பார் நாதாக்கள் ரிஷிகள்சித்தர், போமப்பாமனிதருக்குச்
சாரகாரம் புகழாதிவாதத்தில் துரிசியாமே. 573

ஆதியாந்துரிசியொன்றில் களங்குசொல்ல அறைகிறேன் பண்
பாக வறிவுள்ளோர்க்கு, பாதியாந்துருசியிலே ஒருபலமேதூக்குபண்
பாகக்கெந்தியது பலமேமுக்கால், வாதியாஞ்சூடனதுபலமரைதான்
போடுமாசற்ற வீரமதுபலமுங்கால்தான், பேதியாம்பிதுமூன்றுமூமி
நீர்விட்டுப் பிலக்கவரை நாதசாமம் பின்புகேளே. 574

கேளுநீமெழுகாகும் பதத்தில்வாங்கிக் கெடிபடவே துரிசியின்
மேலப்பிப்பாடு, வாளுநீயுலர்ந்தபின்பு அதின்மேற்போட வகையா
கச்சண்ணம்புக் கவசம்பாடு, தாளுநீயுலர்ந்தபின்பு சீலசெய்துதண
லிலேபூதின்றாய்க் கவம்வாங்கி, நீளுமேநீரியதைக் குகையில்வை
த்து நேராகவிடலிருக்க மணியுமாமே. 575

மணியெடுத்து அடித்தாக்கால்ரவியுமாகு மாசற்றவெள்ளிதனில்
நாலுக்கொன்று, தனியாகவுருக்கிடவே மூன்றுமாற்று தப்பாதுகை
கண்ட தொழிலுமாகும், அணியாகயிச்செம்பு களங்குசெய்ய அப்
பனேசெந்தாரங் குருந்தான்செய்ய, கணியாகநாலாறுங் காணுங்
காணுங் கருத்திதுக்கருளென்றால் கெந்திதானே. 576

தானுஞ்ஞாநியென்ற செந்தூரத்தைச் சாற்றுகிறேனிதுவேகு
முன்னேபாரு, தேனாகும்வெடியுப்புச் செயநீர்தன்னில் சிறந்துநின்ற
துரிசியொரு பலந்தானெட்டு, காணுஞ்செயநீரில் தோய்த்துத்தோ
ய்த்துக் கடுரவியில்போட்டுவர சனந்தானேழு, பாணாகும்வெடியுப்பு
மூன்றுபத்துபலந்தான் பண்பானசினமது முப்பத்தஞ்சே. 577

அஞ்சவேதல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி யப்பனேகழுதையிட
ரத்தம்வார்த்துத், துஞ்சவேபரைத்துநன்றாய் வில்லைபண்ணித் துடி
யானரவிதனிலே யுலரப்போட்டு, மிஞ்சவேகல்வத்திற்போட்டுநீயு
மேலானசக்கரமாம் பாணைவைத்து, கெஞ்சவேயுருந்தரைத்துச் சீலை
செய்து கெடியானவாடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டே. 578

மூட்டவேலோடிப் புகையோடொக்க மூக்காலேசலம் விழு
கும்வெள்ளைநீராய், ஆட்டவேவெள்ளையைத்தா னகலவைத்துஅதன்

பின்பு சிவந்தசலம்வருகும்க்காள், பூட்டவேபிங்கானில் வாங்கிவாங்கிப்பேரான அரகாக்கேகுப்பிபண்ணி, நீட்டவேயதில்வாரு கரையாதப்பா நேரானலோகமென்றால் கரைந்துபோமே.

579

போமெனவேரவியில்வைத்துத் துரிசியைநீவாங்கிப் பொடிபண்ணிக் கல்வத்தில் திராவகத்தைவார்த்து, ஆவெனவே யறுசாமமரைத்தபின்பு அப்பனேமறுபிங்கான் றன்னில்வைத்து காமெனவே நீர் குத்திரவியிற்போடு கலங்காதேழுன்று நாளானபின்பு, தாமெனவே தணலுருகுவுறுத்துப்போட்டுத் தயங்காதே பொடிப்போலே மேருக்கேற்றே.

580

ஏற்றியேதீழுட்டு பனிரண்டுசாமம் இதமாகக்கடந்தபின்பு ஆறுவிட்டு, மாற்றியேபுடைத்தெடுத்துக் கல்வத்திலிட்டு வாகானதிராவகத்தி லரைத்துமுன்போல், தூற்றியேசெரும்பிங்கான் றன்னில்வைத்து துடியானதிராவகத்தைக் குத்துகுத்து, ஆற்றியேதணலுக்குள்வறுத்துப்போடு அதீதமாங்காசியென்ற மேருக்குப்போடே.

581

போட்டுமேவாலுகையின் மேலேவைத்துப் பொலிவாகத்தீபம்போல் தியைப்போடு, ஆட்டுமேபனிரண்டுசாமமான லப்பனே ஆறுவிட்டு யெடுத்துப்பாரு, காட்டுமேஐந்துதர மிப்படியேபண்ணுகசடற்றவருணைப்போல் சிவந்துகாணுந், தீட்டுமேஅம்மரத்தைக் கத்திகொண்டு செதுக்கியதோர் வாரெருக்குந் துரிசியாட்டே.

582

ஆட்டானசெந்தூரம் நவலோகத்தி லணைத்திடவே பத்தரைதாலுயிரத்துக்கொன்று, மூட்டானகுதகத்தைக் கரண்டியிலேவிட்டு மூந்துறின்ற செந்தூரமாறை யிலைக்கட்டு, காட்டானசாறதனைப்பிழிந்தாயானால் கனகம்போல் திரண்டுருண்டு மணியுமாகும், வாட்டானசூடன் தீக்குள்ளேவாட்டி மருவநன்றயுருக்கிடவே சோதியாமே. ()

சோதியாங்குளிகைதனை வாயில்வைக்கச் சுக்கிலத்தம்பனையாகும் வசியமாகும், வாதியாங்கைக்குளிது இருந்துதென்றால் வாதாடிசண்டையிட்டோர் வணக்கமாவார், சாதியாங்குலங்களென்று தர்க்கம்யேசிச் சண்டையிட்டமயிர்பிடித்துச் சாகவேண்டாம் பேதியாங்காயத்தை சித்திபண்ணி பேரானசித்தினிட மரபில்நில்லே.

584

சித்தரென்றநாமமது யெதினாலாச்ச சிவவிந்தைகட்டியதோர் தீர்மையாலே, பத்தனென்றநாமமது யெதினாலாச்ச, பானமென்ற தூசிக்கா பருவத்தாலே, நித்தனென்றநாமமது யெதினாலாச்ச நினைத்தாறுதலங்கண்ட நினைவினாலே, முத்தனென்றநாமமது யேதுக்காச்ச மூச்சற்றஞானவிடங்கண்ட ஞானியோர்க்கே.

585

ஞானிகா நென்றுசொல்லி வாய்ப்பேசாமல்மாண்பர் நலமான
அவ்வேடம் பூண்டுகொண்டு, யோனிதனக்காசை சாத்திரங்கள் சொ
ல்லி வுண்மையாயென்ற மந்திரங்களுபதேசித்து, பானியென்ற பண
ம்பரித்துப் பொய்கள்சொல்லி பார்த்துக்கொள்வேனென்று நாகத்
தில்புக்கி, சூணியென்ற நோய்வந்தா லமைத்தபடியென்று சுழன்ற
லைவார் ஞானியல்ல வேடத்தோரோ 585

வேடமாந்துரிசியென்ற செந்தூரம்பலந்தான் விளங்கியதோர்
சுத்தித்த பூரமெகன்று, காடமந்த தங்கமென்றரேக்குத்தானுங் கடு
கவே யரைப்பலந்தான் கூடவிட்டு, பாடமாம்பெற்றலையின் சாற்றா
லாட்டு பக்குவமாய்ப் பொடியாக்கிக் குப்பிக்கேற்றி, வாடமாம்வாலு
கையின் மேலேவைத்து வளமாகபனிரண்டு சாமத்தீபெரியே. 586

தியெரித்து ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு சிதப்பென்றால் வெகுசிவ
ப்பு அருணன்போலாம், ஆயெரித்துநவலோக மாயிரத்துக்கொன்று
அணைத்திடவே பதினாறு மாற்றுமாகும், பாயெரித்து பணவிடைதா
ன் தேனிலுண்ணு பளபளக்குமுடம் பெல்லாமண்டலத்தில், மனம்
வெருத்து வறுமையுற்றா லென்னஞானம் வழங்கியதோர் சித்தியெல்
லாமண்ணாய்ப் போமே. 587

மண்ணாசை கொண்டல்லோ சிறிதுபேர்கள் மாயமாம்வாசனையி
லிறந்துபோனார், பெண்ணாசை கொண்டல்லோ சிறிதுபேர்கள் பொ
ன்தோற்றுப்பேயராய் மாண்டுபோனார், உண்ணாசை கொண்டல்லோ
சிறிதுபேர்கள் உலுத்தறாய்ப்பிச்சை யெடுத்துண்டி றந்தார், கண்ணா
சைபசவுக்கு யிருக்குமாப்போல் கலக்கமற்றஞானிக்குவேடமென்ன
சொல்லே. 588

இந்துப்பு வைப்பு.

வேடமாயிந்துப்பு வைப்புச்சொல்வேன் விளங்கியதோர் நாலா
டுப்பு வரிசையாய்க்கட்டி, பாடமாமடிகனத்த சட்டிவைத்து பருவ
மாய்க் கடனீரிலுப்புக்காய்ச்சி, கோடமாமரத்தினந் தினமுங்காய்ச்
சிக் காய்ச்சிக் கொட்டியே வடிப்பாரமுள்ளபானை, காடமாய்நிறைத்
திட்டு வடுப்பிலேற்றிக் காடாக்கினியாகவே தீயைமுட்டே. 589

முட்டவே வெந்துருச்சிச் சலமாய்நிற்கு முனையாக முப்பத்துக்
கொன்றுசீனம், நீட்டவே வெடியுப்பு முப்பத்துக்கொன்று நேராகப்
பொடி பண்ணியதிலேபோடு, ஆட்டவேவெந்து வொன்றாய்க் குழம்
பாய்நிற்கும் ஆறவிட்டும் பாணையைத்தானுடைத்துவாங்கி, காட்ட
வே வெளுப்பாகக் கட்டியாகுங் கல்லுப்பில் செய்தாக்கால் சிவந்து
போமே. 590

சிவக்கின்ற இந்துப்புவர்த்தத்துக் காய்ச்செய்கின்ற பேர்களுக்குக் கல்லுப்புச்சுளுக்கு, பவக்கின்ற லோகத்தோர் கல்லுப்பில் செய்வார் பரங்கியென்றால் கடல்நீரிலுப்புக்காய்ச்சி, கவக்கின்றவண்ணார் தன்னுப்பப்போலச் சதுரமாய்க் கட்டில்வைத்துச் செய்வாரையா, அவக்கின்ற கட்டியாய் வெளுப்புமெத்த ஆகையால் சுண்ணாம்புக்கிதுதா நென்றே.

591

கெந்தியுப்பு.

நன்றெனவே கெந்தியுப்பு வைப்புக்கேளு நலமாகக்கடல்நீரிலுப்புக்காய்ச்சி, கண்டனவே யடிகனத்த பாணையிலேபோட்டுக் காய்ச்சினதோருப்புக்குப் பதினாறிலொன்று, தண்டனவே சரைகெந்திபொடித்துப்போட்டுச் சாதகமாய் முப்பத்துக்கொன்றுநீலம், பண்டெனவே வெடியுப்பு மப்படியேயாரும் பாங்காகப் பொடித்த தெல்லாங்கூடப்போடே.

592

கூடவிட்டு வடுப்பேற்று யெரிநாற்சாமங் கோடிகோடாக்கினியார் தீயைப்போடு, ஆடவிட்டுஉப்புருகிற்கும்போது அதிற்போடு மருந்தெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி, வாடவிட்டு நால்காமம்மெரித்தபின்பு மயங்காதே சீதளமாயாறப்போடு, நாடவிக்கிப் பாணையைத் தானுடைவாங்க நலமானவயிரம்போ லுப்புமாமே.

593

உப்பானகெந்தியது திராவகத்துக்காதி உத்தமனே சாரணைக்கு முதலியாரும், தப்பானசொல்லில்லை கருமறைப்போயில்லை சத்தியமாய் நான்பார்த்தபடிதான்சொன்னேன்; சப்பானஅஞ்சு கொம்பில் மனந்தான்சென்று கலகத்தில்கிழுகாதே கருத்தூன்றிப்பார், அப்பான வுப்புப்போல் நேர்மைபாரு அழும்பருடன் பேசாமலிருக்க நன்றே.

594

குடோரி.

நன்றெனவே குடோரியொன்று சொல்லக்கேளு நலமானவெடியுப்பு நாலாங்காய்ச்சல், கன்றெனவே பலம்நாலு கல்வத்திலிட்டு, காணிதுக்கு சமனாகப்பூறியோட்டு, வின்றெனவே வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான் வெங்காரம் பலம்நாலுபொறித்துப்போட்டு, தன்றெனவே தாளகமும் நாலுபலமேபோட்டுச் சாதகமாய்ச் சூதமது பலமும் நாலே.

595

நாலோடு அரைபலந்தான் சாரம்போடு நலமாககல்லுப்பு வறுத்துப்போடு, சாலோடு நாலுபலங்கூட்டிப்போடு தனையெல்லா மெருக்கினுடபாலினலே, காலோடு மறுசாமமரைத்து நன்றாய்க் கனமான ரவிதனிலே பொடியாய்ப்பண்ணி, மேலோடுகாசியென்ற மேருக்கேற்றி விரவியேயரைவாசி மட்டும்போடே.

596

போட்டுமே வாலுக்கையின்மேலேவைத்துப் பொலிவாகத்தீழும்
டுகமலம்போல, வாட்டுமேபனிரண்டு சாரந்தானும் பதமுமல்போட்
டுவா கமலத்தீயாய், ஆட்டுமேயாறவிட்டு பெடுத்துப்பாரு அரகராவ
யிரம்போல் பதங்கித்துவிற்கும், காட்டுமேசத்துகளில் கரைரீராகத்
கண்ணிட்டு ஈயம்போலிருக்குத் தானே. 597

சூடன் வைப்பு.

தானென்ற சூடானதுவைப்புக்கேளு தனித்துவின்ற வாழையுட
கிழங்குத்தண்ணீர், தேனென்றபடிபத்து அளந்துகொண்டு சிறப்பா
னசெம்பினுட பாண்டத்திலிட்டு, வேனென்ற வெடியுப்பு நாலுப்
த்து பலந்தான் வெகுளாமல் பொடிபண்ணிக் கூடப்போட்டு,மான்
ன்ற வடுப்பேற்றியெறிநேர்பாக வற்றியெல்லாம் குழம்புபோல் வரு
கும் பாரே. 598

வருதல்கண்டு கருவாயின் பட்டைதன்னை வகையாகத் தூள்ப
ண்ணித் தயிலம்வாங்கித், திருதல்கண்டுபடிதானுங் கூடவிட்டு சிறப்
பான புட்டானபதத்திற்காய்ச்சி, கருதல்கண்டு ஐறக்கியே ஆறவிட்
டுக் கசகாமலுளிகொண்டு வெட்டிவாங்கி, அருகல்கண்டு பாணிதனி
லடைத்துப்போடு ஆச்சரியஞ்சூடெனன்ற பேருமாச்சே. 599

ஆச்சிந்த சூடனைத்தாள் பொடியாய்ப்பண்ணி அசண்டசெம்பு
பானைதனிற் கால்வாசுபோட்டு, பாச்சிந்தசெம்பினுட சூடத்துநீரை
ப்பக்குவமாய் மேல்வைத்துச்சீலைசுற்றி, காய்ச்சிந்த அடுப்பேற்றிக்க
மலம்போலக் கைபொருக்கத் தண்ணீரைப் பதத்தைப்பார்த்து,சீச்சி
ந்த ஆவிவிடுத்துப்பார்க்க கண்ணியென்ற கற்பூரமாகும்பாரே. 600

பாரப்பாகிண்ணியென்ற கற்பூரத்தில் பக்குவமாய்க் கட்டின
தோர் சரக்கையெல்லாம், வாரப்பா பரிசுற்றி வாட்டென்றதெல்லா
மைந்தனை யிதினுடைய தீயில்வாட்டு, நேரப்பாபுகையடங்கி பரியு
ள்ளவாங்கி நேர்ப்பாகச் செந்தூரமாகும்பாரு, காரப்பாவிளக்குதான்
கற்பூரவிளக்குக்கருகாமல் சிவக்குமிந்த தீபந்தானே. 601

அய முருக்கு.

தானென்ற அயமுறுக்க வித்தைகேளு சாதகமயெலியாலம்பா
லரண்டுசேரில், கானென்ற கெந்தகத்தைப் பொடியாய்ப்பண்ணி கன
மான நாலுபலங்கூடப்போட்டு, லவனென்ற வெண்காரம் பலமுமர
ண்டு மெலிவானகுடோரி கால்பலமும்போடு, ஊனென்ற செவ்வலி
க்கிழங்குதானும் உரலிலிட்டு யிடித்துச்சார்சேரவாரே. 602

வார்த்துடனே யெள்ளெண்ணை ரெண்டுசேரு வாகாகவுதுவெல்
லாமடிச்சட்டியுட்டு, பேர்த்துடனே யடுப்பேற்றி யெறித்துமெள்ள

ளப்பொங்காமல் தயிலமென்ற பதத்தில்வாங்கு, சேர்த்துடனே யாப்பொடிதான் பலமும்நாலு திறமானகார்த்தா லெடுத்துக்கொண்டு, ஏர்த்துடனே பிங்கானிற் பொடியைப்போட்டு இதமாகத் தயிலத்தில் பிசறிவையே. 603

வைத்துமே மூன்றுநாளானபின்பு வச்சிரமாங் குகைதன்னிலடைத்துமுடி, பொய்த்துமே சரவுலையில்வைத்துலுத பேரான அயந்தாநு முருகியாடும், னைத்துமே பொடியாடிகத் தயிலத்திற் கிசறிநலமாகமுன்போல வருக்கித்தீரு, தைத்துமேதா முருக்கித்தீர்ந்தால் கனமான அயந்தாநுநாகந்தானே. 604

நாகமாமயந்தாநுஞ் சிவந்திருக்கும் நண்பாகவிடைக்கிடைதான் தங்கத்திலீய்ந்து, பாகமாயுருகையிலே நாகமீயப்பதையாமல் நாகவங்கேகட்டிப்போகும், சாகமாங்கல்வத்திலிதனையிட்டு தனைப்பொடித்து நாகயிடைச் சூதங்கட்டி, ஆகமாஞ்சூதத்தில் ரெட்டிகெந்தி யரைத்துமே மல்லிகையின் சாற்றுலாட்டே. 605

ஆட்டுவது நாகரசமானபின்பு அப்பனே ரவியில்வைத்துபொடியாய்ப்பண்ணி, பூட்டுவது காசியென்ற மேருக்கேற்றிப் பேரானவா லுகையின்மேலேவைத்துக், காட்டுவாய்ப் பனிரண்டுசாமத் தீயைக் கமலம்போ லெறியிட்டுக்கலரவாங்கி, ஊட்டுவது நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று உட்புகுந்து பத்தரைதான் தப்பாவறே. 606

வாறுகேள் செந்துரங்குன்றியுண்ணு மண்டலத்தில் நரைதிரைகளெல்லாமாறுங், கூறுகேள்தேகமது கருங்கல்லாகுங் குத்தினால் மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போகும், தேறுகேள்தேகமது வுவாந்தகாலஞ்சென்றாலும் பதினாறுவயதுபோலாகும், வேறுகேள்வாசி பெல்லாழள்ளே நேரும் வெணியோடே மனங்கப்பண்ணும் பாரே. 607

காந்தசத்து.

பண்ணவே காந்தத்தின் சத்துகேளு பருக்கையாய்ப்பொடித்து அயச்சட்டியிட்டுக், குண்ணவே கொள்ளிலையின் சாறுவாங்கிக்குன்றாதே நால்சாமஞ்சிருக்குப்போடு, விண்ணவேவெள்ளாட்டு வுதிரம்வார்த்து விளங்கவேயதின் தோலில்வைத்துக்கட்டி, கண்ணவே குழிவெட்டி குப்பைக்குள்வைத்து கலங்காதே யிருபதுநாள்முடிப்போடி.

போட்டபின்பு யெடுத்து அதைக்கல்வத்தாடடிபுகழானகொள்ளிலையின் சாற்றினிலே, நீட்டபின்பு கலசத்தில்சாறுவிட்டு நினைவாக வதற்குள்ளே காந்தம்வைத்து, வாட்டபின்பு மேல்முடிச் சிலைசெய்து

வலியுபுடம்போட்டெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, நாட்டபின்பு நல்லெண்ணெய்ப்படிதானென்று நலமானகுன்றிமணிபடியரைதான்போடே

போட்டதனைக்குள்சாற்றி லூறவைத்துப் புகழாகலுறியபின்கல்வத்தாட்டி, நீட்டதனைமெழுகதுபோ லரைத்துவாங்கி நினைவாக நல்லெண்ணெய்தன்னிற் போட்டு, ஆட்டதனையெலிபாலம்பால் சேரைவிட்டு அழகான கொள்ளிலிச்சார்சேரைவிட்டு, கேட்டபின்பு கெந்தகந்தாநாலுபலம்போட்டுகெடியான வெண்காரம் ரண்டுபலம்போடே.

போட்டப்பாகுடோரியொருபலமுங்கால்தான்பொடித்தெல்லாங்கொள்ளிலையின்சாற்றலாட்டி, நாட்டப்பாநல்லெண்ணெய்தன்னிற் போட்டு நலமாகவடுப்பேற்றியெறிநேறாக, கூட்டப்பாகுழம்பாகியிறக்கிவைத்துக் கொடியதொருகாரத்திற் பிசறிகொண்டு, மூட்டப்பாமூன்றுநாளானபின்பு மூச்சைக்கே யெடுத்திட்டு வருக்கிடாயே 611

உருக்கவே வெந்துருக்கிக்காடுமாகும் உத்தமனே யுடைத்தெடுத்தப்பொடியாய்ப்பண்ணி, தருக்கவேமுள்குழம்பிற் பிசறிவைத்துச்சாதகமாய்முன்போலேவருக்கித்தீரு, பருக்கவேயிப்படிதானேமூழுதுபண்பானகார்தமதுசத்தேயாகு, மிருக்கவேகற்பார்த காலமென்றலென்மகனே மெழுகுக்கடிக்கின்னிவாரே. 612

வார்த்திந்தகிண்ணியிலே பாணம்பண்ணி வகைவகையாய் கற்பமெல்லாமதிலேயுண்ணு, போர்த்திந்தகிண்ணியிலேசூதம்வார்த்துபுகழானகருவூமத்தஞ்சாறுவிட்டு, போர்த்திந்தவாலுகையின்மேலேவைத்துபிருபமாய்த்தீயெரிக்கவுண்டையாகும், பார்த்திதனை வழித்தெடுத்து கழஞ்சிசிறையாக பக்குவமாயுண்டைபண்ணித் தமரும்போடே

தமரிட்டுவுண்டைபண்ணி யதிலேபோட்டு சாதகமாய்மூன்றுதினங்கழிந்தபின்பு, அமரிட்டசெம்பட்டில் கோர்த்துக்கொண்டு ஆதியாபராபரியைப்பூசைபண்ணி, கமரிட்டவஸ்துசுத்தியர்ச்சசனையே செய்து காரணமாஞ்சாம்பலி விமோசனமேபண்ணி, குமரிட்டுஆதார நிராதாரம்பார்த்து கொள்கியதோர் சபைதன்னில் மனதையுன்னே.

உன்னியபிரசத்தங்கேளாப்பக்கம் உவந்திருந்து நிஷ்டையிலே செபமேசெய்து, கன்னியேயஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமோதிகாரணமாங்குருசொல்லவறுதிகேட்டு, பன்னியேமதியில்லின்று அமுதத்தையுண்ண பரிதிகண்டபனிப்பால பாவம்நீங்கி, மன்னியேசிலம்பொலிநாதங்கேட்டு மகிழ்ச்சியாய்க் பற்பத்தையுண்டுதேறே. 615

தேறவேகார்தசத்துபலத்தைவாங்கிச் சிவப்பாகத் தங்கத்தையி
டைக்கிடையேகூட்டி, மாரவேரண்டுமொன்று யுரும்போது மைந்த
னேநாவமொருபலத்தைப்போடு, ஆறவேகல்வத்தி லிதனைக்கொட்டி
அதட்டியேபொடிபண்ணிச்சூதஞ்சேர்த்து, காரவேரண்டுபலங் கெந்
தியிட்டுக் காரியமாய்ப்பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டே. 616

ஆட்டியே அறுசரமம் ரவியில்வைத்து அப்பனேபொடிபண்ணி
குப்பிக்கேற்றி, நீட்டியேவாலுக்கையின் மேலேவைத்து கினைவாகத்தீ
போட்டுபனிரண்டுசரமம், பூட்டியேசெந்தூரப் பதத்தைப்பாரு புச
ழாகச்சிலாகைதுணிக்கருப்புக்காணும், வாட்டியேயாறவிட்டு இறக்கி
க்கொட்டி மைந்தனே தங்கமென்றசுமியில்வையே. 617

வைக்கவேரவலோகம் தூற்றுக்கொன்று மாட்டிடவேபனிரண்டு
மாற்றுமாகும், மெய்க்கவேபணவிடைதான் தேனிலுண்ண மேனியெ
ல்லாந் தல்கமயமாகும்பாரு, சைக்கவே நரைதிரைகளெல்லாமாறுசம
னென்றகொல்லுமில்லைதற்பகோடி, சைக்கவேபுளியுப்பிரண்டும்விட்டு
க்கள்ளியின்மேலாசைவிட்டு உண்ணு உண்ணே. 618

உண்ணவேகற்பத்துச்சூறுதிகேளு உப்பாகா புளியாகா பெண்
னுமாகா, கண்ணவேதுவர்ப்பாகாமோருமாகா கசிந்தயெள்ளுநல்லெ
ண்ணெய் சுண்ணாம்பாகா, விண்ணவேதித்திரையின் சோம்பலாகா
வேறானமாங்கிஷங்கல் மச்சமாகா, பண்ணவேகடுஞள்ளி காயமாகா
பலபலவாஞ்சிந்தையெல்ல மறுத்துத்தள்ளே. 619

தள்ளியேயுண்ணுகிற பத்தியத்தைக்கேளு சார்பான நெய்யாகு
ப்பாலுமாகும், அள்ளியேசிறுபயறு முருங்கையாகு மப்பனே வெள்
ளாட்டுக்கரியுமாகும், துள்ளியேதூதுவளே யிலைகாயாகுஞ்சுண்டெலி
யாந் கவுதாரிகாடையாகும், பள்ளியேபழமாகும் பழுவெல்லாந்தே
னாகும்பானமாமே. 620

ஆமப்பாசிறுகிரை யரைக்கிரையாகும் அதிதமாம்புளியாரைநல்
லானாயாகும், போமப்பாபொன்னில்லாங்காணியாகும் புளிப்பான
நெல்லிக்காய் ஆற்காயாகும், தேமப்பாவழுதலங்காய்ப் பீர்க்கங்காயா
குஞ்சிறப்பானமுசலாகுமூர்க்குருவியாகும், வாமப்பாமரையாகுமா
னுமாகும் வகையாக இப்படிதான் பத்தியமாயுண்ணே. 621

உண்ணுறது ஒருசேரையரிசியப்பா உத்தமனே ஒருபொழுது
வெந்நீர்கொள்ளு, பண்ணுறதோர் மருந்துகளில்காந்தி கொண்டால்
பசுவின்பால் ராக்காலொருசேர்கொள்ளு, விண்ணுறதுவுள்ளமுட

மெல்லாம்பாரு வேதாந்தவாலையைத்தான் கீத்தம்பூசி, அண்ணுறது குருபதத்தை யடுத்து கீத்தம் அடுக்கடுக்காயுண்ணுகிற கற்பங்களே.

உண்ணவே வயதங்கேபிருபதாகி யுத்தமனே யிருபதுநாள் கடுக்காய் கொள்ளு, கண்ணவேவயதங்கே முப்ப்தாகில் கடிதாகமுப்பது நாள் கொள்ளுகொள்ளு, பண்ணவேவயதங்கே நாற்பதாகில் பரிவாகக்கடுக்காயை நாற்பதுநாள் கொள்ளு, ரண்ணவேவயதங்கே யன்பதாகில் நலமாகப்பதினைந்து நாள் தான்கொள்ளே. 623

கொள்ளவேவயதங்கே யறுபதாகில் குறையாதேகடுக்காயைப் பத்துநாள் கொள்ளு, அள்ளவேயறுபதின்மேல் வயதேயானால் ஆச்சரியங்காய்சித்தி யாகாவாமா, விள்ளவேகடுக்காயைப் பொடியாய்ப் பண்ணி மெல்லிதாய்ச்சீலையிலே யறிந்துக்கொண்டு, துள்ளவேயமுரிதனை முரித்துக்கொண்டு சகமாகவெருகடித்துள்ளுமுப்பிக்கொள்ளே

கொள்ளுதற்கு அமுரிதனை முறிக்கக்கேளு கொடுமாம் காந்தமென்றபாத்திரத்தில், விள்ளுதற்குமுன்னீரா மமுரிதள்ளி விளங்கவேகொள்ளுமட்டும் பின்னீர்வாங்கித், துள்ளுதற்கு தேத்தினுட வித்துதன்னை துடியாகவிதற்கலக்கி வைத்துப்பின்னுச், அள்ளுதற்குத்தெளிவிருத்து துளைப்போட்டு, அங்கனவே வாசியோடிழுத்து வாங்கே. 625

வாங்கியேதினந்தோறுப் விடியற்காலமாலையிலே கியாழமொன்றுவைக்கக்கூகளு, பாங்கியே மிளகதுதானிருபத்தஞ்சுபரிவான அறுகம்வேர் பிடிதானென்று, தேங்கியேயிடித்துநன்றாய்ச் சட்டியிலே போட்டுத் திறமாகபடியொன்று தண்ணீர்விட்டு, ஆங்கியே ஆழாக் காய் காச்சிக்கொண்டு ஆவெண்ணெய்பாக்களவு போட்டருந்தே. ()

அருந்தியேகாலமே கடுக்காய்கொள்ளு அப்பனே மாலையிலே கியாழங்கொள்ளு, பொருந்தியே வுடலுக்குத்தாகமில்லை புளியுப்பு யெண்ணெயெல்லாந் தள்ளுதள்ளு, அருந்தியேமண்டலந்தான்கொள்ளும்போது அப்பனையொருமுறைதான் சட்டைநீங்கும், பொருந்தியேயிக்கற்பங்கொண்டாயானால் புண்ணியனேதிரேகமது யிறுகும்பாரே. 627

மாதம்பனிரண்டுக்கும்கற்ப அனுபானங்கள்.

இறுகுமேசெங்கடுக்காய் மெத்தநன்று இதமாகக் கிடைக்காட் பொற்கடுக்காய்நன்று, அறுகுமே ஆணியாவணிக்குமப்பா அழகான வெல்லத்தினோடே கொள்ளு, தருகுமேசித்திரை வைகாசிக்கப்பா சாதகமாய் சுக்கினுட கியாழத்திற்கொள்ளு, மறுகுமேபுரட்டாசியாடிக்கப்பாமாசற்ற குறிஞ்சுத்தேன் தன்னிற்கொள்ளே, 628

கொள்ளவேயைப்பிசிக்குங் காத்திகைக்குமப்பா குமறியாஞ்சார் தனிலே வைத்துக்கொள்ள, விள்ளவேகாயசித்தி யோகசித்தி வேதாந்தமனோன்மணியாஞ் ஞானசித்தி, தள்ளவேயஷ்டமாம் யோகசித்தி தாரணியில்மாணிடர்கள் கௌசித்தி, மெள்ளவே சதா காலமிந்தமார் க்க மேதினியிற் கசடறவே வைத்துப்போற்றே 629

வைத்துமேமார் கழி தை மாசிக்கப்பா வாகானகற்கண்டினோடே யுண்ணு, பைத்துமேபங்குனிக்கு நெய்யிற்கொள்ளுபனிரண்டுமாதத் திப்பருவஞ் சொன்னேன், நைத்துமேயிப்படி தான்பருவமாக நானு ண்டபடி சொன்னே னீயுமுண்ணு, பொய்த்துமேபோகாமல் பூசை பண்ணுபோக்கோடே வாசியைத்தானிழுத்துவாங்கே. 630

சதுரகள்ளி கற்பம்.

வாங்கியே சதுரக்கள்ளிகாயேபதது மைந்தனே குமரிச்சோற்கா சுரண்டு, தேங்கியே அமுரியுடன் கலந்துகொள்ளச் சிதைந்துகின்ற ஆமமெல்லாந் தள்ளிப்போடு, பாங்கியேகைம்முறையாய்ச் செய்தா யானால்பலிக்குமே வயித்தியவாதயோகம், ஏங்கியேசடத்திலுள்ள விஷநீர்வற்றும் எலும்பில்லின்ற சுண்ணம்பு வேகம்போர்மே. 631

மிளகு கற்பம்

வேகம்போமிருபதுநாள் காலமேகொள்ளு மெலிவானமாலையி லே கியாழங்கொள்ளு, தாகம்போந்தாளிசப்பத்திரியுந் சுக்குந்தனி த்ததொரு சீரகமுமாஞ்சியேலம், ஆகம்போய் வராகனிடை யொவ் வொன்றுக்கு அதட்டியேசட்டியில் பொடித்துக்காய்ச்சி, நாகம்போ மாழாக்குமாலையிலேகொள்ளு நமக்குநமனுவாய் நன்றாய்ப்பாரே. ()

பாரப்பாயிதுகடந்த பின்புநீதான் பரிவாக அவ்வஞ்சாய் மிளகை யேற்றி, சேரப்பா அமுரியிலே காலமேகொள்ளு சிறப்பானநாற்பது நாட்கொள்ளுகொள்ளு, காரப்பாயிருபதுநாளேற்றியுண்ணுகைம்மு றையாய் தூறுமட்டுமானபின்பு, தூரப்பா அவ்வஞ்சாகுறைத்து எண்ணு சொல்முறையாய் மாலையிலே பொடிநீயுண்ணே. 633

பொடியாவதேதென்றால் சொல்லக்கேளு பேரானபொற்கொன் றைப் பூவினோடு, கொடியான மல்லிகையின்பூவினோடு கொக்கிறகுமந் தாரைவெள்ளைப்பூவும் அடியாகரிமலுலர்த்தாயுலத்திக்கொண்டு அப் பனேபொடித்து நன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து, கொடியானதேனத னில்குழப்பியுண்ணு நேர்பாகமாலையிலே மண்டலந்தானுண்ணே. ()

முப்பொடி தூதுவனை அமுர்தம்

மண்டலந்தானுண்டபின்பு சொல்லக்கேளு வாசனதூதுவனை யிலையினோடு, விண்டலந்தான் தக்காலஞ் சாதிக்காயுமேலானவாலு முவைவித்தி னோடு, குண்டலந்தான் கொடிவேலி பொற்கொன்றைப் பூவு கூரானநிலப்பனையின் கிழங்குருட்டி, முண்டலந்தான் பொடி செய்து வைத்துக்கொண்டு முச்சுழஞ்சுமுட்பன்றிநெய்யிற்கொள்ளே

கொள்ளவேவதத்தையக் கறிப்போடு கொடிதானபித்தமெல்லா முறிந்துபோகும் கள்ளவேசிரசில் நிற்குங்கற்பத்தைச் சாடுஞ்சங்கிலை போற்கோழையுறந்தமர்திறக்கும் விள்ளவேமதிதன்னி லமுதஞ்சோ க்குமெய் நிறைந்தாடி யெல்லாமிறுகிக்கொள்ளும், துள்ளவேயிர்திரி யச்சேறுபொங்குந் துடியாதே காமநோய் கொல்லுந்தானே. 636

கொல்லுகிற காமத்தை மதியிலேற்று குறிபார்த்துத்தலங்களெ ல்லாங்கூர்ந்துபாரு, வொல்லுகிற மனக்குரங்கு ஊஞ்சுகொம்பிற்றா ண்ட ஹிகாதே போகமென்ற வாளாவ்விசு, மல்லுகின்ற யோகத் தைச் சதாநித்தம்பகரு மதியினிற்கும் மூதத்தைச்சிந்தியுண்ணு, அல் லுகிற ஆத்தாளேரித்தம்பூசி யரிவில்லின்ற குருபதத்தை யடுத்துக் கேளே. 637

க ரி சா லே.

கேளப்பாகரிசாலைக் குடிபைமேனி கெடியானகார்தையொடுவல் லாரைலீலி, வாளப்பாபொற்றலையின் சமுலமோடுவகையாக நிழலுல ர்த்தா யுலர்த்திக்கொண்டு, தாளப்பாயிடித்து நன்றாய்ச்சூரணமேசெ ய்து சாதகமாய்வெரு கடிதானதேனிலுண்ணு, கேளப்பாகட்டியதோ ர்வேகம்போலக் கெணத்திலே காயசித்தி யிருவேளை யுண்ணே. 638

உண்ணப்பா மண்டலந்தான் நோம்முன்றுபோம் உத்தமனே உதரத்தில கிருமிபோகும், கண்ணப்பாபவளம்போல் சிவந்திருக்கும் காயமெல்லாஞ் சம்பளத்தின் வாசம்வீசும், விண்ணப்பா அந்தரத்து மீன்களெல்லாம் வெகுளாமல்பகல் காணத்தோற்றுவிக்கும் வண்ண ப்பா பாதாளநிதிகள் தோற்றும் வாய்திறந்த தனமாதும் வெளியாய் ப்போமே. 639

வேம்பு.

போம்பா யிதுகடந்தபின்புநீதான் புகழ்பெற்றீவதூறண்டின் வேம்பைப்பார்த்து, ஆம்பாபட்டையைத்தான்வெட்டிவந்து அப்ப னே நிழலுலர்த்தா யுலர்த்திபின்பு, காமப்பாயிடித்து நன்றாய்ச்சூர ணமேசெய்து கரிசாலைமல்லிகையின் சாறுவார்த்தை, தேம்பாயேழு தரம் பாவனையேசெய்து சிறப்பான வெருகடித்துள் கொண்டிடாயே.

கொண்டிடவே யனுபான் வகையைக்கேளு குறிஞ்சித்தேன்
தனிற்குழைத்து நார்பதுநாள் கொள்ளு, விண்டிடவே யந்திசந்தி
நினைவாய்க்கொள்ளு மெய்பெல்லாங்கருங்காலின் வயிரமாகும், சுண்
டிடவே நரைதிரைகளெல்லாம்போகும் சுக்கிலந்தான் மேலிறுகிக்
கீழாடாதுகண்டிடவே யாறுதலம் வெளியாய்க்காணுங் காலனுமே
யஞ்சிடுவான் காணுகாணே.

641

சர்க்கரைவேம்பு குமரிமலைமூலி

காணவேமலைதோறுஞ் சர்க்கரைவேம்புண்டு காய்தின்றூல்கற்
கண்டுபோலே தோன்றும், பூணவையிலேதின்றூல் மண்டலத்திற்சித்தி
புகழானகாய்தின்றூல் பட்சத்திற்சித்தி, தோணவேபூதின்றூல் வாத
த்திற்சித்திதொகுத்ததொகை சித்தருக்குயிதுவேயாகும், ஆணைவே
கீழவழிபார்க்குமப்பா ஆச்சரியயிதுதேடி அறிந்துகொள்ளே.

642

கொள்ளவேசிவப்பான கற்றுழைதானுங் கொண்டுவரமண்டலந்
தானந்திசந்தி விள்ளவேதேகமதுகஸ்தூரிவீசம் வேர்வைதான்தேகத்
திற்கசிபாதப்பா, துள்ளவேநரைதிரைகளெல்லாமாறுஞ் சோம்பலெ
ன்றித்திரையுங் கொட்டாவியில்லை, கள்ளவேகாமயிதுவுடபிலூறும்
கண்களுமோசெவ்வாளிப் பூப்போலாமே.

643

ஆமிந்தச்சேரநெடுத்துச்சுதத்துக்கு அனலிலேவைத்துமெள்ள
சுறுக்குப்போட, வாயிந்தச்சுருதமது மணிபோலாகே வகைவகையாய்
பாஷாணங் கட்டிப்போகும் சேமிந்தத்தங்கத்தை யுருக்கிச்சாய்க்கச்
செண்ணத்திலே செம்பாகுந்தூரவோடும், நாயிந்தப்படிபார்த்தோங்
காரியஞ்செம்பாம் நாதாக்களிப்படியே பார்த்திடாரே.

644

பார்த்திட்டமலைகளிலே மூலிகையைக்கேளு பரிவானகருநெல்லி
கறுத்தொச்சி, பூர்த்திட்டபுறச்சோதிபெரியசோதி புகழ்பெரியவெ
ள்ளோப்பூ துத்தியோடு, ஏர்த்திட்டகல்லுக்குள் கோசஞ்சுப்பாளளிதா
னரோமவிருட்சம் எருமைவிருட்சம், கார்த்திட்டகருநீலி சுணங்கல்
விருட்சம் கறுத்திருக்குக்கொடுவேலி செந்திராயே.

645

செந்திரால்வெண்புரசு வெள்ளைக்கண்டா செங்கள்ளிசேம்பல்லி
குண்டலமாம்பாலை, கந்திராம்கசப்பானபசலையோடு கடியதொருபொ
ற்சிந்தி சாய்கைவேதி, அந்திராய்கருவிருசிவதத்தில்கை அதிவெள்ளை
தூதுவளைகறுத்தவானே, கந்திராய் கருப்பானகரியசாலை கறுத்தம
த்தை வெண்காரத்தை கல்லரையுமாமே

646

ஆம்பாபூவிலேகுருந்தினோடு ஆச்சரியங்கருந்தும்பை வெள்ளை
க்காந்தி, ஒம்பாபெண்டான ஆதண்டையோடு உத்தமனே முப்பத்

தூண்டுமூலி, வாமப்பாமலேகாறுமுண்டுவுண்டு மகத்தான மூலிகை தான்பரிசுவேதை, காமப்பாலப்பின் றிருதங்கட்டும் கலந்துகின்ற வா சனைபாஷாணஞ்சாகே.

647

சாகவேசரக்கானவறுபத்துநாலுந் தனித்தனியேவேதையுமாஞ் சகஸ்திரத்துக்கோடுஞ், சாகவேவுபசாங்கள் நூற்றிரண்டுபத்துஞ்சம னைபோல்சத்தாக யிறங்கும்பாரு, சாகவேவலணமுத லிருபத்தஞ்சம் தனித்தனியேகட்டாகுஞ் சரக்கைக்கொல்லும், சாகவே பண்ணுமலி ருத்திவிக்குஞ் சங்கற்பவிருப்பமென்றீட்டைபோக்கே.

648

கிளிமுக்குமாங்காய்

போக்கானகிளிமுக்குமாவொன்றுண்டு புசுழானகிளிபோலேகா யுங்காய்க்கும், வாக்கானயிலையதுவுமாசிலேபோற்காணு மைந்தனையி தனுடையபழத்தையுண்ணு, நோக்கானகெவுனவழி சுறுக்காயோடும் நொடியிலேகாயசித்தி கிடைக்குமப்பா, போக்கானபூப்பூத்த பத்து நாள்பழமாம் புண்ணியராஞ்சித்தருக்கு பெய்தும்வாமே.

649

வாறுகேள்விடத்தோல்வேர்பட்டைவாங்கி மருவநன்றாய்நிழலு லர்த்திசுஞ்ரணமேசெய்ய, பேறுகேள்பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு யேச்சரியகுதமதுபலந்தானாலு, தாறுகேள்கல்வத்திலிதனைப்போட்டு சாதகமாய் மல்லிகையின்சாறு விட்டு, தேறுகேளெண்சாம மரைப்பு மைபோல் தேன்வார்த்துவுண்டைசெய்து வைத்துக்கொள்ளே.

வைத்ததொருமருந்தெடுத்து அந்திசந்தி வகையாக மண்டலந் தாணுண்டாயானால், கைத்தொறுபித்தமறுங் கபத்தைச்சாடுங் கச டான ஆறுதளந்திறந்துபோகும், வெய்த்ததொரு வாதமெண்பதுவும் போகும் மேலானசிலைத்துமழு மகன்றுபோகும், வித்ததொரு சா சோதிநிர்த்தஞ்செய்வன் வினைபோலொளியாகும் வாக்குத்தானே.

தானென்றபொற்சீந்தியானால்நன்று சாதகமாய்சிகப்புநன்று கி டையாவிட்டால், பானென்றநற்சீந்தி மேல்தோலைப்போக்கி பருந்த ண்டாய்க்கொண்டுவந்து கிழித்துப்போட்டு, கோனென்றநிழலுலர்த் திசுஞ்ரணமேசெய்து கூறுனகற்கண்டு சம்பாகஞ்சேர்த்து, வேனென் றவொருகடித்தாளந்திசந்தி வெருளாதேமண்டலமு முண்டுபாரே.

பாரப்பாமேகமென்றதெல்லாம்போகும் பரிவாகவாதபித்தம்பக் குவமாகுஞ், சேரப்பாகபாலத்தின்வெட்டைபோகுஞ்செகமறிய அட் டசாவேகம்போகும், காரப்பாதாதுமுற்றந்தழைக்குந்திரேகஞ் சதி

ரான ஆறுதளம்வண்ணிமீதும், பேரப்பா சிந்திக்குச்சாவேயில்லை பேரி
ன்பசாஸ்திரத்தைப்பேணிப்பாரே. 653

நெல்லிக்காய்.

பேணிபார்நெல்லிநாப்பமுத்தல்வாங்கி போரன பால்விட்டவி
த்துகொண்டு, ஊணிப்பா நிழலுலரத்திச் சூரணமேசெய்து உத்தம
னேசுத்தித்தகெந்திசரிகூட்டி, பேணிப்பா தேனதனிற் குழைத்துவு
ண்ணிப்பராகமண்டலந்தாணுண்டாயானால், ஆணிப்பார் முன்னெடு
த்ததேகம்போக்கி ஆச்சரியஞ்சிவசத்திதேகமாச்சே. 654

சத்தியதுயேதென்றால் கெந்தமுமாச்சு தனித்துநின்ற சிவந்தா
னுஞ்சுதமாச்சு, புத்தியதுயேதென்றால்மூலமாச்சுபுகழானவாறுதள
ந்துன்னிப்பாரு: பத்தியதுவயதென்றால்பிவுப்புக்கி பராபரத்தி விச்
சதுவேபத்திபத்தி, முத்தியதுயேதென்ல் மவுனந்தாண்ட மோசமில்
லையையன்னிய முத்தியாமே. 655

சிவனார்வேம்பு.

ஆம்பாபயிதுகடந்த சிவனார்வேம்பை அப்பனேயிடித்துநன்றாய்
சூரணமேசெய்து, தேம்பாவாலுமுழைசரியாய்க்கூட்டி சிறப்பாகக்
கரைந்தைச்சார்வார்த்தரைத்து, தாமப்பாவில்லைபண்ணி நிழலுலர்த்
திசாதகமாய்ப்பூப்புடத்தில்தயிலம்வாங்கி, வாமப்பாமுக்கழஞ்சு அந்
திசந்தி மறவாதெமண்டலமுங் கொண்டிடாபே. 656

கொண்டிடவேகுட்டமெல்லாம் போகும்பாருகூரானசரீரத்தில்
வாதம்போகும், கண்டிடவேவிஷங்களைல்லாமகன்றுபோகும் மேனி
வயர்மாந்துளிர்நிறமுமாகும், கண்டிடவேகன்னியர்கள் வசமதாவார்
க்காரியமாயைம்புலனையடுத்துச்சாடுந், தூன்றிடவேஆசையற்றால்கா
யசித்திபோகுந் தூசித்துக்கன்னியரைத்தொடலாகாதே. 657

அண்டகற்பம்.

ஆகவேயண்டத்தின்கற்பங்கேளு அப்பனே கருங்கோழிச் சாவ
லுடன்போடு, வாகவேவளர்த்ததின்முட்டையெல்லாம்வாங்கி வகை
யாககல்லுப்புக்குள்ளேவைத்து, ஏகவேயிருபதுநாள்கழிந்தபின்பு எ
டுத்தல்லோஅயச்சட்டிக்குள்ளேவைத்து, போகவேகெருடனிடகிழ
ங்குசார்விட்டுப் புகழாகவடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 658

எரித்திடவே சாறெல்லாஞ்சண்டிப்பாரு மிதமாக ஆறவிட்டு
வைத்துக்கொண்டு, பரித்திடவேமேலோடு அண்டமொன்று வாங்கி

பதறாமல் ரண்டாக்கியச்சந்திகொள்ளு, தரித்திடவே தினமொன்று
மேலோடுவாங்கிச் சாதகமாய்தினந்தினமு மொவ்வொன்றாக, மரித்தி
டவே யெரித்தசலங் கற்பாந்தகாலம் வைத்திருக்கவேணுமென்றால்
மண்கலந்தான் கொள்ளே. 659

கொள்ளவேகாயமிது சிவந்துமின்னுங் குறிப்பானகண்கள்ரண்டு
செய்தஞ்சம்போலாம், விள்ளவேகைகால்ரண்டுங் கற்றாணுகு மெலி
வானநரம்பெல்லா மிருகிக்கொள்ளும், துள்ளவேயனுபவித்தால் விர்
துவீழாச்சக்கிலந்தா னீறுகியங்கே மேலேயோடு, தள்ளவேசெட்
டையொன்று கக்கிப்போகுஞ் சமர்நீதுடனேயிவ்வளவுஞ் சாதித்
தேறே. 660

சாதித்துத்தலைமுழுக வரிசைகேளு சாதகமாய்ப்பட்சத்துகொ
ருக்காலப்பா, பேதித்துமிளகோடு மஞ்சள்செல்லி பேரான வெப்பரிசி
கடுக்காய்தானும், வாதித்துசமபாகம் நிறுத்துக்கொண்டு வளமான
ஆவின்பால்விட்டு ஆட்டி, காதிச்சுத்தலைதனிலே தேய்த்துக்கொண்டு
கனமான வெந்நீரில் முழுகிடாயே. 661

முழுகிடவேகபலாமிது கெட்டியாகும் மூச்சானவாசியதுமேற்
கொள்ளாது, நழுகிடவேரோமமது துப்பிபோலாம் நனைந்தாலுங்குளி
ராதுவன்னிமீறுப, அழுதிடவேகண்ணீர் தண்ணீர்விழாது அந்தரத்
தின்மீனெல்லாம் பகலிறீறாணும், விழித்திடவேபுடலிலுள்ள விஷ
நீர்வற்று மேனியுமோபொன்னிறம் போலாகும்பாரே. 662

பார்க்கவேவார்த்துமிக வருகிக்கால்தான் பரிவாக ஆவினெய்
தேய்த்துக்கொண்டு, ஏர்க்கவேபசும்பானுமரைப்பாய்ப்பண்ணியெளி
தாகவெந்நீரில் முழுகிவாரீ, கார்க்கவேரோமமது கருவண்டுபோலாங்
கண்ணுக்குளொளிமீறுந் தாகமில்லை, தோர்க்கவேசுருமுனையும் நெட்
ட்டேடறுஞ் சுள்ளாமல்பிரபஞ்ச மாபைநீக்கே. 663

நீர்க்கவேதாம்பூலந்தின்பதற்கு நினைவாகச்சண்ணம்பு செய்யக்
கேளு கார்க்கவேகற்பூரச்சிலையின்மேலே கல்லுக்குள்சன்னத்தைக்
கவசம்போட்டு, பார்க்கவேகறிபோட்டிலுதுவது பஞ்சுபோல்பொரு
மியங்கே சுன்னமாகும், தோர்க்கவே கஸ்ராப்படியேயுது துடியான
அண்டத்தோ லாதிடாயே. 664

ஊதிடவேகெருடப்பட்டசிபவளமுத்து உத்தமனேயிவ்வகையுஞ்
சுன்னமாகுங், கோதுவதுகொட்டைப் யாக்கதனைச்சிவி குறிப்பாகப்
பளுத்தவெற்றிலையிற்பூசி, ஓதுவதுமுன்சாற்றை யுமிழ்ந்துபோட்டு
உத்தமனேதாம்பூலர் தின்றுத்துப்பு, வாதுவதுவாததத்தம் கேட்டு
மத்தைப்போக்கு மகத்தானவுபரசத்தின் சுன்னந்தானே. 665

தானென்றகாலையிலே வழலைவாங்கச் சாதகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மக்கள்கேளும், வானென்ற கரிசாலஞ்சாற்றினேடு வளமான ஆவினெய் சமனாய்ச்சேர்த்து, ஊனென்ற அங்குட்டவிரலில்தோய்த்து உத்தமன யண்ணாக்கில் பிரளயேய்த்து, தேனென்றசங்கிலி போற் கபந்தான்வீழுஞ் சிறப்பாகப்பதினாறுதரமும் வாங்கே. 666

வாங்கியமண்டலந்தா னிப்படிதானப்பா மாலையிலேசெய்கிற வரிசைகேளு, பாங்கிலாயேரண்டத் தெண்ணெய்தன்னைப் பரிவாகத் தான்துனியிற் றேய்த்துக்கொண்டு தேங்கியேபாவைபோற்காலையின் றிச் சிறப்பாகக்குஞ்சனத்தில் சுத்துதூறு, ஒங்கிவாயிடசாரிதிருப்பு தூறு ஒளித்திருந்த ஆமமெல்லாங் கழன்றுபோமே. 667

ஆமமேகழலாட்டால் காயசித்தியில்லை அண்ணாக்கில் வீழாட்டி லமுதஞ்சிரந்தாம், வாமமேயில்லாட்டால்பூசை போச்சுமாயின்கே சொல்வது மறைந்துபோச்சு, ஏமமேபிறப்பதுவு மண்ணய்ப்போச்சு எடுத்ததொரு குளிகையுட வேகம்போச்சு, காமமேகெதியென்று விருக்கவேண்டாம் கைமமுறையாயிருகலத்தின் சட்டைதள்ளே. ()

தள்ளியேமூலிகையைக் கறுப்புப்பண்ணச் சாதகமாயரைமட்டுங் குழிதான்வெட்டித், தெள்ளியேசேங்கொட்டைஒன்றிரண்டாய் வெட்டிச் சிறப்பாகமிளகுசாம்பல் பரப்பிமேலே, அள்ளியேகரம்பை மண்ணை மேலேபோட்டு அழகாகப்பாத்திகட்டி நீர்விட்டு, நள்ளிய்ய யழுக்கவிட்டுமூன்றுதினங்கள் நலமாகக் கொத்தியே யாறப்போடே.

ஆறவிட்டுப்பதிப்பதற்கு விபரங்கேளு அழகானகுமரியொடு ஓமங்கஞ்சா, தேறவிட்டுவல்லாரை கரிசாலேசிறப்பான செருப்படையும் நீலிவீழி, ஏறவிட்டுப்பொற்றலையி னெச்சிரெல்லி யிதமானகாந்தையோடு மத்தந்தும்பை, சேறவிட்டுக்கொல்லனி கோவைவாழைசிறப்பாகப்பதித்துவைத்துத் தண்ணீர்வாரே. 670

வார்த்தல்லோபயிராக்கித் தண்ணீர்வார்த்து வாகாகக்காய்ந்தபின்பு விரையைவாங்கிப், பார்த்தவலோ முன்போலசேங்கொட்டையிட்டுப் புகழானமறுபடிதான் விரையைப்போடு, கோர்த்தல்லோரண்டிடத்தில் கொட்டையிட்டுக் கொடுஞ்சுறுக்காய் மாறியேபயிரைப்போடு, ஏர்த்தல்லோவிப்படிதா னுலுதரம்போடு என்மகனே முழுக்கறுப்பாய் மூலிதானே. 671

தானென்றமூலிகைதான் மலைகள்தோறுஞ் சாதகமாய்வைத்தாரே ரிவிசுக்கித்தர், வாவென்ற கறுப்புச்சுப்பரிட்சைகேளு வாகாகக் கொக்கிற்கு கொண்டுவந்து, பானென்ற யிலைகசக்கி மேலேபூசப்

பரிவாகக்காகத்தி னிற்கோயாகும், கோனென்றயிலேதின்றால் காயசி
த்துகொடுஞ்சுறுக்காய்ச் கொடியவரையிறுத்துந்தானே. 672

இறுத்தியதோர் குமரியுடசற்பமுண்டு எழுபதுதான்கோடியுக்
மிருந்தார்பாட்டர், அருந்தியதோர் ஓமமுண்டு காலாங்கியானறப
துதான்கோடியுக் வாதம்பார்த்தார், வருந்தியதோர்கஞ்சாதல்கோ
ரக்கர்தானு மனதொன்றில் சமாதியிலே ஏழுயுகம்நின்றார், திருந்திய
தோர்கரிசாலைற்பமுண்டு சிவயோகிமுனியுடைய நிறமைகளே.

கேளப்பா அஞ்சயுகம் நாதாக்களோடே கொடிதாகத் தான்கிறி
த்துவேதார்த்தம்பார்த்தார், கேளப்பாநீலியுண்டிராமதேவர் விழைந்தே
முலட்சுமப்பா யோகம்பாத்தார், நாளப்பாவாமமுனி செருப்படை
யையுண்டு நாலேமுலட்சுமப்பாசமாதியுற்றார், தேளப்பா ஓமமுண்டு
ஆனந்தநாதர் செகத்திலுள்ள வதிசயங்கள் பார்த்திட்டாரே. 674

பார்த்திட்டுவிழிகொண்டு கஞ்சமலைசித்தர் பத்துயுகம் ஆருடச
மாதியிலேநின்றார், ஏர்த்திட்டபொற்றலையார் கொங்கணர்தானப்பா
ஏழுயுகங்குளிகைகட்டி வாதம்பார்த்தார், கார்த்திவேபதஞ்சதான்
கார்தையுண்டு கைகொட்டிச்சித்தம்பரத்திலநனங்கண்டார், போர்த்
திட்டகொல்லனுட கோவையுண்டு போகர்முனியென்றுசொல்லிப்பு
ளகித்தேனே. 675

புகித்துக்கோடியுக் வாதம்பார்த்து போக்கோடே யொவ்
வொன்றாய்விரித்துயானும், இளகித்துஏழுகாண்டமிதுவேசொன்னே
னேழையுந்தா நெழுநூறாய் நிகண்டாய்க்கோர்த்தேன், அழகித்துக்
கண்டபடிசொன்னமாக்கள் ஆச்சரியம் வெட்டவெளிமறைப்போயி
ல்லே, ஊசித்துவுப்பைநன்றாய்க்கட்டியுண்ணு ஒருசொல்லுந்தப்பாது
சித்தியாமே. 676

உப்புக் கட்டு.

சித்தியாமன்னத்திலுப்புக்கட்டச் செப்புகிறேறதாக்கள் சொ
ல்லாதெல்லாம், பத்தியாய்ப்புங்கம்வேர்ப் பாலைவாங்கு பாரையுப்புத்
தோய்த்தெடுத்தரய்யிற்போட்டு, முத்தியாயேழுநாள் ரவியிற் போ
ட்டு முணையான வெடியுப்புப்பலந்தானஞ்சு, வெத்தியாய் சீனமதுப
லந்தானைந்து வெண்காரம் பலமஞ்சகல்லுப்பஞ்சே. 677

அஞ்சோடுசாரமஞ்சபூநீஞ்ச ஆதியாங்கடதுரையுஞ்சுடனஞ்ச
பிஞ்சோடுசுவ்வீரபெலந்தான்ரண்டு பேயானபுங்கன்வேர் பாலிலாட்
டிநஞ்சோடுயேழுநாள்வார்த்தரைத்துநலமானரவிதனிலேயுலரப்போ

ட்டுகுஞ்சோடு அண்டநீர் பலந்தாணந்து குழப்பியேபாவாலே வைத்துக்கொள்ளே. 678

கொள்ளவேபாபாவுப்பில் தோய்த்துதோய்த்து குறிப்பாகக்கரி வோட்டில்வாட்டுவாட்டு, மெள்ளவேதணக்குளடர்ந்து வாட்டுவெளுப்படங்கியுப்பதுவுஞ்செம்மையாகுந், தள்ளவேசண்ணும்புழுப்புநோரே சமனாகப்பொடுத்துமைபோல்முறியறவே, துள்ளவே ரண்டடையாய்த்தட்டிவைத்துத்துடியாக விசித்தவுப்பை வைத்துவையே.

வைத்துமோலடைமூடிச்சட்டியில்வைத்து வாகாகநாற்சாமந்தி பைமூட்டி, மொய்துமேல்மூடியொருசீலைசெய்து முசியாமல் நூறெருபுடத்தேபோடு, தைத்துமேயாறவிட்டு பெடுத்துப்பாரு தவளம் போற்றப்பளிங்கு நிமமாகிநிற்கும், நைத்துமோ கரிச்சோரி விந்தவுப்பையிட்டு நலமாகநாள்தோறுங் கொண்டிடாயே. 680

கொண்டிட்டாலிந்தவுப்புச்சட்டையெல்லாந்தள்ளுங்கூசாதே வாசியெல்லாம் நெட்டிட்டேறும், விண்டிட்டபுருமமையத்தமர்திறக்கும் விழியோடே மனங்கலங்கபண்ணிவிக்கும், தண்டிட்ட அமுரியிலேயிரங்காதுப்புச் சாதகமாய்ப்பச்சையுப்புத் தின்றயானால், மண்டிட்டசித்தியெல்லாம் பழாய்ப்போகும் வாய்த்திருந்தகருவெல்லாம் மண்ணுப்போமே. 681

போமென்றவுப்புக்குக்காரமேற்றிப் பொலிவாகச் சன்னமென்னகுகையி லூத, ஆமென்றபூப்போலே சன்னமாகு மத்திடைக்குச்சாரம்விடச்செயரீராகும், வேமென்றசரக்கான வறுகத்தநாலும் வெகுளாமல் மணிபோலக்கண்ணிட்டாடும், சாமென்றசாவுபொய்யாம்வோதையாகும் சகஸ்திறந்தான் மாற்றுகுந்தன்னிற்பாரே. 682

பாரப்பாவுப்பினின்றாகும்போது பரிவோடுயிடைக்கிடையாய் நாதம்போடு, காரப்பாநாகயிடை சூதம்போடு கனமானகெந்தகந்தான் ரெட்டிப்போடு, சேரப்பாயெடுத்துடனே களங்குமாகுஞ்சேர்ந்தநவலோகத்திலன்பதுக்கொன்றி, ஒம்பபாமாற்றாநிகாணுங்காணும்வெகுளாதே பணவிடைதான்தேனி லுண்ணே. 683

உண்ணவேமண்டலத்தி வெளியோமீறு முத்தமனே கால்கள் ரண்டுங்கற்றாணாகும், விண்ணவேபச்சைரசமென்றுதின்னு வெகுளாதே பாஷாணமெல்லாந்தின்னு, விண்ணவே உபரசத்தின் சத்தைத்தின்னு கலங்காதேவாசிகொண்டுவுள்ளே பூரு, பண்ணவேநடக்கையிலுமிருக்கையிலுநீரன் பழக்கமுண்டு மூலத்தைப்பாருபாரே. 684

பார்க்கவே வுப்பென்றதளங்கள் தன்னைப் பலபலவாம்பலாகத்தி
லன்பதுக்கொன்றியிந்து, ஏர்க்கவே யிதைவிறுச்செலவுசெய்த எளி
தரக அன்னவரை தண்ணீர்கொள்ளு, கார்க்கவேயொருசேரைசமைத்
துவுண்டு கனமானகற்பத்தையுண்டுதேறு, தோர்க்கவே வுப்புருந்து
மூலம்பாரு தொடுகுறிபோலாறுதளம் வெளியாய்ப்போமே. 685

வெளியானவப்பிரேகசத்துகேளு விளங்குகின் றவப்ரோகமுதற்
றார்தான் சுளியானரத்தவார்னம், ரண்டாம்பட்சம் முயர்ந்தமூன்றும்
தரந்தான் கிருஷ்ணவார்னம், அளியாதவப்பிரேக நவரீதம்பண்ணி அப்
பனேகிளிபோலக்கட்டிக்கொண்டு, சுளியான கொள்ளிலையின் சாறு
தன்னால் கலங்காதேநாள்மூன்றோலையாக்கே. 686

ஆர்க்கவேவோலைபோற் சட்டியிலேவிட்டு அசையாதே கொள்
ளிலையின்சார்தன்னாலே, பார்க்கவேயடுப்பேற்றி எரித்துபின்புபருவா
ழைக்கிழங்குச்சார்மூன்றுநாள்தான், கார்க்கவேயறுசாமமூறப்போட்
டுக் கலங்காமல்வடிகட்டி யெடுத்துக்கொண்டு, நீக்கவேவாறுகையில
டுப்பிலேற்றி நிதானமதாயெரித்துமெள்ளக் குளிகைவாங்கே. 687

வாங்கியேபலம்பத்து கல்வத்திற்போட்டு வகையானவெங்காரம்
பலந்தான்பத்து, தேங்கியேகாரமைந்து கட்டுப்புவென்று சிறப்பா
னசர்க்கரைதேன் பழமும்போடு, ஒங்கியே ஆகையின்பாலேவார்த்து
உறுதியாங்குடோரியொரு பலமும்போட்டு, நீங்கியேமூன்றுநாள்நெ
கிழவாட்டி லேசானவடைதட்டி யுலரப்போடே. 688

உலர்ந்தபின்பு வங்கமென்றதாதொத்தாலுலு உத்தமனே சர
வுலையில் வைத்துலுது, அலர்ந்தபின்புயப்பிரேகஞ்சத்தாய்வீழுமாரா
ய்ந்து சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு, கலர்ந்தபின்புகூடுத
துக் கல்வத்தாட்டி கலங்காதேமூன்போல மருந்தரைத்துக்கட்டி,
நலர்ந்தபின்புவில்லைதட்டிச் சரவுலையிலுது நலமாகவப்பிரேகஞ் சத்
துமாமே. 689

ஆமப்பாகாடுடுத்து முன்மருந்துக்கட்டி அரைத்துநன்றாய்
வில்லைத்தட்டி ஐந்தரமுது, ஒமப்பாசத்தெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து
உத்தமனே வெண்காரஞ் சரியாய்க்கட்டித், தாமப்பாகுகையிலிட்டு
வுருக்கின்றாய்ச் சாய்க்கவே நல்லெண்ணெய் தேங்காய்ப்பாலும்,
காமப்பாயிலுப்பைப்பூ நெய்யுந்தேனுங் கலந்தொன்றாமத்தித்து சாய்
த்திடாயே 690

சாய்த்திடவேமூன்றுதரங் கன்மிசங்கள்போருந் தங்கமதுரண்
டுக்கு அம்பிரேகம்நாலு, பாய்த்திடவேரண்டுமொன்ற யுருக்கிக்கொ
ண்டு பரிவாகமெழுகுக்கட்டிக் கிண்ணிதாரு, மாய்ந்திடவே சீலையது

திறவமாய்செய்து வாலுக்கைமேல்வைத்ததற்குஞ்சுதம்பாரு, எய்த்திட வேகருமத்தஞ்சார்விட்டு கிண்ணிக்கிதமாக வைத்திடவே வெண்ணெயாமே.

691

வெண்ணெயெல்லா வழித்துமொரு மொத்தையாக்கி மேலான குளுந்ததண்ணீரிற்போட்டுத், திண்ணெய்தாயிறுகியது கல்லுப்போலாஞ் சேர்த்தெடுத்துயாரையிலை கவசங்கட்டி, தண்ணெயாயவிர்ப்புடமாய்ப்பத்துப்போட்டு தயங்காதேமத்தங்காய்க் குள்ளேவைத்துப்போடு, வண்ணெயாவ்விதாலிலைக்குள்ளேபோடு விதமானவிதாலியிலைக்குள்ளேபோடே.

692

போட்டெடுத்துச்சூடனுட தீயில்வாட்டிப்புகழாகக் கரண்டியிலெண்ணெய்க்குத்தியுருக்கி, ஆட்டெடுத்துவொன்றுக்கு நாலுதங்கமழகாகச்சூதத்திற்பாதிநாகம், நீட்டெடுத்துவுருக்கியொன்றாய்மணியாய்வாங்கி நேரப்பாகக்கல்வத்திற்பொடித்துநன்றாய்த், தொட்டெடுத்துச்சுத்தித்தகெந்திதானுந் துரிசாகசூதயெடை கெந்திகூட்டே.

கூட்டியெல்லாம் பொற்றலையின்சாற்றலாட்டி குறிப்பாகப்பொடிபண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி, ஆட்டியேவாலுக்கையின்மேலேவைத்து யறுசாமமானபின்பு கடுந்தீப்போடு, நீட்டியேபனிரண்டு சாமமானுலிலைத்துநிற்கு மாதளப்பூ நிறத்தைப்போல, வாட்டியேநவலோகம் தூற்றுக்கொன்றி மாற்றென்ன பனிரண்டாம் பணவிடைதாலுண்ணே.

உண்ணவேமண்டலந்தா னந்திசந்தி வுத்தமனே யுகாந்தவரையிறுத்துந்தேகம், தண்ணவேயிருட்டரையி லிருந்தாயானால் சந்திரனோசூரியனோ வென்பார்பாரு, கண்ணவேமேனியது கஸ்தூரிவிசுந் கமலம்போல் கால்கைகண்டு மிருதுவாகும், எண்ணவே கற்பமெல்லாம் படிபடியாயேறு மிருந்துபார் சமாதிக் குட் கற்பமொன்றே. ()

ஒன்றானகெந்தகந்தான் பலமோபத்து உத்தமனேசுத்திபண்ணி அயச்சட்டியிட்டு, கன்றானகுமரிச்சோர் கீழ்மேலுமிட்டுக் கலறவே கொதிப்பாக நாலுசாமம், பன்றானபழச்சாறு சுருக்குப்போடு பருவமாய்ப்புங்கம்பால் நாலுசாமம், கன்றானநிழலுலர்த்திக் கல்வத்திட்டுக் கடுகவே பொடிபண்ணி மாந்துனிரின்சாறே.

696

சாறதினலெண்சாமமட்டு ஆட்டு தயங்குமணித்தக்காரிச் சாற்றலாட்டு, பேறதினால் மந்தாரை வெள்ளைப்பூவைப் பிசைந்தரைச் சாற்றினு லெண்சாமமாட்டு, வாறதினால்புளிப்பான மாதலையின்பழந்தான் வகையானசாரதின லெண்சாமம்மாட்டு, தேறதினால் தாமரைப்பூச் சாற்றலாட்டிச் சிறப்பாகக்கார் தமைந்து பலந்தான் போடே.

697

போடவேவெண்காரம் பலந்தானென்று புதழானகுடோரியொரு பலமும்போடு, கீடலேகுன்றிமணிக் கட்டுவுப்பு நிலைக்கவொரு பலம் போட்டு ஆகனையின்பாலால் வாடவேயெண்சாக மாட்டிப்பின்பு வகையாக வில்லைத்தடியுலரப்போட்டு நாடவேநல்லெண்ணெய்பலந் தானென்று நயமானவயச்சட்டிசுள்ளேவாரே. 698

வார்த்துமே யடுப்பேற்றிவில்லைத்தட்டிவாகானகமலம்போலெரி நேர்ப்பாக, ஏர்த்துப்பொறுத்தபதந்தன்னில்வாங்கு யிருபுவிழந்துரு த்தியிட்டுச்சரவுலையி லுது பேர்த்தும மணிமணியாய்ச்சத்துவிழும் பேராகக்கட்டையெல்லாஞ்சோ தித்துவாங்கிக், காற்றுமே முன்போ லக்காரங்கூட்டி கலங்காதே ஐந்துதரமுதிடாயே. 699

ஊதியேசத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து உத்தமனேவெண்கா ரங்கூடக்கூட்டி, காதியே ஐங்குதுகையிலிட்டுருக ஆட்டிக்கனமான அப்பிரேகஞ்சாய்த்தாப்போல, சாதியேசாய்க்காலவருணன்போ லத்தயங்காதே சத்தாகுங்கெந்திசந்து, வாதியேயிதைக்காணப் போரூர் மாண்பர்மாசற்றநா தாக்களாடும்ஆட்டே. 700

ஆட்டானகெந்தகத்தின் சத்துவேகம் ஆரறிவார்கிவையோகி யல் லார்காணார் கீட்டான அம்பலத்திற்சோழன்ருனும் நிலைத்தநடரா சரைத்தானவார்க்கச்சொன்னார் பூட்டானசிற்பர்கள் தான் கருக் கட்டிடுவார்த்தார்பின்புபின்பு போகவமேசிற்பரோங்கிச் கூட்டான மனதுநொந்து திகைக்குட்போது கொடுமூலநாயனங்கேவந்திட் டாரே. 701

வந்திட்டுசிற்பரைதான் வரவழைத்து மனக்குறைநா நென்ன சொல்லும்மைந்தாவென்ன, மெந்திட்டுவிக்கிரகம்வார்க்கவார்க்கவிந் தனமாய்ப்போடுதென கெய்வோமென்ன நெந்திட்டமனதுகண்டுதிரு மூலர்தாமுநெடிக்குள் ளேவார்க்கதிடுநீ யென்றுசொல்லிக்கந்திட்டுக்கா சையைதான்செம்பையீந்தார் கடுகவேசிப்பருந்தானவார்த்திட்டாரே

வார்த்திடவே தங்கமெல்லாஞ் செம்பாய்ப்போச்சு மனம் புண்ணுய்நிற்குயப்போசோழன்வந்தார், ஏத்திடவே விக்கிரகம் வார்ப்பித்தாயோ எடுத்துவாதென்றிடவே கொடுமுன்வைத்தார், பார்த்திடவே தங்கமெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு பரிவாகச்செம்பா லே வார்த்தாயென்று வேர்த்திடவே ஆக்கினைதான் பண்ணிச்சொன் னார் விடுபட்டார்சோழன் முன்னேநாயன்தாமே. 703

ஆமப்பாசிற்பரைதான் சொல்லவேண்டாம் அதிகமாய்ப்பொன் னுனக்குத்தாரோமென்றுவேமப்பாவெவ்ளியைத்தாலுருகச்சொல்லி

வினாந்தமுவாயிரத்திற்காசெடைதான் போட்டார், தாமப்பாமாற்
றது வழிருபதாச்ச சாதகமாய்குளிகையிட்டுமறைத்துபோனார்சேமப்
பாத வசியங்கேயென்றுகேடகத் தேடியெங்கும் பார்த்திட்டுத்
திகைத்திட்டாரே. 704

திகைத்திட்டுவந்துசொன்னார் சோழன்முன்னே சிவசிவாவென்
றுசொல்லி வாயைப்பொத்தி, நகைத்திட்டுசிற்ருக்கு வெகுமானஞ்
செய்து நாதாக்கள்மகிமை சொல்லவெவரால்கூடும் மிகைத்திட்டு
விடுதிக்குப்போனார்சோழன் வேண்டியதோர்கெந்தகத்தின் சத்து
வேகம் பகைத்திட்டுச்சித்தருபங்களுக்கும் சொன்னேன் பாரிதுக்
குள் செந்தூரஞ்செய்யக்கேளே. 705

கேளப்பாகட்டியதோர் சூதமொன்று கெடியாகவுருகையிலே
சத்துவொன்று நீளப்பா தங்கமொன்று நாசமென்று நேராகவுரு-கி
யொருமணியாய்வாங்கி வேளப்பா கல்வத்திற்பொடியாய்பண்ணி
விளங்கி நின்றதாளகமுஞ்சிலையு மொன்றுபோட்டு நாளப்பாபொற்
றலை யிறுசாற்றலாட்டி நலமாகத்தெல்லுப்போல்வில்லைபெண்ணே.

பண்ணியதோர்வில்லைதன்னையகலிலிட்டுபாய்ச்சியேழுடியொரு
சிலைசெய்து கண்ணியேபத்தெருவிற்றுபுடத்தைப்போடு கண்கொள்ளா
வருணன்போற் செந்தூரமாகும், கண்ணியே செந்தூரமாயிரத்துக்
கொன்றுநாட்டிடவேபதினாறுமாற்றுமாட்சம், புண்ணியமேசெய்த
வற்குசெந்தூரமாகும் பொல்லாததரோகிக்கு எய்தவாறே. 707

வாறுகேள்செந்தூரங் குன்றியுண்ணு மண்டலத்தாநந்திசந்தி
மறவாமல்லீயும் தேறுகேதேகமது செப்புக்குணும் சிதறடித்தால்
மலைகளெல்லாந் தவிடுபொடியாகும் சாறுகேள்கத்தியினால் வீசிணக்
கால் கலீரென்றுவெங்கலத் திணைசையாகும் நாறுகேள்நரமெல்
லாஞ்சி வந்து காணும் நாதாக்கள் சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே.

மயூரச் செம்பு.

ஆச்சப்பாமயூரத்தின் செம்பெடுக்க அறையிறேனாற்றிந்த மட்
டுந்தானுர் வாச்சப்பாமயிலிறகு கொண்டுவந்து வளமாகத்திரிதிரி
த்து நல்லெண்ணெய்தோய்த்து நீச்சப்பாகட்டெடுத்துகரியாய்ப்
பண்ணி நிலைக்கவொருசேருமட்டு நிறுத்துக்கொண்டதேச்சப்பாகல்
வத்திலிதனை போட்டுத் துரியாகக்காரமொடு பலந்தானஞ்சே. 709

அஞ்சானவெண்காரம் பலந்தாஞ்ச யாதியாங்குடேரி யொரு
பலமுங்கொண்டு, நஞ்சானவீரமொரு பலமுமுன்று நாயகமாங்கல்

லுப்புபலமுமொன்று, பிஞ்சானகுன்றி மணியெள்ளுமொச்சை பே
சாதேயொவ்வொன்று பலமும்போட்டுக், கஞ்சானவாதனையின்பாலை
வார்த்துக் கடுகியே திரைமுன்றுநாள் வில்லைகட்டே. 710

கட்டியேவில்லைதன்னை நாளத்தாதிக் கட்டோடேமணிமணியாய்
ரவிதனினிற்கும், ஒட்டியேதே செம்பெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
ஒகோகோகாடெல்லா முன்போலாது, தெட்டியேதோரைந்துதர
மருந்திட்டுத் தெல்லிப்போல்வில்லைதட்டி ஆதுஆது, பெட்டிய்தோர்
செம்பெல்லாங்காரமிட்டு யாட்டியேகாரமுன்போல் சாய்த்திடாயே.

சாய்த்திடவேசெம்பாலே சூதங்கட்டுஞ் சமுசயங்கனெண்ணு
தே பாஷாணஞ்சாகு, மாய்த்திட்ட அரவமது தீண்டாதையா மகத்
தான விஷங்கனொன்றுங் கிட்டாதப்பா, பாய்த்திட்டசெம்போடே
தங்கஞ்சேர்த்து பாங்கானகைவளைகள் பண்ணுபண்ணு, காய்த்திட்ட
குண்டலங்கள் விக்கிரகம்பண்ணு காட்டினுள்ளே சித்தரெல்லார்
தரிப்பார்பாரே. 712

பாரப்பாமயூரத்தின் செம்புலுன்று பாங்கானதங்கமொன்றுநாக
மொன்று, சேரப்பாமுன்றுமொன்று யுருக்கிக்கொண்டு செயலான
சூதத்தை யொங்கக்கூடி, காரப்பாகல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணிக்
கசடற்ற கெந்தகத்தைப் பாதிசூட்டு, வாரப்பாசெருப்படையின்
சாற்றாலாட்டி வளமாகக்கல்லுபோல் வில்லைகட்டே. 713

கட்டியேயஞ்செருவிற்புடத்தைப்போட்டு கைம்முறையாயாற
விட்டு எடுத்துப்பாரு, தட்டியேமாதளம் பூப்போலேயாகுந் தனையெ
டுத்துயாயிரத்துக் கொன்றேபோடு, மட்டியேமாற்றென்ன பதினாறு
காணு மைந்தனேபனவிடைதான் பாலிலுண்ணு, எட்டியேகாயமது
யிருப்புத்தூணு மென்னென்னகடித்தாலுஞ் செத்துப்போமே. 714

அயச் செம்பு.

போமென்ற அயத்தினுடசெம்புகேளு புகழானரோமமதுயெள்
ளெண்ணெய்தோய்த்து, வாமென்ற அயச்சட்டித் துள்ளையிட்டு அப்
பனேழுன்றுபத்து பலத்தைபோடு, காமென்றயரப் பொடிதான்பல
மோபத்து கைம்முறையா யறைப்பொடியைப்பிசரிவைக்கத், தேமெ
ன்றவடுப்பேற்றி ரோமத்தின்றியிலஞ் சிறப்பாகவேயுண்ணப் பிரட்டி
த்திரே. 715

திரென்றுரோமமெல்லாங் கரியாகுமட்டுஞ் செய்முறையாயரப்
பொடியைப் புரட்டிவாங்கிச், காமென்ற கரியோடேவைத்துக்கொ
ண்டுகார்த்திகையின் கிழங்கதுவும் பலமும்பத்து, சேரென்றசெவ்

வல்லிக்கிழங்குபத்து சேர்த்திடித்துசாறு ஒருபடியும்வாங்கி, ஆரென்ற ஆதலையின்பாலேவார்த்து அழகானபெள்ளெண்ணெய்ப்படிதான்வாரே.

716

வார்த்தெல்லாங் குழம்புப்பால்வருதல்கண்டு வகையர்னவெண்காரம் பலந்தானேந்து, சேர்த்தெல்லாந்துரிசியொறு பலந்தானேந்து தேசில்லாக்கெந்தகந்தான் பலமுமுன்று, கோர்த்தெல்லாம் பொடியாக்கி யெண்ணையிலேபோட்டுக் கொதிப்பித்துக்குழம்பான பதத்தில்வாங்கிக் கார்த்தெல்லாம்வழித்துவொரு கலவத்திலிட்டுக் கைம்முறையா யரைப்பொடியை பிசரிவையே.

717

வையப்பாரோமமென்ற கரியினோடே மயங்காதேகுகையிலிட்டு மாட்டியூது, தையப்பாமணிமணியா யிறங்கும்பாரு தனையெடுத்து வுடைத்துமுன்போல் தைலத்திற்பிசரி, கையப்பாஅஞ்சதாம் உருக்கித்தீரு கசடற்றவெள்ளிபொன்போற் கண்விட்டாடு, மையப்பாகசடற்றசெம்பேயாகும்வயதையிதில்முடிவுசொல்லி விண்கொள்ளாதே.

கொள்ளாத அயச்செம்பு பலந்தானுலு குறிப்பானதங்கமொன்று நாகமொன்று, விள்ளாத ஈயமொன்று வருக்கியாட்டி விரவிடுநீ கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, அள்ளாதகுதமது பலந்தானென்று அசுடில்லாக்கெந்தகந்தான் பலமுநாலு, துள்ளாதமாளிகையின் சாற்றாலாட்டித் து; யாகவெண்சாமம் ரவியிற்போடே

719

போட்டெடுத்துப் பொடியாக்கிமேருக்கேற்றிப் புகழானவாலு கையின் மேலேவைத்து, ஆட்டெடுத்துப் பனிரண்டுசாமந்தீயை ஆற விட்டுப்பார்த்தாக்கால் செந்தூரமாகும், பூட்டெடுத்து ஆயிரத்துக் கொன்றுபோடு புகழாகப்பதினறு மாற்றுகாணும், நீட்டெடுத்துமண்டலந்தான் தினங்குன்றியுண்ணு நேரானசட்டைகக்கிப்பாலையாமே.

காந்தசத்து

ஆமென்றகாந்தமது பலந்தான்பத்து அப்பனேகுன்றிபோலுடைத்துக்கொண்டு, காமென்றசெம்பிலிப்பால் படிதானுலு கலர விட்டுசுருக்கிடுநீ நாலுசாமம், தாமென்றகல்வத்தில் செம்பிலிப்பால் விட்டுத்தாக்கியரைநால்சாமம் புடைத்தைப்போடு, ஆமென்றபாலாலே யரைத்தரைத்து அப்பனேஐந்துபுடம் போடடுத்தீரே.

721

தீரந்தபின்புபொடியாக்கிச் சடடியிட்டு செம்பிலியின்றோமமது பலந்தான்பத்து, ஆயந்தபின்புசுருக்கிட்டு ராமந்தன்னை அப்பனே தயிலத்திற்பிரடடிபோடு, காயந்தபின்புரோமத்தின் தயிலமெல்லாங்

கரியோடேவாரிவைத்து கருத்தைக்கேளு, தேய்த்தபின்புகருங்குண்
றிச்சாறுதலும்படிதான்சிறப்பானகொள்ளிலைச்சார் படி தானென்றே.

ஒன்றானபொன்னினு வாரையின்சாறு உயர்ந்த ஆதனையின் பா
ல்படிதானென்று, கன்றானசெவ்வல்லிக்கிழங்குசார்படி தான்கார்த்தி
கையின் கிழங்குசார்படிதானென்று, தின்றான புளிபாணைக்கிழங்கு
ச்சாறு சிறப்பானநல்லெண்ணெய் சமனாக்கூட்டி, நன்றானவடுப்பேற்
றிக் கமலம்போலெரித்து நலமாகக்குழம்பான பதத்திற்பாரே.

பார்க்கவேகெந்தந்தான் பலமுமுன்று பரிவானவெண்காரம்பல
முமைந்து, ஏர்க்கவேயிதைவிற்றுச்செலவுசெய்து வெளிதான வீரம
துபலமுமொன்று, கார்க்கவேகுடோரியது பலமுமொன்று கல்வத்தி
லிட்டெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணிச், சேர்க்கவேமுன்மருந்திலொக்
கப்போட்டுச் சிறப்பாகக்குழம்பானபழத்திலவாங்கே. 724

வாங்கியேகார்த்தத்தில் பிசறிக்கொண்டு வளமாகச்சாவுலையி லூ
துவது, தாங்கியேகாட்டோடு சத்தாய்விழுந் தப்பாமல்சத்தெல்லா
ம்பொருக்கிக்கொண்டு, தேங்கியேகாடுடுத்துத் தயிலத்தில்பிசறிச்
செப்பரியநாளத்தாலுதித்தீரு, பங்கியேஐந்துதர மூதித்தீரு பரிதி
போற்செம்பாக நிறமுமாச்சே. 725

செம்பானகார்த்தமது பலந்தானு திறமானதங்கமது பலந்தா
னென்று, கம்பானநாகமதுபலந்தானென்றுகருதியதோர்கட்டானா
தமொன்று, நம்பானபிதுராலுமுருக்கிக்கொண்டு நலமா கக்கல்வத்தி
ற்பொடியாய்ப்பண்ணு, கொம்பானகுலாமல்லிச் சாற்றுலாட்டிக்கூற
வேமுன்னநாள் ரவியிற்போடே. 726

போட்டுவாமுன்சொன்ன சூதத்திலாட்டி பெரிதானகெந்தகத்
தைச்சுத்திப்போடு, கேட்டுவாபொடிபண்ணி மேறுக்கேற்றிக் கெடி
யானவாலுகையின் மேலேவைத்து, நாட்டுவாபணிரண்டுசாமந்தியை
நலமாகஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு, காட்டுவாய்மாதளம்பழம் பூப்
போலேயாகுஞ் சாத்திறத்திற்கொண்டாடும் வேதைதானே. 727

தானென்றசெந்தூரங்குன்றியுண்ணு சாதகமாய் மண்டலத்திற்
சட்டைகக்கும், கோனாகாயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னுக்கெடிதான
நாகமெல்லாம் பவளம்போலா, பாணவஸ்துவுண்டா லாகிரியில்லை
பாஷாண வர்க்கங்கள் கறிசோறாகும், ஊனசடந்தானுங் கோடிகா
லம் உத்தமனே சமாதியிலேயிருக்கலாமே. 728

இருக்கவேலோகமென்ற திராவகத்தை யியம்பிடவேயானந்தா வுற்றுகேளு, பருக்கவேவெடியுப்பு பலந்தானாறு பரவியதோர்சீன மது எண்பத்தைந்து, சுருக்கவேதுரிசியது நாற்பதாகுஞ்சுருவான சாரமது இருபதாகும், உருக்கவேகல்லுப்புப் பலந்தானபத்து உயர் த்தியாம்பூற்று பலந்தானஞ்சே.

729

அஞ்சான சத்தியென்றசாரம்நாலு அழகானகெந்தியுப்பு பலந் தான்முன்று, வஞ்சானவுருவியுப்பு பலந்தானென்று வகையெல்லாம் பொடித்துமொரு சட்டியிட்டு, கஞ்சானகழுதையுட ரத்தம்வார்த்து கடுகரைத்து ஏழுநாள்ரவியிற்போட்டு, துஞ்சான அடிகனத்தகலசத் திட்டு துயரறவேயடிக்கலச மட்டும்போடே.

730

போட்டதின்மேற்சக்கரமாம் பாலைச்சட்டி பொருந்தவேமேல் கவிழ்ந்து மாஷந்தன்னால், நாட்டதின்மேல் சீலைசெய்து ரவியில்வை த்து நலமாகவடுப்பேற்றி யெரி நர்பாக, நீட்டதின்பின் பிங்கானால் கண்ணிவைத்து நேர்ப்பாகச் சட்டியின்மேல்தண்ணீர்குத்தி, பூட்ட தின்மேற்புகையோடச் சலந்தான்வீழும் பொருந்திமுன்னீர்தனை யகற்றிப் பின்னீர்வாங்கே.

731

வாங்கியேமுன்வைத்த சரக்குதன்னை வகையாகஜந்துபங்குபண் ணிவைத்து, தேங்கியேஒருபங்கிலிதனையுத்து சிறப்பாகமுன்போலே கலசத்திட்டு, தாங்கியேயடுப்பேற்றியெரித்துவாங்கி சாதகமாய்முன் போலே மறுசரச்கிலூற்றி, பாங்கியேயுலரவிட்டுக் கலசத்திட்டுபக்கு வமாய் ஐந்துதரமிப்படியே வாங்கே.

732

வாங்கியே அரக்காலேகுப்பிபண்ணி வளமாகதிராவகத்தையதி லேவாரு, தேங்கியேசூதமொரு பலந்தானெட்டு சிறப்பாககல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு, வாங்கியேதினமூன்று திராவகத்தாலாட்டி மறு பிங்கான்றணிலே வழித்தெடுத்து, தாங்கியேகரியோட்டில் வறுத் துக்கொண்டு சமரசமாய்ப் பொடி போலே மேலுக்கேற்றே.

733

ஏற்றியே வாலுக்கையின்மேலேவைத்து இதமாகத் தீயெரித்து பனிரண்டுசாமம், போற்றியேயாறவிட்டு யெடுத்துக்கொட்டி புகழா கத்திராவகத்தி லரைத்துலர்த்தி, தூற்றியேகொடிபோலே குப்பிக் கிட்டுச்சகமானவாலுக்கையின் மேலேவைத்து, பாற்றியேபனிரண்டு சாமந்தானும் பக்குவமாய்நீயெரித்து ஆறவிட்டுவாங்கே.

734

வாங்கியெல்லா முன்போல வரைத்தெடுத்து வரிசையாயைந்து முறைதீர்த்துயேறு, தாங்கியேசெந்தூரமருணன்போலத் தலத்திலே

யிருக்குமப்பாயிதனின்வேதை, ஒங்கியேகோடிக்குஒன்றுஒநிம் உத்
தமனேகதலியுட பழத்தைவாங்கி, தேங்கியேபணவிடைதா னுள்ளே
கொள்ளச் சிவசிவாகுரியன்போல் தேகமாச்சே. 735

ஆச்சப்பாதிராவகத்திலனந்தம்வித்தை ஆராய்ந்து ஒவ்வொன்
றாய்ப்பார்த்துத்தேறு, ஏச்சப்பாகட்டினமோ உருக்கினமோ கோடி
யெடுத்தோடுங் குளிகைமுதல்செந்தூரங்கோடி, வாச்சப்பாகன்னமு
தற்களங்குகோடி வழங்கியதோர் குருக்கோடிமெழுகுகோடி, பாச்ச
ப்பா ஒவ்வொன்றில்வேதைகோடிபரிட்சிக்கத்தாமமுதலெட்டுமாமே

துரிசிதிராவகம்

ஆமென்றதுரிசியுடதிராவகத்தைச்சொல்வேன் அப்பனேதுரிசி
யொருபலந்தானாறு, காமென்றவெடியுப்புபலந்தானாறு கலங்காதசீ
னமதுபலந்தானாறு, வேமென்றசவுட்டுப்பு பலமுமைந்து வெகுளா
லேவளையலுப்புபலமுமைந்து, தாமென்றகெந்தியுப்புபலமுமைந்துதங்
காதேயிந்துப்புபலமுமைந்தே. 737

அஞ்சோடுசத்தியென்றகாரம்பத்து அப்பனைகல்லுப்புபலமும்
பத்து; நஞ்சோடுவீரமதுபலமுமன்று நவாச்சாரமும் பத்துபலமும்
போடு, பிஞ்சோடுகருவங்கபலமுமன்று பேசாதவாதனையுப்புஉருவி
யுப்பு, பஞ்சோடுமணியுப்பு மேனியுப்புபதறாதே ஒவ்வொன்று பல
மும்போடே. 738

போட்டெல்லாம் பரங்கியுட சாராயம்வார்த்துப் பொருந்தவே
முன்றுநாளாட்டு ஆட்டு, ஆட்டெல்லாம்ரவியிலிட்டு ஐந்துபங்குபண்
ணி அப்பனேஒருபங்கு கலசத்திலிட்டு, பூட்டெல்லாம்மாலையென்ற
சட்டிமூடிப்புகழாகமாஷத்தால் சீலைசெய்து, மூட்டெல்லா மடுப்பே
ற்றிபிங்கான்வைத்து முடிற்சியாய்த்திராவகத்தை வாங்கிடாயே.

வாங்கிட்டதிராவகத்தை மறுசரக்கிலுற்றி வளமாகரவியிலிட்டு
கலசத்திற்போட்டு, தேங்கிட்டதிராவகத்தைவாங்கித்தீரு சிறப்பாக
வைந்துதரமிப்படியேவாங்கு, பாங்கிட்ட அரக்காலேகுப்பிப்பண்ணி
ப்பதனமாய்மூடிவைத்து பாங்கைக்கேளு, தேங்கிட்டபாறையுப்புப
லமீரேழு சிறப்பாகத்திராவகத்தில் தோய்த்திடாயே. 740

தோய்த்துமேதினமேழு ரவியிற்போடுதொன்மையாம்வெடியுப்
புச்சீனங்காரங், காய்த்துமேசடல்துரையுங்குடனிந்து கலங்காதபூரீ
நிற்காரம்வீரம், தேய்த்துமேநவாச்சாரந்திரிசு வெள்ளைசிறப்பாகப்

பதினென்றுதிராவகத்திலாடடி, ஏய்த்துமேவில்லைகட்டு யுலரப்போடு
இதமாக அகலிட்டு அவிர்ப்புடமாய்ப்போடே. 741

புடம்போடு அரைத்தரைத்து ஐந்துதார்தானும் புகழாக யெரு
வெடுத்துபத்துமடும், திடம்போடு திராவகத்தில் பலந்தானே முசிற
ப்பாகப்புடம்போட மருந்தைத்தானும், கம்போடு குழம்பாகக்கரை
த்துக்கொண்டு கல்லுப்பிஸ்பிசறிபல்லோ கரியோடடிவாட்டு நடம்
போடு குழம்பெல்லார்தோய்த்துவாட்டுவாட்டே. 742

வாடடியேகவிசிக்கு மருந்துகேளு வகையாகபேறென்ற கிரி
ஞ்சில்தன்னை காடடியேசண்ணம்புஞ்சவுடடுமண்ணிங் கலங்காதேத
ண்ணீரிற் கலக்கிக்கொண்டு, ஓடடியேதீயெரித்துவற்றுமடும் உத்த
மனேபுடம்போட்டுத்தாளாய்ப்பண்ணி, நாட்டியே திராவகத்தால
ரைத்தரைத்து நலமாகஐந்துபுடம போட்டுத்தீரே. 743

தீரவேபுடம்போட்டமருந்துதன்னை சிராவகத்தாலளர்த்துருட
டிமெழுஞ்நீரால், ஆறவேமுன்னுய்பில் கவசங்கடடி அசையாதேகல
சத்திற் பூநீறுவைத்து, ஊரவேயதின்மேலே உப்பைவைத்து உத்தம
னேமேலுமந்தபூநீறுபோட்டு, தேறவேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து தீர்க்க
மாய்ச்செஜபுடமாய்ப்போட்டுவாங்கே. 744

வாங்கியேயுப்புபண்ணிப்பார்த்தால் மக்காள் வயிரம்போலிருகி
யது தங்கம்போலாம், ஒங்கியேகரியில்வைத்து உருகிப்பாகு உத்தம
னே தங்கம்போல்கண்ணிடாடும், தேங்கியேகரியில்நின்று கம்மித்தா
னால் சிறப்பாகமுன்போல்புடத்தைப்போடு, ஏங்கியே ஒருவருடன்
பேசவேண்டா மேத்தியேகடுங்காரச் சன்னத்திலாதே. 745

பா ல ர ச ம்.

சன்னமென்றகுளிகைதனிலே ஆதிப்பின்மைந்தா துடிதாகப்ப
லம்நாலுநிறத்துக்கொண்டு, சன்னமென்றதிராவகத்தி லிதனைப்போ
டடுகயறவேமத்தித்துவைத்துக்கொண்டு, பன்னமென்றசூதமது பலந்
தானெட்டு பாய்ச்சியேகல்வத்தில் திராவகத்தைப்பாரு, சின்னமென்
றசாமமொன்று அரைத்துநன்றாய்ச் சிறப்பாகரவிதனிலே போட்டி
டாயே. 746

போட்டுவாயரைத்தரைத்து ரவிதனிலேயப்பாபுகழாகமாதமொ
ன்றமறவாமல்நீயுங், காட்டுவாய்சூதமதுசிவப்பேயாகுங்கண்டுகொள்
ளாவேதையுமாக்கண்டுகொள்ளு, நீட்டவேகுகையில்வைத்துகாயவை

த்து நினைவாகக்கையிடேகுளிந்துபோகும், பூட்டுவாவெந்நீரைக் கொப்பரையிற்காய்ச்சிப் புகழாகத்துனிசுதமதுக்குள்போடே. 747

போட்டுடனேகுளுந்தண்ணீர்போலேயாகும் போக்கானபலா சம்பரிட்சைசெம்மை, நாட்டுடனேநாலுபலம் நிறுத்துக்கொண்டு நல மானதங்கமது பலந்தானென்று, பூட்டுடனேகல்வத்திலிதனைப் போட்டுப் புகழானகருத்துளசிசாறுவிட்டு, தொட்டுடனேநாள் மூன்று அரைத்துபின்பு துடியானகெந்தகத்தேருபோடே. 748

சந்திரோதயம்.

போட்டரைத்துத்தினமொன்று ரவியில்சேர்த்துப் பொடியாரைக் காசியென்ற மேருக்கேற்றி, நீட்டரைத்துவாலுயின் மேலே வைத்து நினைவாகத்தீயிடுவாய்பனிரண்டுசாமம், கூட்டரைத்து ஆற விட்டுயெடுத்துப்பாரு கொடியானமாதளம்பூ, நிரம்போல் நிற்கும், தொட்டரைத்து சந்திரோதய மென்றநாமத் துலங்கியிதின் மகிமை சொல்ல முடியாதாமே. 749

முடியாதசெந்தூரம் குன்றியுண்ண முனையானகாயமதுகிவந்து மின்னும், பிடியாதமதயானைபிலனுக்கொக்கும் பெண்கருடனனு போகம்பண்ணினாக்கால், துடியாதநாறுபேர்வேணும்வேணுஞ் சக்கிலந்தானாருகின்றகேணியாகும், அடியாதநோயெல்லா மறுத்துப் போடு மம்மம்மாசெண்பகத்தின் கண்போலாமே. 750

ஆமிந்தச்செந்தூரமாயிரத்துக்கொன்று அணைந்திடவே யிரு பத்துஐந்துமாற்று, போமிந்தசரக்குகளிற் போட்டுப்போட்டுப் புகழாகக்கட்டுண்டுமெழுகுமாகும், காமிந்த துரிசியின்மேல்வாய்நீரா லப்பி கடுவியிற்போட்டிடவேகுருவுமாகும், வாமிந்ததுரிசியினல் சூதங்கட்டும் மகத்தானலிங்கமது ஒருபயந்தான். 751

ஒருபலந்தான்கட்டியாய் வாங்கிக்கொண்டு உத்தமனே அயச் சட்டிக்குள்ளேவைத்து, சுருபலந்தான்சுருக்கிடவே மெழுகாய்ப் போகும் சூட்சாதிவேதைகள் கோடியுண்டு, கருபலந்தான்ரவிமதியுஞ்சேர்த்து கண்காணமாற்றதுவுமதிகங்காணும், நிருபலமாய்நவ தோகநூற்றிலீய நிச்சயமாய்மாற்றென்னபனிரண்டாமே. 752

மகாதிராவகம்.

ஆம்பாபாதிராவகத்தைசொல்வேனப்பா அப்பனேநருக்கோடு குப்பைமேனி, போம்பாதாழையொடு அறுகுவாழை போரான

மத்தை யொடுத்துத்திகள்ளி, தாமப்பாதென்னிலையும்நாயுரு நானல்
தயங்காத பிரண்டையொடுமுடக்கொத்தானும் சாமப்பாபுரசோடு
முள்ளங்கித்திப்புல் தயங்காதேகாயவைத்துச்சாம்பலாக்கே. 753

காயவைத்துச்சட்டுமேசாப்பலாக்கிக் கலங்காறெவெவ்வேறாய்த
தண்ணீர்கரைத்துத், தோயவைத்து மூன்றுநாள் தெளிவைவாங்கிச்
சுகமாகவடுப்பெரித்து உப்பாய்க்காய்ச்சி, மேயவைத்து ஒவ்வொன்
றாய்க் காய்ச்சிவெவ்வேற் நெகிழாமலொவ்வொன்றுபலமுந்தூக்கிச்,
சாயவைத்துமானினொடு ஆடுயானை தயங்காத ஒட்டையொடு கழு
தைதானே. 754

தானென்றகுதிரையொடு மாடுயேழுந் தனித்தனியே நீர்வாங்கி
உரைப்பாய்க்காய்ச்சி, வானென்றரண்பெலந் தூக்கிக்கொண்டு வள
மான முசல்புழுக்கையெலிப்புழுக்கை, தேனென்றவவ்வாலின்புழுக்
கையொடு சிறப்பாகயிவைமூன்றுஞ்சட்டசாம்பல், கானென்றரண்டு
பலந்கடல்நீர் தன்னில் கரைத்திறுத்தெளிவிறுத்துஉப்பாய்க்காய்ச்சே.

காச்சியதுபலம்பத்து நிறுத்துச்சொண்டு கடிதானவீரமது
பலமுமூன்று, காய்ச்சியேதாளகமும்பலமுமூன்று நயங்காதசிலை
யதுவும் பலமுமூன்று, பாச்சிசீயவெள்ளையதுபலமுமூன்று பரி
வானகெந்தகமும்பலமுமூன்று, வாச்சியேதுத்தமதுபலமுமூன்று
மகத்தானபேதியது பலந்தானுறே. 756

ஆறாகச்சாரமது பலந்தானுறு அடைவானகல்லுப்புபலந்தா
னுறு, ஏறாகயிந்துப்புபலந்தானுறு எளிதானவளகிலுப்புபலந்தானுறு
பேராகவெண்காரம் பலந்தானுறு பெலத்துகின்ற சுத்தியென்ற
சாரமாறு, நீறாகப்பூநீறுபலந்தானுறு நிலைத்தகெந்திவுப்பதும் பலந்
தானெட்டே. 757

எட்டாதகடல்துரைதான்பலமுமெட்டு இயல்பானதுரிசியது
பலந்தானெட்டு, காட்டாதவெடியுப்புபலந்தானுறு கலங்காதசீன
மது பலமும்நீறு தெட்டாதபரங்கியுடசாராய்வார்த்து சிறப்பாக
யேழுநாளரைத்துலர்த்து, பட்டாதஜ்ஜுதுபங்கு பண்ணிவைத்து
பக்குவமாயொரு பங்குகலயத்தூட்டே. 758

ஊட்டியே மேற்சட்டி கவிழ்த்துமுடி உத்தமனே மாமிஷத்
தாற் சிலைசெய்து, நீட்டியேஅடுப்பேற்றியெரிநேர்பாக நிலைத்தவுப்பு
கையோடேசலந்தான்வீழும் காட்டியேபுகைநின்றாப்திராவகமும்
நிற்குங் கலங்காதேமுன்வைத்த சரக்கில்வார்த்துச், சூட்டியேரவி
யில்வைத்துக்கல்வத்திட்டு துடியாகத்தீநீரைவாங்குவாங்கே. 759

வாங்குமே ஐந்துதரமுட்டியூட்டி மறவாதே அரக்கானகுப்பி யிலேவாரு, தேங்குமேமணற் கல்லுரோமமத்தி சிறப்பானவ லோக மெல்லாஞ்சாம்பல், எங்குமேமுகத்தலந்த தூபம்பட்டால் எளிதிலே கண்களெல்லாங் கரைந்துபோகும், பாங்குமேதூபமுகம் பார்த்து நின்று பதருதேவிறகைமெள்ள அடுப்பிற்போடே. 760

போட்டிடுதூரத் தேநின்றகொள்ளு புகைமேலேபட்டுதென் றால் சடம்விரிந்துபோகும், வாட்டிட்டுசரக்குகன்றிரேய்த்துப் போட மகத்தானமெழுகாகும் வேதையாகும், நீட்டிட்டுயேற லென்றகிளிஞ்சில் தன்னை நீரோடேயுவ மண்ணுந்தண்ணிலே போட்டு, காட்டிட்டு அடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கி கனபுடமாய்ப் போட் டெடுத்துத்தூளாய் பண்ணே. 761

பண்ணியேதிராவகத்திலிதலைப்போட்டு பதருமே மூன்று தரங் கழிந்தபின்னை, நண்ணியேகல்வத்திலரைத்துருட்டி நலமாக அகலிலிட்டு புடத்தைப்போடு, கண்ணியேயைந்துதரந் திராவகத்தி லரைத்துக் கடுகியேபுடமைந்துபோட்டுத்தீரு, திண்ணியேபொடியாக் கிப்பிங்கானில்லைத்துச் சிற்பரம்போர் சாரமொருகட்டிவாங்கே.

சாரக்கட்டுகன்னம்.

வாங்கியொருகலசத்திற் பொடிக்கீழிட்டு வாகானசாரமென்ற கட்டிவைத்து, தேங்கியேமேலும்மிந்தப்பொடியைப் போட்டுச்சிறப் பாக மேல்முடிசிலேசெய்து, தாங்கியேஐந்தெருவில்புடத்தைப் போடுதயங்காதே ஆறவிட்டெடுத்துக்கொண்டு, ஒங்கியேபொடியெல் லாம் பொடித்துக்கொண்டு உத்தமனேமுன்போலக்கட்டிவையே.

கட்டிவைத்து முன்போலப் புடத்தைப்போடு காணப்பாயேழு புடம்போட்டுத்தீரு, அட்டிவைத்ததந்தம்போலிருக்கும்பாரு ஆச் சரிய சாரத்தின்முடிவு சொல்லப்போகா, முட்டிவைத்து சாரத்தில் செயநீர் கோடிமுதண்டருருக்கோடி செந்தூரங்கோடி, பொட்டி வைத்துத்திறந்துபோல்வாதமாச்சு போக்கிதிலே மெத்தவுண்டு புகட்டியாட்டே. 764

ஆடவேசாரத்தைக்கட்டியாக அதின்மேலே சவ்வீரபூரம் போட்டு நீடவேபுழுக்கோடு சூதமைந்தும் நேரானவாய் நீராலரைத் துப்பூசிக், கூடவேசண்ணம்புக்குகையிலிட்டு கூசாதேகரி யோட்டி லாதவாங்கு, ஆடவேநீராகும் பிங்கானில்லைத்துத் துடியாகப்பணி யில் வைக்கச்செய்வீரமே. 765

ஆமின்னஞ்செய நீரால்சொல்லக்கேளு ஆச்சரியஞ்சூதவித்தை
கல்வத்திட்டு, வேமுன்னஞ்செயநீராலரைத்தரைத்து வெஞ்ஞாரதேர
விதனிலேகாயப்போடு, தாமின்னமிருபதுநாளரைத்தரைத்துச் சார்
பாகரவிதனிலேகாயப்போடு, சேமின்னமேழுசட்டை நீக்கிப்போடு
சேந்திருக்கும்சந்தானுஞ் செய்திகேளே. 766

சேதிகள்தேங்காயின் குடுக்கையிலேவார்த்துச் சிறப்பாகமெழு
கடைத்து வைத்துக்கொண்டு, வாதிகேள்ரவிமதியில்தகடுவாங்கி வள
மானரசந்தவிப்புடத்தைப்போட்டு, பாதிகள் பதினாறுமாற்று
மாகும பாசத்தில் வேதையுமாம் பாருபாரு, சோதிகேனிந்தரசந்
தின்றால் காயஞ்சறுக்காகுச்சட்டைகக்கிவாலையாமே. 767

கெந்தகத்தயிலம்.

ஆமின்னங்கெந்தகத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனேகெந்த
கந்தானபலமும்பத்து, காமின்னங்கற்றாழைக்குள்ளேவைத்து கடு ஆ
வினெய்பாலிற்சுத்திபண்ணி, தேமின்னங்கல்வத்திலிதனைப்போட்
டுச் சிறப்பான சூருகத்திவிரையைவாங்கி, ஓமின்னமயிற் கொன்றை
விரையினூடே உற்பனமாய்ச்சமனாக்கி வெங்காய்ச்சாரே. 768

சாற்றினு லரைத்தரைத்து வில்லைகட்டி சார்வாகப்பூப்புடத்
தில் தயிலம்வாங்கு, தேற்றினால் தயிலம்விட்டுக் கெந்தகத்தை
சிறப்பாக விருபதுநாளாட்டு ஆட்டு, பேற்றினால்துரிசி வெள்ளைபலந்
தானென்று பேராகக்கட்டிய தோசாரமொன்று காற்றினால்கட்டிய
தோர் உப்புவொன்று கலங்காதே கூடவிட்டுமூன்றுநாளாட்டே

ஆட்டியயின்காசியென்ற மேருவிலேபோட்டு அப்பனேமூக்கின்
வாய்க்கதம்பைவைத்து, மூட்டியபின்கும்பித்துச் சட்டியிலேபோட்டு
மூக்கின்வாய்ப் பிரம்பைவிட்டு மண்ணைக்கொட்டி, தீட்டியபின்
அடுப்பேற்றியடுப்புக்குள்ளே சிறப்பாகப் பீங்காணும்பரணியைத்து,
ஒட்டிய பின்கட்டியிலே எருவைப்போட்டு உத்தமனே தயில
மெல்லாமெடுத்துவையே. 770

தயிலமெல்லாம் வீழ்வதற்குமூன்று புடம்போடத் தங்காம
லிறங்கிப்போம்பீங்காணுள்ளே, அகிலமெல்லாமீந்தாலுந்தயிலவிலைக்
கொவ்வாதாச்சரியம்பரிமீமலே பூசிக்காய்ச்ச. யயிலமெல்லாந்தங்க
மதுசெம்பேயாகும்மாசற்றசெம் பொன்னுவிலைகங்கோடி, கயிவ
மெல்லாமுன்கையிலேசெம்பைபீயக் கண்கொள்ளாவைத வுமாங்
கண்டுபார. 771

கேசரத்தின் தயிலம்

பாரப்பாகேசரத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன் பரிவானகேசரந்தான் பலந்தாணாறு, சேரப்பாயிளவயது ரோமந்தன்னை சீயக்காய்கொதியிட்டுக்கழுவிப்போட்டு, சாரப்பாயெள்ளுபோல் நறுக்கிக்கொண்டு சாகாமலெண்ணெய்தண்ணில் தோய்த்து, சீரப்பாசட்டியிலே வறுத்துக்கொண்டு சிறப்பான கலுவத்தி ஷீதனைப்போடே. 772

போடவேகெந்தகந்தான் பலமும்பத்து புகழானதாளகமும்பல முமைந்து, நாடவேசிலையதுவும் பலமுமுன்று எஞ்சானவீரமதுபல மும்ரண்டு, கூடவேகட்டியதோர் சாரமொன்று குறிப்பாகக்கட்டிய தோர் கல்லுப்பொன்று, தேடவேதுரிசுரு பலந்தாடுன்று சிறப்பாகக்கூடவிட்டுத் திறமாயாட்டே. 773

ஆட்டுவதுயெருக்கம்பால் நாலுசாமம் அப்பனைமெழுகாகும் பதத்திலவாங்கிப், பூட்டுவதுதெல்லுப்போல் வில்லைகட்டி பேரான பூப்புடத்தில்தயிலம்தாங்கி நாட்டுவதுபரணியிலேயடைத்து நலமாக அரப்பொடிதான் பலமுமெட்டு, மூட்டுவதுதயிலத்திற் பிசறிக்கொண்டு முயற்சியாயக்காரமிட்டு வருக்கிடாயே. 774

அயச் செம்பு

உருக்கிடவேயைந்துதார் தயிலத்திற் பிசறி உத்தமனேரவிபோலே செம்புமாகும், சொருக்கிடவேமதிதனிலே வைப்பதுக்கு ஒன்று துடியாகமாற்றேழு காணுங்காணும், அருக்கிடவேதங்கமிட்டு வருக்கிக்கொண்டு ஆய் பென்ற சூதமிட்டுக்கெந்தியிட்டு, பருக்கிடவேவாலு கையில் செந்தூரித்தால் பதினாறுமாற்றாக விளங்கும்பாரே. 775

பாரின்னந்தாளகத்தின் செம்புசொல்வேன் பருகல்லஞ்சண் ணம்புசுட்டுக்கொண்டு, காரின்னந்தாளகத்தைக் கிளிபோற்கட்டுக் கச்சண்ணங் சிழ்மேலுபுகின்றாய், வாரின்னம் வெந்நீரைவிட்டுநீற்று மறவாதேயிருபத்து வென்றுநீயும், சேரின்னங்கூழ்ப்பாண்டங்காடியிலேபோட்டுத் திறமாகக்கொதிக்கவிட்டு யிறக்கிடாயே. 776

தாளகம்

இறக்கியேகல்லத்திற் சேரைபோட்டு இதமானகுலாமல்விச்சாற்றாலாட்டி, அறக்கியேயுலாவிட்டு யைந்துளாட்டி ஆடுதினனுப்பா னைசாற் நாலுசாமம், மறுக்கியேகிறகுட்டித் தக்காளிச்சாறு மைந்தனையமுரியிலைச் சாற்றாலாட்டு, நறுக்கியேயெருக்கினுட பழுப்புச் சாறு நலமானவகத்தியுட பழுப்புச்சாறே 777

பழுப்பானகெருடனுட கிழங்குசாறு பரிவானயெருக்கினுட கிழங்குச்சாறு, கொழுப்பானவெள்ளாட்டு ரத்தத்தோடு கூரான முசுலரத்தங் கோழிரத்தங், கொழுப்பானவெள்ளைமந்தாரைபூச்சாறு திறமானயிந்திரமாங் கோபப்பூச்சி, நழுப்பானபூநாகம் நூறுபோட்டு நல்கரைத்து ஒவ்வொருநாளுலரப்போடே. 778

உலர்ந்தபின்புதுரிசிபலம் நாலுபோடு உத்தமனே வெண்காரம் பலந்தான்மூன்று, ஆலர்ந்தபின்புவெடியுப்பு பலந்தான்ரண்டு அப்பனேவிரமது பலந்தானென்று, கலந்தபின்புசினமது பலந்தான்போடு கற்பூரசிலாசத்துப் பலந்தான்ரண்டு, குலந்தனக்குக் கோடாவி குடோரியொன்று கூசாதேகூடவிட்டு அரைத்திடாயே. 779

அரைத்திடவே யெலியாலம்பாலலாடடி அப்பனேமூன்றுநாள ரைத்துப்பின்பு, நிரைத்திடவேதெல்லுப்போல் வில்லைகடடி நேராக சரவுலையினுதுலுது, துரைத்திடவேயுருகியது சத்தாய்விழுஞ்சித றுமலெடுத்தெல்லாங் கடடைதானும், புரைத்திடவே பின்பொருகா லுருக்கிப்பாரு பொன்போலாஞ் சத்தெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளவே குகையில்வைத்துக்காரமிட்டுக் கூசாதேவுருகியெல் லாமணியாய்வாங்கே, விள்ளவேநவலோகம் நூற்றுக்கொன்றுமேவிய காசெடைதான் சத்தையீய, துள்ளவேபதினாறுமாற்றுமாகுந்துடியா னசத்திலே கிண்ணிவார்த்து, அள்ளவேசிலைசெய்து வாலுகையில் வைத்து ஆதியாஞ்சுதமிட்டுக் கொதிக்கவையே. 781

கொதிக்கையிலே கருமத்தஞ்சாறுவாறு கூசாதேவெண்ணெ யைப்போலாகுமட்டும், விதிக்கையிலேவெண்ணெயெல்லாம் வழித்து க்கொண்டுமேலான குளிர்ந்ததண்ணீர் தன்னிற்போட்டு, மதிக்கையி லே ஆரையிலைக்கவசங்கடடி வகையாகயீராஞ்சு புடத்தைப்போடு, துதிக்கையிலேமணியாலே சிவத்தைப்பண்ணு சென்னமென்றமூவே முமோகூந்தானே. 782

தானென்ற மணியாலே கெந்தூரம்பண்ணு சமர்த்தாகக்குரு பண்ணுகளங்குபண்ணு வாவென்றவெளிகடக்கா சித்திபண்ணு மாச ற்றயோகசித்தி கெவுளசித்திபண்ணு, தேனென்ன வழர்தமங்கே சித்திபண்ணு செகசால வார்த்தையெல்லாஞ் சகம்போலெண்ணு, கோனென்றகுருதேடி கூப்பிட்டாலேனென்பாளாயிதானே. 783

சாதிலிங்கவைப்பு

தானென்றசாதிலிங்கவைப்புக்கேளு சாற்றறியகுதமதுபலந்தா னூறு, தேனென்றகெந்தகந்தானிருபத்தைந்து தேர்ப்பாககெந்தகத

தைலுட்டிவிட்டு, வானென்றகணவில்வைத்து உருக்கிக்கொண்டு வரி
சையாய்ச் சூத்தையைதிலேபோட்டு, கானென்ற அயத்துடுப்பால் கி
ண்டிக்கிண்டுக் கறுப்பாகத்தூள்போலேயாகும்பாரே. 784

ஆகும்ப்பாகெந்தகத்தில் நாலத்தொன்று அசையாதேவெடியுப்
புப்பொடித்துப்போடு, வாகும்ப்பா செம்பாலேகுடம்போலான
வகையாக அதற்குள்ளே தூளைப்போடு, ஏருப்பா அரைவாசி
மட்டும்போடு எழிலானவாலுகையின் மேலேவைத்து, போகும்ப்பா
தீயெரிப்பாயெட்டுநாள்தான் புகழாகப்பதங்கித்துலிங்கமாகமே. 785

ஆமப்பாபதங்கித்துப் பலளம்போலே அசையாதுமேல் நின்ற
ததுதான்லிங்கம், போமப்பாபாண்டமது செம்புத்தொட்டி புகழான
அடியிலின்றுல் தீமுறுகலாச்சு, காமப்பாநடுவில்நின்றூல்கார்முகிலு
மாச்சுகுகியிதைமெழுகுசெய்யில்வேகையாகும், சேமப்பாஷாண
முப்பத்திரண்டு சிறப்பானவைப்புக்குநாலுமாச்சே. 786

வைப்பானநாகமென்ற பாஷாணத்தைவகையாக சொல்லுகி
றேன் வேதையாக, மெய்ப்பானநாகமதுபலந்தான்பத்து விரவியே
யிலுப்பை நெய்யிறச்சத்திபண்ணி, நைப்பானதகடுகட்டிப்புளியிலே
போல் நறுக்கி நயமானகூத்தனென்ற யிலைபரைத்து, கைப்பான
தகட்டுக்குகவசந் கட்டிகுகுகியைந்து வெருனிலேபுடத்தைபோடே.

போட்டபின்புயிரைந்து புடந்தானப்பா புகழான அயச்சட்
டித்தனிலுருக்கி, நீட்டபின்புகுமரிவேர் பொடியாய்நறுக்கி நிற்வாக
கூடவிட்டுஅயத்தால்கிண்டு, மூட்டபின்பு பனிரண்டுசாமந்தானு
முத்தமனே வேர்போட்டுக்கிண்டக்கிண்ட, மாட்டபின்பு மஞ்சள்
நிறம்பற்பமாகுமைந்தனையிதை நிறுத்துக்கல்வத்திற்போடே. 788

போடவேநாகமென்றதூள்தான்பத்து புகழான சூதமதுபலந்
தான்பத்து, நீடவேதரிசியது பலந்தானெந்து நேர்பானகுடனது
பலமுமைந்து, வாடவேவெண்சாரம் யலந்தானெந்து வரிசையாய்க்
கெந்தியதுபலமுமைந்து தேடவேவெல்லையது பலமுமுன்றுசிறப்
பான வீரமதுபலமுமுணே. 789

தீமுருகல்பாஷாணம் கார்முகில்பாஷாணம்.

முனோடு தாளகமும் பலமுமுன்று முயற்சியாஞ்சிலையதும்
பலமுமுன்று, தூனோடு யிதுவெல்லாந் கல்வத்திட்டு துடியாமல்
பொடிபண்ணிசூட்சுங்கேளு, நாணுக்குமட்டிமாதளம் பூசாற்றில்

கரைத்து யெட்டுநாள் ரவியில் வைத்து, பூனோடு பொடி பண்ணிக்குப் பிக்கேற்றி புகழாகவா லுகையில் வைத்திடாயே. 790

வைத்திட்டு தீயெரிப்பாய்ப் பனிரண்டுசாமம் வாகானகமலம் போல்தீயைமூட்டு, கைத்திட்டு ஆறவிட்டு மூன்றநாள் போடுசாதக மாயாறியபின்னுடைத்துப்பாரு மொய்த்திட்டுமேலறிப்பதங்கிப் போகு மூர்க்கமாம் பாஷாணம் இந்திரனும், கைத்திட்டவிளாபக்கஞ் சோரமென்றாமங் காணப்பா அடியில் நின்றால் நாகமாமே. 791

ஆமென்றபாஷாணமூன்றுதானும் அன்றெரித்தார் மன்மதனை யீசன்னு. 4. ஒமென்றநெற்றிக்கண்கவாலைக்கொக்கும் உத்தம னே சரக்குக்குக்காலகாலன். போமென்ற வெகுதீரன் யெட்டி யோடும்போனபுன்பு கற்பகமாம் விருசுஷம்பா வேமென்றகால னுண்டகற்பமம்பா விரைந்துண்ணக்காயசித்தி மண்டலத்தில்தானே.

சித்தியாஞ்சுதமென்ற பாஷாணவைப்பு செப்பரிது சித்தருட னூலிலிலை, பத்தியாம்பாஷாண பணந்தானென்பார் பரியாசபேச் சாச்சுவாதப்பேச்சு முத்தியாஞ்சுதமென்ற பாஷாணத்தைமுன்னுற் றுக் கொன்றிடவேபத்தும்பத்தும் வெத்தியாம் பாஷாணம் யச்சை தன்னில்வேதைவெகுநூலை யாராய்ந்து சொன்னேன்கானே. 793

இந்திரகோபம் பூதபாஷாணம்

காணப்பாயென்னூலி லொன்றுதப்பில் கடைகெட்டபோக ரென்றுசொல்லிக்காட்டு பூணப்பாகைதப்பில் போக்குதப்பும் புத்தி யுண்டாய்ச் செய்திடினோவென்றும்பொய்யா, வீணப்பா ஒரு தரந் தான் தப்பிற்றூலில் மீளவதைமுன்று தரமறைத்துப்பாரு, தூணப் பாதுரும்யானவாறுபோலச் சொல்முறையைமறவாதே சூட்டிப் பாரே. 794

சூட்டியதோரென்னூலில் பாஷாணங்கள் சுளுக்காகும்வேதை க்குபச்சைதன்னில், பூட்டியதோர்பூட்டென்ன பாஷாணததில்பிரித் திதற்குள் வேதையென்று சொன்னேனிலை காட்டியதோடடித்து டையில்புண்தனக்குக் கண்மறையச்சீலையினால் மூடினபோல் மூட் டென்னவிததான்மைந்தா மூட்டாளேயிம்மட்டும்மறிந்து ஆடே.

ஆடவேகுதமதுபலந்தான்பத்து அந்திடைக்குவெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான், நீடவேகெந்தியது பலமுமைந்து நிலையானவெடி யுப்புபலமுமுன்று மகத்தான தாளகமும் பலமுரண்டு மூடவே சிலையதவும் பலமுமொன்று முயற்ச்சியாய்க்கல்வத்திற் பொடி யாய்ப்பண்ணே. 796.

பொடிபண்ணித்தவசியென்ற முருங்கைச்சாற்றில் போக்கோ
டேயேமுநா ளரைத்துமைபோல், முடிபண்ணிரவியிலிட்டு மேருக்
கேற்றிமுயற்சியாய் வாலுக்கையின் மேலேவைத்து, அடிபண்ணிதியெ
ரிப்பாய் பனிரண்டுசொம்ம் யாறகிட்டுரொமாறு மகலிற்போடு, கெடிப்
பண்ணி பனிரண்டுசொம்மானால் கெடியாகக் குப்பியைத்தா னுடைத்
துப்பாரே. 797

உடைத்திடவேமேலோடி பசங்கித்துரின்ரால் உத்தமனேருத
மென்ற பாஷாணமாச்சு, அடைத்திடவேயடியில் நின்றபாஷாணந்
தான் அப்பனேலீலமென்ற பேருமாச்சு, குடைத்திடவேயடியில்நின்
ரால் காகபாஷாணங்குறிதுக்குள்கரைகண்டு சொல்லப்போகா, நடை
த்திடவேசிவகாமி சொல்லக்கேட்டு நாதாக்கன்பதமறியச் சொன்
னேன்பாரே. 798

சொன்னதொரு சாத்திரபலங்களெல்லாஞ் சொற்பெரியமணித்
தாய்க்குக் குருவுமாச்சு, பன்னதொரு மனதிலுள்ளகருவையெல்
லாம் பாடினேன் வெட்டவெளி யாகத்தானும், மன்னரொருநாதாக்
கள் நூலைப்பார்த்து மவுனமாய்வைத்ததெல்லாம் வெளியிற்போட்
டார், இன்னதொரு சாஸ்திரத்தைக்குள்வைத்து இழுக்காகும்நூல்
களையே மெளிவைத்தாரே. 799

வைத்ததொரு சாஸ்திரத்தில்வழலைதன்னை வகையாகச்சொல்
லாமல் கருமறைத்துபோட்டார், மெய்த்ததொரு வீரமென்றப்போ
க்குதன்னை வெளியாகச் சொல்லாமல் சூத்திரமாய்ச் சொன்னார்,
தைத்ததொரு சரக்கானவைப்புதன்னை நலமாகஒளித்துவிட்டால்
வாதமெங்கேசெய்வார், பைத்ததொரு வாதத்தியென்ன பாங்கான
வழலைபொரு வீரந்தானே. 800

தானென்றவழலையது சன்னமானால் சரக்கெல்லாங் கண்டுசுன்
னமாகும், வேனென்ற மகாவீரம் வாச்சுதென்றால் வேதையென்ற
சொல்லுக்கு உறுதியாகும், கானென்றகல்லுப்பு கரியில்நீற்று கசமா
னசரக்கெல்லா மூறல்போதும், வேனென்றமகாவீரம் வாய்க்காவிட்
டால் வேதையென்றசொல்லெல்லாம் விழலாய்போமே. 801

குங்குமபாஷாணம்

போமென்றகுங்குமப் பாஷாணவைப்பு காட்டுகிறேன்புத்தியில்
லாப்புல்லருக்குங்காண, வாமென்ன சூதமதுபாஷாணம்பத்து அழ
கானகுதிரைப்பல் பாஷாணம்பத்து, வேனென்ற வெண்காரபொறி

பலந்தான்பத்து வெருப்பானசீனத்தின் பொரிதானேந்து, காமெ
ன்ற அன்னத்தின் பேதிபலமைந்து கடிதானகெந்தகழும் பலமு
மைந்தே. 802

பலமானதாளகந்தான் சிலையுமானால் பாங்காகநிறுத்தல்லோகல்
வத்திட்டு, குலமாகுமெலுமிச்சம்பழச்சாறுவிட்டு குமட்டியேயரைத்
தேழுநாள் ரவியிற்போட்டு, தலமாகுங்காசியென்ற மேருக்கேற்றி
தளறாமல் வாலுக்கையின் மேலேவைத்து, நிலமாகும்பனிரண்டு சாமந்
தீமூட்டி நிசமாகும் பதம்பார்த்து ஆறப்போடே. 803

ஆறவிட்டு உடைத்துப்பார் கட்டியாகும்ப்பனே குங்குமத்தி
னிறமதாசும், நீறவிட்டசரக்குக்காலனாகும் நெடுங்காலமிருக்கவென்
றால் வீசமிதையுண்ணு, தேறவிட்டுமண்டலத்திற் சடைகக்குஞ் சித்
தர்கள் தானுண்டல்லோ காயசித்தியானும், மீறவிட்டுமெழுகாகப்
பண்ணிக்கொண்டு விரவியத்தோர்குதத்திற் போட்டுப்போடே. ()

போடவே ஆனையைப்போல்வீறிட்டுச்சாகும் போக்கோடே தங்
கமிட்டு காகமிட்டு, ஆடவேகெந்தயிட்டு செந்தூரித்து ஆயிரத்துக்
கொன்றிடவே னம்மைந்தாகும், வாடமேயங்காமல் சரக்குவைப்பு
வரிசையாயொவ்வொன்றாய்ப் பார்த்துத்தேறு, தேடவேகாயத்தைச்
சுத்திபண்ணு செகச்சாலத்துன்மார்க்கச் சட்டைபோக்கே. 805

லவணபாஷாணம்

போக்காணலவணமென்ற பாஷாணத்தை பொல்லாதவாதிக்குக்
காட்டவேண்டாம், தக்காணகெதினாலென்றுகேட்கில்செகசால மய
க்கத்திற் சிக்கிக்கொண்டு நோக்கானபெண்ணுசைதனிலுமுன்று நோ
யெத்திக்குடிகெடுதால் றுணக்கமாகித், தாக்கானலோகத்தோர் குடி
கெடுத்துசசங்கியாதேயிருப்பாள் சண்டிதானே. 806

தானென்றமனதை யுற்றுப்பார்த்தரானால் சண்டாளகோபத்
தை நிறுத்தமாட்டார், ஊனென்றசுகத்தையல்லோ யிச்சித்துக்கொ
ண்டு உற்றுநின்றசை யோகத்தாலேகெட்டு, வானென்ற பொருள்
தேடமாட்டார்மாண்பர் மகத்தான அறுதலத்தின் தரிசனையைப்பார்
ப்பார், பானென்ற ஞானவெள்ள முண்டுகொண்டு பதறாமலிருக்கரி
யார் மூடர்தாமே. 807

தானென்றவெடியுப்பு பலந்தானூறு சாதகமாய்ப்பாண்டத்திற்
போட்டுபின்பு, கானென்றகாடிபொடு யெலுமிச்சம்பழத்தால்கலந்து
கொண்டு சமனாக உப்புக்கு நாலு, பானென்றசாறுவிட்டுகரையக்கா

ய்ச்சி பக்குவமாய் வடிகட்டிப் பதத்திற்காச்சி, வானென்றையெடுத்து
ரங்காச்சிக்கொண்டு மார்க்கமாய்ரவியுலர்த்திபிரம்பாய்வையே. 808

பிரம்பானபூரீறு பலந்தாநூறு புளிப்பானகாடி யொடுளலுமிச்
சம்பழச்சாற்கூட்டி, திரமானதெளிவிருத்துஉப்பாய்காச்சிச்சேர்ந்து
வின்ற உப்பதனை முன்போல்கரைத்து, அரம்பானவொரு நிரைக்கு
நாலு நிரைதண்ணீர் அரட்டையாய்விடுகாதே பைந்துதரங்காச்சி,
உரம்பான உப்பெடுத்து ரவியில்வைத்து உத்தமனே கல்லுப்புபலந்
தானூறே. 809

நூறோடுபழச்சாறுபுளித்தக்காடி நுகர்ந்துவின்றநானூறுபலந்
தான்வார்த்து, காறோடுகொதிக்கவைத்துக்காய்ந்த பின்புகலங்காமல்
வடிகட்டி உப்பாய்க்காச்சு, வீறோடியைந்துதரங் காச்சி காச்சி விள
ங்கியதோரவியிலிட்டுப்புபலம்பத்து நிறுத்துத், தாறோடுகாச்சி தோர்
வெடியுப்புப்பார்த்து தாழ்ச்சியில்லாப்பூரீறுவுப்புபத்தே. 810

உப்போடு வெள்ளையென்றபாஷாணம்பத்து உயர்ந்துவின்றசூர
மதுபலந்தான்பத்து, அப்போடுகெந்தமதுபலமும்பத்து ஆசியென்ற
துரிசியது பலமும்பத்து, வைப்போடுதாளகமும் பலமுமைந்து மாச
ற்றதாளகமுஞ்சிலையதுவுஞ்சியதுவுமுணை. 811

மூனோடுயிதுவெல்லாங் கல்வத்திரட்டு முப்புரத்தையெரித்த
குப்பைமேனிச்சாறு, பூனோடுயேழு நாளரைத்துமைபோல்பொடி
யாக்கிகாசியென்ற மேருக்கேற்றி, வாணோடுவாலுகையின் மேலே
வைத்துமறவாதேதிழட்டிக் கமலம்போல, துணோடுபனிரண்டு சாம
மானுல்துடியாணலவணமென்ற பாஷாணமாச்சே. 812

ஆச்சென்றகொடுஞ் சிங்சித்தயிலஞ்சொல்வேன் ஆதனையும்
வாலுமுனை புரகருட்டி, நீச்சென்ற கஞ்சாலுமத்தையுங்கு நெடுதா
னகுருக்கத்தி அழிஞ்சில்புண்ணை, வாச்சென்றதானையொடுவாளம்பே
ம்பு வகையான நீர்வெட்டிசமுதைமுள்வி, காச்சென்ற பல்லைந்தும்
விரையைவாங்கிகணக்காகப்படியொன்று அளந்துபோடே. 813

போட்டெல்லாங் கெருடனுகிழங்குச்சாற்றில் புகழாகவூறவை
த்துமுன்றநாள்காண், நாட்டிதெல்லாங்கல் வத்திலிட்டுயாட்டி அதி
ற்போடுமருந்தினைத்தானறையக்கேளு, நீட்டிதெல்லாமரிதாரஞ்சிலே
யுங்கெந்தி நேரானவெடியுப்பு சீனஞ்சூடன், பூட்டிதெல்லாஞ் சாம்
பிராணிச்சாரம்பீரம் புகழ்ந்தகருங்குங்கிலியப்பூரீர்தானே. 814

தானென்றதுரிசியோடு அன்னபேதி சாதகமாய்வகைக்குர
ண்டுபலந்தான்போடு, கானென்றமுன் மருந்தோடொக்கப்போட்டு

கலந்துரைப்பாய்கெருடனுட கிழங்குச்சாற்றால், தேனென்றவெட்டுநாள் வெழுகுபோலாட்டி, தெல்லுப்போல் வில்லைபண்ணியுலரப்போடுபாடுனென்றபூட்டித்தில் தயிலம்வாங்கி பாச்சியெல்லாம்பரணி தனிலடைத்திடாயே.

815

அடைத்திட்ட தயிலத்தில் துரிசுவெள்ளைப் பனேபலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு, கிடைத்திட்டதயிலத்தில் மத்தித்தப்பா கெடியானலிங்கத்திற் சுருக்குப்போட்டு, படைத்திட்டலிங்கமதுமெழுமாரும் பாங்கானவலோகம் வேதையாகும், முடைத்திட்ட மெழுகாகும்பரிசினத்தில் மூதண்டவேதையுமாங்கண்டுபாரே.

816

சூதக்கட்டு

பாறென்றசூதமொரு பலந்தானெட்டு பாய்ச்சியல்லோ கல்வத்திலிட்டுநீயும், வாவென்றதயிலமது ஏருதுளிதான்குத்தி அரைத்திடவே வெண்ணெயைப்போ லாகும்பாரு, காரென்றகிளிக்கட்டிச்சூடன் தீயில்கலங்காதே யிருநாழிவாட்டிப்பின்பு சீரென்றகரண்டியிலேயெண்ணெய்குத்தித் திறமாகவுருக்கிடவே மணியுமாமே.

817

ஆமிந்த மனிதனக்குசாரணையைச்செய்ய அண்டாண்டபதமளவும் போகலாகும், போமிந்தமணிதனையே வாயில்வைத்துப் புகழானயுமிநீரை யுள்ளேகொள்ள, சாமிந்தசடந்தானும் சட்டைகக்கி சந்திரர்கள் சூரியர்கள்போலாந்தேகம், தாமிந்தப்படியுண்டாம் பாட்டருண்டார் நாதாக்களிப்படியே உண்டிட்டாரே.

818

உண்டிட்டமணிதனுக்கு நாலத்தொன்று உத்தமனேதங்கமிட்டு நாகமி டு, பண்டிட்டகாரமிட்டு உருக்கிக்கொண்டு பாய்ச்சிதற்குச்சரியாகக் கெந்திகூட்டி, கண்டிட்டகல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டுகலங்காதேகுலாமல்லிச் சாற்றாலாட்டி, மண்டிட்ட மூன்றுநாளரைத்துப்பின்பு மயங்காதே காசியென்ற மேருக்கேற்றே.

819

ஏற்றியல்லோ முத்தியுமூன்றுநாள்தா நிதமாகவரவிட்டுயெடுத்துப்பாரு, போற்றியல்லோ வருணைப்போற்சிவந்துவிற்கும்பொலிவாகப்பண்ணிடைதன் தேனிலுண்ணு, சாற்றியல்லோமண்டலந்தான் தப்பாதுண்ணு சட்டைகக்கிச்சந்திரபோல் முகமுமாகும், வாற்றியல்லோவுனவழி சுறுக்குமெத்தவாச்சரியசிங்கியென்றதயிலந்தானே

துவாதசத்தின் ரயிலம்

தானென்ற துவாதசத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன் சாதகமாய்ச்சேங்கொட்டைநீர் வெட்டிமுத்து, தேனென்றகுருக்கத்தி வாலுமுழை

வித்து சிறப்பான குமட்டிவித்தினோடு, வேனென்றவா லுழுவையரிசியோடு விரும்பியேசமனிடையாய்த் தூக்கிக்கொண்டு பாணென்றபெருங்காட்டா மணக்குவித்துப்பகரியகுன்றிமணி யழுஞ்சில்வித்தே.

வித்தோடுபிராயமணி பனிரண்டுங்கேளு விளங்கியதோர் படியொன்று அளந்துபோட்டு, புத்தோடுசெங்கணர் கிழங்குசாற்றில் பொலிவாகவூறவைத்து மூன்றுநாள்தான், பத்தோடுகல்வத்தி லரைத்துமைபோலபகரியகந்தக முந்தாளகமும்சிலையும், கொத்தோடுகைவீரங்கெவுரிவெள்ளை கொடியதொரு பூரீறுஞ்சவட்டு உப்பே. 822

உப்பானகல்லுப்பு வெடியுப்புச்சீனம் உத்தமனே துரிசியொடு சூடனிந்து, விப்பானமுன்மருந்தோ டொக்கப்போட்டு விரவியரை பெட்டுநாள் கிழங்குச்சாற்றில், அப்பாநீதெல்லுப்போல் வில்லை பண்ணி யாத்தியாம பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி, செப்பானதீயிட்டு துருசுநீரிட்டுக் சீரானசரக்குகளிற் சுருக்குபோடே. 823

கருக்கிடுவதெதிலென்ற லிங்கம்வெள்ளை துடியானமாகல்தேவி சீலையும்வீரம், முருக்கிட்டகெவுரியொடு கெந்திசூதமுனையான நாக மொடு காரீயம்வங்கம், நரிக்கிடுவதுரிசியொடு செம்புகாரம் நலமான சிங்கியொடு மெழுகுமாரும், கருக்கிடுவதொவ்வொன்றில் வேதை கோடி கரையில்லை கணக்கில்லை கலந்துபாரே. 824

பாரப்பாசதமுகமாங் குருவிநாட்டு பண்பேதிசெண்பேதிபென்சத்தபேதி, தாரப்பாதுமமொடு சந்தானபேதி தயங்காதபரிசுமொடு லேபனபேதி, சேரப்பாதிபமொடு எட்டுமாகும்சித்தருடநூல்களிலே யில்லையிலலை, யாரப்பாவிதன்பெருமை யறியப்போரார் அரனறிவார் யாத்தாள்நிந்தவாரே. 825

வாறானரீறுபதக்குவாரி மாட்டிதற்குளெட்டிலொன்று கல்லுச்சுன்னம், பேறானகமுனையுடமுத்திசத்திற் பிசைந்துநன்றாய் கலக்கி வைத்து மூன்றுநாள்தான், தாறானநாள்தெளிவைவாங்கி தயங்காத கல்லுப்புச் சூடன்ரண்டு, காறானவகைக்குரண்டு பலமேதுக்கி அப்பனேபொடிபண்ணித் தெளிவில்போடே. 826

போட்டுமேயடுப்பேற்றி யெரித்து உப்பாய்ப் புகழானபதத்தெடுத்து கல்வத்திட்டு, மீட்டுமேமூன்றுநா ளரைத்தபின்புமெழுகாகும் பதத்தெடுத்து வில்லைகட்டித், தீட்டுமே மூன்றுதரம் வில்லைகட்டி டீட்சயமாய்ச் சீனமொடு கலலுப்போடு, தீட்டுமோவிதனிலே காயப் போடு செப்பில்வைத்துச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடே. 827

புடம்போட்டுவைந்தெருவி லாரவிட்டுவாங்கிப் பேராகமுன்போ
லரைத்துக்கட்டி, கடம்போட்டு மூன்றுதரம்போட்டுத்தீரு கசகா
மல்வழலையென்ற குருந்தானேந்து, திடம்போடு செம்புக்குள்ளெடுத்
துக்கொண்டுத் திறமானநாயுருவிசட்டசாம்பல் புடம்போடு, பதக்
கெடுத்து யானைநீர்விட்டு அதட்டிநன்றாய்க் கலக்கிவைத்துத் தெளி
வாவாங்கே. 828

வாங்கியேயுண்டோடு சுண்ணம்பண்ணி வலமாகப்பலம்ரண்டு
கூடப்போட்டுத் தேங்கியேயிந்துப்புபச்சையூரு சிறக்கவேண்டுபலம்
கல்வத்திரட்டு, தாங்கியேயரைத்துமைபோல் தெளிவிவிட்டு சாற்
பாக வடுப்பேற்றி யெரித்துவுப்பாய்ப், பாங்கியேகல்வத்தி விட்டுயா
ட்டிப்பதமாக மூன்றுநா ளாட்டியே. 829

ஆட்டியே மூன்றுபுடந்தீர்ந்தபின்பு அசங்காமல் வெவ்வேறே
யெடுத்து வைத்து, தேட்டியேயூரமென்ற திதுதானாச்செகமெல்லா
மெச்சமிந்த குருதானாட்டு, தட்டியேயெருக்குமிதைச் சமூலஞ்சுட்டு
தயங்காமல் பதக்கெடுத்துக் குதிரைநீரில், மட்டியேயிருதூணி நீரிற்
போட்டுமறவாமல் மூன்றுநாள் கலக்கிவையே. 830

வைத்தபின்பு தெளிவிறுத்துப் பாண்டத்திலிட்டு மறவாமற்சங்கு
நீரிரண்டுபலந்தான்போட்டு, ரைத்தபின்பு கடல்துரையுஞ் சாரம்
ரண்டு நலமாகப்பலம்ரண்டும் கல்வத்திட்டு, கைத்தபின்புபொடிபண்
ணிக்குழம்பில்போட்டுக் கலங்காதேவுப் பானபதத்தில்வாங்கி, மொ
ய்த்தபின்பு முன்னீராலரைத்துக்கட்டி மூன்றுபுடம் போட்டெடு
த்து பதனம்பண்ணே. 831

பண்ணியபின் சாரமென்றகுருதானாச்ச பகர்சதுரக்கள்ளிதனைச்
சுட்டசாம்பல், நண்ணியதோரபதக்கெடுத்துப் பாண்டத்திலிட்டு நல
மானவெள்ளாட்டு முரிதானும், கண்ணிமதாலி தூணியமுரிவிட்டுக்
கலக்கிவைத்துத் தெளிவிறுத்துக் கிளிஞ்சிற்சன்னம், எண்ணியதாம்
ரண்டுபலங்கூடவிட்டு இதமாகவடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 833

எரித்திடவே குறுகியதுகுழம்புபோலா மெளிதானவெண்காரந்
துரிசிரண்டு, மரித்திடவேபொடியாக்கிக் குழப்பிவிட்டு வளமாகக்
காய்ச்சியதை யுப்பாய்ப்பண்ணி, தரித்திடவ்வுமுன்போலப் புடத்
தைப்போடு தயங்காதே யெரித்துவைத்து மாட்டக்கேளு, குரித்தி
டவேதுரிசியென்ற குருதானாச்சகொடுவேசிசமூலமே சாம்பலாக்கே.

சாம்பலைத்தான்பதக்கெடுத்துப் பாண்டத்திட்டுச்சார்பானபசுவின்
காசலத்திவிட்டு, சாம்பலைத்தான் கரைத்துவைத்து மூன்றுநாள்

தான்வகையாகத் தெளிவித்துநத்தைச்சன்னம், சாம்பலைத்தான்
ண்டுங்குகடப்போட்டுக் கலர்குழம்பம் பக்குவத்தில் வெடியுப்புப்
போடு, வேம்பிலைத்தான் வீரமதுபலமும்சண்டு வீரவின்றாய்ப் பொ
டிபண்ணிக்குழம்பில்போடே. 834

போட்டபின்பு அடுப்பேற்றி யெரிக்கவுப்பாம் புகழாகமுன்னீ
ராலரைத்துதட்டி, நாட்டபின்புமுன்போலமுன் துபுடம்போட்டுநல
மாகவெடுத்துவைத்துச் செம்புக்குள்ளே, ஆட்டபின்பு வீரனென்ற
குருகாளுச்சு அபம்மமாயிதன்வேக மன்டரண்டரீறும், நாட்டபின்பு
கொடிக்கள்ளிசாம்பலாக நலமாகமனிதனுடவமுரியிலேபோடே.

போட்டுமேயகட்டிநன்றாய்க் கலக்கிவைத்துப் புகழாகத்தெளித
விற்றுத்துவடுப்பிலேற்றி, வாட்டுமேநாகமாம் வண்டுசுட்டு மருவியதே
சண்ணம்பாய் ரண்டுபலம்போடு, கேட்டுமேகுழம்பான் பதத்தில்வா
ங்கிச் சிறப்பானவெள்ளையொடுசீனம்ரண்டு, ஆட்டுமேபொடிபண்ணி
க்குழம்பில்போட்டு அடுப்பேற்றியெரித்தந்தவப்பைவாங்கே. 835

வாங்கியேஊமையென்ற சிப்பிதன்னை வகையாகச்சுத்திபண்ணி
ச்சண்ணம்பாக்கி, தேங்கியேரண்டுபலம்நிறுத்துப்போட்டுச் சிறப்பா
கவடுப்பேற்றிக் குழம்பாய்க்காய்ச்சி, ஒங்கியேதாளகழும்வளகிலுப்பு
ஒக்கவேபொடிபண்ணி ரண்டுபலம்போட்டு, ஏங்கியேவுப்பாகக் காய்
ச்சிக்கொண்டு யெடுத்தரைத்துமுன்போலப் புடைத்துப்போடே.

போடென்றவமுரிசுட்டுச்சாம்பலாக்கிப் புகழாகப் பதக்களந்து
பாண்டத்திற்போடு, நாடென்றகடலில்நிற்குஞ் சிவந்திருந்த சொரி
யை நலமாகயெடுத்துவந்துபாண்டத்துள்ளே, ஊனென்ன வுப்பிடவுந்
தண்ணீராகு முத்தமனையிருதூணிநீரைவிட்டு, ஆடென்ற மூன்று
நாள்கழித்தபின்பு அப்படினேதெளிவிருத்துப்பாண்டத்தில்வாங்கே

வாங்கும்போதடுப்பேற்றி யெரிக்கும்போதுவளமானநன்டோடு
சன்னம்பண்ணி, தாங்கும்பே ரண்டுபலங்கூடப்போட்டு தயங்காதே
யடுப்பேற்றி யெரிப்பாயானல், ஒங்கும்போகுழம்பான பதத்தைப்
பார்த்து உற்றுநின்றசரக்கையினிச் சொல்லக்கேளு, தாங்கும்போ
குதமரண்டுபலத்தைப்போடுதுடியாநகெந்தியுப்புரண்டுபலம்போடே

போட்டெல்லாமடுப்பேற்றி யுப்பாய்க்காய்ச்சிப் பொலிவானபி
னபெடுத்துக்கல்வத்திட்டு, மூட்டெல்லாமுன்னீராலரைத்துக்கட்டி
மூன்றுபுடம் போட்டெடுத்து வைத்துத்தொள்வாய், ஆட்டெல்லா

ஞ்சுதத்திலாட்டு ஆட்டு அண்டபகிரண்டமுதல் வெந்துநீறும், காட்
டெல்லாம்வாழையுடச்சருகுசுட்டு காரியமாய்ப்பதக்களந்து பாண்ட
த்திற்போடே. 840

போட்டுமேவாழையுடக்கிழக்குச்சாற்றில் புகழாகத்தெளிவிந்
த்து அடுப்பில்வைத்து, ஊட்டுமேசண்ணாம்புசொல்லக்கேளுஉயர்ந்த
வாங்குமச்சிசன்னம்பண்ணி, நாட்டுமேபலாரண்டுநிறுத்துப்போட்டு
நயிமானகுழம்பாகும் பதத்திற்கேளும் ஆட்டுபேயன்னமென்றபேதி
யோடு அசையாதலிங்கமது ரண்டுந்தூக்கி, பூட்டியே பொடிபண்ணி
குழம்பிற்போட்டு புரட்டியெல்லாம் வாங்கியல்லோ கல்வத்தாட்டே.

ஆட்டியேமுன்போலமுன்றுபுடம்போட்டு அயச்சிமிழி லெடுத்
துவைத்துப்பதனமாகப், பூட்டியேதெர்ப்பைச்சுட்டுச் சாம்பலாக்கிப்
புகழாக்குமுன்றுபடி பாண்டத்திற்போட்டு, மூட்டியேகள்ளென்ற கா
டிதானுமுசியாமலிருதூணிகிடடுப்பின்பு, வாட்டியேமுன்றுநாள்கல
க்கிவைத்து மறவாதேதெளிவிந்ந்து அடுப்பிற்காய்ச்சே. 842

காய்ச்சியேகுழம்பான மக்குவத்தில் கலந்திடுநீகெருடபட்சி க
ன்னம்ரண்டு, பாய்ச்சியேகுக்குட வெண்மலமுமரண்டுபகரறிய கெந்
தகமும்பலமுமரண்டு, தாய்ச்சியேபொடிபண்ணிக் குழப்பிற்போட்டு
ச்சார்பாகவடுப்பெரித்து வுப்புவாங்கு, முயற்கியேமுன்போலேவரை
த்தக்கடடி முன்றுபுடம்போட்டெடுத்துப் பதனம்பண்ணே. 843

பண்ணியபின்சதமுகமாந் குருவுமாச்சப்பணவிடைதான்பத்து
மெடுத்தொன்றுயக்கூட்டி, ஒண்ணிப்பின்கல்வத்தில் முன்னீ ராலா
ட்டி உத்தமனேசெப்புகுளெடுத்து நண்ணியபின்மேல்முடிச்சிலைசெ
ய்து நலமாகவஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு, எண்ணியபின்னறவிட
டு யெடுத்துக்கொண்டு இதமானபொற்சியிளிற் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் குருவெடுத்து விராலிக்கிட்டுப் பரிவாகச்சாறெ
டுத்து அயச்சட்டி வார்த்து, ஒண்ணியதோர் நல்லகொழுக்கரியி லாதி
உத்தமனேகாந்தமதிற் காட்டிற்சேர்ப்பாய்; விண்ணியதோர்கொழு
க்காய்ச்சித்தோய்க்கவிண்டுவிண்ணு அகரதராலப்பொருமிவீழும்; ந
ண்ணியதோர்சாதெல்லாம் ளற்றத்தாய்த்து நலமான அகரெல்லாம்
வாக்கொள்ளே. 845

வாரியேயெருங்காட்டாமணக்கி நெண்ணெய் வார்த்தல்லோ
வெண்காஞ்சரியாய்க்கூட்டி, நாரியேகுகையிலிட்டுமுன்றுதரம்முரு
க்கநலமானசயம்போற் சவனையாகும், வாரியேவுடைந்ததுபோல் வாது

வெள்ளமிரைக்கவேதுலையாது அயத்தூள்வித்தை, வாரியேபொங்கையிலேசதமுட்கொள்ளு மகத்தான அயமுருக்கில் கொல்லுந்தானே.

846

தானென்றாகத்தை பதையாமற் கொல்லுஞ்சமுசயங்களைண்ணதேசகலமு முட்கொள்ளும், வானென்றசுதமது கட்டிப்போரு மாசற்ற அயனாகமாட்டி ஆட்டு, தேனென்றசிவகாமி சொன்ன மார்க்கஞ் செப்பரியநாதர்கள் மெச்சுமித்தை, பானென்ற செந்தூரங்களங்கு செய்யில் பரிவாகவாயிரத்துக் கோடும்பாரே.

847

ஒடுமே அண்டத்தைப் பணம்போல்போற்று உத்தமனே கழ்ச்செடைதான் குருவைப்போடு, வாடுமேசெந்துருக்க மேலேவைத்து மாசற்றவிதனிலே சரம்மவைக்கத், தேடுமேமெழு கெல்லாமெழு காப்ப் போருஞ் சேர்ந்தமூவாயிரத்துக் கொன்றேயோடும் பாடுமே வீணையைப்போல்மெழுகு கொள்ளபரிவான அண்டரதினணமை தானே.

848

அண்டவித்தையாருக்காஞ் சிவயோகிக்காம் ஆத்தானைப்பூசித்த வர்மிக்காகும், பிண்டவுத்தை மும்மூலயோகிக்காகும் போன அசையைபுட மூலிக்கொக்கும், வண்டவித்தை பொல்லாதது ரோகிக்கெய்து மகத்தானவேதாந்தரினிகள்சித்தர், கண்டவித்தை மனதடக்கி யுமையாவார் காரணமாஞ்சீவுருக்குப் போதிப்பாரே.

பாரென்றகுருவெடுத்துக் காசெடைதானதூக்கிப் பரிவான சதுரக்கள்ளிப்பாளிற்போட்டுக், காரென்றசாமத்தில்சுத்தசலமாகுங்கல்வத்தின் சூதம்விட்டுச் சுத்திபண்ணிப், பாரென்றஅயச்சட்டிக் குள்ளே விட்டுப் பதறாமலொருசாமஞ் சுருக்குபோட, கோனென்ற யிட்டினிபோல் கட்டியாகும் கூப்பிட்டாலேனென்னும்வாதந்தானே.

வாதந்தான்வேண்டுமென்றால் சூதத்தாட்டு மகத்தான அஷ்டகாம்மெட்டுமாகும், காதந்தான்கோடியது நிமைக்குமுன்னே கலந்தோடிப்புக்கிவரு மணியிடுனேசை, வேதந்தான்திடத்துமே முடிவுக் கொக்கு மேவியதோர் சிலம்பொலியில் நாதங்கேட்கும், நீதந்தான் குகத்துக்கடுத்தவாறு நிமிஷத்திற்காயசித்துகெவுன சித்துமாமே.

ஆமிந்தமணிவின்னு வருகும்போது அந்திடைக்குத் தங்கமிட்டு ஆட்டுஆட்டு, சேமிந்தகெந்தகத்தை ரெட்டுயிட்டு சிறப்பான பொற்றலையின்காற்றலாட்டி, போமிந்தசாக்கதனைகுப்பியில் வைத்துப் புகழாக சீலைமண்வலுவாய்ச்செய்து, ஓமிந்தக்காசியென்ற மகருக்கேற்றி யுற்பனமாம்பவாலுகையின் மேலேவையே.

852

வைக்கவேபனிரண்டு சாமத்தியை மறவாதேமுத்தியு மாட்டுமா
ட்டு, கைக்கவேதாளம்பூரிற்சைப்போலாஞ் சார்பாகச்சிலாகிட்டுக்
கிண்டிப்பாரு, உய்க்கவேநவலோக மாயிரத்துக்கொன்று வுத்தமனே
பதினாறுமாற்றுமாகு, மொய்க்கவேசெந்தூரங்குன் நியுண்ணு மேனி
யுமேயகுணன்போலாகுந்தானே, 853

வங்காளப்பச்சை.

தானென்றவங்காளப் பச்சைவைப்புச் சாதகமாய்ச் சொல்லுகி
றேன்மாணுக்கானே, ஊவென்றசெம்பான அரப்பொடிதான் பத்து
வுத்தமனேதுரிசிபத்துவெடியுப்புரண்டு, வானென்றயெலுய்ச்சம்பழ
ச்சாற்றிட்டு மருவவேமத்தித்துச்சல்வத்திட்டு, தேனென்றகுப்பையி
லேழுன்றுதினங்கள்புதைத்துத்திறமாகவெடுத்துப்பார்பச்சையாமே

செப்பு சத்தி.

ஆமப்பாபிசம்புதனைசத்திபண்ண அறையுறேன் கருங்குன்றிக்
கொள்ளிலையின்சாறு, வாமப்பாகல்லுருவி நொச்சியோடு வகைநாலு
மிடித்தானன்றாய்ப்பழச்சார்விட்டு, காமப்பாகுன்றிமணி யரைத்துப்
போட்டுக் கலக்கியொன்றாய்மத்தித்து யதிற்குடசாய்ப்பாய், சேமப்
பாவேழுதர முருக்கிச்சாய்க்கச் செம்பினுடஆறலெல்லாங் கழன்று
போமே. 855

போகவேயிச்செம்பில் கிண்ணிபண்ணுபுகழானசென்கொட்டை
நீர்வெட்டிமுத்து, வேகவேவெளிக்காட்டா மணகுவித்து விரைந்த
வேர்வாழைவித்துச்சரியாய்க்குட்டி, சாகவேதுரிசியொன்றுசாரமொ
ன்றுசாதகமாய்க்கல்லுப்பு வெடியுப்பொன்று, ஏகவேயுரலிலிட்டு யி
டித்திதெல்லா மிதமானகார்த்திகையின் கிழங்குசாறே. 856

சாற்றினுல்முன்றுநாளரைத்துமைபோல்சந்திச்சுபில்கடடியுலர
ப்போடு, பேற்றினுல்பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கிபிங்கானும் பரணில
டைத்துவைத்து, வாற்றினுல்பதங்கமொன்று சொல்வேன்பாணும்
வகையானகல்லுப்பு வெடியுப்புசீனம், தேற்றினுல்துரிசியோடு சாரந்
தானுஞ் சிறப்பாகவொவ்வொருகாசெடைதான்தூக்கே. 857

தூக்குவதுஅரிதாரஞ் சிலையுங்கெந்தி துடியானவெள்ளையோடு
கெவுரிலிங்கம், ஆக்குமதுகடல்துரையும் வீரந்தொட்டி அழகானகு
திரைப்பல் அன்னபேதி, தேக்குவதுபூநீறுத்தியானமாகும் சிறப்பா
னவெண்காரங்காந்தஞ்சிங்கி, நீக்குவதுஅப்பிரேகம் ராசவந்தாம்நே
ரானசிமுளையோடு பொன்னம்பர்தானே. 858

தரண அரம்பொடியும் நாகம்வங்கம் சார்பானகாரியம்வெங்கல்
திற்பொடியும், தேனணவகைக்குமொருகாசெடையே தூக்கிசிறப்பா
கமுப்பத்திலொன் றுமாச்சு, வாணனருதமது முப்பத்தொன் றுவகை
யெல்லாங்கல்வத்திற் பொடித்துப்போட்டு, தேனணதைலத்தைக் கு
த்திஆட்டிக் குறிப்பாகவேழுதர மரைத்துலர்த்தே. 859

சூதப்பதங்கம்.

உலர்த்தியேயிரும்பாலே யுள்ளங்கைபோ லுத்தமனேசாகச்சட்
டிபண்ணி, மலர்த்தியேவரைவிட்டுச் செம்புகண்ணி மருவவே வதை
க்குள்ளேவழக்கம்பார்த்து, அலர்த்தியேசட்டியிலே வருந்துவைத்து
அதன்மேலேகின்ணிவைத்துப் பொருந்தப்பார்த்து, சிலர்த்தியே சந்
துக்குச்சிலேசெய்யுந் திறமையாய்த் தான்வரிசை செப்புவேனே.

செப்பவேசெம்பினுட அரப்பொடியுங்கடுக்காய்த்திறமையிரு
ம்பினுட அரப்பொடியுங்கூட்டி, அப்பவேகருமணலுஞ் செம்புநீறும
டலானருருந்தக்கல்மீனினெட்டி, நப்பவேவெண்கருவு மத்திப்பாகு
ம் நலமாகிதில்விட்டிபிடித்துநைய, உப்பவேமெழுசூபோல்பதமாய்
பண்ணி யுத்தமனே சந்துக்குளடைத்திடாபே. 861

அரைத்திட்ட செம்புபோல்கவசம்பண்ணி அசகாமல்பதனமா
ய்ச்சிலேசெய்து, உடைத்திட்டுமுக்கவரில் சட்டிவைத்து உற்பனமா
யிலுப்பைபெய்யால் விளக்குவைத்து, படைத்திட்டு அங்குட்ட பரு
மமாகப் பக்கத்திலின்றதி விளக்கையேற்றி, கடைத்திட்டுமூன்று
நாளவியாமலெடுத்துக் கைகண்டபதங்கமது ஏறும்பாரே. 862

ஏறியதோற்பதங்கமெல்லாம் வழித்தெடுத்து இதமானவப்பிரே
கநவரீதம்பண்ணி, கூறியதோர்வெண்கருவாலரைத்துவாங்கிக் குகை
செய்துமேல்முடிசெய்து, மாறியதோர்பதங்கத்தையுள்ளேவை
த்து வகையாகமேல்முடிச்சிலேசெய்துத், தேறியதோர் செகபுடத்தி
ற்போட்டெடுத்துச் சிறப்பாகமருந்தெல்லாம்வாங்கிக்கொள்ளே.

வாங்கியேகுகையிலிட்டுக் காரம்வைத்துவளமாக யுருக்கியொரு
மணியால்வாங்கி, தாங்கியேயெடுத்துப்பார் முத்துப்போலத் தவளம்
போல்குதமதுயிருக்கும்பாரு, ஏங்கியேஆச்சுசெதன்று மயங்கவேண்
டாம் இயல்பாகக்கொத்தியிட்டுப் பதங்கஞ்செய்து, ஒங்கியநாகமிட்
டுக்கல்வத்திற்போட்டு உத்தமனேமயிற்கொன்றை சாற்றலாட்டே.

ஆட்டியேகாசியென்றமேருக்கேற்றி அப்பனே வாலுக்கையிலமே
லேவைத்து, மூட்டியேபணிரெண்டுசாமந்தியை முசியாமலாறவிட்டு

யெடுத்துப்பாரு, நீட்டியேசெந்தூர மருணன்போலாம் நேரானவ
லோகம் நூற்றுக்கொன்று, காட்டியேதனமாற்றாய்க்கண்டுபாரு கன
மான பதங்கமது மகிமைதானே. 865

தானான அரைவாசி வுப்பின்மேற்போட்டுத் தன்னுக்குள் சூதத்
துள் பரப்பிவைத்து, காணவதின்மேலே செங்கல்துள்போட்டுக்
கையாலே அமிழ்த்திட்டு மேல்தோண்டிகவிழ்த்து, வானானசந்துக்கு
மண்ணைச்செய்து மருணியதோர்வடுப்பேற்றி யெறிப்பாயப்பா, தே
னாகாடாக்கினிசாமம்நாலு, சிறப்பாகவெரித்திடவே பதங்கமாமே.

மகிமையென்றபதங்கத்தை பலந்தான்தூக்கி மகத்தானகலுவத்
திற் போட்டுப்பின்பு, மகிமையென்ற அரப்பொடியு நாலுபலம்போ
ட்டு மகத்தானகாரமொரு பலமும்போட்டு, மகிமையென்றபெருங்
காட்டாமணக்கினெண்ணெய் வார்த்தரைத்துச்சாமமொன்று குகை
யிலிட்டு, மகிமையாய்முன்றுதர முருக்கிப்போட மாசற்ற அயந்தா
னும் நாகமாமே. 867

நாகமென்ற அயத்திடைக்கிச் சூதங்கட்டி நலமாகவுருக்கையி
லே நாகமிட்டு, மோகமென்ற புகையெழுப்பிக்கட்டிப்போகு முத்த
மனே செந்தியிட்டுச்சூதமிட்டுப் பாதமென்றபொற்றலையின் சாற்றா
லாட்டிப்பக்குவமா யைந்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டு, வேகமென்ற
நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று வேதிக்க மாற்றென்ன பனிரெண்
டாச்சே. 868

வெள்ளைப்பதங்கம்.

ஆச்சப்பாவெள்ளையென்ற பதங்கங்கேளு ஆதிவெள்ளைப்பா
ஷாணக் குரரைப்பல்லும், ஒச்சப்பாதாளகமும் பூநீறும்வீரம் உத்த
மனே சாரமொடு துருசசீனம், பாச்சப்பாகல்லுப்பு வெடியுப்புக்
கெளரி பரிவாக வெள்ளையென்ற அப்பிரகத்தோடு, காச்சப்பாநாக
மொடு வெள்ளையப்பொடியும் கடல்துரையும் சவ்வுநீரண்டத்தோடே

ஒடோடு அன்னமென்றபேதிதானு முத்தமனேசூடனெடு அரப்
பொடியுஞ்சிங்கி, காடோடுவக்கிராந்த கஞ்சமென்றவிமினே காந்த
மொடு சத்தியென்ற சாரந்தானும், நாடோடுயிருபத்து ஐந்துமாச்ச
நலமானசூடனது யிருபத்தைந்து, பாடோடுயெருக்காலம்பால்விட்
டாட்டி பதறாம லேழுநாளரைத்துலர்த்தே. 870

உலர்த்தியேனியையாய் வைத்துக்கொண்டு உத்தமனேவெள்ளி
:ண்ணி, அலர்த்தியே அயச்சட்டியுள்ளன்கைபோல் அப்பனேவரை
யிட்டுபண்ணிவைத்து, மலர்த்தியேமருந்துதனையுள்ளே வைத்துவகை

யாகமேற் கிண்ணிப் பொருந்தப்பார்த்து, பிலர்த்தியே முன்கவசம் போலேசெய்து பேராகமுக்கலின்மேலே யேற்றே. 871

ஏங்கியேகல்வைத்துத் திரியைப்போட்டு இதமானமுள்ளி எண்ணிலாக்குபேற்றி, போற்றியேமூன்றுநா லவியாமலேற்று புகழான பதங்கமது யேறும்பாரு, ஆற்றியேபதங்கமெல்லா மெடுத்துவாங்கி யாதுவெள்ளை யப்பிரேக நவரீதம்பண்ணி, சாற்றியேகுகையொன்று சில்லுபண்ணிச் சார்பான அண்டவெள்ளைக் கருவால்வண்ணே. 872

பண்ணியதோர் குகைக்குள்ளே மருந்தைவைத்துப் பரிவாக மேல்முடிச் சீலைசெய்து, கண்ணியதோர் கெஜபுடத்திற் போட்டெடுத்துக் கனமானகுகைக்குள்ளே வைத்துருக்கி, நண்ணியதோர் சூதம்மின்று வருகும்போது நலமானகிண்ணியைச் சமனாய்ப்போடு, திண்ணியதோர் சூதமிடை வெள்ளியம்போட்டுத் திறமாகக்காரமிட்டு வருககிச்சாயே. 873

சாய்த்திடவே மருந்தெடுத்து நிறுத்துக்கொண்டு சார்பானநாலுக்குச் சூதமொன்று, போய்த்திட்டமருந்துக்கு நாலத்தொன்று புகழான வெள்ளியது நிறுத்துப்போட்டு, காய்த்திட்ட முலைப்பாலை விட்டுயாட்டிக் கனமானவில்லைசெய்து அயச்செம்பில்வைத்து, ஏய்த்திட்ட யைந்தெருவிற் புடத்தைப்போடு எளிதான செம்புவங்கம் தூற்றுக்கொண்ணே. 874

ஒண்ணைவெள்ளியது மாற்றுக்கெளு உற்பனமா யிருபத்து யைந்துமாற்று, கண்ணைசூதமது வெள்ளியாகுங் காரீயம்வெள்ளீயம் நாகம் வெள்ளியாகும், விண்ணைசெம்பதுவும் வெள்ளியாகும் மகத்தானவயமதுவும் வெள்ளியாகும், விண்ணை அம்பலத்தை தெரி சித்தப்பா மேவியதோர் சிலம்பொலி நாதங்கேளே. 875

ரசகற்பூர வைப்பு.

நாதமென்ற பச்சைரச கற்பூரம்பண்ண நலமாகச்சொல்லுகிறேன்கேளுகேளு, போதமென்றசூதமது பலந்தானெட்டுப் புகழான கெந்தகமே பலந்தானென்று, நீதமென்ற கெந்தகத்தை ஒட்டிவிட்டு வருக்கி நினைவாகச்சூதத்தை யதில்விட்டுக்கிண்டு, நாதமென்றகரி போல தூளாய்ப்போகும் நலமாகவெடுத்துவை பாகங்கேளே. 876

கேளப்பரமண்ணுலே தோண்டிபண்ணிக் கெடியாகச் சந்துவாய்ப் பொருந்தச்சுட்டு, நாளப்பா மேல்தோண்டிக் குள்ளேபூச நலமான மத்தைச்சார் மூன்றுதாம்பூசி, வேளப்பா வுலர்ந்தபின்பு அடித்தோண்டிக்குள்ளே விரவியதோர்கறியுப்பு அரைத்தோண்டிமட்டும்,

வாளப்பா பொடிபண்ணித் தோண்டியிலேபோட்டு, மருவியதோர்
செங்கல் மண்ணுழிதானே. 877

ஆம்பாபதங்கமது மேல்தோண்டிக்குள்ளே அப்பனையேறிய
துமாப்போலிற்கும், தாம்பா பதங்கமெல்லா மயிற்சூச்சகட்டி-த்த
தும்பா மலெடுத்தல்லோ குப்புக்கிட்டு, வாம்பா வாலுக்கையின்மே
லேவைத்து மறவாமல் தீப்போடு பனிரண்டுசாமம், காமப்பா பதங்க
மதுயிறுகியேறிக் கம்பிபோல் வெளும்பாக விருக்கும்பாரே.

இருக்கிறதோர் கற்பூரம்விராகநாலு இதமானகெந்தியது விரா
கனென்று, பருக்கிறதோர் கல்வத்திற் பொடியாய்ப் பண்ணிப் பண
விடைதா னனுபானத்தோடேகொள்ள, செருக்கிறதோர் கடிவிஷங்
கள் புண்கள்சூலை செருமியவெண் குஷ்டங்கள் பலத்திரங்குகிரந்தி
அருக்கிறதோர் விராதிடெல்லா மகன்றுபோகு மானித்தன் கண்ட
தொரு பனிபோலாமே. 879

ரசசெந்தூரம்.

பனியென்ற பச்சைரசஞ் செந்தூரிக்கப் பாங்கானசூதமது பல
ந்தானெட்டு, கனியென்ற கெந்தகந்தான்ரண்டு பலமாகுங் கனமான
வோட்டிலிட்டுத் தனலில்வைத்து, தொனியென்ற கெந்தகத்தை
புருக்கிக்கொண்டு, சூதத்தையதில்விட்டு அயத்தால்கிண்டி நனியெ
ன்ற சூதமது கரிபோலாகும் உயத்தோடே வாங்கிமெள்ளக் குப்பியி
ற்போடே. 880

போட்டுமே யரைவாசிக் குப்பிக்கப்பா புகழான வாலுக்கையின்
மேலேவைத்து, நாட்டுமேலுடாலேமேலேமூடி நயமாகவடுப்பெரித்து
ச்சாமம்ரண்டு, ஒட்டுமே ஓடதனைவாங்கிப்போட்டு வுக்கிரமாயெரித்
தாக்கால் கெந்தகந்தான்பத்தும், வாட்டுமே வகந்தகத்தின் நாலத்
தொன்று மருவியதோர் தாளகத்தை நிறுத்துவையே. 881

வைரகவேகொஞ்சமாய்ச் குப்பியிலேபோட்டு மறவாமல் அயக்
கத்திரால் கிண்டுகிண்டு, வைக்கவேதாளகத்தைப் போட்டுப்போட்டு
நலமாக கிண்டிவரச் சாகையாலே, உயக்கவேசரக்கெல்லாம் பதங்க
மாகும் உற்றவெறுங் குப்பியாயடியிற்காணுஞ், செயிக்கவே யடியி
லே மருந்தில்லாட்டால் சிரானபதமென்று அடும்பையாற்றே.

ஆற்றியே யிருநாழியானபின்பு அயக்குறட்டால் குப்பிதனைவெ
ளியில்வாங்கி, போற்றியே நீர்தெளித்து ஆறப்போட்டுப் புகழாகக்
குப்பியெல்லாந் தள்ளிப்போட்டு, தேற்றியே சிவப்பாகக் கம்போ
லாய்ச் சிறுகதிராய்ப் பலகைபோலிருக்கும்பாரு, சாற்றிபே பண்ணி
டைதான்றேனி லுண்ணத் தப்பாதுநோயெல்லாஞ் சாடிப்போமே.

சாட்டியேகல்வத்தி லிதனைப்போட்டுத் தயங்காமல் பொடிபண்ணிக்காட்டுச்செம்பு, நீட்டியேகிழங்கின்சாற் றுவைத்துக் கொண்டுரினைவாகயரைத்திடுவாய் மூன்றுநாள்தான், வாட்டியேரவியில்வைத்துப்பொடியாய்ப்பண்ணி வளமானகாசியென்ற குப்பியிலேபோடு, ஒட்டியே வாலுகையின் மேலேவைத்து உற்பனமாயடுப்பெரித்து ஆறவிட்டுவாங்கே. 884

வாங்கியேமுன்போலக் கல்வத்திற்போட்டு வளமானகிழங்குச்சார்விட்டுஆட்டி, தேங்கியேயரைத்திட்டு மூன்றுநாள்தான் திறமாகப்பொடியாக்கிக்குப்பிக்கேற்றி, ஒங்கியேயரைக்கையிலே பலந்தான் கெந்தி உற்பனமாய்ப்போட்டரைத்துக் குப்பிக்கேற்றி, தாங்கியேமூன்றுநாள்தீயையாட்டு தப்பரமலிப்படிதா னேந்துதரமேற்றே. 885

யைந்துமேவாலுகையின் தளத்தில்கிற்கும் அசங்காமலச்சிமிழிலெடுத்துவைத்து, உஞ்சமேநவலோகம் நூற்றுக்கொன்றி யுற்பனமாய்ப்பத்தரையேமாற்றுகாணும், செஞ்சமேநாயெல்லார் தவிடுபொடியாகுங்கெடியானகாலனுமே யஞ்சிப்போவான், மிஞ்சியதோர் புளியுப்புவிட்டுத்தின்றால் மேவியதோர் சட்டைகக்கிப் பாலையாமே,

பாலையாஞ்சிவப்பான கெந்திதன்னைப் பகரக்கேள்பராபரைக்குமுதல்நாகந்தான், ஓலையாலெழுதவென்றூலிதனினுட்டு உத்தமனேகடல்தண்ணீர்க்கொப்பையாகு, மாலையாங்கொன்றையைத்தான் றரித்தசிவன்மைந்தர் மயங்கினிரிதினுடைய ஆட்டைப்பார்த்து, ஆலையாய்சரக்கெல்லாங்கொல்லும்கொல்லும் அம்மம்மா ஆயியுடநாதந்தானே.

நாதமென்றுமிதுக்குப்பேர்சத்திகெந்தி நலமான கோழித்தலைச் சூடெனன்றும், போதமென்ற விதினுடையவைப்புதன்னைப் போக்கோடேவெளியாகச் சொன்னேன்மக்காள், நீதமென்றநெல்லிக்காய்கெந்தகத்தை நினைவாகப்பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு, கீதமென்ற செவ்வகத்தி செவ்வலரிமுருக்கு கெடியானசெவ்வல்லி கெம்பரித்திதானே. 888

தானானமார்துனிருங் குமரிவேருந் தயங்குரணித் தக்காளிசாணக்கியோடு, பாணபுளியாரைபத்துங்கேளு பாங்காககெவ்வேறாய்படிதான்சாறு, கோனாகவார்த்துவொவ்வொன்றாய்க்கலக்கிக்கொண்டு கொடியதொரு யிர்திரமாங்கோபப்பூச்சி, தேனானபூநாகம் ரண்டுங்கேளு தேசிக்காயளவரைத்துகிடப்போகே. 889

போடவேவெடியுப்பு சீனம்ரண்டு பொலிவாக வகைக்குமொரு பலமும்போட்டு, வாடவேபசுவின்பால் படிதாணீர்லு மாசற்றளவுமி

ச்சம்பழச்சாறுசேரை, தேடவேகலக்கியொன்றாய் வைத்துக்கொண்டு திறமாகச்சட்டியிலே படிதான்வார்த்து, நீடவேசிலைகட்டி அதின்மேற்கெந்தி நினைவாகப்பரப்பியல்லோ மேற்கட்டிமூடே. 890

மூடியேசிலைசெய்து குருதான்கெல்லி முயற்சியாய்ச்சட்டிதனைப் ப்புதைத்துப்போடு, நாடியேமேற்சட்டி தெரியவிட்டுநெழுகாமல்புடம் போடுபத்தெருவில்பா, தேடியேஆரவிட்டுயெடுத்துப்பாரு சிறப்பாகவுருகியெல்லாஞ் சாறுதனில்நிற்கும், வாடியேமணியெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு மறுபடியுஞ்சாரொக்கப் படிதான்வாறே. 891

படிச்சாறுவார்த்துமே மறுசிலைகட்டிப் பாங்காகமணியெல்லாம் பொறுக்கிவைத்து, துடியாகபரப்பியே மேற்சட்டிமூடிதுப்புரவாய்ச் சிலைசெய்துபுடத்தைப்போடு, அடிச்சாறுவற்றவற்ற மறுவாறுவார்த்து அதட்டியே யிருபத்துலன்றுபோடு, கடிதுதள்ளிவிட்டுமணியெல்லாம்பொருக்கிக் கழுவினேதண்ணீரில் ரவியிற்போடே 892

போட்டபின்புயெடுத்ததனை கல்வத்திலிட்டுப்பொடிபண்ணிக்கல்வத்தில் மயிலெய்வார்த்து, பூட்டபின்புவாலுக்கையின் மேலேவைத்துப்பொருந்தவே தீமூட்டிக்கமலம்போல, நாட்டபின்புகாடாக்கிநிலாலுசாமம் நலமாகத்தீபாக்கினியாறுசாமம், கேட்டபின்பு நாதசாமமாறவிட்கி யெரிக்கச்சிவாசிவா மாதளம்பூ நிறம்போலாமே 893

நிறமானகெந்தகத்தில் வேகம்பட்டால் நினைக்குமுன்னேகுதமதுயேமமாகு, மறவானலோகத்தில் பரிசிக்கவேதை யானுண்ட கற்பமிதுயானுங்கொண்டேன், திறமானதங்கமது செம்புமாகுஞ்சேர்ந்த நவலோகத்தில் யிரத்துக்கோடும், குறமாதாமாயுடநாதமப்பா கொண்டாக்கால் கடிக்கையிலே சித்தியாமே. 894

சித்தியார்தேவருக்கு மைந்துபூதம் செகத்திலுள்ள சித்தருக்கு மைந்துபூதம், முத்தியாமூர்வனமுமைந்துபூதம் உயர்ந்தநிறைவிறுட்சமெல்லாமைந்துபூதம், புத்தியாம்பாம்பின்முமைந்துபூதம் போச்சாநயைந்தினுலெல்லாமாக்க, பத்தியாம்வாதத்தில் பஞ்சபட்சி பாஷாணவைப்பதனைப்பாடினேனே. 895

பாடினேன்வடமொழியைப் பிரித்துப்பார்த்துபரிவாக ஆத்தானைக்கேட்டுக்கேட்டு, ஓடினேன் குளிகையிட்டு நாதாக்கள் பதத்தில் உகந்தடுமையாகியல்லோ வாதம்பார்த்தேன், வாடினேன்மனமினைத்து வாதம்பார்த்து பயக்கமெல்லாந் குருசொல்ல மனதிலெண்ணி, நாடினேனலகத்தோர் நம்மைப்போலே, நலிந்துயான் வெளியாகத்திறந்திட்டேனே. 896

திறந்திடாதிருந்தாக்கால் சரக்குவைப்பைச் சகத்திலேவதாம் பொய்யாகுமென்று இறந்திடாதிருக்க வெளியாகச்சொன்னேன் ஏழைமதிபோகாதே பார்க்கவென்றால், மறந்திடாக் கருவையெல்லா முன்னிப்பாரு மாயமாம்வாசினையால் மனம்புண்ணுகும், பிறந்திடா திருக்கவென்றால் காயசித்திபண்ணு பெரியோர்கள் பதம்போற்றிக் கருவைக்கேளே. 897

கருவென்னதாளகமும் பலமுமைந்து கார்தளப்பூப்போலான பூ நிறைந்து, உருவென்னலிங்கமது பலமுமைந்து உயர்த்தியாய்ச் சிலையதுவும் பலமுமைந்து, குருவென்ன கெவுரியது பலமுமைந்து கூட்டியெல்லாங்கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, திருவென்னசெங் கிரைச்சாறுவிட்டுச் சிறப்பாகவேழு நாளரைத்திடாயே. 898

அரைத்திட்டுப் பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி ஆறவிட்டுப்பனி ரண்டுசாமற் தீயைப்போடு வரைத்திட்டப் பதங்கமதுபிறுகி யேறி வகையானபஞ்சபட்சி பாஷாணமாகும் நரைத்திட்டுப் போகாது, மெழுகுப்பண்ணிக்கொண்டால் நவிலாகமாயிரத்துக் கோடும்பாரு, புரைத்திட்டுவீசமுடை பாஸிலுண்ணு பொலிவான சட்டைகக்கி வாலையாமே. 899

பவளப்புற்றுபாஷாணம்

ஆமென்றபவளப்புற்று பாஷாணந்தா நரையிறேனி யான்றானு மறிந்தமட்டும், போமென்றகாளகந்தான் பலமும்பத்து புகழானவெ ள்ளையென்ற பாஷாணந்தான், காமென்றபலம்பத்து கல்வத்திட்டு கனமாகவரைத்துநன்றாய்ப் பொடியாய்ப்பண்ணி, தேமென்றாண்டு பலங்கெந்தியிட்டுச் சிறப்பாகக்காசியென்ற மேருக்கேற்றே. 900

ஏற்றியேவாலுகையின் மேலேவைத்து இதமாகக் கமலம்போல் தீயைமுட்டு, போற்றியேநால்சாமங் கமலம்போலாட்டு புகழாக ஆற விட்டுத் தண்ணீர்குத்து, சாற்றியேகுப்பியைத்தா னுடைத்துப்பார் த்தால் சாங்கமாய்ப்பாஷாணம் புற்றுப்போலாகு, மாற்றியேயிதைக் கட்டிவேதையோடி லம்மம்மாவெகு தூரமோடுங்கானே 901

கெவுரிபாஷாணம்

காணப்பாகெவுரியுட வைப்புக்கேளு கடிதான வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான், ஊணப்பாபலம்பத்துநிறுத்துக்கொண்டு வுத்தமனே கெந்தகம் ரண்டரைபலந்தான், பூணப்பாபொடிபண்ணி மேருக்கேற் றிப் புகழானவாலுகையின் தீயைமுட்டு, வீணப்பா கமலம்போல் நாலுசாமம் விடுபடவே யெரித்திட்டு உடைத்துவாங்கே. 902

வாங்கியே யுடைத்தாக்கா லடுக்குப்போல வகையான சிவப்பு மஞ்சள் போலிருக்கும், ஒங்கியேயிதைக்கட்ட ஆராலாகுமுத்தமனே வெடியுப்புச் செந்நீராகும், தேங்கியேவெடியுப்புச் செயநீர்களு சிறப்பான பெருங்கட்பி காலங்காய்ச்சல், வாங்கியேபலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு பக்குவமாஞ்சாரமது காசெடைதானீந்தே. 903

வெடியுப்புச்செயநீர்

ஐஞ்சோடு கல்லுப்புக்காசெடைதானீந்து அழகானபூரீறு காசுமைந்து, நஞ்சோடுசீனமது காசுமைந்து நலமானவப்பிரோகம் காசுமைந்து, பஞ்சோடுசீனமது காசுமைந்து பாங்கான சூடனதுக்காசுமைந்தே. 904

காசுதானீந்தாகும் வெண்காரம்பூரம் காணிதுக்குள் சமனாகக் கடல் துரையைப்போடு, மாசுதானீந்துப்பு அன்னபேதி மகத்தான சத்தியென்ற சாரத்தோடு, தூசுதானீதுவெல்லாந் கல்வத்திட்டுத் துடியாகப் பொடிபண்ணிச் சொல்லக்கூற, பூசுதான்பழம்புளிதான் பலமுட்பத்து புகழான கொறுக்காயின் பலமுட்பத்தே. 905

பத்தானவறலென் சதையினோடு பாங்கானபருங் கொன்றை பழத்தைக்கூற, வித்தானபலம்பத்து நிறுத்துப்போட்டு மேவிய தோரெலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு, முத்தாகவிடித்துமைபோல் மெழுகாய்ப்பண்ணி முயற்சியாய்பில்லைசெய்து வுலரப்போட்டு, அத்தான பூப்புடத்தி*தயிலம்வாங்கி அழகானமுனமருந்தில் விட்டுஆட்டே.

ஆட்டியேவமுநாள் ரவியில்போடு அழகானவடிகனத்த கலசம் வாங்கி, பூட்டியேகற்சன்னம் குழைத்துக்கொண்டு புகழானவிரல் பருமம் கனமாய்ப்பூசி, தேடியேகலபத்தி னுள்ளும்பூசிச் சிறப்பான சில்லுக்கு நடுவேபூசி, வாட்டியேகலயத்துள் மருந்தைவைத்து வகையாகச்சில்லிட்டுச் சீலைசெய்யே. 907

செய்தபின்பு தூறெருவிற் புடத்தைப்போடு திறமாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு, கைதபின்பு பொடிப்பண்ணிப் பீங்கானில்வைத்துக் கனமான பனியில்வைக்கச் செயநீராகு, மைதபின்பு இந்நீரில் வீரம் பூர மருவநன்றாய் பொடிபண்ணிச் செயநீரிற் போடு, எய்தபின்புசரக்கான வறுபத்துநாலு மிதமானசெயநீரில் தோய்த்துவாட்டே 908

வாட்டியபின்சறுக்கிடவே மெழுகாய்ப்போகும் வகையானகட்டினமாம்நீற்றினமுமாகும், பூட்டியபின்செந்தூரங்களங்கமாகும்போக்கானசத்துவகை குளிகையாகும், நீட்டியபின்னவலோகம் வேதை

பாகுநிலைநிற்கும்காவிக்கும் புடத்துக்கை, ஒட்டியபின் ஜெயநீரில்
சுருக்காம் வேதை உற்பனமாங்காயசித்துக்கெவனமாமே 909

சாரநீர்

சீனமாமப்பிரேகங்காசுமைந்து சிறப்பானசூடனதுகாசுமைந்து,
பானமாம்பூரமதுகாசுமைந்து பகருகின்றவெண்காரங்காசுமைந்து,
ஆனமாம்வீரமதுகாசுமைந்து உற்பனமாஞ்சத்தியென்றசாரமைந்து,
கானமாமன்னமென்றபேதியைந்து கனமானகல்வத்திற்பொடியாய்
பண்ணே. 910

பண்ணியேவெடியுப்பு நீரைவார்த்து பாங்காகவரைத்திடுவா
யேமுநாள்தான், ஒண்ணியகலசத்திற்குண்ணுப்புபூசி வுத்தமனே
யதற்குள் வைத்துப்புடத்தைப்போடு, நண்ணியயாறவிட்டுப் பனி
யில்வைக்க நலமானவாரிதிப்பாற்றலமுமாகும், கண்ணியையிரீரில்
வீரம்பூரம் காசெடைதான்பொடித்திட்டு வைத்துக்கொள்ளே. 911

கொள்ளென்றஜெயநீரால்பாஷாணங்கள் குறிப்பாகச்சுருக்கிட
வே கட்டிப்போகும், அள்ளென்றகல்லுப்புமணிப்பாலாடு மாச்சரிய
நாகத்தையழுக்கிக்கொல்லும், துள்ளென்றசூதத்தைமாலையாக்குந்
துடியானபூரத்தைச்சுன்னம்பண்ணும், புள்ளென்றலிங்கத்தை மெ
முகுபண்ணும் போகத்தில வெகுக்காடியாடலாமே. 912

துருச ஜெயநீர்.

ஆடலாம்துருசென்ற ஜெயநீராலே அப்பனேதுருசதுவும்பலந்
தான்பத்து, சூடலாங்கெந்தகந்தான்பலந்தான்மூன்று சுடர்கொடி
றாஞ்சூடனதுபலமுமூன்று, ஆடலாம்வீரமதுபலந்தானென்று உற்
பனமாம் வெள்ளையதுபலமுமூன்று, நீடலாம்பூநீறுபலமுமொன்று
நிச்சயமாங்காரமதுபலமுமொன்றே. 913

ஒன்றானசத்தியது காசுமைந்து உற்பனமாந்தாளகமுங்காசு
யைந்து, மன்றானசிலையதுவுங்காசுயைந்து மாசற்றசீனமதுகாசு
வைந்து, குன்றான அண்டீர்காசுமைந்து கோழியுடவெண்மலமுங்
காசுவைந்து, வென்றானசூதமதுகாசுவைந்து மெய்யான பூரமது
காசுவைந்தே. 914

காசெடைதானைந்தாகும் வெள்ளரம்பூம் கனத்ததொருகுரு
வண்டுவைம்பத்தொன்று, தூசெடைதான்கல்வத்திற்பொடியாய்ப்
பண்ணிதுவளவரையேமுநாள்சாரநீரால், மாசெடைதான்தெல்லுப்
போல்வில்லைபண்ணி வளமானகல்வத்திற்குன்னம்பூசி, ஆசெடை
தான்மருந்தை யிட்டுங்கிசைத்து வைம்பதெருவணைத்துமெள்ள
புடம்பலவாமே. 915

பலமதுதான்கெந்தகத்தை நிறுத்துப்போடு பாஷாணவெள்ளை யது காசயைந்து, நிலமதுதானீலமதுகாசயைந்து நீச்சானவீரமது காசயைந்து, குலமதுதான்கல்லுப்புகாசமைந்து கொடிதானசார மதுகாசயைந்து, நலமதுதானீனமதுகாசயைந்து நற்கெவுரிமனே சிலையுங்காச யைந்தே. 916

அஞ்சோடு வெங்காரமன்னபேதி அழகானதுத்தமொடுகாச மைந்து, கஞ்சோடுயிதுவெல்லாங்கல்வத்திட்டு கடிதானவெண்கருவு மெருக் கம்பாலு, நஞ்சோடுவார்த்தறைத்துக்குழம்பிக்கொண்டு நல மானதாம் பரத்தின்தகட்டிலப்பி, மிஞ்சோடுகொடிவேலி வேரின் பட்டை மெலிவான அண்டோடுஞ்சமனாய்ச்சேரே, 917

சேர்த்தல்லோபொடியாக்கி யெருக்கன்பாலுஞ் சினத்தஅடை வெண்கருவுமத்தித்துக்கொண்டு, வார்த்தல்லோயரைத்திடுவாய் நாலு சாமம் வளமானகுகைபண்ணித்தாம்பரத்தைவைத்து, ஏர்த்தல்லோ மேல்மூடிச்சிலைசெய்து இயல்பாகக்குழிவெட்டி முழங்கால்மட்டும், போர்த்தல்லோ புலிப்பாணியெருவடுக்கி புகழாகக்கெஜபுடமாய் போட்டுவாங்கே 918

வாங்கியேமேற்கவசந்தள்ளிப்போட்டு வாசியர்முன்னுழம்பில் பிசறிக்கொண்டு, தேங்கியமூன் குகையில்வைத்துப்பூசிச் சிறப்பாக முன்போலபுடத்தைப்போடு, தாங்கியயிப்படிதான் மூன்றுதரம் போடு தவளம்போல் குருவாகுஞ்செம்புதானும், ஒங்கியேயிக்குருவுக் கென்ன வொப்பு உத்தமித்தாயொப்பென்றுவுரைசெய்தேனே.

உரைசெய்தகுருவுக்கு யெடைக்கெடைதான்சாரம் உத்தமனே பொடிசெய்துகல்வத்திட்டு, நிரைசெய்த முன்னீராலரைத்துக்கட்டி நேர்பாகப்புடம்போட்டுப்பணியில்வைக்கக், கரைசெய்தஜெயநீராம் பூரவீரம் கனமாகப்பொடிசெய்துநீறிப்போட்டு, பரைசெய்தசெய நிரைவார்த்துக்கொண்டு பாங்கானகுதத்தையரைத்துருட்டே. 920

உருட்டியதைத்தான்வடமாய்க் கோர்த்துக்கொண்டு உத்தனே வைந்தெழுத்துமெட்டெழுத்துமோது, மருட்டியதை யவர்கையில் காண்பிக்கவேண்டாம் மாஞானமன்மவித்தையுற்றுப்பாரு. சிருட்டி யிதை யொளித்துவிட்டுமூலம்பாரு சிவரீயாகம்பிரமநிட்டைதெளிந் துகண்டு, திருட்டியமாய் மூலமென்றமௌனம்பாரு தீர்க்கமுடன் சின்மயத்தையறித்துபோற்றே. 921

பொற்றொட்டி வைப்பு.

போற்றவே பொற்றொட்டி வைப்புகேளு புகழாகத் தலாமது
மேருபண்ணி, மாற்றவேமண்சீலை பிலக்கச்செய்து மகத்தான சூதம
துபந்தானெட்டு, ஏற்றவேரெண்டு பலஞ்சத்திகெந்தி யியல்பான
ஒ-டிலேகெந்த கத்தையுருக்கி, தோற்றவே சூதத்தையதில் வைத்து
க்கிண்டு துடிக்கின்ற சூதமது கரிபோலாமே. 922

சரியான சூதத்தில் வெடியுப்பு பலந்தான் கனமான தாளகமும்
பலந்தான்போட்டு, உரியான பொடிபண்ணி மேருவிலேபோட்டு உத்
தமனே குப்பிவாய்ச் சில்லிட்டுமூடி மரியானவாலுக்கையின் மேலே
வைத்து வாமபாகத்தீழுட்டு பணிர்ண்டுசாமம் தெரியான கெந்தகத்
திலெரிசசல் கண்டால் சில்லதனைத் தள்ளிவிட்டு சீலாகைவுட்டுக்
கிண்டே. 923

ரத்தபாஷாணம்.

கிண்டையிலே அடியில் மருந்தில்லாவிட்டால் கெட்டியான
பதமென்று தீயையாற்றி, சண்டையிலே ஆவவிட்டு ஒருசாமந்தான்
சாதகமாயிருப்பான குறட்டினாலே, மண்டையிலே குப்பியை தன்
வெளியேவாங்கி மகத்தான கண்ணிரைத் தெளித்து ஆற்றி, பண்டை
யிலேயிரும் பானகத்திகொண்டு பக்குவமாய் மேலோடு பிரப்பாய்
வாங்கே. 924

அஞ்சனபாஷாணம்.

வாங்கியதோர் தொட்டின்பேற் பொற்றொட்டியாச்சு மருவியே
மோலோடிப் பதங்கித்து நின்றால், ஒங்கியதோரத்தமென்ற பாஷா
ணநாமம் உற்றஅடி நின்றதுவுமஞ்சனமுமாச்சு, ஏங்கியதோர் நடு
வில்நின்றால் கற்பரியுமாச்சு ஏககுனிமுன் நிற்கில் சரக்கண்டமாச்சு,
தாங்கியதோரித்தனையு மாயிசொல்லச் சாதகமாய்ச் சித்தரெல்லாஞ்
சமைத்திட்டாரே. 925

சமைத்திட்ட சரக்குகளில் வேதைகோடி சாதகமா பெவ்வொ
ன்றாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு, அமைத்திட்ட தூல்களிலே மறைப்பில்
லாமலறியாத பசகட்குந் தெரியவென்று, குவைத்திட்ட முத்துபோ
லொருகயிற்றில் கோரத்தேன் கொடிகொம்பு கயிற்கொடி மாமொன்
றேபோல், இமைத்தி ட பிள்ளைகளுக்குகந்து சொன்னேன் ஏழா
யிரம் பார்த்தவர்களென் போலாமே. 926

நாகப்பதங்கம்.

ஆமின்னம் நாகத்தைச் சொல்லக்கேளு ஆச்சரியம் நாகமது
பலந்தான்பத்து, ஓமின்னம் நாகத்தைத் த கடுகவாங்கி வுயர்ந்தமயிர்

கொன்றையிலே யரைத்துக்கொண்டு, தாமின்னந் தகடுமேல் பொதிந்து மூடிச்சார்பாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு, காமின்ன மிப்படியே பத்துவிசை போட்டுக் கார்த்திகையின் கிழங்காலே பத்துவிசை போடே. 927

போடப்பா வெருகினுட கிழங்கில்பத்து புளியரனைக் கிழங்க தனில் பத்துவிசைபோடு, நாடப்பாபின்பெடுத்து எண்ணெய் குத்தி யுருக்கி நலமாகக் கிண்ணியைப்போல் வார்த்துக்கொண்டு, ஊடப்பா நேர்வாளர் தயிலம்வாங்கி யுத்தமனே சாரமது காகஜந்து நீடப்பா துரிசியது காகஜந்து நிலையான கல்லுப்புக்காசு அஞ்சே. 928

அஞ்சான பூநீறுகாகஜந்து ஆதியென்ற கெவுரியது காகஜந்து, பஞ்சான கெந்தகமும் காகஜந்து பேசாத சிலையதுவுங் காகவைந்து, மஞ்சான வீரமது காகவைந்து மாசற்றலிங்கமுந்தான் காகவைந்து, துஞ்சான தாளகமுங்காகவைந்து துடியானவெடியுப்பு காகமைந்தே.

காசுதானைர் தாகுஞ்சினமப்பா கலந்திந்த இடையெல்லா மறுப தாச்சு, மாசுதான் சூதமது மறுபதாகும் வாகானகல் வத்திலிட்டுக் கொண்டு, ஆசிதானேர்வாளத் தயிலத்தாலே யைந்து நாளரைத்து நன்றாய் வில்லைகட்டி தூசுதானிழுவலர்த்தி அயத்தகடுக் குளமுத்தி துப்புரவாய்க் கிண்ணியைத் தான்பதித்திடாயே. 930

பதித்திடவே யரைத்துநன்றாய்ச் சீலைசெய்து பாங்கான முன் னிசைத்த மெழுகினிலே, நிதித்திட்டு இலுப்பை நெய்யால் விளக்கு வைத்துநேராக விளக்கெரிப்பாய் மூன்றுநாள்தான், கொதித்திட்ட ரசமெல்லாம் பதங்கமேறுங் கொள்கியந்த பதங்கத்தைக் கத்திகொ ண்டுவாங்கி விதித்திட்ட நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றி விரைந்தது வும் பனிரண்டு மாற்றுமாமே. 931

ரத்தசிங்கி.

மாற்றானரத்த சிங்கிவைப்புக்கேளு மருவியதில் காயசித்திலோக சித்தியாகும், கூற்றானயெமன்போலே சுருக்குமெத்த கொடியவிஷ சூதத்தை, நிமைக்கு முன்னேகொல்லும் காற்றான காரியம்பொடி பலந்தான்பத்து, கனகத்தின் பொடிதானும் ரண்டரையே பலந்தா னீற்றான லாகத்தின் பொடிபலந்தானேந்து நெல்லிக்காய்க் கெந்தகந் தான் பலம்பத்துபோடே. 932

பத்துடனே வெடியுப்புப்பலமுமைந்து பாங்கான தாளகமும் பலமும்நாலு, கொத்துடனே குதிரைப்பல் பாஷாணமூன்று கொடி தான சாராயம்வீட்டு ஆட்டிசித்துடனே லோகமெல்லாங்கரையுமட்டு

ஆட்டிசிறப்பாகவியிட்டுப் பொடியாய்ப்பண்ணி, முத்துடனேகாசி
யென்றமேருக்கேற்றி மூதண்டவாலுகையில் வைத்திடாயே. 933

வைத்திட்டுத்தியெரிப்பா யெட்டுநாள் தான் மாராமலிரவுபகலா
ரூமற்றா, னைத்திட்டு அடியதனில் தானேநிற்குலமாக ஆரவிட்டுடை
த்துவாங்கி, கைத்திட்டுக்கம்பியா யருணன்போலக் கட்டியாயிருக்கு
மப்பாரத்தசின்கி, பைத்திட்டுயிதினுடைய ஆட்டினலைபத்து யுகமா
டியல்லோ கரைகாணேனே. 934

ஏமசின்கி

கரைகாணாத்தசின்கி பலந்தான்பத்து கலரிதற்குள்சூதமதுபல
மும்பத்து, உரைகாணுக்கெந்தகமும் பலமும்பத்து உகந்துநின்ற
வெடியுப்புப்பலமுமைந்து, பரைகாணுதாளகமும் பலமுமொன்று
பரிவானசிலையதுவும் பலமுமொன்று, புரைகாணுவவுரிச்சார்விட்டு
யாட்டுப் பேரானநாள்மூன்று அரைத்திடாயே. 935

மூன்றுநாளடரத்திட்டுப் பொடியாய்ப்பண்ணி முயற்சியாய்க்
காசியென்ற மேருக்கேற்றி, பூணுநாள்வாலுகையின் மேலேயாற்றிப்
பொருந்தவே தீமூட்டுமூன்றுநாள்தான், தோணுநாளாறவிட்டுவுடை
த்துவாங்கித் துடியானயேமனென்ற சிங்கியாச்சி வீணுநாள்போகா
மல்விசமிடையுண்ணு மேனியுமாதங்ககிற மாகும்பாரே. 936

தங்ககீறமானுக்கால் மேனிதாலும் சாவேதுநோவேது கற்பாந்த
காலம், மங்களமாம்பெண்மாய்கை தனையகற்றிப் பாழாபுளியுப்
பைத் தள்ளிவிட்டு, சங்குநிறமாகவே பாலிலுண்ணு சாவென்றதது
பொய்யா முகார்தவரைநிற்குங் கொங்கநிறமாகவுந்தான் லோகந்தன்
னில் கொடுத்திடவேபதினுது மாற்றுமாமே. 937

புடம்போட்டுயெடுத்துடனே குருவுமாகும் புகழாகநாலிலொ
ன்று காரங்கூட்டி, திடம்போட்டுக் கல்வத்திலிட்டுயாட்டிச் சீராக
நாற்சாம மாட்டுமாட்டு, தடம்போட்டு அண்டோட்டிலிட்டுமூடிச்
சார்பாகபுடம்போட்டுப் பணியில்வைக்க, நடம்போட்டயாறுபோல்
செய்நீராகும் நலமாவிரீரில் வீரம்போட்டே. 938

வீரமிட்டால்சிவப்பாகுஞ் செய்நீரப்பா வீறுபட்டசூதமதுமத
யானையொக்கும், வாரமிட்ட புலிகையிலாடுபோல அடர்ந்துபோஞ்
செய்நீரைகண்டவுடனப்பா, காரமிட்டசூதத்தைக் கல்வத்திட்டுக்
கடியதொரு செய்நீரால் மூன்றுநாளாட்டி, தூரமிட்டவெண்ணெ
யைப்போ லாகும்பாரு துடியானமத்தங்காய்க்குள்வைத்துவாட்டே.

வாட்டியேயேழுபுடம் போட்டெடுத்து வரிசையாய்க் கரண்டி-
தனில் வெண்ணெய்குத்தியிருக்கிப், பூட்டியேயெடுத்துப்பார் நாக
த்துமின்போல் புகழாகப்பளிச்சென்று மணியுமாகும், ஊட்டியேயுப
சரங்கள் நூற் றிரண்டுபத்து உத்தமனேபாஷாண மறுபத்துநாலு,
தீட்டியேலவணவகை யிருபத்தைந்துதிரமாகவாட்டினம் நவலோகத்
தூடே 940

ஊட்டுமேசத்தெடுத்து விடுவித்தாக்கா லுத்தமனேசாரணைதா
னென்றேயாச்சு, பூட்டுமேயிப்படியே யிருபத்தொன்று போக்கான
சத்தெடுத்துக் கொடுத்துக்கில், யாட்டுமேரிசரூபமென்ற குளிகை
யாச்சு அண்டமுதல் பதங்களெல்லா கிமைக்குள்புக்கி, சூட்டுமேரீ
மீண்டுவருங்குளிகைவேதஞ் சரூபசித்துங் கவனசித்துஞ் சருக்கம்
பாரே. 941

தாம்பரச்சன்னம்

சுறுக்காகத் தாம்பரத்தின் சுன்னங்கேளு சுளுகாமம்புளியிலை
போல் தகடுவாங்கி, முறுக்காகப்பலமெட்டு நிறுத்துக்கொண்டு முனை
யானபழச்சாற்றி லூறவைத்து, நறுக்காகக்கழுவியதை யெடுத்துக்
கொண்டு நாறுகின்றசெம்பினிய லூறல்போக்கி, அறுக்காகவெள்ளீ
யஞ்சட்டியிலேயுருக்கி இதுமாகநிமிளைதனைப் பொடியாய்ப்பண்ணே.

பண்ணியதோர் பொடிதானும் வங்கத்திலுருக்கு பரணியதோர்
சமபாகம் நிறுத்துக்கொண்டு, ஒண்ணியதோர்வெடியுப்பு நிமிக்குப்
பாதி யுத்தமனேபொடியாக்கி வேறேவைத்து, நண்ணியதோர்வங்கம்
நின்றிருக்கும்போது நலமாகவொவ்வொன்றாய் மாறிமாறி, கண்ணிய
தோர்வங்கத்தில்போட்டுக்கிண்டு கசகாமல்சண்ணமது வாகும்பாரே.

சுன்னமின்னமாவதற்கு வகையைக்கேளு துடியானவெண்கருவு
மெருக்கப்பாலும், வன்னமின்ன ரெண்டுமொன்றாய்க் கலக்கிக்கொ
ண்டு வங்கத்தில்கிட்டரைத்து கில்லைதட்டி, தின்னமின்னவகலிலிட்
டிப் புடத்தைப்போடு தீர்க்கமாயாறினபின் னெடுத்துவாங்கி, என்ன
மின்னநாலுபலம் நிறுத்துக்கொண்டு இயலான சூதமதுபலந்தா
னென்றே. 944

மிறுதார்சிங்கு

மாற்றானமிருதாருசிங்கிவைக்க மாணக்காசொல்லுகி றேன் மகி
ழ்வாய்க்கேளுங், காற்றானகாரீயம்பலந்தான்பத்து கலரிதற்குள்ளாலி
லொன்று சுரகெந்தியப்பா, மூற்றானகெந்திக்குப்பாதி வெடியுப்பு
முயற்சியாய்ப் பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு, தேற்றானயீயத்
தைச்சட்டியிலேயுருக்கிச் சிறப்பாகபொடியிட்டு வருத்திடாயே. ()

வறுத்திடவேபொடிபோலே யீசஞ்சாறு மாசற்றபொடியெல்லா
ங்கலசத்திட்டு, நிறுத்திடவேகலசத்தில ரைவாசியிட்டு நேராதமேல்

முடிச்சிலைசெய்து, கறுத்திடவேயடுப்பேற்றிப் பனிரண்டுசாமங்கால
ம்போலெயிரிட்டுவுடைத்துவாங்கி, மறுத்திடவேபார்த்தாக்கால் கம்
பிபோலா மாசற்றமிருதாசிக்கியாமே.

946

ஆம்பாபாஷாணமுப்பத்திரண்டி மப்பனேவைப்பதனைச் சொ
ல்லிப்போட்டேன், ஓம்பாசித்தர்சொன்ன னூலைப்போல ஒளித்து
வைத்துச்சூத்திரத்தைச் சொல்லவில்லை, நாமப்பாகருவெல்லாமா ரா
ய்ந்துபார்த்து நலமாகவொவ்வொன்றும் பார்த்துகண்டு, சேமப்பா
ஏழாயிரஞ்சிக்கில்லாமல் சிறப்பாகவெனியாகத் திறந்திட்டேனே.

திறந்திட்டேன்சிவயோகி சித்தர்ஞானி சீராகப்பிழைக்கவென்
றுதிருவுளத்துக்கொப்பாய், திறந்திட்டேன் சித்தருடன்வாதுபோட்
டுச்சிவயோகிபிரமநிஷ்டை முனிகளுக்காய், திறந்திட்டேனாத்தானைக்
கேட்டுக்கேட்டுத் தேகசித்தியாகவென்று லோகத்தோர்கள், திறந்தி
ட்டேன் தேவியுட்பூசைக்காகச் சிவசொத்தைவலுமைபோ லுண்டி
டாயே.

948

வறுமைபோலுண்டுத்திவாதம்பாரு மகாசெறிமாயத்தே யமுந்
திடாதே, வறுமைபோல்திரிந்துகொண்டு காயசித்திபண்ணு மகத்தா
னரிஷிகளைத்தொண்டுபண்ணு, வறுமைபோல்திரிந்துகொள்ளுநாட
டிஞள்ளபோக்குமன் னுயிருந்தன்னுயிராயமனதிலுன்னு, வறுமை
யாம்மலையிலுள்ளவதிசயத்தைப்பாரு, மகாமூலிபாஷாணவகையைத்
தேடே.

949

பாஷாணப்பேர்வகை.

வகைகேளுபாஷாணப்பிறப்புதன்னை மைந்தனை முப்பத்திரண்
டுதாவது, துகைகேளுமலேதோறுமுண்டுமுண்டு கணங்களாய்த் திரி
யாதேவுட்புகுந்துபாரு, நகைகேளுபாஷாணபேருதன்னை நகையான
கர்க்கடகங்கோசமுஞ்சூது, மிகைகேளுமரிதாரங்கெந்தந்தானு மிக்
கானவக்கிராந்தவீரந்தானே.

950

தானென்றமுர்தமொடுசீர்பந்தற்கொட்டி சங்கசிப்பாஷாணங்கு
திரைப்பகெவுரி, பாணென்றபல்லாண்டுமுகந்துதப்பா பரிவானசாக்
காண்டம் லிங்கபாஷாணம், தேனென்றகாலபாஷாண மவுல்பாஷா
ணம், ஊனென்றகல்லானபாஷாணத்தோ டுத்தமனே கச்சாலபாஷா
ணமாமே.

951

ஆமென்றவஞ்சனப் பாஷாணத்தோடு மப்பனேபாஷாண லேச
க்டுமாகும், தாமென்றக்கார்புகியுஞ் சிலாமாதம்பாஷாணம் கடிதான

வெள்ளையொடு அப்ரபாஷாணம், போமென்றகார்தபாஷாணத்தோடுபுகழான மூப்பத்துரண்டுதாது, வானெறமலைதோறு முண்டுவுண்டு மகத்தானபெரியோரை வணங்கிக்கேளே. 952

கேட்கையிலே ஆருடைய வர்க்கமென்னில் கெடியானமூலவர்க்ககாலாங்கிராதர், தாடடையிலே காலாங்கிமைந்தன்போகர் சார்பாணசீஷனென்று சொல்லிக்காட்டு, வீட்கையிலே சந்தேஷித்ததைத் தேயுன்னை வேண்டிதோர்பாஷாண மூலிகையுமீய்வார், வாட்கையிலேவிடுசற்றும்விவட்டை நாய்போல்மாயத்தே யுண்மையுள்ள வாதந்தானே. 953

வாதத்தானெளிதென்று யெண்ணவேண்டா மகத்தானசிவத்தினுடதெரிசனையெொக்கும், நாகமென்றசிலம்பொலியில் மேவப்பண்ணும் நாதாக்களருகிருந்து வார்த்தைசொல்லலாகும், கீதமொடுமூன்றுலகஞ்சஞ்சரிக்கலாகும் செடியாங்காயமதுவுகார்தலரைநிற்கும், நீதமென்றசிக்கியைத்தான் செம்புபண்ணு நிலவரமாய்ப்பதினறு மாற்றுமாமே. 954

மிருதாருகிங்கிச் செம்பு.

சிக்கியென்றசெம்புக்குத் தண்ணீர்மிட்டான் திறமானபழச்சாறுபடிதான்வாங்கி, அங்கியென்றசிக்கியைத்தான் பொடிபோற்புண்ணி அயச்சட்டிதனில்வைத்து குருக்குப்போடு, மங்கியென்றபொடிபோலவறுத்துப்போடு மாசற்றதண்ணீர்மிட்டான்கிழங்குவாங்கி தெங்கியென்ற பொற்பொடியாய்ச்சீவிவைத்துக் கெடியாகரிழுவலர்த்தித்தயிலம்வாங்கே. 955

வாங்கியந்தத்தயிலத்தாலாட்டும்ஆட்டு மறவாமல் மூன்றுநாளாகுமட்டும், ஏங்கியந்தவெங்காரங் கூடயிட்டு யியல்பானமூசையிட்டு லையிலுது தாங்கியந்தமணிமணியாய்ச் செம்புமாகுந் தக்கறடெல்லாந்தயிலத்தாட்டித், தேங்கியந்தமுன்போலமூன்றுதரமுது சிவாசிவா சிக்கியென்ற செம்புமாச்சே. 956

சிக்கியென்றசெம்பாலே சுன்னங்கோடி திறமான செந்தூரங்கனங்குகோடி, தங்கியென்றசெம்பெடுத்துத்தங்கள்கூட்டிச்சார்பானதகடாக்கிக்குதங்கெந்தி, நங்கியென்றசாரரைத்துத்த கட்டிற்புகிரலமாகமூன்றுபுடம் போட்டெடுத்துத், தெங்கியென்றநவலோகம்தூற்றுக்கொன்றி திறமானமாற்றதுவும் வார்த்ததல்லோ. 957

வார்த்தல்லோதினந்தினமுமுறவைத்துமண்டலந்தான் கடந்தபின்புளடுத்துவாங்கிப், போர்த்தல்லோ அயமெல்லார் தாராய்போகும்

போர்க்கான மருந்தோடே சுரண்டிவாங்கி, வர்த்தல்லோ சுண்ணும்பு உப்புநேரே யிடித்தல்லோ மருந்துக்குக் கவசங்கட்டி, ஆர்த்தல்லோ புடம்போட்டு எடுத்துக்கொண்டு அதட்டியே கையிவிட்டு வருக்கிடாயே.

956

ஆமென்று அயச்செம்பு சொல்லக்கேளு அயத்தாலே கிளைமுடிமேல் மூடிபண்ணி, பேமென்ற துரிசியது பலந்தான்ரண்டு போக்கானகெந்தியது பலமும்ஒன்று, காமென்றசூதமது பலமுமுக்கால் காரமாய்விரமது காசுமைந்து, சானென்றபொடிபண்ணி அயத்திற் போட்டு சம்பிரபமுச்சாறு தினமும்வாழே.

957

உருக்கிடவே செம்பாகுஞ் சிவப்புமெத்த ஓகோகோசெம்பெடுத்து மதியில்பத்து, நருக்கிட்டு இச்செம்புக்கொடுத்தாயானல் நலமாகமாற்றைந்து காணுங்காணும், அருக்கிடவே தங்கமிட்டு கெந்தியிட்டு யாதியென்ற சூதமிட்டுச் செந்தூரித்தால், பருக்கிடவே பத்துக்கு குறையாதப்பா பாரிந்த செந்தூரங் குன்றியுண்ணே.

958

பூநாகச்சத்து.

உண்ணென்ற பூநாகச்சத்துகேளு உத்தமனே செம்மண்ணில் பூநாகந்தான், கண்ணென்ற ரிஷபத்தின் சாணிதன்னில் கலந்தெடுத்துப் பிசறிநன்றாய்த் தட்டிப்போட்டு, கண்ணென்ற காயந்தபின்பு பாண்டத்திற்போட்டு மறவாமல்மேல்மூடி யெரித்தெடுத்து, நண்ணென்ற சாம்பலைத்தான் காடிவிட்டுக்கரைத்து நலமான தெளிவை யெல்லா மிறத்திடாயே.

959

இறுத்துவிட்டு அடிவண்ட லுற்றுப்பார்த்தா விதமாகப் பளிச்சென்று மின்னல்காணும், பறுத்துவிட்ட சூதத்தைவிட்டுத் தேய்க் கமாசற்ற செம்பெல்லாம் பிடித்துக்கொள்ளும், கறுத்துவிட்ட காரத்தை யிட்டுருக்க கண்ணிட்டு யாடியல்லோ செம்பாய்நிற்கும், அறுத்துவிட்ட குளிகைக்கு முந்திமுந்தி அப்பனைவருக்கையிலே யிச்செம்பு தாக்கே.

960

தாக்காட்டால் குளிகைக்கு தீபனமேயில்லை சார்பானசத்தெல்லா முட்கொள்ளாது, தாக்காட்டால் கெவுனத்தில் சுறுக்கோடாது

தனித்த மின்னலிடியுடற்குள் கனித்துப்போகுந், தாக்காட்டால் சந்
திரனிற் குளிர்ச்சியாலே சங்கரிக்க வொட்டாது குளிர்ச்சிகாணுந்,
தாக்காட்டா லக்கினியிற் காந்திகாணுந் தாக்கியல்லோ சாரணையி
லாடினரே. 961

ஆடினதோர் செம்புக்கு நாலிலொன்று அப்பனே தங்கமிட்டுத்
தகடுதட்டி, ஒடினதோர்குதமொடு சிலையுங்கெந்தி வுயர்ந்துநின்ற
தானகமும் வீராஞ்சேர்த்து, நாடினதோர் முலைப்பால்தான் விடடியா
ட்டி நலமான தகட்டின்மேற் பூசிப்பூசிப் பாடினதோர் மூன்றுபுட
ம்போட்டெடுத்து பாய்ச்சினாலயிரத்துக் கோடும்பாரே. 926

ஒடுமேபடிகத்தின் செம்புசொல்வே னுத்தமனே வெகுயுளுக்கு
ஒடும்வேதை, பாடுமேபடிகக் கல்பொடியாய்ப்பண்ணி பண்பாகமா
வாக்கிச் சேரைநாலு, ஆடுமேயாவாரம் வேர்தனிற்படடை அப்ப
னேமறுதோன்றி வாகைநெல்லி, தேடுமேபூவரசு மருதுவன்னி சிறப்
பான கிஞஞ்சியொடு துணைவேர்தானே. 963

தானென்ற கருவேலும் வார்த்தங்கிபூவாம் சார்பானயின்பூரம்
கருக்காயோபடடை, வானென்ற பிவ்வரையின்படடை யெல்லாம்
வளமாகச் சம்பாகம் நிறுத்துக்கொண்டு, கோனென்ற வரலிலிட்டு
யிடித்து றையக்கொட்டியே பாண்டத்தில் தண்ணீர்விட்டுப், பானெ
ன்ற யெட்டிலொன்றாய்க் காய்ச்சிக்கொண்டு பக்குவமாய் வடித்திறு
த்து அயப்பாண்டத்தி லுற்றே. 964

ஊற்றினபின் படிகாரஞ் சேருவொன்று ஒளியான கெந்தகந்
தான் பலமும்நாலு, சாற்றியபின்பூரீரு பலமும்ரெண்டு மாசற்றதுரி
சியது பலமும்நாலு, சாற்றியபின்பு ரீறுபலமும்ரண்டு சாரித்துயாத
னையின் பாலினாலே, ஏற்றியபின் கியாழத்தில் கூடவிட்டு எளியாலம்
பால் சேருகூடவாரே. 965

வார்க்கவே நல்லெண்ணெய் நாலுசேரை நலமாகக்காய்ச்சியெல்
லாங் குழம்பாய்ப்பண்ணி, ஏர்க்கவேகலயத்தில் வார்த்துக்கட்டி இச்
சையாம்படிகத்தின் மாவில்விட்டு, தோர்க்கவேயரைத்து நாற்சாமம
ட்டுந் தெல்லுப்போல் வில்லையண்ணிச் சரவுலையில்வைத்து, பார்க்க
வேதுருத்தியிட்டு யிருபுறமூடு படிகமதுசெம்பாகும் பண்பாய்
வாங்கே. 966

வாங்கியேசெம்பெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு, வளமானகறமெடு
த்துத்தயிலத்தாலாட்டிப், பாங்கியேமுன்போலவைந்துதரமுதிப்பரு
வமாய்ச்செம்பெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு, ஒங்கியேகுளிகைக்குச்செ
ம்பையீய ஒடுகிறகெவுனத்தி லிருளெல்லாந்தீர்க்குந் தாங்கியே யிச்
செம்பைமதியிலீயச் சார்பாகப்பனிரெண்டுமாற்றுமாமே. 997

சங்கு செம்பு

மாற்றானபடிகத்தைப் போலையப்பா வளமானதங்கத்தைச்செ
ம்புபண்ணு, கூற்றானகுளிகைக்குக்கொடுத்தாயானுக்கொடுவேகமோ
டையிலேநாதம்பண்ணு, நாற்றானததுவிளைந்து நெல்லானுப்போல்
நலமானசங்கத்திலுயர்த்திவேதை, முன்றானதேவிவிடுபட்டுப் போவா
ள்முழங்கியதோர் சங்கத்தைசெந்தூரித்துண்ணே. 998

உண்ணவேசங்கத்தின்செம்புகேளு ஒளியாகப்பலம்பற்று நிறுத்
துக்கொண்டு, கண்ணவேலுவேலிக் கொட்டைகோவை கலந்துநின்ற
முசமுசுக்கைமணித்தக்காளி, பண்ணவேஅழுக்குறுஆறுந்தானும் ப
ழம்வாங்கிச்சமமாக ரிதுத்துக்கொண்டு, திண்ணவேநிழலுலர்த்திப்பூ
ப்புடத்தில் சிறப்பாகவாங்கியல்லோ தயிலஞ்செய்யே. 996

செய்யப்பாதயிலத்தைவிட்டு ஆட்டு சிறக்கவேயென்சாமம் வில்
லைகட்டி, மெய்யப்பாரவிதனிலேயுலரப்போடு மெதுவாகச் சீலைமண்
ணேழுஞ்செய்து, வையப்பாவாலுகையில் தீயைமூட்டு மைந்தனே
கைபாகம் நழுகிடாமல், பொய்யப்பாபோகாமல் சரவுலையிலுதுபோ
க்கெல்லாமணியணியா யிறங்கும்பாரு. 1000

இறங்குகின் ரசரக்கெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு எளிதாகக்கொ
டுக்குமுன்மருந்துகட்டி, அறங்குகின்றதயிலத்தா லரைத்தெடுத்து
அடவாகவில்லைத்தட்டிச்சரவுலையிலுது, தாங்குகிறசத்தெல்லாமெடுத்
துக்கொண்டு சார்பாகமுன் போலவுருக்குமப்பா, உறங்குகிற யானை
யைப்போல் சத்துவேக மொருநொடிக்குள் சூதமது விரைத்துப்
போமே. 1001

போமென்றசூதத்தில் தங்கஞ்சேர்த்துப் பூவையாநாகமிட்டுக்
கெந்தியிட்டு, ஆமென்றவாலுகையின் செந்தூரித்தாலுணன் போல்

செந்தூரமாகும்பாரு, ஓமென்றவலோகம்நூற்றுக்கொன்றுயுயர்ந்த
துஷம்ப்தினுமாற்றுக்காணும், தாமென்றசெந்தூரங் குன்றியுண்ணு
சதகோடிவருமெல்லா மொருநாளாமே.

1002

வக்கிராந்தசத்து.

ஆமென்றவக்கிராந்தசத்துகேளு அப்பனேபலம்பத்து நிறுத்து
கொண்டு, ஓமென்றவெண்காரம்பலந்தானேந்து உயர்ந்துநின்றகெந்தி
யதுபலமுமைந்து, வாமென்றகௌரியதுபலந்தான்ரண்டு வளமான
சிங்கியதுபலமுநான்கு, தேமென்றமலைத்தேனுங்கதண்டுத்தேனுதீர்க்
கமுடன் தானரைப்பாய்சாமம்நாலே.

1003

நாலானசாமமதுவரைத்தபின்பு நலமானசாக்கதுவு மெழுகதா
கூங், காலானமெழுகுதனையெடுத்துமைந்தா கலங்காமல் மூசைதனி
லடைத்துக்கொண்டு, மாலானரவிதனிலேகாயவைத்து மார்க்கமுட
ன்குகைதனிலேயேற்றியேதான், பாலானதுருத்தியது நன்மதாகும்
பாலகனேதானுவந்து ஆதிடாயே.

1004

ஊதவேவங்கமது யென்னசொல்வேன் வுத்தமனேகளங்கென்ற
சத்துமாச்சு, நீதமுடன்சாக்கதுவுஞ் சேர்ந்துமல்லோ ரிட்களங்கமா
னதொருவெள்ளையாச்சு, தோதமுடன்சவளைக்குநாலுக்கொன்று து
ப்புரவாய்த்தங்கமதுவொன்றுங்கூட்டி, வாதமறுசெய்வதற்கு வழியு
ண்டாக்கிவளமுடைய சத்துதனைவுருக்கிடாயே.

1005

உருக்கிடவேயமெனன்றசத்துமாச்சு வுத்தமனேகெந்தியதுநா
லுக்கொன்று, வருக்கமுடன்சுதமது யிடைதான்கெந்தி வளமாகதா
ன்சேர்த்துபொடித்துமைந்தா, பெருக்கமுடன்முப்புமென்ற பூரீரப்
பாபேரானகளுகியது வொன்றேசேர்த்து, சுருக்கமுடன்பொற்கை
யான்சாற்றினாலே சுந்தரனே உரைத்திடுவாய் சாமம்நாலே.

1006

சாமமதுநாற்சாமமரைத்தபின்பு சாங்கமுடன்ரவிதனிலே காய
வைத்து, ஏமமென்றபொடிதானுங்காய்ந்தபின்பு யெழிலானமரக்க
ல்லால்கொண்டுமேதான், நாமமென்றவளையலதுகுப்பிதானும் நலமா
னசிலையதுயெழுஞ்செய்து, வாமமுடன்பொடியதனைக்குப்பிக்கேற்றி
வளமானமாக்கல்லு கொண்டுமுடே.

1007

மூடியே யெழுசீலை வலுவாய்ச்செய்து வுத்தமனே காய்ந்தாறி
யெடுத்து மைந்தா, தேடியேதளவாயாம் மண்பாண்டத்தில் தேற்ற
முடன் மணல்தனை விரல்நாற்போடு, கூடியேகுப்புவாய்த் தெரியுமட்
டும் கூசாமல் மணல்தனைப் போடுபோடு, வாடியேமயங்காதே யருண்
மைந்தா கேள் வளமாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்யே. 1009

செய்யவேசீலையது வலுவாச்செய்து செயம்பெறவே வாலுமை
யாமேந்திரத்தில் பையவேபாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி பாங்கான
கண்பதிக்குப் பூசைசெய்து, துய்யவே மனோன்மணியாள் பாதம்
போற்றி துப்புரவாய் சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, வெய்யவே நாற்
சாம மெரித்தபோது வேதார்தசிந்தூரம் போலேயாச்சே. 1010

ஆச்சப்பா செந்தூரமென்னசொல்வேன் அப்பனை நாதாக்கள்
செய்யும் வேதை, மூச்சடங்கிக்காலாங்கி நாதர்தாமும் மூதுலகில்
சமாதிகுக்ஞ் சென்றபோது, பாச்சனுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்த
பாங்கானசெந்தூர வேதையப்பா, ஆச்சரியமானதொரு சித்துவே
தை ஆகாகாநாதாக்கள் வேதைதானே. 1011

தானுனசெந்தூரமாரிப்பின்பு தாக்கானசோடசமாம் பூசைமார்க்கம்,
கோனுகுருவருளை முன்னையெண்ணி கொற்றவனே லட்ச
முரு மோதுவோது, தேனாமனோன்மணியும் நிர்த்தஞ்செய்வாள்
தேகமதிலுந்தனுக்கு வாதஞ்சித்தி, மானாமகதேவர் கடாட்சத்தா
லே மதியமுர்தங்கொண்டுமல்லே வாழ்குவீரே. 1012

வாழ்கவென்றால் செந்தூரந்தனையெடுத்து வளமான வெள்ளி
யது நூற்றுக்கொன்று, தாழ்கவேதானுருக்கி கொடுத்தாயானால் தப்
பாதுமாற்று பனிரெண்டதாகும், மூழ்கவேபுடந்தனக்கு யேகாத
ப்பா மூதுலகில் நவகண்டர் செய்யும்வேதை, வேழகிமுக்கந்தானிரு
ந்து வம்பாள்பூசை மேதினியில்செய்துமல்லோ வெடுத்திடாயே.

எடுத்திடவேயேமமது பென்னசொல்வேன் பெழிலானவைப்ப
துவும் பிறவித்தங்கம், கொடுத்திடவே செம்பதனில் நூற்றுக்கொ
ன்று கொற்றவனேதானுருக்கிகொடுத்தபோது, தடுத்திடாவர்ணத்து

சோடகமுமாகும் தாக்கானசெம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாம், கொடுத்திடாசமுசாரிக் கானவேதை கேசரத்திலிந்த வருஞ்செய்யலாமே.

காயகற்பம்

செய்யவே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு செயலான மார்க்கமது மின்னஞ் சொல்வேன், துய்யநல்லவக்கிராந்த செந்தூரத்தை துப்புரவாயுண்டவர்க்கு பலனேகேளு வையகங்கள்நாலுயுக மிருக்கலாகும் வாகானசெந்தூர மதித்தமார்க்கம், வெய்யபுகழ் வாசியைத்தான் மேல்நோக்காது மேனியதுசிவப்பேரி மின்னுபாரே. 1015

மின்னுமேதேகமது செந்தாழைவிசும் மிக்கானவாசியது கீழ் நோக்காகும், பன்னவேநெடுங்கால மிருக்கலாகும்பாங்கான தூலமது வழியாதப்பா, சொன்னதொரு காலாங்கிராதர்வாங்கு துப்புரவாய் வைகத்தில் பொய்யாதப்பா, நன்னயமாய் ஞானமென்ற பொருள் தான்காட்டும நாதாந்தசெந்தூர வேதைகானே. 1016

நூற்பெருமை

காணவேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு காசினியில்திக்கெட்டுங் கண்டுவந்தேன், தேணவேசீன்பதித் தன்னிற்சென்று தோற்றமுடன் காலாங்கி நாதர்பக்கல், வேணபடி சமாதிமுகந்தானிருந்து வெகுகால் மகிமையெல்லாங் கண்டுவந்தேன், ஆணவங்கள் தானொடுங்கி குளிகை பூண்டு வப்பனே நாற்றிசையுஞ் சுத்தினேனே. 1017

சுத்தினேன்மலைவளங்கள் யானுங்கண்டேன் சுந்தரனேசாத்திரங்கள் சமாதிகண்டேன் எத்திசையும்பதினெண்பேர் நவகோடி தானும் யெழிலான நாற்பத்தெண் முனிவரோடும், புத்தியுள்ளயிதி காச புராணம்யாவும் புகழானசித்துமுனி யாயுற்றேதம், பத்தியுடனாராய்ந்துவுளவுகண்டு பாங்கானசாஸ்திரத்தைப் பாடினேனே.

பாடினேன் போக்ரேழாயிரந்தான் பாங்கானகாண்டமது சுத்த காண்டம், தேடினேன்யோகமது வட்டவேதைதெளிவானஜாலங்கள் கருவுமார்க்கம், ஐடியதோர் பிறப்புநாபா வர்ணம் நெடிதானயிந்திர

மாம் ஜலாப்போக்கு, கூடியதோர் மந்திரமார் தந்திரபோக்கும் குறி
ப்பான மாற்றமது வமைத்திட்டேனே. 1019

அமைத்தேனே முதற்காண்டந் தன்னிலப்பா வப்பனே யோகி
களுக்கான மார்க்கம், நிமைப்பொழுது தவப்பொழுது மழியாவண்
ணம் நீடாழியுலகுமது முடிவுமட்டும், தமையான அத்விதஞானர்
தன்னில் தபோதனர்கள் ரிஷிகள்முதல் கூறாவண்ணம், சமைபோன்
றஞானமெனும் வடிவந்தன்னை சூட்சமுடன் கொட்டி வைத்தேன்
கூமைபாரே. 1020

பாரேதான் யெந்தனது காண்டமேழு பான்மையுடன் கண்ட
வர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி நேரேதான் பன்னீராயிரத்துக் கொப்பாய்
நேர்மையுள்ள தைத்தியனார் கூறும்நூலில், வேரோடுஞ் சொல்லிய
தோர் ஞானமரர்க்கம் வேதாந்த சின்மயத்தை வெளியதாக்கி,கூரோ
டு முதற்காண்டந் தன்னிலேதானே கூறினேன் சங்கையறக் கூறி
னேனே. 1021

கூறினேன் போகரேழா யிரந்தான் குருவானநூலிது தான்
சத்தகாண்டம், மீறியே தோரின்னாலுக் கெந்தநூலும் மேதினியில்
செய்தவர்களாருமில்லை, தேறியதோர்கும்பமுதி யுன்னீராயிரந்தான்
சிறப்பான நூலென்றே செப்பலாகும், ஆறியதோர் போகரேழாயிர
ந்தான் வப்பனே முதற்காண்டம் முற்றதாமே. 1022

போகர் சத்தகாண்டம்=7000

1 - வது காண்டம்

முற்றிற்று.

உ
கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம் பொருந்திய

போக முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம் - எது.

இரண்டாவது, காண்டம்

காப்பு.

ஆதிபராபரத்தினிட்கிருபைபோற்றி
அன்பானவடிமுடியும் நந்திகாப்பு
சோதியாமுச் சுடரினருளேகாப்பு
சூட்சமாஞ்சதாசிவத்தின் பொருளேகாப்பு
பாதிமதிசடையணிந்த பரமன்காப்பு
பத்தியுடன்முத்திதரு முதல்வன்காப்பு
ஒதியதோர்வாணிசரஸ் வதியேகாப்பு
ஒங்காரத்துள்வட்டத் தொனிகாப்பாமே.

காப்பானயேழுலட்சம் கிரந்தத்தன்னில்கருவாக வொளித்து
வைத்த சூட்சமார்க்கம், காப்பானவைப்புடனேனைவெப்பு காரமா
ங்குடோரிமுதல் கண்டாராய்ந்து, காப்பானகளங்குகளும் கன்னப்
போக்கும் களிப்பான செந்தூரக்காடெல்லாந்தான், காப்பானசெய
நீர்கள் பூரீயாவும் கடையான திராவகமு மெழுகுமாமே. 2

ஆமேதான் மெழுகுடனே தயிலமார்க்கம் அழகானவஞ்சனமா
மையின்போக்கும், தாமேதானதர்வணத்தின் பெழுத்தின்போக்கும்
தாக்கான மூலிகையின் சாப்ப்போக்கும், வேமேதான் வெகுதேகாடி
காலகற்பம் விருப்பமுடனுண்டுபின் காட்சியெல்லாம், நாமேதானறி
வதற்கு யாவஞ்சொன்னோம் நாதாக்களடிவணங்கி நவிறிட்டேனே. 3

நவின்றிட்டே நேழுலட்சம் சிறக்கப்போக்கை நயமுடனே
எட்டுனோர்க் கறிமவென்று, புகின்றிட்டேன மூயிரக்காண்டமாக

பூட்டினேன் சத்தகாண்டம் பண்பதாக, தவின்றிட்டேனிக் காண்ட
மிரண்டாங்காண்டம் தருமானபோக்குகளு மனந்தஞ்சொன்னேன்,
கவின்றிட்டபோகரிஷி சொன்ன நூலில் கருமான நூலிதுதான் முத
நூல் தானே.

4

வாதலிங்க வைப்பு.

தானுனபெருநூலேழாயிரந்தான் தாக்கானசீனமுடன்வைப்பு
மாற்கம், போனானுருசொன்ன நீதிமார்க்கம் குறிப்பானகைபாகன்
செய்பாகந்தான், வேனானலிங்கமதுவைப்புமார்க்கம் வெளிதாகக் கூறு
கிறேன் மைந்தாகேரு, பாணுனபடிகாரம் கெந்திதானும் பளிங்கான
ரகமுடனே மதியுமாமே.

5

மதியானபூநீறு காரந்தானு மார்க்கமாழுவருப்பு நாகத்தோ
டோ, ததியானவறுவகை செயநீராலே கண்பெறவெண்சாரம் மரைத்
துப்போடு, பரயானசெம்பினிட பாத்திரத்தில் பதினாகத்தாள் கொ
ட்டிசட்டிமுடி, விதிபோலே முப்பொழுது யெறித்தாயானல் வினையு
மடா லிங்கமென்ற கம்பியாச்சே.

6

கம்பியாமேற் பதங்கலிங்கமாச்ச காட்டுமேதீமுறுவல் நடுவிலா
ச்சு, தும்பிபோல் நிறமுடைய பாண்டந்தானுந் தொட்டிமென்பாஷா
ணந்தானுமாச்சு, தம்பாலென்றலிங்கமது வெள்ளி செப்பில் தாக்காக
பத்துக்கு வொன்றுபோடு, அம்பொன்னுமாற்றதுவு மொன்பதாகும்
அப்பனே லிங்கமது குருவுமாச்சே.

7

லிங்கசெம்பு.

குருவானலிங்கமதை செம்புதன்னில் கொடுத்துமேசரியெடை
யாய் லுதிப்போடு, கருவானவெள்ளியிலே பத்துக்கொன்று கருத்தா
கத்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, உறவானமாற்றதுவு மெட்டதாகு
முத்தமனே பத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து, பருவாகத்தக டடித்து
ப்புடத்தைப்போடு பாங்கானதங்கமது பிறக்கும்பாரே.

8

பாரப்பா தங்கமென்ன சொல்லப்போமோ பழுப்பான பசுந்த
ங்கம் யென்னசொல்வேன், கூறப்பாசியோகநிலையில் நின்றகும்பித்
துரேசகத்தை மாறிக்கொண்டு, சேரப்பாநடுநிலையை மையம்பற்றி
சிறக்கவே சுழிமுனையை நிறுத்திக்கொண்டு, பாரப்பா தவநிலையைக்
கைவிடாமல் பக்குவமாய் வாசியோகம் பாருபாரே.

9

பார்க்கையிலே தேகமதுக் கற்பமுண்ணு பச்சையென்ற வில்வ
மது இதழையாகும், சேர்க்கையுட னிதமொன்று மிளகுவொன்று
சிறப்பாகக் காலையிலே வுண்ணவேண்டும், தீர்க்கமுடன் நாளொன்

றுக்கதிகமாக திறமுடனேயிளகதனை யேத்தவேண்டும், ஆர்க்கமுட
ன்மண்டலந்தா னுண்டுபாரு அப்பனேதேகமது பொன்னம்பாரே.

பொன்னுன தேகமது கற்றாணாகும் போருமேநரை திரையும்பூ
தலத்தில், மன்னுனகண்ணிரண்டு மொளியீயவீசமயக்கமில்லை பென்
னாளுங் கொதிப்புமில்லை, கன்னுன மாய்கையதுயற்றுமேதான் கால
னுக்கு நாளதுவுமிடங் கொடாமல், எந்நாளுமலமதில் வாழ்வீரொ
ன்று யியம்பினார் போகரிஷி யெழிலாய்த்தானே. 11

சிகைவேதை.

தானுநாகமென்ற சிறுகண்ணாகும் தனியானசாரமுட னிலுப்
பெய்யில், வேனாகவேழுதர முருக்கிச்சாய்க்க வெழிலானசட்டை
தள்ளிசுத்தியாச்சு, கோனானதாளகமும் வீரனென்று கொடிதான
கெவுரியுடன் துருசுவொன்று, பானாகவோர் நிறையாயெடுத்துக்கொ
ண்டு பாங்கான நாகத்திற் சரியாய்க்கூட்டே. 12

கட்டியேதானுருக்கி கிராசமீவாய் குருவானநாதமது கட்டிப்
போகும், தாட்டிகமாய் வெள்ளிக்கு நேரானாகம் தாக்குவாய்த்தானு
க்கி லுதிப்போட்டு, மாட்டுவாய் முன்சொன்ன லிங்கசெம்பு மார்க்க
முன் வெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று, வாட்டமாய்த் தானுருக்கி
யெடுத்துப்பாரு மகத்தான வர்ன்னமது மேவும்பாரே. 13

பாரான செம்புதனில் வர்னமுண்டாய்ப் பாங்கான நாகத்தை
வேதிக்கும்பா, கூராகவிரண்டிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து குறிப்பாக
த்தகட்டித் துப் புடத்தைப்போடு, வீரானமாற்றதுவும் விஷம்போலே
றிமிக்கான வெட்டரையு மாகும்பாரு, காறுககாவிக்கு முப்புக்கே
காகனமான செம்பிலிட வேகந்தானே. 14

லிங்ககுரு.

வேகமாம்லிங்கமொரு பலமொன்றாகு மிக்கானமுலைப்பாலால்
சுருக்குதாக்கு, பாகமாமெலுமிச்சம் பழச்சார்சாமம் பசுவானமேனி
ச்சார் சாமந்தாக்கு, யூகமார்த்தேனுமோர் சாமந்தாக்கு யுற்பனமாமெ
ருமைப்பால் சாமந்தாக்கு, சாகாமல்மேதிப்பால் சாமந்தாக்கு சார
வேசாட்டரணை சாமமாமே. 15

சாமந்தான் சுருக்கிடவே கட்டியாகும் சாங்கமாய் வயமதுவும்
பொடிகாலாகும், தாமந்தான்றா முங்கால் தானாகும்தனியான கெ
தியது கால்தானாகும், வெமந்தான் சிங்கியதுகால்தானாகும் வெடியா

னவுப்பதுவும் கால்தானும், ஆமந்தான் சிற்றண்டக் கருவாலாட்டி
அப்பனை லிங்கத்திற் கவசம்போடே. 16

போடவேறிதனிலே காயப்போடு பொங்கமுடன் சீலையதுயே
முஞ்செய்து, நீடவேழப்பட்டமாழும்பிற் போடு நெடிதான லிங்கமது
கட்டியாடும், கூடவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று குறிப்புட
னே யுருக்கிப்பார் மாற்றாராகும், தேடவேனத்துக் குறுதிமெத்தசிற
ப்பாகயூதியின் னெடுத்துக்கொள்ளே. 17

கொள்ளவே மாற்றதுவு முறுதிமெத்த கூறவேயிடைக் கிடை
தான் தங்கஞ்சேர்த்து, விள்ளசீவனத்தை செய்துகொண்டு விரிவான
சாத்திரத்தை யறிந்துகொள்வாய், தள்ளவேபொய்ஞது கள்ளுரீக்கு
தாழ்மையா யெளரியாரைப்போலவாழ்ந்து, மெள்ளவேதுன்பசாகர
த்தைவிட்டு மெதுவாக துவாதசாந்தத்தில் நில்லே. 18

நில்லவே கருமானமின்னமொன்று நெடிதானலிங்கமது பலந்
தானாகும், புல்லவேவங்கமது பலந்தானொன்று புகலவேதாளகமும்
பலந்தானொன்று, முல்லவே முலைப்பாலால் நாலுசாபமூர்க்கமாய்
தானரைத்துக்கவசித்தேதான், வெல்லவே லிங்கமதுக்கங்கிபூட்டினு
ப்பாகரவிதனிலே காயப்போடே. 19

காயவேறிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு கருவாகசாண்குழியில் புட
மேபோடு, மாயவேயுமிப்புடமாம் லகுப்புடந்தான் மயங்காமல் தான்
போட கட்டிப்போகும், சாயவேகவசமது நீக்கிப்பாரு சட்டமுடனு
ருகியறுகட்டிநிற்கும், பாயவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று பா
ச்சடாமாற்றதுவு மாறதாமே. 20

ஆறானமாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் ஆரகராசிவயோகம்
காணலாச்சு, பாறானதங்கமது நேரேசேர்த்து பரிவாகத்தக டடித்து
ப்புடத்தைப்போடு, கூறானமட்டதங்கஞ் சேர்த்துருக்க குசலமாம்
மாற்றதுவும் பத்ததாகும், பேறானலிங்கமது குருவினிலே பிலத்து
தடாவாதவித்தை ரிசமதாச்சே. 21

ரிசமானவாதவித்தைக் கைக்குள்ளானால் நிச்சயமாம் விட்டகு
ரைவாய்த்து தென்பார், குசமானவிதியாளி சாதியாவான் கும்பகக்
தைச்சேர்ந்துகொண்டு கூர்மைசொல்லான், தசமானமூலத்தை யிரு
த்திக்கொண்டு தாக்கியேசதாநித்தம் நிஷ்டைசெய்வார், வசமானநிஷ்
டையிலே யிருந்துக்கொண்டு வாதிப்பான்சண்டாளர்க் கிடங்கொ
டானே. 22

இடங்கொடான் கோடிபேரணுகினாலும் இயலானது வாதத்தி
யிருந்துகொண்டு, மடமுடனே சிவலாயங்கள் கட்டுவான்பார்மகத்தா

ஊசித்தர்கட்கு கொண்டுபண்ணி, திடமுடனேயவர்களிடங் கோடி காலந்தான் தெரிசித்துவிருப்பமுட னியாவுங்கேட்டு, சடமதற்கு காயசித்தியேத்தவென்று சதாகாலம்நிஷ்டையிலே நிற்பார்தானே.

லிங்ககுரு

தானுனலிங்கமது பலந்தானென்று சார்வானசீனமுட னண்ட மொன்று, வேனுனவெடியுப்பு பலந்தானென்று வெடியானவீரமதை சேர்த்துமேதான், பானுனமுட்டையின்கருவினிலே பதமாகத்தான ரைகதுக் கங்கியூட்டி, மானுனரவிதனிலே காயப்போடு மகத்தான மண்மறைவில் புடத்தைப்போடே.

24

போடவேபத்துமுறை முன்போல்தானே போக்கானசரக்கெ ல்லாம் மொன்றாய்க்கூட்டி, தேடவேதானரைத்துக் கவசஞ்செய்து தெளிவாகமண்மறவிற் புடத்தைப்போடு, நாடவேசாண்குழியில்வா ட்டிநாலாம் நலமாகப்புடம்போடக் கட்டிப்போகும், வாடவேகவ சத்தைநீக்கிநீக்கி வண்மைபெறப்போடுவது வலுமைபாரே.

25

வலுவானலிங்கமதுகுருவுமாச்ச வரிசைபெற வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, சலுவாகக்கொடுத்துருக்கி ஐதிப்போடு சூட்சமா மாற்றதுவு மாறதாகும், மலுவாகத்தங்கமதுக்கிடையேசேர்த்து மதி ப்புடனே தானுருக்கிப் புடத்தைப்போடு, மெலுவானமாற்றதுவு மதிக்கங்காண மேன்மைபெறகுப்பகத்தில் நின்றுகொள்ளே.

26

கொள்ளவேயோக சாதனத்தைப்பாரு குறிப்புடனேபெப்போ தும் வாசிபாரு, மெள்ளவேமுப்புவையறிந்துபாரு மேன்மையாம் ஞானத்தை மேவிப்பாரு, உள்ளவேமனவாக்குக் காயம்பாரு உற்ப னமாயவஸதைமுத லுளவுபாரு, தள்ளவேமோகத்தை யகற்றிப் போடுசதானந்தம் நிஷ்டையிலே தனித்துநிலவே

27

நின்றமேதுஷ்டர்களை யகலத்தள்ளி நிட்சமாய்கருவிகரணதி யெல்லாம், வென்றுமேயாராய்ந்துமேலுக்கேறி வேதாரந்தவிளக்கொ ளியை மேவிப்பாரு, குன்றுமேலிருந்தாலும் குறைவுமுண்டோகூற வேகுபகத்தி லிருந்துக்கொண்டு, கன்றுதானதாய்தனையேதேடினாற் போல்கடுகவே சின்மயத்தை யறிந்துகொள்ளே.

28

லிங்ககுரு

அரியவேயிருள தனைப்போக்கடிக்க அப்பனேசூரியன்வந் துதித் தாற்போல, முறியவேலிங்கமதுபலந்தானாகு முசியாதசூடனதுபலந் தாகும், தெரியவேவிரண்டுருவ மொன்றாய்ச்சேர்த்து தேய்த்திடவே

மெழுகதுபோ லாட்டிமைந்தா, கரியவேலிங்கத்திற் கங்கிபூட்டிக் கச
காமல் தீயதனில் வாட்டிடாயே. 29

வாட்டவேயிர்தமுறை பத்துமாற்கம் வரிசைபெறநெருப்பதனிற்
றியாலாட்டு, நீட்டமுடன்லிங்கமதை யெடுத்துப்பாரு நிறையான
கட்டியது வுறுகிநிற்கும், தேட்டமாஞ்செயநீரில் சுருக்குதாக்குதெ
ளிவாகலிங்கமது வருக்குபோலாம், முட்டமாம்லிங்கமதுகருக்குருவு
மாச்சமுசியாது வர்ணமது கண்கொள்ளாதே. 30

லிங்ககுரு ஆறுவகைசெயநீர்

கண்ணவேதுருசுடனே காரமாகும் கடிதானவெடியுப்பு சீனந்
தானும், நண்ணவேயுப்புடனேசாரமாகும் நலமானசாக்கதுதானூ
தாரம், பண்ணவேசெயநீராய் செய்துகொண்டு பாங்கானலிங்கத்திற்
சுருக்குதாக்கு, எண்ணவேசெயநீரின் போக்கையாவும் யென்ன
சொல்வோம்நாதாக்கள் போக்குதானே. 31

போக்கானபேர்க்கிதுவே யென்னசொல்வேன் பூட்டினுர்மர்
மங்க ளிதுக்குள்ளாச்சு, தூக்கானவண்டபிண்ட மிதனூலாச்சுதுறை
கோடிதொந்தங்கள் கோடாகோடி, தாக்கானவிதியாளி யறிவான
ல்லால்தனியான வீணாளனறிவானேதான், வாக்கானவிணருடன்
வாய்பேசாதேவழிவிட்டு வழிபோவான் மடையன்தானே. 32

மடையனும் தூல்பார்த்தேனென்பான்பாரு மகத்தானரகசிய
ங்க ளனேகமுண்டு, இடையனைப்போல் தோள்கொண்டு வாட்டை
யேத்திவாடெங்கேயென்று சொன்னகதையைப்போல, தடையன்றி
பலநூல்கையேந்தியேதான், சதாகாலம்வாசித்துப் பலந்தானென்ன
விடையின்றிநுட்பங்க ளறியார்மாண்பர் வீணிலேவாதிகளாய்த் திரி
வார்தாமே. 33

திரிந்துமேகும்பல் சும்பலாகக்கூடி திறமுடனேசாஸ்திரத்தின்
நுட்பங்காணர், பரிந்துமேயோகியிடஞ் சொல்லமாட்டார் பக்குவ
மாய்தொழில்முறையைக் கேட்கமாட்டார், எரிந்துமேதெரிந்தவர்
போல் யாவும்பேசி யெழிலானசாஸ்திரத்தை தாறுமாராய், வரிந்
துமேதலையேடு காப்பேடுந்தான் வரிசைமுதல்குறிநோக்க மறியார்
தாமே. 34

நந்திலிங்ககாரசாரலோக குரு

நோக்கமாங்கண்போன குருடனுக்குதுணுக்கமார் தடிகொடு
த்த கதையைப்போல, சூசகமாலிங்கமொரு பலமேவாங்கிசுருதி
பெறமுலைப்பாலில் சுத்திசெய்து, தீக்கமாமயமதுவும் பலந்தானெ
ன்றுத்தமமான வெள்ளியது பலந்தானென்று, பாக்கமாந்தாளகமும்
பலந்தானென்று பருவானசிக்கியது பலந்தானென்றே. 35

ஒன்றனவங்கமதுபலந்தானென்று ஒகோகோதுருசுடனே கா
சுகட்டி. நன்றன அபினியது பலந்தானென்று நயமானநாகமதுபலந்
தானென்றீ, குன்றமல்பொடியதுவாய் மைந்தாமைந்தா குமுறவே
யெலுமிச்சன்பழச்சாற்றிலே, பன்றகபாகுபோலரைத்துக்கொண்டு
பாங்குபெறலிங்கத்திற் கங்கிபூட்டே. 36

பூட்டியேசண்ணும்பு சீலைசெய்து புகழ்ச்சியாய்சட்டிக்குள்மண
ல்தான்றப்பி, வாட்டமாய்மணல்நடுவில் வைத்துமூடி வாகாகத் தா
னெரிப்பாய்கமலம்போல, பூட்டமாய் நாற்சாமம் யெரித்துவாங்கி
பொங்கமுடன்சண்ணும்புக் கவசம்நீக்கி, நாட்டமுடன் வச்சிரமாங்
குக்கையில்வைத்து நலமாகவுருக்கிடவே களங்கமாமே. 37

களங்கான காரசாரலோகந்தன்னைக் கருவாக வோட்டில்வைத்
தூதிப்பாரு, வளமானவெள்ளியிடை நின்றுமேதான் வாகாகமாற்
றதுவுமேழதாகும், மனமுடனோராலுக் குத் தங்கஞ்சேர்த்து மாசற்ற
புடமடாவன்னியீறும், தனமையோகத்தில் நின்றுக்கொண்டு சதா
நித்தமயேஃபரியைபூசிப்பாயே. 38

லிங்ககுருகாயாதிகற்பம்.

பூசிப்பாய் கட்டுடத்திலீக்கண்மொய்க்கும் புகழான மும்மலத்
தின்தன்மைபோலும், ஆசிப்பாய்புழுஞ்ஞல்குழந்ததேகம் வப்பனே
கடைத் திற்காயகற்பம், நேசிப்பாய்லிங்கமது பலமேவாங்கி நெடி
தானபொடுதலையின் மூலியாலே, மாசிப்பால்தேங்காயின் பிரமாணந்
தான் மதிப்பாகக்கவசமது மாட்டிடாயே. 39

மாட்டவேபச்சரிசி தன்னிலேதான் மார்க்கமுடன் பாண்டமது
க்குள்ளேபோட்டு, வாட்டமாய்லிங்கத்தைப் பொதிந்துமூடி வரிசை
பெறதான்சமைத்து சாதந்தன்னை, தீட்டமாய்மண்டல மிப்படியே
செய்துதிருமாகத்தானருந்தக் காயம்பொன்னும், தேட்டமரம் லிங்க
த்தைத்தேனிலுண்ணு தேகமதுகற்றாணுமாகுந்தானே. 40

தேன்கற்பகாயம்.

தானானபிள்ளையழசத்தங்கேட்டுத் தயவுடனே பால்கொடுக்கு
ந்தாயைப்போல, வேணானபோகருஷி யிறக்கம்வைத்து விருப்பமுட
ன்தாலுரைக்குங்கசாயகற்பம், பாணனதேனதுவும் படிதானெட்டுப்
பாங்காகவளந்துமொரு பாண்டமிட்டு, கோணமேல்முடி சீலைசெய்
துகுறிப்புடனே பூமிக்குள் புதைத்திடாயே. 41

புதைத்துமேதீழுட்டி மண்டலந்தான் பொங்கமுடன் தானெ
றிப்பாய்சதுரமட்டும், சிதைத்துமே மண்டலமுங்கடந்தபின்பு தெளி

வாகத்தேனதுவுங் கட்டிப்போகும், பதத்துடனே தானெடுத்துக் காலைமாலை பதராமல்மண்டலந்தான் மூன்றேயாகும், மிதத்துடனேபல மதுவாய் கொண்டுவந்தால் மிக்கானதேகமது யிறுகலாச்சே. 42

ஆச்சப்பாதேகமது கல்தூணாகும் அப்பனே வாசியதுமேலேறாது, மூச்சப்பாவாசியதுகீழேநோக்க முறுகுடனேதாதுகளும் வலுத்துப்போகும், பேச்சப்பாயில்லையா பிராணயாமம் பேரான கும்பகத்திலிருந்துகொண்டு, மாச்சப்பா மாய்கைதனை விட்டொழித்து மகத்தான கீகசரத்தில் நின்றிவாடே. 43

ஆடையிலேசித்தாகளு முனிவர்தாமும் அங்ஙனவே யோடிவந்துவதிதங்கேட்பார், மேடையிலே யிருந்துமங்க வங்கென்றானு மிக்கதொருகைவிக்கு விடையுஞ்சொல்லி, கூடையிலே பிராயணயந்தன்னிற்சென்று குப்புவாப்படுத்திருந்து பிணம்போற்பேசி, பாடையிலேபோறமட்டும் பராபரியையுன்னிப் பதாம்புயத்தையடவதுதான் பான்மையாமே. 44

காந்தகாயாதிகற்பம்.

பன்மையாய்கடல்தனிலே வீழ்ந்தபேருக்கு பருந்தொப்பங்கை தனிலே கிட்டினுற்போல், மேன்மையாய்ப்போகரிஷி மனமுவந்துமே தினியில் காயாதிகற்பஞ்சொல்வேன், கான்மையாம்சதவீசி காந்தந்தன்னை களிப்புடனேபலமெடுத்துக்கல்வமிட்டு, வான்மையாய் தள்ள கழுமவிராவனென்று வாகபாஷாணம் விராகனென்றே. 45

ஒன்றானகெவிரியது விராகனென்று ஒளிவானசிக்கியதுவிராகனென்று, குன்றானவீரமது விராகனென்று குறிப்பானபூரமதுவிராகனென்று, தன்றானலிங்கமது விராகனென்று தாங்கான சூடனது விராகனென்று, பன்றானதுரிசியதுவிராகனென்று பாங்கான சூதமதுவிராகனென்றே. 46

சூதமுடனாகமது விராகனென்று சூட்சுமார்துத்தமது விராகனென்று, நாதமாங்கெந்தியது விராகனென்று நலமானகாரமதுவிராகனென்று, கீதமாங்குடேரியது விராகனென்றுகெடியானசீனமது விராகனென்று, சீவகமாங்கருடக்கால் விராகனென்றுவிரைவான கருமாவும் விராகனென்றே. 47

ஒன்றாகவிவையெல்லாங்கல்வமிட்டு வுத்தமனேமலைத்தேனில்தன்னிலாட்டும், குன்றமல்நாற்சாமமாடியேதான் குழுவேவவச்சிரமாங்குகையிலவைத்து, பன்றாகச்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்துபாங்குட

னேரவிதனிலே காயவைத்து, நன்றாகயுலைமுட்டிமூசைவைத்து நல
மாக மூசையது ஆதிடாயே. 48

ஊதியேவச்சிரமாங் குகையேதன்னை வுடைத்துப்பார் உத்தம
னே யென்னசொல்வன், நீதியாங்கார்தமதுசத்தேயாகி நிலைத்து
தடாகாயத்துக் குயிருமாச்ச, வாதியேகெந்தகமும் ரசமுழுட்டி வரி
சைபெற பொற்றலையின் சாற்றினிலே, ஆதியாமுப்பூவில் குருவுஞ்
சேர்த்து அப்பனேநாற்சாம மறைத்திடாயே. 49

அரைத்துமேகாசியென்ற மேருக்கேத்தி அடவாகமுன்றநா
னெரித்துநேதான் நிரைத்துமீம்பாறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு நெடி
தானசெந்தூர குப்பிவைப்பு, பரைத்துமீமசெந்தூர மண்டலந்தான்
பாங்காககொண்டிடவே காயம்பொன்னும், திரைத்துமேநரைதிரையு
மற்றப்போகும் தெளியுமீமேதேகமது கற்றாணுமே. 50

கற்றாணுக்காயத்தை நிறுத்திக்கொண்டு கடந்தவெளிமுப்பா
ழாம் மதிகடந்து, பற்றாணுமாயசாகரத்தைவிட்டுப் பதிவாகமேலேரி
கும்பகத்தில் நின்ற, வெற்றிபெறசின்மயத்தை மிகவிரும்பி வெளி
யானசெகசோதி தன்னைக்கூண்டு, பற்றியேபராபரத்தினடி யைக்காண
பராபரிமணித்தாயைப் பணிந்துபோற்றே. 51

போற்றவேதாலிப்பொன் னேளிதத்தைப் பொலிவானவிசுவகரி
மியறிவான்பாரு, ஏற்றவேவுன்னெளிமை யறிவாரார்தான் யெழிலா
னசித்தர் முனியறிவாரப்பா, மாற்றவேசீவனத்துக் கிடமதாகமகா
கோடிரிஷிதவர் கைமறைப்பு, ஆற்றவேகூடாது பொருவராலும்
அப்பனேநாமுனக்கு வரைவோம்பாரே. 52

போகர்நாகவேதை

பாரேதான்நாகமது பலமஞ்சாகும் பதிவானலுப்பைபெய்யில்
சுத்திசெய்து, நேரேதான்கின்னமது குடம்போல்செய்து நேரான
தாசினமுஞ் சரியாய்க்கொண்டு, சீரேதான்பழச்சாற்றால் மைபோ
லாட்டிக் கறப்பகக்கண்ணிக்கு வாங்கியூட்டி, வாரேதான்கின்னத்
தில்குதராசன் வளமாகவாய்மட்டும் நிறையவாரே. 53

நிறையவேசட்டியிலே மணல்தான்கொட்டி நெடிதான்கின்ன
மதை மணல்மேல்வைத்து, அறையவேயெலுமிச்சம்பழச்சாற்றன்னை
அம்பனேசருக்கிடவே மண்டலந்தான், கரையவேதாளகத்தின்வங்க
வாசால் கடிதானநாகமதுக் கட்டிப்போகும், முறைபாலகுதமது
விடையேசேர்த்து முயற்சியாய்குகையிலிட்டு வருக்கிடாயே. 54

உருக்கியேகெந்தியது பாதிசேர்த்து வற்பனமாமேருவென்ற
கும்பிக்கேற்றி, நெருக்கியேநாற்சாம மெரித்தபோது நிலையானசெந்
தூர மென்னசொல்வேன், பருக்கியேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொ
ன்று பாங்காகக்கொடுத்திடவே மாற்றுபத்தாம், பெருக்கியே சிவ
யோகந்தன்னிற்சென்று பேரின்பலாபமென விதியைத்தேடே. 55

தேடவேசித்தர்களு முனிவர்தாமும் தெளிவுடனேமறைப்பெல்
லாம் தெரிவிப்பார், கூடவேயோகத்துக் குறுதிசொல்வார் குறியான
வாசி பீடகத்தைச்சொல்வார், நாடவேநாலுபுக மகிமைசொல்வார்
நாதாக்கள்மறைப்பினுட மார்க்கஞ்சொல்வார், பாடவேபோகரிஷி
மர்மமெல்லாம்பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டந்தன்னிற்றானே. 56

கயாதி கற்பம்

தானேதானுப்டிட்ட பாண்டந்தானும் தப்பாதுதானுளுக்குந்
தன்மைபோல, வேனென்றகாயமது நில்லாதப்பா வெகுசுருக்குமே
தினியிலார்தா னின்றார், நாமொன்றுகயாதிற் கபஞ்சொல்வோம்நல
மானகையானின் சார்தனாழி, போமென்றபொன்முசுட்டை சார்தா
னாழி போற்றவேயாவாரைச் சார்தான்குட்டே. 57

கூட்டவேதலைச்சுருளி சாந்தானாழி கொடிதானசிறியாளின்சாற்
தானாழி, நீட்டவேகொடிவேலிச் சாந்தானாழிநெடிதானபுனல்முரு
ந்கைச்சார்தானாழி, பூட்டவேநறுதாளிச் சார்தானாழி புகலவேவெள்
ளறுகுச் சார்தானாழி, மாட்டவேபுளியாரைச் சார்தானாழி மதிப்பு
டனே செங்கடுக்காய்ச் சாந்தான் கூட்டே. 58

சாரானதழுதாழைச் சாந்தானாழி தாக்கானகுமரிச்சாந்தானாழி
மாரானவழுதலையின் சாந்தானாழிமதிப்பானகாசானின்சாந்தானாழி,
வேரானவிவப்பாகல் சாந்தானாழி வெடிப்பானகொமட்டியின் சாற்
தானாழி; கூரானபொடுதலையின் சாந்தானாழி குறிப்பானமாமதனே
யின் சாந்தான்சேரே. 59

சேர்க்கவேபசும்பாலைச் சாந்தானாழி சிவப்பானசெம்பசுளைசாற்
தானாழி, தீர்க்கவேதைவேளை சார்தானாழி திறமானவாதண்டை சாற்
தானாழி, பார்க்கவேமுசல்முலிச் சாந்தானாழி, பாங்கானபழுபாகல்
சாந்தானாழி, பூர்க்கவேநொச்சியில் சாந்தானாழி போக்கானதக்கா
ளிச் சாந்தான் பூட்டே. 60

பூட்டயிலேவிதுவெல்லாம் பாண்டத்திட்டுப் பொங்கமுடனிது
நேரே பெண்ணைசேர்த்து, மாட்டுவாய்கடைசரக்கு சொல்லக்கேளு

மகத்தானவிராம்புடனேயேலந்தானும், நீட்டுவாய்ச்ஞடனேமிளகு
சேரு கெடிதானவலம்புரியின் மாசிக்காயும், தேட்டமேமதுரமுடன்
கோஷ்டந்தானும் தெளிவானதிப்பிலியும் ரோசனையுமாமே. 61

ஆமேதான்பாங்கியுட்பட்டைதானும் அடவான மாசிக்காய்தா
ன்றிக்காயும், வேமேதான்குரோசானி ரோமந்தானும் விரைவானமு
ட்டியுடன் கடுகுரோணி, தாமேதான் வாய்விளங்கம்லவங்கப்பட்டை
தயவான வால்மிளகுசித்ரமூலம், நாமேதான் வசம்புடனே சித்தரை
த்தை நலமானசாதிக்காய் தானுங்கூட்டே. 62

கூட்டியேவகைவகைக்குப் பலந்தான்காலம் குறிப்புடனே தா
னிடத்துச்சூரணித்து, பூட்டியேயெண்ணையுடமுலிச்சேர்த்துப் புகழா
கமுன்றுமொன்றாய் ஒக்கக்கூட்டி, மாட்டியேபசம்பாலுங்கூட்சேர்
த்து மதிப்பாகமெழுபுதந்தன்னிற்காய்ச்சி, தாட்டியால்சீசாவித்தா
னடைத்துச் சாங்கமாய்நெல்லாவிக்குள்ளேவையே. 63

வைக்கவேமண்டலந்தான் கொள்ளவேண்டும்வகையாககாசிடை
தானருந்தவேண்டும், மெய்க்கவே புளிபுகையுந்தள்ளவேண்டும்மேன்
மைபெறபத்தியந்தா னிருக்கவேண்டும், சொக்கவேபெண்மாய்கை நீ
ககவேண்டும் சூட்சாதிசூட்சத்தை யறியவேண்டும், புக்கவேவாசியை
த்தானிறுத்தவேண்டும் புகழானதேகமது பொன்னும்பாரே. 64

பொன்னாகும்நரைதிரையு மற்றுப்போகும் போகாது சடலமது
கல்தூணாகும், மன்னுகைள் மூப்பதுவும் வகலும்பாரு மைந்தனேவா
லையதுயாவாய்ரீயும், பன்னவேமூச்சதுவும் கீழேநோக்கும் பாங்கான
முனைமூக்குப்பிடரிதன்னில், என்னவேமூச்சதுவு மேலும்பாரு எழி
லானசுழிமுனையுமாகுந்தானே. 65

மாறுமேசுழிமுனையுமீந்துதானே மாறாமல்மேல்மூலத்தொடுங்
கும்பாரு, கோறுமேதிரிகோணவட்டத்துள்ளே குறிப்பாகச்சிவாத்து
மாவைக்காணலாகும், நீறுமோவிமேநேர் மதிதாநிற்கும் நெடிதான
வாகாசம்பிரமபீடம், பாறுமேமுத்திவழிக்காணலாகும் பதிகடந்த
ஞானியாய்மோகியாமே. 66

யோகியாமுனைமுக்குமத்தியத்தில் யொளிவீசுமோரி தழத்தாம
ரையின்மேலே, போகியாம்வினையத்திலுதாக்கி புகட்டவே வங்கு
லந்தா னின்றுசென்றால், சாகியாம்ரவிமதியு மொன்றுக்கூடும்சாங்
கமாய்க்கோட்டைவிட்டு வுடலுய்யாது, வேகியால்காதுபொரிமிகவே
க்காடு விலங்கவேயோகத்துக் குறுதியாச்சே. 67

ஆச்சப்பாழுத்திவழிகாணலாச்சி அடவான நினைவுதடுமாறல் க
ண்டாய், பேச்சப்பாமிகப்பேச்சு பேசினுக்கால் பிராணைய யோகிரினை

காணலாமோ, மூச்சப்பாபிரளாது வயானத்தின்கீழ் முடியான் வபா
னத்தில்தமனமேகுற்றம், நீச்சப்பாவுதரத்தில்தாடிதானும் நெடிதான
மூலவலைச்சும்பாரே. 68

பாரேதான்யையந்தும்போக்கிவிட்டால் பசியேது ஞானத்தின்
கதையேகாட்டும், சீரேதான்கலபமறிந் துண்ணவேண்டும் சிறப்பான
வியாதிதன்னைத்தீர்க்கவேண்டும், நேரேதான்ரேசகத்தை நிறுத்தவே
ண்டும் நெடிதானகும்பத்தை மாற்றவேண்டும், கூரேதான்பூரகத்தை
ச்சாரவேண்டும் கூசாமல்காலுறி செபத்திடரே 69

செபிக்கவேநெற்றியிலே விபூதிபூசி சிறப்பானவஷ்டாங்க யோக
ஞ்சென்று, லபிக்கவேபலநூலுங் கற்றுக்கொண்டுலோசித்து யோகத்
தைப்போற்றிக்கொண்டு, குபிக்கவே பம்பரத்தி னாட்டினம்போல் கு
டங்கொண்டபெண்ணையது தண்ணீராமோ, தபிக்கவே நாய்போலக்
கெட்டலைந்து சதாகாலங்காசினியி லுழல்வார்தாமே. 70

தாமேதான்பசுவுக்குஞானமார்க்கம் தாக்குடனேபோதித்தால
றிவுமுண்டோ, வேதம்தான்கரைகடந்த ஞானிதானும் வெளியானச
ற்குருவின்முன்னேவந்து, போமேதான் சொன்னலுந் தெரியாதொ
ன்றும் புகட்டினுலென்னபலன் தானுண்டாமோ, நாமேதான்சொன்
பைடி யேழாயிரத்தில் நலமானதுட்பமெல்லாம் காட்டினேமே. 71

காட்டினேன்றுட்பமெல்லா மூலகத்தோர்க்கு நலமாகக்கொட்
டிவிட்டேன்பிசுகுமல்ல, காட்டினேன்பிள்ளைகளும் பிழைக்கவென்
று கருத்தறியாப்போனாநா னென்னசெய்வேன், பூட்டினேன்பிழை
க்கவென்று மைந்தாகேளு பிசுகாமல்சொல்லிவிட்டேன் ஞானமார்க்
கம், மாட்டினேனரைக்கிரையறுத்தாலுந்தான் மறுக்காலுந் தழைப்
பதுபோலாகும்பாரே. 72

பாரேதானவரவர்கள் குணம்போலாகும் பாங்கானகற்பகத்தை
சார்ந்தாலென்ன, சீரேதான்பலநூலுங் கற்றுலென்ன சிவயோகந்த
ன்னிலேசென்றாலென்ன, நேரேதான்தத்துவங்க ளறிந்தாலென்ன
நெடிதானவாசியைத்தா னிறுத்திலென்ன, கூரேதான் அஷ்டசித்துக்
கொண்டாலென்ன குணமில்லைபூவுலகி லொன்றுங்காணே. 73

காணவேதாளகத்தின்வேதைகேளு கடிதானதாளகமோர் பலம
தாகும், மாணவேசண்ணம்புக் கவசஞ்செய்து மதிப்புடனே பணங்க
ள் ளிற்சாமம்நாலு, நீணவேதாளித்த ச்சுத்திசெய்து நெடிதான தாள

கத்தையெடுத்துப்பாரு வேணவே தருசதுவும் நேரையொக்க விரை
வாகப்படிசாற்றா லரைத்துப்பூசே. 74

பூசியேரவிதனிலே காயப்போடு பொங்கமுடன் சுண்ணம்புச்
சீலைசெப்து, வீசியேருக்குடமம்போடயீயம் விரைவானவங்கமது
பென்னசொல்வேன், ஊதியேகாந்தமதுயீயமாச்சி உப்பனமாந்தாள்
கத்தின் வேதையாச்சு, மாசில்லாவங்கமது நேரேசுதம் மாட்டா
கெந்தகமுமாட்டித்திரே. 75

மாட்டவேயறுவகை செயநீரதன்னால் மதிப்புடனே நாற்சாம்
மறைத்துமேதான், நீட்டவேமேருவென்ற குப்பிக்கேற்றி நெடிதாக
வெண்சாமம் மெரித்துப்போடு, கூட்டவேயாறவிட்டுபெடுத்துப்பாரு
கொடிதானசெந்தூர முருக்கம்பூப்பால், தீட்டவேவெள்ளிசெம்
பில் பத்துக்கொன்று திறமுடனே கொடுத்துருக்க மாற்றாறமே. 76

ஆமேதான்செம்பதனை வுதிப்போடு அப்பனைமாற்றதுவு மின்
னும்பாரு, தாமேதான்பத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து தாக்காகப்
புடம்போட மாற்றெட்டாகும், வேமேதான்சிவபதத்தி லிருந்துகொ
ண்டு வெளியானசெகசோதி தன்னைக்கண்டு, போமேதான்பராபரியை
மனதிலெண்ணி போற்றடா குருபதத்தைப் பணிந்து சீல்லே 77

நில்லவேதுவாதிஷ்டானர் தன்னிற்சென்று நிலையானகும்பக
த்தி லிருந்துகொண்டு, புல்லவேவிராணயர் தன்னிற்சென்றுபோற்
றவே நிர்வாணிபுரிதன்னை, மல்லவேசதாகாலம் போற்றிசெய்துமக்க
மென்னுஞ்சாகரத்தை யகற்றிப்போடு, வெல்லவேவேதாந்தர் தன்
னிற்சென்று விரையுடனே சொரூபநிலை சார்ந்து தேறே. 78

காயகற்பசமாதி

சார்ந்துமேவுப்பிட்ட பாண்டம்போல தட்டழிந்துபோகுமே
தேகந்தாறும், கூர்ந்துமேதேகமது கல்தூணுகுபகுநியான காயமது
கற்பஞ்சொல்வேன், தேர்ந்துபார்செங்கடுக்காய்நிதமுமுண்ணு தெளி
வானமண்டலந்தா னுண்டபோது, ஆர்ந்துமேசவாசமது சீழேனோ
க்கு மகங்கார்க்குண்டதயி னுணுக்கம்பாரே. 79

நுணுக்கமாம்சதாசிவத்தின் பெருமைபாரு நுனிநாக்குமுக்கு
முனை சிரசுதாறும், கணுக்கமாம்குண்டலியை வாசிபற்றிக் கதிரொ
ளியைக் காணுதற்கு லக்கோயில்லை, பணுக்கமாம்நேசகபூரகத்தில்
தானும்பார்க்கவே மதிலயத்தை யுணிசீற்குடி, துணுக்கமாம்காயமது
யிறுகிப்போகும் துன்பசாகரத்தைவிட்டுத் துலைவாய்நில்லை. 80

மெய்ஞ்ஞானேபதேசங்களாவன

துலையான செம்பொன்னைக் கோடாகோடி துறையாகத்தேடியென்ன பலந்தானென்ன, நிலையானதேகமது போகும்போது நேரானகடுகளவு செம்பொன்றானும், கலையானபொன்னதுவுந் தன்னோடொக்க கடைசியிலேயாதொன்றுந் கண்டதில்லை, மலையானசாத்திரத்தினேபதேசம் மார்க்கமுடனறிவதற்கு வகைதான்கேளே. 81

கேளேதான்சார்புது லறியவேண்டும் கொடியானவஷ்டாங்கம் பார்க்கவேண்டும், மீளேதான்தத்துவத்தின் மூலமார்க்கம் மிக்கான்சடாதாரக்குருவின்மார்க்கம், பாளேதான்குண்டலியின் வசிமாற்கம் பாங்கான வாறுதாரத்தின் மாற்கம், சூளேதான்குங்காரக் குளிகை மாற்கம் சுடரொளியின் சின்மயத்தின் மார்க்கந்தானே. 82

லிங்கப்போக்கு

தானுனலிங்கமது சத்திசெய்து தாக்கானவைங்கோலத் தயிலத்தாலே, வேனாகச்சுறுக்கிடவே கட்டிப்போகும் வெழிலாகவங்கமதை விதுபோற்செய்து, பானாகவிரண்டையுந்தா னுருக்கிப்பாருபாங்கான மணிபாலக் கட்டியாடும், தேனானமணியதனை யுடைத்துக்கொண்டு தெளிவாகவெள்ளிசெம்பில் தன்னிற்றுக்கே. 83

தாக்கவேகரியோட்டி லுதிப்போடு தருக்கறவேகசுடுதா னகன்றுபோகும், நோக்கவேமாற்றதுவு மாற்றதாகும் நொடிதானயேம வித்தை சொல்லப்போமே, தேக்கவேபத்திலோர் தங்கஞ்சேர்த்து தெளிவறவேதகட்டித்துப் புடத்தைப்போடு, நோக்கவேபரியதுவுஞ்சேர்ந்துமல்லோ நொடிதானமாற்றதுவு மெட்டதாமே. 84

எட்டானமாற்றதுவுந் காணமாட்டார் யெழிலானவிஞ்சிதின் னுந் குரங்கைப்போல, வட்டாகமபங்கியல்லோ யேங்கிநிற்பார்வரிசைபெற கருமான மின்னமொன்று, திட்டமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு தெளிவானதாளகமும் பலந்தானென்று, திட்டமாய்சுண்ணும்புமபூரீதானும் கெடியானவமுரியினு லாட்டித்தீரே. 85

திர்க்கவேதாளகத்துக் கங்கியூட்டி திறமானமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு, மாற்கமாய்புடம்போடியியமாகும் மகத்தானமீயமது யென்னசொல்வேன், பார்க்கவேசுதமது சரிநேரொக்கப்பாங்காகத் தானூட்டி செயரீர்தன்னுல், மூற்கமாய்நாற்சாம மரைத்துமேதான் முனையானமகமேருக் குப்பிக்கேற்றே. 86

ஏற்றவேசாவமது பனிரெண்டாகும் யெழிலானசெந்தூரமென் னச்சொல்வேன், மாற்றவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்றுவரிசை

பொத்தானுருக்கி குருவென்றீய, நாற்றமுடன் செம்பதுவும் நீங்கியேதான் நலமானவெள்ளியது மாற்றுகாணும், தோற்றவே பத்திலோர்தங்கஞ்சேர்த்துசுருதிபெறத் தகட்டித்துப்புடத்தைப்போடே.

போடவேமாற்றதுவு மிகுதியாகிப் பொங்கமுடன்னெட்டரையுங்காணும்பாரு, கூடவேசிவயோகந் தன்னிற்சென்று கும்பகத்தில் மீதிருந்துபாய்ச்சலாகி, நீடவேசதாநித்தம் வாசியோகம் நெடியான பூரணத்திலேரிசித்தேதான், மாடவேயோகத்தை சாதித்தேறு மகத்தானரேசகத்தில் மருவிப்பாரே. 88

மருவியதோர்வாலையது பிர்ம்மபீடம் மகத்தான புவனையதுகருவிதாரம், மருவியதோர்திரிப்புரைதான் கபாலபீடம் மகத்தானவஷ்டாங்கந்தன்னிற்சென்று, கருவியதோர் ஞானத்தின் மாற்கங்கண்டு கருவானவெட்டவெளிதன்னிற்சென்று, உருவியதோர்பரபிரமந்தன்னிற்றுக்கி வுத்தமனேலகிரியிலே போற்றிநிலே. 89

போற்றவேமனோன்மணியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள் பொங்கமுடனின்னமொருமார்க்கங்கேளு, ஆற்றவேபாஷாணம் பலமைந்தாகும் ப்பனேசுக்கான்றன் கல்லைத்தானும், தூற்றவே திருகுகள்ளிப்பாலாலாட்டி தூய்மைபெறக்கவசித்துக்காயவைத்து, மாற்றவேசட்டியிலே மணல்தான்கொட்டி மறவாமல்மணலையுந்தான் மேல்முடே. 90

மூடியேசட்டிகொண்டு சிலைசெய்து முயற்சியாய்த்தானெரிப்பாய்கமலம்போல, ஓடியேநாற்சாம மெரித்தபோது வயர்வானபற்பமது மென்னசொல்வேன், நாடியேபற்பமது தன்னைவாங்கி நலமாகவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, தேடியே வருக்குமுகந்தன்னிலீய தெளிவானமாற்றதுவும் காணும்பாரே. 91

காணவேகரியோட்டிவாதிப்போடு கருதான வெள்ளியது கனகமாகும், தோணவேநாலுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்துச் சிறப்பாகத்தகட்டித்துப்புடத்தைப்போடு, மாணவேதங்கமது யிறங்கும்பாரு மகத்தானவேதையிது கருக்குவேதை, நீணவேசீவனத்தைசெய்து கொண்டு நெடிதானசாத்திரத்தை யறிந்துபாரே. 92

பாரேதான்கோடி பொருளிருந்துமென்ன பாருலகில் வெகுநாளாய்வாழ்ந்துமென்ன, சீரேதான்மனமகிழ்ச்சி கொண்டுமென்னசிறப்பானமாளிகையுங்கட்டியென்ன, நேரேதான் வாசியோகஞ்செய்து மென்ன நெடிதானமலைகளிலே யிருந்துமென்ன, கூரேதான்ரிஷித்ததராயுமென்ன குவலயத்தில் நாயமது யிருக்கப்பாரே. 93

காயகற்பம்.

இருக்கவேயுகார்தவரை யிருக்கவேண்டும்யெழிலானகாயத்தை நிறுத்தவேண்டும், பொருக்கவே மனமாசை வெறுக்கவேண்டும் பூத லத்தில் காயகற்பம்ருந்தவேண்டும், வருக்கவே வாலுழுவைத்தயிலத் தாலே வாகாககாயத்தை இருத்தலாகும், தருக்கவே வெகுக்கோடிகா லமட்டும் தரணியிலேதானிருந்து வாழலாமே, 94

வாழலாம்பொய்யான வாழ்வைநம்பி வகைதெரியா பசகளெல் லாங்கூட்டங்கூடி, வாழலாமென்றுசொல்லி வாநந்தேடி வையகத்தி ல்கூட்டி நந்தோர்கோடாகோடி, வாழலாமென்றுமல்லோபொருளைத் தேடி வையகத்தில் மோசங்கள் மிகவுட்பண்ணி, வாழலாம்புக்கோடி காலமட்டும் நீனிலத்திலெப்போதும் யோகம்பாரே. 95

நிலையென்றயிஞ்சுதின்ற குரங்கைப்போல வினித்தேங்கி நின்ற திலுப்பயனுண்டாமோ, நிலையானபத்தியமு மில்லாவிட்டால் நேரா னமோட்சவழிக்கேகலாமோ, நிலையானகாயத்தை நிறுத்தவேண்டும் நெடுங்காலம் யோகநிலை யறியவேண்டும், நிலையான பதவிமனையடைய வென்று நீனிலத்திலெப்போதும் யோகம்பாரே. 96

இலிங்கவேதை.

பார்க்கவேலிங்கமொரு பலமேதூக்கு பாங்கானமுலைப்பாலில்சு த்திசெய்து, ஏர்க்கவேவீரமென்ற செயநீர்தன்னால் யெழிலாகாற் சாமஞ்சுறுக்குதாக்கு, தீர்க்கவேவெள்ளி பால் கட்டியாகும்தெளிவா ன்லிங்கமதுவுருகியாடும், வேர்க்கவேவங்கமதை வெட்டைசெய்து வி ரைவாகலிங்கமுடனாகஞ்சேரே. 97

சேரவேநாகத்தையொன்றாய்க்கூட்டி செழிப்புடனே செந்தூர ன்செய்யலாகும், கூரவேவெள்ளியதுவாரதாகும் குணமானசெம்பது வுமுன்றதாகும், நேரவேமூசையிட்டு வருக்கின்றாய் நேரானகண்வி ட்டுப்பாடும்போது, தீரவேசெந்தூர்மொன்றுபோட திறமுடனே மாற்றதுவுங்காணுந்தானே. 98

தானுகளங்குதன்னை யோட்டில்வைத்து தகமைபெற ஆதிட வேதெளிவதாகி, வேனானவமித்தியுமொன்றாய்ச்சேர்ந்து விரைவான மாற்றதுவுமிகுதியாகும், கோனாகுருவருளால் வாதசித்திக் குண மானசின்மயமும்வெளியாய்த்தோன்றும், பாணனசிவயோகர் தன்னி ற்சென்றுபாருலகில் வாழுவதுபான்மையோர்க்கே 99

பான்மையாம் லாகிரியைநீக்கவேண்டும் பாங்கானமோகமதை தவி ர்க்கவேண்டும் மேன்மையாஞ்சின்மயத்தைப் பூசித்தேதான் மேலான

கருணிகாணதியெல்லாம், வான்மையாமடிமுடியுங் கண்டுமேதான்வா
குடனேபராபரியை நிர்த்தஞ்செய்து, துன்மைபெறவஷ்டாங்கயோ
கஞ்சென்று துறைகோடிமுடிவுபட்டுந் துலவாய்நிலை. 100

சூட்சுமப்பூமார்க்கம்

நில்லவேசித்திராப்பர்வந்தன்னில் நெடிதானபூரணையில் சாம
நேரம், கல்லானகளர்மண்ணு முவர்மண்பூமி கடிதானமலைச்சாரல்
தன்னிற்சென்று, புல்லானமணற்றாரு யாவுமாய்ந்துபோக்கானசவு
ட்டுமண் தன்னைப்போக்கி, வல்லானகிட்டணைகள் யாவும்செய்துவள
மாக மூங்கல்தனை யாப்புமாச்சே. 101

ஆச்சப்பாமூங்கலா லாப்பேயாச்ச அப்பனைநஞ்சாமம் கதிர்
போலுப்பாம், பேச்சப்பாவொன்றில்லை பூரீர்பூக்கும் பேரானகற்ப
மது பூரீராகும், மூச்சப்பாமுன்சொன்ன பூரீராலே முன்னிரைத்த
செந்நீரு மளவாய்க்கொண்டு, காச்சப்பாகலசமது தீபம்போல கண்
கொள்ளாபுப்பதுவும் பூரீராமே. 102

ஆமேதான்பூரீன் மார்க்கங்கேளு அப்பனேசேனமது பலந்தா
னென்று, தாமேதான்வெடியுப்பு பலமதொன்று தாக்கான இந்து
ப்பு பலமதொன்று, வேமேதான்வீரமது பலமதொன்று மிக்கான
சூடனது பலமதொன்று, நாமேதான்சொன்னபடி யெல்லாங்கூட்டி
நலமாகத் தானரைப்பா யுமிரீந்தானே. 103

லிங்ககுரு

தானுணசாக்கதனை தசப்பங்காக்கிச் சார்பானலிங்கமதுக் கங்கி
பூட்டி, வேனாகரவிதனிலே காபவைத்து விருப்பமுடனோட்டில்வை
த்து சீலைசெய்து, கோனானகுக்குடத்தி லிறுக்கிக்கட்டும் குருவான
வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, மானாககொடுத்திடவே வருக்கிப்
பாயும் மாசற்றகளங்கதுவு மாகும்பாரே. 104

பாரேதானோட்டில்வைத்து லூதிப்போடு பழிப்பானமாற்றதுவு
மெட்டதாகும், சேரதானுலக்கோ தங்கஞ்சேர்த்து சிறப்பாகப்புடம்
போட மாற்றுகானும், கூறேதான்வணிகரிடஞ்சென்றுமாறி குறிப்
பானசிவயோகந் தன்னிற்சென்று, நீரேதான்நிர்த்தமுடன் மாயிபூ
சை நேர்ப்பாகசெய்து சிவசொத்தை யுண்ணே. 105

உண்ணயிலேவஷ்டாங்கந் தன்னிற்சென்று உத்தமனே அரமனை
த்துங் கைவிடாமல், எண்ணயிலேயெளியார்போல் மனதிலெண்ணி

ஏற்றமாக்கெர்வமதை பகற்றித்தள்ளி, நண்ணியிலே சிவவேடம்பூண்
டுகொண்டு நாதாக்களடிவணங்கி நானிலத்தில், திண்ணையிலேவொது
ங்கிருந்து யோகம்பார்த்து தேவியாமனோன்மணியைப் போற்றி
டாபே. 106

போற்றவேபேருகிரி தன்னிற்சென்று புகழானசித்தர்வர்க்கம்
பாவங்கண்டு, ஆற்றவேபுந்தனது வுள்ளந்தன்னில் வடக்கியதோர்
சுருங்கானது யெல்லாம், சேற்றமுடனவர்பாதம் பணிந்துபோற்றிச்
செழிப்புடனேதாமுரைத்து வதிகங்கேட்பீர் கூற்றனுமேதானகற்றி
யுந்தன்மீது குருவினதுகடாட்சம்வைத்து ரட்சிப்பாரே. 107

நாகவேதை

இரட்சிக்கவின்னமொரு கருமானங்கேள் இயலானநாகமது
பலந்தானென்று, இரட்சிக்ககெந்தகமும் பலந்தானென்று பெழி
லானமஞ்சளிட கருவாலாட்டி, இரட்சிக்ககெந்தகத்தைதயிலமாக்கி
பெழிலானதயிலமதை நாகத்துண்டு, இரட்சிக்கநாகமது கட்டிப்
போகும் இயலானநாகத்தின் வேதையாமே. 108

வேதையாமதிதனிலே சரியாய்க்கூட்டி வேடிக்கைசிமிட்டுவித்
தை வாதங்கேளு, பாதையாம்கரியோட்டி லாதிப்போடு பாங்கான
வெள்ளியது மாற்றுகாணும், நீதியாம்வெள்ளியது பெட்டாதாறும்
நிலையானசெம்பதுவு மொன்றுகூட்டி, மாதையாந்தானுருக்கி யெடு
த்துப்பாரு மகத்தானமாற்றதுவு மேழதாமே. 109

ஏழானவெள்ளிக்கு யிரண்டுதங்க மேற்றமாந்தகட்டித்துப்புட
த்தைப்போடு, சாழானதங்கமது நேரேசேர்ந்து சரியானதன்னிறம்
போலாகும்பாரு, மாழானபிரமவித்தை வாதவித்தை வாய்க்குமோ
எல்லோர்க்கும் வாய்க்குமோசொல், பாழானதுக்கசாகரத்தைவிட்
டீப் பதறாமல் பதாம்புயத்தை பணிந்துநிலே. 110

பணியவேகன்றுக்குப் பால்கொடுத்த பழங்கதையாம் போல்யா
கும் பரிந்துபார்த்து, துணியவேபோகரிவி சொன்னநூலில் துறை
கோடிபுகோடி தொந்தங்கோடி, அணியவே வொவ்வொன்றுமாரா
ய்த்தேதான் அப்பனேசெய்திலோ பெல்லாஞ்சித்தி, கணியவேகா
லாங்கி பாதம்போற்றி கருதினர்போகரிவி கருதினரே. 111

உப்புக்கட்டுசெந்தூரம்

கதவுவேவுப்பதுதான் சேரொன்றாகும்கனமான புளியாரைச்சா
னாவாங்கி, திருத்தமாய்த்தானரைத்துப் பில்லைட்டி திறமாகரவித
னிலே காயப்போடு பருதமாம்குக்கிடத்தில் புடத்தைப்போடு பாங்

கானசெந்தூரமாகும்பாரு, வெருதமாயிப்படியே பத்துமுறைபோடு
வெளியான குதத்தைக் கடச்சேரே. 112

சேர்த்துமே மேனிச்சார் தன்னுலாட்டி சிறப்பாகபத்துமுறை
யிப்படியேபோடு, கார்த்துமேயாறவிட்டு பெடுத்தப்பாரு கனமான
செந்தூரஞ்சொல்லப்போமோ, தீர்த்துமே செந்தூரத்தானெடுத்து
திகழானவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, பார்த்துமே தானுருக்கி
க்கொடுத்தப்பாரு பாங்கானமாற்றதுவுங்காணும்பாரே, 113

மாற்றான வெள்ளிக்குநேரேதங்கம் மதிப்புடனேதான்சேர்த்து
வருக்கிப்பாரு, துற்றான திரைநீங்கிசிவந்ததங்கம் துரைகோடிசென்
ருலும்பழுதுபாது, காற்றான கானகத்தன்னிற்சென்று கருமூலிவிஷ
மூலியாவும்பார்த்து, சோற்றான தருத்தியென்னுங்காயத்தன்னை சுக
ம்பெறவேசாதித்துக் கற்பங்கொள்ளே. 114

கொள்ளவேகாயாதிசற்கங்கொண்டால் கோடிவரைபுகம்பகோடி
யிருக்கலாகும், தள்ளவேயாய்கைதனையறுக்கவேண்டும், சமுசார
தொலைதனைவெறுக்கவேண்டும், மெள்ளவேசிவயோகம் காணவேண்
டும் மேலான பதாம்புபத்தை நண்ணவேண்டும், உள்ளவேவாசியைத்
தானித்தவேண்டும் முத்தமனே போகரிவி யுரைத்ததாமே.

உலகவாதி.

ஆமென்ற வுலகத்தோர்வாதந்தேடி ஆராய்ந்துசரக்குகளைப்பா
ர்த்துபார்த்து, போமென்றுயிதனாலே சிவனங்கன்பண்ணிப் புல்லர்
கள்தானெட்டுபேர் பத்துபேர்கூடி, காமென்றவோசனைதான்மிகவும்
பண்ணிக் கலந்துகின்ற சாத்திரத்தில் மறைத்துப்போட்டார், நா
மென்னசெயரீரில் பார்ப்பதொன்று நலமாகச்சாறுவிட்டு அரைப்பா
ர்பாரே. 116

அரைத்துமேபுடம்போட்டுப் பனியில்வைத்து ஆகாரசெயரீர்
தானுச்சுதென்பா, நிரைத்துமே புடம்போட்டுச் சாக்கைகட்டினே
ராகவாச்சுதென்றுலோகத்தியந்து, கரைத்துமேசெம்பையிட்டுக் கா
ரீயங்குத்தி கசடகற்றியூதியேயுரைத்துப்பார்த்து, மறைத்துமேநால்
மாற்று ஆச்சுதென்று மயங்குவாருலகத்துச் சண்டிதானே. 117

சண்டிகள்தான்மெத்தவுண்டு வுலுத்தமாண்பா்தருரும்ப் பனதி
லொருவன் பொண்ணைச்சேர்த்து, மண்டியேகடைதனிலேவுரைத்து
க்காட்டிமனதுநொந்து புண்ணாகிப் போட்டபொன்போய், தண்டி
பேஒருகாசிரண்டுகாசி சார்பாகபின்னென்று பார்ப்போமென்று,
மண்டியேநான்போட்டே னீபோடென்று மயிர்ப்பிடித்துச் சண்டை
யிட்டுவழக்கப்பாரே. 118

வழக்கிட்டுச் சண்டைகொண்டு பின்னொருவன்வந்து வாதியொருபாதேசிவந்தானப்பா, வழக்கிட்டுதொழில்செய்து கடையில்விற்றான் என்பார்த்தேன்வெருசுருவு நீயும்பாரு, அழுக்கிட்டு ஒன்றோடே ஒன்றைச் சேர்த்து அமர்த்தியவர்புடம் போடப்புகைத்துபோயி, பழுக்கிட்டுயிப்படியேசாகுமட்டும் புலம்பியிற்றந்துண்டவர்கள் கோடியாமே. 119

இறந்திட்டாசித்தர் சர்வாதிஞானியியல்பான சாத்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்த்து, மறந்திட்டார் கருவையெல்லா மனதிலெண்ணி மகத்தானபெரியோர்க்குத் தொண்டுபண்ணித், திறந்திட்டார்குரு சொன்ன மொழியைத்தானுள் சிவயோகமார்க்கத்தின் வழியிற்சென்று, அறந்திட்டா ஆத்தானைக் கேட்டுக்கேட்டு அவள்சொன்னபடியே செய்வார் பெரியோர்தானே. 120

பெரியோர்களென்றுசொன்னமொழி யேதுக்குப்பேரின்பச்சாத்திரத்தி னுரைத்ததாலே, பெரியோர்களாவதுவு மேதாலென்றால் பொய்யுறத்து மெய்யுரைத்த பிரதாபத்தாலே, பெரியோர்களான தென்ன யோகநிஷ்டை பேரானகற்பமுண்டு காயசித்திசெய்தார், பெரியோர்கள் குருபதத்தைமறவாமலென்றும் பேசாமலுமையை ப்போலிருப்பார்பாரே. 121

பாரப்பாநிர்மூடவாதிகட்குப் பவீயாது யேமமென்ற வித்தை தானும், சேரப்பாபொய்சொல்லும்புலையருக்கு நிச்சயமாய்க்காணுகிற போகம்பொய்யாம், சேரப்பாகாமமென்ற காதுகட்குத்தானும் செயலானகாயசித்திசோபம்பொய்யார், தூரப்பாகுருசொன்னமொழியைபித்ததுஷ்டருக்குச்சகலநூல்களெல்லாம்பொய்யே. 122

பொய்யென்றவார்த்தையது சொன்னானுகில் போக்கோடேயெழுசென்மபுலையவான், பொய்யென்றுகாயசித்தியென்றுசொன்னுள்பிறந்திவோன்கழுதையென்ற சென்மமாகப், பொய்யென்றுயோகத்தைச்சோன்னானுகில் புளுவானபாழ்நாகில் வீழ்வான்பாவி, பொய்யென்றபுதுசைபைத்தானதுசித்தோர்க்கும் போகமுலேமுவங்கிஷம்பாழாமே. 123

பாழகும் வஸ்துசத்தி பானந்தன்னைப் பதையாமற் சொன்னோர்க்கு அல்லலுண்டாம், கூழருங்கஞ்சிக்கி ஏங்கிவங்கிக் கொடிதான பெருவயறுசுனைபெய்தி, மீளாகுங்குணமுலி பித்துகொண்டு மிகையெய்திகையெய்திவிடுதோறும் நாளாகயிரப்புகுண்டுகொடுப்பார்கையார்த்த நமனுக்குப்பகையாகி நரகெய்வானே. 124

சகஸ்திரசத்து

எய்தவேசகஸ்திரமாஞ் சத்துகேளு இத்மான ஆதனையின்பால்
தானல்லோ, கொய்தவேயெருங்கம்பால் சேரையொன்று கோழி
முட்டை வெண்கருவுஞ் சமனாய்க்கட்டி, பைதவேவெண்காரம்பலந்
தானீந்து பகருகின்றகெந்தகர்தான் பலமும்நாலு, ஸைதவேதுரிசி
யதுபலமுமுன்று நாட்டிடுவாய்தாளகமும் பலமுமரண்டே. 125

ரண்டெல்லாம்பொடிபண்ணிப் பாலிற்போடு நேர்ப்பானபன்றி
நெய் சீசரவிட்டு, பண்டெல்லாமயச்சட்டிக் குள்ளேவார்த்துப்பருவ
மாயடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கிக், கொண்டெல்லாந் குழம்பான
பதத்திற்கிண்டிக் கொண்டு மீம கலயத்திற் கட்டிவைத்துத், துண்டெ
ல்லாஞ்சகஸ்திரமாம் வேதையிலேபோட்டுத் துவளையரையென்சா
மம் வில்லைகட்டே. 126

வில்லைகட்டி சரவுலையிற் போட்டுவூது மேலானசத்தெல்லாந்
கழன்றுவிழும், கல்லைகட்டிசத்தெல்லாந் பொருக்கிக்கொண்டு கற
டெடுத்துத் தயிலத்தி லரைததுவூது, வில்லைகட்டி ஐந்துதாமூது
வூது சிறப்பாகச்சத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து முல்லைக்கட்டிக்
காரமிட்டு வருக்கினுக்கால் முத்துபோல் வெளுப்பாகுஞ் சத்தாரும்
பாரே. 127

சத்தெடுத்துப்பலமொன்று நிறுத்திக்கொண்டு தங்கமதுநாலு
க்கு ஒன்றாயிட்டு, பத்தெடுத்துநாகமது அரைப்பலந்தான்போட்டு
பரிவாகவருக்கியொன்றாய்ச் சூதம்போட்டுக், கொத்தெடுத்துக்கெந்
தகத்தை ரண்டுபலம்போட்டுக் குறிப்பாகக்கல்லத்தில் பொடியாய்ப்
பண்ணி, மத்தெடுத்து அந்திமல்லிச் சாற்றலாட்டி வகையாகப்பொ
டிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றே. 128

குப்பிக்கேயேற்றிவோய் வாலுகையில்வைத்துக் கூசாமற்பனி
ரண்டு சாமந்திப்போடு, குப்பிக்கேசூரியன்போற் சிவந்துகாணுந்துடி
யாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு, சிப்பிக்கேவுடலைப்போல்
கனசட்டைதள்ளுந் தேசியைப்போல் நடப்பதற்கு லெருவுண்டா
கும், அப்பிக்கே ஆயிரத்துக்கொன்றேயிய மருமமென்றமாரற்றுகு
மறிந்துகொள்ளே. 129

அண்டசத்து

கொள்ளென்ற அண்டோடுசத்துபண்ணிக்குன்றி மணித்தோல்
போக்கிப்படிதானென்று, அள்ளென்றரோமமது பலந்தான்பத்து
அப்பனே அண்டத்தின்மேலேசுத்தி, தள்ளென்றகெசுபுத்தினிற்

பீக்கோண்டு தயவாகப்பற்பத்தைக் கவசஞ்செய்து, முள்ளென்ற
முசலேனுப்பத் துள்தான்பத்து முயற்சியா யெருக்கம்பால் விட்டு
ஆட்டே 130

ஆட்டியேயைந்தாராள் வில்லைபண்ணி அழகானபூப்புடத்தில்
தயிலம்வாங்கிப், பூட்டியேகலயத்திற் கட்டிவைத்துப் பொறித்தெடு
த்த முட்டைத்தீதால் பலமும்பத்து, நீட்டியேகல்வத்திற்பொடியாப்
பண்ணி தினைவாகவெண்காரம் பலமுமைந்து, தீட்டியேவீரமதுபல
மும்மாண்டு சிறப்பாகக்கூடவி டத் தயிலத்தாலாட்டே 131

ஆட்டியேமூன்றுநாள் வில்லைகட்டி அசங்காமல்சரவுலையிலேந்து
தாமுது, பூட்டியேசத்தெலலாம் பொருக்கிக்கொண்டு பொரிக்கார
மிட்டுருக்கி யொன்றுபச்சோத்து, வாட்டியே ஒன்றுக்குநாலுதங்க
மருவிவின்று வருகையிலே கூடவிட்டுத், தீட்டியேநாகமி- டச் சூத
மிட்டுச் சிறப்பாகக்கெந்தியிட்டுக் களங்கமாமே. 132

ஆயிர்த்தக்களங்கெடுத்து நவலோகத்தி ல்நூற்றுக்கொன்றிட
வே பைம்பத்தைத்து, வாயிர்தப்பொன்னதும் பச்சைபோல்காணும்
வாய்ப்பாகக்குப்பியிலே செந்தூரித்துண்ணு, சேமிந்தச்சடந்தானும்
பச்சைநிறமாகுந் தேகமென்றால் பொற்சிலைபா லமுந்திக்காணும்,
காயிர்த்தக்கற்பாந்தகோடிகாலங் காலனுமேயனுகாமல் சித்தியாமே.

நாகபற்பம்

சித்தியாம்வெகுசளுக்கு நாகபற்பம்திறமாகக்கேளுங்கள் மாண
க்காளே, பத்தியாம்நாகமதுபலந்தான்பத்து பகருகின்ற இலுப்பை
செய்யில் சாரம்போட்டு, முத்தியாமுமாறுதார்தான்பாய்த்து முசி
யாமல் தகடுதட்டிப்புளியிலைபால்நறுக்கிக் கத்தியாங்கடுகொருபலந்
தாணென்று காரமாயினகாயும் பலமுமஞ்சே. 134

அஞ்சான அபினைந்துபலமுந்தாக்கி அழகானஎலிமிச்சம்பழச்
சாறுவிட்டு, தஞ்சானமூன்றுநாள் நேயமுடனரைத்து துடியாகவழி
த்தெல்லாம்குதும்பாய்வைத்து, பிஞ்சானதகட்டுக்குப்பூசபூசபோராக
வாகையுட பட்டைவாங்கி, தஞ்சானதிடித்துநன்றாய்த் தகடுவைத்து
சார்பாக மேல்முடி புடத்தைப்போடே. 135

முடியேசிலேசெய்து அவிர்ப்புடமாய்ப்போடு முயற்சியாய்ப்பத்து
விசைபோட்டெடுத்து, ஆடியேவிளக்கெண்ணெய்விட்டுருக்கி அப்ப
னேநாதத்தைக் கண்ணிபண்ணிக்கொண்டு, நாடியேகண்ணிநிறைஞ்
தம்பபா நலமானதாளகமுஞ் சரியாய்க்கூட்டி, தேடியேதேடிசார்
விட்டரைத்து சிறப்பாகக்கண்ணிதனி லுள்ளேபூசே. 136

பூசியேவா லுகையில் சட்டிவைத்துப்பொருந்தவேமணல்விட்டு அடியிற்றானும், நேசியேயதின்மேலேயுப்புவிட்டுவினை வாக்கண்ணி தனைப்பதித்துவைத்து, தேசியேயெலுமிச்சம்பழச்சாறு தானுஞ்சிறப்பாகளரியிட்டுச்சுறுக்குபோடு, மாசியேபதினைந்துநாள் தான்தியை மறவாமல்போட்டிடு வாயிரவுபகல்தானே. 137

தானாகுமெலுமிச்சம்பழச்சாறு தானுஞ்சாதக மாய்வற்றவற்றச்சுறுக்குப்போடு, பானாகும் பதினைந்துநாள் தான்சென்றால் பக்குவமாயெடுத்துவைப்பாய் பிங்கானுக்குள், கானாகுமல்லிகைப் பூப்போலே நிற்குங்கசடற்ற செம்பிலேநூற்றுக்கொண்டு, கோனாகு மெழுகிலோட்டிகொடுத்தாயானால் குறையாதுபனிரண்டு மாற்றாமமே.

வெள்வங்க பற்பம்.

ஆம்பாதுரிசியதபலமுமொன்று அழகான தாள்கமும்பலமுமொன்று, வேம்பாகளளிப்பால்வார்த்தரைத்து விளங்கவேழுன்று நாளாகுமட்டும், தாமப்பா குன்றிபோலுண்டைபண்ணி தாக்கான வெள்ளியம்பலந்தானாலு, போம்பா குகையில்வின்று வறாகும்போதுபோக்கானவுண்டையெல்லாங் கிராசம்போடே. 139

போட்டுடனையுண்டையெல்லா மானபின்பு பொடிபண்ணிச் சாரத்தாள்மேலேபோட்டு, ஆட்டுடனே கற்றழுஞ்சாற்றில்சாய்த்து அடவாகயேழுதர்முருக்கிபாப்பாய், பூட்டுடனேவங்கத்தில் சமனய்வெள்ளி பொலிவாகவுருக்கியல்லோ கண்ணிவார்த்து, மாட்டுடனே கண்ணியிடை சூதம்வீர மருவியதோர்வெள்ளை யென்றபா ஷாணங்கானே. 140

காணிந்தமருந்தெல்லாங் கல்வத்திட்டு கடிதானயெருக்கம்பால் வார்த்து ஆட்டிப், பூணிந்த மருந்தை கண்ணிக்குள்பூசிப் பேரான வாலுகையின் மேலேவைத்து, ஆணிந்தவடுப்பேற்றிப் பட்சமொன்று ஆறாமலெரியிட்டு அப்பால்வாங்கித், தோனிந்தப்பிங்கானி லெடுத்துவைத்து சூட்மாங்குருவாகும் நூற்றுக்கொன்றியே. 141

ஈவதுதான் வங்கத்திற்செம்புதனி லெடுத்துப்பா ரிதுபத்து ஐய்ந்துமாற்று, ஆவதுதான் சூதமது வெள்ளியாகுமதிசுமாய்பித்தனையும்வெள்ளியாகும், போவதுதானே மலித்தையிதுநானப்பா பூட்டினேன்தொந்தங்க ளனேகங்கோடி, தேவதுதான் வெள்ளிவித்தைசுருக்குமெத்த சிவசிவாசித்தர்சொன்னார் கரைகானேனே. 142

கரைகாணுச்சாத்திரங்கள் மெத்தவுண்டு காரணமாங்கலாங்கி நாயனார்தாமும், நிறைகாணு மேழுலட்சம் விரித்துசொன்னார் நேர்ப்

பாகவிரிவையல்லாப் பிரித்துப்பார்த்து, உரைகாணச் சூத்திரமா யச்சுருக்கு அப்பாபுப்பனமார் தொழில்வகையொலாஞ் சொன்னே ன், பரைகாணயென்னுலைப் பொய்யென்றெண்ணில் பாழாகும் நர கத்தி லெய்துவாரே. 143

எய்துவாரவி கோடிநகத்தில்தானு மேனமென்ற பிற்பாகச் சபிப் பாளாத்தாள், அய்துவார்வாதம்பொய் பென்றுசொன்னுலா காக வங்கிஷங்கன் குடும்பமெல்லாம், நய்துவார்நகெய்திவறுமை யாகும் ஈதாக்கள் பெரியார்களி. டசாபம், கொய்துவாரானுநர் தீர்க்கக்கடா கொடுஞ்சத்திரி ஷிபிட்டசாபம்வேரே. 144

து ரி சி க ட் டு.

வாறானவுப்பினிட செயரீர்தன்னால் வாகாகதுருசதனையாட்டி மைந்தா, சேருனகுளம்பு பதந்தன்னிலாட்டிச்சிறப்பாக வுண்டைக் குச்சாரத்தன்னே, சுருகக்கவசமது செய்துமைந்தா குணமாகாவித னிலேகாயவைத்து, தாறானகுக்குடமாம் வைத்துநீறு தயவாகச்சு தமதைக் கொல்லும்பாரே. 145

கொல்லுமேகுதமதுமாண்டு தானால் கோடானகோடி வித்தை யாடலாகும், வெல்லுமேகுதத்திற் கெந்திரெட்டி வினவாகத்தான் சேர்த்துசெயரீர்தன்னால், புல்லுமேராற்சாமம்றைத்தபோது புகழா னமதவானையடங்கும்பாரு, தெல்லுமேபால்பில்லையது செய்துமேதா ன்சிறப்பாகவையில்வைத்துக்காயப்பேரே. 146

போடவேபில்லையதுகாயந்தபின்பு பொலிவாக ஓட்டில்வைத்து ச்சிசெய்து, நீடவேதளவாயாஞ்சட்டிதன்னில் நெடிதாகவுப்பதனை நிரபக்கொட்டி, சூடவேவகலதனைவாட்டில் வைத்துசூட்சமுடன் தாகனரிப்பாய்நாலுசாமம், சாடவே ஆறவிட்டுமறுநாள்தீபைசட்ட முடன்ருநெறியாய்க்கமலந்தானே. 147

கமலமாயேழுநாளெரிப்பாய்மைந்தா கருணைபெற தீயாறிபெடு த்துப்பாரு, அமலமாஞ் செந்தூரமென்னசொல்வேன் அப்பனே க ன்கொள்ளாவேதையாகும், தமலமாய்வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொ ன்றுதாக்கடாமாற்றதவும் பத்தேயாகும், புமலமாம் பசுந்தங்கமிது க்கொப்பாமோ பூதலத்திலாச்சாரிபயிசு வேதையாமே. 248

வேதையாங்குடவனிலைமமாற்றெட்டாகும்வெனியானதனிச்செ ம்பில்மாச்செருமெத்த, பாதையாமின்ன வெகுவேதை யொடும்பாங் கானசெந்தூரஞ்சொல்லப்போமே, நீதையாம்ரசீதமென்ற சூதவித்

தைநிலைத்துடையேமமென்ற வித்தையாகும், மேதையாஞ்சிவயோ
கம்நிலைக்கப்பாரு மேதினியில்ராசனுப்பாழலாமே. 149

தானானகுருவுடைய பத்ததைபோற்றி சமுசயங்க ிருந்தெல்
லாம் கேட்டுக்கேட்டு, கோனானகுருசொல்லவாதம்பாருகுருவில்லா
திருந்தாக்கால் தூலைப்பாரு, ஆனானுல்லல்லவாதம்பார்த்தா
லணுகாதுவாதமொன்றந்தலை மூருந், தேனானகுதத்தின்சாமமட்டு
ந்தியங்கியே நாகெய்திமாளுவேனே. 150

குளிகைசாரணே.

மாளாமற்கனமான கற்பமுண்ணு மாயியைத்தான் பூசைபண்
னுமயக்கம்போக, தாளாமல்வாசியைத்தான் ஸ்ரீமுவாங்கிச்சதா
நித்தம்குருபத்தில்சாணம்பண்ணு, ஆளாமல் பலத்திட்பனதை
பூணு ஆனந்தமாவதற்கு அமுதமுண்ணு, மீளாமற்கெவனத்திலேற
வென்றால்விடுஞ்சுதம்பசிக்குண்ணமருந்துகேளே. 151

கேளுநீயானெய்ன்ற சூதாசன் கெவனத்தில்பறக்கின்றமா
க்கமெல்லாம், வேளுநீபரிசுத்தலேமமாக விளங்கியதோர் பகலிரவு
மொன்றாய்க்காட்ட, தாளுநீநிமைக்குமுன்னேகோடிகாதஞ்சஞ்சரி
த்து அடுக்கெல்லாந் தாண்டியேற, மீளுநீயட்டமா சித்தியாடமிருந்
துவட வாக்கினிபோல்பசியுண்டாக்கே. 152

ஆக்குவதுகுதமதுகுகையில்லின்று அமனியாயுருக்கையிலே பூ
நாகத்தை, நோக்குவதுசமனுகக்கொடுத்துவாங்கி நோகப்படிமி
ட்டுவிடுவித்தாக்கால், தேக்குவதுகுதமென்றா சாவுக்குச்சிவணுண்
டஆலம்போல்பசியுண்டாகும், நீக்குவதுஅரசனைப்போல் நினைத்த
தெல்லாம்வெல்லும் நேரிட்டகெந்திசத்தையிட்டுத்தாண்டே. 153

தாண்டியேயின்னு பாசங்களெல்லா மூட்டுதனித்தபின்பு
மூலிகைக்குச்சத்தையூட்டு, திண்டியின்னவிலாகமிட்டுத்தீருதிற
மாகப் புடத்தைபிட்டு நவாவிட்டிணமூட்டு, வேண்டியபின் தனித்த
தங்கச் செம்பையூட்டுமேலானமணிபார்த்த வருணைப்போலாகுந்,
தூண்டியேயிவ்வளவுக்கடந்துபோச்சகமான செம்பையினிச்சொல்
லக்கேளே. 154

குகைக்குள் பூசமருந்து.

சொல்லவேகுகைக்குள்ளே மருந்துபூசத்துடியானசிலகெத்தி
மிளைக்காரந்தம், கொல்லவேபூசாகமிவை தாணந்து கொடிதாகச்சம
பாகம்நிறுத்துக்கொண்டு, கல்லவேகஞ்சாவினவினையினொக்க கலா

வேரோமத்தின் றயிலம்வார்த்து, பல்லவேமுன் றநாளாடடியாட்டிப்
பக்குவமாட்டோமத்தின் றயிலம்வாரே. 155

வார்த்துமேயரைத்து நன்றாய்குகையிற் பூசிவாகாகக்கட்டின
தோர்குதம்பவைத்து, வர்த்துமேவுருகையிலேபூராகசத்தை இதமான
குதந்தினிடையேதாக்குபோர்த்துமே புடந்தானுஞ்சொல்லக்கேளு
பகழானவானசத்தைசித்திரமூலக, கோர்த்துமேதொடையோடுமு
வாங்கிதொழை கொடிதானநாயுருவிவமுரிசுட்டே. 156

கட்டுநீபுரசோடுதேவதாஸி கொடிக்கள்ளிபுனமுருங்கைசுதர
க்கள்ளி, மாட்டுநீபெள்ளோடு புருவினெச்சமகத்தான பதினைந்தும்
வெட்டிவேறவாங்கித் திட்டிவெவ்வேறாய்ச் கட்டுசாம்பல்திறமாக
வகைவகையாய்ப்படியுளந்துபோட்டு, மூட்டுநீபாண்டத்திற்கொட்டி
நீயுமூத்திரந்தான் பதினைந்துபடியும்வாரே. 157

படியையத்தோயிபத்தைக் கூடவாரு பாங்கானகமுதையொடு
குதிரையான, நெடியைந்துஆடோடுநாலுங்கேளு நிலவாமாயமுரிப
டியைந்துவாரு, கொடியைந்து படிதானும் நாற்பதாச்சு கூசாதே
சாம்பலுக்கரைத்துவவத்து, தேடியைந்துமுன்றுந் எதெளிலை
வாங்கிச்சிறப்பாகவடுப்பேற்றியெரித்திடாயே 158

சரித்திடவேகுழம்புபோல்வருதல்கண்டு இணங்கனெடுபடிகா
புக்கத்திதுப்பு, அரித்திட்டுக்கல்லுப்புசத்திசாரம் ஆதியாம்நவாச்சா
புளவட்சாரந்தான், பொரித்திட்டவெங்காரஞ்சுவர்க்காரந்தான் பு
கழானகெத்தியுப்புவளகிலுப்பு, சரித்திட்டிகுடல்நரையுமன்னபேதி
சாப்பானதுரிசொடுபூரேறுதானே. 159

புடத்துக்குராசன்.

தானுவகைக்கொன்று பலமுமைந்து சார்பாகப்பொடிபண்
னிக் குழம்பிலிட்டுப், பாணபாஷாண நிலையைக்கேளு பரிவானகெ
ந்தியோசெக்குகண்ணர், தேனானவீரமொடுவகைக்கு மொருபலந்
தான்சிறக்கவேளருக்கம் பால்படிதான்வாரு, காணகுழம்புதனி
லொக்கவிட்டுக் கலரவேயடுப்பெரித்துமெழுகுபோல்வாங்கே. 160

வாங்கியேபிங்கானில்பதனம்பண்ணி வளமானநெற்குழியில்
புதைத்துவைத்து, பாங்கியேபட்சத்திற் பிறகுவாங்கிப்பார்க்கையி
லே தடாசனென்றுபொரு, பிசங்கிய்கோபமாய்ருத்திரானுஞ்
சிங்கமாங்கொடுஞ்ஞாளுகுட், போங்கிய்கொடுங்கால விஷமதாகுங்
குளிகைக்குப்புடந்தானுஞ் சுருக்கம்பாரே. 161

பாரென்றபுடந்தானுஞ்சாத்திரத்திஹள்ளே பலபலவாய்சொன் னர்கள் நாதாக்கள்சித்தர், நேரென்றதிருமூலர் ஆயிரத்திற்சொன் னர் நேர்ப்பான காலங்கி சொல்லக்கேட்டுக், தேனென்ற வேழாயி ரத்திற்றான் திறத்துசொன்னேன் சிறப்பானசாறனைதான் செய்யு மார்க்கம் வானென்றஆகாசவிதிபோல வக்காமல் சிறுபிள்ளை யோடுங்கரணே.

162

காணிந்தக் குதம்பின்று வருகும்போது கலங்காதேசம்பாதஞ் சத்தைஆட்டு, பூலுந்தரசம்பத்துசத்தபத்து பொலிவாக வருகையி லே புடம்மொன்று நீட்டு, ஆணிந்தசத்துடராகமெல்லா மப்பனே பலபலவா வர்னங்காணும், தோணிந்தச்சுதத்தை நிறுத்துப்பார்க் கத் துடியாகமணியி டையேநிற்குமென்னே.

163

என்னவேபுடத்துக்குயே ஒப்பு ஈசனுடபுடத்தானுந்தோற்றப் போது, மன்னவேமணித்தாயார் சொல்லையாலும் வகைவகையாய்ச் சோதித்து யானுங்கண்டேன், கன்னவேபுபசங்கள் நூற்றிரண்டு பத்துங்காரசாரங்கள் முதலிருபத்தைத்து, பன்னமேபாஷாண மறு பத்துநாலும் பாங்கான நவலோகம் நவாஷ்டிபுன்மூட்டே.

164

ஊட்டியேயிப்படிதான்சாரணையெறெய்யில் ஒன்றுச்சிக்கெவன மதுறாற்றுக்கோடி, மாட்டியேமதுதார்தான் விடுவித்தாக்கால் மகத் தான ஆயிரமாங்காதமோடும், நீட்டியேரவிதனிலே யீயந்தாயானல் நிகரானசிகராவரை காணலாகும், ஆட்டியேநாலுதரம் விடுவித்தேற அப்பனே லட்சமாங் காதம் போமே.

165

போமெனவேஐந்துதரம்விடுவித்தேறப் பொருந்த ஒருகோடிக் கே யோடும்பாரு, தாமெனவேஆறுனால் பரிசைவேதை தாண்டியே யேழுதரம் கடந்துயேறு, ஆமெனவேலக்கினங்கள் சொல்லப்போ கா அண்டொண லோகத்தில் தெரிசவேதை, நாமெனவே காண்கி லேன் சித்தர்வேதை நண்ணிய பேரீதுகில் வேதையாமே.

166

வேதையாஞ்செப்பிடிலோ ருபவேதை விளங்கியே பழுக்க வென்றால் பழுக்கும் வேதை, காதையாங் குளிகைதலைக்காதில் வைத்துக் கடுகியேபுரைப்பாராகில் பொன்னுமானால், மாதையாம் பொன்னென்றே உன்னநெஞ்சில் மலைகளெல்லாம் பொன்னாகுமக் காள்பாரு, பாதையாபகலிரவு மொன்றாய்ப்போகும் பராபரத்தாய் சிவன்வந்துபூசிப்பாரே.

167

பாருங்கள்உபசாங்கள் நூற்றிரண்டு பத்தும் பாஷாண மூலி கையின் சத்துக்கட, கோருமேநவலோகம் பாஷாணங்கள் குறிப் பாகச் குளிகைக்குக்கொடுத்துருக்கில், வீருமேமாற்றதுவயிருபதா கும் விண்ணுலகி லில்வேதை கட்டப்போமோ, ஆருவீடுவித்தால் சதமுமாச்ச அறிந்தித்தப்படி செய்வார்தானுமாமே.

168

ஆமிந்தமார்க்கமாய்ச் சூதத்துக்கு அணைத்தனை சத்துகளை ஈயானாகில் போமிந்தக்கெவுன மோசித்துபொய்யாய்ப் போனமட்டுங் கண்டலைந்து பழுத்துமாய்வான், காமிந்தவுபசாரங்கள் பொன்னே யாச்சு கஞ்சுதராயன் நிகேபதளித்தாக்கால், தாமிந்தநாகமுண்ட சூதங்கேளுதனி வேதையாத்தாரும்றியாள்கேளே. 169

கேளுநிபனிரண்டாங்குளிகைதன்னில் கெடியானசராபி யொடு போகந்தன்னே, வாளுநீரண்டு நவலோகம்போது மற்ற மற்றகுளிகை தனைவிடுவித்தேறு, வேளுநீசத்துகளை யூட்டிவூட்டிவிடுவித்துச் சாரணையில் செய்யாவிட்டால், தாளுநீகெவுனமது எடுத்துஓடா தனித்துமேபரிசுத்தில் வேதையில்லை யென்னே. 170

என்னவேசாரணையைத்தீர்க்கமாய்ச் செய்யில் எடுத்தோடு மண்டமெல்லாம் பதமுந்தாண்டி, பன்னவேரவிகோடிபிடியோகோடி பரிதியிலே கணங்கெல்லாமயங்கிப்போகும், தன்னவேகுளிகைபி னால் மேற்கொண்டோடுஞ் சந்திரனிலோடையிலே நடுக்கங்காணாய், மன்னவே குளிகைதன்னால் குளிரும்போகுமாயமாஞ் சொளுபமெல் லாம் வெளியாய்ப்போமே. 171

வெளியாகசூதத்தைக் கட்டாவிட்டால் விரைந்தேறும் ஞான மெல்லாம் பொய்யாய்ப்போகும், ஒளிவானயோகமது பாழாய்ப் போகும் உற்பனமாங்காயசித்தி யொன்றுமாகும் அளியானஆதார குறியுமில்லை அணுகையிலே வேதிக்கு மேமயில்லை, நெளிதானமன தாலே யோகம்பார்பார் நிர்மூட ஞானியென்று சொல்வார்பாரே. 172

பாரப்பாமூலவன்னி துலங்கினுக்கால் பளிச்சென்று ஆறுதலம் வெளியாய்க்காணும், நேரப்பாமேலாறும் வெளியாய்ப்போகும் நேரா னசாத்திரந்தாறுங்காணும், சேரப்பாபராபரையின் செயலுங்கா னுஞ் சேர்ந்த நிஷ்களமதுதான் வெளியாய்ப்போகும், ஆரப்பாரிரா காரத் தடங்குளோர்க்கு மாதியந்த நாமற்ற அந்தந்தாளு. 173

தானென்றசிக்கியொன்று சொல்லக்கேளு சாதகமாயிது லெக் குமுன்னேபாரு, ஈனென்றவேழா யிரத்திலொன்றேயிஞ்சிபிதமான வுடம்பாமை அழக்கினோடு, தானென்ன தாயீசல் மாட்டினுட கொழுப்புக்கலந்தந்து ஐங்கழஞ்சு கொழுப்புதுக்கி, பானென்ற புழுக்கைந்து சவ்வாதெந்து பருவமுடனென்றாகப் பண்ணிக் கொள்ளே. 174

கொள்ளாமிலேபரிசுன்னந்துரிசுசுன்னங்கொடிதானபூரமென்ற கன்னமுன்றும், விள்ளயிலேயொவ்வென்று கழஞ்சிதுக்கி ரவி யொன்றாய் மததித்துக் கல்வத்திலப்பி, நள்ளவேரவியில்வைத்துக் காந்திராட்டநலம் பெறவேதயிலமாய் வழித்துவாங்கு, துள்ளவே

நில்லாமல் நன்றாய்வாங்கு, துடியானபீங்கானில் வைத்துக்கொள்ளே.

வைத்தபின்பு கூடியிடமருந்துகேளு வானவெண்காரப்கெந்தி,
வைத்தபின்புசுவ்வீரம்அரிதாரம்பூரம்கருநாபிகஸ்துரிதொட்டிகூட,
வைத்தபின்புவகையொன்று பணந்தானென்று பண்பானவொன்ப
தையுங் கல்வத்திட்டு, வைத்ததிலே யரைத்துநன்றாய்த் தயிலத்தில்
சேர்த்து சாங்கமாய் வைத்திடவே சிங்கியாச்சே. 176

ஆச்சப்பாகுதமது கருத்துகொண்டு அழகாகுங் கல்வத்திற்கிற
த்திவிட்டு; யாச்சப்பாசிங்கி யொருபொட்டுப்போடப் பதையாமல்
சேருரசம்வெண்ணெயாகும், கேச்சப்பாகிளிபோல கட்டிகொண்டு
சிறப்பான குடனிடதீயில்வாட்டி, ஓச்சென்ற கறண்டியிலே எண்
ணைய் குத்தி யுருக்கிடவே வெள்ளிபொன்போலாகும்பாரே. 177

ஆடுகிறகுரமென்ற ஆணைப்பட்டுதானால் ஆகாகவாதமென்னம்
சகமாச்சு, நாடுவாரிச்சூதம் தாழ்வடமாய்கோர்த்து நலமாகச்சகாச
னத்தி லிருந்துகொண்டு, ஊடுவார்சிவசிவா வென்றுமூட்ட வுவந்து
முன்னே பஞ்சகர்த்தாள் நிற்பார்பாரு, தேடுவார்கேட்டதெல்லாம்
வாரீசன்செகசாலவீத்தையெல்லாந் தெளிந்துபோமே. 178

போமென்றசிங்கினால் கட்டுசூதம் புகழாக வேரடைக்குத் தங்
கம்நாலு ஆமென்றசண்ணம்புக்கு கையிலவைத்து அப்பனே புடம்
போட தங்கம்மீறும் நாமென்றநவலோக மாபிரத்துக்கோடும் நாமறி
யோ மிதனுடைய வர்னந்தன்னை, ஓமென்னபரிதிபோல் நிறமேபா
கும் உத்தமனே வெகுசருக்கு ஓடிப்பாரே. 179

ஓட்டுவதுசவர்க்காரச் சன்னத்தொட்டு உப்பினுடவுறுதிதொ
ட்டுவயர்ந்துஓடும், ஆட்டுவதுவர்னமென்ன சூதத்தாலே ஆச்சரியஞ்
சிவப்பென்னகெத்தியாலே, பூட்டுவதுதங்கத்தால் காரத்தாலே பூப்
போலாஞ் சன்னமென்னவீரத்தானே, நாட்டுவது விண்ணை பூரத்
தாலே நலமான வாமிதிலடங்கிப்போச்சே. 180

போகாமல் சவர்க்காரச்சன்னஞ் சொல்வேன்பொற்கொடிக்கு
யீசனன்றுபுகழ்ந்தவாறு, வேகாமல்பூரீறுபதக்குவாரி விரைந்துவொ
ருபாண்டத்தி ளளந்தபோட்டு ஏகாமல்மனிதனுட அமுரிதானுமித
மாகப்பதினுறபடி தான்வார்த்து, சாகாமல்மூன்றுநாள்கலக்கிவைத்
துச்சார்ந்த பின்புநாலாநாள் தெளிவைவாங்கே. 181

வாங்கியந்தத் தெளிவிலேகல்லுச்சண்ணம் வளமாகத்தீறிதுத்த
றைப்படி றண்டுபோட்டுத், தேங்கியதைமூன்றுநாள் கலக்கிவைத்துச்
சிறப்பாகநாலாநாள் தெளிவைவாங்கி, ஒங்கியொருபடி தானுங்கல்லு
நயப்பொடித்து வொக்கவந்ததெளிவிலேகரைத்துப்போடு, தாங்கியே
நாலாநாள் தெளிவைவாங்கிச் சமர்த்தாகவடிகனத்த சட்டியிலே
ஆற்றே. 182

ஊற்றியேவெடியுப்புச்சீனந் தானுமுயர்ந்துகின்ற துரிசியோடு
சாரம்வீரம், ஆற்றியேவெள்ளை யென்றபாஷாணந்தானப்பனேவகை
க்குமொறு பலந்தான் றாக்கிச் சாற்றியேகல்வத்திற்பொடித்து மை
போல்சார்பாக முந்தெளிவி லொக்கப்போட்டுப், போற்றியேயீசா
னபூசைப்பண்ணிப் புகழாகவடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. 183

எரித்திட்டுத்திப்போலடிபாருமவிதமாகவயத்துடுப்பால் கண்
டிக்கிண்டி, வரித்திட்டுக்குழம்புபோல் வருதல்கண்டு வாகானல்லெ
ண்ணெய்ச்சரவார்த்து, தரித்திட்டுமொழுகுபோல் பில்லைபண்ணிச்
சமாசமாய் ரவியிலிட்டுக்காய்ந்தபின்பு, மரித்திட்டு மல்லிகையின்
சாறுவாங்கி வரிசையாய்த்தோய்த்தெடுத்துரவியிற்போடே. 184

போட்டுவாதினமேழுபக்தோட்டுக்கிள் பொலிவானயெண்ணெ
யெல்லாமோடேயுண்டு, காட்டுவாய் கருப்பாகமிருக்குப்பாறு கண்டு
நீமயங்காதேபாக்குபோல்சீவி, நீட்டுவால்சீலைனைக் கீழேபோட்டு
நேராகமல்லிகையினிலைபரப்பி, மாட்டுவாய்சீவல்தன்மேலேவைத்து
மல்லிகையினிலையாலேழுடிப்போடே. 185

முட்டியேநெல்லதனைப்பாண்டத்திட்டு முயற்சியாய்த்தண்ணீரி
ல்பிசரிக்கொண்டு, நீட்டியேயடுப்பேற்றயதினமேற் சீலேநெற்பாகவை
த்தெரித்துநினைவாய்வாங்கி, வாட்டியேமேற்சட்டி கவிழ்த்துமுடிமய
ங்காதேயாவிக்கண்டபதத்தில்வாங்கு, தேட்டியேசீவனெல்லா மொன்
றூய்ப்போகுந்திறமாக ரவிதனிலேகாயப்போடே. 186

காய்ந்தபின்புபில்பரப்பினெற் பாண்டத்திட்டுக் காரியமாய்முன்
போலே அவித்தெடுத்து, மாய்ந்துபின்பு ரவியிலிட்டுக்காய்ந்தபின்பு
மறுக்காலுமறுந்ததனைச்சீவலாக்கிக், காய்ந்தபின்புபில்பரப்பி அவித்
தெடுத்துக்கவனமாமூன்றுதரமானபின்பு, ஆய்ந்தபின்புபில்லையைப்
போல் பண்ணிக்கொண்டு வற்பனமாய்க் கீழ்மேலுங் கற்சண்ணம்
வையே. 187

வையப்பாசிலைக்குள் கிளிபோற்கட்டு வளமாகச்சட்டியிலேவோடு நடுவேவைத்து, மெய்யப்பாமேலாகவாட்டவோடு மெல்லிதாய்த்தம ருமொரு தூறுமிட்டுச், செய்யப்பாசட்டியின்மே லூறப்பாட்டுச்சி றப்பாகமல்லிகையி னிலேதுவைத்து, கொய்யப்பா தண்ணியிலேபோ ட்டுக்ராய்ச்சி குறிப்பாகத் துவாரத்தால் விட்டுநீற்றே. 188

சிறுகண்ணாகவேதை

ஆமேதானாகமொரு பலமேவாங்கி அடவாகயிலுப்பைநெய்யில் வருக்கிச்சாய்த்து, வேமேதான்சின்னிளலைக் கவசம்செய்து மிக்கான காயையென்ற புடத்தைப்போடு, நாமேதான்புகையதுவுங் கட்டியே தான் நலமாகக்கண்ணெல்லாங் கட்டிபோகும், தாமேதானாகயிடை சூதஞ்சேர்த்து தாக்கானகளங்காக வருக்கிடாயே. 189

உருக்கையிலே கெந்தியைநீ களஞ்சிபோடு வுத்தமனேராகமது களங்கமாகும், வருகையிலேகலங்குதனை யெடுத்துப்பாரு மகத்தான சொர்னமது வுள்ளேநிற்கும், தருகையிலேவள்ளிசெம்பில் பத்துக் கொன்று தாக்கடாகுருவதனை களங்குதன்னை, நிருகையிலேவிருக்கு முகந்தன்னிலைய நெடிதானமாற்றதுவு மாகும்பாரே. 190

பாரேதான் சரியோட்டிலுதிப்போடு பாங்கானசெம்பதுவு நீங் கியேதான், சேரேதான்வெள்ளியது மாற்றுகாணும் சிறப்பாகத்தகட டித்துப் புடத்தைபோடு, நேரேதானிரணர்க்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து நேர்ப்பாகத்தானுக்கு யெடுத்துப்பாரு, தீரேதான்சேவனத்தைசெய் துக்கொண்டு தெளிவானசாத்திரத்தை யறிந்தபாரே. 191

அறிந்துமேயோகமுத லறியவேண்டும் அப்பனேகாரணத்தின் குருவைக்கண்டு, முறிந்துமேகுருசாம்பிரதாயங்கண்டு முடிவணங்கி யடிதொழுது முழுதும்பார்த்து, குறிந்துமேகும்பகத்தி லிருந்துகொ ண்டு கூற்றனுக்குச்சற்றேனு மிடங்கொடாமல், சறிந்துமேபாபரத் தின்மார்க்கங்கண்டு சாதிப்பாய்சதாரித்தம் சாதிப்பாயே. 192

அ ய க் க ள ன் கு

சாதிப்பாயின்னமொரு கருமானங்கேள் சாற்றுகிறேன்லோக த்து மாந்தர்க்காக, வேதிப்பாமயமதுவு மொன்றேகாலாம் வெளுப் பானசெம்பதுவும் விராகனென்று, சோதிப்பாய்கடைசரக்கு சொல் லக்கேளுந்து, யானதானகமுங் களஞ்சியொன்று, சாதிப்பாங்காடி யென்முகாரந்தானும் கருவானபாஷாணங் களஞ்சியொன்றே. 193

ஒன்றானபூரமது களஞ்சியொன்று வுத்தமனேவீரமது களஞ்சியொன்று, குன்றாததுருசியொரு களஞ்சியொன்று கூரானதுத்தமது களஞ்சியொன்று, கன்றானகெளரியது களஞ்சியொன்று தாக்கானவெடியுப்புக் களஞ்சியொன்று, அன்றானசீனமது களஞ்சியொன்று அழகானலிங்கமது களஞ்சியொன்றே. 194

களஞ்சியாங்காரமது களஞ்சியொன்று கடிதானநாகமதுகளஞ்சியொன்று, தளஞ்சியாஞ்ஞதமது களஞ்சியொன்று தாக்கானவிவையெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து, அளஞ்சியாமெரிகாலன்பாலாலாட்டியப்பனேவச்சிரமான் குகையில்வைத்து, முளஞ்சியாஞ் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து முயற்சியாய்ரவிதனிலே காயப்போடே. 195

போடேநீழீழட்டி யூலையில்வைத்துப் பொங்கமுடன்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, நாடவேகளங்கமது யென்னசொல்வீவன் நயமான களங்கமது சொல்லப்போமோ, நீடவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று நினைவாகத்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, நாடவேகரியோட்டிலுதிப்போடு துணுக்கமாமாற்றதுவு மாறதாமே. 196

ஆருனமட்டமது சொல்லப்போமோ அப்பனேநாலிக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து, வாருனவாறடித்துப் புடத்தைப்போடு வரைகட்டித்தங்கமது யிறற்கும்பாரு, கூருனதங்கமதுபசுமைமெத்தக் குவலயத்தில்யத்தங்கஞ் சொல்லப்போமோ, நாருனசவனையது வதிதங்காணீர் நாதாக்கள்செய்திடுவார் நளினமாமே. 197

கெந்தகத்தயிலம்

நளினமாயின்னமொரு போக்குச்சொல்வோம் நாதாக்கள்வித்தையது கூறப்போமே, மளினமாங்கெந்தியொரு பலமேவாங்குமகத்தான விரும்பிலியின் தயிலத்தாட்டி, களினமாமாத்திரைபோ லுண்டைசெய்து, கலசத்தில்தானடைத்துச் சீலைசெய்து தளினமாய்குழித்தயில மிறக்கிப்பாரு தாக்கானபொன்வன்னத் தயிலமாமே. 198

ஆமேதான்தயிலவதை ரசத்திறுக்கு அப்பனேகுதமதுமடிந்துபோகும், தாமேதான்குதமதுமடிந்துதானுல் தாரணியில்வெகுடேடிவேகையோடும், வேமேதான்குதமது நேரெயொக்க வெடியானவுப்பதுவுங் காலாய்க்கூட்டி நாமேதான் அறுவகை செயநீர்தன்னுல் நலமாகத்தானரைப்பாய் சரம்நாலே. 199

நாலாண்பில்லையதுக் காயவைத்துநலமாகஒட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து காலானகுக்குடமாம் புடத்தைப்போடு கருவானசெந்தூரம்யென்ன

சொல்வேன், வேலானவெள்ளியது செம்பிற்றாக்குமிக்கானமாற்றது
வுமென்னசொல்வேன், சூலானவரன்னமது சொல்லப்போமோ கரு
தியாம்வாதவித்தை தீதம்பாரே. 200

பாரேதான்லோகமதில் பஞ்சமானால் படுவுரலுங்கல்லுமது பஞ்
சுமாமோ, சீரேதான்குணகதனில் வாழுஞ்சித்தர் சிறப்பானதெரிசி
னைக்குறவுமுண்டோ, காரேதான்சித்தர்செய்யும் வேதைமாற்கம்கடி
தானசெம்பொன்று செப்பக்கேளும், கூரேதான் செம்பதுவும் பல
மேவாங்கிக் குறிப்பாகத்தானுருக்கிராசமீயே. 201

செம்புசுத்தி.

ஈயவேவீரமதுகாலதாகு மியலானசிற்றண்டங்காலதாகும், கை
யவேமதியுப்புக்காலதாகும் நலமானசாரமது காலதாகும், பையவே
விதுவெல்லா மொன்றாய்ச்சீர்த்துப் பரிவாகசெம்புக் கிராசமீவாய்,
நொய்யவே செம்பதுவுங்கசடுவீங்கி துணுக்கமாஞ்சவளேபோ லாகுந்
தானே. 202

தானுனசெம்பதனைத் தகடடித்து தாழ்ச்சியாய்ப்புடம்போடம
ருந்தைக்கேளும், தேனுன மனோன்மணியாள் சுத்தருபி தெளிவான
செம்புதனிர்கவசம்பூசி, வேனுனசீலையது வலுவாய்ச்செய்து விருப்
பமுடன் குக்குடயாம்புடத்தைப்போடு, பானுபுடமாறியெடுத்துப்
பாரு பாங்கானசெம்பதுவுஞ் சுத்தியாச்சே. 203

ஆச்சப்பாசெம்பதுவு மொன்றேயாகும் அப்பனே வெள்ளியது
மூன்றேயாகும், காச்சப்பாதங்கமது வொன்றேயாகும் கருவாகத்தா
னுருக்கியெடுத்துப்பாரு, பேச்சப்பாபேசுதற்கு யிடமேயில்லை பேரா
னபொன்னதுவும் மாற்றானாகும், மூச்சப்பாதானெடுங்கி யண்டுநீயும்
முனையானபராபரியை தியானம்பண்ணே. 204

பண்ணவேவிரவாணி நிர்த்தஞ்செய்வாள் பாங்கான வாறுதலங்
காணலாகும், எண்ணவேயுகார்தவரைக் காணலாகும் யெளிதானகும்
பகத்தைநிறுத்தவேண்டும், திண்ணவேபதாம்புயத்தை நண்ணவேண்
டும் தெளிவானரேசுகத்தை யறியவேண்டும், கண்ணவேகால்மாடுதலை
மாடெல்லாம் கருத்தினிலேயெப்போதும் நாட்டுவீரே. 205

பச்சைவேட்டுவேதை.

நாட்டவே யெச்சிலைதான்கொண்டபோது நாடுமே தாகவிடாய்
தீருமோசொல், மூட்டவேபச்சிலையில் காசாரமுடிப்பதுவும் பொன்

னல்லோபொய்யுமாமே, காட்டவேதினையளவு சூதம்விட்டால் காசினியில் லாதமென்றயேமமில்லை, நீட்டவேபோகரிஷிசொன்ன நூலில் நெடிதானபொன்கணக்கு யிந்நூலாமே. 206

இந்நூலாமேழாயிரக்காவியத்தில் யெழிலானகுறுக்குடனேநெடுக்குப்பாதை, பந்நூலாமநேகவிதக்காவியத்தில் பலபலவாம் பாடிவைத்தாச்சித்தரானோர், அந்நூலில் மறைத்ததொரு கருவெல்லாந்தான் அப்பனையாவுமிந்தக் காவியத்தில், எந்நூலாமேழாயிரச்சத்தகாண்டமெழிலாகத் தாமுரைத்ததுண்மையாமே 207

ரசிதமார்க்கம்.

உண்மையாஞ்சதகோடி சூரியன்போல் வுத்தமனே தாமுறைப்போமுறுதியாக, தண்மையாய்பாஷாணம்வீரந்தானும்பாங்கானரசமுடனேகாரந்தானும், தண்மையாய்பூநீறு சுண்ணாம்போடு தாக்கியே தாநரைப்பாயுமிநீராலே, வண்மையாய் செம்பகலில்வைத்துமுடி வா காகப்புடம்போட வெளுஞ்செம்மே. 208

செம்பானகளங்குடனே மதிசேரொக்க சேர்க்கவேவ வயமதுதானெட்டதாகும், செம்பானகளங்கதுவும் வெள்ளிசேர்ந்து செழிப்பானதுய்யான்போல் சிவந்துமின்னும், செம்பானசெம்பதுதான் சிவப்பு மாறி சிறக்கவேவானமது மாறிப்பீராகும், செம்பான லோகமது நிற மேகுன்றில் தேகமதில்வெகுவித்தையாடலாமே. 209

சவுக்காரமறைப்பு.

ஆடலாமுழக்கினிலே கிழக்குமேற்கு அப்பனேசின்றகிலை விள் ளுவாரே, தேடவேபராபரத்தினையந்தம் சேர்ந்துரைப்பாரிவ்வுலகில்கூறப்போமோ, பாடலாம்போகரிஷி சொன்ன நூலில் பார்க்கவே வாதியந்தம்காணப்போமோ, நீடலாஞ்சித்தர்முதல் கூட்டங்கடிநேர்ப்பாக பாடிவைத்தார் பலநூலாமே. 210

தாமேதான்வழிலையத்தான் மறைத்துவிட்டார் சதகோடிரிஷிகள்முதல்முனிவர்தாமும், நாமேதான்வழிலையுட மார்க்கத்தன்னை நாதாக்கள்தானறிய வெளியாய்ச்சொன்னேன், போமேதான்வென்பே ரிற் கோபங்கொண்டு புறங்கூறி தூஷணைகள் மிகவுஞ்சொன்னார், வேமேதான் ரிஷிகளுட சாபத்தாலே வெளிப்பட்டேன் சீனபதிசென்றேன்தானே. 211

அயக்களங்கு.

தானு அயமதுதான் பொடிதான்பத்து தாக்கான செம்பதுவு ம்விருகனென்று, வேனு தாளகம் விராகனென்று வியர்வானபாஷா

ணம்விராகனென்று, கோனலிங்கமது விராகனென்றுகொடிதான பூரமது விராகனென்று, காணலிங்கமது விராகனென்று கடிதான சீனமுடன் விராகனென்றே. 212

ஒன்றனவெடியுப்பு விராகனென்று வறுதியாந்துருகடனே விராகனென்று, நன்றனதுத்தமது விராகனென்று நலமான காரமது விராகனென்று, பன்றனகெவிறியது விராகனென்று பாங்கானரசமதுதான் விராகனென்று, தன்றனவிவையெல்லாம் மொன்றய்ச்சேர் த்து தாக்குடனே யெரியாலன்பாலாட்டே. 213

ஆட்டியேநாற்சாமமரைத்துதீரு வன்பாகக் குகைதனிலே சீலை செய்து, மாட்டியேயுலையில்வைத்து வூதித்தீரு மகத்தானகளங்கமது சொல்லப்போமோ, தாட்டிகமர்ப் களங்கொன்று செம்புவொன்று கருவானவெள்ளியது வென்றதாகும், பூட்டியேதானுருக்கி வூதிப்போடு போக்கானவெள்ளியது கட்டிப்போச்சே. 214

போச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேளு பொங்கமுடனாலிலென்றுதங்கஞ்சேர்த்து, காய்ச்சியே தகட்டித்துப்புடத்தைப்போடு கலங்காமல் மாற்றதுவுங்காணும்பாரு, காப்ச்சியேவுருக்குமுகந்தன்னில்தான் சார்வானசெந்தூர முப்புமாரும், பாச்சவேமாற்றதுவு மிருதுவாகும் பாடினார்போகரிவி பாடினாரே. 215

தாளக்கட்டு.

பாடியேதாளகமோர் பலந்தாகுனும் பாங்கானதுருகடனே காரந்தானும், கூடியேசரிளடையா யெடுத்துக்கொண்டு குணமாகதாள கத்துக்கங்கிபூட்டி, நாடியேமுலைப்பாலில் அரைத்துமேதான் நலமாகமுன்றுபுடக்தான்போடு, நீடியேமண்மரையில் புடமேபோடு நேர்ப்பாகத்தாளகமும் கட்டிப்போமே. 216

கட்டியேதார்தாளகமும் விராகனென்று கருவானவெள்ளியது விராகனென்று, திட்டமுடன் செம்பதுவும் விராகநாலுதிமமாகத்தானுக்கிருநதானிய, கிட்டமாமோடதினி லுதிப்போடு கொடிதான வெள்ளியதுமாற்றறாகும், வட்டமுடன்தங்கமது நேரேசேர்த்து வளமாகத்தகட்டித்துப் புடத்தைப்போடே. 217

போடவேமாற்றதுவுமிறங்கியேதான் போகாதுமுப்புக்கு காவிக்குந்தான், தீடவேசொர்னமது மதிகவன்னம் திறமானவாதவித்தை யிதனாலாச்சு, கூடவேசிவியோகந் தன்னிலின்று கும்பகத்தைமேல் நோக்கிமேவிப்பாரு, பாடவேபோகரிவி தேவர்தாமும் பாடிவைத்தாரிலோகத்துமாண்பருக்கே. 218

அயக்கலங்குசெம்பு.

மாண்பானவின்னமொரு கருவைக்கேளு மகத்தானவேதையிது
சுருக்குவேதை, காண்பானவயமதுதான் ராவிமைந்தாகணக்குடனே
பொடியதுவும் பலந்தானென்று, நாண்பானதுருசதுவும் பலந்தானா
லுநலமானசீனமது பலந்தானாலு, வீண்பானசாரமது பலந்தானாலு
வெடியானயுப்பதுவும் பலந்தானாலே. 219

நாலானபடிகாரந் தன்னைத்தானும் நலமாகப்பங்கிட்டுவதிலோர்
பாகம், மாலானவயப்படியில் போட்டரைத்து வளமாக முரியினால்
கழுவிப்போடு, சேலானவந்தமுறை நாலுபாகஞ் சிறப்பாகக்கழுவிட
வேவயமுந்தானும், காலானகசடதுதான் நீங்கியல்லோ காரானபொ
டியாகவிருக்குந்தானே. 220

தானுனபொடியதனில் சாரந்தன்னைத் தாக்குடனேநாலுவிதயா
கஞ்செய்து, பாணுவயப்பொடியி லோர்பாகந்தான் பதராமல்தான்
போட்டு வரைத்துமேதான், வேலாகயிந்தமுறை நாலுபாகம் விடாம
வேவமுரியினால் கழுவிப்போடு, கோனாகதுருசிதனை நாலுபாகம் குறி
ப்புடனே முன்போலசெய்துகொள்ளே. 221

கொள்ளவேவமுரியினால் கழுவிப்போடு கொற்றவனைநாலுமு
றையிந்தபாகம், விள்ளவேவமுரியினால் கழுவிப்போடு விகற்பமுடன்
வந்திடைக்கு சூதஞ்சேர்த்து, மெள்ளவேகுழியம்மிதன்னலாட்டி வி
ருப்பமுடன் சட்டியிட்டுசீலைசெய்து, உள்ளவேயடுப்பேற்றிநாலுசா
மமுத்தமனே தானெறித்தாய் கமலந்தானே. 222

கமலமாஞ்செந்தூரமாகும்பாரு கதிப்புடனே செந்தூரம் நாலி
லொன்று, விமலமாப்காரமது காலேசேர்த்து விருப்பமுடன்குகையி
லிட்டுவுறுக்கிப்பாரு, தமலமாங்களங்குடனே செம்புமாகும் தளிரா
கவங்கமுட நேரேசேர்த்து, விமலமாலுதிடவே செம்புமாகும் விசை
பானகளிப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சே. 223

கட்டியதோர்செம்பொன்று தங்கமொன்று கருவானவெள்ளிய
துவிராகனென்று, திட்டமுடன் தானுருக்கிலுதிப்போடு தெளிவான
மாற்றறுவுமெட்டதாகும், நட்டமென்னவணிகரிடஞ் சென்றுமேதா
ன்நலமாகரீகொடுக்கி லாபங்காணும், கட்டமுட னிருந்துகொண்டு
கவனியாவாய் கருவருடன் கூடாதே கருவைப்பாரே. 224

கருவானபிராணுயந்தன்னில்நின்று கதிப்புடனே சின்மயத்தை
க்கடந்துமேதான், உருவானகுருபீடந் தன்னைப்போற்றி யுத்தமனே
யுதாசினத்தைதள்ளிப்போடு, மருவானகும்பத்தில் நின்றுகொண்டு

மகத்தானசெகசோதி தன்னைப்பாரு, திருவானமயேஸ்பரியாள் நிர்
வாணிதானும் தேவியரும்கடாட்சித்து அர்ச்சிப்பாளே. 225

பாஷாணகட்டு

பாளேதான்பாஷாணம் பலமைந்தாகும் பாங்கானபூரீறுபலமை
ந்தாகும், சூளேதான்பூரீறுதன்னைத்தானும் சோகமாங்கேசரியிநீரா
லாட்டி, கோளேதானேராமற் பாஷாணத்துக் குருதிபெறக்கவசத்
துக்கங்கிபூட்டி, சாளேதான்போலாந்திர மாகக்கட்டி தயவுடனே
வடிப்பில்வைத் தெரித்திடாயே. 226

எரித்தபின்பாஷாணங்கவசரீக்கி எழிலாகதானெடுத்து எருங்
கன்பாலால், பரித்துமேநாற்சாமம் சுருக்குதாக்க பனிக்கானபாஷா
ணங்கட்டிப்போகும், தெரிந்துமேருதமது நேரேதாக்கு தெளிவாக
வறுவகையின் செயரீராலே, முறித்துமேஎன்சாமமறைக்கும்போது
முனையானமெழுகதுபோ லாகும்பாரே. 227

பாரேதான்மெழுகெடுத்து வெள்ளியத்தில் பாச்சப்பாப்த்துக்கு
ஒன்றுபோடு, நேரேதான்வெள்வங்கம்ரீரைவாங்கி நிலத்துதடாவாத
வித்தை ரிசமதாச்சு, கூரேதான்சிவயோகந் தன்னிற்சென்று குறிப்
புடனே மனோலயத்தை மேவிப்பாரு, வீரேதான்போகாமல் காயந்
தன்னை விருப்பமுடன் யோகசிலை சாதிப்பீரே. 228

நாகவேதை

சாதிப்பிர்தவளைபூ மணத்தைதானும் சற்றுமேயதின்வாச மறி
யாற்பேரலும், சோதிக்கசித்தர்சொல்லும் நூல்கள்யாவும் சுருதிபெ
றும்வேதார்த நூல்கள்தானும், வாதிக்கயவராலுமுடிபாதப்பா வரி
யென்னூலில் துட்பம்வைத்து, ரீதியாய்மனென்மணித்தாய் பாதம்
போற்றி நிஷ்களமாய் பராபரியை பரவிலிலே. 229

நில்லடாநாகமதுபலந்தானேந்து நெடிதானதாளகமும் பலந்தா
னைந்து, கொள்ளடாகெந்தகமும் பலந்தானேந்து கொடிதானசிக்கி
யது பலந்தானேந்து, மெல்லடாகுதமதுபலந்தானேந்து மேலானதுரு
சதுவும் பலந்தானேந்து, கல்லடாவாக்ரந்தம் பலமைந்தாகும் கரு
வாகவெள்ளிபது பலமைஞ்சாமே. 230

அஞ்சானசரக்கெல்லாம் வொன்றாய்க்கூட்டி அப்பனைகுழியும்
மிதன்னூலாட்டி, தஞ்சானசெயரீரில் தன்னூல்மைந்தா தெளிவாதவறு
சாமம் வகைத்துமேதான், கஞ்சானவச்சிரமாங் குகையில்வைத்து

கலங்காமலுலையில்வைத் தூதித்தீரு, மிஞ்சாமல்மூசைதனைவுடைத்து
ப்பாரு மிக்கானகலங்கமது வாருந்தானே. 231

தானுகளங்கமதை யென்னசொல்வேன் தாக்கானவெள்ளி
செம்பில் தன்னிற்றுக்கு, கோனுகுருமுறையாய் ஆதிப்போடுகுண
மானமாற்றதுவுஞ் சொல்லப் பொமோ, வேனானாலிலோர் தங்கஞ்
சேர்த்து விருப்பமுடன் தகட்டித்துப் புடத்தைப் போடு, மானுனமா
ற்றதுவுமிகுதியாகி மாசற்றதங்கமது வாசும்பாரே. 232

பாரேதான் பராபரியைப் பூசித்தேதான் பாங்கானசின்மயத்தி
லிருந்துகொண்டு, நேரேதான் மும்மலமும் விட்டகற்றி நெறியானவெ
ட்டவெளி தன்னிற்சென்று, சீரேதான் சோதிமயந்தன்னைக் கண்டு
சுடரொளியையெப்போது மனதிலெண்ணி, கூரேதான் விட்டகுறை
நேருமட்டும் குறிப்பாகசமாதியிலே யிருந்துபோற்றே. 233

லிங்கவேதை

போற்றவேதாயறியாச்சுலுமிந்த பூதலத்திலில்லை என்றவாக்கி
யம்போல, ஏற்றவேதானறியா வாதத்தானும் யெழிலாகத்தானுமுண்
டோ தரணிமீது, ஆற்றவேலிங்கமது பலமதாகும் அப்பனேபாவை
யர்பா லுறவைத்து, தூற்றவேசுருக்குடனே நாலுசாமம் துடிப்பான
லிங்கமது சுத்தியாச்சே. 234

ஆச்சப்பாதேனதுவும் நாலுசாமம் அப்பனேசுருக்கதுவுந்தாக்க
வேண்டு, மூச்சப்பாதைவேளை நாலுசாமம் முசுக்கையுடன்கருப்பன்
சார்நாலுசாமம், பேச்சப்பாபழச்சாறு நாலுசாமம் பேரானசங்கன்
சார் நாலுசாமம், பேச்சப்பா மீமணிச்சார்நாலுசாமம் கலங்காமல் சுரு
க்கிடவே கட்டிப்போமே. 235

கட்டியதோர் லிங்கமது பலமேயாகும் கடிதானரவிமதியும்
பலமேயாகும், திட்டமுடன் தான்ராவிமைந்தாகேளு திறமானகுன்
றிமணி யரைத்துமீதான், பட்டயம்போல்தான் பிசறி லிங்கமீதில்
பக்குவமாயங்கிபது பதியமாட்டி, சட்டமதாய்சீலையது வலுவாய்ச்
செய்து சார்புடனே மிப்புடத்தில் போட்டிடாயே. 236

போடவேலிங்கமது வருகியாடும்போக்கான சரக்கைந்துங்கட்
டிப்போகும், நீட்டமுடன் லிங்ககுருதனையெடுத்து நேர்ப்பாகவெள்
ளிசெட்டில்பத்துக்கொன்று, வாட்டமுடன் கொடுத்துருக்கமாற்றா
கும்மைந்தனே வுப்புக்குக் காணிக்கை, தேட்டமுடன்கரியோட்டி
லுதிப்போடு தெளிவானமாற்றதுவும் பாருபாரே. 237

பாரேதான்செம்பதுவும்நீங்கியல்லோ பாங்கானவெள்ளிபதுமா
ற்றுகாணும், சீரேகானவ்விடைக்குத் தங்கஞ்சேர்த்துச் சிறப்பாகத்
தகட்டித்துப் படத்தைப்போடு, நேரேதான் தங்கமதுவதிகங்காணும்
நிலையான வித்தையடாவாதவித்தை, கூரேதான்போகரிஷிசொன்ன
மாற்கம் குவலயத்தில் பொய்யாது மெய்யாங்கானே. 238

காணவேதுடுப்பொன்று தானிருக்ககருவான கையதுதான் வே
குமோசொல், நாணவேதவமொன்று தானிருக்க நாம்செய்ய வினைய
துதானென்னசெய்யும், பூணவேமருந்தினது போக்கிருக்க பொலி
வானபாகமது வென்னசெய்யும், நீணவேபோகரிஷிபுகலுமார்க்கம்நி
ட்சயமாய் தெரிந்துகொள்ளும் நெளிவைத்தானே. 239

இரசவேதை

தானான இரசமதுவும் சேர்தானென்று தாக்கானகெந்தியதுசே
ர்தானிரண்டு, வேணாவடிகனத்த சட்டிலேதான் வெகுளாமல்வுப்ப
தனைபடிதான்கொண்டு, பானாககீழ்மே லுப்பைகொட்டிப் பாங்காக
கெந்தகத்தைக்கீழ்மேலிட்டு, கோகாகரசமதுவை நடுவேயூதிக் குப்பு
றவார்தியெரிப்பாய் சாமம்பத்தே. 240

பத்தானசாமமது சென்றபின்பு பாங்காகடுத்துப்பார்செந்தூ
ரந்தான்புத்தானலிங்கமதுபோலிருக்கும்பொலிவாகசெந்தூரஞ்சொ
ல்லப்போமே, சத்தானதங்கமது பத்துக்கொன்று தாக்கியரை செய
நீரால் மறுக்காலுந்தான், வித்தானசெந்தூரம் வேகமிஞ்சி வெகுதூ
ரம் வேதையது ஓடும்பாரே. 241

பாரேதான் வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று பாங்காகத்தானு
ருக்கியெடுத்துப்பாரு, சீரேதாகருப்புலன்னக் கனகமாகும் சிறப்பு
டனே யூதிப்பார் சிவந்தபொன்னும், நேரேதான்தகட்டித்து புடத்
தைப்போடு கெடிதானமாற்றதுவுமாறதாகும், கூரேதானுக்கோர்த
ங்கஞ்சேர்த்துக் குறிப்புடனேசென்றெடுத்து யுருக்கிப்பாரே. 242

போகர்குளிகைவதிசயம்

சென்றேனேவஷ்டதிகை குளிகைகொண்டேன் திரளானநகிம
லைகளனைத்துப்பார்த்தேன், சென்றேனே பொன்விளையு மணலுங்க
ண்டேன் செழிப்பான கெம்பினிடவிளையுங்கண்டேன், சென்றேனே
பச்சைமலையானுஞ்சென்றேன் சிவப்பானவயிசிரியவிளையும்பார்த்தே
ன், சென்றேனே நாகார்ச்சனன்மலையுங்கண்டேன் சேனவிதவதிசய
ங்களறிந்திட்டேனே. 243

அறிந்திட்டேன் வெள்ளியென்ற மலையுங்கண்டேன் அப்பனே
செம்பிண்டமலையுங்கண்டேன், பிரிந்திட்டேன்மேருகிரி தன்னிற்செ
ன்றேன் ரோமரிஷிகள்முனிசித்தர்தப்மை, பரிந்திட்டு யவர்களிடஞ்
சென்றுபெரி பலபலவாஞ்சாத்திரங்கள் மறைத்ததெல்லாம், குறித்தி
ட்டுவெளியாக்க வென்றேயெண்ணி குளிகையிட்டுசீனபதி யமர்ந்தி
ட்டேனே. 244

பதியான திவ்யதீவார்திரங்கள் பறக்கவே குளிகையொன்று செ
ய்துகொண்டேன், நதியானசத்தசாகரமுங்கண்டேன் நாதாக்க விரு
ப்பிடமுந்துறையுங்கண்டேன், விதியானசத்திரங்கள் மலைபோற்றங்
கம் விஸ்தாரமாயிருக்கும் குகையுங்கண்டேன், மதியானவெள்ளியெ
ன்றகாலுறக்கண்டேன் மகத்தானசுரங்கமுதல் யான்கண்டேனே.

கண்டேனேரிஷிகளுட கூட்டந்தன்னைக்காலாங்கிராயனர் சமா
திகண்டேன், உண்டானசமாதியிட பக்கந்தன்னில் வுத்தமரீனமேரு
கிரிசமாதியோகம், அண்டாததடாகமொன்று யங்கேயுண்டு அதிலு
ள்ளவதிசயங்கள் யாவுஞ்சொல்வேன், திண்டானவாயிரக்கால்மண்ட
பந்தான் திறமாகக்கட்டிருக்கும் வண்மைபாரே. 246

சித்தர்கள் வருத்துப்போக்கு.

பாரேதான்சித்தர்கள்கூட்டமாகப் பதிவாகதுணருகில் சமாதி
ருப்பார், நேரேதான் காலாங்கிமுவர்தாமும் நெடுந்தூரஞ்சமாதியது
நெருங்கிருப்பார், சாரேதான்சதகோடி ரிஷிகள்தாமும்சார்பாகத்தா
ணருகில்வந்துவின்று, கூரேதான்திதங்கள் மிகவுங்கேட்பார் கோடி
மனுதானுரைப்பார் சித்தர்தாமே. 247

தாமேதான் கருக்குருவும் விள்ளச்சொல்வார்தாக்கானசெந்து
ரக்காடுஞ்சொல்வார், வேமேதான்சன்னமென்றக் காடுஞ்சொல்வார்
மிக்கானகிடாரங்க ளிருப்புஞ்சொல்வார், போமேதான்ராமரிடவைப்
புஞ்சொல்வார், பொலிவானகெடிஸ்தலமும் புதழ்த்துசொல்வார் நா
மேதான் ராவணிஸ்தலமுஞ் சொல்வார் நலமானதிரவியமு மிடஞ்
சொல்வாரே. 248

இராஜாக்கள்வைப்பு.

சொல்லுவார்பொன்னென்றகாட்டையெல்லாம்குட்சமுடன்று
னுரைப்பார்வதிதமெத்த, வெல்லுவா ரயோத்திரகராசுண விரியனு
மரிச்சந்திரன்வைத்தபொன்னை, கெல்லுவார் பாதாளவஞ்சனத்தைக்

கீர்த்தியுடன் ருன்கொடுப்பார்மைந்தாகேளு, புல்லுவார்புருந் நன்
பொன்னையெல்லாம் பொருப்பாகத்தானெடுக்கும்வகைசொல்வாரே.

வகையுடனே ராசாக்கள்வைத்த மார்க்கம்வகுப்புடனே தானெ
டுப்பார்சித்தர்வர்க்கம், தொகையுடனே விக்கிரமாதித்தன் சொத்
தைதுறைகோடி பரிசனமாமெல்லாஞ்சொல்வார், நகையுடனே ராச
ருட்சோழவர்க்கம் நாட்டிலுள்ளபொருளையெல்லாம் விரித்துச்சொ
ல்வார், பகையுடனே பாண்டவாள் திருதராட்சன் பண்பாகத்தேடி
வைத்தபொருள் சொல்வாரே. 250

பொருள்சொல்வார் நளராசன் திரவியங்கள் பூதலத்தில்மெத்த
வுண்டுபுகலப்போமோ, இருள்சேர்ந்தகாட்டகத்தில் புதைத்துவைத்
தார் எழிலானதேவரிஷிவனந்தானப்பா, மருள்சாய்ந்தமராமரமாம்
விருட்சமுண்டுமலையோர லதினருகேசித்தர்கூட்டம், அருள் குழந்த
மூலவர்க்கர் மெத்தவுண்டு அவருடைய பலாபலத்தையறையக்
கேளே. 251

கேளே திரவியங்கள் மலையோற்றங்கம் குவித்திருக்குஞ்சாவடி
யாங்குளமொன்றுண்டு, சூளேரோட்சதங்கள் கூட்டமப்பா சொ
ல்லவொண்ணரிஷிகளுடசேர்வைமெத்த ஆளே தான்மானிடர்களெ
வர்போனாலும் அண்டவொண்ணு திரவியத்தை யெடுக்கப்போமோ,
தாளே தான் மந்திரமாமதர்வணவேதம் தாக்குடனே தானறிந்தோர்
போகலாமே. 252

போகலாம் பொன்னெல்லாம்வாரிவந்து பூதலத்திலரசனையவா
ழலாமே, வாழலாமென்றுசொல்லித்தனத்தைத்தேடி தாரணியில்
வைத்திறந்தோர் கோடாகோடி, வேகலந்தீயதனி லென்றசோதி
மேதிளியில்கேட்டிருந்துவிணுயமாண்டார், நோகலாஞ் சித்தர்மன
மென்றெண்ணாமல் நொடிக்குள்ளேசாபத்தால்மாண்டிட்டாரே.

விலாடமாநகரம் தருமர்வைப்பு.

மாண்டிட்டார்வரைகோடிரிஷிசாபத்தால் மண்டலத்தில்மடிந்
தவர்கள் கோடாகோடி, தூண்டிட்ட கருமான மின்னமொண்
றுசூட்சமுடன் சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, வேண்டிட்டதிரவிய
ங்கள்மெத்தவுண்டு விலாடனும் நகரமதில்மலையோரத்தான், தாண்டி
ட்ட கோபுரமார் தேவந்தானம் தனிப்பிள்ளையார் கோவில்லுண்டு
பாரே. 254

பாரேதான் திருக்கோயில்குளமுமுண்டு படிக்காமல்வட்டக்கல்பா
றையுண்டு, நேரேதான் சிவாலிங்கஞ்சமைத்திருக்கும் நெடிதானகுத்
துக்கல்பாறையுண்டு, சீரேதான் தருமரிடதிரவியங்கள் தேடவொண்
ணைலைபோலதங்கம்பா, சீரேதான்களஞ்சியங்கள் கோடாகோடி
குறிக்கமுடியாதென்றுகடினாரே. 255

விபீஷணன் வைப்பு.

கூறினேன் போகரிவிசொல்லுமார்க்கம் கொற்றவனும்விபீஷ
ணன் திரவியங்கள், தேறினதோர்சீகாடிவரையுகார்த்தங்கம் கொட்
டியேகிடக்குமதுலங்கைதன்னில், மீறினதோர்பச்சைவடம் தாவட
ங்கள் மின்னலைப்போலொளிவிசு மிலங்கைதன்னில், மாறியதோர்
கோட்டை முகம்பதிமுன்னாக மன்னவனார் நிதியனைத்துங்காணலா
மே. 256

காணலாம்பொற்கோபுரவாசல்முன்னே கருவானசெந்தூரக்கி
டாரமுண்டு, தூணெலாந்தங்கமதுசெம்புவன்னம் துறைடுவேசெய
ரசக்கிடாரமுண்டு, பூணெலாம்பாரணமெத்தவுண்டு பொங்கமுட
ன்தானிருக்கும்புரவியுண்டு, நீணலாந்தெய்வீலாகபுரவியீதில் நெடி
தானரக்கையது தோன்றுந்தானே. 257

விபீஷணன் தாம்பிரமாவிகையை இந்திரசித்தன் தூம்பரவேதை.

தானுபுரவியதுதானிருக்குந்தனியான சப்ரகூடமண்டபந்தா
ன், வேனானசெம்பினிடமாளிதானும் விண்ணுலகில்விஸ்வகர்மநிரூப
ர்தன்னால், பானானவிபீஷணனாண்டுதன்னில்பாவித்த மண்டபத்
தின்மகிமைசொல்வோம், கானானயிந்திரசித்தன் சிசுபாலன்தான்கா
ட்டியதோர் வாதவித்தைக்காணலாமே. 258

ஆமேதான்செயரசமாஞ்செந்தூரத்தை அடவுடனே தாம்பிரத்
தின்மாளிதன்னில், தாமேதான்காலடியில் மண்டபத்தில் தாக்கவே
தூம்சரமாம்செயசூதத்தை, காமேதான்தடவிதணலைக்காட்டக் கட
ட்டமாமாளிகையும் பழுத்துதங்கம், நாமேதான் கண்டபடிசொர்ன
மாணிநளினமுடனின்தரசித்தனுட்டினே. 259

நாட்டினுனித்தர்முதல்விசுந்தரமும் நடுக்கமுடன் தடுக்கி
டுவோடிவந்து, மீட்டினதோர் செயசூததூம்பரத்தைமேதினியிகாரி
டமுங்கிட்டாமுற்றான், பூட்டினார்கிராமென்றசெயசூதத்தைபூதல
த்தில்பாரேனும் நெருங்கவொட்டாற் நாட்டினார் சமாதியிலேகிடார
மெல்லார் தாரணியில்பாதாளம்புதைத்திட்டாரே. 260

இந்திரசித்துசாபம்

புதைத்துமேரிஷிகோடி முனிவர்தாமும் பூதலத்திலிந்திரனுஞ் சித்தனுக்கு, பதைத்துமேசாபமது கொடுத்திட்டார்கள் பாருலகில் பத்தனுய்த் திரியவென்றார், சிதைத்துமேயிந்திரனுஞ் சித்தராசன் சிறையிட்டுமுறையிட்டுத் திரிந்தானபாரில், வதைத்துமேதானிறுந்த யிந்திரசித்தை வாசுடனே சாபமதை தீர்த்தார்பாரே. 261

சாபநிவர்த்தி

திர்க்கவேஜனகமுனி பெரியோர்தாமும் திறமுடனேகானகத் தில் கொண்டுசென்று, பார்க்கவேயெல்லோரும் புகழுவென்றுபாலி த்தார் ஞானோப தேசவுண்மை, தேர்க்கவேசித்தருடமகுத்துவத்தை தெளிவுறவேஜனகமுனி யெடுத்துக்கூற, மார்க்கவேமனோலயத்திலகி த்துநின்று மதிப்புடனேயோகசமாதியில் நின்றாரே. 262

நின்றரேயிலங்கைபதி யோரந்தன்னில் நெடுந்தூரம்சுனையொ ன்று தடாகமுண்டு, குன்றானமலைபோலப்பூஷணங்கள் கோடான கோடிசெம்பொன் கிடாரந்தன்னை, வன்றானபூமியிலேவைத்தார் வாகானவேதாளங் காவலுண்டு, தன்றானபூஷணமாஞ் சாடிவைப் பை தரணியில் போகரிஷி கண்டிட்டாரே. 263

கண்டிட்டே னிலங்கைக்குமேற்புரத்தில் கருவானசாங்கமுண் டு கிடாரந்தன்னில், குண்டிட்டகாவடியாங் கோட்டைவாசல் கொடி தானகிங்கிலியர் அனுமாரகூட்டம், தாண்டிட்டகாவற்கா ரனேகரு ண்டு சதகோடிரிஷிகளெல்லாம் வருவார்போவார், கொண்டிட்ட சீ தையாபரணந்தன்னைக் கோடித்துத்தான்வருவார் முனிவர்தாமே. 264

இராவணன்வைப்பு.

முனியானலங்கைக்கு வடபாகத்தில் முனியானமலையோரம்பா ரையுண்டு, தனியானமண்டபமாங் கோட்டையுண்டு தாக்கான கட லோரங்குத்துக்கல்லாம், கனியானதேவதாமாவிருட்சம் கடலருகே ராட்சதாங்கூட்டங்காவல், பணியானசூரியசந்திரனுங்காணர் பாரு லகில் யெவராரும் பார்க்கப்போமோ. 265

பார்க்கவேவெருகொடி சித்தார்தாமும் பதிவாகக்காண வென்று வருவார்பேவோர், ஆர்க்கமுடியாது தனத்தின்சேர்வை ஆரறிவாரிவ் வுலகில் தீதமெத்த, தீர்க்கவே குளிகைகொண்டு யானுஞ்சென்று தி ரளான கோட்டைவழிதான்கடந்து, ஏற்கவேசுரங்கத்தின் வழியங் கண்டேன் யெழிலான ராவணனார் நீதிகண்டேன். 266

பாஞ்சாலன்வைப்பு

நிதியானதளவாச லனைத்துங்கண்டேன் நெடிதானபாஞ்சாலன்
கிடாரவைப்பு, பதியானகடலோரம் விருட்சமுண்டு பாங்கானகோட்
டைக்கு யிடபாகத்தில், வதியானமணலென்றவாறுமுண்டுமகத்தான
வாற்றருகே சுனையுமுண்டு, துதியானகிங்கிலியர் காவலுண்டு துறை
முகத்தில் கறுப்பண்ணன் நிற்பான்பாரே. 267

நிற்பானேபாஞ்சாலன் எக்கியசாலை நெடிதானபொன்விலையுந்
தலமொன்றுண்டு, கற்பானகன்னிகை களங்கிருப்பார்கண்டாலே
சாபத்தால் சமைப்பார்கண்டார், பொற்பான குடமெடுத்துச் சலமே
தூக்கி போற்றியேயெக்கியத்திற் கர்ச்சனையேசெய்வார், துற்பான
யாகசாலயத்தைக்கண்டேன் துடியான குளிகையிட்டு நடந்தேன்
பாரே. 268

நடந்தேனேசேபதி நாடிவந்தேன் நானங்கேசிலகால மிருந்து
பார்த்தேன், தொடர்ந்தேனே தட்சணமாம்பதிக்குவந்தேன் தொட
ரானவஞ்சனமாங் கிரியில்வாமும், அடர்ந்தேனேயவரிடமாங் குகை
யிற்சென்று அடங்காதசாத்திரத்தி னுளவுபார்த்துக், கடந்தேனே
சுகரமலை மேலேசென்றேன் கடாட்சிக்கரிவிபதத்தை துறைபார்த்
தேனே. 269

துரைகண்டேன் காலாங்கிபாதங்கண்டேன் துய்யமலர் தானெ
டுத்துச்சரணஞ்செய்தேன், கரைகடந்தேன் கடந்தமுனிரிவின்தம்
மை கார்க்கவென்று வவர்களிட பாதஞ்சென்றேன், முறைகொண்
டேன்சித்தர்களை யாண்வணங்கி மொழிந்திட்டேன் லோகத்தின்மகி
மைதன்னை, தரைகண்டே னடிமுடியுமுனைத்துங்கண்டேன் சதாநிஷ்
டையத்தனையும் வெளியிட்டேனே. 270

வெளியிட்டயெந்தன்மேல் சந்தோஷித்து வெளியாக சாத்திரத்
தின்மரைப்புதன்னை, பலியிட்டசாபத்தை நிவர்த்திசெய்து பாருலகி
லெல்லோரும் பிழைக்கவென்று, குளியிட்டகவனமுதல் கெவுனசித்
தி குறிப்பான வடையாளமனைத்துங்காட்டி, வளியிட்டா ரொந்தனு
க்குவாக்குசொல்லி வரங்கொடுத்தா ரிவிமுனிவர்சித்தர்தாமே. 271

போகர் இறந்தவரைக்காண்பிக்க ரஜாலமாளிகை

சித்தருடன்வரம்பெற்றுத் திரும்பியானும் சென்றேனே சீனப
திதேசந்தன்னில், நிர்த்தமுடன்முனிரிவின்கள் சித்தர்தாமும் நேர்ந்து
ரைத்தமுறைப்படியே யானுங்கொண்டு, சத்தமுடன் செத்ததொரு
மனிதர்தம்மை தாரணியில்காணுதற்கு ஜாலஞ்சொல்வேன், பத்தியு
டன்மாளிகையரமச்சிவிட்டு பரங்காகத் தான்சமைப்பிரமைந்தர்கேளீர்

கேளவேபத்தடியாய் நான்குபக்கம் கெடியானசந்தில்லா மச்சி வீடு, நீளவேவொருபக்கம்சந்தமைத்து நிலையானவாள்போக யிடமுண்டாக்கி, தாளவேகண்ணாடிக்கீழ்புதைத்து, தாக்காகச்சுற்றி லும்பட மடைத்து, ஆளவே ஓவ்வொருபடத்தில்தானும் அய்யனே ஆண்பெண்ணாய் ரூபஞ்செய்யே.

273

செய்யவேகண்ணாடி யறுபத்துநான்கு திறமுடனேவைங்கோல மையினாலே, பையவேவெவ்வேரு சட்டந்தன்னில்பாங்காகப்பலவித ரூபமாக, தொய்யவே சகலவிதவான்னத்தாலே தோற்றவே நேத்திரத்திற்கழகதாக, மையவேமறைப்பினிட கருவினாலே மாட்டடாடுற்றுதனில் பொட்டும்வையே.

274

வைக்கவேமானிகையில் மேற்புரத்தில் வகையுடனேவாகாஷங்காண்பதற்கு, கைக்கனத்தக்குழாவொன்று துத்தநாகம்கடுந்தாரம் பார்வையது தெரியவேதான், மெய்க்கவேகுழாவினிட சந்தினாலே, மேல்நோக்கி வாகாஷந்தன்னைப்பாரு, பொய்க்கவே கண்ணிமைகள் சிமிட்டாமற்றான் பொங்கமுடன் தானின்று சிரசைப்பாரே.

275

பார்க்கையிலேரூபமது யெதிரேநிற்கும் பாங்குடனேமறுபடியு மாயாரூபம், பார்க்கையிலே மறுபடியுங்கண்ணாடிபாரு படி கமென்ற கண்ணாடி ரூபங்காட்டும், பார்க்கையிலேயாரைநீ நினைந்திட்டாலும் பட்சமுடனெதிரின்று தோற்றங்காணும், பார்க்கையிலேநிஜரூப மிறந்தோர்காண்பீர் பாரினிலேசாலவித்தை பகரலாமே.

276

பகரலாம்தோற்றமதை காணும்போது பகற்காலமேகமதுயிருக் கப்போகா, நகரெலாஞ்சூரியனி னெளியேவேண்டும் நாட்டமுடன் திரைக்குள்ளே நிற்கும்போது, சகரெலாங்காண்பதற்கு யிடமும்வேண்டு சட்டமுடன்கடிகைதனில் பத்துக்குள்ளே, புகரலாம்மானிகையில் சாலவித்தை புகழ்ச்சியுடனெப்போதுங் காட்டுவீரே.

277

காட்டவேமானிகையிலுட்புகுந்து கனமானரூபமதைக் காணும் போது, நாட்டமுடன் மனோலயமுமாரியேதான் நடுக்கமுடன்றேத் திரத்தில் ரூபங்காட்டும், வாட்டமுடன்செகசால வித்தைதன்னை வாகுடனே மானிடாக ளறியவென்று, தேட்டமுடன்போகரிவிபா னுங்கண்டு தெளிவாகப்பாடிவைத்தேன் திழமிதாமே.

278

திறமான வித்தைதனை சீனந்தன்னில் தெளிவாகச் செய்துமல் லோ கீர்த்திபெற்றேன், திறமான போகரிவி யென்றுசொல்லி திக்கி

லுள்ளசெனமெல்லாம் கண்டுவந்து, திறமானவித்தையிது வதீதவித்
தை தேசத்தில்கிட்டாது சித்தாக்கில்லை, திறமானலோகமதைமயக்
கும்வித்தை தெரிவித்தார் போகரிஷி யென்றிட்டாரே. 279

என்றிட்டசித்தரெல்லா மொன்றாய்க்கடி ஏகார்தம்பேசியல்
லோ எனைக்கோபித்தார் கன்றிட்டபாலதுபோல் யானும்பொங்கிகடி
ந்துரைத்த மொழிதனையே கருத்திலுன்னி வென்றிட்டரிஷிமுனிவர்
சாலம்சொன்னார், வேதார்த்தாயெனக்குச் சாபந்தீர்த்தார் அன்றி
ட்டசாபமதை கடந்துயானும் அப்பனையனேகவித்தை செய்தேன்
பாரே. 280

போகர்மலையின்பேரிவிருந்து குதித்தது

பார்க்கவேவாகாஷ பர்வதந்தன்னில் பரிவுடனேகுதிப்பதற்கு
கூண்டுசொல்வேன், கார்க்கவேவட்டமாங் குடைதானென்றுபாங்கா
னகுடைநிகள மகலங்கேள், ஏர்க்கவேயாரடியாவட்டவீடு யெழிலா
னபட்டுவடந் தன்னாற்செய்து, தீர்க்கவேபிரம்பதுவு முப்பத்திரண்டு
திறமானசக்கரமு மொன்றேமாட்டே. 281

மாட்டவேசக்கரத்தி லிரும்புக்காப்பி மார்க்கமாய்தான்முடுக்கி
வாணிமாட்டி, நீட்டமுடன்கம்பிக்குத் துணிதான்போர்த்துநெடிதா
னகுத்திரமாம் கயந்தான்கோர்த்து, வாட்டமுடன்தான்விரித்து
குடைகையேந்தி வாகாகத்தான்குதிக்கில் வாயுபூந்து, தேட்டமுடன்
காற்றதுவுந் கூண்டேதூக்கும் தீவிரமாய்மனிதனுந்தான் கீழ்கோக்க
லாமே. 282

கோக்கலாம் குடைதனையேகையிலேந்தி நொடிக்குள்ளே மலை
யைவிட்டு குதிக்கும்போது, தூக்குமேகொடைதானு மனிதனைத்
தான் துப்பரவாய்மனிதனங்கே துணிவுகொண்டு தேக்குடனேபூமி
தனி லீறங்கும்போது, தேசமெல்லாங்கண்ணுக்கு ளனுவுபோலும்
நோக்குடனே தெரியுமென்று போகர்தானும் நேராகப்பாடிவைத்
தேன் நேர்மைபாரே. 283

பாரேதானின்னமொரு சூட்சஞ்சொல்வேன் பாருலகிலிந்தவித்
தை பழக்கஞ்செய்ய, சீரேதானாற்றருகே தன்னிற்சென்றுசிறப்பான
ஜலமதுவும் நிற்கும்போது, நீரேதான்பாளமதில் நின்றகொண்டுநேர்
த்தியாய்க்குடைதனையே கையிலேந்தி, தீரேதான்சலமதனில் குதிப்
பாயானால் திறமானதேகமது பழுதுறுதே. 284

பாளம்என்பது வாராவதி

பழுதுமேவாராது தேகந்தானும் பலகாலுமிப்படியே பழக்கஞ்
செய்தால், கழுதுவளதானிருக்கம் பனையின்மேல் கருவாகத்தானே

றிசூடைகையேந்தி தொழுமேபராபரியை மனதிலெண்ணி தொய்யா
மலேபூமியிலேகுதிப்பிரானால், முழுதுமேலேசு—னேபழக்கந்தன்ன
ல்முனைபானகோபுரத்திலேறலாமே. 285

ஏறலாந்தேவதா கோபுரத்தில் யெழிலானகுடைதனையேகையி
லேந்தி, தேறலாஞ்சிகரபுரையீதிருந்துதேற்றமுடன் குடைதனையே
விரித்துயேந்தி, மாறலாமேலிருத்து கீழ்குதிக்கில்மதிப்புடனேதீரனா
யிருந்துக்கொண்டு, கூறலாமிகபழக்கமதிகமாகுகுன்றின்மேலேதுதற்
குருணமுண்டாமே. 286

குணமுண்டாமடமணமுண்டாங் குவலயத்தில் கோடிபேருளை
வந்துமனங்களிப்பார், பணமென்னகோடி தனம்படைத்தாலென்ன
பாருலகிலிவ்வித்தைப் பகரன்போமோசின்மதிலே யானுமிந்தவித்தை
தன்னைச்சீனபதிசென்று செய்துகீர்த்திபெற்றேன், வனமுடனேமா
னிடர்கள்பிழைக்க வென்றுவாகுடனே பாடிவைத்தேன் வளமை
பாரே. 287

பாடினதோர்வண்மையினால் சித்தரெல்லாம்பாருலகிலென்மீது
கோபங்கொண்டார், தேடினதோநாதாக்க ளதீதவித்தைதெருவினி
லேவீணாகப்போச்சுதொன்று, கூடியேயெல்லோருமொன்றாய்க்கூடி
கூறினாரசாபமது யென்னசொல்வேன், நாடியேகாலங்கிராதர் பாதம்
நான்வணங்கிசாபமதை தவிர்த்திட்டேனே. 288

தவிர்த்திட்டேன் மறுபடியுஞ் சித்தர்கூடி தயவுடனே யெனைய
ழைத்து தார்க்கம்பேசி, மவிர்த்திட்டசாலமது மிஞ்சிப்போச்சு மகத்
தானவித்தையதுபாழாய்ப்போச்சு, உயிர்த்திவிட்டவித்தையதுசொ
ல்லப்பாவுத்தமனே செத்தவரைபிழைக்கும்வித்தை, நிவர்த்திகட்டு
மற்றதெல்லாஞ்செய்யவென்றுணிலத்தில்நாதாக்கள்தடுத்தட்டார்.

தடுத்திட்டமொழிப்படியேயாண்வணங்கி தட்டாமலவர்பாதம்
பணிந்துமேதான், அடுத்திட்டநிர்வாணிபாதஞ்சென்று அப்பனே
நெடுத்தவசுதானிருந்து கொடுத்திட்டவித்தையெல்லா குவலயத்தில்
கொட்டினேன்மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, எடுத்திட்டுக்குளிகை
தனைகொண்டொனும் ஏகினேன்சீனபதியமர்ந்திட்டேன். 290

பதியானமேருகிரிதன்னிற்சென்றேன் படியானசிகரையரையா
னுங்கண்டேன், நதியானதனையொன்று வங்கைகண்டேன்நாதாக்களி
ருப்பிடமுந்துறையுங்கண்டேன், பொதியானபுத்தொன்று வங்கையு
ண்டுபுகழானசித்தொருவ ரதிலேகண்டேன். துதியானநமன்காரஞ்
செய்துகொண்டுதொழுதுமேயவர்பாதம்மணிந்திட்டேனே. 291

பணிந்திட்டேன்சித்தரையான்வணங்கிமெத்தப் பரிவாகலின்று
கொண்டபான்மைகேட்டேன் துணிந்திட்டுயவரிடமும்பத்திவைத்து
தொண்டனாய்க்கிழிருந்துதுதித்துநின்றேன் கணிந்திட்டுஎன்பேரில்கி
ருபைகூர்ந்துகடாட்ச்சிக்க பெந்தனைபெவர்தானெருர்வணிந்திட்டு
யென்பேருபோகசென்றேன்வந்தவரலாரென்னசொல்லென்றே.

சொல்லவே சீனபதிநடந்துயானும் துப்புரவாய்குளிகையது பூ
ண்டுமொண்டு, மெல்லவேமேருகிரிபார்க்கவென்று மேன்மையாய்த்த
ங்களிடஞ்சேர்வைகண்டேன், புல்லவேயவரெனக்கு வாக்களித்தார்
பூதலத்தில் மனிதரப்பாவந்தாயென்றார் அல்லவேநானுமுன்னைச்சபி
ப்பெனென்றார் அப்பனே மனம்மொருத்தேனென்றிட்டாரே. 293

என்றுமேபாலனுமேயங்கிநிக யென்பேரில்மறுபடியுங் கிரு
பைவைத்து, குன்றுமேல்வந்ததுனக்கதிகுற்றம் கொடிதானதண்ட
னைகள்செய்யவேண்டும், ஒன்றுமேயாமுனக்குச்செய்யாமற்றான் வுத்
தமனைவுபதேசஞ்செய்யவேனென்றார், கன்றுடனேதாய்ச்சேர்ந்தக்க
தையைப்போலக் காத்திருந்தேன்வெகுநாளாயானுந்தானே. 294

காத்திருந்தயெந்தனுக்குகடாட்சம்வைத்து கைலாசமேருகிரிவ
ந்தபாலா, பார்த்திருந்துதுவாபரமாய்புகத்திலயானும்பர்வதமாமேரு
கிரிதன்னில் வந்தேன், சேர்ந்திருந்தவதசயங்கள் மெத்தவுண்டுசெப்
பினாரெந்தனுக்கு வெளிதாக, போர்த்திருந்தபுலித்தோலி னசனத்
தைப் பொங்கமுடனெனக்களித்தார் புதுமைபாரே. 295

போகரிடம் பதுமைபேசியது.

புதுமையுடன் கனியொன்றுயெனக்களித்தார் பொங்கமுடன்
பசியாறிவீற்றிருந்தேன், பதுமைதனையவரிடத்தில்கண்டேன்பானும்
பட்சமுடனதுவருகில்நின்றிருந்தேன் பதுமையுடனென்னிடத்தில்
மிகவும்பேசுகருவானமறப்பையெல்லாம் சிரித்துக்காட்டி, பதுமையு
டனுபதேசஞ்செய்துஎன்னைமோட்சவழிக்கேகும்வழிசொல்லலாச்சு.

ஆச்சப்பாரிரதமையின் மகிமைதானும் அதற்கப்பால்மேருவி
ன்வடபாகத்தில், பேச்சப்பாயில்லையது பதுமையப்பாரேன பது
மையொன்று மங்கைகண்டேன், மூச்சப்பா சுவாசனையால் வுயிரென்
றெண்ணி முன்னி நந்தபதுமைபோ லிருக்குதென்று, வீச்சப்பாவத
னிடத்தில் நின்றேன்பானும்வேடிக்கை வினோதமெல்லாஞ் சொல்ல
லாச்சே. 297

இரண்டாவது பதுமைக்குபோகர் வணக்கஞ்சொல்வது

சொல்லுவதுவப்பதுமை புதுமைமாற்கம் சுந்தரனையாறென்று
யெனைதான்கேட்க, மெல்லவேயான்பயந்து நடுநடுங்கிமெத்தவுபசார
முடன் வணங்கியானும், வெல்லவேகாலாங்கி நாதர்பாதம் விருப்ப
முடன்தான்தொழுது யெடுத்தரைத்தேன், புல்லவேயென்பேரு
போகநாதன் புகழ்ச்சியுடன் குளிகையிட்டு வந்திட்டேனே. 298

வந்திட்டேன் சீனபதியான்கடந்து வாகுடனேமேருகிரி காண
வந்தேன், குந்திட்டசித்தருடபுத்துகண்டேன் கோடிந்து அவர்பா
தம்பணிந்து நின்றேன், திந்திட்டபதுமையொன்று முன்னேகண்
டேன் மொழிந்திட்டவனேகவித வதிசயங்கள், தந்திட்டதெந்தலு
க்குமனேகவண்மை தயவுடனேகொடுத்ததென்று மொழிந்திட்டே
னே. 299

மொழிந்திட்டவார்த்தைதனைக் கேட்டபோது முனையானபது
மையது வெண்ணைப்பார்த்து, சுழிந்திட்டவனேகவித வித்தையெல்
லாஞ் சூட்சமுடனெந்தனுக்கு சொல்லலாச்சு, பருந்திட்ட நானுமல்
லோ வெகுவாய்பேசி பாங்கானவயிர்கொடுக்கு மூலிகேட்டேன் வழி
ந்திட்டியெந்தனுக்கு சொன்னதென்றால் வையமெல்லாஞ்சித்தாகப்
போகுந்தானே. 300

போகுமென்றுசொல்லியல்லோ வந்தவித்தை பூதலத்திற்செய்
யமுடி போகாதென்று, சாகும்வித்தையெழுப்புவதுஞ் சரியுமல்ல
தற்காலமுந்தனுக்கு மனேகவித்தை, பாகுடனேசெகசால மிந்திர
சாலம் பாங்கானகோகர்ண மயேந்திரசாலம், ஆகுடனேகூடுவிட்டுப்
பாயும்வித்தை அப்பனையெந்தனுக்கு கொடுக்கலாச்சே. 301

போகர் சுப்பிரமணியர்கோயில்கண்டது

கொடுக்கவேயெந்தனுக்கும் ரிஷியும்வந்து குறிப்புடனையெந்
தனது ராசிபார்த்து, விடுக்கவேவேண்டுமென்று மனதிலெண்ணிவே
தாந்த துட்பமெல்லா மெனக்கோதித்து தொடுக்கவே வடிவேலர்
கோயில்முன்னே துற்புறவாய்ப்போவதற்கு துறையுஞ்சொன்னார்,
நடுக்கவே சிகரம்வரைமேலேயேறி நகரின்முடன்வேலவரைக் கண்
டிட்டேனே. 302

கண்டிட்டேன்வேலவரை யடிபணிந்தேன் காலாங்கிநாதரைத்
தொழுதுபோற்றி, மண்டிட்டக்கால்பணிந்து யடிவணங்கி மகாதேவா
சரணமென்று தொழுதேன்பானும், தெண்டிட்டவடியேனே வேலர்

பார்த்துதேவரிடம்வந்ததென்ன பாலாவென்றார், விண்டிட்டுயானு
மப்போ வரலாறுசொன்னேன் விரும்பியேயெந்தனையு மாட்கொண்
டாரே. 303

கொண்டவுட னடியேனுந்தான் பணிந்து குறிப்புடனேகாலாங்
கிதனைநினைந்து, அண்டசராசரங்களெல்லாங் காணவென்று அய்ய
னேகுளிரை*தனை பூண்டு கொண்டு, கண்டறியவேண்டுமென்று சீமரு
தன்னில் கருத்துடனேசிகரவரை யேறிவந்தேன், திண்டமுடன்புத்
தொன்று யானுங்கண்டேன் திறமானசித்தொருவ ரிருந்திட்டாரே.

இருந்திட்ட சித்தரென்னை கண்டுவந்து இனிதாக வாய்மொழி
கள் தாமுறைத்தார், வருந்திட்டுயானுமெனக் கெதியேதென்றேன்
வாகானசித்தரவர் பேசவில்லை, கருந்திட்டபதுமையது தன்னைப்பா
ர்த்து சட்டமுடன்கண்சாடைக் காட்டினார்பார், மருந்திட்டபதுமை
யது யெனையாரென்ன மார்க்கமுடனுன்பயந்து போகரென்றேன்.

என்றேனபதுமைக்கு ிவையுஞ்சொன்னேன் என்மீதுபது
மையது கிருபைவைத்து, குன்றானபொருளெல்லா மெனக்கோதித்
துகுவலயத்தில் போகலென்று வாக்களிக்க, பன்றானசிகரவரைக்
காணவென்று பாங்குடனே மறுபடியு மேலேவந்தேன், ஒன்றான
பதுமையதுபின் னுங்கண்டேன் ஒகோகோநீயாரென் றேதலாச்சே.

போகரிஷி ஆசீர்மம்சொன்னது

ஒதவேயான்வணங்கி ஓடுங்கிரின்று ஒப்பமுடன்தான் பணிந்து
தொழுதுநின்றேன், நீதமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் ரிட்கள
ம டுரணத்தை யோதிற்றங்கே, போகரிஷிபங்கிருந்து வாழ்த்து
ச ின்ன பூசுதில்போய்பிழைக்க வயனஞ்சொன்னார், தோத
முடனுனைத்துங் கேட்டுமேதான் தோற்றமுடன் தங்கரிடங்கண்
டேன்தானே. 307

கண்டுமேதானுரைத்தே னதீதமார்க்கம் கைலாசநாதரங்கே கிரு
பைகூர்ந்து, அண்டமுடன்மேருகிரிதன்னில்வாழும் அழகானமயில்
மீதி லிருந்துகொண்டு, தொண்டனெனக் கதிகமுட னுபதேசங்கள்
கருக்கமுடன்றானுரைத்தார ஞானம்தூறு, விண்டுமே மேல்வரையி
ற்சிகரம்போனேன் மிக்கானகணபதியைக் கண்டிட்டேனே. 308

இட்டேனேகணபதியை யானுங்கண்டேன் இயலானமேருகிரி
தன்னில்வாழும், அட்சானபெருச்சாளிவாகுந்தி லன்புடனே வினா
யகரும் வீற்றிருந்தார், கிட்டானத்தவருட் னனைகம்பேர்கள், கிரு

பையுடனங்கிருந்தார் சேர்வைகண்டேன், சட்டான தோத்திரமு
மறுநாறுசொன்னார் சர்ங்கமுடனுபதேசம் பெற்றேன்பாரே. 309

பாரேதான்மேருகிரி பக்கம்போனேன் பாங்கானகையுண்டு
குக்கைதானுண்டு, சேரேதான்சித்தரவர் நூறுபேர்கள் சிறப்பாக வங்
கிருப்பார் தவயோகத்தில், நேரேதானவர்கள்முகந்தன்னிலின்றேன்
நிஷ்கரமாயெந்தனையும் நிமிர்ந்துபார்த்தார், சேரேதானிவ்விடத்தில்
வந்ததென்ன சிறியதோர்பாலகனே சொல்லென்றாரே. 310

சொல்லென்றார் சித்தரெல்லா மொன்றாய்க்கடி சூழ்ந்துகொ
ண்டாரெந்தனையும் கிட்டிவந்து, கல்லென்றகல்லோடே யான்பயந்து
கர்த்தாவாங் காலாங்கி நாயர்தம்மை, புல்லனாச்சிறியனும் யாநினை
ந்து புத்தியுடன் தைரியங்கள் மிகவுண்டாகி, வெல்லவே சித்தர்களை
யடிபணிந்து விரும்பமுடனென்பேரு போகரென்றேன். 311

போகர்நான் குளிகையிட்டு சேனம்விட்டுப்பொங்கமுடன்மேரு
கிரி தன்னைக்காண, வேகமுடனாலுவரை யேறிவந்தேன் வேதாந்த
மாயதனையே காணவில்லை, ஆகமுடன்வடிவேலர் தன்னைக்கண்டேன்
யுற்றதொருபதுமைமுகம் சேர்வைகண்டேன், சாகமுடன் சித்த
ருடதெத்துகண்டேன் சண்முகத்தின்சூலமுதல் மயில்கண்டேனே.

மயில்கண்டேன் சுப்பிரமணியர் தன்னைக்கண்டேன் வாகான
பதுமையொன்று வங்கேகண்டேன், ஒயிலுடனேபதுமையுபதேசங்
கேட்டேன் ஓங்காரசத்தமது காதிற்கேட்டேன், வெயிலுடனேபனி
முகமுந் திசைகள்மாறிவெட்டவெளிசின்மயத்தின்சோதிகண்டேன்,
சூயிலுடையசத்தமது பதுமைகூற கொற்றவரே தமதிடத்தில் வந்
திட்டேனே. 313

வந்திட்டேனென்றலுமே வார்த்தைசொன்னேன் வாராக எந்த
னுக்கு கிருபைகூர்ந்தார், முந்திட்டசாபமதை நிவர்த்திசெய்துமொ
ழிந்திட்டார் மாநிலத்தில் போகவென்றார், பிந்திட்டயடியேனுஞ்சித்
தர்முன்னே பேசினென்வெகுவாக வாதுசெய்தேன், தந்திட்டாரெந்
தனுக்கு சாத்திரங்கள் சதகோடிவித்தைகளை யறிந்திட்டேனே.

அறிந்தேனேமேருவுக்கு தென்பாகத்தில் அஷ்டவிதசித்தர்கள்
தானங்கிருந்தார், பறிந்திட்டயவர்களைநான்தெரிசித்தேதான் பாங்கு
டனே யவரிடமும் வணங்கினேனேன், சறிந்திட்ட சாத்திரங்கள்மிக
வுஞ்சொன்னார், சரிகைகிரியோகமுதல் யாவஞ்சொன்னார் சூறிந்
திட்டவஷ்டாங்க யோகஞ்சொல்லி கொற்றவா நீயாரென்றெனைக்
கேட்டாரே. 315

கேட்டவுடன் காலாங்கி நாயர்தம்மைக் கிருபையுடன் ஈருன்பணிந்து நினைத்துயானும், தேட்டமுடன் சீனபதிதனிவீருந்து திறமான குளிகையது பூண்டுகொண்டு, வாட்டமுடன் மேருகிரிகாணவந்தேன் வாகுடனையாதரித்து கார்க்கவென்றேன், கூட்டமுடன் சித்தர்களுமொன்றாய்க்கடி கூறினார் ஞானோபதேசந்தானே. 316

சித்தர்கள் உளவுசொன்னது

தேசமாம்சாத்திரத்தின் தொகுப்பைக்கேட்டேன் தெளிவாகதாமுரைத்தார் வளவையெல்லாம், மோசயில்லை பென்றுசொல்லியென்னைநம்பி மொழிந்திட்டார் சித்தர்களின் மற்பபையெல்லாம், பாசமுன்கிட்டிருந்து யழைத்துப்போய் பாங்கானகிடாரமுதல்செயசூதத்தை, நேசமுடன்தானிருக்குஞ் செந்தூரத்தை நீட்சயமாயெந் தனுக்கு காண்பித்தாரே. 317

காண்பித்தார் சித்தர்தம்மை விட்டுநீங்கி கடந்துமேசிகரம்வரையேறலானேன், காண்பித்தார் மேருவுக்கு கீழ்பாகத்தில் கருவான மூலியுண்டு வேதையுண்டு, காண்பித்தார் குகைமுதலாமடங்கல்தம்மை கடியானசித்தர்முதலிருக்கும்மாற்கம், காண்பித்தார் சதகோடி ராமலிங்கம் கருத்துடனேதானிருக்குந் தலங்கண்டேனே. 318

தலங்கண்டேன்சதகோடி சமாதிகண்டேன் தாக்கான சித்தர்களின் பெயருங்கண்டேன், வலங்கண்டுகிடம்புரியாய் சத்திவந்தேன் வாகுடனே வர்ச்சனைகள் மிகவுஞ்செய்தேன், பலங்கொண்டசித்தருட சமாதிகின்றேன் படிசென்ற விங்கமதை பணிந்துநின்றேன், கலங்கொண்டு காலாங்கிநாயர்தம்மைக் கருத்திலேதானினைந்து கலங்கிட்டேனே. 319

கலங்கிட்டயெந்தனையும் கார்க்கவென்று கடிதான சமாதிதனிவீருந்தசித்தர், துலங்கிட்டசமாதிதனிவீருந்துகொண்டு துப்புரவாயெந்தனையும் தட்டிக்கட்க, விலங்கிட்டு யானுமது தூரநின்றவீருப்பமுடன் ஞான்பணிந்து போகரென்றேன், மலங்கிட்டு சமாதிதனிவீருந்தசித்தர் மாற்கமுடனுபதேசஞ் செய்திட்டாரே. 320

மேருவுக்குமேற்குசித்தர்மகுத்துவம்

செய்திட்டபிற்பாடு சிறியேன்தானும் சிறப்புடனேமேருவுக்கு குணபாகத்தில், செய்திட்டரிஷிகோடி சித்தரப்பா மெய்மறந்துதவநிலையில் நிற்கச்சுண்டேன், பொய்த்திட்டமில்லாத சித்தர்தம்மை பூதலத்தில்காண்பதுவு மறிதேயாகும், வைதிட்டால் குற்றமில்லையென்றுசொல்லி வாகுடனையவருகில் நின்றேன்பாரே. 321

பார்க்கையிலேசித்தர்முனி ரிசிகள் தாமும் பாருடனே யெந்த
னையாரென்றுகேட டார், மேற்கையிலே யிருந்ததொருசித்தர்தம்மை
மேன்மையுடன் றுள்பணிந்து வணக்கஞ்சொன்னேன், காற்கேவ
வேண்டுமென்று காலாங்கிதம்மைக் கருத்திலேதானினைந்து குனி கை
பூண்டு, தீற்கமுடனென்பேரு போகரென்றேன் திறமையுடன்சித்த
ர்களு மருள்செய்தாரே. 322

அருள்செய்தாரெந்தனையு மழைத்துச்சென்று அனேகவிதரு
மான வுளவுஞ்சொல்லி, பொருளிருந்தகுகைமுதலு மறுமங்காட்டிப்
போக்கானவழிதுறையு மிகவுரைத்து, இருள்சேர்ந்த பாரையதுதன்
னிற்சென்று யெழிலானபச்சமலைத் தன்னைக்காட்டி, இருள்சேர்ந்த
பொன்வளைந்தலமுங்காட்டி மூதண்டமானரசுக் கிணற்சொன்னாரே.

சொன்னாரே காஞ்சானமாமலையுங்காட்டி துரைகோடி ரவிவிளே
யுமிடமுங்காட்டி, மின்னேதான் கெம்பினிடவிளேவுஞ்சொன்னாமே
லானசிகரவரை முனையுங்காட்டி, அன்னேதானருமையுடன் சுனையு
ங்காட்டி அப்பனே கருமூலிவிளேவுங்காட்டி, பொன்னேதான் விளே
கின்றவாறுங்காட்டிப் பூதலத்தில் போகவென்ன விடைதந்தாரே.

கறுப்பு செந்தாமரை.

விடைதந்தாமேருகிரி மேலேசென்றேன் மிக்கானசித்திரக்கூட
ந்தன்னைக்கண்டேன், தடைமுகமார் தடாகமதில் யுஷ்பங்கண்டேன்
தாக்கான கருஞ்செந்தாமரையுங்கண்டேன், படைமுகமாம் ராட்ச
தார்கூட்டமுண்டு படியோரம் யாராலும்கிட்டவொண்ணு, சடைம
ரமாஞ் சவ்வாதுமரமுங்கண்டேன் சந்தணமாம் விருட்சமுடன்மரங்
கண்டேனே. 325

மரங்கண்டேன் நிறங்குலைந்தேன் மேருதன்னில்மகுத்துவங்கள்
சொல்லிமுடியாதுகண்டீர், வரங்கொண்டசித்தர்களு மங்கேயுண்டு
வடிவானசெம்புரவி பொன்மானுண்டு, நிறங்கொண்ட கரும்பசவு
காமதேனு நெடிதானசெம்புலிக ளனேகங்கண்டேன், தரங்கொண்
டதேவதா விருட்சமுண்டு தழைதின்றால் தேகமது கற்பமாமே.

கற்பமுண்டசித்தர்களு மனேகமுண்டு காலவரை கோடிவரை
யுகாந்தகாலம், கெற்பமுடன்சமாதியிலே நிற்குகொண்டு தேவதா
பூசையுடன்சிரங்குனிந்து, விற்பனராய் சாத்திரங்கள்யாவுங்கொண்
டுவேதாந்த தாய்தனையே மனதெண்ணி, பொற்புடனேதான்பணி
ந்து சதாநிர்த்தந்தான் போற்றி யஞ்சலிசெய்து புகழுவாரே. 327

புகழானவஞ்சலியைக்கண்டயொனும் பொங்கமுடன் திரும்பியே மலையிற்சென்றேன், சகழானமண்டபமும் ஓடைகண்டேன் தாக்கா னசூரியாள் சந்திரனுங்கண்டேன், துகழானமுக்கடிகை கண்டேன் யானும் தோற்றவில்லைமறுபடியும்பரிதிகாணேன், மிகழானநட்சத்திர மிருபத்தேழு மிக்கவொருகடிகைதனில் கண்டிட்டேனே. 328

சித்திரகிரி பருவதம்.

கண்டிட்டமறுகாலும் படியிலேறிப் பார்ப்பதற்கு வென்மனங் கேளாமற்றான், துண்டிட்ட சித்திரகிரிபக்கஞ்சென்றேன் துரைகோ டிவழிகோடிதெரியவில்லை, கொண்டிட்ட மலையிலேறிப்போனேன் குறிப்புடனே தனிவாசல் தாளணைந்து, லிண்டிட்டகதவருகில்யானு ளுசென்று விருப்பமுடன் கைதட்டி நின்றேன்பாரே. 329

தட்டியாரென்றுயென்னைக்கேட்டார் தயவுடனே காலாங்கித னைநினைந்து, முட்டியுடன் றுள்பணிந்து வணங்கிநின்று முடவனும் போகரிஷியென்றுரைத்தேன், சட்டமுடன் குளிகைதழுண்டுகொ ண்சொங்கமாய் மேருகிரிகாணவந்தேன், திட்டமுடன் நெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் சிற்ப்புடனேபோதிக்கத் தொழுதிட்டேனே. 330

தொழுதிட்டசித்தர்முனி கோடாகோடி தோற்றமுடனெனைப் பார்த்து வாவென்றேதான், முழுதிட்டபாலகளை மேருகாணமுழுதி லும்வந்ததுனக்கு குற்றமல்லே, தழுதிட்டுவந்தவுனைச் சபிக்கவென் றுசட்டமுடன் சொல்லுகிறுமைந்தாவென்றார், அழுதிட்டே னப் போதுயென்னைப்பார்த்து அங்ஙனவேயாதரித்த மனங்கொண்டாரே.

மனங்கொண்டார் சித்தர்முனி சிலதுபேர்கள் மதித்துமே ஞா னேபதேசஞ்சொல்ல, சினங்கொண்டார் சித்தர்முனி சிலதுபேர்கள் சிறியெயென்பேறிற் கோபங்கொண்டார், கனங்கொண்ட சித்தர்களை வணங்கியானும் காலடியில்தொழுதிட்டேன் பலகாலுந்தான், தினங் கொண்டு யெந்தனுக்கு விசேஷஞ்சொல்லி திரளான துறப்புமுதல் காட்டிடாரே. 332

சித்தர்கள் சித்திக்கிரியைப் பொன்னுக்கிவிட்டது.

காட்டினார் சரங்கமுதல் குகைகள்யாவும் கருவானமறைப்புமு தல் யாவுஞ்சொல்லி, முட்டினார் சித்தரகிரிபர்வதத்தை முனையானமு லிகைகள்முழுதுழிசி, மாட்டினார் துருத்திகொண்டு ஆதிக்காட்டி ம தர்மேருசார்வப்பழுக்கச்செய்தார், நீட்டமுடன்போகரிசி யானும் பார்த்து நீனிவத்தில் மதிமயங்கிவிழுந்திட்டேனே. 333

போகர்வச்சிரகண்டி பெற்றது.

விழுந்திட்டவடியேனை ரிசிகள்பார்த்து விருப்பமுடன் மூர்ச்சையதுதெளியவென்று, அழுந்திட்டவெந்தனுக்குகளைகளீர அருமூலிசன்றனையே நசியமீயந்தார், எழுந்திட்டொனுமங்கே சரணஞ் செய்தேன் யெழிலானமறைப்புமுத லுளவுசொன்னார், முழுந்திட்ட தாவடவாம்வச்சிரகண்டி முடிமேலே தான்போட்டார் சித்தத்தாமே.

சித்தர்முனிரிசிகள்தவ யோகிதானுஞ் சிறப்பாக வெந்தனுக்கு வுபதேசித்து, கத்தனென்னுங்கைலாச மேருதன்னைக் காணவென்று சிகரம்வகைசெல்வதற்கு, சத்தமுடனடையாளங்கையிலீர் துசுகமுடனே மேருவரைக்கடந்துபோக, சத்தமுடன்றுனிருக்குங் குகையிற் சென்று சாங்கமுடன்போவதற்கு விடைதந்தாரே 35

விடைதந்தாரெந்தனுக்கு சித்தத்தாமும் வெளிப்பட்டேன் மேருகிரிவரையிற்சென்றேன், மடையுடனேசுனையுண்டு குகைதானுண் டுமாற்கமுடன் சித்தர்களோ கோடாகோடி, நடையுடனேயவர்களிடபாதஞ்சென்றேன் நாதாக்களிநுப்பிடமுந் துறையுங்கண்டேன், சடையுடனே ரிஷிதேவர்தவத்திலீற்க சாஷ்டாங்கம் பணிந்து தெண்டரிட்டேன்பாரே. 336

போகர் திரேதாயுக சித்தரைகண்டது.

பாரேதானவர்களிடம் பற்றிப்போனேன் பதிவாகதிருமுடியை சாய்த்துவின்றேன், சீரேதானெந்தனுக்கு கருவுசொன்னார் சிறப்பானமூலியுடவுளவுசொன்னார், நேரேதான்கிரதாயியுகத்திலப்பா நெடிதானசமாதியி லிருந்தோமென்றார், நீரேதான் பூலோகஞ் சென்று யானால் நேர்ப்புடனேயெமைகினைந்து துதியென்றாரே. 337

துதிக்கையிலே நீரினைத்தகாரியந்தான் துப்புரவா யொவ்வொன்றுஞ்சித்தியாதும், மதிப்புடனேயின்னமுண்டு மனைகசித்தர் மகாகோடிரிஷிமுனிவர் சொல்லப்போமோ, கெதிப்புடனே யவ்மனது நோகாமற்றான் கொண்டனைத்துக்கார்க்கவென்று மனதிலெண்ணி, நிதிப்புடனே சதாகாலம்பூசைசெய்து நேர்மையாய்வாழிவ வசனித்தாரே. 338

போகர் துவாபரயுக சித்தரைக்கண்டது.

வசனிக் கமோவுக்குகடைபாகத்தில் வாகனமுன்முண்டு குகைதானுண்டு, துசனிக்கருஞ்சரமரைமாமுமுண்டு துடியான் கருநெல்

லீமரமுமுண்டு, தசனிக்கவேலக்காய் மாமுமுண்டு தாக்கானகருவே
ங்கைவிருட்சமுண்டு, குசனிக்கமடைபொன்று வரொன்றுண்டுகுறு
ம்பாரம்சித்தர்களைக் கண்டேன்தானே. 339

தானுனித்தர்களில் குருக்கள்மார்க்கம் சதகோடிசூரியர்போல்
பிரகாசிப்பார், தானுனவாற்றருகேவந்துநிற்பார் கருவான சாத்திரங்
கள் தர்க்கஞ்சொல்வார், பாணுனிவியோகந்தன்னைச்செய்வார் பாங்
குடனே மனோலயத்தை தாவிநிற்பார், தேனுனவமுந்தமது முண்டு
சித்தர் தேததமுடன் வாசமது செய்வார்பாரே. 340

போகர் ஆத்தாளகிரி கண்டது.

பாரானமேருகிரிதன்னைவிட்டு பாங்குடனே குளிகைதனை பூண்
டுகொண்டு, நேரானவாஸ்தான கிரிவயக்காண நேர்மையுடன் விடை
பெற்றுவந்தையானும், காரானமலைதனிலே யேறிப்போனேன் கண்
டேனேசித்தருட சமாதிதன்னை, நேரானவெட்டவெளி தன்னைக்க
ண்டு நின்றிட்டேனொருவரையும் காண்கிலேனே. 341

காணவேவென்மனது கலங்கும்போது கண்டேனே சித்தொரு
வர்முன்னேநிற்க, தோணவேகாயாதி கற்பங்கொண்டதோரான சித்
தொருவர் மாயாசித்து, காணவேவென்னெதிரில் ரூபங்கொண்டுநளி
னமுடன் ருண்சயிக்கவந்தயென்னை, பாணம்போல்வீகாபமதைதான
டக்கி பட்சமுடனுபதிசஞ் செய்திட்டாரே. 342

செய்யவேயெந்தனுக்கு தீட்சைமரீர்க்கம் செப்பினாடியேனும்
பிழைக்கவென்று, பையவே சித்தொருவராயிரம்பேர் படைகூட்டந்
தன்னுடனேசூழ்ந்துகொண்டார், தொய்யவேவடியேனுந் திகியிடை
ந்தேன் தோன்றவில்லையெந்தனுக்கு யென்னசெய்வேன், வையவேய
டியேனும்காலாங்கிதம்மைவரங்கொடுக்கமனதிலேநினைத்திட்டேனே.

நினைத்திட்டேனென்சாமி குருவேயென்றேன் நினைத்ததொரு
வண்மைதனையறிந்துகொண்டார், முனைத்திட்டுசித்தரெல்லாம் வென்
னைப்பார்த்து முழியிரட்டிகாலாங்கி னினைத்தாயல்லோ, கனைத்திட்டு
மனோலத்தை யறிந்துகொண்டார் காலாங்கிராயனுடைசேஷனென்று
புனைத்திட்டுவென்மீதில் பட்சம்வைத்து புகழ்ச்சியுடன்கொண்டனை
த்தாரென்னைத்தானே. 344

என்னையெகொண்டுசென்று குகைக்குள்வைத்து யெழிலான
வித்தைகளைக்கற்பித்தேதான், பொன்னையே யிருக்குமிடந் தானுங்
கண்டு புகழானவதிசயங்கனெல்லாங்காட்டி, தன்னைமேல்குருவர்க்கமு

ன்றேகுட்டி தயவாகவுயிர்கொடுக்கு மூலிசொல்லி, பின்னையேபோக வெனக் குறுதிகுறி பிழையென்று வுத்தாரஞ் சொல்லிட்டாரே.

சொல்லவேவிடைபெற்றுப் படியிறங்கி சூட்சமுடன் குளிகை தனை பூண்டுகொண்டு, மெல்லவேயடிநோக்கித் திரும்புப்போது மே லான ரிஷியொருவ ரங்கிருந்தார், வெல்லவே யாரென்று யென்னைக் கேட்டார் வேகமுடன் ருன்பயந்துபோகரென்றேன், புல்லவேயென் வந்தாய் குகைதான்மீது பொல்லாதமனுஷர்கள் வரலாகாதே.

போகர் செத்தவரை எழுப்புவதை தடுப்பது

ஆகாதயிக்கிரியி லேன்தான்வந்தாய் ஆக்கினைகள்மிஞ்சிவிடுமு ந்தனுக்கு, சாகாதுவாமூலி சித்தர்தந்தார் சாபமதுகொடுத்துவிட் டேன் போபோவென்றார், போகாதமற்றதொரு வித்தையெல்லாம் பொங்கமுடனுனக்களித்தோம் சாபமில்லை, நோகாதுசித்தர்பத்தர் மனம்வேகாமற்றான் மேதினியில் தந்திரமாய் நடந்துகொள்ளே

கொள்ளவேவெகுதொடி மனுக்கள்தாமும் குவலயத்திலுன்னை யொரு சித்தனென்பார், மெள்ளவேசெத்தவரை யெழுப்பும்வித்தை மேதினியில்தள்ளுவது மெத்தநன்று, துள்ளவே லோகமெல்லாஞ் சித்தாய்ப்போகும் சூட்சத்தை; யொருவருக்குஞ் சொல்லப்போ மோ, அள்ளவேவனைகவித் வித்தையெல்லா மன்புடனே யுனக்கிய் ந்தோம் பிழைபோவென்றார்.

348

கெண்டபேரண்டரிஷிபட்சி போகரைக்கண்டது

போவெனவே விடைபெற்றுப்படியிறங்கி பூதலத்தில் யான்வா வேநோக்கங்கொள்ள, காவெனவே கெண்டபேரண்டபட்சி காண வேபெந்தனையுந் தகையமர்த்தி, சாவெனவேயுன்னை நானிப்போதல் லோ சபிக்கவேவந்தேனென்றவாருகில்வந்து, கூவெனவேசத்தமிட்ட தொனியுந்கேட்டு கோடிவரைப்பட்டியங்கே சூழலாச்சே.

349

சூழவேநான்பயந்து நடுநடுங்கிசொல்லவொண்ணு திகிலுடனே யேக்கங்கொண்டு, தாமழவேமூர்ச்சை யுடன் மீழ்விழுந்து தடுமாறி திசைமாறி நினைவுகெட்டு, ஆழவேயடியேனு மிருக்கும்போது அங் னனவே கெண்டபேரண்டபட்சி, மீளவேயெந்தனுக்கு சஞ்சிமூலி யின்பமுடன் ருன்கொடுக்க பிழைத்தேன்பாரே.

350

பிழைக்கையிலே யெந்தனையும் பட்சிபார்த்துப் பிரியமுடன் யாரப்பாவென்றுகேட்க, அழைக்கையிலேயானுமங்கேகிட்டிப்பாய்

அன்பானபட்சியிட மருகில்வின்று, தழைக்கவே வென்பேரு போக ரென்றேன், தயவுடனே யிக்கிரியைக் காணவந்தேன், முழக்கையுட ன்சித்தர்முனிரிஷிகள்கூடி முக்கியமா யுபதேசஞ் செய்திட்டாரே.

செய்யவேவிடைபெற்று குளிகைபூண்டு செயலுடனேமானிடர் கள் பிழைக்கவென்று, மெய்யவே மேதினியில்போறெனென்றேன் மிக்கானபட்சியு மெனைத்தடுத்து, பையவேயெந்தனுக்கும் பிழைக்கு மார்க்கம் பலவிதமாந் தொழிலனைத்து முறைக்கலாச்சு, உய்யவேகா யாதிகற்பங் கொண்டேன் வற்பனமாம் வைப்புமுதல் தெரிந்திட் டேனே. 552

போகருக்கு பட்சியுபதேசம்

தெரியவேபட்சியுட யுபதேசத்தால் தேசத்திலுள்ளதொருமா ற்கமெல்லாம், புரியவேயெந்தனுக்குக் காண்பித்தேதான் பூலோகம் போவதற்கு விடையுந்தந்து, சரியவேகிரியைவிட்டுக் கீழிறங்கிசாந் தமுடன்வந்துநிற்கும் வேளைதன்னில், உரியவேபொன்பட்சி வொ ன்றுகண்டேன் வுத்தமனேவதன்பெருமை சொல்லக்கேளே. 553

போகர்பொன்பட்சியைக்கண்டது

சொல்லவே பொன்பட்சிக் கண்டேன்யானும் சத்தமுடனத னருகில் வந்துநின்றேன், வெல்லவே யெந்தனையும்பார்த்துமேதான் மேதினியில்யாரென்று யென்னைக்கேட்க, புல்லவேயென்பேரு போக ரென்றேன் புகழானமேருகிரிக் காணவென்று, மெல்லவேகுளிகை யதுபூண்டுகொண்டு மேதினியிலிட்டமல்லோ வந்திட்டேனே. 554

வந்திட்டேன்யென்றலுமே யென்னைப்பார்த்து வணக்கமுடன் யென்பேரில் கிருபைவைத்து, பொந்திட்டியென்னுடனே வாவென் றென்ன பொலிவாகப்பட்டியுடன் குளிகைபூண்டு, பந்திட்டி யான்ப றந்தேன் பட்சிமாற்கம் பாகுடனேகடலோரம் போயிருந்தேன், தந் திட்டதெந்தனுக்கு வாணிமுத்து தாச்சானமாலையது பூண்டேன் பாரே. 555

பூண்டேனேகடலோரம் விட்டுநீங்கி பொங்கமுடன் மேருவரை யேறிப்போனேன், மீண்டேனேகானாறு குகைதான்தாண்டி மிக்கான சுனைமுதலுங் கண்டேன்யானும், தாண்டியேமேலவரை யேறிப் போனேன் தடாகமுண்டு வதிசபங்கள் கண்டேன்யானும், வேண்டி யேதவசுடனேரிஷிகள்கோடி விரைவானசெந்நிறக் கொக்குமாமே.

போகர் அதிசயம்பார்த்தது

கொக்கான சிவந்ததொரு காக்கைகண்டேன் குயிலுடனே மயி லாடல் பாடக்கண்டேன், மிக்கான செம்புடியும் பசுவங்குடமேன்

மையுடன் தடாகமதிலிருக்கக்கண்டேன், வெக்கான புகையுடனே பணிகள்தனில் வெள்ளாணைய்யந்தவரும் வண்மைக்கண்டேன், சுக்கானபாறைதன்னில் பொன்னுங்கண்டேன் சூட்சமுடனாளியுடமிருகந்தானே.

357

தானுனகல்லாணையானுங்கண்டேன் தாக்கானசிங்கமுதல்வங்கைகண்டேன், பாணுபடிகமென்ற நதியுங்கண்டேன் பாங்கானகெம்பாறு குகையுங்கண்டேன், வைணுசஞ்சீவி மூலியுண்டவெளியான செந்தூரக்காலுமுண்டு, மாணுனகுளத்தருகே சமாதிகோடி மதிப்பானசித்தர்களைக் கண்டிட்டேனே.

358

கண்டிட்டேன்சித்தர்களை வணங்கியானும் கைலாசம்பார்க்கவென்று களிப்பாய்வந்தேன், கண்டிட்டேன் பொன்கருடன் வெள்ளைகாக்கை கண்காணுபச்சைமலை சித்தர்கண்டேன், கண்டிட்டேன் ரிஷிமுனிவர் ஞானிகண்டேன் காலாங்கிராதரையான் மனதிலெண்ணி, கண்டிட்டேனவர்பாதம் பணிந்துனின்றேன் கட்டாட்சித்து வேந்தனுக்கு வருள்சொன்னுமே.

359

அருசொன்னார் வேதாந்தமெனக்களித்தார் அப்பனே சூட்சுமத்தின்நேர்மைசொன்னார், பொருள்சொன்னார் சித்தர்களின் மறைப்புமார்க்கம் பூட்டினார்கருதிறை மறைப்புயாவும், இருள்சேர்ந்த காட்டகத்தி லெண்ணைக்கொண்டு யேற்றமுடன் காயாதிகற்பந்தன்னை, தெருளுடனேகூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் திறமானவித்தைதன்னை தெரிவித்தாரே.

360

தெரிவித்தாரஞ்சனங்கள் மாரணங்கள் தெளிவானமோகனங்கள்வசியம்பாவும், புரிவித்தார்வாதமுதல் யோகமார்க்கம் புகழான ஸ்தம்பபனமுமோகனந்தான், பரிவித்தார் தேவதைகள் வருகுமார்க்கம் பாங்கானசெப்பிடுநல் வித்தைமாற்கம், அறிவித்தார் கோகாணசாலமாற்க மகத்தானபிரமவித்தை மதித்தானே.

361

அநீதமாம்சகலசித்து வஷ்டசித்து அன்பானலோகமதில் பொடிகள்வித்தை, கதீதமாஞ்சக்கரங்கள் காணமாற்கம் கண்கட்டி வித்தைமுதல் சாலமாங்கம், பதீதமாம்பச்சிலையில் வித்தைகோடி பகற்காலநட்சத்திரக்காலவித்தை, துரிதமுடன் மேகத்தில் பறக்கும்வித்தைசூட்டினுரெந்தனுக்கு சூட்சம்பாரே.

362

சூட்சமுடன்மோடியிலணந்தங்கோடி சொல்லவொண்ணா பரிசுனங்கள் தூம்பரவேதை, மாட்சமுடனுழ்விடுவ தீதவித்தை மகத்தானகாலிகாஷாயமாற்கம், ஆட்சானவித்தைகளில் துரைகள்கோடி

அப்பனே கூறவொண்ணு குறளிவித்தை தீர்க்கமுடன் தந்திரமாயன
ந்தம்போககு தீறமுடனெயமக்களித்தார் தெளிவாய்த்தானே.

போகர்திருப்பாற்கடல் கண்டது.

தெளிவானகடல்முக்கமாஞ் சாகரத்தில் திறளானமாயவனும் க
டந்தரீராம், கனிவானவெண்ணெயது மெழுக்கைப்போல கடலோரம்
பாறைகள்போல் மிதக்கும்வண்ணம், மொலிவான நவகோடிரிஷிக
ளப்பாமுயற்சியுடன் கரையோரந் தவமிருப்பார், வெளியானசமாதி
யிடம் சென்றுபோனேன் விருப்பமுடன் எந்தனை யாரொன்றாரே.

ஆரென்றுகேட்டவுட னடியேன்தானும் அங்ஙனவே யடிவண
ங்கிதாழ்மைகொண்டு, ஊரொன்றுந்தெரியாமல் குளிகைபூண்டு வுத்
தமனேதேசம்விட்டு தேசம்வந்தேன், காரென்றுயெனைக்கார்க்க யே
ழ்மைகொண்டு கர்த்தாவேகதியென்று சரணஞ்செய்து, மேரொன்ற
கிரியைவிட்டு மேற்புரத்தில் மேன்மையுடன்காணவந்தேன் போகர்
தானே.

365

நான்தானே போகரென்றேன் காலாங்கிதம்மை நலமுடனேதா
னிந்து தொழுதிட்டேனே, பாங்கானவென்மீதில் கிருஸ்பவைத்து
பாகமுடன் யோகத்துக்குறுதிசொன்னார், மாந்தோலிலாசனத்தினி
லிருந்து மாற்கமுடன் சித்தரைப்போ லுருவங்கொண்டு, மேன்மை
யுடனுபதேசம்யாவுப்பெற்று மேதினியில் பிழைக்கவென்று வந்திட்
டேனே.

366

வந்திட்டேன் சீனபதிதன்னிற்சென்றேன் வாசுடனே கற்ற
தொருவித்தையெல்லாம், தந்திட்டேன்மாணக்கன் பிழைக்கவென்
றுதாரணியிலெந்தனையு மெச்சியேதான், குந்திட்டேன் சீனபதிமார்
க்கமெல்லாம் குறிப்புடனே சாலமிகச்செய்தேன்யானும், முந்திட்ட
தேசாதிதேசமெல்லா முயற்சியுடன்ருன்திரிந்து வந்தேன்பாரே.

பாரேதான்விளக்கொளிதான் கையிலேந்தி பாழ்கினற்றில் செ
ல்லுகின்றபான்மைபோல, சீரேதான் சகலமுந்தானறிந்து சீர்தப்பி
யிருட்டுவழிசெல்லல்போல, நேரேதான் சகலமுந்தானறிந்து கெடி
தானவித்தைதனைக் கற்றுமென்ன, கூரேதான்யோகத்தின் மாற்கங்
காணார் குவலயத்தில் கோடிபேர் காணலாமே.

368

காணலாம்காயாதி கர்ப்பங்கொண்டோர் காசினியில் விழலாக
ப்போனபேர்கள், மாணவே சிவபோகந்தன்னிற்சென்று மாண்டிறந்
தோர்கோடானகோடிபேர்கள், தோணுதசரக்கெடுத்துச் சுழலைநட

ந்துகொல்லுலகில்மாண்டவர்கள்கோடாகோடி, காணவே சாத்திரங்
கள்பார்த்துக்கெட்டு நலமிழிந்துகுறுக்குவழிப்பாவார்தாமே. 369

சிறுகண்ணகவேதை

தாமேதான்நாகமது பலமேவாங்கிதாக்கான யிலுப்ப ரெய்யில்
வுருக்கிச்சாய்த்து, நாமேதான்கெந்தி யொருபலமேவாங்கு நலமான
ரசமதுதான் பலமேதூக்கு, வேமேதான்பழச்சாறு தன்னுலாட்டி வி
ருப்பமுடன்றுரைத்துக் கவசஞ்செய்து, போமேதானாவிதனில்
காயப்போடு பொங்கமுடனோட்டிவிட்டு சீலைசெய்யே. 370

செய்துமேகுக்குடமாம் புடத்தைப்போடு சிறப்பான படமாறி
யெடுத்துப்பாரு, ரைதுமேகளங்கினுட மார்க்கந்தன்னை நாதாக்கள்
தங்களால் சொல்லப்போமோ, வெய்துமேகளங்குடனே சூதஞ்சேர்
த்து ஹிருப்பமுடன் பரிசரியாய்கூட்டியேதான், கொய்துமே தாளக
மும்கணக்காய்கூட்டிக் கொப்பெனவே செயநீராலரைத்திடாமே.

அரைத்துமேமேருவென்ற சும்பிக்கேற்றி அப்படினேவாலுதை
யிலெரித்துமேதான், திரைத்துமே குப்பியைத்தான் சிலாகையிட்டு
த்திறமுடனே பார்க்கையிலே சிவப்புமெத்த, யரைத்துமேசெந்தூர
ப்பதனம்பண்ணு பாங்கானவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, மு
றைத்துமேதானுருக்கி குருவென்றியமுதிர்வானமாற்றதுவு மெட்ட
தாமே. 372

எட்டானமட்டமதுநாலதாகும் யெழிலானதங்கமது வென்று
சேர்த்து, தட்டானமுசைதனி லுருக்கிதிரு தாக்கானவாரடித்துப்பு
டத்தைப்போடு, கட்டானதங்கமது ஹிரண்டுக்கொன்று கருவ: னபு
டத்தங்கம் நயப்புகாணும், கிட்டானவேதையிது சித்தர்வேதை கெ
டிபானரிஷிமுனிவர் செய்வார்தாமே 373

மிருதார்சிங்குவேதை.

தர்மமாமிருதாரு சிங்கிசேர்தான் தயவானசெவ்வாலம் பழந்தா
ன்கொண்டு, பூமானதேங்காய்போலரைத்துருட்டிப்பொலிவான சிங்
கியைத்தான் பொதிந்துமுடு, கரமானசீலையது வலுவாய்ச்செய்து க
னமானபுடமதுதான் போட்டாயானால், வேதானசிங்கியது கட்டுப்
போகும் வெடியானயுப்பதுவுங் கூடகூட்டே. 374

கூட்டியேதுருசுடைய சுன்னந்தானும் குணமான சிங்கியுடன்
ச மனய்ச்சேர்த்து, மாட்டிகமாய் தானரைப்பாய் செயநீராலே தாழ்

வாகப்பில்லைத்தட்டிக் காயவைத்து, மாட்டிகமா யோட்டில்வைத்துச் சிலைசெய்து மகிழ்ச்சியுடன் காயவைத்து புடத்தைப்போடு, நோட்ட கமாயாறியபின்னெடுத்துப்பாருகொடிதானசெந்தூரங்காணலாச்சே.

காணவேசெந்தூரம் களஞ்சிதூக்கு கருவானவெண்காரம் காற் கழஞ்சி, தோணவே யிரண்டுமொன்றாய் தானரைத்து துப்புரவாய்ர விதனிலே சரியாய்த்தாக்கி, மாணவேமூசைதனில் செம்புருக்கிமிதிப் புடனே கிராசமுதுதானேயிவாய், பாணம்போல்செம்பதுவு மூறலீக் கிபசுமைநிறம் செம்பெர்ன்னுநிறமதாமே. 376

நிறமானசெம்பதனை யெடுத்துப்பார்க்க நெடிதான ஆறலதுவற் றப்போச்சு, திறமானதங்கமிரிக் செம்புசேர்த்து திறலான மூசைத னிலுருக்கிப்பாறு, கறமர்ன்மாற்றதுவுமெட்டதாக்குங் கருவானவெ ள்ளியது கணக்காய்ச்சேர்த்து, உறவான்வாறடித்துப்புடத்தைப்போ டு உத்தமனே பசுமைநிறமாகுமாமே. 377

பொன்னிமினை வேதை

ஆம்பாசெர்துக்கிறென் நிமினைவேதை அப்பனே மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, தாம்ப்பாப்புகமென்ற நிமினைதன்னை தாரணியில் தேர்த்தெடுத்துதாம்பரத்தில், வேம்பாபூதமதுகூடச்சேர்த்து விரு ப்பமுடன்றானரைத்து தாம்பூரத்தில், போம்பாப்பிழச்சாற்றிலரைத் துமைபோற் பொங்கமுடன் சார்தமதாய்ப் பூசிப்போடே. 378

போடவேவிதனிலே காயவைத்துப் பொங்கமுடன் வகல்தனி லேவைத்தமூடி, நீடவேலைபதுவலுவாய்ச்செய்து நேர்ப்பானபுடய துதான்கோழியாக, காடவேகனவாறிபெடுத்துப்பாரு கணமான் செ ம்பதுவுமூறவற்று, மூடவேதங்கநிறம் போலேயாகும் முயற்சியாய் வேதையிது சொல்லொண்ணாதே. 379

சொல்லவேசெம்புதனை யெடுத்துப்பாறு சொக்கமுடன்சொகு சாவிநிறப்போலாகும், வெல்லவேசெம்புவித்தை யெவர்தான்செய்வா ர்வேதாந்ததாயினதுவருளினிலே, யுள்ளவேகுளிகையது பூண்டுகொ ண்டு புக்கினேன் தேச தீவார்தாங்கள், சொல்லவேயான்சென்று கற்ற வித்தை செகத்திலே மானிடர்கள் பிழைக்கத்தானே. 380

நீலவாந்தையிலம்

பிழைக்கவேயின்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன் புகழானவராக மொன்றுபிடித்துவந்து, குழைக்கவேதுருகடனேகாந்தார்தூம் குண

மான கெந்தியுடன் தாளகந்தான், மழைச்சுவேலிங்கமது வீரந்தர்
னும் மகத்தானபூமுடன் கெவுரிவெள்ளை, தழைக்கவே துத்தமது
குதந்தானும் சார்பானசாரமது தானுங்கூட்டே. 381

கூட்டவேசரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி குழறவேகுழியம்மி
தன்னுலாட்டி, தாட்டிகமாய்தான்பொடித்து வராகந்தன்னில தாக்
காகத்தான்கீறித் தூவிதூவி, மாட்டிமையாய் வராகமதைசாடியிட்டு
மதிப்புடனேமேல்மூடி சீலைசெய்து, நோட்டமுடன் மண்மறையில்
புதைத்துப்போடு நோக்கானமண்டலந்தான் சென்றுபாரே. 382

சென்றுபார்ப்புவதுவு மிகவேயாகி சீரானபரும்புழுவும் சிறிய
தாகும், வென்றுபார்ப்புவெடுத்துச்சேரவுக்குள் விருப்பமுடன் தான்
டைத்துச் சீலைசெய்து, பன்றாகவென்னீரிற்பிடித்தாயானல் பாங்கா
னநீலநிறத்தயிலமாகும், குன்றானதயிலமதை யெடுத்துப்பாருகொற்
றவனேடவனிலே தடவிப்போடே. 383

போடவேசெம்பினிலே தடவிப்போடு பொங்கமுடன்மாற்றது
வுயேழதாகும், நீடவேவெள்ளிதனிலாறதாகும் நெடிதானமட்டமது
வன்னியிறும், கூடவேபொன்னதுவுமாற்றுமெத்தக் குணமானதயில
மது சொல்லப்போமோ, பாடவேபோகரிஷி சொன்னமாற்கம் பாங்
கானமானிடர்கள் பிழைக்கத்தானே. 384

வெள்வங்கம்நீர்வாங்க

பிழைக்கவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் பேரானவங்கமது
சேரைவாங்கு, தழைக்கவேபாஷாணசருமாவோடு தாக்கானஇரசு
முட்டனே காடிக்காரம், எழைக்கவேவறுகை செய்நீர்தன்னால் ஏற்ற
முடன் தான்னரைத்து வங்கத்தின்மேல், குழைக்கவேபூசியதைத் தட்
கிப்பின்பு குழறவேகரியோட்டில் பொதித்துமூடே. 385

மூடவேகுக்குடமாம் புடத்தைப்போடு முனையானவங்கமது நீ
ரைவாங்கி, நீடவேதுய்யானுக்கொப்பதாகும் நெடிதானவித்தையிது
சொல்லப்போமோ, கூடவேவெள்ளிதனை சிலவுசெய்து குறிப்பாக
நிஷ்டையிலே யிருந்துக்கொண்டு, தேடவேசின்மயத்தை யாராயந்
தோர்ந்து சிவானந்தகிரியிலே நின்றதாக்கே. 386

கரிவங்கவெட்டை

தாக்கவேகரிவங்க வெட்டைகேளும் தயவானதானகமும் பலந்
தான்வாங்கி நோக்கவேமிருநாருகிவகிதானும் கொடிதாகத்தானரை
த்து வங்கத்தின்மேல், தேக்கனாவிதனிலே காயவைத்து திறமாகு

வோட்டிலிட்டுச் சிலைசெய்து, போக்கானகோழியென்றபுடமேபோடு
பொங்கமுடன்வெட்டையது யாகும்பாரே. 387

பாரேதானிப்படியே புடமேபத்து பாங்காகப்போட்டுவரபல
னைக்கேளு, சிரேதான்வங்கமது வெட்டையாகிச் சிறப்பாக நொருங்கி
யது மீறிற்கும், தூரேதான்வெட்டையது வொன்றேயாகும்துடியா
னசெம்பொன்று வெள்ளியொன்று, நேரேதான்தானுருக்கி யெடுத்
துப்பாரு நிலையானகளங்கம்போலாகுந்தானே. 388

தானுவெள்ளி யென்றகளங்குதன்னை தாக்கானகரியோட்டி
லுதிப்போடு, வேனுவெள்ளியது களங்குநீங்கி விருப்பமுடன்மா
ற்றதுவு மாறதாகும், கோனாமட்டமது நாலுக்கொன்றுகுணமான
தங்கமது வொன்றுகூட்டி, பாணாமாற்றதுவும்குதியாகிபழுப்பான
தங்கமது காணுந்தானே. 389

காணவேவுப்புக்கும் காவிக்கேகா கனமானவங்கமது தங்கமா
ரும், பூணவேசெகசோதிதன்னைப்பார்த்துப் பொங்கமுடன்சின்மய
த்தி லிருந்துகொண்டு, வேணவேசுடரொளியின் லபியைப்பார்த்து
மிக்கானவஷ்டாங்க யோகஞ்சென்று, ஊணவேகுருபதத்தை வணங்
கிப்போற்றி வுத்தமனெருமையம் பற்றினில்லே 390

லிங்கசெம்பு

நிற்கவேலிங்கமது பலமேவாங்கி நேரானமுலைபாலால் சுறுக்கு
தாக்கு, கற்பமுடன்மேனிச்சார் நாலுசாமம்கருவான தும்பைச்சார்
நாலுசாமம், வற்கமுடன்பழச்சாறு நாலுசாமம் வாகானவாமுள்ளி
நாலுசாமம், சற்கமுடன்பழச்சாறு நாலுசாமம்சார்வான குமரிச்சார்
சாமம்நாலே. 391

நாலானமுசுக்கைச்சார் சாமம்நாலு நலமானதைவேளைச்சாமம்
நாலு, காலானமுள்ளங்கிச்சாமம்நாலு கறுத்ததோர்துளசியதுசாமம்
நாலு, பாலானமேதிப்பால் சாமம்நாலு பாங்கானதேங்காபால்சாமம்
நாலு, வேலானதேனதுதான் சாமம்நாலு விள்ளவேநெய்யதுதான்
ஜாமம்நாலே. 392

சாமமாஞ்சருக்குடனே கட்டிப்போகும்சார்வான லிங்கமதுமெ
ழுகிலோடும், தாமமாஞ்சரக்குவகை சொல்லக்கேளு தருக்கானவா
ப்பொடியுஞ்சிங்கிதானும், காமமாஞ்சருமாவுஞ் சாரந்தானும். கடிதா
னபடிகாரம் யுப்புமாகும், பூமமாம்வகைக்கொருபலமேவாங்குபொங்
கமுடன் குமிக்கல்லில் பொடித்திடாபோ, 393

பொடித்துமேவறுவகை செயரீர்தன்னால் பொங்காமல் தானைப்பாய்சாமம்நாலு, துடுப்புடனே தானரைத்து லிங்கத்தன்னில் தொகுப்பாகக்கவசித்துக்காயவைத்து, கடிப்புடனேகாவிக்கற் சீலை செய்துகருவாகக் குழிவெட்டிமுழந்தாரீளம், மடிப்புடனேவுமிகொட்டிலிங்கம்வைத்து மதிப்புடனே புடம்போடச்சுக்கடிப்போமே.

கட்டியதோர்லிங்கமதை தானெடுத்துக்கணக்காக வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று திட்டமுடன் ருன்கொடுத்து வருக்கிப்பாரு, தெணிவானமாற்றதுவுமேழதாகும், நட்டமென்ன பத்திலோர்தங்கஞ்சேர்த்து நயமாகவாரடித்துப்புடமேபோடு, சட்டமுடன்றுனெடுத்து யெடுத்துப்பாரு சார்வானபுடத்தங்கமாகும்பாரே. 395

பாரேதான்தங்கமதைசிலவுசெய்து பாசமென்னுஞ்சாகரத்தை விட்டொழித்து, சீரேதான்கும்பத்திலிருந்துக்கொண்டுசிறப்படனே வஷ்டாங்கஞ்சென்றுமேதான், கூரேதான்பீடம்திலிருந்துகொண்டு கோடானகோடிவரைமேலேயேறி, தீரேதான்சொருபுவென்ற கலை யிலின்று தீவிரமாஞ்சுழிமுனையைப் பற்றியேமே. 396

பூரக்கட்டுசிகிடைவதை.

ஏறவேபூரமென்ற கட்டைசொல்வேன் யெழிலான கேசரியின் பால்தாழி, கூடவேசாமமதுசருக்குத்தாக்கு குறிப்பானதொட்டியின்பாஷாணத்தால், தேறவேவறுவகைசெயரீர்தன்னால் தேற்றமுடன்றானரைத்துக்கவசஞ்செய்து, மாறவேவிதனிலே காயவைத்து மார்க்கமுடன்புடம்போடக்கடிப்போமே. 397

போமேதான்குக்குடத்தில் கட்டிப்போகும் போக்கானசரக்கனுவும் புகைத்துதீற்கும், நாமேதான்சொன்னபடிபூரக்கட்டைநலமாகமட்டமென்றபொன்தகட்டில், வேமேதான்வுமீரால் தானிழைத்துவிருப்பமுடன்தான்தகட்டில்பூசிப்பின்பு, காமேதான்காவிக்குள் சிழ்மேலிட்டு கருதாகபுடம்போடமாற்றாமே. 398

மாற்றானசெம்பதனில் தாக்கிப்பாரு மகத்தானசெம்பதுவும்களிம்புநீங்கி, கூற்றானகவளையது போலேகாணும் குணமாகுபழுப்புனிற்ம்குன்றிக்காட்டும், வேற்றானவெள்ளிதனில் வாதோகொஞ்சம் விரைவானதேகமதுங்காயகற்பம், ஆற்றானவாயுவென்ற தென்பதும் போம் அப்பனேபோகரிஷிகண்டதாமே. 399

கண்டபடிமாண்காள்பிழைக்கவென்றுகாசினியில்வெகுதூரம் சென்றுயானும், கண்டபடிமுறையெல்லாம்பார்த்துதேர்த்து காசினி

யில்பிழைப்பதற்குவெகுவாய்க்சொன்னேன், கண்டபடியென் னூலை மிகவும்பார்த்துக்கைகண்ட முன்னேரைநண்ணலாகி, கண்டபடிவுள வெல்லாம்பார்த்துத்தேர்ந்து பாரினிலே செய்கிறவன்வாதியாமே.

வீரக்கட்டு.

வாதியாம்வீரமதுபலமேவாங்கி வகுப்புடனேவில்வமது நாற்ப தாகும், பாதியாம்வில்வமதுபழத்தைக்கீறி பாங்காகத்தான்பொதி ந்துசீலைசெய்து, ஆதியாம்மண்மறைவில்புடத்தைப்போடு அப்பனே புடமதுங்கோழியாகும், வேமேதானிப்படியேபுடமேபோடு வெடி யானநாற்பது பழமுமாமே.

401

பழமானகாயதுவும் நாற்பதாகும் பக்குமாய்ப் புடம்போடக்க ட்டிப்போகும், கழமானவீரமதை வுமிரீ தன்னாய் கருவான பொன் மட்டம்தன்னிற்றுகி, குழமானபூங்காவிதன்னிற்குள்ளே பொதிந்து மேபுடம்போடத்தங்கமாகும், மழமானவீரத்தின்போக்குகோடி மகி தலத்தில் மெத்தவுமதிக்கப்போமே.

402

தாளக்கட்டு.

மதிக்கவேதாளகமோர் பலமேவாங்கி மகத்தான தும்பைச்சாற் குமரிச்சாரெர்க்க, சதிக்கவேபழச்சாற்றால் குறுகையாட்டி கவசமா யதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி, துதிக்கவேபத்தெருவில்புடத்தைப்போடு துலக்கமுடன்தாளகமும் கட்டிப்போகும், விதிக்கவேபிப்படியேபத் துபுடம்போடு விரைவானதாளகமும் கட்டிப்போமே.

403

கட்டியதோர்தாளகமும் பலமொன்றாகும் கதிப்பானகுதமுட ன்கெந்திதானும், திட்டமுடன்வறுகையாள் செயரீர்தன்னால் திற முடனேதானரைப்பாய் சாமம்நாலு, சட்டமதாய்பில்லையதுகாயவை த்துசார்வாகவில்லையது ஒட்டிலிட்டு, மாட்டமுடன் கோழியென்ற புடத்தைப்போடு மாற்கமுடன் செந்தூரமாகும்பாரே.

404

பாரேதான்செந்தூரம் பதனம்பண்ணு படி கமென்ற வெள்ளி செம்பில்பத்துக்கொன்று, நேரேதான் ருனுருக்கிச் செந்தூரத்தை நேராகதான்கொடுக்க வாங்கிக்கொள்ளும் சீரேதான் கரியோட்டி லுதிப்போடுசிறப்பாகமாற்றதுவுமெட்டதாகும்,சுரேதானாறுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து குறிப்பாகம்புடம்போடத்தக்கமாமே.

405

தங்கமதுபசும்பொன்னும்வரணமெத்ததயங்காது காயிக்குழுப் புக்கேகா, அங்கமுடன்வாதத்துங்குறுதிராச்ச அப்பனேசுதிதர்முனி செய்வாரப்பா, புங்கசித்தொட்டுடனே பெறுவதாகுப்போதமெட்

டுங்கொள்ளுவதும் ஞானியாவான், சிங்கமென்றகுருபீடம் பிரமபீ
டம் சிறப்பானசித்தருடமகிமைபாரே. 406

துருசுகளங்கு.

மகிமையாந்துருசுடைய களங்குமாற்கம் மகத்தான அவழுட
னேவைதைபாரு, மகிமையாமயமதுவும் வொன்றேயாகும்மதிப்பா
னதுருசதுவுமெட்டதாகும், மகிமையாமிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர்த்
துக்கொண்டுமாற்கமுடனமுரியிலுரைத்துக்கொண்டு, மகிமையாம்
சலந்தனிலேகழுவிப்போடு மாசற்றவயஞ்சேர்த்து சிவக்கும்நானே.

சிவப்பான வயஞ்சேர் துருசுதன்னை செழிப்புடனே சட்டித
னில்பரப்பிப்போடு, தவப்பான வாழைநீரதிலேவிட்டு தயவுகமுன்
றுநாள் ரவியில்வைத்து, கயப்பறவேகுதமதுளாவுக்கொன்று கலத
வேதானரைத்து மறுசட்டிட்டு, நயப்புடனேமேற்சட்டி மூடிப்போடு
நலமாகசீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. 408

செய்துமேயடுப்பேற்றி யெரிப்பாய்சாமம் செழிப்புடனே யா
றுவிட்டு யெடுத்துப்பாரு, ஐதமேசெந்தூரமாகும்பாரு நலமானா
சமதுதான் மேலேயேறும், கொய்துமேசெந்தூரம் நாலுக்கொன்றி
கொப்புடனேவெண்காரந் காலாய்க்கட்டி, பெய்துமே மூசையிட்டு
சீலைசெய்து பிலமாகக்காயவைத்துவுருக்கிடாயே. 409

உருக்கியேசெம்பானகளங்குதன்னைவுத்தமனேவங்க மிட்டுவூதி
த்தீரு, நருக்கியேகாரமிட்டுவுருக்கிப்பாரு நயமானசெம்பதுவுமாகும்
பாரு பெருக்கியேவெள்ளியது நாலுக்கொன்று பேரானசெம்பதுவு
வொன்றேசேர்த்து, பருக்கியேதானுருக்கி யெடுத்துப்பாருபதமான
மஞ்சளது மட்டந்தானே. 410

மட்டமது வைந்துக்கோர்த்தங்கஞ்சேர்த்து மயங்காமல்வாறடி
த்துப் புடத்தைப்போடு, திட்டமுடன் மாற்றதுவுமிகவேயாகும் திற
மானதுருசுடைய களங்குவேதை, சட்டமதாய் கண்டருட வேதை
மாற்கம் சாற்றவுமெவராலுமுடியாதையா, நடட்டில்லை யிவ்வேதை
பரிசவேதை நாதாக்கள் செய்யுகின்ற மாற்கம்பாரே. 411

மாற்கமாம்வேதையிது சுருக்குவேதை மானிலத்தில் தவயோ
கிசெய்வாரப்பா, தீற்கமுடன்போகநிலை தன்னிற்சென்று தெளிவா
கசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு மாற்கமுடபிராணனிலைசொருபம்பற்
றிபாகதிக்குநன்மனதாய் வொடுக்கம்பார்த்து, சேற்கமுடன் தி வி
யகலேதானிறுத்தி சிதம்பரத்தினடனவொளி காணுவிடே. 412

காந்தவேதை.

காணவேயின்னமொருமாற்கங்கேளு கருவானகார்தமதுஊசிக்
கார்தம், பூணவேதென்விட்டு வரைத்துமேதான் பொங்கமுடன்
மூசையிட்டு வருக்கித்தீரு, வேணவேசத்தெடுத்து சூதஞ்சேர்த்து
வீரப்பமுடன் செந்தியது காலாய்க்கூட்டி, மாணவேவறுவகைசெய
நீர்தன்னால் மாட்டாநாற்சாமமரைத்துப்போடே. 413

போடவேவிதனிலே காயவைத்துப் பூப்போல தானுதிர்த்து
பொடித்துமேதான், நாடவேகாசியென்ற குப்பிகொண்டு நன்மை
பெறசீலையதுவேமூஞ்செய்து, கூடவேகுப்பிக்குள் மருதையிட்டு
குறிப்பாகப் பலபத்தின் கலலால்மூடி, சாடவேசட்டிதனில் மண
லைக்கொட்டிச் சார்புடனேகுப்பிரடுமையம்வையே. 414

வைத்துமேமணல்கொண்டு மேலேசெம்மி வளமாகசட்டிகொண்
டு மூடிச்சீலை, சத்துமேபோகாமல் தீயைமூட்டி சாங்கமாய் தானெ
ரிக்கச் செந்தூரந்தான், முத்தமுடன் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்
கொன்று முயற்சியுடன் தான் கொடுக்க மாற்றுங்காணும், சத்த
முடன் னூதிப்பார் மாற்றேயேகு சூட்சமுடன் போகரிஷி
வறைந்ததாமே. 415

வரைந்தாரேமானிடர்கள் பிழைக்கும்வண்ணம் வரைந்திரங்கள்
குகைமுதலும்காணற்கண்டு, துறந்தாரேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு
துரைகோடி மலைகளெல்லாம் கண்டாராய்ந்து, பறந்தாரே மேருகிரி
மேலேசென்று பாராத் தாட்சியெல்லாம் பார்த்துமெய்ச்சி, மறந்தா
ரேசித்தரிடம் விடைகள்பெற்று மகுத்துவத்தைவெளியாக்கி மதிப்
பிட்டேனே. 416

அயச்செந்தூரவேதை.

மதிப்பிட்டே நின்னமொரு கருமானங்கேள் மாசற்ற மன
விரும்பு பலமோவைந்து, கதிப்புடனேபொடிபொடியாசன்னமாக
கண்டிடைக்கு கெந்தியொருபலமேபத்து, வெறுப்புடனேகையா
னின்சாற்றினுலே விளங்கவே நாற்சாம மரைத்துப்பின்பு, துதிப்
புடனேபில்லை தட்டிக்காயவைத்து துப்பிரவாய்சட்டிதனில் பில்லை
வையே. 417

வைத்துமேமேற்சட்டிக் குமரிச்சாற்றால் வப்பமுடன்தான்மூடி
சீலைசெய்து, வைத்துமேதானெரிப்பாய் நாலுசாமம் மயங்காமல்
யெடுத்துப்பார் செந்தூரந்தான் தத்துமேசெந்தூரந்தான்தனை
யெடுத்து தயங்காமல் மறுபடியும் கையான்சாற்றால், பொய்த்துமே
போகாமல் செந்தூரத்தைப் பொங்கமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்
நாலே.

நாலானசெந்தூரம் பில்லைத்தட்டி நலமாகரவிதனிலே காயவைத்து, மேலானசட்டிதனில் தான்பரப்பி விருப்பமுடன் பில்லைதனை மேலேவைத்து, பாலானசட்டிதன்னை கவிழ்த்துமுடிப் பாலகனே முன்போலச் சீலைசெய்து, சீலானவடுப்பேற்றி நாலுசாமம் சிவக்க வேதானெரிப்பாய் கமலமாமே.

419

கமலந்தானெரிப்பாயானபின்பு கருவாகயிப்படியே பத்துமுறை தாலும், விமலமாஞ்செந்தூர மிகவேசெய்து விருப்பமுடன்குப்பி தனில் பதனம்பண்ணு, புமலமாய்செம்புருக்கி நாலுக்கொன்று புக முடனே செந்தூரம் கொடுத்துவது, தமலமாம் ரவிதானுங்கட்டிப் போகும் தாக்கடாமதிதனிலே நாலுக்கொன்றே

420

ஒன்றானமதியடனே ரவியுஞ்சேர்த்து வுத்தமனேமாற்றதவும் பழுக்கும்பாரு, நன்றானதங்கமது யிரண்டுக்கொன்று நயமுடனே தான்கொடுத்து புடத்தைப்போடு, குன்றானபொன்னதுவு மேழதா கும் குணமானநயப்புடனே மின்னும்பாரு, அன்றானவயத்தினிட போக்கைச்சொல்ல அரனலு மயனலு முடியாதென்றே.

421

முடியானசெந்தூரம் வேதைப்போக்கு முனிசோடி ரிஷிமுத லோர் செல்வார்கோடி, வெடியானசெந்தூரம் கொண்டபோது விரு ப்பமுடன்வாயுவென்ற தெண்பதுபோர், தடியானசேகமது முருக் கேயேறி தாதுகருமிகவலுத்து யிரத்தமுண்டாம், குரியானசேத்து மத்தை யடுத்துப்போடும் குணமாகும் தேகமது பிறுகும்பாரே. ()

காயசுங்கிப்பம்

பாரேதானின்னமொரு பற்பங்கேளு பாங்கானசுங்கியொரு பலமேவாங்கி, சீரேதான்கோமியத்தி லுதிப்பின்பு செழிப்புடனே பசும்பாவி லரைத்துமேதான், நேரேதான்புடமதுவும் கோழியாக நேர்ப்புடனேதான்போட பற்பமாகும், கூரேதான்பற்பமதுக் கிடையேகுதம் குறிப்பாகத்தான்சேர்த்து வரைத்திடாயே.

423

அரைக்கவே வாராதாரச்சரக்கால் அப்பனேசெயரீராப்பெய்து கொண்டு, திரைக்கவே நாற்சாமமரைத்தபோது திறமானபற்பமதுக் கிணவேறுண்டோ, நிரைக்கவேபில்லைத்தட்டிக் காயவைத்து நிறமாகப் புடம்போட பற்பமாகும், முறைக்கவேசெயரீரின் போக்கச்சொல் வோம் முழுமக்களானவரு மறியத்தானே.

424

அரியவேவராதாரச்சரக்கை அன்புடனையமுரைப்போ மதித மாக, தெரியவேகாருடன்சாரந்தானும் திறமானதுருசுடனேசின்

தானும், புரியவேவெடியுப்பு கரியுப்புமாகும் புகழானயித்தனையும்
ராதாரம், சரியவேமாணக்காள் பிழைக்கவென்று சாற்றினுர்போக
ரிஷி தண்மைபாரே. 425

தண்மையாம்பற்பமது பண்மேதூக்கு சார்பானவெண்ணையது
தன்னிற்கொள்ள, வண்மையாங்காயமது யிருகிப்போகும் வாகான
தேகமது மின்னல்தோன்றும், குண்மையாந்தங்கமது வலுத்துப்போ
கும் குணமாக்கும்சின்கி து கூறப்போமே, நண்மையாய்காயமது கற்
றுணாகும் நாதாக்கள்செய்முறைதா னுண்மைபாரே. 426

வீரமெழுது

உண்மையாம்பீரமது பலமேவாங்கு ஒங்காமுள்ளதொரு விலா
ங்கைத்தேடி, கண்மைபாந்தயிலமது யிறக்கிக்கொண்டு கசடகற்றித்
தயிலமதை சுறுக்குதாக்கு, பண்மைபாம்பாற்சாமம் வறுக்குதாக்கு
பளபளத்தவீரமது மெழுக்குமாகும், தண்மையாம்பரியதுவுப்பத்துக்
கொன்று தாழ்ச்சியுடன்றுகொடுக்க வாங்கும்பாரே. 427

வாங்கியதோர்மெழுகெடுத்துப் பதனம்பண்ணு வரிசைபெற
வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, ஒங்கியேகொடுத்தாக்கா லேழு
காணு முத்தமனெதொண்டுபணி வேலைவாங்கு, பாங்குபெறமட்ட
மது நாலுக்கொன்று பக்குவமாய்பரியதுவு மிகவேகூட்டித் தூக்கி
யேதிரியாதே மைந்தாகேளு, சத்தமுடன் செய்துமல்லோ வழலை
பாரே. 428

போகர்சித்தர்வழலைமாற்கம் தடுப்பது

வழலையென்றால் வழலையது சொல்லப்பீர்மோ வளமாகநாதாக்
கள் பாடிவைத்தார், வழலையென்றால்சுந்தரனார் வழலையல்ல, வாரிஷி
யுஞ்சொன்னதொரு வழலையல்ல, வழலையென்றால்மச்சமுனி வழலை
யல்லவன்பானசட்டமுனி வழலையல்ல, வழலையென்றால்கோரக்கர்
வழலையல்ல வான்மீகர்பாடினதும் விழலையாமே. 429

ஆமேதான்கொங்கணரும் வழலையல்ல அப்பனே இடைக்காட்
டார் வழலையல்ல, தாமேதான்டமாகனார் வழலையல்ல தாக்கானசிவ
சிவாக்கியர் வழலையல்ல, வேமேதான்குதமுனி வழலையல்ல மிக்கான
புஜண்டரும் வழலையல்ல, நாமேதான்சொன்னபடி வழலைமாற்கம்,
மற்றுமுள்ள சித்தரெல்லாம் பாடினாரே. 430

பாடினாரிந்நூலில் சொன்னசித்தர் பழக்கமுடன்சொல்லவில்லை
மறைத்துப்போட்டார், பாடினார்பலபலவாந்துறைகள்சொன்னார் பக்
குவங்கள்யாதொன்றுங் கூறவில்லை, பாடினாவரவர்கள் நூல்கள்தன்

னில் பலபேர்கள்மறைப்புகளைக்காணவில்லை, பாடினார் துறைமுகமு
ஞ்சொல்லவில்லை பாடிக்கெட்டலைந்தார் கோடியாரே. 431

கோடானகோடிபேர் தூலைப்பார்த்துக் குவலயத்தில் கெட்டுவி
ட்டார்சொல்லப்போமே, கோடானகோடிபேர் குறுக்குப்பாதை கு
ணமுடனேசெய்யாமல் மாண்டுபோனார், கோடானகோடிபேர் காப்
பேடுதள்ளி குடிக்கெட்டுப்போனார்கள் கணக்கேயில்லை, கோடானகோ
டிபேர் கடையேபார்த்துக் குலைநாசமடைந்தவர் கோடியாரே. 432

கோடியாந்தீட்சைவிதி யறியமாட்டார் கோலமுடனுப்பெடுக்கு
ம்வகையுங்காணார், தேடியதோர் பொருளெலாஞ்சிலவழித்து தேசம்
விட்டுதேசம்போய் தெரியாமற்றான், பாடியேசாத்திரத்தைப் பாடிக்
கொண்டுபித்துப்பெரட்டுபே ரொன்றாக்கூடி, டீடியேகாலமதைதெரி
யாமற்றான் கீட்சயமாய்ப்பூவெடுக்கப்போவார்பாரே 433

போவாரேகானகமெலாந்திரிந்து பூக்காதநிலமெல்லாம் பூர்க்கு
மென்று, ஆவலுடன்மலையோரம் பாரைபார்த்து வதுக்கப்பால்காத
வழிசென்றுதாமும், காவலுடன் நடுச்சாமவேளைதன்னில் கண்ணிரு
ட்டுமுன்பாக மதிநேரத்தில், காவலுடன்புலிகொண்டு யெழுத்தை
யோதிசமாதிகட்டித் தானிருந்தார் பலபேர்தாமே. 434

பலபேராம்சாத்திரத்தைக் கையிலேந்திகாப்பேடுகடையேடுதெ
ரியாமற்றான், சிலபேரும்கண்கெட்டு முழுதும்பார்த்து சூட்சாதி சூ
ட்சமிடமறியாமற்றான், மலமுடனேமூலபுனிமுப்பூவென்றமதிமயக்
கந்தெரியாமல் தியங்கியேதான், சலமுடனேகண்ணீருமாய் காலமது
தான்கழித்தார்கசடராமே. 435

கசடகற்றிபுத்தியுள்ளவிளைஞரானால் காசினியிலென் லுலைக்கரு
திப்பாரார், ரிசமுடையசாத்திரமெல்லா மகற்றிநேரானசாத்திரங்க
ள்மெய்யென்றெண்ணி, விசமுடையமுப்பூவின் மண்ணினாலேவேண்
டியதோர் வளையல்களுஞ் செய்வார்கோடி, குசமுடையவளையல் கார்
க்கார்க்காய்ச்சமண்ணில் கூறவொண்ணாஞ்சதுவு மிதக்கும்பாரே.

பாரேதானென் னுலைப் பாறாவிட்டால் பாங்கான முப்பதுவுங்
காணவிட்டால், சீரேதான்வளையற்காற் நஞ்சானாலு மீ தீவரமாய்தா
னெடுத்துப்பூமுடித்தால், நேரேதான்சரக்கெல்லாங்கட்டலாகும்நிலை
யாதசரக்கெல்லாம் நிற்கப்பண்ணும், நேரேதான்வேதையிதுக்கோடு
ம்வித்தை விழலாகப்போகாது வேண்டிச்செய்யே. 437

நூல்தொகுப்பு

செய்யவேபென் னூலேழாயிரம்பார் செகத்திலேமறைத்ததெல்
லாம்வெளியாய்ச்சொன்னேன், பையவேசத்தகாண்டம் பார்த்தாயா
னால் பாருலகிலீயுமொரு சித்தனாவாய், தொய்யவே பலபேர்கள் மு
னிவராஜேர் தொல்லுலகில்பாடிவைத்தார் நூல்கள்பேதம், மெய்ய
வேபலதுறைகள் பார்க்கவேண்டும் மேதினியில்நூல்பார்த்தோர் சித்
தராமே. 438

சித்தராமென் னூல்போ லாருஞ்சொல்வார் செகத்தினிலேகோ
டானகோடிநூல்கள், பத்தியுடனானுரைத்தேன் மண்டலத்தில் பாக
முடன்பென் னுலைப்பார்த்தபேர்கள், முத்தியுடன்காண்பதற்கு வழி
யுங்காண்பா முவுலகும்கிட்டவல்லோ கதியுங்காண்பார், சத்தியுட
ன்பராபிபைத்தொழுதுபோற்றிச் சட்டமுடன்சத்தகாண்டம் பா
டினேனே. 439

பாடினேன் சத்தகாண்டமேழுகாண்டம் பாங்கானயெழுநூது
வொன்றுசொன்னேன், பாடினேனென் னூறு வைப்புசொன்னேன்
பாங்கானதிரட்டு வெழுநூறுசொன்னேன், பாடினேன் முன் னூறு
வொன்றுசொன்னேன் பதிவானஞானமொருநூறுசொன்னேன், பா
டினேன்சோடசமு மெட்டுஞ்சொன்னேன் பகரவேரிகண்டுபெருநூ
லதாமே 440

நூலானவாயிரத்திருநூறுசொன்னேன் னுணக்கமாஞ்சொச்சங்
களனேகஞ்சொன்னேன், பாலானவைநூறு கறுகிடையுஞ் சொன்
னேன் பாலகனெயென் னூல்போலாறுஞ்சொல்வார் சேலானகருக்கி
டையுங் குருக்கிடையுஞ்சொன்னேன் சிறப்பானசோதிடமு முந்நூ
றுசொன்னேன், மூலானகாலாங்கியார்தம்மை முடிவணங்கியடியே
னுமொழிந்தீட்டேனே. 441

பாஷாணப்பதங்கம்

மொழிந்திட்டபாஷாணம் பலமொன்றாகும்முனையான ரசமது
வும் வொன்றேயாகும், வழிந்திட்டபூரமது பலமொன்றாகும்வாகான
யிம்மூன்றுமொன்றாய்ச்சேர்த்து, கழுந்திட்டுக்கல்வமதில்பொடித்து
க்கொண்டு கருவானவறுவகை செயநீர்தன்னால், பிழிந்திட்டுத் தான
ரைத்துப்பிள்ளைத்தட்டிப் பிசகாமரவிதனிலேகாயப்போடே. 442

போட்டுமேசட்டியிலேபிள்ளைவைத்துப் பொங்கமுடன்மேற்சட்
டிக்கவிழ்த்துமூடி, நீட்டமுடன்சீலையது வலுவாய்ச்செய்து நேரா

னவடுப்பில்லைத்துயெரித்துநேராய், வாட்டமுடன்நாற்சாமம் யெ
ரிக்குமபோது வளமானபற்பமது பதங்கமேறி, ஈட்டமுடன்மேற்
பட்டிமேலேநிற்கும் யெழிலானபற்பமது சொல்லப்போமோ.

சொல்லவேபற்பமது தனைபெடுத்துசுத்தமுள்ள செம்பதனில்
பத்துக்கொன்று, வெல்லவேதானுருக்கி யெடுத்துப்பாருவேதாந்த
தாயினதுவருளினிலே, புல்லவேசெம்பதனும் வெள்ளியாற்பூதலத்
தில் மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, மெல்லவேபோகரிஷிமனமுவந்
துமேதினியில்பாடிவைத்தாருண்மையாமே. 444

சங்கால்பச்சைவேதை.

உண்மையாயின்னமொருகரு மானங்கேள்வுரைக்கிறேன்மாண
க்கள்பிழைக்கவென்று, தண்மையாமயமதுவும் பலமொன்றாகும் த
னியானபச்சையது பலமொன்றாகும், கண்மையாம் ரசமதுவும் பல
மொன்றாகும் காரமாம்வெண்காரம்பலமொன்றாகும், வெண்மையா
மவெடியுப்பு செயரீதன்னால் விருப்பமுடன்றானரைப்பாய் சாமம்
நாலே. 445

நாலானசெயரீராலாட்டிமைந்தா நாளமுன் ஸ்ரீதனிலே காய
ப்போடு, காலானசெந்தூரஞ்சொல்லப்போமோ காகினியில்சுத்தர்
முனிசெய்வாரப்பா, நாலானசெந்தூரம்விறுகனென்று மதிப்பான
வெள்ளியதுவிராகனென்று, சூலானவெள்ளிக்குக்கீழ்மேலும் சூட்
டியேமுகைதனில் பொதிந்திடாயே. 446

பொதியவேமுகையிட்டுச்சீலைசெய்து புதழானவுலையிட்டு ஓதி
த்தீரு, பதியவேவெள்ளிக்குச்சாயமேறி பழுப்பானபொன்போலே
யிருக்கும்பாரு, முதியவேநாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து முயற்சியா
ய்ப்புடம்போட மாற்றேமெத்த, கதியவேபசுமைநிறஞ் சொல்லப்
போமோ கருத்துடனேபாடிவைத்தேன் கணக்காய்த்தானே. 447

செப்புத்தொட்டிவேதை.

கணக்கானசிகையென்ற வேதைசொல்வேன் கணக்குடனே
செப்புவென்ற தொட்டியொன்று, வணக்கமுடன் மணவிரும்புவொ
ன்றேயாகும் வளமானவெண்காரம் வொன்றேயாகும், இணக்க
முடன் கூட்டியொன்றுப் பொடித்துக்கொண்டு யெழிலானதேன்
விட்டு வரைத்துமைபோல், கணக்கமில்லாகுகையிலிட்டு முடிச்சீலை
சுகமுடனே தான்செய்துவுருக்கிடாயே. 448

உருக்கிய பெடுத்துபா ரென்னசொல்வேன் வுத்தமனே வய
ஞ்சேர்ந்த தொட்டியாச்சு, நருக்கியபின்னுமொரு குகையிலிட்டு

கலம்பெறவேழமசையிட்டுச்சிலைசெய்து, பெருக்கியேதீழூட்டி யுலையி
லேத்தி பேரானதுருத்திகொண்டுவித்தீரு, பருக்கியே மூசைதனை
யெடுத்துப்பாரு பாங்கானசெம்பதுவும் வெளுத்துப்போமே.

வெளுப்பான செம்புதனை யெடுத்துப்பாரு விருப்பமுடன் வெ
ள்ளினிலநாலுக்கொன்று, தனுப்பான தங்கமுடனென்றுசேர்த்து
த்தாட்டிகமாய்த்தானுருக்கிவாரடித்துச், சுளுப்பானவுப்புடனேகா
விசேர்த்து சூட்சமுடன்புடம்போடவன்னிமீறும், பளுப்பானபொ
ன்னதுவும்கேவையாகும் பணிதிமுதலனைத்தினுக்கும்பான்மையாமே.

பான்மையாய்ககிலை தவத்திலின்று பாங்குபெறசின்மயத்
தைப்பணிந்துபோற்றி, கான்மையாங்காலாங்கிதனைநினைத்து கருத்
துடனெயெப்போதும் கடைச்சிக்கத்தான், மேன்மையுடன்மேனென்
மணியைமனதிலெண்ணிமிக்கானசுடரொளியைக்காணவென்று, வா
ன்மைபெற பராபரத்தைநிலையாராய்ந்து வாகுடனேசுருதிநிலை நின்
றுபோற்றே,

451

போற்றலெவஷ்டாங்கந்தன்னிற்சென்று புகழாகமேல்வரை ம
னதிலுன்னி, ஆற்றவேவம்பரத்தை மேலேநோக்கி ஆராதாரச்சுட
லை அருவித்தாண்டி, சிற்றவேலாகிரியி லனைத்துந்தள்ளிச் சிதாநந்த
பாசமதையுள்ளடக்கி, நாற்றமென்னுந்துருத்திநிலைசமாதியாக்கிநடு
வுநிலைபற்றியே தானமர்ந்துபோற்றே.

152

வ்னக்களிம்பு.

அமர்த்துமே லிங்கமொன்ற தாரந்தானும் அப்பனேபூரமுடன்
வீரந்தானும், சுமர்த்துமேகெந்தியதுதுருசதானும் சுடரானபாஷா
ணமிருதாரசிக்கு, தமர்த்துமேசூதமுடன் துத்தத்தானும் தாக்கா
னவெடியுப்புசினந்தானும், புமர்த்துவே கெவுரியுடன் சாரந்தானும்
பூட்டினாச்சமயெடையாய் பூட்டினாரே.

153

பூட்டவேயறுவகைசெயநீர்தன்னால் பொன்முடன்தானரைப்
பாய்ந்துசாமம், நீட்டமுடன்சிமில்லதனிலேபதனம்பண்ணுநிலையான
வெள்ளிதனி வீரண்டுக்கொன்று, தாட்டிகமாய்தகட்டித்துப் பூசிப்
பின்பு சாங்கமாய்காவிக்குள்புத்தைப்போடு, வாட்டமுடன்புட
மாறியெடுத்துப்பாரு மாற்றவெள்ளியது பழுக்கும்பாரே.

454

பாரப்பாவெள்ளியது பழுத்துமிக்கப் பாங்கானமாற்றதுவுமா
றசாகும், சீரப்பாவெள்ளியிடையிரண்டுக்கொன்று சிறப்பாகத்தன்
மதுவொன்றுசேரு நாரப்பாநயப்புடனே வேதிக்கும்பாநயமான

பசுமையதுசொல்லப்போமோ, கூரப்பாசிகடிகையிது வேதைமாற்
கம்கூறினேன்போகரிஷி உண்மைதானே. 455

லிங்கம்போக்கு

உண்மையாயின்னமொரு போக்குகேளு ஒகோகோவுலகுதனில்
யார்தான்செய்வார், கண்மையாமிஷிமுனிவர் சித்தர்செய்வார் காசி
னியில் நூல்பார்த்தோர் செய்வார்கள்தான், திண்மையாம் லிங்க
மொருபலமேவாங்கு தெளிவானவரப்பொடியும் தாளகந்தான், வண்
மையாயிருதாருசிங்கிதானு மணக்கமுடன் துருசுடனே காரமாமே.

காரமாஞ்சாரமுடன் வீரந்தானும் கருவானபூரீறுஞ் சாம்பிரா
ணிபூரமாம், குடனுடன்மதியும்போடு புகழானசினமுடன் கரியுப்பு
ப்பாகும், தீரமாமித்தனையுஞ் சரிநேரொக்க திகழவே குழிக்கல்லில்
பொடித்துக்கொண்டு, சோரவேவறுவகை செயரீர்தன்னால் சூட்டிய
ரையென்சாமம் புகலக்கேளே. 457

கேளேரீ மெழுகாலே குகைதான்செய்து கெட்டியாய் லிங்கம
தையுள்ளேவைத்து, கோளேதான்வாராமல் சீலைச்சுற்றிக் கொப்பன
வேரவிதனிலே காயவைத்து, தாளேதான் வச்சிரமாஞ் சீலைசெய்து
தாக்குடனே குழிவெட்டிவுமிதான்கொட்டி, மீளேதான் கரிநெருப்
பைக்கொட்டியேதான் மிக்கானதீழட்டி மாட்டிடாயே. 458

மாட்டவேமூன்றுநாட் சென்றபின்பு மயங்கியேதிரியாதே மை
ந்தாகேளு, வாட்டமுடன்தீயாறி தானிருக்கும் வளமான லிங்கமது
யிருகிப்போகும், தாட்டிகமாய்நீயெடுத்துப் பார்க்கும்போது சாங்க
மாய்லிங்கமது வருக்குபோலாம், நாட்டமுடன்ருனெதேதுமெழுகு
செய்ய நலமானபோக்குவழி சொல்லக்கேளே. 459

சொல்லவே வராகத்தின் ரெய்யோடொக்க சுறுக்கான வெருக்
கன்பால் சமனதாக, வெல்லவேலிங்கமதை வோட்டிலிட்டு வேகமு
டன் சுருக்கிடவே மெழுகுமாகும், புல்லவேமெழுகதனை வெள்ளி
செம்பில் புகழாகத்தான்கொடுக்க மெழுகுமாகும், மெல்லவேவாற
டித்துப் புடத்தைப்போடு மேலானபொன்னதுவு மாருந்தானே.

பொன்னுமட்டமுடன் நாலுக்கொன்று பொலிவானதங்கமது
வொன்றுசேர்க்க, மன்னுமன்னர்மெச்சும் பொன்னையாச்சு மகத்
தானவேதையிது சித்தர்வேதை, வன்னுனரிஷிமுனிவர் செய்யும்வ
தைவாகுடனே மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, தென்னுனுங்களுக்குத்
தெளிவாகத்தான் தோற்றமுடன் பாடிவைத்தேன் தெளிவைப்
பாரே. 461

தெளிவானவாதவித்தை வதீதமெத்த தேசத்தில்கிட்டாது சிவ
யோகிக்கு, ஒளிவானசித்தரெல்லாம் மறைத்துவைத்தார் ஓகோகோ
நாதாக்கள் சூதார்கண்டார், நெளிவாகசாத்திரத்தின் மறைப்புமாற்
கம் நேர்மையுடனானுரைத்த பாவனைப்போல், வழியாகச்சொன்ன
வர்களாரும்ல்லை வைபகத்தில் போகரைப்போலாவார்தானே. 462

தானுனபிரமவித்தை யறியவேண்டும் சதாகாலஞ்சமாதியிலே
நிற்கவேண்டும், கோனானகுருவருளை காணவேண்டும் காணாட்டால்
காயும்ல்லை பூவுமில்லை, வேனானபரஞ்சுடரை நிர்த்தம்நிர்த்தம் விரும்
பியே பேரின்பங்காணவேண்டும், பானானகாயசித்தியோகசித்தி பாங்
கான குளிகையுள் சித்துதானே. 463

காணவேவண்டபகிரண்டமெல்லாம் கடிதானவடிமுலங் காண
வேண்டும், பூணவே பூரணத்தையறியவேண்டும் போக்கானவந்து
வெல்லாங் காணவேண்டும், தோணவே கழுத்திலே நிற்கவேண்டும்
சூட்சமுடனாடெல்லா மறியவேண்டும், வேணவேவம்பரத்தை நாட
வேண்டும் வெட்டவெளி சின்மயத்தைக் கூடநன்றே. 464

கூடவேமனந்தேறி நிற்கவேண்டும் குவலயத்தில் தூரியம்விட்டுப்
பிரியவேண்டும், நாடவேநடுமைய மேறல்வேண்டும் நாதாக்கள் கூத்
தெல்லாங் காணவேண்டும், தேடவேவாலைதனைக் காணவேண்டும்தெ
ளியாதழன்றெழுத்தைப் பற்றவேண்டும், நீடவேசிதானந்த வறிவில்
நின்று கிட்களமாய்மேலவரை போகநன்றே. 465

நன்றானவர்ச்சனைகள் யாவந்தேர்ந்து நாதாக்கள்பூசிக்கும்சிலை
யைப்பார்த்து, குன்றானபிராணயந்தன்னிற்சென்று கொடிதானகா
மத்தை நிவர்த்திசெய்து, பன்றானபரபூசை சிவபூசையாவும் பாங்கா
னானத்தின் சுடலைத்தாண்டி, வன்றானமாயசமுசாகரத்தை மறந்
தவனே சித்தரினி லொருவனுமே. 466

பாஷாண்மெழுகு

ஆம்பா வின்னமொருகருமானங்கேள் அப்பனைசங்குயென்ற
பாஷாணந்தான் தாமப்பாதிருகுகள்ளிப் பாலைவாங்கித் தப்பாமற்
றன்கருக்கு சாமம்நாலு, வேம்பாகொடுத்தவுடன் கட்டிப்போகும்
வேகமுடன்கடுஞ்சருக்கு சொல்லப்போமோ, நாமப்பாமெழுகுவகை
போக்குச்சொல்லோம் நாதாக்கள்மறைப்பையெல்லாம் நவில்வேன்
பாரே. 467

நவிலவேயானையென்னு விலாங்குதன்னை நாட்டமுடன் கார
மிட்டுத்தயிலமாக்கி, குவிலவேசிற்றண்டாஞ்சள் தானும்கூடவேதான்
கூட்டிகலந்துகொண்டு, கவிலவேசங்கென்றபாஷாணத்தைக் கருவா

கஷ்டி லிட்டுருக்குதாக்கு, புல்லவேமெழுகாகும் பாஷாணந்தான்
சாட்டினாற் லோகத்துமாந்தர்க்காமே. 468

ஆமேதான்மெழுகெடுத்து ரவியில்தாக்கு அப்பனே பத்துக்கு
ஒன்றுபோடு, தாமேதான்ரவிதானும் வெளுத்துக்காணும் தரித்தவே
பெடைக்கிடைதான் வெள்ளிசேர்த்து, தாமேதான்சொன்னபடிவங்
கஞ்சார நயமாகவெள்ளியது வலுத்துப்போச்சு, போமேதான் திரா
வகத்துக்குயிருமாச்சு போக்கானசெம்பதுவும் கட்டிப்போச்சே.

போச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேளு பொங்கமுடன் மெழுகெத்
துவெள்ளியத்தில், பாச்சவேபத்துக்கு ஒன்றுதாக்கு பதமுட
னேரீரதுவும் நீங்கிப்போகும், மூச்சொன்றுவிடுகாதே யின்னங்கேளு
முக்கியமாய்மேற்சொன்ன வெள்ளியத்தை, காச்சடனே வறுவகை
செயரீர்தன்னில் களிப்புடனேமூன்றுமுறை வருக்கிச்சாயே. 470

சாய்க்கவேவெள்வங்கம்வெள்ளியாகும் சாங்கமுடன் பத்துக்கு
ரண்டுவெள்ளி, மாய்க்கவேதானுருக்கு மகத்தாம்வேதை மானிலத்தி
ல்சொல்லுவதே சித்தர்தாமும், காய்க்கவே பொன்வேண்டுமென்று
யானால் கருவாகவென்னுடையநூலைப்பாரு, ஏய்க்குமேபின்னெருவ
ர்நூலானாலு மென்போலும் யாருரைப்பர் சித்தர்தாமே. 471

சித்தானசித்தர்முனி யார்தான்சொல்வார் சிறந்தசிவயோகியரு
ஞ்சொல்லமாட்டார், முத்தானசாத்திரங்களனைகமுண்டு முன்பின்
னையாடிவிட்டார் சித்தர்தாமும், பாடிதான் வழியுரையுங் காணர்
மாண்பர்பாழாகி கட்டலைந்துகெட்டலைந்து, தெத்தான சத்தமதுவதி
கமாகித் தெருதெருவாய் திரிவார்கள் மடையர்தாமே. 472

சித்தர்பழிப்பு

மடையருமானவர்கள் நூலைப்பாறார் மாறாட்டமாகவேகெடுத்தா
ரென்று, நடையானதூல்வழிக ளறியாமற்றான் நாதாக்கள்கைமறை
ப்புயார்தான்காண்பார், மடைபோலப்பேசவல்லார் நூலைப்பாறார் மதி
குலைந்துகினைவறிந்து வறிவுகெட்டு, கடையானசாத்திரங்கள் மிகவும்
பார்த்து கருத்தெறியாமானிடர்கள் மெத்தவாமே. 473

மெத்தவுண்டு முழுமடையரென்னசொல்வார் முனையானசாத்
திரங்கள்மிகப்பாருமல், சுத்தமுடன்றிஷிமுனிவர் சொன்னநூலைகு
ட்சாதிசூட்சங்காணாமற்றான், பத்தரென்னசித்தர்களைமெத்தப்பேசி
பலபலவாய்சாத்திரத்தை மறைப்புசெய்வார், குத்தமென்றுதிட்டிய
ல்லோசாபந்தனைக் குவலத்தில்தேடிக்கொள்ளு மாண்பராமே.

போகர் வெளியாங்கம்

வெளியானசாத்திரங்க ளனைத்துங்கண்டேன் வேதாந்தத்தாயி
னதுவருளினுலே, ஒளியான காலாங்கிகடாட்சந்தன்னால் ஒளித்திரு
ந்தசாத்திரங்கள் கைமற்பை, தெளிவாகமானிடர்கள் பிழைக்கவெ
ன்று தேசதேசங்கள்முதல் குளிகைபூண்டு, நெளிவானமலைகுகைகள்
வனந்தரங்கள் நேர்ப்புடனேகுளிகையிட்டு பறந்தேன்தானே. 475

தானுனசித்தர்முனி யிருப்பிடங்கள் தாக்கானசமாதிமுதலெல்
லாம்பார்த்து, கோணகவரவர்கள்செய்தநூல் குகைகனிலை மறை
த்துவைத்தகருவையெல்லாம், பானாகசித்தரிடம்வாதுபேசி பழிபோ
ட்டுசாத்திரங்களனைத்தும்பெற்றேன், மானாகமறைத்துவைத்த நுட்
பமெல்லா மதிப்புடனையாறாய்ந்து நூல்செய்தேன். 476

செய்தேனேபெருநூ லேழாயிரந்தான்செப்பினேன்போகரிஷி
சத்தகாண்டம், செய்தேனே நாதாக்க ளுளவைப்பார்த்து திறட்டி
னேன்ருருநூலாய்க்காயியந்தான், செய்தேனே நூலினிடைவண்மை
பார்த்து சிறியேசித்தரெல்லாம் சினைந்தாரென்னேசெய்தேனேலோக
மெல்லாஞ்சித்தாச்சென்று சித்தரெல்லாமெனைச்சபிக்கவந்திட்டாரே

வந்திட்டார் கோடானகோடிபேர்கள் வரைகோடி துரைகோடி
தொந்தங்கோடி, நொந்திட்டுசித்தர்களைசெய்தேனென்று நொடிக்கு
ள்ளையெனைக்கொல்லவந்தாரையா, முந்திட்டுயான்பயந்து காலாங்
கிதன்னேமுறையமிட ரெனதையர் கிருபையாலே, தந்திட்ட சாபம
தை விவர்த்திசெய்து தாரணியில்பிழையென்று யெனைவிட்டாரே.

போகர்கமலமுனியைக்கண்டது

விட்டவுடனயானுமல்லோ சீனதேசம் விடுப்பட்டுபோயிருந்து
கமலத்தன்னைச், சட்டமுடன்சமாதியிலேயிருந்தாரங்கேசார்புடனே
யவர்பாதம்தொழுதிட்டேதான், இட்டமுடனயானுமல்லோசீனதே
சம்பியின்பமுடன் காணவென்றுகுளிகைபூண்டு, சட்டமுடனயான்வ
ந்தேனென்றுசொல்லிக் கமலமுனிதன்பாதந் தொழுதிட்டேனே.

தொழுதிட்டயெந்தனுக்குமுனிதான்சொன்னார் தொல்லுலகில்
நீர்கற்றவித்தைதன்னை, பழுத்திட்டமில்லாமல் சீனத்தன்னில் பட்ச
முடன்மாணக்கள் பிழைக்கவென்று, முழுதிட்டந் தன்னுடனேமு
னிதான்சொல்ல முயற்சியுடன் கற்றவித்தைப்பழுதில்லாமல்,வழுதி
ட்டமுடன்றானு மறைப்பையெல்லா மானிடத்தில் கொட்டிவிட்டே
ன் வண்மைபாரே. 480

வெள்வங்கங் வெட்டை

வண்மையாமின்னமொரு மாற்கங்கேளு வளமானவங்கமொரு பலமேதூக்கு, திண்மையார்தாளகழும் பாஷாணந்தான் திறமான சவுக்காரஞ் சாரந்தானும், உண்மையாம்பூரீறு கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்வுத் தமனேவகைக்குவொரு பலமுமதுதூக்கு, நண்மையாங்கல்வத்திலாட்டியேதான் நலம்பெறவே கலசமென்ற குடுவைவாங்கே. 481

வாங்கியேழுன்னரைத்த சரக்கையெல்லா மார்க்கமுடன் கலசத் திலுள்ளேபோட்டு, தேங்கியேதிரியாதே மைந்தாகேளு தெளிவான வங்கமதைசரக்கில்போட்டு, ஓங்கியேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து வுத்தம கோழியென்ற புடத்தைப்போடு, தூங்கியேதிரியாதே மைந்தாபாரு துடியானகளங்குபோ லிருக்கும்பாரே. 482

களங்கான வங்கமது வொன்றேயாகும் கடிதானவெள்ளியது வொன்றேயாகும் குளங்கானகுதமது ரண்டேயாகும் கொடிதான சாரமது காலேயாகும், பளங்கானமதிசேயரீர்தன்னலாட்டி பாங்கு பெரவிலையைது லேசாய்த்தட்டி, முளங்கானரவிதனிலே காயப்போடு முத்தமனேவோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்யே. 483

செய்யவேகாடையென்ற புடித்தைப்போடு சேரவேவோடது தான்குளிர்த்தபின்பு, வையவேதானெடுத்துப் பார்க்கும்போது பாங்கானபற்பமது சொல்லப்போமோ, வையவேரவிதனிலே பத்துக் கொன்று விதமுடன்ருளுருக்கிக் கொடுக்கும்போது, துய்யவே துய்யானுக்கிகொப்பதாகும் துரைரசர் மெச்சுகின்ற மதியுமாமே. 484

மதியானவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று மாற்கமுடன் ருன்சேர்த்துவங்கத்துது, நிதியானவெள்ளியது துய்யருபாய் நிகரில்லைமாற்றில்லைகணக்குமில்லை, பதியானபதிதனிலே நின்றகொண்டு பட்சமுடன்திரிபுரையைப் பணிந்துபோற்றி, துதியானவாலேதனை வணங்கி நித்தம் சூட்சமுடனிறங்குநிலை கண்டிடாயே. 485

கண்டபின்புசமாதிக்கி நிலையைப்பாரு காலாங்கி வையர்தம்மை க்கருத்திலுன்னி, அண்டரண்டம்தான்புகழு மெந்தனைய ரருளிருந்தால் கதிபெறலாமன்பர்கேளு, தொண்டுசெய்துசித்தர்களை வணங்கிநித்தம் தொடர்ந்துமே யவரிடத்தில் பத்திவைத்தால், விண்டுபுகழ் மாலயனாகிருபையாலே விட்டகுறைவுந்தனுக்கு வாய்க்குந்தானே.

துருகபற்பம்.

வாய்க்கவேவின்னமொரு கருமானங்கேள் வளமானதுருகவொருசட்டிவாங்கி காய்க்கவேபொன்வேண்டுமானாலுப்பாகணக்காகவெடி.

யுப்பு சரிநேராக, மாய்க்கவே பூரீறுசரியோடொக்க மாற்கமுடன்
தான்கூட்டியரைப்பாய்நீதான், தோய்க்கவேவறுவகை செயநீர்தன்
னல் துப்புரவாய்தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 487

நாலானசாமமது தானரைத்து நலமாகப்பில்லைதட்டிக் காயவை
த்து மாலானபுடம்போடப் பற்பமாகும்மகத்தானதுருசனிடபச்சை
நீங்கி, சேலானவெளுப்புநிற மதிகங்காட்டும் செழிப்பானபற்பமது
சிவந்துபோனால், காவானமின்னமொரு புடந்தான்போட்டு களிப்
புடனேதானரைப்பாய் செயநீராலே. 488

செயநீரைவிட்டுமல்லோ யரைப்பாய்சாமஞ் சிறப்புடனேபில்லை
தட்டிக் காயவைத்து, நயமுடனே ஒட்டிவிட்டுசிலைசெய்து நன்றாக
ரவிதனிலே காயவைத்து, பயமுடனேதீழ் -டி புடத்தைப்போடு
பக்குவமாயாறினபின் நெடுத்துப்பாரு, மயமுடயபற்பமதுயென்ன
சொல்வேன் மாணுக்கன்பிழைக்கவென்று மதிப்பிட்டேனே. 489

மதிக்கவேபற்பமதுநேரோருத மாட்டடாகுழிக்கல்லில் செயநீ
ராலே, கதிக்கவேதானரைப்பாய் நாலுசாமம் தண்மைபெறமுசையி
ட்டுப்புடத்தைப்போடு, விதிக்கவேபுடமாரியெடுத்துப்பாரு விரியமா
ம்பற்பமதுகாரமெத்த, துதிப்புடனேவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்
றுதுறைபார்த்துகொடுத்துப்பார் மாற்றெட்டாமே. 490

எட்டானமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன் யெருவான பசுமைய
துமிகவேகாட்டும், நாட்டானருதமது லெருவிலோடும் கசடகற்றிமா
ற்றதுவுங்காணலாகும், மாட்டானபொன்னதுவில் நாலுக் கொன்று
மாட்டடாதங்கமது ஒன்றுகூட்டு, திட்டானவாரடித்துப்புடத்தைப்
போடு திகழானபசுந்தங்கஞ் சொல்லப்போமே. 491

சொல்லவென்றால் நாவில்லைபாவமில்லை சூட்சாதிகூட்சமெல்லா
ஞ்ருதத்தாட்டு, மெல்லவேசீவனத்தை செய்துகொண்டு மேதினியில்
யோகத்துக்குருகிபாரு, வல்லவேஞானத்தையிகவேவுன்னிவழியான
முனைமுலத்துள்ளேபுக்கி, கொல்லவே ஓங்காரமுள்ளடக்கிருநிப்புட
னேசமாதிரிலையறிந்துபோற்றே. 492

போற்றிவசிகாரத்தின்மீதிருந்து பொலிவானகாரத்தை யுன்
னிப்பாரு, ஆற்றவேவகாரமா மனுதிபீடம் அப்பனேநகாரமாம்பிரம
பீடம், தூற்றவேவகாரமாம் லட்சுமிபீடம்துலையாதகர்மேந்திரியமை
ந்துக்குள்ளே, மாற்றவேமனோலபத்தை மருவிப்பாரு மகத்தானநா
தாக்கலாடுங்கூத்தே, 493

சுத்தானபஞ்சகர்த்தாளாடுங்கூத்து குடியானவீட்டுக் குளேந்து
பேராம், காத்தானவாசலது வொன்பதாக்கும் கருவிகரணுதி முதல்
பொந்துக்குள்ளே, மாத்தானும்வந்தவுடன்சாமிபூணும் மகத்தான
திரேகமதுபொய்யாம்பாரு, ஆத்தானைவணங்கிமிகவனுசத்து அப்ப
னே சாயுச்சியபதத்தைதேடே.

494

வெள்ளிவித்தை.

தேடையிலேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு வெளிவாகவெள்ளி
வித்தையார்தான்காண்பார், வடையுள்ளபாஷாணம்பலமென்றாகும்
வகுப்பானகோழியென்ற மூலிதானும், மேடையிலே தான்விளையும்
மூலியப்பா மேன்மையுடன்கொண்டுவந்துசாற்றைவாங்கி, ஆடையி
லேதான்பிழிந்துமைந்தாக்கேளு அப்பனைநாற்சாமங்கருக்குதாக்கே.

தாக்கவேபாஷாணம்புகையடங்கி சார்புடனேகட்டியது பொரு
மிக்கொல்லும், நோக்கவேபூநீறுவுப்பெடுத்து னுணுக்கமுடன் ருன்
சேர்த்துகவசம்செய்து, போக்கவேவிதனிலேகாயவைத்து பொங்க
முடன்கண்ணும்புசிலைசெய்து, பார்க்கடவேசட்டிதனில் மணல்தான்
கொட்டி. பாங்காகருடுமையம்வைத்திடாயே.

496

வைத்துமேசட்டி.கொண்டுமேலேமூடிவாகுடனே மண்சிலைவலு
வாய்ச்செய்து, பொய்த்துமேபோகாமல்வடுப்பிலேற்றி புகழாகத்தா
னெரிப்பாய்நாலுசாமம் கைத்துமேயாறினபின்னெடுத்துப்பாரு கன
மானபாஷாணமுருக்கிக்கட்டும் மெய்த்துமேகட்டினதோர் பாஷாண
த்தில் மேன்மையுடன்வங்கமதுகாலாய்க்கூட்டே.

497

கூட்டியேவங்கதோர் நிடைதானாகம் குமுறவேவறுவகைசெப
நீர்தன்னால், தாட்டிகமாய்தானரைப்பாய்நாலுசாமம் சார்பாகபில்லை
தட்டிக்காயவைத்து, நீட்டமுடன்கோட்டிலிட்டுச்சிலைசெய்து நேர்
பாகக்காயையென்றபுடத்தைப்போடு, வாட்டமுடன்கோழியென்ற
புடந்தானாகும்மைந்தனே தீயாறியெடுத்துப்பாரே.

498

எடுக்கவேபற்பமதுயென்னசொல்வேன்என்மைந்தாநாதாக்கள்
செய்யும்வேதைகொடுக்கவேசெம்பதனில் கொடுத்துப்பாரு, சொக்க
முள்ளவெள்ளியது கூறப்போமோ, மடுக்கவேபத்துக்கு வொன்று
வெள்ளிமாற்கமுடன் ரு னுருக்கிகொடுத்துப்பாரு, விடுக்கவேவுப்புக்
குதாய்ப்புண்டாகும் விபரமுடன்செய்யும்வழியறிந்துபாரே.

499

பார்க்கவேநாதாக்கள்கைமறைப்பு கருவாளிகண்டறிவான் மற்
றோர்காணார், ஏர்க்கவேயவர்களிடம்தொண்டுசெய்து என்மகனைய

வர்கள்மனங்கனியவேண்டும், பூர்க்கவேமனது வந்துவுந்தனுக்கு புக்
ழ்ச்சியுடன்வேதைமுகம் யாவுஞ்சொல்வார், தீர்க்கவே சாத்திரங்கள்
முரைப்பார் தீர்க்கமுடனறிபவனேசித்தனமே. 500

சாரக்கட்டு.

சித்தனின்னமொருமார்க்கங்கேளு சிவப்பானசாரமது கட்டு
சொல்வேன, நித்தமுடகாரமதுவொன்றேயாகும் நிகரானசீனமது
வொன்றேயும், துத்தமுடன்பூரீறுவொன்றேயாகும் துடிபானசிப்பி
யென்ற தண்ணந்தானும், முத்தமுடன் சிப்பியுடசெயரீர் தன்னால்
மூன்றுநாளரைத்து பாவகமேசெய்யே. 501

செய்யவேமெழுக்காலேகுகையுண்டாக்கி செழிப்புடனேசாரம
துக்கங்கிபூட்டி, 'நையவேசுண்ணும்புசிலேசெய்து நலம்பெறவேரவித
னிலேகாயவைத்து, முயயவேமுழப்புடந்தான் பூப்புடந்தான் முனை
யானமணல்தனிலேநடுவேவைத்து, பையவேமணலாலே மேலேமூடி
பாங்குபெறசீமூட்டி போட்டிடாயே. 502

போடவேதீயாறியெடுத்துப்பாருபொங்கமுடன்சாரமது கட்டி
ப்போடும், நீடவேமுப்புடமிப்படியேதிரு நிலையானசாரமதுதந்தம்
போலாம், நீடவேசாரணைதான் சொல்லக்கேளாய் கொடிதான நாயு
ருவிசாரம்பல்தன்னில், மூடவேசாரமதைவுள்ளேவைத்து முழுகவே
சாம்பலையும் மேலேபோடே. 503

போடவேசட்டிதனில்பொதிந்துமூடி பொங்காமல்சீலையதுவலு
வாய்ச்செய்து, சூடவேதணல்மூ - டிமூன்றுநாளாய் சுகம்பெறவேதா
னெரிப்பாய்மைந்தாகேளு, தூடவேயாரினபின்னெடுத்துபாரு துடி
யானசாரமதுக்கிணைவேறுண்டோ, ஆடவேசாரமதையென்னசொல்
வேன் அப்பனைகருவாளிசெல்வான்பாரே. 504

பாரேதான்சாரமது கட்டுமானால்படுமுன்னே சரக்கெல்லாங்
கட்டிப்போடும், நேரேதான்நாகமதை நொடியிற்கொல்லும் நேரான
செம்பதுவுமுறல்போகும், சீரேதான்சாரமதுகட்டுமானால்சிறப்பான
வீடுகளுங்கட்டினாற்போல், கூரேதான்சரக்குதான்காலனாகும்கொடி
தானசாரத்தின் நேர்மைபாரே. 505

நேர்மையாஞ்சாரமதுகட்டிற்றுனால் நெடுந்தாரம் வேதைமுகம்
காணலாகும், கூர்மையாஞ்சுதத்தைக்கொல்லுங்காலன் கொடிதான
கண்மைதைசெப்பவென்றால், வாரமையாச் வுப்புக்குச்சத்துருமேயா
கும் வாகானசெந்தூரகோடவேதை, மேர்மையாஞ்சித்தர்முனிசெய்
வாரப்பா மேதினியில்மற்றவரால் செய்யப்போமோ. 506

போகுமேசார மென்றசெந்தூரத்தை பொல்லாதவயிற்றுவலி
குன்மத்தொக்கும், ஏருமேவாயுவென்றதென்பதுக்கு மெழிலான
சோகைகாமாலையேற்கும், பாசுமேசுதகத்தில் வாய்வுள்ளோர்க்கும்
பாங்கானமகோதரமாய்ப்பிலியோர்க்கும், வாசுடனேதேன்திலைகொ
டுத்தாயானால் வளமானதேகமதுகர்ப்பமாமே. 507

காந்தகர்ப்பம்.

கற்பமாயின்னமொரு கருமானங்கேள் காசினியோர்பிழைக்க
வென்றுலகுவாய்ச்சொல்வோம், அற்பமென்றுநினையாதே வன்பா
கேளு அருங்காந்தமுகியென்றதேழதாகும், துற்பாவாய்ப்பலமதுதா
ன்கொண்டுவந்து துடியானவறுவகைசெயநீர்தன்னால், சிற்பரம்போ
ல்மெழுகாக்கிமுசையிட்டு சில்லிட்டுச்சிலையதுவலுவாய்ச்செய்யே.

வலுவாகச்செய்து மல்லோரவியில்வைத்து வாசுடனேதீழட்டி
ப்புடத்தைப்போடு, சுலுவானபுடமதுதான்போட்டாயானால் சுறுக்
கென்றகாந்தமதுயியமாகும், பளுவானயியமது சொல்லப்போமோ
பதந்தெருந்துயெடுத்தவனேவாதியாவான், மெழுகாக்காந்தமதுயி
யமானால் மேதினியில்வெளுகோடி வேதையாமே. 509

வேதையாங்காந்தமென்ற யியந்தானும் விரைவானகெந்தியிட
சத்துதானும், பாதையாம்பாகமென்றசத்துதானும் பாங்கானவயத்
தினிடசத்துதானும், மேதையாம்பூநாகச்சத்துதானு மிக்கானவப்பி
ரேகசத்துதானும், தோகையுடன்றொனெடுத்து வொன்றாய்க்கட்டி
தொந்தமுடன் ருனெடையாய்த்தங்கஞ்சேரே. 510

தங்கமுடனிடையாகவொன்றாய்க்கட்டித் தாழ்மையுடன்றான
ரைப்பாய்கையான்சாற்றால், துங்கமுடன் நாற்சாமமரைத்துப்பில்லை
துப்புறவாய்பில்லைத்தடிகாயவைத்து, பக்கங்கள்வாராமல்லட்டிவிட்
டுப் பாங்குபெறசிலையது வலுவாய்ச்செய்து, அங்கமுடன்கோழி
யென்றபுடத்தைப்போடு அப்பனெசெந்தூரமாகுந்தானே. 511

தானாகயிப்படியேபத்துபுடம்போடு தாக்கானமூலிகையாலரை
த்துப்போடு வேகைசெந்தூரம்வீரமெத்த வேதைக்குவெகுதூரமெ
ட்டியோடும், பாசுகைசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு பத்துக்குவொன்று
குருவெள்ளிசெம்பில், மாணுகைக்கொடுத்திடவே வேதிக்கும்பார்
மகத்தானமருந்தினிட போக்குத்தானே. 512

போக்கானசெந்தூரங்குன்றியுண்ணு பொங்கமுடன்மண்டலந்
தான்கொண்டாயானால், தாக்கானதேகமதுசுற்றாணாகும் துலையது

வயதுமிகவதிதங்காணும், நோக்கானநரைதிரையு மற்றுப்போகும்
நோப்தாணுஞ்சுடந்தனிலேமேவலாகா, பாங்கானகண்ணுரண்டுமொ
ளியேவீசும் பார்வைக்குவருந்துதியுங்காணலாமே. 513

காணலாம்நட்சத்திரம் பகற்காலத்தில் கருவிழியுமொருக்கா
லும்திரைதானில்லை, பூணலாந்தேகத்தைவறுதிபண்ணுபோக்கான
சட்டையதுதள்ளிப்பாரு, வேணலாம்வெகுசாலமிருக்கலாகும் வே
ண்டியேதவறிலைக்குசமாதிடேட, நீணலாம்வாசியதுமேல்நோக்காது
நீணிலத்தில் நீயுமொருசித்தனமே. 514

போகர்க்கடை கட்டிவித்தை.

சித்தனம்கெடையாட்டஞ்சொல்வேன்கேளுசெழிப்பானதுலா
க்கோலாமுங்கலொன்று,முத்தலாய்துறடியாம் பருவநீட்டமுனையா
னகொய்புக்குகயிர்தான்நாலு, சுத்தமாம்வெட்டாரவெளியிலின்று
சுகமுடனேகாலநாட்டிபதுங்குமாட்டி, துத்தமுடன்முனைகிடையில்
காந்தம்வைத்து துறையானவிரும்பினிடசட்டையுணே. 515

பூணவேகைதனிலேமாத்திரைக்கோலும்புகழான நெற்றிதனிலே
ங்கோலமையும், நாணவேமானிடர்களுநடுங்கவென்று நாதாக்கள்
மெச்சிடவேகச்சைபூண்டு, காணவேதலைதனில்கலசப்பாணைகடினமு
டன்பத்தொன்றுவொன்றோடொன்று, ஊணவேபாணைதனில் காந்
தம்பூசி வுத்தமனேகிடைதனிலேயேறலாமே. 516

ஏறலாமுச்சிவரைக்கிடைமேல்நின்று ஏற்றமுடன் துத்தாரிவா
யிலேந்தி, கூறலாமேர்டியென்றவித்தைதன்னை குவலயத்தில்மெச்சி
டவேபோகர்தாமும், தேறவேமேல்நின்றுகாணந்தன்னில் திறமுட
னேவாசியைத்தான்கீழ்நோக்காமல், மாரவேபிரணவத்தைமாறிமா
ற்கமுடன்நின்றுவிளையாடினாரே. 517

ஆடினாச்சீனமென்றதேசந்தன்னில் அன்புடனேமாணுக்கள்பி
ழைக்கவென்று, பாடினாச்சித்தர்முனிசொன்னதுலைப் பரிவாகத்தா
னெடுத்துபாருளோர்க்கு, முடினதோர்வுளவெல்லமிகவேபார்த்து
முயற்சியுடன்வெளியாங்கமாகச்செய்தேன், கூடினதோர் கருமான
மெல்லாந்தோர்து குறிகண்டுநிலைகண்டார்சினத்தாரே. 518

சீனபதிமானிடாக்கள்செய்யுமாற்கம் சித்தர்முனிரிஷிதேவர்பு
ழைகளாகும், மானபதிமாண்பர் கருவாளியல்லோமண்டலத்திலாரு
மில்லைபேருமில்லை, தானமுடன்கொச்சியென்றமாற்கத்தாரும்சட்ட
முடன்செய்வார்களிவர்போலா, மோவானமுடன் தேவதாரிஷிக்
கொப்பாவார் மண்டலத்தில்சீனபதிமாந்தர்தாமே. 519

தாமேதான் சத்தியங்களுண்டு தரணிதனில் பொய்சொல்வார் மாண்பர்தாமும், வேதமேதான்நீதிமனுமுறைகளுண்டு வெகுக்கோடி வித்தைகளுஞ் செய்வாரப்பா, போமேதான் பொய்யொன்றுஞ்சொல்லமாட்டார் பொன்னுலகுக்கொப்பான மாந்தரப்பா, நாமேதான் கண்டபடிசொன்னேனப்பா நாட்டினிலேசினத்துக் கிணையாகாரே.

ஆகாதுகாலங்கிராதர்தாமும் அவருடையசீர்பாத கிருபையாலே, போகாததேசமெல்லாம் குளிகைபூண்டு போனேனேசேரசோழ பாண்டிநாடு, சாகாதசித்தர்முனி யென்றுசொல்லி சமாதியிலேயிருப்பேனென்றமந்தார்தம்மை, வேகாதவெயில்தனிலே தவசிருந்தவேணசித்துப் பொய்ஞ்ஞானி கண்டிட்டேனே. 521

கண்டிட்டேனவர்களிடம் வாதுபேசிக் கருவானமறைப்புமுதல் திறப்புங்கேட்டேன், விண்டிட்டசாத்திரங்கள் கற்றோர்போல விண்வார்த்தை பேசியல்லோ பொய்யைச்சொல்வார், துண்டிட்டுவவர்களிடமுஞ்சிப்பேசி தூரானமாராட்டப் பேச்சரிந்து, பண்டிட்டசீனபதிவந்துசேர்ந்து பலபலவாம்வித்தைகளைக் கற்பித்தேனே, 522

கற்பித்தவித்தைகளும் கணக்கேயில்லை கால்மாடுதலைமாடு பிரட்டார்மாண்பர், துறப்புத்திசற்றேனுமில்லாபாலர் துறைமுகமும் ஒரு முகங்கண்டதில்லை, விற்புத்தியானதொரு மாண்பரப்பா விண்ணுலகில்சீனபதி கிணையாமோதான், சற்புத்தியுடையதொருசித்தர்க்கொப்பாய சாற்றலாஞ்சீனபதி தேசத்தாரே. 523

தேசமென்றால்தேசமது சீனமாமோ செகத்திலேகண்டவர்கள் யாருமில்லை, பாசமென்றால்பிரமத்தின் பாசமாகும் பாருலகில்சதா நித்தம தொழுவார்மாந்தர், நேசமென்றால்போகரிஷி தன்னைப்போற்றி நெடுங்காலஞ்சமாதியிலே யிருந்தார்கோடி, வாசமுடன்சீனபதியாவுங்கண்டேன் வளமாகமாந்தருட வுண்மைபாரே. 524

நாகவெள்ளி

வண்மையாமின்னமொரு கருமானங்கேள் வுத்தமனேமாண்க்கள் பிழைக்கவென்று, தண்மையாநாகமது சேர்தானென்று தாக்கானபாஷாணம் சேர்தானென்று, கண்மையாஞ்சண்ணுப்புஞ் சேர்தான்பாதி கருவானமதியுப்பு சேர்தான்காலாம், நண்மையாமித்தனை யுமொன்றாய்ச்சேர்த்து நலம்பெறவே சிப்பியென்ற சாரத்தாட்டே.

சாரமென்றசெய்நீரி லறைத்துமைந்தா 'சாங்கமுடன்நாகத்துக் கங்கிபூட்டி, காரமென்றசண்ணுப்புசீலைசெய்து கருத்துடனேரவிதனிலே காயவைத்து, ஈரமென்றசீலையது காய்ந்தபின்பு யென்மகனே

கோழியென்ற புடத்தைப்போடு, பாரமென்றகண்ணதுவும் நீங்கியே
தான் பளபளத்தவெள்ளியது வாருந்தானே. 526

தானுவெள்ளியது சிவத்துக்கொப்பாம் சங்கரனாழ்சைக்கு
யுகந்தவெள்ளி, கோனுவெள்ளிதனை கடையில்தாற்றி கொப்பன
வேபுசையர்ச்சனைகள்செய்வாய், பாணபரங்களுக்கு வன்னம்வாய்
பட்சமுடன்கோயில் குளம்கட்டவேண்டும், வேணுவந்தணராம்
குருகன்மாற்கு வேணுபசாரமது செய்யநன்றே. 527

செய்யவேதிரிவாயி பூசைலீண்டும் சிறப்பானமனோன்மணியை
நனுகவேண்டும், பையவேசத்தியுட்பூசைவேண்டும், பாருலகில்தேவ
தைகள் வணக்கம்வேண்டும், முய்யவேசிதாந்தம் போற்றிசெய்து
மோட்சத்திற்கேகும்வழி தேடவேண்டும், மையவேகாலாங்கிதனை
நினைந்து மண்டலத்தில் வாழ்பவனே யோகவானே. 528

போகர்சொர்னவயிரவபூசை

யோகமென்றால்யோகமது சொல்லப்போமோ யொளிவானவயி
ரவன் நன் பூசைசொல்வேன், போகனென்னும்வடியேனுந் தான் வண
ங்கி பொங்கமுடன் காலாங்கிராதர்பாதம், வேகமுடன்ருள்பணிந்து
வணங்கிநின்று வேதாந்தத்தாயினது வருளும்பெற்று, சாலமுடன்
நவகோணவாசலிட்டு சாந்தமுடன்கலசமது வைத்திடாயே. 529

வைத்திடவேகலசமது நூலேசுற்றி யாருடனேதேங்காயைமே
லேவைத்து, கைத்திடவேமாயிலையைக்கவசம்பூண்டு கலசத்தின் கீழு
நவதானியங்கள், மெய்த்திடவேதான்பரப்பி கலசம்வைத்து மேன்
மையுடன்கலசமது யெதிர்நேராக, பைய்த்திடவேமஞ்சளென்ற பிள்
ளையாசைப் பக்குவமாய் எதிர்வாசல்வைக்கநன்றே. 530

நன்றானீங்காரமோங்காரத்தை நலமுடனேவஷ்டிசை வாசல்
போடு, குன்றானவயிரவனைமுன்னேவைத்து கூறுவாய்யங்கிவங்கிக
ன்றேயோது, பன்றானசதூர்வாசல்தூபதிபம் பாருடனேபாணக்கம்
பகுந்தவன்னம், வன்றானவருதானும் லட்சமோது வயிரவனாழ்சை
யது வகுத்தவாரே. 531

வாரானவாதமது முடிந்தாருனால் வளமுடனேவயிரவன் பூசை
வேண்டும், சீருனதங்கமதுபலிக்கும்பாரு செகத்திலே சித்தர்களுஞ்
செய்வாரப்பா, கூருனபுத்தியுடன் குருபதத்தைக் கொப்பனவே
தான்வணங்கி நிற்கவேண்டும், காரானகாலாங்கிராதர்பாதம் கடாட்
சித்திதொழுகவென்று பாடினேனே. 532

முத்துவித்தை

பாடியேன்முத்துயென்ற வைப்புசொல்வேன் பாங்குபெற மாணைக்கள் பிழைக்கவென்று, தேடியேமுத்தினிடசிப்பினோட்டை தெளிவானவெண்மைநிறம்போன்றதாக, கூடியேவொருசேருதானெடுத்துக்குடிலமுடன்முனியிடித்துப்பிழிந்துகொண்டு, ஆடியேவநீதம் வெண்ணைபோல அப்பனேதானெடுத்து வளமைசெய்யே. 533

வளமையென்ன சொல்லவென்றால் பயணங்கேளு வாகானநீதமுடன்குடோரிகாரம், பளமையாம் கட்டினதோர் காரந்தானும்படி கமாம்சீனமென்றபதியினுப்பு, மளமையாமிதுவெல்லாஞ் சரியாய்க் கூட்டி மார்க்கமுடன்முசையிட்டுச்சீலைசெய்து, தளமையா யுலையிட்டுவருக்கப்பாரு தளுக்கானமுத்துபோல் வெளுக்கும்பாறே.

வெளுப்பானமுத்துதனை யுடைத்துப்பாரு வெளுளாமல் சிறுமணியாங்கருவுகட்டி, பளுக்கானமுசையிட்டு வருக்கித்தீருபாலகனே கருக்களிலேதுவாரமிட்டு, சுளுக்கானகருக்களிலே வார்ப்பாயானால் சூட்சமுடன் முத்ததுவும்பாய்ந்துநிற்கும், தளுக்கானமுத்ததனையெடுத்துக்கொண்டு தண்மைபெறராஜரிடம் சென்றுபாரே. 535

சென்றுமேயவர்களிடஞ் சிறக்கவேதான் சீரான முத்ததனைக்கணிதமிட்டு, குன்றுபோல்திரவியங்கள் மிகவும்பெற்றுக்கோடானகோடிமரியாதைபூண்டு, நின்றமேயவர்களிடம் விடைகள்பெற்று நீணிலத்திலீயுமொரு வரசனுவாய், நன்றுமேகாலாங்கி நாதர்பாதம் நலமுடனே யான்வணங்கிபாடியேனே. 536

போகர்கெம்புவுருக்கு

பாடியேதளமென்னகெம்புராசி பழுதுள்ளகாய்ச்சக்கள்தன்னிலொப்பாய், ஆடியேசேசுறென்று வாங்கிமைந்தா அழகான குருந்தக் கல்நாலிலொன்று, தேடியேகட்டினதோர் காரமொன்று தெளிவான பூநீறுநாலிலொன்று, கூடியேவறுவகை செயநீர்தன்னால் குணமுடனேதானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 537

நலமானசாமமதுவரைத்துமைந்தா நலமுடனேமுசையிட்டுசீலை செய்து, காலானரவிதனிலேகாயவைத்துக் களிப்புடனே வுலையிட்டுவூதித்தீரு, சேவானசரக்கதுவுமொன்றாய்ச்சேர்த்துசெழிப்புடனே தானுருகி சிவப்புமெத்த, பாலானமுகம்விட்டு கண்ணிட்டாடும்பாலகனேகருக்கட்டி வார்த்திடாயே. 538

வார்க்கவென்றால் சிறுகருவாம்பொடியாய்செய்து வளமாகத்தானெடுத்துவார்ப்பாயானால், தீர்க்கமுடன்மணிபோல யிறுகிக்கட்டும்

திறமானகெம்பினிடவலுவுகாணும், பார்க்கவேவேண்டுமென்று லதீ
தமெத்தப்பாரினிலே சித்தர்செய்யும்வேதைமார்க்கம், சேர்க்கவேபடி
கமென்றசாணைதன்னில் சிறப்புடனேதான்கொடுக்கவொளிகாணுமே

ஒளிவானகெம்பினுடமகிமைமெத்த ஒகோகோ வுலகுதன்னில்
செய்வாருண்டோ, தெளிவானகெம்பெடுத்து ராஜர்மார்க்கம்சென்று
வெகுமதிப்புடனே லாபங்காண்பீர், நெளிவானவித்தையிது யாருஞ்
சொல்லார் நீனிலத்திலமாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, கனிவுடனே
காலாங்கிதன்னைப்போற்றி கருவாகப்பாடிவிட்டேன் போகர்தானே.

போகர் பச்சைக்கர்ப்பூரவைப்பு.

தானான்குடனது பலமேவொன்று தாக்கானசினமது பலமோ
கால்தான், வேதுனசாம்பிராணி பலமோகால்தான் மூக்கானமதியுப்
புபலமோகால்தான், பாணுபூரீறுபலமோகால்தான் பாங்கான தா
ழையுப்புபலமோகால்தான், கோணைகோரையிட கிழங்குதானும்கு
ணமானவாடையென்ற காறமாமே.

541

காரமாங்கன்தூரிமஞ்சள்தானும் கருவான ஏலக்காய் தன்னே
டொக்க, வீரமாமிலாக்காயின்சந்தனந்தான் விரைவான கிளியூறல்ப
ட்டைதானும், கோரமாம்பச்சலைக்கிச்சிலிதான் கூட்டிகோமகணைகவ
னமுடன்விறுகன்சேரு, தீரமாமாவினிடெய்யில்தானும்தீர்க்கமுட
ன்னுரைப்பாய்சாமமாட்டே.

542

எட்டானசாமமதுவரைத்தபோது யெழிலான மெழுகதுபோ
லாகும்பாரு, வட்டானபிங்காணுள்ளேபோட்டு வளமுடனே மேற்பீ
ங்கான்புலுகுபூசி, திட்டானசட்டிதனில் மணல்தான்கொட்டிதிறமு
டனேபூங்காணும் நடுவேவைத்து, மட்டானமணல்தனை மேலேகொட்
டிமாற்கமுடன்றனெறிப்பாய் சாமம்வொன்றே.

543

ஒன்றானசாமமதுயெரிந்தபோது வுத்தமனே மேற்பகங்க கின்
றுமேதான், குன்றானபிங்கான்மேல் தேங்காய்ப்போல பிறைபோல
வெளியவதுவாயேறிநிற்கும், தன்றானதகடதுதான் வெளியிற்காட்டு
ம் தயவானபூரமதுபச்சைப்பூரம், பன்றானராசர்களுக் குகந்தபூரம்
பாரினிலே சித்தர்செய்யும்பூரமாமே

544

கஸ்தூரிவைப்பு.

பூரமாயின்னமொருவைப்புக்கேரு போக்கானரத்தமென்றயாள
ந்தானும், வீரமாம்வேங்கைமரப்பிசுனுங்கூட்டிவிதற்பமுடன்பழந்தி
ன்னுள்வெளவாளலெச்சம், காசமாங்கலைமானின் ரத்தத்தூட்டிகசகா

மல்தாழைமலர் கவசஞ்செய்து, தீரமாஞ்சட்டிக்குள் பொதிந்துமூடி
திட்டமுடன் பூமிதனில் புதைத்திடாயே. 545

புதைத்துமேமண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு புகழானகஸ்தூரி
யென்னசொல்வேன், சிதைத்துமேஜலந்தனிலே போட்டுபார்த்தால்
சிறப்பானரத்தமது போலேயோடு, கதைத்துடனேசன்னிக்குகால்
ஐகுங் கடிதானவைப்புமல்லே சீனவைப்பு, விதைத்துடனேயின்ன
மொருமார்க்கஞ்சொல்வோம் விரைவுடனே கேட்பவர்க்குயினஞ்
சொல்வேனே. 546

சொல்லுதற்குரவுமில்லை யாவுமில்லை துரைகோடிமுறைகோடி
தொந்தங்கோடி, வென் னுதற்குகாண்டாவின்மிருகமப்பா வெழிலான
வுதிரமதுபடிதானெட்டு, கொல்லுதற்குகருங்காலிப் பட்டைத்தூ
ளுங்குணமானகாசியென்ற கட்டிதானும், புல்லுதற்குகிரம்புடனே
யேலந்தானும் புகழானகெவுளாவும் சரியாய்க்கூட்டே. 547

கூட்டவேநாற்சாம மரைத்துமேதான் குணமானசாடியென்ற
பாண்டத்துள்ளே, மாட்டவேமுதற்றிரமாம் பன்னீர்தானும் மயங்
காமல் நிறையவி -டு தாளிக்கேற்றி, தீட்டவேசீலைபது மேலேசெய்து
திட்டமுடன்பெரித்திடுவாய் மூன்றுநாளும், நீட்டமுடன்சரக்கெல்
லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து நேர்ப்பாகவுதிரமுடன் கட்டிப்போமே.

போமேதான்பாண்டமது திறந்துபாக்கப் பொங்கமுடன்சீன
மது வைப்புமார்க்கம், ஆமேதான்சரக்கினிடவேகமெத்த மப்பின
நாசிதனில் முகரும்போது, வேமேதான்வுதிரமது கலக்கங்காணும்
விரைவானசூடதுதான் கபாலத்தோடும், போமேதான் கஸ்தூரி யெ
ன்னசொல்வேன் புகல்வரோசித்தர்முனி சொல்லார்தாமே. 549

தாமேதான்போகரிஷி சொன்னமார்க்கம் தப்பாதுவொருக்காலு
முறைபொய்யாது, வேமேதான்வேண்படி சித்தர்தாமும் வெகுவெகு
வாய்ப்பாடிவிட்டார் நூல்கள்தோறும், நாமேதான்காலாங்கி நாதர்
பாதம் நற்கமலத்தாள்வணங்கி வடியேன்றானும், போமேதான்பிச
கொன்றுநேரிடாமல் பூதலத்தில்பிழைக்கவென்று பூட்டினேனே.

கஸ்தூரிவைப்பு

பூட்டினேனின்னமொரு கருமானங்கேள் புகழானயிரத்தமெ
ன்ற பானந்தானும், மூட்டினேன்கார்போகவரிசிதானும் முக்கியமாம்
வாலுமுழையரிசிதானும், தாட்டிகமாம்மீலமென்றகூகைநீறும் தாக்
கானபன்னீர லரைத்துமைந்தா, நீட்டமுடன்பாண்டத்தி லிடித்
துப்போடு நேர்ப்பாகபூமிதனில் புதைத்திடாயே. 551

புதைத்தவுடன் நீரெல்லாஞ்சுண்டவேதான் பொங்கமுடன்கரு
கிறமாயிருக்கும்பாரு, சிதைத்துமேநாசிதனில் முகந்திட்டாக்கால்
திக்காடுஞ்சுவாசமது திணறிக்காட்டும், பதைத்துமேமேனியது சிலிர்
ப்புகாணும்படுஞ்சலுக்குகஸ்தூரி பகரப்போமோ, மிதத்துடனேமரு
ந்துகளில் சேர்க்கவேண்டும் மிக்கானபோகருட வைப்புதானே. 552

கஸ்தூரிவைப்பு

வைப்பானமின்னமொரு மார்க்கங்கேரு மகத்தானகமலமுனி
சொன்னமாற்கம், வைப்பானகாசியென்றகட்டிதானும் வாகானகரு
வாயின்பட்டைதானும், வைப்பானவலிரியுட சார்தான்குட்டி வள
மானலுட்டகத்தி லுதிரந்தானும், வைப்பானசரக்குடனே வுதிரவே
ங்கை வளமுடனேருன்சேர்த்து வரைத்திடாயே. 553

அரைக்கவேபன்னீரா லரைக்கவேண்டும் அப்பனேசாடிதனில்
பொதியவேண்டும், திரைக்கவேபுமிதனில் புதைக்கவேண்டும் திகழா
னமண்டலந்தான் சென்றபின்பு, நிறைக்கவே பழிதோண்டியெடுத்து
ப்பாருயென்மகனேகஸ்தூரி யென்னசொல்வேன், பரைக்கவேராச
ரிடம்சென்றுமேதான் பாங்குடனேவெற்றியது பெறலாம்பாரே.

அயவெட்டு

பாரேதான்வயமதுவும் பலம்பத்தாகும் பாங்கானதானகமும்
பலமைந்தாகும், சீரேதான்பெரிகாலன்பாலாலாட்டி சிறப்புடனே
வெண்காரம் பொரித்துப்போடு, கூரேதான்வச்சிரமாங் குகையில்
வைத்து குமுறவேமேல்முடிச் சீலைசெய்து, நேரேதான்சரவுலையில்
வைத்துவூது நேர்ப்பானகளங்கமது சொல்லொண்ணாதே. 555

சொல்லவேசாரமென்ற செயரீர்தன்னால் சுறுக்குடனேதானுரு
க்கி சாய்ப்பாயானால், கொல்லவேவயமதுவும்சவுடுநீங்கி குணமாகும்
கனிம்பூற லற்றுப்போகும், வெல்லவேசெந்தூரஞ் செய்தாயானால்
மிக்கானகாயத்துக் குறுதியாகும், புல்லவேதேனதிலே யண்டுபாரு
புகழான தாதுகளும் வலுத்துப்போச்சே, 556

போகர்லிங்கக்கட்டு

போச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேரு பொங்கமுடன்லிங்கமது
பலந்தானென்று, பேச்சொன்றுமில்லாமல்பிங்கானுக்குள் பேரான
பாலதனைவிட்டுமைந்தா, நீச்சென்றபாலதனால் சுறுக்குதாக்கு நெடி
தானலிங்கமது சுத்தியாச்சு, மாச்சென்றபழரசமும்நாழியாகு மகத்
தான தேனதுவும் நாழியாமே 557

நாழியாமேனிச்சாற்றாழியாகும் நலமானகையான்சாற் நாழியாகும், நாழியாமிலைச்சாறுநாழியாகும் தாக்கானவாதனையின்சாறுநாழி கோழியாமிலைமூலிச்சாறுநாழி கொடிதானமுசுக்கையுட சாறுநாழி, வாழியாம்படாமூலிச்சாறுநாழி வளமானகழற்சிக்காய் நாழியாமே.

ஆமேதான் பூலாவுஞ்சாறுநாழி அப்பனேவாதண்டைச் சாறுநாழி, வேமேதான் கொடிக்கள்ளிச்சாறுநாழி விரைவான தும்பைமலர் சாறுநாழி, காமேதான் பூப்பனையின் சாறுநாழி கருவானவிளாவிலையுஞ்சாறுநாழி, போமேதான் பூப்பனையின் சாறுநாழி பொவிவான கஞ்சாவிஞ்சாறுமாமே.

559

நாறானகுமரிச்சார் நாழியாகுஞ் சதாவேரிமூலியது சாறுநாழி, வேறானமுசுட்டையுடசாறுநாழி மிக்கானகவுதும்பைச்சாறுநாழி, கூறானமத்தங்காய்ச்சாறுநாழி குணமானசிவதைவேர்சாறுநாழி, பாறானதேட்கொக்குசாறுநாழி பாங்கானமுறுக்கன்சாற் நாழிகுட்டே.

கூட்டவேமுடக்கொத்தான்சாறுநாழி குறிப்பானதக்காளிச்சாறுநாழி, மாட்டவேபழுபாகல்சாறுநாழி மதிப்பான குவளைச்சாறுநாழியாகும், நீட்டவேதிருகள்ளிச்சாறுநாழி நெடிதானபாலையுடச் சாறுநாழி, மூட்டவேபெருந்தாளிச்சாறுநாழி முனையானபொன்முசுட்டைசாத்தான்சேரே.

561

சேர்க்கவேவிவையெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து சிறப்பாகலிங்கத்திற்குறுக்குதாக்கு, ஏர்க்கவேலிங்கமது கட்டிப்போகும் எழிலானலிங்கமதுவுறுக்குபோலாம், பார்க்கவே வெட்டுருக்குபோலேகாணும் பாங்கானலிங்கமது சொல்லப்போமோ, தீர்க்கமுடன்கவசமது சொல்லேன்பாரு தெளிவானசாக்குகளுஞ் சாற்றக்கேளே.

562

கேளேநீவெடியுப்பு பலமொன்றாகும் கெடிதானவிந்துப்ப பலமொன்றாகும், குளேதான்பூநீறுபலமொன்றாகும் சுடரானதுருசதுவும்பலமொன்றாகும், வீளேதான்படிகாரம் பலமொன்றாகும் மிக்கானகாரமதுபலமொன்றாகும், பாளேதான்கெந்தியது பலமொன்றாகும் பருவமாம்வளையலுப்பு பலமொன்றாமே.

563

ஒன்றானவுப்புடனே சாரமொன்றும் ஒளிவானதாளகமும் பலமொன்றாகும், குன்றானவீரமது பலமொன்றாகும் குறிப்பானபூரமதுபலமொன்றாகும், நன்குணங்கியதுபலமொன்றாகும் நலமான தொட்டியதுபலமொன்றாகும், அன்றானவாறுவகைசெயரீதன்னால் அப்பனேநாற்சாமரைத்திடாயே.

564

அரைக்கவேமைபோலே வெண்ணையாகும் அப்பனே மெழுகத
னைபெடுத்துக்கொண்டு, திறைக்கவேதசபங்காய் செய்துகொண்டு
தெளிவானலிங்கத்திற்கங்கியூட்டி, மரைக்கவேசண்ணம்பு சீலைசுற்றி
மார்க்கமுடனரவிதனிலே சாயவைத்து, விரைக்கவே மணல்மறைவி
ல்புடத்தைப்போடு வீரமுடன்லிங்கமது கட்டிப்போமே. 565

போமேதானிப்படியேபுடமேபத்துப் பொங்கமுடன் மாறாமல்
புடத்தைப்போடு, வேமேதான்லிங்கமது கவசம்நீக்கிமேன்மையுடன்
ரூன்பார்க்கவருக்குமாகும், சாமேதான்லிங்கமது பெடுத்துமைந்தா
சாங்கமுடன் தங்கமதுபத்துக்கொன்று, நாமேதான் சொன்னபடித
ங்கரேக்கை நயமாகலிங்கத்திற் கங்கிசுத்தே. 566

சுத்தியேகுன்றிமணிபசையினுலே சூட்சமுடன்விராலியிடதயி
லங்கேளு, பத்தியுடன்பிங்கானுக் குள்ளைவைத்து பாலகனையெருக்
கன்பாஸ்கருக்குதாக்கு, துத்தியுடன்நீநெருப்பை மூட்டிக்கொண்டு
சுடரொளியின் மேல்வைத்து வாட்டுமார்க்கம், புத்தியுடன் விராலியி
டதயிலத்தாலே பொங்கமுடன் சுறுக்கிடவேமெழுகுமாமே. 567

மெழுகானபதம்பார்த்து மைந்தாகேளு, மேன்மையுடனயெரு
க்கன்பாஸ்கறுக்குதாக்கு, நழுகானவராகத்தின நெய்யால்மைந்தா ந
லமுடனே நாற்சாமஞ்சருக்குதாக்கு, வழுகாது மெழுகாகும்சிதத்து
க்கொப்பாம் வாகானமெழுகெடுத்துப் பதனம்பண்ணு, தொழுகாத
வயிரவரைப்பூசித்தேதான் தோற்றமுடன் கொடுக்கும்விதி சொல்
லுவேனே. 568

சொல்லவேவெள்ளிதனில்நூற்றுச்ச்கொன்று சூட்சமுடன்றூறு
ருக்கிமாற்றைப்பாரு, வெல்லவேமாற்றதுவுமெட்டதாகும் மேன்மை
பெறசெப்பிலே கொடுத்துப்பாரு, கொல்லவேவசம்பினிடலுறல்நீங்கி
குருமருந்தால் செம்பினிலே நூத்துக்கொன்று, புல்லவேகொடுத்தி
டமாற்றேபத்து குறையாதுவித்தையது வதீதந்தானே. 569

தானைசித்தர்முனி ரீஷிகள்தாமும் தயவுடனேசெய்யுமிந்தவே
தையாகும், கோனானுருவருளைப்பெறவேண்டும் பெறுவிட்டா
ல்வாதமதுவாய்க்குமோசொல், தேனானமீனான்மணியை பணியவே
ண்டும் பணியாட்டால் வாதசித்திகிடைக்குமோசொல், பாணைபரா
பரியைத்துதிக்கவேண்டும் துதியாட்டால்விட்டகுறை லபியாதாமே.

ஆமேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள்சாபம்அப்பனே முன்னின்றுவக
ற்றவேண்டும், போமேதான்குருபத்தைவணங்கவேண்டும் வணங்கா
ட்டால் காயுமில்லை பூவுமில்லை, வேமேதான் சித்தருடன் வாதுபேசி

வேதாந்தத்தாயின துவருளிஇலே, நாமேதான் காலாங்கிவரமுட்பெற்று நாட்டினிலேமாணக்கள் பிழைக்கத்தானே. 571

பிழைக்கவென்று சீனபதிசென்று மேதான் பிழைமோசம்நேராமல்கருவாய்க்கண்டு, தழைக்கவேதாரணியில் பிழைக்கவென்று தடுமாற்றம்வாராமல்மைந்தாயானும், பழக்கமுடன்கிட்டிருந்துதொண்டுசெய்துபலகாலங்கைமற்பைபழுதாராய்ந்து, வழக்கமுடன்விடைபெற்றுசீனம்விட்டு வந்தேனேதெட்சணத்தில்பாதைதாமே. 572

பாதையால்வந்துனக்குப் பாகஞ்சொன்னேன்படுங்காளிமுழுமக்களானபேரை, வாதையுடன் ஞானகற்றி தூரத்தள்ளிவளர்ப்பமுடன் கைமசக்குயாருங்காணார், உவமைமுதுகமுன்னிருந்து சித்தனப்போலமேதினியில துஷ்டர்களையகலத்தள்ளி, கோதையெனனுஞ் சமுசாரமாய்கைக்கி குணமுடனையிவ்வேதையெய்வாய்தானே. 573

செய்குவாய்பிராணயந்தன்னிலின் றுசிறப்புடனே சிதானந்தம் பாசமீக்கி, உய்குவாய்சடாட்சரத்தையுச்சரித்துவுத்தமனேகடரொளியைக்கண்டுபோற்று, வைகுவார் தன்னைமனமெதிநோகாமல்வாசவனேமுன்னிருந்துவம்பாற்பாதம், மைகுடனேவம்பரத்தையேமேலேகும்பிவரமுடனேவாழ்கவென்று வசனித்தேனே. 574

பாஷாணமெழுது.

வசனித்தேனின்ன மொருகருமானங்கேள் வாகுடனேமாணக்கள் பிழைக்கவென்று, தூசனித்தபாஷாணம் பலமொன்றாகும்துடியாசிப்பியென்றசன்னந்தானும், பசனித்தசுக்கான்றன் சுண்ணந்தனை பாகுடனேபாஷாணத்தங்கிபூட்டி, நிசனித்துசட்டியிலேமணல்தான் கொட்டி நிறையவேமணலாகிலமுடிப்பேராதே. 575

போடவேநாற் சாமமெரித்தபோது பொங்கமுடன் தீயாறியெடுத்துப்பாரு, நாடவேபாஷாணஞ்சுத்தியாச்சுலமாக கட்டிதனையெடுத்துக்கொண்டு, மூடவேவெள்ளியென்றேர்க்குதன்னால் முறைப்படியெபாஷாணத்தங்கிபூட்டி, மாடவேசாறையென்ற சர்ப்பந்தன்னால் மார்க்கமுடன்றனெடுத்து கொழுப்பைவாங்கே. 576

வாங்கியேகொழுப்பு நிகர்வீரஞ்சேர்த்து வாகுடனேபாஷாணஞ்சுறுக்குதாக்கு, தேங்கியேபோகாமல்மெழுது பண்ணுதெளிவான செம்பதனைவெள்ளிபண்ணு, ஒங்கியேயச்செம்புநாலுக்கொன்று வுத்தமனேமெழுகெடுத்துகுருவொன்றிய, ஏங்கியேதிரியாதே மைந்தாகேளு யெழிலானவித்தையதுவதிதங்கானே. 577

காணவேவெள்ளியென்றசெம்புதன்னில் கருவானவெள்ளியது நாலுக்கொன்று. பூணவேதான்சேர்த்துவுருகிப்பாரு புண்ணியனே துய்யனுக்கிணைவேறுண்டோ, தோணவேபாஷாண மிகவேதிக்கும் துறைகோடிமுறைகோடிதொந்தங்கோடி, நாணவேசித்தர்கள் தான் செய்யுமாற்கம நலமுடனேமானிலத்திற்செய்யலாச்சே. 578

தாளகயீயம் செந்தூரம்.

செய்யவேயின்ன மொருமாற்கங்கேளு தெளிவானதாளகமும் பலமொன்றாகும், கையவேதுருசுடனே சாரநீரால்நவிலவேதானரை த்துமெழுபுண்ணு, துய்யவேதாளகத்துக்கங்கி பூட்டித்துடியுடனே சுண்ணம்புச்சிலைசெய்து, பையவேகோழியென்ற புடத்தைப்போடு பாங்கானதாளகமும்கட்டிப்போமே. 579

போமென்றுவிடுகாதேபூபாகேளு புகலுவேனின்னமொருமாற் கம்பாராய், காமென்றகடுங்காரச்சினமொன்றுகலறவிட்டுச்செயநீரா லரைத்துமேதான், வேமென்றதாளகத்துக்கங்கிபூட்டிவிரைவுடனே சுண்ணம்புச்சிலைசெய்து, பாமென்றவெயில் தனிலேகாயவைத்துப்பா லகனேகோழியென்ற புடத்தைப்போடே. 580

போடவேதாளகமுஞ்சிவந்து மின்னும் போக்கானசரக்கதுவுங் கட்டிப்போகும், நீடவேவங்கமதுபோலேகானும் நீணிலத்திலவாதி மெய்ச்சுமவங்கமாச்சு, கூடவேவங்கமதைதானெடுத்துகுறிப்புடனே காரமதுகாலாய்சேர்த்து, போடவேமுசைதனிலுருகித்தீருபொங்க முடன் தாரத்தின்வங்கவாமே 581

வங்கமென்றால் வங்கமதுசொல்லப்போமோ வளவானதாரத்தின் வங்கமாகும், பங்கமொன்றுஞ்சொல்லாதவங்கமாகும் படுமுன்னேரு தத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும், தங்கமென்றதலாகமதை சரியாய்க்கட்டி தாக்கிடவேதங்கமதுவங்கமாகும், அங்கமுடன் தங்கமது வங்கமா னுலவனியிலேவாதவித்தைப் பார்க்கப்போமோ. 582

போமென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு பொங்கமுடன்கெந்தியது நாலுக்கொன்று, வேமென்றசிலைதுவமொன்றையாகு மிக்கானகார மதுவொன்றையாகும், பாமென்றவீரமதுவொன்றையாகும் சடுக்கா னவனையனுப்புவொன்றையாகும், யாமென்றபடிகார மொன்றையாகும் பாங்குடனேவிவையெல்லாமொன்றாய்க்கட்டே. 583

கூட்டியேதானரைப்பாய்செயநீர்கேளு குறையாதசாரமென்ற செயநீர்தன்னால், தாட்டிகமாய்தானரைப்பாய் நாலுசாமம்சட்டமுட ன்ரவிதனிலேகாயப்போடு, நீட்டமுடன்சரக்கதனைபொடிதாக்கிநிலை

வரமாய்குழிக்கல்லில் பொடித்துக்கொண்டு, வாட்டமுடன் காசியென்ற குப்பிக்கொண்டு வளமாகசீலையதுவழுசெய்யே. 584

செய்யவேகாசியென்றமேருதன்னில் சிறப்புடனே மருந்தெல்லாங்குகையிலிட்டு, பையவேமர்க்காலாக்கொண்டுமூடி பாங்குடனே சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, மையவேசட்டிதனில்மணல்தான்கொட்டி மாற்கமுடன்மேல்சட்டிகொண்டுமூடு, துய்யவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து தோராமவாலுகையிலேற்றிடாயே. 585

ஊற்றவேசாமமதுயிருபதாகும்பெழிலான தீமூட்டியெரித்தாயானால், மாற்றமுடன்செந்தூர மென்னசொல்வேண்மயங்காதேவருண்மைந்தாபுகலக்கேளு, சேற்றமென்றசெம்புதனில்பத்துக்கொன்றுதிறமுடனேதானுருக்கிக் கொடுத்துப்பாரு, கூற்றமென்றஜரலது மென்கேபோச்சு குணமானசெம்பதுவுமாற்றமாச்சே. 586

மாத்தானபொன்னதுவும்பசுமைமெத்த மண்டலத்திலார்செய்யப்போராரப்பா, நீத்தானசித்தர்முனி செய்வாரப்பா நேர்மையுடன் கருவாளிசெய்வான்பாரு, கூத்தான கூத்துவிதிசித்தர்கூத்து குவலயத்தில்முழுமக்கள்செய்யமாட்டார் நாத்தானநாதாக்கள் செய்யுமாற்கம்நலமுடனே யுங்களுக்காக யுரைத்திட்டேனே. 587

உரைத்திட்டேன்காலாங்கிதனைநினைந்து வுத்தமனே ஒருகோடிநூலைப்பார்த்து, நிரைத்திட்டேன்சாத்திரத்தி னுளவையெல்லாம் நேர்மையுடன் பிழைக்கவென்றுயானுஞ்சொன்னேன், குரித்திட்டேன்சித்தர்சொன்னநூலையானுங் குவலயத்தில் பிழைப்பதற்குகாண்டஞ்சொன்னேன், உரைத்திட்டேனேமுலட்சங்கிரந்தந்தன்னையேழைகட்காயிரக்கம்வைத்தும்பாடினேனே. 588

பாடினேன்யேழாயிர சத்தகாண்டம் பாங்குபெறசியிழ்போல பாடிவைத்தேன், தேடியேபார்த்தாலுங்கிடைக்குமோசொல் தேசத்தில் கிட்டாதுசிவயோகிக்கு, நாடிநூல்தானும் கிட்டும்பாரு நாகில் விழும்பாலியற்குகிட்டுமோசொல், கூடியேசீனபதிசென்று யானும் குறிப்புடனேபாடிவிட்டேன் மர்மந்தானே. 589

குடவன்செம்பு.

தானானின்னமொருபோக்குகேளு தாக்கானபித்தனாதான்சேர்தானென்று, கோணவச்சமென்றதகடதாக்கி கோர்வையுடன்கடைசரக்குசொல்லகேளும், பாணைபாஷாணம் பலங்காலாகும் பதிவானதாளகழும் பலங்காலாகும், வேணைலிங்கமது பலங்காலகுமிக்கானவீரமதுபலங்காலாமே. 590

பலமானபூரமது பலங்காலாகும் பாங்கானகெவுரியது பலங்காலாகும், நலமானகுடனது பலங்காலாகும் நாற்றமுள்ள கெந்தியது பலங்காலாகும், சலமானரசமதுதான் பலங்காலாகும் கார்தமுடன் மதியுப்புலங்காலாகும், சலமானபூரீறு பலங்காலாகும் சார்பான யிந்துப்புலந்தான்கூட்டே.

591

கூட்டியேவறுவகைசெயநீர்தன்னால் குமரவேசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டிதாட்டிகமாய்தானரைப்பாய் நாலுசாமம் தகமையுடன் தகடெல்லாம்பூசித்தீரு, வாட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துவாகா கப்புடம்போடவிபரங்கேரு, நீட்டமுடன்ஒடதனில்தான்பரப்பிநிலை மையுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடே.

592

போடவேதியாறியெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன் தகடதுதான் வதிரேபோகும், நீடவேகுட்வென்ற தகட்டைதானும் நேர்பாகப்புடம்போடலூர்ப்போகும், கூடவேசரக்கதனைதசபங்காக்கிசூழம்பாகத் தான்குழப்பிதகட்டியூசி, சாடவேபுடம்போட குடவன் செம்பாம் சாங்கமுடன்வெள்ளிக்குதாக்கிடாயே.

593

தாக்குவாய்வெள்ளிக்குநாலுக்கொன்றுதகமைபெற செம்புதனை கொடுத்துப்பாரு, நோக்கமுடன் வெள்ளியதுவாறுகாணும் நொடிக் குள்ளே வாதவித்தைகைகுளாச்சு, பார்க்கவேமட்டமது சொல்லப் போமோ பசுந்தங்கமிரண்டுக் கவொன்றேசேரு, தூக்கமுடன் தகட்டித்துப்புடத்தைப்போடு துளிரானதங்கமதுமிரங்கும்பாரே.

594

தங்க செந்தூரம்.

பாரேதானின்னமொருகருமான்ங்கேள் பசுந்தங்கமிரண்டுதூலா ம்பகர்ந்தெடுத்து, சேரேதான்மாசியென்றபத்திரி தன்னால்செழுமையுடன்றணரைத்துப்புடத்தைப்போடு, நேரேதான்பத்து முறைபோடாயானால் கெடதானசெந்தூரம் சொல்லப்போமோ, கூரேதான் செந்தூரங்குன்றியுண்ணும் குணமாகும்மண்டலத்தில் வடிவுகாணே.

காணவேதேகமது மின்னல்தோன்றும் கடிதானரோகமெல்லாமகன்றுபோகும், பூணவேதாதுகளுமவலுத்துகாணும் புரையோடுஞ் சிலவிஷயங்களற்றுப்போகும், தோணவேநரைதிரையுமாறிப்போகும் தொடரதுவாயுவென்றதெண்பதும்போம், மாணவேசெந்தூரம்வெள்ளிசெம்பில் மாட்டடாபத்துக்குவொன்றுபோடே.

596

போட்டுமேதானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு புதமுடனேவேதிக்கும் பொன்னோமெத்த, நீட்டமுடன்கரியோட்டிலூதிப்போடுநிலையானத்

தங்கமது கூறப்போமோ, வாட்டமுடன் தகடித்துப் புடத்தைப் போடு வளமானபசுந்தங்கமாகும்பாரு, நாட்டமுடன் சிவயோகிக் குகந்தபொன்றும் நலமானசித்தர்செய்யும் வேதையாமே. 597

வேதையிலேயின்னமொரு கருமானங்கேள் விதமான பெரிய கண்ணாகம்பாபோதையிலே வெண்வங்கந்தன்னோடொக்க புகழான சூடனுடன் கெந்திதானும், தீதையிலேகெவுரியுடன் தாரந்தானும் திறமானபூரமுடன் சரியதாகும், பாதையிலேயித்தனையும் கூட்டி மைந்தா பாங்குடனேகுழியம்மி லாட்டிடாமே. 598

ஆட்டவே குமரியுடபாலினுலே அப்பனையென்சாமமரைத்த போது, வாட்டமுடன்சரக்குடனே வங்கஞ்சேர்த்து வளமானசெந்தூரத்தாதியாகும், நீட்டமுடன்காசியென்ற குப்பிகொண்டுநேர்மையுடன்சீலையது வேழுசெய்து, மூட்டமுடன்மருந்தெல்லாங் குப்பிக் கேற்றிமுனையானமரக்கல்லால் கொண்டுமூடே. 599

மூடவேகுப்பியென்றவாயிற்சீலை முயலவேதான்செய்து முசியா மற்றான், நீடவேசட்டிதனில் மணலைக்கொட்டி நினைவாகக்குப்பிதனை நடுவேவைத்த, சாடவேமேற்சட்டிக் கவிழ்த்துமூடி சாங்கமுடன் சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, போடவேதீயதுதான்சாமம்பத்து புகழ்ச்சியாய் நீயெரிப்பாய் மைந்தாபாரே 600

பாரேதாந்தியாறி யெடுத்துப்பார்க்கப் பதனமாசெந்தூரமென்னசொல்வேன், சீரேதான்யெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்றுதிறமாகத்தானுருக்கி கொடுத்துநீரு, நேரேதான்கரியோட்டி லூதிபோடு நேர்ப்புடனேதங்கமது நாலுக்கொன்று, வாரேதான் சேர்த்துருக்கி புடத்தைப்போடு மகத்தானவேதையிது சொல்லொண்ணாதே. 601

சொல்லவே சித்தர்செய்யும்வேதைமார்க்கம் செகத்தினிலேமானிடர்கள் செய்வாரோதான், பல்லவேகருவாளிசெய்வான்பாரு பூதலத்தில் முழுமக்கள் செய்யப்போமோ, வெல்லவேகாலாங்கிநாதர் பாதம் விருப்பமுடன்றூள்பணிந்து செப்பலுற்றேன், நல்லதொரு ஞானவானாகவென்றால் நானுரைத்தநூலதனை யறிவான்கானே. 602

அயக்களங்கு

தானானபிரகாசமானபோகர் சதகோடிசூரியர்போல் பிரகாசிப்பார், கோனானகுருவருளால் தன்னைப்பார்த்து கூறுவேன்யின்னமொரு குருவைக்கேளாய், வேனான அயமதுதான்ராயிமைந்தா விபர

முடன்பழச்சாற்றி லுறவைத்து, லுனை அமுரியினால் கழுவிப்போட்டு வுத்தமனே யிதில்சேர்க்க மருந்துகேளே. 603

கேளடா அயப்பொடிக்குரெட்டிமைந்தா கெணிதமுடன் துரு சுடனே காரமாகும், வாளடாகெந்தகமும் சூடன்வீரம் மார்க்கமாய் யப்பொடிக்கு நாலிலொன்று, கேளடாவாராமல் யெல்லாங்குட்டி. குமுறவேசம்பழத்தின் சாற்றுலாட்டி, கரளடாவச்சிரமாங் குகையில் வைத்து கலக்காமல்வலையில்வைத்து லுதிடாயே. 604

ஊதிடவேவயமதுதான் சரக்குச்சேர்த்து வுண்மையுடன்செம் பதுவாய் வுரிகிழிற்கும், நீதியாம்அயமதுதான் செம்பேயானால் நிலைத் துதடாவாதவித்தை நிசமதாச்சு, ஆதியாம்அயமதனால் சகலசித்தம் அப்போதேசித்தியடா தப்போயில்லை, சோதியாங்குருபார்தன்னரு னினாலே சுத்தமுள்ள அயத்தினிட செம்பைவாங்கே. 605

வாங்கியேசெம்புநிகர் தங்கம்சேர்த்து வரிசையுடன் தானுருக்கி வைத்துக்கொண்டு, ஏங்கியேதிரியாதே மைந்தாநீதான் இன்பமுடன் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, ஒங்கியேதானெடுத்து வருக்கிப் பாரு வுறுதியாமாற்றுபனி ரண்டதாகும், பாங்குபெற சோதிமயம் தன்னைக்காணில் பாலகனேகிவையோகம் பவிக்குந்தானே. 606

நவகோடி.சித்தர்வைப்பு

தானைபொதிகைமலை வைப்புச்சொல்வேன் தாக்கானதென் பொதிகை தன்னிலோரம், வேனானமடாலயமண்டபந்தான் வெளி யானகளைகரைக ளங்குமுண்டு, பானுவாய்க்கால்மண்டபத்தில்படி யோரம் வோராளின் மட்டந்தன்னில், கோனானகுருகூட்டம் சித்தர் கூட்டம் கோடானகோடிபொருள் வைத்திட்டாரே. 607

வைத்திட்டதிரவியங்கள் மெத்தவுண்டுமானிலத்தில் சித்தர்வை பு யார்தான்காண்பார், கைத்திட்டதிரவியத்தை யெடுக்கவென்றால் கதவுடனேதாளனைத்து சீலுமாட்டி, மெய்த்திட்டகரப்பனென்ற காத்தராயன்மேல்வாசல்தனிக்காவல் வீற்றிருப்பான், மைய்த்திட்ட வடபுரத்தில் பூதங்காவல் மானிடர்களயாரேனுஞ் செல்லார்பாரே

பாரேதான்திரவியத்தை யெடுக்கவென்றால் பராசத்திகுருபை யதுபெறவேவேண்டும், சிரேதானன்னடக்கைகொள்ளவேண்டும் சீர் தப்பிதினியை யசற்றவேண்டும், நேரேதான் மனோன்மணியார் பூசைவேண்டும் நெறிமுறைமைதவறாத வருளேவேண்டும், கூரேதான் சிற்பரத்தைநாடவேண்டும் கோடியுகந்தானிருக்க கற்பந்தேடே. 609

போகர் மூலிகற்பம்

தேடவேகையானின் மூலிதானும் தெளிவானநற்கையான்மூலி
தானும், கூடவேமேனியிட மூலிதானும் குணமானகஞ்சாவின் மூலி
தானும், நாடவேகருவேலிமூலிதானும் நலமானவெள்வேலி மூலிதா
னும், சாடவேபேய்மிரட்டி மூலிதானும் சாங்கமுடனீவிரலியான்மூ
லியாமே. 610

மூலியாம்தைவேளைத் தழையுமாகும் முயலான கவுதும்பைத் த
தையுமாகும், பாலியாம் பாவட்டையினிலையுமாகும் பாங்கான வா
தொண்டைத்தழையுமாகும், சாலியாந்தும்பையிட யிலையுமாகும்
சார்பானவழுதலையு மிலைதானாகும், வேலியாம்பருத்தியுட மூலிதானு
ம் வேரானகொடிவேலி தழையுமாமே. 611

தழையானசங்கனிடமூலியாகும் தாக்கானபுங்கனிடமூலியாகு
ம், மழையானபேய்ச்சரையாம் பனிநாக்கோடு மகத்தானபாற்சாண்
டனிலைதானாகும், குழையானகொள்ளுக்கா மூலிதானும் கோடான
சுழிமூலி நிலைதானாகும், இழையானயிண்டிலையுனிலையுமாகுமெழிலா
னகோறையிட யெலையுமா?ம. 612

இலையானவிஷமூலியெலையுமாகு மெழிலானபம்பையுடபொன்
முசுட்டை, தலையானபரட்டையுடமூலிதானும் தனியானகுணமூலி
வெளிச்சிமூலி, கலையானநக்கியென்றமூலிதானும் கடிதான பற்பாட
மூலிதானும், வலையானசின்னியிடமூலிதானும்வகுப்பானகுறுந்தொ
ட்டிமூலியாமே. 613

ஆமேதான்செந்தொராமூலிதானும் அய்யனேகருவாலிமூலிதா
னும், வேமேதான்விழிவிரட்டிமூலிதானும் வெடிப்பானகாந்தியுடமூ
லிதானும், போமேதான்மலைதாங்கிமூலிதானும் போக்கான சிறுதும்
பைமூலிதானும், தாமேதான் தீக்கோட்டான் மூலிதானும் தாக்கான
சூரியென்றமூலிபாரே. 614

பாரேதான் தக்காளிகொன்றைமூலி பாங்கானவெண்ணைச்சியி
லையுங்கூட்டு, சிரேதான்குட்டிவிளா மாணிக்கொன்றை சிறப்பான
கூர்மல்லிபாளையானும், நேரேதான்வெவ்வல்லி பத்திரிதானும் நெடி
தான வெள்ளல்லிமூலிதானும், கூரேதான் பிரமராட்சதையுங்கூட்டி
பேரானநற்றும்பை தானுங்கூட்டே. 615

கூட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து குறிப்புடனே யொவ்வொன்
றும்பொடியாய்த்தெள்ளி, தாட்டிகுமாய்சர்க்கரைதான்சுமனாய்சேர்த்

து சார்படனெய்தேனிற் கொண்டாயானால் வாட்டமுடன் சேத்
தும்ங்கள் தொண்ணூற்றாறும் வாகானவாயுவென்ற தென்பதும்போ
ம், தேட்டமுடன்பித்தமென்ற காற்பதும்போம் தெனியாகும்திசை
மதுபிறுகுங்காணே.

616

காணவேதேகமதுகற்றாணாகும் கருவானரம்புகளு முறுக்கிக்
காட்டும், தோணவேசதாகாலயிருக்கலாகும் துன்பமென்ற சாகரத்
தைவிட்டொழித்து, மாணவேசதாநீத்தம் பூசித்தேதான் மகத்தான
கெவனமுதல்கொள்ளலாகும், வேணவேசமாதியிலே யிருக்கலாகும்
வெகுசோடிகாலமட்டும் தேகம்போமோ.

617

போகாதுகற்பாந்திரகாலகட்டும் பொலிவானதேகமது யிரும்பு
போலாம், வேகாதுசடந்தானும்தீயில்தானும் விருப்பமுடன்கோடியு
கங்காணலாகும், சாகாதுபூமிதனில்யிருந்துகொண்டு சதாகாலம் வா
மியைத்தான் பூசிப்பாய். ஆகாதுலோகமென்ற மாய்கைநீக்கி வப்ப
னெயெனைப்போலயாகுவீரே.

618

அபினிவைப்பு.

ஆகவென்றாலின்னவொரு கருமானங்கேள் அப்பனேவபினி எ
ன்றவைப்புசொல்வேன், மாமுடன்கடுகுடனே கசகசாவும் பாங்கா
னகஞ்சாவும்சரியாய்த்துச்சி, வேகமுடன்மராட்டியமா மொக்குதா
னும் விசையுடனெகியாழமதுசெய்துகொண்டு, தோகமுடன் சரக்க
தனை யரைப்பாய்மைபோல் தொவுரதனை தான்போக்க முறைதான்
கேளே.

619

கேளேநீசினமென்ற வெல்லந்தன்னை கிருபையுடன்பாகுபதஞ்
செய்துகொண்டு, கோளேதான்வாராமல் மைந்தாகேளு கொப்பென
வேசரக்கதனைகிளறிக்கொண்டு, பாளேதான்போகாமல் மெழுக்கெடு
த்துபான்மைபெறபரணிதனில் பதனம்பண்ணு, தாளேதான்பிணிய
துசொல்லப்போமோ தாரணியில்மாநிடர்கள் பிழைக்கத்தானே.

தானுனவபினியதுமயக்கமெத்தத் தாரணியில் நாதாக்கட்குகந்
தபோதை, வேனையிடுமருந்து பாஷாணந்தான் மிக்கானபுத்தினை
மயக்கப்பண்ணும், கோனுகருவருளாலிந்தபாகம் குணமாகப்பாடி
வைத்தேன்மாந்தர்க்காக, தேனுகாலாக்கித் தன்னைப்போற்றி தே
ற்றமுடன்சதாகாலம் தவத்தில் நிவே.

621

போகர்வுப்புமணி.

நில்லவேபோகரிடமணியைக்கேளு நிலையானமணியதுவும்சித்த
ர்வேதை, புல்லவேசாகத்தின் சலிவையாகும் போக்கானபடி ரண்டு

வளந்துவாரு, கொல்லவேசேர்த்துப்புடியேயாகும் குணமாளவ
ளையலுப்புடியேயாகும், வெல்லவேவிதரண்டும் பொடியதாக்கிமே
ன்மையுடன் காச்சும்வகை செப்பக்கேளே. 622

செப்பவென்றால்சலந்தனிலேவுப்பைக்கொட்டிசீலமுடன்தான்
கரைத்துதெளிவைவாங்கி, ஒப்பமுடன்கீலையதுவேடுகட்டி வுத்தம
னே அடுப்பேற்றியெரிப்பாய்ப்பா, தெப்பமுடன்கீரெல்லாம் சுண்டி
யேதான்தெளிவுபெறவுப்பதுதான்வட்டுபோலாம், நெப்பமுடன் தா
னிருக்கும்வுப்பைத்தானும் நேர்ப்பாகசுரண்டியதையெடுத்திடாயே,

எடுத்துமேமறுசட்டிதானெடுத்து யெழிலானகடல்சலந்தான்
படி ரண்டப்பா, தொடுத்துமேமறுபடியும்வுப்பைக்கொட்டிதொடர
வேதான்கரைத்துவடிதான்கொண்டு, விடுத்துமேமேற்கவசம் சீலை
கட்டி விருப்பமுடன்றூனெரிப்பாய்சண்டமட்டும், கொடுத்துமேதா
னிறக்கியெடுத்துப்பாரு குடிமுடன்வுப்பதுதான் கரடுமாமே.

கரடானவுப்பதனையெடுத்துக்கொண்டுகருத்துடனே மறுசட்டி
கடற்சலந்தான், பிரட்டாதேபின்னுமந்தசட்டிக்குள்ளேபேரானகட
ற்சலந்தான்படி ரண்டிட்டு, வரட்டுடனேவுப்பையெல்லாம்சீவிவாங்கி
வளமாககடல்சலத்தில்கரைத்துக்கொண்டு, திரட்டுடனே வடி கட்டி
யெடுத்துக்கொண்டு தீர்க்கமுடனெடுப்பேற்றி யெரிப்பாய்நேரே.

நேரானவுப்பையெல்லாஞ் சுரண்டிவாங்கிநேர்ப்புடனேமறுசட்
டிதன்னிற்போட்டு, கூரானதீநெருப்பில்யெரிக்கும்போது குணமுட
னேவுப்பெல்லாம்வுருக்கிட்டும், பேரானவுப்பதுவும்வயிரம்போலா
ம் பெரிதானவயிரமதையெடுத்துக்கொண்டு, சேரானமண்ணைசட்
டிதன்னில் தெளிவுடனேகாச்சியல்லோ மூசைக்கேற்றே. 626

ஏற்றவேவுப்பதனைமூசையிட்டுயெழிலானதன்பதத்திலிருக்கித்
தீரு, போற்றவேகருகட்டிசீலைதான்வார்ப்பாய் புகழானசீலையதுவும்
பாய்ந்தபின்பு சீற்றமுடன்கீலையதுவுஞ்சாரணிப்பாய் சிறப்புடனே
மேனியென்னுங்குப்பைமேனி, தேற்றமுடன்சார்பிழிந்து காய்ச்சி
தோய்ப்பாய் தேர்மையுடன்சீலையதுவு மிறக்குப்பாரே. 627

பாரேதான்சீலையதுவுமிறுக்காட்டும் பாங்கானலிங்கமுடன்து
ருசுதானும், சீரேதான் கெந்தியுடன்தாரந்தானும் சிறப்பானகுதமுட
னிடையாய்ச்சேர்த்து, வேரேதான்முலியதுவிராலிதானும் வேகமுட
ன்றூன்பிழிந்துசாகக்கைமைந்தா, கூரேதான்மை போலரைத்துபின்பு
குணமானமருந்தையெல்லாஞ் சீலையிறகேற்றே. 628

சிலையானவுப்பினிடகெதையைமைந்தா சீர்பெறவேகவசித்துப் பூசிப்பின்பு, மலையானவோரமதில்தானேபூர்க்கு மகத்தானபூறு கவசஞ்செய்து, குலையானசித்தர் முனிரிஷிகளில்லாக் கொலுக்கூடவ னந்தனிலேபுடத்தைப்போடு, விலையானவுப்பதுவும்கிவந்துமேதான் விண்ணுலகந்தான்மதிக்கு மதீதம்பாரே. 29

அதிதமாங்கெதையதனை யெடுத்துமைந்தா அழகுபெறகுகை வீட்டில்தனம்பண்ணு, துவிதமுடனுந்தனுக்கு வறுமைவந்தால் துடியானகெதையதனைஈமைந்தா, நதீதமுடன்செம்பதனில் தூற் றுக்கொன்று நாடடிடவேமாற்றுபனிரண்டதாகும், பதியானசித்தர் முனிசெய்யும்வேதை பாருலகிலயார்செய்வார் நம்பிடாதே. 630

சள்ளிக்கு சுடரெண்ணை.

நிம்பயெண்ணை படியாழாக்கரண்டியிட்டுநினைவாகவெள்ளுள்ளி தாரங்கொஞ்சம், தெம்புடனேவிட்டெரித்துச்சூடுதண்ட திறமான பருவமதில்கிரகிலுற்று, துன்பமதுசன்னிதனிற் பிரட்டல்போருந் துடிப்புள்ளசலவைகளுஞ் சொல்லாதோடும், நம்பியிட்டபயிர்போ லேலமதாகும் நாதாந்தமாகபோகர் நவின்றிட்டாரே. 631

விஷபேதிக்கு.

கருத்துடையமானிடர்க்குப்பேதிகண்டால் கைக்கடங்கப்பிடி யெடுத்துமுள்காப்தன்னை இருத்தியரைவெண்ணைபோலமுளைதன்னி லிதமாகப்பதித்திட்டுப்பின்புரியும், பொருத்தமுள்ளவன்னிபற்பமு டனேதாக்கு பேருலகிற்சன்னியற்றுப் பிழைப்பார்பாரு, வருத்த மில்லை கைகண்டதொழிலுமாகும் வண்மையாய்போகமுனிவழுத்தி னாரே. 632

பேதிகண்டவுடனே தான்பத்துலுத்து பேதமிலாவாக்கிறுணம் கலிக்கம்பற்பம், நீதியாய்மாத்திரைகளன்னப்போக்குவிலையாகவொ ருநானிற்செய்துகொள்ளு, சோதிபெறநாளிரண்டிற்செய்ய வேண் டாஞ் சுருக்கிலேகுருமைவந்து முடிப்போகும், நாடிதானில்லாம லுயிரும்போகும் நலமானபோகரிஷி நவின்றவாரே. 633

நிம்பயிலையிடை யெட்டுவுரலிலிட்டு நேகயிடிபாணிரெட்டிசாலி லிட்டு, தம்பமறவெட்டிலொன்றாய்க் காச்சிக்கொண்டுதனையெடுத்து கிட்டிகட்டிப்பிழிந்துதன்னை, நிம்பயிடு அரன்பிசுப்பலமுமஞ்சுநிரம் பிட்டு ஓட்டியெரிக்குழம்பதாக, நம்பியெடுகல்வமிட்டு அரைநேர் காமம்நாடி யெடுமெழுகாகும் நாட்டுளோற்கே. 634

எண்ணை

நரவெங்காயமது கழர்ச்சிக்கொட்டை யிலையிடித்து இரண்டெடையும்படியுமிட்டு, காரமுள்ளமுத்தெண்ணை படியுமொன்று கருத்தறிந்ததந்திவிரை பலமுங்கால்தான், கோலமுள்ளரசமெழுகு பலமுங்கால்தான்குட்டி யெரிவடிகட்டிப் பூசைசெய்து, பாரமுள்ளயெண்ணையதுபணமும்வீதம் பாச்சிடநோய்தீரும் பரிசுகேளே. 635

பாரிந்தயெண்ணைதனை மூன்றுபோது பாச்சிடவே பாரிசமாஞ் சூலையெல்லாம், சாரியந்தப்படியோடுமேகமெல்லாந்தாக்கி நெய்யடிபடுங்காண் மகோதரங்கள், கூறித்தப்படிபோகும் வாதமெல்லாங்கொள்ளையதுகொண்டாப்போ லோடிப்போகும், சொரிந்தமேகவெட்டைரீர்களெல்லாஞ் சுவரிடுங்காண்வாயுவெல்லாம் சூட்சுமாமே.

சுவறிடுங்காண்பெளத்திரங்கள் மூலநேரகஞ் சொல்லியநீரூம்பல் துடிகள்போகும், கவறதுபோலாகிவிடு மெண்ணைப்போக்கு கைகண்டுபோகரிஷி கருத்தில்வைத்து, தவறிடா தெனக்குரைத்தார். லோகத்தோர்கள் தான்பிழைக்கச் சொன்னதிந்த மார்க்கந்தன்னை எவரிடத்தில் சொல்லாதே புளிப்புதள்ளு இனமாகவுண்டவர்க்குப் பிணிகள்போமே. 637

காரிநாகபதங்கம்.

காரியெடைசேர்த்துமே கூடச்சேர்த்துக் காண்டியிட்டு யிலுப்பைநெய்யிலுருக்கிமெள்ள, சாரியிட்டுப்பத்திரண்டு தரமுங்காச்சி சரியரவேகாண்டியிட்டு வருக்கிமெள்ள, கூறியதோர்குதமிட்டு வருக்கத்தானே நாற்றமறமுன்னெண்ணைநிறையவிட்டு, பாரியிது பத்துமதுயெரியவிட்டுப் பாகமதுயெடுத்துநிறை யிடைபோகாதே. 638

போகாதே அன்னமிட்டு வுடைத்து அன்னம் பூட்டியரைவில்லை கட்டுகிடத்திலிட்டு, பாகமாயெரித்திடவேயுயரவேறிப் பார்த்திடவுமெடுத்துவைத்துமடியில்லின்ற, தாகமாய்வில்லையரை சோறுவிட்டுத் தாக்கியேவில்லைகட்டிப் புடமூன்றிட்டால், நாகமாய்வில்லையதுசிவந்துபோகும் நாதாக்கள் சொன்னதிந்த நாட்டந்தானே. 639

எறிகின் றகுதமிடைபுகைநீர்விட்டு எரியமுழிற்றபன்னிடம்வைத்துப்பாரு, கூறியதோர்காளாஞ்சி வந்தவில்லை கூட்டியரைபுடமிட்டு எரிநெர்ப்பாக, மாறியெடுசிவந்துகிற்கும் ரணியில்நீறு மயமாகத்தாக்கிடவேயொன்றதாகப், பாரியதுஏமமது பத்துமாகும் பாலித்தா ரிஷி போகர் பண்பதாமே. 640

தேனிலிடுசகலநோயெல்லாந்தீருஞ் செங்கதிறுமேனியது இரும் புப்பாலாம், வாணிலேயிப்பாகம்பொய்யோவென்றால் வண்மையுள்ள ஆண்டவனும் பொய்யதாகும், ஞானிகளுக்கிவ்வைதையெறக்கமிட்டு நாட்டிலுள்ள நல்லவர்கள் செய்துகொள்வார், கூறுமீறாதவர்கள் செய்யமாட்டார் கொட்டி ரைமெப்போகர் குணம்தாமே. 641

மகோதிரத்துக்கு

வீரமுடன் பதங்கபற்பம்பலமும்னாலு வீதமிடை மிளகுசுக்கு தந்திகூட்டி, பாரமுள்ளநெல்லிமுள்ளி கடுக்காய்நேறாய் பார்த்து அரைபுகைநீற்றுற்சாமம்ரண்டு, கோரமதாயுத்தியளவாகவுண்டைகொடுத்துநிடுமகோதரங்கள் முப்பத்தொன்றும், நேரமில்லையோடிவிடு நிமிஷத்தன்னில் நிட்சயமாய்போகரிஷி நேர்சொன்னாரே. 642

நல்லிரும்புவிவாடையாஞ் செம்புநேரே நாட்டியரைபொடியாக குகையிலிட்டு, மெல்லவதைபுருக்கிவிட புட்டுபோலாம்விரும்பியெடு ரண்டுமுக்கால் நாத்தஞ்சூடன்செல்ல, நிறுவிரண்டுமரை நிறுத்திக் கொள்ளுசிறுகவதுவீரமது யிரண்டுகாலாம், சொல்லவிரந்தவைந்துட னேநிறுத்துக்கல்வஞ் சுறுதியுடன் பாணிவிட்டு அரைத்துக்கொள்ளே.

அரைத்துவில்லையங்கியிடுபத்துந்தாமம் அதின்பேருகயமக்கினி யதைநிறுத்து, வரைத்துபல்மொன்று நிறுவேலிவேருவகை கடுகுலும மெடு சிறுதேக்காகும், நிறுத்துளடு ஆணைத்திப்பிலியிந்துப்பு நேரான கோஷ்டமொரு வகைக்குவொன்று, அரைத்துநிறுகாயங்கால் வசம் புகாலங் குணமானகடுகுபொடி அரையும்போடே. 644

அயக்கார்த லேகியக்குளிகை.

சங்குநிறம்நீறியதொர்சினச்சுன்னஞ் சாதகமா யெடுத்துநேரே துடிசாற்றக்கேளு, இங்கிதமாய்வன்னிரசம் உப்பிலிட்டு இதுமாகயெ ரித்திடவேபதங்கமேறும், துங்கவதைபெடுநிறுத்துமுன் சுன்னவை த்துசுக்மாதுச்சேர்த்து கல்வமீதிட்டு, சங்கைபடப்பழச்சாற்றற்ற் சாம மாட்டிச் சதுரக்கிடைத்திலிட்டு மூடினே. 645

மூடியதைச்சீலைசெய்து எரிநால்சாமம் முத்தியதை யெடுத்து மண்டலமேயுண்ண, கோடியதுநோயெல்லாங் குஷ்டம்போகற்குண மாகும்வாதவெடி சூலைபோகும், நாடியதுகுகோதரமுப்பதாகும்நாட் டிலுள்ளநீரிழிவுருக்கியோடும், வாடிமுதங்கனலில்கண்டவிருள்போ வாகும் வகையாகபோகரிஷி சொன்னார்தாமே. 646

பாஷாணக்கட்டு.

வச்சிரத்தின்பாலாழாக்குப்பிங்கானிவிட்டு வசமாகமுற்றிவெள்ளைக்கருநேரிட்டு, தச்செயலாய்த் திரிநால்வையுமிருந்து நீராந்ததை மைபெறளவிகொல்லியோட்டிவிட்டு வைச்சபடி முன்னீரால் சுருக்கு யிட்டு வகையாகநாற்சாமம்போட்டுத்தீரு, உச்சிதமாயண்டமென்ற சுண்ணங்கட்டி யூரநியப்புடமிடவேகட்டுந்தானே. 647

கட்டுகின்றபாஷாணங்கரியிலாடுங் காதலாயெடுத்தைவைத்துக் கொண்டு, வெட்டுநீவேள்ளியநூற்றுக்கொன்று விரும்பியிருசுதமா நீர்களாற்று, தட்டுநீராதம்வரும்கடையில்விற்று தகமையுள்ளனான்தைத்தரித்துக்கொள்ளு, பட்டுநூற்சாயம்போற்பாகம்பாரு பதிவானபோகரிஷிபாலித்தாரே. 648

சடைக்கஞ்சாய்நூறுசட்டியிட்டுச்சலம்விட்டு திரிநால்வையலம்பிவாங்கி, திட்டமாகபின்னுமொருசட்டியிட்டுச் சீருவின்பால்படியும்பாணிநேரே, விடையாகவிட்டெரி நீக்கோணியிட்டுவிதமாகப் பிழிந்துரசம்வாக்கிபின்பு, கிடமிட்டு ஆவினெய்சிறுகவிட்டுக் கிருபையாய்வைத்துநீபகரக்கேளே. 649

சக்கரையின் சுக்கேலமிளகுமாஞ்சி சாதிக்காய்பத்திரியுங்கிறும் புகோஷ்டம், மிக்கஆதிமதுரமுடன் அமுக்கறவும்விதமானவாள்மிளகுசகசாவும், தொக்கவகைபலமிரண்டுதட்டியிட்டுச் சுருதியெனும் பாலிலிட்டப்பாகாய்க்காச்சி, பக்கமுளமுன்ரசத்தை யதிலேயிட்டுப் பாகமாயிறுகபதம்பார்த்துக்கேளே. 650

பார்த்தெடுநீசாராயந்தேனும்ட்டும் பதமாகவூத்தி யளவாகச்செய்து, சாற்றிவொயொருகுளிகைகொடுத்துப்பாரு,சுதரத்திலவசனமுதற்பேதிநிரிக்கும், காத்தநல்லமுலத்திற் கிருணியல்ல கடிதானசெநியாமைவார்த்திரிற்கும், போற்றியேதேகத்தைபார்த்துதாக்கு புகலரிய போகரிஷிபுகன்றிட்டாரே. 651

போகர்சீனபதியில் வெள்ளைமனுஷர்பிரதாபம்.

புகன்றிட்டாரின்னமொரு கருமானங்கேள் புகழானபோகரிஷிகீர்த்திமார்க்கம், தகன்றிட்டசீனபதிசென்றுயானும் தாழ்வாககுளிகைகொண்டுபூமிதன்னில், மகின்றிட்டுயானுமங்கேபிரங்கிப்பார்த்தேன்மணிதருடநிறந்தானுமேகவெள்ளே, புகின்றிட்ட நிறமதுதான்வெள்ளையாகக் கண்டேனேபெண்களுடருபந்தானே. 652

தானுருபமதுவெண்மைகண்டேன் தாக்கானதரணியெல்லாம்
சுத்திவந்தேன், கோணபெண்களெல்லாம்வானபேதம் குணக்குறிக
ளன்னகமதாய்தோற்றங்காணும், வேணுனசீனபதிபெண்க ளெல்லா
ம்மேன்மையுடன் றுனிருக்கக் கண்டேயானும், பாணுனகாரமது பூமி
தன்னால் பாக்கியர்களுல்லவருமவெண்மைதானே. 653

வெண்மையாம் பெண்களுடன்போகம்செய்தேன் வேதாந்த தா
யினதுவருளினாலே, கண்மையாம் காலாங்கி தனைநினைத்து களிப்புட
னையிந்திரபோகஞ்செய்தேன், தண்மையாம்பதினெட்டுத தொப்பிக்
காரர் தரணியிலவதரித்தார் புகழ்ச்சிமெத்த, உண்மையா மாணிடர்க
ள்பிறந்தாரப்பா வுற்பன்மாம்கோடிவித்தை பெற்றோர்தாமே. 654

நாமேதான்சவுக்காரவழலைசெய்வார் தகைமையுள்ள கண்ணாடி
காய்ச்சுவார்பார், போமேதான்பூரீரை சுண்ணும்பாக்க புத்தியுள்ள
மாந்தரப்பா சீனதேசம், காமேதான்மற்றதோர் தேசமெல்லாம் கரு
வனையல்பூரீரைக்காய்ச்சுவார்பார், நாமேதான்போகரிஷிகண்ட மார்
க்கம் நாதாக்கள்கைமறப்பும் வெளியிட்டேனே. 655

வெளியிட்டேன்கோடியுத வித்தையெல்லாம்வேணபடியுபதேச
ஞ்செய்தேன்யானும், பளியிட்டயெந்தனுக்குசாபயில்லை பாருலகில்
சித்தர்முனிதைமறப்பை, நெளியிட்டவெள்ளையென்ற மனிதருக்கு
சேர்புடனே காடடிவிட்டேன் காரணத்தை, துளியிட்டதேசமெங்கு
ஞ்சுற்றிவந்தேன் சூட்சாதிசூட்சமெல்லாந்திறந்திட்டேனே. 656

திறந்திட்டேன்வெள்ளையென்றமனிதரீங்கி செப்பலில்லைகருநீ
லமாந்தருக்கு, குறைந்திட்ட வித்தையெல்லாம் கூறவில்லை கொட்டி
னல்மோசமது வாகும்பாரு, முறைந்திட்டசாஸ்திரங்கள் சாபமெய்
தும் மோட்சமென்ற வீடில்லையகம்போவார், வரைந்திட்டவாக்கி
யங்கள்பிசகாய்போகும் வாகுடனேபோகரிஷி பாடினேனே. 657

காந்தசெம்பு.

பாடினேனின்னமொருகருமானங் கேள்பாருலகில் சித்தர்முனி
கூறுமார்க்கம், நீடியதோர்காந்தமதுபலமோவைவந்து நேருனவெண்
காரம்பலமோவைவந்து, தேடியதோர்பூரீறுபலமோவைவந்துதெளிவா
னகெந்தியதுபல மோகால்தான், கூடியதோர் சரக்கெல்லாமொன்றா
ய்ச்சேர்த்து குமுறவேகுழிக்கல்லில் போட்டிடாயே. 658

போடவேதேனதுவும் விட்டுமைந்தா பொங்கமுடன்றானரைப்
பாய்சாமம்நாஸி, நீடவேவச்சிரமாங் குகையில்வைத்து நேர்புடனே

சில்லிட்டுச்சிலைசெய்து, கூடவேரவிதனிலே காயவைத்து குணமாகவு
லையில்வைத்து ஆதிப்பாரு, வாடவேசாந்தமதுசத்தேயாகும் வளமா
கச்சத்தெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளே. 659

கொள்ளவேகார்தமென்ற சத்துதன்னைக் குமுறவேமறுப்படியும்
மூசைக்கேற்றி, விள்ளவேதானுருக்கியெடுத்துப்பாரு வீரானமணிய
துவாய் வருகிறிற்கும், மெள்ளவேசத்தெடுத்துகல்வமிட்டு மேன்மை
பெறவாறுவகை செயரீர்தன்னால், துள்ளவேதானரைப்பாய் நாலுசா
மம் துறையாகதானெடுத்து ரவியிற்பூசே. 660

பூசவேசெம்பென்ற தகட்டில்மைந்தா புகழாகபத்துக்குவொன்
றேயாகும், காசென்றதுட டின்மேல்பூசிப்பூசிச் களமாகரவியில்வைத்
துப் புடத்தைப்போடு, மாசென்றபுடமதுவும் பத்தேயாகும்மகத்தா
னசெம்பதுவு மூறலேகும், பாசென்றகளிம்பதுவு மற்றுப்போய்பளி
ங்கானதம்பாக்கு நிறம்போலாமே. 661

நிறமானசெம்பதுவு மொன்றேயாகும் நிறையானவெள்ளியது
வொன்றேயாகும், திறமானதங்கமதுவொன்றேயாகும் திடமுடனே
மூசையிட்டு வருக்கித்தீரு, பரமானசரக்கதுவு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
பளபளத்தவர்னமது கார்திமெத்த, உறமானமாற்றதுவுமெட்டதாரு
முத்தமனேபோகரிஷி யுரைத்தவாரே. 662

வாறானபொன்னதுவும்வாரடித்து வளமுடனேபூங்காவிதன்னி
ற்போட, மாறானமாசியதுநீங்கியேதான் மகத்தானபசுமைநிறத்தங்க
மாகும், காறானகடைத்தங்க மிதுக்கொப்பாமோ கடந்தமுனிசித்த
ரிஷி செய்யுமாற்கம், பேறானகாலாங்கியடிவணங்கி பேருலகில்மாந்
தர்கட்காய் செப்புவேனே. 663

செப்பினைநர்தாக்க ளருமைவித்தை செகத்திலையாராலுங்கு
ற்போமோ, ஒப்பவேமனைமணியாள் பாதம்போற்றி ஒழுங்குட
னேசிதாபாசந் தன்னைரிக்கி, தப்பவேபூரணத்தைமனதிலுன்னி சதா
காலம் நிருவானிமுன்னதாக, மெப்புடனேபராபரியை மன்னிப்பாக
மேதினியில்தவசிருந்து நாளைப்போக்கே. 664

போக்கவேதுஷ்டருடன் கூடவேண்டாம் பொலிவானவுளவை
யெல்லாங் காட்டவேண்டாம், தூக்கமுடன்சோம்பருடன்குடிவார்த்
தைதுறைமுறைகள்யாதொன்றுங் காட்டவேண்டாம், வாக்கிலுள்ள
சித்த முனிரகசியத்தை வளப்பமுடன்விருதாவில் காட்டவேண்
டாம், நோக்கமுடன்றுனிருந்து பொருளாராய்ந்து நொடிக்குள்ள
காயசித்திக்கிடமுந்தேடே. 665

ஆமேதானித்தனையுமொன்றாய்க்கட்டி அப்பனேபுனுகுடனே பச்சைப்பூரம், போமேதான்கோரோசனை குங்குமப்பூ பொலிவானச வ்வாது தானுங்கட்டி, காமேதான்கஸ்தூரி வாடைதானும் கருவான முதற்றிட்டுசீலையோடு, காமேதான்வழிஞ்சியிட தமிழத்தாட்டிவிறுப் பமுடன் பரணிதனில் பதனம்பண்ணே. 673

பண்ணவேமையதனை யெடுத்துக்கொண்டு பதிவானவருவதனை யேற்றியேதான், திண்ணமுடனஞ்சனையர் வருவையாட்டித்திரமுட னேலட்சமுரு போட்டுக்கொண்டு, வண்ணமுடன் லலாடமதில் மை பைத்தீட்டி மயங்கிடவேலோகமெல்லாம்வசியமாவார், நண்ணமுடன் ராஜாதிராஜர்தாமும் நாட்டிலேசித்தர்களும வசியமாமே. 674

வசியமாமஷ்டசித்து யிதனாலாகும் வளமானமோகனமு மிதன லாகும், வசியமாம்ஸ்தம்பனமுமிதனாலாகும்வாகானகருவுகளுமிதன லாகும், வசியமாம்பேதனமுமிதனாலாகும் மகத்தானகிரியைமுதலித னாலாகும், வசியமாமுச்சாடனமிதனாலாகும் மார்க்கமுட னுருமாற்ற மிதனாலாமே. 675

ஆமேதான் சித்தர்முனிசெய்யும்பாகம் அடவாகப் பலதாலுமா ராய்ந்தேதான், நாமேதான் காலாங்கிராதர்பாதம் நாட்டமுடன்றாள் பணிந்துநவிலுற்றேன், வேலேதானிக்கருவை வெளிவிடாதே விட் டாலேவெகுமோசமாகும்பாரு, நாமேதான் சொல்லுகிறும் யானை மாற்கம் நாதாக்கள்பிடிவாதம் நவில்வோம்பாரே. 676

பாரேதான்குருவானை சுவாமியானை பராபரியாய்தன்னானை சி வனாரானை, சீரேதானுமையானைவம்பரானை சிவாலயங்கள் கன்னானை தேவியானை, கூறேதான்குருவானை கணேசானை குறிப்பானகண்ண னிடவானைகண்டர், நேரேதான்சித்தரிடயானைகண்டர் நெரியானமு னிவரிஷிகளானையாமே. 677

ஆமேதானானையது கடக்கவேண்டா மப்பனேசாமமது செய்து ம்பாரு, நாமேதான்சொல்லுகிறும் ரிஷிகள்போக்கு நன்மையுடனு பசாரஞ்செய்யவேண்டும், வேமேதான்மனதுவர நடக்கவேண்டும்வே தாந்தத்தாயினது வருளேவேண்டும், போமேதான்கற்பமதுகொள்ள வேண்டும் பொலிவானநன்னடக்கை வேண்டுந்தானே. 678

தானுனிஷிகளிட பதாம்புயத்தைச் சதாகாலம் சிரசின்மேற்றா க்கவேண்டும், கோனாசாபத்திற்கிடங்கொடாமல் குருநீந்தை யனு காமலிருக்கவேண்டும், மானாசித்தர்முனிதங்களுக்கு பட்சமுடன்ம னதுவரநடக்கவேண்டும், மானாசாத்திரத்தை யாருக்குந்தான் மா னிடரேகொடுத்தாக்கால் தீமையாமே. 679

தீமையாந்தலையதுதான் வெடித்துப்போகும் திகழானசாபமது
மேவும்பாரு, சாமையாங்கோபமதுவதிகமாகி சண்டாளதுரோகியெ
ன்று சபிப்பார்கித்தர், ஆமையாமுடனென்ற பெயர்தானுக்கு முர்க்க
முடன்தானுரைப்பார் வதிதமெத்த, ஆமைபோலுறுப்பெல்லாந்தா
னடக்கி அவனியிலேவாழுவது மதித்தகானே. 680

காணவேநல்வழிபோகாவிட்டால் கடிந்துரைப்பார் சித்தரெல்
லாம் நாள்கடோறும், மாணவேசாபத்துக்கிடமுண்டாகு மாற்கமுட
ன்யாதொன்றங் காட்டவேண்டாம், வேணவேசுத்திர சாத்திரங்க
ளெல்லாம் விள்ளாதகைமறப்பு வுளவுசொல்லி, நாணவேமுப்பூவுக்கு
றவுஞ்சொல்லி நரதாக்கள்தானெடுக்கும் வகையைத்தேடே. 681

பூரீறுக்குபூமிவளம்

தேடையிலேபூம்பாறை யாணைக்கல்லாம் தேசத்தில்சோழனிட
நாடேயாகும், ஓடையிலேவிராலியிடமலைதானாகும் வுத்தமனேதிருப்
பாண்டி நாடேயாகும், மேடையிலேநாகார்க்சன மலையுமாகும் மேலா
னநாமக்கல் பாறையாகுப, வடையிலேசுவாமியிட மலைதானாகும்
வளமானசாசிந்து யோரமாமே. 682

ஓரமாமர்மதாபூமியாகு முத்தமனேதிருமானிசகரமாகும், கார
மாழகவைபதி கடலோரந்தான், கரியானபூமியிடம் படிக்கக்கல்லாம்
தூரமாம்தாம்பரபரணி ஸ்தலமுமாகும் தூக்கானவேகவதி தீர்த்த
மாகும், பாரமாம்சித்தூராமாக்காடாகும் பசுவையும்நீரெடுக்கப்பதி
யுமாமே 683

பதியானகங்கைநதிக் கடலோரந்தான் பாங்கானவளர்பூமிதேசம்
யாவும், கதியானவால்மீகர் பாளந்தன்னில் நயமானயிடப்பாகம் புத்
தாருண்டு, விதியானசித்தர்முனி யிருக்குந்தானம் விதைவதியா
ரொன்று கப்பவொன்று, சதியானமிருகங்க ளிருக்குந்தானம் சத
கோடிசூரியர்போல் ரிஷிகள்பாரே. 684

பாரேதான்கல்லானை வாசஞ்செய்யும் பனிமூடும்தேசமது பகர
ப்போமோ நேரேதான்கணையொன்று மலையுண்டு செடிதானபூமி
யெல்லா மளவேயாகும், சீரேதான்பாலில மென்பார்கித்தர் சீர்பா
தம்பட்டாலே வெந்துபோகும், ஊரேதானபூண்டுமுத வில்லையப்பா
வுத்தமனேகாரமென்ற பூமியாச்சே. 685

சுண்ணமென்றபூமிதனில்பூரீரப்பா சுருதியுடன்றெனெடுத்துமா
ண்டார்கோடி, அண்ணலென்றவாவடையார் கோயிலுண்டு அதன்ப
க்கமெண்ணுயிரம் காதம்பா, கண்ணபிரான்ருனிருக்கு கோயிலு

ண்டுருந்தூரமானிடர்கள் செல்லமாட்டார், தண்ணமுடன் மகா
கோடிமுனிவர்சித்தர் சதாகாலவாசமது செய்வார்தானே. 686

தானானகோயில்குள மதிகங்காணு தாக்கானமானிடர்கள் கா
ணுதேசம், பாணனவ்வனமுமில்லாத் தேசம் புகழான மலைகுகைகள்
கண்டோரில்லை, தேனானதேன்விளையுங்கதண்டுக்காடு தெற்கான தே
சமதுசுள்ளர்நாடு, மாணவழகர்மலை புத்தூராகு மகத்தானவைகை
நதிபூமியாமே. 687

ஆமேதானத்திருகராசீர்மந்தான் அயோத்திரகராற்றோரங்கரை
தானாகும், வேமேதான்விலாடபுரி குகையோரந்தான் வெளிக்காடு பூ
மியெல்லாமாவேயாகும், நாமேதான்கண்டபடி பின்னஞ்சொல்வோ
ம் நாதாக்கள் தானெடுக்கும் வளமுஞ்சொல்வோம், போமேதான் பொ
ன்னகரமேருபக்கம் பொலிவான ஸ்தலமுண்டு புகலக்கேளே. 688

கேளேதான் ஸ்தலமதுவும் தேவஸ்தானம் கெடியானகோபுரமு
ம்தங்கமாகும், காளேதான்விக்கினங்கள் தங்கமாகும் கடலான மதி
ளெல்லாம்தங்கமாகும், ஆளேதான் கண்டறியாதேவதானம் ஆத்தா
னமண்டபமுந்தங்கமாகும், மீளேதான் வாகனங்களெல்லாம் தங்கம்
மேலானபூமியெல்லாம் தங்கமாமே. 689

தங்கமாம்தேரத்தங்கவர்னம் தனியானபிரதமைகள் தங்கமா
கும், அங்கமாலட்சுமியும் வாசஞ்செய்வார் அந்நகரம்கண்டவர்களா
ருமில்லை, புங்கமாஞ்சித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும் பொலிவான கூட்ட
மெத்தகோயிலுள்ள, சிங்கமுடன்கோபுரமாம் வாசல்தன்னில் சிறப்
புடனேகாவலது கண்டேன்பாரே. 690

கண்டேனேவன்னகரஞ்சிலதுகாலம் கவனமுடன் குளிகையது
பூண்டுகொண்டு, அண்டரண்டமுடையதொரு கோபுரத்தில அப்ப
னையான்சென்று பார்த்தபோது, திண்டமுடனவ்விடத்திலரிஷிகள்
ப்பா தேவாதிகோஷ்டமுடன் தியானஞ்செய்வார், தெண்டமுடன
னவரைக்கண்டபோது திடுக்கிட்டுமனங்கலங்கி தியங்கிட்டேனே

தியங்கட்டுவடியேனும் காலாங்கிதன்னைத் தியக்கமுடன் தானி
னைத்துவிழித்துப்பார்த்தேன், மயங்கிட்டயெந்தனையும் ரிஷிகள்பார்
த்துமனமிறங்கிதீரமுடன் வதீதஞ்சொன்னார், தயங்கிட்ட யெந்தனை
யும்பாரொன்றுகேட்கத் தாழ்மையுடன்சிரங்குவித்து வணக்கஞ் சொ
ன்னேன், நயங்கிட்டுவடியேனும் குளிகைபூண்டு நாட்டமுடன் பூவி
ளையும் தேசம்வந்தேன். 692

வந்தேனேபூயிவளங் காணவந்தேன் வளமையுடன்நாதாக்களெ
டுக்கும்ஸ்தானம், சந்தேகமில்லாதவனந்தானுடு சார்புடனே மலைகு
கைகளையாவுங்கண்டேன், தொந்தமுடன்நதிகரைகள் யமுனையாவும்
தோறாமல் குளிகைகொண்டு சுத்திப்பார்த்தேன், எந்தனிடதையிரியங்
களமிகவுமாகி யேகினைன்பொன்னகரங் காணத்தானே. 693

காணயிலேதேவஸ்தான பெருமைகண்டேன் கைலங்கிரிவாசங்
களிதற்கிடல்ல, வேணவே வதிசயங்களெல்லாம்பார்த்தேன்வினைகின்
றபூரீரும்காரமெத்த, தோணவே மானிடர்களுடுக்கமாட்டார் தொ
லைதூரதேசமுந்தொடாமாட்டார், மாணவேவந்தானு மரண்டுபோ
வார் மகிதலத்தில் சித்தருடதேசந்தானே. 694

தேசத்தைக்கண்டாலுமாண்டுபோவார் தெரிசித்தால்சித்தர்களு
ஞ்சாபஞ்சொல்வார், பாசத்தைவிட்டொழித்து வந்திட்டாலும்பதை
யாமற்காரத்தால்சாவாராதாமும், வேஷத்தைபோட்டுமல்லோ வீணர்
கூடி, வெகுவெகுவாய் வளம்பார்ப்பார்கோடிகோடி, சேசத்தை விட்
டொழியார்மாய்கையாலே நெடுந்தூரஞ்செல்லார்கள் சண்டிமாடே.

மரடானசண்டிகளைவிட்டுநீங்கி மார்க்கமுடன்குளிகைகொண்டு
பார்க்கவந்தேன், காடானவனுந்திரங்கள் குகைகள்கண்டேன்கனமா
னசித்தரிடமாரக்கம்பார்த்தேன், கோடானகோடிமுறையாலும்பார்த்
தேன் குறிப்புடனே பொன்னகரம் கண்டுவந்தேன், சேடானபகவா
னுல் சொல்லலாகா சிறப்பான பொன்னகரங் கண்டேன்தானே.

கண்டேன்சதாசிவத்தின் கோயில்கண்டேன் கைலங்கிரிவாச
ரையானகண்டதில்லை, தொண்டுசெய்யும் ரிஷிமுனிவர்பாதங்கண்டே
ன் தோராதவர்ச்சனைகளையாவும் பார்த்தேன், அண்டாண்டசராசரங்
களிதற்கிடல்ல ஆதிசேடன்தன்னாலுங் காணலாகா, தெண்டமுடன்
மேற்புறவாசல்வந்தேன் தேவரிஷியென்றொருவர் முனிகண்டேனே.

முனியானரிஷிசித்தர்யானுங்கண்டேன் மூலஸ்தானப்பெருமை
கோயில்கண்டேன், கனியானவடலாசல் சேர்வைகண்டேன் தாக்கா
னபொன்கோபுரவாசல்கண்டேன், தொனியானவாத்தியங்கள் வழங்
கக்கண்டேன் தோராதகண்ணபிரானுஞ்சல்கண்டேன், இனியானத
டாகங்களபுகளெல்லா மியலானதங்கமது வர்னமாமே. 698

ஆமதான்வண்ணங்களெல்லாம்பார்த்தேன் அதற்கப்பால்பூமி
பிடநாதங்கண்டேன், தாமேதானின்னகரம்பூரீர்ப்பா தாக்கான சித்
தர்களுங்கண்டமாரக்கம், போமேதான்முந்தாறுகாதந்தானும் பொ
லிவானபூநீறுவிளையும்பூமி, தாமேதான் கண்டுவந்தேன் பூரீதன்னை
நாட்டிலேகண்டவர்களில்லைதானே. 699

தானேதான்கண்டமட்டுங் குளிகைகொண்டேன் தயவுடனே மாணக்கள் பிழைக்கவென்று, நானேதான்சித்தர்முனி சொன்ன தூலை நலமுடனேபாறும்பு வளமுங்கண்டு, மானேதான் தேர்ந்தெடுத்தேனிர்ததேசம்மகத்தானதேசங்க ளிதற்சீடல்ல, பாணேதான்முன் சொன்னதேசமெல்லாம் பாங்கானபூரீறுக் காதியாச்சே. 700

பூரீரெடுக்கவிதி

ஆச்சப்பாபூரீறு யெடுக்குமார்க்கம் அப்பனேவிதிசொல்வேன் மதியாய்க்கேளு : பேச்சப்பாசித்தருடசாத்திரத்தில் பிரட்டானகை மறப்பு வதீதமெத்த, காச்சவேபூரீரை யெடுக்குஞ்சைகை கருவாகச் சொல்லவில்லைசாத்திரத்தில், பாச்சலுடன்காலாங்கி வைப்பாதம் கருணையுடன் றுள்பணிந்து உறுகுவேனே. 701

கூறுவேன்பங்குனியாம் பருவந்தன்னில் குறிப்புடனே நாதாக் கள் சொன்னமாற்கம், மாறுபடுபேதனங்கள் கண்டாராய்ந்துமதிதல த்தில்பூரீறு காய்ச்சுங்காலம், வேறுடனேராக்காலஞ் சாமத்திலிரு ப்பமுடன் காட்டகத்தே சென்றுமேதான், சாறுடனேகாடெல்லாம் திரிந்துபார்த்தால் சதிரானபூரீறு பூர்க்குந்தானே. 702

பூர்க்குமேபூரீறு கதிர்போலாகும் பொங்கமுடன் றுனெழும்பி மலர்போல்வீழும், நீர்க்குமேவிடியநற்சாமந்தன்னில் நிலையாதுபூரீறு காரம்போச்ச, தீர்க்கமுடன்காரமது யில்லாவிட்டாலும் தெளிவான பூரீரைவாரிவந்து, மார்க்கமுடன் றுன்கரைத்து தெளிவிறுத்தி மயங் காமல் திட்சையது பத்துசெப்பே. 703

செய்யவேயின்னமொரு வயணங்கேளு செழிப்பானசித்திரை யாம் பருவகாலம், பையவேபூரணையாம் பட்சந்தன்னில் பாங்கான நடுச்சாம வேளைபார்த்து, மெய்யவேபூரீறு விளையுமாற்கம் மேன்மை யுடன்கண்டறிந்து யெடுக்கும்போது, தொய்யவே தேவதையின் பூசைவேண்டுந் தோராமல்வட்சரத்தை மாறிக்கொள்ளே. 704

கொள்ளவேதிட்சைவிதி மார்க்கந்தன்னே குறிப்பாகத்தான்செ ய்து முடிப்பாயானால், எவ்வளவுங்கொளாறுநேராதப்பா என்மகனே குருமுடிக்கும் வகையைத்தேடு, விள்ளவேபூமியுடவளமுஞ் சொன் னேன் விருப்பமுடன்நாதாக்கள் துறையுஞ்சொன்னேன், மெள்ள வேயன்னுலேழாயிரந்தான் மேன்மையுடன் கண்டறிந்து யோகந் தேடே. 705

தேடையிலேபோகரிவி சொன்னமாற்கம் தெளிவாகயாருந் தான் சொல்லாரப்பா, நீடையிலேவாசனத்துக் குறுதिसொல்வேன்

நெடிதான மான்தோ லாசனந்தானாகும், ஆடையிலேகாவினாவுய
மாகு மப்பனையடிவேட்டிமுழந்தானது, முழங்கால்மட்டும்முக்கிய
மாய்த்தானணிதல் முறைமையாமே. 706

முறைமையாய்த்தானிருந்து போகவெட்டி முடிமீதுதானணி
ந்து யோகஞ்செய்வாய், நிறைமையாய்கைகாலை முடக்கவேண்டும்நித்
தியமும்வாசுதினை நடத்தவேண்டும், திறைமையாய்வட்சரத்தை மாற
வேண்டும் தீர்க்கமுடன்சின்மயத்தி லேறவேண்டும், வறைமையாய்
சூட்சாதிவாராதாரம் வகுப்புடனேயறிந்தவனை யோகியாமே. 707

பூரோடுக்க மறுபாகம்

யோகியமின்னமொரு மாற்கங்கேளுநொடிதான சித்திராப்பர்வ
முன்னே, ஆகியேழ்மியவந்தன்னைப்பார்த்து அப்பனையளர்ப்புமியா
ராய்ந்தேதான், பாகியேயோராளினுழமட்டும் பாங்குடனேயளர்க
ளத்தை யாராய்ந்தேதான், மாகியேகிட்டனைகள் மிகவுஞ்செய்து
மார்க்கமுடன்பன்னாடை மேலேசாத்தே. 708

சாத்தவேழுன்றுநாள் சென்றபின்பு சாங்கமுடன்றான்சென்று
பார்க்கும்போது, ஏத்தமுளவளர்போல யிருக்கும்பாரு என்மகனே
வாரியதை பீங்கானிட்டு, தூத்தமுடன்பனிரீரால் கரைத்துமேதான்
தோராமல்சத்துமுறை தெளிவிதுத்து, மாத்மேமறுசட்டிக்குள்ளே
வார்த்து மயங்காமல்பத்துமுறை காச்சகாச்சே. 709

காய்ச்சவேவுப்பதுவு மிகவேபூர்க்கும் கருவானவுப்பதுவுங்கார
மெத்த, மாய்ச்சலுடன்சார்க்குக் கடுங்காலனாகும் மகத்தானவேதை
யிதுகோடிக்கொவ்வும், தீய்ச்சலுடன்வுப்புக்கு தீட்சைசெய்துதிருமு
டனேகாயத்துக் குறுதிபண்ணு, பாய்ச்சலுடன்முப்பூவுந் தின்றயா
னல்பாங்குடனே தேகமது யிறுகுந்தானே. 710

தானாகாயத்தை நிறுத்தவேண்டும் சதாகாலம் சுக்கிலத்தைக்
கட்டவேண்டும், வேனானமும்மலத்தை யறுக்கவேண்டும் வெவியான
சிதாபாசம் நீக்கவேண்டும், பானானமுச்சுடரை யறுக்கவேண்டும்
பாழானதூலமதை வெறுக்கவேண்டும், மானானபராபரியை நிர்த்தஞ்
செய்து மானிலத்தில் வாழ்பவனை சித்தனமே. 711

மேருவுக்கு இடபாகத்தில் கண்ணபிரான்
ஸ்திகள் லீலைமண்டபத்தை போகர்கண்டது

சித்தனுங்காலாங்கினா தர்பாதம் சிறப்புடனேபோகரிவியடிபணி
ந்து, சத்தமுடன்மேருவுக்குயிடபாகத்தில் சுடரொளிபோல்மடுவொ

ன்றுதியொன்றுண்டு, முத்தமுடன்மண்டபமுஞ்சுணையுங்கண்டேன் முயலானமண்டபத்தி னருகேசென்றேன் கர்த்தனெனுங் கண்ணபிரான்மாளிகண்டேன் கதிரோளிபோலவரத்தின கசிதந்தானே. 712

கசிதமாமண்டபத்தினடியோரந்தான் கதிரோனைக் கண்மரைக்கும் சித்தரப்பா, நிசிதமுடன் தவிலையில் வணங்கிற்பார் நீழிகால வரைக்கண்டதில்லை, உசிதமுடன் கண்ணபிரானவற்கு வற்பன மாங்குளிகையது மிகவேசுவார், முசிதமுடன் குளிகையது பூண்டு கொண்டு துரைராஜர்சதாநித்தம் கலவிசெய்வார். 713

செய்வாரே பன்னிரண்டாயிரந்தான் சிறப்பான தேவதாபெண் கள்தானும், உய்குவாரெட்டெட்டுகலவியோடு வற்பனமாம்நிசித களை யார்செய்வார்பார், மொய்க்குழல்மார்தானிருக்கும் பளிங்குமா டம்மும்மணியாம் தேவரிட வாசீர்மந்தான், நெய்தலுடன்கொட்டி யவர்தாமரைப்போல் நேரானதடாகமது கண்டேன்பாரே. 714

போகர் பூகிருஷ்ணமண்டபத்தில் சித்தர்களைக்கண்டது

பாரேதான்தடாகத்தில் கோடிசித்தர் பாங்கானயாதவத்தின் சித்தராகும், நேரேதான்தடாகத்தில் கீழ்பாகத்தில் நெடிதானசித் தாகளோ குறும்பராகும், சேரேதான்தடாகத்தின் மேற்பாகத்தில் சிறப்பானசித்தர்களோ மூலவர்க்கும், ஊரேதான்தடாகத்தின் குண பாகத்தில் வுத்தமனைகன்னடியர் சித்தராமே. 715

ஆமேதான்சித்தருட வளமுங்கண்டேன் அதற்கப்பாலவருடைய வுளவுங்கண்டேன், தாமேதான்தவிலையி னுறுதிகண்டேன் சாங்க முடன்வயதல்லோலக் கோயிலில்லை, போமேதான்குளிகையது பூண்டு கொண்டு பொங்கமுடன் தவிலையி லெதிரில்நின்றேன், வேமேதான் சித்தர்களுமென்னைகண்டு வெகுவெகுவாய் மாறாட்டஞ் செய்தார் பாரே. 716

செய்யவேயடியேனுங் குலைநடுங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்துயே ன்கிரின்றேன், பையவேயெந்தனையாரென்றுகேட்க பட்சமுடன்கா லாங்கிதனைநினைந்து, மெய்யுடனேயென் பேருபோகர்யென்றேன்மெ ய்ச்சியேயெனக்கு யுபதேசஞ்சொன்னார், வலமையுடனே லலாட மதில் பூண்டுகொண்டு மகத்தானகண்ணபிரான் தனைக்கண்டேனே.

கண்டேனேகண்ணபிரா னருகில்வந்தேன் கனமுட னேயவர்பா தம் போற்றிசெய்தேன், தெண்டனெனுமடியேனுந் தாள்பணிந்து துரைராஜர்முன்பாக நிற்குட்போது, தெண்டமுடன்மண்டபத்தி னருகேநீதான் திவிரமாய்போய்வரலாமோ சித்தாவென்றார், பெண் டுகள்தாமிருக்குமிடந்தெரியாதோ பேரானபோகரிஷி சாபந்தானே,

சாபமதுசொன்னவுட னடியேன் தானும் சாங்கமுடன்கண்ண
பிரான் தன்னேநோக்கி, வேகமுடன்காலாங்கிதனைநினைந்து விகற்ப
மதுயெந்தனுக்கு நேர்ந்ததென்று, சாகமுடனடியேனுஞ் சாபம்நீக்
கித்தாரணியில்பிழைப்பதற்கு கெதிதானென்ன, பாகமுடன்கண்ண
பிரான்மனமும்வந்து பட்சம்வைத்து யெந்தனுக்கு மொழிசொன்
னாரே. 719

சொன்னாரேகண்ணபிரான் மனமுவந்து சுட்டெரிக்கபோகரை
யுமனதிலெண்ணி, நன்னயமாய்குளிகைகொண்ட போகர் தன்னே நய
முடனேதாமுரைப்பார் தீதமெத்த, பன்னகசாலையிலிருக்கும் பாங்கி
மாரைப்பார்த்ததினாலுந்தனுக்கு கெடுதியாச்சு, வன்னயமாயெந்த
னையுமெடுத்துக்கூற வாகுடனேமறுபடியும் வணங்கிட்டேனே. 720

வணங்கிட்டேபோதையிலே சித்தரெல்லாம் வாகாகவோடிவந்து
யென்னைக்குழந்தார், பிணங்கிட்டயெந்தனையும் ரிஷிகள் பார்த்து பிரி
யமுடனோடிவந்து பின்னுஞ்சொல்வார் தணங்கிட்ட யெந்தனுக்கு
சொன்னதென்றால் தயவுடனேபோகரிஷி சொல்லக்கேளும், சுணங்
கிட்டுகண்ணபிரான்மண்டபத்தில் துறைகோடிரிஷிமுனிவர் போனார்
காணே. 721

காணேமேயிதுநெடுநாள் சித்தர்தம்மைக் காத்திருந்தோம்நெடு
நாளாய் நதியோரத்தில், காணவேதேவாதிரிஷிகளெல்லாம் நலமுட
னையன்றாடம் வருவார்போவார், வேணவேவுபசாரம் நடக்குமிங்கே
விசையுடனேமண்டபத்தில் போனாரில்லை, ஆனவேயும்முடையவிறு
மாப்பாலே ஆக்கினையைதான்கடந்து வந்திட்டாரே. 722

போகருக்குச் சாபங்கொடுத்தது

வந்ததினாலுந்தனுக்குச் சாபம்பா வரைகோடியுகவருஷம் தந்
தோம்காணும் தொந்தமுடன்றூன்கொடுத்தார்சித்தரெல்லாம்தொல்
லுலகில்போவதற்கு யிடமுமில்லை, சந்தமுடன்கிருஷ்ண மண்டபத்தி
னோரம்சாங்கமுடன் ருனிநுந்தேன் சிலகாலந்தான் கந்தமுடன்
பெண்களெல்லாம் நதியோரத்தில் கலந்துமேசலக்ரீடை செய்யவந்
தார்தாமே. 723

தாமேதானெந்தனையுங் கண்டாரப்பா சதகோடிருரியர்போல்
கண்டேன்யானும், காமேதான்பெண்களெல்லாம் கிட்டிவந்தார் கண்
டாரே யெந்தனையும் பெண்களெல்லாம், வேமேதான்யெந்தனையும்
யாரென்றார்கள் மிக்கவுமேதான்பணிந்து யடிவணங்கி, நாமேதானிவ்
வ்ருதேசமல்ல நலமுடனேசீனபதி யென்றிட்டேனே. 724

என்றவுடன்பெண்களெல்லா மதிசயித்து ஏற்றமுள்ளசிறுபாலா
யேன்தான்வந்தீர், கன்றுடனேபசுநீங்கும் கதையைப்போல பாங்கி

யற்குப்பரிதாபமெடுத்துச்சொன்னேன், நன்றுடனே காலாங்கிசீஷன்
ம்மாநாட்டிலுள்ளவளமெல்லாங் காணவந்தேன், தென்திசையில் நா
னிருந்துகுளிகைபூண்டு சிறப்பானசீனபதி போனேன் தானே.

போனதினால் வதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு பூதலத்தாருருந்தான்
கண்டதில்லை, நானதினால் சிலகாலமங்கிருந்தே நயமுடனேபெண்க
ளெல்லாம் வெண்மைகண்டேன், தானவனும்கமலமுனியங்கிருந்தார்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டுத் தாள்பணிந்தேன், ஆனதினாலெந்தனுக்
குவுபதேசங்களனேகமதாய் தானுரைத்தார் வதிசயந்தானே. 726

தானுவதிசயங்களனேகஞ்சொன்னேன் தகமையானசீனபதி
சிறப்புஞ்சொன்னேன், வேனுனமேருகிரிபோனேன் மமா வெழிலான
விருவத்தீதார்வரைதானுண்டு, கோனையேழுவகைசொன்னேன் மமா
கோடிமுனிசித்தர்களைக் கண்டேனென்றேன், பாணவடிவேலர்ந்த
லமொன்றுண்டு பாங்கானபொன்மானுங்கண்டிட்டேனே. 727

கண்டேனேசித்தர்வர்க்கங் கோடாகோடி காணாதவரைதேசம
னந்தமுண்டு, அண்டானமுனியறியாக் காடுங்கண்டேன், அங்குள்ள
வதிசயங்களெல்லாஞ்சொன்னேன், பண்டமுடன்கிடாரங்கள் வைப்
புசொன்னேன் பாங்கியர்களெல்லோரு மதிசயித்தார் தெண்டமுட
னெந்தனுக்குச் சாபந்தீர்த்து திகழுடனையனுப்பவென்று விடைகே
ட்டேனே. 728

கேட்டவுடன்பெண்களெல்லாம் கிருபைவைத்துக் கிருபையுட
ன்கண்ணபிறுன் பக்கல்வந்து, கோட்டமுடன் பன்னீராயிரங்கள்பே
ரும் துணுக்கமுடன்றமுரைத்தா ரென்னைத்தானும், தேட்டமுடன்
சீனபதியிருந்தசித்தன் திறமுடனே லோகமெல்லாங் காணவென்று
வாட்டமுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டுவந்திட்டானும்பரபதியெ
ன்றிட்டாரே. 729

என்னவேபெண்களெல்லா மொன்றாய்க்கடி யெழிலாகவெந்த
னுக்குச்சாபமீக்க, நன்னயமாய்க்கண்ணபிராண தன்மமக்குநலமுட
னேதாமுரைத்தாரதீதமெத்த, சொன்னவுடன்கண்ணபிறு கடாட்ச
ம்வைத்து சுகமுடனேசித்தர்தம்மை தாமழைத்து, பன்னயமாய்சா
பமதை நீக்கவென்று பட்சமுடனெந்தனுக்கு விடைதந்தாரே.

விடைதந்தார்சித்தர்களுந்தானுங்கேட்டுவிரைவுடனேயோடிவ
ந்துவுண்மைகூறி, படையுடனேகூட்டமதாயொன்றாய்க்கடிப் பரிவா
கவுபதேசம்பாலித்தேதான், சடையுடனேரிஷிமுனிவர்சித்தர்தாமும்

சமைத்திட்டார் சாபமதையெந்தனுக்கு, தடைநீங்கிகண்ணபிறுன்னி
டைகள் பெற்றுச் சாங்கமுடன் சினபதி வந்திட்டேனே. 731

கமலமுனியைக்கண்டது.

வந்தவுடன் கமலமுனி தன்னைக்கண்டேன் வாகுடனே கண்ணபி
ருன்வளமைசொன்னேன், நொந்துமனமுருகியல்லோ சித்தரெல்லா
ம் நொடிக்குள்ளேயெந்தனுக்கு சாபம்சொன்னார், வந்தபெண்களெ
ல்லாருமென்னைக்கண்டு கருணைபெறசாபமதை தீர்க்கவென்று, அந்த
முடன் கண்ணபிறுன் பக்கல்சென்று அடிவணங்கிசாபமதை தீரென்
றாரே. 731

என்றயிலேகண்ணபிறுன் முனிவர்தம்மையெழிலாகத்தாமழை
த்து வறுதிசொன்னார், அன்றையிலேரிஷிமுனிவர்சித்தர்கூடி அகமு
டனேமுகமலர்ந்து சாபநீர்த்து, இன்றையிலேசாபமது தீர்ந்ததெ
ன்று யெழிலுடனேசினபதி போகவென்று, சென்றுடனேபோகவெ
ன்றுவிடையுந்தந்தார் சிறப்புடனே தம்பாதங்கண்டிட்டேனே.

கண்டேனேகாலங்கி கடாட்சத்தாலே கருணைபெறயெந்தனுக்
குவிடைதாவென்ன, தெண்டமுடன்விடைபெற்று ரிடததேசம்திரு
ம்பினைன் குளிகைகொண்டு வெகுகாலந்தான், தண்டிலவுமாலயனைத்
தரிசித்தேதான் சாங்கமுடன் நளபதியைக்காணவென்று, அண்டமு
டன்குளிகையிட்டொஜதேகம் அப்பனேவந்திட்டேன் யானும்பாரே.

போகர் நளபதியைக்கண்டது

யாரேதான்றாஜாதிசக்கிரவர்த்திப் பரிவானமாளிகையுங் கோட்
டைகண்டேன், சீரேதான்சித்திரதம் தங்கமாகும் சிறப்பானகோட்
டைகளும் குருந்தக்கல்லாம், நேரேதான்வையேரியமண்டபந்தான்ரெ
டிதானவாகனங்கள் தக்கவன்னம், ஊரேதான் பொன்னகரங் கைலை
யென்பார் வுத்தமனேநளபதிக்கு யீடாகாதே 735

ஈடானதேசமதுகண்டோருண்டோ யெழிலானமாபுரமும் தங்க
வரனம், கோடாகோடிபொருளங்கங்குண்டு குகையண்டு சீனையுண்டு
தடாகமுண்டு, ஊடானமிருகங்க ளனேகமுண்டு வுத்தமனே புலிபச
வுமொன்றோடொன்று, காடானவனந்திரத்தி லுறவுகொண்டு கரு
ணையுடனெப்போதும் குடியுமாமே. 736

ஆரீமதான்கோட்டைக்குள் குளிகைபூண்டு அப்பனேசுரங்கத்
தின்வழியதாக, நாமேதான்சென்றல்லோ பார்க்கும்போது நாட்டமு
டனரசாட்சிக்கொலுக்கூடந்தான், போமேதான்கிட்டயல்லோ சென்
றுநின்றேன்பொலிவான நவரத்னங் கசித்தாலே, மாமேதான்பிரத
மைகள் சூழ்ந்துநிற்க மயக்கமுடன் சிம்மாதனங் கண்டேன் தானே.

தானுனமேற்புறத்தில் பக்கஞ்சென்றேறந்தாக்கானகொலுமாளி
சலவைக்கூடம், வேனானகற்றாணும் வயிரக்கல்லாம் வெழிலானபக்க
மெல்லாம்பச்சைக்கல்லாம், மானானதேவதச்சன் மயனிஞ்செல்லமார்ச்சக
முடன்புஷ்பரதமொன்று கண்டேன், காணானகைலாச மென்பார்தா
னுங் காசினியிற்கண்டவரை விண்டிலேனே. 738

விண்ணவேதலைவாசல் பக்கம்போனேன் விராஜனிடகாவல்கண்
மாயிரம்பேர், திண்ணமுடனங்கிருந்தார் தவசியார்கள் தீர்க்கமுட
ன்யெந்தனையுங்கண்டிட்டார்கள், எண்ணமுடன் யானுமல்லோ கண்
டபோது எனைக்கொல்ல திருஷ்டித்துப் பார்த்தாரென்னை, அண்ண
லென்றகாலாங்கிதனைநினைந்தேன் அப்போதே யெந்தனையுஞ் சூழ்ந்
திட்டாரே. 739

சூழுவேயடியேனுங்கிடுகிடுத்து துப்புறவாய்தான்பணிந்துசரண
ஞ்சொன்னேன், தாமுவேகாவற்காராயிரம்பேர் சார்புடனே யெந்த
னையுமாரென்றார்கள், மீளவேயானுமல்லோ தீரங்கொண்டு மேச்சமை
யுடனவர்களுக்கு வதிதஞ்சொன்னேன், ஆளவேயெந்தனையும்வரலா
ரகேட்டார் அப்பனே அடிமுதலுமுரைத்திட்டேனே. 740

உரைத்தேனேவதிசயங்க ளெல்லாஞ்சொன்னேன் வலகமெலா
ஞ்சென்றதொரு கிர்த்திசொன்னேன், இரைத்தேனே தேசத்திலுள்
வுமாற்க மெழிலாகக்கேட்டவுடன் கிருபைகூர்ந்து, வுரைத்துடனே
யெந்தனையும்ழைத்துமேதான் வாகாகக்கோட்டைக்குள் கொண்டுசெ
ன்று, நிரைத்துடனே சித்தர்முனிகாவர்காரர் நிறையுடனே காண்பி
த்தாரதீதந்தானே. 741

தானுனநளபதியின் கிடாரங்கண்டேன் தாக்கானசுரங்கத்திலு
ளவுகண்டேன், வேனானபச்சையென்ற மாளிகண்டேன் வெழிலான
கெம்பினிட மதிலுங்கண்டேன், மானானதன்வாசல் நான்குபக்கம் ம
ன்னனிடகாவல்களாஞ் சிங்கமுண்டு, பாணாமதிலோரம் காணுண்
டு பக்கமெல்லாந் தேக்கினிடக்காடுமாமே. 742

காடானகோட்டைக்குள் மானியேழு கருவானமண்டபங்கள்
னேகமுண்டு, வீடானமாபுரத்தில் சித்தர்கோடி விடுதியாய்த்தாமிரு
ப்பார்குறப்போமோ, நீடானமலையுண்டு சுனையொன்றுண்டு நித்திய
மும் சித்தர்முனிவாசஞ்செய்வார், நாடானமனிதர்களுங் காணமாட்
டார் நாட்டிலேகண்டவர்க ளில்லைதானே. 743

இல்லையேயின்னமொரு மாற்கங்கேளும் யியலானராஜனிடதே
விகோட்டை, பல்லையாம்பெருதுரங்காந்தமாகும் பாரினிலேரார்சர்க

ட்குகிட்டுமோசொல், மல்லவேதமயந்திபூனார்தான் மாற்கமுடன்
கண்டுவந்து யேங்கிசின்றேன், சொல்லவே பூனார் தனனத்தானும்
சூட்சமுடன் கண்டுவந்தேன் போகர்தாமே. 744

தாமேதான் சித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும் தயவுடனே யெந்தனுக்
குவித்தஞ்சொன்னார், போமேதான் குகைமுதலும் கிடாரந்தனை
பொங்கமுடன் தான்கொண்டுகாண்பித்தார்கள், நாமேதான் கண்டும
னமுலவந்துமெத்தநாதாக்கள் கிருபையது மிகவும்பெற்றேன், ஆமே
தான் விசுவாசமருளும்பெற்று அப்பனே சீனபதியமர்ந்திட்டேனே.

போகர் அகஸ்தியர்மலைகண்டது.

அமர்ந்திட்டே தின்னமொருமார்க்கங்கேளு அப்பனே குளிகை
யதுபூண்டுகொண்டு, தமர்ந்திட்டவகஸ்தியனார் மலையைக்கண்டேன்
தாக்கானமலையாரம் சென்றிபாது, கமர்ந்திட்ட சித்தர்முனி கோ
டானகோடிகண்டிட்டாரெந்தனையும் பார்வையென்றார், சமர்ந்திட்டகா
லங்கிராதர்பாதம்சுடரெனியின்பாதாம்புயத்தைவினைத்தேன்பாரே.

நினைத்துமேகாலாங்கி சீஷனென்றேன் நேரானபோகரிஷியென்
பேரென்ன, முனைத்துமேசித்தரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி முனையான
வகஸ்தியனார்பக்கல்சென்று, திளைப்புடனேவாய்பொத்திகரங்குவித்
துதேவனேசாஷ்டாங்கஞ்சரணமென்றார், பனைப்புடனேவகஸ்தியரு
ங்கண்டுமேதான் பட்சமுடன் தானுரைப்பார் சித்தர்தாமே. 747

சித்தர்முனிரிஷிமுதலோரொன்றாய்க்கூட்டி தெட்சணமூர்த்தி
பிடம்வந்ததென்ன, சத்தமுடனெல்லவரு மொன்றாய்ச்சொந்துசதா
சிவமேசுடரொளியை தயாளவானே, பத்தியுடன் காலாங்கி சீஷனெ
ன்று பாரினிலேபேப்படைத்த சித்துவொன்று, முத்திபெற தங்களி
டங்காணவென்று முறைமைபுடன்குளிகைகொண்டு வந்திட்டாரே.

வந்திட்டாரொன்றலுமே கும்பமுனிவாகுடனே வருகவென்று
விடைத்தாரே, பந்திட்டயெந்தனையும்பட்சம்வைத்துப் பாருடனே
குகைக்குள்ளேகொண்டுசென்று, முந்திட்டசாத்திரங்க ளெல்லாங்
கேட்டாமோசமில்லையென்றென்னைக் கொண்டனேத்து, தந்திட்டா
ரெந்தனுக்குநாலுமீயந்தார் சதகோடிவித்தைகளுங் கற்பித்தாரே.

கற்பித்தார்பிரமமென்றவித்தைதானும் கருவானயேமத்தின்
த்தைதானும், உற்பித்தசாத்திரத்தி னுளவையெல்லா மொன்றாகத்
தானெடுத்துவுபதேசித்தார், கற்பித்தகருவுகரணதியெல்லா மார்க்க
முடன்றன்கொடுத்தாருவமையாக, தற்பித்துசெய்துமல்லோ புத்தி
கூறி சகலகலைக்கியானமோதிட்டாரே. 750

ஓதவேயடியேனுக்குறுதிசொன்னார் வுத்தமனேபோகரிஷி சொல்லக்கேளும், நீதமுடன்சாஸ்திரங்கொல்லாங்கற்றீர் நிலையானகாய்த்தைரிமுத்தக்கண்டா, தோதமுடன்சித்தருட குளிகைகொண்டீர் தோராதகீர்த்தியுடன்சீனம்சென்றீர், பாதமுடன் காலாங்கியருளும் பெற்றீர் பட்சமுடன்சித்தருட வரங்கொண்டீரே. 751

கொண்டீரேபோகரென்றபெயருங்கொண்டீர் குவலயத்தில்சித்தருடமகிமைகண்டீர், அண்டாண்டசராசரங்க ளனைத்துங்கண்டீர் ஆகாயப்பூமிமுதலுளவாராய்ந்தீர், திண்டமுடன்ராஜாதி ராசர்சேர்வை திறமுடனையவர்கள்வைத்த கிடாரங்கண்டீர், மண்டபங்கள் தடாகமுதல்குகையுங் கண்டீர் மன்னவர்கள்ராச்சியங் கள் கண்டீர் பாரே. 752

கண்டதினால்கீர்த்தியுண்டு குற்றமில்லை கைலாசநாதரைப்போல் சித்தரப்பா, மண்டபங்கள்கடலோரம் ரிஷிகள்தானும் மகாகோடி மகானுக்கள் மிகவுண்டப்பா, தெண்டமுடனுத்தனுக்கு சாபமீவார் தெளிவாகவவர்களிடஞ் சொல்லவேண்டாம், அண்டர்முனிபோலவரும்வதீதங்கேட்பார் அப்பனேதாள்பணிந்து வுரைசொல்வீரே. 753

சொன்னதினால்சாபமது கிடமுறுது தொல்லுலகிலுன்னையொரு சித்தனென்பார், நன்னயங்கன்தாமுரைத்து நலமும்பேசி நாட்டிலுள்ளவளப்பமெலாங் கண்டாராய்ந்து, வின்னமிலாவரமுடனே சாபம் நீக்க வேதார்த்தத்தாயினது வருளும்பெற்று, முன்னமாய் பெரியோர்கள்வரமும்பெற்று முகைமையுடனாசீர்மவருள் தந்தாரே. 754

போகர் இரத்தினகிரி கண்டது

அருள்பெற்றுபோகருமே சீனஞ்சென்று அங்ஙனவேபோயிருந்து சிலதுகாலம், தெருளுடனே வித்தையெல்லாம் செய்துபார்த்து தேவதைக்கொப்பான மாந்தருக்கு, பொருளுடையகருவான வதீத வித்தைப் புகட்டினார்சீனமென்ற மாதருக்கு, இருளகலப்போதித்துப் போகர்தாமும் யெப்போதும்போலாகப் பறந்திட்டாரே. 755

பறந்திட்டார்சீனபதி விட்டுநீங்கி பாங்குடனே குளிகையது பூண்டுகொண்டு, மறந்திட்டகாலாங்கி தனைநினைந்து மார்க்கமுடன் இரத்தினகிரி மலையேற்றசென்று, துறந்திட்டசித்தர்களைக் காணவென்று துரைராஜர்வீற்றிருக்கும் பக்கல்சென்று, நிரைந்திட்ட முனிவரிடமின்றுபேச லீனிலத்தில் போகரையா ரென்றிட்டாரே. 756

என்னவேயடியேனுங் காள்பணிந்தேன் யெழிலான காலாங்கி தனை நினைந்தேன், சொன்னதீதார் சித்தர்கட்கு விடையுஞ்சொன்

னேன் சுடரொளியாங்காலாங்கி சீஷனென்றேன், நன்னயமாயெனை
யழைத்து குகையிற்சென்று நாதாக்களிநுப்பிடமுங் காண்பித்தே
தான், பன்னயமாஞ் சித்தர்களின் மறபஞ்சொல்லி பட்சமுடனெந்
தனுக்கு வழிசொன்னாரே. 757

வழியுடனே யிரத்தினகிரிமேலேசென்றேன் வாசுடனேரத்தின
மென்ற கிரியிற்கண்டேன், அழியாதவாஸ்தான கோட்டைகண்
டேன் அதற்கப்பால்திருமாலின் கோயில்கண்டேன், குழிபோலக்
குகையுடனே புனலொன்றுண்டு கூரானமச்சமுனி சித்தனுண்டு,
வழிபோகக்காண்பதற்கு துரையுமில்லை மகத்தானசித்தர்முனி காவல்
தானே. 758

தானுனகாவலிடம் சென்றுபோனேன் தயவாகயெந்தனையும்
கண்டிட்டார்கள், மானுமச்சமுனி யெங்கேயென்றேன் மகத்தான
சித்தர்களுங் கொண்டுசென்றார், வேனுமச்சமுனி கண்டபோது
வெகுவெகுவாயெந்தனிட மவர்சொன்னாரே, பானுன திருமூலர்பாட்
டரெங்கே பார்த்துநெடுநாளாச்சு யென்றிட்டேனே. 759

போகர்திருமூலர் பாட்டரைசமாதியில் கண்டது

என்றையிலேபோகரிஷி சொன்னபோது யெடுத்துரைத்தார்
திருமுகக்க ளனேகமுண்டு: நின்றையிலேசமாதியிடங் கொண்டுசெ
ன்றார் நிலையானரத்தனகிரி மலையோரந்தான், நன்மைபெற திருமூலர்
பாட்டர்தம்மை நாதாந்தசித்தொளியைக்காணவென்று, தன்மையுட
னவர்பாதம் தொழுதுவின்றேன் ஸ்ஷணத்திலேசமாதியது வெடிப்பு
ண்டாச்சே. 760

ஆச்சப்பாசமாதியது வெடிக்கக்கண்டேன் அப்பனை திருமூலர்
பாட்டர்கண்டேன், மூச்சப்பாதானடங்கி பூமிக்குள்ளே மூன்றுயுக
ந்தானிருந்த சித்துதன்னை, பேச்சப்பாவெகுபேச்சு பேசுதற்கு பீட
முதல்தலைவாசல் முன்னேநின்றேன், நீச்சப்பாவாசனைக ளொன்று
மில்லை நிலையானகற்பமுண்ட காயமாமே. 761

காயமதுவாசனைகள் கூறப்போமோ கடும்பச்சைப் பூரமென்ற
வாடைவீசும், நேயமுள்ளமல்லிகைப்பூ மணம்போலெங்கும் நெருங்
கவேவொட்டாது குகையினுள்ளே, சாயமென்றதேகமது குங்குமம்
போல் தரிசிக்கமானிடர்க்கு கிட்டுமோசொல், மாயமென்றசித்தொ
ருவர் மகிமைசொல்ல மாளாதுவையகத்தில் மாளாதாமே. 762

மாளாதசித்தென்னைக் கண்டபோது மகிதலத்திலாரப்பாகாண
வந்தீர், ஞானாதசெனமில்லாச் சமாதியுள்ளே சூட்சமுடன்வந்தலுய்

லென்னவென்றார், கோளானவார்த்தைகளும் பேசவேண்டாம் குறிப்புடனேயிமண்டொரு வார்த்தைகள்சொல்லி, தாளானசமாதிதனை மூடிப்போடு தாணியுள்ளசித்தரெல்லாம் வருவார்தாமே. 763

வந்தாரேயாமானால் கேள்விகேட்பார் வளமுடனையவர்களுக்கு விடைசொல்லவேண்டும், சிந்தனையையான்மறந்து பேசவேண்டும்பேசாட்டாலவர்களுக்கு மனநோயுண்டாம், பாங்கானமூலவர்க்கக் கோடியுண்டு பந்துபந்தாய்வருவார்கள் சமாதியண்டை தொந்தரவுபெயனக்கல்லா மிகுதியாகும் துறாராஜசந்தரணை சமாதிமூடே. 764

மூடனென்றுசொல்லுகையி லடியேன்தானும் முடிவணங்கிதெண்டனிட்டுகெதியேதென்ன, நாடென்றபதிதனிலே வாழுஞ்சித்தர் நாமிருக்குமிடந்தனையே யறியமாட்டார், மூடென்றமனிதரப்பாழுமுமக்கள்தாமுடையர்களோகோடானகோடிபேர்கள், கூடென்றகூடு விட்டுப்பாய்ந்தேனென்று குவலயத்தில்கூக்குரலு மிகவுண்டாச்சே. 765

ஆச்சதினெலந்தனையும்மேனெகம்பேர்கள் அதிசயமாய்க்காணவே வருவார்மாண்பார், மூச்சடங்கிமூன்றுயுக மிருந்தேனப்பா முனையான காலாங்கிசிஷந்தானும், பாச்சலுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டு பட்சமுடன்வந்ததொரு சோதிதன்னால், காச்சலுடன் மூடிருந்தசமாதிதானும் கடுகெனவேவெடித்துமல்லோ காணலாச்சே. 766

கண்டதினலுந்தமக்குக்கருணைகூர்ந்து கடாட்சித்தேன் திருமூலர்பாட்டார்தானும், விண்டதில்லையொருவருக்கும்ரகசியார்த்தம் அவதாரத்தத்தாயினது கடாட்சத்தாலே, மண்டலத்திலுந்தனுக்குவுபதேசித்தேன் மானிலத்தில்குளிகையது பூண்டுகொண்டு, தெண்டமுடன்சித்தர்களை வணங்கியும் தேசமெலாங்குளிகைகொண்டு திரிவாய்நீயே. 767

திரியென்றபேரையிலே விடையும்பெற்றுத் திரும்பினேன் சினைபதிசுளிகைபூண்டு, நெரியென்றசத்தியத்தைக் கைவிடாத நேர்ப்பானவெள்ளையென்ற மாந்தர்முன்னே, பரியென்றகருவிகரணதியெல்லாம் பாங்குடனே வுபதேசம்செய்தேன்யானும், சரியென்று பெயர்தனையுமாசீர்மித்து சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்திட்டாரே. 768

செய்தபின்புவடியேனுஞ் சீனந்தன்னில் சிறப்புடனே சிலகால மிருந்தேனப்பா, மெய்யுடனே இன்னம்வெகுதேசம்காண மேதினியில்குளிகையது பூண்டுகொண்டு, கைதவமாய்சீனபதி விட்டுநீங்கிகாலாங்கிராதர்பதம் மனதிலுன்னி, பையவேயானுமல்லோபறந்தேனப்பாபாரினிலேவியோதநிகர் கண்டிட்டேனே. 769

போகர் அயோத்தியில் திருச்சங்குசமாதிகண்டது.

கண்டேனே திருச்சங்குசமாதிகண்டேன் கடலோரம் போயிற
ங்கிவின்றேனப்பா, அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குங்கூட்டம்அணி
யணியாயவர்பாட்டன் சமாதிகண்டேன், தண்டேனே ராட்சதாள்
கூட்டம்பக்கல் தாழ்மையுடன்போயிருந்து தெண்டஞ் செய்தேன்,
கொண்டென்னைதானனைத்து ராட்சதாக்கள் கொண்டுபோய்சமாதி
யிடம்விட்டிடாரே. 770

விட்டவுடனடியேனுந் தாள்பணிந்து விருப்பமுடன் காலாங்கி
தனைநினைந்தேன், கிட்டநின்றபாலகனுமேசிரங்குவித்துக் கிருபையு
டன் திருச்சங்கைக்காணவென்று, திட்டமுடன்முழங்காலுசமாதியிட
டுத்தீவிரமாயுடொழுதுபோற்றினின்றேன், சட்டமுடன்சமாதியது
தாள் திறந்து சடுக்கெனவே சத்தமதுகேட்டிட்டேனே. 771

கேட்டவுடனடியேனுங் கிடுகிடுத்து கிருபையுடன் சாஷ்டாங்க
ஞ்சமர்ப்பித்தேதான், வாட்டமுடனெந்தனை யாரென்றுகேட்க வந்
முடனே சிறுபாலனுரைக்கலுற்றேன், பாட்டரென்ற திருச்சங் ரா
ஜன்தன்னை பாரினிலேகாண்பதற்கு மனமுவந்து, நோட்டமுடன்ச
மாதியிடம்வந்தேனென்றுதுட்பமதாய்போகரிஷிவுரைத்திட்டேனே.

உரைத்தேனே யெந்தனிடீரத்தாலே வுத்தமனே காலாங்கி
கடாட்சந்தன்னால், திறப்புடனேகாலாங்கி சீஷனென்றேன்திகழுட
னேசீர்பாதங்காணவென்று, மரைப்புடனேகுளிகையதுபூண்டுக்கொ
ண்டு மார்க்கமுடன் சீனபதிவிட்டுநீங்கி, விரைப்புடனே சமாதியிட
ங்கண்டுவந்து விருப்பமுடன்வந்தேனே போகர்தானே. 773

திருச்சங்கு போகருக்குபுத்திகூறல்.

தர்னானபோகரென் றபோதேயப்பா தயவுடனே வென்மீதில்
பட்சம்வைத்துக், கோனாதிருச்சங்கு ராஜன்தானும் கொற்றவன
ரெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், பாணபுத்திமதி மிகவுரைத்து பாங்கு
டனேகுளிகைகொண்டுபோமிடத்தே, வேனாசுத்தர்முனி ரிஷிகள்
தாமும் வேனுமென்றேசபித்திடுவார் தப்பிக்கொள்ளே. 774

கொள்ளுவதுவுந்தனுக்கு புத்திமார்க்கம்கோளாறுநேராமல்சித்
தர்முன்னே, எள்ளளவும்பிசகின்றி நடந்துகொள்வாய் என்பேராவு
ந்தனுக்குசாயில்லை, கள்ளமனமுடையதொரு சித்தரப்பா கண்டா
லேவுன்னையுந்தான் சபிப்பார்சித்தர், உள்ளபடிபோலாக வுறவுபேசி
ஒருகடி கைநரம்தில் சபிப்பார்பாசே; 775

பாரொன்றபோதையிலே யாண்டுங்கிபட்சமுடன் பாட்டரையான் பரிவுகேட்டேன், நேரொன்றசேதியெனக்கு பாட்டரொன்றேன் விருப்பம்வைத்து யெந்தனுக்கு ஞானேபித்தார், சீருடனையடியேனும் நடுநடுங்கி சிறப்புடனேவுபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு, பேருடனே காலாங்கிதனைநினைந்து பேரின்பசாகரத்தை யடைந்திட்டேனே.

போகர் கமலமுனியைக் கண்டது

அடைந்தபின்பு குளிகையது பூண்டுகொண்டு அரசனாய்திருச் சங்கு விடையும்பெற்று, கடந்துமேயயோத்தினகர் தன்னேவிட்டுக் காலாங்கிநாதருட கிருபையாலே தொடர்ந்துமே சீனபதிக்கேகி யானும் துப்புரவாய்கமலமுனி பக்கல்சென்றேன், நடந்ததொரு சங்கிரகம் யானுரைத்தேன் நலமுடனேகமலமுனி மகிழ்ந்திட்டாரே.

மகிழ்வேயடியேனும் விடைகள்பெற்று மார்க்கமுடன் வெள்ளையென்ற மனிதர்பக்கம், நெகிழ்வேபோயிருந்து யாவுஞ்சொன்னேன் நெடிதான கருவிகரணதியெல்லாம், மகிழ்வேமுடித்திட்டேன் தலைகீழாகச் சதாகாலம்வெள்ளையென்ற மனிதருக்கு, புகழ்வேசீனபதியோர்கள்மெச்ச புகட்டினேன் வினோதமென்ற வித்தைதானே. 778

தானுவினோதமென்ற வித்தையப்பா தாரணியில்செய்தவரும் பார்த்தோரில்லை, கோனுகுருவருளால் குளிகைபூண்டு குவலயங்கள்சற்றியல்லோ முழுதும்பார்த்தேன், பாணுகற்றவித்தை வீண்போகாமல் மாறாமல்சதாகால மென்பேர்கூற, வேணுவித்தைகளை விரும்பியானும் விபரீதமாகவல்லோ விரித்திட்டேனே. 779

விரித்துமேசீனபதி தன்னில்பானும் வெகுகாலம்நானிருந்தேன் மைந்தாகேளு, நெரித்துமேமறுபடியும் குளிகைபூண்டு நேரானசீனபதிவிட்டுநீங்கி, புரிந்துமேசத்தி யரிச்சந்திரன்நன் புகழானசமாதியிடங் காணவென்று, தெரித்துமேவயோத்தினகர் வடபாகத்தில் திறமுடன் சமாதிகண்டு புறப்பட்டேனே. 780

போகர்சத்திய அரிச்சந்திரன் சமாதிகண்டது

புறப்பட்டேன் குளிகைகொண்டு பறந்தேனப்பா பொங்கமுடனயோத்தினகர் வடபாகத்தில், துறப்புடனேசமாதிபுறம் காணவென்றுதுப்புறவாய் நதியோரம் போனேன்யானும், முறப்புடனே கிங்கிலியர் கோடாகோடி மூர்க்கமுடன் காவற்காரங்கிருந்தார், சிறப்புடனையடியேனும் காலாங்கிதனை சீர்பாதந்தனைநினைந்து கண்டிட்டேனே. 781

கண்டவுடன் கிங்கிலியாரொன்றார்கள் காலாங்கி வையருடசீஷனென்று, தெண்டமுடன்றிருச்சங்கு பேரனென்றுதீவிரமாய்முறை

கொண்டு செப்பலுற்றேன், மண்டலங்கள் யான்முழுதும் குளிகை
பூண்டு மானிலத்தில் சத்திய³லோ வரிசைபெற்றேன், குண்டலங்
கள்சரப்பனிகள் பதச்சம்யாவும் குவலபத்திலெனக்கனித்து போவெ
ன்றாரே. 782

என்றார்கள்மனுகோடி சித்தகூட்டி நெழிலுடனே ரிஷிகள்
முதலாசீர்மித்தார், குன்றனமலைநதிகள் குகைகள்போனேன் கோடி
வரை வெகுதால மிருந்துபார்த்தேன், பன்றானசீனபதி தலைமையெ
ன்று பாங்குடனேகுளிகையது பறந்திட்டேன்யான், நன்றானகமல
முனிசித்தர்தம்மை நலமுடனே சீனமதில் பார்த்திட்டேனே. 783

பார்த்தேனே வெள்ளையென்ற மனிதரப்பா பரிவாகபூமியெல்
லாந் காரமாகும், சீர்த்தமுடன் பொய்கையொன்று சுளையொன்
றுண்டுதிசுழானபடியோரம் சித்தொன்றுண்டு, ஊர்த்தமுடன்சமதி
யிலேயிருந்தரப்பா வுலமையுடனவர்பாதங் கண்டுவந்தேன், ஏர்த்த
முடன்வாரிஷியா மவர்போராகு சமழிலானமார்க்கமெனக் கோதிட்
டாரே. 784

ஒதவேசிறுபாலன் விடைகள்பெற்று வுகமையுடனேகவித
நூல்கள்பார்த்தேன், நீதமுடன்வாரிஷியார் நூலிற்சொன்ன நுட்ப
மாமரிச்சந்திரன் சமாதிகாணு, வேதமுதலாராய்ந்துங் காணவில்லை
வெளியானவாரிஷியின் நூலிற்சொன்னார், பாதமுடன்சத்தியரிச்
சந்திரன் நன்பாதம்புயத்தைக் காணவென வந்திட்டேனே. 785

என்னவேயடியேனும் போகர்நாயன் பெழிலாகத் தானுரைத்
தேன் யிரக்கம்வைத்து, சொன்னபடிவிதிமுறையின் துணுக்காராய்
ந்து சுடரொளியின்காலாங்கி சீஷனென்றும், நன்னயமாய்ரிஷிமுனி
வர் சித்தர்தம்மால் நயமுடனேபலபேரின் வரமும்பெற்றேன், வன்
னமுடனரிச்சந்திரன் சமதிமாற்கம் வகையுடனே காணவென்று
வழிகேட்டேனே. 286

வழிகேட்டேன் துறைகேட்டேன் சமாதிகேட்டேன் வண்மை
யுடன்பெந்தனுக்குப் பட்சம்வைத்து, மொழியுடனேகாலாங்கி சீஷ
னென்று முறைகொண்டுவந்ததினால் போகருக்கு, பழியுண்டாமென்
றல்லோ பயந்தெல்லோரும் பாரானுமரிச்சந்திரன் சமாதிதன்னை,
குழியுடனேதானிருக்கும் குகையினுள்ளே கொண்டுபோய்விட்டார்
கங்கிலியர்தாமே. 787

விட்டவுடன்போகரும்யான் முன்னேசென்று விரைவுடனேதான்
பணிந்து கங்குவித்து, பட்டமன்னன்கொலுவினிட சமதிபக்கம்
பாங்குடனேநிற்கையிலேசித்தர்கூட்டம், திட்டவந்துயென்னையாரெ

ன்றுகேட்க கீர்த்திபெற்றகாலாங்கிஷ்ஷனென்றேன், சட்டமுடனென்னையவப்பட்டசம்வைத்து சாங்கமுடனாசீர்மஞ் செய்தார்தாமே.

தாமேதானனேகவித தர்க்கஞ்சொன்னார் தாழ்வாக யானுமல்லோ வெடுத்துரைத்தேன், போமேதான்சமாதியிடம் செல்கவென்றார்போனேனே ஒங்காரஞ்சத்தங்கேட்டேன், வாமேதான்வாததியங்கள் கோஷ்டம்போல வளமையுடன் வினோதவகை வரிசைகேட்டேன் நாமேதானிருக்குமந்த காலந்தன்னில் நலமாகச்சமாதியது திறக்கலாச்சே.

789

சமாதிதிறந்தது.

திரக்கையிலே சத்தியரிச்சந்திரன்றன் திறலானசமாதியதுயென்னசொல்வேன், சரங்கமுடன்குடரொளிப்பால் காணலாச்சுக்குமமாந்தேகமது மின்னல்போலாம், இரங்கவேமுன்றுபடி கடந்துபோனேன் இராஜனாமரிச்சந்திர னருகிற்சென்றேன், வரங்கொண்டவரிச்சந்திரனெனைப்பார்த்து யாரப்பாவந்தவனீ ரென்றாப்பாரே.

790

பார்க்கவேபாலனுமே கால்நடுங்கி பாராளுமராசனுக்குப் பதிவு கூற, ஏர்க்கவேமுடியாமல் மைந்தாயானும் யெழிலாகக் காலாங்கி ஷ்ஷனென்றேன், தீர்க்கமுடனவர்தானு மென்னைப்பார்த்து திறமுடனையவரெனக்குவுரைத்தவாறு, மார்க்கமுட னென்தகப்பன் திருச்சங்குபானு மகத்தானசமாதியிலே போனாந்தாமே.

791

போகையிலேகாலாங்கி சமாதிதன்னைப் பொங்கமுட னவர்போய்க்கண்டதுண்டு, சாகையிலேயிடமவர்க்குத் தெரியும்பாலா சதகோடியுகமதுவுஞ்சென்றுபோச்சு, ஆகையினுந்தனக்கு யானுஞ் சொன்னேமப்பனே போகரிஷிவன்பதாக, வேகையிலேபுறங்காடு சுடுகாடப்பா வெகுகாலம்யானுமல்லோ காத்தேன்பாரே.

792

காத்தேனேமேதினியில் மெய்யொன்றுக்காய் கனமழிந்து காடுறைந்துகடந்துகின்றேன், நாத்தமுடன்குடுகாடு காத்திருந்து நலமுடனேபிள்ளைமுதல் மனைவிதோத்தேன், பூத்தமலர்முச்சுருண தேவிதன்னை பொற்காசவிசுவாமிக்கடனுக்காக, தோத்தேனே னுடுமுதல் நகரமெல்லார் தொலைத்தேனே சமுசாரத்தொல்லிதாமே.

793

தொல்லைவிட்டுசமாதிக்குட்சென்றேனப்பா தொல்லுகில் பற்றென்றுயில்லைகண்டார், அல்லலெனுமரசாட்சிவிட்டுநீங்கி அப்பனே சமாதியிடங்கண்டேனென்றார், மெல்லவேசதாகாலம் பூமிதன்னில் மேனியிலிருந்தோர்க்குப் பலனொன்றில்லை, வெல்லவே பூலோகமாய்கைவிட்டு விருப்பமுடன்சமாதிதனி லிருக்கநன்றே.

794

அரிச்சந்திரனிடம் போகர் வுபதேசம்பெற்றது.

இருக்கவென்றவார்த்தையது கேட்டபோது யென்மகனே யென்புத்திலயித்துப்போச்சு, பொருத்துமுடிபோகவில்லை பூமியாசை பொன்னுலகம்காண்பதுவே புண்ணியர்தான், திருத்தமுடனில்வுலகிலிருந்துமென்ன திரள்கோடிவித்தைகளுங் கற்றுமென்ன, வருத்தமுடன் குளிகையிட்டுபறந்துமென்ன வாசுடனுலகமதி லொன்றுங்காணே. 795

காணோமேயென்றுமல்லோ கலங்கிநின்றேன காலாங்கிநாதருடகிருபையாலே, தூணதுபோலங்கிருந்தவிருட்சந்தன்னில் சுடரொளி போல் சோதியதுகாணலாச்சு, வீணையுடன் வாத்தியங்கள் முழங்கலாச்சு வேதார்த்ததாயினது மகிமையப்பா, நாணமுடன் பார்த்து முனிசித்தரப்பா நடுக்கமுடன் றுனடுங்கியந்திட்டாரே. 796

பயந்திட்டசித்தர்களை யான்வணங்கி பரிவாகசிரங்குவித்துவணக்கஞ்செய்து, நயமுடனேவதிசயங்கள் கேட்கும்போது நாதார்த்ததாயினதுபிரகாசந்தான், மயமுடனே சத்தியரிச்சந்திரற்கு மகிமையுடனெப்போதுங்காட்சியுண்டு, தயவுடனேநிர்வாணிரூபவாணிசதா காலங்காட்சியது தருவான்பாரே. 797

தருவா னாமேனென்மணியுந் திரிகாலந்தான் தரணிபதியாளுமரிச்சந்திரற்கு, குருவானசித்த முனிர்வினாப்பா கூறினொருந்தனுக்கு வண்மைமெத்த, திருவானவார்த்தையது மிகவுங்கேட்டுதீரனும் ராஜ்னிடமொழியுங்கேட்டு, மருவானவுபதேச மெல்லாம்பெற்று மாற்கமுடன் சீனபதிக்கேகினேனே. 798

போகர் சீனபதிக்கு வந்தது

ஏகினைன்சீனமென்றபதிக்குமைந்தா யெழிலானகுளிகைகொண்டுபறந்தேனப்பா, பாகமுடனுபதேசம் பெற்றமாரக்கம் பாங்குடனேவென்றையென்றமனிதரப்பா, வாசுடனே நூல்படியேமுறையோதித்து வளைமைபெறசமாதிக் கு வழியுஞ்சொன்னேன், வேசுடனே வெகுசாலமிருந்தீதன்யானும் வேடிக்கைகிமிட்டுவித்தை செய்தேன்காணே. 799

போகர் காத்தாடிவித்தைசெய்தது.

தானுபிரமகோடிவித்தைசெய்தேன் தாக்கானகாத்தாடி வித்தைவித்தை, மாணுவித்தைவிலும் தீவித்தை மாணிகள் புகலுகி நேன்மகிமைகேளு. வேணுபட்டமதுகெஜமோபத்து வேகமுடன் நீனமதுகெஜமோபத்து, பாணுவட்டமது நடுவட்டந்தான்பாங்குடனேவுளவட்ட முழந்தான்ரண்டே. 800

இரண்டானபக்கவட்டமுன்றேயாகும்மெழிலான நெடுவட்டம் நாலேயாகும், மிரண்டான வெளிவட்டம்சக்கரம்போல் மூலத்தின் வுள்வட்டம்கமலமாகும், திரண்டானசுற்றோரம்கம்பியப்பாதிரளான கம்பிகளில்காதுரண்டாம், உருண்டானநடுக்கம்பில் சூட்சாதாரம் வுத்தமனே புறவட்டம்வளையமா?மே. 801

வளைவுடனே ஒவ்வொன்றில் கொலுசுமாகும் வரிகளிலேகாந்த மதுசத்தேயாகும், களையுடனேநாரென்றபட்டேயாகும் கம்பிகளில் தையல்களையோட்டவேண்டும், துலையானகொலுசுகளில் குண்டே யாகுந்தோராதகயறுகளில்கூட்சமாட்டி, முளையுடனேபூமிதனில்கயி றைமாட்டி மூர்க்கமுடன்பறக்குகையில் கயிறைத்தட்டே. 802

தட்டையிலேகாத்தாடிதான்பறந்துசந்திரனாண்டளத்தினள வுமட்டும், நெட்டையிலேதான்பறந்துகின்றவாடும் நிலையானசூட்சா திகூட்சத்தாலே, முட்டையிலேவுள்ளிருந்த கருவைப்போலுமொரு ங்குடனேநின்றமும் நெடுநேரந்தான், சட்டையிலே நாற்பட்டுக்காற் றைக்கொண்டு சதிதியிலேதானெடுக்கும்பான்மைபாரே. 803

பான்மையாம் வாயுவதுமேலாதாரம் பற்றுக்கையில்காத்தாடிமே லேநோக்கும், வான்மையுடனடுக்கம்பிவட்டந்தன்னில் நயமுடனே சூட்சாதிகூட்சந்தன்னைமேன்மையுடன் கயிர்மாட்டிசுறுக்கும்போது மெல்லெனவே காத்தாடியிறங்கலாகும், தான்மையுடன் சக்கானின் சூட்சமப்பா தாரணியிலாரறிவார்விசுவர்தானே. 804

விசவனம்தேவகம்மாசுத்தன் வேணபடிசெய்துமல்லோ சூட் சங்காண்பான், பசவுடனேகண்ணசேர்த்தகதையைப்போல கருத்தறி யார்முழுமுடர்காண்போதான், முசருடையிரும்பதனில்காந்தஞ் சேர்ந்து முடித்தார்கள்காத்தாடிவினேதவித்தை, நசுறுண்டாய்சூட் சர்திகூட்சமார்க்கம்நாமுரைத்தபடியாருங் கண்டிடாரே 805

கண்டபடிகருத்துடைய சித்தர்தாமும் காகினியில்செய்தவருங் கண்டோரில்லை, கண்டபடிகாத்தாடிகூட்சாகூட்சம் கயிர்நிற்கும்வழி யறியாதுறையுங்காணர், கண்டபடிகருவூரார் செய்துபார்த்தார்கரு த்திலேயவர்தனக்குந்தோன்றவில்லை, கண்டபடி பெந்தனுடபுத்தியா லேகாத்தாடியான் முடித்தேனவனியோர்க்கே. 806

முடித்தேனேசீனமென்றபதியில்தானும் முனையான காத்தாடி யடிவாரத்தில், படித்தளமாம் தோணியது மிகபோல்கட்டி பாங்கான

மானிகைபோல்தானமைத்து, குடித்தனமாஞ்சனங்கள் பதியிரம் பேர்குடையடியில்தானேத்திக் கொண்டுசென்று, நடிப்புடனேதேவாதிகேவர்தானும் நாணமுற்றுபார்த்திடவே நடத்தினேனே. 807

நடத்தினேன்சீனபதிசனங்களெல்லாம் நலமுடனேகாத்தாடிதன்னிற்கொண்டு, திடத்துடனேசீனபதிமுன்றுகாதம் திறமையுடன் சுத்திவந்தேன்சித்தர்மெச்சு, வடத்திடமாய்குத்திரக் கயிர்திரட்டிவாகுடனேசீனபதியிறக்கிவிட்டேன், தடத்துடனேசீனபதி சனங்களெல்லாஞ் சந்தோஷித்தென்பேரிலன்புற்றாரே. 808

கமலமுனி பரிவுகறினது.

அன்புற்றுர்கமலமுனிசேதிகேட்டு அப்பனேபோகரிவி புகலக்கேளும், வன்புற்றயிதிகாசவித்தையெல்லாம்வளமுடனேகாட்டிவிட்டால்பூலாகத்தில் இன்புற்றயாரொருவர்திக்கப்போரூர், யேகவெளியாகிவிடுமென்னுதேளு, துன்புற்றுவெந்தனையுஞ்சுப்பார்ப்பா சூட்சாதிகூட்சமதைவெளிகாட்டாதே. 809

காட்டினுல்லோகமெல்லாஞ் சித்தாய்போகும் கசடருக்குகாட்டாதேகருணைபோகும், தாட்டிதமாய்நல்லோருக்குகருவிகாட்டுதையுடனேயுபதேசம்யாவகூறும், நோட்டமுடன்முழுமக்களொன்றுய்க்கூட்டி நொடிப்பார்கள் பகடிமெத்தக் கூறுவார்கள் தாட்டியுடன் புலவோற்குபுத்திகூறு சதாகாலம்தானினைப்பார்தன்மைபாரே.

இரசசெந்தூரம்

பாரேதானின்னமொரு மாற்றங்கேளு பாங்கானசூதமது சேர்தானென்று, சீரேதான்நாகமதுசேர்தான்பாதி சிறப்புடனேயுகமதாய்வொன்றுய்க்கூட்டி, நேரேதான்வட்டோட்டில்பில்லைபூத்து நேர்ப்பாகபில்லைக்கு சுறுக்குத்தாக்கு, ஆரேதானுதாரச் சரக்காலப்பனேசெயரீர்தான் செய்துகொள்ளே. 811

கொள்ளவேசெயரீரைசுருக்குதாக்கு முணமுடனே சூதமதுயிருக்கிக்காட்டும், விள்ளவேகிண்ணமதுசாற்றக்கேளும் வேடிக்கைசமிட்டுவித்தைவாதம்பாரு, மெள்ளவேசரக்குவகை யாமுரைப்போம்மேதினியிலாச்செய்தாரிந்தபாகம், துள்ளவேயிறுதாரு, சிங்கிதானும் துறையானதுருகடனேகாரமாமே. 812

காரமாம்வீரமுடன்பூரமாகும் கருவானசீனமுடன் பாஷாணந்தான், தாரமாம்கெந்தியுடன்லிங்கந்தானும்தாக்கானசூடனுடன்கொ

வுரிதானும், காரமாம் கார்தமுடன்காடிக்காரம் கடிதானசாரமுடன்
பூரீராகும், தீரமாய்பவளத்தின்புத்துமாரும் திறமானசலாசத்துப்
பலந்தான் தூக்கே.

813

தூக்கவேசரக்கெல்லாஞ் சமனதாக துறையோடுமுறையோடும்
மொக்கச்சேர்த்து, நோக்கவேருழியம்மிதன்னிலாட்டி துட்பமுடன்
பழச்சாற்றில்லாலுசாமம், தாக்கவேதானரைப்பாய் குமரிச்சாற்றால்
தப்பாதுதானரைப்பாய்கையான்சாற்றால், ஊக்கமாய்வகைவகைக்கு
நாலுசாமம்வுத்தமனேதானரைப்பாய்மூலியாமே.

814

மூலியாம்கவுதும்பைச்சாறுதானும் முயலானமுசல்க்காதுசாறு
தானும், நீலியாம்அவிரிடச்சாறுதானும் நேரானவற முள்ளிச்சாறு
தானும், பாலியாம்குடசப்பால்மூலி தானும்பாங்காண துளசியிடமூலி
தானும், வேலியாம்முத்தாமணிச்சாறுநாழி வெளியானகள்ளிச்சார்
தானுங்குட்டே.

815

கூட்டியேவகைவகைக்கு நாலுசாமம் குறிப்புடனே தானரைப்
பாய்மூலியாலே, நீட்டமுடன்வெண்ணெயதுபோலேயாட்டிநினைவுட
னேவகல்போலமுசைபண்ணி, வாட்டமுடன்மூசையிலே பில்லைவை
த்துவாகாகமேல்முசைதான்பொதிந்து, தேட்டமுடன்மாசிலைலுவா
ய்ச்செய்து தேர்ந்துமேரவிதனிலேகாயப்போடே.

816

போடவேசிலையதுகாய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்சுண்ணம்புசிலே
யேழு, கூடவேசிலையதுவலுவாய்ச்செய்து குமுறவேசட்டிதனிலம்ண
லைக்கொட்டி, நீடவேசட்டிநடுகலசம்வைத்து நினைவுடனேமேலுமந்த
மணலைக்கொட்டி, சூடவேமேற்சட்டிக்கவிழ்த்துமூடி துப்புரவாய்ச்
சிலையதுவலுவாய்ச்செய்யே.

817

செய்யவேசிலையதுகாய்ந்தபின்பு செம்மையுடன்சட்டிதனையடுப்
பிலேற்றி, முப்பயவேவாலுக்கையின் மேலேவைத்துமுயற்சியுடன்தீபம
துகமலமெட்டு, நையவேதீபமதுகாடோபத்து நயமுடனேதீபமது
யெரிப்பாயப்பா, பையவேயாறினபின்னெடுத்துப்பாரு பளிங்கான
செந்தூரம்சொல்லொனாதே.

818

சொல்லாலேநாவேதுபாவுமேது சுடரொளிபோல் செந்தூரஞ்
சொல்லப்போமோ, வல்லலேவருணனிடனிற்ம்போலாகும்வலுவான
சூதமதுகாரமெத்த, மெல்லவேஒடதனைத்திறந்து பாருமேலானசெந்
தூரம்தீதம்போக்கு, புல்லவேமுடியாது சித்தர்தாமும் புகலார்கள்
லோகத்துமாந்தர்தாமே.

819

ஆமேதான் செந்தூரம்பதனம்பண்ணு அப்பனேநாதாக்கள்கா
ண்பாராகில், போமேதான்விவாரேசெந்தூரத்தை போக்கோடே
கொடுபோகும் வழியைப்பார்ப்பார், நாமேதானுந்தமக்குச் சொன்
னேம்பா நாட்டிலேயாரேனுஞ்சொல்வாருண்டோ, வேமேதான்
செந்தூரம்குன்றியுண்ணு வெகு கோடிகாலவரையிருக்கலாமே.

இருக்கலாம்கற்பாந்திர காலமட்டும் யிளப்பில்லைதவிர்ப்பில்லை
யேயில்லை, முறுக்குடனேதேகமதுயிருக்கிக்காட்டும் கூதண்டங்கொ
ண்டவருமும்சீடுண்டா, பொருக்கவேமுடியாதுவன்னியீறும் பூதல
த்தில்நீயுமொருசித்தனாவாய், வெடுக்கவே சமுசாரமாய்கைதன்னேவி
ட்டொழித்துநிற்பதுவேசமாதியாமே.

821

ஆமென்றாலின்னமொருவயணங்கேளு அடவானசெந்தூரங்கள்
ஞ்சிகாணும், போமென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு போக்கானருதம
துசெந்தூரத்தை, நாமென்றவாக்கியமும்பொய்க்காமற்றான் நலமுட
னேவெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்று, தாமென்றவருக்குமுகந்தன்
னின்றானுந் தப்பாதுதான்கொடுக்க மாற்றெட்டாமே.

822

எட்டானமாற்றதுவும் பசமைமெத்த ஏற்றமுடன்ரவிதனிலே
நூற்றுக்கொன்று, மட்டாகத்தானுருக்கிகொடுத்துப்பாரு மகத்தான
வரன்மது சிவப்புமெத்த, வட்டானமாற்றதுவு மெட்டரையுமாகு
மகத்தானவேதையிது கிட்டுமோசொல் திட்டானவெள்ளிசெம்பில்
கொடுத்துப்பாரு திறானசெகசோதி தெளிவைப்பாரே.

823

தெளிவானமாற்றதுவு மொன்பதாகும் தேசத்தில்கிட்டாது
யார்க்குக்கிட்டும், ஒளிவானசித்தர்முனி ரிஷிகட்கப்பா, வுத்தமனே
கிட்டமது சிவயோகிக்கும், வழியானமுறைப்படியே கண்டாராய்ந்து
வகுப்புடனேசித்தரிட நூலும்பார்த்து, நெளிவானநூல்களெல்லா
முளவாராய்ந்து நேர்ப்புடனேசோதித்தேன் மாந்தற்காமே.

824

மாந்தர்கள்பிழைக்கவென்று வடியேன்தானும் வளப்பமுடன்
காலாங்கிநாதர்பாதம், சாந்தமுடன்சீற்பாதம் தனைநினைத்து சாற்றி
னேனலோகத்து மாண்பருக்கு, வேந்தனேனும்ராஜாதிராஜர்கட்கும்
வெகுதூரம்கடந்துசென்ற ஞானிகட்கும், போந்தமுடன்போகரிஷி
யடியேன்யானும் போதித்தேன்வெள்ளையென்ற மனிதற்காமே.

825

ஆமென்றவித்தங்கம் அருமையப்பா யாராலுங்கண்டறிவதெளி
ஐயாகும், நாமென்றசூதத்தினுட்டுதன்னை நயமுடனேகாரசாரங்க

ளாலே காமென் றசத்துருமித்துருகளாலே கருவிகரணதியின் றன் போக்கறிந்து, வேமென் றகுறுக்குவழி போக்குப்பாறை வெகுதூர மறிந்துமல்லோ சாற்றிஞோமே.

826

சீனவீரவைப்பு செந்தூரம்.

போற்றிஞோமின்னமொரு கருமானங்கேள் பொங்கமுடன்வீர மென் றசெந்தூரந்தான், மாற்றமுடன்வில்வத்தின் றயிலத்தாலே மய ங்காமல்சுறுக்கிடவே கட்டிப்போகும், கூற்றமுடன் மேற்போக்கு புகல்வோர்கண்மர் போக்கானசரக்குவகைகிற்கப்பாரும், தேற்றமு டன்தாரமொன்றுதுத்தமொன்று தெளிவானசிக்கியொன்று கெவுரி யொன்றே.

827

ஒன்றான அயமதுவுஞ்செம்புவொன்று வுத்தமனைபொடிபொடி யாய்ராவிக்கொண்டு, பன்றானசரக்குகளுஞ்சரியதாக பண்பாகக்குழி க்கல்லிலிட்டுமைந்தா, யொன்றாகத்தளவிட்டுமாவதாக்கிப் பொங்க முடன் காலனென்றசெயநீர்தானும், தன்றானவறுவகையாஞ்செயநீர் தன்னால் தன்மையுடன் றுனரைப்பாய்சாமம்நாலே.

828

நாலானசெயநீரில்மைந்தாகேளு நலம்பெற்றவே தானரைப்பாய் மைபோல்தானும், மாலானசெப்பகலும் வொன்றுசெய்து மார்க்கமு டனவ்வகலில்சரக்கைப்பூசி, வேலானரவிதனிலே காயப்போடுவெரு மையுடன் காய்ந்தபின்புவிபரங்கேளு, சாலானவகல்தனிலே வீரம் வைத்துச்சார்புடனே சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே.

829

செய்துமேரவிதனிலேகாயவைத்து செம்மையுடன்தளவாயாஞ் சட்டிதன்னில், பெய்துமேவுப்பையரவாசியிட்டுப் பேரானவீரத்தை நடுவேவைத்து, கைமுறையாய்மேலுமந்தவுப்பைக்கொட்டிக்கணக்கு டனேமேற்சட்டித்தன்னேமூடி, மெய்முறையாய்ச் சட்டிக்குச் சீலைய ப்பா மேன்மையுடன்செய்துமல்லோ ரவியிற்போடே.

830

போடவேசீலையதுகாய்ந்தபின்பு போற்றமுடன்மனோன்மனியா ள்கிருபையாலே, நீடவேகாலாங்கி தமைநினைந்து நீழேகாலம்வரை யிருப்பதற்கு, கூடவேசித்தர்முனி ரிஷிகள்பாதம் கும்பிட்டு யடியே னைமிகத்தொழுது, மூட வேவாலுக்கையாமேந்திரத்தில் முடிமீதில்தா னிருத்தியெரித்திடாயே.

831

எரிக்கையிலேகமலமென்ற சிறுதீயப்பா யென்மகனேவாறுநாள் யெரிநோப்பா, கரிகியல்லோவுப்பெல்லாங் கறுத்துக்காணும் கனக

மென்றசெம்பதுவு மக்கியல்லோ, நொரிக்கியேசரக்குடனே செம்பு
சேர்ந்து நொடிதானவீரத்துக்காரமேறி, பரிக்கியேவுட்கொண்டுகார
சாரம் பாங்குடனே யேறியல்லோ சிவக்குந்தானே. 832

தானுனசெந்துரமென்னசொல்வேன் தகைமைபெறத்தானெடு
த்துசீஷாவிற்குன், கோனான குருபதத்தைநனுக்கியேதான் கொற்றவ
னே தானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, வேனுவெள்ளிசெம்பில் நூற்
றுக்கொன்று விபரமுடன்றூறுருக்கி வுதிப்பாரு, பாணுனமாற்றதுவு
மயெட்டதாரும் பசந்தங்கம்போலிருக்கும் பண்புதானே. 833

பண்பானபொன்னதும் பத்துக்கொன்று பான்மைபெறத்தங்
கமது வொன்றுசேர்த்து, திண்பானதகடடித்துப் புடத்தைப்போ
டு தெளிவானதங்கமது பிறவியாச்சு, வண்பானதங்கமது லோகமெய்
ச்சும் வாய்க்காது கருமிகட்கு வாம்க்குமோசொல், நண்பானசித்தர்
முனிரிஷிகட்கப்பா நலமுடனே வணங்கியல்லோ வேதைவாங்கே.

வாங்கவென்றால் குருமொழியைமனதிலுன்னி வாருடனேயவர்
வாசல்காத்திருந்து, தூங்காமலவர்பணிக்கு தொண்டருகிதுணையோ
டுகிட்டிருந்து யேவல்செய்து, தாங்கியேயவர்பாத மர்ச்சித்தேதான்
தாழ்மையுடன் கேழ்விக்குமுதல்வனாக, ஏங்கியே யவர்முகத்தின் மு
ன்னேநின்று யெத்தொழிலுஞ் சோராமல் செய்பநன்றே. 835

குருவுபசாரம்

நன்றுடனே சதாகாலங்காத்திருந்து நலமுடனே முடிவுளாவ
ருகுமட்டும், சென்றல்லோ சமாதியிடஞ்சென்றுரீயுஞ் செம்மைபெற
த்திருப்பணிகள் மிகவுஞ்செய்து, பன்றுடனேவாய்மொழிக்குப் பதி
லுங்கூறுப்பதிவாகப்பாத்திருந்து பேழைபோலே, கொன்றைமலர்
தானெடுத்துவர்ச்சித்தேதான் கோடித்துசிவமதத்தில்போற்றிநிலிலே

போற்றியேவஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து பொருந்திமனமெப்போ
தும்புண்ணாகாமல், நேற்றியாய்மனதுவர நடந்துகொண்டு நேர்ப்புட
னேசகலகலையறியவேதான், கூற்றனெனுங்காலனுக்கு விடங்கொடா
மல்கூர்மையுடன் சித்தர்களைவணங்கிநித்தம், தோற்றமுடன் சதாகா
லம்ரிஷிகள் தம்மைத் தொழுதுமிகவேபணிந்து வேதைவாங்கே.

வேதைகளைவாங்கிநித்தஞ்சேர்த்துமென்ன வெருகோடி வாதவி
த்தைப்பாடிவிட்டார், போதையுடன்பாடிவிட்டா ரென்றுசொல்வா
ர்முதலத்திலரிஷிகோடிமகிமைமெத்த, தீதையிலே சாத்திரங்கள்தொ

யாமற்றான்சீர்கெட்டுதலெகெட்டு பாடல்கெட்டு, பாதையிலேபோகா மல்துறையுங்கெட்டு பாழாகச்சுட்டுகெட்டா ரனந்தமாமே. 838

அனந்தமுடன்வேதைமுகஞ் செய்வாரப்பா அதினுடையதுட்ப வழிகாணுமற்றான், வனந்தனிலேதான் திரிந்துமுலிதேடி வாசுடனே கெட்டவர்கள் லக்கோயிலலை, மனந்தனிலே நேர்ந்தமட்டும் செய்து பார்த்துமார்க்கமுடன்சாக்கிறதை மறைந்தாரென்று, எனந்தனிலே கும்புகும்பலாகக்கூடி யேளிதங்கள்செய்தாரே சண்டிமாமே. 839

மாடானமாடுகள்தான் காணப்போரார் மகத்தானசித்தருடகை மறைப்பை, கோடானகோடி பொரு ளிழந்துவிட்டார் குவலயத்தில் கெட்டுவிட்டு வீடுவிட்டு, கோடானதிரவியங்கள் யெல்லாந்தோர்த்து தெருத்திண்ணைப்பரதேசியாகின்றார், கூடானகூடுவிட்டுப் பாய்வே னென்று கூக்குரலால்பேசியல்லோ பிழைப்பார்தானே. 840

தானைபிழைப்புக்கு யிடயில்லாமற் தட்டழிந்துகெட்டழிந்து தாறுமாய்ய், கோணைபோலாடுதன்னை தாளிலிட்டு வாடெங்கே யென்றுசொன்ன கதையைப்போலே, தேனைசாத்திரத்தின் கருகா ணாமல் தேங்கியேகெட்டலைந்தார் கோடாகோடி, ஊனைதேகமது புண்ணுமாகி வுடலழிந்துவுருண்டவர்க ளனேகந்தானே. 841

அனேகமுடன் மருந்துவகை செய்குவார்கள் அப்பனேசித்தர் களை நீனைக்கமாட்டார், அனேகவிதசாத்திரத்தின் மருந்துசெய்வார் அந்நூலின்சித்தர்களைத் துதிக்கமாட்டார், அனேகவிதநூல்படியே மருந்துசெய்வார் அக்காலஞ்சித்தர்களைத் துதிக்கமாட்டார், அனேக விதமுறைப்படியே மருந்துசெய்து வவரவர்கள்குருபதத்தை நினை யார்தானே. 842

குருநிந்தைசாபம்

நினையாதகுருவென்ற நிந்தையாலே நீனிலத்தில்சாபமது நேர்ந்து மேதான், தினையானமருந்துகள்தான் பலிக்காமற்றான் திசைகெட் டுத்தடுமாறி தேங்குகின்றான், வினைபோலதன்பமதுமிகவுமாகி மேதி னியில் அசுருண்டாய மாண்டுபோனார், மனைவிட்டுப்பொருள்தோற்று மாடுதோற்று மனைவிமுதல்தானிழந்தார் சாபத்தாலே. : 843

சாபமதுவந்துமல்லோ நேருமப்பா சதாகாலஞ்சித்தர்களை வணங்கிநித்தம், கோபமதுவாராமல்வுள்ளடங்கி குவலயத்திலிருந்துகொ ண்டு வரசுகை, பாபமதுவிறற்கன்றுபூமானாத பாருலகில்வாழுவது தருமமப்பா, தர்மமுடன்சதகோடி சூரியன்போல் தாரணியில்வாழ் பவன் சித்தனாமே. 844

சித்தனாமென்றுசொல்லி மெய்ச்சுவார்பார் செகதலத்தில்யை
ப்போல நீயுமாவாய், பத்தனயிருந்துகொண்டு பரமன் றன்னை பட்ச
முடன்யெப்போதும் பாலித்தேதான், நித்தமுடன்குருபதத்தைப்
போற்றிசெய்து நீழிகாலம்வரை யோகஞ்செய்து, முத்திபெறவழி
யுனக்குத்தெரியுங்கண்டிர் முயற்சியுடன்பலநூலும் பாருபாரே. 845

பாற்கையிலேசின்மயத்தின் பொருள்கள்தோன்றும் பாகுட
னையவரவர்கள் துறையுங்காணும், ஏர்க்கையிலே சுடரொளியின்
பரிவுதோன்றும் யென்மகனேசூட்சாதி சூட்சங்காணும், காக்கை
யிலேகருவிகரணுதியெல்லாம் கண்ணுக்குவொளியாகக் காணும்பாரு
சேர்க்கையிலேவஷ்டாங்கம் காணலாகும் செகத்திலேசடாட்சாத்
தை மேவிப்பாரே. 846

மேவுடனேவாராதாரங்கள்தோன்றும் வெளிக்கப்பால் முப்பா
ழும் காணலாகும், பாவுடனே சீராமயத்தின் சோதிகாணும் பார்க்
கையிலேசோதியது துலைவாய்த்தோற்றும், நாவுடனேவுள்மூலம் நடு
க்கங்காணும் நடுக்கத்தால்தேகமது கீழ்போலாம், தாவுடனேமூலா
தாரங்கப்பா தடுமாறிக்காணல்போல் தோற்றமாமே. 847

தோற்றமாம்கிராரத்தின் மகாரமிஞ்சும் தொகுப்புடனேமகார
த்தின் வகாரமிஞ்சும், கூற்றவாம்கிராரத்தில் வகாரமிஞ்சும் குறிப்
புடனேவகாரத்தில் லகாரமிஞ்சும், தோற்றமாம்கிராரத்தில் ரகார
மிஞ்சும்சேர்ந்தவுடன் ரகாரத்தில் மகாரமிஞ்சும், யேற்றமாம்கிரா
ரத்தில் னகாரமிஞ்சும் பெளிதல்லோசிவயோகிக் கெளிதிதானே.

வெடியுப்புசெந்தூரம்

எளிதானவின்னமொரு மாற்கம்பாரு ஏற்றமுள்ளவெடியுப்பு
நாலாங்காய்ச்சல், நெளிதானசேதுதான் வொன்றேயாகும் நேர்த்தி
யாப்புளியுடனே காரமாகும், ஒளிவானதலையண்டம் பேரண்டந்
தான் வுத்தமனேசேரிண்டு தூள்தாக்கி, வளிவானசட்டிதனில்கீழே
போட்டு வளமாகவெடியுப்பை நடுவேவையே. 849

வைக்கவேமேலும்ந்த மாவைகொட்டி வகையாகமேல்மூடி சிலை
செய்து, மெய்க்கவேரவிதனிலே காயவைத்து மேன்மைபெற வாலு
கையில் பெரிப்பாய்தானும், பொய்க்கவேநாற்சாம மெரித்தபோது
போக்கானவுப்பதுவும் கட்டிநிற்கும், மொய்க்கமேசட்டிதனைத் திறந்
துபாரு மோசமில்லைகட்டியது வருக்கிப்போச்சே. 850

போச்சென்றுவிடுகாதே புண்ணியாகேள் போக்கானவெடியுப்பு
வதீதமெத்தரிச்சென்றபேரண்டந் தன்னுல்தானும் நிலையாகமதியுப்பு

க்கட்டலாச்சு, மாச்சலென்றவுப்பாலேசகலசித்து மாற்கமுடனாட-
லாங்கோடிவித்தை, பாச்சலுடன் துரைத்தனத்தார்க் கேற்றவுப்புபா
ருலகில்ராஜர்வெல்லுமுப்புமாச்சே. 851

உப்பானவுப்பிதுதான்வீரமெத்தவுலகிலுள்ளவாதிகட்குநந்தவு
ப்பு, அப்பானசலமதிலேவளார்த்தவுப்பு அதிலிருந்துபிறந்து மல்லோ
வெடியுப்பாச்சு, செப்பானசெம்புகனிம்பூரல்போக்குந் தேசத்தில்கிற
ந்ததொருவுப்புமாச்சு, ஒப்பானவுப்பிதுக்குவொன்றுமொவ்வா வுத்
தமனேயி துவோடும்வழியைக்கேளே. 852

கேளேதான்வுப்பதுவுங் கட்டினரூல் கெடியானவுப்பதுவுமெ
டுத்துமைந்தா, மாளவேநாகமொருபலமே தூக்குமகத்தானகுதமொ
ருபலமேதூக்கு, குளவேவீரமொருபலமேதூக்கு சத்தமுள்ளசாரம
துபலமேதூக்கு, மீளவேநாகரசமொன்றாய்ச்சேர்த்து மிகப்படவே
தானுருக்கியாய்த்திடாயே. 853

சாய்த்திடவே சரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து சாங்கமுடன்ற
னரைப்பாய்நாலுசாமம், மாயவேகாரசாரத்தினுலே மாண்டுமேசெய
நீருமாகுப்பாரு, தோயவேசெயநீரைமதியுப்புக்கு தொகுப்புடனேச
றுக்குமிடக்கட்டிப்போகும், காயவேவுப்புக்கு கவசங்கேளு கவான
வன்னமென்றபேதியாமே. 854

பேதியாம்வளையளென்றவுப்புமாகும் பேதயில்லை யெடைசரிபா
யெடுத்துக்கொண்டு, வர்தியாமறுவகை செயநீர்தன்னால் மாட்டா
வெண்சாமரை பூத்தபோது, சோதியாமெழுகதுவுஞ் சொல்லப்போ
மோசுட்டமுடனுப்புக்குகவசஞ்செய்து, மேதியாங்கொம்பதனை சிவி
மைந்தா மேன்மைபெறபொடியாக்கிசெப்பக்கேளே. 855

செப்பவென்றால்வறுவகைசெயநீர்தன்னால்செழிப்புடனேதான
ரைப்பாய்நாலுசாமம், ஒப்பமுடன்றானரைத்துக் கவஞ்செய்து வுத்
தமனேரவிதனிலேகாயவைத்து சிலைசெய்து, தப்பறவே சட்டிதனில்
மணலைக்கொட்டிச் சட்டமுடன்றமையம் வைத்துமைந்தா, மெப்பு
டனேமேலுமைந்தமணலைக்கொட்டி மேன்மைபெற சட்டிகொண்டு
சிலைசெய்யே. 856

சிலையுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து சீர்பெறவேவாலுகையிலடுப்
பிலேற்றி, காலையுடன்றனெரிப்பாய்சாமம்நாலுகடந்தபின்பு தியாறி
மற்றானதான், மாலையிலேயெடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் மகத்

தான செந்தூரம்கார்திமெத்த, வாலையுன்பூசை நைவேத்தியங்கள்
வாருடனேதான்செய்து எடுத்திடாயே. 857

எடுக்கவேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு என்மகனெவெள்ளிதனில்
பத்துக்கொன்று, கொடுக்கவே மாற்றதுவுமெட்டதாரும் குறையாது
வாணிக்குமேலேகாணும், துடுக்குடனேதகடடித்துப்புடத்தை போ
டுதுகளற்றபசந்தங்கம்புகலப்போமோ, விடுக்கவே கடைதனிலேமா
றியுண்ண விரைவானசமுசாறிகானதன்றே. 858

அன்றானவித்தையதுஅவனியோர்க்கு அப்பனேகிட்டாதுயாரு
க்குந்தான், தன்றானவிதியாளிவருவானாலு தாரணியிலிந்தவித்தை
யவர்க்கேயெய்தும், பன்றானசாத்திரங்கள்படித்தாலென்னபலநூலு
ந்துறைகொண்டு பார்த்துமென்ன, ஒன்றானகுருபிரான் ளிருந்தால்
வுத்தமனெலபிக்குமடா புண்ணியோர்க்கே. 859

சுக்கான் கல்கன்னம்.

புண்ணியனின்னமொரு கருமானங்கேள் புகழான சித்தர்கள்
தான்செய்யுமாற்கம், திண்ணமுடன்சுக்கானின் கலையப்பா திறமுட
னேசேரொன்றுகொண்டுவந்து, வண்ணமுடன்வறுவகையெய்தீர்தன்
னல்மாட்டாயெண்சாமம்சுறுக்குத்தாக்கு, கண்ணனிடமூலியப்பா
தண்ணைவாங்கி வருவாகபொதிந்துமேகவசஞ்செய்யே. 860

செய்யவேசிலையதுவேழுஞ்செய்துசிறப்புடனே ரவிதனிலேகாய
வைத்து, பையவேகெசுபுடத்தில்மைந்தாகேளு பாங்காகப்புடம்போ
டச்சண்ணமாகும், வெய்யவேசண்ணமதை யெடுத்துக்கொண்டு விரு
ப்பமுடன் ரவிதனிலேபத்துக்கொன்று, தொய்யவேதானுருக்கி கொ
டுத்துப்பாரு துறையானசெம்பதுவுமுறல்போச்சே. 861

போச்சென்றுவிடுகாதேபுண்ணியாகேள் பொலிவானசெம்பது
வுமுறலேகி, நீச்சென்றசிலிம்பதுவுமிகவேநீங்கி நிலையான சொகுசுநிற
ம்தன்னிலொப்பாய், போச்சென்ற செம்பதுவு மொன்றையாகும்பே
ரானதங்கமதுவொன்றையாகும், மாச்சென்றயிரண்டுருவும்வொன்று
ய்ச்சேர்த்து மகத்தானபொன்னிறமாகுந்தானே. 862

தானுனபொன்னதுவு மாற்றுமாகும் சார்வாகப்புடத்துக்குவுறு
திதங்கம், மாணுதங்கமது பசுமைமெத்த மார்க்கமுடன் சித்தர்கள்
தான்செய்யும்வதை, பாணுகருவாளி காண்பானாகில் படுமுன்னே
சுக்கானைச்சுன்னம்பண்ணி, தேனுனசரக்குவகையாவுங்கொன்று தே
சத்தில்வாதிகட்குருவாவானே. 863

குருவானவா திகட்கு வழியுஞ்சொல்வேன் குறிப்புடனேசமாதி
க்குறியுஞ்சொல்வான், பருவானபூநீருக் குறியுஞ்சொல்வேன்பாரி
னிலேவயித்தியற் குணவுஞ்சொல்வான், திருவானமூலிவகை போக்
குசொல்வான் நிரளானகற்பத்துக்குறுதிசொல்வான் முருவானசத்
துருமித்துருவுஞ்சொல்வான் முறையானசிமிட்டிவித்தைக்கருசொல்
வானே.

864

போகர்சுமொற்கம்.

சொல்வானேமாணுச்சுக்கள்குழைக்கவென்று சூட்சாதிசூட்சமெல்
லாம்பிரித்துச்சொல்வான், வெல்வானமின்னமொருகருமானங்கேள்
மிக்கானவதீதமென்ற வித்தைன்னே, பல்வானேசுடொன்று புகலக்
கேளும் பொலுவானசீஷனுக்குமைந்தாகேளு, நல்லதொருசெவ்வட்
டைசெம்பூநாகம் நலமானகுழியானேப்பூச்சியாமே.

865

பூச்சியுடன் தம்பலமாம்பூச்சியாகும் புகழானபச்சோந்தி சீச்சு
தானும், காச்சியென்னுங்கருங்குருவிச்சுதானும் கெவுரியுட்பட்சி
யின்பிச்சுதானும், மாச்சியென்றகழல்வேண்டு மொக்கசோர்த்துமகத்
தானபுனுசுடையபச்சைப்பூரம், பாச்சென்றகஸ் தூரிரோசனையுந்தா
னும் பளிங்கானசண்ணமென்றகாரமாமே.

866

காரமுடன்தேனுடனுன்கருவாலாட்டி காட்சியுடன்சிமிழ்தனி
லேபதனம்பண்ணு, தீரமுடன்குளிகையொன்றுசெய்துகொண்டுதிசு
ட்டாதேவறுசிவையாரந்தன்னோடொக்க. சாரமுடன்பலகாரம்வர்க்க
ந்தன்னில்சார்பாககொடுத்துவிடமைந்தாபாரு, பாரமுடன்வன்மீதி
லெந்தநாளும் பட்சமுடன்வாழ்வதற்கு சொன்னோம்பாரே.

867

போகர்சித்திர ரதம்நடத்தினது.

பாரேதான்வினோதமென்றவித்தையப்பா பாரிலுள்ளசித்தர்மு
னிரிவிகள்தானும், சீரேதான்மனமுவந்துவெந்தன்மீதில் சிறப்புட
னேபட்சம்வைத்துக்காப்பதற்காய், மேரேதான் விண்ணுலகம்காண்
பதற்க்குமிக்கானதேரொன்றுகட்டினேன்யான், நேரேதான் தங்கரத
ம்செய்தமாற்கம் நேர்ப்புடனே யாமுரைப்போம்போகர்தாமே.

தாமேதான் சக்கரமும்பதிராராகும் தக்கானயிரிசியது யெட்டதா
கும், போமேதானிடதுபுரங்கெஜமோநூறு பொங்கமுடன்வலதுபு
சங்கெஜமோநூறு, வேமேதான்நெடுக்குபுரமச்சக்கரமும்நாலு வெளி
யானகுறுக்குபுரம்சக்கரமும்நாலு, தாமேதான்நெடுமையம் சக்கரமு
மெட்டு தாழ்வாகவுருளையென்றஇரிசியாமே.

869

இரிசியுடன்பாருமதுமெட்டதாகும்இணையானசட்டமதுமுப்த
த்திரண்டு, குறிசியுடன்நெடுஞ்சட்டமறுபத்துநாலுகுருக்கானவுள்ச
ட்டம்பதினொருமாகும்,பரிசியுடன் மேல்வட்டம்நூற்றிருப்பத்தெட்டு
பாங்குடனே பழுதுகளுமிருநூற்றன்பத்தாறு வரிசையுடனென்றுக்
குள்ளிழுத்துமிகமாட்டி வலுமையுடனணிகளு மிகபொதிந்துமா
ட்டே.

870

மாட்டையிலேசக்கரத்திற்குருளையிருகம்பி மாறூட்டமில்லாமல
ணியுடனேமாட்டி, கோட்டையிலேசித்தியல்லோவளயமுள்ள கம்பி
குறுக்குமுதல்நெடுக்குமுதல்குன்றுமுனைமட்டும், வாட்டமுடநடுவு
ருளேகொலுசுமிகமாட்டிவார்புரத்திலச்சக்கரத்தின்முனையோரமட்டும்
நீட்டமுடன் நலைபக்கம்சக்காணிடைகம்பிகநடுங்கம்பி புறவட்டம்நிலைக்
கமிகபூட்டே.

871

பூட்டையிலேதாளுடனையிரிசிகம்பிமாட்டி புகழுடனேநடுவட்
டம்வட்டமத்தி, கூட்டமுடன்சட்டமதுவரிவரியாய்மாட்டிகூர்மையு
டன்சமுலாணிநடுவாணிதன்னில்,தேட்டமுடனஞ்சருளையிகப்பூட்டி
தேர்மக்கியடிவாரம் பின்னலுடன்சட்டம், பூட்டகமாம்பலகையின்
மேலாணிமிகத்தாங்கி புகழ்பெறவேசற்றோரம்கத்திரிப்பாய்செய்யே.

செய்யவேகத்திரிப்பில்மணிகள் மிகமாட்டிசேர்ந்த வடிவாரமது
பலகையிகப்பூட்டி, தொய்யவேவுஞ்சலதுபோல மிகச்செய்துதுப்புர
தாய்மையுறுவாணிமிகமுடுக்கி, பையலேயிரிசிக்குவுள்ளுருளேமாட்டி
பாங்குடனேவுள்ளாழி கடையாணிமாட்டி, மையவேசக்கரமும்சமு
லமிகச்செய்து மான்மையுடன்நீளமதுசமைத்திட்டேன்காண்.

873

காணவேயடிவாரம்நங்குரமுமாச்ச கயவானமேல்வாரம் பீடம
துசொல்வோம், ஏணவேசட்டமதுகுத்துக்கால்தாறு பெழிலாககுறு
க்குவரைபத்துசட்டமாகும், பூணவேநெடுக்குவரைபத்துசட்டமாகு
ம்புகலானகாலதுவுமுப்பத்திரண்டு, தோணவேநடுக்கம்பிசோடசமு
மாகும் தோராதவுள்கம்பிவட்டமிதமாமே.

874

அட்டமுடன்சட்டமது கெஜநீளம்பத்து அதன்மேலேசிம்மாடு
கட்டையிருகெஜமாம், சட்டமுடன்வேல்வரைதுளையிருநூராம்சா
ங்கமுடன்துளையிலேகம்பிமிகச்சொருகி, நெட்டமுடன்மேல்வரை
வாணிகொண்டுமுடுக்கு நெடிதானயடிமட்டும்வூடுருக்கத்தாக்கி,குட்
டமென்றசட்டமதுகீழ்புரமும்நாட்டிகுவலயத்தில்தாங்கு கால்மிகக்
கொண்டுசாத்தே

875

சாத்தியேநாற்புரமும்வரிசையுடன்மாட்டிச்சர்வாங்கக் காலுடனேசட்டமொன்றுபூட்டி, ஏத்தியேநடுமையம்திருகு சிம்மாடு யெழிலானசற்றேராவனையமிகச்செய்து, சூத்திரம்மச்சட்டமது பதினாறுசட்டம்சுழல்கின்றசட்டமதுமுப்பத்திரண்டு, நேர்த்தியுடன்ருமைத்துநெடுவுஞ்சல்போல நேர்மையுடன் செய்துவிட்டேன் வின்னமிகக்கேளே.

876

கேட்கவேமேற்சதுரம்வட்டமதுபத்து கெடியான சட்டமதுகுறுக்குநெடுபத்து, சூட்சமுடன் மேற்கிகரவட்டமதுவஞ்சு சுருளான நடுச்சிகரம் வட்டம்நாலு, தாக்கவே மேல்வட்டம்நடுச் சிகரமுன்று தாழ்மையுடன் மேல்வட்டம்நடுச்சிகரம்நண்டு, தூட்கமுடன்சட்டநடுச்சிகரம் வென்றுதுடிப்பானவுச்சியது கூர்மைமிகுவாமே

877

மிகுவானதேரதுதான்கூட்சமிகமாட்டி மேன்மைபெறசோடித்துவஞ்சுருணியாலே, தகுமானகொலுசுடனே யொன்றோடொன்றுவாய்சார்புடனே யிருக்கியல்லோசட்டமதில்பிகித்து, பிகுவானநடுவாணிதன்னில்மிகமாட்டி பேரானகாந்தமென் ரசத்துமிகபூச்சே.

பூசியேதேரிலுள்ளயிரும்புக்கெல்லாம்புகழானகார்த்தத்தின் சத்தேயூட்டி, வாசியென்றமேலாணிகார்தவாணிவரையானகீழாணியிரும்புமாகும், மாசியென்றபலகையெல்லா சத்தேயாகும்மகத்தானயிரும்புடனேகார்த்தஞ்சேரில், ஊசியென்றகார்தமதுசத்துதன்னால் வயறவேபறக்குமடாரதந்தானபாரே.

879

பாரேதான்நாலுபுரம்குத்துக்காலில் பாங்கானவானியுடன்சிம்பமாகும், சேரேதான்புரவியது மாட்டிருக்கும் நெடிதானபாதமதுயிரும்பேயாகும், சேரேதான்சிறிசிவதுகார்தமாகும் சிறப்பானபீடமதுமுப்பத்திரண்டு, கூரேதான்பீடமென்றபலகைதன்னில்குருமுனியாஞ்சித்தர்நமுமுனிவர்தாமே.

880

முனியானவகோடிரிஷிகள் தாமும் முனையானசீனபதிசெனங்கனெல்லாம், தனியானசித்திரமாந்தேரிலேற்றித்தாக்குடையவிமையகிரிபர்வதத்தில், பனியானமேலவரைகொண்டுசென்றுபாராதகாட்சியெல்லாம்பார்க்கவிட்டு, தொனியானவாத்தியங்கள் கேட்டும்கோயில் தோற்றமுள்ளவடிவேலர்சேர்வைதானே.

881

சேர்வையாம்வடிவேலர்தன்னைக் கண்டார்சேனைமுதல் சரிசனங்கள்யாவும்பார்த்தார், பார்வையாம் சித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும்பட்சமுடனென்மீதில்கிருபைகூர்ந்து, நேர்மையுடன் வரமென்க்கு யீந்தா

ரப்பாநெறியுடனேதேவரதம்நடத்தினேன்யான், கூர்மையுடன்மலை
யோரம்சத்திவந்து குறிப்புடனேசீனபதியிறக்கிட்டேனே. 882

இறக்கவேசித்தர்முனிரிஷிகள் தாமுமயியலாகவென்மீதில்பட்ச
ம்வைத்து, சிறக்கவேயெந்தனுக்குவுபதேசங்கள்சீராகத் தனைப்புகட்
டிவிட்டாரப்பா, திறக்கவேசீனபதிமுன்றுகாதம்தெளிமையுள்ளவெ
ள்ளையென்றசெனங்கெல்லாம், பறக்கவேசித்திரரதம்சூட்சாசூட்ச
ம்பார்த்துமேபிரமித்துமயங்கினாரே. 883

மயங்கினாரென்மீதிலிச்சைகொண்டார்மானிலத்தில்பெண்களெ
ல்லாமோகமானார், தியங்கியேஎன்னிடத்தில் மொகித்தார்கள்திறளா
னபெண்களெல்லாஞ்சீனந்தன்னில், நயமுடனேநல்வார்த்தைப்பேசி
யேதான்நாட்டிலுள்ளவளப்பமெல்லாநன் காராய்ந்து, மயமுடனே தா
மிருந்தார்சீனந்தன்னில் மாகபதிபட்சமதுயிருந்தார்பாரே 884

இருந்தாரேபூரண மாஞ்சந்திரபட்சம் யெழிலுடனேதேவரதமு
டுக்கியேதான், திருந்தமுடன் கடலேழுஞ்சுத்திவந்தேன் திக்கெட்டில்
வத்சயங்கள் யாவும்பார்த்தேன், பொருந்தவேவனாந்திரத்தில்தமிழ்
க்கிப்பொங்கமுடனவர்களாசீர்மத்தில், குருந்தமுடன் போனபின்பு
யடியேன்தானும் குளிகைகொண்டு சீனபதிவந்திட்டேனே. 885

வந்திட்டேன் இதிகாசவித்தையெல்லாம்வாசுடனேமாணுக்கள்
பிழைக்கவென்று, திர்த்திட்டேன் காலாங்கிக்கிருபையாலே சதாகால
முள்ளமட்டும்தரணிமீது, பந்திட்டவென்பேருதான்விளங்காபாலித்
தேனலோகத்துமார்தர்க்காக, முந்திட்டவித்தைகளும் கோடிவர்க்க
ம்முனையாகக்காட்டிவிட்டேன்போகர்தாமே. 886

போகரென்றால்வித்தையதுபொய்யாதப்பா பொங்கமுடன்சித்
தர்கள்தான்வித்தையல்ல, சாபமுடன்சொல்வார்தான் முனிவர் சித்தர்
சார்பாகயான் செல்வேயதீதமாற்ற்கம், தாபமுடன் காலாங்கிதனைவ
ணங்கிசார்பாகக்கெப்பிவிட்டேன் துறைகளெல்லாம், சேபமுடன் கரு
வாளியாவானால் சுந்தரனேலபிக்குமடாபுண்ணியவானே. 887

நாகக்களங்குசெந்தாரம்.

புண்ணியனேவின்னமொரு கருமானங்கேள் புகலுகிறேன் நாக
மென்றசெந்தாரந்தான், திண்ணமுடன்நாகமொருபலமேவாங்குதிற
மானசெம்பதுவும்பலமோகால்தான், வண்ணமுடன் வயமதுவும்பல
மோகால்தான்வகுப்பானவங்கமதுபலமோகால்தான், நண்ணமுடன்
தங்கமதுபலமோகால்தான் நலமானரசமதுவும்பலமுமரண்டே.

இரண்டானகெந்தியது பலமோரண்டு யெழிலானகான்கமும் பலமோகால்தான், திரண்டானமனோசிலையும்பலமோகால்தான் திகழானவிரமதுவராகன்ரண்டு, மாண்டானவலையுப்புவிதாகன்ரண்டு மகத்தானபுரோவராகன்ரண்டு,சுரண்டானவிவையெல்லாமொன்றாய் கூட்டுகூட்சமுடன்குழியம்மிதன்னிலாட்டே. 889

ஆட்டவேகையானின்சாற்றினிலை அப்பனெவெண்சாமமரைத் தபோது, நீட்டமுடன்வெண்ணையதுபோலையாட்டி நெடிதானரவி தனிலைகாயப்போடு, வாட்டமுடன்காய்ந்தபுன்புபொடியதாக்கிவள மாகக்காசிமென்றகுப்பிதன்னில், தேட்டமுடன்தான்போட்டுமைந் தாகேளு தெளிவானமரக்கல்லால்கொண்டுமூடே. 890

முடவேசிலையதுவலுவாய்ச்செய்து முசியாமல்ரவிதனிலை காய வைத்து, நீடவேசட்டிதனில்மணலைக்கொட்டி நினைவாகச்சட்டிநடுகு ப்பிவைத்துதேடவேகுப்பியின்மேல் மணலைக்கொட்டி தெளிவாகசட்டி கொண்டுகவிழ்த்துமூடி, சாடவேசிலையது வலுவாய்ச்செய்துசாந்த முடன்வாலுகையிலேற்றிடாயே. 891

ஏற்றவேகமலமென்றதீயாலப்பா என்மகனெயெண்சாமம்பெரி த்தாரப்பா, போற்றிவையாறிய பின்னெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன் செந்தூரம்சொல்லப்போமோ, வாற்றமென்றசெந்தூரம்பதனம்பண் ணுமகத்தானவேதையிதுகோடாகோடி, நாற்றமென்ற செம்பதனில் நாலுக்கொன்று நலமுடனேதானுருக்கிக்கொடுத்துப்பாரே. 892

கொடுத்துப்பார்செப்பதவுமிரண்டுபோகும் குணமாகுப் பூரலது வடுத்துக்கொல்லும், தடுத்துமேகரியோட்டிலாதிப் போடுதாக்கான செம்பதுவம்சொகுசுமெத்த, தொடுத்துப்பார்செம்புதனைமதிநாலுக் குதுப்புரவாய் தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, விடுத்துப்பார்மாற்றது வுமேழதாகும் வுரைவானபொன்னவும்பசுமைகானே. 893

காணவேபொன்னென்றயேமமாச்சு கருவான தங்கமதுவைந்து க்கொன்று, பூணவேதானுருக்கியெடுத்துக்கொண்டுபுகழாகதகட்டித் துப்புடத்தைப்போடு, வேணவேபூங்காவிதன்னிலப்பா விருப்பமு டன்புடம்போடப்பசுமையாகும், மாணவேசித்தர்செய்யும் வேதையாகும் மார்க்கமுடனநாதாக்க எதீதந்தானே. 894

தானுனசெந்தூரங்குன்றியுண்ணு தயவுடனெவெண்ணைதனி லனு பானந்தான், வேணுமண்டலந்தான் கொண்டபோது மிக்கானதே கமதுகற்றாணுகும், கோணுகுருவருளால் தேகம்பொன்னும்சுவல

யத்தில்கோடிவரை இருக்கலாகும், பானான காலாங்கி கிருபைதன்
 னுல்பாடினேன்போகரிவிபண்மைபாரே. 895

போகர்மாற்றயர்வுவேதை.

பண்மையாமின்னமொருகருமானங்கேள் பாங்கானகானசாரம
 துபலம்நாலாகும், தின்மையாங்கெந்தியதுபலவைந்தாகும் திடமான
 வெண்காரம்பலம்ரண்டாகும், விண்மையாம்பூரமதுபலம்ரண்டாகும்
 வகுப்பானவீரமதுபலமொன்றாகும், கண்மையாம்சரக்கெல்லாம்மொ
 ன்றாய்க்கூட்டிக் களிம்புபோல் தானரைப்பாய்சரமம்பத்தே. 896

பத்தான சாமமதுயரைப்பாய்ப்பா பாங்குடனேவாடு தின்னாப்
 பாலைமூலி, சித்தானசித்தருடமுலியப்பாசெகத்திலே தானறிவார்மா
 ண்பர்தாமும், முத்தானநிழல்தனிமீலகாயவைத்துமூசியாமல்சீவானி
 லடைத்துக்கொண்டு, சுத்தானபுட்டிக்குச்சீலைசெய்து சுத்தமுடனம்
 ண்மறைவில்தயிலம்வாங்கே. 897

வாங்கியேதயிலமதுபதனிம்பண்ணு வாகுடனேதயிலமதையெடு
 த்துமைந்தா, பாங்குபெறவாருமாற்றானிக்கொப்பால்பசும் பொன்னா
 ம்விராகனதுதகட்டித்து, தீக்கில்லாத்தயிலமதுகுன்றிதானும்திமூ
 கத்தானெடுத்துப்பூசிமைந்தா, ஏங்கியேதிரியாதே புடத்தைப்போடு
 யெழிலானபொன்னதுவுமாற்றப்பாரே. 898

மாற்றானபொன்னதுவும் பசுமைத்தங்க மகத்தானநாதாக்கள்
 வேதைகாணும், காற்றானதயிலமதுகாரமெத்தக்கடுங்காரச்செயநீரு
 மிதுக்கிடுண்டோ, சேற்றான துருத்தியதுபிழைப்பதற்குசூட்சமுட
 ன்சித்தர்முனிசெய்யும்வேதை, வேற்றானமாந்தர்கட்குயிந்த மார்க்க
 ம்மெளரியாகத்தாமுரைத்தோம் வண்மையாமே. 899

மாற்றயர்வுவேதை.

வண்மையாமின்னமொருகருமானங்கேள் மார்க்கமுடன்நாதா
 க்கள்தீதவித்தை, உண்மையுடன்சொல்லுகிறென்மைந்தாபாருஉவப்
 பானகல்லுப்புபலமேகால்தான், தின்மையுடன்மதியுப்பு பலமோ
 கால்தான் திறமானதுருசதுவும்பலமோகால்தான், நண்மைபெறசார
 மதுபலமோகால்தான் நலமானசாரமதுபலம்கால்கூட்டே. 900

கூட்டவேலிங்கமது பலமோகால் தான்குணமானபூற்றுபலமோ
 கால்தான், வாட்டமுடன் சினமதுபலமோகால்தான் வகுப்பானதுத்
 தமதுபலமோகால்தான், காட்டமுடன்சாரமென்றசெயநீர் தன்னால்

நலம்பெறவே தானரைப்பாய் பத்துசாமம், நீட்டமுடன் யாறுமாற்
ருணிக்கொப்பாய் ரோணபசம்பொன்னு தகடதாக்கே. 901

தகடானரேக்கதனை யெடுத்துமைந்தா தண்மைபெற மெழுதத
னைதகட்டிற்சூசி, நிகடானமெழுதகளைப்பூசியல்லோ நேர்புடனேபூங்
காவிக்குள்ளேபோடு, சகடானசெம்பதுவுந் கட்டியேதான் சார்பா
னதங்கமதுவாகும்பாரு, பகடானமாற்றுவகை கூறப்போமோ பசந்
தங்கயிதுக்கீடு சொல்லொண்ணுதே. 902

சொல்லவென்றால்நாவேது பாவுமேவு சுருதிமுதல் யாராய்ந்து
படித்துமென்ன, வெல்லவேசித்தாகன்கை மறைப்புவேதினியி லாரா
லுங்காணப்போமோ, புல்லவேகாலாங்கிராதர்பாதம் போற்றியேசதா
காலம் பணிந்துசித்தம், நல்லவேமானிடர்கள் பிழைக்கவென்று நாட்
டினேன்போகரிஷி நவிலத்தானே. 903

வெள்வங்கக்களங்கு

நவிலவேபோகரிஷி சொல்லுமாற்கம் நாட்டுளோர்கருவாரி கா
ண்பான்பாரு, புவிவவேவின்னமொரு கருமானங்கேள் புகழானவெ
ள்வங்கம் பலமொன்றாகும், கவிவவேபாஷாணம்பலமொன்றாகும். கடி
தானவயமதுவுந்தாளேகாலாம், தவிவவேரசமதுவும் பலங்காலாகும்
தாழ்மைபுடன் ருணரைப்பாய் சாமம்நாலே. 904

நாலானசாமமது வரைக்கும்போது நலமானமெழுததுபோ லர்
கும்பாரு, பாலானதேனதுவுமிரண்டுசாமம்பாகமுடன் ருணரைப்பாய்
மைபோலாக, வேலானபசுநெப்பால் சாமம்நாலு மிக்கானவெண்கார
ம்பொரித்துப்போடு, கோலானகரண்டியினால் கிண்டிக்கொண்டு கொ
ப்பனவே வச்சிரமாந் குகையிற்போடே. 905

போடவேசிலையது வலுவாய்ச்செய்து பொங்கமுடன் ரவிதனி
லேகாயவைத்து, நீடவே குகைதனிலே யுருக்கியேதான் நிலையானகா
ங்குதனைபுடைத்துப்பாரு, நாடவேகளங்குதனை சொல்லப்போமேநா
தாக்கள் செய்யுமிதுவநீதமார்க்கம், கூடவேகளங்குதனை யெடுத்துத்
கொண்டு குமுறவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்றே 906

பத்தானயிடைதனிலே குருவொன்றிய்ந்து பதமாகத்தானெடு
த்துலுதிப்போடு, புத்தானகளங்குதவும் நீங்கியல்லோ புகழானவெள்
ளியதுமாற்றுகாணும், மத்தானவெள்ளியது பசுமைமெத்த மகத்தா
னமட்டமது நாலுக்கொன்று, சித்தானதங்கமது வென்றுகூட்டித்
தெளிவாகவாரடித்துப் புடத்தைப்போடே. 907

கரிவங்கவெட்டை

போடவேமாற்றதுவும் பசுமையாகும் பொங்கமுடனின்னமொருமாற்கங்கேரு, நீடவேகரிவங்கம் பலமும்வாங்கி நிலையானதாளகமும்சரியதாக, மூடவேமுலைப்பாலால் தானரைத்துமுசியாமல்வங்கத்துக்கங்கிபூட்டி, சூடவேசீலைமண் வலுவாய்ச்செய்து சூட்சமுடன்கெசபுடத்தில்போட்டிடாயே. 908

போட்டவுடன் தீயாறியெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன் களங்கமதுவென்னசொல்வேன், தாட்டிகமாய் களங்கமதை யெடுத்துமைந்தாதாக்கிடாரவிதனிலேபத்துக்கொன்று, நீட்டமுடன்கொடுத்துருக்கியூதிப்போடுநேரானசெம்பதுவுங்கட்டிப்போச்சு, வாட்டமுடன்செம்புதனைபதனம்பண்ணு வாகுடனேவெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்றே.

ஒன்றுடனேவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு ஒகோகோ பசுமையதுசொல்லப்போமோ, குன்றானமலையிலிருக்குஞ்சித்தர்கூர்மையுடனாராய்ந்த நூல்கள்தன்னில், நன்றானகைமறைப்பு யாவும்பார்த்து நலமுடனே தேர்ந்தெடுத்தவிந்தபாகம், பன்றானமாணக்கள் பிழைக்கவென்று பாடிவைத்தேன்போகரிஷி பண்பாய்த்தானே. 910

போகர் டோல்வித்தை.

தானுனவித்தையது வதீதவித்தை தயவுடனேமாணக்கள்பிழைக்கவென்று, மாணுகாட்டகத்தில் சென்றுயானும் மார்க்கமுடன்மூலியொன்று யாராய்ந்தேதான், கோனானியிடையர்களையிடமுங்கேட்டு குறிப்பாக இடைக்காட்டார்சமாதிகண்டு, பாணைசமாதியிடம் சென்றுயானும் பரிவாகநானவரைக் கண்டிட்டேனே. 911

கண்டிட்டபோதையிலே சித்தர்தாமும் கடுகெனவே யாரப்பாவென்றுகேட்க, மண்டிட்டியடியேனுந் தாள்பணிந்து மகாதேவர் காலங்கிசீவுனென்றேன், தெண்டிட்டயெந்தனையும் கேள்விகேட்டார் தெளிவுடனேவுத்தாரஞ் சொன்னேனப்பா, விண்டிட்டநானவரை வணங்கிமிக்க வேதார்தஞ்சித்தார்தம் கேட்டேன்பாரே. 912

கேட்டேனெயென்மீதில் கிருபைவைத்துக் கீர்த்திபெற யெந்தனுக்குவுபதேசித்தார் மாட்டேனே யெண்ணுமல்சித்துதாமும் மனங்கொண்டுபோதித்தார் கோடிமாற்கம், தாட்டிகமாயானுல்லோ கண்டாராய்ந்து தயவுடனேநானவரைக் கருவுகேட்டேன், வாட்டிகமாய்கருவெனக்கு வுரைத்தாரப்பா வாகுடனே வரைத்திரத்தில் சென்றேன்கானே. 913

கண்டேனேமூலியுடவனாந்திரத்தை காடெல்லாந்தான் திரிந்து
யெடுத்தேனப்பா, விண்டேனே மதிமயக்கப்பூடுவொன்றுவிரைவான
திகைப்பூண்டுவொன்றுதானும், அண்டாதமரந்தனிலேயேறுங்கொ
ட்டைஅழிஞ்சியிடவித்தப்பாவதனோடொக்க, பண்டானபழத்தோ
டுஒடும்போக்கி பாங்குடனேகுழித்தயிலம்வாங்குவாயே. 914

வாங்கியே தயிலமதைபதனம்பண்ணு வாகுபெறசேஷாவிலடை
த்துக்கொண்டு, ஏங்கியேதிரியாதேமானோகேளு யெழிலானவித்தை
யிதுஜாலவித்தை, தூங்கியேதுஷ்டருடன்கூடாமற்றான் துணையான
சேஷனொன்றுதேடிக்கொண்டு, பாங்குபெறஜாலவித்தை யாடுவாய்நீ
பாரினிலேசித்தனைப்போ லாவாய்ப்பாரே. 915

பாரப்பாதயிலமதுமயக்கும்பார்வை பாரினிலேவித்தைக்குகரு
தானாகும், ஆரப்பாமேதியின்றேலினிலே அப்பனேடோலொன்று
வுண்டுபண்ணி, நேரப்பாயிருபுரமும்கச்சைபூண்டு நெடிதானதோல்
வாருயிறுக்கமாட்டி, சேரப்பாமுடிச்சிமுப்பத்திரண்டு சிறப்புடனே
தலைபுறத்திலசுறுக்கிடாயே. 916

சறுக்குடனேசூத்திரமாங்கயிருமாட்டி சோடினைகன்மிக்கவது
செய்துகொண்டு, குறுக்குடனேதிரைமாட்டிகொம்புக்கட்டி குடியா
னபோர்களொருபக்கம்சிறக, முறுக்குடனே கிடாவொன்றுநேர்நிறுத்
திரூர்க்கமுடன்கத்திகொண்டுவெட்டினேன்யான், தருக்குடனேசேன
பத்செனங்களெல்லாம் சட்டமுடன்தான்பார்த்து பிரமித்தாரே.

பிரமித்துநிற்கையிலேயடியேன்தானும் பேரானகிடாவதனையெ
டுத்துமைந்தா, திரமுடனேடோலிக்குள்தானடைத்து திறமையுட
னுள்ளிருந்தகிடாவைத்தானும், வாமுடனேதானழைத்துசெனங்கள்
முன்னேமானிலத்திலநடுங்கிபிரமித்தேங்க, குரமுடனேதானழை
த்தேன்கிடாவையப்பா கொப்பெனவேகண்டுபயந்தொதுங்கினாரே.

ஒதுங்கையிலடியேனுமுன்னிருந்த வுயிர்போன கிடாவதனைய
டக்கஞ்செய்தேன், பதுங்கையென்றடோலிக்கு ள்ளடைத்துப்போ
ட்டேன், பார்வைக்குதிரைமரைவில்காணுமற்றான் சதுங்கையுடன்
கிடாலங்கேகுதிக்கும்போது, சனங்களெல்லாம்பார்த்து மிகவாசரி
த்து மதுங்கையென்றமரம்போலநின்றவிட்டார் மன்னவனேசால
மென்ற மோடியாமே. 919

மோடியென்ற தொழிலதனைச்செய்யும்போது முன்செய்தகரு
த்தயிலம்லாடமிட்டு, ஒடியேதுதூரம்சென்றுபோயி வுத்தமனே

வேடமதுபூண்டுகொண்டு, தேடியே குறத்தியென்ற பெண்ணைப்போல தெரியாமல்சாலமென்றமையைத்தீட்டி, நீடியேபெட்டியிலடக்கஞ்செய்தேன் நீணிலத்தில்யெல்லவரும் பார்த்திட்டாரே. 920

பார்க்கையிலேபெட்டினில் மூடிவிட்டேன் பாராநும்ராசர் முன்னையடக்கஞ்செய்தேன், மூர்க்கமுடன்கட்டாரிதன்னைநோக்கி முயன்றுமேமேல்நோக்கியுமிதன்னில், தீர்க்கமுடன்பெட்டியின்றன்பக்கம்நின்று தீரமுடன்குத்திவிட்டேன்மாததன்னை, மார்க்கமுடன்மாதினிடபக்கமெட்டு மானிலத்தில்செனங்கெல்லாம்மயங்கினாரே.

மயக்கமுடன்றிற்கையிலேயடியென்தானும் மறைப்படையமை யதனையெடுத்துக்கொண்டு, தியக்கமுடன்றெற்றிதனில்பூசிகொண்டு தியங்கவேயெல்லோரும்பிரமித்தேங்க, தயக்கமுடன்மறைப்புடனே போயிருந்துசனத்திலே குறமாதயானுந்தானும், துயக்கமுடன்வெளியரங்கமாகிவந்தோம் துறைராஜர்மெச்சிடவே செய்தேன்யானே.

செய்தேனே மோடியிலேபனந்தம்பேர்க்கு சிறப்பானசாலத்திலனந்தம்பேர்க்கு, செய்தேனேபேதனங்கனந்தம் பேர்க்குசெழிப்பானகண்ண வித்தையனந்தம்பேர்க்கு, செய்தேனேசோளியிலேயனந்தம்பேர்க்குசெடல்கட்டி வித்தைகளிலனந்தம்பேர்க்கு செய்தேனேபச்சிலையிலனந்தம்பேர்க்கு சோதித்தேன்கோடி வித்தையதீதம்பாரே. 923

பார்த்திட்டேன்சாலமென்றவித்தைதன்னைப் பரிவாகசீனபதி லுற்றோர்தாமும், கார்த்திட்டவித்தைக்குயெந்தன்மீதுகருணைபெற வெகுபேர்களாசீர்மித்தார், ஐர்த்திட்டேனவர்களுக்கு யுபதேசித்தேன்யெழிலானவித்தைகளைக்கற்பித்தேதான் ஊர்த்திட்டசீனபதிவிட்டுக்கி வுத்தமனேகுளிகைபதுகொண்டேன்தானே. 924

கொண்டேனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டேன் கோடானவித்தையெல்லாம்யானும்பார்த்து, கண்டவர்கள்பார்த்து மிகபிரமைசொண்டு காசினியில்செய்வதற்குகருவுஞ்சொன்னேன், விண்டபடியொருவருக்கும்சொல்லவேண்டாம் வேதாந்தத்தாயின்று வருளும்பெற்று, தொண்டனேனும் பெயர்பெற்றுசதாகாலந்தான் தொல்லுலகில் சித்தனைப்போல் வாழ்குவாயே. 925

போகர்நீராவிக்கப்பல்செய்தது.

வாழுவேயின்னமொருகுத்திரங்கேள் வையகத்திலநாதாக்கள் செய்யமாட்டார், நீழ்கவேகருவூராரனைஞ்செய்தார் நிலையானவித்

தையிதுவதீதவிக்கை, முழுகவேகண்ணபிரான் பங்குகொண்டமுனி
யானசித்தரிஷி தடமுங்கண்டேன், மாழகவேபொற்கடலின் மத்தி
பத்தில்கத்தானகப்பல்வொன்று செய்தேன்யானே. 926

செய்யவேமராமரக்கப்பல்தானும் சிறப்பாக ளாயிரம்கூட்டத்
தோடும், பையவேசுத்திரமா மரக்கலந்தான் பாருலகில்சீனபதியார்
கள்மெச்ச, மெய்யவேளீமது கெஜமெண்ணூறு மெதிரானவகல
மதுகெஜமைநூறு பெய்யவேசுதரமதுதீர்மானித்து பிசகின்றிமுடித்
தவகைகூறுவேனே. 927

சூறுவேன்சட்டமது பலகைகொண்டு குறிப்புடனே வில்லாணி
தான்புனைந்து, வாறுடனேகயளர் நீளமளவெடுத்து வகுப்புடனேநெ
ம்புவைதன்னிற்சேர்த்து, காறுடையவடிப் பீடந்தான்புனைந்து சூரு
வானவாணிமிகத்தான்முடுக்கி, பேறுடையவிட்டமது குறுக்கணிந்து
பேரானகாஹுடனே மாட்டிடாயே. 928

மாட்டவேதொட்டியென்றபீடமாச்ச மகத்தானயேழுவரையு
ண்டுபண்ணு, நீட்டமுடன்காலாறுமண்டபத்தில் நிலையானதூண்து
போல்செய்துமேதான், வாட்டமுடனுயரமது கெஜநூறுகும்வாகுட
னையேழுவரையுள்ளடக்கி, பூட்டகமாய்முதல்வரையில் பலகைப்
போட்டுப் புகழாகமேல்முடிவழிசெய்தேனே. 929

வழியானவறுபத்துநான்குவிடு வரையான எழுவரையின்கீழே
யப்பா, நெறியானசன்னங்களுமனந்தமாகி நேரானதெற்குமுகம்வட
க்குமாக்கி, விழியானமேற்குமுகம்கிழக்குமாக்கி விரானகோட்டை
யதுவுள்ளடக்கி, முழியானதெத்துடனேவாசலாக்கி முனையானயிரு
புரமும்சுக்கான்பாரே. 930

பார்க்கவேமுதல்வரைக்கு மேலேயப்பா பாங்கானவிரண்டாங்
கால்மச்சியப்பா, ஏர்க்கவேபலகைபோல்சவறுண்டாக்கி யென்மக
னேநாற்புரமுங்கதவுண்டாக்கி தீர்க்கமுடன்சட்டமது மேலேபோட்
டுத்திரமானமாணிமிகப்பூட்டிமாட்டி, மாற்கமுடன் சிறுபரணிமே
லேகட்டி மகத்தான சுக்கானியாணிபோடே. 931

போடவேகீழாணிமேலாணிகொண்டுசொங்கமுடன்சூட்சமமா
ட்டிப்போடு, நீடவேமூன்றாங்கால்மச்சுவிடு நேர்பானபலகைகொண்
டுமுடிப்போடு, கூடவேசுத்தெங்கும்சன்னல்வைத்துக் கொப்பன
வேவறுபத்துவாசல்தன்னில், மேடவேவாசலுக்கு பலகைபோட்டு
மேன்மையுடனசட்டமதாய் பதிந்துசாத்த. 932

சத்தயிலேஞ்சமுடனணிபோட்டு சார்பாகமுலியிடம் சுக்கா
ன்மாட்டி, காத்தடங்கும்பக்கமதில்குட்சம்போட்டுபாங்குடனேசற்
றெங்கும்பதவுமாட்டி, தேத்தியதாய்மேல்வட்டம் கீழ்வட்டங்கொண்
டுநெடிவானவுள்வடந்தன்னில்சுக்கான், மாத்தியேதான்முடுக்கி வட
த்தைமாட்டி வகையுடனேநாலாங்கால்மச்சிதமே. 933

தாமேதான்மச்சியது வறுபத்துநான்கு தாழ்வான வாசலதுநூ
ற்றிருபத்தெட்டு, போமேதானிருபக்கம்கதவுமாகும் போக்கானவா
லதுவுள்கதவுகொண்டு, வேமேதான்சங்கிலியுமள்ளுமாட்டி. மேலான
சன்னல்களுக்குறிதியானி, நாமேதானினைத்தவண்ணம் முடித்தேனப்
பாநலமாகசற்றெற்கும்கிராதிதானே. 934

கிராதியமிருமுலைசுக்கான்போட்டுக்கீர்த்தியுடனஞ்சாங்கால்ம
ச்சுமாக்கி, தராதிபரும்தானிருக்கமச்சமாகி தாழ்வானயடிவாரம்சா
ங்கம்போலாம், நிராதிபுடன்வறுபத்துநான்குமாளி நிர்மித்துபலகை
யுடன்சட்டமாட்டி, பராதிபுடன்சன்னல்களு மிகவுண்டாக்கி பக்க
மெல்லாம் சூத்திரமார்பலகைதானே. 935

பலகையாமறுபத்து நாலுவாசல் பாங்குடனே சீர்திருத்திவுள்
ளேசட்டம், நிலையையுடனயிருபக்கம்வாசல்விட்டுநிவர்த்தியுடன்சற்
றிலுமேகதவமைத்து, பலகையுடன்சட்டமதால் பலகைமாட்டிமார்க்
கமுடன்சாற்ற்துவும்வொடுங்கிநிற்க, சலகையுடன்கிராதிகளில் கண்
னடியாலே சாங்கமுடன்வாசல்வழி நூற்றிருபத்தெட்டே. 936

எட்டானமேல்வாசல் சன்னலாகும் மெழிலான வைந்தாங்கால்
மச்சுயாக்கி, திட்டானமாலிகையாமறுத்துநாலு திடமானகோட்
டையதுநூற்றிருபத்தெட்டு, மட்டானவழிகளிலே சூத்திரங்கள்மா
ட்டி மகத்தானகிராதிகளில் பிரதமைகளமைத்து, வட்டானவாசலு
நெடுவாசல்வட்டம் வகுப்புடனேயிரும்புகப்பி யிருத்துநான்கே. 937

நாலானகுழாவதுயிருத்துநாலு நலமாககீழுவரை வுணிமிக
நாட்டி, காலானகுத்துக்கால்யிரும்புவடசட்டம்மகதிரான வாணிகளா
ல்கொண்டுமிகமுடுக்கி, மேலானநீளவரைமுக்காலுமட்டும் நெடுஞ்ச
ட்டம் கீழ்வட்டமிகக்கொண்டுநிறுத்தி. கோலானபக்கமெல்லம் யிரு
ம்புக்கால்மாட்டி கொடிதானசுக்கானுங்குழைபக்கந்தானே. 938

பக்கமுடன்மேலரைவூடுருகமாட்டிப் படிவுடனேவாராங்கால்மச் சிவிடப்பா, நிக்கயிடமிருப்பதற்கு யிருபுரமுமாணிநிரமித்துசக்காணைவடங்கொண்டுதிருப்ப, சக்கனிடனிருபக்கம் சங்கிலியால் மாட்டி சுழலானடுமைய மிருபக்கந்தாலும், தக்கபடிவுள்ளுருளே யிரும்புகுமுல்தாலும் சமைத்திட்டேன் தலைபுரத்தில் வக்கினியுமாச்சே.

மாச்சப்பாயிடப்பக்கம்தண்ணியதுநிற்கஅப்பனேகுழலொன்று சமைத்திட்டேன்யாலும், மூச்சப்பாபோகாமல்குழைகளுக்கும்புக்கு முளையானதண்ணீரும் கொதிக்குமிகவேளை, வாச்சமுடன் தாள்திறந்துதண்ணீருமாவி மற்றுமுள்ளகுழைகளுக்கு தானருந்தியோட, காச்சநீராவிக்குழல்தனிலேபுகுந்துகருவானசக்காததைதிருப்பமிகலாச்சே

திருப்புகையில்சக்கரமும் சக்காலும்கொண்டு திறமுடனேயேழாங்கால்மச்சியதுநின்று, பொருப்புடனேவாணிதனைத் தட்டிப்போட்டேன் பொங்கமுடன்மறக்கலமுழிற்கலாச்ச, தருக்கலுடன்கள்ளாணிகொண்டுமாட்டி தகைமைபெறமரக்கலத்தைநிறுத்தியாலும், குருக்கலுடன்புகையடக்கி கங்குரத்தைக் குறுக்கிடவே கடைசிமுனைமாட்டிடேனே. 941

மாட்டினேன் சக்கரமுமெட்டாதாகும்மாற்கமுடன்வுள்ளாணியச்சியாணி, நாட்டியேதுளேகொண்டு தாள்முடுக்கி நலமாகச்சக்கரம் சட்டியூட்டி, வாட்டமுடன்மரக்கலமத்திவாசல்வழியுடனேதாளாணிந்துவாணிமாட்டி, தேட்டமுடன்மேல்வரைகிழ்வரைமட்டும் தேரினதுசக்கரம்போல் சட்டமாமே. 942

சக்கரமாம்வுள்வரிசை நெடுவரிசையாவும் சட்டமுடன் பிசுவெடுத்தவாணித்தன்னால், பக்கமெலாங்குழாய்களுக்கு கம்பிமாட்டிபாங்குபெறவுள்ளாவிவூடுதாக்க, நெக்கவிடமில்லாமல் புகைகளநிற்கநேராகக்குழல்பினலில்முடுக்கிவிட்டு, தக்கபடிநீராவி நிதானம்பார்த்துத்திரமாய்குத்திரமுண்டாக்கினேனே. 943

ஆக்கமுடன்கப்பலொன்று நேமித்தேதான் அதின்மேலேவெதுசனங்களேயத்திவிட்டேன், மார்க்கமுடன்சித்தர்முனி ரிஷிகள்தம்மைபாங்குபெற மேல்வரையேற்றிவிட்டேன், நோக்கமுடன் மேல்வரையில்நானிகுந்தேன்னோட்டமுடன்சக்காணைமுடுக்கிவிட்டு, சோக்கமுடன்சட்டிலேமுஞ்சத்திவந்துகுட்சமுடன் கப்பலதைழித்திறேனே.

நிறுத்தினேன்சீனபதிக் கடலோரந்தான் நேர்புடனேசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும், திருத்தமுடன் தானிரங்கி யாசீர்மத்தில் சிறப்பா

கசென்றுவிட்டார் செனங்களெல்லாம், பெருத்தமுடன்சுக்காணை மு
டுக்கியானும் பொங்கமுடன்சினபதிக்கடலைவிட்டு, வருத்தமுடனமை
யகிரியோரப்பக்கம் வாகுடனேசென்றுமல்லோ நிறுத்தினேனே.

நிறுத்தினேன்யிமையகிரியோகந்தன்னில் நிலையானசித்தர்முனி
ரிஷிகளெல்லாம், திருத்தமுடன் கப்பலிலேயேத்தியானும் சென்றே
னைய நுமல்லோகடல்மாற்கந்தான், ஒருத்தமுடனுலகமெங்குஞ் சு
த்திவந்தேன் ஓகோகோநாதாக்கள் மெய்ச்சயானும், திருத்தமுடன்
யிமையகிரியோரந்தன்னில் னேமமுன்மறுபடியும் வந்திட்டேனே.

வந்திட்டேன்மேருகிரிபர்வதந்தன்னில் வாகுடனே சித்தர்களை
யிடுக்கிவிட்டேன், தந்திட்டாரெந்தனுக்கு மெச்சியேதான் தாரணி
யில்தீதமென்ற வித்தையெல்லாம், முந்திட்டயெந்தனுக்கு கிருபை
வந்து மோசமில்லையென்றுசொல்லி யுபதேசித்தார், பந்திட்டயெந்த
னுக்குபட்சம்வைத்து பாலித்தார் வெகுதோடி வித்தைதானே. 947

தானுவித்தைகளும்மனைகங்கொண்டேன் தாக்கானவினோதமெ
ன்றமார்க்கமெல்லாம், கோனாகுருவருளால் தன்னைப்போற்றி கூர்
மையுடன்றான்வணங்கிவின் மெய்யானும், வேனாகாலாங்கி நாதர்தா
மும்விருப்பமுடன் யென்மீதுபட்சம்வைத்து, தேனுவமிர்தரச கு
ளிகைதன்னை தெளிவுடனே யிருக்குமிடஞ்செப்பினாரே. 948

செப்பினுரெந்தனுக்குகாலாங்கிதாமும்தேற்றமுடன்வளப்பமெ
லாமறிந்துகொண்டேன், ஒப்பமுடன்வமிர்தரசக் குளிகைசெய்துல
முங்குபெறசினபதி மாந்தருக்கு, தப்பிதங்களில்லாமல் முடித்துயா
னும் சார்புடனேதந்துவிட்டேன் மைந்தாகேளு, நெப்பமுடன் வெ
ள்ளையென்றமாந்தருக்கு நேர்புடனே கற்பித்தேன் தோடிதானே.

கோடானகோடிமுறையனந்தஞ்சொன்னேன் கூறினேன்றாதா
க்கள்கூரானவண்மை, பாடானபட்டர்திருமுலத்தார்கள் பாடினார்மு
ன்பின்னயப்பாடிபோட்டார், தேடானபொருளெல்லாம் தேடிக்கா
ணதெளியாது யவநூலில் ஒன்றுங்காண, மாடானமனிதரப்பாவறி
யாமற்றான் மானிலத்தில் சாத்திரத்தைப்பொய்யென்றாரே. 950

பொய்யென்றாசாத்திரங்கள் மறைவுகாணாப்பூதலத்தில்கெட்ட
வெந்துநூலெக்காணார், மெய்யென்றநூலதனைக் காணார்மாண்பர் மேதி
னியில்மாண்பர்களை சொல்லப்போமே, கைகண்டசாத்திரத்தின் உள
வுகாணார் காகினியில்நூல்பார்த்துச் சலித்துபோனார், நெய்யென்றரு
கிபாகத்தெரியாமற்றான் நிம்பெண்ணையுண்டதொருகைதபோலாச்சே

அயக்குடோரி.

ஆச்சப்பா இன்னமொருகருமானங்களை அப்பனையாம்கண்ட மார்க்கஞ்சொல்வோம், பேச்சப்பாமணலிப்ருபு கொண்டுவந்துபே ரானசரவுலையில்பழுக்கக்காய்ச்சு, நேச்சென் றசம்மட்டி மட்டங்கொ ண்டு நெருப்பானவட்டுனேசரடுபோக்கி, கூச்சன் றமணலிரும்பு காச்சடித்துக்குறையாமல் சேத்தளத்தில்பா திகாணே. 952

காணவேவயமதுதான்கவண்போலாம் கசடற்றவெள்ளி தனக் கொப்பதாகும், மாணவேவாரடித்துநீட்டிப்பின்பு மார்க்கமுடன் சேரதுதான் ராவிமைந்தா, தோணவேசரக்கதுதான் சத்திகேளும் துறையானபழச் சாற்றில்லாநூளும், வேணவேதிரிபலாதிகவாய த்தாட்டி விருப்பமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 953

நாலானசாமமதுவாட்டிப்பின்பு நலமுடனேகுடோரியது வெ ண்காரந்தான், பாலானவயல்நண்டு வரப்புநண்டு பாகமுடன்பாவெ டுத்துவெண்காரத்தை, நூலானதூல்படியேதெளிந்துயானும் துணு க்கமுடன்தானரைத்துவயத்திலூட்டி, வேலானகுடோரியென்றகார ந்தன்னால் விருப்பமுடன்தான்பிசரி மூசைக்கேற்றே. 954

ஏற்றவே வச்சிரமான் குகையில்வைத்து யெழிலானசீலையது வலுவாய்ச்செய்து போற்றியேர்விதனிலே காயவைத்துப் புகழாக சரவுலையில்வைத்துவது நூற்றமென்றசகடதுவு மிகவேநீங்கி நலமா னவயமதுவும் வட்டுப்போலாம், கூற்றனென்னும்வெண்காரக்குடோ ரியாலே குண்மானவயமதுவும் வெளுமைபாரே. 955

பாரென்றவயமதுவும் துய்யானாகும் பாங்கான குடோரிது கட்டுமார்க்கம், நேரென்றதுருசதுவுமயத்திற்பாதி நெடிதானதுருச க்குபாதிசெந்தி, மேரேதான்கெந்திக்குப்பாதிசூதம் மேலானசூதத் தில்பாதிவீரம், சேரென்றவீரத்தில்பாதிபூரம் செயமானபூரத்தில் பாதிதானே. 956

பாதிபாம்பூரத்தில்பாதிதாரம் பாங்கானதாரத்தில் பாதிதுத் தம் சோதியாம்புததத்தில்பாதி சீனம்சடரானசீனத்தில்பதிவானம் வாதியாம்பானத்தில்பாதிபுப்பு வாகானவுப்பிலேபாதிபூரீர், நீதியா மித்தனையுமொன்றாய்க்கூட்டி நினைவாகவாறுவகை செயநீருட்டே.

கூட்டவென்றால்மெழுகதுவும்நாலுசாமம் அப்பனேமைபோல வரைத்துமைந்தா, நீட்டமுடன்சுமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு நிலையா னகுடோரியது சொல்லப்போமோ, வாட்டமுடன்வெள்ளிசெம்பில்

பத்துக்கொன்றுவலுமையுடன் தா்னுருக்கிடுடோரியொன்றுநேட்ட
முடன்வுருக்குமுக்கத்தன்னிய நிகரானகாங்கமதுபோலாம் பாரே.

பாரப்பாசனங்குதனையோட்டிலுதப் பாங்குபெறத்தகட்டித்து
ப்புடத்தைப்போடு, நேரப்பாபுடமாயியெடுத்துப்பாரு நேற்பான
செம்பதுவும்நீங்கியேதான், வேரப்பாவெள்ளியதுயெடையேநின்று
விரைவானமாறறதுவுமாறுகாணும், மாரப்பாதங்கமென்ற காசிதா
னும் மகிழ்வாகநாலுக்கு வொன்றுசேரே. 959

ஒன்றாகத்தான்கூட்டிமைந்தாபாரு வுத்தமனேவாரடித்துப் பு
டத்தைப்போடு, குன்றானபுடமதுவில்மாற்றுக்காணும் கூரானசெம்
பொன்னோசொல்லப்போமோ, தன்றானபொன்னதுவும் சித்தர்வே
தை சாங்கமுடன்மானிடரால்செய்யப்போமோ, பன்றானசாத்திரங்
கள் மிகவாறுய்ந்து பாடினேன்போகரிஷி பண்பாய்த்தானே.

உப்புசெந்தூரவேதை.

தானைவின்னமொருவயணங்கேளு தயவானவெடியுப்புயிந்து
ப்பாகும், மாணைகரியுப்புவளையலுப்பு மகத்தானசவிட்டுப்புக் கல்
லுப்பாகும், காணைகாய்ச்சுப்புக்கெந்தியுப்புக் கருவானஅட்டுப்புபா
றையுப்பு, வேணைபடிகாரம்வெண்காரந்தான் விதர்ப்பானவெளிகா
லனுப்புமாமே. 961

உப்பானமேனியுடவுப்புமாகும் ஒளிவானபூரிமுப்புமாகும்,
வைப்பானதுருகடனேதுத்தமாகும் மார்க்கமுடனினுவெல்லாமொ
ன்றாய்க்கூட்டி, மெப்பானகல்வ மதிலிட்டுமைந்தாமேன்மையுடன்சம
னிடையாய்நிந்துத்துப்போடு, ஒப்பானமேனியிடமுலிச்சாற்றால் ஒங்
குபெறத்தானரைப்பாய்சாமமெட்டே. 962

எட்டானசாமமதுரைத்தபோது யெழிலானபில்லையதுசெய்
துகொண்டு, மட்டானவகலில்வைத்துச் சிலைசெய்துமயங்காமல் ரவி
தனிலைகாயவைத்து, திட்டானகோழியென்ற புடத்தைப்போடு தீ
யாறியெடுத்துப்பார் சிவப்போகொஞ்சம் வட்டானபில்லையதுகல்வ
மிட்டு வளமுடனேமேனியின் சாற்றாலட்டே. 963

ஆட்டவென்றால்மேனிச்சார் புடமோபத்து அப்பனே முன்
போலப்புடத்தைப்போடு, வாட்டமுடன்புடமதுவுர் தீர்த்தபின்பு
காண குமரியிடச் சாற்றாலட்டு, நாட்டமுடன்பத்துபுடம் குமரி
ச்சாற்றால் நலமுடனேபோட்டபின்மைந்தாக்கேளு, நீட்டமுடன்கை
யானின்சாற்றால்பா நினைவாகப்பத்துபுடம் போட்டிடாயே.

போடவேமுப்பத்தம் தீர்த்தபின்பு பொங்கமுன் புனியாரைச் சாற்றல்மைந்தா, கூடவேபத்துபுடம்முன்போல்போடு குறையாமல் கோழியென்றபுடமேயாகும், நீடவேநொச்சிலையின் சாற்றலாட்டி நீட்டமுடன்பில்லையது செய்துக்கொண்டு, வாடவேசில்லிட்டுச் சீலை செய்து வளமாகமுன்போல் பத்துபுடம்போடே. 965

போட்டவுடன்பில்லையது சிவப்புமெத்த போக்கானவுப்புட னேருதஞ்சேர்த்து, வாட்டமுடன்வாறுவகை செய்நீதன்னால் வள மாகத்தானரைத்துப்பில்லைத்தட்டி, நீட்டமுடன்ரவிதனிலே காயவை த்து நேர்புடனேசில்லிட்டுச் செய்துகொண்டு தேட்டமுடன் கோழி யென்றபுடத்தைப்போடு தெளிவானசெந்தூரமாகுந்தானே

தானானசெந்தூரம் வெள்ளிசெம்பில் தாழ்மையுடன் பத்துக்கு வொன்றுபோடு, மாணாகரியோட்டில்லுதிப்போடு மயங்காதேவெ ள்ளியென்றபிடைதான்காணும், வேனானசெம்பதுவும் நீங்கியல்லோ விரைவானவெள்ளியது பசுமைகாணும், போனானகுருவருனே சதா நித்தந்தான் குணமுடனேபோற்றிசெய்துவாழ்குவாயே, 967

வாழ்கவென்றாலின்னமொருகருமானங்கேள் வாகானசெந்தூர மண்டலந்தான், நீழ்கவென்றல்தேகமதுவுளுப்புரத்து நீணிலத்தில் யெப்போதுமிருக்கலாகும், தாழ்கவென்றல் தேகமதுமழியாதாகும் சதாநாலம் கற்பமுண்டோர்க் கொப்பாவார்பார், மூழ்கவென்றல் தயிலமதுசெப்பக்கேளும் முனையானபாகமது வுரைப்போம்தாமே.

காயகற்பத்தயிலம்.

தாமேதான் யெள்ளண்ணைப் படிதானென்று சரியானமுத்தெ ண்ணைப்படிதானென்று, காமேதான்பசுநெய்யும்படிதா னென்றுகரு வானவழிஞ்சியிட தயிலம்கால்தான், வேமேதான்விராலிட தயில மப்பா வீரானசிவனானதையிலம்கால்தான், நாமேதான்வாறுமுவை த்தயிலம்கால்தான் நலமானகருஞ்சீரர் தயிலம்கூட்டே. 969

கூட்டவேமூலிவகை சொல்லக்கேளும் கொடிதான வேலியிட மூலிச்சாறும், நீட்டமுடன்தைவேளைச்சாறுங்கூட்டி நெடிதான்கும ரியிடச்சாறும்சேரு, காட்டமென்றவல்லாரைச்சாறுஞ்சேர்த்துக்கரு வானகையானின்றம்கூட்டு, தேட்டமென்றபொடுதலையின் சாறு ம்கூட்டித் தெளிவானஆதண்டைச் சாறுசேரே. 970

சேர்க்கவேசாரென்று நாழியாகச்சீர்பெறவேதானிடத்து ஓக்க ச்சேர்த்து, எற்கவேயெண்ணையுடன்தான்கலந்து யெழிலாககற்கவ

கைசொல்லக்கேளு, பார்க்கவேடுக்காயும் தான்றிக்காயும் பண்பான
மாசியெழுகாயுங்கூட்டி, மார்க்கமுடன்கிளகுடனே நெல்லிக்காயு
ம்மதிப்பான் தேசாரமோமங்கூட்டே. 971

ஓமமுடன் கற்கடகசிக்கியப்பா வுத்ஓமனேகஸ்தூரி மஞ்சளப்
பா, நேமமென்றசெம்பூரான்பட்டைதானும் நேர்த்தியாய் பூலாவின்
கிழங்குகூட்டி, தாமமென்றகோஷ்டமென்னுஞ் சார்ந்துயூரல் தனி
யானவேப்பரிசி சேர்க்கூட்டி, நாமென்றஅகிறக்கட்டை சந்தனமுஞ்
சேர்த்து நலமுடனேதானரைப்பாய் பசுப்பாலுதாமே. 972

பாலானசரக்குகளில் பலமொன்றதாகப் பாகமுடன்முனரைப்
பாய்சரக்கெல்லார்தான், மேலானயெண்ணைதனில் கலரவிட்டுவிருப்
பமுடனடுப்பேற்றி தானெறிப்பாய், நூலானநூற்படியே முறை
போல்காய்ச்சி துணுக்கமுடன்மெழுகுபதமிரக்கியப்பா, சேலானசெ
ம்பதமாவடித்துமேதான் செவ்வையுடன் தாளிதனையி ரக்கிடாயே.

இறக்கிடவேகாலாங்கிதனைநினைந்துயென்கமகனே சீஷாவிலடக்
கஞ்செய்து, முறக்கமுடன்தயிலமது முழுகிவந்தால் மூட்டோடே
வியாதிகளுமற்றுமேதான், திறக்கமுடன் கண்ணிரண்டும் வரிதிகுசா
தெளிவுடனே வருந்தாதிபகலிற்றேன்றும், சிறக்கவேபோகரிவி பல
நூல்பார்த்து சிறப்புடனேபாடிவைத்தேன் புனியுள்ளோர்க்கே.

மூடருக்கோதியபுத்தி

புவியானமார்தர்களில் கருவாளியுண்டு புத்தியுள்ளான்கண்டறி
வான்றிறப்புமாற்கம், கவியானபாடல்களின்மறைவுகாணான் கண்ட
வன்போல்பேசுவான் கழுதைமாண்மன் நபியானகடவுளுக் கொலபா
ஞ்சித்தார் நவின்றிட்டநூல்களையே பழிப்புஞ்சொல்வான், அபிமான
யில்லாமல்திட்டிப்பேசி யழிற்றிடுவான்படுநாகில் பாவியாமே.

பாவியாமுழுமுடவ்வாவியப்பா பரிசுத்தவான்மாவைப் பகடி
செய்வான், காவியங்களுள்ளதொரு மறைப்புகாணான் கண்டறிந்து
கற்றவன்போல் பினத்துவான்பார், ஆவியுடன்தானடங்கும் வழியுங்
காணான் அதற்கப்பால்நடந்ததொரு ஞானிபோல, சாவியென்னும்
பொக்கிஷத்தைகைவிடாமல் சதாகாலம் காசுபணப்பிசாசியாமே.

பணங்கொண்ட பாவியவன்மிகவும்பேசி பாங்கியர்மே லெண்ண
மதுவதிகங்கொண்டு, பிணம்போல பிரணரடமுதுபோவான்பாவி பின்
னொன்று காணமாட்டான் பேடிமாண்பன் மனங்கொண்ட பெரியோ

ரை தூஷித்தே தான்மார்க்கமெல்லாங்கண்டவன்போல் அதிகப்பேச்சு குணமில்லாக்கண்டாளப்பாவியாவான் குடிக்கெடுத்துவெகுபேரைச் சுடச்சொல்வானே.

977

சொல்வானேசித்தார்கள்மேல்தோஷஞ்சொல்வான் சுருதிமுதல் சூத்திரங்களுக்குற்றஞ்சொல்லிவெல்வானே வெகுவாகப்பேசிப்பேசிவிண்கதையாஞ்சாத்திரங்கள் பொய்யேயென்பான், புல்வானேசித்தர் முனிகைமறைப்பைபுத்தியுடன்படியாமற்றாறுமாராய், தொல்லுலகில் பாடல்முறையொன்றிருக்கசட்டுக்கெட்டு நூலைமிகத்தப்பென்றானே.

தப்பென்றுசொன்னதொருபாவிக்கு தப்பாமல்சிரசதுவும்வெடித்துப்போகும், ஒப்பமுடன்சித்தர்முனிநூல்கள்தானும் மொருக்காலும்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், செப்பரியரிஜிகளெல்லாம் நூல்கள்கோர்வை தேசத்தில்மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, மெப்பமுடாறுமுறைத்தாருண்மையாக மேதினியில்வாந்தர்கட்கா யுரைத்திடாரே.

979

உரைத்திட்டேன்போகரிஷிநூல்கள்பார்த்தால் ஓகோகோயாதொன்றும்பொய்யுமாகா, நிரைத்திட்டேன் கோர்வைகளிலினந்தஞ்சொன்னேன்ரீடுழிகாலம்வரை நூலைப்பார்த்தால், குறையொன்றும்வராதுபோகர் நூலில்குறைசொன்னுலப்போதே தலைதான்போகும், முறைபோலசெய்து மிகமுறையைப்பார்த்துமோசம்வரில்ல்தோஷமதுமிகசொல்விரே.

980

சித்தர்கள் நூல்பார்க்கத் தொகுப்பு

சொல்லவென்றால்நாவேதுபாவுமேது சூட்சமுடனின்னமொவிபரங்கேளு, புல்லவேவகஸ்தியனாச்சுதர்காண்டத்தில் பூட்டினார்கருமானவுளவமெத்த, வெல்லவேகாண்டம்பன்னிரண்டு காண்டம் விபரித்தார்பன்ளிராயிரத்தில் மெல்லவேகொட்டிவிட்டார் கோடிபாணம் மேதினியிலாற்றிவாரன் னூல்தானே.

981

தானேதான்சாத்திரத்திலெண்ணூர்கண்டேன் தனியானநாலுமறுநூறும்பார்த்தேன், மானேதான்காவியங்கள் வைந்தும்பார்த்தேன்மகத்தானவெண்ணூறுயதீதம்பார்த்தேன், வேனேதான்சௌமியங்களெட்டும் பார்த்ததன் வேதாந்தக்காவியங்களாறும்பார்த்தேன், தேனேதான்பலதிரட்டுக்கோர்வைநாலுந் தெளிவானசாலபதுளட்டுயெட்டே.

982

எட்டானதிருமந்திரம் நாலுகோர்வை கட்டானதிட்சைகளில் பத்துகோர்வைகருவான மாந்திரிகப்கோர்வைபத்து, வட்டானமுப்

புவகைசாத்திரம்நூறு மதிப்பானவயித்தியத்தில்கோர்வைநூறு, திட்டானசொச்சுத்திரத்தின்கோறை திருட்டுதனில்நூறுவகைபார்த்திட்டேனே.

983

பார்த்திட்டேனிதுகளெல்லாள், சேர்த் துமல்லோபாடிவைத்தார் பாடல்களுமிரண்டுலட்சம், சேர்த்திட்ட மூலாதாரத்தின்கோர்வைசிறப்புள்ளகோர்வையிதுகாரணங்கள், மார்த்திட்ட வின்னமனேகங்கள் கோர்வைமார்க்கமுடன் பாடிவிட்டார் லட்சமப்பா, பூர்த்திட்டமானகருமானமெல்லாம் புகழுடனேகண்டுதெளிந்தாராந்தேனே.

ஆராய்ந்தேன் தன்வந்திரிநூலைக்கண்டேன் ஆகமங்கள் காவியமானம் துங்கண்டேன், பூராயமானதொரு காண்டம்நாலு புகழானகோவையதுபதினூறும், தோராயமுள்ளதொரு கிரந்தம்நூறு தொகுப்புடன்பாடல்வகையிரண்டுலட்சம், நோனசில்லரையி லனந்தங்கோர்வை நெடிதானதொகுப்புகளி லட்சமாமே.

985

லட்சமுடனின்னம்வெகு போக்குநூலாம்லக்கில்லைகணக்கில்லை மெத்தவுண்டு, பட்சமுடன் வவ்நூலில்பலவார்கோர்வை பார்வையிட்டேன்சிலகோடி நூல்களப்பா, மச்சமுனிசாஸ்திரங்கள் தொகுப்புச்சொல்வேன் மார்க்கமென்ற மெண்ணூறு எட்டுகோர்வை, சொச்சமென்றசூத்திரங்கள் யிருநூறும் சுருதிமுதல் பெருநூலாயிரந்தானுமே.

986

நாலானகாண்டமது யெட்டுமாகும் நலமானகோர்வையது பதினூராகும், வாலானசிறுநூலாங்கோர்வைநூறு வகுப்பானதிரட்டுநூல்முப்பத்திரண்டு, சேலானஞான நூல்யிருபத்திராலு சிறப்பானகாவியங்களெட்டுமாகும், தூலான நூல்களிது பலநூலாகும் நுணுக்கமுடனூராய்ந்தேன் போகர்தானே.

987

நானுசட்டமுனிநூல்கள்பார்த்தேன் நயமுடனேபெருநூலார் மெட்டுகோவை, சீவனுதிரட்டுகளில் கோர்வைபத்து வெளியான தீட்சைகளில்கோர்வைநூறு, பாணபாடல்களுமொன்று துவக்கிப்பாடினார் வெகுநூல்கள் வனந்தமார்க்கம், தேனையிருநூறுயெட்டு சொன்னார் தெளிமையுடன் கருவூரானுரைத்தார்பாரே.

988

பாரேதான்முன் நூறில் நாலுகோர்வை பாங்கான திரட்டுகளில் யெட்டுகோர்வை, நேரேதான் காவியத்தி லிரண்டுகண்டேன் நெடிதானசூத்திரத்தில்பத்துகோர்வை, மேரேதான் தீட்சைகளில் சோடசமூராகும் மேலானசருக்கமது கோர்வையிருபத்து, திரேதான்சின்ன நூலனந்தங்கோர்வை திறமுடன்கண்டேனே வதிதங்கள் தானே

தானுனரோமரிஷி நூல்கள்கண்டேன் தாக்கானபரிபாஷைகோர்வைநாலு, மாணுனபெருநூல்காவிபங்களுட்டு மார்க்கமுடன்திரட்டுகளில்பதினாராகும், வேணுனதீட்சைகளில் யெட்டுக்காண்டம்வெளியான காண்டத்துக்காயிந்தான், பாணுனபலதிரட்டு பத்துக்கோர்வை பாடிவிட்டார் சில்லரையில் முன்னூராமே, 990

முந்நூறுங்கோர்வைகளிலனந்தஞ்சொன்னார் முனையான திரட்டுகளில்கோர்வைபத்து, நந்நூராம்கோர்வைகளில் நாலுகோர்வைகலமானதீட்சைகளில் பத்துக்கோர்வை, பந்நூலாம்சாததிரங்கள் பலவுஞ்சொன்னார் பாடிவிட்டார் வெருகோடி யனந்தமார்க்கம், அந்நூலுங்கண்டுதெளிந்தாராய்ந்தேதான் அன்புடனேபாடினே நேழாயிரந்தாமே. 991

தாவமதான் கொங்கணவர் நூலைக்கண்டேன் தாறுமாறுகவல்லோபாடிவிட்டார், யோமேதான்பெருநூலுயெட்டுகண்டேன்பொங்கமுடன் தீட்சைநூல்பத்துகண்டேன், வேமேதான்கடைக்காண்டம் நாலுகண்டேன் மிக்கானநடுக்காண்ட மொன்றுகண்டேன், நாமேதான்கண்டபடியாருங்காணார் நலமுடனேவின்னம்பல சித்தர்தாமே.

சித்தானபுண்ணுக்கரணைகஞ்சொன்னார் சிறப்பானகமலமுனியனேகஞ்சொன்னார், முத்தானபுலத்தியருமனேகஞ்சொன்னார் முனையானசிவவாக்கியரணைகஞ்சொன்னார், சித்தானசுந்தரானரேகஞ்சொன்னார் சுருதிமுதல்பெருநூலங் கண்டேன்யானும், நித்தான விராமமுனியனேகஞ்சொன்னார் நீழிசாத்திரங்கள் கண்டிட்டேனே.

கண்டிட்டேன் யாக்கோபுநூலுங்கண்டேன் கருவானடமரகனார் நூலும்பார்த்தேன், தூண்டிட்டவரரிஷிபார் நூலும்பார்த்தேன் துரைராஜர்வேதமுனி நூலும்பார்த்தேன், கொண்டிட்ட வள்ளுவனார் நூலுங்கண்டேன் கூரானந்தியுடநூலுங்கண்டேன், வெண்டிட்டசதாநந்தர்நூலும்பார்த்தேன் மெளரியானபிரமமுனிநூல்பார்த்தேனே.

பார்த்தேனையின்னம்பெரு சித்தர்நூலும் பலபலவாங்கண்டறிந்தேனுணுக்கந்தன்னை, தீர்த்தேனேநவகோடிருஷிகள் தாமும் திறமுடனேவனேகநூல்பாடிவிட்டார், சேர்த்ததொருபதினெண்பேர் சித்தர்தாமும் சிறப்புடையநூலெல்லாம் தெளிந்துபார்த்ததன், நேர்த்தியுடன்காலாங்கிபாதம்போற்றி நேர்மையுடன் பாடினேன்யேழாயிரந்தானே. 995

தானாகாவியந்தான் சத்தகாண்டம் தயவுடனே யேழுலட்சக் கிரந்தந்தனை, வேனானூல்பார்த்து வுளவுகண்டு கிருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் ஏழு காண்டம், மாணமறைப்புமுத லில்லாமற்றான் மாற்கமுடன் மனிதர்பேரில்பட்சம்வைத்து, கோனானுருவருளால் காலாங்கிதம்மைக் குறிப்புடனே சரணமிட்டுப் பாடினேனே.

பாடினேன் நாலுயுகவதிசயங்கள் யாவும் பார்வைக்கு யெளிமை தனில்காண்பதற்கு, நீடியதோர் கருவெல்லாங்காணவென்று நேர்மையுடன் சீனபதி யானுஞ்சென்று, கூடியதோர் வினையாட்டுயெல்லாம்பார்த்துக்கூறினேன் வெள்ளையென்றமார்தருக்கு, தேடியேயலையாமற் பொருள்களெல்லாம் திரவியங்கள் கிட்டுதற்கு மொழிந்திட்டேனே

மொழிந்திட்டான் யேழாயிரக்கோர்வைனூலில்முறைப்படியே யாம்சொன்னவதீதமாற்கம், பழிந்திட்டசித்தர்களும் சொல்லவில்லை பாரினிலேசொன்னாலுங் காணமாட்டார், வழிந்திட்ட சூத்திரங்கள் கைமறைப்புவுளமுடனே பாடிவைத்தேன் மாந்தற்காடி, குறிந்திட்ட சூட்சுதிசூட்சுமாற்கம் குறையாமல்பாடிவைத்தேன் பண்பதாமே.

பண்பானயேழாயிரக்காவியந்தான் பாரினிலே சித்தர்முனிரிவி கள்தாமும், நண்பாகமெய்ச்சியல்லோ வதிஞ்சொன்னார் நாதாக்கள் கைபறைப்புநடுவீதியாச்சு, திண்பான லாலதனை குகைக்குள் வைத்து சிறப்புடனே பூசையதுமிகவுஞ்செய்தார், கண்பானபெருநூலேழாயிரந்தான் கனமுடனே சிதலரெல்லாம் கிரும்பிட்டாரே. 999

கிரும்பவேகாண்டமது யேழுஞ்சொன்னேன் வெளியாகக் கரு வெல்லாம் திரந்துபோட்டேன், துரும்புமுதலொளிக்கவில்லை சீனத் தாற்கு தப்புரவாயுரைத்துவிட்டேன் பட்சம்வைத்துகரும்புபோலே ழாயிரக்காவியந்தான் கருத்துடனே பாடிவிட்டேன் மாந்தற்கப்பா, அரும்பொன்மனிதனைப்போல் விரண்டாங்காண்டம் அப்பினே முதத் துமதுமுற்றதாமே

1000

போகர் சத்தகாண்டம்-யேழாயிரத்தின்

2-வதுகாண்டம் முற்றிற்று.

கடவுள்துணை,

மஹாமகுத்துவம் பொருந்திய

போக முனிவர்.

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம் - எது.

மூன்றாவது, காண்டம்

காப்பு.

அண்டபராபரமான முதலேகாப்பு

அடியேனுங்காலாங்கி நாதர்பதங்காப்பு

புகன்றுநின்றகாலாங்கி குருபதமேகாப்பு

புகழானவல்லமுனி சித்தர்பதங்காப்பு

தகன்றபெரியோர்ஞானி தான்பதமேகாப்பு

சதாசிவத்தின்சுடரொளியே தனிப்பதமேகாப்பு

நிகன்றசத்தகாண்டமது யேழாயிரந்தான்

நிகழ்த்தினேன்மூன்றாவது காண்டமிதுதானே.

1

தானாகாண்டமிது மூன்றாங்காண்டம் சதுர்புகத்துவதிசயங்க
ள்சாற்றலாகும், கோனையெண்ணையர் காலாங்கிநாதர் கூறினார் திரே
தாயுகத்தினதிசயத்தை, வானாக லாங்கிநாதருக்கு வயதல்லோவை
ந்துரண்டு பத்துமாச்சு, தேனையெண்ணையர் குருவாமையர் திரேதா
வினதிசயத்தைசெப்பினாரே.

2

செப்பினார்காலாங்கி குருவாமையர் சிறந்ததொருகுளிகையது
பூண்டுகொண்டு, ஒப்பமுடன் கடலேழும்சுத்திவந்து ஒங்குபெறகை
லங்கிரிகாணவென்று, மெப்புடனே கைலங்கிரியாதிபிடம் மேன்மை
யுடனடிவாரத்தண்டைபட்கம், கொப்பெனவே குளிகைகொண்டுகி
றங்கினாராம் கோடானகோடிமுனி ரிஷிகண்டாரே.

3

கண்டவுடன் ரிஷிகளெல்லாமோடிவந்து நடுகெனவேவதிகயித்
துக்கானவந்தார், தெண்டனிட்டுயடிபணிந்து தாழ்ந்திட்டாராந்தி
றமானசித்துதனைக்கண்டபோது, அண்டமுனிராட்சதன்போல் சித்
தர்கூடம் அங்ஙனவேகாலாங்கி குருவைக்கண்டு, விண்டபடி சொரு
பமென்றசித்துதன்னை விபரமுடன்கேட்டாராம் சித்தர்தாமே. 4

தாமானசித்தர்முனி கேட்கும்போது சதாசிவமுந்திடுக்கிட்டும்
னங்கலங்கி, நாமானகாலாங்கி குருவாமையர் நாதாக்கள்சித்துகளைக்
காணவென்று, வேமானகுளிகைகொண்டு வந்தேன்சாமி வெகுசாலம்
கோடிவரை தம்மைக்காண, காமானவார்த்தைக்குச் சந்தோஷித்துக்
கருத்துடனே நல்வார்த்தையுரைத்திட்டாரே. 5

நவகண்டரிஷியைக்காலாங்கி குருகண்டது.

உரைக்கையிலே நவகண்டரிஷிகள் தானும் வயர்நாதமலையினது
யடிவாரத்தில், திறக்கமுடன்சமாதியது நிலையுங்கண்டார் திறலான
நவகண்டரிஷியுங்கண்டார், சிறக்கமுடனவைகண்ட ரிஷியாசீர்மம்
சென்றாறுமெங்கலையர் குருவார்தேவர், இறக்கம்வைத்து வவரென
க்குவுபதேசங்கள் யெழிலாகத்தானுரைத்தார் கண்டார்தாமே. 6

கண்டமாமுனியோரும்வுபதேசிக்க காலாங்கி குருதானும் களிப்
புகொண்டு, மண்டலமெல்லாம்புகழும் நவகண்டதேவர் மாக்கமுட
னெந்தனுக்கு வதீதஞ்சொல்வீர், விண்டலத்தினதிகயங்கள் யாவுஞ்
சொல்லி வேதாந்தத்தாயினது ரூபஞ்சொல்லி, கொண்டினைத்தவெ
ந்தனுக்கு குறைவைததீர்த்து கோடியுகங்காணவெனக் குறைதீர்ப்
பீரே. 7

திர்க்கவென்றுகேட்டவுடன் நவகண்டர்தாமும் திரளானநாலு
யுகமதிகயங்கள்யாவும், பார்க்கவேயெடுத்துரைத்தார் குருநாதர்க்கு
பாங்குபெற யாவற்று மறிந்துகொண்டார், ஆர்க்கவேயென்னையர்கா
லாங்கிராயர் அவருடைய விசவாசவருளும்பெற்றார், மார்க்கமுடன்
யென்னையர் ஞானம்பெற்று மானிலத்தில் வெகுசாலம் யிருந்திட்
டாரே. 8

இருந்தமுனிகளாங்கி வெகு கோடிகாலம் யெழிலானவித்தைக
ளும்புதங்கள்செய்தார், குருந்தமுடன் பெந்தனுக்கு ஞானவுபதே
சம்குறினர் சங்கற்பமனந்தம் பீர்க்கு, திருந்தவேவுபதேசமானபின்
பு தீரமுடன் சமாதிக்குயேதுகொண்டார், பொந்தவேயடியேனுமவு
பதேசம்பெற்று புறப்பட்டேன் சீனபதிதேசந்தானே. 9

தேசமாமின்னம்வெகு தேசமெல்லாம் சிறப்புடனே குளிகைய
துழுண்டுகொண்டு, ஆசையுடன் சத்தசாகரமுங்கண்டேன் அன்பாக
ப்பாடிவிட்டேன் சத்தகாண்டம், பூசையுடனேயேழாயிரக்காவியத்தை
புகட்டினேன் லோகத்துமாந்தற்கப்பா, யாசையுடன் பரிபாழையில்
லாமற்றான் பாரினிலேபாடிவிட்டேன் பண்பதாசீம. 10

போகர் பாரிஷ் தேசம்கண்டது.

பண்பான குளிகையது பூண்டுகொண்டேன் பாங்கானபாசிசபதி
யைக்கண்டேன், திண்பானபச்சையென்ற மலையைக்கண்டேன் திக
ழான கந்தருவர் மனிதர்கண்டேன். நண்பானமனிதருக்கு ரெக்கை
ரெண்டு நாதாக்கர்குளிகைகொண்டு பறந்தார்போல, கண்பான கந்
தருவர் மாந்தரப்பா கடையானமலைதி லிருந்தார்பாரே. 11

பார்த்தேனே கந்தருவர்தண்ணைக்கண்டேன் பாகுடனே யவர்பக்
கச்சென்றுயானும், நேர்த்தியுடன் மேலோகவதிகையத்தை நேர்ப்புட
னேயானுமல்லோ கேட்டேன்மைந்தா, தீர்த்தமுடனிரண்டு கொலு
சிறப்பைத்திறமுடனேயெந்தனுக்குத்தாமுரைத்தார், சார்த்தமுடன்
அபுமலையில்கணையுமுண்டுசுட்டமுடன்சுனையோரஞ்சென்றிடேநே

கொங்கணரைக்கண்டது

சென்றேனே சுனைகண்டேன் குகையுங்கண்டேன் சிறப்பான
கொங்கணவர்பதியுங்கண்டேர், குன்றானமலையோரம் சமாதியுண்டு
கூட்டமுடனங்கிருந்தார் சித்தர்கூட்டம், பன்றானபூசையது ஆசீர்
மத்தைப்பாங்குடனேகண்டுவிட்டே னடியேனப்பா, தன்றான திரே
தாயினுக்கத்திலப்பா வர்க்கமுடனெல்லவரும் பிறந்தார்தாமே 13

தாமானவர்க்கத்தோ ரனேகருண்டு சார்புடனே வவர்களிடம்
சென்றுயானும், நாமானவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து நடுக்கமுட நிற்
கையிலேவடியேன் தன்னை, பூமானசித்தர்முனி கூட்டத்தார்கள் புத்
தியுள்ளபாலாநீ யாரென்றார்கள், காமானகாலாங்கிதனைநினைந்து கரீ
த்தனிடசீஷனென்று வுரைத்திட்டேனே. 14

உரைத்துமேயென்பேரு போகரென்றேன் வறுதியுடன் சீனப
திபோயிருந்தேன், திரைகடல்களேழுவரை சுத்திவந்தேன் தேசாதி
தேசமுள்ளசித்தர்தம்மை, வரைமுறைகள் தப்பாமல்கண்டுவந்தேன்
வளமுடனே குளிகையதுவலுமையாலே, இரையவரை கொங்கணர்
பாதங்காண யெழிவூடனே வந்திட்டேன் பாரிஷ் தானே. 15

தானென்றுசொல்லுகையில் சித்தர்கூட்டம் சடுக்கெனவேகொங்கணவர்பக்கஞ்சென்று, தேனாசமாதியிடம்வாசற்பக்கம் தேவாதி தேவருடசமாதியோரம், கோனாகுருவான சாமிபாதம் குறிப்புடனையெல்லோருங்கூட்டமிட்டு, பானாகாலாங்கி நாயாசீஷர் பட்சமுடன் தன்பாதம் வந்திட்டாரே. 16

வந்தாரேபோகரிஷிபாலன் தானும் வண்ணமுடன்றமுரைத்தாட்சித்தரெல்லாம், அந்தமுடன்வாசெல்ல கொங்கணவர்தாமும்அன்பானகாலாங்கிபேரைகேட்க, சந்தோஷமுண்டாகி சமாதிதன்னில்சட்டமுடன்வருவதற்கு விடையுஞ்சொன்னார், கந்தருவர்போல வல்லோக்குளிகைபூண்டு கர்த்தரிடம்சென்றேனே போகர்நானே. 17

போகரென்றுசொன்னேனே யடியேனூந்தான் பொங்கமுடநெந்துக்குத்தீரமாகி, ஆவலுடன்கொங்கணவர்பாதம்போற்றி அப்பநேசரணமென்று பணிந்திட்டேன்பான், காவலுடன்தான்கடந்து வந்தபாலாபாரினிலேசித்தரப்பா ரிஷிகள்கூடி, சாபமுடன் னுத்தனையும் சபிப்பாரப்பா சாக்கிறதையவர்களிடம் சாப்பாய்கில்லே. 18

நிற்கையிலேவுத்தாரமெதிர்சொல்லாதே நிறைகுறைகள் நேர்ந்தாலும்பதரிடாதே, சிற்பனார்காலாங்கிதனைநினைந்து சீருடனையவர்களுக்குத்தொண்டபண்ணி, அற்புதங்கள்யாவனைத்துங்கண்டறிந்து அவர்களிடம் விசுவாசமருளும்பெற்று, சற்பனையோடெந்நாளுங்காலாங்கிதம்மைச் சதாகாலம்கருத்தினிலே நினைத்திடாயே. 19

நினைக்கையிலேயெண்ணமெல்லாஞ் சித்தியாகும் நீடுகாலம்வரையிருக்கலாகும், உனைப்புதழ்வார் லோகத்து மாந்தரெல்லாம் ஓகோகோநாதாக்க ளிவர்போலுண்டோ, முனையானகாலாங்கிசீஷனல்லோமூதுலகில் பேர்கொண்டசீஷனென்பார், திணையளவுயரம்சொன்னவுபதேசங்கள் தீர்க்கமுடனென்னாளுந் கொள்ளுவீரே. 20

கொள்ளவென்றாலின்னமொரு வுபதேசங்கள் குவலயத்தில்யாம்பொல்வேறுந்தமக்காய், விள்ளவேயெமைப்போலயாருஞ்சொல்லாமேதினியில் யாமுரைத்தோம் பட்சம்வைத்து, உள்ளபடிஞானவுபதேசமெல்லாம் ஆடுருகவெந்தனுக்குத்தேதான், எள்ளளவுயிடை யூறுவாரமற்றானெந்தனுக்கு வரமதுவுந் கொடுத்தார்பாரே. 21

சீனபதிக்குவந்து கமலமுக்கு கொங்கணர் பிரஸ்தாபம் சொன்னது.

பாரேதான் சீனபதிதன்னில்வந்து பட்சமுடன் கமலரிடம்வந்தேனப்பா, சீரேதான்கமலருக்கு வடியென்தானும் சிறப்புடனேகொ

ங்கணவர் செய்திசொன்னேன், நேரேதாண்கமலருமே சந்தோஷித்
தார் நேர்மையுடன் விடைபெற்றுப்பதிக்குள்வந்தேன், வேரேதான்
வினோதங்கள் வதிதஞ்செய்தேன் மிக்கானசீனபதிக் குள்ளதானே.

சாரக்கட்டு செந்தூரப்போக்கு

தானானவின்னமொரு மார்க்கங்கேரு தயவாகச் சொல்லுகிறே
ன்மாணக்கற்காய், பாணசாரமது கட்டிவாங்கிப் பக்குவமாய்ப்புட
ம்போடவரிசைகேரு, தேனானசீனமது வொன்றேயாகும் தெளிவா
னகாரமது வொன்றேயாகும், வேனானயிந்துப்புவளையலுப்பு வெடி
யானவுப்பதுவு மொன்றாய்க்கூட்டே. 23

கூட்டவேசிப்பியென்ற சண்ணந்தானும் குணமானபூரீறுவொக்
கச்சேர்த்து, நீட்டமுடன்வெண்கருவா லரைத்துமேதான் நிலையான
சாரமதுக்கங்கிபூட்டி, வாட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துவளமா
கசிலையது வலுவாய்செய்து, நாட்டமுடன்குழிவெட்டி மணல்தான்
கொட்டி நலமாகப்புடம்போடப் பத்துமாமே. 24

பத்தானபுடமதுவு மிந்தபாகம் பாகமுடன் முன்போலப்போட்
டுத்தீரு, புத்தானசாரமது கட்டிப்போகும், போக்கான புகையதுவு
மடங்கியேதான், தத்தானதந்தம்போலாகும்பாரு மகத்தான சாரமி
து சித்தர்வேதை, சித்தானசெந்தூரமென்னசொன் னவன் சிவந்தா
னுமாயிக்குத் தான்சொன்னாரே. 25

சொன்னவுடனயிதானும் காலாங்கிக்குச்சுட்டசமுடன் தானுரை
க்ககாலாங்கிதாமும், நன்னயமாய்யெந்தனுக்குச் சொன்னபாகவும்நா
ட்டிலேநாதாக்கள் கூறவில்லை, பொன்னானசெந்தூரம் மார்க்கங்கே
ருபுகழானசாரமது கட்டிக்காப்பா, மன்னானபொன்னுவரையின்மு
லி மயங்காமல் தேங்காய்போல் கவசஞ்செய்யே. 26

செய்யவேசிலையது செய்துபின்பு செழிப்புடனேரவிதனிலேகா
யவைத்து, பையவேதளவாயின்சட்டிமேலே பாங்குபெற வுப்பதனை
க்கொட்டிமைந்தா, மையவேகட்டி நடுமைவைத்து மறவாமலுப்பத
னை மேலேகொட்டி, முய்யவேமேல்சட்டிகொண்டு முசியாமல்தானெ
ரிப்பாய் சாமமெட்டே. 27

எட்டானசாமமது யெரிக்கும்போது யெழிலானசாரமது சிவப்
புயேறி, திட்டானகட்டியதுசிவந்துகாட்டும் திறமுடனேகவசமனதி
ரந்துபாரு, மட்டானசிவப்புடனே மங்கல்காட்டும் மார்க்கமுடன்கூட்-

டிதனைகாற்றில்லை, கட்டானசெந்தூரம் பூர்த்துக்காட்டும் கடுஞ்ச
றுக்குவேதையிது வோடுமாமே.

28

ஓடவேசெந்தூரம் பதனம்செய்து வுத்தமனைசெம்பதனில் தா
க்கும் பீபாது, கூடனேகனிற்பதுவுமிகவுநீங்கி குணமுடனேமாற்றது
வுமெட்டதாகும், நீடவேபழுப்பான பொன்னுகாணும் நேர்மையுட
ன்பத்துக்குரெண்டு வெள்ளி, சாடவேதானுருக்கி வாரடித்துச்சட்ட
முடன்புடன்போட பசமைகாணே.

29

காணவேசுடரொளியின் பசுமைதங்கம் பாருலகில்சுத்தரல்லால்
ஆர்செய்வார்கள், பூணவேகருவாளி யாகவேண்டும் புத்தியுள்ளான்
பாக்கியவானாகவேண்டும், மாணவேசாத்திரங்கள் கற்ருர்காண்பார்
மடையனோ வாய்வினைகாணமாட்டான், நாணவேநல்லொழுக்கனா
யிருந்து நாதாக்கங்கிருபையது பெற்றோர்தாமே.

30

பெற்றாலும்பேரின்பம் பெறவேவேண்டும் பேடிபோல் மண்ணை
சைபெண்ணைசைதன்னை, அற்றவற்கே லகிரியானந்தம்வாய்க்கும் ஆந
ந்தபரஞ்சுடருங்காணலாகும், மற்றாலுமொன்றுமில்லை வையந்தன்னி
வ் மயங்கினாலென்றுமேகாணமாட்டார், பற்றற்றஞானியாயிருந்தா
யானால் பாருலகில்சர்வசித்து மாடலாமே.

31

ஆடலார் சாரமென்ற கட்டியாலே அப்பனைகட்டினதார்சாரந்
தன்னை, கூடவேசாரத்துக்குறுதிகேளு குணமுடனேசாரணைகள்செ
ய்வாய்ப்பா, நீடவேசாரத்தில் குழிபோல்பண்ணி நேர்புடனேசூதம
தைவுள்ளேதாக்கி, போடவேநெருப்பதனில் கட்டிவைக்கப் பொங்க
முடன்சூதமது வெண்ணையாமே.

32

சூதசெந்தூரம்.

வெண்ணையென்றசூதமதை யெடுத்துமைந்தாவிபாமுடன்சொ
ல்லுகிறேன்சாற்றக்கேளு, கண்ணனிடமுலியதுக்குள்ளேவைத்துக்க
ருவாகச்சிலையதுவலுவாய்ச்செய்து, திண்ணமுடன்கோழியென்றபுட
த்தைப்போடு திருவானசூதமது மடிந்துகொல்லும், எண்ணமுடன்
சூதமதை செந்தூரிக்க எனஞ்சொல்வேன்விபரமதாய் கேளுகேளே.

கேளேதான்சூதமிடை வொன்சுறயாகும் கெடியானவீரமிடை
காலேயாகும், பாளேதான்துத்தமது துருசதானும் பாங்கானகெந்தி
யதுகாலதாகும், விளேதான்காந்தமது சிலையுங்கட்டி விரிவானவளை
யலென்றவுப்புக்கட்டி, தூளேதான்மதியுப்புகாரத்தோடு துடியான
இந்துப்புகாலதாமே.

34

காலானசூழ்வுப்புமாகும் கருவானசாரமுடன்பூர்தானும்பா
லானவரிதார மடலுப்பாகும், மகத்தானசீனமது காலாய்ச்சீர்த்து
வேலானபொற்றலையின் சாற்றலாட்டி, விருப்பமுடன் ரவிதனிலே
காயவைதது, பாலானபொடிசெய்து மாவதாக்கிப்பாலகனேசெந்தூ
ரமார்த்தக்கேளே. 35

கேட்கவேகாசியென்ற குப்பிக்கேழு கெடிதானசீலையதுவலுவா
ச்செய்து, நீட்டமுடன் குப்பிக்குள் மருந்தைப்போட்டு நினைவாகம
ரக்கல்லுகொண்டுமூடி, தாட்டிகமாய்சட்டிதனில் மணலைக்கொட்டி
சாங்கமுடன் குப்பிநடுமையம்வைத்து, வாட்டமுடன் மேலுமந்தம
ணலைக்கொட்டி வகுப்புடனே மேல்சட்டி கொண்டுமூடே. 36

முடவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து முசியாமல்வாலுகையில்யே
ற்றிமைந்தா, நாடனே கமலாக்கினியெட்டுசாமம் நலமுடனேதானே
ரிப்பாய்மதிப்பதாக, நீடவேதீயாறி யெடுத்துப்பாரு நீனைவுடனே கு
ப்பியது கறுத்துக்காணும், சாடவேகுப்பியது வுடைத்துப்பாரு சாங்
கமுடன்செந்தூரமதிதமாமே. 37

அதீதமாஞ்செந்தூரம் பதனய்பண்ணு அப்பனேவெள்ளியதில்
பத்துக்கொன்று, வதீதமுடன்தாலுருக்கி குருவொன்றிய வளமுட
னேகறுத்திறங்காணும்பாரு, சதீதமாம்வோட்டிலவைத்துதிப்போ
டுசாங்கமுடன் பசுமையதுமாற்றேயெட்டு, கதீதமுடன் பத்துக்கு
வொன்றுதங்கம் கருவாகத்தானுக்கி சாய்த்திடாயே. 38

சாய்க்கவேவாரடித்துப் புடத்தைப்போடு சட்டமுடன்பசுந்தா
கமாகும்பாரு, காய்க்கவேசெம்புதனில் பத்துக்கொன்று கடினமுட
ன்றானுருக்கியெடுத்துபாரு, மாய்க்கவே கரியோட்டிலுதிப்போடுமக
த்தானசெம்பதுவும் பழுப்புபொன்னும், தேய்க்கவே பத்துக்கு வெங்
ன்றுதங்கம் தேற்றமுடன்றானுருக்கிப் புடத்தைப்போடே. 39

போடவேமாற்றதுவுமதிசமாகி புகழானபொன்னதுவும் காந்தி
மெத்த, நீடவேநாதாக்கள் செய்யும்வேதை நிலையானமாணக்களறிவா
றேதான், கூடவேகருவாளி காண்பான்பாரு குணமில்லான் குடிகெ
டுக்கும்பாவிசாணன், நாடவேகாலாங்கிபாதம்போற்றி நலமுடனே
பாடிவைத்தேன் நன்மைபாரே. 40

தாம்பரச்சூன்னம்.

நன்மையாமின்னதொரு கருமானங்கேள் நாட்டிலேயாரறிவார
ரித்தபோக்கு, கண்மையாம் தாம்பூரத்துட்டுவாங்கி கருவாக வுப்பு

புனிகாரஞ்சேர்த்து, திண்மையாம் பழச்சாற்றால் தானரைத்துதிறமுடனே செம்புக்குகவசம்செய்து, நன்மையுடன் ஓட்டி லிட்டுச் சீலைசெய்து நல்லமுடனே புடம்போட சுத்தியாமே. 41

சுத்தியாமிப்படியேபதது முறைபோடுசுருக்கமுடன் செம்புக்குபாதிமருந்தாகும், மத்தியேபுடம்போட சுத்தியாகும் மகத்தானசுத்திசெய்து பொடியதாக்கி, துத்தமுடன் வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தானதுடியான வீரமுடன்காரந்தானும், சுத்தியுடன்குதமதுக் கூடச்சேர்த்து சதுராகபேரண்டம் சரியாய்க்கூட்டே: 42

கூட்டியேதானரைப்பாய் யெருக்கம்பாலால் குமுறவேநாற்சாமரைத்துப்பாது, வாட்டமுடன்மெழுகதனை யெடுத்துமைந்தாவளமுடனே செம்புதனைராவிக்கொண்டு, நீட்டமுடன் தான்பிசரிமூசைக்கிட்டுநோப்புடனே சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து, தாட்டிகமாய் சரவுலையில் வைத்துவது சாங்கமுடன்சன்னமது வாருந்தானே. 43

வாகானசன்னமதை யெடுத்துமைந்தாவளமையுடன் முன்போலசரக்குச்சேர்த்து, பாகானபதமுடனேவதுவது பசப்பற்றபற்பமதுவாய்க்கும்பாரு, வேகானபற்பமது வைந்துதரமுது வேகாது பச்சையென்ற செம்புதானும், போகாதுகளிப்பதுவுமற்றுநீங்கி புகழானபற்பமது தவளமாச்சே. 44

ஆச்சிந்தபற்பத்தைப் பின்னுமைந்தா அழகுபெற சிற்றண்டம் சவ்வபோக்கி, பேச்சொன்றமில்லாமல் சரியாய்க்கூட்டிப்பேராக மூசையிட்டுச்சீலைசெய்து, காச்சென்றபச்சையது நீங்கிப்போக கடுந்தியில்பின்னெருக்காலுதித்திரு. மாச்சென்றமில்லாத பற்பமாச்சு மகத்தானபற்பமது பின்னுக்கேனே. 45

பின்னுமேபற்பமதைக்கல்வமிட்டுப் போரானசாரமென்ற செயநீர்தன்னால், மின்னவேதானரைப்பாய் நாலுசாமம் மிக்கானசாக்கதனைமூசைக்கிட்டு, கன்னாசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து கருவாகவூதிடவேபற்பமாகும், மன்னானபற்பமதை யெடுத்துமைந்தாமகத்தானரஸ் தானிப்பழத்தில்தாக்கே. 46

தாக்கவேபழமதுவு யிறுகிக்காட்டும் தனியானபசம் வெண்ணைதன்னிலப்பா, நோக்கமுடன்வரிசியெடையனுபானத்தில்துட்பமுடன்தானருந்த தேகம்கற்றாண், சேர்க்கமுடன் நரைதிரைபு மற்றப்போகும் சூட்சமுடன்கண்ணிரண்டுந் துலக்கங்காணும், ஆக்கையது யிறுகியல்லோ சட்டைதள்ளும் அவனிதனில்நீயுமொரு சித்தனாமே.

ஆமேதான்வாலையதுபோலேதோற்றும் அப்பனே வயததுவும் பண்பாய்க்காட்டும், நாமேதான்சொன்னபடிபற்பங்கொண்டால்நாட்டிலேயுன்னையொரு சித்தனென்பார், வேமேதான் பற்பதுவெள்ளியத்தில் விருப்பமுடன்றானுருக்கி குருவொன்றிய தேமேதான்மாற்றதுவும் பெட்டதாகும் தேசத்தில்சித்தர்செய்யும் வேதையாச்சே.

வேதையிலே தாம்பூரத்தில் வேதையப்பா வெகுசேகரி. வேதையிததாம்பரவேதை, பாதையாம் சித்தர்செய்யும் வேதையமாறகம்பாருலகில்கருவாளி செய்வான்பாரு, தீதையிலே சண்டாளத் துரோகியோற்குதி சைகட்டுமுறைகெட்டு தோரதொன்றும், ஆதமுடன்பற்பமென்ற பற்பந்தனை அனுபாயெண்ணைதனில் கலந்திட்டாயே.

கலந்த எண்ணை பணயெடைதனந்திராசந்திகவனமுடன்றானருந்தவாலையாவாய், பலமதிகமுண்டாகும் பாலர்க்கப்பாபாரினிலேராசாக்கள்காண்பாராகில், வலமுடனேயோடிவந்து ஆசீர்மித்து வரைகோடிதிரவியங்கள் மெத்தயியந்து, நலமுடனே பற்பமதைக் கைக்கொள் குரர்க்காட்டிலேபற்பமது நவிலொண்ணுதே.

50

தங்கசெந்தூரம்.

ஒண்ணுதங்க மெற்றகாசதன்னை வுத்தமனே களஞ்சியதுபக்ததாகும், கண்ணுனரேக்கதுவும் கொண்டுவந்து கவனமுடன்மாசியென்றபத்திரிதன்னால், குண்ணுனகாசமதுபொசித்துப்போட்டு குன்றியிடைசீனமதுவொக்கச்சீர்த்து, தண்ணுன நாற்சாமமறைத்தபோது தாக்கானமெழுதுபோ லாகும்பாரே.

51

பாரேதான் மெழுதுதனைவட்டுசெய்து பண்பாகரவிதனிலேகாயவைத்து, நேரேதான்வோட்டிலிட்டிச்சீலைசெய்துநேர்பாகப்புடம்போடச்செந்தூரிக்கும், காரேதான் செந்தூரமெடுத்துப்பாரு கருப்பான செந்தூரம் போலேகாணும், தீரேதான் பத்துமுறைபடியேபோடுதிற்மான செந்தூர மாருந்தானே.

52

தானேதான் செந்தூரமெடுத்துமைந்தா தாரமுடன்கெந்தியது காலாய்க்கூட்டி, மானேதான் கட்டினதீதார் சாரமொன்றுமார்க்கமுடன்யெட்டிலோர்பாகஞ்சீர்த்து, நாமேதான்சொன்னபடியெயரீர்தன்னால்நலமாகத்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வேமேதானுறுவகைசெயரீர்தன்னால் விருப்பமுடனரைத்துபில்லை விரைவாய்த்தே

53

தட்டையிலேபில்லையது பணம்போலாகசாங்கமுடன் தட்டியல்லோகாயப்போடு, வட்டமென்ற வகல்தனிலேபரப்பிமைந்தா வளமு

டனேவகல்முடிசிலைசெய், துமட்டமென்றகோழியதுபுடமதாகமதிப்
புடனே வோட்டிலிடசிவப்புமாகும், திட்டமுடனிப்படியே மூன்று
முறையப்பா கிறப்பாகப்புதிம்போடச் சிவக்குந்தானே. 54

சிவப்பானசெந்தூரம் பதனம்பண்ணு தேசத்தில்கிட்டாது சிவ
யோகிக்கி, தவக்கியானியானுக்கால் யெல்லாஞ்சித்திதாரணியிலவன்
போலசித்தனுண்டோ பவமுடையோர்க்கிநூல்லான்வாய்க்காதப்பா
பாரினிலேவிட்டகுறையானவற்கு, சிவன்செயலாங்கிடைக்குமேயிந்
நூலப்பா தேசத்தில் மற்றவர்க்குக்கிடையாதன்றி. 55

மிருத்துவரிஷிக்கு காலாங்கிக்குஞ் சாபம்.

தானுமுன்யுகத்தில் காலாங்கிக்கு தாக்கானமிருத்துவரிஷியி
ன்சாபம், கோனாபொன்னகரம் போயிருந்துகோடித்தார்க்கண்ண
பிரான் நன்னையப்பா, தேனாதிதேதாயினுகத்தில்தானும்தெளிவான
சுத்தனாகாலாங்கிவையா, பாணா குருசுவாமி சாபத்தாலே பாலா
ங்காலங்கிசாபம்போச்சே. 56

போனபின்பு காலாங்குருவாஞ்சாமி பொன்னகரம்போயிருந்து
பட்டமாச்சு, தானாவனுங்கருவூர்கமலந்தாமும்தயவுடனேசீனபதி
போயிருந்து, வானாவனுங்காலாங்கி சேஷனென்னை வரவழைக்கியா
பகத்தில் நினைத்தபோது, பாண்முடனடியேனுங் குளிகைபூண்டுபற
ந்திட்டேன் சீனபதிதேசந்தானே: 57

தேசமென்றால்தேசமதுபோயிருந்தேன் சிறப்பானகமலமுனித
ன்னைக்கண்டேன், ஆசையுடன் அவர்பாதம்பணிந்தேன்பா அப்ப
வேகுருசாபம்விவர்த்தியாச்சு, பூசையுடன்காலாங்கிராயர்தம்மை பூசி
த்தேன்திரேதாயி னுகத்திலப்பா, நேசமுடன் யெந்தனுக்குகலியுகத்
தில்நேர்மையுடன் சாடமதுவிவர்த்தியாச்சே. 58

ஆனபின்புகலியுகத்தில் நூற்றுப்பத்தில்அன்புடனே குளிகை
கொண்டுபறந்துயானும், வானவானுக்கொப்பானபோகரென்றுவைக
த்தில்சீர்த்தியுடன் பேருபெற்றேன், தேனாகாலாங்கி பாதஞ்சென்
றுதெரிசித்து அவருடையவருளுங்கொண்டேன், கோனாயென்னை
யர்குருவினிலே கோடியுகங்குவலயத்தில் வாழ்த்திட்டேனே. 59

மகவேவுக்குநான்கு பாகத்திலிக்கும்

அதிசயம்.

வாழ்கவே குளிகையதுபூண்டு கொண்டுவைம்கத்தில்சுற்றியெங்
கும் பார்க்கவென்று, வீழாதகுளிகையுடன்மேருசென்றேன் விருப்

பழுடன்நாற்றிசையும் காணும்போது, தாழ்க்வே மேவுருக்கு வடபா
கத்தில் தாக்கானமணிதரெல்லாம் தங்கவர்ணம், மூழ்கவேவயதது
தான் லட்சமாகும் முனையானதெய்வமது சத்தியாமே. 60

சத்தியாம் மேருவுக்கு கிழக்கேயப்பா சார்பான மணிதரல்லோ
நீலவர்ணம், நித்தியமாம்வயததுதான் ரண்டுலட்சம்நிலையான தெய்வ
மதுவிஷ்ணுவாகும், புத்தியுடன் மேருவுக்குமேற்கேயப்பா புகழ்நான
மணிதரப்பா ரத்தவர்ணம், சுத்தியுடன் கோறுவதுகையோகும்
சொருபமென்ற போதமென்னும் நிலைநிற்பாரே. 61

நிற்பாரே வயததுதான் ரண்டுலட்சம் நித்தியமுஞ் சொருப
மென்ற நிலையுங்காண்பா, சிற்புடன்மேருவுக்கு தெற்கேயப்பா
சிறப்பானமணிதரப்பாமைனவர்ணம், கர்மமென்றவயததுதான் நூறெ
ன்பார்கள் கலியுகத்தி லிருப்பதுவுமில்லைதானே, சொற்பமென்ற
வயதுதனில் மாண்டு போவார்சந்தரனே அக்கிரமங்கள் மிகவுண்
டாமே. 62

உண்டானமணிதரப்பா கொடியசெய்கை வற்பனமாமரியாதியில்
லாமாண்பர், மிண்டானமுறைதப்புஞ் சண்டிமாண்பர்மீளாதகொடிய
தொருபாவியாகும், சண்டாளமையல்கொண்டுதாறுமாறுய்சுடுதியிலே
சடமமுந்து போவாரப்பா, பண்டானசூதுகளும்பொய்யுமாகும்பாங்
கானமணிதரப்பா நடத்தைபாரே. 63

பாரேதான் சாத்திரங்கள் மெத்தவுண்டுபாங்கானபொய்ஞானி
மெய்ஞானியுண்டு, சீரேதானுண்ணுவதுவனைகவர்ணம் சிறப்பானகா
ய்கறிகள் பாலுங்கொள்வர், நேரேதான் பழவர்க்கம் கொள்வாய்ப்பா
நிறையான லாகிரிகளானந்தங்கொள்வார், வேரேதான்மணிதரப்பாமு
ன்றுபாகம் முன்சொன்னமணிதரப்பா பழமுண்பாரே. 64

வீரமெழுது.

உண்பானவின்னமொரு மார்க்கங்கேளு ஒளிவாளவீரமதுகொ
ச்சிவீரம், தின்பானசேத்தின்வீரமப்பா திறமானவீரமது பலமொ
ன்றாகு, பண்பானவீரத்தின் தயிலம்பாரு பாங்கான ஆணையென்றவி
லாங்குதானும், நண்பான விலாங்கதனைதயிலமாக்கி நலமாககெந்தகத்
தைவிட்டுதாக்கே. 65

தாக்கவேசேரென்றகெந்திதன்னைதயவாகத்தானரைப்பாய்நாலு
சாமம், நோக்கவேதானரைத்துப்பின் னுங்கேளுநுணுக்கமுடன்வழித்

தயில மிறக்கிப்பின்பு, தேக்கவேவீரமது சுறுக்குதாக்கு தெளிவுடனே வீரமதுகட்டேயாகும்; பார்க்கவே மேற்கவசம் சொல்லக்கேளு பதிவாக துருசடனே சிங்கியாமே.

66

சிங்கியென்ற மிருதாருசிங்கியப்பா செழிப்பர்ன பூரமுடன் துத்தமாகும், இங்கிதமாம்சாரமுடன் காரமாகும் யெழிலான கார்தமுடன் குருந்தக்கல்லாம், தங்கமுடன்சவ்வாதுபுனுக்கு பூரம் தகமையுள்ளவபினியுடன்கெந்திதானும், அங்கமுள்ள லிங்கமுடன் சீனந்தானும் அப்பனே வகைவகைக்கு விராகனென்றே.

67

ஒன்றான யித்தனையும் சரியாய்க்கட்டி வுத்தமனே தேன்விட்டு மெழுகதாக்கி, பன்றானமெழுகுபதம் தன்னிலாட்டிபதமுடனே மெழுகதனை யெடுத்துமைந்தா, நன்றானவீரத்துக்கங்கிபூட்டி நலமாகப்புடம் போடக் கட்டும்பாரு, அன்றானமெழுகதனை வைந்து பங்காக்கி அப்பனே வீரத்துக்கங்கிபூட்டே.

68

பூட்டியே யிப்படியேயைந்து தரமப்பாபுகழாகக்கலசத்தில்கலை செப்துநீட்டமுடன் மணல்மறைவிப்புடத்தைப்போட்டுநெடானவீர மதுகட்டும்பாரு, வாட்டமுடன் மேற்கவசம் தன்னைப்போக்கி வளமுடனே யைந்தரம்பூசியேதான் பூட்டமென்றபுடந்தனிலே போட்டாயானால் புகழானவீரமது கட்டும்பாரே.

69

கட்டானவீரமதுமணியெடுத்து கண்ணானகண்மணியேகருத்தாய்க்கேளு, மட்டானவுப்பதுவும் சேர்த்துப்பாரு மதிப்பானவெடியுப் புவளையலுப்பு தட்டானபாறையென்றவுப்புக்கட்டி தளராதகல்லுப்பு சமனாய்சேர்த்து வட்டானசட்டிதனில்போட்டுமைந்தா வளமுடனே திருகுகள் ளிப்பாலெழுத்தே.

70

ஊத்தயிலே பாலதுவுமிகவும்பொங்கி வுத்தமனேசுண்டமட்டும் யெரிப்பாயப்பா நாத்தமுள்ள கள்ளியதுபாலுஞ்சுண்டிநலம்பெறவே கட்டியல்லோ சுண்டிருக்கும், ஏத்தமுள்ளமேல்சட்டி கொண்டுமூடி யெழிலாகச்சீலையதுமிகவுஞ்செய்துபோத்தமுடன்வாலுக்கையிலடுப்பி லேத்திப் பொங்கமுடன் தானெரிப்பாய்சாமமெட்டே.

71

எட்டானசாமமது யெரிக்குப்போது யெண்மகனே வுப்பதுவும் வுக்கிக்கட்டும் மட்டானவுப்பதுவும்கட்டியல்லோ மார்க்கமுடன் பற்பமதுபோலேகானும், திட்டான வுப்பதுவும் பொடியதார்க்கித்தி நலானசட்டிதனில்பாதிபோட்டு, கட்டானவீரமதை நடுவில்வைத் துக்கருத்துடனேமற்றபொடி மேலேபோடே.

72

போடேதான் சட்டிகொண்டுமூடி பொங்கமுடன் தானெரிப் பாய்மூன்றுநாளும், நீடேதான் யெரித்தபின்பு யெடுத்துப்பாரு நெற்றிசுவன்தானெரித்த பற்பமாகும், வாடாத பற்பமது புகல்ப்போமோவளமையுள்ள பற்பமது பதனம்பண்ணு, தேடான செம்பெடுத்துப்பத்துக்கொன்று தெளிவுடனேதானுருக்கி கொடுத்திடாயே.

கொடுத்தவுடன் செம்பதுவழறலேகி குணமாகும் ரவிதானும் கட்டிப்போகும், தடுக்காமல் வெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்று சாங்கமுடன்றானுருக்கிக் கொடுத்துப்பாரு, படுமுன்னே வெளியது பழக்கம்பாருபாங்கானமாற்றதுவுமேழதாகும், தொடுகுறிபோல்நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம் தோராமல்தான்கொடுத்து வருக்கிடாயே. 74

உருக்குமுகந்தான்கொடுத்து வாரடித்துவுத்தமனே புடம்போடப்பழுப்புமாகி, தடுக்கென்ற பொன்னதுவும் தங்கமாகிதாரணியில் சித்தர்செய்யும் வேதையாகும், குருக்குமுதல் வண்கவிதவேதகாணும் கோடானகோடி முறையிதுநாலாகும், பருக்கலென்ற சிவப்பு நிறம்கவலைப்பா பாங்குபெறபற்பமதைபிசறியூதே. 75

ஊதையிலே மூசைக்குள் ளீட்டுமைந்தாவதுதியுடன்சில்லிட்டு சீலைசெய்து, தோதமுடன்குக்கைவத்து ஆதம்போது துப்புறவாய் சுன்னமது புகல்ப்போமோ, நீதமுடன் சுன்னமதையனு பானத்தில் நிலைமையுடன் வெண்ணெய்தனில் கொண்டுபாரு, சாதமுடன் மண் டலந்தான் கொண்டுவந்தால் சார்பாகும் மேகவகை போகுந்தானே.

போகுமே மேகவகையிருத்தொன்றும் பொல்லாதநீரிழிவுகூன் மச்சுலை, ஏகுமேநீர்சொரிப்பு நீர்ப்பணைப்பு யென்மகனே வாசனத்தின்கடுப்புதீரும், யாகமுடன்வனுபானந்தன்னிலிய பறக்குமடா நோயேது காந்தமேது, தாகமுடன் ஆஷ்ணங்கனெல்லாம் போகும் சதாகாலம் தேகமது குளிர்ச்சியாமே. 77

குளிருமேதேகமது கற்றாணுகும்குடிக்கெடுக்கும் சயரோகமகன் றுபேககும், நளிருடனேநரம்பு வவிசடலாம்விட்டு நடுங்கியேகானகத்தில் தானேபுக்கும், விளிருடனேகண்துலக்கமிகுதிகாட்டும் விரைவுடனேசுவாசமது கீழேநோக்கும், களியுடனேயிருமலதுசடலம்விட்டுகண்ணுமேயெப்போது மணுகாதாமே. 78

தாமேதான் தேகமதுகற்றாணுகும் தனியானவாதமது கீழ்நோக்காகும், காமேதான் சேத்துமங்கள் தொண்ணுற்றாகும் கடல்போகும்தப்பாதுகருதிப்பாரு, வேமேதான்பத்தியங்கள் வொன்றுமில்லை

வெகுகோடிகாலமதுதேகம்போகா, நாமேதான்காலாங்கி நாதர் பாத
மநான் வணங்கி போகரிஷிநவின்றவாமே. 79

வாறான நூல்பார்த்து கால்கள்பார்த்துவளப்பமுடனடிமுடியுந்
தானும்பார்த்து, கூறானகடைபார்த்துக்குறிப்பும்பார்த்து கோடான
கோடிமுறை தானும்பார்த்து, சீசுறானகைபாகஞ் செய்யாகந்தான்
செழிப்புடனேசெய்பவனேசித்தனுவான், நாராணபூவதுவில் மணஞ்
சேர்ந்தார்போல்நாட்டிலே செய்பவன்யோகியாமே. 80

லிங்கதாரசெந்தூரம்.

யோகமுடனின்னமொருமார்க்கம்பாரு, யொளிவீசும் தாரமு
டன்லிங்கத்தானும், சாகமுடன் வாணையுடதயிலத்தாலே சட்டமுட
ன்தாளகத்தைவரைத்துமைந்தா, பாகமுடன் லிங்கத்தின்மேலேபூசி
பக்குவமாய்ரவீதனிலகாயவைத்து, தாகமென்றமுலைப் பாலைச்சுறு
க்குதாக்கதகமையுடன் தான்கருகிவுதிருமாமே. 81

உதிர்ந்த தொருசரக்கதனை யெடுத்துமைந்தா ஓங்குபெறகல்வ
த்திலிட்டுமேதான், கதிர்ந்திடவே வாறுவகைசெயரீர்தன்னை கதிப்
புடனே தானரைப்பாய் நாலுசாமா, சதிருடனேபில்லைபது தட்டி
யேதான் சாங்கமுடன்ரவீதனில காயவைத்து, முதிராமல் ஓட்டி
லிட்டுச்சீலைசெய்து முசியாமற்புடம் போடச் சிவக்குந்தானே. 82

சிவப்பான செந்தூரம்யென்ன சொல்வேன் சிவசிவாவெள்ளி
செம்பில் பத்துக்கொன்று, நலமுடனேவொன்றுதள்ளி ஆதிப்போடு
நாதாக்கள் செய்யுமிது வேதைகாணும், தவமுடைய ஞானிகட்கு
பெட்டுகாணும் தப்பாது லோபிகட்கு வாய்க்காதப்பா, பவரீக்கி
யிருப்பவர்க்கு யிரந்தபாகம் பலிக்குமே தப்பாதுபண்புளோர்க்கே.

லோகமாரணம் கூட்டுமுறைகொந்தம்

பண்பான காலாங்கிபாதந்தொட்டுப் பாடுகிறேன் மாணுக்கள்
பிழைக்கவென்று, நண்பான தங்கமது களஞ்சிபத்தேயாகும் நலமா
னசெம்பதுவும்களஞ்சிரண்டு, திண்பானவெள்ளியது களஞ்சிரண்டு
திறமுடனேநாகமது களஞ்சிகாலு, வண்பானவங்கமது குன்றியிர
ண்டு வாகாகத்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரே. 84

எடுக்கையிலேமாற்றதுவு மெட்டதாகும் யென்மக்காள்லோகத்
துவாதிமாக்கள், சடுக்கமென்னும் பத்தியிலுலறியமாட்டார் சட்ட
முடன்வரைதீர்த்து வார்த்தைசொல்வார், துடுக்கான வேதைமுகம்
காணமாட்டார் துறைமுகங்காணுமல்வெருமையாவர், படுக்காளியு
டன் கூடிபதமுங்கெட்டுப் பாரினிலேயலைவார்கள் தாங்கள்தாமே.

நாய்போலவலைவார்கள் சண்டிமாண்பர் நாதாக்கள்கைமற்பு
வொன்றங்காணார், பேய்போன்றபேயரல்லோவினையக்கட்டுப் பிசு
ன்றிகெட்டவர்கள் கோடாகோடி, தாய்போலபஞ்சலோகந்தானிருக்
கச்சதாசாலம் சீவனத்துக் குறைவுண்டாமோ, மாய்கையென்னுங்
கதை நீக்கி மைந்தாபாரில் மன்னவன்போல் வாழுவது சித்தனாமே.

சித்தனமின்ன மொருமார்க்கங்கேளு சீர்பெறவேசெம்பதுவு
வொன்றேயாகும். புத்தியுள்ளசிஷ்யாபிகுலவேண்டாம் புகழானவெ
ள்ளியது மூன்றேயாகும், புத்தமுள்ளதங்கமது வாரேயாகும் சூட்ச
முள்ள வெண்காரம்குன்றிரண்டு, மொத்தமுடன்குக்கையிலிட்டுத்தா
னுருக்கிமோசங்கள் வாராமல் சாய்த்திடாயே.

87

சாய்க்கவே பொன்னதுவுமெட்டதாகும்சரியான நிறையுடனே
ஆட்டங்காணும், ஏய்க்காதுபுடத்துக்குவுறுதிதங்கப் பெவராலுமிடை
பாகங்காணமாட்டார், மாய்க்கவேநாதாக்கள் கூட்டுபாகம் நாமல்லோ
மானிடர்க்குபட்சம்வைத்தேன், காய்க்கவேபொன்வேண்டுமானால்
பாகருத்துடனேயிப்படியே செய்துபாரே.

88

பாரப்பா கூட்டுமுறையின்னங்கேளு பாளமென்றதங்கமதுநா
லேகாலாம், சீரப்பாசத்தமுள செம்புதானும் சிறப்புடனேவொன்ற
றையுமரிக்கலாகும், கூறப்பாவெள்ளியது வரிக்கால்முக்கால் குறை
யாமலிடைபாகங்குணமாய்க்கொண்டு, வாரப்பா நாகமது குன்றிர
ண்டு வளமுடனே தானுருக்கியெடுத்துக் கொள்ளே.

89

கொள்ளவே மாற்றதுமெட்டறையுமாகும் கோளாறுநீங்கியல்
லோமாற்றுகாணும், எள்ளளவும் பிசுகின்றிபுடத்தக்கேகா யெழிலா
னபொன்னதுவும் பசுமைமெத்த, தள்ளவே வேண்டாங்கா னிரந்த
பாகம்தாரணியில்கிடைப்பதுவுமரிதேயாகும், உள்ளபடிசொன்னே
மேகாலாங்கிதம்மை வறுதிபுடன் நான்வணங்கிவுரைத்தேன் தானே.

தானுனபஞ்சகர்த்தாளாங்கூத்து தாணியிலின்னமுண்டுசாற்
றக்கேளு, பாரானபசுதங்கம் வாரேகாலாம் பாங்கான செம்பதுவு
மொன்றேமுக்கால், தேனுவெள்ளியது வரைக்காலாகும் தெளிவா
னநாகமது குன்றிமூன்று, மாணசசரக்கெல்லாம்வொன்றாய்க்கூட்டி
மாசிபெறகுக்கையிட்டு வருக்கிடயே.

91

உருக்கியபின் றுனெடுத்து வுடைத்துப்பாருவுத்தமனேபொன்
னதுவோமாற்றியெட்டு, பெருக்கமுள்ளவேலைக்கு நயமுமாகும்பொ

ன்காகமிதற்கீடு புகலப்போமோ, செருக்குடைய பித்தங்கம் பசுமையாகும்ஜெகதலத்தில் நாதாக்கள் செய்யும்வேதை, திருகனுடன்கைமறைப்புமெத்தவேண்டும் தேசத்தில்கிட்டாதுயோகிக்காமே. 92

யோகியென்றால் சமுசாரிக்காகும் வதை யொருவரால்வுள்ளானிகழல்காணார்கள், தேவியுடன்றானிருந்துவாழும்வித்தைதேசத்தில் கிட்டாதுகர்மிகட்டு. ஆவியுடன்காமது வழிந்திட்டாலும் அப்பனையொருவருக்கும் விள்ளவேண்டாம், தேவிகளோமெத்தவுண்டு படுக்காளியப்பட்டசமுடன்செசிப்பார் தூரத்தள்ளே. 93

தள்ளுவது பூதலத்தில் மெத்தநன்று தருமவான் கிடைப்பதுவுமரிதேயாகும், உள்ளபடிவின்னமொருமார்க்கம்பாரு வற்பனத்தை யாராய்ந்துவுருக்கித்தீரு, சள்ளையென்றுவிடுகாதே மைந்தாபாரு சாத்திரமும்பொய்யாது மெய்யேயாகு, கள்ளயின்றிசெம்பதுவுமிரண்டேகாலாம் கருவான வெள்ளியதுவரைநாலாமே. 94

நாலானவெள்ளியது நாலரையுமாகும் நலமான செம்பொன்னுமிரண்டேகாலாம், கோலானநாகமதுவொன்றேகாலாம்புறிப்புடனே குகையிலிட்டுவருத்தித்தீரு, பாலானவெள்ளியது பசுமையாகிபழப்புடனேபொன்னதுவு மாற்றேழாகும், சூலானவாநமது வுள்ளேரிற் கும் சூட்சமுடன்வாரகுத்துப் புடத்தைப்போடே. 95

போட்டதுவும் பொன்னதுவுமி சுதியாகி பொங்கமுடன்மாற்று யர்வுகாணும்பாரு, நீட்டமுடனின்னமொரு கருமானங்கேள் நெடிதானதங்கமது நாலேகாலாம், வாட்டமுடன் செம்பதுவுமொன்றே காலாம்வளமான நாகமது முக்காணியாகும், தேட்டமுடன் வெள்ளியதுவரிச்சால்காலாய் தெளிவானவங்கமது குன்றியாமே. 96

குன்றியுடன் தானிடுத்து வொன்றாய்ச்சோத்துக்குறிப்புடனே குகையிலிட்டு வுருக்கிப்பாரு, கண்ணுணமாற்றதுவு மெட்டேயாகும் தாக்கானபொன்னதுவும் நயப்புமாகும், மன்றான பொன்னதுவை வாரடித்துப்பக்குவமாய்ப் புடம்போட பசுமைகாணும், வென்றானசித்தர் முனிரிஷிகன்பாகம் மேதினியிலதீதமென்ற வித்தைதானே. 97

தானென்ற வித்தையிதுயின்னஞ்சொல்வேன்சதாசிவமுமுமையவட்குச் சொன்னபாகம், வேனென்றதங்கமது வரிக்கால்ரண்டு வெள்ளப்பான செம்பதுவும்க்காலாகும், காமென்றகட்டியதோர் நாகம் கால்தான் கருவானவெள்ளியது வொன்றேபாதி, யாமென்ற வெண்காரம் குன்றிகாணும் பாகமுடன்குகையிலிட்டு வுருக்கிடாயே. 98

ஆனபின்புபொன்னது மச்சங்கொண்டு அன்புடனே வாரடித் துப்புடத்தைப்போடு, பானமென்றபொன்னதுவு மாற்றுகாணும்பா ங்கானவேதையிது சித்தர்வேதை, கானமென்றகருமானமின்னமொ ன்று கருத்துடனேசொல்கிதேன் மைந்தாகேளு, வாணமென்றதங்க மதுவொன்றுகூட்டி வளமாகசெம்பதுவுங் காலுகூட்டே. 99

கூட்டியேவெள்ளியது வரிக்காலாகும் குணமானநாகமது வரிக் காலாகும், வாட்டமுடன்தானுநுக்கி யெடுத்துப்பாரு வளமுடனே மாற்றதுவுமொன்பதாகும் நீட்டமுடன் வாரடித்துப் புடத்தைப் போடு ஷெடிதாகமாற்றதுவுமேழதாகும், தேட்டமுடன்சித்தர்களாம் செய்யும்வேதை தேசத்தில் சிவயோகிக்காணுவானே. 100

அப்பேர்க்குசெந்தூரம்

காலுவான்கருவாளிகான்பான்பாரு காகினியில்புத்தியுள்ளான் விதியுள்ளோர்க்கும், மாணவேயின்னமொருமாற்கம்பாரு மகத்தான செந்தூரம்மகிமையப்பா, ஊணவேகிருஷ்ணபிரோகம்காணும் வுத்தம னேசேரதுவுமநாலதாகும், காணுவெண்ணையது செய்துகொண்டு க ருவாகமையின்மதை யெடுத்துக்கொள்ளே, 101

கொள்ளவேநீதமதுசேர்தான்ரண்டு கூரானவெடியுப்பு சேர்தா ன்பாதி, வில்லவேகெந்தியது சேர்தான்காலாம் வீரனவயச்சத்துசே ர்தான்காலாம், துள்ளவேமுன்றையுந்தான் வொக்கக்கூட்டி தோரா மல் குழிக்கல்லில்போடுமைந்தா, அள்ளவேளருக்கன்பால்விட்டரை த்து அப்பனே பில்லையதுதட்டிடாயே 102

தட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து சாங்குமுடன் ஒட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து, மட்டமென்ற கெசபுடமேபோட்டுமல்லோமார்க்கமுட னாற்றிட்டு யெடுத்துப்பாரு, திட்டமுள்ளசெந்தூரம் கறுப்பாய் கா ணும் திருப்பியியிப்படியே பத்துமுறையோடு, வட்டமுடன் செந் தூரம் கரியோடாகு மார்க்கமுடன் சிவப்பதற்குமின்னம்பாரே.

பாரேதான்செந்தூரம்சிவப்பதற்கு பாசமுடனாவகைசெயரீர் தன்னால், நேரேதான்காரமதுயெட்டுசாமம் நேர்ப்புடனேதானரைப் பாய்வெண்ணெய்போலே, வேரேதான்பில்லையது தட்டிமைந்தா விப ரமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து, சீரேதான்வோட்டிலிட்டு சிலைசெ ய்து சிறப்பாகப்புடம்போடச் சிவக்குந்தானே. 104

தானுனசெந்தூரம்நூறுபுடமாகும் தாக்கானவருணேதம் சொல்லப்போமோ, வேனுனசெந்தூரம் சத்துக்கொன்று விபரமுடன் தங்கமதுவொன்றசேர்த்து, காளுளவாறுவகை செயநீர்தன்னால் கருத்துடனேபிலைதட்டிக்காயவைத்து, மாணுகோழியென்ற புடந்தான்போடு மாசற்றசெந்தூரம் புகலொண்ணுதே. 105

புகலவேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு பொங்கமுடன்வெள்ளி செம்பில்பத்துக்கொன்று, நிகலவேதானுருக்குருவொன்றியரிபையானமாற்றதுவுமெட்டதாகும், அகலவேராலுக்கு வொன்றுதங்கம் அப்பேருகட்டுமுறைதன்னில்சேர்த்து, தகலவேதானுருக்கி யெடுத்துப்பாருதகைமையுடன் மாற்றதுவுமிகுதியாமே. 106

ஆமேதான்செந்தூரஞ் சோதித்துப்பார் அப்பனேபச்சைமண்பாண்டந்தன்னில், தாமேதான்சலம்விட்டு துவாரஞ்செய்து சட்டமுடனசெந்தூரம் குன்றிதானும், போமேதான்போட்டவுடன்பாண்டம்தூக்கு போக்கானதுவாரங்களடைத்துகாணும், நாமேதான்சொன்னபடிவரைதப்பாது நலமுள்ளசெந்தூரமதீதம்பாரே. 107

அதிதமாஞ்செந்தூரங்குன்றியுண்ணு அப்பனேமேகவகையிருபதம்போம், கதிதமென்றமதுமேக மொழிந்துபோகும் கடல்போகும் நீழிவுசுண்ணுதோடும், சதிதமென்ற செந்தூரமனுபானங்கள் சாற்று கின்றவல்லாரைச்சூரணந்தான், பதிதமென்றவாவாரைச் சூரணந்தான் பட்சமுடனனுபான முண்ணுவிரே. 108

உண்ணயிலேதேனாகும் நெய்யுமாகு முத்தமனே பசுவெண்ணை தானுமாகும், நண்ணயிலேகிரதங்கள் லேகியங்கள் நலமானசூரணங்களனுபானந்தான், கொண்ணையுடன்யூவதுவுங் கிஷாயந்தன்னில் புகட்டல்வமேகங்கள்போகும்பாரு, திண்ணையிலேகியாமுவகை தன்னிலிய தெறிக்குமடாமேகவகை திண்ணந்தானே. 109

திண்ணமுடன்காயமது யிறுக்காட்டும் திரிந்தாலும்சுவாசமது மேல்நோக்காது, வண்ணமுடன்சதாகாலர் தேகம்கற்றான் வளமையுடன் யெப்போதும்வாழலாகும், அண்ணலெனும் பராபத்தையனு கவேண்டும் யனுகாட்டால் காயுமில்லபூவுமில்லை, சுண்ணமுடன் காலாங்கிதனைவணங்கி தாழ்மையுடன்பாடிவைத்தேன்பண்பாய்த்தானே

பண்பானகாண்டமது யென்னசொல்வேன்பாரினிலே நாதாக் கன்செய்யும்வேதை, கண்பானகர்மிக்குவாய்க்குமோசொல் கசடற்ற

மாண்பருக்கு வாய்க்குமல்லால், திண்பானவிதியாளி கருவாளியான
ல் திறமுடளையறிந்துகொள்வான் புண்ணியவானும், நண்பரன்போ
கரிவிசொன்னமாற்கம் நாட்டிலேயாசேனுஞ் சொல்லார்தாமே.

தாம்பரசெந்தூரம்.

சொல்லவேதாம்பூரவேதை சொல்வேன் சுத்தமுடன்தாம்பூரத்
துட்டுகாணும், வெல்லவேசோறுதான் ரண்டதாசும் வெளியானகெ
ந்தகமும்நாலதாசும், கொல்லவேதாளாக்கி யெடுத்துமைந்தா கோ
ளாறுநேராமல் சொல்லக்கேளு, புல்லவேதளவாயஞ் சட்டிதன்னில்
பொங்கமுடன்கெந்தகத்தைக் கீழேபோடே, 112

போடவேகெந்தகத்தைப்பாதிபோடு போக்கான கெந்தகத்தின்
மேலேயப்பா, நாடவேவதின்மேலே துட்டைவைத்து நலமாகமேலும்
ந்தகெந்தியோடு, கூடவேமேல்சட்டிகொண்டுமூடி குமுறவேசீலையது
வலுவாய்ச்செய்து, பாடவேவாலுகைப்பா மடுப்பிலப்பா பாங்குபெற
த்தானெரிப்பாய்சாமமெட்டே. 113

எட்டானசாமமது யெரிக்குன்போது யென்மகனேதாம்பரமும்
வெட்டையாகி, கட்டானவெட்டையது தொட்டியாகிகடுங்காரச்செ
ம்பினது தொட்டியாச்சு, முட்டாளாயிருக்காமல் மைந்தாகேளு மு
யலவேதாம்பரத்தை யெடுத்துமைந்தா, திட்டமுடன் கல்வந்திலி
டுமைந்தாதிறமுடனே பொடியதுவாம் நொறுக்கிடாயே. 114

நொறுக்கியேகுதமது சமனாய்ச்சேர்த்து நோக்கமுடன்ருனரை
ப்பாய்சாமம்நாலு, பறுகவேமைபோவே யரைப்பாயப்பா பாவகனே
வில்லைத்தட்டிக்காயவைத்து, திறகமுடன்வகலிலிட்டிசீலையதுசிறப்
புடனேகுழிதோண்டி மணலைக்கொட்டி, பறுகமுடன்நடுமத்தி வகலை
வைத்துப் பாங்குடனே மேலுமந்தமணலைக்கொட்டே. 115

கொட்டவேதீழூட்டிபுடத்தைப்போடு பொலிவாகயெருவதுதா
ன்முப்பதாசும், சட்டமுடன்தியாறியெடுத்துப்பாரு சாங்கமுடன்க
ளங்குபோலிருக்கும்பாரு, கட்டமுடனிப்படியே பழச்சாறிட்டுக்க
துமையுடன்தானரைப்பாய் நாலுசாமம், வட்டமுடன் முன்சொன்
னமார்க்கம்பாரு வகையுடனே யப்படியே பத்துபுடம்போடே.

பத்தானபுடமதுவும் தீர்த்தபின்பு பாகமுடன்செந்தியதுகளுஞ்
சிரண்டு, புத்தானரசஞ்சேர்ந்த தாம்பரத்திலூட்டியேதானரைப்பா
ய்பழச்சாற்றாலே, முத்தமுடன் ருனரைப்பாய் நாலுசாமம் முக்கிய

மாய்பில்லைத்தடிசாயவைத்து, சித்தமுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து
சீர்பெறவேவோட்டிலிட்டு சிலவழமுடே.

117

மூடவேவெளிப்புடமாய்போடுமைந்த முகிழவேவாட்டியதுபத்
ததாகும், சாடவேதீமுட்டி புடத்தைப்போடு காற்றில்லாவிடந்தனி
லேபோடவேண்டும், காடவேதீயாறி யெடுத்துமைந்தாசாங்கமுடன்
பின்னுமந்தபாகம்போல, கூடவேகெந்திவைத்தான் களஞ்சிரண்டு
கூசாமலதான்போட்டு அரைத்திடாயே.

118

அரைக்கையிலே பழச்சாற்றலரைக்கவேண்டும் அப்பனேநாற்
சாமரைக்கவேண்டும், குறையாமல் முன்போலப் புடத்தைப்போடு
குடிலமுடன்புடமதுவும் வன்பதாகும், நிறையானநிறமதுவு மங்கிரு
ந்தால் நினைவாகவின்னமொரு வொன்பதப்பா கறைக்காணப் பாகம
துபிச்சுகிடாமல் கண்டிதமாய்ப்புடம்போடச் சிவக்குந்தானே.

119

தானைசெந்தாரம்பதனம்பண்ணு தகமைபெற வெள்ளிதனில்
பத்துக்கொன்று, கோனாகுருவருளால் வணங்கியேதான் கொற்ற
வனேதானுருக்கிருவொன்றிய, தேனாகருபோலயிருகும்பாருசெ
ம்மையாம் வோட்டிலிட்டுவூதிப்போடு, பாணைமாற்றதுவு மெட்ட
தாகும் பான்மையுடன் பாடிவைத்தேன் போகத்தாமே.

120

போகருடவாக்கதுவும் பொய்யாதப்பா பூதலத்தில் வாதிக்களோ
காணப்போறார், சாகமுடனிம்மருந்து வியாதிபோக சாங்கமுடன் ச
தாருபவியாதிக்கெல்லாம், பாகமுடனனுபானம் கொண்டபோது ப
றக்குமடாவியாதியெல்லாம் பண்பாய்த்தானும், வாகமுடன்தேகமது
கற்றானாகும் வல்லவூடமிறுகியது மேனியாமே.

421

மேனியாம்காந்தியது மிகவேமின்னும் மிக்கானரைதிரையு மற்
றுப்போகும், கானிமையாய் கண்ணிரண்டு குவிர்த்துகானும் கடுங்
கானைக்கொப்பானசூரவாய், பானிமையாம்பருவமது சதாகாலந்
தான் பாவிக்குமெப்போறுமாயுருண்டாகும், கானிமையாய் காலாந்
கிராய்ப்பாதம் நண்ணியேசாற்றலுற்றேன் நவிலக்கேளே.

122

கேளேதான்யோகமுறை நடத்தவேண்டும் கெடிய னஸ்தூலத்
தைநிறுத்தவேண்டும், வீளேதான்போகாமல் வாசிபாரு வீண்காலம்
போனாலேயோகம்பாழாம், தாளேதான் சிதாபாசம் நண்ணவேண்டும்
சதாகாலம்சிற்றபத்தைப் பற்றவேண்டும், ஆளேதான் மனோன்மணி
பைப்பணியவேண்டும் சூத்தானைப்பூசித்தால் வாழலாமே.

123

தாம்பரசெந்தூரம்.

வாழலாயின்னமொரு கருமானங்கேள் வகையுடனேநாதாக்கள்
கைமறப்பு, நீழலாமெத்தவுண்டுநேர்மைபாரு நிலையானவாதயித்தை
சூதுமல்ல, வாழலாம்வெகுசேத்தர்வேதை மாண்பரோ வெரு
போதுளவுசொல்வார், தாழலாம்பலனுலுபார்த்திட்டாலும் தாரணி
யில்யெனைப்போலபகாரன்றே, 124

அன்றான சாஸ்திரங்கள் யானும்பார்த்தேன் அடிமைப்போல்
சொன்னவர்களாருமில்லை, குன்றனபாவதம்போல் பாடிவைத்தார்
கோடானகோடிநூலனைகமுண்டு, தான்றானுலெல்லா மரைப்பே
யார்கும் தகைமையுடன்காண்பதுவு மெளிதீதயாகும், பன்றானமானி
டர்கள் சட்டுகெட்டுப் பாரிலேமாண்டவர்கள் கோடிதாமே. 125

கோடியாந்தாம்பரத்தின் துட்டேயப்பா கோளாறுவாராமல் சு
த்தித்தேதான், வாடியேதிரியாதேமகிபாகேளு வணக்கமுடன்தாம்ப
ரந்தான்சேர்தாநாலு, கூடியேதாளகமும் சோதானெட்டு குணமுட
னேபொடியாக்கிசெப்பக்கேளு, நாடியேதளவாயாஞ் சட்டிதன்னில்
நாதாக்கள்சொன்னபடி நாட்டிடாயே 126

நாட்டவென்றால் சட்டியிலேதாரம்பாதி நலமுடனேகீழ்போட்
டுநவில்லக்கேளு, வாட்டமுடன்துட்டுநடு மையம்வைத்து வகையுட
னேமேலுமந்தப்பொடியைப்போட்டு, தேட்டமுடன்மேற்பட்டகொ
ண்டுமூடி தெளிவுடனேசீலையது வலுவாய்செய்து, காட்டமென்றவா
லுக்கையிலடுப்பிலேறிக் கனமுடனே யெண்சாவமெரித்திடாயே.

எரிக்கையிலேதுட்டதுதான்கடங்கமாகி யெழிலானவெட்டை
யதுபோலாம்பாரு, நெருக்கமுடன்களங்குதனை யெடுத்துக்கொண்டு
நெடிதானங்குக்குநோரகூதம், பருக்கமுடன்றன்சேர்த்துப் பகரக்
கேளும் பாகம்போல்பழச்சாறுவிட்டுமைந்தா, செருக்கமுடன் குழி
யம்மிதன்னிலிட்டுச் சிதராமல்தானரைப்பாய் சாமமெட்டே. 128

எட்டாளசாமமதுயரைக்கும்போது யெழிலான வெட்டைபோ
லாகும்பாரு, கட்டானதாம்பரத்தைப் பில்லைத்து கருவாகாவிதனி
லேகாயவைத்து, துட்டானதாம்பரத்தின் பில்லைதன்னைத் துறையுட
னே வகல்தனிலேயிட்டுமைந்தா, சட்டமுடன் குழிதனிலேமணலைக்
கொட்டி சாங்கமுடன்குழிநடுவில் பில்லைவையே. 129

வைக்கவேமேலுமந்த மணலைக்கொட்டி வளமாகத் தீழுட்டிபுட
த்தைப்போடு, மெய்யக்கவேகோழியென்ற புடத்தைப்போடு மேன்

மைபெறத்தானெடுத்துப்பின் னுங்கேளு, சைக்கவேபத்துமுறை யிப் படியேபோடு சார்பாகச்செந்தூரங் கறுப்புகாணும், மொய்க்கவேசெ ந்தூரமெடுத்துக்கொண்டு மொழிபெறவே தாரமதுகளுஞ்சிரண்டே.

ரண்டானதாரமுடன் களங்குசேர்த்து நெடிதானபழச்சாறுயி ட்டுமைந்தா, திண்டானநார்சாம மரைத்தபோது திறமான மயினம் போலாகும்பாரு, உண்டானபில்லையது வகுவாச்செய்து வுத்தமனே ரவிதனிலேகாபவைத்து, கண்டானவகலிலிட்டுச்சீலைசெய்து கனமு டனேபத்தெருவில்புடத்தைம்போடே.

131

போடவேசெந்தூரமேகவர்னம் பொங்கமுடன் ருனெடுத்துப் பார்க்கும்போது, நீடவேசெந்தூரந்தானெடுத்து நீட்சியுடஸ்பின்னு மரிதாரங்கூட்டு, கூடவேதான்போட்டுப்பொடித்துமைந்தா குணமு டனேதானரைப்பாய்பழச்சாற்றாலே, வாடவேதானரைத்துப் பில்லை தட்டி வளமுடனேரவிதனிலே காயப்போடே.

132

காயந்தபின்புமருந்தனைப் புடமேபோடுக் கருமாகயிப்படியே வைந்துபத்துபோடு, சாயந்ததொரு கைபாகம்செய்பாகந்தான் தட் டாமல்போட்டுமரச்சிவப்புகாணும், மாந்ததொருதாம்பரந்தான் சிவ க்காவிட்டால் மறவாமல்பின்னுமஞ்சி பத்தேபோடு, தேய்ந்துமேசெ ந்தூரசென்னசொல்வேன் தேசத்தில்கிட்டாது சிவயோகிக்கே.

யோகமென்றால்பாகமெதை மறவாமற்றான் யொளிவாகப்புடந் தோறும்தாரம் காலாம், பாகமுடன் களஞ்சிரண்டு போட்டரைத்துக் கருவாகப்புடம்போடச்செந்தூரிக்கும், சாகமுடன் செந்தூர மென் னசொல்?வன் சட்டமுடன்வெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று, தேக முடன் தானுருக்கிருவொன்றிய வீரானசெந்தூரம் வேதையாமே.

வேதையாம்மார்க்கமதுயெட்டும்பாரு வேகமுடன் செந்தூரம் தேனிலுண்ண, பாதையாங்குரணங்கள்லேகியங்கள் பலமானகிரதங் வெண்ணை தன்னில், தாதையாந்தானருந்தவியாதிரும்பம் சண்ணுமே தாம்பரத்தின் செந்தூரத்தில், பேதையாந்தேகமது கற்றாணுகும் பொங்கமுடனிப் மருந்துகுருவாமே.

135

குருவானமருந்தனைப் பதனம்பண்ணு குவலயத்தில்குஷ்டமு தல்லோகிக்கப்பா, திருவானமருந்தனை தின்றுவப்பா திறமுடனேம ண்டலந்தான்கொண்டபோது, பருவானதேகடா கற்றாணுகிபாரினி லேவெகுக்கோடி காலம்வாழ்வாய், தருவானகாலரிஷி சித்தன்போல தாரணியில்நீயுமொரு சித்தனுமே

136

சித்தானசித்தர்முனிசெய்யும்வேதை தேசத்திலோரோனுஞ் செய்யமாட்டார், பத்தியுடன்காலாங்கி நாயர்பாதம் பட்சம்வைத்துவடியேனுமுகளுக்காயமுத்திபெற யடிவணங்கிசுவாமிதன்னை முடிவணங்கியிந்நூலைவெளியிலிட்டேன், புத்திவானுயிருந்தால் பெல்லாஞ் சித்தி பூதலத்தில்முழுமக்களறியார்தாமே. 137

தாமானசாத்திரங்கள் மிகவுஞ்சொல்லி தாரணியில் பித்தனைப் போல்பினத்திக்கொண்டு, பேமானியாகவல்லோதிரிந்துகொண்டு பேரானசாத்திரங்கள் பொய்யுமாக்கி, சாமானியவான்போல வாதுபேசி சதாநாலம்போனியிடவாசையாலே, சாமானியசைதன்னியவாசையாலேகடைகெட்டு இடைகெட்டு கலங்கினாரே. 138

கலங்கியேபேடிபோல் நாமங்கொண்டுகதிதனக்குபிடைபூறுசெய்துகொண்டு, மலங்கியேதுப்புரவாயெல்லாந்தோற்று மானிலத்தில் மதிப்பற்றமானங்கெட்டு, தவங்கெட்டுபதிக்கெட்டுபலமுங்கெட்டுதாறுமாறாகவேகஞ்சாகொண்டு, புலம்பியேமதுபானமிகுதியாகி பூதலத்தில் கெட்டலைந்தார்கோடிதாமே. 139

கோடியாமிருந்தவரைசானுமப்பா பூதலத்தில்குளிகைகொண்டு பறக்கும்போது, வாடியேயிருந்தவரை கண்டேன்கோடி வாய்பிறப்பைக்கண்டறிந்தேன் லக்கோயில்லை, நாடியேகாலாங்கிநாயர்பாதம்நாந்தொழுதுபாடிவிட்டேன் பறைப்பையெல்லாம், தேடியேயலையாமல்மாணிகேளுதேசத்தில்சித்தனைப்போல் வாழ்குவாய். 140

நாகவெள்ளி.

வாழ்கவேநாகமதுசேரைவாங்கி நலம்பெற்றவேயிலுப்பை நெய்யில்சுத்திசெய்து, மூழ்கவேகண்ணாடிக்கல்லினாலே முயலவேதானரைத்துக்கங்கிபூட்டி, தாழ்கவேகோழியென்றபுடந்தானப்பா தப்பாது மூயைக்குள்நாகம்வைத்து ஏழ்கவேபொடிதனையே தூவிமைந்தா பெழிலாகவருக்குபோல் சிலைசெய்யே. 141

செய்யவேசிலையதுகாய்ந்தபின்பு செப்பினேன்கோழியென்ற புடந்தானப்பா, பையவேபோட்டபின்பு யெடுத்துப்பாருபாங்கானநாகமதுமஞ்சளேகி, மெய்யவேகண்ணதுவு மிகவொடுங்கி மிக்கானநாகமதுவெளுமையாகும், பெய்யவேயிப்படியே பத்துமுறைபோடு பேருனவெள்ளியதுபேசலாமே. 142

பேசலாம்சுக்கானின் கல்லையப்பா பெருமையுடன் சேரதுவும் தானெடுத்து, நாசமுளநாறுவகை செயரீர்தன்னால் நலம்பெருகேத

னரைப்பாய்நாலுசாமம், பாசமுடன் பில்லைகட்டிக்காயவைத்து பாகமுடன் வாட்டிலிட்டுசேசெய்து, நேசமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து நிதமுடனேகெசுபுடத்தில் போட்டிடாயே: 143

போடவேபற்பமதுயென்னசொல்வேன் பொலிலானதவளமது நிறம்போலாகும், கூடவேநாகத்துக்கங்கிபூட்டி குமுறவேமுசையில் கீழ்மேலிட்டு, வேடவேகுழிவெட்டிப்புடத்தைப்போடு தெளிவாகும் நாகமது தெளிமையாகும், நாடவேபற்றுமுறைப்படியேபோடு நலமானதுயானுக்கொப்பதாமே. 144

ஒப்பரனவெள்ளியதுபத்துக்கொன்று ஒங்குபெற சுயவெள்ளி கூட்டியாடு, செப்பானபாத்திரங்களிதற்கீடல்ல சேனவிதவாபரண மிதலாகும், உப்பானகாய்ப்புக்குவெளுமைகாட்டும் ஒகோகோ நா தாக்களத்திதத்தை, மெய்யானசாஸ்திரங்கள் வுளவுபார்த்து மேன்மையுடன்பாடிவைத்தேன் பண்பாய்தானே. 145

தானானசாத்திரத்தில்வனைகம்பேர்சுள் சட்டமுடன் பாவைத் தார்வேண்டுமாற்கம், வேனானவெகுநூலில் வெள்ளி சொன்னார்வெளி யாகச்சொல்லைவில்லை யிந்தபாகம், பாணனகாலாங்கி தனைவணங்கிப் பாடினேன்சத்தகாண்டம் பண்பதாக, கோணனகுருவருளால்வடியே ன்தானும் குவலயத்தில் யிரைத்துவிட்டேன் மாந்தற்காமே. 146

ஆமேதானின்னமொருகருமானங்கேள் அப்பனேவெள்ளி என் நகாடிசுசாரம், தாமேதான் துலாமதுவுமொன்றேயாகும்சார்பானவே ங்கையுட்பாலாலாட்டி, வேமேதான் சாமமதுவரைத்துமேதான்விரு ப்பமுடன்பில்லைதட்டிக் காயவைத்து, நாமேதான்சொன்னபடி வக லில்லைத்து நலம்பெறவேசிலையது வலுவாய்ப்பண்ணே. 147

பண்ணியே கோழியென்றபுடத்தைப்போடு பாகமுடன்பற்பம துபகாப்போமோ, வண்ணமுடன் பற்பத்தைவெள்ளியத்தில்வாகாக கொடுத்திடவேநீரைவாங்கும், திண்ணமுடன்பத்துக்குவொன்றுதா க்குதிரமானவெள்ளியம் நீரைவாங்கு, வண்ணமுள்ள வெள்ளியது சொல்லப்போமே வளமையுடன்நாதாக்கள் கூத்துதானே. 148

கூத்தானகைபாகம்செய்பாகந்தான் குவலயத்தில் கோடியுண்டு யார்தான்காண்பார், மத்தானசாத்திரத்திலம்மைத்துவைத்தார்மார்க் கமுடநடியேனுந்தாள்பணிந்து,வேத்தாநகாலாங்கி நாயர்பாதம்விருப் பமுடன்போற்றியல்லோ தொழுதேன்யானும், நேர்த்தியுடன் பாடி வைத்தேன்போகர்யானும்நேர்மையுடன்மாணுக்கள்பிழைக்கத்தாசே.

தானுனமுனிவர்களில் சித்தர்தாமும் தயவாகப்பாடிவைத்தார் வெகுநூலப்பா, கோனானகமலரிஷிகள் தானும் கொட்டினர்கோடி முறை என்னைப்போல, தேனானசாத்திரத்திலெய்னைப்போல தெளிவாகச்சொல்லவில்லை யாரும்பா, வானுனயென்னுலில் ஒன்றும்பொய்யா வளமையுடன்போகரிஷிவண்மைபாரே. 150

வண்மையாய்போகரிஷி மாற்கம்பாரு வாகாததன்னுனடயநூல் கள்யாவும், உண்மையாச்சித்தருக்கும்ரிஷிகளுக்கும் ஒருபோதும் பொய்யாது மெய்யேயாகும், தண்மையாப்பாடிவைத்தேன் சத்த காண்டம் சதாகாலமானிடற்குவுறுதிநூலாம், தண்மையாய்குரு நூலாமேழாயிரந்தான் திரமாகவாய்த்ததுவேசினத்தாற்கே. 151

சீனமென்றால் தேசமதுபுதுமைமெத்தசிற்பான நூல்களெல்லாமங்கேயுண்டு, வானமுடன்தானிருக்குமதிசயங்கள் வாகான பூலோகமர்மமெல்லாம், ஞானமுடன்பாடிவைத்தார் கமல்தாமுமா நிலத்தில்பாடி வைத்தார்கோடாகோடி, தாளமதுயிருக்குமிடப்பா முங் கண்டோம்தராதலத்தில் லேமைபோலேகாண்பாருண்டோ.

போகர்வானத்துமீன்

உண்டானவெள்ளியதுபோக்குச்சொல்வேன் ஒகோகோநாதாக் கள் பரிசுவேதை, பண்டானவெள்வங்கம்சேர்தானென்று பாள மென்றசுக்கான்நல்லச்சன்னம்போடு, திண்டானகாடியென்ற சுண்ணம்போடு திறமாகாததானுருக்கியெடுத்துப்பாரு வண்டானவெள் வங்கம்ரீரை வாங்கி வாகான வெட்டையதுவாகும்பாரே. 153

வெட்டையாங்குதமதுவொக்கச்சேர்த்துவெடியுப்புசண்ணமது நாலாய்ச்சேர்த்து, சட்டமுடன்தானுருக்கிஎடுத்துப்பாரு கசடற்ற துய்யானும்வெள்ளியப்பா, மட்டமென்றவெள்ளியதுலக்கச்சேர்த்து மதிப்புடனே சரியெடையாய்சேர்த்துப்பாரு, திட்டமுள்ளுரபாய் க்குசரியதாகும் திறமானவெள்ளியதுபோக்குத்தானே. 154

இரசசெந்தூரம்.

போக்கென்றுவிடுகாதே புண்ணியாகேள் புகலுகிறேன்குத மென்ற செந்தூரத்தை, தீயென்றகெந்தகத்தின்தயிலம்பா திற மானபாஷாணத்தயிலங்கட்டி, காயென்ற கருஞ்குரைத்தயிலஞ் சேர்த்துகருவாகத்தானரைப்பாய் சேரைகுதம், பேயென்றசுரைக் காயின் தயிலத்தாலே பிசகாமல்தானரைப்பாய்சாமமெட்டே. 155

எட்டானசாமமதுவரைத்தபோது என்மகனேசுதமதுமடிந்து போச்சு, கட்டானசுதமது மாண்டபோது காணலாம்கோடிவித் தைச் சூதத்தாலே, இட்டமுடன்சூதத்தைபிலை தட்டியெழிலான ரவிதனிலே காயவைத்து, மட்டானலட்டி.லிட்டிச்சீலைசெய்து மார்க்க முடன்புடம் போட சிவக்குந்தானே.

156

சிவப்பான செந்தூரம்பதனம்பண்ணு சிவசிவாவெள் ளிதனில் பத்துக்கொன்று, நயப்புடனே தானுருக்கிகொடுத்துப்பாருநலமான மாற்றதுவு மெட்டதாகும், பயமுடனே பத்துக்குஒன்று தங்கபாக முடன் தானுருக்கி வாரடித்து, புவமுடனேபுடமதுவுமுன்றுபோட புண்ணியனே மாற்றதுவும்பசமையாமே

157

பசமையார்தங்கமது யென்னசொல்வேன்பாரினிலேநாதாக்கள் செய்யும்வேதை, நிசமுடையபுண்ணியற்குவாய்குமல்லால் நிஷ்ரோப் பாவிக்குவாய்க்குமோசொல், வசுவானபசுபதியோகியோற்கு வாய் த்தாலேசூரு பூசைக்கொவ்வும்வேதை, சிசபாலற்கொப்பானசிவ யோகிக்குசிறப்புடனே வாய்க்குமிதுதிண்ணந்தானே.

158

திரிகுளிகைசெந்தூரம்.

தானுனதிரி குளிகைசொல்லக்கேளு சாற்றுகிறேன்ரசமுடனே தாரங்கெந்தி, கோனுசூருபறன்றன்னருளினிலே கூறுவேனுறு வகைசெயரீர் தன்னால், வேனுனநாற்சாமமரைத்தபோது மிக்கான செயரீரூல்குதபாண்டு, பானுனசறக்கிரண்டுமொன்றாய்க்கடி பத முடனே மெழுகது போலாகும்பாரே.

159

பாரேதான்மெழுகதனைவட்டுதட்டிபாகமுடன் ரவிதனிலேகாய வைத்து, சீரேதான்லட்டகலில்வைத்துமூடி சிறப்புடனேசில்லிட்டுச் சீலைசெய்து, நேரேதான்மணல்மரைவில் புடத்தைப்போடுநேர்ப்பாக வாறின பின்னெடுத்துப்பாரு, கூரேதான்செந்தூரயென்னசொல் வேன்கொடிய தோர் மகவன்னமாகுந்தானே.

160

வன்னமாஞ்செந்தூரமிப்படியே பத்து வளமுடனேபோட்டு வரவிபரங்கேளு, சுன்னமென்ற கடுங்காரமிகவுமாகி சுடரொளியாங் காந்தியது மெத்தப்பற்றி, வின்னமில்லாகரடுகளுமில்லா மற்றன் மிக்கானபூப்போலவுதிருங்கண்டர்; சொன்னபடியின்னுமந்த செந் தூரத்தைச்சகமுடனேதானரைத்துதங்கக்கூட்டே.

161

கூட்டையிலேபத்துக்கு ஒன்றுதங்கம்குணமாகத்தான்சேர்த்து வரைத்துமைந்தா, வாட்டமுடனுறுவகைசெயரீர் தன்னால்வளமாகத்

தானரைப்பாய்நாலுசாமம், நீட் முடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து
நினைவாகப்பின்னுமதைப்பொடியதாக்கி, தேட்டமுடன்காசியென்ற
குப்பிதன்னைத் தெளிவாகச்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே. 162

செய்யவேகுப்பியதுகாய்ந்தபின்பு திறமுடனேசரக்கெல்லாம்
குப்பிக்கேற்றி, பையவேமாக்கல்லால் கொண்டுமூடி பாங்குபெற
சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, மெய்யுடனேதளவரையாஞ்சட்டிதன்
னில் மேன்மையுடன் மணலதனைக்கொட்டிமைந்தா, உய்யவேகுப்பி
நடுமையம் வைத்து உத்தமனேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டே. 163

கொட்டையிலேகுப்பிவாய்த்தெரியமூடி குடிலமுடன்மேற்சட்
டிக்கவிழ்த்துமைந்தா, திட்டமுடன்சீலையது வலுவாய்ச்செய்து திற
முடனேவாலுகையாமடுப்பிலேற்றி, சட்டமுடன் தானெரிப்பாய்
எட்டுசாமம் சார்பாக வாறினபின்னெடுத்துப்பாரு, வெட்டவெளிக்
காறாடாவிடத்திலப்பா விருப்பமுடன்குப்பியைநீவைத்துப்போற்றே

போற்றவேமுன்றுநாளானபின்பு பொங்கமுடன் குப்பியை
திறந்துபார்க்க, ஏற்றமுள்ளசெந்தூரமிகவும்பார்த்து யென்மகனே
காந்தியது புகலப்போமோ, தேற்றமுடன் சீலாவிற்பதனம்பண்ணு
திரமுடைய செந்தூரமனுபானந்தான், கூற்றனுக்கிடையின்றிதேனி
லுண்ணக் குடிலம்விட்டேகுமாடாதிண்ணந்தானே. 165

திண்ணமாம் வெண்ணைதனில்கொள்ளலாகும் திறமானநெய்யி
லும் கொள்ளலாகும், வண்ணமுள்ள சூரத்தில்கொள்ளலாகும்
வாகான லேகியத்தில்கொள்ளலாகும், எண்ணமுடன் யெய்தவனு
பானத்தாலும் எழிலுடனேமண்டலங்கள் கொள்ளலாகும், உண்ண
யிலலசகல ரூபவியாதி யெல்லாம் வுத்தமனேதேகம்விட்டுச்சுண்ணும்
தானே. 166

சண்ணுமேமேகமென்றராஜனுக்கு சத்துருவாயிம்மருந்துசாற்
றக்கேளு, குண்ணிவிடும்சிலவிஷயங்களாவனைத்துங் குவலயத்தில்
நிற்காதுபறந்தேயோடும், திண்ணமுடன் செந்தூரப்போக்கு சொல்
வேன்திறமுடைய மக்களாயிருப்பாயானல், நண்ணமுடன் வெள்ளி
செம்பில் பத்துக்கொன்று நலமுடனேகொடுத்துருக்கமாற்றெட்டா
மே. 167

மாற்றானவெள்ளிசெம்பையுதிப்போடு மகத்தானவெள்ளியது
மாற்றுமாகி, தேற்றானபகமையதுயதிகங்கொண்டு தெளிவுடனே
மாற்றதுவு மெட்டதாகும், சாற்றவேசுவையோகிசெய்யும் வேதைதார
ணியிலாரேனுஞ் செய்யமாட்டார், போற்றவேபுத்தியுள்ளானாவா
கில் பொங்கமுடன் செய்துகொள்வான்வாதியாமே. 168

வாதியாய்சகலவிதவண்மையெல்லாம் வாகுடனேகண்டறிந்து வளமாய்ச்சொல்வேன், சாதியிலேயொருவனப்பாசன்மார்க்கன்றான் தாரணியில் தானிருப்பான் ஒருவர்காணர், மாதிரையாம்துஷ்டருடன்கூடமாட்டான் மாணிலத்திலடக்கமுற்று வாழ்வானப்பா, சோதிமயங்காணுவான் சுந்தரன்ரான் சூட்சாதிமர்மத்தைவெளிவிடானே. 169

விட்டானேயாமானால் தலைதெறிக்குப்பேதாந்தத்தாயவளுமுன்னேநிற்காள், தொட்டதொருவேலையெல்லாந்துகளாப்போகும் தொடருமேவினைதானும் துறத்திக்கொள்ளும், விட்டகுறைநேருமானால் தாமே யெய்தும் விண்ணுலகில்நாதாக்கள் செய்யும்வேதை, தட்டியே பரூபரிபைத்தொழுதுபோற்றி தராதலத்திச்சித்தனாயப் பிறப்பாய்தானே. 170

தானானறிஷ்டையிலே யிருந்துகொண்டு சதாநிஷ்டைருத்திர நிஷ்டைமாலிநிஷ்டை, கோணமயேஸ்பரியின்நிஷ்டைதானும் குறிப்பான பிர்மநிஷ்டைதானோடொக்க, வேனுகயிருந்துகொண்டு சதா காலந்தான் விருப்பமுடன் ரேசகபூரகமும்செய்து, மாணுக்கும் பகத்திலிருந்துகொண்டுமார்க்கமுடன் மூலமதையழுத்திப்பாரே. 171

அழுத்தியேகமலமதிலிருந்துகொண்டு அப்பனேபிரமத்தைக் காணலாகும், வழுத்தவேகுண்டலியில்மூலந்தாக்கி வாகுடனே பிரமத்தைநிஷ்டைகொள்ளு, தொழுகமாலினிடனினிஷ்டையப்பா தோறாமல் வஷ்டாங்கம்செய்துக்கொண்டு, விழுக்கேவகும்பகத்தில் வாசிபூட்டி விஷ்ணுவை சதாகாலம் காணலாச்சே. 172

காணவென்றால் வஷ்டருத்திரத்தைக்கேளு கருவானபூரகத்தைக் கும்பகத்தில்மாட்டி, தோணவே வனாகதத்தில்வாசிபூட்டி தொழுது மேறுத்திரரைக்கண்டுபேசி, வீணைவசகலபாக்யமும் பெற்று விண்ணிலே வலதுகாலேதூக்கிமைந்தா, கோணவேபாதத்தை சிலத்திறுக்கி குப்புரவாய்கீழேநோக்கி, மாணவேவிசத்தியிலே யிருந்துகொண்டு மாணிலத்தில் மகிபலைவாழாமே. 173

வாழலாமயேஸ்பரான பாதங்கண்டுவகுப்புடனே நிஷ்டைவந்து மதிமாய்த்தொட்டு வீழலாம்சதாசிவத்தின் நிஷ்டைதன்னேவிருப்பமுடன் கண்டறிந்துவிழல்போகாமல், தாழவேயோகதண்டைகையிலேந்தி தளமுடனேவிபூதிதன்னைத்தளமாய்ப்பூசி, மாழவேசதாசிவத்தை பணிந்துபோற்றி மயங்காமல்மனோன்மணியை தொழுது நில்லே. 174

நிற்கையிலே மனோன்மணியான முர்தமீவாள்நிகுனவமுர்தமது கொண்டபோது, துற்கையுடன் காளிமுதல்நடுங்குவார்கள் துடியா

னதேகமதுகற்றாணுகும், சற்பனைகள்மிகடனே வதிகமாகி சதாகா
லம்பூரணத்திலகித்து சீன்று, உற்பணமாம்மதியமுர்த லேகியத்தை
வுண்டுமல்லோசதாநிஷ்டைப்பணிசுவாயே. 175

மதியமுர்தலேகியம்.

பணியவேமதியமுர்தம் சாற்றக்கேளு பாங்கான கெஞ்சாவின்
விரைநாற்சேரு, கணிதமுடன்சாதிக்காய் சாதிபத்திரிகருவான கிரா
ம்புடனேடவாட்டியமொக்கு, தணியவேவபினியுடன் கசகசாவும்
சாங்கமுடன் வகைக்குருவாருசீர்தான்பாதி, மணிபோலதான் வறு
த்துச்சூரணித்துமயங்காமல் தான்செய்யும்வகையைக்கேளே. 176

கேட்கவேசர்க்கரையாய் பாகுதன்னில் கெணிதமுடன் சூரண
த்தை கொட்டிக்கிண்டி, தாட்டிகமாய்நெய்தேனும் விட்டுக்கிண்டி
சார்பாகக்கிளறியல்லோ சூளிகைபண்ணி, வாட்டமுடனந்திசந்திதா
னருந்திவளமுடனேதீபவொளி கண்ணிற்றேற்றும், நாட்டமுடன்
சித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும் நானிலத்தில போகுவதுந்தெரியுமாமே.

தெரியுமாம்கேசரத்தில் போகுமாற்கம் தேசத்தில்வினோதவகை
யாவுந்தோற்றும், அரியுடனேசிவன் முதலுங்காணலாகும் ஆகாயவ
திசயங்கள்யெல்லாந்தோன்றும், பரியொளிப்பால் கைலங்கிரிதண்ணி
ற்காணும்பாருலகில்நீயுமொருசித்தனவாய், சரியுடனேகாலாங்கி நா
யர்பாதம்பணிந்துமே போகரிஷிபாடினேனே. 178

பாடினேன்சத்தகாண்ட மேழாயிரந்தான் பாரிலுள்ளமானிடற்
குபண்பாகத், தேடியேகிட்டாது மிகவாராய்ந்து தெளிவுடனே பாடி
வைத்தேன்குறுநூலாக, கூடியேநல்லோரிடமுஞ்சார்ந்து குவலயத்
தில்யெப்போதுமிருந்துவாழ்வாய், வாடியேயலையாதேவுண்மைகண்டு
வளமுடனே யெந்துலைவணங்கிப்பாற்றே. 179

வல்லாரைக்கற்பம்.

போற்றவேகற்பமொன்று புகலக்கேளு பொலிவானவல்லாரை
யார்காண்பார், ஆற்றவே வல்லாரைக்கற்பந்தானும் லவனிலேவுண்ட
வர்கள்மெத்தவுண்டு, நீற்றமுடன் கைபாகம் செய்பாகந்தான் நீனில
த்தில்கண்டவரும்யாருமில்லை, மாற்றமுடன்குருவருங்கள் பெறவே
வேண்டும் பெருவிட்டால்பூவில்லை காயில்லைதாமே. 180

இரண்டாவது வல்லாரைக்கற்பம் கருகிண்ட மறிய.

தாமான பூரமதுஒன்றேயாகும் தாக்கானவெல்லமது ரண்டே
யாகும், காமானஎருக்கன்பால் தன்னுலாட்டிக் கரிவாகமைபோலயூ

ட்டிமைந்தா, வேமானகற்புடையமாதாக்கீய வெளியாகுமைந்துமாத
ங்கற்பந்தானும், சாமானமின்றிவல்லாரைதன்னில் சட்டமுடனிக்
கருவைப்போட்டிடாயே. 181

போடவேகல்வமதிலியிட்டுமைந்தா பொங்கமுடன் தானரைப்
பாய்நாலுசாமம், நீடவேதானரைத்துவானபின்பு நினைவாகப்பரணி
தனிலடைத்துக்கொண்டு, கூடவேகுழிவெட்டிப்பூமிதன்னில் குடி
முடன்றூன்புதைத்துபின்புகேளு, ஆடவேமண்டலங்கள்சென்று
தானால் அப்பவல்லோகாயாதி கற்பமாச்சே. 182

ஆச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேளு அப்பனே மதியமுர்தங்
கொண்டாயானால், மூச்சடங்கிதன்னிலையைக்காணலாகும் முயலான
பூரணத்தைநண்ணலாகும், பேச்சென்றசத்திசிவங் காணலாகும்
பேரான சிவபூசையறி லாகூர், பாச்சென்றசத்திசிவங் காணலாகும்
பராபரத்தின்சின்மயத்தின் பற்றநன்றே. 183

செங்கடுக்காய் லேகியம்.

நன்றானபேரெளியைக்காணலாகும் நாதாந்தத்திரவுகோல்
காணலாகும், குன்றானவேதாந்தக்கற்பமெல்லாங் கோடிக்கு கோடி
வரைகாணலாகும், தன்றானசெங்கடுக்காய் சேர்ந்தானப்பா தயவு
டனே தானிடித்துச்சாந்தானீக்க, வென்றானபாகமிது பத்துமுறை
தானும் விரும்பியேதானிடித்துச் சூரணங்களசெய்யே. 184

செய்யவேசூரணத்தை எடுத்துமைந்தா தினம்போது காடியினு
லரைத்துமேதான், பைபவேசூன்றியிடையுண்டு வந்தால்காலனாக்
கிடமேதுசாவுமேது, செய்யவேதேகமதுகற்புநானாகும் நோக்காடு
வாராது துணுக்கமெத்த, மெய்யவேகாலாங்கிராய்ப்பாதம் விருப்ப
முடன்றூன் பணிந்து விளம்பிட்டேனே. 185

விளம்பிட்டேன் கைபாகம் செம்பாகந்தான் வித்தியாசங்களது
மிகவாராமல், குளம்பிட்டநூல்களெல்லாமிகவாராய்ந்து குறிப்புட
னே கண்டறிந்தகலையுமாகும், தளம்பிட்டசதாநூலும் பார்த்தா
லென்னசாங்கமுடன் காணுபவன் யோகவானும், அளம்பிட்ட யிதி
காசனித்தையெல்லாம் அறிபவனேலோகத்தில்சித்தனாச்சே. 186

சத்தனயப்பிறந்தாலும் கீர்த்தியுண்டு தேசத்தில் வெகுபேர்கள்
மெச்சுமாண்பன், பத்தனயப்பிறந்தாலும் பதவியுண்டு பாருகில்
தனயவாழலாகும், சித்தனயப்பிறந்தாலும் வொன்றுங்காணன் பே
சரிய மாட்டாதபுலவனவன், எத்தனைதான் கற்றாலு மென்னலாபம்
நீடுழி சமாதியிலே யிருக்கநன்றே. 187

காரிய பற்பம்.

நன்றானயின்னமொருமார்க்கம்பாரு நலமானகரிவங்கம்சேர்தா
னப்பா, பன்றானதகடாக்கி செப்பக்கேளுபாங்கான ஆவாரைபன்
சாங்கந்தான், குன்றான சரக்கதுவைக் குடுவைக்குள்ளேகுணமுட்
னே தான்போட்டு தகட்டை வைத்து, அன்றானபொடிமேலே தகடு
வைத்து அப்பனே வதன்மேலே பொடியைப்போடே. 188

போடையிலேகீழ்மேலும் பொடியைப்போட்டுப்புகழாகத்தாள்
போட்டுசீலைசெய்து, நீடவேகெசமான குழியைவெட்டிநினைவாகப்ப
டம்போடக் கரிவங்கந்தான், கூடாதேவெந்ததுவும்காடுமாகிசுடிவழ
டன்பற்பமது சோளம்போலாம், பாடவேயிப்படியேபத்து புடம்போ
டுபாங்கானபற்றமதுதவளமாச்சே. 189

ஆச்சப்பா பற்பத்தையெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே பொரித்த
ண்டஞ்சிற்றண்டந்தான், நீச்சப்பா சரியாகயெடுத்துக்கொண்டு நினை
வாகவெண்கருவால் தன்னாட்டி, மாச்சலன்றி சிறுபில்லைபாகத்தட்டி
மதிப்புடனேரவிதனிலே காயவைத்து, தீய்ச்சலென்றகயு யோட்டிலி
ட்டுமைந்தாதிரமுடனேகோழியென்றபுடத்தைபோடே. 190

போடவே பற்றமதுகாறமேறிப்புகழான வெண்மைநிறம்புகலப்
போமே கூடவேபத்துமுறையிப்படியேபோடுகுணமானபற்பமதுகூற
ப்போமே, நீடவேபற்பத்தையனுபானத்தில்கீர்மையுடன்ருனருந்த
மேகமெல்லாம், ஓடவேகடல்போகுமென்றுசொல்லுவுத்தமனேபோக
ரிவி புகன்றவாற. 191

வாருனகயரோகம் சயரோகங்கள்வாகுடனேகிரந்திமுதல்காண
தோடுங், கூருனபாண்டுனேவீக்கம்போகும்பொல்லாதசயரோகம்கர்
மாலைபோகும், நேருனபவத்திரங்கள் முளைமூலங்கள் நெடிதான
கிரந்தி முதல் சண்ணலாகும், சேருனவெள்ளையோடு சிலவிலங்கள்
சிறியே யோடுமடாதிண்ணந்தானே. 192

மாற்றயர்வு வேதை.

திண்ணமாயின்னமொருபாகங்கேளு தெளிவாக கல்லுப்புகடி
தானென்று, வண்ணமுடன் புளியாரை சாற்றினுலவளமையுடன்
ருனரைப்பாய் நாலுசாமம், கண்ணமுடன் பில்லைத்தட்டிக்காயவைத்
துக்கருத்துடனே வோட்டிலிட்டுசீலைசெய்து, நண்ணமுடன் பத்
தெருவில்புடத்தைப்போடு நாதாந்தத்தாயெனக்குச்சொன்னவாறே.

சொன்னபடி யப்படியேயரைத்துமைந்தா சுத்தமுடன்ரவியி
லிட்டுக்காயவைத்து. நன்னயமாய் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு

நலம்பெறவேவைவந்துபத்து, விப்படியேபோடுமுன் னுரைத்தபாகமது
பிசகிடாமல் முனையானவுப்பதுவும் சிவக்குமட்டும், பன்னவேபுடம்
போடச் செந்தூரிக்கும் பாலகினைசெந்தூரம்பதனம் பண்ணே.

பண்ணியேசரக்கொன்றைப்பூவினாலே பாங்குடனேகெந்தகத்
தையரைத்துமேதான், நண்ணமுடன் தானரைப்பாய்நாலுசாமம் நல
முடனே வுண்டையதுபுன்னைக்காய்போம், தண்ணமுடன் தோண்டி
யிட்டுதுவாரமிட்டு சட்டமுடன்சிலையதுவலுவாய்ச்செய்து எண்ணி
யேதூறெருவில் குழித்தயிலம்பா யெழிலாகவாங்கிடவே எண்ணை
யாமே.

195

ஆமேதான்தயிலமதைசெப்பக்கேளு அப்பனேமேற்சொன்ன
வுப்பைமைந்தா, தாமேதான் மட்டமென்றபொன்னுமேலே தகை
மைபெற வாரடித்துப்பூசபூச, வேமேதான்செந்தூரத்தயிலத்தாட்டி
விப்பமுடன் பூசியல்லோபுடத்தைப்போடு, நாமேதான்சொன்ன
படி மாற்றுகாணும் நாதாக்கள் செய்கின்றவேதையாமே.

196

மாற்றியர்வு.

வேதையிலேயின்னமொரு பாகங்கேளு மேன்மை பெறலிங்க
மது கட்டிவாங்கி, போதையிலேநாகமொரு கட்டிவாங்கிபொலிவாக
நாகத்தைச்சுத்திசெய்து, பாதையிலேசூகமிடை நாகஞ்சேருபாங்
கானநாகமிடை வீரஞ்சேர்த்து, ஊதையிலேதாணுருக்கி யெடுத்து
மைந்தா வுத்தாமனேசாரமிட்டு அரைத்திடாயே.

197

அரைக்கையிலேநாற்சாமம்செயரீராகும் அப்பனேவன்னீரை
செப்பக்கேளு, முரையுடனேலிங்கமது சுறுக்குதாக்குமுனையான
லிங்கமது கட்டிப்போகும், திரையுடனே பாகமதுபிசகாவண்ணம்
செப்புகின்றநாகமதுதகடதாக்கி, வரைபோலலிங்கத்தைவுமிரீராலே
வளமுடனே யெழைப்பாய்மைந்தாகேளே.

198

கேளேலிங்கத்தை தகட்டிற் பூசுகிருபையுடனே வோலையன
வாகப்பூச, பாயேதான்போகாமல் ரவியிற்போடுபாலகினை வெள்ளி
என்றரீரக்கடித்து, தூளேதானாகாமல் தகட்டைவாங்கித் துப்புற
வாய் நாகத்தின் தகட்டின்மேல்கீழ் சூளேதான்வைத்துமல்லோ சிலை
செய்து துப்பரவாய் வைந்தெருவில்புடத்தைப்போடே.

199

போடவேவாகமதுவரன்மிஞ்சி போக்கானலிங்கத்தைக் கட்டிக்
கொண்டு, கூடவேலிங்கமதுவோடாமற்றான் குமுறவேவெள்ளி
யென்றரீரக்கின்மேலே மூடவேவரன்மதுதனலாயேறி மோசமில்லை
யாறுமாத்தாகும் பாரு நாடவேவீரக்கத்தை யெடுத்துமைந்தா நய
முடனே தாணுருக்கியெடுத்திடாயே.

200

எடுத்துமேவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு எழிலாகப்புடமதுவும் முன்போலாகும், தொடுத்துமேமுன்போலப் புடத்தைப்போடு துப் புரவாம் புடமதுவுமதிகமாகி, விடுத்துமேமாற்றதுவு மதிகங்காட்டு மிக்கானபொன்னதுவும் பசுமையாகி, அடுத்துமேநாலுக்கோர் தங் ள்சேர்த்து அப்பனேவாரடித்து புடத்தைப்போடே. 201

புடமாறியெடுத்துப்பார் பொன்னேதங்கம் புஷ்பம்போல் குங் குமதுகிறமேயாகும், திடமானதங்கமது பிறப்பேயாகும் தேசத்தில் கிட்டாதுகிவ யாகிக்கு, சடமழியாக்கற்பமது வுண்டுகொண்டு சதா காலம் நிஷ்டையிலேயிருப்பாயப்பா, மடமானினுசைதனை விட்டொ ழித்து மகிழ்ச்சியுடன் எப்போது வாழலாமே. 202

போகர்சினபதியில் அஸ்வமில்லாமல் புகைரதம்ஒட்டியது.

வாழலாம்சித்தர் முனிரிஷிகள்மெச்ச வாகுடனேசீனபதி மாந் தற்கப்பா, நீழ்வெய்யும்தனில் பரிகளில்லாநெடிதான் ரதமதுதான் போவதற்கு, தாழவே குஸ்திரங்கள் சொல்வேனப்பாகருவூரார்சித் தர்முனிகமலர்தாமும், சாழவேயொருவருஞ் சொன்னதில்லை சாங்க முடன்போகரிஷி சொன்னேன்பாரே. 203

பாரேதான் ராஜாதிராஜர்மெச்சப் பாரினிலேவஸ்வமில்லாவண் டியோட, நேரேதான் சக்கரமுமாதராகும் நெடிதான் யிரிசியது மூன்றதாகும் கூரேதான்குறுக்கவ டம் எட்டதாகும்குறிப்புடனே வடிவட்டம்நாலதாகும், தேரேதான்யடிவட்டமூட்டிக்கொண்டு திற மானமேல்வட்டம் பூட்டக்கேளே. 204

பூட்டவேவிரிசியதுவிட்டங்கொண்டு புகழான கள்ளாணி யிரும் புமாட்டி, மாட்டியதோர் யிரும்புகுவளையமிட்டு மார்க்கமுடன்சுத்து புரம்கம்பிமாட்டி, நீட்டமுடன்நாற்சதுரமத்திவட்டம் நெடியதொ ருகுழலொன்று முனையிலவைத்து வாட்டமுடன் மத்தகஜம் தலை யுண்டாக்கிவளமுடனே தலைகுழையில் சில்லுபோடே. 205

சில்லுதனைஎடுத்ததுமிகப் பூட்டிபார்க்கச் சிறக்காவே மறைகொ ண்டுதிருவல்பூட்டிப், பல்லுடனேசக்கரத்தில் திருவுபூண்டு பக்கமிரு புறமுமட்டும் குழைகள்விட்டு, மல்லுடனே மல்லணிந்து குழைசி போட்டு மல்லினதுமேற்புறத்தில் குழைகள்நிற்க, தெல்லுபோல் தகடதனைவுருளேசெய்து தேர்வட்டம்போலாகத் தெரியபூட்டே.

பூட்டுகையில்வில்லாணி கள்ளாணியப்பா பகழானநடுசட்டம் திருகுசட்டந்தானும், தாட்டிகமாய் கயிர்போலத்திருகு கம்பிமாட்டி

சட்டங்களில் மூன்றுவட்டபிறை போலுண்டாக்கி, நீட்டமுள்ள கெஜநூறுவண்டி ரதம்போலநெடிதானசட்டமதுவளவுடனேமாட்டு காட்டவேவகலமது கெஜமுப்பதாகும் கருணையுடனங்குலங்கள் வரைதப்பா மாட்டே.

207

தப்பாமல்மாட்டையிலே தேர்கொண்டகுட்சம் தாரணியில் போகுதற்குச்சட்டமுடன்கூட்டு, ஒப்பமுடன்காலில் ஒருபக்க மிக வாணிஷங்குபுகழாணிலே திருவல்மிகமாட்டி செப்பமுடனடி வாரக் குழை தனி லேசில்லு, சீராகத்தானமைத்துக் கழுத்துக்கட்டை மாட்டி, நெப்பமுடன்சிம்மாடுகட்டைதனில் மத்திரோக திருவலது சொருவல்மிகப்பூணே.

208

பூணவேநெடுங்கம்பி யாறுவகைசட்டம் பூட்டியதோர் கம்பிகளி லாறுவகைக்குறுக்கு, தேராணவேமேற் புரமுடிப்புரமுடம்பா துப் புறவாம் நடுக்குழலில் யிருபக்கமடைத்து, காணவேவாயுவென்ற காற்றதுவுமொடுங்கி கடையாணி சமுலாணி, சுள்ளாணி முடுக்கி மாணவே பின்பக்கம் சட்டிசுழல்வைத்து வதிப்புடனே கொப்பறை போல்வருளை செய்யே.

209

செய்யவேகொப்பறையில் வக்கினியும்நிற்க சோரவேவப்பு வென்றகொப்பறையின்பக்கம், உய்யவேசகலமதுவும் ஆவியோடொக்க வுற்பனமாய்வாவியது மேல்நோக்கிப்பாய, எய்யவேகணையாதேநெரு ப்பதனைமாட்ட, யெழிலானவுள்ளாவி கொண்டு, பையவேசலமிருக் குமிடந்தனிலே பரவிபறக்குமேமுன் குழலில்பரவிமிகப்போமே.

போகவேகைசமுலல் மறைதிருவலப்பா பொங்கமுடன் நீராவி தன்னில் மிகச்சார்து, பாகமுடனக்கினியின் காற்றதுவு மொடிங்கி பறந்துமே பெருங்குழாதன்னில் மிகச்சார்து, சாகமுடன்கூத்திர ங்கள்கண்டுமிக திருப்பக்கர்ச்சனையா மாவியுடன்பறந்து மிகவோடும் தாகமெனும்பாணியினால் யாவிமுதலெல்லாம் தட்டொடுங்கி குழல் தனிலேதவித்துமிகப்போமே.

211

போமேதான்பஞ்சபூதமிதி லொடுக்கம்பாரு போக்கானவாயுத னில்தேயுமிகச்சார்து, வேமேதாந்தேயுனிலே வப்புமிகக்கலந்துவே சுழடலவிதனைவினே விக்கும்பாரு, தாமேதான் பிரிதிவினில் வாகா டுமொடுங்கி, தாரணியிலுள்ளடக்க பெட்டிமிகவாச்ச நாமேதான் சொன்னபடிபஞ்சகர்த்தாள் நாட்டினேன்தேவரதம்நாட்டினேனே.

நாட்டினேன் நாதாக்கள் கண்டதில்லை நலமுடனே நூலாதிநூ
ல்களெல்லாம், வாட்டமுடன்கண்டறிந்துவுளவுபார்த்து வளமுட
னேசெய்துவைத்தேன் சீனந்தன்னில், தாட்டிகமாய்சீனபதிமூன்று
காதம் தாரணியில் சுத்திவந்து வினோதஞ்செய்தேன், ஒட்டமுனி
மையகிரியோரஞ் சென்றேன் ஒகோகோநாதாக்கள் ரிஷிகண்டேனே

கண்டேனேகோடிமுனிசித்தரப்பா கைலங்கிரிவாசரைப்போல்
கோடாகோடி, தெண்டமுடனடியேனுங் காலங்கிதம்மைத் தெளி
மையுடனானினைத்து சித்தரத்தம்மை, கொண்டபடி செனங்கெல்லா
மேத்திக்கொண்டு கோர்வையுடனாயிரமாம்ரதங்கள்மாட்டி, அண்டர்
முனிராட்சதர்கள் கிடுகிடுக்க அவனியெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன்
பாய்தானே.

214

போகர் உரோமபுரி கண்டது.

தானுரோமபுரி சுத்திவந்தேன் தாக்கான யெண்ணுயிரங்காத
மப்பா, வேனாசித்ததர்களை யேற்றிக்கொண்டு வேகமுடன்தானட
த்திவந்தேனப்பா, கோனாகுருசாமி காலங்கிநாதர் கொற்றவனும்
ரோமபுரிராசர்தானும், பாணசமாதி யிடயிடமுங்கண்டேன் பட்ச
முடனவ்விடத்திலிறங்கினேனே.

215

இறங்கினேன் ராசரிட்சமாதி கண்டேன் எழிலானயேசுவிறன்
சீஷர்கண்டேன், சுறமுடனிம்மான்வேல்சமாதி கண்டேன்சுத்தனும்
பரிசுத்தர்சமாதி கண்டேன், வரங்கொடுக்கு மிசுரவேல்சமாதி கண்
டேன்வளமுடனேரோமபுரிதேசத்தார்கள், திறமுடனே ரோமபுரிக்
கோட்டைக்குள்ளே போகுவதும்வருவதுங்கண்டேன்தானே.

கண்டேனே கோட்டைவழி சென்றபோது கடுங்காளையாயிரம்
பேர்குரரப்பா, தெண்டமுடனயேசுவின்தன்பாதம்போற்றி தெளி
வுடனே ஞானவுபதேசஞ்சொல்வார், பண்டிதங்களதி விசேடமனை
த்து முண்டுபனிரண்டு சீஷவர்க்கச்சமாதியுண்டு, மண்டலத்தில் தா
னிருக்கும்யேசுதம்மை வணக்கமுடன் வரங்கேட்போர்கோடியாமே.

கோடிபேர் சமாதியிலே தன்னைக்கண்டேன் கொற்றவனும்ரோம
புரிசமாதி யோரம், தேடியேபார்க்கவென்று போகும்போதுதேர்வே
ந்தராசரப்பா யிசுரவேலர், நாடியேதபசிகளாயிரம்பேர் நலமுடனே
சமாதியுலக்கோயிலில், கூடியேபார்க்கையிலே வினோதமெத்தக்
கூறவேமுடியாது திண்ணாமாமே.

218

திண்ணமாள்முபத்து தேசங்கண்டேன்திடமுள்ளமாதாவின்
தேசம்போனேன், வண்ணமுடன்யூதாவில் கோடானுகோடிவனந்த
னிலேரிஷிகளப்பாசொல்லொண்ணுதே, என்னவேவுசுவின்றன் மகி

மைமெத்த எடுத்துரைத்தார் சீஷர்வற்கமனே கம்பேர்கள், சண்ணலு
டன்மலையெல்லாஞ் சத்திவந்தேன் சாங்கமுடன் யீசர்க்குசமாதி
யுண்டே. 219

உண்டான சமாதியிடம்போயிருந்தேன் ஒகோகோ நாதாக்கள்
சீஷவர்க்கம், கண்டேனே வெகுசோடி வதிசயங்கள் கலியுகத்தில்
கண்டதில்லை இதுபோலப்பா, தண்டவனந்தான் தாண்டி சத்திவர்
தேன்சகலான சீனபதி மார்க்கத்தாரை, கொண்டுமல்லோ வவரவர்
கள் தேசம்விட்டுக் கொப்பனவேதிரும்பிவந்தேன் சீனந்தானே.

போகர் எருசலேம்பட்டணம் கண்டது.

தானுனமார்க்கமது யின்னஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ள எருச
லேம்நகரத்திற்கு, வேனுகாலாங்கி நாயர்பாதம் விருப்பமுடன்
றுன்வணங்கி யடியேய்யானும், பாணுகுருபரனை வணங்கியானும்
பார்க்கவேஎருசலேம் போகவென்று, மாணுமாதாவைக் காணவெ
ன்றுவணங்கினேனவர்பாதம் தொழுதிட்டேனே. 221

தொழுகையிலே வசரீரிவாக்கியந்தான் தொடர்ந்துமேயவரிட
த்தில்பிறத்தாச்சு, எழுந்துமே புகைரத்ததை நடத்திக்கொண்டு
ஏகினேன் எருசலேம்நகரத்திற்கு, செழுமையுடன் தேசமெல்லாம்
சுத்திவந்து சீர்பெறவே தானிறங்கி யடியேய்யானும், பழுதுமிகநே
ராமல் குளிகைபூண்டு பட்சமுடன்மலீத்திற் சென்றேன் பாரே.

சென்றுமிகப் பார்க்கையிலே குகைகள்வுண்டு சிறந்ததெருகு
கைதளிலே மனுங்குமார்கள், குன்றின்மேல் ககாடானகோடி போ
க்கன்கொடுத்தபசி யம்கிருந்தார் லக்கோயில்லை, தன்றானபியுடைய
சீஷவர்க்கம் சார்பாக ஒருபக்கம் தவமிருப்பார், பன்றானசீஷர்களு
மனேகமுண்டு படைபொருத யென்மேலே வந்தாதாரே. 223

வந்தாரேபியுடைய சீஷவர்க்கம் வளமையுடன் கோடிபேர்
சூழ்ந்தாரப்பா, சந்தரனையாரென்று கேட்கலுற்றார் கடரொளி
போல் சொருபமதை காணும்போது, எந்தனுக்கு பயங்கொண்டு
நடுக்காலாகி என்மகனேகாலாங்கி சீஷனென்றேன், அந்தமுடன்
எந்தனையும்பெரும்பாலாக வாதரித்துகோபமதை தணித்திட்டாரே.

தணிந்தபின்பு எந்தனையுமெங்கேவந்தாய் தயவுள்ளசிறுபாலா
கூறுமென்ன, கணிதமுடையேனும் புகைரதங்கள் காசினியில்
யாரோனு மதிசயிக்க, துணிவுடனேசித்தாமுனிரிஷிகள் தம்மைசுக
முடனேதானேத்தி சீனந்தன்னில், அணியணியாய்க் கொண்டுசெ
ன்று அணியெல்லாமவரவற்கு வதிசயத்தைக்காட்டினே. 225

காட்டிவந்தேன் சின்பதிதனிற் சென்றேன் கடவுளாமேசுவின்
றன்காட்சிகண்டேன், வாட்டமுடன் பிமார்கள் சீஷவற்கம் வகை
யுடனேகாணவென்று திரும்பிச்சென்றேன், காட்டமுடன்புகைரத
த்தை மாட்டிக்கொண்டு நலமுடனே யெருசலேமகரண வந்தேன்,
மாட்டிமையாய்குளிகையது பூண்டுகொண்டு மாநபியைக்காணவெ
ன்று வந்திட்டேனே. 226

வந்திட்டேநபிபாதங்காணவந்தேன் வாகானசீனவர்க்கர் என்னை
நோக்கி, செந்தமுடனுபசரணைமெத்தசெய்து தேவனிங்கேயில்லையெ
ன்றுவாக்குரைத்தார், எந்தனுக்கும்மனஸ்தாபம் மிகவுண்டாக்கி
யென்சாமிநபிதனையே காணவென்று, நொந்துமனந்தானிருக்க சீஷ
வர்க்கம் நோக்கமுற்று எந்தனுக்குவழிசொன்னாரே. 227

போகர்மக்காபுரிகண்டது

சொன்னவுட னடியேனுமடிவணங்கி துணையாக சீஷவர்க்கம்
கூட்டிக்கொண்டு, நன்னயமாய் புகைரதத்திலேயேத்தியேதான் நாதா
ந்தநபிதனையேக் காணவென்று, மன்னர்மெய்ச்சமக்காவாம்புரியைக்
காணவகையுடனேநெடுந்தாரம் ரதந்திருப்பி, பன்னரகந்தனிலோ
ரஞ்சென்றுயானும் பட்சமுடன்புகைரதத்தை நிறுத்தினேனே.

நிறுத்தினேன்னங்கிருந்தார் சேனைவர்க்கம் நிலையானபுகைரதத்
தைக்கண்டபேர்து, திருத்தமுடன் ஸ்யாடிவந்தார்கோடிபேர்கள் திர
ளானநபிக்கூட்ட மலுங்குவார்கள், பருத்தமலைதனையோரம் சமாதி
பக்கம் பதுங்கியேதார்த்திருப்பார் சமாதிதன்னில், வருத்தமுடனபி
பாதங்காணவென்று வந்திட்டேன் என்றலுமே எனைப்பார்த்தாரே.

பார்த்துமே நபிபாதங்காணவென்றேன் பட்சமுடன்கோரிக்குட்
சென்றேனப்பா, ஷேர்த்தியாம் நவரத்தினசமாதிக்குள்ளே நேர்மை
யுடனபியிருக்க சொன்னாரப்பா, தீர்த்தமுடன் ரொட்டியொன்று
யீயந்தாரப்பா திறமுடையமலுமார்க ளாயிரம்பேர், காத்திருந்தேன்
நெடுநேரமடியேன்தானும் கண்ணெதிரேருபமது கண்டிலேனே.

கண்டிலேன்நபியாய் தன்னைக்காணேன் காதலேவதாரிவார்க்குண்
டாச்சு, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் தடுக்கிட்டேங்க அவனியெல்லா
ந்தாநடுங்க சப்தமாச்சு, தொண்டாகவெல்லாங்கூடி யுத்தாலாவை
தொழுதுமே பணிந்திட்டாரந்தநேரம், தெண்டனிடும்போதையிலே
மலுங்குகூட்டத்துணையாகயானுமொரு மலுங்கானேனே. 231

மலுங்காகத்தானிருந்தேன வலதுகாலம் மானபியைக்காணவெ
ன்று எண்ணங்கொண்டேன், கலுங்கபத்திமுதலான சீஷவர்க்கம்

கரைகாணர்கோடிமன்னர் காணியீவார், பலுங்குடனே பனிரண்டு வாண்டுவாண்டு பாரினிலேசமாதியின்றன் சத்தமுண்டு, பலுங்கையுடசத்தமதுசதாகாலந்தான் பாலிக்குமென்னாலும் பண்பதாமே.

பண்பான செய்தியல்லோகண்டறிந்தேன் பட்சமுடன்நபிநாயர் தன்னைக்கானேன் கண்பானசமாதியிலே மகிமைமெத்த காட்சியுடன்காணுவது மிகவுமாச்சு, நண்பானநபிக்குட்டம் கோடிகாவல் நலமான சமாதியிலே யிருப்பாரப்பா, திண்பானமுகம்மதுமாற்கத்தார் கள் சிறப்புடனேகண்டேனே கோடிபேரே.

233

கோடியாமயணியணியாய் பார்த்துவந்தேன் கூறவேபோகாது குவலயத்தில், தேடியேதிரிந்தாலு மக்காவைப்போல் செகத்திலே வந்தமுள்ள தேசமுண்டோ, நீடியேமகிமைகளுமநேகமுண்டு நீணிலத்தில் யான்சென்றேன் தேசமெல்லாம், பாடியேகுளிகையதுபூண்டு கொண்டு பாரெல்லாஞ்சுத்திவந்தேன் பண்பாய்தானே.

234

பக்கிரியாக்கோபைக்கண்டது

தானேதான்சீனபதியேகவென்று தாழ்ச்சியுடன்உத்தாரங் கேட்கும்போது, மானேதான்பக்கிரியாக்கோபுதானும் மகாதீட்சைபெறுகவென்று வணங்கினனே, தேனானகாலங்கிபாதங்காண தெளிவுடனே எந்தனுக்கு வாழுமீவாய், பாணனகமலமுனிதன்னைக்காணபட்சமுடனிருப்பிடமுஞ் செப்பிடரே.

235

செப்பவென்றுயாக்கோபு என்னைக்கேட்க தெளிவுடனே யானுமல்லோ விடையுஞ்சொல்லி, ஒப்பமுடன் புகைரத்திலேற்றிக்கொண்டு உத்தமனேசீனபதி சென்றேன்யானும், கப்பலெனும்நீராவி மாரக்கமாகக்கடுந்தூரந்தீவுகளுஞ் சுத்திவந்து, மெப்புடனேசீனபதி கரையிலப்பா மேன்மையுட னிறங்கிவிட்டேன் பாலன்றானே.

236

பாலனும்யாக்கோபி சித்தர்தாமும் பட்சமுடன் கமலமுனிதன்னைக்காண, சீலமுடன்றுகோபசாரந்தன்னால் சிறப்புடனே சமாதியிடந் தன்னிற்சென்றார், கோலமுனியானதொருகமலர்தாமும் குவலயத்தில்சமாதியிலே யிருந்தாரங்கே, ஞாலமுள்ளசித்தொளியைக்காணவென்று மகிழ்ச்சியுடன்சமாதியிடம் நெருங்கினாரே.

237

நெகுங்கியேகமலரிட சமாதிகண்டார் நேர்மையுடன் யாக்கோபு வணங்கியின்றார், கருங்கல்லுக்குள்ளிருந்தசித்துதம்மைக் கண்ணிலே கண்டாராயாக்கோபப்பா, உருகவே யடிபணிந்து பக்கிரிதானும்

வுத்தமனாவதமுனிபாதந்தொட்டு, தருகவேதாமெனக்குத் தயைசெய்யென்று தாழ்மையுடன் கேட்டாராம் சித்தர்தாமே. 238

தாமெனமேயாக்கோபு கேட்கும்போது தயையுடனே கமலமுனிசாற்றலுற்றார். பூமானம்யாக்கோபு மைந்தாகேளு புகழ்ச்சியுடன் சொல்லுகிறேனுந்தமக்கு, நாமமுடன்தேசமெல்லாஞ் சத்திவந்தீர்நாதாக்கள்சித்தமுனி ரிஷிகள் தம்மை, தாமமுடனவர்களிடம் வாது பேசுசமர்த்துடனே வென்றுபந்தபாலாகேளே. 239

கமலர் யாகோபுக்கு புத்திகுறல்.

கேளப்பாவுலகத்தில் கொடியசித்தர் கோடானகோடியுண்டு யிருப்பாரப்பா, தன்மையாய்அவர்களிடம் பேசியல்லோ சாங்கமுடன் வுளவுகளையறியவேண்டும், ஞானமுடனவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து நளினமுடன் ஞானத்தைதெரியவேண்டும், வேளாமையாய் எதிர்த்துமிகவாயாடாதே வீண்வார்த்தை தாமிழுத்து சபிப்பார்தாமே.

சபிப்பாரேபக்குவமாய் நடந்துகொள்ளு சதாகாலமவர்களிடம் பூசித்தேதான், அபிமானம்தான்வரவே நடந்துகொள்ளு அப்போதேயுன்மீதில் கிருபைவைத்து, நபியுடையமகிமைதனைப் பற்றியே தான்நாதாக்கள் மரியாதைசெய்வாரப்பா, கபிலமுனிநெடுங்காலமிங்கேவந்தார் கண்டல்லோசித்தர்களுஞ் சபித்திட்டாரே. 241

இட்டாரேசித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமு மிடையுறு பேசினதோர் தர்க்கத்தாலே, கெட்டாரே கமலமுனிக்கல்லாய்ப்பாநார் கொடியுடனேசித்தர்களுஞ் சமைத்தாரங்கே, கிட்டிருந்துமரியாதியாவும்பெற்றக்கிருபையுடன் மக்காவுக்கேகுமென்றார், சட்டமுனிமுதலானே ரிங்குவந்து சாங்கமுடனுபதேச மடைந்தார்பாரே. 242

பாரேதான் போகரிடதீரம்வேண்டும் பண்பானவிட்டகுறை நேசம்வேண்டும், சீரேதான்காலாங்கி பட்சம்வேண்டும் சிறந்தமுனிபல பேர்கள் கிருபைவேண்டும், நேரேதான்குனிகையது பூணவேண்டும் நீனிலத்தில் பெருமையதுகீர்த்திவேண்டும், மேரேதான்கண்ணபிரானருளும்வேண்டுமில்லாட்டான் வனியிலே வெல்லார்தாமே. 243

வெல்லார்க்களென்றுசொல்லி யாசீர்மித்துவித விதமாய்வேண தெல்லாந்தாமுரைத்து, சொல்லாதுமிகச்சொல்லி சுருபஞ்சொல்லி துரையுடனே முறையோடுகதையுஞ்சொல்லி, வல்லான்காலாங்கி நாயர்பாதம் வணங்கியே எப்போதுமனதுவன்னி, மெல்லவேயுந்தனி டுபதியைத்தேடி மேன்மையுடன்போகவென்று வரந்தந்தாரே.

தந்தவுடன் பக்கிரியாக்கோபுதானும் சார்புடனே தம்பதிக்குப் போரூரங்கே, அந்தமுடன்காலாங்கி தாள்வணங்கி அப்பனே சீனப திவிட்டுயானும், விர்தமுடன திசயங்காண வெளிப்பட்டேன்சீனபதி தன்னைவிட்டு, சொந்தமுடன் மேருவுக்கு கடைபாகத்தில் சூரியனார் தாமிருக்கும் மிடங்கண்டேனே.

245

போகர் சூரியவனம் பார்த்தது.

கண்டேனேவனந்தனிலே மகிமைமெத்தக் கண்டவர்கள்விண்ட வர்களாருமிஃலை, அண்டமுனி ராட்சதர்களரசுராகூட்டம் அணியணியாய்எதிர்வந்து சூழ்ந்துகொண்டார், தண்டவனந்தன்னிலையா ன்ஞளிகைகொண்டு தரணியிலிறக்கினதைப் பார்த்தாரங்கே, கொ ண்டல்வண்ணனேகர்கள் கர்ச்சிப்பாலே கோடானகோடி வதிசயங் கண்டேனே.

246

அதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு வங்கேதானும் அப்பனே வசராக்க ள்கூட்டமப்பா, பதியைவிட்டுபதிதேடி வந்தவன்யார் பாதகனாயிருக் கிறானென்றுசொல்லி, துரிதமுடன் யெந்தனிடகிட்டவந்து துப்புர வாயாரென்று வினவிக்கேட்க, கதிதமுள்ளபோகரிஷி யடியேன்தா னுங்கலங்கியே திடுக்கிட்டு நின்றிட்டேனே.

247

நின்றேனே கிடுகிடுத்துபயந்துயெங்கி நெடுமூச்சுதானெரிந்துப யமுமுற்று, சுன்றருகேநின்றவிட்டே னடியேன்தானும் கூச்சலுட னசராக்கள்கிட்டியேதான், சென்றுமேயெனைஎடுத்து விழுங்கவந்தா ர் சோறாமல்யானுமல்லோ வார்த்தைபேசி, வென்றுமேகாலாங்கிராய ர்பாதம் விருப்பமுடன்ருள்வணங்கி பணிந்திட்டேனே.

248

பணிந்தேனேஎந்தனுக்குப் பட்சம்வைத்துப் பாரிலுள்ளவினே தமெல்லாப் காண்பித்தார்கள், துணிவுடனே சூரியனின்வணங்க ளெ ல்லாஞ் சத்தியேவலசாரியாகவந்தேன், அணிபெறவே யாளியுடவன முங்கண்டேன், கணிதமுடன்பூமிமுதலமுனையுங்கண்டேன் காலாங் கிராதருட கடாட்சந்தானே.

249

போகர் தாதுலேகியம்

தானுனின்னமொநுமாற்கம்பாரு தாக்கான தாதுபுஷ்டிசுளி கைகேளும், வேளுனபேரிச்சங்காய்தான்சேரு மிக்கானஊமத்தின் வி ரைசான்சேரு, பாளுனகஞ்சாவின்விரைதான்சேரு பாங்கான மாது னையுன்விரைதான்சேரு, தேனுனகொமட்டிவிரைசேர்தானப்பா தெ னிவானவத்திவிரை சேர்தானென்றே.

ஒன்றானவிரையுடனேயத்திவித்து ஒளிவான ஆவின் றன் வித்து வாகும், நன்றானதுத்தியிடவித்துவாகும் நலமானசூரியிட வித்துவாகும், தன்றானவாவாரைவித்துவாகும் தாக்கானவெட்பாலேவித்துவாகும், பன்றானகார்போகவித்துவாகும் பாங்கானவாதுமையின்வித்துவாமே.

251

ஆமேதான்காரையுடவித்துவாகும் அப்பனென்கொன்றையிடவித்துவாகும், தாமேதான்புரசையிடவித்துவாகும் தயவானகொத்தமல்லிவித்துவாகும், வேமேதானநீர்முள்ளிவித்துவாகும் வியர்வானசூரையுடவித்துவாகும், காமேதானபூனையிடவித்துவாகும் கறுப்பானபாளையிடவித்துமாமே.

252

வித்தானவெள்ளரியின்வித்துமாகும் விதமானகாசிலியின் வித்துமாகும், சத்தானவரைக்கீரைவித்துமாகும் சார்பானகுலாமல்லி வித்துமாகும், சுத்தானவாலையின் றன்வித்துமாகும் சுடரென்ற தாய்ப்பாகல்வித்துமாகும், சித்தானதேற்றானின் வித்துமாகும் சிறப்பான கருங்கொளுவித்துமாமே.

253

தானானபூசனியின் வித்துமாகும் தனியானபெட்டியின் றன்வித்துமாகும், பாணானமுருங்கையிடவித்துமாகும் பாகானமுள்ளங்கி வித்துமாகும், கோணானவாசினிட வித்துமாகும் குணமான சோகியிட வித்துமாகும், தேணானதாமரையின் வித்துமாகும் தெளிவானவழிஞ்சியிடவித்துபாரே.

254

பாரேதான்சாரத்தின் பருப்புக்கட்டி பாங்கான கசகசாதானுங்குட்டி, நேரேதான்சாதிக்காய் சாதிபத்ரி நேர்பானவால்மிளகு சுக்கோடேலம், சாரேதான்கிரும்புடனே மிளகுகூட சார்பானலவங்க மென்றபட்டைதானும், வேர்பானபூமிசர்கரையின்மூலம் விரைவானமருட்டியென்றன் மொக்குமாமே.

255

பிசினிவகை

மொக்கானகருவேலம் பிசினியாகும் முனைபானவெள்வேலம்பிசினியாகும், தாக்கானசால்ன்றன் பிசினியாகும் தகையான முருங்கையுட்பிசினியாகும், செக்கானமாங்கனியின் பிசினியாகும்சிறப்பானவத்தியின்றன்பிசினியாகும், சுக்கானவிசுக்கோலின் பிசினியாகும் சுகமானவாலன்பிசினியாமே.

256

பிசினுடனேகருங்காலிபிசினியாகும் பிசிகில்லா பூதத்தின் பிசினியாகும், நசிதமுள்ள குங்குமத்தின்பிசினியாகும் நலமானகாட்ட

த்திப்பிசினியாகும், உசிதமுள்ளபலாமரத்தின்பிசினியாகும் உத்தம
னேவஞ்சனுட்பிசினியாகும், கசிதமுள்ளவிளாவினுட பிசினியாகும்
கருவான கசகசாபிசினிவகாணே.

257

பூவகை.

காணவேபூவினிட மார்க்கம்பாரு கருவானமுருங்கையிட பூவு
மாகும், தோணவேயாவாரைப்பூவுமாகும் துறையானதென்னம்புசா
மந்திப்பூ, மாணவேமல்லியிடபூவுமாகும் மகத்தானவிலாவினுட பூவு
மாகும், சாணவே தாழையுட்பூவுமாகும் சார்பான தாமரையின் பூ
வுமாமே.

258

ஆமேதான்விலாமிச்சபூவுமாகும் அப்பனேமாதூயின்பூவுமா
கும், வேமேதான் வேம்பினிடபூவுமாகும் கடிதானசெவ்வல்லி பூவு
மாகும், நாமேதான் பூவகையின்ராசமுஞ்சொன்மேனம் நலமான செம்
பூரான் பூவுதாமே.

259

மூலவகை.

தாமானமூலவகைசாற்றக்கேளு தாக்கானதண்ணீர் மிட்டான்
கிழங்குதானும், காமானபனையினிடமூலமாகும் கருவானகரும்பினி
டமூலமாகும், சாமானசெந்தொட்டிவேரினாடு சார்பானகருந்துள
சிவேருமாகும், வேமானயிம்பூராவேறுமாகும் மிக்கான செம்பாவை
வேறுமாமே.

260

மாமிஷவகை

வேறுனமாமிஷமாமடைக்கலந்தான் வேகமுள்ளஉடம்பு முயல்
கலைதானாகும், வாறுனமுட்பன்றி மயிலுமாகும் வாகான செம்புரவி
வாண்குறியுமாகும், தூரானகாடைகவுதாரியாகும் துறைமேயும்கொ
க்குடன்னபூராவாகும், தாராவாம்பெட்டையுடன் செஞ்சிவல்தா
னும் சாதாவாங்குறம்பாட்டு யிறைச்சிபாரே.

261

இரைச்சியாம்விலங்குடனே யித்தனையுங்கூட்டி எழிலாகவெயி
லுலர்த்திச்சூரனித்து, முறையுடனே ஒவ்வொன்றில் சேர்தானப்பா
முயற்சியுடன் தானெடுத்து சேர்ச்சுக்கேளு, குறையாமல்முன்சொன்
னசரக்கையெல்லாம் கூட்டுமுறைதப்பாமல் ஒன்றாய்க்கூட்டி, நிறை
யுடனேரசவகையுந் தப்பாவண்ணம் நினைவுடனே நெய்தேனிற் கிண்
டிடாயே.

262

கிண்டையிலேசர்க்கரைபுஞ் சரியாய்ச்சேர்த்துக் கிருபையுடன்
மேமுகுபதம்தனிவிரக்கி, பண்டிதமாய்நெய்தேனும் கூடக்கூட்டிப்
பாகமுடன் தானிறக்கி குளிகைசெய்து கண்டிதமாய்மண்டலந்தானந்

திசந்திக், கருவாகத்தின்றமல்லோ கூடும்போது வண்டின்ம்போல்க
லவியதுமிகவுமாகி மங்கையருமானிலத்தில் நடுங்குவாரே. 263

நடுங்குவார்மாளிலத்தில் பெண்களெல்லாம் நானுவார் புருஷா
ளேக்கண்டபோது, கடுஞ்சோபமதிகமுடன் காதல்கொண்டுகர்ச்சனை
யுமிகவுண்டாய்கதிப்புகொண்டு, விடுமானும்கலையுடனே கலந்தமான்
போல் விடாய்பட்டு மன்மதன்போல்காதல்பூண்டு, தொடுமாதர் நா
னகுவிதசாதியாரைத் தோறாமனுபவித்துப்பெயர்கொள்வீரே.

கொள்ளவென்றால்பத்தியங்களில்லையப்பா குணமுடனே வண்
மையுள்ளபதார்த்தமெல்லாம், தள்ளவேபோகாது சதாகாலந்தான்
தாரணியிலுண்டவற்குப்பலமேழானே, விள்ளவேயுண்டாகுங்குளிகை
யப்பா விண்டலமுண்டலமுமிடங்கொள்ளாது, உள்ளபடியிக்குளி
கையார்தான்செய்தார் உத்தமனே கருவாளிசெய்வான்பாரே.

போகர் அஷ்டகிரி பர்வதங்கண்டது.

பாரப்பாவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாங்கானமகமேருகிழக்
கேயப்பா, நேறாகத்தானிருக்கும்பர்வதந்தான் நேர்மையுள்ள வஷ்ட
கிரியென்பார்சித்தர், சார்வாகயானுமல்லோ குளிகையிட்டு சட்டமு
டன்சினபதிவிட்டுயேகி, காரானகதிரோனின்வனமுந்தாண்டி கடின
முடன்மலையோரம் சென்றேன்தானே. 266

சென்றேனையடிவாரத்தருகிலப்பா திரளானகோடிமுனி சித்த
நுண்டு, குன்றிரிடம்உட்சென்றேனயானுமங்கே குறிப்பான குத்து
க்கால்ஒன்றுகண்டேன், பற்றியெனும்பெருச்சாளிவாகனத்தில் பாங்
குடனேகணபதியுமீற்றிநுக்க, வென்றிடவேகுத்துக்கல் பிள்ளையா
ரைவேண்டினேன் போகரிஷிவேண்டினேன். 267

கணபதி சமாதிகண்டது.

வேண்டியேநிற்கையிலே கணபதிதானும் விருப்பமுடன் போக
ரைதான் வளப்பங்கேட்டார், தாண்டியேவளமெல்லாம் தான்கடந்து
தகமையுடன்வறுவதற்குநீதியுண்டோ, பூண்டமனதுறுதியினால் வந்
தாய்நீயும் பூலோகமானிடனும் வரலாமோதான், மாண்டுமேபோவத
ற்குசித்தர்தாழும் மன்னவனேதான்சபிப்பார் பெருமைபாரே.

பாரேதான்என்றலுமே கணபதிதானும் பாங்குடனே போகரி
ஷிதிடுக்கிடேங்கி, நேரேதான்கணபதியைச் சாஷ்டாங்கித்து நிலை
மைபெறசவாமிஎனக்கெதியேதென்ன, சாரவேஎன்மீதில்பட்சம்வை

த்துச்சாங்கமுடன் எந்தனுக்கு உபதேசித்து, சூரனமிருக்குமிடங்கா
ணவென்று சந்தரரும் வாக்களித்தார் சூட்சந்தானே. 269

சூட்சமுடனுபதேசமருளும்பெற்று சுடரொளியாம் பத்மாசூ
ரனையுங்காண, தாட்சியுடனிரண்டாங்கால்வரையுமேறி தன்மையுட
ன் முதற்கோபுரவாசல்கின்றேன், காட்சியுடன் சூரனது ஸ்தலமுங்க
ண்டேன் கைலாசசட்டமுனிசமாதிகண்டேன், மாட்சியுடன் கைலா
சமுனிதானங்கே மாரக்கமுடன் சமாதிலை யறிந்திட்டேனே.

அறிந்திட்டேன் சட்டமுனிபாதங்காண அவ்விடத்தில்சிலநே
ரம்சீனேறென்பானும், அறிந்திடவேசித்தர்முனி கோடாகோடி தகை
மையுடன் கொலுக்கூடமங்கிருந்தார், செரிந்திடவேயடியேனைக்கண்
டபோது சேனைதிரள்கூட்டமுடன் கிட்டவந்தார், புரிந்திடவே சிறு
பாலா எங்கேவந்தீர் புதுமையுடன் கேட்கலுற்றார் சித்தர்தாமே.

தாமானசித்தர்முனிகேட்கும்போது சாங்கமுடன் காலாங்கித
னைநினைந்து, வாமமுடன்குருசாமிகாலாங்கிதம்மை வளமையுடன் தா
னினைத்துதிக்கலுற்றேன், ஒமெனவேநாதாக்கள் கேள்விக்கல்லோ
உத்தமனுமடியேனுங் கால்கடுங்கி, சாமெனவேசீனபதி தன்னில்யா
னும் சட்டமுடன்குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே. 272

வந்திட்டேனென்றலுமே சித்தர்தாமும்வணக்கமுடனிரண்டா
ங்கால் வரையிற்கொண்டு, முந்திட்டொழலரிடபாதங்காணமுனையான
சமாதியிடமிற்றிற்கும்போது, கந்திட்டதேவரிஷிக் கொப்பாஞ்சித்தர்
கருவான திருவாசர் படிசார்ப்பார்கள், தந்திட்டவாசலது திறக்கவெ
ன்றுதாட்சியுடன் தேவரிஷிவினவிட்டாரே. 273

வினவையிலே சமாதியதுதான் திறந்து வேகமுடன்வசரீரி வாக்க
குண்டாச்சு, தினகான் நன்னொளிபோலே வடிவங்கண்டேன் திகழா
னசட்டமுனிதன்னைக்கண்டேன், மனமுறிகளன்மீதில் கிருபைவை
த்து மாட்சியுடன் ஞானோபதேசஞ் சொன்னார், அனல்கண்டமெழுக
துபோல் நெஞ்சந்தானும் அப்பனே மனமுருகி வழந்திட்டேனே.

வழந்திட்டபோதையிலே சட்டர்தாமும் வகையுடனே வாக்க
ளித்தார் யடியேனுக்கு, தொழுதிட்டபாலாரீ சினந்தன்னில் தோற்
றமுடன் குளிகையது துலவாய்பூண்டு, கழுகுடனேவல்லுறபரந்தா
ற்போல கருணைபெறவெந்தனிடங் காணவந்தீர், தழுவினியேசித்தரும்
மைகண்டுபேசி தாரணியிற் கல்லாகசபிப்பார்தானே. 275

தானுசித்தருடவுளவுகாணிர் தாரணியில்லிவிழுனிவர் மர்ம்ம
ங்கோடி, வேனாகநல்லவாப்போல் நேசிப்பார்கள் விருதாவாய் வாதுமி
கப்பேசியல்லோ, கோனாகருநிந்தை கூறுவார்கள் குடிக்கெடுக்குஞ்
சித்தருண்டு குவலயத்தில், தேனானவமுர்தமது யீவாரப்பா தெரியாம
ல்கருவழியாற்கொல்லுவாறே. 276

கொல்லுவாரவர்கள்பதி செல்லவேண்டாம் கொடிமுடியுஞ் சித்
தரப்பாக்கோடியுண்டு, வெல்லவே சமாதியிடந்தானழைப்பார் விருது
மிகப்பேசியல்லோசாபயீவார், செல்லவேனானத்தின் வழிகேட்பார்
கள் சேறானமுப்பூவின் மார்க்கங்கேட்பார், புல்லவேநாதத்தின் மு
றையுங்கேட்பார் புகழானவுறுக்கினத்தின் கிடங்கேட்பாரே. 277

கேட்கையிலே தூரரின்று வர்த்தைகேளு கெடியானகும்பகத்
திலிருந்துகொண்டு, நீட்டமுடன் வனாகத்தைமேலேநோக்கி நெடுந்
தூரங்காணிறுத்திலுணிப்பாரு, பூட்கமலட்சுமியும் பொருந்தி நிற்
பாள் புகழானவிசுத்தியிலே யேரிப்பாரு, தாட்கமலத் தாள் திறந்து
போகம்பார்த்துச் சதாகாலந்தாரணியி லுருவாய்வாமே. 278

வாழ்வென்றால் வெருகோடிகாலம்வாழ்வாய் வாகானகற்பமது
தெரிந்துக்கொண்டு, நீழ்வகாயசித்தி மாயசித்தி நெடுங்காலம் தான
றிந்துநிலைத்துவாழ, மாழ்வேபோகநிலையறியவேண்டும் மகத்தான வி
சுத்திதனை சுழுத்தியிலேமாட்டி, சாழ்வேசடாநூரத்தை மேலேநோ
க்கு சதானந்தங்கணபதியை பூசிப்பாயே. 279

பூசிக்கக்கணபதியுங்கத்தன்தானும் புகழாகவாணியுடன்மனமு
வந்து, நேசித்துவாலையுடன்நிரூபிதன்னை நேர்மையுடன் கண்டறிந்து
நிச்சயித்து, ஆசையுடன்பிர்மான லாகிரிதன்னில் அப்பனைவிசுத்தி
யிலிருந்துகொண்டு, காசைபென்னும் பொன்னைசதனைமறந்து கா
சினியில்சித்தனைப்போல் வாழலாமே. 280

சித்தானசித்தனைப்போல் வாழ்வென்றால் செகதலத்தி லின்ன
முண்டுகாட்சியப்பா, கத்தானும்பிர்மாவின் பதியைக்காணபருகிறே
ன்மூன்றாங்கால் வரைதானப்பா, முத்தமுடன்நீர்சென்று பார்த்து
வந்தால் மோசமில்லையின்னம்வெகு கெவினியாவாய், சுத்தமுடன்
கைலாசநாதாரமும் சூட்சமுடன்றமுரைத்தார் திரும்பினேனே.

பிரமசமா திகண்டது.

திரும்பியேகுளிகையது விண்டுகொண்டு தீரமுடனடியேனுமே
லேசென்றேன், குரும்பானசித்தர்களா மநேகப்பேர்கள் கூடியேவெ
குபேர்கள்வந்தாரப்பா, இரும்பானசித்தரப்பா யானும் கண்டேன்

எழிலாக எந்தனையுமாரென்றார்கள், சுருப்புடனே காலாங்கிதனைநினைந்து துரிதமுடன்போகரென்று வசனித்தேனே. 282

வசனித்தபோதையிலே வடியேன்மீது வாசுடனே கனிகூர்ந்து கூறலுற்றார், துசனித்து சமாதியிடம்கொண்டுசென்றார் தேற்றமுடன்பிரமாவின்வாசல்கண்டேன், நிசமுடனேகோட்டைக்குள் சரங்கம்கண்டேன் நெடிதானசரங்கத்தின்வழியைக்கண்டேன், புஜமுடையகிங்கிலியறையிரம்பேர் புனிதமுடன்கொலுவிருந்தார்நிஷிகள் தாமே.

தாமானரிஷிமுன்னே சென்றேன்யானும் சதகோடிகுரியர்போல்சமாதிக்குள்ளே, பூமானம்பிரமாவு முள்ளிருந்துபிரியமுடன் எந்தனிடம்வார்த்தைசொன்னார், காமானமாகவல்லோவடியேன் தானும் கைகடிகமுன்னின்று வார்த்தைசொன்னேன், தேவானபிரமாவுமெந்தனுக்கு தெளிவாகதானுரைத்தார் பிரமந்தானே. 284

பிரமனசாமியார் எந்தன்மீது பிரியமுடன் பட்சமுற்று கேட்கும்போது, திரமுடனேவடியேனுங்கால்நடுங்கித் தெளிவாக யானுரைத்தேன்கோடிவண்ணம், பரமானங்கண்டல்லோ குளிகைபூண்டு பட்சமுடன் தமதிடத்தில் வந்தேன்சாமி, சிரங்குவித்து நமஸ்கார மிகவுஞ்செய்து திடமுடனே உத்தாரங்கேட்டிட்டேனே. 285

கேட்டேனேபிரமாவு மனமுவந்து கிருபையுடன் எந்தனுக்கு வழியுஞ்சொன்னார், நோட்டமுடன்சீனபதி தேசத்தாற்கு நுணுக்கமுள்ளவதீதமென்ற வித்தைதன்னை, தோட்டமுடன்வுளவுமுதல்எல்லாஞ்சொல்லி தேசத்தில்சித்துயென்ற மர்மந்தன்னை, காட்டியே விட்டதொரு வண்மைஎல்லாங்கண்டாரேயாமானால் சபிப்பார்கானே.

காணவேலாகமெல்லாஞ் சித்தாய்போகும் கைலாசங்காணுவதுக்குட்சமாகும், நாணவேநாதாக்கள் கைமறைப்பைநாட்டமுடன் கொட்டிவிட்டாய் கோடாகோடி, மாணவேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்தானதேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தீர், வேணவே வினோதமென்றகருவியெல்லாம் வெட்டவெளிபாழாகி வீணாய்ப்போச்சே.

போச்சென்றுவிடுகாதே புண்ணியாகேள் புகலுகிறேன்நாலாங்கால்வரைதானப்பா, மாச்சென்ற வியாசர்முனி சமாதியுண்டு மகாகோடிரிஷிகளெல்லா மங்கிருப்பார், ஆச்சரியமானதொரு மகிமையுண்டு அதுக்கப்பால் கிள்ளைவனந்தானுமுண்டு, பாச்சலென்றதபகோடிரிஷிகள்பா பரவனந்தனிலிருப்பார் சொல்லொண்ணாதே. 288

சொல்லவென்றால் நாவில்லைபாவும்மில்லை சோதியுடல் மலையீது
தோற்றங்காணும், வெல்லவேசோதிரிவி வியாசுந்தானும் விசிறைமு
டனங்கிருப்பார் கொலுக்கூடந்தான், புல்லவேசித்தர்களின் கூட்ட
வர்க்கம் பூலோகமிடங்கொள்ளாததீதமெத்த, பல்லவே கொங்கண்
ரின் கூட்டத்தார்கள் பகரவே முடியாதுபண்பதாமே. 289

பண்பானநாலுபக்கம் கோட்டைவாசல் பளிங்குமணிமண்டபங்
களங்குண்டு, திண்பானதடாகங்கள் குகைகளுண்டு திடமான குண்
ணுகளில் தவசிருப்பார் பண்பானதபசியிடம் யானுஞ் சென்றேன்
கருத்துடனே சித்தரெல்லா மெனைக்கண்டார்கள் வண்புடனே யடி
யேனும் தாள்பணிந்து வணக்கமுடன்குருவணக்க மோதிட்டேனே.

ஓதவேகாலாங்கிதனை வினைந்தேன் உத்கமனையடியேனும் வார்
த்தைசொன்னேன், நீதமுடன்யானுரைத்தமொழியுங்கேட்டுநித்தில
ங்கும் வியாசர்முனியாரென்றாரே, வேதமுநி நவின்றியத்தார்மொழி
யைக்கேட்டு வேகமுடன்காலாங்கிஷனென்றேன், போதமுடன் எ
ந்தனுக்குவேதயாகும் புகட்டினுர்வேதரிவி புகலத்தானே. 291

புகலவேவேதத்தின் சூட்சுசூட்சும புகழானவஷ்டகர்மம் யாக
மெல்லாம், நிகலவேயாகத்தின் மார்க்கந்தானும் நெடிதான குருபா
தசேஷமந்திரம், சகலவேசூக்குமத்தின் சூட்சுசூட்சும தசாங்கமுட
ன்மேலேறிநிற்கலாகும், அகலவே பரவொளிபைக்காணலாகும் அப்ப
னே கேசரத்திலிருக்கலாமே. 292

இருக்கலா மஞ்சாங்கால் வரைதானாகும் எழிலான கோட்டை
யதுருத்திரகோட்டை, பெருக்கமுடன் கானுறுகுகைகளுண்டுபெறு
னசில்லாறுதீயாறுண்டு, சருக்கமெனும் நாதாக்கள்சங்கமுண்டுசாயுச்
சியபதவியென்றுஞ் சொல்லலாகும், குருக்கதனில் ரசக்கிணறு கோ
டியுண்டு குருவானயீசரன்றன் விந்துவாமே. 299

விர்தானரசமதுதான் பொங்கிப்பொங்கி விசையுடனேதீயாற்றி
ல்பாயும்போது, தொந்தமுடன்காணுற்றினைரம்பா துறைமுகத்தி
ல்சத்தியென்ற கெந்தியுண்டு, விந்துடனேசத்தியது சேர்ந்துகொண்
டுவீராதி தீயாற்றினக்கினியாலே, சந்தமுடனுறவாகி சிவப்புமாகி
சார்பாகசெந்துரஞ் செனிக்ஞந்தானே. 294

செனித்ததொருசெந்துரஞ் சொல்லப்போமோ திறமானசித்த
ர்முனிபிசிகள்காவல், பனித்தடங்கண்வேகமது வதிகம்கொண்டுபாரி

லேழுப்புவைப்போலேபூர்த்து, தனியாகக்காரமுடன்வீறுகண்டு தாக்கானசெம்பினிடகோட்டைஎல்லாம் வணிகனைப்போல் பழுத்தும் சுவீறுகொண்டு, வாகானதங்கமதுபோலேகாணும் கனியானகோட்டையெல்லார் தங்கமாகும் கதிரான் போல்பிரகாசம்காணும்பாரே.

காணுமேநாதாக்கள் சித்துதாமும் காட்டினூர்மகிமைகள் மெத்தவுண்டு, தோணவேவரைக்குள்ளே செல்லும்போது துறையான சமாதிமுகம் கண்டுசென்றேன், வேணவேருத்திரனார்சமாதிபக்கம்விட்டார்களெந்தனையு முனிவர்தானும், நாணவேயடியேனும் காலாங்கிதம்மை நலமுடனேதார்பணிந்து நவின்றிட்டேனே. 296

நவின்றிட்டேனருத்திரர் சமாதிபக்கம் நயமுடனே தலைவாசல் நிற்கும்போது, துவின்றிட்டசமாதியதுதாள் திறக்க துலங்கவே ருத்திரனார்குருவைக்கண்டேன், புவின்றிட்டதிருமுகத்தைபாற்கும்போ பொலிவானசே தியொளி மின்னல்போலாம் சவின்றிட்ட தேகமது கூச்சலிட்டு கண்காணுசோதிதன்னில் சொக்கிப்போச்சே. 297

போகையிலேருத்திரனுங்கண்டுஎன்னைப் பொற்புடனே மனதிரங்கியெனையாரென்ன, சாகமுடன் காலாங்கிசேஷனென்றேன்சட்டமுடன் சொல்கையில்ருத்திரர்தாமும், பாசமுடனெந்தனுக்குவரமுமீயந்தார் ப சமுடன்வரம்பெற்று சித்தர்பககம், சோகமுடவிற்கையில்சித்தர்தாமும், சோதித்துமலைபோகச் சொன்னார்தாமே. 298

சொன்னவுடனடியேனும் குளிகைபூண்டு சோதித்துமலைமீதில் சென்றபோது, அன்னமெனும்பட்சியைநான் கண்டேனங்கேஅன்புடனேவன்னமது கண்டபோது, நன்மையாளந்தனுக்கு வன்னந்தானும்சுலமுடனேருத்திரர் மகிமைதன்னை, பன்னயமாய்தாம்உரைத்து எந்தன் தன்னைப்பட்டசமுடன் முதுகேற்றிப் போகலாச்சே. 299

முதுகின்மேலெந்தனையு மேற்றிக்கொண்டு முனையான மலைமுகில்கொண்டுசெல்ல, கதும்புடனே யானுமங்கே யிறங்கினெனையான்கதிரவனார்தோற்றமது காணவில்லை, உதும்பானவிருள்முடி பனிகள்கிற்கும், வுபர்ந்தமலைசுற்றிலுமேசித்தரப்பா ததும்பலுடன் நிற்கிறதைக்கண்டேனயாலும் தாடகையாள் சமாதியது சொன்னார்தாமே.

தாடகையாள்சமாதி.

சொன்னாரேதாடகையாள் சமாதிதன்னைசொருபமென்றகுக்கு மத்தைக்கானவென்று, நன்னயமாயாறுங்கால் வரைதாபப்பாநலமு

டனேயான்சென்று நிற்கும்போது, வன்னமதுவாய்திறந்து கூற்றற்றங்கேவளமையுடன் தாடகையின்மார்க்கத்தன்னை, பின்னமிலாதானுரைத்ததெந்தனுக்கு விகற்பமுடனுரைத்திடவே மயங்கினேனே.

மயங்கினேன் காலாங்கிதனைநினைந்தேன் மாற்கமுடன் ராவணன் றன்றணக்களத்தில், தயங்கமுடன் தாடகையால் பங்கங்கெட்டுத் தாரணியில் சமாதியது பூண்டபோது, தயங்கமுடன் வட்டகிரிபர்வதத்தில் ஒருபமுடன் தாடகையாள் சமாதிகண்டேன், பயங்கியே மேல்வரையிற் சென்றுபோனேன் தாக்கானசித்தர்களை மண்டையானே.

கண்டேனே பலகோடி ரிஷிகள் மார்க்கம் கருத்திலே தானினைந்து பூசித்தேதான், மண்டலங்கள் சுற்றியல்லோ குளிகைகொண்டு மானிலத்திலவெகு கோடி வதிசயங்கள், மண்டலங்கள் விண்டலங்கள் முழுதுஞ்சுற்றி தாரணியில் குளிகைகொண்டு பறந்தேன்யானும், பண்டினே சமாதியுரம் சுற்றிவந்தேன், பாரினிலே தாடகையாள் கதை கேட்டேனே. 303

கேட்டவுடனே ழாங்கால் வரைதானப்பா கெடியாகமேல்வரை சென்றபோது, நீட்டமுடன் சடாயுவனமங்கே கண்டேன் நேரானவன முகத்தில் வீரபத்திரன், வாட்டமுடன் சமாதியது தன்னைக்கண்டேன்வளமான தாள்வாசல் பூட்டிருக்கும், கூட்டமெனும் ராட்சதர்கள் வுதகூட்டம் பெருமையுடன் சமாதியிடம் நிற்பார்பாரே. 304

பார்க்கையிலே வீரபத்திரன் சமாதியானும் பாங்குடனே வயிரக் கல்பச்சைக்கல்லாம், தோக்கமுடன் சமாதியது திறக்கவென்றால் திற ளானகாவலுடன் திறக்கவேண்டும், மூர்க்கமுடன் ராட்சதர்கள் முன்னே நின்ற முடிசாய்ந்து கரங்குவித்து வணங்கி நிற்பார், ஆர்க்கவே போகாது முனிகளாலும் வட்டகிரிபர்வதத்தின் மகிமைதானே. 305

மகிமையுடன் வீரபத்திரன் சமாதியின்னில் மதிப்புடனே ஓங்கா ரச்சத்தம்கேட்டேன், பகிரதனும் சேஷவர்க்கம் பக்கம் சீன்றார்பரிவான வீரபத்திரன் வார்த்தை சொல்வார், சுகிதமுடனுத்தாரன் சொன்ன ரங்கே சட்டமுனிபக்கமது சமாதியுண்டு, துவிதமுடன் எந்தனுக்கு ஞானமார்க்கம் துப்புரவாய்போதித்தாரரிஷிகள் தாமே. 306

தாமே தான் போதனைகள் யாவுங்கேட்டு சாங்கமுடன் எட்டாங்கால் தன்னிற் சென்றேன், வேமேதான் மேல்வரை சென்றபோது விபர்

வானருத்திரகாலன் தவசிருப்பான், தாமேதான் தவிலையைக்கண்ட
போது சாஸ்டாங்கம் தாள்பணிந்து கரங்குவித்து, நாமமுடகாலாங்கி
தனைநினைந்து நாதரிஷிபதாம்புயத்தை நாடினேனே. 307

நாடினேன்ருத்திரகாலன் றன்னைத்தானும் நாட்டமுடன்கண்
டல்லோ தெரிசித்தேதான், தேடியேயவர்பாதம் தொழுதுநின்று தீர
முடன்காலனெதிர் நின்றேன்பானும், வாடியேயநின்றவென்னைக் கால
ன்தானுமதிப்புடனே சிறுபாலாயாரென்றார்கள், கூடியேபோகரிஷி
யடியேன்தானும்குணிகையிட்டு வஷ்டகிரிகாணலாச்சே. 308

காணவேவஷ்டகிரி தன்னிலின்றேன் கைலாசமிதற்கீடு சொல்
லப்போமோ, நாணவேகாலனவன் சமாதிபக்கம் நாதாக்கள் கோடி
பேர்தவசிருப்பார், வேணபடிவுபசார மதிகங்காட்டும் வெழிலான
காவனிடவதிதமெத்த, மாணவேகாரந்தமென்ற கோட்டையுண்டு மக
ந்தானசித்தர்களை சொல்லப்போமோ. 309

சொல்லவென்றால் காஞ்சனமாமலையிற் குள்ளே சுடரொளிபோல்
சித்தொருவர் யிருப்பாரங்கே, நல்லதொருசமாதியது வஞ்சனக்கல்
நலமானவஞ்சனத்தினுள்ளிருந்து, புல்லவேலோகத்தி னதிசயத்தைப்
புகட்டுவார் முனிவாக்கும் சித்தருக்கும், செல்லவே செந்தூரக்கா
டொன்றுண்டு செகத்தினிஸீசனன்றி காணுந்தாமே. 310

காணவென்ற லின்னம்வெகு வதிசயங்கள் கண்டேனேகல்லெ
ன்ற வெள்ளைக்கல்லில், மாணவேவுள்ளிருக்கும் ரவைதானப்பா மண்
டலத்தில்கண்டதில்லை மாந்தரங்கே, தோணவேபிரகாசமானசோதி
சுடரொளிபோல்வயிரக்கல் கூறப்போமோ, நீணவேகாதாக்கள் காண்
பதல்லால் நீணிலத்திற் காமிகட்கு கிட்டாதன்றே. 311

அன்றானசடாயுவுட வனத்தில்காலும் அதிகாயன்சமாதியது
யிருக்கக்கண்டேன், தன்றானசமாதிமுன்னே நின்றபோதுதயவுள்ள
வதிகாயன் வாக்குரைத்தார், குன்றானமலேதேடி குகைகள் தேடி குளி
கைகொண்டுமலையேறி வந்ததென்ன, நன்றுகளன்னையுந்தான் கேட்
டபோது நலமுடனேயானுரைத்த வண்மைகேளே. 312

கேட்டவுடனடியேனுங் கிருபையோடு கெவனமுடன்காலாங்கி
நாதர்தம்மை, நீட்டமுடன்தானினைந்து கூறுவற்றேன் நெடுந்தூரம்
ருத்திரனார்காலலுக்கு வாட்டமுடனஷ்டகிரிகாணவென்று வாகுட
னையலையேறி வந்தேனென்ன, மாட்டிமையாய்ருத்திரனா் பெந்த
னுக்கும்சுழ்த்தியுடனுபதேசஞ் சொன்னுந்தாமே. 313

சொன்னவுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டு சுற்றியேபார்த்து மங்கே யிருந்தபோது, மன்னமூரிச்சந்திரன்பாட்டன்தானும் மகபதியான் கொலுக்கடசமாதிகள்னை, பன்னவேபார்க்குகைக்கு வருகிறசென்றேன் பாராளுஞ்சமாதியிலே வாக்குண்டாச்சு, நன்னயமா எந்தனுக்கு ஞானோபதேசம் நவின்றிட்டார்ராஜமன்னர் நவின்றிட்டாரே.

314

போகர்மோடிவித்தை.

நவிலவேறினோதமென்ற வித்தைதானும் நாதாச்சுள் செய்த தில்லை நாட்டிலேதான், புதியுடனேகாலாங்கி நாதர்பாதம் புகழ்ச்சியுடன் தான்வணங்கி சாற்றலுற்றேன், பவிமதிசந்திரன்போல் காரந் தன்னைபக்குவமாய்தான்பொரித்து முட்டைபோல், குவியலுடன் தான்சீவிவளவதாக கொற்றவனே முட்டைபோ லெடுத்துக்கொள்ளே.

315

கொள்ளவேமுட்டைதனை யெடுத்துக்கொண்டு கோபாலாசொல்லுகிறேன் குறிப்பாய்க்கொரு, விள்ளவேவாயிரம்பேர் கூட்டத்தார்கள் விருப்பமுடன் ருன்பார்த்து களிப்புற்றேங்க, மெல்லவேமணல்தனை பூமிதன்னில் மேன்மையுடன்கொட்டியே மேடைசெய்து, பள்ளம தாய்குறியொன்று நடுமையத்தில் பாங்குடனேதான் பரவலாகச் செய்யே.

316

செய்துமேசெனங்களெல்லாம் பார்த்துயேங்கி சிறப்புடனேபொ ரிகாரமென்னுமுட்டை, கைதனிலேதானெடுத்து மைந்தாபாரு கருவாகமுட்டைதனை எடுத்துக்கொண்டு, வெய்தமுடன் மந்திரங்கள் மிகவுங்குறி வேதார்த்ததாய்தனையே மனதிலுன்னி, பக்குவமாய் முட்டைதனைமணலிற்பரவி பட்சமுடன் சலமதனைவிட்டிடாயே.

317

விட்டவுடன்முட்டையது கரைந்துபோகும் வேகமுடன்கார மது வொன்றுங்காணர், சட்டமுடன்மெய்யானமுட்டைதன்னைசார் பாக கூப்பிடுதூரம்பா, தட்டாமல்மண்மறையில் புதைத்துபோடு தாரணியில் ஒருவர்க்குத் தெரிப்பேண்டாம், திட்டமுடன்சேஷனைக் கொண்டெடுக்கச்சொல்லு தீரமுடன்ருனெடுத்து தருவான்பாரீ.

தருகையிலே சனங்களெல்லாயிகடுங்கி தாரணியிலிவர்போல சித்தனுண்டோ, கருமானமிகவறிந்த சித்துதாமும் காசினியிலமாந் திரிகனிவனென்பார்கள், உருதெரியாமையுடையராச யோகன்வல கத்தில்சித்தனிவன் வசியராஜன், பெருமைபுகழ்படைத்தொரு தீர னாகும்பெருலகிச்சித்தனைப்பார வறுகாணரே.

319

காணாமல்செனங்கெல்லா மிகத்தவிப்பார். கண்டவர்கள் விண்டவர்கள் யாருமில்லை, தோணாமல்கருவான முட்டைஎங்கேதோற்ற முடன்கண்டோமே கண்ணிற்காணோம், வீணாகப்பேசியல்லோமாந்த ரெல்லாம் விருதாவாய்தாறுமாராய் புத்திகெட்டு, நாணமுடனிறந்தேங்கி நடுக்கமுற்றுநாதாக்கள்மாயவலை சிக்கினாரே. 320

சிக்கவேமுட்டைதனை யாருங்காணாச்சிறப்புடனே தானெடுத்து காண்பித்தேதான், தக்கவேமந்திரங்க ளொன்றுசொல்லிச் சார்புடனேகைமறைப்பு வதீதஞ்செய்வார், சொக்கவேமறைப்பெல்லாஞ் சூட்சுமாகசூட்டினேன் மாந்தற்கு முறைத்தோம்யாமும், நிக்கவே லோகத்தில்மறைப்பு நிசமானவித்தைபோ லாகுந்தானே. 321

கெச்சக்காய் கோட்டையிடிப்பது

தானாகழற்சிக்காய் வாயிரந்தான் சதமுடனேயோகமதுபொடியைமைந்தா, வேணுபொடிதனிலே மைபோலாட்டி விருப்பமுடன்பழச்சாற்று லரைத்துமைந்தா, கோணுகுருபரனைத் தனை நினைந்து குமுறவேகழற்சிக்காய் மேலேபூசி, பாணுரவிதனிலேகாயவைத்து பாங்குடனே கோட்டையது கட்டிடாயே. 322

கட்டவென்றால் கழற்சிக்காய் கோட்டையாகும் கருவானகார்தமது குச்சிக்கேற்றி, திட்டமுடன்குச்சிதன்னால் கோட்டைதன்னை திறமுடனேதானடிக்க கலைந்துபோகும், மட்டமென்றமண்மேலே ஓடிப்பாயுமகத்தானகழற்சிக்காய் கிட்டிக்காணும், பட்டவுடன்கார்தமதுதானிழுக்கு மகத்தானசித்துயிது வதீதந்தானே. 323

அதீதமென்றவித்தையது யாருங்காணார் ஆச்சரியக்கொம்புக்குள் கார்த்தவித்தை, கதீதமென்றகார்த்தத்தால்சகலசித்தும் கருவாக வாடுதற்கு காணியாகுப், ததீதமென்றகருவானிகாண்பார்பாரு சூட்சாதிசூட்சத்தைக்காணன்மாதே. 324

மாடானமாடுகள்தான் சண்டிமாடு மானிலத்தில்காண்பதுவுமருமைமெத்த, கோடானகோடிமுனிரிஷிகள்வேதை குவலயத்தில் கூறவுந்தான்முடியாதப்பா, பாடானவின்னமொரு கருமானங்கேள்பாடுகிறேன்மாணக்கள் பிழைக்கவென்று, நீடானமுட்டையது காற்றில் போகவேணிலத்தில் பறப்பதற்குவினோதங்கேளே. 325

கோழிமுட்டை ஆகாயம்பறக்க

கேட்கவேவிடாதென்ற வித்தைசொல்வேன் கெவா முடன்
கருவாளியானுலகேனா, நீட்கமுடன்முட்டைதனில் கதிர்சில்லாக்கி
நீடானபனிசலத்தையதற்.குள்தாக்கு, நாட்கமலசெந்தாழி பூரசத்
தைநளினமுடன்றெனெடுத்து வருந்துசீலை, ஆட்கமுடன் வலுவகத்
தானமைத்து அப்பனேரவிதனிலை வைத்திடாயே. 326

வைக்கவேகதிருளின்சுடரினிலே வாகானமுட்டைக்குள்ளிரு
ந்தநீறும், மெய்க்கவே சுடர்கண்டபோதேயப்பா மேலெழும்பி முட்
டையதுபறக்கும்பாரு, மொய்க்கவேபூமிவிட்டுப்பறக்கும்போது மே
ன்மையுடன்மாந்தரெல்லாம் நடுங்குவார்கள், செய்கவ்வாச்சரியமி
ந்தப்போக்கு செகதலத்தில்கிட்டாது சிவயோகிக்கே. 327

யோகியென்றால்நானத்தின்மகிமைவேண்டும் யாசனைகள்மிக
வேண்டும்வாசிவேண்டும், போகமென்றமாய்கைதநா விட்டொழிக்க
பொருமையுடன்சிவயோகம் காணசீவண்டும், பாகமதுயெப்போதும்
கைவிடாமல் பார்த்திப்பனேசெய்குபவன்யோகியாவான், சா முடன்
காலாங்கிதனைநினைந்து சாற்றினைன்போகரிஷி பண்பாய்த்தானே.

முளைக்கிற வித்தை.

பண்பானவித்தையது சாற்றக்கேனா பாரினிலைமாணக்கள் பி
ழைக்கவென்று, கண்பானயீசலதுமாக்காலாகும் கருவானபுத்தீசல்
தானெடுத்து, நண்பானபானைக்குள்சில்லுப்போட்டு நலமுடனே குழி
த்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு, திண்பானதயிலமதில் கிறைவித்தைதெளி
வுடனேமுட்டைக்குள் ஆறப்போடே. 329

போட்டுமேமண்டலந்தான் சென்றபோது பெருமையுடன் ரு
னெடுத்துமைந்தாபாரு, வாட்டமுடன்சீஷவர்க்கமிகவழைத்துவாரு
டனேபோசனங்களுண்பதற்கு, கூட்டமுடன்சித்தர்முனிநாதர்கூட்
டம்குறிப்புடனே யாயிரம்பேர்கூழ்ந்திருக்க, வாட்டமுடன்மணலத
னைக்கொட்டிமைந்தா படசமுடன்விரதனையே தெளித்திடாயே.

தெளித்தவுடன்சலமதனை விடுமைந்தா தேற்றமுடனயிருசா
மப்பொழுதில்தானும், நெளித்துமேவிரையெல்லா முளைகளம்பிட்டுந்
ப்புடனே சிறுசெடியாமங்குலந்தான், களிப்புடனேசித்தர்முனிரிஷி
களுக்கு கண்கொள்ளாக்காட்சியுடன் கருவுமாகும், துளிப்புடையகி
றைவித்தைசொல்வார்தான் சுந்தரனே போகரிஷிசொல்லிட்டேனே.

இறாஜவசியம்.

சொல்லவேவசியமொன்றுமொசொல்லக்கேளு சூரியின் றன்வடவே
ருக்காப்புக்கட்டி, வெல்லவேமுட்பொலியுந்தான்கொடுத்து வேதாந்
தத்தாய்தனையேமன திலுன்னி, செல்லவேதலைப்பிள்ளை மஞ்சத்தானு
ம்சிறப்பானகருக்கொன்றைவடவேர்தானும், கொல்லனுடமுலிதன்
வடவேர்தானும் கூறானபேய்மிரட்டி வடவேர்தாமே. 332

தாமானகருவாலிவடவேர்தானும் சார்ப்பானவெள்ளெருக்கன்
வடவேர்தானும், கோமானகண்ணிடவடவேர்தானும் குறிப்பான
வழிஞ்சியிடவடவேர்தானும், லாமானகாட்டத்திவடவேர்தானும் வா
கானபிராயனிட வடவேர்தானும், தாமானகுமிழினிட வடவேர்தா
னும் துப்புறவாய்மேனியிடவடவேர்தாமே. 333

வடவானவேறுடனேஒன்றுக்கூட்டி வளமையுடன்பெரும்பா
ண்டந்தன்னிலிட்டு, குடவானபாளைக்கு துவாரமிட்டுக் கொப்பென
வேலெறெல்லாம் பாண்டத்திட்டு, திடமானசீலையதுவலுவாய் செய்
துதேற்றமுடன் குறித்தயிலம்வாங்கியேதான், தடமானதயிலமதை
எடுத்துமைந்தா தாக்குடனேகலசத்தில் வைத்திடாயே. 334

ஆடைத்துமேதயிலமதையுரைக்கக்கேளு அப்பனை சுழல்கண்
டுபூதவண்டு, படையாணைகுழியாணை மரவட்டைதானும் பாகமுடன்
செவ்வட்டைமரவுணிதானப்பா, கடையானதம்பலமாம் பூச்சிதானு
ம்கருவானவல்லூறுபிச்சதானும், கடையானசெம்போத்து பிச்சதா
னும் சார்வானதேவாங்குபிச்சதானே. 335

பிச்சானபச்சோணைபிச்சதானும் பிரானவார்த்தையுட பிச்ச
தானும், மச்சானசாரையுடபிச்சதானும் மகத்தானமயிலினுட பிச்ச
தானும், கச்சானகரும்பூனை பிச்சதானும் கருவானவெளவாலின் பிச்
சதானு, பச்சானபாம்பினிடபிச்சதானும் பாங்கானவாணையிடபிச்ச
மாமே. 336

ஆமேதானித்தனையுமொன்றுக்கூட்டியப்பனை முன்சொன்ன
தயிலத்தாட்டி, வேமேதான்கபாலமென்ற ஓட்டிலப்பா விருப்பமுட
ன்மைபிடித்துச்செப்பக்கேளு நாமேதான் சொன்னபடி மையின்மா
ர்க்கம்நலமுடனே பரணைதனில்பதனம்பண்ணு, போமேதான்கிரிவா
ணிபூசைசெய்து பொங்கமுடனுருவேற்றிபூசிப்பாயே. 337

பூசித்துமைதனையே எடுத்துமைந்தா புகட்சியுடன் லாடமதில்
திலத்தீட்டி, நேசித்தராஜரிடஞ் சென்றயானால் நேர்மையுடன்

நினைத்ததெல்லாம்வசியமாகும், காசினியிலுண்ணைப்போல்கித்தனூண்
டோகைலாசம்மாணியது வுனக்கேயாகும், வாசியுடனயோகநிலைநின்
றுகொண்டு மகிழ்ச்சியுடன்சதாநித்தம் வாழலாமே. 338

இலங்கைவேந்தன் குளிகை

வாழவேவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு மகத்தான விலங்கைபுரி
வேந்தனப்பா, நீழவேதான்செய்தகுளிகையப்பா நீணிலத்தில் மானி
டர்க்குகூறலாச்சு, தாழவேசெம்மண்ணும் பூமிதன்னில் தயவுடனே
சென்றமல்லோ குழிதான்வெட்டி, ஆழவேகுழிதனிலே ஈச்சம்வெ
ல்லம் அப்பனேவரவுவைக்கல் கலந்துபோடே. 339

போடவேயிராமுழுதும்சென்றபின்பு பொங்கமுடன்காலையில்
பார்த்தபோது, நீடவேபூநாகம்சூழ்ந்திருக்கும் நெடிதான பூநாகமெ
டுத்துமைந்தா, வாடவேதிரியாத பூநாகத்தை வாசுடனேதானெடு
த்துமண்ணைப்போக்கி, கூடவேபுளிப்பென்றமோறுதன்னால் குணமா
னமண்ணெயல்லாம் போக்கிடாபே. 340

போக்கியபின்பூநாகமெடுத்துபாலா பொருமையுடன் கெந்திய
துசமனாய்ச்சேர்த்து, நோக்கமுடன்வாறுவகை செய்நீத்தன்னால்நொ
ய்யவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம், அக்கமுடன்பில்லையதுலகுவாய்ச்
செய்து அப்பனேரவிதனிலேகாயவைத்து, ஊக்கமுடன்சில்லிட்டுச்
சிலைசெய்து வுத்தமனைபுடன்போடக் கறுப்புமாமே. 341

கருப்பானமருந்துக்குநாலிலொன்றுகருத்துடனேகாரமதுபொ
ரித்துப்போடு, தெருப்பானவச்சிரமாங்குகையில்வைத்து தெளிமை
வுடன் தானடைத்துசிலைசெய்து, நெருப்பானவச்சிரமாமுலையில்வை
த்துநெர்மையுடன் ருனுருக்கிபெடுத்துப்பாரு, பொருப்பானவிய
துதான்புகலப்போமோ பொன்னவனையுனக்கிடாருலகில்தானே.

தானவனேபூநாகசடசம்புதன்னால் தாரணியிலீகமென்ற வித்
தைசெய்வார், வானவனுஞ்செய்வரியான்மானிலத்தில்வளமையுடனி
ப்பாகம்யாருஞ்சொல்வார், ஆனதினுலுத்தனுக்கு கருவுசொன்னேன்
அப்பனே கருவுளவுவெளிகிடாதே, பானயெனுப்பரணையதுசெய்து
பாலா பஞ்சமுடன்சூதமதை நிறையவூத்தே. 343

ஊத்தியபின்மேல்திருவட்கொண்டுமுடி வுத்தமனைசாதமதுவே
கும்போது, தோத்தவேமத்தினடு சொருகிப்போடு சுந்தரனையாறி
னபின்னெடுத்துப்பாரு, காத்திரமாம்பரணையதுதிருவல்தன்னைப்பக்

சுவமாய்தானெடுக்கருதத்தானும், மாத்தமென்றசத்துருவால் மடந்
துயின்னும் மாசற்றவெண்ணையது போலாப்பாரே. 344

பாரேதான்வெண்ணைதனையெடுத்துக்கொண்டு பாகமுடன் மத்
தங்காய்வுள்ளமுத்தி, சாரமுடன்சண்ணம்புச்சீலைசெய்துசட்டமுட
ன்னான்கெருவில்புடத்தைப்போடு, தீரமுடன்தானெடுத்துப் பார்க்
கும்போது திறலானசூதமதுகற்போலாகும், காரமதுயின்னமுந்தா
னேறுதற்கு கருவாகச்சாரணையுமின்னமேற்றே. 345

ஏற்றவேயிப்படியேவஞ்சபத்து யெழிலாகபுடம் போடக்கட்டி
ப்போகும், சீற்றமென்றமேற்கவசம்தன்னைநீக்கி சிறப்புடனேதானெ
டுக்கக்கல்லையாகும், மாற்றமென்றசூதத்தின்கல்லையாகும் மார்க்க
முடன்கல்லானகுளிகைதன்னை, கூற்றனென்னுமாதர்களைக்கூடுதற்
குகொற்றவனை முறைசொல்லென் குறைசொல்வேனே. 346

சூறையானகுளிகைதனை யெடுத்துமைந்தா கோலமுடன் வாய்
தனிலேயடைத்துக்கொண்டு, முறையானநாற்சாதிபெண்கள் தன்னை
மூர்க்கமுடனணைந்திலோ கோடிபெண்கள், திறமானமையலுநீங்
கியேதான் தேசத்திலுணைக்கண்டால் நடுங்குவார்கள், சிறைநீக்கியனை
வார்கள்மாதர்தாமும் சிறப்புடனே மன்மதன்போ லீலைசெய்யே.

செய்யவென்றால் ஸ்ரீலீலைகிருஷ்ணலீலை செகதலத்தில்யாராலு
முடியாதப்பா, மெய்யானகுளிகைதனைபதனம்பண்ணு மேதினியில்
யாருக்கும் காட்டவேண்டாம், பொய்யாது எந்தனுடகுளிகைமார்க்
கம் பூதலத்தில்பெண்களெல்லாம் நடுங்குவார்கள், மைபூண்டு குளி
கையது வாயிலிட்டு மார்க்கமுடன் கெவினியைப்போல் லீயாவாயே.

ஆகமென்றால் குளிகையதுசெய்யவேண்டும் அப்பனைகுளிகை
க்குயின்னஞ்சொல்வேன், சாகமுடன்வெள்ளியென்றயீயந்தன்னைச்
சட்டமுடன்சேரெடுத்துவுரிக்கித்தீரு, பாகமுடன்குளிகைதனையிட்
டுப்பாரு பதிவானநீரையெல்லா முண்டுவல்லோ, வேகமுடன் மேல்
தெரித்துகுளிகைதானும் விரைவுடனே தானெகிரி விழுகுந்தாமே

நாமானகுளிகைதனை பதனம்பண்ணு தயவுள்ளசிறப்பாலா செ
ப்பக்கேரு, சாமானமாகியல்லோ மகிழ்த்திடாதே சற்பனைகருபசா
ரமதிகக்கொண்டு, சீமானாய்பெயர்கொண்டு பூதலத்தில்யென்மகனே
வெள்ளிதனைஹிற்றுமாறி, பூமான்போல்பூதலத்தில்வாழ்த்துகொண்டு
புகழ்ச்சியுடனென்னுளும் பொருத்திடாயே. 350

குளிகைவேதைசெந்தூரம்

பொருத்தவேவின்னமொரு புதுமைகேளு பொலிவானகுளிகை
தனையெடுத்துமைந்தா, திருந்தவேகுதமிடை கெந்திசேர்த்து திறமு
டனேமனோசிலையும் காலதாக, வருந்தவேதாளகமும் காலதாகும்
வாகானவீரமது வரிக்காலாகும், குருந்தவே பொற்றனையின் சாற்ற
லாட்டிக்குமுறவேதானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 351

நாலானசாமமது வரைத்தபோது நலமானமைனம்போ லாகும்
பாரு, காலானரவிதனிலே காயப்போடு கருத்துடனே பொடியாகச்
செய்துகொண்டு, வேலானகாசியென்ற குப்பிமைந்தா விபரமுடன்
தான்வாங்கி செப்பக்கேளு, சீலானகுப்பிக்குச் சீலையேழு சிறப்புட
னேதான்செய்து ரவியில்போடே. 352

போடவேகுப்பிதனை யெடுத்துமைந்தா புகழாக மருந்தையெல்
லாம் குப்பிக்கேற்றி, நீடவேமாக்கல்லாக்கொண்டுமூடி சீனைவாகதள
வாயாள் சட்டிதன்னில், நாடவேமணல்தனைக்கொட்டிபாலா நன்மை
யுடன் குப்பிதனை நடுமையத்தில், சூடவேகுப்பிரி மையம்வைத்து
சூட்சமுடன் மணல்தனைமேலேகொட்டே. 353

கொட்டியே மேற்சட்டிக்கொண்டுமூடி கோலமுடன் சீலையது
வலுவாய்ச்செய்து, திட்டமுடன்தானெரிப்பாய் யெட்டுசாமம் திக
ழாகவாறினயின் திறந்துபாரு, சட்டமுடன் செந்தூரமென்னசொ
ல்வேன் சார்பாக வருணன்போல் காந்தியுண்டாம், பட்டசெம்பு
நாலுடனே வெள்ளியாறுப்தமாகத்தான் சேர்த்துவுருக்கிடாயே.

உருக்கியேவாரடித்துப் புடத்தைப்போடு வுத்தமனே செம்பது
வுமகன்றுபோகும், செருக்கியேவெள்ளி எடைநாலத்தொன்று செம்
மையுடன்றான்சேர்த்து வருக்கித்தீரு, யெருக்கமுடனினடைகண்டு
யினமுங்கண்டு பேரானசேர்வைமுத லுளவுகண்டு, நெருக்கமுடன்
மாற்றதுவுமேவலாகி நேர்மையுடன் பசுமையது வெட்டதாமே.

எட்டானபொன்னதுவு மதிகங்காட்டும் யெழிலான மின்ன
மொரு கருமானங்கேள், திட்டமுடன் செந்தூரமனுபானத்தில் தீர
முடன்றானருந்தமண்டலத்தான், குட்டமென்றபதினெட்டுமகன்று
போக்கும் கூறுனமேகமது னுள்ளியோடும், சட்டமுடன்கபரோகம்
நீங்கிப்போகும் சாராதுயெந்நாளும் தளிர்ச்சியாமே. 356

தாளிராகும்தேகமது வன்னிமீறும்சதாகாலம் சைதன்னியமதி
கங்காட்டும், குளிராதுதேகமது கனலோவீசும் குடியோடும் ரோக
மெல்லார் துலேந்துபோகும், நளிரானநரம்புவலி பிடரிநோயும்நாடா
துதிரேகம்விட்டு நளினமாகும், பனியானகார்தியது மிகவேவீசும்
பான்மையாம்தேகமது பொன்னுமாமே. 357

பொன்னுதேகமது கார்திமெத்தப் பொங்கமுடன் வாசியதுகீழ்
சேர்க்காகும், மன்னவனே வஷ்டாங்கத்தன்னிற்சென்று மானிலத்
தில்நீயுமொருசித்தனாவாய், தென்பொதிகைசித்தனிலேயொன்றாக
தேசத்தில் சிவயோகி யாகவாழ்வாய், பன்னவேகாலாங்கி நாயர்
பாதம்பணிந்துமேபோகரிஷி பாடினேனே. 358

குளவிகூண்டு மெழுகுவேதை

பாடியேவின்னமொரு மாற்கம்பாரு பாங்கானபுழுகென்றகுளவி
தன்னே, நாடியேகானகத்தில்தேடும்போது நலமானகுளவிகளாம்விரு
ட்சந்தன்னில், தேடியேபார்க்கையிலே மண்கூடாலே திரளானகூட
துதான் கட்டிருக்கும், கூடியேமண்ணுக்குள் திறந்துபாரு குறிப்
பானமெழுகதுவு முண்டாம்பாரே. 359

பாரேதான் மெழுகெடுத்து துருசுவெள்ளைப் பதமுடனேறான்
சேர்த்து மெழுகதாக்கி, நேரேதான்ரவிதனிலே பத்துக்கொன்றுநேர்
மையுடன்ருளுருக்கிக் கொடுத்துப்பாரு, வேரேதான்கரியோட்டி
லுதப்பாபோடு வேகமுடன்செம்பதுவும்வான்னங்காணும், கூரேதான்
மதிதனிலே நாலுக்கொன்று கொடுத்துருக்க மாற்றதுவு மாறதாமே.

ஆரூனமாற்றதுவுஞ் சொல்லப்போமோ அப்பனேசித்தருடமகி
மைகோடி, கூரானபொன்தனையே கெய்யுமார்க்கம் குறுக்குவழிநெ
டுக்குவழி கோடிக்கோடும், பேரூனசாபத்தால் சபிப்பார்சித்தர்பேரு
லகில்வாதமது புகலப்போமோ, நேரானகல்லாணைச் சுக்கான்கல்லாம்
நேர்மையுடன்ருனுறைப்போம் நுணுக்கந்தானே. 361

சக்கான்பெருமை கண்ணடிக்காய்ச்சக

தானுனசினபதிசக்கானப்பா தகைமையுள்ள சேரதுதான்பத்த
தாசுர், கோணுகொங்கணவரவைத்தபாகம் கூறுவேன்மாணுக்கள்
பிழைக்கவென்று, வேணுசக்காணும்பூரீரோடே வேகமுடன் வேக
வைத்து தெனிலிருத்து, பாணுகாரமது கூடச்சேர்த்துப் பளிங்கு
பெறமண்கட்டி காய்ச்சிடாயே. 362

காய்ச்சியேழுமூதிரையுருக்கிக்கொண்டு கருவாககருவதளில் மெழுதுகட்டி, பாய்ச்சலுடன்பலவகைக்குக் காயமிட்டுப் பாங்குடனே வருக்கையிலேகண்விட்டாடும், தேய்ச்சலுடன்பலகைபோல் கருநான்கட்டிசெம்மி நீயுருக்கினமாய் வார்ப்பாயானால், மாச்சலென்றபடி கம்போல் பாயும்பாரு மகத்தானகண்ணாடி யாகுந்தானே. 363

கண்ணாடிபிறக்குவகையின்னஞ்சொல்வோம் கருத்துள்ளமாந்தர்களே கழறக்கேளும், சண்ணமென்ன பூரீரூல்விளையுமார்க்கம் சூட்சாதி சூட்சமப்பாசொல்லப்போமோ, வண்ணமுள்ளகண்ணாடி வர்ணம்சொல்வோம் மயங்காதேயிரும்பினிட மண்தானப்பா, திண்ணமுடன்பூரீரில் சேர்த்துருக்க புகழானகண்ணாடி வர்ணமாச்சே. 364

வர்ணமுடன்கண்ணாடி யனந்தமார்க்கம் வாகுடனேசெய்யலாம் கோடிசித்தை, வர்ணமுள்ளபாத்திரங்க ளிதனாலாகும் வளமானபுட்டிமுதல்குப்பிமாற்கம், வர்ணமுள்ளவுளக்கொளியுதிதனாலாகும் வாகானபிங்கான்க ளிதனாலாகும், வர்ணமுள்ளமணிவகை ளிதனாலாகும் மார்க்கமுள்ளதிவாபரண மிதனால்தாமே. 365

சாமான்கண்ணாடி சன்னப்போக்கு

செய்தவற்குபூரீர்பேதவகை.

தசமரணபூரீரூவிபரஞ்சொல்வோம் தாக்கான மண்தனுக்குவலை தான்கட்டி, சாமானமானதொருசலத்தைவிட்டு சண்ணலுடன் தான்கரைத்துசாடிதன்னில், தேமமுடன்தெளிவித்து மறுபாண்டத்தில் தெளியவேவடிக்கொண்டு காய்ச்சம்போது, சாமமென்ற வர்ணம திகங்காட்டும் சார்பாகபின்னுமொரு பாண்டம்போடே. 366

போடவேபூரீரைமுன்போற்காய்ச்சிப் புகழாகத்தானிறக்கிளுத்துப்பாரு, நீடவேபூரீறும் வெளுப்புமாகி நிலையான வருக்குக்கு முதற்றார்தான், கூடவேவுருக்குக்குக்காலன்கூட்டி கொப்பெனவே எடுத்திப்பார் தவளம்போலாம், சாடவேதவளத்தைப்பின்னும்பாண்டம் தகைமையுடன்றன்போட்டு காய்ச்சிடமே. 367

காய்ச்சியேழுமூன்போல வடிதான்கொண்டு பாகமுடன் றுள்காய்ச்சியெடுத்துப்பாரு, பாய்ச்சலுடன்பின்னுமோர்பாண்டமிட்டமறுபடியுங்கனலேற்றிக் காச்சம்போது, யேச்சலென்ற நீச்சதுவுமட்டு மாகியெழிலான படிக்கப்போல்வர்ணமாகும், வாச்சலுடன்பர்ணமது பேதாபேதம் வகுக்கலாம்வெகுக்கோடி வழிகளாமே. 368

வகுக்கவென்றால்தனாலே வெகுவினோதம் வளமையுடன்செய்ய
லாம்பூதனினில், வகுக்கலாம் பிரிதிவியில் பிரந்தவர்ணம் வாசுட
னேசெய்யலாம் பூரீராலே, வகுக்கலாம்வரும்பொன்மணி வாபரண
ங்கள் வர்ணமுடன் செய்யலாங்கோடிபாதை, வகுக்கலாம் மொளிவ
டப்பூரீராலேவண்ணவண்ண விதங்களெல்லாம் நாட்டலாமே.

பிங்கான் பூரீர்விபரம்.

நாட்டலாம்சீனபதி நடுமையத்தில் நலமானபூரீருவிபரம்சொல்
வோம், கோட்டமுடன்பூரீராமண்ணையப்பா துணுக்கமுடன் நுனெ
டுத்துக்காய்ச்சும்போது, தாட்டிகமா யுவர்மண்ணு சுண்ணும்பாலே
தளிருடனேபிசைகிக்கு களிப்புண்டாகும், வாட்டமுடன்சூயவனார்
பாண்டமொய்யாய் வளமையுடன் தான்வகுக்க வளமைகேளே.

கேட்கவென்றால் பூரீருசுண்ணும்புதன்னை கெணிதமுடன்சுக்க
ரமாமலைதன்னில், தீட்கமுடன்நுனரைப்பாய் மைபோலாக திறமு
டனேகளிப்புபதமாகுமட்டும், வேட்கமலவாலையுட கற்றோரங்கள்
வெளிப்படையில் பொங்குகின்றகளிப்புதன்னால் பூட்கமல சிவன்னை
யென்றபிங்கானாச்சு புகழானவடிவண்டல் மட்டியாச்சே. 371

ஆச்சென்றவிடுகாதேமைந்தாகேளு அன்புடனே பின்னுமந்த
வாலேதன்னில், மாய்ச்சலுடன் வதற்கடியில்நிற்குமண்ணு மகத்தா
னமட்டியென்றபிங்கானாகும், பாய்ச்சலுடன்வதற்கடியில்நிற்குமண்
னு பாங்கானமட்டியென்ற பிங்கானாமே. 372

ஆமேதானிந்தவண்ணமலைக்குள்ளே அப்பனேபிரிவினைக ளா
கும்பாரு, நாமேதான்சொன்னபடி பிங்கான்மாற்கம் நாட்டிலேசெய
வார்கள்கோடிபாதை,வேமேதான்செய்தாலும் நாட்டுள்வேதை வேக
வைத்தால் மண்ணதுவும்வெடியுண்டாகும், கோமானம் சாலியன்ற
ன் வேதையென்பார் கொற்றவனே சீனபதிக் கொப்பதாமோ.

ஒப்பானவேதையிது மனந்தமுண்டு ஒகோகோநாதாக்கன்கண்
டதில்லை, செப்பானவகலதனைப்போல் பாண்டங்கண்டார் செயலா
னசாலியன்றன்பாண்டங்கண்டார், மெப்பானபாண்டமதுமண்பாண்
டங்கள் மேவலுடன்செய்குவார் வதீதமாற்கம், துப்பானபாண்டங்க
ள் பிவடிஞ்செய்வார் துறைமுகமுங்காணாகள் சித்தர்பாரே 374

பாரேதான்ராசாக்கள்சண்டதில்லைபாரினிலேவெகுகோடி நுஜர
ப்பா,சீகோதான்பாக்கியங்கள் பெற்றுமென்ற தப்புடனேபலபணிகள்

பூண்டுமென்ன, நேரோதான்திருமுகமும் கண்டதில்லை நீணிலத்தில் வசிகரத்தைப் பார்த்தோரில்லை, சேரானசெம்பதனை தசுட தாக்கிச் சிறப்புடனே தான்துலக்கி முகம்பார்த்தாரே. 375

பார்த்தாரோராஜாதி ராசரெல்லாம் பளிங்குடனே திருமுகத் தைக் கண்டதில்லை, நேர்த்தியுடனே பணிதிபூண்டு நீணிலத்தில் திரு முகமங்கலாக, பூர்த்தியுடன் பிரகாசமானசோதிபூவுலகில்கண்டவரு மொருவரில்லை, கார்த்தியுடன் மங்கலாய்முகத்தைக்கண்டார் காசினி யில்ராசர்களும் சித்தர்கானே. 376

காணுமல்போனார்கள் ராசரெல்லாம் காட்சியுடன்கண்காட்சிக் கண்டதில்லை, வீணுகத்தானலைந்தார் முனிவர்சித்தர் வெகுசோடிஏம வித்தை செய்தாரப்பா, பூணரம்பூண்பதற்கு பொன்னுஞ்செய்தார் பூதலத்திலழகுநனைப் பார்ப்பதற்கு, தோணுமல்தானிருந்தார் சித்த ரப்பா தொல்லுலகில் மறந்திட்டார் முனிவர்தாமே. 377

முனியான காலங்கிதாள்பணிந்து முயற்சியுடனடியேனுங்குளி கைபூண்டு, தனியாகயானுமல்லோ சீனஞ்சென்றேன் தகமையுடன் பூநீரைக்கண்டறிந்தேன், பணியானதேசமது சீனமார்க்கம்பான்மை யுடனெத்தொழிலுஞ்செய்வதற்கு, தொனியானதேசமென்று நிட்ச யித்து தொடங்கினேன் கண்ணாடி காய்ச்சுவென்றே. 378

என்றுமேசித்தரெல்லா மனேகவித்தை எழிலாகச்செய்தார்கள் பூமிதன்னில், சென்றுமேபானுமல்லோ சீனந்தன்னில், சிறப்புடனே கண்ணாடிகாய்ச்சுவென்று, குன்றுமலைகுகைதனிலேயாராய்ந்தேதான் கோடானகோடிவளம் கண்டாராய்ந்து, நின்றுமேசாத்திரத்தினுளவு பார்த்து நிர்மித்தேன்கண்ணாடி மார்க்கந்தானே. 379

மார்க்கமுடன்கண்ணாடிக் காய்ச்சிவிட்டேன் மயங்காமல்பூநீரை கண்டறிந்தேன், தீர்த்தமுடன்வட்டவொளி நேமித்தேன்யான் திற முடர்னபளிங்குயென்ற வட்டஞ்செய்தேன், வார்க்கமுடன்கருக் கட்டிவுளவுசெய்தேன் வளமுடனேசூதமுட னுளவுகண்டேன், பார்க்கையிலேசூதமென்ற கிணறுகண்டேன் பாகமுடன்கண்ணாடிக் கேற்றலாச்சே. 380

ஆச்சென்றுஊகாமல் கண்ணாடிக்கு அப்பனேகாரமென்றயீய ந்தன்னால், பூச்சென்றகட்டிக்கு ரசத்தைதாக்கிப் புரட்டினேன்கண் ணாடிக்குள்ளாயப்பா, பேச்சென்றதிருமுகம் காணலாச்சு பேறான சுடரொளிபோல் முகமுங்கண்டேன், மாச்சலுடன் வட்டவொளி தன்னையானும் மயங்காமல்கண்டறிந்தேன் புனிதவானே. 381

புனிதமுடன்கண்ணடி முடித்தபொது புகழானசித்தர்முனி
ராசரெல்லாம், கனிவுடனேகண்ணடிப்பார்த்தபொது கட்டழகாயெ
ந்தனையும் வரனழைத்து, நனியுடனையெந்தனுக்கு உபசாரங்கள்நாட்
முடன் செய்துவைத்து வாசீர்மித்து, முனிபொன்றறிவிசித்தரெல்லா
ந்தானு முயற்சியுடன்புத்திமா நென்றிட்டாரே.

382

புத்திமான்என்றுமே சந்தோஷித்து புகழ்ச்சியுடன் காலாங்கி
சீஷன்ல்லோ, சத்தியமாயுன்றொருவன்செய்வான்முனே தாரணியில்
செய்வதற்கு புத்தியுண்டோ, வெற்றியுள்ளகுருவுகந்தசீஷன் உலக
த்திலுனைப்பால ஒருவருண்டோ, பத்தியுடனையெந்தனுக்கு உபசா
ரங்கள் பலகாலும் பாலித்தார் பான்மையாமே.

383

பான்மையாமுபசாரம் பெற்றயானும் பலபலவாமாச்சரியவித்
தையெல்லாம், மேன்மையுடன் சீனபதியுலகத்தோற்கு மகிழ்ச்சியு
டன்செய்துவைத்தேன்கோடிவித்தை, மாண்மையுடன்பூரீரைக்காண்
பாரசித்த மார்க்கமுடன் துறைவழியுங் காணார்தாமும், காண்மை
யுட்காலாங்கிகடாட்சத்தாலே கண்டறிந்தேன்கண்ணடி காய்ச்சத்
தானே.

384

பளிங்குகற்பூரவைப்பு.

தானுனக்கற்பூரவைப்புசொல்வேன் தாரணியில்சித்தர்முனிசெ
ய்ததில்லை, பாணுபமுப்புநிறக்கற்பூரந்தான் பாலித்தார்கோடிமுறை
பாலித்தார்கள், மாணுனகற்பூரம்பளிங்குயானும் மார்க்கமுடன்செய்
வதற்கு மன்னுகேளு, கோணுகுருவருளால் காலாங்கிதம்மைக் குறி
ப்புடனையான்வணங்கி கூறுவேனே.

385

கூறுவேன்வெள்ளையென்ற குக்கில்தானும் குறிப்புடனேபார
மது வொன்றேயாகும், நீறுடையபூரீறும்பாரங்கல்தான் நெடிதான
மதியப்பு பாறங்கல்தான், சேறுடையசீனபதி கண்ணம்கால்தான்
சிறப்பானசீனமது பாறங்கல்தான், நாறுடைத்தாழையிடச்சாறு
விட்டுலமாகக்காச்சியெடு பதமாய்த்தானே.

386

பதமுடனேகாய்ச்சுகையில் கருப்பட்டைக் கருத்துடனேதயில
மது கூடச்சேரு, நிதமுடனேகற்பூரத் தயிலந்தானும் நெர்ப்புடனே
தாழைமல ருப்புக்கட்டி, பேதமில்ல யேலரிசி தயிலந்தானும்பேறான
பன்னீரும் விட்டுக்காய்ச்சி, பாதமுடன்கருப்பெட்டி யொன்றுசெ
ய்து பாகுடனேகாய்ச்சியதை விட்டிடாயே.

387

விட்டவுடன் மற்றாரொன்றுத்துப்பாரு வேகமுடன்பளிங்கென்ற
கற்பூரந்தான், சட்டமுடன்பலகைபோல்கட்டியாகி சார்ப்புடனேதா

ன்திரண்டியிருக்கும்பாரு, அட்டதிசைதான்புகழும்பூரமாச்ச ஆச்
சரியம்நாதாக்கள் செய்வாருண்டோ, மட்டமென்றகற்பூரம்செய்வா
ரப்பா மானிலத்திற்சித்தர்முனி செய்வார்பாரே. 388

பாரப்பாகற்பூரமனேகமுண்டு பாங்குடனே செய்குபவர் கோ
டாகோடி, நேர்ப்பாசினபதிக்கற்பூர்தான் நீனிலத்தில் செய்பவரு
முல்கிலுண்டோ, சேரப்பாவெருகோடி சித்தரப்பா செய்தார்கள்கற்
பூரம்வினோதமாக, ஆரப்பாயெனைப்போலச் செய்ததில்லை அப்பனே
யானுமல்லோமுரைசெய்தேனே. 389

ஆகாயத்தில் போகர்கூண்டுவித்தை,

செய்தேனேவின்னமொரு கருமானங்கேள் செயலானபிறங்கு
வித்தசெப்பக்கேளு, மெய்யானவித்தையதுசூட்சவித்தை மேல்போ
கும்வித்தையதுகூண்டுவித்தை, பொய்யானவித்தையிது சொல்லப்
போமோ பூதகத்தில் கருவாளிகண்டுசெய்வான், வெயில்காணுமாகா
ஷவித்தையப்பா மேல்?பாகும் கூண்டினிட வித்தையதானே. 390

தானாகவித்தையிது சொல்வேன்கேளும் தகைமையுள்ள இரும்
பினிலேகாந்தஞ்சேர்த்து, பானாகத்தானுருக்கிகம்பியாக்கி பாலகனே
சிறுகம்பிறுல்போலாக்கி, வேனாககூண்டுதான்வடிதான்பத்து விருப்
பமுடன் நீளமதுவடிதான்பத்து, மானாககாற்சதுர மாக்கியல்லோ
மார்க்கமுடன் கம்பியால்கூண்டுகட்டே. 391

கட்டயிலேசுற்றிலும் தூணிருத்திக் கருததுடனேநடுக் கம்பிச
துரமிட்டு, தோட்டில்போல்தான்சமைத்து சுடர்கள்வைக்கச் சூட்ச
முடன் கம்பிக்குள்ளேமாட்டி, சட்டமுடன்சுற்றிலும் நாற்பட்டா
லே சாங்கமுடன் தானமைத்து கிளிப்போல்கட்டி, திட்டமுடனடி
வாசல் தாள்திறந்துதீர்க்கமுடன் மேல்வாசல்மூடிப்போடே. 392

போட்டவுடன்கற்பூரத்தயிலத்தாட்டிப் பொங்கமுடன் விளக்
கொளித்தான்வைத்துப்பாலா, நாட்டமுடன்கும்மட்டம்போல் சோ
டித்துநயமுடனே காற்றடங்கச்செய்துபின்னும், மூட்டமுடன் வா
யுவதுஉள்ளேதங்கி முயர்ச்சியுடன் மேலெழும்பிப்போகும்பாரு,வா
ட்டமுடன்கூட்டமதுதான் ஆகாஷத்தில் வளமையுடன் போவதற்
குத்திறமுண்டாச்சே. 393

உண்டானபோகையிலேகாற்றினிலே ஓகோகோசெல்லுமதுவாகா
யத்தில், கண்டாலேமானிடர்க்காணு, போதுகைலாசம்மேருவரை
செல்லும்பாரு, அண்டமுடனாகாசமேலேநேக்கி அதற்கப்பால் போ

கும்வழிகாண்பாரு, விண்டலத்தின்வித்தையிது மாச்சரியமாகும்
வெட்டவெளிகித்தையிது சூட்சம்பாரே. 394

சூட்சமங்கூண்டுவித்தை துலைதூரமோடும் தொல்லுலகில் கரு
வாளிகாண்பான்பாரு, மாட்சியுடன்வாயுவினால் பிறந்தவித்தை மாநி
லத்தில்தன்னைவர்கள் மயங்கும்வித்தை, தாட்சியுடன்பாலரெல்லாம்
மாடுகித்தை சாதாகாலமாடுதற்கு விதைவித்தை, சூட்சியுடனிரக்
காலமாடுவித்தை மேன்மையுடன் போகரிவி புகன்றிட்டேனே.

கெந்தருவித்தை சமுத்திரத்திலிறங்க.

இட்டேனையின்னமொரு மாற்கம்பாரு வெழிலான கெந்தருவ
வித்தையப்பா, சட்டையொன்றுயிரும்பாலேசெய்துகொண்டு சாங்க
முடன்தலைதனிலே குழையமைத்து, சட்டமுடன்சங்கலியால்கயிரு
ண்டுருத்துடனே மார்பதனில்தாளணிந்து, திட்டமுடன் கழுத்து
மிக மூடல்செய்து தெளிவுடனே நாசிவழிக்குழைசெய்வாயே

குழைதனிலேவடகலைதென்கலைமாத்திக் குறிப்புடனேநாசிவழி
காற்றெசெல்ல, இழையுடனே திரிபோலயிருண்டாக்கி யெழிலானக
யிருக்குள் துவாரமிட்டு, பிழையென்றும் நேராமல் கழுத்தைச்சுற்றி
பிடரியிலேமுடிச்சியுடன் பின்னல்செய்து, துழையாமல்சமமதுவும்
திருவல்பூண்டு துணுக்கமுடன்தேகமதில் பூண்டுகொள்ளே. 397

பூண்டுமேகாவடியிலிரும்புமாட்டிப் பொங்கமுடன் யிரும்புக்கு
குண்டுவைத்து, லீண்டுமேதானுமல்லோ தானிகட்டி நெடிதானவாரி
தியில்தத்திபத்தில், தாண்டியேமரத்தினின்று குதிக்கும்போது தா
ழ்வாகத்தாரணியைக்காணலாகும், வேண்டியேராமுழுது முள்ளிரு
ந்துவிற்றப்பமுடன் மேலேறி வருகலாமே. 398

வருகவென்றால்மேலிற்கும் சூட்சந்தன்னை வாகுடனேயோரா
ள்தான் தூக்கினாக்கால், பெருகலுடன்சமுத்திரத்தை விட்டுமைந்தா
பெருமையுடன் கறைவழியேகாணலாகும், துரிதமுடன்கடலுள்ளே
சென்றுடையும் துலையாதபொருள்களெல்லாம் காணலாகும், பருவமு
டன்திகாச வித்தையப்பா பாகமுடன்போகரிவி பாலித்தேனே.

சமுத்திரத்தில் இராவணன் கோட்டைமுழுகினது.

பாலித்தேனின்னமொரு மாற்கம்பா பாருலகில் யாருந்தான்
சொன்னதில்லை, சாலித்தகிரதாயினுகத்திலப்பா சத்தசாகரப் பொ
க்கிமேல்வழிந்து, வாலித்துகோட்டையது சலமேகொண்டுமண்மூடி
சலமதுவுமிகவேகார்த்து, பாலித்துதேசமல்லா முழுகிற்றென்று
பாலித்தார்காலாங்கி யெனக்குத்தானே. 400

தானுகிராதாயி னுகத்திலப்பா சதகோடி சூரியருங்கண்டதில்
லை, வேணராவணனார் கோட்டைக்குள்ளெவளிகாண்கோட்டை
யது ஏழுசத்து, கோணயென்னையர் காலாங்கிராயர் குளிகையிப்
டுகோட்டைக்குள் சென்றாங்கே, பாணுகிரேதாயி னுகத்துசித்தர்
பண்புடனே விருந்தாரும்கோடிபேரே.

401

பேரானசித்தர்முனி ரிஷிகள்கோடி பேருலகியிருந்தாரும்நே
கம்பேர்கள், சீரானகோட்டைக்குள் சமாதிகண்டேன் சிறப்பான ச
மாதிமுன் ராட்சசகூட்டம், பாருனகிங்கிலியராயிரம்பேர்ப்படைபொ
ருதவென்மேலே வந்தபோது, நேரானகாலாங்கி நாயர்தாமும் நெறி
முறைமைவழுவாது நெறிசொன்னாரே.

402

சொன்னதொருகாலாங்கி நாதருக்கு சொருபமென்ற சித்தரோ
ல்லாமொன்றாய்க்கூடி, நன்னயமாயிராவணனார் கோட்டைக்குள்ளே
நலம்பெரியவதிசயங்கள் யாவஞ்சொன்னார், பன்னயமாய்சமாதியிட
ஞ்சென்றபோது பார்த்தார்கள்கோடிமுனி ரிஷிகள்தேவர், மன்னவ
ன்கோட்டைக்குள் வந்ததற்கு வாகுடனே தண்டனைகள் மிகுதி
யாச்சே.

403

ஆச்சதாம் காலாங்கிராதருக்கு அப்போதேசாப மதுநேர்ந்து
தங்கே, மாச்சலுடன்காலாங்கி நாதர்தாமுமகத்தான சொருபமென்
றகுருவைவண்ணி, நேச்சலுடன்காபமதை நிவர்த்திசெய்ய நேர்மை
யுடன் தன்மனதில் நினைத்த போது, கூச்சலென்றசாபமது நிவர்த்தி
யாச்சு கொற்றவனே திரேதாயினுகத்தில்தானே.

404

தானுகத்திலப்பா காலாங்கிராதர் தகைமையுடன் சாபம
தைதீர்த்துக்கொண்டார், கோணஎன்னையர் காலாங்கிராதர்குவல
யத்தில் கோடியுகம்குளிகைபூண்டார், தேணுரிஷிகளிட சாபத்தா
லுந்தேரினாராவணனார் கோட்டைக்குள்ளே, மாணசமாதியிடம்
கிட்டிப்போனார் மகத்தானதேவமுனி கண்டிட்டாரே.

405

கண்டவுடன்காலாங்கிராதர்சாமி கருத்துடனேசமாதியிடம்செ
ன்றபோது, அண்டமுனிராட்சதர்க ளசுரர்கள்கூட்டம் அணியணி
யாய்வுலாகொடுத்து நின்றாங்கே, சண்டையிடும்ராவணனார் சமாதி
கண்டார் சாங்கமுடன்றிஷி:ளெல்லா மங்கிருந்தார், தெண்டமுடன்
சமாதியிடம்சென்றபோதுதீரமுடனுளவைஎல்லாங்கேட்டிட்டாரே.

கேட்கையிலே சதகண்டராவணன்தான் நெடியானசமாதியது
கண்டிட்டாராம், நாட்டமுள்ளசமாதியது நடுமையத்திலநலம்பெரிய
கோட்டைக்குமேற்புரந்தான், நீட்டமுடன்பன்னிருகாதமப்பா நிலை

யானசாமியுட்கோட்டையாகும், வாட்டமுடன்சமாதியது கிட்டப்
போனார் வாருடனேசித்தர்முனி காவல்தானே. 407

இராவணன் நவரத்தினசமாதி.

காவலுடன்ரிஷிகுட்ட மசராள்தானும் காவலனர்கோட்டைய
துசமாதியுன்னே, ஆவலுடன்காணவென்று போகும்போது அங்கு
ள்ளராட்சதர்களுக்கூட்டம், ஏவலென்னும் கிங்கிலியராயிரம்
பேர் எழிலானகோட்டைவழி தான்மறிப்பார், பாவலுடன் காலாங்
கிவார்த்தைகூறி பதியோகயுபாயமது கண்டிட்டாரே. 408

காணவேசமாதியது மேற்புரத்தில் கனகமணிநவரத்தினசமாதி
கண்டார், வேணவேவுபசாரமுடன் காலாங்கிராதர் விடுபட்டுச் சமா
தியிடஞ்சென்றாங்கே, நாணமுடன்தலைகுனிந்து வார்த்தைகூறிநல
ம்பெரியசமாதியிடஞ் சென்றிட்டாராம், பாணம்போலசரீரிவாக்கிய
ந்தான் பாரினிலேசத்துமது கேட்கலாச்சே. 409

கேட்டவுடன்காலாங்கிராதர்தாமும் கிருபையுடன் சமாதியிட
ம்போகவஞ்சி, நாட்டமுடன் நடுமையம்கோட்டைக்குள்ளே நலமு
டனே காலாங்கி யெருமூச்சிட்டு, தேட்டமுடனிராவணனார் பாதம்
காண தேர்வேந்தேயெனக்கு குறைநேரலாச்ச, கோட்டமுடன்மன
ந்குறைகள்நேர்ந்ததென்று கூறினார் காலாங்கி நாதர்தாமே. 410

தாமானகாலாங்கி நாதாசாமி தன்மையுடன் அவாகளிடம் பே
சாமற்றான், நேமமுடன்காலாங்கிராதர்தாமும் நெறியுடனேயங்கிரு
ந்துமறுபக்கந்தான், போமெனவேதன்மனதி லடக்கிசாமி பொலிவு
டனே கீழ்ப்புரமாம்திரும்பும்போது, தேமமுடன் கோட்டைக்குள்
ரிஷிகள்கோடி தெளிமையுடன் கண்டாராம் கோடிபேரே. 411

கோடியாம்ரிஷிமுனிவர் கோடானகோடி கோமகனார் கோட்
டைக்குள்வாசற்பக்கம், நீடியேசமாதியிடம் நின்றிட்டாராம் நித்தி
லங்குப் பூமகனார்சமாதிபக்கம், தேடியேபார்க்குகையில் சமாதியுன்
னே திகழானசித்தொருவரங்கிருந்தார், நாடியேயவரிடத்திற் கண்டு
பேசி நயமுடனேராவணன்சேதி கேட்டிட்டாரே. 412

இராவணன்பாட்டன் துவாபரயுகத்துச்சங்கதி

கேட்கையிலேதுவாபரயுகத்திலப்பா கெடியான என்பாட்டன்
ராவணற்கு, சூட்சமுடன்ரிஷிசாபம் நேர்ந்ததென்று சூட்சமுடன்
எந்தனுக்கு சித்துசொன்னார், வேட்கமுடன் ரிஷியினிட சாபத்தா
லேவேகமுடன்கோட்டையது யழியவென்றும், நீட்கமலசூர்ப்பனகி
பங்கமாகி நீடாகிகோட்டையது யிடியென்றாரே. 413

இடியென்றசாபத்தால் இலங்கைதாலும் யெழிலான பதிகள் முதல்எல்லாப்போய், நொடிக்குள்ளேவாரிதியு மிகவும்பொங்கி நோக்கமுடன்ராவணன் தம்பியானோர், படிக்கடந்து சமாதிக்ஞப்போக நன்றுபட்சமுடன் பாரினிலேயிருக்கலாகா, குடிக்கொண்ட மயிலிராவணனொருக்க கூட்டமுடன் சமாதிக்ஞ ஏகினோர்.

414

ஏகவேராமர்வெகு கோபத்தாலும் யெழிலானசுதையின்சாயத்தாலும், போகவேகோட்டைமுதல் யாவுங்கெட்டு பொன்னிலகுபதி தனக்குபோகமென்று, சாகமுடன்சமாதிக்ஞயிடமுந்தேடி சட்டமுடனிலங்கைபதி கடலோரத்தில், பாகமுடன்கோட்டையது நடுமையத்தில் சர்வரும்சமாதியது நின்றிட்டாரே.

415

நின்றதொருசமாதிமுத லெல்லாம்பார்த்து நேர்மையுடன் துதாபரத்துசேதிக்கேட்டு, தன்றனதுவரலாறு யாவுஞ்சொல்லி சட்டமுடறுபதேசம் பெற்றுமேதான், குன்றமுலைவாருதி யாரும்பார்த்து குவலயத்தில் காலாங்கிவந்துமல்லோ, சென்றுமேசமாதிக்ஞப் பருவமானார் சிறப்புடனேகாலாங்கி நாதர்தாமே.

416

நாதரும்சமாதிக்ஞப் போகுமுன்னே நலமுடனே யடியேனும் போகர்தாமும், பாதமுடனவர்பாதம் பணிந்துகொண்டு பாரினிலேயுபதேசம்பாவும்பெற்று, நீதமுடன்கீஷனில்நந்தி ஆனகி நிமையுடன்நாதனுடனருளும்பெற்று, போதமுடனுலகுதனில் குளிகைபூண்டுபுறப்பட்டுபோனேனே சீனந்தானே.

417

சீனபதிபெண்களுக்கு கற்பயெண்ணை.

தானுசீனபதிசென்றேன்பானும் தகைமையுடன் கருவெண்ணையசாற்றக்கேளும், வேணுசிறற்றின மணக்கிணெண்ணெய் விரைவானவரிக்குமட்டி நதிக்குமட்டி, கோணாகழற்சிக்குய் முடக்கொத்தானும் கூருனவிலினுடன் காட்டுள்ளிதானும், பானுனபிரமியுடன்வறுகுதானும் பாங்கானமுலியிடச் சாறுகூட்டே.

418

கூட்டவேயெண்ணையது பங்கொன்றாகும் குமுறவேசார்முலிபங்கொன்றாகும், நீட்டமுடன் சரிநெடையாயெடுத்துக்கொண்டு நெடிதானபுங்கன்வேர் சங்கன்வேறும், வாட்டமுடன்கொடிவேலி பங்கம்பானை வாகானகிளுவையுடவாகைதானும், மீட்டமுடன்கிளுவையதுசங்குதானும் நெடிதானதலைச்சுருளி காக்கணமே.

419

காக்கமுடன்திருகுமரி வெள்ளைச்சாறை கருவானமுலகையின் வேறுக்கட்டி, நோக்கமுடன்வகைக்குஒரு பலமதாக துணுக்கமுட.

ன்றுனிடித்துகூடப்போடு, தேக்கமுடன்கஸ்தூரிக்கள்ளிதானும் தேர்ந்துமேதானெடுத்து பிழிந்தசாறு, தூக்கமுடன்வகைக்குவொருநாலதாக துப்புரவா எண்ணைதனில்கலந்திடாயே. 420

கலந்துமேவதிற்போடுகற்பங்கேளு கருவானதிப்பிலியும் கடுகுதானும், அலர்ந்தகடுக்காயுடனே கடுகுரோணி அப்பனேவால்மிளகு சிரந்தானும், மலர்ந்ததோர் வால்மிளகுருரோசானிதானு மார்க்கமுடன்கருஞ்சீரம் கஸ்தூரிமஞ்சள், நிரர்ந்தமஞ்சள் தன்னுடனேவரத்தைகூட்டி நெடிதானசக்குடனே சிறுநாகப்பூவே. 421

பூவானயிந்துப்புதிப்பிலிதானும் பொங்கமுடன் பெருங்காயஞ்சாதிக்காயாம், மாவானசாதிக்காய் சாபத்திரி மாற்கமுடன் சேங்கொட்டைதாளிசந்தானும், சேவானசிவதைநில வாசைவேறும் சிறப்பானகோறையிட கிழங்குதானும், காவானசக்குடனே தான்றிக்காயும் கருவானநெல்லியுடன் ஓமந்தானே. 322

ஓமமுடன்வாய்விளங்கம் விடையந்தானும் ஒப்பமுடன் மாசியென்றகாயுங்கூட்டு, தாமமுடன்வகைக்குஒருபலமதாகத் தகைமையுடன்ருனிடித்துகூடப்போடு, வாமமுடன் வடுப்பேற்றி எரிக்கும் போது வாகானவெண்காரம் விராகனென்று தாமமுடனிந்துப்பு விராகண்ரண்டு சுயமானகரியுப்பு விராகனென்றே. 423

ஒன்றானயிவையெல்லாம் பொடித்துப்போட்டு வுத்தமனேமெழுசுபத்தனிலிறக்கி, நன்றானக்கலசத்தில் பதனம்பண்ணு நலமாக மண்டலஞ்சென்றெடுத்துகொண்டு, தன்றானவீட்டுக்கு விலக்கமான தயவானமுதநாள்தான் மூன்றுநாளும், குன்றமல்காலையிலோராண்டுக்கொள்ள குணமாகுமாறுவித சூலைபோமே. 424

போமேதான்கெற்பமென்றசூலைபோகும் பொல்லாதகெற்பத்தின்வாயுபோகும், தாமேதான்கெற்பத்தின் ரோகம்போகும் தனியானகெற்பத்தின் திரட்சிபோகும், வேமேதான் சூதகத்தின்வாயுபோகும்வெகுளாமல்குன்மத்தின் கட்டிபோகும் நாமேதான்சொன்னபடிபத்தியந்தான் நலமானவெள்ளாட்டுப் பால்தான்கூட்டே. 425

கூட்டவேநாலாம்நாள் வென்னீராலே குமுறவே ஸ்தானமது செய்யவேண்டும், நாட்டமுடனன்றுமுதல் நான்குநாளும் நலமாகவிழுதியிலேபாலுங்கூட்டி. வாட்டமுடன்ருளருந்தி வந்திசந்தி வாகாக யேழாநாயெண்ணைமூழ்க, நீட்டமுடன்மூன்றுசிறை யிப்படியே செய்ய நீணிவத்தில்கெற்பமது விளையும்பாரே. 426

பாரோதான்வாணுக்குமிந்தபாகம் பட்சமுடன்ருனருந்த ரோகம்பேரகும், சீரோதான்சிற்களுக்குவைந்துநாளும் திரமையுடன்மூன்று முறையுண்ணவேண்டும், சேரோதான்பத்தியமுமுன்போற்காரு நேருனமேகமதுகசரோகம்போல், வாரோதான்காலாங்கி நாயர்பாதம் வணங்கியேபோகரிஷிவரைத்திட்டேனே.

427

அறைந்திட்டேன்பலசருக்கடையாராய்ந்து அப்பனேமானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, திரைந்திட்டேன் சூத்திரங்க றுறுதிபார்த்து தெளிமையுடன் பலநூலும்பெருநூல்பார்த்து, குறைந்திட்ட சூட்சாதிசூட்சம்பார்த்து கூறினேன்சித்தர்நூலெல்லாம் பார்த்தேன், முறைந்திட்டேனின்தவண்ணம் யாருஞ்சொல்லார் முயற்சியுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டந்தானே.

428

தானுனகாண்டத்தின் மூன்றுங்காண்டம் தகைமையுள்ளதருக்குருவியாவுஞ்சொன்னேன், வேனானயென்னையர்காலாங்கிநாயர்விருப்பமுடனுபதேச மனைகஞ்சொன்னார், கோனானுபதேசம் யாவும் கேட்டு கொட்டினேன்சத்தமென்ற காண்டம்பா, பாணுனகாண்டமேழாயிரந்தான பாகமுடன் பாடிவைத்தேன்போகர்தாமே.

429

தாமேதான்மொழிந்திட்டாரனேகங்கோடி தகைமையுடன் கண்டறிந்தேன்சதாசாலந்தான், வேமேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள்ப்பாவெனைப்போலயாருந்தான் சொல்லவில்லை, சாமமுடநூல்களெல்லாஞ்சாபஞ்சொன்னார் சாங்கமுடனுளவுகரு சொல்லவில்லை, நாமமுடனடியேனுமீறித்துரைத்தேன் நலமாகசீனபதியுலகத்தோர்க்கே.

உலகானசீனபதிமார்தரப்பா வுலகுமுதல்கருக்க ளெல்லாங்கண்டாரங்க, நிலவுபோல்சொல்லிவிட்டேன் மாந்தர்க்கப்பாநிட்சயங்களெல்லாந்தான் கண்டுகொண்டார், கல்வியுடனுலுமல்லோவுறவுகொண்டு காணாதகாட்சியெல்லா மங்கேகண்டேன், தலமதிகமானதொருசினதேசம் தாரணியிலெவராலுஞ் சொல்லப்போமோ.

போகாதுவாதிசேடனிலுமாகப் பொங்கமுடன் சித்தரினுமாகாதப்பா, வேகாதபிணம்போல வழல்வாரப்பா விருதாவாய் நூல்சொல்லிமறைத்தாரங்கே, சாகாதகற்பமது வுறுதிச்சொன்னார்சாங்கமுடன் கற்பத்துக்குயிர்தானில்லை, ஆகாதசாஸ்திரங்க லனைத்துஞ்சொல்லி அப்பனேசாபமது சொன்னார்கானே.

432

காணவேசாபமது சொன்னாங்கே கருவாக யெனைப்போலச் சொன்னுரில்லை, தோணவேதோணுத பொருள்களெல்லாம் முரையு

டனேசொன்னேன்யானே, மாணவே யென் னூலைப் பார்த்தேபர்க்கு
மறைப்புமுதல் திறைப்புமுதல் யாவுயில்லை, நாணவே சாத்திரங்கள்
முறைதப்பாமல் நலமுடனே பாடிவைத்தேன் நன்மைபாரே. 433

போகர் கருலேகியக்கிருதம்.

பாரேதானின்னமொரு கருமானங்கேள் பாடுகிறேன் மாணுக்
கன்பிழைக்கவென்று, நேரேதான் வரிக்குமட்டிசார்தாநாழி நேரான
கள்ளிச்சாறுநாழி, வாரேதான்மாருலிங்குச்சாறுநாழி வாகான விழு
தியிடச்சாறுகூட்டே. 434

கூட்டியேபழச்சாறுநாழிதானும் குணமானபசுநெய்யும்நாழிகூ
ட்டு, நாட்டமுடனிதுவெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி வளமையடன்
தான்சேர்த்து மருந்துகேளு, நீட்டமுடன் திப்பிலியும் சுக்குதானும்
நெடிதானவெள்ளுள்ளி யிலுப்பைபூவே. 435

பூவானசவர்க்காரமிந்துப்போடு புகழானவாச்சாரம் கடுக்காய்
தானும், நாவானபெருங்காயம் வெண்காரந்தான் நலமானவாளுவை
சேர்த்தானும், பாவான ஓமமுடன் கடுகுரோணி பாங்கானவரப்பொ
டியும் கருப்புக்கட்டி, மாவானசாதிக்காய் கிராம்புதானும் மகத்தான
கடுக்காய்த்த'ன்றிக்காயே. 436

காயான நெல்லிக்காய்சுக்குதானும் கருவானமிளகுடனேகோஷ்
டந்தானும், தாயானயேலமுடன்வளையலுப்பு தாக்கான வெடியுப்பு
யெவச்சாரந்தான், மாயானயிந்துப்பு கல்லுப்போடு மகத்தான சவர்
க்காரம்பலமதாகும், தாயானயி துவெல்லாம் சமனாய்க்கூட்டி துப்புற
வாய் சீனியதுசரியாய்க்கூட்டே. 437

கூட்டியேவாலுக்கையி லடுப்பிலேற்றிக் குமுறவேசேறுபோலாக
க்காய்ச்சி, நாட்டமுன் கலபமதில்பதனம்பண்ணு நலமுடனே யந்தி
சந்திகொண்டாயானால், வாட்டமுடன் கவுசையொடு குன்மம்பாண்
டுவாகானதொண்டைமுதல் மல டுப்பூச்சி, காட்டகத்தேபோகுமெ
ன்றுபோகர்தானும் கருத்துடனே பாடிவைத்த கிரந்தந்தானே.

தானானகிரந்தமதுபட்சந்தானும்தயவுடனேகொண்டவற்குகெ
ற்பமுண்டாம், கோனானவிஃபாண்டுசோகைபோகும் குடிகெடுக்கும்
கெற்பமென்றேரோகந்தீரும், மானானகைக்குடைச்சல் வாயுபோகும்க
த்தானகுலைமுதல் ரோகம்போகும், தேனானகிப்புருதி மாலைதீரும்
தெளிவானகைமுடக்கு போகும்காணே, 439

காணவென்றால் யிடுப்புவலிசந்துவாதங்கல்வாதங்குடல்வாதம் காணுதோடும், நாணவேவயிற்றுவலி விம்மல்போகும் நரம்பெல்லாம் பிசுத்திருத்தல் நளினமாகும், ஈணவேபிறவிச்சுபித்தம்போகும்எழி லானவாதமென்ற தென்பதும்போம், சீணவேவயிருளைவி பெருமூச் சேரும் சிறப்பானபத்தியந்தா னில்லையாமே. 440

ஆமேதான்மருந்துண்ணுங்காலந்தன்னில் அப்பனேவாயுவென் றபதாத்தந்தள்ளு, போமேதாம்சீதளவாம்பண்டமாகா பொலிவான காரமுதல்மிகவுமாக, தாமேதானிச்சாபத்தியந்தான் காருசார்பாக மற்றதெல்லாமாகும்பாரு, நாமேதான்சொன்னபடி போகர்நூலுநா ட்டிலேபொய்க்காது நளினமாமே. 441

ஊர்க்குருவிலோகியம்

நளினமுடனின்னமொரு மாற்கம்பாரு நாதாக்கள் சொன்னதி ல்லைநாட்டுளோற்கு, நளினமென்றவடைக்கலந்தா னினையாகும் கரு வானவாண்குருவிகொண்டுவந்து, மளினமுடன்றோகமுதல்எல்லாம் நீக்கி மாசற்றகுடல்தலைகளெல்லாம்போக்கி, பளினமுடன்கருங்கோ ழிரத்தஞ்சேரில் பாகமுடன் தான்பொரித்து யெடுத்திடாயே.

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெழிலான சோரியதுசுண்டியேதான், தொடுத்ததொருவடைக்கலமுமொன்றாய் ச்சேர்த்து துப்புரவாய்திரண்டும்ல்லோ கரிபோலாக்கி, விடுத்ததொ ருமாய்சத்தையெடுத்துகொண்டு விபரமுடன்சொல்லுகிறேன் மைந் தாகேளு, கொடுத்திடவே லவணவகையற்பத்துதானும் கூறுவேன் பளிங்குடனேசெப்பக்கேளே. 443

செப்பவென்றால் இந்துப்புவராகன்ரண்டு தெளிவானகல்லுப்பு வராகன்ரண்டு, ஒப்பமுடன்வளையலுப்பு வராகன்ரண்டு ஒளியானம தியுப்புவராகன்ரண்டு, நெப்பமுடன்சாரமது வராகன்ரண்டுநீரான வங்காரம்வறாகன்ரண்டு, நொப்பமுடன் சவர்க்காரம் வராகன்ரண்டு குமுறவேயித்தனையும் பொடியாய்ச்செய்யே. 444

செய்யவென்றல்பொடிதளிலே சேர்க்கக்கேளுசெயலானகக்கு டனேமிளாகுட, பொய்யவே வோமமுடன்சீரந்தானும்பேரானகரி யபோளந்தானப்பா, மெய்யானபூரமென்ற பற்பந்தானும் மேலான ரசமென்றசெந்தூரந்தான், மையானபொடியாக்கி வொன்றாய்ச் சே ர்த்துமாற்கமுடன்றெய்தேனுங் கூட்டிடாயே. 445

கூட்டையிலேசர்க்கரையு மொன்றாய்ச்சேர்த்து குணமாகத்தான்
ன்கிளிபதனம்பண்ணு, நாட்டமுடனலேகியத்தை மண்டலந்தான்
நலமுடனேகொண்டுவர பலனக்கேளு, தீட்டமென்றநானையிலேவயி
ர்நோய்ப்போகும் திறமானகால்விக்க மகோதரம்போம், வாட்டமுட
ன் சூதத்தின்திரட்சிபோகும் வாகானகட்டிமுதல் சூலைபோமே.

சூலையுடன்வாயுவென்றதென்பதும் போம் சூக்குமத்தின் ரீரே
ற்றமகன்றுபோகும், காலையிலேவாயுற லற்றுப்போகும் கதிப்புட
னேகொதிப்புமுதல் காணுதோடும், மாலையிலேதான்காணு மண்டை
க்குத்துமயக்கமுடன் றலையிடியுமாறிக்காணும், ஆலையிலேயகப்பட்
டகரும்புபோல அகன்றுமே போகுமடா பிணிகள்நாமே. 447

பிணியானருதுகாலவியாதிரோகம் பேரானகெற்பத்தின் ரோக
ம்போகும், அணியானருத்திரமாங்குடல்தான்மூட்டி அப்பனைவா
யுமென்றகட்டிதானும், நணியானமகோதரமு மணுகாதப்பா நாடா
துகுடல்வலியும்போகும்பாரு, கணியானசோரியது கட்டிப்போகும்
காறானகெற்பநோய் போகுந்தானே. 448

தானேகேள்சூதகத்தின்வாயுதீரும் தாக்கானகசரோக மெல்லா
ம்போகும், வேனேதான் திமிர்வாதம்குடலில்வாதம்மிக்கானபட்சமெ
மென்றவாதம்போகும், கோனேதான்கெண்டையென்ற வாதம்போ
கும் கொடிதானயிடுப்புவலிபோகும்பாரு. மானேதான்முழங்காலில்
வாதம்போகு மகத்தானபாதமது வீக்கம்போமே. 449

வீக்கமதுயேகுமதுயென்னசொல்வேன் மிக்கானதேகமதுயின
ப்புமெத்த, தூக்கமதுமதிகமுடன்சன்னலாகும் துடியான நரம்புமு
தல்துடிப்புமெத்த, தாக்கமுடன்சூடதுதான் தலைமேற்கொண்டு ச
தாகாலம்தலைவலியு மிகுதிகாட்டும், ஊக்கமுடன் தயிலமது சொல்
வோம்பாரு வுத்தமனைபோகரிசி உண்மைகானே. 450

கெற்பச்சூட்டுக்குத்தயிலம்

உண்மையாமின்னமொரு மாற்கம்பாரு வுத்தமனை நாதாக்கள்
சொன்னதில்லை, வண்மையுடன் தயிலமதுசாற்றக்கேளு வாகானயெ
ண்ணையதுசோதானப்பா, திண்ணமுடன்கையான்காற் சேர்தானப்
பாதினமானமுடக்கொத்தான் சேர்தானபாதி, கண்ணமுடன்கருந்
துளகிசேர்தானப்பா தலமானநெல்லிச்சார் சேர்தான்கூட்டே.

கூட்டவேதமுதாழைச்சார் தானாழி குணமானவமுதலையின் சார்தானாழி, நீட்டமுடன் பசளைச்சார்தானாழிநெடிதானகுமரிச்சார் சார்தானாழி, தேட்டமென்ற நீர்பூண்டு சார்தானாழி தெளிவானகரந் தைச்சார் சார்தானாழி, வாட்டமுடன் பசவின்பால்நாழியாகும் வள மானகடைசரக்கு சாற்றக்கேளே.

453

கேளேதான் கற்பவகை சாற்றைக்கேளும் கெடியான வாலுமு வையரிசிதானும், தாளமுடன் நன்னுரிமுத்தக்காசு தாக்கான சரக மும் ஓமந்தானும், நீளமுடன் கார்போக மேலந்தானும் நிலையான கோஷ்டமுடன் மதுரந்தானும் பாளமுடன் வகிற்கட்டை செம்பூரா னும் பாங்கான சந்தனமுடன் வேதனும்.

454

தேவனும் பட்டையுடன் கருஞ்சிரந்தான் தேற்றானுமெட்டியுடன் சித்தரத்தை, காவமென்ற வால்மிளகு சாதிக்காயும் கருவானபூப் பனையும் தண்ணீர்மிட்டான், சாபமென்ற கரிமஞ்சள் சாபானவெள் ளை யென்றமிளகுகூட்டி, தூபமென்ற சாம்பிராணிசமனதாக துப்பு ரவாய் முக்கண்ணின் பாலாலாட்டே.

455

ஆட்டியேமெழுகுபதர் தன்னிற்காச்சி அப்பனே தான்வடித்து பதன்ம்பண்ணு, தாட்டிகமாய் சீசாவிடைத்துமைந்தா தகைமையு டன் ஒருதிங்கானபின்பு, நாட்டமுடன்தயிலமைதை பிரயோகித்தால் நாடாது கெற்பத்தின் சூலைபோகும், ஒட்டமுடன் கெற்பத்தின்வா யுபோகும் ஒகோபொய்யாது உண்மையாமே

456

உண்மையாம் தயிலமாம் உறுமெத்த வுத்தமனைபொறிச்சுடு விட்டேபோடும், தண்மையாம் பிடரிவலிசன்னி போகும் திறனான வேர்வையது துள்ளியோடும், வண்மையாம் கையெரிவுகாலெரிவுதா னுமகத்தானவாயுவென்ற தெண்பதுவுப்போம், நண்மையாம் கார்த லதுமிகறாது நனினமுடன் போகரிவி நவின்றவாரே.

457

கந்தகத்திறுவகம்.

வாறானவின்னமொரு மாற்கம்பாரு வளமையுடன் கெந்தகமும் சேர்தானென்று, நேறானசினமது சேர்தான்ரெட்டி நெடிதான பூரேறு சேர்தான்காலாம், பாறான உப்பதுவும் சேர்தான்பாதி பளிங்கானவ ளையலென்றவுப்புத்தானும், தேறானயெவாச்சாரம் தான்காலாம் சிற ப்பானசரக்கெல்லாம் பொடியாய்ச்செய்யே.

458

செய்யவேவாலையென்றபாணக்குள்ளே சீருடனேசரக்கெல்லாம் போட்டரைத்து, பைபவேசக்கரமாம் வாலவைத்துப் பாகமுடன்தி றுவகத்தையிறக்கிப்பாரு, முய்யவே மூன்று முறையிந்த பாகமுயற்

ச்சியுடன் ருனிறக்கியெடுத்துக்கொண்டு, துய்யநல்ல சீஷாவிலடைத்
துக்கொண்டு துப்புரவால்கற்பரணை முடிடாயே. 459

முடவே திராவகத்தின் காரமப்பா மூவுலகம்தானெறிக்கும்கதி
ரோன்போல சாடவே சரக்குக்கு காலனாகும் சாங்கமுடன் திராவக
மோசுருக்குமெத்த, நீடவேதிராவகத்தை பதாரம் பண்ணி நினைப்பு
டனேயின்னமொருமாற்கம்பாரு, கூடவேகண்டருடதிராவகத்தைக்
கூறுவேன் மாணுக்கள் பிழைக்கத்தானே. 460

துருச திராவகம்.

தானுன துருசது தான்சேர்ந்தா னென்றுதாக்கான சீமைது
சேர்தானென்று, வேனான பூரீறுசேர்தான் பாதிவேகமுடன் கல்லுப்
புசேர்தான்காலாம், கோனான வெண்காரம் சேர்தான்காலாம் கொப்
பெனவேவிலையெல்லாம் பொடியதாக்கி, மாணுன எனதையர் குரு
வையெண்ணிமாற்கமுடன்பாணை தனில்கொட்டிடாயே. 461

கொட்டியேகுருசொன்னவளவாய்க் கூட்டிகுணமாகச்சக்கரமா
ம்பாணைதன்னில், திட்டமுடன்வாலைவைத்துச் சீலைசெய்து சிறப்புட
னேயிருபக்கம் புனலும்வைத்து, சட்டமுடனடுப்பேற்றி எரிப்பாயா
னல் சார்புடனே திராவகமுமிறற்கும்பாரு, நட்டமிடலாதிராவகமு
மெடுத்துப்பாரு நாதாக்கள் செய்யார்களதீதந்தானே. 462

அதீதமென்ற வித்தையிது வாலைவித்தை அவனியிலேசெய்யுவ
துவரிமைகாணும், கதீதமென்ற திராவகத்தைப்பதனம் பண்ணுகரு
வானகுதத்துக்குறுதிகாலன் நதீதமென்ற கண்டருடதிராவகத்தால்
நாட்டிவே வெகுசோடி செய்வாரப்பா, பதீதமென்ற திராவகங்களி
ன்ன சொல்வேன் பாகமுடன் போகரிஷியின்றவாரே. 463

சாரத்திராவகம்.

பயின்றதொரு ஈன்னமொமாற்கம்பாரு பாங்கான சாரமது
சேர்தானென்று, நவின்றதொரு பூரீறுசேர்தான்பாதி நலமானசீன
மதசேர்தானென்று, துயின்றதொரு கல்லுப்பு சேர்தான்கால்தான்
சுயமானவெண்காரம் சேர்தானென்று, அயின்றதொருசரக்கெல்லா
மொன்றாய்க்கூட்டி அப்பனே கலசமென்ற பாணைக்கேற்றே. 464

ஏற்றவே சக்கரமாம் வாலைவைத்து எழிலாகச்சீலையதுவலுவாய்
செய்து, காற்றதுதான் போகாமல் அடுப்பிலேற்றிகரகமென்றபாணை
க்கு குழலும்வைத்து, போற்றமுடன் புனல்வழியேசலமும் போக
பொங்கமுடன் தானெரிப்பாய் சாமநேரம், கூற்றனைப்போல் திராவ
கமுமிறற்கும்பாரு கொடிதான வேதமது சொல்லொண்ணாதே.

சொல்லவேநாவேது பாவுமேது சொற்பெரியதிராவகமும் கார
மெத்த, வெல்லவேசாக்குக்கு மித்திரகாலன் வெகுதொடியன் வெகு
நெடியன்சாரனப்பா, புல்லவேதிராவகத்தைபதனம்பண்ணு பொங்க
முடன் சீஷாவில் விட்டுமைந்தா, மெல்லவேமெற்கல்லுகொண்டுமுடி
மிக்கான திராவகத்தைவுறுதிபண்ணே 466

வெடியுப்புதிராவகம்.

பண்ணவேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு பாங்கானமதியுப்பு சேர்
தானென்று, உண்ணவே சீனமதுயிருசேராகும் வுத்தமனேசாரமது
கால்சேராகும், திண்ணமுடன் பூரீறுசேர்தான்பாதி தெளிவானகல்
லுப்புசேர்தான் கால்தான், வண்ணமுடன் சாக்கெல்லாமொன்றாக்
கூட்டிவளமாகத்தான் பொடித்து கலசமாட்டே. 467

ஆட்டியே வாலுகையைமேலேவைத்து அப்பனே சீலையதுவலு
வாய்ச்செய்து, நீட்டியே திராவகமு மிறக்கிபாரு நிலையான திராவக
மோகாரந்தமெத்த, பூட்டகமாய்தானெடுத்துச்சீஷாவிற்ருள் புகழாக
த்தானடைத்து பதனம்பண்ணு, நாட்டமுடன் திராகமோ நவிலப்
போமோநாதாக்கள் செய்யார்கள் நன்மைபாரே. 468

பாஷாணத்திராவகம்

நன்மையுடன் வின்னமொரு மாற்கம்பாரு நாதாக்கள்கண்டத்
தில்லை னுக்குவேதை, உண்டையாயுறைக்குறேன் பாஷாணந்தான்
வுத்தமனேசுங்கென்ற பாஷாணந்தான், திண்மையுடன் சேரதுதா
னென்றேயாகும் கதிப்பானவளையறுப்பு கால்தான்கூட்டே. 469

கூட்டவென்றால் கலுவத்திற் பொடியாய்ச்செய்து பொங்கமு
டன்கலசமென்ற பாணைதன்னில், நீட்டமென்றபொடிதனையேபாண்
டமிட்டு நேர்புடனே வாலுகையைமேலேவைத்து, தாட்டிகமாய்ப்புடி
யதுவலுவாய்ச்செய்து சாங்கமுடன் திராவகத்தை யெறக்கிப்பாரு,
நாட்டமுடன் திராவகத்தை பதனம்பண்ணுநலமாக சீஷாவிலடைத்
திடாயே. 470

அடைத்துமேதிராவகமோகாரமெத்த அப்பனேதிராதகத்தால்
லோகம்நீறும், புடைப்புடனேலோகத்துக் காலனாகும்புகழாகசத்து
ருமித்தருநானாகும், படைப்புடனே திராவகத்தால் காரசாரம் பாக
முடன்றன்மடியும் பண்போமெத்த, கடைப்புடனேயிதனாலேவயமு
மானும்கருவான திராவகமுமென்பார்தானே. 471

சங்கு அயத்திராவகம்.

தாமானவின்னமொரு கருமானங்கேள் தகைமையுடன்வயமது
தான்சேர்தானென்று, காமானபாஷாணம் சரிதாககடி தானவயத்
துடனே ஓக்கக்கேர்த்து, நாமான பூரீறு வகையதாகநலமான வளைய
லுப்புக்காலதாக, பாமானசீனமது ரெட்டிப்பாக பாகமுடன்றான்
போட்டுக்கலசமுடே

472

மூடலே வாலுக்கையை மேலேவைத்து முயற்சியுடன்சீலையது
வலுவாய்ச்செய்து, தேடையிலே வடுப்பேற்றி எரிக்கும்போதுதெளி
வாகதிராவகமுயிறங்கும்பாரு, நாடயிலே புனலாலேசலமுமோடிநல
மானதிராவகத்துக்குயிருமாச்சு, ஊடையிலேதிராவகத்தால் காரமெ
த்தவுத்தமனே செந்தூரக் குருவுமாச்சே.

473

ஆச்சென்றுவிடுகாதே யின்னம்பாரு அப்பனே செந்தூரமிதன
லாகும், போச்சென்று போகாதேபுண்ணியாகேள் பொங்கமுடனின
னமொரு பாகஞ்சொல்வேன், தீச்சென்றபாஷாணஞ் சகலத்துக்கும்
தெளிவாகயிந்தமுறைசெய்யாலாகும், மூச்சப்பா சகலபுதபாஷாணத்
தின்மூர்க்கமெல்லாஞ்சத்துருவால் முறிக்கலாச்சே.

474

சீரகத்திராவகம்.

முறிக்கலாம் பலகோடிவேதையாகும் மோசமில்லாதிராவகங்கள்
காரமெத்த, தறிக்கலாமின்னமொருபாகங்கேளு, தாக்கானசீரகமும்
சேர்தானப்பா, செரிக்கவேசலமதுதான்ரெட்டிப்பாகும் சிறப்புடனே
பூரீறுகாலதாகும், நெறியுடனேபாண்டமெனும்கரகத்துள்ளே நேர்பு
டனே சலத்தோடே கொட்டிடாயே.

475

கொட்டியேகரகத்தின்மேலேயப்பா குணமாகவாலேதனை மேலே
வைத்து, திட்டமுடன் சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து திறமுடனேயடுப்
பேற்றியெரிப்பாயானால், நட்டமில்லாத் திராவகமுயிறங்கும்பாரு நல
மானசீரகத்தின்வேகமெத்த, பட்டவுடன்பித்தம்நாற்பதுவும்போகு
ம்பாங்கானசீரகத்தின் பண்புதாமே.

476

தாமானசீரகத்தின் தயிலந்தன்னை தயவுடனே மூன்றுமுறை
யிப்படியே செய்ய, பாமானவாலுக்கையால்காத்மேறிபரிவுடனேபுகை
யோடுநெடிதானாகும், காமானதயிலமது என்னசொல்வேன் காசினி
யில்சித்தர்களுந் காணமாட்டார், பூமான்காலாங்கிராதர்பாதம்புக
முச்சியுடன் பாடினேன் போகர்தானே.

477

ஓமத்தயிலம்.

தானானவின்னமொரு பாகம்பாருதயவுடனே சொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு, வேனானஓமமது சேர்தானப்பா வேகமுடன்கொண்டு

வந்து பாண்டமிட்டு பாணசலமதுவும் ரேட்டிப்பிட்டுபாங்குடனே பூரீறுகாலதாக, பாணசலமதனை விட்டபின்பு மதிப்புடனே வாலு கையைமேலேவையே. 478

வைக்கவேசிலையதுவலுவாய்ச்செய்து வாகுடனே திராவகத்தை வாங்கிமைந்தா, மெய்க்கவே மூன்றுமுறை யிப்படியேசெய்து மேன் மையுடன் திராவகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, மொய்க்கவே மூன் சொ ன்னதிராவகமுமப்பா மோசமதுவாராமல்செப்பக்கேளு, பொய்க்கா மல் சரியெடையா எடுத்துக்கொண்டு, பொன்னவனே வெள்ளுள்ளி சேர்தான் போடே. 479

பெருங்காய வைப்பு.

போடவேதிராவகத்திலாட்டுமைந்தா புகழானவெள்ளுள்ளிகை போலாகும், நீடவேபூண்டுக்குகாயமேரி நிலையான வெள்ளுள்ளிகார மாச்ச, பாடவேசெம்மறியின் தோலாப்பா பாடிமுடன்தான்பொ திந்து தைத்துப்போடு, சாடவேமண்டலஞ் சென்றெடுத்துப்பாரு சரக்கான பெருங்காயம்காரமாச்சே. 480

காயமின்னமொருமாற்கம்பாரு கருவான காசியென்றகட்டி யப்பா, நேயமுடன்சொல்லிகிறேன் யைந்தாகேளு நேர்புடனேவகி லத்தின் தூளுகட்டி, பாயமுடன் பாக்கினிடகிஷாயந்தன்னல்பாக முடன்மூன்றுநாளாட்டிமைந்தா, தூயமுடன்ரவிதனிலே காயப் போடுதுப்புரவாம் காசியென்றகட்டியாச்சே. 481

இரும்புசாயம் ஆடைகளுக்குவரணம்.

கட்டியென்னும் ரத்தமென்றபாளமாச்ச காசினியிலாருந்தான் கண்டதில்லை, திட்டமுடன் சொல்லிவிட்டோம் சினத்தாற்குதிற முடனே கண்டறிந்தோர் புத்திவானும், சட்டமுடனின்னமொரு பாகம்சொல்வோம் சார்வானயிருப்பினிட சத்தைவாங்கு, வட்டமெ ன்ற கொப்பறையில் துப்பைக்கொட்டி, வாகுடனேசெம்மரத்தின் தூள் தான்போடே. 482

போடையிலேசலமதுதான் பாண்டமிட்டுப் பொங்கமுடன்பட் சம்சென்றெடுத்துப்பாரு, கூடையிலேயிரண்டுமொன்றாய் சேர்ந்து கொண்டுகுணமானசிட்டம்போலிருக்கும்பாரு, நாட்டமுடனிரும் பென்றவாலைகுள்ளே நளினமுடன் தான்கொட்டி வரைத்திட்டே தான், சாடவே சிலைக்கட்டு காரமேற்றிச்சார்பாககரைகட்டி யோரந் தீதே. 483

தீத்தையிலேபலபலவாம் ரூபம்காட்டும் சிவப்புமுதல் பஞ்சவர் னம்காணலாகும் தீத்தையிலேகாரந் களில்லாப்பக்கம் தெளிவானவர் னங்கள் காணலாகும், தீத்தமுடன்வரணங்களை முதலாகும் திறமான

யிருப்பினிடகாரந்ததன்னால், சீத்தமுடன்செம்பினிட சத்துசேர்ந்து
சிறப்பாகத்தானுருக்கி யெடுத்திடாயே. 484

எடுத்துமே வயதினிடபாகம் போல யெழிலாகவகிலமாம் பட்
டைத்துளும், தொடுத்துமேசெம்பினிட சத்துசேர்த்து தோற்றமுட
னிலைதனிலரைத்துக்கொண்டு, தடுத்துமேவயதினிட வர்னத்தாலும்
தாக்கானசெம்பினிடவர்த்தாலும், அடுத்துமே சீலைகட்டுவர்னமாச்சு
வப்பனே சீனபதிவுளவுதானே. 485

சீனபதிகாயிதபுகையாலே.

உளவானசீனபதிவேதைமாற்கம் வுத்தமனே வேடிக்கையின்ன
ஞ்சொல்வோம், தலமானகாயிதம்சன்னமட்டும் தான்செய்யும்
விபரங்கள்சாற்றக்கேளு, நடமானதடமதுவும் கெஜநூறாகும் நளின
முடன்கலமதுகெசநூறாகும், மளமானசுற்றோகிராதிக்கம்பி மாற்க
முடன்றானமைத்துவாலைபூட்டே. 486

பூட்டவென்றூல்தலைபக்கம் கரும்பாலைபோலபுகழான குழியொ
ன்றுதடாகமொன்று, நீட்டமுடன் தடாகத்தின்சுற்று வோரம்
நிலையானவாய்க்கால்போல் குழையுண்டாக்கி, பூட்டமுடன் குழை
தனிலையாலைவைத்துப் பொங்கமுடன்தொட்டியென்ற கிணறுண்
டாக்கி, வாட்டமுடன்தொட்டிக்குள் தூன்போல்கம்பி வகுப்புடனே
தானமைத்து சக்கரமாட்டே. 487

சக்கரமுமாட்டியேவாலைதன்னைச் சாங்கமுடன் புகையென்ற
வாலைதான்னால், தக்கபடிதிருப்பலுடன் கோணித்தன்னைச் சாந்த
முடன் தானரைத்துகுளத்துக்கேற்றி, ஒக்கவேதெனிவதனை மேலே
நோக்கிவுவமைடன்போகவே, வழியுண்டாக்கி பக்கமுடன் தெளிவ
தனில் பூரீர்சேர்த்துசாமபுடனே தொட்டிதனில் கரைத்திடாயே.

கரைத்துமேமுன்றுளாள் சென்றபின்பு கருவாகதொட்டிதனில்
சரக்கவைத்து, நிரைப்புடனே படலகட்டிக் காயுதத்தை நேர்புட
னேதானெடுக்கவண்ணம்பாரு, திரைப்புடனே வாலையென்றகையில
ப்பாதிமரானபிரதமையொன்றிவுக்கும், முறைப்படியே கைதனிலே
படல்தானியமுளையா மல்தொட்டி தனில்கலக்கிடாயே. 489

கலக்கையிலேவண்டலது படல்மேற்சாந்து கடினமுடன்சக்
கரத்தைச்சத்திவந்து, நிலத்தினது மேடையிலேசட்டந்தன்னில்நிலை
மையுடன்றானமைத்துமேலேவைக்கும், தலப்புடனேமறுவாலைதனி
லிருந்துபுகழாகச் சீலையதுமுடிக்கொள்ளும், தலப்புடனேபின்னு
கந்தபதுமைதானும். தடாகத்தில்வண்டலதனை யெடுக்குந்தானே.

எடுக்குமேசக்கரமாமலைதன்னால் எழிலானவண்டலுடன் சரக் கையெல்லாம், தொடுக்கவே மேற்படியில் கொண்டுசென்றுதுப்புர வாய்வாலையென்ற சட்டந்தன்னில், படுக்குமேபடல்தானும் ஸிட்ட போது பாங்குடனேசீலையது மூடிக்கொள்ளும், அடுக்குமே யிப் படியே பலகானுந்தான் ஆலையதுசமுன்றுமே யோடுந்தானே. 491

ஓடயிலேமுதற்றரந்தன்னில் வொளிவானகாகிதங்கள் சன்ன மாகும், நீடமுடனிரண்டாங்காலாலையதன்னில் :நேர்புடனே தாண்டக் கும்வண்மைபாரு, சாடலுடன் பஞ்சியென்றவாலையுண்டு சட்ட முடன் முன்குழைபோலாணித்தூணும் வாடலுடன் குளமதனில் வண்டல்சேரும் வாசுடனேபனுகியென்றவண்டல்தானே. 492

வண்டலுடன்சத்தித்த பூரீரப்பா வாசுடனேதான் சேர்த்து குழம்புபொலாம், அண்டமெனும் நட்சத்திரவொளிவுவீசும் அப் பனே வண்டல்தனைகலக்கிக்கொண்டு, தண்டமுடன் சக்கரவாலைய தன்னைச்சாங்கமுடன் றுன்திருப்பிரதமைதானும் கொண்டபடிபடல் சாத்தி வண்டல்தன்னைக் கொப்பனவேதானெடுக்கும் வண்மை பாரே. 493

பார்க்கையிலே படல்சாத்தி தானெடுத்துப் பாகமுடன்மேற் புறத்தில் கொண்டு சென்று தீர்க்கமுடன் சட்டமென்ற படலின் மேலே சீலைகொண்டு அப்பனே மேல்மூடியாலையாலே, நீக்கலதுபட லதனை மேலேசாத்தும் நெடிதானசக்கரத்திநேமைதானே. 494

காணயிலேசக்கரமாமலைதன்னில் கருத்துடனேதான் முடுக் கச்சலமும்நீங்கி, நீணமுடன்கசவலது நீங்கியதான் நேரானகாயி தமும் சன்னமாச்சு, வேணபடிமூன்றாங்காலாதன்னில் வேகமுடன் திருப்பவுபாயங்கேரு, மாணவென்றசக்கரமுமாடி. நிற்கும் மன்ன வனைநடுக்குளமாங்குழிதான்பாரே. 495

குழியானசதுரமதுபள்ளத்துள்ளே கூரானநூணதுதான் நடு மையத்தில், வழியானசக்கரமாமலை தன்னில் வகுப்பானபஞ்சினிட மஷ்டிதன்னால், முழியானபூநீறு மொக்கச்சேர்த்து முயவவே தான் மசிந்து குழிக்குள்தானும், கழியானமயணம் போலாகும் பாருகருத் துடனேறனெடுக்கும் கருவைக்கேளே. 496

கருவானமேல் வட்டஞ் சக்கரத்தில் கடினமுடலையது வோடிப்பாயும், திருவானவண்டலதுமேலேதானும் தெளிவுடனே படல்போல சென்றுநிற்கும், குருவானநடுமைய சுக்கான்தானும்

கொப்பெனவேமேல் வட்டம்படல்தான்சாத்தும், தருவானவண்டல்
மேல்படல் தான்முடி சார்பாகசீலையது பாவிக்கொள்ளே. 497

கொள்ளயிலேசேல்சட்டம் நின்றமுடிக் கொப்பனவேபட
லாலையாலைசுற்றி மெள்ளவேசீலையதுமேல்முடி மேன்மையுடன்
சலமதனைவடியச்செய்யும் தள்ளயிலேசக்கரமாம் பலகையாலே சாங்க
முடன்வாலையின் நன் திருப்பல்காணும், துள்ளியே திருப்பலதுகின்ற
போது சூட்சத்தால்காயிதமுமெடுக்கலாமே 498

எடுக்கலாமவாலைவிட்டு எடுத்தபோது யெழிலானகாற்றதனில்
காயப்போடு, தொடுக்கவேரவியென்ற வொளிதான்பட்டால் தோற்ற
முடன் காயிதமும் செஞ்ஞப்பெத்த, படுக்கமுடனிப்படியே யாலை
தன்னால் பலபலவாங்காயிதங்கொடுக்கலாகும், கொடுக்கவே வாலை
களுமனைகமுண்டு கொப்பெனவேயதன்கூறு சொல்லலொண்
ணேதே. 499

சொல்லவேஞ்சிதனைமேலேபூசி சுத்தமுடன் காயிதங்கொடு
க்கலாகும், வெல்லவேகஞ்சியினால் வாலைதண்ணில் மெருகுடனேசக்
கராமாமுருளையுண்டு, புள்ளவேயுருளைக்குப் பஞ்சபூட்டிப் பொங்க
முடன் தோலாலேயாலையாகும், பங்கமில்லாக்காயிதத்தையாலேக்கீய
பாகமுடன் பெருகுடனே தள்ளும்பாரே. 500

தள்ளயிலேசக்கரமுமோடித்தானும் சாங்கமுடன் றுனெடுத்து
வடுக்கும்பாரு, துள்ளியேபடல்தானும் மேலேயேற்றித் துப்புற
வாயடிவாற்ற்தொட்டிக்குள்ளே, மெள்ளவேகொண்டு சென்று யடுக்
கிப்பின்புமேற்புறத்தில் சட்டமென்ற வாலையப்பா கொடிதான
வாலைக்கு கூறுண்டாமே. 501

கூறுன வாலையிலேவோரமப்பா கொப்பனவே கட்டுவகைதரிக்
கலாகும், தாரானகாயிதமுஞ்சுற்றோரந்தான் சாங்கமுடன் திருகி
யல்லோ நிற்கும்பாரு, சேறுன வாலையதுவோடிகொண்டு தெளிவான
புகையுடனேவாடிநிற்கும், பாறுனகட்டுவகைதறித்திப்பிப்பு பாக
முடன் கீழ்புறமாய்தள்ளலாச்சே. 502

ஆச்சென்றவாயது நிந்தித்தானும் அப்பனே லட்சுமதுகோடிக்
கோடும், காச்சலென்ற கடிதாசி செய்யும் நேர்மை காசினியில்சுத்தர்
முனிசெய்ததில்லை, மாய்ச்சலுடன் சீனபதியானுஞ் சென்று மார்க்க
முடன்கருவானவேதையாவும், பாச்சலுடன் காலாங்கிநாதர் தம்
மால் பரலித்தேன்வெகுகோடி வித்தைதானே. 503

வரணபேதகடிதாசிசெய்யும் விபரம்.

வித்தையாமின்னமொருபாகம்கேளு வேடிக்கைவினோதமென்ற வித்தையப்பா, சுத்தமுடன் பஞ்சவர்ணமையினிலே சுருதியுட னுலைய தனி லேற்றிமைந்தா, பத்தமுடனுலையாப்படலின்மேலே பாங்குட னேபூசியல்லோவாலைக்குள்ளே, வெத்தியென்ற காகிதத்தை வாலைய ன்னில் விருப்பமுடன் ருன்கொடுத்து செப்பக்கேளே. 504

கேளேதான்காகிதம்படிந்தபின்பு கெடியான வன்னமென்றபே திதன்னே, தாளவேதிராதகமாய் எடுத்துக்கொண்டு தகைமையுடன் சபுரியின் னன்மயிரினிலே, மீளவேகத்தையாய்க்கட்டிக்கொண்டு விரு ப்பமுடன் ருன்றெறிக்க வரணம்பாயும், சாளவேகடிதமெலாம் வர ணபேதம் சார்பாகக்காட்டியல்லோ பரவுந்தானே. 505

தானுனவனகவிதம்செய்யலாகும் தகையுடன் வரணமென்ற வாலையன்னுல், கோனானயென்னையர் காலங்கிராதர் கொட்டினார் லோகத்திலுந் தவேதை, பானாகயெனப்போல வெளிபரங்கம் பா டினார்லோகத்து மாந்தற்கில்லை, தேனானவமுர்தம்போல் சத்தகாண் டம் திரட்டினேன் யேழாயிரமுண்மைபாரே. 506

சினத்தாற்கு வஸ்துபோதை.

உண்மையாமின்னமொருபாகம்கேளு வுத்தமனேவஸ்துவென்ற போதையப்பா, தண்மையாய்நெல்லிவேர் பனைவினவேரும் திறமான மாதனையின்கஞ்சாவேறும், கண்மையாம் நன்னுரியலரிவேறும் கரு வானவாவாரைவேறுதானும், பண்மையாம் கிச்சிலியின்வேறு கூட் டி பாங்கானவேலனிட பட்டைகூட்டே. 507

கூட்டியேவெஸ்வேலன் பட்டைதானும் குணமான சரியெடை யா எடுத்துக்கொண்டு, மாட்டியே பெரும்பாண்டம் தன்னிலிட்டும் மதிப்புடனே சலமதுவும் சிறம்பவிட்டு, வாட்டமுடன் பத்துநாளுறி ப்பின் வகுப்புடனேசரக்கதனில் பனவெல்லந்தான், நீட்ட முடன் தான்போட்டுயடுப்பிலேற்றிநிலைமையுடன் திராவகமாயிறக்கக்கேளே.

இரக்கவென்றால்வாலையது திராவகத்தை எழிலானபாண்டமது யிறக்கிப்பாரு, சிறக்கவேதிராவகமும் காரமெத்த சீரானதிராவகமு ம்பதனம்பண்ணு, முறைக்கவேவஸ்துசுத்தி சரக்குதன்னை முய்யவே நாதாக்கள்செய்யமாட்டார், திறக்கவேபலனா லும்கண்டாறாய்ந்துதீர முடன்பாடிவைத்தேன் மாந்தற்தாமே. 509

ஆமேதான்சரக்குகத்தி கொண்டபோது அப்பனேவருளுண்டு
ஞானமுண்டு, தாமேதான்நாதாக்கள் மனமுவந்து தையுடனேவே
ணதெல்லாமுவார்பாரு, போமேதான்புகழுண்டு செல்லமுண்டுபொ
லிவானகருணையுடன் வரமுமுண்டு, வேமேதானெப்போது மனமுவ
ந்து விருப்பமுடன்பட்சமது வைப்பார்பாரே. 510

தானுசதாநிலையைக் காணலாகும் தாக்கானசின்மயத்தை யறி
யலாகும், வேணுவறுகோணவட்டதுள்ளே வேண்டியதோர்கருவிகர
ணதியெல்லாம், மாணுவவாராதாத்திலுண்மை மாற்கமுடன் காணு
தற்குமயக்கமில்லை, கோணுசிற்பரத்தை யடுக்கலாகும்கொற்றவனே
தவநிலைவில் நிற்பதாமே 511

சற்பராசின் மாத்திரை

நிற்பாரேயின்னமொரு மாற்கம்பாருகீனையானமாணுக்கர் பிழை
க்கவென்று, துற்பரவாய்குளிகையது சொல்லப்போமோ துடியான
பாஷாணசற்பராசன், பற்குணமாம் பாஷாணமொருவர்காணார்பாரு
லகில்கண்டறிந்து புகுத்துறைப்பேன், சற்பமென்றகுளிகையது பெ
ருமைமெத்த சர்வகுணரோகிகட்கும் புகட்டலாமே. 512

புகட்டலாம்சங்கென்ற பாஷாணந்தான் புகலவேகளுஞ்சிளடை
எடுக்கலாகும், பகட்டுடையதாளகமுங் களஞ்சிரண்டு தகைமையுள்
ளவீரமது களஞ்சியொன்று, மகட்டுடையதுரிசியது களஞ்சியொன்
றுமாசற்றரசமதுவும் களஞ்சியொன்றே. 513

ஒன்றானசூதமுடன் துத்தங்கூட்டி வுத்தமனேசின்கியதுகளுஞ்
சிமுன்று, பன்றானசெந்தகமும்களஞ்சியாறு பாங்கானலிங்கமதுகள
ஞ்சிராலு, கன்றானகெவுரியதுகளஞ்சியொன்று கருவானதீமுறுகள்
களஞ்சியொன்று, தன்றானமனோசிலையும் களஞ்சியொன்று தாக்கா
னசூடனுமே களஞ்சியொன்றே. 514

களஞ்சியாம்காந்தமது களஞ்சிரண்டு கடிதானபொன்னிமிளேக
ளஞ்சியொன்று, தனமுடையசூதசெந்தாரமொன்று தாக்கானவரப்
பொடியுங்களஞ்சியொன்று, மளமானவயத்தொட்டிக்களஞ்சியொன்
று மாற்கமுடன்செங்கந்தி களஞ்சிரெண்டு, பளமானகருக்கடல்கள
ஞ்சிரண்டு பாங்கானசீனமதுகளஞ்சிராலே. 515

நாலானகல்நாறு களஞ்சியெட்டு நலமானகல்மதம் களஞ்சியாறு
பாலானசிலாசத்துக் களஞ்சிரண்டு பதிவானபவளமது களஞ்சியாறு

சேலானமுத்ததுவும் களஞ்சிரண்டு செயலானசங்கதுவும்களஞ்சியாறு, கோலானமன்கொம்பு களஞ்சியெட்டு கூருனவகிற்சிலையுங் களஞ்சிபத்தே. 516

பத்தானகடைசரக்குசாற்றக்கேளு பாங்கானசக்கதுவும்களஞ்சியெட்டு, முத்தானமிளகதுவும் களஞ்சியாறு முயலான பரங்கியது களஞ்சியெட்டு, மத்தானலவங்கமதுகளஞ்சிராறு மகத்தானசாதிக் காய் களஞ்சிரண்டு, சித்தானரோசனையும்களஞ்சியாறுசிறப்பானவா ல்மிளகுளஞ்சிமூன்றே. 517

மூன்றானமிளகுடனே கருவாய்ப்பட்டை மூர்க்கமாய்கருஞ்சீர ம்களஞ்சிரண்டு, தான்றன்பத்திரியுங் களஞ்சியொன்று தருவானதக் கோலம்களஞ்சிரண்டு, கான்றனகார்கோலங்களஞ்சியொன்றுகருவா னமாசிக்காய்களஞ்சிரண்டு, பான்ருனதேசாவரம் களஞ்சியொன்று பாகமுடன்வாய்விளங்க ரெண்டாய்ச்சேரே. 518

சேர்க்கையிலேவசம்பதுவும் களஞ்சியொன்று செயலான சேங் கொட்டைகளஞ்சியொன்று, மார்க்கமுடன்கடுக்காய்த்தோல் களஞ்சிரண்டு மருவானகருஞ்சீரம் களஞ்சியொன்று தீர்க்கமுடன் நற்சீர ங்களஞ்சியொன்று திடமானசிறுதேக்குகளஞ்சியொன்று ஏர்க்கவே தாளகமுங்களஞ்சியெட்டு எழிலானமுந்திரி களஞ்சிரண்டே. 519

இரண்டானஎள்ளுடனேகளஞ்சிரண்டு இயலான ஓமமுடன்க ளஞ்சிரண்டு, பண்டானகொள்ளுடனே களஞ்சியொன்று பாங்கான யெட்டிவிரை களஞ்சியொன்று, குண்டானதேற்றூன்விரை களஞ்சி ரண்டுகொடிதானகொடிவேலி களஞ்சியொன்று, திண்டானவாலுமு வை களஞ்சியொன்று திறமானசோம்பதுவும் களஞ்சிராலே. 520

நாலுடனேதிப்பிலியும்களஞ்சியொன்று நலமானகஸ்தூரிகளஞ்சியொன்று, பாலுடனேகுங்குமப்பூ களஞ்சியொன்று பாங்கானகோ டியதுகளஞ்சிராறு, சேலுடனேமுத்தமதுகளஞ்சிரண்டுசெழிப்பா னதான்றிக்காய்களஞ்சிராறு, காலுடனேநெல்லியது களஞ்சிரண்டு கருவான முள்ளளியதுகளஞ்சியாறே. 521

ஆருனசிவதையதுகளஞ்சிராறு அப்பனேநன்னூரி களஞ்சிபத் து, நேருனபற்பாடம்களஞ்சியாறு நேருனசிறுதேக்குகளஞ்சிரண்டு, தாருனபற்படகம் ளெஞ்சிரண்டு தனிரானசோரியதுகளஞ்சிரண்டு, சேருனசெம்பூரான்களஞ்சிரண்டுசிறப்பானதேசாவின்வரமுந்தானே

தானான்வாமதுவும் களஞ்சிரண்டு தாக்கானமயிலிறகு களஞ்சி
நாலு, வேனானவல்முரியுங்களஞ்சியொன்று வியர்வானவலமது கள
ஞ்சிஎட்டு, பாணசாம்பிராணிகளஞ்சிநாலு பதமானரோகணியுங்க
ளஞ்சியெட்டு, தாமானமகரப்புகளஞ்சிரண்டு தகைமையுடன் குரோ
சாணிகளஞ்சிபத்தே. 523

பத்தானநாகப்புகளஞ்சியொன்றுபாகமுடன்சித்தரத்தைக்கள
ஞ்சியொன்று, சித்தானநிலைப்பனைங் களஞ்சியொன்று சிறப்பானபூ
குசர்க்கரைதானென்று, புத்தானவட்டதிப்பிலிதானென்று புகழா
னவாய்விளங்கம் களஞ்சியொன்று, முத்தானவன்னமெனும்பேதிதா
னுமுயற்சியுடன் சாத்திரத்தின்பேதிதானே. 524

பேதியம்மாமீஷமுங்களஞ்சியொன்று பேரானயிருமஞ்சள்மா
மஞ்சள்தானும், வாதியாய்குன்றிமணிகளஞ்சியாறு வகுப்பான முட்
டியுடன்பேராமுட்டி, சாதியாமதுரமுடன்க்கிராகாரம் சாங்கமுட்
ன்களஞ்சியதுரண்டதாகும், மேதியாம்நெருஞ்சியது ரண்டதாகும்
மேலானகளஞ்சியது ரண்டதாமே. 525

தாமானவெள்ளுள்ளிகளஞ்சியாறு தாக்கானகசகசா களஞ்சிர
ண்டு, காமானசரக்கெல்வா மொன்றாய்க்கூட்டிக் கருவாகத்தானரை
க்கவிபரங்கேடு, நாமானமூலிவகை புரைப்போம்பாராய் நாட்டிலே
நாதாக்கள்சொன்ன தில்லை, பாமானகையான்சார்சாமம்நாலு பாங்கு
டனேதானரைப்பாய் மைந்தாகேனே. 526

கேனேதான்நற்கையான்சாமம்நாலு கெடியானபொற்கையான்
சாமம்நாலு, பாலேதான்போகாமல் யரைப்பாய்ப்பா பாகமுடன் கு
லாமல்லிசாற்றிநாலே, தாளவேதக்காளிச்சாற்றினாலே சாங்கமுடன்
ருனரைப்பாய்காலுசாமம், மாளவேபுளியாரை சாமம்நாலு மயங்கா
மல்தானரைப்பாய் மகிபாதானே. 527

தானேகேள்வீலியின் நன் சாமம்நாலுதருவானவாதொண்டைச்
சாமம்நாலு, மானேகேள்பொன்னுதரைச்சாமம்நாலு மார்க்கமுடன்
பாற்குரண்டிசாமம்நாலு, தேனேகேள்மலைத்தேனு சாமம்நாலுதெளி
வானவீம்மிட்டான்சாமம்நாலு, வேனானகவுதும்பைச்சாமம்நாலு விரு
ப்பமுடன் தானரைப்பாய் பண்பாய்தானே. 528

பண்பானதானிச்சார் சாமம்நாலுபாங்கான கற்றழைச் சாமம்
நாலு, தின்பானகொள்ளிலைச்சார் சாமம்நாலு திடமானவீருள்ளிச்சா
ம்நாலு, நண்பானவரிக்குமட்டிச்சாமம்நாலு நலமான பேய்க்குமட்

ட்டிச்சாமம்நாலு, கண்பானகருப்பன்சார்சாமம்நாலு கதிரானமேணி
ச்சார்சாமம்நாலே 529

நாலானமுசுக்கைச்சார்சாமம்நாலு நலமானமாதூனையின்சாமம்
நாலு, காலானமுருங்கைப்பூசாமம்நாலு, கடிதானமுடக்கொத்தான்
சாமம்நாலு, தாலானமாந்துளிசாமம்நாலு தாக்கான செந்தோன்றி
சாமம்நாலு, நூலான வெந்தோன்றிச்சாமம்நாலு துணுவுடனேசெம்
பருத்திச்சாமம்நாலே. 530

சாமந்தானரைக்கையிலேயின்னங்கேளு சாங்கமுடன்பழச்சா
றூலாறுசாமம், நேடமுடன்தானரைப்பாய் தேங்காய்ப்பாலால்தேரா
னவாறுவகை செயநீர்தன்னால், தாமமுடன்யெண்சாமமறைத்தபோ
துதகைமையுள்ளசரக்கெல்லா மடிந்துமல்லோ, சாமமுடன்மெழுக
துவாய்மைபோலாகி சார்பானவெண்ணைபோலிருக்கும்பாரே. 531

பாரேதான்மெழுகெடுத்து பதனம்பண்ணு பாங்கான காயசித்
திமருந்தென்பார்பார், சீரேதான்மண்டலங்கல் கொண்டு சென்றால்
திறளானவியாதியதுவரும்பாரு, கூரேதான்சொன்னபடி வியாதிமா
ர்க்கம் கூறுவோமானுக்கள்பிழைக்கவென்று, நேரேதான்மேகமென்
றதிருசதும்போய் நெடிதானகுஷ்டம்பதி நெட்டும்போமே. 532

போகுமேகரப்பன்பதினெட்டும்போகும் பொல்லாதகுன்மமது
எட்டும்போகும், ஏகுமவாயுவென்ற தெண்பதும்போம் யெழிலாந
டித்தம்நாற்பதுவும்போகும், சாகுமேசேத்துமங்கள் தொண்ணூற்று
ருஞ்சார்வானகிரந்திபதி நெட்டும்போகும், வேகுமேகுலைபதினெட்
டும்போகும் வேவமுடனரையாப்புவெள்ளைபோமே. 533

வெள்ளையென்றரோகமது ராஜரோகம் வெளிகாணுமேகமதுச
கரோகம்போம், கிள்ளையென்றசூபமதுவும் பதினெட்டும்போம் கீ
ழானபாண்டுமுதல் மகோதரம்போம், வள்ளையென்றகாமாலையாறும்
போகும் வாகானரீழிவு மதுமேகம்போம், கொள்ளைகொண்டவயிற்
றுவலிவிம்மல்போகும் கொடிதானசுரமுதலுமகன்றுபோமே. 534

அகன்றுபோம்சகலவிதநோய்கள்தானும் அப்பனேதேகமது வ
ன்னியீறும், துகன்றதொருவனுபானமறிந்துகொண்டால் துடிப்புட
னேநரம்பெல்லாம் வலித்துக்காட்டும், புகன்றதொருதேகமது காந்தி
வீசம் புகழானகாயமதுயிறுகும்பாரு, நின்றதொருகாயாதி கற்பமெ
ன்பார் நீனிலத்தில்சித்தர்செய்யும் வேதையாமே. 535

வேதையாங்கோடிவழிவேதையுண்டு வேகமுடன்செய்பாகம்யா
ருஞ்செய்யார், பாதையாமிம்மருந்துவதீதமெத்த பாகமுடன் யான்
முடித் தீதனிந்தபாகம், தோதமுடன் சித்தர்முனிரிஷிகள் தானும்தோ
ற்றமுடன் தான்முடித்தாரனந்தபாகம், காலமுடன் காலாங்கி ராதர்
பாதம் கருத்துடனேயான்வணங்கி பாடினேனே. 536

நவரீதகற்பம்

பாடினேனின்னமொருபாகங்கேரு பாங்கானகோமேதம்புஷ்ப
ராகம், தேடியேவப்ரேகம்பச்சைகெம்பு சிறப்பானவயிரமதுசங்குமு
த்து, கூடியேபவளமதுநவதாதாகும் கொப்பெனவேயாறுவகைசெய
நீர்தன்னால், நீடியேசமனெடையாயெடுத்துக்கொண்டுநேர்மையுடன்
ஞானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 537

நாலானசாமமது வரைத்துமைந்தா நலமுடனேபில்லையது தட்
டியேதான், கோலமுடன்ரவிதனிலேநாயவைத்துக் குறிப்பாக ஓட்டி
விட்டுச்சீலைசெய்து, ஞாலமுடன்சீலையதுகார்த்தின்பு நளினமுடன்
கனயெருவிற்புடத்தைப்போடு, தாலமுடன்புடமாறி யெடுத்துப்பா
ர்க்கத்தவளநிறப்பமதுகார்த்தியாச்சே. 538

ஆச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேரு அப்பனே சொற்றனமென்
றப்பந்தானும், மாச்சலுடம்நாலுக்கோர் நவரீதவித்தைமாட்டா
விரண்டுமொன்றாய்க் கல்வமிட்டு, காச்சலுடனாவகை செயநீர்தன்
னால்கருத்துடனே தானரைப்பாய்நாலுசாமம், மூச்சடங்கத்தானரை
த்துவில்லைத்தட்டி முயலவேரவிதனிலே காயப்போடே. 539

போடவேபில்லையதுகாயத்தின்பு பொங்கமுடன் ஓட்டிலிட்டு
சீலைசெய்து, நீடவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு நீணிலத்திலீயு
மொருசித்தனாவாய், தேடவேகாயாதிகற்பப்பற்பம் தேர்ந்தாலும்யாரு
ந்தான்சொல்லைவில்லை, பாடவேபலநாலும் கண்டாராய்ந்து பாவித்
தேன் லோகத்துமாந்தர்க்காமே, 540

மேதான்பற்பமுறை யாரும்சொல்லார் அப்பனேமானிடர்க
ள்பிழைக்கவென்று, நாமேதான்பலநாலுங்கண்டாராய்ந்து நளினமு
டன்பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம், போமேதான் வீணிலேமனம்
செல்லாமல் பொங்கமுடனிப்பாகஞ் செய்தாயானால், மாமானகாயக
ற்பமிதுதாலாகு மகத்தானபற்பமது நவிலொண்ணுதே. 541

ஒண்ணுதுபற்பத்தைபணவிடைதானு முத்தமனேவெண்ணெய்
தனில்கொண்டாயானால், நண்ணுதுநோயாதுரோகமேது நாடாதுகா

லனுமேநாடமாட்டான், திண்ணலுங்காயகற்பமிதற்கெவ்வாது திற
மையுடன்செய்துகொண்டோன்புத்திவானும், பண்ணலு முடியாது
பாரில்பா பாக்கியவான்செய்துகொள்ளும் வேதையாமே. 542

சூரணங்களனுபானம்

வேதையிலேயின்னமொருபாகம்கேளு விருப்பமுடன்சூரணங்
களெதுவானுலும், தீதையிலேவனுபானந் தெரிந்துகொண்டால்தேக
மதுகற்றாணுமாகும்பாரு, போதையிலேகாயாதிபத்பமாகும் பொங்
கமுடனுண்டவற்கு பலனுண்டாகும், பாதையிலேமேகமென்ற யிழி
வுபோகும் பாரினிலேயுமொரு சித்தனாமே. 543

புட்டிக்குள்கோழிமுட்டை விடுகிறசாலம்

சித்தனமின்னமொருமாற்கம்பாரு சிறப்பானபெருஞ்சா திகோ
ழியொன்று, முத்தலாய்கொண்டுவந்து வவயமிட்டு முதன்மையாமு
ட்டைதனையெடுத்துமைந்தா, சுத்தமுள்ளபூரீராம் புட்டியென்றுசூ
ட்சமுடன் சின்னவாய்க்கொண்டதாக, வெத்தியுடன் புட்டிக்குள்
முட்டைபோக விருப்பமுடன் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே.

பண்பானமுட்டைதனைச்செப்பக்கேளு பாகமுடன்காரமென்ற
காடிதன்னில், திண்புடனேமுன்றுநாள் முட்டைதன்னைத் திறமுட
னையூரினபின்னெடுத்துப்பாரு, நண்பானமுட்டையது காரமேறிந
விலவேவோடதுதான் சவ்வுபோலாகும், தண்பானமுட்டையதுதன்
ரந்துபோகும் தாக்கடாபுட்டியென்ற சீஷாதானே. 545

தானுனசின்னவாய்ச்சீஷாக்குள்ளே தள்ளடாமுட்டைதனை யு
ள்ளேபோகும், வேனுமுட்டையது சென்றபின்பு விருப்பமுடன்
பாணியென்ததண்ணீர்தானும், கோனாபுட்டிக்குள்ரம்பவிட்டுகுரை
யாமல் சீஷாவமுடிப்போடு, கோனாமுட்டையது கல்லுபோலாம்
தீவிரமாய் பாணிதனைஆத்திடாயே. 546

ஊத்தியபின்புட்டிதனைமுடிபோடு உத்தமனேராசரிடம் சென்
றாயும், நேத்தியுடன்புட்டிதனை கைகொடப்பாரேரானபுட்டிதனைப்
பார்க்கும்போது, மாத்தலுடன்புட்டிக்குள் முட்டையப்பா மன்னவ
னேசென்றவழிவதிதவித்தை, காத்தலுடனாச்சரிய வித்தைதன்னைக்
கண்கிலோராசரெல்லாமயங்குவாரே. 547

மயங்குவார்வித்தையி துமண்டலத்தில் மாற்றானுங் கண்டறியா
ன்வினோகவித்தை, தயங்கியேசெய்தாலும் காணமாட்டார் தகமையு
ள்ளகருவாளிகாண்பான்பாரு, புயங்கமுடன் தாரணியில் மற்றோரா
லும் புகழ்ச்சியுடன்செய்யுவதுவருமையாகும், வயங்கமுடன் காலா
ங்கிராதர்பாதம் வாசுடனேதாள்பணிந்து பாடியேனே. 548

தங்கியினை வேதை

பாடியேயின்னமொரு கருமானங்கேள் பாலகனேமாணுக்கன்
பிழைக்கவென்று, தேடியேநிமிளையது தங்கம்பாபதெளிவானநிமிளே
யதுகூறக்கேளு, வாடியேதிரியாதே மன்பாபாரு மகத்தான செம்புக்
குத்தகட்டின்மேலே, நீடியேசூதவத மேனிச்சாற்றால் நேர்மையுடன்
றூனறைத்துப்பூசிடாயே. 549

பூசியேநிமிளேதனைப் பொடித்துக்கொண்டு பொன்னவனே கரி
யோட்டில்துட்டுவைத்து, ஆசியேநிமிளேதனைசன்னமாக வப்பீனேகி
ழ்மேலும்பொதிந்தபின்பு, காச்சிக் குச்சிலேயதுவலுவாய்ச்செய்துகரு
த்துடனே கவுதாரிபுடந்தான்போடு, மாசியோல்வார்னமது மிகவுண்
டாசிமன்னவன் தாம்பரமும்பழுக்கும்பாரே. 550

பாரேதான்தாம்பரமும் பொன்னுமாகும் பாங்கானநிமிளையது
வரணமெத்த, சீரேதானுருக்கிப்பார் மாற்றெட்டாகும்சிறப்பானவர்
ணமதுதாம்பரவேதை, வேறேதான்காணவுமே வதீதேவதை வேடக்
கைசிமிட்டுவித்தவித்தைசித்தர், கூரேதான்கேனபதிமாற்கத் தார்க
ள்குறிப்புடனேசெய்வார்கள் கோடிதானே. 551

கோடியாம்பேதையிது கோடாகோடி கொட்டினேன்மாணுக்க
ன்பிழைக்கவென்று, நீடியேநிமிளேதனைக்காணமாட்டார் நிமிளையில்
வரணமதையறியாட்டார், மூடியேபித்தனைபோல்கல்லுமப்பாழுறு
க்கலுடன் சிட்டம்போலிருக்கும்பாரு, தேடியேமலைந்தாலும்கிட்டா
தப்பாக்கேசத்தில் வதீதமென்ற சிட்டம்பாரே. 552

சிட்டமுடன்கல்லதனை செந்தூரித்தால் சிவப்புடனேதங்கமது
செந்தூரந்தான், கிட்டநிமிளையது வர்ணமெத்தகெடியானசெந்தூர
ங்குன்றியுண்ணு, குட்டமென்றதேகமது பொன்போலாகும் குறை
யாது வயதுதான்செவினியாய், மட்டமுடன்வெள்ளிசெம்பில் பத்து
க்கொன்று மயங்காமல்கொடுத்திடவே மாற்றெட்டாமே 553

எட்டான மாற்றதுவுமதிகமாகி யெழிலான புடததுக்கு வறுதி
தங்கம், மாட்டானசங்கமது பசுமையாகு மகத்தான வேதையிதுசித்
தர்வேதை, கட்டானநிமிளையது கருவுவேதை காசினியிலாருந்தான்
சொல்லமாட்டார், சட்டமுடன் தாலாங்கிதனைவணங்கி சார்புடனே
போகரிவி பாடினேனே. 554

பன்னியப்சா.

பாடவேமாற்றயர்வு பகரக்கேளு பாங்கான துருசதுவுட்பலமோ
வொன்று, நீடவேதுருசுக்கு சுண்ணும்பப்பா சிலையானசண்ணமதைக்
கவசம்செய்து, தேடவே மூன்றுநாள காய்ந்தபின்பு தெளிவுடனே
காடையென்ற புடத்தைப்போடு, கூடவே கவசமதை பிரித்துபாரு
கொற்றவன துருசதுவுமவெளுக்கும்பாரே. 555

பாரேதான் துருசதுவு மொன்றேயாகும் பாங்கான லிங்கமது
வொன்றேயாகும், சீரேதான் சூதமது ஒன்றேயாகும் சிறப்பானகார
மது ஒன்றேயாகும், நீரேதான் எலிக்காலின் தழையினாலே நேர்பு
டனேதானரைப்பாய் நாலுசாமம், தீரேதான் சிமிழ்தனிலே பதனம்
பண்ணு திறமாகமட்டமென்ற பொன்னிற்போடே. 556

போடவேமூன்றுபுடமுமிநீராலே பொங்கமுடன்தாட்டின்மேல்
லேசாய்பூசி, தேடவேபூங்காவி தன்னிற்போடு தெளிவாகமாற்றதுவு
மொன்பதாகும், நீடவேயுருகிப்பார்மாற்றேகாது நிலையானபுடத்துக்
சுவலுத்ததங்கம், சாடவேமட்டமது பழுப்புமாகா சாங்கமுடன்பசு
ம்பொன்னிற்போடக்கேளே. 557

கேளேதானிவ்வேதைசிடி கவேதை கெணிதமுடனாதாக்கள்செய்
வேதை, கோளேதான்வாருது குருவின்மாற்கம் கூறுவேன் வின்ன
மொருமாற்கம்பாரு, தானேதான்வுப்பினிட செந்தூரத்தைதாக்குட
ன்செய்வதற்கு தகமைகேளு, வீனேதான்செந்தூரப் போக்குஞ்சித்
வீணிலேசொல்லியல்லோ மறைத்தார்தாமே. 558

உப்புசெந்தூரவேதை.

தாமானவுப்பதுவுஞ்சர்தானென்று தாக்கான துருசதுவும்சேர்
தான்நாலாம், வாகானதும்பலென்ற பூண்டினாலே வகையுடனேதான
ரைப்பாய்நாலுசாமம், காமானபில்லையது தட்டிமைந்தா கருவாககவி
தனிலேகாயவைத்து, காமானவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து நலமாகப்
புடம்போடக்கட்டிப்போமே. 559

கட்டியதோ ருப்பதனை எடுத்துக்கொண்டு கருத்துடனே முன் போலமூலியாலே, திட்டமுடனானரைப்பாய் நாலுசாமம் திறமாக ருந்தனிலேகாயவைத்து, சட்டமுடனோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து சாங்கமுடன்கோழியென்ற புடத்தைப்போடு, சிட்டமென்றவுப்பதுவும் காரமேறி கிருபையுடன்றான்சிவக்கும் பான்மையாமே. 560

பான்மையாமிப்படியே வைந்துபத்து பாகமுடன் புடம்போடச்சிவக்கும்பாரு, வான்மையுடன்கரிப்பில்லைகசவுமில்லை வளமாக வுப்புக்குகாரமெத்த, தான்மையுடன்கரிதணிலேயுருகியாடும் தகமையுடன்மணிபோல ஒளிவுவீசும், கான்மையுடன் மணிதனையேவுமிரீராலேகருத்துடனே மட்டமென்றபொன்னிற்பூசே. 561

பூசுவேகளுஞ்சிக்குக்குன்றிதானும் பொலிவாகத் தானெடுத்துப் பூசிப்போடு, ஆசலுடன்பூங்காவிதன்னிற்குள்ளேவப்பனேபுடம்போடமாற்றுகாணும், கூசாமல்முன்றுபுடம்போட்டாயானல்குறையாது சரிநிறையும் யேகாதப்பா, தாகமுடன் மூன்றுமுறைபோட்டபோது தப்பாதுவாணிக்குப்பத்துமாத்தே. 562

மாத்தானதங்கமது வாணித்தங்க மகத்தான தங்கமது வருகிப்பாரு, கூத்தானகாச்சலுக்கு சுலாய்ப்புகாணும் குவலயத்தில் சித்தர் முனிசெய்யும்வேதை, சாத்தலுடன் கருவானிலாண்டான்பாரு சாங்கமுடன் பின்னொருவர் காணுவாரோ, நீத்தலுடன்விட்டகுறை நேர்ந்தோன்காண்பான் நீனிலத்தில மற்றொருவர்காணாமே. 563

ஆமேதான் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு அப்பனே காயாதிகற்ப மாச்சு, தாமேதான்சமாதிக்கு விடமுமில்லை தாக்கில்லை நோக்கில்லை தேகம்போகா, வாமேதான்வாசியதுகீழ்நோக்காகும் வளமான்யோகத்திலிருக்கலாகும், போமேதான் தேகவதுகற்றாணாகும் போக்கானமேனியது சண்ணாதன்றே. 564

அயச்செந்தூரம்.

சண்ணாது யின்னமொரு பாகம்கேளு சார்வானலோகமதுசெந்தூரந்தான், பண்ணாதுபண்ணுவார் மாந்தரப்பா பாரினிலேசித்தர் கைமறைப்புக்காணர், தண்ணமுடன் காலாங்கிகாதர்பாதம் தாக்குடனையான்வணங்கி கூறலுற்றேன், வண்ணருடனயமதுவும் ராவிமைந்தா வளமையுடன்றசெய்தவகைதான்கேள். 565

வகையான லோகமது சேர்தானப்பர் வாருடனேதானெடுத்து சாற்றக்கேளு, தொகையானசீனமென்ற காரந்தன்னால் துப்புரவாய்

தானரைத்து கழுவிப்போடு, தகையானபால்நண்டுசாமம்நாலு தாக் குடனே தானரைப்பாய் மைந்தாகேளு, பகையானபில்லைதண்ணைரவியிற்போடுபாகமுடன் ஒட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்யே. 566

செய்யவே புடமதுதான் கோழியாகசெப்புகிறேன் மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, உய்யவே பத்துபுடமிப்படியேபோடு வுத்தமனே பின்னிலே சாற்றக்கேளு, பையவே சூதமென்ற ராஜாதண்ணைப் பாக முடன்சரிகாலால் சேர்த்துக்கொண்டு கையவேதானரைப்பாய் முன் மூலியாலே நயமுடனேபில்லைதட்டிக் காயப்போடே. 567

காய்ந்தபின்பு தானெடுத்து மாணுக்கேளு கருவாகதளவாயாஞ் சட்டிதன்னில், ஆய்ந்ததொருவுப்பதனை மைபோலாக்கி வப்பனைசட்டிதனில் சீழேபோட்டு, மாய்ந்தலுடன் பில்லைதண்ணை நடுமையத்தில் மாற்கமுடன் தானமைத்துமன்னுபாரு, பாய்ந்தலுடன் மேலுமந்த வுப்பைக்கொட்டிபதமுடனே சீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. ()

செய்துமே வாலுக்கையிலடுப்பிலேற்றி செம்மெயுடன் தானெரிப்பாறுசாமம், பெய்துமே யாரினபின்னெடுத்துப்பாரு பேரூனசெந்தூரமுருக்கம்பூவாம், கைதுமேசெந்தூரமெடுத்துப்பாரு நாதாக்கள் முறையதுதான் சொல்லப்போமே, கொய்துமேசெந்தூரம் பதனம் பண்ணு கொப்பெனவே வேதைமுகம் செப்பக்கேளே. 569

செப்பவென்றால் செந்தூரம் வெள்ளியாறுசுவப்பான செம்பதுவும் செம்புராலு, ஒப்பவேதங்கமது ஒன்றுகூட்டிவுவமையுடன்றூருக்கி குருவொன்றிய, மெப்பவேகரிபோல யிருக்கும்பாரு மேன்மையுடன் காரமிட்டு ஆதிப்போடு, அப்பவேபொன்னுமதுமாற்றுகாணுமப்பனே யெட்டறையுமாகுந்தானே. 570

அபரேக்கசெந்தூரம்.

அதிகமாயின்னமொரு கருமானங்கே அப்பனே மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, துதீதமுடன் நீதமது நவநீதந்தான் சுத்தமுடன் வெண்ணையதுயெடுத்துப்பாரு, கதீதமுள்ளவெண்ணையது சேர்தா னென்று கருவாகவெடியுப்பு சேர்தானென்று, புதீதமுள்ள கெந்தியதுசேர்தானெறு புகழான எருக்கன்பால் தன்னுலாட்டே.

ஆட்டவே பனிரண்டு சாமந்தானுமப்பனே வெண்ணைய்போல் பில்லைட்டி, மாட்டடாபில்லையாது ரவியிற்போடுமயங்காதே மன்னவனே ஒட்டிவிட்டு, மூட்டடாசீலையது வலுவாய்ச்செய்து மூர்க்க

முடன் கெஜமென்றபுடத்திற்போட்டு, திட்டடா பின்னுமந்தளருக்
கன்பாலால் திறமாகதானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 572

நாலானசாமமது வரைத்தபோது நாயகனே பில்லையதுகாயவை
த்து, தாலானரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு தகைமையுடன் ஒட்டிலிட்டு
சீலைசெய்து, மேலானபுடமதுவும்கெஜமேயாகும் முத்தமனையாறின
பின்னெடுத்துப்பாரு, பாலான பற்பம்போலிருக்கும்பாரு பாலகனே
யிப்படியே பத்துபோடே. 573

போடையிலேதசபுடமுந்தீர்த்தபின்பு பொங்கமுன்கார மென்
றதும்பப்பூண்டு, தேடையிலே தானரைப்பாயாறு சாமம்தெளிவாக
பில்லையது தட்டிமைந்தா, மேடையிலே ரவிதனிலே காயவைத்துமே
ன்மையுடன் ஒட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, கூடையிலேபுடமதுதான்
கெசமேயாகும் கொற்றவனேபுடமாறி யெடுத்துப்பாரே.

பாற்கையிலே பற்பமது சிவப்புகொஞ்சம் பார்த்திவனையிதிற்
பத்துபுடமும்போடு, சேர்க்கையிலே புடமதுவுந் தீர்த்தபின்பு செய
லானமூலியதுசொல்லக்கேளு, மூர்க்கமுடன்பொன்னாவவரைதான்
மூலியியன்மையுடன் றுனரைப்பாய்எட்டுசாமம், தீர்க்கமுடன்றுன
ரைத்து பில்லைதட்டி திறளாகரவிதனிலே காயப்பாரே.

காய்ந்தபின்பு ஒட்டிலிட்டிச் சீலைசெய்து கனமாகநூரெருவிற்
புடத்தைப்போடு, மாய்ந்தபின்பு தீயாறியெடுத்துப்பாரு மன்னவ
னே செந்தூரம் வர்ணம்காணும் சாய்ந்தலுடன் யிப்படியேபத்து
போடு சார்பாகபுடமதுவுந் தீர்த்தபின்பு, எய்தலுடனுதரமாம் வேந்
கை தன்னாலொழிலாகதானரைப்பாய் சாமம்ரெண்டே.

ரண்டானசாமமது வரைத்தபோது எழிலான பில்லையதுதட்டி
மைந்தா, திரண்டானரவிதனிலேகாயவைத்துதிறமாக ஒட்டிலிட்டுச்
சீலைசெய்து, கண்டானபுதும் வராட்டிநூறு கவனமுடன் போட்டு
வரசெந்தூரிக்கும், தண்டான புடமதும் பத்துபோடு தாக்கானசெந்
தூரிக்கும், தண்டானபுடமதுவும் பத்துபோடு தாக்கான செந்தூரம்
சிவப்புகானே. 577

காணவேசெந்தூரமென்னசொல்வேன்கடிதானரசமதுதான் மடி
யுமட்டும், தோணவே புடமதுவும் செப்பக்கேளு துறையுடனேசார
மென்றசெயநீர் தன்னால், மாணவே தானரைப்பா யாறுசாமமமாற்க
முடன்பில்லைதட்டிகாயவைத்து, ஊணவே ஒட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து
வுத்தமனே நூரெருவிற்புடந்தானபோடே. 578

போட்டவுடன் செந்தூரமருணன்போலாற்பொங்கமுடனிதிற் பத்துபுடந்தான்போடு, நீட்டமுடன் செந்தூரங்குற்றம் நீங்கநிலையான சுல்லிதனையடைக்கும்பாரு, தாட்டிகமாய் பரிட்சிக்கவிபரங்கேளு தகைமையுடன் மண்பாண்டந்தன்னை வாங்கி, மாட்சிமையாய் பாண்டத்தில் துவாரமிட்டு மாட்டா தொட்டியென்ற பாண்டம் வையே. 579

வைக்கவே தொட்டியென்ற பாண்டந்தன்னில் மன்னமனேசில் லியென்ற பாண்டந்தன்னை, வைக்கவேசலம்விட்டு செந்தூரத்தை மயங்காமல் பணவிடைதான் பாண்டத்துள்ளே, வைக்கவே செந்தூரம் போட்டபோது வளமான துவாரமதுவடையுமபாரு, வைக்கவே செந்தூரம் பரிட்சைகாட்டி மாட்டாரோகமென்ற சிழிவுதானே.

இனிவானநீரிழிவுமது மேகத்தான் யெழிலானமேகமது யிரு பத்தொன்றும், பழியாமலனுபான மெதிலுண்டாகும் பறக்குமடாரோகமென்ற கசரோகம்போம், வழியானசெந்தூரம்பரிட்சைகாட்டு மயங்காமல் ராசரிடம் சென்றுநீயும், சுழியானசுழிமுனையும் வாசிப் பார்த்து சுந்தரனே வடகலையில் சென்றிடாயே. 581

சென்றுமேராசனிடஞ் சென்றுநீயும் சிறப்புடனே செந்தூரம் பரிட்சைகாட்டி, குன்றியதளவாகத் தான்கொடுத்து கொற்றவற்கு பத்தியமுயில்லாமலறான், வென்றுமே யவரிடத்தில் பிணிகள் தீர்த்து வேணவுபசாரமுடன் ரிதியும்பெற்று, நன்றலுடன்சோடசோ வுபசாரந்தன்னால் நாயகனே தண்டிகையுந் தருவார்பாரே. 582

தானேதான் சென்றவிடஞ் சிறப்புமுண்டு தாரணியில் மாந்த ரெல்லாம் பிரமைகொள்வார், வேணுனசித்துமுனி ரிஷியென்பார்கள் வேதாந்த சித்தாந்த குருவென்பார்கள், கோணுனதத்துவத்தில் கடந்தனானி கொற்றவர்க்கு வுகந்ததொரு மகத்துவேன்பார், தேனுன மனேன்மணியும் கட்டாட்சிப்பாளே தேர்வேந்தராய ரெல்லாம் தியங்குவாரே. 583

தியங்குவாராசமுடி மன்னரெல்லாம் திறமையுடன் கைகண்ட பாண்டியன்றான், மயங்குவார் பூதலத்தில் ராசயோகன்மானிலத்தில் தன்வந்திரி யிவனென்பார்கள், தயங்கவேவகத்தியனாவதாரன்றான் தாரணியில் யிவன்போல சித்தனுண்டோ, பயங்கமுடன் பலபலவாய்ச் சொல்லிக்கொள்வார் பூதலத்தில் நீயுமொருசித்தனமே. 584

சித்தர்களுமுனைக்கண்டு பிரிமிப்பார்கள் : சிறப்புடனே வந்தனுக்கு யின்னஞ்சொல்வார், பத்தியுடன் ஞானனோபதேசஞ் சொல்வார்

பாகமுடன் கைமுறையு மனந்தஞ்சொல்வார், முத்திபெரும் வழி தனையே காட்டுவார்கள் முயலானசின்மயத்தி லிருந்துகொண்டு, சத் தியத்தை மறவால் தருமவானால் தாரணியிலென்னுந் தழைப்பாய் தானே.

585

உப்புக் கட்டு.

தழைக்கவேயின்ன மொருகருமானங்கேள் தாரணியில் மானி டர்கள் செய்யமாட்டார், பிழைக்கவே வேண்டுதற்கு யின்னஞ்சொ ல்வோம் புகழானகல்லுப்பு சேர்தானென்று, முழைக்கவே குழக் கல்லில் தன்னிலிட்டு முயற்சியுடன் தானரைக்க விபரங்கேளு, மழை க்களிலே பூர்க்குமந்தகாளான்தன்னை மாற்கமுடன் கொண்டுவந்து சலத்தை வாங்கிக்.

586

வாங்கியேசலமென்னுஞ் செயரீராலே வளமையுடன்று னரைப் பாய் பத்துநாள்தான், தூங்கியேதிரியாதே மைந்தாபாரு துரையுட னே மைபோலவரைத்துமேதான், ஏங்கியேபோகாமல் பில்லைதட்டி எழிலாகரவிதனிலே காயவைத்து, ஓட்டியேஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து வுத்தமனே கோழியென்ற புடத்தைப்போடே.

587

புடமதுதானறிய பின்னெடுத்துப்பாரு புகழானகல்லுப்புக்கட் டிப்போகும், திடமுடனே பின்னுமந்த செயரீராலே தீவிரமாயதான் ரைப்பாய் நாலுசாமம், தடமுடனேமைபோல யரைத்துபாலா சார் புடனே பில்லைதட்டி காயவைத்து, மடமுடனேவோட்டிலிட்டுச்சீலை செய்து மயங்காமல் முன்போல புடத்தைப்போடே.

588

போடவேபுடமது தானறிப்பின்பு பொங்கமுடன் றுனெடுத்து பார்ஞ்சுப்போது, நீடவேபற்றமது யென்னசொல்வேன் நிலையானநீருக் குமனலுமேகா, சூடவேபின்னுமந்த செயரீராலே சூட்சமுடன் பத் துபுடந் தீர்த்தாயானால், தேடவேபற்றமது யென்னசொல்வேன் தேச த்தில் கிட்டாது சிவயோகிக்கே.

589

சிவயோசி பொய்த் தண்மை.

சிவயோகியென்றாலே மெத்தவுண்டு சிவன்தனையே கண்டவர் போல்வார்த்தை சொல்வார், தவயோகிப்பால் ஒருவேஷம் பூண்டு சர் வகலையரிந்ததொரு ஞானிபோல், பவங்கண்டரிஷியென்று பெயருக் கொண்டு பாரினிலே பசப்பியல்லோ பொருள்தான்கொள்வார், சுவம் போல மூச்சிதனை யடக்கிக்கொண்டு தாரணியில் பிர்மைக்கொள்ள நடப்பார்தாமே.

590

தாமானபற்பத்தை செய்யமாட்டார் தாக்கானசருக் குருவைக் காணமாட்டார், பேமானிப்பால வெகுபேச்சிசொல்வார் பேச்சிக்கு

முன்பாகபாட்டு சொல்வார், சாமானிய புருஷனென்று வார்த்தைச் சொல்வார் சாற்றலுடன் தூ ஷணைகள் மிகவுஞ்சொல்லுவார் நாமான் சாத்திரங்க எதிகம்பேசி நாணியே தலைகுனிந்து நடுங்குவாரே.

நடுங்குவார் பற்பத்தின்னேர்மைகாணார் நாட்டிலேயாம் கண்ட வளமையப்பா, அடுங்கவேபற்பத்தை கண்டாராய்ந்து அப்பனேநா முரைத்தோ மவனியோர்க்கு, தடுக்கவேபற்பத்தை செம்பிலிய சண்ணுமே லுகலென்ற நூற்றமபோகும், ஒடுங்கவேபத்துக்கு ஒன்றுதா னுமுத்தமனே குருதனையே தாக்கிடாயே, 592

தாக்கவேவிதானுங் கட்டிப்போகும் தகையையுடன் செம்பது வுமுறலேகி, நோக்கமுடன் செம்பதுவும் வரணங்காட்டும் நேராகவ சம்பு நிகர்வெள்ளிசேர்த்து, பாக்கவேவந்திடைக்குத் தங்கஞ்சேர்த் துப் பாண்மையுடன் தானுருக்கி யெடுப்பாயானால் தாக்கமுடன்மா ற்றதுவு மிகவுமாகி துப்புறவாய் தங்கமது காணும்பாரே. 593

காணவேபற்பத்தை யனுபானத்தில் பணிவிடைதான் மண்டல ங்கள் கொண்டுவந்தால், தோணவே குன்மமென்ற தெட்டும்போகும் தோற்றதவாய்வென்ற தென்பதும்போம் நாணவே பாண்டுவகை யாறுந் தீரும்நாடாது சூலைபதினெட்டும்போகும், வேணவேமகோத ரம் பிலிகையும்போகும் வீருப்பமுடன் வயிற்றுவலி விம்மல்போமே.

போமேதான் குடற்பிறட்டால் வாய்நீரால் குடல்வாத மனுர் வாதம் பட்சவாதம், ஏமேதான் கண்டவலிகவுச்சுக்கட்டி வீக்கமுடன் நீரும்பல் விச்சுக்கல்போகும், தேமேதான் பித்தமென்றநாற்பதும்போம் திரளான மலட்டுவலி குடைச்சல்தீரும், நாமேதான் சொன்னபடி யுப்பின் மார்க்கம் நாதாக்கள் சொல்லவில்லை நாம்சொன்னோமே.

சொன்னோமே சித்தர்முனி சித்தர்தாமும் சூட்சாதி சூட்சம தைமறைத்துப் பேரட்டார், என்னைப்போலுப்பினிட மார்க்கந்தன் னைஎடுத்துரைத்தார் நாதாக்களாருமில்லை, தன்னைப்போல் வெகுளிய தாய் சொல்லிப்போட்டு தாறுமாறுகவல்மலா மரைத்துப்போட்டார் இன்னம்வெகு கைமமைப்பு கண்டுதேர்ந்து எடுத்துரைத்தே னுப்பி னிடமார்க்கந் தானே. 596

தானுனவுப்புதனைக் கொண்டபோது தாக்கானதேகமது கற் றுணுகும், கோனானயெனதையர் காலாங்கிர்தர் குருபதத்தையான்

முடன் பரணக்குள் பதனம்பண்ணு, கொல்லவே தங்கமது களஞ்சி
யொன்று கூரானபதங்கமது சரிநேரொக்க, மெல்லவே மூசைதனி
லடைத்துமைந்தா மேன்மையுடன் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்யே. 603

செய்யவேசீலையது வலுவாய்செய்து செப்பமுடன் சரவுலையில்
வைத்துயுது, பையவேதீயாரி எடுத்துப்பின்பு பக்குவமாய் மூசை
தனை யுடைத்திப்பாரு, மெய்யானையேமமது செப்புமாகும் மேன்மை
யுடன் செம்புதனையெடுத்துப்பாலா, துய்யவேபதினலுக் கொன்று
சேறு துப்புரவாய் மாற்றுகாணுந்தானே. 604

காணவென்றால் வாதவித்தைலகுவிளாச்சோ கண்டவர்கள் விண்
டவர்களாருமில்லை. தோணுதசாக்கெடுத்து ஐதியென்ன தொல்லுல்
கில் கேட்டவர்கள் கோடாகோடி, சாணை கைப்பொருள்போல்வாய்
க்குமோசொல் சண்டாளதுரோகிகட்கு வாய்க்காதன்று, வீணாகத்
தானலைந்து சுட்டுகெட்டு வீணிலமடிந்தவர்கள் கோடியாமே. 605

லிங்கக்கட்டு.

கோடியரமின்னமொரு கருமானங்கேள் கொட்டினேன் வாத
மென்றகட்டைதானும், தேடியேயலைந்தாலுங் கிட்டுமோசொல்தெளி
வான லிங்கமதுகளஞ்சிபத்து, வாடியேதிரியாதே மன்னுகேளு வள
மாகச் சொல்லுகின்றன் லிங்கப்போக்கு, நீடியேபாவையர் மூன்றுநா
ளுகினைவாக முழுகிடவே யூறப்போடே. 606

போடேதான் மூன்றுநாள்சென்றபின்பு பொங்கமுடன்தானென்
டுத்து தேனில்தானும், நீடவேமூன்றுநாளுறப்போடு அப்பனேலிங்
கமது சுத்தியாச்சு, கூடவேலிங்கமதை வின்னுமப்பாகுமுறவே வெள்
ளுள்ளிச் சாற்றினிலே, ஆடவேமூன்றுநா ளுறப்போடு அப்பனே
லிங்கமது சுத்தியாச்சே. 607

ஆச்சென்று விடுகாதே மன்னுகேளு வப்பன்னலிங்கமதை யுடு
த்துக்கொண்டு, பாச்சலென்ற யெரிகாலன்பாலினிலே பாங்குபெற
நாற்சாமஞ் சுறுக்குதாக்கு, காச்சலுடன் லிங்கமதுகட்டிப்போகும்
கருவான லிங்கமதுவேதையாகும், பேச்சில்லைவதைமுகம் யாருங்
காணர் பேரானலிங்கத்தின் போக்குதானே. 608

போக்கான லிக்கத்துக் குறுதிசொல்வேன் பொலிவான வெள்
ளியது யாறுமாறு, தாக்கானசெம்பதுவும் நாலுமாகும் தகைமை

யுடன்றனுருக்கி குருவொன்றிய, தூக்கானசீரையுடனே பரங்கா
ணும் துறைதுறையோடும் முறையோடும் ஆதிப்போடு, காப்பான
வெள்ளியது நிற்கும்பாரு கண்கமதுமாந்துவு மாறுமாமே. 609

ஆருனமாற்றதுவுமிகவுமாகி அப்பனைபுடததுக்கு வறுதிதங்
கம், வாருனவாரடித்து புடத்தைப்போட வளமையுடன் தங்கமது
யிறங்கும்பாரு, கூருனதங்கமது யென்னசொல்வேன் கொற்றவனை
சிவயோகி முறுதிகாண்பான், நேரானதங்கமது சிறவியென்பார் நேர்
மையுடன் செய்பவனை வாடியாமே. 610

வாதியாமென்றதற்கு வகுப்புக்கேளு வாகானலிங்கமதை கொடு
க்கக்கேளு, சோதியாமேனியது சுரமுங்கண்டால் துப்புரவாம் சன்
னிமுதல் வாயுபோகும், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்மேல் பத்
தியுடன் சத்தியமாய் சொல்லிட்டேனே. 911

பூரக்கட்டுவேதை.

சொல்லவே பூரமென்ற கட்டைதாலும் சூட்சமுடன் தாமுரை
ப்போமைந்தாகேளு, வெல்லவே பூரமது கொண்டுவந்து வேகமுடன்
முலைப்பாலிஹுறப்போடு, கொல்லவேமூலியது கேளுமைந்தா கொடி
தானவாடுதிண்ணு மூலிதானும், புல்லவேசுறுக்கத்துதா னலுசாமம்
புகழ்வேகான் கொடுக்க விபரங்கேனே. 612

கேளேதான் மற்றுநான் பின்னுங்கேளு கெடியான யிண்டிலை
யுஞ்சாமம்நாலு, தாளேதான் பிரட்டியதை சுறுக்குகாக்கு சாங்கமுட
ன்கட்டியது யிறுக்கிகாட்டும், பாளேதான் போகாமல் தைவேளைச்
சார் பாகமுடன்பின்னுமது சாமம்நாலு, வீளேதான் சுறுக்கிடவே
பின்னுங்கட்டும் வேதார்த்தா யினதுகடாட்சந்தானே. 613

தானுபூரமது சாற்றக்கேளு தையையுடனே காரமென்ற படிகா
ரந்தான், மாணுபூரத்துக்கிரட்டிமைந்தா மன்னவனை வாறுவகை
செயரீர்தன்னால், பாணுவெண்ணையதுபோலேயாக்கி பாலகனேபூ
ரத்துக்கங்கியூட்டி, கோணுகவசமது வலுவாய்ச்செய்து கொற்றவ
னேரவிதனிலே காயப்போடே. 614

போடவேசீலையது காலந்தின்பு பொலிவாகப்பத்தெருவிற்புட
த்தைப்போடு, நீடவே புடமதுவுமாறிப்பாரு நித்தமுடன் பூரமது
பொருமிக்கட்டும், கூடவே கட்டிதனை யெடுத்துக்கொண்டு கோளாறு

நேராமல் சட்டிக்குள்ளே, நீடவேயுப்புதனை சட்டிக்குள்ளே நிறைய
வேபாதி நடுமையம்வையே. 615

வைக்கவேயே லுமந்த வுப்பைக்கொட்டி மறவாமல் மேற்சட்டிக்
கொண்டுமூடி, துப்புரவாய்சீலையது வலுவாய்ச்செய்து துடியானவா
லுகையி லெரிப்பாயப்பா, தப்பாமல்சாமமது எட்டுசாமம் சாங்கமு
டன்றனெரிப்பால் பான்மையாக, குப்புரவாயாறியபின் னெடுத்து
ப்பாரு குணமானபூரமது பற்பமாச்சே. 616

ஆச்சென்று விடுகாதேயன்பாய்கேளு அப்பனே வெள்ளியது
ஏழுமாகும், மாச்சலென்ற செம்பதுமுன்றேயாகும் மகத்தானகுகை
தனிலேயுருக்கியப்பா, காச்சலுடன் பத்துக்குலன்றுபூரம் கருவாக
த்தானுருக்கி கொடுத்துபாற்க, பேச்சொன்று மில்லையப்பா பொன்
னேயாகும் பொன்னவனே மாற்றதுவு மாகும்பாரே. 617

பாரேதான்கரியோட்டி லுதிப்போடு பாங்கானசெப்பதுவும் நீங்
கியேதான், நேரேதான் வெள்ளியதுஎடைதானிற்கும் நேர்மையுட
னிரண்டுக்கோ தங்கஞ்சேர்த்து, வேரேதான்வாரடித்து புடத்தைப்
போடு வாகானதங்கமதுயுறங்கும்பாரு, சீரேதான் பிறப்பென்ற தங்
கமப்பா தேசத்திற்கிட்டாது புண்ணியற்கே. 618

புண்ணியதாலிவ் வேதைவாய்க்குமல்லால் புகழானபூரமென்
றப்பந்தன்னை, திண்ணமுடனுமாற்றா மாணிக்கமப்பா திறமாக
மட்டமென்ற பொன்னுமாகும், வண்ணமுடன்தகடடித்து களஞ்சி
யப்பா வாகுடனே குன்றியதுவுமிரீரலே, வண்ணமுடன்தான்குழை
த்து தடவிப்போடு தகைமையுடன் மாற்றதுவு முயருங்கானே. 619

காணவேபூரமது குன்றிதானும் கருவாகத்தானெடுத்து வனுபா
னத்தில், தோணவேகொண்டாக்கால்வாய்வுபோகும் தோற்றமுடன்
மேகமென்ற திருபதும்போம், வேணவேசூலையோடு விம்மல்போகும்
மிக்கானவயி றுவலி பொருமல்தீரும், சீனமுடன்வக்கினியாமர் தந்தீ
ரும் சிறப்பான குண்முதல் சொரிகள்போமே. 620

போகுமேகசரோக மெல்லாம்போகும் பொல்லாத சயறோகமே
கும்பாரு, ஏகுமேசில்விஷபாகமனைத்தும்போகும் யெழிலானபாண்
டுமுதல் கசிவுபோகும், சாகுமேவீக்கமுதல் ரணங்கள்போகும் தாழ்
வானரோகமுதல் மூலம்போகும், வேகுமேபுணிகளெல்லாஞ் சடலம்
விட்டு வேகமுடன் தீருமென்று வறைந்திட்டானே. 621

பஞ்சபூதசெந்தூரம்.

வறைந்திட்டேன் பஞ்சபூதம் சொல்லக்கேளு வகையானலோக மது வஞ்சங்கூட்டி, துரைந்திட்டேன் தங்கமது ஒன்றேயாகும், து றையான வங்கமது வென்றேயாகும், பரைந்திட்ட செம்பதுவுமொ ன்றேயாகும் பாலகனே யிரும்பதுவு மொன்றேயாகும், கறைந்திட்ட நாகமது நான்கேயாகும் கருவானலோகமது வஞ்சங்கூட்டே.

கூட்டியேதானுருக்கி உடுத்துப்பாரு கூறுவேன்கிராசமது சாற் றகேளு, தாட்டிகமாயரிதாரம் களஞ்சியாறு தாக்குவாய்கிராசமது தன்னிலீவாம் வாட்டமுடன் மளங்கமது போலேயாகும் வாகானக ளங்கமது சிவப்புசெய்ய, மாட்டிமையாய் சூதமென்றராஜா தன்னை மயங்காமல் கெந்தியது ஒக்கக்கூட்டே.

623

கூட்டியேசெந்தூரம் செய்யக்கேளும் குறிப்பான பாண்டமது கொண்டுவந்து, நாட்டமுடன் வப்புதனைக்கீழ்மேலிட்டு நனினமுடன் நடுமையம்காரமிட்டு, வாட்டமுடன் கெந்தியது மேலேபோட்டு வள மாக நடுமையம்சூதமிட்டு, தீட்டமுடன் மேலுமந்த வுப்பைக்கொட்டி திறமாக மேல்முடி சிலைசெய்யே.

624

செய்யவேரவிதனிலே காயவைத்து சிறப்பாகவாலுகையி னடுப் பிலேத்தி, உய்யதேதீழிட்டு எட்டுசாம முத்தமனேதா நெரிப்பாம் மைந்தாகேளு, பையவேயாறின பின்னெடுத்துப்பாரு பாகமுடன் செந்தூரமாகும்பா, தொய்யவே செந்தூரங்க ளங்குபாதி துறையோடு முறையோடு மரைசுதிடாயே.

625

அரைக்கையிலேதும் பையென்ற பூண்டினாலே அப்பனேநாற்சா மரைத்தபோது, நிரைக்கையிலே மனம்போலாகும்பாரு நேர்மையு டன் ரவிதனிலே காயவைத்து, திரக்கமுடன் கல்வத்திற்பொடியாய் ச்செய்து திறமுடனே காகியென்ற குப்பிதானுர், வரைக்கமுடன் குப்பிக்குச் சிலையேழு வாசுடனே வாலைவிட்டுச் சிலைசெய்யே.

சிலையதுசெய்துபின்பு பின்னுங்கேளு செழிப்புடனே மருந்தை யெல்லாங்குப்பியிட்டு, வாலைபென்று மனென்மணியைதயானங்கொ ண்டு மறவாமல்மாக்கல்லு கொண்டுமுடி, பாலைபுடன் சட்டிதனில மணல்தான்கொட்டி பாலகனேநடுமையம் குப்பிவைத்து, ஆலைபெள் ளும் வாலுகையிலடுப்பிலேற்றி வப்பனையேழுநா ளெரித்திடாயே.

எரிக்கையிலேசெந்தூரமருண்ன்போலா மெழிலானமுருக்கன்
பூரிற்போலாகும், அரிக்கையுடன் செந்தூர மெடுத்துப்பாரு அப்
பனை சீசாவிற்பதனம்பண்ணு, தரிக்கமுடன் வெள்ளிசெம்பில் பத்
துக்கொன்று தையயுடனேதானுருக்கி குருவொன்றிய, பரிக்கமுட
ன்தானுக்கி வாங்கிக்கொள்ளு பாலகனேகரி யாட்டிவாதிப்போடே.

ஊதிப்பார்மாற்றதுவு மாறுகாணு முத்தமனே தங்கமதுகாலுக்
கொன்று, சாதியாங்குங்குமப்பூ தங்கமப்பா சார்புடனேதான் சேர்
த்துவாரடித்து, வாதியாம்புடமதுவு மாற்றுகாணும் மகத்தானவே
தையிதுவுறுதிதங்கம், பாதியாந்தங்கமது யிரண்டுக்கொன்று பாகமு
டன்மாற்றுகேர்த்துப்பாரே. 629

சேர்க்கையிலே மாற்றதுவுஞ் சிவந்தபொன்னும் தெவியானவர்
னமது வதிகங்காட்டும், பார்க்கையிலேபிறவியது பிரவிப்பொன்னுல்
பாரினிலேநாதாக்கள் ரிஷிகள்வேதை, தீர்க்கமுடன் கருவாளிச்செ
ய்வான்பாரு தீரமுடன்மற்றொருவர் செய்வாரோதான், மார்க்கமு
டன்காலாங்கிபாதம்போற்றி மன்னவனே பாடிவைத்தேன் போகர்
தாமே. 630

தாமானபாகமதுபாருஞ்செய்பார் தாரணியில் புத்தியுள்ளான்
செய்வான்கண்டர், சாமானவாதவித்தை வதீதவித்தைசாங்கமுடன்
யோகவான்காணும்வித்தை, வாமானஞானவான் சிவயோகிக்குவாகு
டனே பலிக்குமல்லால் மற்றோர்க்கில்லை, தாமானமின்றிலார்க்குதவு
மோசொல் துப்புரவாய்வித்தையது பலிக்காதாமே. 631

பலிக்காதுகாமிகட்கும் கர்மிகட்கும் பாங்குடனே பாவியென்ற
சண்டாளர்க்கும், சொலிக்காதுயகமென்ற வித்தையப்பா சூட்சா
திசூட்சத்தைக்காணமாட்டார், ஒலிக்கவேபூரணத்தைமனதிவன்னி
யுத்தமனே யெந்நாளுஞ்சிவயோகம்பார், கெலிக்கவே பிராணையந்த
ன்னிற்சென்று கெவனமுடன் குளிகைக்கு வழிதான்தேடே.

தேடவேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு தேசத்தில் வித்தையெல்
லாங்கண்டுபாரு, நாடவேயிம்மருந்தைமைந்தாபாரு நனினமுடன்றெ
ய்தேனிற்கொண்டுவந்தால், ஊடவேமேகமென்ற திருமதும்போ மு
த்தமனேயினையது காசம்போகும், பாடவேபாண்டுவகை யாறுந்தீரு
ம் பாங்குடனேகுன்மமெட்டுந் தீரும்பாரே. 632

தீருமேயிலிகையும் கவுசிக்கட்டி தீங்குசெய்யுஞ்சூலையதுவிட்டு
ப்போகும், கூருடனேவாயுவென்ற தெண்பதும்போம் கொடிதானச
யமுதலுமகன்றுபோகும், நேருமேமூலமுதல்பவத்திரம்போம் நெடி

தான மந்தாரகாசம்போகும், பாருமேமேல்முச்சு வாதம்போகும் ப
ட்சமென்ற வாதமது கழன்றுபோமே 634

கழன்றுமேபோகும்து சிலத்தமந்தானும் கண்ணிலுள்ளவியாதி
யெல்லாங்கதிகெட்டோடும், கழன்றுமேதேகமதுகற்றாணுகும்தகை
மையுடனயெந்நாளு மிருக்கலாகும், பழன்றுமேசமாதிக் கு னிருக்க
லாகும் பாரினிலேநீயுமொரு சித்தனாவாய், அழன்றுமே போகாதே
விண்போகாதே அப்பனை தேகமதுகற்றாணுமே. 635

கல்லான தூணதுபோலாகும்பாரு கருவாகவினனமொரு கரு
மானங்கேள், புல்லானவிரூட்சமது சொல்லக்கேளும் புகலரிய மேரு
வுக்குவடபாகத்தில், கல்லானசித்தர்முனி வாசஞ்செய்யும் காடான
கானென்று குகைதானுண்டு, செல்லானபுத்துகளுமனைகமுண்டுசெ
யலானகாளுறு வோடையுண்டே, 636

சோதிவிரூட்சங் கண்டது.

உண்டானவிரூட்சமது யென்னசொல்வேன் உத்தமனே கான
கத்துசோதியப்பா, திண்டானமரமதுதான் ரிஷிகள்சக்கம் திறளுட
னையம்மரமுமெத்தவண்டு, செண்டானபுத்தபமது நீலவன்னம் செக
சோதிநீலமப்பா கூறப்போமோ, வண்டானவன்குள்தான் கூட்டம்
பாரு மகத்தான மரத்தினிடமேலேதாமே. 637

தானுனவண்டதுவுங்கீதம்பாடும் தாக்கானகீதமது வோசைகா
ட்டும், கோனானகுருநாதர்சித்தர்தாகும் குடியிருப்பயெந்நேரம் விரு
ட்சந்தன்னில், தேனானமுனிகூட்டமெத்தவண்டு தெளிவான கான
கத்தில்விரூட்சந்தன்னை, பாணபலரிஷியங் கண்டுதேர்ந்து பாரினி
லே சித்தர்களுக்குரைத்தார்தாமே. 638

உரைத்தாரேசித்தர்களுங்கண்டுதேர்ந்து உத்தமனேமுனிகளுக்
குரைத்தார்தாமும், நிறைத்தாரேசோதியின்றன் மகிமையெல்லாம்
நீனிலத்தில் கண்டரிந்துவுளவுசொன்னார், வரைத்துமேசித்தர்களுங்
கண்டாறாய்ந்துவளமுடனேமையொன்றுசெய்தார்பாரு, முரைப்படி
யேமையதனைசொல்லக்கேளுமுத்தமனே மாணக்கள்பிழைக்கத்தானே

சோதிவிரூட்ச மை

தானுனவினனமொரு கருமானங்கேள் தயவுடனே சொல்லுகி
றேன்மைந்தாபாரு, கோனானகமலமுனி சொல்லவில்லை குவலத்தில்

சித்தர்களும்நெகஞ்சொன்னார், வேணுவென் னூல்போலாருஞ் சொ
ல்வார் தேசத்திலுமாநிடற்குதெளியாய்ச்சொன்னேன், யானுவரு
ட்சத்தின்பட்டைதானும் பாகமுடன்கொண்டுமே தயிலம்வாங்கே.

வாங்கவென்றால் தயிலமதுசொல்லக்கேளு வாகான மாவெட்
டைசமனதாக, தூங்கியேதிரியாதே மன்னபாரு துறையோடுமுறை
யோடு செப்பக்கேளு, வாங்கியேகுழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு மார்
க்கமுடன் ததிலரைக்கவிபரங்கேளு, ஏங்கியேபோகாமல் தயிலந்த
ன்னில் யென்மகனேபுழுதோடு உரமுங்குட்டே.

641

கட்டியேகுதமுடன் குழியானைக்கண்டு காற்றவனேகரும்பூனை
கண்ணுதானும், மாட்டியேதேவாங்கு கண்ணுங்குட்டி மயங்காமல்
சுழல்வண்டுதானுஞ்சேர்த்து, தாட்டிகமாய் கன்தூரிலூரந்தானும் தா
ன்கலந்து தயிலமதிலரைப்பாயப்பா, வாட்டமுடன் றுனரைக்கமை
போலாகு மன்னவனே மைபோலேயாகும்பாரே,

642

பாரேதான்கையெடுத்து பதனம்பண்ணு பாகமுடன் போக்கு
வகைசொல்லக்கேளு, நேரேதான்மையதனைகூன்றிதானும் நேர்மை
யுடன்வுள்ளங்கை தன்னில்வைத்து, தீரேதான்மனோன்மணியை தி
யானித்தேதான் திறமுடனேமையனைப் பார்க்கும்போது, ஊரேதா
ன்பூமிதளமுள்ளதெல்லா முத்தமனேகண்ணுக்கு தோற்றுந்தானே.

தோற்றமுடன்மையதனை பார்க்கும்போது தோன்றுமே பாதா
ளநிதிகளெல்லாம், வேற்றுமையாய் நாண்பிக்கும் நிதிகளப்பா வெவ்
வேறாய்பிரிவுமுத லுளவுகாட்டும், போற்றமுடன்மையனை லலாடம்
தில் பொங்கமுடன்ருன் தீட்டிவருவாயானால், ஏற்றபொருளுந்தனு
க்கு கண்ணிறேனே றுமென்மகனே புத்தியுள்ளான்செய்வான் தாமே

தாமானமையதனைலலாடம்பூண்டி தாரணியிலாகரிடஞ்சென்
றுயானால், காமானமாகவல்லோ வுந்தனுக்கு கடாட்சித்துமரியாதை
யாவுஞ்செய்து, வேமானமாகவல்லோ நிதியுந்தந்து விருப்பமுடன்
சோடசோபசாரஞ்செய்து, தீமானமாகவல்லோ சதாகாலந்தான் தி
கமுடனேயேமனுக்குமுன்னிற்பாரே.

645

நிற்கையிலேவுந்தனுக்குவசியமாகி நேர்மையுடன் சரிபீடம்தா
ன்கொடுப்பார், வற்கமுடன்கேட்டதெல்லாந் தான்கொடுத்து வாகு
டனேநாடுவளம்பூமியீவார், துற்கைமுதல் காளிபலபிடாரியாவும்

புரவாயுந்தனுக்கு நடுங்குப்பாரு, அற்பமென்றுவினையாதே மையின் வேகம் அப்பனைநாமுரைத்தோ முண்மையாரே. 646

இராக்காலம் ஆகாயத்தில் மண்டலங்காண்பது.

உண்மையமின்னமொரு கருமானங்கேள் உத்தமனே சொல்லுகிறோமைந்தாகேளு, தன்மையாமையதனை எடுத்துக்கொண்டு தகைமையுடன் புருவத்தில்மைதாள்தீட்டி, கண்பையுடன் வாகாஷம் பார்க்கும்போது கனிவாகவேழுமண்டலமுந் தோன்றும், பன்மையாமாகாஷவதிசயங்கள் பாங்குடனேறூன்தெரியும் பாருளோர்க்கே.

பாரிலேவதிசயங்கள்காணலாகும் பரிதிமதிவருந்ததிகள் பார்க்கலாகும், சீருடனேசத்தலோகங்மெல்லாம் சிறப்புடனேகண்ணிற்குதோற்றுங்கண்டிர், தாருடனையிதிகாசவித்தையெல்லாம் தாரணியிலென்னாளுந் பார்க்கலாகும், கூருடனேகாலாங்கி நாதர்பாதம் குறிப்புடனையான்வணங்கி கூறினேனே. 648

கூறினேள்பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து கொப்பனேசுருக்குமுதலுளவுபார்த்து, தேறினேன் கைபாகம் செய்பாகந்தான்தெளிவாகக் கண்டறிந்துயின் நூல்தன்னை, மாரிய்யபிழைப்பதற்கு வழியுஞ்சொன்னேன்மகத்தானவேதையிது துரையுஞ்சொன்னேன், மீறியேபோகாமல் விதியுஞ்சொன்னேன் மிக்கானகாண்ட மேழாயிரத்தனை.

தானானகாண்டமேழாயிரத்தான் தாக்கான கருக்குருங் காணலாகும், பானுனமாற்கமுத லறியலாகும் பாலகனே யின்னூல்போல் லாருஞ்சொல்லார், தேனானவின் நூல்தான் குருநூலாகும்தேர்ந்தெடுத்தேன் காண்டமதுசத்தகாண்டம், மாணமனேன்மணியாள்தே தேவிதானும் மகிழ்ச்சியுடன்றூள்கேட்டு மகிழ்ந்திட்டாளே. 650

சாதிலிங்கக்கட்டு செந்தூரவேதை.

மகிழ்ந்ததொரு சாதிலிங்கமின்னம்பாரு மகத்தானலிங்கமொருகட்டிவாங்கி, தகிழ்ந்ததொருகட்டிக்கு கடகங்கேளு தாக்கானதாளகமுஞ்சிலையும்கெத்தி, நெகிழ்ந்ததொரு பெரிகாலன் பாலாலாட்டி நேர்மையுடன் றுனரைப்பாயாறுசாமம், மகிழ்ந்துமேதானரைத்துக் கவசஞ்செய்து மார்க்கமுடன் சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே. 651

செய்யவேரவிதனிலேகாயவைத்து செம்மையுடன் கோருயதுப்புடமதாக, துய்யவேதீழூட்டிப்புடத்தைப்போடு துப்புரவாம் புடமதுதானாறிப்பின்பு, பையவேயெடுத்துப்பார் சாதிலிங்கம் பாகமுடன் கட்டியது வருகிப்போகும், மெய்யுடனேகட்டியதுயெடுத்துமைந்தாமேன்மையுடன் செந்தூரஞ்செப்பக்கேளே. 652

கேளேதான்செந்தூரம் செயநீர்தன்னால் கெடியுடனே நாற்சா
மம்சுறுக்குதாங்கு, வீனேதான்வீரமென்ற செயநீர்தன்னால் வேகமு
டன்றூன்கொடுக்க காரமேறி, தாளேதான்சட்டிதனில் மணல்தான்
கொட்டி சாங்கமுடன் கட்டிதனைநடுவேவைத்து, மீளேதான் மேலு
மந்தமணல்தான்கொட்டி விளங்கவேமேற்சட்டி கொண்டுமூட்டே.

மூடியேதானெரித்துபெட்டுசாமம் முனையானவாலு கையிலெடு
த்துமைந்தா, நீடியேதீயாறிபெடுத்துப்பாரு நேர்மையுடன்செந்தூர
மென்னசொல்வேன், கூட்டியேசெந்தூரம் பதனம்பண்ணு கொற்ற
வனே வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, வாடியேதிரியாதே மைந்
தாகேளு மயங்காமல்கவையோட்டி லுதிப்பாரே. 654

பார்க்கையிலே பொன்ன துவுமாற்றுகாணும் பாகமுடன்றாலுக்
கோர்தங்கஞ்சொத்து, தீர்க்கமுடன்வாரடித்துப் புடத்தைப் போடு
திருமானபொன்னதுவு மெட்டுமாகும், வார்க்கவெமறுபடியுமுருக்கி
யேதான் மறவாமல்செங்கல்லில் கம்பிசாய்த்து, ஆர்க்கவேதானெடு
ப்பாய்கம்பிதன்னை அப்பனைபிறவியது பொன்னுமாச்சே. 655

ஆச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேளு அப்பனை குன்றியிடை
தேனிலுண்ண, மூர்ச்சுன்றிவாசியது கீழேநோக்கும் மூலமுதல்கபா
லவரைவன்னிமீறும், காய்ச்சலுடன் சன்னிபதி மூன்றும்போகும் க
டிதானவாயுவென்ற தென்பதும்போம். காய்ச்சலுடன் பிறவீச்சுவ
ள்விச்சேசும் நாடாதுநாவரசி நளினமாமே 656

நளினமாங்கவுசையொடு மேகம்போகும் நாட்பட்ட சுரமுதலு
ம் நாடாதப்பா, நளினமுடன் முறைக்காய்ச்சல் கத்தியோடும் கபா
லவலிமுகசன்னி காதேபோகும், பளிமனதாயிப்பாகம் யாருஞ்சொ
ல்லார் பாரினிலேசித்தர்களுமுனிவர்தாமும், மலினமுடன்பலதுலு
ங்கண்டாராய்ந்து மாற்கமுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டமேமே.

ஏழானகாண்டமது பெருநூலாகும்பென்மகனேயின் தூல்போ
லாருஞ்சொல்லார். வாழானதூல்களெல்லாம் பார்த்துமென்ன பார்
த்துமேவுள்ளுளவுமறிந்துமென்ன, சாழானபெருநூ லேழாயிரத்தி
ல் தாரணியிலுள்ளதொரு பொருள்களெல்லாம், நீழானநோயறிந்து
கண்டாறாய்ந்து நேர்மையுடன் பாடிவைத்தேன் பெருநூலாமே

லிங்கக்கட்டு.

பெருநூலமின்னமொரு கருமானங்கேள் பெருமையுடன்மா
ணக்கள் பிழைக்கவென்று, கருவாணபிரமதண்டிச்சாறுவாங்கி கவன

முடன்றுனிடித்து பிழிந்துகொண்டு பருவானலிங்கமதுபலமும் பாக
முடன் சுறுக்கதுதான் எட்டுசாமம், கருவானசட்டிதனில்கட்டிவை
த்துசாங்கமுடன் சுறுக்கதுதான் தாக்கிப்பாரே. 659

தாக்கினபின்கட்டிதனை யெடுத்துப்பாரு தகமையுள்ள கட்டிய
துயிறுகிக்காட்டும், நோக்கமுடன்கட்டிக்குபின்னுமந்த நுணுக்கமு
ள்ளமூலிதனை கவசஞ்செய்து, பாக்கவேசிலையது வலுவாய்ச்செய்து
பாகமுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, நோக்கமன்றிதிரியாமல் மைந்
தாகேளு சந்தரனைமணல்மறைவில் புடத்தைப்போடே. 660

போடவேபுடமதுவுமாறிப்பாரு பொங்கமுடன் கட்டியதுவருக்
குபோலாம், நீடவேகட்டிதனையதனப்பண்ணு, நீடானவெள்ளிசெம்
பில் பத்துக்கொன்று, கூடவேகுருவதுதான் வருக்குதன்னில் குமு
றவேதான்கொடுத்து ஆதிப்போடு, ஓடவேசெம்பதுவுமோடிப்போக
வுத்தமனை கரியோட்டிவாதிப்போடே. 661

ஊதினபின்னெடுத்துப்பார் யென்னசொல்லேன் வுத்தமனை
மாற்றதுவுமாறுகாணும், சாதியிலேபிறந்ததொரு பொண்ணைப்போல
சட்டமுடன்றுனிருக்கும் பசுமைமெத்த, வாதிகளோயிவ்வேதைகா
ணப்போரார் வையகத்தில் சித்தர்செய்யும்வேதையாச்சு, மாதிகளாயி
ருந்தாலும்வேதைகாண்பான் மாநிலத்தில்விட்டகுறை வாய்க்கும்
பாரே. 662

பாரேதான்சித்தர்களுக் குகந்தவேதை பாராநம்ராசர்களுமெ
ச்சுவார்பார், சீரேதானிவ்வேதை சிடைகவேதை சிறப்புடனேநாதா
க்கள் கண்டவேதை, சீரேதான்நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து நேர்
மையுடன் வாரடித்து புடத்தைப்போடு, கூரேதான்மாற்றதுவு மெ
ட்டதாரகும் குணமானபோகரிஷி கூறினாரே. 663

கூறவேமுடியாதுலிங்கப்போக்கு கொற்றவனை சன்னிசரம் ச
ன்னிவாதம், தீரவேவனுபானம்தன்னிலீய திசைகெட்டு யிசைகெட்
டுதியங்கியோடும், மாறலென்னு முறைக்காய்ச்சல் மதிசெட்டோடு
மயங்காதேழுன்றுநா ளருந்திப்பாரு, ஊரவேமேகமென்றிருப்போ
குமுத்தமனை சிவயோகம் வாய்க்குந்தானே. 664

தானுனசிவயோகம் வாய்க்கும்போது தாழ்வானதேகமதுகற்றா
னாகும், வேனுனமாசியது கீழ்நோக்காகும் வேகமுடன் நரம்பெல்
லாம்வலித்துகாட்டும், கோனையெனதையாகாலங்கிராதர்குருபதத்

தைத்தான்வணங்கி சத்தகாண்டம், தேனூனமொழிபோல தேர்ந்
தெடுத்து தேவிபதமடிபணிந்து பாடினேனே. 665

கெந்தகத்தயிலம்.

பாடினேனின்னமொரு மார்க்கங்கேடு பாலகனே என்மக்கள்
பிழைக்கவென்று, நீடியேபலநூலுஞ்சுருக்கறிந்து நேர்மையுடையா
முரைத்தயிலம்பா, தேடியேபூவரசன்சேர்தானென்றுசிறப்பான
கஞ்சாவின் விரைதானப்பா; வாடியேயலையாதே கிழங்குசொல்வேன்
வளமானதாமரையின் கிழங்குதானே.

கிழங்கானவிரையுடனே கெந்திசேர்தான் கிளறியேகுழியம்மி
தன்னிலீட்டு, பழங்கமுடன்தானிடித்து பாண்டமிட்டுப்பாகமுடன்
பாண்டமதிற் சிலதுபோட்டு, தழங்கவேமேல்வாய்க்குச் சீலைசெய்து
தகைமையுடன் குழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு, வழங்கவேதயிலமதை
பதனம்பண்ணு வளமையுடன்ரவிதனிலே தாக்குவாயே. 667

தாக்கவேதகடடித்துபூசிப்போடு தனியான செம்பதுக்குப்புட
மேபோடு, நோக்கமுடன்செம்பதுவுமூரலேகி நெடிதானசெம்பதுவு
மாற்றுகாணும், பார்க்கவேசெம்பதுவு மூன்றையாகும் பாங்கான
வெள்ளியது நான்கேயாகும், போக்கவேதானுருக்கி தகடடித்துப்
பொங்கமுடன் றுன்போட மாற்றுமாமே. 668

மாற்றானபொன்னதுவு மாறேயாகு மகத்தானதங்கமது மூன்
றுக்கொன்று, நீற்றானவிரண்டையுந்தான் ஒன்றாய்க்கட்டிநிறையுட
னே றுனுருக்கி மன்பாரு, கூற்றானபொன்னதுவுமெட்டேயாகும்
குணமானபசுந்தங்க மதிர்கீடாகும், தூற்றானதயிலமது வேதிக்கும்
பார்த்துறையானமுறையதுதா னதீதம்பாரே. 669

அதீதமாயித்தயிலங்கொண்டுபாரு அப்பனேகுஷ்டமது கடை
கெட்டோடும், துதீதமுடன்மேகமென்றதிருபதம்போம், துலையாத
கவுசையோடு பொருமல்போகும், வதீதமுடன்சூலையதுவிட்டேயோ
டும்,வாகானகிரந்திமுதல் சிரங்குபோகும், கதீதமுடன்நரம்புவலி
ரணங்கள்போகும், கண்ணொளிவுகாட்டுமது தயிலமாமே. 670

ஆமேதான்தயிலமது காயசித்தி அப்பனேதேகமதுகற்றாணு
கும், காமேதான் காயாதிகற்பநூலைக் கவனமுடன்கண்டறிந்துபாட
ஹற்றேன், நாமேதான் சொன்னபடி சத்தகாண்டம் நாட்டுளோர்

பிழைக்கவென்று நவீன்றிட்டேன்யான், வேமேதான் காலாங்கி பா
தம்போற்றி விருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே. 671

ஏழானகாண்டமது யின்னங்கேனு யெழியான நடுக்காண்டம்
நாலாங்காண்டம், பாழானதேகமதுக் குறுதிசொன்னேன்பாலகனே
தத்துவமுமதிகஞ்சொன்னேன் நீழானவயித்தியமும் வாதஞ்சொன்
னேன் நிலையானயோகத்துக் குறுதிசொன்னேன், தாழானசிவயோக
மெளிதிற்சொன்னேன் தாரணியிலதிமென்ற வித்தைதானே. 672

அபினிசெம்புவேதை.

வித்தையாமின்னமொரு பாகம்கேளுவேடிக்கைசிமிட்டுவித்தை
போக்குசொல்வேன், சுத்தமுள்ளவபினியது பலந்தானொன்றுகயமா
னகெந்தகமும்பந்தானொன்று, துத்தமுடன் துருசதுவும்பலந்தானொ
ன்று துடியானவீரமது பலந்தான்நாலு, சுத்தபத்தின் ரீதனேவிட்டு
யாட்டிக் கருத்துடனேவெழுக்கதுபோ லரைத்திடாயே. 673

அரைத்துமேசிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு அப்பனேசெம்பது
தானெடுத்துக்கொண்டு, வரையுடனே செம்புரிகர்மெழுகெடுத்துவள
மாக தானுருக்கி கிராசமீவாய், குவறயாமல்செம்புருகிறிற்கும்போது
குறிப்புடனேவரிசைபெறத் தன்னிலீவாய், நிறையுடனே செம்பது
வும் சுத்தியாச்ச நிலையானகளிம்பதுவு மேகலாச்சே. 674

ஆச்சென்றுவிடுகாதே யின்னங்கேளு அப்பனேசெம்பெடுத்து
மூன்றுவெள்ளி, பாச்சவேசெம்பதுவுமொன்றேயாகும்பாலகனே தா
ன்சேர்த்துவுருக்கிக்கொண்டு, மாச்சலென்றுயிடையாதேபின்னுமை
ந்தாமாற்கமுடன் தங்கமது ஒன்றுகூட்டி, பேச்சொன்றுந்தப்பாமல்
வுருக்கிப்பாரு பேரானபொன்னதுவு மெழுமாமே. 675

ஏழானபொன்னதுவுமென்னசொல்வேன் என்மகனேவாரடித்
துபுடத்தைப்போடு, ஆழானபொன்னதுவுமாற்றமெத்த அப்பனே
பிறவியது பொன்போலாகும், கூழானபொன்னதுவு மல்லகண்டர்
குணமான சித்தர்செய்யும்வேதையாச்ச, நீழானரிஷிமுனிவர்களுக்கு
வேதைநேர்மையுடன் காண்பவனே சித்தனமே. 676

சித்தனுப்பிறப்பதுவு மரீதேயாகும் சீருலகில் விட்டகுறை
காணவேண்டும், பக்தியுடன் சிவசத்தினுனம்வேண்டும் பாருலகில்
பெரியோர்கள் கிருபைவேண்டும், வெத்தியுடன் சின்மயக்திற்சொளு

பம் வேண்டும் வேதாந்தத்தாயினது வருளேவேண்டும், நித்திலங்கும் பதாம் புயத்தின் சூட்சங்காண நிலையான வாசிவழியறிவாய் தானே.

கெந்தகக் களங்கு.

தானாகெந்தகத்தின் மாற்றங்கேளு தயவானகெந்தகமும் களஞ்சியொன்று, வேனானதங்கமது களஞ்சியொன்று வெழிலானவேல னிட பிசினிதன்னால், பாணாகெந்தகத்தின் மேலையப்பா பாகமுட ன்சுத்தியல்லோ வங்கியூட்டி, தேனானதேனதுவுந் தானெடுத்து தெ னிவுடனே காரமதை பொரித்துப்போடே. 678

போட்டுமே சாம்பிராணி பூரந்தானும் பொங்கமுடன் களஞ்சி யது செப்பக்கேளு, தாட்டிகமாய்தேனதிலே யரைத்துமைந்தா சாங் கமுடன் கெந்திக்குவங்கியூட்டி, நோட்டமுடன் சுடராவி தீபந்தன் னில் நோக்கமுடன்றன்கொளுத்தி யெடுத்துப்பாரு, வாட்டமுடன் கெந்தியது தங்கஞ்சேர்த்து வாகுடனே களங்கமது போலாம்பாரே.

பாரேதான்களங்கமது வருச்சிப்பாரு பாகமுடன் பிரிதிவின்கள ன்குமாகும், சீரேதான்களங்கெடுத்து மன்னுகேளு, சிறப்பான வெள் ளிச்சம்பில் பத்துக்கொன்று, நேரேதான்குலுருக்கி கொடுத்துப்பாரு நேரானமாற்றது மாறுகாணும், வேரேதான்கரியோட்டி லூதிப்போடு வெளுமையாம் பசும்பொன் பால் தோற்றுந்தானே. 680

தோற்றவேபின்னுமந்த பொன்னைத்தானும் தோராமல்வாடித் துபுடத்தைப்போடு, மாற்றலென்ற திறைசவுடு களிம்புமேகி மன்ன வனே பொன்னதுவும் பசுமைகாட்டுப், நாற்றமென்ற செம்பதுவுங் கொஞ்சம் நிற்கும் நாயகனே புடத்துக்கு யேகாதப்பா, கூற்றென்ன னும் வங்கமது கொடுத்துவூத கொற்றவனே சவளையது பசும்பொ ன்னுமே. 681

பொன்னானபொன்னுக்குச் சரிநோதங்கம் பூட்டடாயெடைக்கி டைதான் தங்கஞ்சேரு, மன்னுகேள்மாற்றதுவு மெட்டரையுமாகும் மகத்தான பொன்னதுவும், சிவப்புமெத்த, தென்பொதிகைதனிவா ழும் சித்தர்யாவும் தெளிந்துமே கெந்தகத்தின்மார்க்கங்கொண்டார், வின்னமில்லா பொன்னதுவும் சித்தர்வேதை விருப்பமுடன் பாடி வைத்தேன் காண்டமேழே. 682

வேதவியாசர் பாஷாணமெழுது.

காண்டமாமின்னமொரு கருமானங்கேள் கருத்துடனே யாழு ரைப்போ மாணுகேளே, திண்டாதபாஷாணம் சேர்தான்வாங்கி திற

மானகொடிக்கள்ளிச் சார்தானப்பா, மாண்டுமேபாஷாண மெண்ணை போக மாற்கமுடன்சருக்கதுவு மெட்டுசாமம், ஆண்டதுவும் நூறுவ யதானவேம்பு அப்பனேபட்டையது சீவிக்கொள்ளே. 683

கொள்ளவேபட்டையது தயிலம்வாங்கி கொப்பெனவே தயில மது சுறுக்குதாக்கு, விள்ளவேசறுக்கதுவு மெட்டுசாமம் விருப்பமு டன்றூன்கொடுத்து எடுத்துப்பாரு, மெள்ளவேகட்டியது புகையட ங்கி மேன்மையுடன் பாஷாணமிருகிக்காட்டும், தள்ளவே சிவனூரின் வேம்பதானும் சாங்கமுடன் சுருக்கிட்டு நீற்றிப்போடே. 684

நீற்றியபின்னாவியெல்லாம் வெளிபோகாமல் நேர்பாகச்சட்டியா ல்மூடிப்போடு, ஆற்றியபின் மருந்தெடுத்துக் காயப்போட்டு அப்ப னேமறுசீலைக் குள்ளேவைத்து, சாற்றியபின் முன்போல நீற்றுநீற்று சாதகமாய் பதினொருக்கால் நீற்றுநீற்று, மாற்றியபின்மருந்தெடுத்து அண்டோட்டிலிட்டு வளமாகமேல்மூடி சீலைசெய்யே. 685

செய்திட்டுயைந்தெருவில் புடத்தைப்போடு திரமாகச்சவர்க்கா ரச்சன்னமாகக், கொய்திட்டசித்தரெல்லாம் வழலைதன்னைக் குவிழ் ந்தபடி சொல்லாமல் மரைத்துப்போட்டார், உய்த்திட்டுப்பிள்ளைகள் தன்னைப்பார்த்து வலகத்தோர் கரிகொள்ளகாகில்லாமல், எய்திட்டு ஏங்கியே வறுமைபூண்டு இறந்திறந்து போனவர்கள் கோடிதானே.

தானென்ற நூல்பார்த்துவுலகவாதி தனித்துமே மனம்புண்ணு ய்வெறுமையுற்று, வாவென்றவுலகத்தோர் சிரிக்கக்கேட்டுமருட்கொ ண்டபிசாசுபோல் வாயுலர்த்தி, ஊனென்ற சொத்துக்குமிட மில்லா மலுண்பாரை யுடுப்பாரை பார்த்துசங்கி, நானென்ற ஆணுவத்தால் கெட்டோமென்று நாய்போலதிரிந்து மண்ணுள் மாளுவாரே.

மாளாமலிருக்கவல்லோ வழலைதன்னை மறையாமல் சொல்லிவி ட்டே நேழாயிரத்துள்ளே, கோளானசீஷருக்கு நூலியவேண்டாங் கொடுத்தாக்கால் ரவிகோடி நாகமெய்தும், தாளான என்னூலில் வழ லைதன்னைச் சாற்றினேனொருசொல்லுந் தவறில்லாமல், நாளான அம் பரத்துக் கொப்பாய்ச்சொன்னேனா தாக்கள்பதமறியச் சொன்னேன் காணே. 688

காணப்பாபுடம்போட வழலைதன்னைக்கடுங்காரச்செயநீரில்தோ ய்த்துப்போடு, பூணப்பா ஏழுநாள் ரவியிற்போட்டுப் பேரானசுன்ன

மென்றகுளிகையிலுது, தேணப்பா எடுத்துடனேபூப்போல் நிற்குந் தொடுகுறிபோல் சரக்கையெல்லாந் துடியாற்கொல்லும், வீணப்பா கெடுக்காதே என்னுலைப்பாரு வேதாந்தமாயிதைப் பூசிப்பாயே.

பூரச்சன்னம்.

பூசித்துவழலையைத்தான் சுண்ணம்பண்ணு, புத்திகெட்டவாதி களே மற்றொன்றாகா, நேசித்துவழலையினி லுப்பைக்கட்டு நிலைத்தபி ன்புபூரணத்தைச்சன்னம்பண்ணு, ஆசித்துப்பூரத்தால் தாளகத்தை ப்பண்ணு அதிதமாந்தாளகத்தநல் வங்கத்தைநீற்று, வாகித்து வாலை தணைப்பார்த்தாலாமோ வாதமென்னகொஞ்சத்திலாமோ சொல்லே.

சொல்லென்றவங்கத்தில் துரிதெனீற்று துரிசியினால் சிங்கிப ண்ணுகுதங்கட்டு, மல்லென்றகுகத்தால் காயசித்தி மக்களேகெவன த்திலெட்டெட்டுஞ்சித்தி, அல்லென்ற கேழ்வியினால் வாதஞ்சட்டு ஆற்றாமல்பொய்யென்று லென்னசொல்வேன், நில்லென்றலெறிந்த கல்லும்சிற்குமோசொல் நிரமூடவாதிகளே வழலீபாரே. 691

பாரென்றவழலையென்ற கன்னமொன்று பரிவாகச்சன்னமொ ன்றுகூட்டியாட்டே, நேரென்றசலமாகுஞ் சலத்தினுள்ளேநேர்ப்பா கக்கற்பூரம்வாரியிட்டுக், காரென்றரணியில்வைத்துவுப்பாய்பண்ணிக் கடுகஜ்ஜர்துகண்ணமதில் வைத்துஆற்ற, நாரெறமல்லிகைபூப்போலா ஞ்சன்னந் துரிசானசாரயிடை சுன்னங்கூட்டே. 692

சாரரீர் வுப்புக்கட்டு.

சாரமிட்செயரீறும் வீரம்போட்டுதயங்காதகல்லுப்புச் சூடன் தானும், ஆரமிட்டவெடியுப்பு சினக்காரம்ஜ்ஜதையுந்தான் வகைக்கு ரண்டுபலமேகூட்டி, காரமிட்டசெயரீற லரைத்துருட்டி கடுரணியிற் போட்டுவரதின்ந்தானேழு, தாரமிட்டசண்ணம்புபோலேயாகுந்தய ங்காதகுழம்புபோல் பண்ணிக்கொள்ளே. 693

பண்ணியதோர் குழம்புக்குள்பாறையுப்பு பலம்பததுறிந்துதெ டுத்துபாக்குபோல, ஒண்ணியதோர் குழம்புக்குள் பிசரிவாட்டஉற் றுநன்றய்குழம்பையெல்லாம் பிரட்டிபோடு, கண்ணியதோர் தீயிற் குள்முதிமவாட்டி, நலமானவுவர்மண்ணும் கிளிஞ்சினீறும் கண்ணிய தோரமுரிவிட்டுபிசைந்துகொண்டுகடுகவேகீழ்மேலுமடபோல்முடே

மூடியேசட்டியிலையிட்டநன்றய் முடிந்தபின்புஅன்பதெருவடு க்கிப்போடு, நாடியேகுளிர்ந்தபின்பு எடுத்துப்பாரு நலவான தங்கம்

போலிறுக்கட்டும், சூடியேகவசமெல்லார் தள்ளிப்போட்டு துடியா
னகட்டுகொடி யிலையெவாங்கித், தேடியேபழச்சாறு விட்டரைத்து
திறமாகக்கவசித்து புடத்தைப்போடே, 695

புடம்போட்டுவுப்புமணி பார்த்தால்மக்கள் பேறானமுத்துமணி
போலக்காணும், விடம்போட்டசிவன்வந்து நிர்த்தஞ்செய்வார்வேதா
ந்தமாயியிங்கே யட்டசித்தியாவாள், தடம்போட்ட நிராதாரவெளி
யுஞ்சொல்லாள் சதாநித்தம்சூருபதத்திற்சரணம்பண்ணி, வடம் பீபா
ட்டுயுப்புமணிசெபித்தாலையாமகத்தானசித்தியுமாமாட்டிப்பாரே.

உப்புபாத்திரம்.

மாட்டிப்பார்மெழுகாலே சின்னிபண்ணி மண்கட்டி மெழுகத
னைதள்ளிப்போட்டு, ஊட்டிப்பாருப்புருக்கி யதிலேவார்த்து உத்தம
னே உப்பினுடகின்னிதன்னில், தீட்டப்பாரடித்தூரில் சீலைசெய்து
சிறப்பானவாலுக்கையின் மேலேவைத்து, வாட்டிப்பார்குதமது சிறங்
கைவிட்டு மயிற்சொன்றைச் சாற்றினால் சுருக்குப்போடே. 697

சுருக்கிடவேசூதமது வெண்ணெய்போலார் துடியான சூடனு
டதியில்வாட், உருக்கிடவே கரண்டிதனிலெண்ணெய்குத்தி யுருக்க
மணி பீபரல்சின்னாடுங்கரியினுள்ளே, உருக்கிடவேசெம்மட்டில் தாழ்
வடமாய்கோர்த்து உத்தமனேஐத்தெழுத்து மெட்டெழுத்துமோதி
நருக்கிடவேமீனென்ணித்தாய் முன்வந்துநிற்பாள் நாடினதெல்லாஞ்
சொல்லிரட்சிப்பாளே. 698

ரட்சிக்கவுப்பைநன்றாய்க்கட்டியாடு நாதார்தவழ்நையைத்தான்
முன்னேபண்ணு, பட்சிக்கச்சூதத்தைச் செந்தூரம்பண்ணு பார்க்க
வேவேனுமென்றால் சாரணையைத்தீரு, சூடிசிக்குள் வாயுவெல்லாம
றுத்துத்தள்ளு சூடிமாமநரகத்தில் வழலைவாங்கு, பிட்சையெடுத்து
ண்ணுமலிரும்பாட்டிப்பாரு பெண்மாயனாய் கைதனையறுத்துப்பின்
பாய்நிலே. 699

நிலதென்றால்வாழ்வுணக்கு நிற்குமோடா நேராகவழலையதுசிக்
கினுக்கால், அல்லென்றசூபேரணைப்போல் வாழ்வுண்டாகு மாதிக்
துள்ளளவுமுண்டுடுக்கலாகும் கல்லென்றகல்லுப்புடகடிறுநூல்கா
ரமாஞ்சூதத்தை கவ்சிக்கொல்லும், மல்லென்றசூதத்தி லெட்டெட்
டுஞ்சித்தி வாய்விணராய்த்திரிந்தால் மண்ணுப்பீபாமே. 700

போகாம பீப்பைமுத்திக்கடடியுண்ணு பொய்யொன்றுஞ்சொல்
லாதேபுகழாய்எண்ணை, ஏசாதேமனதுதன்னிலிச்சியாதே பெவ்வுயி
ருத்தன்னுயிர்பீபா லெண்ணிப்பாரு, வேகாததெது என்று பாருபாரு

வெளியோடே மனந்திருத்தியெண்ணிப்பாரு, பாகாமல் வாசியைத் தான்மூலத்திலுண்ணு பாரபரிபைப் பூசித்துப்பானபண்ணே

பானமென்றால் வெகுபிரிய மென்தாய்க்கப்பா பரிவானசுத்தி யொடுபலகாரமன்னம், ஊணமில்லா புட்டமொடுவைத்துபூசிவுயர்ந்த மணிதாயார்க்கு ஊட்டிசீன்பு, தானமென்ற குருவுக்கு வுடல்பொரு ளுமாவி தயவுடனே குருவுக்குத்தகையூற்றி, வாவென்றமூலத்தில் வாசியைத்தான்மூட்டி சிவசிவாவென்று சொல்லி பாணம் பண்ணே.

பண்ணவேபோகமுனி ஏழாயிரங்கோர்வை பாடினேன்சித்தர்க் காமென்றுசொல்லி, திண்ணமுடன் வயித்தியத்தின் சார்புநுலைதிர ட்டிவைத்தேனிர்நூலுக்குறுதிமெத்த, வண்ணமுடன் செய்பாகம்ம றிந்துசெய்தால் வலுவானநோயகன்று புனிதவையு, எண்ணமுடன் காவியமாய்ச்சத்தகாண்டம் இயற்றினேனேழாயிரக் காண்டந்தான்.

லிங்கக்கட்டு.

தானுனவின்னமொருகருமானங்கேள் தாக்கான லிங்கமதுபலந் தானப்பா, வேணுகட்டியொரு லிங்கத்திற்கு வேகமுடன்மூலப்பா லிச்சுறுக்குசாமம்; கோணசங்கன்சார்பலங்கார்சாமம் குறிப்புட னேசுறுக்கிடவே கட்டிப்போகும், காணமேற்போக்கு மின்னங் கேளுகருவானவழிஞ்சியிடதயிலம்வாங்கே.

703

வாங்கியேலிங்கமது சுறுக்குத்தாக்க வரிசைபெறலிங்கத்தின் சூதந்தானும், தேங்கியேயுள்ளடக்கிக்கட்டும் தெளிவானகெந்திய துபுகையடங்கும், ஓங்கியே லிங்கமது கட்டிற்றூலை ஓகோகோநாதா க்களதிகம்மென்பார், ஏங்கியேதிரியாதே மன்னப்பாரு எழிலான லிங் மதுயிறுகிப்போமே.

704

போமென்றுவிடுகாதே புகலக்கேளு புத்தியுள்ளபாலகனேயின் னஞ்சொல்வோம். தாமென்றமேதியின் பாலகற்றூழம்பால் தயவாக சமனிடையாயெடுத்ததுக்கொண்டு, நாமென்ற லிங்கமதை சுறுக்குதா க்குநாயகனே லிங்கமது வருக்குபோலாம், காமென்றலிங்கத்துக்க ன்சொல்வேன் கருவானதாம்பரத்திற் கலங்குசெய்யே.

705

செய்யவேகளங்குடனே சூதந்தானும் சிறப்பானசிங்கியுடன்தா ரங்கூட்டு, பையவே அரைப்பொடியுங் கூடச்சேர்த்துபாகமுடன்நிம் பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, பெய்யவேசோடசாமம் பங்கதாக்கி பேரா னலிங்கத்தின்மேலேபூசி, துய்யவேரவிதனிலே காயவைத்து துப்புர வாய்சண்ணம்பு சிலைமாட்டே.

706

மாட்டியே உயிப்புடமாம்தன்னிலிட்டு மயங்காதேமன்னவனே
யெடுத்துப்பாரு, தாட்டிகமாய் சோடசமாய் புடந்தானப்பா சாங்க
முடன்முன்சொன்னபடியேபோடு, நீட்டமுடன் லிங்கமது வறுதிக்
கட்டும் நெடுங்கம்பிலிங்கமதுவறுகிப்பாயும், வாட்டமுடன் செந்தூ
ரஞ்செய்தாயானால் வாகானவேதைமுகங்காணலாமே 707

காணலாம்சதகோடி சூரியன்போல் தாக்கானபிரகாசமானசோ
தி, நீணவேலிங்கமது யென்னசொல்வேன் சிலையானகவனசு திருளி
கையென்பார், தோணவேமதியுடனேயேமுங்குட்டி தோராமல்செம்
பதுவு மூன்றுங்குட்டி, பூணவேதங்கமது வொன்றுங்குட்டிப் புண்ணி
யனேமுகைதனிலுருகிட்டாயே. 708

உறுக்குமுகந்தானறியார் மூடர்பாதி வலகுதனில்மெத்தவுண்டு
வுரைக்கக்கேளு, நெருக்கமுடனலோகமது வறுகும்போது நேர்புட
னே குறுவென்றுதன்னையீவாய், தெறுக்கமுடன் கணவிட்டு ஆடும்
போது தேரான்காரமதை சின்னுமீவாய், செறுக்குடே கரிபோலயிரு
க்கும்பாரு செம்மைபெற வோட்டில்வைத்து ஆதிப்போடே.

போடவேமூன்றுமுறைஆதிப்போடு பொன்னவனேபொன்போ
லேமாற்றுகாணும், நீடவேமாற்றுவகாணும்பாரு நிலைத்துதடாவாத
வித்தைரிசமாச்சு, கூடவே தங்கமது ஒன்றுகூட்டி குறிப்பாகவாரடி
த்துப்புடத்தைப்போடு, ஆடவேசீவனத்துக்கிடமேசென்று அப்பனே
அருந்தவசில் நின்றிடாயே. 710

நிற்கையிலேவாணிவந்துகிர்த்தஞ் சொல்வாள்நிராமயத்தின்சோ
தியது சொருபந்தோன்றும், துற்கையென்னுங் காளிபவளொதுங்கி
நிற்பாள், துரைராசுந்தரன்போல் சித்தனாவாம் பற்குணன்போல்
வீராதிவீரனாவாய், பாருலகில் வன்னையொருநிஷிபா மென்பார்அற்
பமென்று நினையாதேவருள்மைந்தாக்கேஅ அறுந்தவசுநிலைதனையே.
நாடிக்கொள்ளே. 711

கொள்ளையிலேகுருவர்க்கஞ் சீழனென்பார் குவலயத்திலும்கி
மைகாணமாட்டார், தெள்ளுதமிழ்வடமொழியைப்பிரித்தாராய்ந்து
திரட்டிவைத்த மாணக்கனென்பார்கண்டர், பள்ளிமயிலேறுஞ்சுப்ர
மணியன்சுவாசம் பூரணத்தினிருகலைகள் அறிந்துநன்றாய், பள்ளுதமிழ்
நாடகத்தைப்பற்றான் பாருலகிலிருப்பவன் சித்தனாமே. 712

சித்தனாய்ப்பிறந்தாலும் பிறக்கவேண்டும் சின்மயத்தின்சுடரொ
ளியைப்பற்றவேண்டும், பத்தனையிருந்தாலுமென்னலாமம் பரிபாகத்

மிமுதனையகற்றவேண்டும், முத்தமிழல் வல்லவரா யிருக்கவேண்டும்
மூதுலகில்கீர்த்திதனை யடையவேண்டும், வித்தகனாகத்தியற்குச்சீட
னாக விண்ணுலகிலிருப்பவனே யோகியாமே. 713

யோகமென்றால் யோகமதை நிறுத்தவேண்டும் யோகத்தினிரா
மயத்தையரியவேண்டும், போகமெனுமாய்கைதனை யொழிக்கவேண்
டும்போகமுடன் பேரின்பந்தேட வேண்டும், சாகமுடனிருப்பதற்கு
கற்பம்வேண்டும்சட்டமுடன்சமாதிலையறியவேண்டும், வேகமுடன்
காயமதை நிறுத்தவேண்டும் வெட்டவெளியம் பரத்தையுனிப்
பாரே. 714

பார்க்கையிலே ஞானமது வந்துறுது பாரினிலே பரிசனங்கள்
கெட்டார்கோடி, தீர்க்கமுடன்போய்வேடங் கொண்டுமல்லோ திற
முடனேயோகமதைக் கண்டோமென்பார், நாக்கமலபீடமதில் வீற்
றிருக்கும் நாதாந்தமனோன்மணியைக் கண்டோமென்பார், ஏர்க்கமு
டன்பொய்யாது மிகவும்பேசி எழிலானசாத்திரத்தை யரியார்தாமே

அறியாதமுழுமக்க ளனேகம்பேர்கள் அவனிதனில் கும்பகும்
பலாக்ககட்டி, நெறியானவழிதனையே கடந்து நித்தம் நேர்புடனே
பதியழிந்துபோனார் கோடி, குறியான சாத்திரத்தை விட்டுவிட்டு
சுவலயத்தில் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி, முறியனைப்போல்வாய்
பினத்தல் மிகவும் பேசி மோசமுடன் பாலவழிக்கேகினாரே. 716

ஏகி னாரென்றலுமே யாமரிந்து யெழிலுடனே காலாங்கி நாதர்
தம்மை, பாகமுடன் றன்வனங்கி பணிந்துப்போற்றி பதாம்புயத்தை
என்னாரும் மனதிலுன்னி, வேகமுடனடியேனும் பலநூல்பார்த்து
வெளியான கருககுருவும் வுரைக்கயெண்ணி, போதமென்னும்பெரு
நூலேழாயிரத்தில் பொங்கமுடன் பாடிவைத்தேன் கருக்கள் தானே

தனபெருநூலேழாயிரத்தில் தாக்கான காண்டமிது முன்
றங்காண்டம், தேனாகுருமொழிகளனக்கமுண்டு தேசத்தில் பரி
பாணையனேகமுண்டு, மானுமறைப்புமுதலுளவுமெத்த மண்டத்
தில் கண்டவரும்விண்டோரில்லை, கனாகாலாங்கி நாதர்தாமும்
கனகமெனும் நவமணிபோல்கருதினாரே. 718

கருதினார்வடியேனும் கண்டாராய்ந்து காசினியில் மானிடர்
களரியவேண்டி, கருதியென்னும் பிரணவத்தை சீனத்தார்க்கு சூட்சு
முடன் காட்டவென்று அடிபென்தானும், பருதியெனுகளிகை
தனைப்பூண்டு கொண்டு பார்த்தேனே சீனபதிக்கடலோரந்தான்உருதி
யுடன்ப்பதியிலிரங்கியானும் ஒகோகோவெகுகாலமிருந்திட்டேனே,

இருந்திட்டேன் கோடிவரை யுகாந்தகாலால் யெழிலான சூட சாதி வித்தையாலும், திருந்திடவே சீனபதி யுலகுள்ளோர்க்குதிட்ட முடன் கைமறைப்புயாவுஞ் சொன்னேன், பொருந்திடவே யவர்களிடஞ் சேர்ந்து யானும் போகித்தேன் வெகு கோடிகாலம்பா, செருந்திடவேபோகமது செய்ததாலே சிறப்பானபோகனென்று பேருண்டாச்சே.

720

ஆச்சப்பா யென்னைப்போல் பெயருள்ளார்களப்பனே வைய கத்திலாருமில்லை, மாச்சலென்னும் நவகோடி ரிஷிகளுண்டு மாநிலத் தில்பதினெண்பேர் சித்தருண்டு, கூச்சலென்னும் திருமூலவாக்கத் தார்கள் கோடானகோடியே ரனந்தமுண்டு, மூச்சடங்கி மாண்ட சித்தர் கோடாகோடி முறைமையுடன் சமாதிகளில் கோடியாமே.

கோடியாஞ் சமாதிகளிலிருந்தோர்மெத்த கூறவேமுடியாது குவலயத்தில், தேடியேசமாதிலைகண்டாராப்து தெரிசனைகளில் லாமல் மாண்டார்கோடி, நீடியேசாத்திரத்தைப் பாராமற்றான் நெறி தப்பிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி, நாடியேகாலாங்கிராதர் பாதம் நான் பெற்றேன் கோடிமுறை வுண்மைதானே.

721

தாமான ராஜரெல்லாம் தாரணியில்தலைமாறி நூலைப்பார்த்து சாமானகருக்களெல்லாம் காணாமற்றான் சார்பான நூல்படிக்கே வகையுங்கேட்டு, காமானதலையெடுங் கடையெடுத்தான் காணாமல் மதிக்கெட்டு மூப்பைவிட்டார், நாமானபடியாலே யுளவரிந்து நாதாக் கள் கைமறைப்பை தெளியிட்டேனே.

723

வெள்ளிசெந்தூரம்.

இட்டேனே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளுயெழிலானமதிதனை யோராவிமைந்தா, சட்டமுடன்பலமதுதானிற்றுத்துக்கொண்டுசாங்க முடன் கெந்தியது காலதாக, கிட்டமென்றசிட்டமதுகாலுங்கூட்டி கவனமென்ற சூதமது சரியாய்ச்சீர்சர்த்து திட்டமுடன்வேங்கையது தயிலத்தாட்டி திரத்துடனே நாற்சாமமரைத்திடாயே.

724

அரைத்துமே பில்லைதட்டி காயவைத்து அப்பனே யோட்டி விட்டுச்சீலைசெய்து திரைப்புடனே ரவிமுகத்தில் காயவைத்து திர முடன் மணல்மரைவிற் புடத்தைப்போடு முறைப்படியே மணலாரி யெடுத்துப்பாரு மூதண்டசெந்தூர மென்னசொல்வன், குறையா மல் பத்துபுடம்படியேபோடு குறியான செந்தூரம் சிவப்புமாமே.

மேதான் செந்தூர மருணன்போலாம் அப்பனே புடம் போட சிவப்புமெத்த, வேமேதான் முறையோடு செய்தாயானுல்விண்கொள்

ளாவேகமது வீரங்காட்டும், போமேதான்செந்தூரம் வெள்ளிசெம் பில்போக்கோடு முறையோடுங் கொடுத்துப்பாரு, நாமேதான்சொன் னபடி யோட்டில்வைத்து நலமாக ஆதிடவேபசுமைதானே. 726

தானைபசுமையது யிடைதானிற்கும் தாக்கானசெம்பதுவு மற் றும்போகும், வேனானதங்கமது நாலுக்கொன்று விருப்பமுடன் வார டித்துப் புடத்தைப்போடு, தேனானபொன்னதுவு மாற்றெட்டாரும் தெளிவானபுடத்துக்கு உறுதிதங்கும், கோனையெனதையர் காலா ங்கிராதர் குருபரன்றன் முறைப்படியே கூறினேனே. 727

கூறினேன் வெள்ளியென்ற செந்தூரத்தைகுணமானதிரிகடுகு சூரணத்தில், மீறியேவனுபான மறிந்துகொள்ள மிக்கானரோகமெ ல்லா மகன்றுபோகும், சீறியேமேகமென்ற பிணிகள்போகும் சிவப் பான தேகமதுவண்டுபோலாம், மாறியேவாசியது கீழ்நோக்காகும்மக த்தானரோகமெல்லா மகன்றுபோமே. 728

அகன்போம்வாயுவென்ற வென்றவென்பதும்பீபாம் அப்பனே காசரோகமகன்றுபோகும், தகன்றுமேமேல்முச்சகாணுதோடும் தாக் கானவாய் ஆரல்விட்டுப்போகும், புகன்றுமேசில்விஷங்கள் காணுதோ டும் புகழுடனேமதிமயக்கம் பொருமியோடும், சகன்றுமேபாண்டு வகைபோகும் போகும் சார்பானமேலிளைப்பு தீர்ந்துபோமே. 729

தாளகக்கட்டு.

போமேதாயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பொங்கமுடன் தாளக மும் பலமொன்றாகும், தாமேதான்தருசதுவும் பலமொன்றாகும்தாக் கான ஈருள்ளிச்சாற்றினாலே, வேமேதான்தானரைப்பாய் நாலுசாமம் விருப்பமுடன் மைபோலயாட்டிமைந்தா, நாமேதான்சொன்னபடி கலசம்செய்து நலமாகரவிதனிலே காயப்போடே. 730

போடவே சுண்ணாம்புச்சீலைசெய்து பொங்கமுடன் கல்வமதி லிட்டுமைந்தா, நாடவேமேல்வாய்க்குச்சீலையேழு நலமாகரவிதனிலே காயவைத்து கூடவேபத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு கொற்றவனே புடமாறி எடுத்துப்பாரு, தேடவேதாளகமுங் கட்டிப் பாகும் தெளி வான வங்கமது திரளுந்தானே. 731

தானைதாளகமும் வங்கமானால் தாக்கானகுருவுக்கு தற்காலந் தான், வேனானசெம்புக்கு நாஸிலொன்று விருப்பமுடன்றான் கொடு த்து ஆதிப்போடு, பாணானசெம்பதுவுங் கட்டிப்போகும் பாங்கானஆ ரலது யேகும்பாரு, தேனானமனோன்மணியாள் சித்தருபிசெம்புக்கு புடம்போட சத்தியாமே. 732

சத்தமாஞ்செப்புக்குவெள்ளிநாலு சுகமுடனேசெம்பதுவுமொ
ன்றேயாகும், முத்தமுடன் தங்கமது வொன்றேயாகும் முயலான
முசைதனிலுருக்கிப்பாரு, சித்தமுடன்வாரடித்துப் புடத்தைப்போ
டு தெளிவானமாற்றதுவு மதிகங்காணும், பத்தமுடன் புடத்துக்கு
வுறுதிதங்கம் பாலகனேசித்தர் செய்யும் வேதையாமே. 733

தாளகக்கட்டு.

வேதையாமின்னமொருபாகங்கேளு வேடிக்கை சிமிட்டிவித்தை
வாதம் பாருபாதையாம், தாளமும் தலமொன்றாகும் பாங்கான துரி
சியது பலமொன்றாகும், காதையாம்பேயத்திப்பால்தானப்பா பாலக
னேபாலதுவை கட்டிக்கேற்றி சாதகமாரவிமுகத்தில் துவைத்துப்
பாலா சாங்கமுடன்வுமிரீரா லரைத்திடாயே. 734

அரைக்கயிலே மெழுகதுபோலாகும்பாரு அப்பனே துரிசிக்கு
க்கவசங்கட்டி, நிரைக்கையிலே மூன்றுபுடமிப்படியேபோடுநிலையான
தாளகமு முருகிக்கட்டும், திணக்கவேதுரிசிக்குச் சரிசேரொக்க திற
மான வீரமதுநேரதாக, முறைப்படியே வுமிரீராலரைத்து மைந்தா
முன்போல புடம்போடக் கட்டிப்போமே. 735

கட்டியதோர் புடமதுவும் பத்தேபோடு கருவானதாளகமு மடி
த்துகொல்லும், திட்டமுடன் தாளகத்தைக் கொடுக்குமார்க்கம் தீர்
ங்கமுடன் செப்புக்கிறன் மைந்தாகேளு, மட்டமுடன் பொன்னாகச்
செய்வதற்கு மயங்காதே வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, வட்ட
முடன்றனுருக்கி குருவொன்றிய வாகுடனேகரிபோல யிருக்கும்
பாரே. 736

பாரேதான் கரியோட்டிலுதிப்போடு பாகமதாய் செம்பதுவும்
நீங்கியேதான், நீரேதான்வெள்ளியது மாற்றுகாணும் நிலையானபொ
ன்னதுவுமாறுமாகும், சேரேதான் தங்கமது வொன்றுசேர்த்து சிறப்
புடனே வாரடித்துப் புடத்தைப்போடு, கூரேதான் பொன்னதுவு
மெட்டுமாகும் குணமான பிறவியது வாகுந்தானே. 737

தானுன தங்கமது பசுமைகாணும் தாக்கானபொன்னதுவும் சிவ
யோகிக்காம், வேனுனபொன்னதுவும் ரிஷிகள்சித்தர் விருப்பமுடன்
றூன்செய்யும் தீதவித்தை, கோனுனகாலாங்கிநாதர்பாதம் குறிப்புட
னையான் வணங்கியதீதங்கேட்டு, பானுனமானிடர்கள் பிழைக்கவே
ண்டும் பாடினேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே. 738

பண்பானபோகரிஷியடியேன்தானும் பாகமுடன்செய்துமல்லோ
சுண்டாராய்ந்து, நண்பான சாத்திரத்தை விரித்தாராய்ந்து நண்பான

சிவியாக மிகுதிராட்டும், நாதாக்கள்வீத்தையிது நவிலப்போமோக
ண்பானவிதியாணிகாண்பான்பாருகைலாசகாணியதுலபிக்குந்தாமே.

நாகக்கட்டு

தாமானமுன்னமொரு பாகங்கேளு தயவுடனே சொல்லுகிறே
ன்தண்மையாக, காமானநாகமொரு பலந்தான்வாங்கு கருவான கு
கையிலிட்டுவுருக்கிக்கொண்டு, பாமானசாரமதை பலந்தான்கொண்டு
பதமுடீன கிரசாரமதுதன்னையீவாய்ராமேதான்சொன்னபடிநாகந்
தானுமநயமுடனேகண்ணதுவு மடையுப்பாரே. 740

அடைவுடனேநாகமது தன்னையப்பா அப்பனேபில்லையது தக
டதாக்கி, படையுடனேதாளகமும்சிற்திதானும் பதமுடனே சரியெ
டையாயெடுத்துக்கொண்டு, தடையறவேசிம்பழத்தின் சாற்றலாட்டி
தாக்கானநாகத்துக்கங்கிபூசி, சடையுடனேரவீதனிலே காயவைத்து
சாங்கமுடன் புடம்போடக்கட்டியாமே. 741

கட்டியாம்நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டு கருவாகத்தானுருக்கி
பின்னுங்கேளு, திட்டமுடன்வீரமதை நெறுக்கிக்கொண்டு திகழ்
பெறவேகளஞ்சியது கிராசமீவாம், மட்டியென்றகண்ணாடிபூரீர்ப்பா
மார்க்கமுடனிருகளஞ்சி பொடித்துக்கொண்டு சட்டமுடன்கிராசம
துகொடுக்கும்போது சார்பானநாகமது சவனையாமே. 742

சவனையாம்நாகமது பின்னும்பாசாங்கமுடன் றுனுருக்கிப் பி
ன்னுங்கேளு, கவளமுடன்நிமினையது களஞ்சிரண்டு கணக்காகத்தா
னுருக்கிகிராசமீவாய், தவளவதுநாகமது யென்னசொல்வேன் தாக்
கானமுழுக்கட்டு யென்னலாகும், பவளம்போலிருக்கியது வருளை
போலாம் பாங்கானநாதத்தின் பான்மையாமே. 743

பான்மையாம்நாகமதைக்கொடுக்குமார்க்கம் பாகமுடன்சொல்
லுகிறேன்பண்பதாக, மேன்மையாய்செம்பதுவைவ தகடதாக்கி மிக்
கானசெம்புக்குகெந்திராலு, மான்மையாய்பழச்சாற்றலரைத்துமை
போல்மயங்காமல் தகட்டுக்குப்பூசியோடு, கான்மையுடன் கரிசியாட்
டில்காய்ச்சிப்போடு களிம்பானசெம்பதுவும் கட்டிப்போமே. 744

போமேதான்செம்பதுவுமுறலேகி பொங்கமுடன் வரணமதுசி
வப்புமெத்த, நாமேதான்சொன்னபடி நாகந்தன்னையாட்டா செம்
புக்குராலுக்கொன்று, வேமடா தானுருக்கி யெடுத்துப்பாருமிக்கான
செம்பதுவுமாற்றுகாணும், தாமேதான்மாற்றதுவுமேழதாகும் தனி
யாகசீனமதுபிடிக்குந்தானே. 745

தானேதான் தகடடித்துப் புடத்தைப்போட்டு தனியானசெம்பு துவழுட்டங்காணும், மாணேகேள் திரைசவுடு களிம்போரேல் மார்க் சமுடன்சவளைபதுயெல்லாம்போகும், தேனேதான்யினியதிகம்லுட்டம்காய்ப்பு திகழானபுட நயப்புக்காகரப்பு. ஏனேதா னித்தனையும் பொருந்திநிற்கும் யெழிலானபொன்னதுவுந் பிறவியாச்சே. 746

ஆச்சப்பாபிறவியதுஎன்னசொல்வேன் ஆச்சரியமாச்சரியம்வா தவித்தை, மூச்சப்பாவிடுகாதேமற்றேருக்கு முயலான சித்தர்முனி கண்டாரானால், ஏச்சப்பாயுந்தனுக்குயிடைபூதுண்டா யென்மகனே சாபமதுயெய்தும்பாரு, பேச்சப்பாவாராதுகிடைகவேதை பேருலக லீயுமொருசித்தனும். 747

சித்தனும்சிவபூசைக்குறுதிதங்கம் சிறப்பான சமுசாறிக்கேற்ற வேதை, முத்தமுடன்சருவாளிகான்பான்பாரு மோசமில்லைசாபமில் லைமுனிவர்வேதை, நித்தமுமேபூசையதுநேமநிஷ்டை நிலையானதேச த்தி லிருந்துகொண்டு, சத்தமுடன்சமுசாரதொல்லை நிட்டு சராசர த்தையொழிப்பவனே யோகியாமே. 748

துருசுருநு.

ஆமேதானின்னமொருமார்க்கம்பாரு அப்பனேமாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, வேமேதான் துருசுதுவும் பலமொன்றாகும்வேகமுடன்முன்போலதானரைத்துப் புடத்தைப்போட்டு, நாமேதான்சொன்ன படிக்கட்டிக்கொண்டுநன்மையுடன் கப்பலாய்ப்பாலைதாக்கே.

தாக்கவேநாள்முன்றுதப்பாமற்றான் தயவுடனே துருசுக்குபா லையுட்டு, நோக்கமுடன்ரவிதனிகலகாயவைத்து நுணுக்கமுடன்பற் பத்தையெடுத்துக்கொண்டு, தேக்கவேரசமதுவைசரியதாக திகழுடனேநிம்பழத்தின்சாற்றலாட்டி, தூக்கவேபில்லையது தட்டி மைந்தா துப்புறவாய் ரவிதனிலேகாயப்போடே. 750

காயவேவோட்டிலிட்டுசீலைசெய்து களிவாகக்குக்குடமாம் புட த்தைப்போட்டு, மாயாசமதுதான்மடிந்துகொன்று நயமுடனே கண்ட மதுபற்பமாச்ச, தோயவேபின்னமந்த பழச்சாற்றலாட்டி தோரும ல்முன்போலப்பில்லைதட்டி, காயகேஷ்டிலிட்டுச்சீலைசெய்துதன்மை யுடன்புடம்போடசன்னமாச்சே. 751

ஆச்சப்பாசன்னமது பென்னசொல்வேன் அப்பனேகண்கொள் ளாவேதையாச்ச, மாச்சென்றசன்னமதை மதியிற்றாக்குமயங்காதே பத்துக்குளொன்றுபோடு, பாச்சலுடன்வெள்ளிபது பெடுகாணு ம்பாகமுடன்வாரடித்துப் புடத்தைப்போட்டு, காச்சலுடன்கலாய்ப்பு க்குவுறுதிதங்கம் கருவாளிகண்டாலே யிடுவார்தாமோ. 752

செம்புரேக்குவேதை.

தாமானவின்னமொருபாகங்கேளு தாக்கானசெம்பென்ற ரேக் குதானும், காமானவேடங்கள் பூணுவார்க்கு கருவானசீனபதிரே குதானும், வேமானமானதொரு காந்தஞ்சேர்த்து விருப்பமுடன் காரமது கூடச்சேர்த்து, பாமானவெள்ளியது சரிநேரோக்க சாதக மாய் தான்சேர்த்து வருக்கிடாயே.

753

உருக்கவேசெம்பதுவும் ஒன்றுச்சேர்த்து வுத்தமனே காந்தத் தின்சத்துசேர்த்து, பெருக்கமுடன் வெள்ளியது வறணமேரி பேரா னமாற்றதுவு மிகவுமாகி, செருக்கமுடன்வாவிபது கட்டிப்போகும் சிறப்பானவாணிக்கு வாறேகாலாம், சுருக்கமுடன்பத்துக்கு ரண்டு தங்கம் தாக்கவேமாற்றதுவு மேழதாமே.

754

ஏழானமாற்றதுவு மிகுதிகாட்டும் யெழிலானபொன்னதுவும் பசுமைமெத்த, காழானபிறவியது யென்னலாகுங் கருவானவேதையிது சித்தர்வேதை, நாழானநாதாக்கள் செய்யும்வேதை நளினமுட ன்யாம் சொன்னே மாண்பருக்கு, கூழானவேதையிது யல்லகண்டர் கொற்றவனே போகரிஷி கூறினேமே.

755

கூறினோம்சீனபதி வேதைமார்க்கம் குவலயத்திலாரேனும் கண் டதுண்டோ, மாறினதோர்கருமான முளவுமார்க்கம் மகத்தான சுரு க்குமுதல்கருவுவேதை, தேறினதோர் கண்கண்டவேதையாவும் திர ட்டினேன் பூதலத்தார்க்கென்றுசொல்லி, ஆறினங்கள் பிரவிமுதல் வைப்பெல்லாந்தான் அப்பனையாமுறைத்தோம் வளமைபாரே.

இரசவெண்ணெய்.

வளமையாமின்னமொருபாகங்கேளு மகத்தானநாதாக்கள் கூற வில்லை, இளமையாம்போகரிஷிபடியேன்றனும் எழிலாகக்கூறுகிற ன்பற்பதாக, களமையாம் சூதமதுசேரொன்றாகும் நனமானகண்டா துசேரொன்றாகும் தளமையாம் நிம்பழத்தின் சாற்றலாட்டி தாழ் மையுடன் தானரைப்பாய் சாமமெட்டே.

757

எட்டானசாமமதுவரைக்கும்போது யென்மகனே சூதமதுமடி ந்துமல்லோ, கட்டானசூதமது வெண்ணெய்போலாம் கசடானகண் டரதுநீங்கியதான், திட்டமுடன் வெண்ணெயது கல்வமிட்டுத் திற மாகத் தானரைப்பாய் தகரச்சாற்றல், சட்டமுடன் எண்சாமம் வரைக்கும்போது சார்பானசூதமது வெண்ணெயாமே.

758

வெண்ணையாங்குதமுடன் கருவூமத்தை விருப்பமுடன் பிசறியரைக்கும்போது, கண்மையுடன் வெண்ணையது மடிந்துபோகும் கருவானராசனென்ற வெண்ணையாச்சி, திண்ணமுடன் சூதமதுவெண்ணையானால் திறமானலோகத்திலனந்தம்வேதை, கண்ணமுடன் செந்தூரம் பண்ணக்கேளும் கழலானவேதையது கோடியரமே. 759

கோடியாம்பேதையிலே செந்தூரங்கேள் குறிப்பானகெந்தியது வரைக்குப்பாதி, நாடியேசிலையதுவு மொன்றுக்குகால் நலமானவீரமதுவரிக்காலுக்கொன்று, தேடியேவாறுவகை செயரீர் தன்னால்தெளிவாக தானரைப்பாய் நாலுசாமம், வாடியேதிரியாதே மன்னுபாருமாற்கமுடன் ருனரைப்பாய் சாமம்நாலே. 760

நாலானசாமமது வரைக்கும்போது நாயகனேசூதமது மடிந்துசாகும், காலானரவிதனிலே வைத்துக்கனமாகப் பொடிபண்ணியெடுத்துக்கொண்டு, சாலானகுப்பிக்குச்சிலையேழு சார்பாகத்தான் செய்துவாயைவிட்டு, பாலானகுப்பிக்குள் மருந்தையிட்டுப் பாலகனேமாக்கல்லால் கொண்டுமுடே.. 761

முடவேகுப்பிக்குச்சிலையெடுத்து மூர்க்கமுடன்ருன்செய்து ரவியில்வைத்து, நாடவேதளவாயாஞ் சட்டிதன்னில் நலமுடனே பூமணக்கீழேகொட்டி, தேடவேசட்டி மையந்தன்னில் தெளிவாகக் குய்பிரத்தமையும்வைத்து, கூடவேமணலதனைமேலேகொட்டி குப்புறவாய்மேல்சட்டி சிலையேயே. 762

செய்யவேவாலுக்கையா மடுப்பில்தானும் சிறப்பாகதீமூட்டியெரிப்பாயப்பா, பையவேவண்ணசாம மெரித்தபோது பாலகனேசெந்தூரமருணன்போலாம், தொய்யவேசூதமது செந்தூரத்தால் தொடரலாம்கோடிமுறைவேதையாவும், செய்யவேசெந்தூரம் பதனம்பண்ணுசெய்பாகம் கைபாகமுறை விடாதே. 763

முறையோடுஞ் செய்தாக்கால் எல்லாஞ்சித்தி முறைதப்பிசெய்தாலோ எல்லாமோசம், கரையேறவேண்டுமானால் சூதம்பாரு கண்கெட்டவாதியானால் சூதந்தள்ளு, பறையானசூதமது ராசபோசன்பாரினிலே சூதம்விட்டால் வாதம்போச்சு, நிறையோடு சாத்திரங்களுளவாராய்ந்து நிற்பவனே சித்தர்களி லொருவனுமே. 764

ஒருவனும்பேருள்ளான் ராசியுள்ளான் உலகத்திலல்லவற்கும் வாய்க்குமோசொல், பெருமையுடன் வீண்பேச்சு மெத்தபேசி பேருலகில் நான்போல பினத்தவார்கள் அருமையது கண்டறியமாட்டா

ரப்பா, அப்பனைகரைகண்ட முனிதான்னென்பான், வெருமையாய் வாப்பினத்தல்மிகவும்பேசிவெகு கோடிமாண்டார்க மண்ணில்தானே.

தானுசெந்தூரம் கொடுக்கும் சாங்கமுடன் சொல்லுகிறோம் தன்மையாக, வேணுவெள்ளியது வாறதாகும் வேகமுடன் செம்பதுவுநாலதாகும், கோணமூசைதனி லுருக்கிக்கொண்டு குரு தனையேதான் கொடுத்துவிதிப்போடு, தேணுகரியோட்டி ஊதும் போது தெளிவான பசுப்பொன்னு யாகுந்தாமே. 766

தாமானபொன்னதுவி மாற்றாகும் தனியானதங்கமது நாலுக் கொன்று வாமானமென்றதொரு மட்டத்தோடு வகையானபாகமுடன்வாரடித்து, சாமானமானதொரு காவிக்கல்லில் சட்டமுடன் புடம்போட தங்கமாகும், வேணுவெனதையர்கா லாங்கிநாதர் விருப்பமுடனயான்வணங்கி விரித்திட்டேனே 767

விரித்திட்டேன் குடவனிலைபத்துக்கொன்றுவீரமுடன்தொடுத்திடவேமாற்றெட்டாகும், செரித்திடவேமட்டமென்றபரிகர்மேலே சிறப்புடனே வுமிரோல்செந்தூரத்தை, குரித்திடவேபொன்ற கட்டின்மேலேபூச பொங்கமுடன் மாற்றதுவும் பத்தேயாகும், முரித்திடவேசுவனையது போலாம்பாரு முனையானமாற்றதுவு மதீதங்கானே.

காணவென்றால் செந்தூரங்குன்றியுண்ண காயாதிகற்பமதுவீறு மெத்த, தோணவேவனுபான மெதுவானாலும் துரையோடு முறையோடு கொண்டாயானால், நீணவேதேகமது கற்றாணுகும் நிலைத்த தடாதுலமது சாவேயில்லை, வாணவேநாதாக்கள் சொல்லவில்லைவயகத்தில் போகரிஷி வகுத்திட்டேனே. 769

வடித்திட்டேன் செந்தூரப்போக்குதானும் வளமுடனே மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, தொகுத்திட்டே னின்னம்வெகு மனந்தங்கோடிதோராமல் நூலதனைகண்டாராய்ந்து, பகுத்திட்டேன் சூதமென்ற செந்தூரத்தைப் பலபலவாய் பாடி வைத்தார்சித்தரெல்லாம் பிகுத்திட்ட மானதொரு மூன்றாங்காண்டம் பிசுகாமல்பாடி வைத்தேன் சத்தந்தானே. 770

சுத்தமுடன் ஏழுவகைகாண்டஞ்சொன்னேன் சாகாமாமிந்நாலுக்கொருநூலில்லை, சித்தரெல்லா மொன்றாகக்கட்டியென்னை சிறப்புடனே மமதிலழைத்திட்டார்கள், சுத்தமுடன் யடியேனுந்தான் வணங்கி துரைராஜர்காலாங்கிதனைநினைந்து, பத்தியுடன் வடியேனு மனதிலுன்னி பட்சமுடன் கூட்டமதிற் சென்றிட்டேனே. 771

சித்தர்கள்போகரை அஞ்சலிகேட்குதல்.

சென்றேனேநாதாக்கள் முனிவர்பக்கல் சேனையுடன்ரிஷிகுட்ட மங்கிருந்தார், நின்றேனேநெடுநேரம் சித்தர்பக்கல்நினைத்துமே காலாங்கிதனைநினைக்க, பன்றானநாதாக்கள் முனிவர்சித்தர் பலபேருமெந்த னுக்குயாசீர்மித்தர், குன்றானரிஷிமுனிவ ரெண்ணைப்பார்த்து கூறுவாரஞ்சலிகள் கோடிதானே. 772

தானுனபோகர்முனி சொல்லக்கேளும் சார்பானசாத்திரத்தினு ளவுயாவும், கோனுகாலாங்கி தன்பலத்தால் கொட்டினீர் வித்தை எல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சு, மாணுவித்தையெல்லா மிந்தமட்டு மரைப்புடனே வைத்தாலே மதிப்புண்டாகும், வேணுவித்தைகளை விருதாவாக விரைதிட்டால் லோகமெல்லாங் சித்தாய்போமே. 773

போமென்றபடியாலேயினிமெலப்பா பொங்கமுடன் கருக்குரு வைவெளிருடாதே, நாமொன்றுசொல்லுகிறேன் சித்தமாய்க்கேளு நாதாக்கள் சகலரும்பலதூல்சொன்னார் வாமென்று தூல்களுக்குச் சாபஞ்சொன்னார், வகையுடனே சாபமதை நிவர்த்திசெய்து, நாமொன்று செய்தவர்கள் கோடிலொன்று தக்கபடிசெய்தா ரனேகருமே.

அனேகராமாண்பர்கள் மெத்தக்கூடி அண்டரண்ட சராசரங் கள் திரட்டினார்போல், சினைகரால் சிறுபாலர்யாவும்மொக்க சிறப்புடனே ம்பல்கும்பலாகக்கூடி யனேகமுடன் சாததிரத்தைகண்டாறு ய்ந்து சண்டாளர்மருமத்தை வெளியிற்சொல்லி, முனைந்திரனாய்ப்பா பத்துக்கேதுவாகி முர்க்கமுடன் தவநிலையைக் கொடுத்தார்தாமே.

கருக்கள் பாயவெட்டையீயம்.

காமானகரிவங்கம் சேர்தானென்று சாற்றுகிறேன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, வேமானமானதொரு சுருமாக்கல்லை வேகமுடன் கெந்தியது சமனாய்சேர்த்து, சாமானமானதொரு நிமினையப்பா சட்டமுடன் கொண்டுவந்து பின்னுக்கேரு, பூமானமானதொரு படிகந் தன்னை புகழாகத்தானெடுத்து சரியாய்க்கூட்டே. 776

கூட்டையிலேபாஷாணம் சரிநேரொக்க குறிப்புடனே தானிடி த்து பூநீர்சேர்த்து, நாட்டமுடன் கண்ணாடிவலைதன்னில் நயமுடனே சரக்கெல்லாம் வாலையிட்டு, பாட்டமென்ற யடிப்பாளைக் குள் ளேபோட்டுப் பாகமுடன் திருவகத்தை யெறக்கிக்கொண்டு, நீட்டமுடன் நீவங்கமுருகும்போது நீதானதிருவகத்தை ஆத்திடாயே.

ஊத்தையிலே வங்கமது கட்டிப்போகும் வுத்தமனே நீர்வாங்கி வெட்டையாகும், கூத்தனென்னும் திராவகத்தால் வங்கந்தானும் குடியோடும் நீர்தானு மெகிரிப்போகும், சாத்தலென்னும் வுக்ரகம் செய்யலாகும் சார்பானகருக்களே பாச்சலாகும், நீத்தமுடன் கருத் தட்டுவார்க்கும்போது நிலையானவுருக்க ளெல்லாந்தோன்றும்பாரே.

இரும்புவுருக்கு

பாரேதானின்னமொருகருமானங்கேள் பாடிமுடன்மாணக்கள் பிழைக்கவென்று, நேரேதான் இருப்பினிடமணலைவாரி நேர்புடனே மூசையிட்டு வுருக்கும்போது, சீரேதான்கண்ணிட்டு வாடுப்போது சிறப்பான திராவகத்தைகுத்திப்பாரு, நேரேதான்யிருப்பதுவும் வேட்டையாகி நேர்புடனே கருவுருக்கள் பாயுந்தானே. 779

தானான வுத்திரண்டு பாயும்போது தனியான யிரும்பதுவும் சவளைபோலாம், தேனான யிரும்பதுவுஞ் சவளையாகும் தெளிவான வுருக்கின த்து வெட்டையாகும், மானான தங்கம்போல் கண்ணிட்டாடு ம்மாற்கமுடனயிரும்பினிடவேதைமாற்கம், காணாதேசத்தார் சீன த்தார்கள் கருவாளி யாகையினால் கண்டார்தாமே. 780

தாதுவிர்த்தி தாம்பூலக் குளிகை.

காமான குளிகையொன்றுசொல்லக்கேளும் தாக்கான சாதிக் காய்கிராம்போடேலம், காமான மராட்டியமா மொக்கினோடு கரு வானயேலக்காய் லவங்கப்பட்டை, பாமானகுரேசானி யோமந்தா னும்பாங்கானபத்திரியுமிளகுதானும், வாமானமென்றதொருகச்சூர் தானும் வாகணபச்சை யென்ற பூராமாமே. 781

பூரமாங்கன்தாரி குங்குமப்பூபுகழான ரோசனையும் திப்பூண்ட ப்பா, காரமாங்குடோரியது சமனாய்க்கூட்டி கருவாகயெளரீரால ரைத்துமைபோல, தீரமாங்கடலைபோலுண்டைசெய்து திறமாகநிழ லுலர்த்திப்பதனம்பண்ணு, வீரமாமதன்ரதி தன்னோடொக்க வீரு ப்பமுடன்றும்பூலம் அருந்துவாயே. 782

அருந்துகையாலுன் மீதலிச்சைகொண்டு அணையவேயெண்ண மதுமிகவுண்டாகி, திருக்கீவபோகமது செய்திட்டாலும் தீராது மாதாமேலாசையப்பா, பொருந்தவேதேகமதுகரிப்பேயில்லை பொங் காது விர்ததுவங்கட்டிப்போகும், அருந்தமுடன் ரும்பூளமருந்திப் பின்புகொற்றவனே யெளரீரையாண்டிடாயே. 783

உண்ணயிவேபித்தமது கீழ்நோக்காகும் வுகாரமென்ற மயக்க மதுமேமேருது, திண்ணமுடன்கலவியது மன்மதன்போல் திகட்டாது மாதர்மேலாசை நீங்கா, உண்ணமதுமிகவாகு மெந்தநாளும் இளைக்காதுதேகமதுகற்றாணுகும், வண்ணமுடனிப்பாகம் யாருஞ் சொல்வார்வையகத்தோர் சித்தாடச் சொன்னதாமே. 784

பொன்மைகாகிதங்கள் ஓட்டம்.

தாமானமையொன்று சொல்லக்கேளும்சார்பானகாகிதத்தின் தங்கவர்ணம் காமானமஞ்சளென்ற கோபிதன்னால் கலரவிடுவிளாம் பிசினைச்சுடனதாக, பூமான்போலோருருவம் யெழுதியப்பாபொங்க முடனவ்வுகுவில் தூவக்கேளு, வேமானமானதொருசரக்குசொல் வேன் வித்தகனேமேன்மையுடன் செய்துபாரே. 785

செய்யவே சாரமதுபலமொன்றாகும் சேர்மானங் கெந்தியொரு பலமொன்றாகும், துய்யவே சூதமதுபலமொன்றாகும் துப்புறவாம் வெண்வங்கம்பலமொன்றாகும், நையவேகாரமதுசீனக்காலாம் நாட்டமுடன் கல்வமதில் பொடித்துநன்றாய், யெய்யவேபொடியாக்கிசூப் பிக்கிட்டு யென்மகனே கல்லாலேசில்லுபோடே. 786

போடவே சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து பொங்கமுடன்களவாயாஞ்சட்டிதன்னில், கூடவேமணலதனை பாதிகொட்டி குப்புறவாய்புட்டிநடுமையம் வைத்து, மூடவேமணல்தனை மேலேகொட்டி மூக்கிய மாய் சட்டிகொண்டு வேலேமூடி, நீடவே சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து நினைவாகரவிதனிலே காயப்போடே. 787

காய்ந்தபின்புலாவு கையாமேந்திரத்தில் கருவாகத தீமூட்டி யெட்டுசாமம், தேர்ந்திடவே தானெரிப்பாய் மைந்தாகேளுதோற்ற முடன்பதங்கமது யேறிநிற்கும், மாய்ந்திடவேசொர்ன மென்றபதங்கந்தானும் மகத்தான பதங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, வாய்ந்திடவேமுன்சொன்னவரணந்தன்னில் மார்க்கமுடன் ருந்தேய்க்க சொலிப்புண்டாமே 788

சொலிக்கவே யெவ்வர்ணம் மாணுந்தன் சூச்சமுடன் முன்னெழுதிமேலேதூவு, பலிக்கவே பிசினியது பதங்கந்தன்னை பாகமுடன் தானிழுக்கும் பண்மைப்பாரு, ஒலிக்கவே ஜெகசோதி யென்ன சொல்வேனுத்தமனே ரூபலாவர்ணந்தோறும், செலிக்கவேபதங்க மதுசொர்னமென்பார் ப்ரானவெள்வங்கக்கூத்துதானே. 789

கூத்தானகாயி தங்கள்வரணபேதம்கூறுவேன்மாணக்கள் பிழைக்கவென்று, நூத்தானவெள்வங்கம் சூதந்தானும் நாயகனேவரிதாக

மடல்துத்தந்தான், காந்தானலிங்கமுடன்செங்கால்பச்சை கருவான
நாகமொடுகந்திதானும், தூத்தாசைரமுடன் மதியும்போடு துடி
யானகண்டரொடு பேதியாமே. 790

பேதியாம்வரப்பொடியும்பச்சைகோபி பேரானதாரமுடன்சங்
கால்பச்சை, சோதியாமித்தனையும்வரண்பேதம் தோராத ரூபமது
மதிகங்காட்டும், வாதியாம்கண்டறிவார் சரக்கின்பேதம் வகையுட
னேமற்றவர்கள் காணமாட்டார், நீதியாமித்தனையு மாறாதாரம் நிலை
யானவரணத்துக்குறுதியாமே. 791

நேத்திரரோகத்தயிலம்

உறுதியாமின்னமொரு பாகம்பாரு வுண்மையா யுரைக்கிறோம்
பண்பதாக, நிறுதியாய்நெல்லிக்காய்சார்தானாழி நீடானகையான்சா
ர்சாருனாழி, பறுதியாமுகக்கைச்சார்நாழியாகும், பாங்கான வெள்ள
ர்சார்தானாழி துறுதியாம்பெள்ளெண்ணெய் படிதானென்றுதுடிப்பு
டனேயாவின்பால் படிதானென்றே. 792

ஒன்றானயெனநீருபடிதானென்று வுத்தமனையிதிற் சேர்க்கும்
மருந்துகேளு, பன்றானகற்றவகைகடுக்காய்தான்றிபாங்கானசிவதை
யுடன்நெல்லிதானும், வன்றானவிலாமிச்சுவெட்டிவேறு தாக்கான ச
ந்தனமுமகிலுங்கட்டி, குன்றானன்னொரி கோரைதானும்குறிப்பான
பச்சிலையுமொக்கச்சேரே. 793

சேர்க்கவேயதிமதூரம்தேவதாரம் சிறப்பானகச்சோலம் சீரங்
கூட்டி, பார்க்கவேமுட்டியுடன்சாம்பிராணி பாகமுடன்பேலக்காய்
கோஷ்டந்தானும், தீர்க்கமுடன்வலம்புரியுமிடம்புரியுமாகும் திறமா
னசீரகமுமொக்கக்கூட்டு, ஏர்க்கவேசடாமாஞ்சி பூலாதானும் யெழி
லானதண்ணீர்மிட்டான் கிழங்குதானே. 794

கிழங்கானசறக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி கெணிதமுடன் வ
கைவகைக்குப் பலந்தான்காலாம், தங்கானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்
கூட்டித் தயவாகதேங்காய்பால் தன்னுலாட்டி, வழங்கானயெண்ணை
தல்கலக்கியப்பாவாகுடனே மெழுகுபதம்தன்னிற்காச்சிபழக்கமுட
ன்கண்பதியைபொற்றியேதான் பாகமுடன்சிவப்பதாய்சாச்சிடாயே.

காச்சவேயெண்ணைதனை வடித்துக்கொண்டு கலங்காமல்சீவாவி
லடைத்துமைந்தா, பாய்ச்சலுடன் வாரத்திற் கிரண்டுமுறை பாலக
னேமுழுகிவரப் பலனைக்கேளு, தீச்சலென்றபிடரிவலி சன்னிபாதம்

திருமாமயக்கமுதல் காணுதோடும், மாச்சலுடன் நேத்திரத்தின்
ரோகம்போகும் மகத்தானவொருதலைநோய் யேகும்பாரே. 796

ஏகுமேகபாலவலிசன்னியாதம் யெழிலாவதலைகனப்பு யெல்லா
மாறும், போகுமேமந்தாரகாசம்போகும் பொலிவான கண்குச்சல்பு
முவெட்டும்போம், சாகுமேகண்ணில்நீர் வடிதலும்போம்சார்பானகு
த்திருமல்சன்னதாகும், பாகுடனேயித்தயிலம் கொள்ளும்போது ப
றக்குமடாநேத்திரநோயகலும்பாரே. 797

அகலுமேபத்தியமோயரையக்கேளு அப்பலேகரப்பனென்றப
தார்த்தந்தள்ளு, நிகலவேபகல்நித்திரைக் கொள்ளலாகா நீழிநாள்
வரைக்கும்போகமாகா, தாகவேசீதளமாம் பண்டமாகா தாக்கான
புளிகையும்குமமாகா, புகலவேகாலாங்கி நாயர்பாதம் புகழுடனேயா
ன்வணங்கிபுகன்றிட்டேனே. 798

பசன்றிட்டேன்தயிலமது யென்னசொல்வேன்புகழானசந்தன
தியிதற்கொவ்வாது, தகன்றிட்டசாத்திரத்தி லனேகமுண்டு தக்கவே
யாருந்தான்சொல்லவில்லை, அகன்றிட்டசாத்திரத்தி லனேகமுண்டு
அப்பனேயான்சொன்னகவிபோல, பகன்றிட்டநாதாக்கள் முனிவர்
தாழும் பாடினாரகோவைகளுமனந்தமுண்டே 799

உண்டானசாத்திரங் களனேகமுண்டு வுத்தமனே யென்போல
யாருஞ்சொல்லார், திண்டானபோகழாராயிரந்தான் திரடடினேன்
சத்தககண்டத்திறமதாக. பண்டானசீனபதியுலகத்தாற்குப் பலபல
வாயோதிவைத்தேன் பன்மையாக, சண்டானமானதொரு தேசத்
தாற்குச் சாற்றினுல்பாவம்வருமென்னலாமே. 800

சுடாமணித்தயிலம்.

என்னலாமின்னமொரு கருமானங்கேள் யெழிலானதயிலமது
மின்னஞ்சொல்வோம், பன்னவேசதாவேருமூலிதானும் பாகமுடன்
சார்நாழிதானேயாகும், நன்னயமாய் சூலாமல்லிழலிச்சாறும்நாட்டி
லுள்ளபொன்முசுட்டைசார்தாநாழி, தன்னயமாய்சீரு செங்கழுநீர்
ப்பாதண்மையுடன்சார்நாழிதானுங்கூட்டே. 801

கூட்டவேதைவேளைச்சாறுநாழி குணமானபாவட்டைச் சாறு
நாழி, நீட்டமுடன்தாமரைப்பூசாறுநாழி நேருனகொத்தான்சார்சா
றுநாழி, பாட்டமுடன்முதியாகுச்சாறுநாழி பாங்கான குமரிச்சார்
சாறுநாழி, வேட்டவென்றதைவேளைச்சாறுநாழி தேனுமனேனம்
ணியாள் சாறுகூட்டே. 802

கூட்டியேநல்லெண்ணை படிதானென்று குணமானவாவின்பால் படிதானென்று, நாட்டமுடன்கடைசரக்கு சாற்றக்கேளு நலமான கிராம்புடனேயேலந்தானும், வாட்டமுடன்காதிக்காய் சாதிபத்திரி வளமானகுரோசானி யோமந்தானும், நீட்டமுடன் தக்கோலம் பரங்கிப்பட்டை நேரானவால்மிளகு சுக்குதானே. 802

தானானசுக்குடனே கருவாய்ப்பட்டை சாதகமாய் கடுக்காயும் தான்றிமுத்தம், வேனானகெல்லிக்காய் மிளகுதானும் விருப்பமுடன் கொடிவேலி பட்டையப்பா, பாணபாற்சுறண்டி பட்டைதானும்பாங்கானவல் ம்புரியுமிடம் புய்யுந்தானும், கோண முசுட்டையுடன் தும்பைதானும் கூரானசெம்பூரான் பட்டைதாமே. 803

பட்டையுடன் கருஞ்சிரகம் கார்போகந்தான் கருவானகிச்சிலியும் பச்சிலையுந்தானும், திட்டமுடன் வகிற்கட்டை தேவதாரி திடமானசந்தனமும்பூலாவாகும், குட்டமருங்கனிப்பமனை தீண்டாப்பானே குறிப்புடனேபட்டையொடு குறிஞ்சான்வேறும், துட்பமுடன் விராலியிட பட்டைதானும் துணுக்கமுடன் யாவாரைப் பட்டைதாமே.

தாமானபட்டையெல்லா மென்றதாக தாக்குடனே வகைவகைக்குகளஞ்சிரண்டு, சாமானமானதொருபற்பந்தானும் சாங்கமுடன்றனெடுத்து தேங்காப்பாலில், தாமானமாகவல்லோ ஒன்றாய்க்கூட்டி துப்புரவாய் தானரைப்பாய் மைபோலப்பா, நாமான நூல்வேதப்படிதான்பாரு நாயகனை மூலியிடக்கூடப்போடே. 805

போடவேதான் கலக்கியொன்றாய்தானும் பொங்கமுடன் தானெரிப்பாய் மெழுகதாக, நீடவேதியாறிஎடுத்துப்பார்க்க நிலையானதயிலமது யென்னசொல்வேன், கூடவேபச்சையென்ற பூரந்தானும் குணமான சாம்பிராணிக் களஞ்சிகூட்டு, தேடவேகுங்கும்பூ கன்தூரி காணும் தெளிவானரோசனையும் பொடித்துபோடே. 806

பொடியுடனே தான்போட்டு யாறவைத்துப் புண்ணியனேமுழு கிவரப்பலனைக்கேளு, நெடியுடனேதும்மலரும் சிதளம்போம்நெடி தானகபமுதலும் காணுதோடும், கொடிபோன்ற நேத்திரன் பாலம்போகும் கொடிதானசுயரோக மகன்றுபோகும், துடியான கண்ணி மையிலுறல்போகும் தூக்கமுடன் சோம்பலது மக்லும்பாரே.

பாரேதான்கண்ணைய்கள் தொண்ணூற்றாரும் பாங்கானயிமை த்தடிப்பு யுள்ளிப்போகும். நேரேதான்வாயுவெண்பதுவும் போகும்

டிதான சேத்துமங்கள் கீழ்நோக்காகும், கூரேதான் மயக்கமொடுவாந்தி போகும் குணமாகும் விக்கலொடு பொருமல் போகும், தேரேதான் பின சமுமெட்டு போகும் தெளிவாகும் கண்ணிரண்டும் தெளிவாந்தாமே.

சூதவெண்ணை.

தாமானகருமான மின்னமொன்று சாற்றுகிறேன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, கோமானுக்கொப்பான சூதராசன் குறிப்பாகத் தானெடுத்து சேர்தானப்பா, நாமானகண்டாகு சேர்தான் ரெண்டு நலமான துமபைப்பூச்சாற்றினாலே, சாமானசாமமொரு ரெண்டதா கசாங்கமுடன் தானரைப்பாய் சாகுமட்டே.

809

மாட்டான சூதமது மடிந்து சொல்லும் மாசற்றவெண்ணையது யாகவென்றால், திட்டமுடன் முமறியிறை கழுவிப்போடு திரளான வெண்ணையது மைபோலாகும், சட்டமுடன் வெண்ணைக்கு சப்தமில் லேசாதகமாய் கைதனிலே யெடுக்கலாகும், ரட்டமில்லைபத்துக்குப்பா என்று தங்கம் நாதாக்கள் முறைப்படியே கூட்டிக்கொள்ளே.

810

கொள்ளவென்றால் யேமரசவெண்ணையாச்சுதோடான குறுக்கு வழிமேவலாச்சு, எவ்வளவு கோளாறு நேராதப்பா யெழிலான சூதம துமடிந்ததானால், விள்ளவேயெவராலு முடியாதப்பாவினிலே சட்ட லைந்தார் கோடாகோடி, கொள்ளைகொள்ளப்போனவற்கு இந்தப்போ க்கு குறுதிவழிகிடைத்தாலே சித்தனாமே.

811

சித்தனாய்ப்பிறந்தாலும் பிழைக்கவேண்டும் சீரானசாஸ்திரத் தையறியவேண்டும், சத்தமுடன் தியானிபோலிருப்பான் மட்டைசுந் தரம்பேசியல்லோ மொழியுங்காணன், நித்தமுடன் சிவியோக நிலையி ல்நின்று நிர்ப்புடப்பயல்களுக்கு வேதஞ்சொல்வான், கத்தனைப்போல் பிரமசிருஷ்டி செய்வேனென்பான காசினியில்கதைமுடிக்கும் கழு தையாமே.

812

ஆமேதான் புல்லறிவுவானானால் அப்பனே அப்பதத்தை மன திலுன்னி, நாமேதான் சொன்னபடி ரிஷிகள் பக்கல் நலமுடனே சென் றுமல்லோ நயமுட்பேசி, போமேதான் காலமுதல்விண் போகாமல் பூவுலகில் புண்ணியனாய்வதற்கு, நேமமுடனவ்ஷ்டாங்க நிலையிற்செ ன்று நேர்புடனே குருபதத்தை மனதிலுன்னே.

813

உன்னியே நிற்கையிலே வாய்வந்து உத்தமனே யுந்தனுக்குவழி யுஞ்சொல்வான், கன்னியெனும் மயேஸ்வரியாள் நிற்கும்போது காவ லனே கண்டுமன மயங்கவேண்டாம், பன்னவே யுந்தனுக்கு பிராண

யாமம்பாலிப்பாள் வாதமுடனயோகமாற்கம், சொன்னபடிதப்பாது
குரையுண்டானால் சூட்சமுடன்றியரியுந் துரையுல்லில்லே. 814

நிற்கவென்றால்பதியேது மைதானேது நிலைகெட்ட வாணவத்
தையடக்கவேண்டும் துற்கையெனும்நிரங்கன்கற்றவேண்டும்துஷ்ட
பூதநாக்கிறமகற்றவேண்டும், சொற்களெனும் பீஜாட்சரமந்நிரத்தை
துறையோடுமுறையோடுஞ் செலுத்தவேண்டும், கற்கடகராசியிலே
பிறக்கவேண்டும் கன்னிதுலாம்சிம்மமென்றால் கருதுவாரே. 815

கருதுவார்நாதாக்கன்கணக்குங்காண்பார் கண்டறிந்து பிரணவ
த்தையுரைப்பார்தாமும், சுருதிபொருள் நால்வேத சாந்நிரத்தின்
சூட்சாதிசூட்சமெல்லாஞ் சுட்டிக்காட்டி, பருதிமதிக்கசரத்தின் கு
ளிகைமார்க்கம் பட்சமுடன் காண்பித்து வுளவுஞ்சொல்லி, நிருதி
யென்னும் திசைநோக்குவழியுங்காட்டி நீதியுடன் ஞானோபமோது
வாரே. 816

ஒதுவார்பொருளறிந்த கள்ளனனால் உத்தமனே யவர்மனதை
தேத்திநீதான், நீதியெனுஞ்சன்மார்க்கவலையிற்சென்னு நித்தமுடன்
பெரியோர்க்கு தொண்டபண்ணி, சாதியிலேதாழ்ந்தவறு யிருந்திட்
டாலும் தவநிலையில்பெரியவரா மென்றேயெண்ணி, பாதிமதிசடை
யணிந்த தம்பிரான்போல் பாலித்தாலுந்தனுக்கு பண்பதாமே. 817

பண்பானஉந்தனுக்கு விட்டகுரைதானும் பாருலகிலபிக்கும
டா முன்சென்மத்தால், திண்பானதேகமதுகற்றாணாக திறமையுட
னெந்நாளுமிருப்பதற்கு, நண்பாகமுன்சொன்ன சூதவெண்ணைநா
தாக்கள் முறைப்படியே சொன்னேன்யானும், கண்பானயேமரசுவெ
ண்ணைதன்னை கருவாகசெந்தூரஞ்செய்துபாரே. 818

ஏமரசசெந்தூரம்.

பாரப்பாகுதமென்றசெந்தூரத்தை பாலகனேமுறையோடுசெ
ய்தாயானால், நேரப்பாயுண்போல வுலகிலுண்டோ நீணிலத்திலீயு
மொரு கித்தனாவாய், தீரப்பாவெண்ணுதுவொன்றேகாலாம் திர
மானகெந்தியது முக்காலாகும், கூரப்பாசாரமென்ற செயநீர்தன்ன
ல் கொற்றவனானதானரைப்பாய்சாமம்நாலே. 819

நாலானசாமமது வரைத்துமைந்தா நாயகனேரவிதனிலேகாய
ப்போடு, பாலானமேருவென்றகுப்பிக்கேற்றிப் பாலகனேதானெரிப்
பாய் சாமம்நாலு நூலானமுறைப்படியெயிரித்தாயானால் துணு

கழுடன் செந்நூரகமன்னசொல்வேன், சேலானசெந்நூரம்பதனட
ம்பண்ணு செம்மையுடன்போக்குவகை செப்பக்கேளே. 820

செப்பவென்றால்வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று செழிப்புக்
னேறுறுருக்கிருவொன்றிய, ஒப்பமுடன்கரிபோல யிருக்கும்பா
ரு வுத்தமனேவோட்டிலிட்டு வுதிப்போடு, துப்பறவே மாற்றெட்டு
காணுங்கண்டர் தாக்குவாய்நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து, துப்பறவே
வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு தூய்மைபெறமாற்றதுவு மொன்ப
தாமே. 821

தாமாமைற்றதுவுமதிமயங்கி தாரணியில் மாந்தருக்கு மிருது
தங்கம், நேமமுடன்சுவயோகிதங்களுக்கு நிஷ்டைக்குபானதொரு
தங்கமாகும், பானமெனும்வஸ்துசத்திநேமநிஷ்டைப் பண்பாகப்பரு
பரிக்கு பாலித்தேதான், கியானமுடன்சதாகாலவேதமாகும் கீர்த்தி
யுடன்ருன்படித்து செலவுசெய்தே. 822

செய்யவென்றாலதிபரதேசியற்குச் செப்புகிறேன்காவிக்காஷா
யம்பா, தையலென்னுமாதருக்கு வஸ்திரதானம் சதாகாலஞ்செய்
வதற்கு மனமுங்கொள்வாய், வெய்யலிலேதாகவிடாய் திருதற்கு வி
ருப்பமுடன் கேணிகுளம் யெடுக்ககன்று, மையலெனும்மங்கையரை
கன்னிதானம் மாட்சியுடன் செய்யவென்று மதிப்பிட்டாரே. 823

அயங்களங்கு செம்புவேதை.

மதிக்கவேயின்னமொரு சுருமானங்கேள் மாசற்றஅயமதுதா
ன்சேர்தானென்று, துதிக்கவேசெம்பதுவுஞ் சேர்தான்பாதி துடி
யான கண்டரதுசேர்தான்பாதி, கதிக்கவேகாரமதுசேர்தான்காலம்
கருவானசாரமது சேர்தான்காலம் விதிப்படியே சரக்கெல்லா
மொன்றாய்க்கட்டி வித்தகனெகல்வதில் பொடித்திடாயே. 824

பொடித்துமேவச்சிரமாங்குகையிலிட்டு பொன்னவனேசில்லீ
ட்டுச்சிலைசெய்து, வெடிக்காமல்ரவீதனிலே காயவைத்து வேகமுட
சரவுலையில் வைத்துவது, நடிக்கவேமூசைதனையுடைத்துப்பாருநளி
னமாஞ்சரக்கதுவுஞ் செம்புச்சேர்ந்து, துடிப்பான அயமதுவுஞ் சத்
தேயாகி துறையானகளங்கமது போலாம்பாரே. 825

பாரேதான் அயமதுவும்களங்கமானல் பாரினிலே செம்புவித்
தைநிசமதாச்சு, சீரேதான்செம்புநிகர் வங்கஞ்சேர்த்து சீர்பெறவே
கரியோட்டி லுதிப்போடு, நேரேதான்செம்பதுவுமுறலேகிநெகிழான
வாதத்துக்குறுதியாக்க, தீரேதான்வெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்று
திகழுகத்தான்கொடுத்துவறுக்கிப்பாரே. 826

உறுக்கையிலேமாற்றதுவுமா? றகாணும் உத்தமனே வயச்சவ
ளையென்னலாகும், செருக்கமுடன் தங்கமது நாலுக்கொன்று சேர
வேதான்கூட்டிவுருகித்தீரு, பெருக்கமுடன்வாடித்து புடத்தைப்
போடு பேரூன்தங்கமதுவாணமாகி, குருக்கலுடன்மாற்றதுவும் எட்
டேகாலாம் குருவானவாக்கதுவும் மெய்யாங்கானே. 827

காணவென்றலுத்தலுக்கு வருமைமீறி கடந்தலுக்குமுப்பினி
நேர்ந்துபோது, நாணவேமச்சமடம்பயிர்ப்புதாலும் நளினமுடனும்
தலுக்குநேருங்காலம், தோணவேசீவனத்துக்கில்லாவிட்டால்தேற்ற
முள்ளவேதையிது செய்துபாரு, ஈணவேசமுசாரத் தொல்லைபோக்
கை எழியானவாதத்தால் நிறுத்தலாமே. 828

நிறுத்தலாம் வறுமைவரும் காலந்தன்னில் நீமகரினயிவ்வேதை
மாரியுண்ணு, செருக்கமுடன்கோடிவரையுண்ணலாகும் செம்மையு
டனிச்சவளைசெந்தூரத்தால், பொருக்கமுடன் செந்தூரப் போக்கு
சொல்வேன் பொங்கமுடன்சவளையதுவொன்றேயாகும், கருத்துட
னேதங்கமதுசரிகாலாக கருவாகத்தான்கூட்டி உறுக்கிடாயே.

அயச்சவளை செந்தூரம்

உருக்கையிலே கட்டினதோர் கெந்திதானும் வுத்தமனேகிராச
மதுஈவாய்பாதி, நருக்கையிலே களங்கமதை கல்வமிட்டு நாதாங்கள்
சொற்படியே செப்பக்கேளும், னடுப்பகலெனுங்கையாஞ்சார் சாமம்
நாலு முசியாமல்தானரைப்பாய் மைந்தாரீயும், வகுக்கமுடன் ரவித
னிலேகாயவைத்து வாசுடனேகுப்பிலனி லடைத்திடாயே. 830

குப்பியென்றால் காகியென்றகுப்பிதானும் குணமான சீலையது
வலுவாய்ச்செய்து, தப்பிதங்கள்வாராமல் மாக்கல்கொண்டு தளராம
ல்வாய்முடிச்சீலைசெய்து, ஒப்பமுடன் தளவாயாம் சட்டிதன்னில்
உத்தமனேபொடிமணலேபாதிட்டு, நெப்பமுடன்குப்பிநடு மையந்
தன்னில் நேர்மையுடன்மேலுமந்தமணலைமூடே. 831

மூடவேமேல்சட்டிக்கொண்டுமூடுமுறை? யாநொதாக்கள் சொ
ல்லைப்போலே, வாடவேதிரியாதே மயங்கவேண்டாம் வாசுடனேவா
லுகையாமேந்திரத்தில், நீடவேயெண்சாமமெரித்தபோது நீதியுள்ள
பாலகனே நிசமாய்கேளு, சாடவேசெந்தூமென்னசொல்வேன் தனூ
க்கற்றசந்திரன்போல் தனூம்புந்தானே. 832

தானுனசெந்தூரமருணன்போலாம் தாக்கானபிரகாசமானசோ
தி, வேனுகொங்கணவர் செயதபாகம் மேதினியிலாருந்தான் செய்

யவில்லை, கோனானனதையர் காலாங்கிநாதர்குரு சொன்னபடியா
ள்வாய்செய்தேன்யானும், தேனெனசெந்தூரப் போக்குதன்னை தேச
த்தார்சினத்தார்க்குறைத்திட்டேனே.

833

உரைத்திட்டேன்சினபதிதேசத்தாற்கு உகைமையுட செய்து
வைத்தேன்யிர்தபாகப், வரைத்திட்டசெந்தூரப்போக்குதன்னை வள
முடனெமண்டலந்தான் கொண்டபோது, குரைத்திட்டார்கோரியது
மேனிதானும் குறையாமல்குன்றியதுபோலேகாணும், பரைத்திட்ட
வடிவுமது சிவப்புகாணும் பளபளப்புமென்றோருமதித்தந்தாமே.

அதிகமாயின்னமொருபாகங்கேளு வப்பனையான்கண்ட வரை
க்குஞ்சொல்வேன், துதிதமுடன் செந்தூரமுண்டபோது முறையா
னம்மக்கமென்றதிருபதும்போம், கதிதமுள்ளயாறுவகை நீரும்போ
கும்கபத்துடனேயீனமுதல் காணதோடும், பதிதமுள்ள லிங்கத்தி
ன்புத்துப்பாகும் வாங்கானகண்டத்தின் மாலைபோமே,

835

மாலைபுடன்சுவாசகாசங்கள்போகு மன்னவனேவிப்புருதி திக
ட்டிபோகும், வாலையதுவயததுவுமதிகமெத்த வாசுடனேநரைதிரை
யுமற்றுப்போகும், காலையிலேமருந்துன்னுங்காலந்தன்னில் காலார
நடந்துவரமெத்தந் து, வெளியிலுமெப்போதுஞ் சோம்பலாகவினி
லெகாலமதுகழிக்கந்நே.

836

நன்றாகசோம்பலதுகீக்கியல்லோ நாயகனே கஷ்டமென்ற வே
தைபாரு, தன்றானமேனியதுபிணிநாடாது சதாகாலந் திமிரேனுங்கி
ட்டாதப்பா, பன்றானமருந்ததுவும்வீறுகாணும் பரிதிபோல் தேகம
துகற்றாணாகும், நின்றொருமரவரதுதீண்டிடாலும் நேரானவிஷமது
தானேராதன்றே.

837

ஏராதவிஷமதுவுமேல்கோக்காது யென்மகனே எந்நாளுங்கந்
பமான, கூரானதேகமதுபோலேதோற்றும் குறையாதுவாசியதுயட
ங்கியோடும், பேரானநாதாக்கள் முனிவர்பாகம்பேருலுக்கிட்டாது
புண்ணியோர்க்கு, நேரானசெந்தூரம்சொல்லொணுது நேர்மையுட
ன்பாடிவைத்தேன் போக்தாமே.

838

காயகற்பவுண்டை.

தாமானவின்னரொருமார்க்கம்பாரு தயவானசிறுபாலா சாற்ற
க்கேளும், குமரன்களுண்பதற்கு வுண்டைசொல்வேன் கொற்றவ
னேகருஞ்சீரம்நற்சீரந்தான், வேமானமுட்டியதுசிறுமுட்டி விரை
வானபேராவின்முட்டிதானும், நாமானதிரிமஞ்சள் தானுமாகும் நா
ட்டிலுள்ளவேலியதூண்டதாமே

839

ரண்டாமூலமது சிவப்புமூலம் நெடிதானகறுப்பால மூலந்தா
னும் கண்டானகத்திரியுமிரண்டதாகும், கருவானமஞ்சலென்றகத்
திரிதானும். துண்டானவெண்கத்திரிதானும்பா துரையானகரு
வேலன் வெள்வேலன்தான், உண்டானயத்தியது ரண்டதாகும்வா
குடனேபேயத்தி நல்லத்தியாமே. 840

அத்தியுடன் துத்தியது ரண்டதாகும் அப்பனேவட்டமென்ற
துத்திதானும், மத்தியாந்தட்டமென்ற துத்திதானும் மன்னவனே
மிளகதுவுமிரண்டதாகும், சுத்தியாம்நன்மிளகு வால்மிளகுதானும்
துரையான கருஞ்சுரையப்பா, வெத்திபெற வலம்புரியு மீடம்புரியு
மாகும் வேகமென்றவேப்பிலையு மிரண்டதாகுமே. 841

தாமானகருவேப்பிலையுமாகும் தாக்கானமலையின் வேப்பிலையு
மாகும் தூமானமழிசியதுரண்டதாகும் துவர்ப்பானயேரழிஞ்சி
யிரங்கழிஞ்சியுமாகும், காமானவேளையது ரண்டதாகும் கதிப்பான
நல்வேளைமுக்காவேளை, நாமான ஓமமதுரண்டதாகும் நலமானசூரா
சானிநல்லோமாமே. 842

ஓமமுடன்பிரண்டையது ரண்டதாகுமுத்தமனேநற்பிரண்டை
ஒற்றையப்பா, தாமென்றவாலிலையு மிரண்டதாகும் தாக்கானகல்லா
லைநல்லாலைப்பா, நேமமுடன்கள்ளியது ரண்டதாகும் நெடிதான
கொடிக்கள்ளிகொம்புக்கள்ளி, காமமென்றலுமத்தை ரண்டதாகும்
கருவானலுமத்தை மருளுமத்தையாமே. 843

மத்தையுடன்வுள்ளியது ரண்டதாகும் மகத்தானவெள்ளுள்ளி
யீருள்ளியப்பா, சத்தானதாமரையுமிரண்டதாகும், சர்வானகுழித்
தாமரைநற்றாமரைத்தானும், முத்தானதிப்பிலியு மிரண்டதாகும்மு
னையானயானையின் திப்பிலியுமாகும், சத்தானவரிசையிடதிப்பிலிதா
னும்சார்பானநிலாவிரையு மிரண்டதாகுமே. 844

தாமேதானசூரத்துவிரையுமாகும் தாக்கான நாட்டிலுள்ள வி
ரையுமாகும், வேமேதான்சரையதுவு மிரண்டதாகும் வெடிப்பான
நஞ்சரையும்பேய்சரையுமாகும், நாமேதான்சொன்னபடி கொன்றை
ரண்டு நற்கொன்றை மயிற்கொன்றைரண்டதாகும், போமேதான்சீ
ந்தியது ரண்டதாகும்பொற்சீந்திதானுஞ்சேசே. 845

சேரேதான்பசரேதூரண்டதாகும் சிறப்பானகரும்பசனேசெம் பசனேயுமாகும், தூரேதான்கையானுமிரண்டதாகும் துடியானந் கையான்பொற்கையானறான், சாரேதான்கிரந்தியதூரண்டதாகும்சாங்கமுடன் சிவகிரந்தைவிஷ்ணுதானும், நேரேதான் பாலையதூரண்டதாகும் செடிதான பங்கனிப்பாலோதானே.

846

தானுனபாலையதுவாடுதீண்டா தாக்கான சின்னியதுபெருஞ்சின்னிதானும், மாணுசிறுகின்னிதானுங்கூட்டுமைந்தனே முருங்கையதூரண்டதாகும், வேணுனபேய்முருங்கைநல்முருங்கைதானும் வேகமுடன் தான்கூட்டுமெத்தநன்று, பரணுகத்தாழைரண்டதாகும் பாகமுடன்கல்லினிடதாழையாமே.

847

தாழையாம்சோத்தினிடதாழையாகும்தாக்கானகருங்கொள்ளு செங்கொள்ளுமாகும், வாழையாம்பேய்வாழைநல்வாழையப்பாவாகுடனே கருணையதூரண்டதாகும், மோழையாம் நல்கருணைபொற்கருணையாகும் மூதண்டநெல்லியதூரண்டதாகும்,காழையாம்நெல்லியருநெல்லியாகும், கடிதானகரும்பதுவுமிரண்டதாமே.

848

ரண்டுடனேவெண்கரும்புசெங்கரும்புதானும் நிலையானவாகையதூரண்டதாகும், திண்டானபெருவாகைசிறுவாகையப்பாதிற்றமான நொச்சியதூரண்டதாகும், பண்டானகருநொச்சி வெண்ணெச்சிதானுப்பாகமுடன்றான்சேர்க் மெத்தநன்று, கொண்டலுடன்நாவலுதூரண்டதாகும் கொடிதானகருநாவல் வெண்ணுவல்தானே.

849

தானுனநங்கையதூரண்டதாகும்தாக்கானபொரியானின் சிறியான்றானும், வேணுவிளாவதுவுமிரண்டதாகும் வேகமுடன் குட்டிவிளாபெருவிளாயுமாகும், கோணுவவரையதூரண்டதாகும்கொடிதானநல்லவரைகோழியவரைதானும், பாணுகடுக்காய் மிரண்டதாகும் பாங்கானபொற்கடுக்காய் நற்கடுக்காய்கானே.

850

காணவேவாவாரைரண்டதாகும்கருவாளபொன்னினுவாவாரையாகும், தோணவேநல்லவாவாரையாகும் தோறாமல் கூட்டுவதுமெத்தநன்று, சாணவேவாமணக்குரண்டதாகும்சாங்கமுடன்சிறிமுணக்குதானும், வேணவேபெரியவாமணக்குமாகும் மேதினியில்கண்டறிந்து கூட்டுவாமே.

851

கூட்டுவாய் வகைவகைக்கு சேரொன்றாக குறிப்பாகயினங்கண்டுசேர்வைகண்டு, மாட்டுவாய் விதித்தினுட பாகங்கண்டுமதிப்புடனே மூலியுட பதமுங்கண்டு, நீட்டுவாய்பட்டையுட அளவுங்கண்டு நேர்புடனே சரக்கெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூட்டி, வாட்டமுடன் தானிடிப்பாய் சரக்கையெல்லாம் வாசுடனேதான் போடவளமை கேளே.

கேளேநீபாண்டமுதி விட்டுமைந்தா கிருபையுடன் பேரீச்சங்கய்தானப்பா, மாளேநீகொடிமுந்திரி பழமுந்தானும் மார்க்கமுடன் வகைக்கு ஒருசேரதாக, வாளேதான் மலைத்தேனும் கூடச்சேர்த்து வளமுடனே கறகண்டு சரியாய்ச்சேர்த்து, பாளேதான் போகாமலு ரணியில்லைத்து பாகமுடன் சேரவில் பதனபண்ணே. 854

பண்ணவேகாயாதி கற்பவுண்டை பாருலகில்நாதாக்கள்ரிஷிகள் தாமும், வண்ணமுடன்மாணக்கள் பிழைக்கவென்றுவாசுடனேசின் பதிதேசத்தாற்கு, திண்ணமுடன் யிப்பாகஞ்செய்து வைத்தேன்திற மையுடன் காயாதிகற்பந்தனனை, நண்ணமுடன் வுண்டுமல்லோ மார்தாமும் நானிலத்தில் சித்தரைப்போ லிருந்திட்டாரே. 855

இருந்திட்டார் வெகுசோடி காலமப்பா யெழிலானசித்தர்முனி தம்மைப்போல, குருந்திட்டசமாதிதனி லிருந்துக்கொண்டு குருவானபோகரைத்தான் மனதிலெண்ணி, திருந்திட்டசிவயோகர் தன்னில்நின்று தீரமுடன்காயத்தை நிருத்திக்கொண்டு, பொருந்திட்டமாகவல்லோ வாசிதன்னை பூட்டியே யுள்ளடக்கி புரிந்திட்டாரே.

புரிந்திட்டகாயமது மூச்சடங்கி பொங்கமுடன் வெகுசோடி காலந்தானும், பரிந்திட்டமாகவல்லோ சமாதிதன்னில் பரிதிமதிகா னுமல் யிருந்தாரப்பா, சரிந்திட்டமாகவல்லோ சரிகைதன்னை சாக்கிரதை சுழுத்தியுடன் கிரியையோடு, துரிந்திட்டதுரியாதி தாமும் பூண்டு துப்பரவாய் மண்மறைவில் யிருந்தார் தாமே. 857

தாமானகாயாதி யுண்டைதன்னை தற்காலம்மானிடர்கள் கொள்வாரானால், பூமான்கள் வெகுசோடி காலமப்பா பூவுலகில் தானிருப்போர் வயதோமெத்த, சீமான்கள் காயாதிபுண்டிட்டாலும் சீபெறவேமாய்கைதனை யொழிக்கவேண்டும், நாமானவாயுரு வேதந்தன்னை நாட்டினேன் மாணக்கள் பிழைக்கத்தானே. 858

தானுனகற்பமது உண்ணும்போது தகைமையுடன் புளிபுகை புந்தள்ளவேண்டும், வேனுனகற்பமது கொண்டபோது வேகமுடன்

வாசியது கீழ்நோக்காகும், கோனாமண்டலந்தான் கொண்டாயா
னல் கொடுங்காசைமீளையது தொண்ணூற்றாறும், மாணவாதமென்
றதென்பதும்போம் மதிப்புடனே பித்தம் நாற்பதுவும் போமே.

போமேதான்மேகமது யிருபத்தொன்றுபொலிவானகிரந்தியது
பதினெட்டும்போம், வேமேதான்சூலைபதினெட்டும்போகும் விருப்
பமுடன் குன்மமென்ற தெட்டும்போகும், நாமேதான்சொன்னபடி
பாண்டாறும்போம் நாடாதுவிஷவலியும்நவிலொண்ணுது, சாமேதான்
சன்னிபதிமூன்றும்போகும் சார்பானகக்கலுடன் வாந்திபோமே.

வாந்தியாம்விக்கலுடன் வரோசிகம்போம் வகுத்தொருபினச
முமெட்டும்போகும், கார்தலெனும்மேகமது குளிர்ச்சிகாணும் கண்
கூச்சம்பெருமூச்சு காணுதோடும், பார்தலெனும்பாணமது போலாம்
நோய்கள் பறக்குமடா தேகமதிற்சன்னலாகி, சார்தமுடனென்னு
ளும் தளிர்ச்சிகாணும் சதாகாலமெந்நாளும் கற்புணாமே. 861

கல்லானதுணுக்கு யிணைவேறுண்டோ கிகினியிற் சித்தனைப்
போல் நீயுமாவாய், வல்லானசித்தர்முனி ரிஷியென்பார்கள் வையக
த்திலுணைக்கண்டோர் நடுங்குவார்கள், புல்லானமானிடனு யிருந்திட்
டாலும் பூதலத்திலுன்னையொரு நாதனென்பார், வெல்லானரிஷியெ
ன்று நடுங்குவார்கள் வேதாந்ததாயருந்தான் வேண்டும்பாரே.

பாரேதான்பராபரியா ளருளும்வேண்டும்பாருலகில்சித்தர்முனி
கடாட்சம்வேண்டும், சீரேதான்விட்டகுறை காணவேண்டும் சிறப்
பானதொட்டகுறை சேரவேண்டும், நேரேதான்லலாட்ட கருவிருக்
கவேண்டும் நேர்புடனே இதுவெல்லாம் கூடினாக்கால், கூரேதான்
நினைத்தெல்லாஞ்சித்தியாகும் கொற்றவனே நீயுமொருசித்தனுமே.

போகர் சத்தசாகரங்கண்டது,

ஆமேதான்யின்னமொரு கருமானங்கேள் யப்பனையான்கண்ட
வரைதான்கேளு, போனேனே சத்தசாகரமுங்கண்டேன் பொங்கமு
டனேமுவகை தோற்றங்கண்டேன், நானேதான் அஷ்டவகை தீவுக
ண்டேன் நாட்டமுடனஷ்டபாலகரைக்கண்டேன், கோனேதான் என
தையர் காலாங்கிராதர் குருபதத்தை வணங்கியல்லோ போனேன்
பாரே.

வெள்ளையானீமீதில் தேவேந்திரனைக்கண்டது.

பாரேதான்குளிகையொன்று பூண்டுகொண்டு பட்சமுடன்தீவுகளிற் செல்லும்போது, நேரேதான்வெள்ளையானீமீதிலேறி நேர்புடனே இரத்திரனும்போகக்கண்டேன், தேறேதான்யடியேனும் சிறுபாலன்றான் சிக்கிரமாய் அடியேனும் பின்னொடர்ந்தேன், நீரேதான்தேவேந்திரபகவான் தானும்நிர்த்தமுடன் என்றனையும் யாரொன்றாரே.

யாரொன்றுகேழ்க்கையிலே யடியேன்றானும் அப்பனைகால்நடுங்கிமெய்நடுங்கியேதான், சீருடனேகாலாங்கி சீஷனென்றேன் சிறப்புடனையானுமல்லோ பக்கல்சென்றேன், மார்புகழும் தேவேந்திரனென்னைப்பார்த்து பாலகனைசிறுவயதுள்ளபாலா, நேருடனேயென்முன்னே பயமில்லாமல் நேர்மையுடன் வந்ததினால் சாபந்தானே.

தானானசாபமது சொல்லும்போது தன்மையுடன் குளிகைபூண்டுவந்தேன்சாமி, கோனானயெனதையர் காலாங்கிராதர் குருபதத்தை வணங்கி ரித்தம் விடையுங்கேட்டு, பாணனபராபரியாளுரையுங்கேட்டு பட்சமுடன் சத்தசாகரமுங்காண, நானானபோகரிஷி வருகும்போது நளினமுடன் தெரிசனங்கள் கிடைக்கலாச்சே. 867

கிடைத்ததென்று சொல்லுகையி லடியேன்றானும் கீர்த்தியுடன்ருணரைக்கச் சாமியப்போ, படைத்தலைவர் கிங்கிலியராயிரம்போர் பாங்குடனே யிர்திரனைசூழ்ந்திருக்க, உடைபூண்ட பெண்களுடன் கோடாகோடி வுத்தமரைசூழ்ந்துகொண்டுதாமிருந்தார், நடைநொடியரம்பையுடன் மெல்லிதானும், நாட்டியமாமே னகையுமிருந்தாமே.

தாமுடனேதிலோத்தமையு மூர்வசியுந்தானும் தகமையுடன் கொலுக்கடமங்கிருந்தார், நேமமுடன் தபோதனர்கள் கோடாகோடிநேர்மையுடன் கைலாசகிரியில்தானும், வாமமுடன் தவசிறுப்பாரி லக்கோயில்லை, வாசுடனேரிஷிகுட்ட மனைகந்தானும், சேமமுடனி டுதிரனே டிருக்கக்கண்டேன் சேனவதிசயங்களெல்லாந் தெளிந்திட்டேனே. 869

தெளியவேயடியேனும் காததிருந்தேன் தேவேந்திர பகவானு மெந்தனுக்கு, எளியுமெந்தனுக்கு கிருபைவைத்து எந்தனதுபதி தேடிவந்தகாலே, வெளியாங்கமாகவேதான் சாமிதானும் வேடிக்கை வினோதமெல்லாந் காண்பித்தேதான், ஒளியானசோதியென்னுமாதீர் மத்தில் உத்தமனே யிடதுபக்க மிடந்தந்தாரே. 870

தக்கவுடனடியேனும்ங்கிருந்து சதகோடிசூரிய சிம்மாதனத்தில் சொந்தமுடன் சுகித்திருந்து கேள்விகேட்டு கேள்விக்குவத்தார விடையுஞ்சொல்லி, அந்தமுடன் தேவர்களின்பக்கம்போ யந்தரலோ கத்து மர்மமெல்லாம், விந்தையுடன் றுனறிந்தேன் வினோதமெல்லா ம் விருப்பமுடன் றுனுரைப்பேன் மகிமைகளே.

871

போகர் அமராபுரிகண்டது.

கோப்பாவமராபுரி சென்றேன்யானும் கொடியான கோட்டை முதலுளவுகண்டேன், தாளப்பாதங்கமதில் கோட்டையப்பா தாக்கான மாளிகையுங் கோபுரந்தான், வானப்பாவீதிகளின் தோர்களைப் பாவகுப்பான் சோலைமுதல் தோப்புமுண்டு, நீளப்பாமல்லிகைப்பூசா லையுண்டு நீடாழிகோட்டைக்கு வலங்கமுண்டே.

872

உண்டானவசவங்கள் கூட்டமுண்டு உத்தமனே வெள்ளானைக் கூட்டமுண்டு, திட்டானகோட்டைக்குள்ளனேகமாதர் சிறப்புடனே நாட்டியங்கள் செய்துநிற்பார், பண்டானகனிவகைக ளனேகமுண்டு பாங்கானதேவதா கனியென்பார்கள், வண்டானகூட்டங்கள் கீதம் பாடும் மகத்தான தொனியோசை யனேகம்பாரே.

873

பாரேதான்நவரத்தின மலையுமுண்டு பாலகனேவெகுசோடியரிஷி கள்கண்டேன், மேரேதான் மேருவுமிதற்கிடல்ல மெத்தவுண்டுவதி சுயங்கள் சொல்லப்போமோ, நேராதான்வாக்கினையின் பக்கல்சென் றேன் நெடிதானவடக்குபுரம் கொண்டுசென்றார், சீரேதானாக்கினே கள் மெத்தவுண்டு சிறப்புடனே கண்டுமல்லோ திடுக்கிட்டேன்.

திடுக்கிட்டுப்பார்த்தளவில் கிங்கிலியரப்பாசிறங்கூட்டமாயிரம் பேரோடிவந்து, ஒருக்கமுடன் தூதுவர்களாயிரம்பேர் வுத்தமர்களா ளவர்க ளொன்றாய்க்கூடி, நடுக்கமுடன்நாகமதி லிழுத்துக்கொண்டு நாட்டமுடன்றள்ளுகின்ற வளமைகண்டேன், ஒடுக்கமுடன்மாந்தர் களைதான் குறித்து வுத்தமரே செய்பாவஞ் சொல்லென்றாரே.

சொல்லென்று கேட்கையிலே தூதர்தாமும் செப்பலுற்றாரவர் செய்தபாவந்தன்னை, வெல்லவேபூசைமுகமிடர் செய்தோர்கள் வேக முடனுடைமைதனை கொள்ளுகொண்டோர் புல்லவேமிறுகமென்ற சீவன்தன்னை பொங்கமுடன் வதைசெய்து கொன்று போட்டோர் ஆல்லலுடன் சையோகஞ் செய்தபேரை அகடழித்துநாணம் வரச் செய்தோர் தாமே.

876

செய்யவேதபசுக்கு வின்னஞ்செய்தோர் செயலானபாக்கியத் தைக்கொள்ளுகொண்டோர்,மெய்யுடனேபுருஷனுக்குவுண்மைபேசி

மேதனியில் சேரத்தமம் செய்தபேரும், கைதவமாய்ஞானிகட்கு யிடர்செய்தோரும் காசினியில் நற்பெண்டர் கொடுத்தபேரும், வெயில்தனிலேமாடுகட்கு சலங்காட்டாமல் வெட்டவெளி தன்னி லேதான் விட்டோர்தாமே.

877

விட்டபெரியோர்களைத்தானகமேபேசி வேதாந்தத்துண்மையெ னும்நாதர்தம்மை, கொட்டுமேபறடுகடித்து யிடங்கொடாமல்தோறு மல் சதாகாலந்துன்பஞ்செய்தோர், நட்டமுடன் யகதிபரதேசி தம் மை நாடோறு மையமிடாதிட்டபேரும், வட்டமுடன் குழந்தை கட்கு பால்கொடாமல் வாசுடனே வதைசெய்தோர் பாவியாமே ()

பாவியாயிருந்துகுஷ்ட ரோகமாகி பாரினிலே வெதுகாடி பா பஞ்செய்தோர், பூவினிலே வழக்கோஞ் சொன்னபாவி பொந்தனையே யபகரித்தபாவியோரும், தேயியெனுமம்பாளின் பூசைமார்க்கம் தேடியேமிக்ககெடுதிசெய்தபேரும், நாவினிலே பாஷாணந்தடவியல் லோ நாயகனைக்கொன்றதொரு புண்ணியர்க்கே.

879

புண்ணியனும்ரியாயஞ்செய்தபேரைபேரின்பவீடதனை ஜோடித் தோர்கள், துண்ணமுடன்வைகுண்டப்பதியிலெல்லாம் திசைகெட்டு ஞறிபட்டுகிடக்கும் வண்ணம், நண்முடனிதுகளெல்லாங் கண்டேன் யானும் நரினமுடன் வக்கினியின் சுவாலகண்டேன் தண்ணமுடன் வட்டையென்ற குழியுங்கண்டேன் தாக்கானவரணையென்ற குழி கண்டேனே.

880

கண்டேனேமுதலையுட சனையுங்கண்டேன் காளுறு வோடை களில்பாணகண்டேன், தண்டமுள்ள காடுகள்போ லனந்தங் கண் டேன் தன்மையுள்ள தீநாகிறறளாக் கண்டேன், கொண்டல்வண் ணனச்சதனை யங்கைகண்டேன் கோடான கோடிமனுராசர் கண் டேன், தொண்டமுடன் ரிஷிக்கூட்டங் கோடிசேனை கொற்றவனை குழந்திருக்கப் பார்த்திட்டேனே.

881

பார்த்தேனே எமபுரததுச் சாங்கமெல்லாம் பாழ்நரகுபடுகுழி யாவுங்கண்டேன், தீர்த்தமுடன் லிங்கமது தெரிசித்தேனயான் சிற முடனே கோடிமுனி தபகிகண்டேன், சேர்த்துமே வைகுண்டபதி பைக்கண்டேன் சேனேதிரள் கூட்டமதைசேனைகண்டேன், பார்த்து மேவந்தான் யான் பரலோகத்தை பராபரியாள் கிருபைதன்னால் பார்த்திட்டேனே.

882

பார்க்கவென்றால் எந்தனதுகணக்குகண்டேன் பாருலகில்முன் றுயுகமிருக்கக்கண்டேன், தீர்த்தமுடன் கணக்கெல்லாம் பார்த்தா ருய்து திறமுடனே கண்டுவந்தேன் தெளிவதாக, ஏர்க்கவேசத்த

லோகத்தின் மார்க்கம் எனைப்போலக் கண்டவருமொருவருண்டோ, நாற்கமலவட்டத்தாளாயிபாதம் நான்வணங்கி கண்டறிந்தேனவித்தானே.

883

வைகுண்டத்தில் பிரமாவைக்கண்டது.

தானுமுன்புகத்தில் பிரமாவுக்கு தாக்கான ஈஸ்பரியாள் தந்த சாபம், கோனான எனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசாமி யெந்தனுக்கு சொன்னதுண்டு, தேனானபிரமாவும் வைகுண்டத்தில் தேர்வேந்த ருசரிட மிருக்கக்கண்டேன், பாணனரிஷிகூட்டமாயிரம்பேர் பாங் குடனே பிரமனிடம் கண்டேன்பாரே.

884

கண்டேனேயின்னம்வெகுவிசயத்தைக் காசினியிலாருந்தான் கண்டதில்லை, திண்டானவாத்துமகோடி கூறெண்ணுது வுத்தமனே யவரவர்கள் செய்தபாவம், கொண்டானமட்டுக்கும் வாக்கிசனயும் குறிப்புடனே நேமிப்பார் தருமராசன், சண்டாளமானதொரு கர்மி யோற்கு சதாகாலமாக்கினைகள் நேருந்தானே.

885

நேரவென்றால் புண்ணியர்கள் மெத்தவுண்டு நெடுங்காலம் தவ சிருப்பார் மனுக்கள்கோடி, சேரவேவெகுநாளா யிருந்துபார்த்தேன் சேனே திரள்கூட்டங்கள் புண்ணியவான்கள்கூரவேமுடியாதுசோடா சாரம் சொன்னாலும் நம்பார்கள் காமிமாண்பர், திறமுடனேவடி யேனும் கிட்டிருந்து திகழுடனே கண்டேனே போகர்தாமே.

886

சாமானமின்னமொரு கருமானங்கேள் தயவாகச் சொல்லுகி ரேன் தண்மையாக, சாமானமானதொரு வகத்தியந்தாமும் சாங்க முடன் வைகுண்டந் தன்னிற்கண்டேன், கோமானாங் கொங்கணவர் செய்தபாவம் குவலயத்தில் முற்பிறப்பில் மெத்தவுண்டு, பூமானம் கொங்கணரை கேள்விகேட்டு புத்தியுடன் தண்டனைக் குள்ளாக்கி னாரே.

887

ஆக்கினார் யிடைக்காட்டார் தன்னைக்கண்டேன் அப்பனேயவர் செய்தவினையான்கேளு பாக்கியங்களனேகமதாய்க்கொண்டுமென்ன பாருலகில் சிவதருமயில்லையப்பா, நோக்கமுடன்வவர்கெய்த பூர்வ புண்ணியம்நொடிக்குள்ளேராசனவன்கண்டாறாய்ந்து, தாக்கவென்று அவர்மீதில் பட்சம்வைத்து கஷ்டமில்வாக்கினைக்குள் சென்றிட் டாரே.

888

சென்றவுடன் சிவவாக்கியர் தன்னைக்கண்டேன் சிறப்புடனே யவர்தம்மை கேள்விகேட்டார், ஒன்றுமில்லையவர்மீதில் குற்றமில்லை வுத்தமனேவைகுண்டப்பதியில்தாமும், குன்றின்மேலிடங் கொடுத் தார்தூதர்தாமும் கொப்பெனவேசாமிக்குத் தொண்டனாக்கி, வென் றிடவே சதாகாலம் கைலாசத்தில் வேகமுடன்வீற்றிருக்க கெடுண் டாச்சே.

889

ஆச்சப்பாபிரமமுனிதன்னைக்கண்டேன் அப்பனையவர்க்கெய்த கொடுமைகேளும், மூச்சடங்கிபிணம்போல யிருந்தசித்தன் முடிமீதில் செபமாலையணிந்துகொண்டு, பாச்சலுடன் வெகுதேசம்வாடிச்சென்றுபாடுபட்டு திரவியங்கள் சேகரித்து, மாச்சலுடன் சாத்திரங்கள் படித்துக்கொண்டு மாறாட்டமாகவல்லோ மறைந்தார்தாமே.

மறைத்தபொருளான தினால் சித்துதம்மை மாற்கமுடன் வைகுண்டத்தன்னிற்சென்று, குறைந்தபொருளுளவுகளை மறைத்ததாலே கோடானகோடிபாவம்நேர்ந்ததென்று, நிரைத்தனமாய் தன்மனமெண்ணலானார் நேர்மையுடன் வைகுண்ட பதியின் சேதி, முறைப்படியேசெய்யவென்று தூதர்தாமும் முயன்றுமேவாக்கினைகள் செய்திட்டாரே.

891

செய்யவேகமலமுனி தன்னைக்கண்டேன் சேர்வைமுகம் காணுகையிலடியேன்பக்கல், பையவேதீர்ப்புமிகச்செய்யக்கண்டேன் பாழ்நரகில்சிலபேர்களிழுக்கக்கண்டேன், தொய்யவேகாலனவன்கிருபைவைத்துதுப்புரவாய்பெந்நாளும்தர்மஞ்செய்ய, மெய்யுடனே தீர்ப்புரைக்கக்கண்டேன்பானு மேதினியில்சொன்னாலும்பொய்பென்பாரே.

பொய்யென்பார்பூதலத்தார் சொல்லுவார்கள் பொங்கமுடன் யான்கண்டவரையிற்சொல்வேன், மெய்யுடனேபுலிப்பாணிதன்னைக்கண்டேன் மேதினியிலனே கமதாய் பாபஞ்செய்தார், கைதவமாயவர்க்கெய்தபாவந்தன்னை கண்டுமல்லோளமதர்மராசன்தானும், பையவேவாக்கிளைகள் செய்யக்கண்டேன் பாழ்நரகிலிழுத்துபோகக்கண்டேன் தானே.

893

தானுபுண்ணுக்கர்தன்னைக்கண்டேன் தாக்காயவர்க்கெய்தகொடுமைமெத்த, தேனானயெனதையர்காலாங்கிராதர் தேர்வேந்தரானவரும்சொன்னதுண்டு, பாணுபுண்ணுக்கர்தன்னையானும் பரமனிடகையிலைதனில்கண்டேனப்பா, கோணுபுண்ணுக்கர் செய்தபாபம் கோடியுண்டிலக்கில்லை பென்பர்கானே.

894

காணவேயவருக்கு வாக்கினைகள் கண்கொள்ளமுடியாது வைகுண்டத்தில், தோணவேமாடுகட்டி புண்ணுக்கியார் தொடர்வழக்கு மெத்தவதிகாரத்தாரம், வேணவேவட்டிக்குவட்டிவாங்கி மேதினியிலிருந்துபலமோசம்செய்து, நாணவேநாணயங்களதிகஞ்சொல்லி நயமுடனேவஞ்சகமும் செய்தார்தாமே

895

செய்ததினால்மதர்மராஜனுரை சீருலகில்செய்ததொரு பாபத்தாலே, ஸையவேவாக்கினைகள் செய்யவென்று நாட்டமுடன் விசார

ணையில்கொண்டுசென்றார், பையவே குளிகைகொண்டு பக்கல்சென்
றேன் பார்த்தேனையவருக்குநடக்குந்தீமை, பொய்யல்லவுலகுதனில்
சொல்லப்போனால் பொங்கமுடன்றம்பார்கள் சண்டி.மாண்பே.

சண்டியான்சட்டமுனி தன்னைக்கண்டே தகைமையுடன் யவர்
செய்தபாபங்கேரு, அண்டிவந்தசீஷருக்குவபதஞ்சொல்லி அனியா
யமாகவல்லேலா நூல்மறைத்தார், கண்டிதமாய்ப்பாடல்களைசொன்னு
ற்போலகருமறைவுகாரணத்தை மறைத்துப்போட்டார், பண்டிதங்க
ளில்லாமற்செய்ததாலே பாவம்வந்துநீர்ந்ததென தண்டித்தாரே.

தெண்டமுடன்சட்ட முனி தன்னைக்கண்டுதேர்வேந்தரெமதர்ம
ராசரண்டை, கொண்டுபோய்விட்டார்கள் கோடிநூதர் கொற்றவனு
மெமதர்மராசனங்கே, அண்டையிலேதாருக்குமடியார்தம்மைஅங்ங
னமேசாத்திரத்தைப்பார்க்கச்சொன்னார், தொண்டுசெய்யும் முகிகுட்
டம்ரிஷிகள் தாமும் சுருதியெனும் சாத்திரத்தைப் பார்த்தார்தாமே.

பார்க்கையிலேசாத்திரங்கள்மறைப்புமெத்தப்பாழாகிமாந்தரெ
ல்லாம்சுட்டுமாண்டார், தீர்க்கமுடன்மறைபொருளைஒளித்துச்சொல்
லிதிடங்குலைந்துபோவதற்கு திறவுசொல்லி, சேர்க்கவேலுன்றுவிட்டு
முன்பின்னாக செழிப்பானவுட்பொருளையறியாமற்றான், கார்க்கவே
லூலதனைக்கண்ணாற்காட்டி கருவாகத்தான்மறைத்தார்சித்தர்தாமே.

சித்தராஞ்சாத்திரத்தை மறைத்ததானே சீருடனையவர்தனக்
குதிர்ப்புசொன்னார், மெத்தனவேதீவட்டிகொண்டுதம்மை மேன்மை
யுடன்நாவுதனைசுடவுங்கண்டேன், கத்தனையான்செய்தப்பிதத்தை
காத்துள்ளனரட்சிக்கவேண்டுமென்று, சுத்தமுடன்கைகட்டி வாய்
புதைத்துசுந்திரனுவின்றிருக்கப் பார்த்தேன்தானே. 900

தானுனயிவ்வார்த்தைசாற்றப்போனால் தாரணியில்பொய்யென்
றுசொல்வார்மாண்பர், கோனானளனையர் காலாங்கிநாதர் கொற்ற
வனார் வாசீர்மத்தா லையானும், தேனானகுளிகையதுபூண்டுக்கொண்டு
தெளிவுடனேபரலோகங்கண்டுவந்தேன், மானானமயேஸ்பாரி பாதந்
தொட்டு மானிலத்தைகண்டொழித்து வந்திடேனே. 901

வந்தேனவைண்டம் யானுன்சென்றேன் வாகுடனே சித்தர்க
ளைக்கண்டேனயானும், அந்தமுடன்தென்னைக்கு வானுமாரார் அ
ப்பனையான்கண்டதனைகமுண்டு, சொந்தமுடன்என்றாரும் வைகு
ண்டத்தில் சந்தானேயிருக்கமனுதானகொடுத்து, விர்தையுடன் வா
க்கினைகள்நீர்ந்துதங்கே வேகமுடன் காண்பேனே போகர்தாமே.

தாமானபோகர்முனி சாற்றக்கேளும் சதாகாலம் வைகுண்டத் தன்னிலயானும், வாமானவாக்கினையின் பக்கந்தன்னில் வாசுடனே சுற்றிவரும்போதிலப்பா, நாமானகருவூரார் தன்னைக்கண்டேன் நாயகனார் செய்ததொரு வண்மைகேளு, கோமானுமரசருக்கு வாதஞ்சொல்லி கோடிபொருள் தானிழக்கச் செய்தார்தாமே. 903

நடராஜர் விக்கிரகம்.

செய்ததனைப்பாபம்வந்து நேர்ந்ததாலும் செயலான பாக்கியத் தைக்கெடுத்தாலும், பையவேபாண்டியர்க்கு மோசஞ்சொல்லி பாங்குடனே தில்லைபதிசென்றாரங்கே, கைதவமாப்பாண்டியனார் தேவன் தானம் கட்டினார்வெகு கோடி காலமப்பா, மெய்யுடனே தேவதாஸ் தானந்தன்னில் மேன்மைபெற விக்கிரகஞ் செய்திட்டாரே, 904

செய்திட்டரெவர்தன்னால் செய்தாரானால் செயலானகருவூரார் தன்னைக்கொண்டு, மைதிகழுஞ்சித்தர் கருவூரார்தன்னைமன்னவனும் பாண்டியனார் தானழைத்து, வைபுகழுஞ்சித்தரே கேளுமென்றுவாசுடனே பாண்டியனார் வாக்களித்தார், பொய்புகலா புண்ணியரே கேளுஞ்சுவாமி பொன்னாலே விக்கிரகஞ் செய்யென்றாரே. 905

என்றையிலேகருவூரார் சொல்லக்கேட்டு எழிலானமன்னவரே தடையென்றேதான், குன்றானமலைத்தங்கம் கோடிமாற்று கொற்றவனே என்னிடமெத்தவுண்டு, பன்றானபாண்டியனார் தாமுறைக்க பாலகனார் கருவூரார் வுட்கொண்டேதான், வன்றானதிரவியத்தை வாங்கிக்கொண்டு வளமுடனே கருவூரார் நடந்திட்டாரே. 906

நடந்துமேகருவூரார் பொன்னைவாங்கி நடராசவிக்கிரகஞ் செய்யவென்று, கடந்துமேகாவேரி தன்னைத்தாண்டி காவலனா ரண்மனையிற் றன்னிற்சென்று, தொடர்ந்துமே நடராசர்கருவமைத்து சொருபமுள்ள வுட்கருவை வுள்ளமைத்து, படர்ந்துமேமெழுகாலே வருக்கெடுத்து பாங்குபெற சிலைதனையே வமைத்திட்டாரே. 907

அமைத்திட்ட கருவதனை வருக்கொண்டேத்த அப்பனே மண்ணாலே மூசைபண்ணி, சமைந்திடவே கருக்குருவும் வோடிப்பாய சட்டமுடன் தாள்திறந்து பாச்சியங்கே, தமைந்திடவே தங்கமதை செம்பதாக்கி தயவுடனே விக்கிரகஞ்செய்தாரங்கே, துமைந்திடவே தங்கமது செம்புமாக்கி சொருபமென்ற வருவமதை மாத்திட்டாரே

மாத்தியேசெம்பாலே வருவமைத்து மன்னவனார் பாண்டியனார் முன்னெவந்து, நேத்தியுள்ளபரதமைபான் செய்துவந்தேன் நேர்மை

யுள்ளபாண்டியனே கண்டுகொள்ளு, பூர்த்தியுடன் மனதுவந்து கருவமைத்து புண்ணியனும் பாண்டியனார் முன்னேவைக்க, தீர்த்தமுடன் பாண்டியனாராசீர்மிக்க திகழுடனே யெதிர்கொண்டு புறப்பட்டாரே

புறப்பட்டபோதையிலே கருவூரார்தாம் பூபாலர்பாண்டியனார் வரவுகண்டு, சிறப்புடனே பாண்டியற்கு யெதிரேசென்று சிற்பரனார் முடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, திறமுடைய சிலையொன்று நடேசர்தாசமும் சீர்பெறவே செய்துவந்தேன் சாமியென்ன, குறமனதாய்பாண்டியனுந் திடுக்கிட்டேங்கி கோபமுடன் சிலைதனையே பார்த்திட்டாரே.

பார்க்கையிலே செம்பான சிலையைக்கண்டு பாதகனே பாண்டியனே மோசஞ்செய்தீர், தீர்க்கமுடனுன்கையில் பொன்கொடுத்தேன்திறனான பொன்னையெல்லா மோசஞ்செய்தீர், ஏர்க்கையிலேஜாதினது புத்திதானோ எழிலான சிற்பரனேவகடுசெய்தீர், சேர்க்கையிலே பொன்னோடே, செம்புசேர்த்து சேர்வைதனை கண்மறைக்க மறைத்திட்டாரே.

911

மறைத்திட்ட பொன்னதனை மோசஞ்செய்து மன்னவனேசெம்புதனைக் கைகொடுத்து, குறைத்திடவே யென்மனதைபுண்ணதாக்கி குவலயத்தில் பெருமோசஞ் செய்தபாவி, வறைத்திடவே கருவூரார்தன்னையங்கே வாகுடனே சிறைச்சாலை காவலுக்குள், முறைப்படியே வதிகாரி கொண்டுசெல்ல மூர்க்கமுடன் கருவூராருரைத்தார் பாரே.

பாரேதான்பாண்டியனார் தம்மைநோக்கி பதலமுடன்வுத்தாரஞ் சொல்வாரங்கே, சீருள்ளபாண்டியனே யின்னங்கேளும் சீறியேயென்மீதில் கனல்தான்கொண்டீர், நேருள்ளபாண்டியனே யின்னங்கேளும் நேர்மையுள்ள விக்கிரகம் பொன்னையானால், ஊருள்ளகுடிபடைகள்மோசஞ்செய்வார் வுத்தமனேசெம்மைநிற மாக்கிட்டேனே

ஆக்கினேன் தங்கமதை செம்பதாக்கி அப்பனையொருவருந் தான் காணாவண்ணம், நோக்கமுடன்மார்தர்களுந் தாண்பாரானால் நொடிக்குள்ளே கன்னமிட வெண்ணங்கொள்வார், தாக்கவே தங்கமென்றசெம்பதப்பா, தாழ்மையுடன்மோசமது செய்யவில்லை, ஏக்கமின்றிசெம்புதனைக்கொண்டுநீரும்பெயிலான கருவுதனைசோதிப்பீரே

சோதிக்கபாரமென்ற செம்புதன்னை சத்தமுடன் தானுருக்கி செப்பக்கேளும், வேதிக்ககருவுதனை செய்வீர்மைந்தாவிருப்பமுடன் கடுகனவுதானெடுத்து, நீதியுடன்வருக்கு முகந்தன்னிலிய நீடான

செம்பதுவும் தங்கமாகும், பாதிமதிமணிபூண்ட பாண்டினாரே பசந்
தங்கம் பத்தரையு மாற்றாமாமே. 615

மாற்றான பொன்னதுவை கண்டான் ராஜன் மகிமையதுதெரி
யாமல் கோபங்கொண்டார், கூற்றான யெமனென்று எண்ணங்கொ
ண்டு கோலமுடிசிற்பரனேகொல்லச்சொன்னேனும், நாற்றிசையிலிவர்
போலுஞ் சித்துமுண்டோடுங்கி கொற்றவனுஞ்சுற்றிவந்து, போ
ற்றி கருவூரூரை காணவென்று பூபாலரூரவர் நினைத்திட்டாரே.

நினைத்த பொழுதவ்வளவில் கருவூரூர்தாம் நிமைப்பொழுதில்
லாடமதில்மையேபூண்டு, சினத்துடனே மரையனின்றி மன்னர்தம்
மைசரலுடன் பார்க்குமந்தவேளைதன்னில், சுனைப்படியில் பாண்டிய
னும் நின்றிகொண்டு சுந்தரனாகருவூரூர் எங்கேயென்ன, தனைப்புக
ழும் காவலர்களங்கிருந்து தகமையுள்ள சிற்பரிங்கிலை யென்றாரே.

என்றையிலே பாண்டியனுந் திடுக்கிட்டேங்கி யெழிலானபாகு
கரைதேடச்சொல்லி, குன்றுமலைகடலோரஞ்சுனையோரந்தான்கொற்
றவனாழிகாரி சொற்படிக்கு, தென்றிசையிற் போதிகவரைதுலைதே
சுந்தான்தொடர்ந்துமேலூராய்ந்து பார்த்தோமென்ன, வென்றிடவே
வந்தவருஞ்சித்தரல்ல வேதாந்தசாமி குருநாதந்தானே. 918

நாதனென்றால் கண்ணுக்கு தெம்படாது நாதாந்த குருவானால்
கண்ணிறேற்றும், போதமுடன் சித்தான குருவதாமோ பொங்க
முடன் கையாயபகவான்தானே, நீதமுடன் தேடுவதிலாபமென்னநீதி
யுள்ளபுண்ணியத்தால்நீரந்தால்நீரும், தோதமுடன்பாண்டியனும்
விசனங்கொண்டு துப்பரவாய் மதிசூலந்து மயங்கினாரே. 919

மயங்கியே பாண்டியனு மாசீமத்தில் மார்க்கமுடன் விசனம
தாய் வீற்றிருந்தான், தியங்கியே நடராஜர் தம்மைதானும் தில்லை
யெனும்பதிதனக்குசவாமியாக்கி, தயங்கவேதாரணியிலுள்ளமாந்தர்
சட்டமுடன் ருன்றொழுது வணங்கிநீர்க், பயங்கரமா யென்னுளும்
நாதர்தம்மை பாவித்தார் தேவஸ்தானமாமே. 920

தானமாம் பாண்டியனை யிர்த்தக்கோலம் தகையுடன் செய்து
வைத்தான் சிற்பன்றானும், காண்மையுடன் செய்ததினல்பாபமில்லை
கடந்ததொருசித்தர்களைமோசம்பண்ணி, ஈனமுடன்சாத்திரத்தைப்
பிரட்டல் செய்து யேனிதங்களாகவல்லோபாடிப்போட்டார், ஊனம்
வரச் செய்ததின லிர்த்தப்பாபம் வுத்தமர்க்கு நேர்த்ததென நினைத்
திட்டேனே. 921

நினைக்கையிலேசிற்பனுக்கு வுப்பாயதண்டம்நேர்ந்ததுவும்பார்த் திருந்தேன் சுவாமிபக்கல், பனைப்புட்டேனே கருவூரார் கேள்விசொல்ல பயந்துமேயடியேனுமிகநடுங்கி, வினைப்பயனால் நேர்ந்ததற்குயென்ன செய்வோம் விதிவசத்தைதப்புதற்குயாராலாகும், தினைப்புடனையிச் சங்கைசொல்லப்போனால்தேசத்தில் பொய்யென்பார்மெய்யெந்நாரே

மெய்யான யின்னமொரு மஃற்கம்பாரு மேதினியில் இராம தேவர் செய்தகூத்து, பொய்யானசாத்திரத்தைமெய்யதாகப்புகட்டி னார் லோகத்துமாந்தற்கப்பா, துய்யமுடன்சாத்திரத்தைப்பார்த்துப் பார்த்து துறைகெட்டு முறைகெட்டு துன்பப்பட்டு, பையவேவெகு பேர்கள் சுட்டலைந்து பாடுபட்டு மாண்டார்கள் கோடிதாமே. 923

கேடியாமிராமதேவர் சாத்திரத்தை குறிப்புடனேமெய்யென்று விருதாவாக, கேடியே கோர்வைகள்தான் கிடைக்குமானால் தேசத் தில் சத்தனயிருக்கவேண்டி, நாடியேருமரென்றும் யாக்கோபாரை நாட்டமுடன்செய்துவைத்த நூல்கள்பார்க்க, பாடியேபயித்தியங்க ளதிகமாகிப் பாருலகில் கெட்டலைந்தார் மாண்பார்தாமே. 924

மாண்பாணயாக்கோபு மக்கதேசம் நளினமுடன்சென்றதொரு வன்மைதன்னை, காண்பானபுல்லரிடம்சென்றுதானும்கருவானவளவு தனை கண்டாராய்ந்து, தாண்பானதத்துவத்தில்கடந்தோனென்றும் தகமையுடன் சாத்திரத்தைபெருமைசொல்லி, வீண்பாகமற்றதோர் சாத்திரங்கள் வீணாகப்பாடி வைத்தார் வீணதாமே. 925

வீணசாத்திரத்தை மாறூட்டமாக விருதாவில்மாண்பர்களும் கெட்டுப்போக, காணாத நூல்கள் யெல்லாம்கண்டோமென்றுகாசினி யில்கடைமுதலும்சாத்துமேதான், தோணுமல்வெகுபேர்கள்மாண்டு போனார்தோற்றமலின்னமவர்நூலைத்தேடி, சாணன்றான்கண்டபொ ருள் போலேவாக்கும் சாட்டமுடன் சாத்திரத்தி ணுண்மைதானே.

உண்மையாம் சாத்திரத்தைமெய்ப்போல்பாடி உத்தமர்கள் தான் மயங்க திடுக்கிட்டேங்க, நண்மையுடன் வாதத்தை மெய்ப்போலாக நாதாக்கள் சாத்திரங்கள் பொய்ப்போலாக, நண்மையுடன்பாடிவைத் தேன்கருவாகத்தான்காசினியில்யாருந்தான்சொல்லவில்லை, திண்மை பெற வின்னம்வெகுகோடி கோர்வைகொட்டினெனன்றுசொல்லி கூறினாரே. 927

கூறினார் சாத்திரங்கள் கித்தர்பாலில் குறுக்குமுறை நெடுக்கு முறையனந்தங்கோடி, மீறினார்முன்பின்னாய்பாடிப்போட்டார்மிக்கா

சாத்திரத்தினேர்மைதானும், தூற்றினர்குற்றங்கள் மிகவாய்ச் சொல்லி
தூற்றினாய்க்கோ தூலைத்தானும், மாற்றினர் சித்தர் முனி சாத்தி
ரத்தை மாற்கமுடன்றான் கெடுத்தார் யான்மையாமே. 928

பான்மையுடன்வெகுமார்தற் கெட்டுப்போயிபாழாகிசாத்திரத்
தில் முழுகிப்போனார், வான்மையுடன் யாக்கோபு செய்த பாவம்
வைகுண்ட மவர்தனக்கு கேள்விமெத்த, மேன்மையுடன் சாபமது
நேர்ந்ததாலே மேலுக்கு மின்னமொரு பிறவிகாண, மாண்மையுடன்
தண்டனைகள் மிகவுமாகிமன்னருக்குமறுபிறப்பில்குறைவுண்டாச்சே.

உண்டான முறைகளை யான் கண்டுவந்தேன் உத்தமனே வுலகு
தனிற் சொல்லப்போனால், சண்டாளமானதொருசிலதுமாண்பார்சார்
பானபொய்யென்றுசாற்றுவார்கள், கண்டாலும்பொய்யென்றுகதறு
வார்கள்சதாகாலங்கருமத்துக்கேதுவாவார், திரண்டானமுரமையிது
சொல்லவந்தேன் திறமான போகரிஷி கண்டதாமே. 630

கண்டதொருசேதி முறையின்னஞ் சொல்வேன் ஸாசவை
குண்டபதியின்சேதி, அண்டமுனி சிசுபால நவனுக்கு சீடன்வவன்
பேருசட்டைமுனியென்பாரப்பா, கொண்டல்வண்ணன்ராவணனாற்
கிடையேசெய்து கோடிமுறை தபசிகட்கு வின்னஞ்செய்து, தண்ட
வமைதானிருந்து ரிஷிகள்சாபம் சாற்றினார் சாத்திரத்தின் தன்மை
தானே. 931

தானான சாத்திரத்திற் கிடையே சொல்லித்தப்பிதங்களாகவே
தான் கெடுத்துப்போட்டு, கோனானயெனதையர் காலாங்கிதம்மைக்
கொண்டபடி யவர்பேரில் தோஷஞ்சொல்லி, வேனான கருவெல்லா
மறைத்துப்போட்டு வேதமுதல் சாத்திரங்கள் பொய்யாச்சொல்லி,
பானுனபலவிதமாய்ப்பாடிவிட்டார் பாருலகில் சட்டமுனி சரிதை
யாமே. 932

சரிதையுடன் சித்தர்முனி கார்வையாவும்தப்பென்றுதான்மிக
வும் வெகுசாயக்கூறி, கருதிபொருளாராய்ந்து சூட்சுரூட்சம் சுத்த
முடன்றானறிந்து தன் தன் தூலை, விரிவுடனேபாடிவிட்டார்வனர்தங்
கோடிவிண்ணுலகமுண்ணுலவுங்கொள்ளாதப்பா, பரிவுடனேசொன்
னதுபோல் தானுஞ்சொல்லப்பட்டசமுடன் ருமுரைத்தார்மாணக்க
ராமே. 933

மாணக்கர் வின் னூலைமெய்யென்றெண்ணி மானிலத்தில்வெகு
நாளாய்கண்டாராய்ந்து, வீணாகசாத்திரத்தின்கோவைபார்த்துவிரு
தாவாய் சட்டலைந்து பொருளுந்தோற்று, கோணமல் பருந்தினது
பாகம்காணார் குவலயத்தில் மெய்ப்பொருளைபொய்ப்பொருளதாக்கி
வாணைதான்கழித்து மட்டிமாண்பர்மதிக்கெட்டு நின்றார்கள்மகிமை
பாரே. 934

பாரேதான்முப்பூவைக்கெடுத்துப்போட்டார் பலபலவாம்பூல் தோறும்பாடிம்போட்டார், நேரேதானவிதிமுறைகள் யாவுங்கூறியி திமுடிக்குமுறையனைத்துங் குரைத்துப்போட்டார், சீரேதான்சாத் திரஷ்கைமெய்யென்றெண்ணி சிறப்புடனேமுப்பூவை முடிக்கவென் றுகூரேதான்சட்டமுனிமெய்யாய்ச்சொல்லி குறிப்புடனே நூல்தனை மாத்திட்டாரே.

935

மாத்தியேகலவரங்கள் மிகவுண்டாகி மன்னவர்கள் தான்மயங்க மரைத்துக்கொல்லி, தேத்தியுடன் பாடல்களை மெய்ப்போல் சொல்லி நேர்மையுடன் திரவியங்கள்பாழாய்ச்செய்து, தூத்தியே வாதத்தை மெய்ப்போலசொல்லி முறையோடுபொய்சொல்லித்துகளகற்றி, சரித் திரத்தைப்பாடினதால் சட்டையோர்க்கு சாயமுடன்வைகுண்டப்ப தியில்தீதே.

936

தீதானசாஸ்திரத்தைக் கெடுத்ததானே திங்குமிகநேர்ந்துதங்கே வை ண்டத்தில், நீதமுடன்வாக்கினைகள்மிகவுண்டாகி நீத்தியமும் வைகுண்டச்சார்ப்புதன்னில், கரகமதுவாண்வாசல்கோட்டைக்குள் ளேகால்நடையாய் தாநடந்துசத்திவத்திவந்து, போதமுடன்விசார ணைக்குத்தீமுன்பாக பொற்கமுடன் கொண்டுவந்துநிறுத்தினாரே.

நிறுத்தையிலேசட்டமுனிக்காயனேகய் நிருதியுடன் றுன்செய் தார்வூசியாலே, திருத்தமுடன் நாவதனிலூசிகொண்டு திகழுடனே வுண்ணுக்கில்காட்டாரப்பா, பருத்தமுள்ளவாக்கினைகளில்லைகண்டே ன் பாழ்நரகமவருக்கு யில்லையப்பா, பொருத்தமுடன்வர்தனக்குப் புத்திசொல்லிப்பொங்கமுடன் மறுவாசல்கொடுசென்றாரே.

சென்றுமேயவர்தனக்குப்பதமமாத்தி சிறப்புடனே எந்நாளுங் கைலைதன்னில், குற்றின்மேல்சாவலுடன் ரிஷிகள்பக்கல்கொற்றவனா மெமதர்மராசன்பக்கல், வென்றிடவேதவையாக புஷ்பசாங்கம் வேக முடன்முனிவருக்குபூசைமார்க்கம், அன்றலுடன்சாதாகாலமங்கிரு ள்கவவர்தனக்கு கட்டளைகள்விதித்திட்டாரே.

939

விதிக்கையிலே யின்னமொருவதிசயங்கள் வினவுடனே யாமு ரைப்போயின்னங்கேளு, துதித்தலுடன் மச்சமுனி தன்னையானும் துப்புரலாம் வைகுண்டப்பதியில்கண்டேன், மதிக்கவேசாத்திரத்தை மறைவுபேச மகத்தான நூல்களைபே கெடுத்துப்போட்டார், பதிக்க முடன்மார்தர்கட்குப் பொய்பொய்யாகப் பாடிவிட்டபடியாலேகர்ம மாச்சே.

940

ஆச்சென்றபடியாலே நூல்கள் தம்மை அப்பனே பலபேரும் சொல்லக்கேட்டு, கூச்சலுடன் சித்தர்முனி ரிஷிகள் வாக்குகுறையாமல் பாடிவிட்டாரனந்தங்கோடி, மேச்சலுடன் முன்பின்னால் சொன்னதாலேமேதினியில் மாந்தரெல்லாஞ்சுட்டலைந்து, பாச்சலுடன் மாண்டார்கள் கோடாகோடி பலபலவாம் கெட்டலைந்தோர்கோடியாமே.

கோடிபேர் சாத்திரங்கள் பார்த்துமென்ன குவலயத்தில் கைமறைப்பியில்லாமற்றான், நாடியேசாத்திரங்கள் மிகவாராய்ந்துநாணமுடன் மெய்ப்போல் பாடிவிட்டார், ஒடியேகோர்வைதான் மெய்யென்றெண்ணி உத்தமர்கள் கெட்டவர்கள் கணக்கேகாயில்லை, தேடியேதிகைத்து மிகவாடிப்போனார் தேசத்திலதிகமுண்டு தெளிவுதாமே.

தெளிவானசாத்திரத்தைபாடியல்லோ தேசத்தில்கீர்த்தியுடன் பெயர்தான்வேண்டும், நெளிவான நூலனைச்செய்யாமற்றான் நுணுக்கமெல்லா மறைப்பொருளாய்ச்சொன்னதாலே, ஒளிபானசித்தர்முனிதங்கள் பேரில் ஒகோகோமோசமென்று நூலுஞ்சொல்லி, பரிபானசாத்திரத்தைப்பாடிவைத்தார்பாலருக்குப்பாபம்வந்துலபித்துதாமே

தாமானமச்சமுனிதன்னைத்தானும் தண்மையுடன் வைகுண்டப்பதியிலப்பா, கோமானமெமதர்மராசனுண்டே கொற்றவனைத்தானழைத்துகொடுதானுபோனார், பூமானின்மச்சமென்றமுனிவர்தம்மைபுகழுடனேகேட்கலுற்ற ரந்தனேரம், வசமானமச்சமுனி கூறும்வண்ணம் வாசுடனேகிட்டிருந்து கேட்டிட்டேனே. 944

கேட்கையிலேவுத்தரவுவிடையுமில்லை கெடுதியுடன்வாககினைகள் கொஞ்சந்தானும், நீட்கழுடன்ருன்கொடுத்து தீர்ப்புசெய்துநீதியுடன்யெம்புரத்துவாசலுண்டே, பூட்கமலதடாகமதில் காவல்வைத்து பொந்துமுடன் சங்கரற்கு பூசைக்கப்பா, நீவாட்கமலபுட்பமதுதான் பரித்து வளமுடனேருன்கொடுக்க நீதியாச்சே. 645

ஆச்சப்பாயின்னமொரு வத்சயங்கைகள் அப்பனையானறிந்தவரைக்குஞ்சொல்வேன், வாச்சலுடன் தட்சணாமூர்த்திதன்னைவைகுண்டப்பதிதனிலேகண்டேன்யானும், கூச்சலுடன் கிங்கிலியர் தூத்தாரமும் குய்யோதான்முறையமென்று வபயமிட்டு, பேச்சுடனே தக்ஷணமூர்த்தியாரைப்பெருமையுடன் விசாரணையில் பார்த்திட்டேனே.

பார்க்கையிலேதட்சணமூர்த்தியாரும் பாடல்களை வெகுசாகம ரைத்துப்போட்டார், சேர்க்கமுடன்வாதத்தைமுன்பின்னாகச் செப் பினர்திரட்டுமுதுவாவுமார்க்கம், மூர்க்கமுடன்மருந்துவகைபாஷா ணத்தைமுன்பின்னல்பேர்மாற்றி பேருறைத்தார், தீர்க்கமுடன்சொ ன்னதினும்மார்தர்யாவும் தேசத்தில்கட்டலைந்துகண்டெட்டாரே.

கெட்டுமேபோனாலும்பேரவதன்றிக் கெடியாணபாஷாண மாற் கந்தன்னை, தொட்டுமேதானாடிமருந்துக்கீய தோராயமாகவல்லோமு முதுங்கெட்டு, வட்டமுடன்நோய்புகலும்புபண்டமாகி மானிலத்தி லிரந்தவர்கள்கோடாகோடி, மட்டமென்ற மருந்துகளுஞ்செய்துவல் லோமன்னவரும் பயித்தியங்கொண்டேகிறாரே.

948

ஏகவென்றல்பாபமது வதிகமாகியெழிலானநோயதுவும்கொல் லப்போமோ, பாகமுடன்செய்பாகம் கெட்டலைந்து பாங்குடனேசா க்திரமும்பொய்யதாகி, தாகமுடன்பாஷாணவீறினிலை தாரணியில் சடலமது யிழந்தாரங்கே, மேகமென்றமருந்தினது வேகத்தாலேமே னியெல்லாம்புண்ணுகிராகமாச்சே.

949

ஆச்சப்பாதட்சணமூர்த்திசெய்த அரும்பவத்தை யெமதர்மரா ஜன்தானும், மாச்சலுடன்கண்டறிந்து மூர்த்தியாற்கு மகாதீர்ப்பு கொடுப்பதற்கு மனமுமாணர், பூச்சலுடன் சாத்திரத்தைக்கெடுத்த தாலே புண்ணியினெவந்தனுக்கு சொற்பதண்டம், தீச்சலுடன் சிவ யோகிரிஷிகளுக்கு சிவாலயமடபதிக்கு காவல்தானே.

950

தானுனகாவலதுயிருக்கவென்று தன்மையுடன் யெமதர்மராஜ ன்றானும், கே னுனதட்சணமூர்த்தியாற்கு கொடுத்தவசி முனியோ ற்குவாளதாக, பானுனபரமசிவன் பட்சத்தாலே பாவித்தாரென்ன றும் வைகுண்டத்தில், தேனுனதட்சணமூர்த்தியாரும் தேவனிட கோட்டைக்குள் ளிருந்திடாயே.

951

இருந்தாரேகைலகிரிவைகுண்டத்தில் யெழிலாகசவாமிகட்குத் தொண்டனாகிப், பொருந்தவேயவர்களிடம் பூசித்தேதான் பொங்க முடன்சதா காலம் வைகுண்டத்தில், திருத்தமுடன்தாமிருந்தார் த ட்சனையன் தீரமுடன்கதைதனையே செப்பவென்றால், வெரித்திட வேலோகத்து மாண்பரெல்லாம் வெறும்பொய்யா மென்றுசொல்லி மேவுவாரே.

952

மேவவேயின்னமொரு தெரிசனங்கேள் மேன்மையுடன் யான்
கண்டவரைக்குஞ்சொல்வேன், காவலுட ரோமரிஷிதன்னைக்கண்டே
ன் கருவாகவெகுண்டந்தன்னிலப்பா, ஆவலுடன்வவர்பக்கல்யானுஞ்
சென்றேன் அப்பனேகேள்விகளநேகமுண்டு, பாவமெனும் புண்ணி
யங்க எிரணடைத்தானும் பராகரித்து கேள்விகளுங் கேட்கலாச்சே.

கேட்கவென்றால்வவரீதில் குற்றமெத்தக் கேள்விகளுமங்குண்
டுசொல்லொண்ணுது, நீட்கமுடன்சாத்திரத்தைவெகுவாய்ச்சொல்லி
நீடாழியுலகமெல்லா மயங்கப்பண்ணி, தாட்கையுடன் ரோமரிஷி
கோர்வையாவும் தன்மையுடன்முன்பின்னும்பாடிவைத்தார், நீட்கமு
டன் கோர்வைதனில் நாலுகாப்பு மானவேமுன்பின்னும்பாடினாரே.

பாடினார்பரிபாஷையாவுஞ்சொல்லி பாடல்களில்கைமறைப்பு
தீதஞ்சொல்லி, மூடியேகருவுளவுமுப்பின்மார்க்கம் மூதண்டபூரீன்
போக்குயாவும், தீடியேபரிபாஷை திரட்டையெல்லாம் தெளிவறவே
செய்யாத மார்க்கந்தன்னில், கோடிமனுசுட்டலைந்து கெட்டுப்போ
னார் குவலயத்தில் பாவம்வந்து நேரலாச்சே. 955

நேரவேபாவத்தால் கருமந்தங்கி நெடிதானவைகுந்தபதியிற்செ
ன்று, கூரவேயெமதர்மராஜன் பக்கல்கொற்றவனும் ரோமரிஷிதன்னை
த்தானும், பாரமுடன்சாத்திரத்தை தலைமேல்வைத்து பாங்குடனே
தூதர்கொடு சென்றபோனார், மாரலுடன் வைகுண்டப் பதியில்தா
னும் மார்க்கமுடன்குற்றமது நேமித்தாரே. 956

நேமித்தார்குற்றமதைநேரதாக நெடுங்காலம் தானிருக்கவிடை
யுண்டாச்சு, சாமியுடபக்கலிலெ யனேகஞ்சித்தர் சதகோடிசூரியர்
போல் கொண்டுவந்தார், வாமியுடன்வைகுண்டப்பதியில் தானும்வா
குடனே யம்பாளும்தானிருக்க, பூமியிடங்கொடுவந்த் சித்தர்தானும்
புகழ்ச்சியுடன் கோடியுடன் லக்கில்லைதானே. 957

தானுனயின்னம்வெகு வதிசயங்கள் தன்மையுடன் சொல்லுகி
றேன் தரணியோர்க்கு, வேனுனவிலாடரிஷி தன்னைக்கண்டேன்வியா
சமுனிசுதமுனி தன்னைக்கண்டேன், கோனான குருமுனி தன்னைக்
கண்டேன் கொற்றவனார் போகரிஷிதன்னைக்கண்டேன் தேனானதிரு
மூலக் கூட்டத்தார்கள் தெய்வபுறபதிதனிலே கண்டேன்பாரே.

பார்த்தேனசிவவாக்கியர் தன்னைக்கண்டேன் பாலகனாமிடைக்
காட்டார் தம்மைக்கண்டேன், மூர்த்தவனும் வகப்பேயர்சித்துதம்மை
முடியோடுஞ் சடையோடும்பானுங்கண்டேன், தீர்த்தகிரிதனிவிருந்த

காசிநாதர் தீரமுடன்கொண்டுவரக் கண்டேன்யானும், ஏர்த்திடவே
வரரிஷிதன்னைக்கண்டேன் யெழிலானசந்தரரைக்கண்டேன் தானே.

கண்டேனேயின்னம்வெகு சித்துதம்மை கைலாயபர்வதமாம்
வைகுண்டத்தில், அண்டமுனிராட்சதர்கள் கோடாகோடி அவனியி
லேயிருந்துவந்தோர் சொல்லொண்ணாது, கொண்டல்வண்ணன்மைத்
துனனும் தருமராஜன் கொற்றவனும் தம்பிமுதல் யாவங்கண்டேன்,
பண்டிலவமாலையணி சத்துருசங்கரன் பாவையெனும் சிதைதனைக்
கண்டேன் தானே.

960

கண்டேனேராவணனுர் சூர்ப்பனகைதானும் கைலங்கிரிவைகு
ண்டப்பதியிலோரம், தொண்டரெனும் அறுபத்து மூன்றுபேர்கள்
தோராத பரவாசுசியாருங்கண்டேன், விண்டேனே விண்ணுலகில்
சேதிடெல்லாம் விருப்பமுடன் நானறிந்தேன் சிலதுகாலம், கொண்ட
ல்வண்ணன்சச்சுதனுமங்கிருக்க கோபாலன் றுயாருங் கண்டிட்டேனே.

கண்டிட்டேன் வைகுண்டப் பதியில்தானும் கரியமால்சேனையது
கூட்டந்தன்னை, தொண்டிட்ட ஆழ்வார்கள் கூட்டந்தன்னில்தொடர்
ந்துமேயவரிடமாய் பக்கஞ்சென்றேன், விண்டிட்ட ஆழ்வாரசாத்தி
ரங்கள் வெகுமோசந்திருவனுடன்பின்பின்புக, துண்டிட்டசாத்திர
த்தில் தோஷமுண்டு தூராதிசிவந்தனை தோஷித்தாரே.

962

தோஷித்துசிவந்தன்மேல் தோஷஞ்சொல்லி தேராயமாகவல்
லோநூலைமாற்றி, பாஷியங்கள்தோருமல்லோ பரமன் றன்மேல் பாடி
வைத்தார் தூஷணிகள் மெத்தவுண்டு, காசினியிலாயிரத்தெட்டுசிவா
லயங்கள் கட்டினார்வெகு கோடி மாந்தறப்பா, பூசிதமாம் திருப்பதி
நூற்றேயெட்டு பொங்கமுடன் கட்டினார் சூட்சந்தானே.

963

தானான சூட்சாதிதேவஸ்தானம் தாரணியில்சொற்பமதாய்கண்
டதுண்டு, பாணபரமசிவன் சிவாலயங்கள் பார்க்கவென்றால் கணக்
கில்லைக்கோயில்லை, தேனானவாதிசேடந்தன்னனும் தெளியாநூநாவி
ல்லை பாவுமில்லை, மாணபரமபதி மெத்தவுண்டு மானிலத்தில்வாழா
துமாந்தர்கேளே.

964.

கேளேதான்சிவந்தனையே பழித்ததாலும் கீர்த்தியுடன் சாத்தி
ரத்தைகூறலானும், நீளேதான் வைகுண்டப்பதியிலப்பா நேர்ந்துதே
வெகுகோடி தெண்டந்தானும், மீளவேசொற்பனமாம் வாக்கினையம்
மீண்டுதேதுள்வாரை சிஷவர்க்கம், சூளவேயவர் பக்கல்யானிருந்து
சந்தரனையதிசயங்கள் பார்த்திட்டேனே.

965

பார்த்திட்டேன்வைகுண்டபதியில்தானும் பாங்குடனேவதிசயத்தைசொல்லப்போனால், பூர்த்திட்டபாரிநிலைபொய்யென்பார்கள் பொய்யென்பார்மெய்யன்பாராரும்லலை, சாத்திட்டவைகுண்டச்சரிதைதானும் தேர்ந்தவரையானுரைத்தேன்தெளிவதாக, மார்த்திட்டமாகவேதான் கைலைதன்னிலமகாகோடிவாக்கினைகள் மெத்தவுண்டே.

உண்டானவதிசயங்களின்னஞ்சொல்வேன் உம்பர்பிரான்பதியினதுகாவையாவும், திண்டானகிருஷ்ணாவதாரந்தானும் திகழுடனேவெருகோடிமாதர்தம்மை, பாண்டானவையகத்தில் கற்பழிந்துபாவையரைலிலையது செய்ததாலும், கண்டேனே வைகுண்டப்பதியில் தம்மை கரியமாலாக்கினைகள் சொற்பமாமே. 967

சொற்பமாயெமதர்மராஜன்னுனும் தொல்லுலகில்ஒருவரையும் விட்டதில்லை, அற்பமாமாக்கினைகள்செய்ததுண்டு அவனியிலேயாருந்தான்மீண்டதில்லை, கற்பழிந்தமாதருக்குமிந்தநீதி கர்த்தனதுவைகுண்டப்பதியில்தானும், முற்பவத்தில்செய்தவினைபாவத்தலை மூருமேவைகுண்டநீதிதானே. 968

காணவென்றால்பிரபஞ்சமாய்கையப்பாகண்டவர்கள் விண்டவர்களாருமில்லை, வேணபடிசாத்திரத்தைமிகவிரிந்து வேகமுடன் காலாங்கிபாதம்போற்றி, நாணவேசித்தர்முனிதானடுங்க நாதாந்தக்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, கோணவேசொர்க்கபதியானுஞ்சென்று தோற்றமுடன் கண்டிவந்தேன் போகர்தாமே. 969

தாமானவையகத்தில்மாண்டமாண்பர் தாரணியில்வைகுண்டப்பதியில்தானும், கோமானும் அரசர்முதல்குருக்கள்தாமும் கோலமுடன்றுஜாகிருஜர்தாமும், பூமானம்சீமான் களவரையுந்தான் பொன்னுலகப்பதிதனிலேகாணலாகும், நாமானசடலமது மண்ணையாகும் நாதாந்தக்காற்றதுதானழியாதென்றே. 970

அழியாதுமாண்டவர்களெல்லாருந்தான் வப்பனுடபதிதனிலே காண்லாகும், அழியாதுவாதமந்தானெந்தநாளும் அமராதுபதிதனிலேகாணலாகும், அழியாதுமாண்டவர்களொருகாலந்தான் அப்பனையொருகாலமெழுந்திருப்பார், அழியாதுஒருகாலமவர்தமக்கு அப்பனேநீதியுண்டுகேள்வியுண்டே. 971

கேள்விக்குயுத்தாரஞ்சொல்லவேண்டும் சொல்லாவிட்டால்நீதியுடனாக்கியுண்டு, தாழ்மையுடனெமதர்மராஜனுக்குசாங்கமுடன்நீ

திமொழியுரைக்கவேண்டும், ஏழ்மையுடன்போலிருந்துநீதிபேசி நீதியுடன்வர்பாதம்பணியவேண்டும், வாழ்மையுடனுன்மீதில்கிருபைவைப்பார் வாழலாம்சொற்பகதி வாழலாமே. 972

வாழ்வுதான்வையகத்தில் பொய்யேவாழ்வு வாழ்நாளுடனீனாளுமபாழ்நாளாகும், தாழ்வுடனேசாத்திரத்தையிகவாராய்ந்துசாங்கமுடன்ஞானோபமிகவுஞ்சொல்வார், கேழ்மையுடன்மாசானவைவாக்கியஞ்சொல்வார் கேடுவரும்பாவவினையறியார்தாமும், ஊழ்வினைகள் தாமறிந்து நடந்துகொள்வார் உத்தமனே லோகத்துமாந்தராமே

மாந்தராப்சடலத்தை மெய்யென்றெண்ணி மானிலத்தில்வெகு கோடிபாடுபட்டு, சாந்தமுடன்தேகமதைரிறுத்தவென்றுசதா காலம் வையகத்திலிருப்பதாக போந்தமுடன்காயாதிகற்பந்தன்னை பொங்கமுடனுண்டுமல்லோகற்பங்கொண்டு, வைந்தர்களும்குறிசாவித்தையெல்லாம்வேண்டியே விருப்பமுடன் படித்திட்டாரே. 974

படிக்கவேவஷ்டாங்கங்காணவென்றும் பாருலகில்வசியனாயாகவென்றும், துடிக்கவேவாதமதையறியவென்றும் துப்புறவாய்ப்புழுவைமுடிக்கவென்றும் மடிக்கவேசரக்குக்குச் சத்ருதானும் மார்க்கமுடன்கண்டறிந்தசித்தனென்றும், வெடிக்கவேசமாதிக்ஞாநிபுப்பேனென்றும் வேதாந்தம்பேசியல்லோ விழலாய்ப்பாச்சே. 975

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு புதுமையுடன்கண்டவரையாழுஞ்சொல்வோம், மாச்சலுடன்மோகனங்களறியவேண்டுமா றுட்டமானதொருவெழுத்தைப்பாரு, கூச்சலன்றிசமாதிகுறிநீருந்துமென்னகோடானகோடியுக்கங்கண்டுமென்ன, மூச்சடங்கிபோனபின்புலன் றுமில்லை முனிசோடி தவசிகளுமாண்டார்தாமே. 976

தாமானகோடியுகமிதுவேயாகும்தாக்கானசித்துகளுமிப்படியேயுண்டு. நாமானபடியாலேசத்தலோகம் நாதாக்கள்போக்குமுதல்யாவுங்கண்டோம், நேமுடன்சித்தரெல்லா மிப்படியேதானும்நேமையுடன்ரிஷ்டையிலேயிருந்துமாண்டார், வாமமுடன் பூலோகவதிசயங்கள் வருத்துரைத்தார்வண்மைமனரும் நேகந்தானே. 977

தானேதான்ருஜாதிருஜரெல்லாம் தாரணியில் சாத்திரத்தை மிகவறிந்து, மாநமுடன்சிவயோகரிஷ்டைரின்று மானிலத்தில்தவசபெரியோரைப்போல, தேனமிர்தங் கொண்டுமல்லோவாசியூட்டிதேசத்திலிருந்தார்கள் சித்தரெல்லாம், மேனகையைகண்டுமல்லோமையல்கொண்டு மேதினியிலாண்டவர்கோடியாமே. 978

கோடியாஞ்சித்தர்முனி மாந்தரெல்லாம் குவலயத்தில் மண்ணை
சைபெண்ணுசையாலே, தேடியேசெம்பொன்னுசையாலும் திடங்கு
லைந்து மாண்டார்கள் மாந்தரெல்லாம், நாடியே நாதார்தச் சித்தரு
க்கு நல்லவழி யொருவருக்குங் கிடைப்பதில்லை, பாடியேதூல்தனை
யேபார்த்து பார்த்து பரதவித்து யிருந்தார்கள் கோடிபேரே. 979

பேரானதத்துவங்க ளறிந்துமென்னபேருலகில் ஞானிகளாயி
ருந்துமென்ன, நேரானநல்லவழி தெரிந்துமென்ன நேர்மையுடன்
அறியாமல் யிருந்துமென்ன, கூரானசாத்திரத்தை கற்றுமென்ன
குவலயத்திசு வெகுகால மிருந்துமென்ன, தூரானகெட்டவழிசென்
றுமென்ன துறையோடு காலம்வரை யொன்றுங்காணே. 980

காணவேபிரபஞ்ச வாழ்க்கையாவும் கருத்துடனே கொண்டவ
ர்க்கு ஒன்றுமில்லை, தோணவேநூலாதி நூல்கள்தோறும் துடர்ந்து
மேசடலமதை யிரக்கவென்று, மாணவே சித்தர்முனி ரிஷிகளெல்
லாம் மாராட்டமாகவல்லோ நூல்செய்தார்கள், வேனவேகாலாங்கி
நாதர்தம்மால் வேகமுடன் கண்டறிந்தவார்களெல்லே. 981

சொல்லவென்றால் பூலாகமிடங்கொள்ளாது சுருதிபொருள்
சாத்திரங்கள் மிகவும்பொய்யாம், வெல்லவே மெய்யொன்றும் புகல
வில்லை வீணிலேசாத்திரத்தை பாடிப்போட்டார், அல்லலுடன் தே
காதிதேககாலம் அலைச்சலுடன் சாத்திரத்தை பார்த்துமாண்டார்,
கொல்லனது வீதியிலே வுசிவிற்ற கொடிதான கதைபோல என்மு
ன்னுச்சே. 982

ஆச்சென்றதேகமது நித்தியாநித்யம் அப்பனே யாமறிந்தவரை
க்குஞ்சொல்வோம், மூச்சடங்கி எனதையி் காலாங்கிராதர் மூன்று
யுக்கோடிவரை சினந்தன்னில், பேச்சொன்று மில்லாமல் சமாதித்த
ன்னில் பிணம்போலயிருந்தாரே சிலதுகாலம், வாச்சலுடன் வாசி
தனை அடக்கிக்கொண்டு வையகத்தில் சிலதுராளா யிருந்திட்டாரே.

இருந்திட்ட காலாங்கி தம்மைப்போல எழிலான சித்தர்முனி
நாதரெல்லாம், பொருந்திய பூவுலகில் வாசிகொண்டு பொன்னுலக
நாட்டுக்குப்போனார்தாமும், திருந்தியே யொருவருந்தா னிருந்ததில்
லைசிற்புடனே வைகுண்டஞ் சேர்ந்தாரங்கே, வருந்தியே யழைத்
தாலும் வருவதுண்டே வரும்காலந்தா னிருந்தால் வருகுந்தானே.

சீனபதியில் கமலமுனி சமாதி அதுசயம்.

தானேதா னின்னமொரு புராணஞ் சொல்வேன் தாக்கான
சீனபதி தன்னில் யானும், காலான கமலமுனி சமாதி பக்கல் காத்

திருந்தேன் வெகு கோடிகாலம்பா, தேனானகமலமுனிசீஷரென்பே
ர்தேவனிடசமாதியிடங்கண்டேன்யானும், பாணசமாதிக்கு முன்
னதாக பட்சமுடன் தாமிருந்தார் பண்பதாமே. 985

பண்பானசீஷவற்கந்தன்னைக்கண்டேன் பட்சமுடனானவரைக்
கேள்விகேட்டேன், திண்பானசீஷர்களும் திஞ்சொன்னார் திகழான
வதிதமது என்னவென்றால், வண்பானமுதற்சீஷன் சொன்னமார்க்க
ம்வாகுடனேவருஷமது கொண்டுசெய்தேன், கண்பான விரண்டாங்
கால்சீஷன் தானும் கனமுடனேமூன்றிடு தொண்டனாமே, 986

தொண்டனும்மூன்றாங்கால்சீஷன் தானும் சோர்வின் நிரலான்
டுதன்னில்தானும், விண்டமுடன்நாலாங்கால்சீஷன் றுனும்விருப்பமு
டன்நாலாவதாண்டுமட்டும், கண்டிதமாய்ஐந்தாங்கால் சீஷன் தானும்
கருத்துடனேவாராண்டு தன்னிலமட்டும், அண்டிடவே ஆரங்கால்
சீஷன் றுனும் அப்பனேஐயிரண்டு பத்துமாண்டே. 987

பததான ஏழாங்கால் தன்னிலப்பா பாகமுடன்மூவைந்துமூண்
டதாக, சித்தான எட்டாங்கால்தன்னில்தானும் சிறப்புடனேபஞ்சத
சம்மாண்டுதானும், கத்தான சித்தர்களும் தொண்டுசெய்து சூழ்ந்து
மேவெகு கோடி காலம்பார்த்து, வத்தானசமாதியிடங்காத்திருந்தார்
வாகுடனேகமலமுனி வாக்குகேளே 988

வாக்கானகமலமுனிசித்துதானும் வாகுடனே சமாதிக்குபோகு
ம்போது, றோக்கமுடன்கமலமுனிசித்துதாமும் துணுக்கடன் தா
னறிந்தவிதையெல்லாம், பாக்கமுடனுபதேசம் செய்யவென்று பா
ண்மையுடன் சித்தர்களை யழைத்துதாமும், சோக்கமுடன் யவர்களி
க்கவேண்டுமென்று சுந்தரரை தாமழைத்துகூறினாரே 989

கூறினார்சீஷர்களேரேருமென்பார்குவலமுடிமன்னரெல்லாமெ
ன்னைக்காத்தார், தேரினதோர் சீஷர்களெட்டுப்பர்கள் தெளிவுடைய
பாலர்களமாகையாலே, காரியங்களானதொருவிதையார்க்கம் கரு
த்துடனேகேளுமென்ன குருவுதானும், பாரினிலே இதிகாசத்தைவி
ட்டு பாழான விதைகளைகேட்டார்தாமே. 990

கேட்கையிலேஒருசீஷன் வசியங்கேட்டான் கேடுள்ள ஒருசீஷ
ன்மோகனமுங்கேட்டான், நீட்டமுடனேசீஷன் வாதங்கேட்டான்
நீளேவானவா தத்தைபோதியென்றான், வாட்டமுடனேஒருசீஷன்பிர
ணவத்தைக்கேட்டான் வாகுடனேபிரணவத்தை வச்சரிக்க, நாட்ட
முடனேஒருசீஷன் ஞானங்கேட்டான் நலமான குளிகையது கேட்டா
ர்தாமே. 991

கேட்டாரேகுளிகையது மார்க்கத்தன்னை கெவனமுடன் குளி
கையதுவேண்டுமென்றான், பூட்டமுடனொருசீஷன்புனிதங்கேட்டா
ன்புகழானலோகத்தின் வுளவுகேட்டேன், காட்டமென்ற வொருசீ
ஷன்நிதியுங்கேட்டான் கருவானதயிலத்தின் மறைப்புங்கேட்டான்,
மாட்டிமையொருசீஷன் தவத்தைக்கேட்டான் மார்க்கமுடன் பலப
லவாய்க்கேட்டார்பாரே. 992

பாரேதான்சீஷவர்க்கங்கேட்டும்போது பலபலவாந்துரையோ
டுமுறைமையெல்லாம், நேரேதான்குருவான கமலந்தாமும் நேர்மை
யுடன்சமாதிக்ஞ்ச செல்லுமுன்னே, கூரேதான் அவரவர்க்குத் தக்க
பாகம் குறிப்புடனேதாங்கொடுத்தார் கமலந்தாமும், ஆரேதான்சீஷ
வர்க்கமானபேர்க்கு உகமையுடன் ஞானோபமோதிட்டாரே. 993

ஓதவேயுகங்கோடி காலந்தானும் வுத்தமனும்சமாதிதனி லிருந்
தாரங்கே, நீதமுடன்சமாதிக்ஞ பூசைமாற்கம் நேர்மையுடன் நாள்
தோறும் செய்திருந்தார், காதமெனும் சின்பதிமுன்றுகாதம் கமலமு
னிதன்னையவர் மாந்தரெல்லாம், வேதமுடன்சிவபூசை மார்க்கத்தோ
டுவேள்விகளுமநேகமதாய் நடத்துவாரே. 994

நடத்துகையில்சீனபதிசென்றபோது நாதாந்தகாலாங்கி நாதர்
தம்மை, திடத்துடனேகுருதனையே காணவென்றுதீரமுடன்சமாதி
க்குசென்றேன்யானும் மடபதியாமாயிரம்பேர் சீஷவர்க்கம் மகத்
தான்குருதனையே காணவென்று, வடகோடிகானகத்தில் மாந்தரெ
ல்லாம் வளமுடனேசமாதிபக்க லிருந்தார்கானே. 995

காணவென்றாலவர்பெருமை யாருக்குண்டு காசினியி லீவரெல்
லாலொருவர்க்குண்டோ, வேணபடிமகிமையது யாருக்குண்டுவேதா
ந்தகாலாங்கி நாதர்க்குண்டு, நீணமுடன்சமாதிதனைக் காணவென்று
நேர்மையுடன்கிருந்தேன் சிலதுகாலம், தோணவேயெனதையர்கா
லாங்கிக்கு சோடசமா முபசாரஞ் சொல்லொண்ணுதே. 996

சொல்லவென்றல்லாஜாதி ராசர்க்கில்லை சூரியாதிசந்திராதியவ
ருக்கில்லை, வெல்லவென்றல்லிவர்போலும் சித்துமுண்டோ மேதினியி
ல்கண்டதில்லைசமாதிசித்து, புல்லவேதிரிமாஸ்பூசைமாற்கம் போற்று
வார்காலாங்கிதம்மைத்தானும், அல்லவேயவர்கிருபை வேண்டுமென்
று வனேகமாம்கோடிபேர் வருணிப்பாரே. 997

தருணமுடன்சித்தாதி சித்தரெல்லாம் வளமையுடன் வர்தனக் குவணக்கஞ்சொல்வார், கருணையுடன்வர்பாதம் தொழுதுநிற்பார் காவலுடன் சித்தாகருஞ்சமாதிபக்கம், தருணமது சமாதிக் கு முன்னதாக தாழ்மையுடன்காத்திருந்த சித்துதாமே. 998

சித்தான்காலாங்கிக்கிருபையாலே சென்றேனே குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, சத்தானலோகமெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன் சாங்கமுடன்காணாதகாட்சியெல்லாம், முத்தானகாண்டமது மூன்றுக்குள்ளே முடிவுபெறப்பாடிவைத்தேன் லோகமார்க்கம், நித்தமுமே காலாங்கியாமுந்தானும் நிதந்தோறும்பூசையிலே நினைக்கின் றேனே. 999

நினைக்கையிலேகாரியங்களெல்லாஞ்சித்தி நீணிலத்தி லவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ, வனேதோறங்காலாங்கி நூலைப்பார்த்து மாற்கமுடன்வர்த்தித்தே பூசிப்பார்கள், சினத்தவருமுதலாவார் காலாங்கிதம்மால் சீருலகில்கீர்த்தியுடன்வாழலாகும், வினைப்பயனும் விட்டுமல்லோ புண்ணியனாவாய் வேதந்தத்தாயினது வருளுமுண்டோ.

அருளானசெல்வமுண்டு கியானமுண்டு அப்பினைகுருசாம்பிரதாயமுண்டு, பொருளுண்டுபுகழுண்டு போகமுண்டு பொன்னுலகப்பதிதனிலையிடமுமுண்டு, யிருகளன்றுசூரியன்போல் விலாசமுண்டு எழிலானஷ்டவிதபாக்கியமுண்டு, மருளகன்றுவைகுண்டப்பதி என்னொளும் வாழ்வுண்டாய் வாழ்த்துமல்லோ யிருப்பார்முற்றே.

போகர் சத்தகாண்டம்-7000.

மூன்றாவது காண்டம்

முற்றிற்று.

உ
கடவுள்துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போக முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ச த்த கா ண் ட ம் - எ து.

❀ நான்காவது, காண்டம் ❀

காப்பு.

ஒடியேசதாசிவர்தான் பாதங்காப்பு
வுரைத்திடுவேன்போக ரோழாயிரத்தில்
தேடியேசத்த சாகரமதாக
திறமாகப்பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம்
கூடியேகாலாங்கி னாதர்பாதம்
குருவானராதாக்கள் பாதம்போற்றி
ஆடியேவயித்தியமாம் நாலாங்காண்டம்
அப்பனேவாதமது கர்ப்பதாமே

தானுசத்தசாகரமுங்கண்டேன் தாக்கானசத்ததீவுகளுங்கண்
டேன், வேனா சத்தத்தி தானுங்கண்டேன் வேகமுடனஷ்டதிக்கு
தானுங்கண்டேன், கோ னானவஷ்டபாலகரைக்கண்டேன் கொடிதான
வஷ்டதேவாலயங்கண்டேன், பாணபராபரியைமனதிலெண்ணிபா
ங்குபெற பாடிவிட்டேன் காண்டம்பாரே. 2

பூரீரோடுக்கவிதி.

பாரேதான் குளிகையதுபூண்டுகொண்டுபண்புடனேசீனபதிசெ
ன்றேன்யானும், நேரேதான்சீனபதிமுன்றுகாதம்நேர்மையுடன்சத்தி

வந்துவுளவுகண்டேன், சீரேதான் பூமிவளம்யானுங்கண்டேன் சிறப்
பாயவாப்பூமிபூமிதுவெயாகும், கூரேதான்நாதாக்கள் கண்டதில்லை கொ
ற்றவனே யானகண்டேன்பூராமே. 3

ஆமேதான் பூரின்வளப்பங்கேளிர் அகிமெலாம்பூரீர்கள் மெத்த
வுண்டு, தாமேதான்பாண்டிவளமெத்தநாடு தாக்கான யாவடையார்
பிரம்மீதசம், நாமேதான்கண்டபடிசேரநாடு நாதாக்கள் சோழவள
மெடுப்பார்பூமி, போமேதான்நெடுங்காலந் தன்னிற்சென்று பொங்க
முடன்தானெடுப்பார் பூராமே. 4

பூரீரிவின்னம்வெகு தளமுஞ்சொல்வேன் புகழானகாளஸ்தீர்
சிவகெங்கைதானும், பூரம்பாலவனம்பூம்பரையாகும் புகழானதி
ண்டிக்கல்பசமலையுமாகும், சோரீரார்தில்லைவனம் காளிங்கமடுவுசொ
ர்னமென்றபூதிபதுவடமதுரையாகும், தேரீரான் தென்மதுரைவையோ
த்திரகராகும் தெளிவானபொன்னகரந்தானுமாமே. 5

ஆமேதான்பாஞ்சாலன்பூமிவளமாகும் அப்பனேதென்புவனம்
வடபுவனமாகும், தேமேதான்புல்லனே தீர்த்தக்கரையாகும் தேன்
வீளையுந்நரம்தாவட மேருமாகும், போமேதான் யித்தாதிதேசநாடு
பொலிவ, னவளார்பூமி யென்னலாகும், மாமேதான் பூரீரு யெடுக்குங்
காலம் பகருவேன்காலமது செப்பக்கேளே. 6

கேளேதான்சித்திராபருவமுன்னும் கெணிதமுடன் பங்குனி
குமுன்னதாக, தாளேதான் அமாவாசை பூர்ணவட்டம் நாள்தேடிப
ரிபாஷைதாமுணர்ந்து, பாளேதான்போகாமல் நாளோப்பார்த்து பாரி
னிலையெல்லவரும் நூலாராய்ந்து, வேளேதான்சித்தர் நூல்துணுக்க
ம்பார்த்து வேதார்த்தத்தாயினுபவாசங்கொண்டே 7

கொண்டேதானுபவாச மிருந்துகொண்டு காடான கோடிமலை
தேசங்கண்டு. கண்டேதான்காணுதேசம்விட்டு காடுமலைநதிவனமுந்
தான்கடந்து, விண்டேதான் பூரீறுமெடுக்குங்காலம் விண்ணுலகில் சி
த்தர்முனிசொல்லைப்போலே, அண்டர்முனிராட்சதர்க ளிருக்குங்கா
லம் அங்கனவேதாம்போனார் மாந்தர்தாமே. 8

மாந்தரார்தவயோகி சிவயோகிதானும் மார்க்கமுடன்முப்புவன
ங்காணவென்று, வேந்தர்பதிமுதலானதேசராஜர் வெகு கோடிமாந்த
ரெல்லாமுப்பைக்காண, போந்தமுடன்நிலாப்பருவம்தன்னிற்சாமம்
பொங்கமுட னடுசாமவேளைதன்னில், சாந்தமுடன் பிரணவத்தின்
மாறல்கொண்டு சட்டமுடன் பூரீருமெடுப்பார்தாமே 9

எடுக்கையிலேசினபதிதேசந்தன்னிலையெழிலானபூரீருமெடுக்கு
மார்க்கம், அடுக்குடனேயோராளின்கீழ்மட்டாக அப்பனையவர்பூமி
தண்ணைத்தோண்டி, இடுக்கமென்ற குழிதனிலே மண்ணைத்தானும்
யெழிலாகத்தான்பறப்பிழுடிப்போடு, ஒடுக்கமுடன்கெட்டணைகளதி
கங்கொண்டு வுத்தமனே பன்னாடைமேலேசாத்தே 10

சாத்தியேமூலங்கலென்னும்குழல்கள்தன்னை சட்டமுடன்தாநி
ருந்துசாற்றக்கேளு, நேர்த்தியுடன் குழல்தனையேபூமிதந்நில்கேர்மை
யுடன் தானடித்துசிலுபோடு, பூர்த்தியுடன்முன்றானை வெடியச்சா
மம்பொங்கமுடன் தாந்திறந்துபார்க்கும்போது, காத்திரமாய்க்கதீர்கதி
றாய் பூரீர்தாமும் கதிரவன்போல் பூர்த்திருக்கக் கண்டிட்டோமே.

கண்டிட்டோம்வாதிகளுமொன்றாய்க்குடிகடுகெநவேபூரீரையெ
டுத்துவந்து, அண்டமெனும் கற்சண்ணமுடிப்பதற்கு அரகராபிண்ட
மென்றசெயரீர்தன்னால், விண்டபடிமேகமென்றபரிநீர்தானும்விருப்ப
முடன் தாநெடுத்துபூரீர்தன்னை, கொண்டபடிபாண்டமதிவிட்டுமைந்
தா கூறுவேன் காச்சலென்ற விபரங்கேளே. 12

கேளேரீ பூரீரைக்காச்சவேதான் கெனிதமுடன் தான்கரைத்து
மைந்தாகேளு, மாளவேமறுபாண்டந்தெளிவிருத்து மார்க்கமுடன்
காச்சிடுவாய் பூரீர்தன்னை, மாளவேதசதீட்சையிப்படியேசேயாகுமா
னிலத்தில்செய்வார்கள் யிந்தமார்க்கஞ், சூளவே யின்னமொரு பா
கங்கேளு சுடரொளியாம் பரிதிமுகம் செய்வார்பாரே. 13

செய்வாரே தினந்தினமும் தீட்சையப்பாசெம்மையுடன் பூரீரை
ரவியில்வைத்து, பெய்யவேபனிநீரைபூரீரில்விட்டு பேரூரைவிழுகத்
தில்வைத்தபோது, துய்யவேபூரீரும்பூரீவபார்க்கும் துகளற்றவெண்
மையதுகதீர்போலாரும், மெய்யுடனே யிப்பாகஞ்செய்வார்தாந்தீ
மேதினியிலின்னமொரு பாகங்கேளே. 14

பாகமென்றால்பாகமதுசொல்லொண்ணது பாவையுடகருவான
செயரீராகும், போமென்ற செயரீரும் பிண்டமாகும்பொங்கமுடன்
பனிக்குடமாஞ்சலமேயாகும், வேகமென்றபூரீரைவிட்டுமைந்தாவிரு
ப்பமுடன் சலமதனில்கரைத்துரீயும் சாகமுடன் தசதீட்சையிப்படி
யேயாகும் சட்டமுடன் செய்துவந்தால் பூர்க்கும்பாரே. 15

பூத்ததொரு பூவெடுத்துச்சொல்லக்கேளும்புகழானபூவுடனே
பச்சைப்பூரம், நேர்த்தியுடன்வீரமதுகாலதாகநேர்மையுடன்சினமது

வரையதாகும் கீர்த்தியுடன்வெடியுப்புச்சமனதாக கிருபையுடன் பூர
மதுதானுங்கூட்டி, மாத்தியேசரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்துமன்
னவனெகல்வமதில் மாட்டிடாயே.

16

மாட்டவேபிண்டமென்றசெயரீர்தன்னுல்மயங்காமல் நாம்சாம
மரைத்துநீரு, வாட்டமுடன் பில்லைத்தட்டிகாயவைத்துவளமாகவகல்
தனிலேமூடிமைந்தா, நீட்டமுடன் சிலையது வலுவாய்ச்செய்துநேர்
மையுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, நாட்டமுடன் தான்போடுகோழி
யாகநாயகனேபில்லையது பூர்க்குந்தானே.

17

தானுபில்லையது பூர்க்காவிட்டால் தகைமையுடன் புடமது
வும்பின்னும்போடு, காணுபில்லையதுகறுப்பேரதுகஞ்சருக்குஒரு
வேளைசிவக்கும்பாரு, மாணுபில்லையது மூறுபடியுமப்பாமயங்காமல்
செயரீரிலரைத்துக்கொண்டு, கோணுருருவருளால்பில்லைத்தட்டிகொ
ப்பெனவே ரவிதனிலே காயப்போடு.

18

போடவேபில்லையதுசத்தமிட்டால்பொங்கமுடன்வோட்டிலி
டுசிலைசெய்து, நீடவேரவிமுகத்தில் காயவைத்து நேர்மையுடன்சிலை
யது வலுவாய்ச்செய்து, கூடவேகோழியென்றபுடந்தான்போடுகொ
ப்பெனவேபில்லையது பூர்க்கும்பாரு, தேடவேபூரீராம்வன்னமாகும்
தெளிவான சரக்கெல்லாம் தட்டிப்போடே.

19

போமென்று விடுகாதேபின்னுங்கேளுபோக்கானசரக்கெல்லாங்
கட்டுதற்கு, வேமென்ற சத்துருவுமித்துருவுஞ்சேர்த்து வேகமுடன்
வசகமதுசெய்துகொண்டு, நாமென்ற வாக்குபொய்யாகாமற்றூன்நல
மாகசட்டிதனில் மணல்தான்கொட்டிநாமென்ற மேல்சட்டிகொண்டு
மூடிசட்டமுடன் தானெரிப்பாய் சாமம்நாலே.

20

நாலானசாமமது யெரித்தபோது நலமானபில்லையது பூர்க்கும்
பாரு, காலானபில்லையது காரமெத்த கடுக்காரச்சண்ணமென்றே
செப்பலாகும், பாலானசன்னமதைமஞ்சள் தன்னில் பாச்சினுல்மஞ்
சளதுசிவந்துபோகும், மேலானசரக்குக்குக்காலநாகும் மேன்மை
யுடன் சரக்கனைத்துங் கொல்லுந்தானே.

21

கொல்லுமேபாஷான முப்பத்திரண்டும்கொடிதான சரக்கனைத்
தும்நீற்றுப்பாரு, வெல்லுமேநவலோகநீறிப்போகும்வேகமுடன் சூத
மதுதுடித்துக்கொல்லும், புல்லுமேகாரசாரங்கள் தானும் புகழான
முப்புவால்மடிந்துபோகும், கல்லுகளுமுப்புவால்நீறிப்போகும் கா
டெல்லாந்தான்விளையும் மூலியாமே,

22

மூலியாம் சாறுவாரதழைகளெல்லாம் முப்பூவில்னுவளவு பட்டிடாக்கால், கேலியாம்தழைகளெல்லாம் சலமாய்ப்போகும் கெவனமுடன் குளிகைக்கு முப்புவாகும், வாலியப்பெண் ருதுவாவாள் முப்புவாலே வளமுடனே காயமதுகற்றுணாகும், சாலியனும்வண்ணும் காணமாட்டான் சட்டமுடன்முப்பூவின் வளமைபாரே. 23

வளமுடனே முப்பூவைக்கண்டபோது வாசுடனே யேமத்துக் குறுதியாச்சு, பளமையுடன் வயித்தியமும் வாதயோகம் பலிக்குமடா முப்பூவின் மார்க்கத்தாலே, இளமையுடன் முப்பகலுமுப்பு வாலே வெழிலுடனேநீயுமொரு சித்தனாவாய், நளபதியுமுப்பூவை யுண்ட போது நரைதிரையு மற்றுமல்லோ ராஜனாமே. 24

ராஜனம்ராசாதிராசனாவான் நலமானமுப்பூவின் தன்மார்க்கத்தால், போஜனாமே யிவர்க்கீடு சொல்லப்போமோ பொங்கமுடன் முப்புவின் பெருமையாலே, கோஜபீஜங்களது முப்பூவாலே குவலயத்தில் காயகாப்பம் முப்பூவாலே, பாசமுடன் சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும் பாரிலே கர்ப்பமுண்டு யிருந்தார்தாமே. 25

இருந்தாரே கோடிரிஷிசித்தர் தாமும் எழிலானமுப்பூவைமுடித்துக்கொண்டு, திருத்தமுடன் சமாதியினிலிருந்துகொண்டு சீபெறவே யனேகவித சித்துசெய்தார், பொறுந்தவே பூமியிடப்பாகங்கண்டு புகழானமுப்பூவைக்கண்டறிந்து, வருந்தியேமுடித்தவர்கள் கோடாகோடி வளமுடனே பதங்கெட்டார் கோடியாமே. 26

கோடியாஞ்சித்தர்களி லொருவருண்டு குவலயத்தில் குருமுடிப்போ னொருவனுண்டு, தேடியே பார்த்தாலுங்கிடைப்பதில்லை தேசத்தில் விட்டகுறை நேருமானால், கூடியே யவர்தனக்குக்கிடும்பாருகிட்டாவிட்டால் விட்டகுறை யில்லைபென்று, நாடியே கர்மானுபவத்தினாலே நாட்டமுடனறிந்துகொள்ள நீதியுண்டே. 27

உண்டானசாத்திரத்தில் அனேகஞ்சொன்னார் உத்தமர்களரிஷி கோடிமுனிவர்தாமும், அண்டமுடன் பிண்டங்களை யறியாமற்றான் அனேகமதாய் சுட்டலைந்து கெட்டார்கோடி, கண்டபடி சாத்திரங்கள் தாறுமாராய் காசினியில் தம்மனம்போல் பாடிவிட்டார், விண்டவர்கள் கண்டவர்களாருமில்லை விருப்பமுடன் பூநீரைகெடுத்தார் தாமே. 28

தாமானபிண்டமது நடுப்பிண்டத்தை தாக்கானமடிப்பிண்டம் தலைப்பிண்டந்தான், கோமான மாதர்களுங்கொண்டுவந்து கொப்பெனவே பூரீறுகாச்சுவென்று, நாமானசாத்திரத்தினுளவுகாணார் நாட்டிலே மெந்துலைப் பாராமற்றான், சாமானமான கவியேழாயிரத்தை சாங்கமுடன் பாராமற் கெட்டார்தாமே. 29

கெட்டான கோடிமனுராஜரெல்லாம் கேடுகெட்டகருமிகளுமாந்தர்தாமும், சுட்டாரேழுப்புவைக் காணாமற்றான் சுட்டதினாலபமென்ன லோபங்கண்டார், விட்டகுறை விருந்ததின லின்னூர்பார் த்து விருப்பமுடன் வாதமதை காணலாச்சு, இட்டமுடன் சத்தகாண்ட மேழாயிரத்தில் யெழிலாகப் பாடிவைத்தேன் மறைப்பில்லை தானே. 30

மறைவான பொருளெல்லாங்கண்டாராய்ந்து மாக்கமுடன்வாதமதைச்செய்யவேண்டும், குறைவானபொருளறிந்து சேர்க்காவிட்டால் குற்றம்வரும் வாதத்துக்குறுதியில்லை, நிறைவானபொருளையல்லோவிட்டார்மாதர் நீரிலத்தில்வெகுகோடி கெட்டார்வீணில், பறைவானசாத்திரத்தைமுன்பின்கு பாடுபட்டுபாராமல் மடிந்தார்தாமே

மடிந்ததினால் மானிலத்தில் கர்ப்பமுண்டு மறைவாகமண்மேலேயிருந்தார்தாமும், முடிந்ததொரு காயாதிசுற்பந்தனை முதுலகில்பாடுபட்டுக் கிடையாமற்றான், படிந்ததொரு கூடுவிட்டுக்கூடுபாய பாழானதேகமதை மெய்யென்றெண்ணி, வெடிந்தமட்டு மாயாதிசாகரத்தை விட்டொழிக்க வகைதேடி மான்பர்தாமே. 32

மாண்பானபயிர்களெல்லா மொன்றாய்க்கடி மயக்கமுடன்சாத்திரத்தில்பிரிவுதோன்று, காண்பானவவரவர்கள்செய்தகாப்பு கடையேடு முடியேடுநடுவேடுந்தான், வீண்பான முப்புவகை மெய்யென்றெண்ணி விண்ணுலகில் சாத்திரத்தின்வழிபோகாமல், சாண்பாம்பையாளுந்தடிக்கொண்டடிக்கத் தாரணியில் மறந்துவிட்ட காதையாமே.

காதையாமிப்படியே தெளிவுகாணார் காசினியில்லுசி கொள்ள திராணியற்று, பாதையாம் துலாங்கொண்ட கணக்கைப்போலபாரினிலேகுருமுடிக்க சூட்சங்காணார், மேதையாம் பஞ்சணையிற் சுகங்கண்டாற்போல், மேதினியில்சாத்திரத்தைப்பார்த்துமென்னவேதையாம் பொருளறிந்துபோனவர்க்கு விருப்பமுடன் வாதமதுலபிக்கும்பாரே

பாரேதான் வண்டபிண்டமறியவேண்டும் பாரினிலே யண்டம
தையாருங்காணார், தேரேதான்முப்பூவு பார்க்கும்போது நெடிதான்
ஆண்டமென்ற கல்த் னப்பா, கூரானபிரதிகினால் வற்பத்தியாச்சு
கொடிதான் விஷக்கல்லு ஆண்டக்கல்லாம், சேரேதான் சிற்றண்டம்
பேரண்டமாகும் சிறப்பான நடுவண்ட மென்னும்பாரே. 35

பேரானசுக்காங்கல் பிரம்மக்கல்லம் பெருமையுள்ள மூதண்ட
க்கல்லுமாகும், சீரானபடிக்கக்கல் லென்றும்பேரு சிறப்பான குழி
யானையென்றும்பேரு, தாரான குடுகுக்கல்லென்னும்பேரு தாக்கான
கண்ணக்கல்லென்றும்பேரு, பாரான பச்சையென்ற கண்ணக்கல்லு
பாங்கான வுதகமென்ற கல்லுமாச்சே. 36

கல்லானகல்லதனைக்காணவேண்டும் காசினியிலாருந்தான்காண
மாட்டார், புல்லானபூரேயறியமாட்டார் புகழானசோணக்கல்கண்
ணமப்பா, மல்லானமன்கட்டியென்பார்பாரு வையகத்தில்தாமறியார்
மகிமைதன்னை, செல்லான புத்துக்குள்ளிருக்குங்கல்லாம் ஜெகஜோ
திமகிமைதனை காணார்தாமே. 37

காணரேகருவாளிகாண்பாணனால் காசினியில்விண்டுவான்கரு
த்துளோர்க்கு, தோணவேபூவுலகில் தொட்டாலுந்தான் தொல்லுல
கில் மாண்டிடுவார் மாந்தர்தாமும், நாணவேசாத்திரத்தை மிகவாறு
ய்ந்து நாதாக்கள் சொல்லுறையும் மிகவுங்கட்டு, நீணவே கற்பார்
திரமிருப்பதற்கு நீணிலத்தில் கைமறைப்பு யாவுங்கேளே. 38

கேட்கையிலேசாத்திரமாம் யுகாந்தகாமங்கீர்த்தியுட னிருப்பத
ற்கு வாசினோக்கு, நீட்கமுடன் வாசியிலேயிருந்துகொண்டு நீடாழி
யுலகத்தை வெறுக்கப்பண்ணி, சூட்சமுடன் சின்மயத்தை யறிந்து
போற்றி சுருதியுள்ள கருவிகறணாதியெல்லாம், தாட்கமலபீடமதை
பணிந்துபோற்றி சுருதியுள்ள கருவிகறணாதியெல்லாம், தாட்கமல
பீடமதை பணிந்துபோற்றி சதாகாலசமாதியிலே யிருக்கநன்றே.

முப்பூவினால் சாக்குசத்துரு சங்கம்.

நன்றானசாக்குகளைக் கொல்லவென்று நாட்டமுடன் சத்துரு
மித்துருவும்கண்டு, குன்றானமலைகளிலே பாஷாணமுண்டு கொப்பெ
னவே கொண்டுவந்து பூரீச்சண்ணம், பன்றானவுமிழ்நீரால் மத்தித்தே
தான் பாலகனை சுண்ணமென்ற பாஷாணத்தில், தன்றானகட்டிக்கு
வங்கிபூட்டி தகைமையுடன் கோழியென்ற புடத்தைப்போடே.

போடயிலேபற்பமதுகடுங்காரந்தான் பொலிவானகண்டர்தமை
க்கொல்லும்பாரு, சாடவேமுன்போல வுமிழ்நீர்தன்னில் சட்டமுட

ன்தான்குழைத்து புடத்தைப்போடு, நீடவேகடுங்காரச் சுன்னமாகும்
நேர்மையுடன் சத்துருவுக்காலமித்ரன் வாடவேதிரியாதே மைந்தா
கேளு வளமுடனே சுண்ணமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 41

கொள்ளவேசூதமதுக்கணுவுபோடு கொடிதானயேமரசந் துள்
ளிப்போகும், விள்ளவே சூதமதுமடிந்துதானால் வேகமுடன் கவன
மென்ற குளிகையாச்சு, மெள்ளவே குளிகையது கொண்டபேர்க்கு
மேதினியில் சதா காலம்சாவேயில்லை, உள்ளபடி காலாங்கிநாதர்பாதம்
உத்தமனே நாம்வணங்கி பாடினோமே. 42

பாடினோம்போகரிஷி சொன்னமார்க்கம் பாருலகில் பொய்யது
மெய்யேயாகும், தேடியேயிவ்வேதை முப்பின்மார்க்கம் தெளிவுறவே
பாடிவிட்டேன் சத்தகாண்டம், நீடவேரான்காவதிந்தகாண்டம் நீட
வேசாகரம்போலி துவேயாகும், கூடவேயேழாயிரக் காண்டமப்பா
கூறவேமுடியாது திண்ணந்தானே. 43

திண்ணமுடனிப்பாகம் யாருஞ்சொல்வார் திறமையில்லா சுந்த
ரனார் மறைந்தார்தாமும், வண்டமுடன் கொங்கணவர்கரிதிசொல்லி
வளமையுடன் தாம்மறைத்தார் பிண்டப்போக்கை, சுண்ணமுடன்
செய்வதற்கு கொங்கணவர்பாதம் சுத்தமுடன் செயநீரை மறைத்து
ச்சொன்னார் எண்ணமுடனிடைக்காடார் தமராநந்தர் ஏத்தமுட
னென்போல சொன்னார் பாரே. 44

சொன்னதினால் விதிமுறைகள் காணாதப்பா துரைகோடி முக
ங்கோடி தொந்தங்கோடி, வின்னமிலா செய்வதற்கு ரிஷிகள் தாமும்
விட்டகுறை வெட்டவெளியென்றுவிட்டார், நன்மையாய் நாதாக்க
ளடிபணிந்து நலமுடனே பாடிவைத்தேன் முப்பூதிட்சை, பன்னவே
யிந்தூலின்தீட்சைபார்த்து பாகமுடன் செய்பவனே வாதிபரமே.

கேசரவித்தை.

வாதியமின்னமொரு பார்க்கம்பாரு மகத்தான வேதையிதுக
ளுக்குவேதை, சோதியாங்கேசரத்தின் வித்தையப்பா சுளுக்கிலே
யெவருந்தான் சொல்லமாட்டார், நீதியுடன் சூதமென்ற ராஜர்தம்
மை நேர்மையுடனேசேரதுதான் கொண்டுசென்று, பாதி யுமைதான்ப
ணிந்து மைந்தாநீயும் பட்சமுடனுப்பூவில் ஒருமபோடே. 46

போடயிலேமதயானைவீரடங்கி பொங்கமுடன் சூதமதுகட்டும்
பாரு, கூடயிலேசூதமதுகுளிகையானால்கோடானகோடிவித்தையாட

கும் வாடையிலேசீவனத்துக்கில்லாவிட்டால்வளமாகவங்கமதையுருக்கிக்கொண்டு மூடயிலேகுளிகையது போட்டுப்பாருமுனையானவங்கமது டுவன்னியாச்சே.

47

ஆச்சென்றவெள்ளியதுபூசைக்கப்பா அப்பனைநாதாக்கள்முடிவர்தாமும், மாச்சப்பாவாதவித்தை செய்துமல்லோமகதேவவாலயங்களபூசைசெய்தார், பாச்சவேதவாலயங்கட்டுதற்கு பாகமுடன் தங்கமென்ற போக்குச்சொல்வேன், காச்சவேசெம்புதனை யுருக்கிக்கொண்டுருவானமுப்பூவைப் போட்டிடாயே.

48

போடவேசெம்பதுவுமுறலேகி பொலிவானதங்கமதுவாகும்பாரு, நீடவேமுன்சொன்னக்குருவைத்தானும் நினோவாக நவலோகத்தன்னிலிய, கூடவேமாற்றதுவு மதிகங்கானும் குணமாயேமம யென்னலாகும், தேடவேசீவனத்துக் கில்லாவிட்டால் திறமானமுப்பூவையறிந்துகாணே.

49

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் கருத்துடனே சொல்லுமுகிறன்மைந்தாரீயும், தோணவேபூகைஞ்சேர்தானப்பா தோற்றமுடன்தானெடுப்பாய் செம்பையல்லோ, பூணவேசெம்புதனைபாண்பண்ணிபோக்கானகுதுமது உள்ளேவிட்டு, வேணவேபூரீயில் குன்றிபோடு வேகமுடனமேற்பாணை கொண்டுமுட்டே.

50

மூடவேமண்சிலைவலுவாய்ச்செய்து முனிநாதர்சொற்படியே புடமேபோடு, கூடவேகோழியென்ற புடத்தைப்போடு குணமுடனே புடமாறியெடுத்துப்பாரு, வாடவேசுதமதுமடிந்துமேதான்வளமாகளங்கமதுபோலேயாகும், தேடவேசெம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று தெளிவான களங்கமதை கொடுத்திடாயே.

51

கொடுக்கையிலே மாற்றதுவுமெட்டேயாகும் குணமானபொன்னதுவுஞ்சவளைபோலாம், விடுத்துமேபொன்னதனைவராடித்துவிருப்பமுடன்பூங்காவியுடத்தைப்போடு, கொடுத்திடனேமாற்றதுவும்பத்தேயாகும் தேராம் பசுமைநிற் செம்பொன்னாகும், எடுத்துமேசிலாலயங்கள் கட்டநன்றியெழிலானசூதமென்ற குருவுமாமே.

52

குருவானசூதமதைபின்னுமைந்தா கொப்பனவேரவியெடுத்து பாணைக்குள்ளே, திருவானபாணைதனில் வைத்துப்பின்பு திகழுடனேகெந்திதனை களஞ்சிபோடு, மருவானபாணைமூடிப்பின்பு மார்க்க

முடன்புடம்போடகட்டிப்போகும், வருவானகளங்கமது வாரும்பா
ருவுத்தனனே களங்கெடுத்து செப்பக்கேளே. 53

செப்பவென்றால்நாவில்லைபாவுமில்லை செம்மையுடன்வெள்ளித
னில்தூற்றுக்கொன்று, ஒப்பமுடன்தானுருக்கி கொடுத்துப்பாரு ஒ
கோகோநாதாக்கள் வித்தையாகும், அற்பமென்றுகிணையாதே மைந்
தாகேளு அரசர்களுமிந்தமுறை காணமாட்டார், சொற்பமுடன்மா
ந்தருக்குவுண்மையாக தோற்றவேயிந்தமுறை தெளிந்திட்டேனே.

செனியவேயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தோற்றமுடன் நாமு
றைப்போமாந்தர்க்காக, ஒளுவுடனேசீனபதிமார்க்கத்தார்கள்வொக்
கமுடன்செய்துவரும் வித்தையாகும், வெளியாகசெத்தவரைகாண்ப
தற்குவெட்கமுடன்ஜாலமென்று சொல்வேன்பாரு, வளியான வட்
டாரந்தன்னிலேதான் வளமுடனேமாளியொன்று செய்தார்தாமே.

போகா செத்தவரைக் காணுதனும் அவர்களிடம்

பேசுதலுமாகிய

குரளிஜாலமாளிகை.

தாமாளமாளிகையாஞ்செப்பக்கேளு தடீளம்சதுரமதுசொல்
வேன்பாரு, வாமானகுறுக்குவறையிருபதாகும் வாகானநெடுக்குவ
ரைநாற்பதாகும், நாமானகணக்குவகை வீடுசொல்வோம் நாற்சதுர
மெழுநூற்றுமிருபதாச்சு, சமானமாகவல்லோ துரைகள்பதாறும் ச
ட்டமுடன்கண்ணாடி கதவுமாட்டே. 56

மாட்டவேகண்ணுமவாசலுக்குள் மார்க்கமுடன் ருழலொன்று
நிருத்தியங்கே. நீட்டமுடனெழு நூற்றுமிருபத்துக்கும் நெடிதான
குழலொன்றுவெவ்வேறாகும், வாட்டமுடன்கண்ணாகுற்றோரந்தா
ன்வாகுடனே காந்தமென்றகப்பிதானும், தேட்டமுடன்தானமைத்
துநடுமையத்தில் தெளிவாககுழல்தனிலே பின்னிப்போடே. 57

பின்னவேநாகமென்ற குழலில்தானும் பேரானகம்பியது சேர்ந்
தபோது, நன்மையாய்வேகமுடன்வாய்வினிலே நளினமுடன்காற்ற
துவுமிகவேதங்கி, பன்னவேசப்தமது மிகவுண்டாச்சு பாங்குருனே
வாசல்வழிதன்னிலப்பா, சொன்னதுபோல் செவிதனக்கு கேட்கும்
பாரு சூட்சமதுககுவாளி காண்பான்பாரே. 58

பார்க்கவென்றால்வாசல்முதம் வொவ்வொன்றிக்கும்பாங்குடனே
பிரதமைகள் தானமைத்து, ஏக்கவே ஆண்பெண்ணுய் ருபமமைத்து

யெழிலான வாடைகளுங்கொண்டுசாத்தி, தீர்க்கமுடன் பூதமென்ற கண்ணாடிக்குள் திறமையுடன் பூதமதை காணலாகும், சேர்க்கவே கண்ணாடி வருக்கந்தோறும் சிறப்பான கருமையை தீட்டிடாயே. 59

தீட்டவே கருமையை நாட்டிப்பாருதிருமானவஞ்சனமுமிதற்கீடல்ல, நீட்டமுடனெழுதூற்றுசொச்சம்வீட்டில்நிலையானமைதனை யேவமைத்தபின்பு, கூட்டமுடனெவ்வொருகண்ணாடி தன்னில்குறிப்புடனே ரூபமதை காணலாகும், வாட்டமுடன் சிகரமது மேல்வட்டத்துள் வாகுடனே பரிதியது வெளிவுகாணே. 60

காணவே விழிதனிலேவஞ்சனமுமிட்டுகருத்துடனே பிரணவத் தைமாறிக்கொண்டு, தோணவேவெட்டவெளிதன்னில்கின்றிதோற்றுமுடன் பரிதிதனைகண்டபோது, மாணவேவிழிதனிலே நிமையொட்டாமல் மாற்கமுடன் கடிக்கையது பத்தேயாகும், பூணவே பூமிதனில் நின்றிகொண்டு புகழான நடுநெற்றி மையம்பாரே. 61

மையமாய் மட்டமது நின்றிகொண்டுமயங்காமல் விண்ணுலகம் பார்க்கும்போது, பையவே தேற்றுவது ரூபங்காட்டும் பான்மையுடன் சுயரூபந் தன்றூபம்போல், மெய்யானதேகமது வடிவந்தோன்றும்மிக்கானரூபமதுவரணங்காணும், பொய்யானதரிசனமுமெய்யே யாகும் போக்கானரூபமது மெய்போலாமே. 62

ஆமேதானிப்படிடே ரூபங்காட்டவனே கவிதபான்மைகலுமிதனாலாகும், நாமேதான் சொன்னபடி நான்காங்காண்டம்நாட்டிலேமானிடர்கள் பிழைக்கவென்றுப்பாமேதான் போகரேழாயிரத்தின்பொங்கமுடன்மாண்டவரைக்காணவென்று, தாமேதான்மானிகையொன்று செய்தேனப்பா சட்டமுடன் ஜெகஜால மானியாச்சே. 63

ஆச்சப்பாஜகசாலமானிதன்னில் அப்பநேயாங்கோடிவரைதான் சொல்வோம், பேச்சப்பாபேசுதற்கென்ன சொல்வோம்பேரானசெத்தவர்பேர்கேட்கச்சொல்லி, கூச்சலுடன் பின்னிருந்தபிரணவத்தைக்குறிப்புடனே யாரியல்லோ குறளிதன்னால், மூச்சிருந்துபேசுமது பேச்சைப்போல முன்னிருந்து பேசும்வகை மொழிசொல்வேனே. 64

மொழிசொன்னவார்த்தைக்குமுன்னேநின்றிழர்க்கமுடன் குறளியது பின்னேசென்று, வழிசெல்லும்பிரதமையின்வாசல்முன்னே வழிமடக்கிவார்த்தையதுமுன்னேகூறும், பழியில்லாமாந்தருக்குசெகசாலத்தை பாங்குடனே பூதமது கூறும்பாரு, முழியுடனே முகங்காட்டி. பல்லைக்காட்டி மூர்க்கமுடன்கோபித்துப் பேசுந்தானே 65

தானுனகுறளியென்ற பூதந்தானும் தகமையுடன் நாம்நினைத்த காரியத்தை,வாகுமாளிகையி னுள்ளேசென்று மார்க்கமுடன்ஜால மென்ற கண்ணாடிக்குள், பானமுடனுள்ளிருந்து பேசும்பாரு பால கன்போல்வார்த்தையது மிகவேசொல்லும், தேனமிர்தங் கொண்ட தொருசொல்லைப்போல தெளிவாக முன்னின்று பேசும்பாரே. 66

பேசுகையில் ரூபமதை யாருங்காணார் பேருலகில் மாயவித்தை ஜாலவித்தை,காசுபணங்கேட்டாலுங்கொடுக்கும்பூதம்காசினியில்பூத மதைவசமேசெய்வார், தேசுலவுநாட்டுவனமெல்லார் தோன்றும்தேச த்திலதிகமென்ற வித்தையப்பா, விசுபுகழ்மண்டபத்தில் ஜாலவித் தை வெகுவாகச் செப்புகிறே னின்னங்கேளே. 67

கேளேதான் பூதநாதி வித்தைசொல்வேன் கெடியானகுறளி யென்ற பூதம்தானும், விடேதான் பிரணவத்தின் வசமதாக்கி வேக முடன்ஜாலமென்றமாளிதன்னில் நாளேதான் போகாமல்குதிரோன் முன்னே நளினமுடன் பூதமதை யேவல்செய்து, குளேதான்ஜால மென்ற மாளிதன்னில் சூட்சமுடன் குறளிதனை வசியமாட்டே. 68

ஆட்டேதான்ருசாதிருசர்தானும் அங்கனவேதான்மயங்கிவார் த்தைசொல்வார்,கேட்டேதான் காலாங்கிராதர்மமார்க்கிருபையுடன் சாலமென்ற மாளிதன்னில், நீட்டமுடன் வாசல்வழி சென்றவர்க்ரு நிலையானவட்சரத்தைமாரல் செய்துகூட்டமென்ற குழல்தனிலே ஒதிப்பின்பு கூர்மையுடன் ஓசையது கேட்குந்தானே. 69

ஓசையாமெழுதுற்றயிருபதுக்குள் ஒப்பமுடன்சப்தமதுகேட் கும்பாரு, ஆசையுடன் தலை மாளிமுதலில்நின்று அப்பனை நடுமாளி மையமட்டும், பூசையுடன்கடமாளிகெடுகுமட்டும் பொங்கமுடன் தந்தியென்ற கம்பியதனல், பாசையுடன் யிரும்புக்கு கம்பிமாட்டி பாகமுடன் குழல்தனிலே சிலவழிபாடே. 70

போடேதான் வாசல்வழிமுழுதுந்தோறும் போக்கனமையதனை த்திலதம்போடு, நீடேதான் திலதமதை பார்ச்சும்போது நிலையான கோட்டைவழிமாளி த்நான்றும், தேடவேவஞ்சனத்தின்மையினாலே தேசத்திலுள்ளதொரு வதிசயங்கள், கூடவே மாளிஜாலமென்ற மாளிதன்னில் குறிப்புடனே பார்ப்பதற்கு தோற்றமாமே. 71

தோற்றவே மையாழிமாளிதன்னில் துப்புரவாய் நடுமையமிருந் துகொண்டு, ஏற்றமுடனெவ்வொருவனைகள் தன்னிலையெழிலானபிர தமையின் பக்தஞ்சென்று, கூற்றனைபோல் குறளியிட தந்திரத்தால்

கோடானகோடிவழி நடத்தலாகும், சாற்றலுடன்காமென்றமாளித
ன்னில் சதுராகத்தானடந்த விதிகள்கோளே. 72

விதியுடனேமுடிப்பதற்கு விண்ணஞ்சொல்வேன்வேதாந்தத்தாயி
னது வருளினுலே, மதிப்போன்ற சந்திரனைப்போலே யொத்தமாது
மையாளின்ன மொருபதுமைதானும், கதிரோனைத் தானெரிக்கும்
சோதியப்பா காசினியிலொருவருந்தான்கண்டதில்லை, துதியுடனே
பூதமென்றகுறளிதானும் துப்புறவாய்வதிசயங்கள் சொல்லுந்தானே.

சொல்லுவதிலவர்மந்தில்தோற்றமெலாம் சூட்சுதிசூட்சுமதை
கண்டுதானும், வெல்லுவது பிரணவத்தை சொல்வேன்பாரு விருப்ப
முடன், அய்-ஐம்வங்கென்றேயோது, புல்லுதற்கு ஆங்கீய்யுஞ்சொ
வும் புகழான உயிரொழுத்தைமாறல்செய்து, சொல்லுதற்குசோடச
மாம் வாலைசக்கரம் தெளிவுடனே போட்டுமல்லோ மாறிக்கொல்லு.

உச்சாடனம்.

கொள்ளவே உச்சாடனம் வுரைப்பேன்கேளு கொடிதானபவம
கற்றி நீயுமைந்தா விள்ளவேபாணமுடன்சத்தியூசை விருப்பமுடன்
தானசெய்தா லெல்லாஞ்சித்தி, துள்ளவேவனுமாரைவரவழைத்துத்
துறையுடனே வறுகோணச் சக்கரத்தில் எள்ளளவும் பிசகாமல்வழி
சேராமல் யெழிலான பிரணவத்தை முன்னேகறே. 75

சூறயிலே மங் சிங்கென்றேயோது கொடிதானவுருவதுதான்ல
ட்சமாகும், தீறமுடனிருவாணமாயிருந்து திறமுடனே முக்கோண
வட்டத்துள்ளே, சீறலுடன்வராகிதண்ணைவரவழைத்து சிறப்புடனே
பூசையதுசெப்பக்கேளும், நேரமுடனே நடுச்சாமவேளைதன்னில்நே
ரமையுடன் மசானகரையிருந்துசெய்யே. 76

செய்யவென்றால்பூசையது விண்ணங்கேளு தெளிவுடனேமசாந
மதில்சக்கரத்தான் மெய்யுருவங்கொண்டுமல்லோபுவனைவாலைமேதிவி
யில்கைவசமாய் செய்துக்கொண்டு, பொய்யுடலைமெய்யென்று நம்பி
யேதான் புகழானவஞ்சனத்தை மாற்றுதற்கு மைவிழியான் பாசம
தைமிகவும்நீங்கி மார்க்கமுடன் தவலையிலின்றுிடாயே. 77

நின்றமேவராகமென்ற சிரசின்மேலேநிலையான பதிவிளக்கை
யேற்றிவைத்து, தன்னுடனேமசானத்தின்சுவத்தின்மேசட்டமுடன்
தியெரிந்துவேகும்போது, வென்றிடவேவராகத்தின் சிரசின்மேலே

வினையமுட ன்பதிவிளக்கேயெற்றிவைத்து, சென்றிடவேகுறளிதனை
வரவழைத்து சிறப்புடனே கொள்ளிதனை காவல்வையே. 78

வைத்தவுடன் கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுதானும் வாகுடனேகுற
ளிக்குகாவல்கின்று, செத்ததொரு சுவத்தின்மேல்யிருந்தபன்றிசேர
வே சிரசுதுவும் யெகிரித்தானும், மெத்தவே ஓங்காரமிட்டுமேதான்
மேன்மையுடன் குறளிக்குபெதிர்முன்னாக, சத்தமுடன்கூச்சலிட்டு
வராகன்தானும் சதுர்முகமாய் குரளிமுன் பேசும்பாரே. 79

பாரேதான் மசானத்திப்பூசைசெய்துபட்சமுடன்குறளிபைக்
தான்வசியஞ்செய்து, நேரேதான்ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் நேர்மை
யுடன்நாலுபுறங்காவல்வைத்து, சீரேதான் செத்தவர்பேர் கேட்
போது சிறப்புடனேகுறளிவந்துமுன்னேகூறும், வேரேதான்சஞ்சார
மனிதரில்லை வினாவுக்கு விடைகொடுக்கும் குறளியாமே. 80

குறளிபாம் ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் குறிப்பான நடுவாசல்
திட்டுவாசல், திறமுடனே கூட்டமது யெட்டுபேராய்தீறமுடனெண்
திசையாந்திக்குபாலர், மறளுடைய மேல்வாசல் முன்னேகீன்றுமதி
ப்புடைய நாகமென்றகுழல்சந்தாலே, சறளுடனேமேல்வட்டபரிதி
முன்னே சூட்சமுடன் செத்தவரைக்காணலாமே. 81

காணலாமவரவர்கள் அடையாளத்தை கண்டுமேமுகத்தெதிரே
பேசலாகும் தோணவேபேசுதற்குமுன்னேதானும், தோற்றமுடன்
மயினமதுநிறம்போல்கிற்கும், பூணவேஅந்தவண்ண மென்னலாகும்
புகழானரூபமது கண்ணிற்றேற்றும், வேணவேயுபசார மிகவும்பேசு
ம்கிருப்பமுடன் முன்னின்மறையும்பாரே, 82

மறையிலேநாம்நினைந்தரூபந்தோற்றும் மன்னவனேமயங்காதே
மதிக்கொள்ளாதே, திரையுடனேமுடியல்லோ கண்ணாடிக்குள் தீரமு
டன்முன்னின்று வார்த்தைகூறும், முறையுடனேதான்புகலும்முனி
நாதாகேள் முன்னின்றுபோவதற்கு பின்னேசென்று, குறையன்றி
குன்னடந்தகாரியத்தை கூறிடுமேமனிதரைப்போல் கூறாமே. 83

கூறவென்றாலெழுதுற்றயிருபதுக்குள் கொப்பனவே மந்திரத்
தையுச்சாடித்து, தீரமுடன்குறளிதனை கிட்டழைத்து திகழுடனே
னாபேபதேசஞ்சொல்லி, கோதமுடன்கைதனிலே மையைப்பூசிக்
கொப்பனவே கண்ணாடிமேலேவைத்து, பாறமுடன் வட்டமொத்த
விண்ணைப்பார்க்க பருவமுடனுருவமது தோணும்பாரே. 84

தோணுமேஜைகஜாலமானிதன்னில்தோற்றமுடன்கருவெல்லா
மிதற்குள்ளாடும், காணுமேகையொளியில் வட்டந்தாலும்களிப்படு
னேமையுருவாய்காணலாகும், ஏனவேகருமறைப்பை காணலாகும்
யெழிலானசமயமது வாய்க்கும்பாரு, ஆணவேவட்டமென்ற பக்கம்
நின்று உத்தமனேடுமையத் திலர்தந்திட்டே. 85

திட்டையிலேகருமானமின்னமொன்று திறமுடனே செப்புகி
றேன்மைந்தர்க்காக, வாட்டமுடன்கைகஜாலகொள்ளிதன்னை வாரு
டனேதானழைத்துத்திட்டங்குறி, தேட்டமுடன்பிரணவத்தை மு
ன்பின்னாகதெளிவுடனே ஒதிவைத்தபடிநீதானும், சூட்டியேகுறளிக்
கு பிரணவத்தைக்குறி சூட்சமுடன் அட்சரத்தை சுறுக்கிமாறே.

மாறப்பாவஞ்சமாய்விட்டுக்குள்ளே மன்னவனேடுமையம் நி
ன்றுகொண்டு, கூறப்பாசெத்தவரை காணவென்றுகுறிப்புடனேபட்
சம்பவைத்துகாண்பதற்கு, நோப்பாவந்தவப்பேர் வூர்தானென்னகிலை
யானயிருப்பிடமுடனேபடுமென்ன, ஊரப்பாமுன்னிருந்த ரூபமென்ன
வுத்தமனேயிறந்தபின்பு ரூபங்கேளே. 87

கேளவேவடிவத்தின்வரணங்கேளு கெடியான வாதையென்ற
ரூபங்கேளு, நீளவேவாபரணப்பெயருங்கேளு நிலையானகைத்தொழி
லையின்னங்கேளு, மீளவேமரபினிடிலாச்சாரந்தான் மிக்காள ஒழு
க்கமென்றவாசாரங்கேள், மாளவேமாண்டதோர் வருஷங்கேளு மன்
னவனேமாதமென்ற முடிவுங்கேளே. 88

கேட்கையிலேயிறந்ததோர் நாளஞ்சொல்லும்கெவுனமுடன்கா
ழிகையும்முன்னேகூறும், நீட்கமுடனடையாளம் சொல்லும்போது
நிஷ்களங்கமாகவல்லோ உண்மைதோன்றும், சூட்சமுடன்குறளிக்
கு திலகவித்தை சத்தமுடன்கொல்லுகின்றன்மையுண்டு, வேட்கமுட
ன் பில்லைதனை வசியஞ்செய்து லோகமதில்வெகுசித்தாமே. வாடல

ஆடலாம்வெகுதந்திரம் குறளிக்குண்டுஅப்பனே சூனியமுமித
னாவுண்டு, தேடவேகுட்டியது மலைகுட்டிதானும் தெளிவுடனேநாம்
சொன்னகாரியத்தை, ஊடவேஒளிந்திருந்து வதையச்செய்யும் வுத்
தமனேயிருள்மாளிகாணலாகும், நாடவேஜாலக்காள் மோகினியுந்தா
னும் நலமானகுட்டியென்றவீரியந்தானே. 90

தானானவீரியனும் ஆரியனாய்வேண்டும் தகமையுள்ள வீரியனா
யிருப்பானானால், வேனானமந்திரத்தைமிசவும்பேசும்மிக்கானகிரமனிதி
தானடத்தும், பாானகுருமுறைபோல் யாகஞ்சொல்லும்பாலகனே

யாகமது குறுதிகூறும், தேனணவீரியனாகுட்டிதன்னை தெளிவுபெ
றலோகமதில் வசியஞ்செய்யே. 91

செய்யவேகுட்டியெனும் வசியமானால் ஜெகத்திலே கோடிவித்
தையாடலாகும், னபயவேமாந்தர்மேலேவதாகும் பாங்குடனே கல்
லதனை யெறியலாகும், மெய்யுடனே ஜெகஜாலவித்தையப்பா மேதி
னியிலாருந்தான் செய்யவில்லை, பெய்யவேசங்கலியன் கறுப்பன்தா
னும் பேரானவண்ணமா ரேழுமாமே. 92

ஏழானவண்ணமார் காவலாளர் னழிலான ஜாலமென்ற மாளி
தன்னில், பாழானவையன்மார் பிடாரிதானும் பச்சையென்ற தேவ
தையும் காளியோடு, வாழாதகுமரிகளஞ்சத்தகன்னி வளமுடனேபச்
சையென்ற பல்லக்குதன்னை தாழாமல் தோளதனி லெடுத்துக்கொண்
டு தகமையுடன் காளிதனை தூக்குவாரே. 93

தூக்கியேஜாலமென்ற மாளிதன்னில் துப்புரவாயகாவலுடனிரு
ந்துகொண்டு நோக்கமுடன் தேவதைபை வசியஞ்செய்து நொடிக்கு
ள்ளே கோடிவித்தை யாடலாகும், பார்க்கவென்றாலோகமதில் மாந்த
ர்யாவும், பதபதைத்து நடுநடுங்கி கதருவார்கள், வாக்குடனே வரமு
னக்கு பதமுந்தந்து வாகுடனே செல்லுமென செப்புந்தானே. 94

செல்லவென்றால் யின்னம்வெகு கூத்துகேளீர் செயலானநாதர்
முனி ரிஷிகள் தாமும், வெல்லவேபூதமதை வசியஞ்செய்து வேணவு
பசாரமது வதன்கையாலே, புல்லவேயேவல்தனைச் செய்யவென்று
புகழாகவசியமது செய்துகொண்டு, மெல்லமே தம்பணிக்கி ஆனதா
க்கி மேன்மையுடன் சித்துகளுமாடினாரே. 95

ஆடினார்வெகு கோடி காலமப்பா அவனியிலே சித்தர்களு முனி
வர்தாமும், கூடியேபில்லியென்ற பூதத்தன்னை குணபடுத்தி தம்வச
மாய் செய்துகொண்டு, தேடியேவெகு கோடி நிதிகள் தன்னை தேசம
தில் பூதத்திவைசியத்தாலே, ரீடியேகர்ப்பாந்த காலமட்டும் ரீணிலத்
தில் தாமிருந்தார் சித்தர்தாமே. 96

சித்தானசித்துவகை யின்னஞ்சொல்வேன், ஜெகதலத்திலனேக
விதபூதமுண்டு, முத்தானவேதாள பூகமப்பா மூதுலகில் ராஜர்களும்
வசியஞ்செய்வார், நித்தமுடன்வேதாளமுந்தானும் நேர்மையுடன்
விக்கிரமாதித்தனுக்கு, சத்தமுடன் வாகனமாயிருந்துகொண்டுதொ
ல்லுலகில் வெகுதூர மிருந்தார் தாமே. 97

இருந்துமே யின்னம்வெகுவினோதங்கேளு யெழிலானஜாலமெ
ன்றமாளிதன்னில், பொருந்தவே யெல்லவரும் பார்க்கவேதான்பொ
லிவானயெக்காளஜாலந்தன்னை, திருந்தவேயெழுநூற்றியிருபதுக்கு
ள்திறமான மாளிகையாம்பக்கோரத்தில், வருந்தியே தானிருந்துஜா
லமாளி வாகுடனேகுடியிருப்பு கண்டாம்பாரே. 98

கண்டோமேயின்னமொருகருமனங்கேள் கருவானநகர்ச்சன்
னொசீர்த்தில், தண்டுளவமாலையணிபூண்டுகொண்டு தக்கனுட யாக
மதில் தானிருந்து, கொண்டல்வண்ண னச்சதனும்கோமான்தானும்
குடியிருப்பு, கோட்டைதனில் காவல்நின்ற துண்டரிசுமானதொரு
ராட்சதபூதம் துடியானதேவனுபூதமாமே. 99

ஆமேதான் பூதமது தன்னைத்தானும் அப்பனேஜாலமென்றமா
ளிதன்னில், போமேதான்நடுமையம் மத்திவாசல்பொங்கமுடன்கறு
வீரன் பத்திரகாளி, வேமேதான்கறுப்பண்ணன் டாகினிதானும்திக்
கான்காட்டேரிசங்கிலிநாயன், தாமேதான்சொன்னபடி மசானவீறி
சட்டமுடன் தெய்வங்களனேகமுண்டே. 100

உண்டானதெய்வங்களனேகமுண்டு வுத்தமனே சர்வகலைக்கி
யான்முண்டு, பண்டானபொய்களவு சூதுமுண்டுபண்பான விசுவாச
மில்லைகண்டர், திண்டானராட்சதமாம் பூதந்தன்னில் திறளானநவ
கோடி ரிஷிகளெல்லாம், கண்டிதமாய்தித்தாதிபூதந்தன்னில் காசினி
யிற் கோடிவித்தையாடலாமே. 101

ஆடலாம்பலபேதபூதந்தன்னால் வப்பனேவஷ்டகர்மவித்தையா
கும், நீடவேஜாலமென்ற மாளிதன்னில்நேர்புடனேகோடிவரையாட
லாகும், பாடவேபூதங்கள் தன்னினாலும்பாங்குடனே சங்கீதங்கூறலா
கும், தேடவே எக்காள ஜாலந்தன்னை தெளிவுடனையாட்டிவைக்கும்
பூதம்பாரே. 102

பூதங்கள்பலபேதவாத்தியங்களை வாசிக்கும்ஜாலம்.

பாரேதான்ஷ்டவிதமாளிதன்னில் பாங்குடனேவஷ்டவிதவாக்
தியங்கள், நேரேதானொருமாளி சின்னமாகும் நேர்ப்புடனே ஒருமா
ளிதிரிச்சங்காகும், வேரேதானொருமாளி பிரம்மதாளம் வேகமுடன்
ஒருமாளிதுத்தாரியாகும், சேரேதானொருமாளி தம்பூறுமாகும்சிறப்
பான வொருமாளி மத்தளமுமாமே. 103

ஆமேதானொருமாளி கைத்தளமுமாகும் வப்பனேயொருமாளி
தம்பறையுமாகும், வாமேதானெட்டுவிதமாளிதன்னில்வாகுடனேபல

பேதவாத்தியங்கள், நாமேதானிருமித்த வண்ணமாகும் நலமுடனே
மாளிதன்னில்சென்றுமேதான்பாமேதான், மந்திராட்சரத்தையோத
பாடுமேபலவித வாத்தியங்கள்தானே. 104

தானுன வாத்தியங்கள்கேட்கும்போது தகமையுடன் மாந்தரெ
ல்லாம்பிரமிப்பாகும், கோனாமாளிதன்னில் குடியிருப்புகொற்றவ
னையாருந்தானில்லைகண்டர், தேனுவமிர்தமதுபோலேயல்லோ தெ
ளிவானவாத்தியங்கள் கூறலாகும், பாணுபலபேததொனிகள்தோற்
றும் பாரினிலே மாந்தரெல்லாம் பிரமிப்பாரே. 105

போகர்கோகர்ண ஜாலம்.

பாரேதான்யெழுநூற்றி யிருபதுக்குள்பகருவேன்கோகர்ணஜா
லந்தன்னை, நேரேதான்நெடுஞ்சாலமாளிகைக்குள்நேர்மையுடன்கிடை
யொன்றுநாட்டியேதான், வாரேதான்நெடுங்கம்பிராபுபக்கம் வாருட
னேதானிறுத்தி விட்டம்பூண்டு, சேரேதான்மேல்வட்டங் கயர்கள்
மாட்டிசிறிப்புடனேகீழ்வட்டம்மணிகள்மாட்டே. 106

மாட்டவே நடுக்கம்பந்தன்னிலேதான்மதிப்புடனேமெற்சிகரம்
நின்றுகொண்டு, ஒட்டமுடன்கயறுதனைப் சிடித்துச்சொண்டு ஒங்கார
சப்தமுடன்சத்திவந்து நாட்டமுடன் தரணிதனை யண்ணாந்துபார்
த்து நயமுடனேகுளிகைதனைவாயிற் பூண்டு, தேட்டமுடன் துதிக்கை
யிலே கரணம்தன்னை தெளிவாகக்காணுதற்கு ஜாலங்கேளே. 107

கேளேதான் வஞ்சனமாம் மையத்தீட்டிகெவனமுடன் லாட
மதில்வசியம்பூண்டு, பாளேதான்போகாமல்கருவுதன்னை பாங்குட
னே தேகத்திற்பூசக்கேளு, நாளேதான்வண்ணரூபங்கெஜரூபமாக்கிநா
னிலத்தின்மேலிருந்துகுதிப்பாயானல், குளேதான்சகஸ்திரமாய்நா
னேதோற்றம் சுந்தரனே பாவைக்குவாதாயந்தானே. 108

தானுனசகஸ்திரமாய்நானரூபம்தகமையுடன் மாந்தரெல்லாங்
காணலாகும், பாணு பரபரத்தை காணமாட்டார் பாரினிலேகோ
கர்ணவித்தைகாண்பார், தானுனவித்தையதுகோகர்ணவித்தை தேசத்
தில்கிட்டாதுமாந்தருக்கு, வேனானசீனபதி தேசத்தார்கள் விருப்ப
முடன் செய்கின்ற ஜாலமாமே. 109

ஆமேதான்மச்சென்றுமாளிதன்னில்அப்பனேகோகர்ணவித்தை
செய்வேன், தாமேதான் கயர்தனிலேமேலேநின்று தாக்கானவூசியெ
ன்றகாந்தந்தன்னால், வாமேதான்வச்சாணிதன்னிலப்பாவேகமுடன்

நின்றுகொண்டுகரத்தைவிச, சாமேதாந்சகத்திரமாங்கரங்கள் தானும்
சரஞ்சரமாய்வந்துவிழக்காணலாமே. 110

காணலாம்வஞ்சனமாங்கருவினாலே காசினியில்வெகு கோடிவித்
தைகாண்பீர், பூணலாம்மந்திரத்தின்வசியத்தாலும்போக்கான பிரண
வத்தின்வாறலாலும், தோணவேதேவதையும்வசியத்தாலே தோற்ற
முள்ள கருவியிட்பேதத்தாலும், நாணவேசதாக்காலம் மாளிசென்று
நாட்டமுடன் ஜாலவித்தையாடலாமே. 111

ஆடலாம்பெஜகோடிபதிகள்கோடி அப்பனேவெகுகாலமிருந்து
கொண்டு, தேடலாம்சின்மயத்தின்கேசரமாம்வித்தை தெளிவுடனே
ஆடுதற்கு யின்னங்கேளு, கூடலாம் கேசரத்திலிருந்துகொண்டுகோ
டான கோடிவித்தையாடலாகும், நீடலாம்வானரத்தின்வித்தையே
ளும் நெடிதான அங்குதனார் வித்தையாமே. 112

வித்தையிலேயின்னமொருவித்தையேளும்வீரனும் அங்குதனார்
வனுமார்தானும், நித்தமுடன்வஞ்சனமாம்பையத்தானும் நீடுறவே
வுள்ளங்கைதன்னிற்றாக்கி, சுத்தமுடன் கேசரத்திலிருந்துகொண்டு
துப்புரவாய்வட்சரத்தை யோதும்போது, மத்திபத்தில் நடுமையமிரு
ந்துகொண்டு மானிலத்தில் வஞ்சனத்தைப்போடுவாரே. 113

போடையிலே ஜாதிவர்ணஞ்சொல்லக்கேளும்பொலிவான நீல
விழித்தானுமாக, நீடயிலேபூணையென்றேந்திரமாகும் நீடாழிவஞ்ச
னத்தைப்பார்க்கவென்றால், கூடயிலேகுபேரனென்றபட்டணந்தான்
குவலயத்தின்நிதிகளெல்லாங்காணலாகும், தேடயிலேவனுமானும்
முன்னேநிற்கும் தெளிவானதேவதையுங் காணலாமே. 114

காணயிலே பிரணவத்தையோதும்போது கருவானமைதனிலே
மகிமைகேளு, தோணவேவீரபத்ரன்முன்னேநிற்பான்தோற்றுகையி
லனுமாருங் கொண்டுசெல்லும், பூணவே ஸ்ரீராமர்வைத்த பொண்ணை
பொங்கமுடன் பாதாளவஞ்சனத்தில், நாணவேயனுமாரும் மிகவே
சொல்லும் நாட்டமுடன்நிதியெடுக்க ஜாலமாச்சே. 115

போகர் அஞ்சனத்தில் ராமர் திரவியத்தையெடுத்தது.

ஆச்சென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு அப்பநேயான்கண்டவரை
க்குஞ்சொல்வேன், நாச்சனுடனெழுநூற்றுகொச்சம்வீட்டில்நடுவார
மத்திமத்தில் சதுரம்போடு, வீச்சுடனேபதினைந்துவரைதான்போடு
விவரமுடன் குறுக்குவறைபதினைந்தாகும், ஏச்சுலுடன்நெடுகுவறை
பதினைந்தாகும் எழிலான நூத்தியம்பதரையுமாச்சே. 116

அறையானவீடுமுனைஞ்ஞலம்போடு அப்பனேரீங்காரங்கொண்டு மாறு, திரையோடுஒங்காரமுள்ளடக்கிதிட்டமுடந்ளட்டியென்றபீட மீதில், முறையோடு மௌனமதாயிருந்துகொண்டு மூன்றெழுத்து மைந்தெழுத்தும்ஒதித்தீரு, சிறையானவைவவனும்முன்னேறிப்பான் சிறலுடன்பிரணவத்தை யோதுவீரே.

117

ஒதுகையில் அஞ்செழுத்தையுள்ளடக்கி உத்தமனேனவ்வெழுத் தைமவ்வெழுத்திலுணி, தீதுரவே பகையாளிதன்னைநோக்கிதிட்ட முடன் கற்பூரவொலிதான்கொண்டு, காதலுடன் வட்சரத்தையுள்ள மர்த்திகருவாகச்செப்பவனைசித்தனாகும், நோதலுடன் வஞ்சனத்தை கையில் தீட்டி நோக்கமுடன் செய்பனைசித்தனாகும்.

118

ஆமேதான் பிரணவத்தை யுச்சரித்து ஆண்டவனைத்தாரினைந்து வருளும்வோதி, தாமேதான்பா தாளவஞ்சனத்தைதாரணியிலெல்லவ ருங்கண்டுமெச்ச, வேமேதான் சத்துருமித்துருவுதானும்வேகமுடன் சென்றமல்லோ வுறவுபேசி, நாமேதான்ரீங்காரம்வுள்ளடக்கிநாட்ட முட்டுகைங்காரம்உள்ளேபூட்டே.

119

பூட்டுகையில் பிரணவத்தை யோதுப்போதுபொங்கமுடன்சத் துருமித்துருவுமாகும், நாட்டுகையில் நசிமசிமசியென்றேயோதநாச மடா வஞ்சனத்தின் தயிலத்தாலே, வாட்டுகையில் குறளிமுதல்பூத பேதம்வஞ்சனாதேவிமுதல்வசியமாகும், சூட்டுகையில் காலனவனெதி ரேநிற்கான் துரைராஜவஞ்சனத்தின் மையின்போக்கே.

120

போக்கான காலங்கிராதர்பாதம் பொங்கமுடன்பான்வணங்கி சினதேசம், நோக்கமுடன்காடுமலைவனந்திரங்கள்நொடிக்குள்ளேசெ ன்றமல்லோ வேதைபார்த்தேன், தாக்கவே சீனபதிதேசத்தார்கள் சட்டமுடனெந்தனையுங் குருவாயெண்ணி, வாக்குடனேகுருமொழி யாஞ்சீஷனென்றுவசனித்தார் கோடியுகம் வசனித்தாரே.

121

வசனித்தார்சீனபதி மாந்தரெல்லாம் வறைகோடி திசைகோடி வகுக்கக்கோடி, நிதமுடனேயென்வாக்குமெய்யென்றெண்ணிநீடாழி யுலகமெல்லாம் வசினிப்பார்கள், தசமுடனே தாரணிலஞ்சனத்தைத் தாக்குடனேவெகுமாந்தர்செய்துபார்த்து, பிசகில்லாப்பிரணவத்தை மெய்யென்றெண்ணி பேருலகில்மாந்தரெல்லாந் துதித்திட்டாரே.

துதித்தாரே காலங்கிராதர்தம்மைதோற்றமுடன்பென்னுளும் வாசீர்மித்து, மதிப்புடனே யவர்பாதம் தான்வணங்கி வகையுடனே

எப்போதும் கருணை கூர்ந்து, கதிப்புடனே சமாதானிலிருந்து கொண்
செதாகாலம் தாடமதில்மையேபூண்டு, விதிப்பவனை தானெண்ணி வி
ண்ணின்மீதல் வெகுகாலம் தானிருந்தார் மாந்தர் மாமே 123

வைத்தியசூட்சுமப்பூ

தாமானவின்ன மொருமார்க்கம்பாரு தயவுடனே மாணுக்கள் யி
ழைக்கவென்று, கோமானும் பங்குனி சித்திரையிலப்பா கொற்றவ
னே பூநீறு விளையுங்காலம், மாண்புநீரைத் தானெடுத்து மார்க்கமுட
ன் செப்புகிறேன் மைந்தாகேளு, பாண்பூநீரைப் படிதான் ரண்டுபாக
முடன்வாரிவந்து செப்பக்கேளே. 124

செப்பவென்றால் கற்கண்ணம் படிதான் நான்கு தெளிவானவரு
ரியது படிதான் பத்து, ஒப்பமுடனில்லெண்ணை படிதான் வைந்து வு
த்தமனேயிரண்டையுந்தான் கலக்கிக்கொண்டு, நெப்பமுடன்தெளி
விறுத்துப்பின்னுங்கேளு நேர்புடனே தான்காய்ச்சவுப் பெயாகும், து
ப்பறவேயுப்பதுவுமிகவேபூர்க்கும் துறையாகயுப்பதுவைத்துமுறை
காச்சே. 125

காச்சிடவேசாம்பலது செப்பக்கேளு கருவானசாம்பலது எருச்
சாம்பலப்பா, நீச்சென்றவெருச்சாம்பல் கொண்டு வந்துரிசமான குழ
ம்பதுவைத்தானெடுத்து, பாச்சியேசல்லாவை மேலேபோட்டுப் பாக
முடன் குழம்பதுவைமேலேயுத்து, ஏச்சலென்ற வுண்டைதனையே
டுத்துக்கொண்டு யெழிலானரவிதனிலே காயப்போடே. 126

காந்தபின்பு பாண்டமதிவிட்டு மைந்தா கவனமுடன் வரைப்பா
ண்டம்போட்டுமேதான், தோய்ந்திடவே மல்லியென்றயிலையமைந்
தாசுத்தமுடன் வதன்மேலேவைத்துக்கொண்டு, தோய்ந்திடவே மே
ற்சட்டிக்கொண்டு முடித் தெளிவாகசீலையது வலுவாய்ச்செய்து, பா
ய்ந்திடவேதீயெரிப்பாய் நாலுசாமம் பதமுடனே தானெடுப்பாய் பி
ன்னுங்கேளே. 127

பின்னுங்கேள் யெரியிலே வளர்ந்தபிண்டம் பேரான யிறச்சியுட்
ன்வதிகங்கொண்டு, வின்னமுடன் துவாரமதுவிட்டு மைந்தா விவர
முடன் வீரமதுவொன்றேயாகும், நன்னலுடன் பச்சையென்ற பூந்
தாலும கருவானபூநீறும் சரியாய்ச்சேர்த்து, பன்னவேசிப்பிக்குத்து
வாரமிட்டுப் பாலகனையிம்மருந்தில் குன்றிப்போடே. 128

குன்றியாமருந்ததுதான் போட்டபின்புகுழறவே தளவாயாஞ்
சட்டிதன்னில், வென்றிடவேயடுக்கடுக்காய்பாப்பிவைந்தாமேல்முடி

காற்றில்லாவொடுக்கந்தன்னில். பன்றிடவேவைத்தவுடன்சலமிரங்கு
ம்பட்சமுடன்னெயரீரை யெடுத்துப்பாலா, தான்றிடவே மேற்சொ
ன்னபூநீர்சேர்த்து சாங்கமுடன்றாரைப்பாய் சாமம்நாலே, 129

நாலானசாமமது வரைக்கும்போது நலமானவுரவண்டு குழியா
னைதானும், காலானருதமுடன்பச்சைபூரங் கருவானவாறுபுள்ளி த
ண்டுஞ்சேர்த்து, பாலானசீனமுடன் சாரஞ்சேர்த்து பாகமுடன் தா
னரைப்பாய்லகுவதாக, வேலானபில்லையது தட்டிமைந்தாவேகமுட
ன்ரவிதனிலே காய்ப்சபாடே. 130

போடேதான்பில்லையது காய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன் பேரண்
டஞ்சுத்திசெய்து, நீடேதான்வகல்தனிலே கீழ்பார்ப்பினோமையுடன்
பில்லைதனைமேலேவைத்து, தூடேதான்மேலுமந்தப் பொடியைப்போ
ட்டுதுப்புறவாய் மேல்முடிசிலேசெய்து, காடேதான்ரவிதனிலே காய்
ந்தபின்பு கனமாகக் காழிமென்ற புடந்தான்போடே. 131

புடமதுதாந்தீயாறியெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன் சுண்ணம்
பாமட்டிபோலாம், திடமுடனே பத்துமுறை யிப்படியேபோடு திற
மானசுண்ணமதுவாகும்பாரு, தடமானசுன்னமதுயெடுத்துக்கொண்
டுதகமையுடன் பேரண்டம்சிற்றண்டத்தோடு, கடமானசிப்பியொடு
நண்டுதானும் கருவானத்தையொடு சமனவாமே. 132

நத்தையுடனிலையெல்லா மொன்றாய்க்கட்டி நலம்பெறவேசி
ற்றண்டக்கருவாலாட்டி, முத்திபெறமுசையிட்டுவூதிப்பாருவுத்தம
னேசுண்ணம்பாயிருக்கும்பாரு, பத்தியுடன் வூலையில்வைத்தி வூதும்
போதுபாங்கானசுண்ணம்பாயிருக்கும்பாரு, வெத்தியுடன்சுன்னம
தையெடுத்துக்கொண்டு வேதாந்தத்தாயினது வருளைப்போற்றே

போற்றியே சுண்ணம்பைத்தானெடுத்துப் புகழாக முசையொ
ன்றுபிடித்துமேதான், ஆற்றியேமுன்னொன்னமுப்புச்சுன்னம்புப்ப
னேதானெடுத்துமுசையிட்டு, தூற்றியேதேவதைக்குப்பூசைசெய்து
துறைபோல முறைபோலசிலேசெய்து, மாற்றியே சுண்ணம்புச் சிலை
செய்து மயங்காமல்புடம்போட நீறிப்போமே. 134

நீறியதோர்பற்பத்தையெடுத்துக்கொண்டு நினைவாக யிப்படியே
பத்துமுறைபோடு, கூறியதோர்பற்பமதுகுருப்பறமாச்சு குணமான
காரமென்றகாலனாகும், மீறியதோர் சரக்கெல்லாங் கொல்லுங்கால
ன் மிக்கானபற்பமது குருவுமாகும், தேறியதோர்பற்பமதிலெந்தபா
கம்தெளிவாகச்செய்தாலும் தாக்கிடாயே. 135

தாக்கவென்றால்கிரதங்கள்லேகியங்கள் தகமையுள்ள செந்தூரம் பற்பம்யாவும், நோக்கமுடன் குளிகைகள் பாடம்யாவும் துணுக்கமுடன் மாத்திரைகள் கட்டுவகையாகும், சூட்சமுடன் தயிலங்களெண்ணை முதல்யாவும் சுருவான சூரணங்கள் ரசாயனங்கள் முதலாய், தாக்கமுடன் கடுகளவுபட்டால் போதும் துரையான மருந்தெல்லாம் வீறுமாமே

வீறுனவவுஷதங்கள் முப்பூபட்டால் விடுபட்டுப்போகும்டாபிணிகளேது, கூறுனவவுஷதங்கள் காரமெத்த குடிலமுடன்றோயெல்லாஞ்சன்னம்பாரு, நீரானநேத்திரங்கள் சிவந்துகாட்டும் நெடிதானமேனியது கறுப்புமாகும், தூரானநோயெல்லாங்காடேபோகும் துப்புறவாய்முப்பூவின் மகிமைதானே. 137

தானைமுப்பூவின் மகிமையாலே சட்டமுடன் சரக்கெல்லாங்கட்டும்பாரு, பாணைகுதமது துள்ளியிடும் பாங்கான கெந்தியதுநீறிப்போகும், தேனைலிங்கமது செந்தூரிக்கும் தேற்றமுடன் பூரமதைப்பொருமிக்கொல்லும், கோனுவீரமது பற்பமாகும் கெடிதான பாஷாணம் சாகும்பாரே. 138

பாரேதான்நவதாதுமுப்பத்திரெண்டும் படுமுன்னே சரக்கெல்லாமடிந்துகொல்லும், நேரேதான்லவணவகையிருயத்தைந்தும்நேரானகற்பவகை முன்னூற்றுச்சொச்சம், கூரேதான்சொன்னபடி சூட்சமுப்பு குன்றியிடைபட்டாங்கா லெல்லாமானும், வீரேதான்சரக்குக்குருடுங்காலனாகும் மிக்கானதுருசக்கு குருவுமாமே. 139

குருவானகண்ரதுகுருவுமானால் குவலயத்தில்கோடிவித்தையாடலாகுப, திரிவானவாமியவள் முன்னேநிற்பாள் திக்கெல்லா மெச்சுதற்குசித்தனாவாய், மருவானநாதாக்கள்ரிஷிகள் தாமும் மதிப்புடனேயுந்தனுக்குவடமுமீவார், கருவானவுளவரிந்த சித்தனாவாய் காசினியிலுன்னைப்போல் சித்தனுண்டோ. 140

உண்டோதான்வையகத்தில் சித்தனுண்டோ ஒபோகோயுந்தனையுரிஷிதானென்பார், திண்டானதேவமுனியுன்னையென்பார் திறமையுள்ளநாதாக்கள் குருவேயென்பார், சண்டாளமானதொரு கருமிமாண்பர்சட்டமுடன் பொய்நாதனென்பார்கண்டார், கண்டாலும் விடுவாரோசித்தருபம். காசினியில்சபித்திடுவா ருண்மைபாரே.

சித்தர்கள்சிப்பூவைக்கேட்டுதவ்

பார்க்கவென்றால்நாதாக்கள் சித்தருபம்பட்சமுடன்வுந்தனுடனருகில்வந்து, திர்க்கமுடன்வருந்தியல்லோமுப்புக்கேட்பார் திகமுடன்

னேகுருவெனக்குவேண்டுமென்றார், கார்க்கவென்றுமஞ்சாடிசுருகே
ட்டாலும் கத்தனேயுந்தனிடகடாட்சமென்று, மூர்க்கமதுவாராம
ல் முன்னேறின்று முடிவணங்கியடிபணிந்து மொழிசொல்லீரே.

மொழியானவார்த்தைக்கு முன்னேறின்று மோசமதுவாராமல்
முடிவுசொல்லி, வழியானதுரையோடு மார்க்கஞ்சொல்லி வகையுட
டனேயவர்தமக்குத்தொண்டுசெய்து, பழியானவார்த்தைக்கு யிடங்
கொடாமல் பட்சமுடனவரீதில் கிருபைவைத்து, சுழியான வாசி
முனைதன்னேநோக்கி சூட்சாதிசூட்சமதைக் கேட்டிடீரே. 143

கேட்டளவிலுன்மீதில்கிருபைவைத்து கேழ்விக்குத்தாரவிடை
ரிஞ்சொல்லி, நாட்டமுடன்பரிபோகமிகவுஞ்செய்து நயமுடனேசா
சமுறைதாமுறைத்து, தேட்டமுடன்மனதிறங்கச் செய்துகொண்டு
தெளிவானகுருவதனை யடைந்துகொள்ள, வாட்டமுடன் லகுவுட
னே பின்னுங்கேட்பார் வகைமோசம்போகாதே மன்னுகேளே.

சித்தர்கள்மகிழ லேகியம்

கேட்கவேயவர்தமக்குகளிப்புகொள்ள கெவனமுடன் குளிகை
யென்றலேகியங்கேள், சூட்சமுடன்மாணக்கள் பிழைக்க வென்று
தொல்லுலகிலடியேனுங் கருணைகூர்ந்து, நீட்டமுடன்கோரக்கர்மூலி
தன்னேநேர்மையுடன் தானெடுப்பாய் சேந்தான்ரெண்டு, வாட்கமலவ
ட்டமென்றபாண்டந்தன்னில்வகையுடனே காலாங்கிசொற்படிக்கே

சொல்லானசொல்லுக்கு குறைநேராமல்தோற்றமுடனாவின் பா
ல்படிதான்கொண்டு, புல்லான்சீலைதனைவேடுகட்டி புகழானகெஞ்சா
வைமேவேவைத்து, கல்லானமாண்டமதை மேலேமூடிகடியான வா
லுகையாமேலைவைத்து, மெல்லவேதியெறிப்பாய் சாமம்ரெண்டு வி
ருப்பமுடன் கண்டமட்டும் யெரித்திடாயே. 146

எரிக்கவேயிப்படியே பத்துமுறைதானும் யெழிலான செஞ்சா
வைசுத்திசெய்து, வெரிக்கவசம்போவதற்கு பின்னுஞ்சுத்திவேகமுட
ன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, பொரிக்கவசம்நிம்பழத்தின்சாற்றி
னாலே பொருந்தவேபத்துமுறை முன்போற்றீட்சை, சரியுமேசெய்யு
கையில் கெஞ்சாசுத்திசட்டமுடன்காலாங்கி யுரைத்ததாமே.

தாமானசெஞ்சாவையெடுத்துக்கொண்டு சட்டமுடன்ரவிதனி
லேகாயப்போடு, காமானகல்லுரலில் போட்டுமைந்தா கருவாகத்தா
ளிடத்துப்பொடியாய்ச்செய்து, வேமானமானதொரு வபினிதன்னை
வேகமட்போவதற்குப்பின்னுங்கேளு, சாமானமாகவேதான்யெளநீர்
தன்னுல் சட்டமுடன் தீட்சையதுபத்துசெய்யே. 148

செய்யவேயபினுக்குதிட்சையப்பாசெப்புகிறேன்வருன்மைந்தா
யின்னம்பாரு, துய்யவேபசும்பாலம்பசமோராகும்துப்பரவாய்சுத்தி
யதுநன்றாய்ச்செய்து,செய்யவேபத்துமுறைதிட்சைதானும் பேரான
வபினுக்குச்செய்யவேண்டும், உய்யவேதிட்சையதுயானபின்பு உத்த
மனே கடைசரக்கு செப்பக்கேளே. 149

கேளேதான்சக்குடநேவால்மினகுதானும்கெடியானகெசகெசா
மராட்டிமொக்கு, வேளேதான் லவங்கமுடன்லவங்கப்பட்டை வேக
முடன் ஜாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி, கோளேதான்நேராமல்ஜஜிராவும்
குணமானருமஸ்திபாஜிபந்து, பாளேதான்யோகாமல்பேதானாவும்பா
ங்குபெற லவங்கமென்ற பட்டைதானே. 150

தானுனபட்டையுடன்பிம்பூராவும்தாக்கானமாசிக்காய் தாற்றிக்
காயும், மானுனகடுக்காயும்மகரப்பூவும் மாசற்றயேலமுடன் நெல்லிக்
காயும், கோனா குமட்டியின் விரையினை கொடிதானவழத்தின்
விரையுந்தானும், பானுனகெஞ்சாவின் விரையுந்தானும் பளிங்கான
கொடி வேலிமூலியாமே. 151

ஆமேதான்மூலியொடு குரைவித்து அப்பனேவேலியென்றபரு
த்திதானும், தாமேதான் வலம்புரியுவிடம்புரியுமாகும் தாக்கானவவ
முக்கராவின்தோல்தானும், வேமேதான் தாதுமாதுளையின்வேறும்
மிக்கானவாத்லரிசருளிதானும், நாமேதான்சொன்னபடியிருவேலி
கூட்டி நயம்பெற்றவே குரணமாய்ச்செய்து கொள்ளே. 152

கொள்ளவேகற்கவகையின்னஞ்சொக்வேன்கோளாறுநேராமல்
குருபத்தால், விள்ளவேதக்கோலம்பரங்கிப்பட்டைவிருப்பமுடன்
வாலுளுவைதிப்பிலியுமாகும், மெள்ளவேயிருசிரங் காட்ச்சிரம் மே
லானவாய்விளங்கம் ஒமந்தானும், அள்ளவேரோஜனையும்பூவாலாகும்
அப்பனே பூமி சக்கரையுமாமே. 153

சக்கரையுஞ்சிந்திலொடுதாவேலிதானும்தாக்கானபெருவாகை
சிதுவாகையாகும்,லுக்கவேதண்ணீரின்மிட்டானுதும்உற்பனமாந்தம்
பலப்பூச்சிதானும், சிக்கவே பாதிரிமுல்லைதானும்சிராவாஞ் செங்கழு
நீர்ப்பூண்டிமாகும், தக்கவேசிவகாரந்தைவிஷ்ணுகார்தைசட்டமுடன்
சாட்டாணைக்கூடச்சேரே. 154

சேரவே வசவாசி மிளகுதானும் சிறப்பான வேரமுடன்ரேவல்
சின்னி, திறவேவிச்சிபுடனாலம்வித்துதிருமானபேயத்திவிரையுமாகும்

பாரமுடன் கடலாஞ்சியட்டைதா னும்பாங்கானடுவன் னாகண்டை
கூட்டி, வாரவேவிளாம்பழத்தின் வித்துக்கூட்டி, வகுப்பானகலுமிச்
சன் வித்துவாமே.

155

வித்தான நரிமிரட்டி வேறுங்கூட்டி விதமானகரும்பசளைசெம்ப
சளையாகும், முத்தானவெள்ளையென்ற குன்றிதா னும்முளையானவரச
னிடவித்துதானும், சித்தானகுறிஞ்சாவின் வித்துங்கூட்டி சிறப்புட
னையெட்டியென்ற வித்துமாகும், சுத்தானவித்தாதி சரக்கையெல்
லாங்கூட்சமுடன் களஞ்சியது வெடுத்துக்கொள்ளே.

156

எடுக்கவென்றால் சரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி எழிலான
சூரணமாய்ச்செய்துக்கொண்டு, தொடுக்கவேமுன் சொன்னசரக்கோ
டொக்க துறையோடும் முறையோடும் சேர்வைகண்டு, கொடுக்கவே
சீனியது பாவுசெய்து கொற்றவனேசூரணத்தைப்போட்டுமேகான்,
விடுக்கவே நெய்தேனும் விட்டுக்கூட்டி விருப்பமுடன் மெழுகுபதந்
தன்னிற்கிண்டே..

157

கிண்டையிலே மதுரமாம் திராட்சிதானும் சிளையானகதலியிட
தேனுமாகும், பாண்டுனேகொடிமுந்திரிசமுமாகும்பாங்கானகும்
கும்பபுகஷ்தூரிதானும், விண்டிடவேவாலுக்கையாமடுப்பிலேற்றுவீர
ரணஜலமதுவும் போகக்கிண்டி, கண்டுமெழுகுபதந்தனிலிறக்கி
கணபதியை தானினைந்து கருத்திலில்லே.

158

நிற்கையிலே கணபதியுங் கந்தன்றானும்நிறுவாணி மயேஸ்வரியு
மெதிரில்நிற்பாள், துற்கையெனும்பத்திரகாளியம்மன் துரைமுகமாய்
நின்றுகொண்டு காட்சியீவாள், பற்குணனா மர்ச்சுனற்குதந்தகாட்சி
பாலகனையுந்தனுக்குமீவாள்பாரு, விற்பிடித்தமன்னரெல்லாக்காளிக்
கல்லோ விண்ணுலகில் தான்நடுங்கி விடுபட்டாரே.

159

பட்டாரேராஜர்முடிமன்னரெல்லாம்பத்திரகாளியம்மன்சாபத்
தாலே, கெட்டலைந்துமாண்டதொருவேந்தரெல்லாங்கெடியானயெந்
தனதுகுருவினலே, விட்டகுறையிருந்ததொருநேர்மையாலேவேதா
ந்த காலாங்கிராதர்தம்மால், பட்டமுடிமன்னரெல்லாமீண்டுதாம்பா
ரினிலே நெடுங்காலம் வாழ்ந்திட்டாரே,

160

வாழ்ந்திட்டகாலமதுதன்னிலேதான் வாகுடனேமாந்தரெல்லா
மொன்றாய்க்கூட்டி, தாழ்ந்திட்டரிஷிகோடிமுனிவருக்குதகமையுடன்
லேகியத்தைச்செய்யவென்று, ஆழ்ந்திடவேதம்கருத்திலுமனதினுன்
னி அப்பனேசீனபதி மார்க்கஞ்சென்று, சூழ்ந்திட்டபோகரைதா
னடிவணங்கி சூட்சமுடன்பாகமதை யறிந்தார்தாமே.

161

அறிந்துமேகாயகர்பலேகியத்தை அன்புடனே நாதாந்தரிஷிகளுக் கு, செர்ந்துமேபாகமுடன் செய்துமேதான் சிறப்புடனேயுன்பதர்கு கற்பமீந்தார், முறிந்துமேயானந்தகற்பந்தன்னைமுப்பொழுதுமுண்டு மல்லோகனித்துமேதான், வெறிந்துமேசினமதுவுமொடிங்கியேதான் வெட்டவெளிதனிவிரூந்து ம்பித்தாரே, 162

கும்பித்துநிற்கையிலே சிவையாகிதானும்குவலயத்தில்தானிடர் மேலிச்சைகொண்டு, தம்பநங்கள் முதலானவசியமார்க்கம்ஜெகத்திலே வஷ்டவித கருமம்யாவும், சுமபனமாம் கொக்கோகலையாவும் சூட் சாதிசூட்சுமெல்லாஞ்சுளுவாய்ச்சொல்லி, சம்போகத்திலிருந்துகொ ண்டுசதாநிஷ்டையாவும் சட்டமுடன் தாமறிந்தார்பலமாந்தர்தாமே,

தாமானசித்தர்களு முனிவர்தாமும் சதகோடிசூரியர்போல்பிர காசித்து, பூமானங்கருவானியானபேர்க்குபுகழுடனையிப்பாதஞ்சொ ன்றாலல்லோ, காமானமாகவேதான் காயகற்பம் கருத்துடனேசெய் தார்கள் மனுக்கள்கோடி, நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் மறப்பை யெல்லாம்நலமுடனே நாதாக்கள் செய்வார்பாரே. 164

லேக்கியத் தத்துவம்.

பாரேதான்லேகியத்தின் பெருமைகெடுபாருலகிலறிந்தமட்டுஞ் சொல்வேன்பாரு, நேரேதான் தூதுளங்காய்ப்பிரமானந்தான்நேர்மை யுடன் வுண்டவர்க்குமுறைமை. சொல்வேன், சேரேதான் ஆவின்பால் கொள்ளவேண்டும் செம்மையுடன்வர்தமக்குக் காட்சிமெத்த, கூரே தான் கெவுனமுடன் குளிகைகொண்டு கொற்றவனே வதிசயங்கள் சொல்வார்கானே. 165

காணவே வானுலகில்போகுஞ்சித்தர் கண்ணுக்குற்றோற்றுவது மெய்போலாகும், பூணவே சூரியனுமெதிரேநிற்பான்பொங்கமுடன் சந்திரனும் தூரேநிற்பான்வேணவேலாகிரிகளுன்டபோது வெகுவான வினோதவகை சொல்லல்கும், தோணவே நேத்திரங்களிருந்துகொ ண்டு தொல்லுலகில் கண்டதெல்லாம் பினத்துவாரே 166

பிந்துவார் ஆகாசமார்க்கந்தன்னைபெருமையுடன் அதிசயங்கள் மிகவுஞ்சொல்வார், நினப்புடனே கண்ணுக்கு தோற்றம்யாவும் நிலை யான வதிசயம்போல் கூறுவார்கள், புனப்புடனேபித்தமது மேலே சொக்கிபுகழானகபாலத்தைவாட்சிசெய்யும், தினப்புடனேசீரமெங் கும் தினவுண்டாகும் திரளானதேகமது சொக்கிப்போமே. 167

சொக்கவேகாயாதிபூரந்தால்தொல்லுலகிலதிதவகை மெத்தக் கூறும், சிக்கவேமலேகுகைகள்வனாந்திரத்தில்சிறப்புடனேசித்தர்களைக்

கண்டேனென்பார், ஒக்கவேயவர்களிடங்கூடிருந்து உத்தமனேகாய
கற்பங் கொண்டேனென்பார், தக்கவே கைலங்கிரி கண்டேனென்
பார் சரயுச்சியபோதையிலே யிருந்தார்பாரே. 168

போதையிலே ஞானமுண்டிவருளுஞ்சொல்வார்பொங்கமுடன
திசயங்கள் வினோதஞ்சொல்வார், தீதையிலேகற்பமதுவுண்டபோது
திரளானதத்துவங்கள் மிகவுஞ்சொல்வார், பாதையிலேயிருந்துகொ
ண்டு கண்ணேமூடி பாரினிலேபரியாச வார்த்தைசொல்வார், வாதை
யிலேயன்னமதுதேவையில்லைவகுண்டபதிதனி லேகேட்பார்பாரே.

கேட்கையிலே லாகிரிகள்மிகவுமிஞ்சி கெடிதானவடிதடிகள்மிக
வுண்டாகி, மூட்கமுடன்கீழ்விழுந்துபிரண்டெழுந்துமுனையானகும்
பகத்திலிருப்பேனென்று, தாட்கமலபீடமதில்வீற்றிருக்கும்தாயான
மயேஸ்வரியைக் காண்பேனென்றும், சூட்சமுடன்கந்தரனூர்தானெ
ன்று சொல்லுவார் பலதுதியுஞ் சொல்லுவாரே. 170

சொல்லுவார் பரிபூரணனந்தத்தை சூட்சமுடன்ஞானவெளி
சோதியென்பார், வெல்லுவார்லாகிரியைக் கடந்தோமென்பார்வேதா
ந்தவெட்டவெளியறிந்தோமென்பார், புல்லுவோர்பூவுலகைமறந்தோ
மென்பார், பூதலத்திலென்னைவிட குருவோவென்பார், அல்லலற்று
மாய்கைதனைமறந்தேனென்பார் அப்பனே குளிகையுடவேகந்தானே.

போகர் சிறுகற்பம்.

தானானயின்னமொரு கருமானங்கேள் தகமையுடன்காயாதிகற்
பந்தன்னை, பாணாகாலங்கிராதார்பாதம் பாரினிலேதான் பணிந்து
வடியேன்றானும், தேனைகற்பமதுசிறுகற்பந்தான்தேசத்திலுமந்தர்
கள்பிழைக்கவென்று, மாணவபினியதுசேர்தானப்பாமார்க்கமுடன்
ககஞ்சாவின் சேர்தானென்றே. 172

ஒன்றானயிரண்டையுந்தான் தேனையூட்டி வுத்தமேகல்லுரலி
விடித்துத்தீரு, நன்னுனபுகையிலையை மேலேசத்தி பாங்குடனெயெ
றுக்கிலையை வதன்மேல்சுததி, நன்றான பனைவெல்லங்கவசஞ்செய்து
நலமாகபூமிதனில் புதைத்துப்போடு, வென்றிடவே மண்டலந்தான்
சென்றபோது விருப்பமுடன் தானெடுத்து செப்பக்கேளே. 173

செப்பவென்றால் கவசமதை நீக்கிப்போடு தெளிவுடனையபினி
யதுகாரமாகிஒப்பமுடன்கோரக்கர்மூலியாலே ஒகோகோமகிமைகளு
மிகவுண்டாகும், வெப்பமதுவபினிக்குமிகவுண்டாகிவீறுடனேபித்த
மதுவதிகங்காட்டும், தப்பிதங்கள் நேராமல் வபினிக்கேதான் சாத்து
கிறேன் சத்திவகை சொல்லக்கேளே. 174

சொல்லவென்றால் பன்னீரால் மைந்தாநீயும் சுத்தமுடன்தானை
ரைப்பாய்நாலுசாமம், வெல்லவேதிராட்சியென்ற பழரசத்தால் மே
மைபெற வெண்சாமமறைப்பாய்ப்பா, புல்லவேமலைத்தேனு மீரண்டு
சாமம் புகழுடனே தானறைப்பாய் புதல்வாரீகேள், செல்லவே மை
போலவரைத்துமேதான் சீர்பெறவே சிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணே.

பண்ணலேகுளிகையது தூதுளங்காய்பாகமுடன் றுனெடுத்து
வருந்தும்போது, நண்ணவேகாயாதி சற்பமாகும் நலமானகண்ணிர
ண்டுஞ்சொருவல்கொஞ்சம், எண்ணவேமயக்கமது வதிகங்காணும்
யெழிலானபுன்னகையுமிகுதியாகும், தண்ணமுடன் தேகமதுகந்த
லாகும் சதாகாலம் நிஷ்டையிலே யிருப்பார்தாமே. 176

தாமானசெபந்தனிலே யிருந்துகொண்டுசகாகாலசிஷ்டையிலே
வழியுந்தேடி, சேமமுடனுந்தமக்கு மொழியுஞ்சொல்லி சிறப்புடனே
யாகீர்வப்பேருறைத்து, வேசமுடன்சோடசவுபசாரமோதி வேகமு
டனபிரணவத்தை மனதிலெண்ணி, நாமமுடன்காலாங்கிதனைநினைந்
து நவின்றிட்டேன்போகரிஷி நவிலத்தானே. 177

காயகற்ப சூரணம்

தானுனவின்னமொரு கருமானங்கேள் சாற்றுகிறேன் மாணுக்
கள் பிழைக்கவென்று, கோனானயெனதையர்காலாந்நாதர் குருபதத்
தைவடியேனுந்தாள்பணிந்து, வேனுகாயகற்கசூரணத்தைவிருப்ப
முடனயானுரைப்பேன் பின்னுங்கேளீர், மாணுமகதேவ ரிஷிகள்
தானும் மானிலத்தில் மறைத்துவைத்தார் பான்மையாமே. 178

பான்மையாம்கொந்தணரு மிந்தபாகம் பாரினிலே களங்கமறச்
சொல்லவில்லை, மேன்மையுடனகஸ்தியருப்புலஸ்தியருக்கப்பாமேதி
யில்விளக்கமறச்சொல்லவில்லை, வாண்மையுடன் புலிப்பாணிக்கிந்த
பாகம்வசனித்தார் ஆயிரத்துவன் னூருக்குள், நேர்மையுடனெனைப்
போலச்சொன்னுரில்லை துட்பமதைமாந்தற்குச் சொன்னேன்பாரே.

பாரேதான்சுக்குடனேவாய்விளங்கம் பாங்குடனே தீப்பிலியும்
வசவாசிதானும், நேரேதான்மிகுடனேதான் றிக்காயும்நேரான கடு
க்காயுநெல்லிக்காயும், கூரேதான்சித்திரமாமுலத்தோடு கொடிதா
னசிவதைவேர் சித்தாமுட்டி, வீரேதான்வாலுநவைசோம்புமேலம்
விருப்பமுடன்செந்தோன்றி வேறுமாமே. 180

வேறுனவெட்டிவேர்துத்திமூலம் வெளியானவாவாரைபஞ்சமூ
லம், கூறுனதாதுமாதூனையின்வேறுங் குணமான கெங்கோட்டை

சிவனார்வேம்பு, நாரானசெங்காலிவேறினோடு நறுங்கந்தம் பீனறிபட்
டைதானும், பாறானபூதமாம்விருட்சத்தோடு பாங்கானகருங்குன்றி
வேறுமாமே. 181

ஆமேசான்கருங்காலிபட்டைதானும் அப்பனேசெனமறைவே
றினோடு, தாமேதான்வெம்பாடம்பட்டைதானும் தாக்கானகொழிஞ்
சியிடப்பட்டைமூலம், வேமேதான்விராலியிடமூலந்தானும் விரையா
னபேய்மிரட்டிபட்டைமூலம், நாமேதான்சொன்னபடிவகிற்கட்டை
தானும் நலமானசந்தனமும் செஞ்சாந்துமாமே. 182

சந்தானபூவந்திபட்டைதானும் சதுரானவெண்ணுவல்பட்டை
யோடு, காந்தமெனும்வேய்கையுடப்பட்டைதானும் கருவானவுதிரமா
ம்மூலத்தோடு, பாந்தலெனும் கொங்கலவன்மூலத்தோடு பளிங்கான
விராலியிடமூலந்தானும், வேந்தர்கைக்கோலுன்றி விருட்சமூலம்வி
ரைவானபட்டையுடமூலந்தானே. 183

மூலமொடுகரும்பசனே செம்பசனேதானும் முஷ்டியுடன்கருவா
கைபெருவாகைதானும், சீலமுடன்பற்பாட யிம்பூராவும்சிறியானின்
நங்கையுடன்பெரியாநங்கை, காலமெனும்புளியாரை சிறியாறைதா
னும் தகமையுள்ள நிலவேம்புகருவேம்புதானும், பாலமெனும் பொடு
தலையாஞ்சீர்திலோடு பசுமையாப்பொற்சீர்தியாமே. 184

சீர்திலொடுசெவ்வாழை கருவாழையானும் சிறப்பானவப்பது
வும்தானுமாகும், சார்திலர் நந்தியாவட்டமூலம் சார்புடனே கொ
ன்லைவீர்புன்னேவேறும், தார்திகழுஞ்செங்கழுநீர்ப் பூண்டுதானும்
தகமையுள்ளவட்டாரி துத்திமூலம், ஏந்தலெனும்யிற்கொன்றை யிரு
வாட்சிதானும் யென்மகனேவகைக்குலூரு பலமாய்த்தூக்கே. 185

தூக்கையிலேதூக்கமது வதிகங்காணு தொல்லுலகில்முலிவகை
சமனதாக, ஏக்கமுடன்மூலவகைரெட்டிப்பாக யெழிலானசூரணமா
ய்செய்துகொள்ள, கோக்கமுடன்ரவிதனிலே காயப்போடு துணுக்க
முடன்கல்லுரலில்மாவதாக்கி, பாக்கவேதான் சூரணத்தைசுத்திசெ
ய்து பசும்பாலில்புட்டாவி செய்திடாயே 186

செய்யவென்றால்கைபாகஞ் செய்பாகங்கே செப்புகிறேன் தள
வாயாஞ்சட்டிதனில், பையவேயானியின்பால் பாண்டுமிடீள் பாகமு
டம்சூரணத்தைசீலைமேலே, மொய்யவேபுட்போல்பிசறிவைத்துமுசி
யாமல்சேல்சட்டிகொண்டுமூட, வெய்யவேதானெப்பாய் கண்டமட்
டும்மகனேதானெறிப்பாய் புகலக்கேளே. 187

கேளேதான்ரவிதனிலே காயப்போடு கெணிதழுட னிப்பாகம் பத்துபோடு, கோளேதான்வாராமற்சூரணத்தை கொப்பெனவேதா னெடுத்துசெப்க்கேளு, பாளேதான்நேராமற் சீனிச்சர்த்து பதமு டனேமண்டவந்தான் கொண்டாயானால், நாளேதான்தேகமது கற் றாணுகும் நளிளமுடன்போகரிஷிவின்றவாரே. 188

வாளுனகற்பமென்றசூரணத்தை வாசுடனேகொள்பவனுஞ் சி த்தனாவார், நேளுனசீனபதிமாந்தருக்கு நேர்மையுடன்றானுரைத்தக ர்ப்பமாகும், சீருனகற்பமதுவுண்ட்பேர்க்குதேசத்திலவயதல்லோ லக் கோயில்லை, காரானகடந்தமுனிசித்தனென்பார் காயாதிகற்பத்தின் பாண்மைதானே. 189

தானுனகற்பமதுவுண்ணும்போது சதாகாலம்விஷ்டையிலேயிரு க்கலாகும், வேனுனகற்பத்திற் குறிதிசொல்வேன் வெளியாங்க மாக வல்லோதிரியவேண்டாம், பானுமதிசூரியனும்பார்க்கவொண்ணாபால கனையொடுக்கமதி லிருக்கவேண்டும், தேனுபுளிபுகையுந்தள்ளவே ண்டும் தேசமதில்காயத்தை ரிறுத்துவாயே. 190

ரிறுத்துகையிலஷ்டாங்வ யோகம்வேண்டும் நிலைபானசமாதித னிலிருக்கவேண்டும், பொருத்துமே சிவயோகந்தன்னிற்சென்றுபோ க்கான்வாசியைத்தா ரிருத்தவேண்டும், கலுத்துமே வர்த்துமததின் நிலையைக்காண கலியுகத்தில்வெகுதால மிருந்தார்தாமும், மறுப்புட நேபிறவிதுகாணுமற்றான் மாரிலத்தில்மடிந்தவர்கள் கோடியாமே.

கோடியாஞ்சித்தற்களுமுனிவர்தாமும் குவலயத்தே கற்பமுண் டியிருந்தார்தாமும், பேடியாஞ்சிலமாந்த ரவரைப்பார்த்து பேரின்ப நிலைதனையே யொழித்தாற்போலும், நாடியேயவர்களிடஞ் சென்று மேதான் நயனமுடன்குவார்த்தை மிகவும்பேசி, வாடியேயவர்பத த்தில்கிட்டிவின்று வாசுடனேகற்பமதை முறைகேட்டாரே. 192

முறையுடனேகற்பமதை வாங்கிக்கொண்டு முதுலகில்வெகுபே ர்கள்செய்யவெண்ணி,கறைகண்டவயித்தியன்போல்மனதிலெண்ணி காசிரியிலுமுறைகெட்டுத்தாருமாய், திரைமருவுதெரியாமல் தேர்ந் தோன்போலதிரமையுடநனுபோகந்தெரியாமற்றான், குறையனதாய் சூரணத்தைசெய்துமேதான் குவலயத்தில்கெட்டவர்கள்கோடியாமே.

கெட்டலைந்துபோனவர்கள் கோடாகோடி கெவனமுடன்செய் யாதார்கோடாகோடி, சுட்டிலைந்துபோனவர்கள்கோடாகோடிசூட்ச

முடன்வயித்தியத்தைக்காணர்கோடி, பட்டலைத்துகெட்டவர்கள் பாடுபட்டுபதமிழந்துபோனவர்கள் கோடாடிக்கோடி, திட்டமுடன்சாஸ்திரத்தைப்பாறும்ற்றன் திடங்குலைந்துநலிந்துபோனார்தாமே.

போனாரேழுதுலகில்பெரியோர்யாவும் பொலிவான சாஸ்திரத்தைப்பொய்யென்றெண்ணி, ஏனோதான்மாநிலத்தில் சுட்டுக்கெட்டுயேளிதங்களாகவல்லோ மாண்டுபோனார், நானேதான்கண்டமட்டுஞ்சாஸ்திரத்தை நன்குடனையாறாய்ந்து பலநூல்கண்டு,பாணுமதிசுடர்போலேதிரட்டியல்லோ.பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்தானே.

195

பண்பானசாஸ்திரத்தைபாடிவைத்தேன் பாரினிலேமாண்பரெல்லாமறந்துபோனார், தின்பானசீனபதி மார்க்கத்தோர்கள் திறமுடனேகண்டறிந்து யெடுத்துக்கொண்டார் நண்பானசாஸ்திரத்தைமெய்யென்றெண்ணி நயமுடனேபலம்விளையுமென்றுகந்து கண்பானநூற்கோர்வையாவுங்கண்டு காசினியில் மாந்தருக்கு கருதியினேமே.

சேப்பிடுவித்தை

கருதவேயின்னமொருகருமானங்கேர்காசினியில்மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று. துருதமுடன்ஜாலமென்ற வித்தை சொல்வேன் தொல்லுலகில்செப்பிடுவித்தைகண்டார், பருவமுடன் கன்னியென்ற பெண்ணைத்தானும் பாங்குடனேஜாடிணைகள்மிகவேசெய்து, உருவமுடன்கைச்சிலையாங்கையிலிந்துஉத்தனேவாளுமொரு கையிலியே.

ஈயவேலோகமென்றவாய்வினாலே யெழிலானபிரதமைகளொன்றுசெய்து, மெய்யுடனேரூபமதை தானமைத்து மேன்மையுடன்காரந்தமென்றசத்தைதானும், கைதனி லேதாருக்கி சேர்வைகொண்டு கசடறவேயிரும்புக்குக்காரமேத்தி, பெய்யவேயிடைகண்டு யினமுங்கண்டு பேரானகருக்குவவுந் தானுங்கானே.

198

காணவென்றூப் பிரதமைக்குவுயிரேயில்லை காசினியில்வாவென்றரூபம்பா, தோணவேரூபமதுவார்த்தையில்லை தோற்றமுடன்பார்வையலுள்ளியேயில்லை, மேணவேகண்ணுக்குவிதோதவித்தை வேடிக் கைப்பார்த்தவர்க்குப் பகடியாகும், ஊணவேவடகரத்தில் பதுமையேந்திவுத்தமனே யிடகரத்தில்வானையே.

199

வாளுடனேகேடகமுங் கையிலேந்திவளமையுடனிடப் புறத்தில்மானினுலை, தாளுடனே பூமிதனிலிருந்துகொண்டு தகமையுடன் கேடகத்தைப்பதுமைமீதில், மாளுவதுபோலாகவானைவிசி வல்லுயிரைவாங்குகின்றவீரனைப்போல், கோளுகளுநேராமல் குமரிதன்னால் கொற்றவனவாளுதனை சக்கரத்திலியே.

200

சக்கரமாம் வாளுதனை கைகத்திலேந்தி சட்டமுடன் முன்பின் னாய் பிரட்டியேதான், மிக்கவுடல் கீழ்விழவே வாளும்மேலேமேலான வாளுமது பதுமைகீழ், தொக்கவுடல் பதுமையது மேலேயாகும் தொல்லுலகில் வாளுமது கீழேயாகும், தக்கபடி செப்பிடுமாஞ்சாலர் தன்னில் சட்டமுடன் பதுமையது தோரொண்ணுதே. 201

தோர்க்காது பதுமையது வானினுலே தொல்லுலகில் பதுமையது மேலேநோக்கும், பார்க்கவே லோகத்து மாந்தருக்கு பாங்கான செப்பிடு ஜெகஜாலந்தான், ஏர்க்கவே வதிசயத்தை மிகவேகாட்டும் யெழிலாகபிடிப்பார் மாந்தர்கண்டிர், மார்க்கமுடன் மாந்திரீகமென் பார்க்காணீர் யென்மகனே ஜாலமென்றவித்ததானே. 202

வித்தானவித்தையிது ஜாலவித்தை மேதினியில் ஜெகஜாலவித்தையப்பா, சித்தானசித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும் சிறப்புடனே பூவுலகில் ஆடும்வித்தை, சுத்தானகோட்டையிது யின்னஞ்சொல்வேன் சுருபமென்ற கார்தமது கோட்டையப்பா, குத்தான கல்லதுதான் நடுமையத்தில் கொற்றவனே சங்கிக ளணியாடமாட்டே. 203

மாட்டையிலே நடுக்கம்பம் மீதிருந்து நடுவான குத்துக்கால்மீதி ரங்கி, கோட்டையது வாசலது கார்தக்கோட்டை கொப்பெனவே நடுவாசல் வந்துவின்று, நீட்டமுடன் கன்னிகையில் வாங்கொடுத்து நீளமுடன் நெடுக்குவரை சுத்திவந்து, மூட்டமுடன் கேடகத்தை கோட்டைமீதில் முனைநடுவாம் மத்திபத்தில் முன்னேவையே. 204

வைத்துமே தலேழாய் சுத்திவந்து வளமுடனே குத்துக்கல் மீதிருந்து, குத்துடனே பிரதமையை கேடகத்தால் குறிப்புடனே நேர்பார்த்து பாரின்மீது, எத்தலுடன் கேடகத்தை கையிலேந்தி யெழிலான பிரதமையை மேலேவைத்து, சுத்திப கோட்டைவழி தான்கடந்து சூட்சமுடன் பிரதமையை கீழ்வையே. 205

கீழானபதிதனிலே பிரதமையும்நிற்க கீர்த்தியுடன் கேடகமுந்தழுவிவினையாட, தாமான பூமிதனில் கேடகமுவின்றுசட்டமுடன் பிரதமையும் யெகிரிசுத்த, சாழான கோட்டைக்குள் சண்டையதி வேகம் சாங்கமுடன் பதமயுகம் சரிமுறிதலாக, நீழான செகஜால வித்தையிதுதானுர் நீணிலத்தி லதிகமெனும்பதுமையித்ததானே.

பதுமையாந் கோட்டைக்குள் காவலதிகாரி பாங்குடனையெ திரின்றுபேசும் படைதன்னை, புதுமையுடன் பிரதமையா நெழுந்

துபுகழ்ச்சியுடன் கேடகத்தின் கீழிருந்து, கதுமையுடன் கேடகத்
தைதலைமேல்கொண்டு களிவுடனே சதாகாலம் நடிக்கச்செய்யும்மது
ரமுடன் பெசட்ணியால் பேசசெய்யும் மகாகோடி வினோதங்க ளின்
னங்கேளே, 207

பிரதமையைக் கன்னிப்பெண் பிரம்பாலடித்தது.

கேட்கையிலேகன்னிகையாள் பிரம்பெடுத்து கிருபையுடன்வச
னிக்கும் போதுமங்கே, நீட்கமுடன் பிரதமையும் வாய்திறந்து நிட்
சயமாய்முன்னின்று பேசும்பாரு, வாட்கையுடன் கேடகத்தினுத்தங்
கண்டுவளமையுடன் கைதொடுத்து வார்த்தைகூறும், வேட்கமுடன்
குறளியின் நன் வசியத்தாலேவேடிக்கைவினோதவித்தைபேசும்பாரே.

பேசுகையில் மாந்தரெல்லாம் பிரமைகொண்டு பேருலகில்செப்
படுகைவித்தைபோல, வீசுதமிழ்க்கலிவாணர்முனிவர்தாமும்விண்ணு
லகிலும்முறைபோற் சொன்னதில்லை, காசுபணஞ் செலவழித்தோர்
கோடியுண்டுகாசினியிலென்முறைபோற்செய்ததில்லை, மர்சுமறையில்
லாமல்போகர்தாமும் வசனித்தோம்மானிடர்கள் பிழைக்கவென்றே.

மகாகாயகற்பசெந்நூரம்

பிழைக்கவென்ற லின்னமொரு கருமானங்கேள் பேரானசீன
பதிமாந்தருக்கு, தழைக்கவே காயாதிகற்பஞ் சொன்னேன். தாரணி
யில்திரேதாயினுகத்திலப்பா, முழக்கமுடன் காலாங்கி நாதர்தாமும்
முனிவருக்கு தானுறைத்த காயகற்பம், வழக்கமது பிசகாமல்யானு
மல்லோவசனித்தேன் கலியுகமாய் முதலிற்றானே. 210

தானுன கலியுகத்தி லடியேன்றானும் தகமையுடன்குளிகையது
பூண்டுகொண்டு, கோனுன யெனதையர் காலாங்கிதம்மை குருபத
த்தையெந்நாளு மனதிலுன்னி, தேனுன சீனபதிமார்க்கஞ் சென்று
தெளிவுடனே யானுரைத்தேமுறைமையோடு, வேனுன வெளியரங்க
மாகவல் லா விருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் போகர்தாமே.

தாமான சீனபதி மார்க்கத்தோர்கள் தாரணியிலிவ்வேதையதிக
மென்று, பூமானும் யோகிகளும் ரிஷிகள் தாமும்பொங்கமுடன்செய்
வதற்கு மனதிலுன்னி, காமானமாகவேதான் சத்துருவைக்கண்டு
கவனமுடன்மித்திருவையொன்றுபச்சேர்த்து, நாமேதான்சொன்ன
படிசோதித்தல்லோ நலமுடனே சினத்தார் கண்டார்காணே.

காணவென்றால் வெகுகோடி காலந்தானும் கருவான நூலெ
ல்லாமுளவுபார்த்து, தோணவே சரக்கெல்லாங் கண்டாராய்துதோ
ற்றமுடன் சேர்த்தித்தார் மித்திருதன்னால், நாணவே குகைதோறும்
சோதித்தல்லோ நலமுடனே சத்துருக்கள் மிகவாராய்ந்து, பூணவே
யோரளமாய்ச் சத்தையெல்லாம் புகழுடனே தானெடுக்கும் விபரங்
கேளே. 213

அயச்சத்து.

கேளேதான் அயத்தினுட சத்துசொல்வேன்கெவனமுடன் அய
மதுதான் சேர்தானென்று, பளேதான் போகாம லோகந்தன்னை பக்
குவமாய் பொடியாக யெடுத்துக்கொண்டு, கோளேதான்நேராமல்நிம்
பழத்தால்கொற்றவனே நாற்சாமமறைத்தபோது, வீனேதான்களிம்
பற்று வெளுக்கும்பாரு விருப்பமுடன் முறியினால் கழுவிப்போடே.

போடேதான் அயப்பொடிக்கிதிரட்டிமைந்தா பொங்கமுடன்
சாரமது காரமாகும், நீடேதான் சினமது கல்லுப்பாகும் நெடிதான்
சம்பழத்தின் சாற்றினாலே, கூடேதான் தானரைப்பாய் ரெண்டுசா
மம்முமரவிவ சலமதன்ற கழுவிப்போடு, பாடவே அயமதுவும் சத்தி
யாச்சு பாலகனே சத்தெடுக்க வகைபத்தேடே. 215

வகையான காரமது பலம்பத்தாகும் வளமுடனேசெவ்வல்லிப்
பூச்சாற்றாலே, தொகையுடனேபத்துநாளறைத்தபோதுதுறையோடு
வெண்கார மெழுஞ்ஞமாகும், பகையான யெரிகாலன் பாலினாலேபாக
முடன் றுனறைக்கவிவரங்கேளு, சிகையுடனேவரைப்பொடியுமொ
ன்றேயாகும் சீரான காரமது நேர்தான் சேரே. 216

சேர்த்துமே யெரிகால பாலினாலேசிறப்புடனே தானறைப்பாய்
நாலுசாமம், பார்த்துமே வச்சிரமாங் குகையில்லாநும் பாங்குடனே
தானெடுத்து சீலைசெய்து, பூர்த்தியுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்துபுக
ழாக சரவுலையில் வைத்துவூது, தீர்த்துமே வயமதுவு முருகில்லோ
திருமான சத்ததுவு மாருந்தானே. 217

தானுனசத்துக்குயின்னங்கேளு தகமையுடன்வெண்காரங்கூடச்
சேர்த்து, பாணுன முன்சொன்ன தத்தைதானும் பாகமுடன்தான
றைப்பாய் யெரிகாலந்தான், தேணுன தேனதுவுங் கூடச்சேர்த்து
தெளிவாக முன்போலவறைப்பாயப்பா, கோணுனயெனதையர்காலா
ங்கிராதர் குருசொன்ன சொற்படியே செய்திடாயே. 218

செய்யவேவச்சிரமாங்குகையில்வைத்துசெம்மையுடன் ஓட்டை வைத்துச் சீலைசெய்து, பையவேரவிதனிலே காயவைத்து பான்மையுடன் சரவுலையில் வைத்துலுது, துய்யநல்லவயமதுவுங் களங்குமாரும் துப்புரவாய் மூசைதனையுடைத்துபாரு, பொய்யல்லாவயமதுவும் மணிபோலநிற்கும் பொலிவான சத்தென்ற மணியைவாங்கே.

வாங்கியே மணியெடுத்து யலையேண்டாம் வளமுடனே மணி தனையே யுடைத்துப்பாரு, தூங்கியே திரியாதே மாண்பாகேளுதய்ய நல்லவயமதுவுஞ்சத்தேயாச்சு, ஓங்கியேமணிதனையேபதனம்பண்ணு வுத்தமனே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு, ஏங்கியேநிற்காதேயின்னஞ் சொல்வேன் யெழிலான வப்ரேகசத்தைவாங்கே. 220

அப்ரேகசத்து.

சத்தான சத்ததுவு யின்னஞ்சொல்வேன் தாரணியில் நாதாக் கள் முனிவர்தாமும், சித்தான ரிஷிதேவர் சொன்னதில்லை சீர்பெற டவதொகுப்புடனே வடியேன்றானும், முத்தான தூலெல்லாம் கண் டாராய்ந்து மூதுலகில் கீர்த்தியுடன் சொன்னேன்யானும், புத்தான கிருஷ்ணதிரோகர்தன்னையுடையேன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்றே

பிழைக்கவே நவரீதஞ் சேர்தான்ரெண்டு பிழைமோசம்வாராம் லெடுத்துக்கொண்டு, தழைக்கவே முன்சொன்ன காரம்பாசாங்கமு டன் நாலுக்குவொருபாகந்தான், கழைக்கவேகுழிக்கல்லு தன்னிலி ட்டுகருவான தேனதனிலாட்டிமைந்தா, உழைக்கவே வச்சிரமாங்கு கையில்வைத்து உத்தமனே குகையில்வைத்து சீலைசெய்யே.

சீலையென்றால்சீலையதுகாரச்சீலை சீரானசண்ணம்புச்சீலையப்பா வேலையெனும் ரவிதனிலே காயவைத்து விருப்பமுடன் சரவுலையில் வைத்துலுது, காலையது சாமமது தான்துவக்கி கருவுடனே சத்து தனையுதித்தீரு, மாலையிலேமூசைதனையுடைத்துப்பாரு மன்னவனே சத்தென்ன வருணனுமே. 223

அருணா மாதித்த னிதற்கொவ்வாது வப்பனே யப்ரேகசத்து மாச்சு, தருணமதுதப்பாமல் பின்னுங்கேளு தகைமையுடன்சத்து தனையெடுத்துக்கொண்டு, கருணையுடன் முன்சொன்னசத்துதானும் களிப்புடனே தானெடுத்துக் கல்வமிட்டு, வருணனுப்பு கரியுப்பு பொட்டிலுப்பு வகையுடனே தான்பொட்டு வறைத்திடாயே.

அரைக்கையிலே யாறுவகை செய்நீர்தன்னு லப்பனே தான
ரைப்பாய் நாலுசாமம், திரைக்கையிலே மெழுகுபதந் தன்னிலாட்டி
திறமையுடன் வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, குறைக்கையிலே சில்லி
விட்டுச் சிலைசெய்து கொற்றவனே ரவிதனிலே காயப்போடு, முறைப்
படியே ரவிதனிலே காயவைத்து முன்போலே சரவுலையிலேத்திடா
யே. 225

ஏத்தியே தீழாட்டி வருக்கும்போது யெழிலான மூசையது
வழுகியேதான், நாத்தமுடன் நவநீதவாசம்விசும் நலமான சாக்க
துவமுருகிப் போச்சு, காத்திரமாம் குகைதனையே யுடைத்துப்பாரு
கருவான வப்ரேகசத்துமாச்சு, சூத்திரமாயிப்பாகங் கண்டறிந்து
சுளுக்குடனேபாடிவைத்தேன் காண்டம்நான்கே. 226

நாலான காண்டமது யின்னங்கேளு நலமான சத்ததுவு முன்
போலேதான், காலானகுழிக்கல்லி லிட்டுமைந்தா கருத்துடனே
தேன்விட்டு யறைப்பாய்நீயும், பாலானவச்சிரமாங் குகையிலிட்டு
பாலகனேசிலையது வலுவாய்ச்செய்து, மேலான ரவிதனிலே காய
வைத்து மேன்மையுடன் தானெடுத்து செப்பக்கேளே. 227

செப்பவென்றால் சரவுலையில் வைத்துஆது செம்மையுடன் நவ
நீதம் சத்துமாகும், ஒப்பில்லை யுனக்கீடு ஒருவருண் டீடா வுத்தனே
நீயுமொரு சித்தனல்லோ, தப்பிதங்கள் வாராது சத்துதன்னால் தக
மையுடன் மூசைதனை யுடைத்துப்பாரு, மெப்புடனே சத்துமது
வெளியே விசும் மேன்மையுட னிப்பாகம் பத்துமுறைதீரே. 228

தீரவென்றால் நவநீதசத்துமாகும் திறமையுடன் சத்துதனையெடு
த்துக்கொண்டு, காரமுடன் பூனீருசரியாய்ச் சேர்த்து கருத்துடனே
தேன்விட்டு யரைப்பாய்பின்னும், சாரமுடன் வச்சிரமாங் குகையில்
வைத்து பாலகனே சில்லிட்டு சிலைசெய்து, ஈரமதுபோவதற்கு ரவி
யில் வைத்து யென்மகனே காயந்தபின்பு யெடுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளவே சரவுலையில் வைத்துஆது கொற்றவனே சத்துது
வை யென்னசொல்வேன், மெல்லவே மூசைதனை யுடைத்துப்பாரு
மேலான சத்துததுதா நென்னசொல்வேன், விள்ளவே சத்துதனை
யெடுத்துக்கொண்டு விருப்பமுடன் பீங்கானிற் பதனம்பண்ணு எவ்
வளவுங்குறையொன்று நேராதப்பா யெழிலான சத்தினுட வேகந்
தானே. 230

கெந்தகச்சத்து.

வேகமாயின்னமொரு கருமானங்கேள் விருப்பமுடன் கெந்தி
யென்ற சத்துசொல்வேன், பாகமாங் கெந்தியது சேர்தானென்று
பாங்கானபூனாகஞ் சேர்தானென்று, சாகமுடன் பூனாகம் மண்ணை

ப்போக்கி சட்டமுடன் யெரிகாலன்பாலாலாட்டு, மேகமென்ற வர்
ணம் போலிருக்கும்பாரு மேன்மையுடன் காரமது காலாய்க்கூட்டி.

கூட்டியே தானரைப்பாய் நாலுசாமம் குமுறவே வச்சரமாங்
குகையில்வைத்து, மாட்டியசில்லிட்டுச் சீலைசெய்துமயங்காமல் ரவி
தனிலே காயப்போடு, சூட்டியே வாலுகையா மேந்திரத்தில் சூட்சு
முடன் நடுமையப் மூசைவைத்து, நாட்டமுடன் சத்துக்குத் துருத்
திநாலு நயம்பெறவே யூதிடவே சத்துமாமே. 232

சத்தான மூசைதனை யுடைத்துப்பார்க்க சார்பான கெந்தியது
சத்துமாகி, வித்தானபூநாகச் சத்தினுலே வீரூன கெந்தியது சத்து
மாச்சு, சத்தான கெந்தியது சத்துமரீனல் சிந்தரனேவெகு கோடி
வித்தையாடும், யுத்தான பூனாகந் தன்னிவப்பா பொன்னவரீன கெ
ந்தியது சத்துமாச்சே. 233

ஆச்சென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு வப்பனே காலாங்கி
நாதர்வாக்கு, போச்சென்று வலகத்தில் பொய்யாதப்பா பொலிவாக
சித்தர் முனி ரிஷிகள் தாமும், நீச்சென்ற பூநாகம் மறந்தாரப்பா
நீணிலத்தில் காலாங்கி தானாராய்ந்து, மாச்சலுட னிப்பாகஞ் சொன்
னாரையா மண்டலத்தில் கண்டவர்க ளில்லைதானே. 234

தானான வேதமுனி ரிஷிகள் தாமும் தாரணியி லனேகவிதஞ்
சொன்னாரையா, கோனான யெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்
னபடியளவா யானுஞ்சொன்னேன், பாணான சத்துவகை சாத்திரத்
தில் பாடினார் பலபேத வன்னமாக, தேனான யின்னூல்பா லாருஞ்
சொல்லார் தெளிவாகப் பாடிவைத்தேன் காண்டம்நான்கே. 235

காண்டாமே முாயிரத்தில் நடுக்காண்டந்தான் காசினியில்மாண்
பர்கள் பிழைப்பதற்கு, தூண்டுக்கால் போலலே யிந்நூல்தன்னை
துறையோடு முறையோடுஞ் சொன்னேன்யானும், வேண்டியதோர்
கருமான மின்னூல்தன்னில் விருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் நான்
காங்காண்டம், ஆண்டகையா மெனதையர் காலாங்கிநாதர் அரு
ளிருந்தால் பொருள் வாய்க்கு மன்பாய்த்தானே. 236

அன்பான கெந்தியது சத்துதன்னையப்பனே யாமுரைப்போ
மின்னுங்கேளு, தென்பான பிரிதிவியின் விளைவுமார்க்கம் தேச
முடன் செம்மண்ணும் பூனாகந்தான், முன்பாக முன்சொன்ன
முறைபாற்றேனும் முக்கியமாய் கெந்தியிட சத்தைத்தானும், சன்
பாக பூனாகஞ் சரியாச்சேர்த்து சட்டமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்
நாலே. 237

நாலான யெரிகாலன்பாலினாலே நயமுடனே தானரைக்கும் போது மங்கே, பாலானபாலதுவுங் கூடச்சேர்த்து பாகமுடன் சத்துதனை வறவதாக்கி, சேலானசெம்பினுட சத்துதன்னால் செம்பையென்ற பூனாகக்கெந்திசத்து, மாலான கந்தியது சத்துமார்க்கம் வையத்தி லாரெடுப்பார் வதிதந்தானே. 238

ஆதிகமாய் கெந்தியது சத்துதன்னை வப்பனே வச்சிறமாங் குகையில்வைத்து, கதிதமுள்ள மூசைதனி லடைத்துமைந்தா கவனமுடன் சில்லுட்டுச் சீலைசெய்து, பதிதமுள்ளரவிதனிலே காயவைத்து பனிங்குபெற சரவுலையில் நடுமையத்தில், துதிதமுடன் கரி போட்டு வுதும்போது துடியான துரித்தியது நாலுமாட்டே. 239

மாட்டாநாற் சாமமுருக்கித்தீரு மன்னவனே சத்தாரி யெடுத்துப்பாரு, நீட்டடாமூசைதனை யுடைத்துப்பாரு நிலையான கெந்தியது சத்துமாச்சு, கூட்டடா யிப்படியே பத்துமுறைதீரு குணமான பாகமிது சத்துபாகம், தீட்டடா கேந்தியுட சத்துதன்னை திறமுடன் பிங்கானிற் பதனம்பண்ணே. 240

நாகச்சத்து.

பண்ணவென்று லின்னமொரு பாகம்பாரு பாரினிலே நாதாக் கள் செய்ததில்லை, நண்ணமுடன் மானிடர்கள் பிழைக்க வென்று நயமுடனே காலாங்கிராதர்பாதம், எண்ணமுடன் யான்வணங்கி பணிந்துபோற்று யென்மகனே யுங்களுக்காய்ச் சொன்னேன்பாரு வண்ணமுள்ள நாகமது சேர்தானென்று வளமையுடன் தானெடுத்து செப்பக்கேளே, 241

செப்பவென்றால் நாகமது சேர்தானென்று சிறப்பான சூதமது சேர்தானென்று, ஒப்பமுடன்காரமது சேர்தான்பாதி ஓகோகோ பூனீர் தான் சேர்தான்பாதி, நெப்பமுடன் குழிக்கல்லி லொன்றாய் ப்போட்டு நேர்மையுடன் வாறுவகை செயரீர்தன்னால், தப்பிதக் கள்வாராமலைப் பாய்மைந்தா தகமையுடன் றுனறைப்பாய்சாமம் நாலே. 242

நாலானசாமமது வறைக்கும்போது நாயகனே நாகமது விரடங்கி, மாலானமயினமது போலேயாகும் மகத்தானதாளகமுங் கூடச்சேர்த்து சூலான நாகமது கற்பத்துள்ளே சூதமென்ற ராசாவுங் கூடச்சேர்த்து காலான கதிர்மேகந் தன்னைப்போல கண்ணுக்குத் தோன்றிடுமே மயினமாமே. 243

ஆமேதான் மயினமதை தானெடுத்து வப்பனேவச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, தாமேதான் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்துதகலமையுடன்

ரவிதனிலே காயவைத்து, போமேதான் சரவுலையில் வைத்துலுது பொங்கமுடன் துருத்தியது ரெண்டேயாகும், நாமேதான் சொன்னபடி நாகச்சத்து ராசாக்கள் கண்டதில்லை நளினந்தானே. 244

நளினமாஞ்சத்துதனை யெடுத்துப்பாரு நலமானநாகத்தின் சத்தேயாகும், பளிணமுடன்சத்துதனை முன்போல்மைந்தா பாலகனே பின்னுமைதக் கல்வமிட்டு, குளிதமுடன் தாளகமுஞ் சூதம்சேர்த்து துகளறவேபூரீறுக் கூடச்சேர்த்து, மளிணமுடன் வாறுவகை செயரீர்தன்னால் மார்க்கமுடன் றுனரைப்பாய் மன்னுகேளே. 245

மன்னூரீ மயங்காதே யின்னுங்கேளு மதிப்புடனே தானரைப்பாய் நாலுசாமம், தென்னூரீ திறமுடனே மெழுகதாக்கித்தீரமுடன் வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, பொன்னூரீ சீலையது வலுவாய்ச் செய்து பொங்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, என்னூரீ சொன்னபடி முன்போல்பா யெழிலுடனே சரவுலையி லேத்திடாயே. 246

ஏத்தியேநடுமையம்தானிறுத்தி யெழிலுடனே சரவுலையையு தும்போது, சாத்திரத்திலுள்ளபடி தப்பாகாது தகைமைபுடன் சத்ததுவும் யீயமாகும், கூத்தனுமே தானடுங்கும் வேதைமாற்கம் குவலயத்தில் ஒருவரால் கூறப்போமோ, நேத்தியுடன் சத்ததுவை யெடுத்துப்பாரு யென்னசொல்வேன் மக்களா யின்னுங்கேளே. 247

கேளேதான்நாகமது சத்துவாங்கி கெவனமுடன் முன்போல் வறைப்பாய்ரீபும், கோளேதான் வராமல்குற்றம்ரீங்கி கொற்றவனே நாகமது சத்துவாங்கி, பாளேதான் போகாமல் பின்னுங்கேளு பாகமுடன் முன்சொன்ன சரக்கையெல்லாம், தூளேதான் பொடி பண்ணி கல்வமிட்டு துப்புறவாய் செயரீரி லரைத்திடாயே. 248

ஆறைத்துமே யாறுவகை செயரீர்தன்னால் அப்பனேமயினம் போல் மெழுகதாக்கி, குறைத்துமே வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து கொற்றவனே சில்லிட்டுச் சீலசெய்து, திறைத்துமே ரவிதனிலே காயவைத்து தீரமுடன் வாலுக்கையா மேந்திரத்தில், முறைத்திடவே நடுமையந்தா னிருத்தி முசியாமல் கரியதனைக் கொட்டிடாயே.

கொட்டியே சத்துதனை யுதும்போது குறிப்புடனே துருத்தியது ரெண்டதாகும், திட்டமுடன் நாற்சா மமுதித்தீரு திறமான குகைதனையே யுடைத்துப்பாரு, வட்டமென்ற பில்லையதாம் வருகி நிற்கும் வளமான சத்ததுவுஞ் சொல்லப்போமோ, நட்டமில்லை நாகத்தின் ரத்துதானும் நலமான தாரத்தி னீயமாமே. 350

ஆமேதான்நாகமது ஈயமானால் அப்பனேகோடான கோடிவித்
தை, நாமேதான் சொன்னபடி யிந்தமார்க்கம் நலமுடனே பத்துமு
றைசெய்யவேண்டும், தாமேதான் சத்தெடுத்துப்பதனம்பண்ணுசாங்
கமுட யின்னமொரு கருமானங்கள், வேமேதான்வங்கத்தின்சத்து
சொல்வோம் விபரமுடன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்றே. 251

வங்கக்கத்து.

பிழைக்கவே வங்கமதுசேர்தானென்று பேரானசங்கியது சேர்
தானென்று, வழக்கமுடன்மனோசிலையுஞ்சேர்தான்பாதி வாசுடனே
தானுருக்கிகல்வமிட்டு, பழக்கமுடன்தேனதுவைவிட்டுவாட்டிபளிங்
குடனே வச்சிரமான் குகையிலேந்தி, தழைத்திடவே சில்லிட்டு சிலை
செய்து தகமையுடன் ரவிதனிலே காயவையே. 252

காயந்தபின்பு வச்சிரமான் குகைபைத்தானும் கனமுடனேசர
வுலையில் வைத்துவது, தீயந்திடவே குகையதுவு கழுகியேதான்திற
மானவங்கமது வருகியிற்கும், பாயந்திடவே வங்கமதுளங்குமாகும்
பாரினிலேசித்தர்செய்யும்வதையாச்சு, தேரயந்திடவேதேதைமுகம்
யாருங்காணார் தொல்லுலகில் கருவாளி காண்பான்பாரே. 253

பார்க்கவேவங்கமதை பெடுத்துக்கொண்டு பரிவாககல்வமதில்
பொடியாய்ச்செய்து, தீர்க்கமுடன் முப்பூவுங்காலதாக திறமுடனே
தேன்விட்டு யரைத்தாயானால், மார்க்கமுடன் மெழுகதுவும் வெண்
ணைபோலாம் மயங்காமல்வச்சிரமான் குகையில்வைத்து, ஏர்க்கவே
மேல்முடிசிலைசெய்து பெழிலாகரவிதனிலே காயவையே. 254

காயவேமூசைதனையெடுத்துக்கொண்டு கவனமுடன்சுண்ணம்பு
ச்சிலைபின்னும், தோயவேயேமுசிலை பின்னுஞ்செய்து தோராமல்ரவி
தனிலேகாயவைத்து, சேயமுடன் சரவுலையில் வைத்துவது நேர்மை
யுடன்சத்ததுவும் மணியாய்ப்போகும், உபாயமுடன் மூசைதனையு
டைத்துப்பாரு வுத்தமனேவெள்ளியென்ற மணிபோலாமே.

ஆமென்றமணியெடுத்து சொல்லக்கொரு வப்பனேசுதமதுநே
ரேயாகும், காமென்ற பாஷாணம்நேரேயாகும்கருவாகயிரண்டையுந்
தான்வரைத்துமல்லோ, நாமென்றவங்கத்துக்கங்கிபூட்டி நாயகனே
சுண்ணம்புச்சிலைசெய்து, தாமென்றரவிதனிலே காயவைத்து சட்ட
முடன்சுழல்தனிலேவருக்கிடாயே. 256

உருக்கியே மூசைதனை யுடைத்துப்பாரு வுத்தமனேகளங்கமது
யென்னசொல்வேன், நருக்கியே பின்னுமதை மூசையிட்டு நயமுட
னேவுருக்கிப்பார்களங்குமாகும். பெருக்கியேகளங்கெடுத்துப் பின்னு
ங்கேளுநேரானயூசைதனையுருக்கப்பாரு, செருக்கமுடன்களங்குவு
மென்னசொல்வேன் சிறப்பான போகரது யாகந்தானே. 257

தாம்பரச்சத்து.

பாகமாயின்னமொருகருமானங்கேள் பாலகனேமாணுக்கன் பி
ழைக்கவென்று, யுகமாம்தாம்பரத் தன் சத்துசொல்வேன் யுரப்பன
மாலதின்சுத்தி பின்னுங்கேளு, நாகமென்றிலவிஷத்தைநீக்குதற்கு
நலமாகப்பூரீரில் சுத்திசெய்து, சாகமுடன் தாம்பரத்தைநாத்திசெய்ய
சார்பானமுறையோடு கதைசொல்வேனே. 258

சொல்லவென்றால் தாம்பரமாங் கொடியகாலன் தொல்லுலகி
லுரலதுபோவதற்கு, வெல்லுகின்ற பூரீருசேர்தானென்று விதை
முள்செம்பதுவுஞ்சேர்தான்ரெண்டு, கொல்லுகின்றவிரமது ஶ்சேர்தா
ன்காலம் குணமானசினமது சேர்தான்காலம், புல்லுகின்றகருங்
குன்றிசேர்தான் காலம் புகழானசிறண்டஞ்சோதான்காலே.

காலானசரக்கெலா மொன்றாய்க்கூட்டி காட்சிபெ நல்லமதிலி
ட்டுமைந்தா, பாலானசெயரீராம்சாரரீராம் பக்குவமாய் தானரைப்
பாய்சரக்கெல்லாம் மேலானசெயரீராம்சாமம்நாலு மேன்மையுடன்
தானரைப்பாய்மைந்தாக்கேளு, கோலானமாத்திரைப்போல் செய்து
கொண்டுகொற்றவனே நிம்பழத்தின் சாற்றலாட்டே 260

ஆட்டவென்றால்விதிசொல்வேன்மதியாய்க்கேளு வப்பனேசுத்
தித்ததாம்பரத்தை, நீட்டமுடன்மருந்தையெல்லாம் தாம்பரத்தில்
நீதியுடன் கீழ்மேலும்பூசிப்போடு, வாட்டமுடன்ரவிதனிலேகாய்ந்த
பின்பு வகையுடனே வோட்டிலிட்டுசீலைசெய்து, தேட்டமுடன்கோ
ழியென்ற புடத்தைப்போடு தெளிவாகபுடமாறி யெடுத்துப்பாரே.

பார்க்கையிலே செம்பதுவும் பொருமிகாட்டும் பதமதுதான்சரி
யாச்சுதாம்பரங்கள், தீர்க்கமுடன்பனைதனிலே யடித்தபோதுதிருமு
டனேசெம்புக்குவதந்தான்போகும், மூர்க்கமென்ற லுரலதுயற்றுப்
போச்சு முழுமக்கள்தாமடுயார்செம்புபூரல், சேர்க்கையிலே யிர்த
முறைபத்து பாகம்செவ்வையுடன் புடம்போட்டு யெடுத்தப்பாரே.

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெளிதமாஞ்
செம்பதுவும்வத்தமேத்த, அடுத்துநின்றபேர்களுக்குமிந்தபாகறியாம

மற்செய்பவனேபுத்தியுள்ளான் தொடுத்தகுறிதன்முறைபோல்செய்யுமாசான்தோற்றமல்கண்ணுக்குச் செய்வான்பாரு, கெடுத்துமேமுறைபோலசெய்துகாட்டிகெவனமுடன்வுட்கருவைகாட்டான் தானே.

தானுனதாம்பரத்தைஎடுத்துகொண்டு தண்மையுடன்சுருசொன்னநேர்ப்பாகந்தான், கோனானனதையர்காலாங்கிராதர்குருசொன்னவாக் * துபோல்தாம்பரத்தை, மானானதாம்பரத்தை சேர்ந்தான் கொண்டு மாட்டடாவச்சிரமாங் குகையிற்றினும், வேனானசெம்புநின்றிருக்கும்போது விருப்பமுடன் திற்போட சரக்குகளே. 264

சரக்கென்றால்வீரமலுவெள்ளையாகும் தாக்கானபாஷாணம்கெவிரியாகும், திரக்கமுடன் காரமதுபூரம்கும் திகழானகுதமதுசரிநேராகும், உரக்கமுடன் சரக்கெல்லாஞ்சரியாய்த்தூக்கி வத்தமனேகல்வமதில்பொடியாய்ச்செய்து, இரக்கமுடன் தாம்பரத்துக் கிவைசேர்பாதி பெழிவடனேகிராசமது நினைவாய்போடே. 265

போடவேசெம்புருக்கிக்கிராசமீவாய் பொங்கமுடன்லகுவதாய்தாக்கிக்கொண்டு, நீடவேசெம்புதனையாற்ப்பின்பு நினைவாகமூசைதனையுடைத்துப்பாரு, கூடவேசெம்பதுவுங்களங்கமாகும் குணமானபூரலதுயற்றுப்போச்சு, வாடவேதிரியாதேவைந்தானே வகுப்புடனையிப்பாகஞ்செய்துபாரே. 266

பார்க்கையிலே செம்பதுவுங்களங்கமாகி பரிசுத்தகளங்கமது என்னசொலவேன், தீர்க்கமுடன் களங்கதனை யெடுத்துக்கொண்டு தீரமுடன் கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, ஏர்க்கவேபொடிசெய்து மைபோலாக்கு பெழிலானதனில்வறைந்துமேதான், தீர்க்கமுடன் மூசைதனில்டைத்துமைந்தா சிறப்புடனேசிலைசெய்து ரவியில்தாக்கே. 267

தாக்கவேமூசையதுகாய்ந்தபின்பு தகமையுடன்சரவுலையில்வைத்துஆது, நோக்கமுடன்செம்பதுவும் ஆறலற்றநொடிக்குள்ளே களங்கமென்றபேருமாச்சு, தாக்கவேசெம்பென்ற களங்குதானும்துரையானவேதைமுகம் தன்னிற்றேன்றும், வாக்கதுதான்தப்பாதுபோகந்தாமும் வரமுடனேபாடிவைத்த வண்மையாமே. 268

காயகற்பசெந்தூர சத்துவகை.

வண்மையாம்சத்தெல்லாஞ்சமனதாக வளமுடனே தானுருக்கி எடுத்துக்கொண்டு, தண்மையுடன் தங்கமது நாலுக்கொன்று தாக்கவேகளங்குடனே தங்கஞ்சேர்ந்து, திண்மையாம் களங்கதுவும் ஒளியு

வீசும்தீர்க்கமுடன்களங்குக்கு யெட்டிலொன்று, உண்மையாம்கெந்
தியதுகூட்டியேதான் உத்தமனேதானரைப்பாய் சாமம்நாலே.

பெற்றலை கையாந்தகரை.

நாலானசாமமதுவரைக்கும்போது நலமானகுமைதை யெட்டி
லொன்று, வேலானபொற்றலையின் சாற்றலாட்டினிருப்பமுடன்பில்
லையதுயதுலேசாய்த்தட்டி, மாலானரவிதனிலேகாயப்போடு மார்க்கமு
டன்வோட்டிலிட்டுச்சிலேசெய்து, தாலானகெஜபுடத்தில் போட்டா
யானால் தளிர்ச்சியுடன் வெந்ததுவும் கறுப்புமாமே. 270

கறுப்பானசெந்தூரந்தனையெடுத்து கருவாக்கையாளின்சாற்றி
னலே, உறுப்பாகதானரைப்பாய்நாலுசாமம் வுத்தமனேமுன்போல
பில்லைத்தட்டி, தெறுப்பானபில்லையதுகாய்ந்தபின்புதேற்றமுடன்வோ
ட்டிலிட்டுச்சிலேசெய்து, குறுப்பானகெஜபுடத்தில்போட்டாயானால்
கொற்றவனேசெந்தூரமாகுந்தானே. 271

தானுனசெந்தூரஞ்சிவப்பதற்கு தண்மையுள்ளபுடமதுவுமைம்
பதாகும், கோனையெமதையர்காலாங்கிராதர் குருசொன்னபடியா
கபுடமேபோடு, மானுபுடமது மன்பதானால் மகத்தான செந்தூர
ஞ்சிவப்புமெத்த, தேனானசெந்தூரந்தனையெடுத்து செப்புக்கிறென்பி
ன்னுமொரு பாகங்கேளே. 272

பொடிதலைமுலி

பாகம்போம்யெண்ணுதே கெந்திதாரம்பகருமந்தசெந்தூரம்நா
லுக்கொன்று, வேகமுடன்சாக்கதனை ஒன்றாய்ச்சேர்த்து விருப்பமு
டன்குதமதுயெட்டிலொன்று, சாகமுடன்சாக்கெல்லாமொன்றாய்ச்
சேர்த்து சட்டமுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், நேசமுடன் பொ
டுதலையின் சாற்றினுலே நேர்ப்பாகதானரைத்து பில்லைத்தட்டே.

தட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து தகமைபுடன்வோட்டிலிட்டு
சிலேசெய்து, சட்டமுடன்கெஜபுடமாய் போட்டேயானால் சார்பான
செந்தூரஞ்சிவப்புபுகாணும், நட்டமில்லாபுடமதுவுமைன்பதாகும்நய
முடனேபாகமது தவறிடாமல், இட்டமுடன்புடம்போடச் செந்தூ
ரிக்கும்யெழிலானசெந்தூரஞ் சொல்லொணுதே. 274

சொல்லவென்றால்நாலில்லைப்பாவுமில்லை சுந்தரனே சித்தர்செய்
யுப்வேதையாச்சு, வெல்லவேசெந்தூரமாரக்கந்தனனைவிருப்பமுடன்
காரமதுகொள்வதற்கு, புல்லவேயின்னமொருபாகங்கேளுபுகழான

செந்தூரஞ்சிவப்புகாண, கொல்லவேவிலாரியின் தயிலத்தாலே கொ
ற்றவனே தானறைப்பாய் சாமமெட்டே! .. 275

விலாரிமூலி.

எட்டானசாமமதுவறைந்தபோது யெழிலானசெந்தூர மெழு
குபோலாம், திட்டமுடன்தானறைத்துபில்லைத்தடி தீர்க்க முடன்
விதனிலேகாயப் பாடு, சூட்டமதுபிலையதாய்தட்டியேதான்குறிப்
புடனேசீலைசெய்ய வகையைக்கேளு, வட்டமென்னவோட்டி விட்டுச்
சீலைசெய்து வளமைபெறகெஜபுடமாம் போட்டுத்தீரே. 276

தீரவென்றூல்புரமாரியெடுத்துப்பாரு திறலானசெந்தூரஞ்சொ
ல்லப்போமோ, சாரவேசெந்தூரந்தனையெடுத்து சாங்கமுடன் விரா
லியிடதயிலத்தாலே, பாரமுடன்தானறைப்பாய்நாலுசாமம் பதராம
ல்மெழுகதுபோலாகவேதான், நேரமுடன்பில்லைது லகுவாய்த்தட்
டிநேர்புடனேரவிதனிலே காயப்போடே. 277

மோடவேவோட்டி விட்டுச்சீலைசெய்து போங்கமுடன்கெசுபுட
மாம்போட்டுத்தீரு, நீடவேயிப்படியே ஐந்துபத்து நினைவாகப்புடம்
போடச்செந்தூரிக்கும், தேடவேசெந்தூரம் யெடுத்துப்பாருதேசிக
னேகாரமதுகூரொண்ணுது, பாடவேயின்னம்வெகு மூலிசொல்வே
ன்பாலகனே நீயறியாய் பண்பாய்தானே 278

வல்லாரை மூலிகை

பண்பானமூலிகைதான் சொல்லக்கேளு பாரினிலேமெத்தவுண்
டுகாயகற்பம், திண்பானமூலிவல்லாரைகற்பம் திறமானமூலியதுசா
ர்பிழிந்து, நண்பானசெந்தூரங்கல்வமிட்டு நயம்பெறவேமூலியிடசா
ற்றாலாட்டி, வண்பாகவாற்சாம மறைத்தபோது வளமாகமெழுகது
போலாகும்பாரே. 279

பாரேதான்மெழுகதனைபில்லைத்தடி பாகமுடன்ரவிதனிலே கா
யப்போடு, சீரேதான்வோட்டி விட்டுச்சீலைசெய்து சிறப்பான கெஜபு
டந்தான்போட்டுத்தீரு, நேரேதான்செந்தூரங்காரமேறி நெறியான
காயகற்பகுருவுமாச்சு, தீரேதான்பின்னுமிந்தசெந்தூரத்தை தீர்க்க
முடன்புடம்போடவகையைத்தேடே. 280

தேடயிலேசெந்தூரமைப்பதாகும்தேற்றமுடன்படிமதுவுமதிக
ங்கொண்டால், கூடயிலேசெந்தூரங்காரமேரி குறிப்புடனேகாயாதிக்
குறிதியாச்சு, நீடயிலேயிப்படியேதீரந்தாயானுள்ளீனிலத்திலீவுமொ

ருசித்தனாவாய், பாடயிலேயொருவருந்தான் சொல்லவில்லை பாரினி
லேயின் னூல்போ லொரு னூ லுண்டோ.

281

புளியாலரமுலி

உண்டேதான்வைபகத்தில் பலநூ லுண்டுவுத்தமனேசாஸ்திரங்
கள்கோடியுண்டு, கண்டேனேநானு வெகு நூல்கள் தன்னைகவடமற்
றநூலிதுதான்மெய்நூலாகும், திண்டானவேதமுனிநூல்கள்சொன்
னார்க்குமுடனேகாசினியிலனேகமுண்டு, கொண்டான கொண்டபடி
விட்டுதஞ்சொன்ன குவலயத்திலின் னூல்போ லில்லைதாமே.

தானானசெந்தூரஞ்சாற்றக்கேளு தகமையுடன்புளிபாரைச்சா
ற்றினுலே, பானானசெந்தூரமறைத்துமீதான் பதமுடனேபில்லைத
ட்டிக்காயவைத்து, வேனானவேட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்துவிருப்பமுட
ன்கெஜபுடத்தில் போட்டையானல், கோனானகுருநாதர் சொன்ன
வாக்கு குவலயத்தில்பொய்பாது மெய்யாம்பாரே.

283

பாரேதான்செந்தூரங்காரமேறி பாகமுடன்காயாதி கற்பமாகு
ம், வேரேதான்வைத்துபத்துட்டமேபோடு நெறிபானபு டமதுவந்த
ப்பாவண்ணம், கூரேதான்சொன்னபடிசெந்தூரிக்கும் கூர்பானகார
மதுசொல்லப்போமீர், வேரேதானின்னமொரு மாற்கம்சொல்வே
ம்வேதார்த்தத்தாயினது வருந்தான்காணே.

284

பொன்னுவரைமுலி.

காணவென்ற லின்னமொருமாற்கம்பாரு கருவானசெந்தூரப்
போக்குசொல்வேன், தோணவேசெந்தூரந்தனைபெடுத்து துறையுட
னேகல்வம்திலிட்டுமைந்தா, பூணவேபூரீரு முப்புச்சண்ணம்புகழாக
த்தான்போட்டியெட்டிலொன்று, வேணவேபொன்னினுவாரையாலே
விருப்பமுடன் தானறைப்பாய்சாமம்ராலே.

285

நாலானசாமமதுவறைத்தபேர் துயமுடனேவெண்ணையதுபோ
லேயாரும், பாலகனேவெண்ணையதுபித்தற்கொவ்வாது பாலகனேசித்
தர்முகம்வேதையாச்சு, சேலானவனமூலிதன்னையப்பா செம்மையுட
ன்தான்கூட்டியறைத்தபோது, மாலானசத்தெல்லாம் மடிந்துமீதா
ன்மகத்தானசெந்தூரமுடியலாச்சே.

286

ஆச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு வப்பனேபில்லைது தட்டி
யேதான், காச்சலென்றாவிதனிலேகாயப்போடு கருவான ஓட்டிலிட்டு
டுசீலைசெய்து, பாச்சலுடன்கெசுபுடமாம்போட்டுதிரு பாலகனேயா

றியபின்னெடுத்துப்பாரு, மூச்சடங்கிப்புடமதுதான் வெந்துதானால்
மோசமிலைவாராதன்றே. 87

வாராதுதோஷமது நேராதல்லோ வகுப்பானசெந்தூரமுறுதி
காணும், நேரானசெந்தூரந்தளையெடுத்துநோமையுடன் கல்வமதிலி
ட்டுபின்னும், சேரானபொன்னினுவாரைமூலிசேரவேதான் விட்டுவ
றைத்துமேதான், நீரானமைபோலறைத்துமல்லோ நிஷ்களமாய்ப்பி
ல்லையது தட்டிப்போடே. 288

போடவேரவிதனிலே காயந்தபின்பு யொங்கமுடன்வோட்டிலி
ட்டுச்சிலைசெய்து, நீடவேகெசுபுடமாய்பேர்ட்டையானால் நீரானசெ
ந்தூரமென்னசொல்வேன், கூடவேயிப்படியாய் ஐந்துபக்துகொற்ற
வனேபுடமதுதான் தீர்த்தாயானால், நாடவேசெந்தூர மென்னசொல்
வேன், நாதாக்கள்கைமறைப்பு கண்டுபாரே. 289

பாரேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும் பாருலகில் செய்வதுதா
ன்வதிதமார்க்கம், நேர்மையடன்பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து சரேதா
ன்வனேகவிதகாயகற்பம் சிறப்புடனே தான்முடித்தார் லக்கோயில்
லை, வேறேதான்வநேகநூல்யானுங்கண்டேன் வற்பனத்தை யுளவறி
ந்துசொல்லார்தாமே. 290

தாமானகருவெல்லாமறைத்துப்போட்டார் தகமையுடன் திரு
மூலவர்க்கத்தார்கள், நாமேதான்சொன்னபடி நூலாராய்ந்துநாட்டி
னுள்ளவளப்பமெலாங்கண்டார்பாதி, தேமேதான்காயாதி கற்பசாங்
கம் தெளிவாகச்சொன்னவர்களொருவரில்லை, பூமானுங்காலாங்கிரா
தர்த்தாமும் புகழுடனேபாடிவைத்தார் கோடியாமே. 291

கோடியாஞ்சித்தர்களிலொருவருண்டு கூறினர்பலபலவாய் கண்
டாராய்ந்து, தேடியேமானிடர்களிழைக்கவென்று தெளிவாகப்பா
டிவைத்தார்சித்தர்த்தாமும், பாடியதோர்நூலெல்லாம்பழதாராய்ந்து
பாரினிலேபலபலவாம் பேதஞ்சொன்னார், நாடியேபோகரிஷிஅடியே
ன்னுளும் நயம்பெறவேயுலகமதில் நவின்றிட்டேனே. 292

நவின்றிட்டேனின்னமொரு கருமானங்கேள் நாட்டிலுள்ளமா
ணக்கன்பிழைக்கவென்று, தவின்றிட்டசரத்திரங்கதன்யுத்தாயுத்தம்
தன்மைபெறவெகுசுருவா யாராய்ந்தேதான், புவின்றிட்டேன் பொ
ன்னி னாமத்தைதன்னால் கருவாகதானறைப்பாய் சாமமெட்டே.

பொன் னுமத்தைமூலி

எட்டானசாமமது செந்தூரத்தையெழிலாகத் தானறைப்பாய்
மைந்தாரீயும், றிட்டமுடன்மைபோலேதானறைத்து தீர்க்கமுடன்
பில்லையதுலகுவாய்த்தட்டி, சட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து சா
ங்கமுடன்ஒட்டிவிட்டுச்சீலைசெயது, வட்டமென்றகுழிதனிலே யெ
றுவடுக்கிவாகுடனே புடமதுவும்போடுபோடே. 294

போட்டவுடன்தீயாறியெடுத்துப்பாறு பொலிவானசெந்தூரம்
என்னசொல்வேன், றீட்டமுடன்செந்தூரங்காரமேறிநீனிலத்தில்கா
யாதிகற்பமாச்சு, வாட்டமுடன்செந்தூமிந்தபாகம் வண்மையுடன்
வைந்துபத்துபுடந்தான்போடு, தாட்டிகமாய்செந்தூரமருணன்போ
லாம் தாரணியிலொருவருந்தான் செய்யார்தானே. 295

தானுசெந்தூரமதீதவித்தை தாரணியிலொருவருந்தான் செ
ய்ததில்லை, கோனையெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனூர்தம்ப
தியிலடியேன்சென்று, வேனானசாத்திரத்தினுளவுபார்த்துவேகமுட
ன்சீனபதிசென்றயானும், பாணனகுளிகைதனைபூட்டுகொண்டுபறந்
திட்டேன்சீனபதிதேசங்காணே. 296

காணவேசீனபதிசென்றேன்யானும் கமலமுனிசீர்பாதங்கண்டு
போற்றி, வேணவுபசாரமதுமிகவுஞ்செய்து வெற்றியுடன் குளிகைய
துபூண்டுகொண்டு, பாணமதுப்பாலெழும்பி வடியேன்றானும்பக்கலெ
ன்றசமாதியதுவின்னேன்யானும், நாணவேதலைகுனிந்து நின்றபோது
நாதராங்கமலமுனி விடைசொன்னாரே. 297

விடையொன்றுசொல்லுகையிலடியேன்றானும் விருப்பமுடன்
வுத்தாரஞ்சொல்லுற்றேன், தடையில்லாவாக்கதுவுங் கமலந்தாமு
ம்தாட்சியுடனெந்தனுக்கு வுரைத்ததாலே, மடைபோன்றசெந்தூர
காயகற்பமகதேவர் மகிட்சியுடன்செய்யலுற்றார், இடையூறுவாரும்
ல்யெந்தனுக்குயெழிலானவாக்கதுவுங் கொடுவென்றேனே. 298

கொடுவென்றுகேட்கையிலேசித்துதாமும் கொப்பெனவேயெந்
தனுக்குச்சாபந்தீர்த்து, படுமுன்னேசரக்கெல்லாங்கட்டிப்போகபாரி
னிலேகாயாதிகர்ப்பந்தானும், தொடுகுறிபோ லெந்தனுக்கு வுளவுஞ்
சொல்லிதோஷமதுபோவதற்குமுறையுஞ்சொல்லி, விடுவகலும்பிணி
நீங்கக்காயகற்பம் விருப்பமுடன்வாக்களித்தார் முறையுந்தானே.

தானுனகமலமுனிநாதர்தாமும் தகமையுடனெந்தனுக்கு வாக் களித்தார், கோனா காலாங்கிநாதர்பாதம் கும்பிட்டுவடியேனுந் தாள்பணிந்து, தேனாசாத்திரத்தைக்கண்டாராய்ந்து திரட்டிவைத்தேன் போகரேழாயிரந்தான், பாணா காலாங்கிதனைநினைந்து பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே. 300

செந்தூரப்பெருமை ரோகரிதானம்.

தானேதான் செந்தூரப்பெருமைதன்னை சாத்துகிறேன் மாணாக்கன்பிழைக்கவென்று, மாணேகேள் வனுபான மினமறிந்துமயங்காமல் மானிடர்களுக்கொவ்வதற்கு, தேனேதான் பசும்வெண்ணை நெய்யுமாகும் தேற்றமுடன் பாலாகுஞ்சூரணந்தான், ஊனானலே கியங்கள் கிரதமாகும் வுத்தமனையிஞ்சிரசம் முலைப்பாலாமே. 301

ஆமேதான் சக்கரையுமெழுகுமாகும் அப்பனையிந்தவித வனுபானங்கள், நாமேதான் சொன்னபடி சிசிசைசெய்தால் நாடாது தேகம்வலு பிணிகள்போகும், போமேதான் பொல்லாத நோய்கள் போகும் பொலிவான ரோகத்தின் மார்க்கஞ் சொல்வேன், வேமேதான் பிணிக்குறிப்புவுளவுசொல்வேன் வேகமுடன் காயாதிகற்பங்கேளே. 302

தீரும் வியாதி.

கேளேதான் வாயுவென்ற தென்பதும்போம் கெடியானபித்த மது நாற்பதும்போம், நாளேதான்கிரந்திபதினெட்டும்போகும் நாடாது ஜன்னிபதின்மூன்றும்போகும், பாளேதான் பாண்டுவகையாறுந்தீரும் பாலகனை மூலமிருபதுவும்போகும், வீளேதான் அதிசாரரோகம்போகும் வீரானகிராணியென்றதாறும்போமே. 303

ஆரானவாதமென்றரோகம்போகும் அப்பனே சிலேத்தமது தொண்ணூற்றாறும், காரான கொடியரோகம் பதினெட்டும்போகும் கருவான காசமென்றரோகமெட்டும், வேறானவுளமாந்தை ரோகம் போகும் விசுப்பமுடன் பிரமிபங்களிைத்தும்போகும், கூறானமேகமென்ற யிருபத்தொன்றும் கொற்றவனை சடலம்விட்டு யேகும் பாரே. 304

பாரேதான்குட்டமது பதினெட்டும்போம் பாங்கான சோகையென்ற ரோகம்போகும், நேரேதான் மகோதரங்களைட்டும்போகும் நெடிதான விஷபாகமாறும்போகும், சேரேதான் சூலைபதினெட்டும் போகும் செழிப்பானகுன்மமென்ற தெட்டும்போகும் நேரேதான் பெரும்பாடு ரோகம்போகும் மேலானகல்லடைப்பு வாரும்போமே.

போமேதான் விப்புரிதி ரோகம்போகும் பொலிவானகரப்பன் பதினெட்டும்போகும், வேமேதான் பவுத்திரங்களைத் தும்போகும் விருப்பமுடன் நேத்திரனோய்தொண்ணூற்றும், நாமேதான் சொன்னபடி வதிரோகங்கள் நாட்டிலுள்ள வதிசூரியெல்லாம்போகும், தாமேதான் பிரிசங்களுடும்போகும், தாக்கான சிரசினோ யனைத் தும்போமே. 306

சிரமானநோயுடனே யின்னஞ்சொல்வோம் சிரானதாகமென்ற ரோகம்போகும், வரமானவிக்கல்வலிரோகம்போகும் வகையான சுவாசமென்ற ரோகம்நீங்கும், உரமான வார்தியென்ற ரோகம் போகும் வுத்தமனே மார்புநோய்தனைவிட்டேங்கும், பரமானகம்ம லென்ற ரோகம்போகும் பார்த்திபனே சகல்விஷ ரோகம்போமே.

போமென்றுவிடுகாதே வின்னஞ் சொல்வோம் பொலிவான வாண்குறியின் ரோகம்போகும், தாமெனவே பெண்குறியின் ரோகம்போகும் தாக்கான மருந்துவகை வீரும்போகும், நாமெனவே மலட்டுவலிரோகம்போகும் நாடாது கசரோகமெல்லாம்பீங்கும், வேமெனவே காயாதிகற்பமார்க்கம் விருப்பமுடன்செய்கின்ற வீரந்தானே. 308

வீரமாஞ் சிலவிஷங்களற்றுப்போகும் வேகமென்ற பிளவை யென்னுங்கட்டிப்போகும் சாரமாம் ரத்தவிஷமற்றுப்போகும் சதாகாலம் மேலிளைப்பு தேர்ந்துபோகும், தூரமாங்காதவழிநடக்கலாகும் நடந்தாலும் வாசியது கீழேநோக்கும், பாரமார்த்தேகமது நற்றூணாகும் பாரினிலே வெகுகால மிருக்கலாமே. 309

இருக்கலாங் கோடியுக்கற்பகாலம் யிருந்தாலும் நரைதிரையும் ஒன்றுமில்லை, சுருக்கமுடன் மேனியது தளர்ந்திடாது தளர்ந்தாலும் நரம்புக்குவலுவுமுண்டு, பெருக்கமுடன்காயாதிகற்பகாலம் பேருலகில் நீயுமொருசித்தனவாய், உருக்கமுடன் செந்தூரங்கொண்ட பேர்க்கு வலகத்தில் வயதுகணக்கில்லைதானே. 310

கணக்கில்லை காலன்வந்தணுகமாட்டான் காகினியில் வெகு காலம் மிருக்கலாகும், பிணமாகிமுச்சடங்கியிருந்திட்டாலும் பேருலகிலுன்னை யொருசித்தனென்பார், சுண்ணேரம்வாசியைநீ நடத்திட்டாலும் சதாசிவந்தான் நீயென்றுசொல்லுவார்கள், மணமுடனேபூமிதனில் வாழலாகும் மண்ணுலகில் வேந்தரெல்லாம் நடுங்குவாரே. 311

நடுங்குவார்வுனைக்கண்ட சிஷவர்க்கம் நாடோறும் வுந்தனுக்குப் பணியேசெய்து, ஒடுங்கியேயுந்தனிடபக்கஞ்சென்று வுபசாரவார்த்தைகளும்திதம்பேசி, கொடுத்தவசியானதொருயுந்தனுக்கு கோபமது

வாராமல் முன்னேறின்று, படுத்துயரமிகவாகி மனதிலெண்ணிபட்ச
முடன் சதாரித்தஞ்சேவிப்பாரே. 312

சேவிப்பார்தவிலையிலொடுங்கி நின்று சேர்வையுடன் காட்சி
தனக்காணவென்று, கோஷிப்புவாந்ராமல் குருவைத்தானும் கொற்ற
வனுமென்னாரும்பணிந்துநின்று தாவிப்பாம் சோடசோபசாரத்
தோடு தண்மையுடனேவலுக்கு முதலாய்நின்று, சாவிப்புவாராமல்
புனிதவானுய் சதகோடிகாலம் வரைபணிசெய்வாரே. 313

பணியானரீயுமொருசித்தனைப்போல் பாலகனே யென்னாளு
மிருப்பதற்கு, அணியானசிவயோகந்தன்னிற்சென்று ஆத்தானே
சதாரித்தம் பூசித்தேதான், துணிவோடு சமாதிரிலின்றுகொண்சி
துப்புறவாய் மேல்மூச்சுதனையடக்கி, மணியானபூரகத்தைமேலே
நோக்கி மார்க்கமுடன் லனாகதத்தைப் பூட்டிப்பாரே. 314

பூட்டிமிகப்பார்க்கையிலே பொலிவுதோன்றும் பொங்கமுடன்
கழுத்திதனைமேலிறுத்தி, ஆட்டுமந்தை தனிவோணய்ப்புகுந்தாப்
போலவப்பனை யஷ்டாங்கந் தன்னிற்சென்று கூட்டுமுறைவகை
யறிந்து சிவயோகிதானும் குணமுடனையங்கசித்திபெற்றுக்கொண்டு
பாட்டுநயமறிந்துமல்லோபாரின்மீது பாரமுடன் தவசிருத்தல் மெத்
தநன்றே. 315

நன்றானயோகமதை யறியவேண்டும் நாயகனே யென்னாளு
பூசைவேண்டும், குன்றானமாய்கைதனையறுக்கவேண்டும் கொடிதான
பொருளாசை நீக்கவேண்டும், பன்றானசாததிரததைப் பலவும்பார்
த்து பாரினிலே கோளாறுயறியவேண்டும், சென்றலும்ராசரிடஞ்
செல்லவேண்டும் செயலானபாக்கியத்தை நீக்கனன்றே. 316

நீக்கவே பொருளாசை யவர்க்குச்சொல்லி நிதியெலாந்தானழி
க்க மதியுஞ்சொல்லி, போக்கவேகர்மானுபவத்தை நீக்கிப்பொங்கமு
டன் யென்னாளுந் ஞானமோதி, வாக்கதுவும்பிசகாமல் வறியோரு
க்கு வண்மையுடன் தானமது செய்யச்சொல்லி நோக்கமுடன் னவா
வர்க்குத்தக்கபாகம் துண்மையுடன் கொடுப்பதுவே தருமமாமே.

காயாதிகற்பமுண்டவர்கள் அஷ்டசித்திபெற.

தருமமாங் காயாதிகற்பமுண்டோர் சதாகாலஞ்சாயுச்சியம்
பெறுவதாகும், கருமமாம்வஷ்டானபீடைதானும் காசினியில் வெ
றுப்பதுவே யோகமார்க்கம், கருமமுடன்காயமதுபூமிதன்னில் சட்ட
முடனிறுந்தாலுங்கரிப்பேறாது, மகுமமுடன் சித்தாதிசித்தரெல்
லாம் மானிலத்தில் யிப்படியே வழங்கினாரே. 318

வழக்கமுடன் தானிருந்தார் சித்தாசித்து வையகத்தில்காயாதி கற்பமுண்டு, பழக்கமதுமிகவாகி பாரினிற்குள் பதிங்கிருந்தார் வெகு கோடி காலந்தானும் முழக்கமுடன் ஆண்டுக்கோர்கோஷ்டிகாட்டும், முதுலகில் கண்டவர்கள் பிரயிப்பார்கள் பழக்கமுடன் சீஷவர்க்கம் யிதுவேபாகந்தாரணியில்வெகுசித்து ஆடினரே. 319

சீஷர்கள் ஆசானுக்கு அஞ்சலிசெய்தது.

ஆடினாசித்தர் முனிரிஷியைப்போல அவனிதனில்கோடிமனு தவசியோர்கள், தேடியே சமாதியிடநிலையைக்கண்டு தேற்றமுடன் பெரியோரையடுத்துமேதான், கூடியேகும் பல்கும்பலாய்ச்சேர்ந்து குருவான தவநிலையைக்காணவென்று நாடியே சொரூபமென்ற நிலை யைக்காண நலமுடனேகாத்திருந்தா ரநேகம்பேரே. 320

பேரானவழிதனிலே வதிதம்பூண்டு பேருலகில்பீயுமொருசித்த னைப்போல், தூரானகெட்டவழி செல்லாமற்றான் துராராஜ சந்த ரன்போலிருந்துகொண்டு, வாரானசாத்திரத்தின் வண்மைபார்த்து வண்மையுடன் வாதமதையறிந்துகொண்டு, தேரானயோகமதை நிலைநிறுத்தி தேற்றமுடனயோகநிலைத்திடமும்தேடே. 321

தேடையிலே விட்டகுறை நேர்ந்துதானால் தெளிவுடனேயுந் தனுக்கு லபிக்கும்பாரு, கூடயிலேவாசான்தான்னில்லாவிட்டால் கொற்றவனே காயாதிதற்பம்போதும், பாதையிலேசென்றாலும் திரேகம்போமோ பாரினிலே தெரியாமலிருந்தோர்கோடி, நீடையி லே காயாதி செந்தூரந்தான் நிலைத்துதடாதேகமது கற்றாணச்சே.

கற்றாணம் பொற்றாணங்கருங்கல்லாகும் காசினியில்காயாதி கற்பமாச்சு, நற்றாணங்காயாதி செந்தூரந்தான்நாயகனே முக்கோடி தவஞ்செய்தாலுப், சற்குணணம்வீராதீவீரன்போலும் பாரினிலே சதகோடி சூரியன்போல், தற்குணங்கள் தானகன்று சித்தனுவாய் துராராஜ சிவயோகி நீயாவாயே. 323

ஆகையிலே செந்தூர முண்பேர்க்கு அவனிதனில் நரா யில்லை திரையுமில்லை, சாகையிலேசேத்துமங்கனணுகிடாதே செத் தாலும் ஆவியதுவெளிபோகாது, போகையிலேதவஞ்செயினும் சிரசு க்குள்ளே பொங்கமுடன் தான்வசித்துக் கற்பகாலம், வேகையிலே தீயதனில் வெந்திட்டாலும் வெகுசுறுக்காய் தேகமது துள்ளும் பாரே. 324

பாரேதான்தேகமதுதுள்ளும்போதுபாரினி லேஜெகஜாலவித்தை யென்பார், நேரேதான்சவமுசத்திலிற்றும்போது நெறுப்பானதனை

துவ்வமிந்துபோகும், கூரானமானிடர்கள் சொல்வதென்றால் சுவலயத்தேஜைகஜாலவித்தையென்பார், தூரோதான்மசானமதி லிருந்து கொண்டு துப்புறவாய்சவமதளைபழிசொல்வாரே. 325

பழிபானசெந்தூரங்காயகற்பம் பாருலகிலுண்டவர்க்குக்காயம் போகா, வழியானசெந்தூரம் யார்தான்செய்வார் வண்மையுள்ளசிவயோகிதானேசெய்வான், மொழிவானகருவாளியானமாந்தர்மோசமின்றிகாசுதனை செலவுசெய்து, கழியானசெந்தூரப் போக்குதன்னை கனமுடனே செய்பவனேபனிதனுமே. 326

யுனிதனும்யின்னமொருமார்க்கம்பாரு புகழானசெந்தூரஞ்செய்யக்கேளும், வனிதமுடண்வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று வாகுடனேதானுருக்கிருவொன்றிய, கனிவானகரியோட்டி லுதிப்போடு கருவானசெம்பதுவுங்கொஞ்சம்நீங்கி, தனியானவெள்ளியதுவாரணமேறி தகமையுடன்பொன்னென்றமாற்றுமாச்சே. 327

ஆச்சப்பாகுடவனிலே பத்துக்கொன்று அப்பனே பாய்ச்சிடவேமாற்றெட்டாகும், மாச்சப்பாசெம்புதனில்பத்துக்கொன்றுபாங்குபெறமாற்றதுவுமெட்டதாகும், பேச்சப்பாபிசுகொன்று மில்லைதானும்பேரூனதங்கமது பத்துக்கொன்று, மூச்சப்பாவிடுகாம லுருக்கியேதான் முதன்மையுடன்தானெடுக்கக் கலங்குமாமே. 328

களங்கானதங்கமதையெடுத்துக்கொண்டு கருணையுடன் வெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, விளங்கவேதானுருக்கி எடுத்துக்கொண்டு வேகமுடன்வாடித்துப்புடத்தைப்போடு, அளங்கமுடன் தங்கமது விளையும்பாரு அப்பனேசிவத்துக்குவருக்கிதங்கம், நளங்கமுட சிவருஜையோகஞ்சென்று நாட்டிலேதாமிருந்தார் கோடியாமே. 329

கோடியாந்தவகோடி ரிஷிகள்கோடி சுவலயத்தில் சத்துவகையறியாமற்றான், கோடியேசுட்டலைந்து கெட்டார்கோடிதேரிசனங்கள் காணாமல்மாண்டார்கோடி, வாடியேமனந்தளந்துவழிகாணாமல் வகைகெட்டுதூல்பார்த்து மறந்தார்கோடி, கூடியேயொருவரிடம்முறைகள் கேட்டு கூர்மையுடன்பாராமல் கெட்டார்தாமே. 330

கொங்கணவர்காயகற்பம்

தாமானயின்னமொருகனமானங்கேள் தகமையுள்ள சித்தர்முனிகொங்கணவரப்பா, சாமான்யமானதொருசாத்திரத்தைசதுரானசங்கமதிற்கொண்டுசென்று, பூமான்கள்சித்துவகையிருக்குங்குட்டம்புகழ்ச்சியுடன்வழிபாடு சென்றுமங்கே,சாமான்யமானதொருகொங்கணவர்தாமும் மதிப்புடனேசபைநடுவே சென்றிட்டாரே.

சென்றிட்டகொங்கணவர்சித்தர்தாமும் சிறப்புடனே சித்தர்முனிதம்மைக்கண்டு வென்றிட்டசாத்திரத்தைவாதுபேசி விருப்பமுடன் சத்துவகைமிகவும்பேசி, கன்றிட்டகருங்குருவைதெரிந்துக்கொண்டுகருத்துடனேகுருமுடிக்க மனதிலெண்ணி, பன்றிட்டசாத்திரத்தைத்தோஷஞ்சொல்ல பரரினிலேசத்துவகை முடித்தாராகானே.

காணவேபத்துவகையெடுக்குமார்க்கம் நடந்ததோர்நூனிமுதல் சித்தர்தாமும், தோணவேபாஷாணம் முப்பத்திரண்டும் துறையோடு ம்முறையோடுஞ்செப்பக்கேளு, பூணவேவகைவகைக்குப் பலமதாக புகழுடனேதேனதனில்நாலுசாமம், வேணவேதானரைப்பாய் மைந்தாகேளு விருப்பமுடன் வெண்ணையது போலேயாட்டே. 333

ஆட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து அப்பனேமுசைதனிலடைத்துமைந்தா, பூட்டியேவாலுகையாமேந்திரத்தில் புகழாகதா னறைப்பாய்மைபோலாக, நாட்டியேமுசைதனிலடைத்துமைந்தாநலம்பெறவேசில்லிட்டுசிலெய்து, நீட்டமுடன்சரவுலையில் வைத்துவூதுறோருநசரக்கெல்லாம் புகைந்துபோமே. 334

போகுமே சரக்கெல்லாஞ்சத்தேயாகி பொங்கமுடன் யீயமது போலேயாகும், சாகுமேபாஷாணம்புகைந்துமல்லோசத்துபோல் சத்தாகிகளங்கமாகி, வேகுமேசரவுலையில் புகைகண்டாகி வேகமுடன் அஞ்சனத்தின்கல்போலாகும், பாகுடனேவுருக்கியதோர்முசைதன் னைபதமுடனேதானெடுத்து வுடைத்துபாரே. 335

பாரேதான்பாஷாணஞ் சரக்குசேர்த்தது பாகமுடன்தானுருகிக ரியாய்நிற்கும், நேரேதான்பூனாகம்மண்ணைப்போக்கி நேர்மையுடன்சத்துக்குநேர்சேராக, கூரேதான்வினயமுடனென்றாய்ச்சேர்த்து கொற்றவனே கல்வவதிலிட்டப்பின்பு, வேறேவான் உவின்நெய் தன்னாலாட்டிவேகமுடன் முசைதனிலடைத்திடாயே. 336

அடைக்கவென்றல்லச்சிரமாங்குகையில்வைத்து அப்பனே சில்லிட்டுசிலெய்து, தடையறவேரவிதனிலேகாயவைத்து சாங்கமுடன்சரவுலையில்வைத்துவூது, மடைபோன்றதீயதனால் வெந்துசத்தாய்மார்க்கமுடன்னீயம்போல் லுருகிநிற்கும், இடைநடுவே களங்கமதையெடுத்துக்கொண்டு யெழிலானதங்கமது நேர்தான் கூட்டே.

கூட்டியேதானுக்கியெடுத்துக்கொண்டு கொற்றவனே கல்வமதிவிட்டுமைந்தா, தாட்டிகமாம்பொற்றலையின்சாற்றினுலேதண்மையுடன்

தானரைப்பாய் நாலுசாமம், நீட்டமுடன் தானறைத்துபில்லைதட்டி
நேர்ப்புடனே ரவிதனிலேகாயவைத்து, வாட்டமுடன்வாட்டிலிட்டு
சீலைசெய்து வளமையுடன்பரவுலையிலேற்றிடாயே. 338

ஏற்றியேவுருக்குமுகம் தன்னிலேதான் யென்மகனேதுருத்தி
யதுநாலதாகும், போற்றியே வாலம்பிகை தனைநினைந்து பொங்கமு
டன்மூசைதனை நெருப்பிலிட்டு, தூற்றியேகரியதனை மேலேகொட்டி
துப்புரவாமூசையதுயமுகமட்டும், நாற்றிசையும்தீபரக்க ஆது ஆது
நாயகனே சத்தெல்லா முத்துமாமே. 339

முத்தான சத்ததுவுஞ் சொல்லப்போமோமூதுலகியாரேனாங்
கண்டதுண்டோ, சித்தான முனிரிஷிகள் செய்யும்வேதைதேசத்தில்
மற்றவரால்செய்யப்போமோவித்தானகளங்கமதுகாயகற்பம்விண்ணு
லகில்கருவாளிசெய்வான்பாரு, சத்தானசத்துதனையெடுத்துமைந்தா
சார்புடனே மூவசைதனை யுடைத்துப்பாரே. 340

உடைத்துமிகப்பார்க்கையிலே என்னசொல்வேன் ஓகோகேநா
தாக்கள் ரிஷிகள், வேதைபுடைத்துமே சத்துகளை தானெடுத்து புக
ழாககல்வமதிலிட்டுமைந்தா, படைப்புடன் வீரமென்ற செயநீர்தன்
னால்களிப்புடனே தானரைப்பாய்சாமம்நாலு, படைப்புடனேபில்லை
தட்டி காயவைத்து பாங்குபெறவோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்யே.

சீலையென்றால் யேழுசீலைவலுவாய்ச்செய்துசிறப்புடனேசெம்ம
ண்ணேமேலேபூசி, கலைதனில்கெஜபுடத்தில்போட்டுமல்லோகருவாக
மூன்றுநாள்பொறுத்தபின்பு மாலையென்னும்மூன்றுநாள்மாலையப்பா
மயங்காமல் தானெடுப்பாய் மைந்தாநீயும், வாலையென்னும் திரிபுரை
யாம் புவனைவலை தண்மையுட தானினைத்து யெடுத்திடாயே.

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலேயென்னசொல்வேன்யெழிலானசெ
ந்தாரமெத்தமெத்த, அடுத்துநின்றபேர்களைநீ தூரத்தள்ளி அப்பனே
செந்தாரமெடுத்துக்கொண்டு, கொடுத்தகுறிதப்பாமல் பின்னுங்கேளு
தோராமல்கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, கொடுத்துமேமுன்னொன்னசெய
நீர்தன்னால் கொப்பெனவே தானறைப்பாய் சாமம்மெட்டே. 343

எட்டானசாமமது வரைக்கும்போதுயெழிலானவெண்ணையது
போலேயாகும், கட்டானசூதமதுநாலாய்ச்சேர்த்துகருவாகதானரை
ப்பாய் சாமம்மெண்டு, மட்டானபில்லைது சிறுகத்தட்டி மதிப்பான
ரவிதனிலே காயவைத்து, தட்டான பதிதனிலே குழிதான் வெட்டி
தகமையுடன் புடம்போட வமிசைகேளே. 344

வரிசையென்றால் வரிசையது செப்பக்கேளும் வாகுடனேகுழி
 னிலேமணல்தான்கொட்டி, சரியான மண்மேலே வுப்பைக்கொட்டி
 சார்பாகபில்லைதனைமேலேவைத்து, பரிவுடனேமேலுமந்த வுப்பைக்
 கொட்டிபண்புடனே மணல்தனை மேல்பரப்பி, குறியான குறிப்பது
 போல் வுமிதான்கொட்டிகொற்றவனைமேல்தனிலையெறுவுபோடே

போட்டவுடன் தீழுட்டிப் புடந்தான்போடு பொன்னவனை
 மூன்றுநாளாறுமட்டும், தாட்டி கமாய்தனையெடுத்து பார்க்கும்போது
 சட்டமுடன்செந்தூரமருணன்போலாம், மாட்டிமையாய் யிர்தமு
 றை ஐந்துபத்து மயங்காமல் தான்போட வரிசைக்கேளு, பாட்டின
 துமுறையேனும் பொய்யுமாகா பாரினிலைகொங்கணவர் பாகமாமே.

பாகமாங்கொங்கணவர்பாகத்தானும் பாரினிலையாரேனுஞ்செய்
 ததுண்டோ, கோபமாய்முனிசொன்னவாக்குபொய்யோ கொற்றவ
 னேகொங்கணவரவார்த்தைபொய்யோ, ஏகவழித்தனைக்கடந்தஞான
 வசித்து யேற்றமுடன்மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, சாதகமுடன்
 செய்துவைத்தாரியிர்தபாகம்சட்டமுடன் கொங்கணவர்நாதர்தாமே.

தானுன செந்தூரமென்னசொல்வேன் தாரணியில்மாமுனிவர்
 ரிஷிகள்தாமும், தேனாபாகமிதுகைபாகத்தான் தேற்றமுடனாராய்
 ந்துகேள்விகேட்டு, கோனானயெதையர்காலங்கிநாதர் சொன்னவன
 வளவாக்குணமுங்கண்டு பாணசெந்தூரப்பாகங்கண்டு பாரினிலே
 சந்தேக நீங்கினரே. 848

நீங்கினார் கொங்கணவர் கைபாகத்தில் நீடாழிகாலம்வறைதுணு
 க்கம்பார்த்து, தூங்கியேதிரியாமல் சித்துதாமும் துனையோடு முறை
 யோடுஞ் செய்துகொண்டார், ஒங்கியபாகமது கைவிடாமல் வுத்த
 மனேசெய்துமல்லோ குளிகைபூண்டு, ஏங்கியேபோகாமல் மைந்தா
 நீயும் யெழிலுடனே யிப்பாகஞ் செய்திடாயே. 349

செய்யவென்றால் வெகுகோடி மாந்தர்தாமும் செர்மையுடன்
 செய்துமல்லோ முறைதான்காணர், பையவேகருவாளிசெய்வான்பா
 ருபாரினிலே மற்றவரே காணர்காணர், கைடவருங்கோபத்தார்செய்
 யமாட்டார் நாட்டிலுள்ள சாதீகர்செல்வார்பாரு, துய்யவேவாத
 வித்தைசெய்வோர்தாமும் துப்புரவாய்செய்வதுவும் திண்ணமாமே.

போகர் சீனபதியில் நவவிதவர்ணஞ் செய்தது.

திண்ணமா மின்னமொரு கருமானங்கேள் திகழான வாணமென்றபோக்குசொல்வோம், வண்ணமுடன்பஞ்சவர்ண விதங்கள் சொல்வோம் வகுப்புடனையதிற்பிறந்த வண்ணநான்காம், நண்ணமுடன் வாயுவென்ற யிருப்புதன்னில் நலமானவர்ணமது ரூபபேதம் கண்ண பிரான் வர்ணமதுபோலேயாகும் காசினியில் சித்தர்செயும் வேதையாச்சே. 351

வேதையிலேயின்னமொரு போக்கைக்கேளும் வீருனசிறியகண்ணாகந்தானு, தீதையிலேதானுருக்கி மதியுப்போடு திகழானகளங்கு போலுருகும்பாரு, போகமுடன்குதமதைக் கூடச்சேர்த்து பொங்கமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம், நாகமுடன் சாரமென்ற செய நீர்தன்னால் நளினமுடன் தானரைத்து செப்பக்கேள். 352

செப்பவென்றால் வளையலுப்பு கூடச்சேர்த்து சிறப்புடனே நிம்பழச்சார்தானுவிட்டு, ஒப்பமுடன்வென்னீரில் கலக்கிக்கொண்டு வோங்குபெற செம்பென்ற கட்டைதானும், நெப்பமுடன் தகடடித்து சலத்திற்போடே நேரானவர்ணமது மேலேதாவி, துப்பரவாவொளிவிசந்தகட்டின்மேலே சூரியன்போல்தங்கமென்றவர்ணமாமே

ஆமேதான் வர்ணமொடு சிவப்புபச்சை அப்பனே கீலமென்ற கறுப்புகாணும், தாமேதான்ரசமதனைக் கூடச்சேர்த்து தன்மையுடன்சீசாவிடைத்துமைந்தா, வேமேதான்தகடதனை தோய்க்கும்போது விதமான சஞ்சாயவர்ணங்காணும், நாமேதான்சொன்னபடி ரூபவர்ணம் நயமுடனேதகடதனி லேறும்பாரே. 354

பாரேதானயிரும்புக்கு யிர்தமார்க்கம் பாகமுடன் செய்துவந்தால் பண்பதாகும், நேரேதான்வங்கமது தகடடித்து நேரானமுன் சொன்ன சரக்கிலேதான், வாரேதான் வங்கமதை யுருக்கியேதான் வளமுடனே காய்ச்சியல்லோ தோய்ச்சிப்பாரு, கூரேதான்துரிசியிட காரத்தாலே கொற்றவனை பலபேதம் விளையுந்தானே. 355

விளையுமே சகலவிதரூபபேதம் வேகமுடன்தோன்றவது யுண்மைபாரு, களையுடனே சூதத்தால் யெல்லாந்தோற்றும் காமரூபவடிவமெல்லா மிதிலேதோன்றும், தளையுடனே தாளகத்தின் புகையினலே தகமையுள்ள கெந்தியது காரத்தாலும், களையுடனே புத்தது போல் புகையெழும்பி சொரணமென்னுவேகமென்ற வர்ணமாமே.

கருவங்கபற்பம்.

வரணமாயின்னமொரு போக்குச்சொல்வேன் வாகான கருவங்கபற்பங்கேளு, கரணமாங் கருவங்கஞ்சேர்தானென்று தகமையுடன் தகடடித்து செய்க்கேளு, முரணமாங் கருங்காலி கிழங்குதன்னை முதன்மையுடன் தானறைத்து மூசைசெய்து, திரணமாங்குதைக்குள்ளே தகடைவைத்து தீர்க்கமுடன் முன்சொன்ன முப்புபோடே.

போட்டுமே சில்லெட்டுச் சீலைசெய்து பொங்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, காட்டென்ற யெருவதனை கெஜமதாக்கி கருவாக்குழி வெட்டிப்புடத்தைப்போடு, மூட்டென்ற புடமாறி மூன்றா ள்தான் முக்கியமாய் நிருவாணிபூசைசெய்து, தாட்டிகமாய்ப் புடந்தனையே திறந்துபாரு தஞக்கற்றகருவங்க பற்பமாமே. 358

ஆமேதான்பற்பமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனை சிற்றண்டம் செளவுபோக்கி, தாமேதான்பற்பமெடை சரியாய்தூக்கி தகைமையுள்ள சிற்றண்டங்கூடச்சேர்த்து, போமேதான் வெண்கருவால் மிகலையாட்டி பொங்கமுடன் தானறைப்பாய் நாலுசர்மம், நாமேதான் சொன்னபடி பில்லைதட்டி நலமாகரவிதனிலே காயவையே.

வைத்ததொருபில்லைதனையோட்டிலிட்டு வண்மையுடன் சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, நைத்ததொரு குழிதனிலே புடமேபோடு நலமான கெஜபுடத்தில் வெந்துநீறும், தைத்ததொரு புடமாறி யெடுத்துப்பாரு தளர்ச்சியுள்ளபற்பமது சொல்லப்போமோ, மெத்திடவே பற்பமதைப் பதனம்பண்ணு மேதினியில் சித்தர்செயும் வேதையாச்சே. 360

ஆச்சென்றுஹ்டுகாதே யின்னங்கேளு அருமையுள்ள பாலகனே பின்னுஞ்சொல்வேன், மாச்சலென்ற கற்பமதைவனுபாறத்தில் மாக்கமுடன் பணவிடைதான் கொண்டபோது, மேச்சலென்ற மேகமதுயிருபத்தொன்று மேதினியில்கண் காணுதோடும்பாரு, வீச்சலென்று பிரவீச்ச சன்னிபோகும் வீரமுடன்தாதுவிர்த்தி யதிகமாமே.

அதிகமாங் குன்றமென்ற தெட்டும்போகும் ஆண்மையுடன் குறிநோய்க ளனைத்தும்போகும், சதிரான குஷ்டமது பதினெட்டும் போம் சட்டமுடன் நீரிழிவுமாறும்போகும், மதிமேகமென்றதொரு ரோகம்போகும் மாசற்றதேகமது வன்னிரீரும், துதியுடனே தாரணியில் சதாகாலந்தான் துப்புரவாய்யோகலிலே சமாதிகேதே. 362

தேடையிலேசமாதிலிலே தன்னைக்கண்டு தெளிவாக கேள்விகளில்னேமங்கேட்டு, கூடயிலேசிவியோக நிலையினின்று குணமான வழி

பாடுதனையெடுத்து, மாதையிலே சினமென்ற கோபந்தள்ள மதிப்பு
டனே தாரணியிலிருந்துகொண்டு, நீடையிலேகரிவங்கப்பந்தன்னை
நீனிலத்திலுண்பவனே சித்தனாமே. 363

சித்தனாய்பிரந்தாலும் மதிகள்வேண்டும்சீறலென்ற சினமதுவை
த்தள்ளவேண்டும், பத்தியுடன் பாதாம்புயத்தை யெந்தனானும் பட்
சமுடன் மனந்தனிலே நினைக்கவேண்டும், நித்தியமும் பரவெளியில்
நிற்கவேண்டும் நீடாழியுலகாசை யொழிக்கவேண்டும்,முத்தியுடன்ஷ்
ட மாசித்திதன்னை மூவுலகில் பெறுபவனே யோகியாமே. 364

வெள்வங்க பற்பம்.

யோகமென்றால் போகமதைத் தள்ளவேண்டும் யொருவருடன்
வீண்வார்த்தைக் கூறலாகா, போகமதை நீக்கிவிட்டு பூமிதன்னில்புக
ழாகவாசியோகந் தன்னிற்சென்று,தாகமுடன் கானப்பால் தன்னைக்
கொண்டு சதாகாலம் நிஷ்டையிலே யனுமானித்து,வேகமுடன் விட்
டகுறைவந்தபோது வெறுப்பன்றி பொறுப்பலுடன் மீள்வீர்தாமே.

மீளுவதுயின்னமொரு கருமானங்கேள் மிக்கானவெள்வங்கபற்
பஞ்சொல்வேன்,தாளுமையாய் வெள்வங்கஞ்சேர்தானென்று தகமை
யுடன் சவுட்டுப்புச்சேர்தான்பாதி, கோளகற்றி தகடடித்து மேலே
பூசிகொற்றவனே யாவாரைபஞ்சாங்கத்தில், மாளுறையாய் வெள்வ
ங்கம் நீற்றுதற்கு மானிலத்திற் பஞ்சாங்கப் புடத்தைப்போடே.

போடவேவெள்வங்கம் பொருமினிற்கும் பொலிவான சோளம்
துபோலையாகும், நீடவேசோளமென்ற பொரியெடுத்து நீட்சியுட
கல்வமதிலிட்டமைந்தா, கூடவேயாறுவகை செயநீர்தன்னால் கொற்ற
வனே தானறைப்பாய் சாமம்நாலு, சாடவேமைபோலே வெண்ணை
யாக்கிச் சட்டமுடன் தானறைத்து பில்லைத்தட்டே. 367

தட்டியேரவிதனிலே காயவைத்து சதுராகவோட்டிலிட்டுச்சீலை
செய்து,திட்டமுடன் குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு திரமானபுட
மதுதான் கெஜமேயாகும்,மட்டமென்ற புடமதுவும் ஒன்றேயாகும்
மறவாமல்மூன்றாண்டு பொறுத்தபின்பு,சட்டமுடன் தானெடுத்துப்
பார்க்கும்போது தவளனிற்ம்போலாக யிருக்கும்பாரே. 368

பாரேதான்பற்பமதை தனியெடுத்து பாகமுடன்கல்வமதிலிட்ட
டுப்பின்பு, நேரேதான்கிளி மூக் கிழங்குதன்னை நேர்புடனே சராபி
ழிந்து சொல்லக்கேளு,சீரேதான்வெள்வங்க பற்பந்தன்னை சிறப்புட

னேதானறைப்பாய் நாலுசாமம், கூரேதான்வெண்ணையது போலே
மைந்தா குறிப்பாகதானறைத்து பில்லைத்தே. 869

பில்லையென்றால் பில்லையது காசதாகபெறுமையுடன் தட்டியல்
லோரவியில்போடு, கல்லுபோல் தானுலர்த்தி யெடுத்துக் கொண்டு
கருதாகவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, அல்லன்றி கெஜபுடத்தில்போ
ட்டாயானால் அப்பனேபற்பமது தவளம்போலாம், வெல்லவேபற்பம
தை யெடுத்துக்கொண்டுவிருப்பமுடன் கிழங்குச்சார்தன்னாலாட்டே

கிழங்கென்றால் கிழங்கதுவுங் கொல்லன்கோவை கெடியானசா
றதனை பிழிந்துகொண்டு, பழக்கமுடன் தானரைத்து பில்லைத்தட்டி
பாகமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, மழங்கவே வோட்டிலிட்டுச்சீ
லைசெய்து புகழாககெஜபுடத்தில் போட்டாயானால், கிழங்கவே பற்ப
பிறங்கொச்சுபோலாம் விண்ணுலகில் செய்பவரும் அருமைதானே

அருமையாம்பற்பமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே சிமிழ்த
னிலே பதனம்பண்ணு, பெறுமையுடன் பணவிடைதான் சாக்கரையி
ற்கொள்ள பேரானவழுவமொன்பதும்போம், சிறுமைபடச் செய
ரோகமெல்லாம்போகும், சேர்மான மானதொரு கசரோகம்போம்,
ஒருமையுடன்தேகமது கற்றுாணாகும் வுத்தமனையுனக்கீடு சொல்வா
ருண்டோ. 372

உண்டோதான் வையகத்தில் வுனக்கீடுண்டோ வுத்தமனேரா
ராஜபதியுரீதான், கண்டபடி புலபலவாஞ்சாத்திரத்தை கருத்திலே
சற்றேனும் நினையாமற்றான், விண்டபொருளொன்றிருக்க வொன்றை
கொண்டு விட்டகுறை தொட்டகுறை யில்லையென்று, சண்டியென்
னும் மானிடரைப்போலேயும் சதாசாலமிருப்பதுநன் : கல்லதாமே.

நன் கல்லாசாத்திரத்தைத் தாறுமாறாய் நலமுடனேபாராமற்கெ
ட்டலைந்து, புன்கவிக்கொன்றிருக்க வொன்றைப்பார்த்து புராதனத்
தின்பொருளறியார் மட்டிமாண்பர், வன்கொடுமை செய்பவரோடிண
ங்கிச்சென்று வாதாடிபலகாலும் வார்த்தைபேசி, தென்பொதிகைத
னிலிருக்கும் சித்தர்நூலைத் தெளிவாகப்பாராத மட்டிமாடே. 374

மாடானமாடிதுதான் சென்மமாடு மானிலத்தில் நூலறியாமட்
டிமாடு, கூடானகூடழியுஞ்சண்டிமாடு குவலயத்தில் மெத்தவுண்டு
கூறப்போமோ, தேடான பாக்கியமு மிங்கிருக்க தேசத்தில் சுட்ட
லைந்தோர் கோடாகோடி, பாடானவழியறிந்து காணுமற்றான் பாரி
னிலே விட்டகுறைக்காளாவாரே. 375

சூதச்செந்நூரம்

ஆவாரேயின்னமொரு கருமானங்கேள் அப்பனேசூதமென்ற
ருசன் தன்னை, சாவானகள்ளியென்றமரத்தில்தானும் சட்டமுடன்
தான்குடைந்துசொல்லக்கேளும், பூவானசூதமதைவதனில்விட்டுது
ப்புறவாய்தின் நூலைமேலேகொட்டி, நாவானசீலையதுவலுவாய்ச்செ
ய்து நலமாகவாதுதிங்கள் கழித்துப்பாரே. 375

பார்க்கையிலேசூதமதுகாரமேறி பாலகனே வெண்ணையதுபோ
லேயாகும், தீர்க்கமுடன்வெண்ணைதனை யெடுத்துக்கொண்டு திறமு
டனேகல்வமதிலிட்டுக்கேளு, ஏர்க்கவேமுன்சொன்ன முப்பூதானும்
யெழிலாகக்களஞ்சியது கூடப்போட்டு, நீக்கவேசூதமென்ற வெண்
ணைதன்னில் நிலையானதுருசுபலர் தன்னைப்போடே. 376

போடவேபற்பமதுகூடச்சேர்த்துப் பொங்கமுடன் கெந்தியெ
ன்றசெயரீர்தன்னால், நீடலேதானரைப்பாய்சாமம்நாலு நீட்கமுடன்
வெண்ணையதுபோலேமைந்தா, கூடவேபில்லையதுதெல்லுபோலே ரு
ணமாகத்தான்செய்து ரவியில்வைத்து, தேடவேவோட்டிலிட்டுச் சீ
லையெய்து தெளிவுடனேபுடம்போட பற்பமாமே. 377

பற்பமாங்கெசுபுடத்தில் நீறும்பாருபாலகன சிமில்தனிலேபத
னம்பண்ணு, அற்பமென்றுவிடுகாதே புண்யவானே வன்புடனேவெ
ண்ணைதனில்குன்றியுண்ண, கெற்பமேரோகமதி லிருக்கும்நோய்களா
குலையோடே போகுமடாபின்னுக்கேளு, துற்பலத்தை நீக்கியல்லோ
வலுவைக்காட்டும் துடியானபற்பத்தின் நேர்மைதானே. 378

நேர்மையாம்மேகமென்ற ரோகம்போகும் மேனியது பளபளக்
கும்சிவந்துகாட்டும், கூர்மையாம்பரோகம் சில்விஷங்கள் கொடிதா
னவயிற்றுலிமேலிளைப்ப, தீர்மையாம்பெளத்திரமாம் முனையுலங்க
ள்தீமைசெய்யுங்கண்டத்தின்மாலேபோகும், வார்மையுடன்கைன்னே
சைகன்னக்குத்து தனமானகிரந்திமுத லற்றுப்போமே. 379

அற்றுமேபீசமதினின்றரோகம் அப்பனேகால்விக்கம்கைவிக்க
ம்போம், முற்றுமேநரம்புகளும்முறுக்குமீறி முனையானதாதுனீர்த்தி
யதிகமாகும், பற்றுதுயரையாப்புகொறுக்குமூலம் படருமேதாமரை
யுமற்றுப்போகும், வற்றுமேதேகமது வலுத்துகாட்டும் வண்மையுட
ன்மேனியதுமின்னுந்தானே. 380

மேகரோகத் தயிலம்

தானையின்னமொருசூட்சுஞ்சொல்வேன் தகமையுடன்மானி
டாக்ளிழைக்கவென்று, கோனையெனதையர்காலங்கிராதர் குரு

பத்தையடியே னுந்தாள் பணிந்து, பாஞ்சபராபரியை மனதிலெண்ணி பாடினேன் காண்டமேழாயிரந்தான், தேனானயின் னூல்தான்குரு நூலாகும் தேசத்தில்கிட்டாது சிவயோகிக்கே

381

சிவயோகியானவர்க்குயெல்லாங்கிட்டும் தேசத்தில் மற்றவர்க்கு கிட்டாதப்பா, தவயோகியென்றாலே கற்பங்கொள்வான்தாரணியில் மற்றவர்கொள்ளமாட்டார், நவயோகம்பெற்றவரும் சிவயோகியாவா ர்நாட்டிலேமற்றவரு மாவாரோதான், பலமகற்றும்புண்ணியற்குயெ ல்லாமெய்தும் பாரினிலேசித்தனைப்போல் வாழலாமே.

382

ஸ்நானவிதி

வாழலாம்பெருகோடி காலமப்பா வரிசைபெறத்தலைமுழுமுகனிப ரங்கேனா, நீழவேநெல்லியுடன்மிளகுதானும் நெடிதானகடுக்காயும் மஞ்சள்கூட்டி, காதவேபரிசிவைந்துங்கூட்டி கருவாகசமபெடையாய் யெடுத்துகொண்டு, தாழவேகையாஞ்சாற் பாலுங்கூட்டிச்சாங்கமுட ன்தாரைப்பாய் சாமம்நாலே.

383

நாலானசாமமதுவரைத்துமைந்தா நலமுடனேஸ்தானமது செ ய்யும்போது, காலானகாலனுக்குயிடமேயில்லை கண்ணிரண்டுங்குளிர் ச்சிபதுமிகவேடாகும், பாலானவிழியிரண்டு மெரிச்சலீங்கி பாலக னேசிரகவலிதானேபோகும், மாலானமண்டையிடிக்கபாத்துக்குமார் க்கமுடன்சடலம்விட்டேகும்பாரே.

384

ஏகுமேகண்ணைய்கள் தொண்ணுற்றும்பெழிலர்நமண் டையிடிக்கபாலக்குத்து, போகுமேவாதித்தந்தலைகெட்டோடும்பொலி வானவாசியது கீழ்நோக்காகும், வேகுமேயாவியது மயிர்க்கால்பற்றி வெளிதனிலேகாற்றேனே சேரும்பாரு, பாசுடனேதேகமது கற்றா ணாகும் பாலகனேகாயாதிகற்பமூழ்கே.

385

மூழ்கினபின்பெண்ணுகாமதுபானந்தான் முக்கியமாய் மூன்று மண்டலந்தானப்பா, மாழ்கியேசேராதேமனங்கொள்ளாதேமன்னவ னேமூன்றுமுறைப்படியேகாரு, தாழவேகற்பமதுகொண்டபோது தாரணியிலுண்ணைப்போல் ஒருவனுண்டோ, வாழ்வவேகற்பகோடிகா லம்பாவளமையுடன் தானிருந்து கற்பங்கொள்ளே.

386

சாரணைகுருமூலி

கொள்ளவேயின்னமொருகருமானங்கேள் கொற்றவனே யாங்க ண்டவரைக்குஞ்சொல்வோம், மெள்ளவேசாரணையாமூலியப்பாமேன் மையுடன்சேரதுதான் கொண்டுவந்து, துள்ளவேபொடியாக்கி மைற் தாடீயும்துரையுடனேனிழல்தனி லுலர்த்திகொண்டு, கள்ளவே குர னைமாய்செய்துகொண்டு கற்பணையாய்ச்சத்தியது செய்துகேளே.

கேளேதான்பிட்டாவிசெய்துக்கொண்டு கிருபையுடன்மூன்று முறைசுத்திசெய்து, பாளேதான்போகாமல்சூரணத்தைப்பாங்குபெற்ற விதனிலேகாயவைத்து, வீளேதாந்திப்பிலியுமிருதாணும்விருப்பமுடன்சீரகமுமொன்றாய்க்கூட்டி, நாளேதான்போகாமல்சீனிசீர்த்துநலமுடனேசூரணமாய்க் கொண்டுபாரே. 388

கொண்டவுடன்வாயுவென்ற குன்மம்போச்சு கொடிதானசூலையொடுவாதம்போகும், பண்டுடனே கால்குடைச்சல் பறந்துபோகும் பாரினிலேஎன் னூலேவெளிவிடர்தே, திண்டுடனேசித்துமத்தை யறுத்துப்போடும்திருமான வுளேமாந்தையேகும்பாரு, அண்டமுடன்காயாதிகற்பமாகும் அப்பனேமூலியிடவேகங்காணே. 389

தாம்சீர பற்பம்

காணவென்றாலின்னமொரு மார்க்கம்பாரு கருவானதாம்பரத்தின்மாற்கஞ்சொல்வேன், தோணவேதாம்பரத்தின்துட்டுவாங்கிதுப்பரவாய்லேசாகத்தகடுகட்டி, மாணவேசெய்கொடுவேலிதன்னைமயங்காமல்தானரைத்துவுண்டைசெய்து, வேணபடிசூகைபிடித்து தாம்பரத்தைமெதுவாகவதிற்பொதிய விபரங்கேளே. 390

கேட்கவென்றால்சீலையது வலுவாய்ச்செய்து கெவனமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, நீட்டமுடன்சூழிவெட்டியெறுவடிக்கி நிஷ்களமாய்புடம்போடவெந்துநீறும், பூட்கமுடன்படமாறி யெடுத்துப்பாருபொன்னவின்னுட்டதுதான் பொருமிவெள்ளை, தாட்கமலநாயகியாள்பாதத்தாணை தப்பாதுபற்பத்துக் குறுதியாச்சே. 391

ஆச்சென்றுவிடுகாதேபின்னுங்கேளு அப்பனேகல்வமதுலிட்டுமைந்தா, பேச்சொன்றும்பேசாதே பொடியதாக்கிப் பேரான முன் சொன்னமுப்புசேத்து, மாச்சலென்றசாரத்தின் செயர்நீர்கன்னால் மாளவேமூன்றுநாள் நெழுகறைத்து, பாச்சலுடன்பில்லையதுலகுவாய்த்தட்டிபாலகனே ரவிதனிலேகாயவைய்யே. 392

காயந்தபின்புசில்லோட்டில்சீலசெய்து கனமானகெஜபுடமாய்போட்டுத்தீரு, மாய்ந்துமேதாம்பரமுமரலற்று மாசற்றபற்பமது தவளம்போலாம், தீய்ந்துமேஜரலது மாண்டுபின்புதிரமான பற்பமது குருவுமாகி, சாய்ந்தலுடன்வாதத்திற் குறுதியாக்கசார்பானகுறுபற்பமிதுவென்பார்கள், வேய்ந்துமேசுமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு வேதாந்ததாய்தமக்கு வருள்சொல்வாளே. 393

சொல்லவென்றால் வெள்ளிதனில்பெட்டுமாற்றுகொண்மதுபிறவிக்குய்டுமாச்சு, நல்லதொருபிறவியிடத்தங்கமென்பார்நாதாக்கள் செய்கின்றவேதையாச்சு, புல்லறிவுவுடையதொருபத்திமாண்கள் பூத

லத்தில்செய்துமல்லோ யோகஞ்செய்வார், வில்லணிந்தவேந்தர்களு
ஞ்செய்யலாகும் விருப்பமுடன்வாதத்தின் பெருமைபாரே. 394

பார்க்கவென்றூல்தாம்பரத்தின் பற்பந்தன்னைப் பிங்குடனே
நெல்லிடைதான் கொண்டபோது, தீர்க்கமுடன்வனுபான மறிந்து
கொண்டால் திறமுடனேதேகமது கற்றாகும், சேர்க்கமுடன் வாயு
வென்றதென்பதும்போம், செயலானபித்தமது நாற்பதும்போம்முர்
க்கமுடன்சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறு முட்டோடேபோகும்
டாமுடிவுதானே. 395

தானேகேள்பற்பமதுகொண்டபோது தாக்கானவாசியது கீழ்
நோக்காகும், மானேகேள்சிவராஜயோகங்கிடும் மன்னவனை நீயு
மொருசித்தனாவாய், வேமேதான்சொன்னடியோகமார்க்கம் வெளி
ப்படையாய்ப்போதுங்காணலாகும், நாமேதானுரைத்தபடி ஏழு
காண்டம் நடுகாண்டமிதிலதிகங்காணலர்மே. 396

தங்கபற்பம்.

காணலாமின்னமொருமார்க்கம்பாருகருமானமாணுக்கன்பிழை
க்கவென்று, பூணலாந்தங்கமென்றகாசதன்னைப்புகழாக த்தானெடு
த்துச்செப்பக்கேள், தோணவேமூலியதுகவுழ்தும்பைத்தான் தோற்
றமுடன்முன்னொன்னமுப்புசேர்த்து, வேணவேதானரைத்துமுசை
செய்துவிருப்பமுடன்காசதனை யுள்ளேவையே. 397

வைத்துமேசிலையதுவலுவாய்ச்செய்து வளமைபெறவிதனிலே
காயவைத்து, தைத்தமுடன்குழிவெட்டிப்புடமேபோடு தாக்குடனே
கெஜபுடத்தில்வெந்துறும், பைத்தவிழா மூசைதன்னையெடுத்துப்
பாருபாலகீன தங்கமென்றகாசதானும், கைத்தவமாய்ப்பொருமியது
நொறுங்கிநிற்கும் காவலனேதானெடுத்து செப்பக்கேளே. 398

செப்பவென்றூலநாவில்லைப்பாவுமில்லை செயலானபாக்கியமுவி
தனாலாகும், ஒப்பமுடன்தானெடுத்துக்கல்வமிட்டு வுத்தமனேகவுது
ம்பைசாற்றினிலே, கொப்பெனவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம் கொற்
றவனெவண்ணையதுபோலேயாகும், எப்படியும்வெண்ணையதுபோ
லேயானால் யெழிலானபற்பத்துக் காதியாச்சே. 399

ஆதியாம்பூமியுடகைததாலே அப்பனைதங்கமது பற்பமாகும்,
சோதியாந்தங்கமென்னவெண்ணைதன்னைச் சுருதியுடன்பிள்ளையது
குவாய்த்தட்டி, வாதிகள்செய்பாகம்போல மனதிலுனி மயங்காமல்
ரவிதனிலேகாயவைத்து, சாதியாமோரருவில் புடத்தைப்போடு தப்
பாதுகெஜபுடத்தில் நீறுமாமே. 400

நீறியதோர் பற்பமதை பின்னுங்கேளு நேர்மையுடன்தானெடுத்துக்கல்வமிட்டு, கூறியதோர்வாக்கதுவும் பிசகாமற்றொன்குணமாதானரைப்பாய் செயநீர்தன்னால், மாறியதோரசாரமென்ற தெந்தீற்று மார்க்கமுடனொனரைப்பாய் மைபோலாக, மீறியேபோகாமல் வெண்ணையாக்கி மிதியுடன்பில்லைத்தட்டிக் காரப்போடே. 401

போடேதான் ரவிதனில்காயவைத்துப்பொங்கமுடன்வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, நாடேதான்குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு நலமுடனே கெஜபுடத்தில்தீரு பாரு, கூடேதான்புடமதுவைத்திறந்து பார்க்க குணமானபற்பமதுவளம்போலாம், தேடேதான்பற்பமதைப்பதனம்பண்ணு தேசத்தில்கிட்டாது சிவயோகிக்கே. 402

கிட்டாது பாவிக்கும் கருமிகட்கும் கீர்த்தியுள்ளயுத்தமர்க்குப்பலிக்கும்பாரு, எட்டாதபொருளெல்லா மிதிலேதெற்றும்பெழிலானவுடலாவிப்பொருள்களெல்லாம், விட்டாலும் விடுகுறைகளெல்லாங்காணும் வெழிலானவிதியிருந்தால் லபிக்கும்பாரு, முட்டாளாயிருக்காமல் முடிமன்னுரீ முறைநீயாடே செய்துமல்லே முடிவுகாணே.

அதுபானம்.

காணவென்றால் பற்பமதையுண்ணக்கேளு கருவானலேகியங்கள் கிரதமாகும், தோணவேநெய்தேனும்வெண்ணையாகும் தோற்றமுடன்பிஞ்சிரசம்முலைப்பாலாகும், பூணவேயிந்தவிதவனுபானங்கள்புகட்டினால் காயகற்பமாகும், நாணவேகைபாகம் செய்பாகங்கள் நலமுடனே தாமறிந்து வண்ணுவீரே. 404

உண்ணையிலேசேத்தமக்கள் தொண்ணூற்றும்வுத்தமனேபித்தமது நாப்பதும்போம் நண்ணமுடன்வாயுவென்ற தெண்பதும்போம் நயமானமேகவகையிருபத்தொன்றும், குண்ணவேகுன்மமென்ற தெட்டும்போகும் கூரானகிரந்திபதி நெட்டும்போகும், வாகாகநீரழிவு யாறும்போமே. 405

ஆளுனகலமேகம்அகன்றுபோகும், அப்பனேவுளமாந்தை கவசியோகும் வாரானகுஷ்டம்பதினெட்டும்போகும்வாகானவண்டத்தின் வாய்வுபோகும், தூளுனமேலிளைப்புத்தீர்த்துபோகும் துடியான நாம் பெல்லாம் முறுக்கேபோகும், சாளுனமூலிகைகளிதற்கொவ்வாதுசட்டமுடன் போகரிவி யுரைத்ததாமே. 406

உரைத்தோமே சீனபதிமாந்தருக்கு வுத்தமனே கண்காணவுணவையெல்லாம், நிரைத்துவிட்டேன்வெள்ளையென்றமாந்தருக்குரிமை

யானகைமுறையும்முழுதுஞ்சொன்னேன், கரைத்துவிட்டேன்காயா
திகற்பந்தன்னை கருவாகவுளவுதனையறிந்துகொண்டர், மரைத்துமே
கற்பமதுயுண்டபோது பறக்குமடாநோயேது பிணிதானேதே.

ஏதான் தங்கப்பற்ப முண்டபோதுயெழிலானதேகமது கற்றுாண
கும், வாதானநமனுக்குஅருதியில்லை வந்தநோய்தீர்த்துவிடும் வசனித்
தேனன், சூதானதங்கமதையுண்டபேர்கள் துரைகோடிகாலம்வரை
யிருக்கலாகும், தீதானபிணிகளது யிதிதிலேதோயும் திரளான நோய்
பிணியும்பரக்கும்பாரே.

408

பாரேதான் தங்கமதை கொண்டபோது பாரினிலே நீயுமொரு
சித்தானாவாய், வேறேதான்சாத்திரத்தின்வுளவுபார்த்து தெளிவான்
கைமுறைகளறியவேண்டும், நேரேதான் அறிந்தாலும் வென்றாமில்லை
நேர்பான வழியோடு செய்தால்சுத்தி, கூரேதான்குணங்கண்டுநிறியுங்
கண்டுகொப்பெனவே செய்பவனே ஞானியாமே.

409

ஆமேதான் தங்கப்பற்பமுண்ணும்போது அப்பனேபத்தியங்களு
ரைக்கக்கேளும், நாமேதான் சொன்னபடி புளியுப்பாகா நலமுடனே
பாலன்னங்கொள்ளான்று, தாமேதான்பத்துநாயிப்படியேகொண்டு
தெளிவாக மண்டலந்தான் சொல்லக்கேளு, வேதேதான் சுட்டபுளி
வறுத்துப்பாகும் வேகமுடன் மண்டலந்தான் வுண்டுக்கொள்ளே.

கொள்ளவே பற்பது வுண்டுகொண்டு கோடானகோடி முறைசித்
துசெய்வீர், விள்ளவெகன்னியென்ற மாயாகற்பம் வீணிலேயனு
போகமிகவுந்தள்ளு, மெள்ளவேகைபாகஞ்செய்பாகத்தைமேதினியில்
கண்டறிந்து பின்னுங்கேளு, எள்ளளவுபிசகாதுதான் வாராவண்ணம்
யெழிலுடனேசெய்துமல்லோ வருள்தான்கானே.

411

பொன்னுவாரை சூரணம்.

காணவேயின்னமொருகருமானங்கேள் கவனமுடனயானுரைப்
பேன் கடியமுலி, காணவேபொன்னுவாரை தன்னை நலமாகச் சமூல
மதைக்கொண்டுவந்து, பாணமெனும் ரவிதனிலே காயவைத்துபாக
முடன் சூரணித்து வடிருன்கொண்டு, தோணவேபாண்டமதில்பாலை
விட்டு துப்புரவாய்வேடுகட்டி சீலேமுடே.

412

மூடியதோர்சீலைதனில் சூரணத்தைமுதிராமல்பதமுடனேதான
மைத்து, நீடியேமேற்பாண்டந்தன்னைமூடி நினைவாகத்தானெறிப்பாய்
கண்டுமட்டும், சாடியேபாண்டமதை திறந்து பார்த்து சட்டமுடன்

சூரணத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, வாடியேதிரியாமல் ரவியிற்றூறு
மவளுடனே சூரணத்தைக் கொட்டியாற்றே. 413

ஆற்றியே சூரணத்தை ரவியிற் போட்டு அப்பனே காய்ந்தபின்
புயெடுத்துக்கொண்டு, நேற்றியுடன் முன்சொன்ன முப்புசிண்ணம்
செடிதானகள்ளுசியது கூடச்சேர்த்து, தூற்றியே சீனியது சரியாய்க்
கொண்டு துப்புரவாய் திரிகடி கைதன்னையப்பா, மாற்றியே வெண்ணை
தனில் கொண்டாயானால் மண்டலத்தில் போகுமடாபிரிகள்தானே

தானான பிணிகளது சொலலக்கேளும் சார்பானயீனையுடன்யி
ருமல்போகும், வேணான குஷ்டம் பதினெட்டும்போகும் வேகமுடன்
தழுவணையும்மாறிப்போகும், தேனான தேனதனில் கொண்டபோது
தேற்றமுடன் சொரிசிரங்கு பவத்திரம்போம், ஊனானகசீராகம்
தீரும் தீரும் வுத்தமனே சில்விஷங்க ளற்றுப்போமே. 415

போகுமே சூலையொடு காப்பன்போகும் பொல்லாத சில்விஷம்
களனைத்துப்போகும், ஏகமேதேகமது கற்றாணாகும் யெழிலானசட்
டையது தள்ளும்பாரு, சாகுமே குழிச்சிலந்தி பிளவையாவும் சண்
ணுமடா வுடலைவிட்டுக் காடேபோகும், பாசுடனேமேவிலைப்பு தீர்ந்
துபோகும் பாரினிலே யிதுவுமொரு கற்பமாமே. 416

பேய்கள் ஆட.

கற்பமா மின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் கருவாகத்தான்கேட்
பீர் கருத்துளப்பா, அற்பமென்று நினையாதே யிர்தபாகம்அப்பனே
சூரியென்ற நத்தைச்சூரி, பொற்பமுடன் வெள்ளிராள் வேர்பிடிங்கி
ச்சுத்தமுடன் பூசைதனில் குளிசமாடி, சற்பமென்ற ராஜனிடமை
யைத்தீட்டி சட்டமுடன் வருவேற்றித் தீபம்போடே. 417

போடவே மாடனுமே யெதிரேகிற்பான் பொங்கமுடன் வருவ
துதான் லட்சமாகும், நீடவே யங் சிங் வங் கென்றபோது நிலைக்கும
டாமாரணமுயிதனாலாகும், கூடவே மகசியென்றேயோது குடியோட்
டுப் பூண்டுக்குக் காப்புக்கட்டி, தேடவே லட்சமுது தன்னைப்போடு
தெளிவானசித்தி முதலாகும்பாரே. 418

பாரேதான் வட்சரத்தை யெழுதியோதி பாகமுடன்குளிசமதி
ல்கட்டுவாய் நீ, நேரேதான் லட்சமுருவோதிப்பினபு நேர்மையுடன்
தலைதனிலே நீரைவாரு, தேடேதான் லலாடமதில்கருமையைத்தான்
தேற்றமுடன் தீட்டியல்லோ குந்தவைத்து, ஊரேதான் கிழக்குமுக
ந்தனிலிருத்தி வுத்தமனே செபித்திடுவாய் பூதந்தானே. 419

தானுனபூதமது தலைசுழட்டி தாரணியில்நின்ற வினையாடும்பாரு
கோனானயெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனார் தன்பாதப்பவன
ங்கியல்லோ, தேனானமனோன்மணியைத் தாபித்தேதான் தேற்றமுட
ன்சக்கரத்தில் குந்தவைத்தால், மானான வேதாளம் பிரமராட்சன்
மண்மீதிவிருந்து கொண்டு வாடும்பாரே. 420

ஆடுமே கைதாளமதிகப்போடும் அப்பனேவேணுமென்ற வஸ்
துகேட்கும், பாடுமேகொண்டாட்ட மிகவடிக்கும் பார்த்தவரைக்கண்
னாலேமிகமயக்கும், ஓடுமேபஞ்சாட்சர மேலேபட்டால் வுத்தமனே
சிரிதது வினையாடும்பாரு, கேடும் கெடுதிகளு மிகவேபேசும் கேட்ட
தொரு கேள்விக்கு யெதிர்சொல்லாமே 421

சொல்லாதே பலபலவாய் வார்த்தைபேசி துரைமுகத்திலிருந்து
கொண்டு கூத்துமாடும், புல்லவேகருவாலே யனெகம்வித்தை பூதல
த்தில் வெகுசாகயாட்டலாகும், கொள்ளவேபூதமது வினோதவித்தை
க்கூறினார் பலபலவாம்சாத்திரத்தில், வெல்லவே நம்முடைய நூல்கள்
யாவும் வெளிப்படையாய்க் காட்டினோ முலகத்தோர்க்கே. 422

பெருங்கொடுப்பை நெய்.

உலகத்தோர் பிழைக்கவென்று யின்னஞ்சொல்வோமுத்தமனே
யுறுதிமனங்கண்டுதேரு, பலவகையாஞ் சாத்திரங்கள் பலவுபபார்த
துப்பாரினிலே கெட்டவர்கள் கோடாசோடி, நிலவுபோல் ஏழைகள்
பிழைக்கவென்றுநீணிலத்தில் பேர்கர்யாம்பாடிவைத்தோம், சிலகதை
கள் வினென்று சொல்லிவிட்டாலும் சிறப்புடன் வுட்கருவை விடா
ன்தான்பாரே. 423

பார்க்கையிலே பெருங்கொடுப்பை கொண்டுவந்து பாலகனே
சார்பிழிந்து சாற்றக்கேளு, தீர்த்தமுடன் சோதுதான் யெடுத்துமை
ந்தா திறமுடனே சுக்கதுவும் சீரந்தானும், சேர்க்கவே திப்பிலியுங்
கோஷ்டத்தோடு செம்மையுடன் கஸ்தூரிக்கூடச்சேர்த்து, ஆர்க்கமு
டன் கூகைநீர்தன்னோடொக்க அப்பனே யெடைகாலாய் யெடுத்து
க்கொள்ளே. 424

கொள்ளவே யாவிரெய் சரியதாக கொற்றவனே தான்சேர்த்து
க்காய்ச்சிக்கொண்டு, மெள்ளவே மெழுகுபதம் வடித்துக்கொண்டு
மேன்மையுடன் மண்டலந்தான் கொண்டுவந்தால், கள்ளமென்னுங்
கோழையது யெங்கேபோச்சு கடிதான சபரோகம் தியங்கலாச்சு,
உள்ளபடி மேகமென்ற ரோகம்போகும் வுத்தமனே சிலவிஷங்களுற்
றுப்போமே 425

அற்றதொரு வரையாப்பு பரைகள்போகும் அப்பனே கண்டத்
தினமாலைதீரும், உற்றதொரு வகுவையென்றகட்டிதீரும்வுளமாந்தை

குன்மமுதலகன் றுவோடும், பெற்றதொருமா துக்கிவயத்திற் ரோகம்
பேசாமலோடுமடாயின்னங்கேளு, மற்றதொருமேகங்கள் கசறோகம்
கள்மானிடத்திலிறிகாது திண்ணந்தானே 426

வல்லாரைநெய்.

திண்ணமாயின்னமொருகற்பம்பாரு திறலானவல்லாரை பெரி
யாவாரை, நண்ணமுடன்மூலிதான்சோதானாழி நலமுடனேகொண்
டுவந்துசெப்பக்கேளு, வண்ணமுடன் திப்பிலியுந் கோஷ்டந்தானும்
வளமானமிளகுடனேமதுரந்தானும், எண்ணமுடன் சுக்குடனே கூ
கைநீறும்பெழிலானகிராம்புடனே சாதிக்காயே. 427

காயானவாள்மிளகு கூடச்சேர்த்து கருத்துடனே சாபத்திரிசரி
யதாக, மாயானவலம்புரியுமிடம்புரியுஞ்சேர்த்து மன்னவனேமயங்கா
மல்குங்கும்பு, தாயானகஸ்தூரிகோரோசனைத்தானும் தகமையுட
ன்வகைக்கவொருகாஞ்சதாக, தோயாதபாலுடனேயித்தனையுபோ
ட்டுதுப்புரவாய்தானரைப்பாய் செப்பக்கேளே. 428

செப்பவென்றால் நெய்யதுவுஞ் சேர்தான்பாதி செம்மையுடன்
வொன்றாகக்காச்சியேதான், ஒப்புடனேகடுகுபதம்தானிறக்கிவுத்தம
னேகண்பதிக்குப்பூசைசெய்து, தப்பிதங்கள்நேரமல மைந்தாரீயும்
தண்மையுடன்வடிபணிந்து சிரங்குவித்து, மைப்பதுவேஷானிற்பத
னம்பண்ணு மகத்தானநெய்யதுவுந் காணுந்தாமே. 429

காணுநெய்யதனையார்தான்கண்டார் காசினியில்சித்தர்முனி
ரிஷிகள்வேதை, தோணவேகாயகற்கோகசெய்யாம் தொல்லுலகில்
சீனமதிதேசத்தார்க்கு, வேணவே காலாங்கிராதர்தாமும் விருப்பமு
டன்செப்பவென்ற நெய்யுமாச்சு, பூணவேயறிவுள்ளான்செய்துபார்
த்துபொங்கமுடன் நேமித்தகாயமாமே. 430

காயமாயிந்தநெய் வதீதங்கேளு காயாதிசுற்பங்களுண்டபேர்க்கு
நேயமுடன் வாரத்துக்கிரண்மொர்க்கம் நேர்மையுடன் வந்திசந்திக்
கொள்ளவேண்டும், மாயமெனுங்கள்ளாசைநீக்கவேண்டும் மதுபான
ம்விரும்பினால்காயமில்லை, தூயமுடன்நெய்யதனைக் கொண்டபோது
துடியானறோகமெல்லாந்துலைந்துபோமே. 431

துலைந்துவிடுங்கரப்பனென்ற றோகம்போகும் துறையான மது
மேகர்விட்டேயாடும், அலைந்துகெட்டகசரோகமகன்றுபோகும்அப்
பனே வரையாப்புமேகம்போகும், தலைவலிமண்டையிடி சண்ணல்

போகும் சண்டாளவயற்றுவலி தாவியோடும், கலைந்துவிடும் காதுநோய் கண்ணோய்போகும் கால்வலியு மேல்வலியும் தகைத்துபோமே.

தகைத்துமேவாய்புண்ணு வாய்காற்றம்போம் தாரணியில்லாத மென்றரோகம்போகும், திகைத்துமேகுன்மவலி குன்மரோகம்தீராத கவுசியென்றமகோதரங்கள், பகைப்புடனே பீசத்தின் வாயுவீக்கம் பாங்கானகுடைச்சல்முதல் வலிப்புதீரும், நகைப்புடைய மாதருட ரோகம்போகும் நடாதுபிணிமூப்புநாடாதன்றே.

438

சதாவெரி நெய்.

நாடாதுகாயகற்பங்கொண்டபேர்க்கு நலமான நெய்யதுதான் கொள்ளவேண்டும், தேடானகாயத்துக் கிந்தநெய்தான் தேற்றமுட ன்வாரத்துக்கிரண்டுமுறையப்பா, வீடானதேகத்துக் குறுதிநெய்யா ம்விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் போகர்தாமும், தாடானசதாவேரி சமுலங்கொண்டு தளர்ச்சியுடன்சார்பிழிந்து சாற்றக்கேளே.

சாற்றவென்றால்சதாவேரி சேரதாகும் சார்பயனமுசமுசுக்கை சேரதாகும், கூற்றனென்னுங்குதம்பைச்சாரா சேரதாகும்குணமான மாதனையுஞ்சேரதாகும், மாற்றவென் நவாவிநெய்சேரதாகும்மகத்தா னதேனதுவுஞ்சேரதாகுர், சீற்றமுடன்கலை சரக்குசெப்பக்கேளுசி ற்ப்புடனேசேர்க்கும்வகைக் கூறக்கேளே.

435

கேளேதான் திப்பிலியம்விசுவாசிதனும் கெடியான சுக்குடனே வோமந்தானும், வீளேதான்குக்கைநீர் பரங்கிதானும்வுத்தமனே கரு வாயின்பட்டைதானும், பாளேதான்போகாமல்மதுரந்தானும்பாங்கு னேநில்வாகைகிவதைவேறும், தாளேதான்வகைக்குவொருபலமதாக ச்சற்பனையாய்ப் போட்டுமிக்ககாச்சிடாயே.

433

காய்ச்சிகையில் கஸ்தூரிக்குப்பூ கருவானரோசனைங்களஞ்சி சேர்த்து, காய்ச்சலுடன்மெழுகுபதம் தானிறக்கி மன்னவனேவடிக ட்டியெடுத்துக்கொண்டு, பாச்சலுவாரத்துக்கிரண்டுமுறைதானும் பாங்குடனேயந்திசந்திகொண்டாயானால், மேச்சலென்னும் ரோகம துவன்றுபோகும் மேதினியிலெந்நாளுமிருக்கலாமே.

437

இருக்கலாம்கற்பாந்தகாலமட்டும் யெழிலுடனே வாசியோகங் கொள்ளலாகும், பொருக்கலாஞ்சிவயோகந் தன்னிற்சென்று பொங் கமுடன்வாசியைத்தான் மடக்கிக்கீழால், சுருக்கவே கர்மேந்திரியம னைத்தும்போக்கிசதாகாலஞ் சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, வெருப்பு டனேமாயாதூரட்சைதன்னைவெறுப்பதுவேயுத்தமற்கு புனிதமாமே.

புனிதமாம்நெய்தனைக் கொண்டபோது புகழானகசரோகமக
ன்றுபோகும், வனிதமுடன் வாயுவென்ற தெண்பதும்போம்வாகான
பித்தமது நாற்பதும்போம் துனிதமுள்ள சூலைபதினெட்டும்போகும்
தலையாதகுன்மமென்ற ரோகம்போகும், பனிதமுடன் பாரிசாமம்
வாயுபோகும் பறக்குமடாதேகத்தில் ரோம்போமே. 439

போமேதார் காப்பனென்ற பதினெட்டும்போம்பொல்லாதவயி
ற்றுவலிபொருமல்போகும், வேமேதான் கால்வாதம்வைவாதம்போம்
மிக்கானகுடல்பிரட்டல் யாவுட்போகும், நாமேதான் சொன்னபடி
சேத்துமங்கள் நாடாதுயென்னுளும் நாடாதப்பா, வேமேதான் காச
மொடுயிளேபோகும் வேகமுடன் வதுவையென்ற கட்டிபோமே

கட்டியென்றால் கொசியென்றகட்டிப்போகும் கருவானவுதிர
த்தின் கட்டிபோகும், அட்டியில்லா வன்லதுவும் பறந்துபோகும்
அப்பனே குடைச்சல் முதலகன்றுபோகும், !துட்டமெனுங் கொடி
ரோகம் மாந்தைரோகம்துடித்துமேகூடுவிட்டுக்காடுபோகும், திட்ட
முடன் காயாதிகற்பங்கொண்டதேகத்துக்கிந்தநெய்வேண்டும்பாரே.

வேண்டுமேகாயாதிசெந்தூரத்தை விருப்பமுடன்கொண்டவற்
கும்பேதியாகா, தீண்டவுமேவிஷமதுவு மேறவாகா திகழானவானம
துசேரலாகா, காண்டிபனாயிருந்தாலும் காயகற்பம்காசினியில்கொள்
ளாவிட்டால் காயம்பாழாம், தூண்டுமிகக்கருமானந்தானறிந்துதுப்
புரவாய்யுண்பவனே சித்தனாமே. 442

சித்தனாய்ப்பிறந்தாலும்வொன்றுமில்லை ஜெகதலத்தில்வுண்மை
தனையறியவேண்டும், மெத்தவேவழியோடே காயகற்பம்வெகுபேர்க
ளுண்டுமல்லோகெட்டுப்போனார், சத்தேனுமறிவிருந்துநூலைப்பாத்
துசதாசாலம்நேர்மையது பாருமற்றான், பித்தனைப்போல்கெட்டலைந்
துபிசாசுபூண்டுபேருலகில் மாண்டவர்கள் கோடியாமே. 443

கோடியிலையொருவருண்டு கருவாளியப்பா குணமுடையான்
மணமுடையான் மானமுள்ளான், பேடிகன்போல்வாய்விணர்மெத்த
வுண்டுபேருலகில்யொன்றறியார் கழுதைமாண்பர், தேடியேவலைந்து
மல்லோகாயகற்பம் திறமுடனேகண்டவன்றென்னுசொல்லி, வா
டியேபதிசெட்டுநிலையுங்கெட்டு வாட்டமுடன்மாண்டவர்கள் கோடி
யாமே. 444

காயகற்பமுண்டவற்கு புகை

கோடியாமின்னமொருநுமானங்கேள் கொற்றவனேபுகை ஒன்றுகூறக்கேளும், நாடியேகருவூமத்தன் சமூலங்கொண்டு நலமான பேய்ப்பாகல்மூலிதானும், தேடியேசிரியானின்நங்கைதானும் தெளிவானகஞ்சாவின்மூலிதானும், பாடியேபொடுதலையின்சமூலந்தானும் பாங்கானசெருப்படையின் மூலியாமே. 445

மூலியுடன்தைவேளை சமூலந்தானும் முளையான வழிஞ்சியிட மூலிதானும், சீலியாக்கொடிவேலிமூலிதானும் வீரனாகாட்டினுமணக்கின்மூலம், சாலியாஞ்செம்பருத்திமூலிதானும் சார்பானதலியிட சாருதானும், வால்யாம்வழுதலையின்மூலந்தானும் வாசானகையானி ல்மூலிதாமே. 446

தாமானபொன்னினுவாரைமூலம் தாக்கானகுறிஞ்சாவின் மூலிதானும், காமானகருஞ்சூரிமூலிதானும் கருவானபேச்சரையின்மூலிதானும், நாமானநத்தையென்றசூரிதானும் நலமானபேய்சமிட்டி மூலிதானும், பாமானமானதொருதினைப்பூண்டுதானும் பண்பான யேய்க்கொல்லிராய்க்கொல்லிதானே 447

தானுனகரும்பசுனேசெம்பசுனேதானும் தாக்கானகொடியிரியன் செவ்விரியன்தானும், பாளுனசாட்டாரனையெழில்மூலிதானும் பாங்குடனேமதிமயக்கமிகவேமாகும், கோளுனயெனதையர் காலாங்கிரா தர்குருசொன்னபடியாக வனமூலிதன்னே, தேனுனமூலிகைகள்சமூலங்கொண்டு தேற்றமுடன் தானெடுக்க வகையைக்கேளே. 448

கேட்கவென்றால்மூலிதனைசமூலங்கொண்டுகொடிதானாவிதனி லேகாயப்போடு, நீட்கமுடன் கல்லுரலில்போட்டுக்குத்து நோமையுடன் பொடியாக்கித்தாளதாக்கி, மீட்கமுடன்வெள்ளாட்டின்பாலின லேமேன்மையுடன் தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வாட்டமுடன் தானரைத்துபில்லைதட்டி வளமாகாவிதனிலே காயப்போடே. 449

போட்டபின்புபில்லைதளைபதனம்பண்ணுபொங்கமுடன் நாதாக்கள் சொற்படிக்கி, தேட்டமுடன் பில்லைதளைப் பதனம்பண்ணி தெளிவானகாயா திகற்பவுண்டை, நீட்டமுடன் காயகற்பசெந்தூரத்தை நீணிலத்தில்கொண்டதொருஞானிகட்கு, மூட்டமுடன் கருவாதிமூலியுண்டைமுளையானசிலும்புதனில் வைத்துக்கேளே. 450

கேளேதான் சிலம்புதனில் மூலியுண்டை கிருபையுடன் தான் வைத்து சொல்லக்கேளு, பாளேதான் போகாமல் அக்கினியைப் போடு பாகமுடன் சிலம்பிதனைக்குடித்தபோது, நாளேதான் நாதாக் கள் சொற்படிக்கு நலமான புகையதுவும் கபாலந்தன்னில், சூளே தான் புகையதுவும் மேலேலோக்கி சுருக்குடனே லாகிரியைக் காட்டுப்பாரே. 451

பாரேதான் சிலம்புதனில் புகையெழும்பி பண்பான லாகிரியை மீட்டும்போது, நேரேதான் காயாதிகற்ப செந்தூரந்தான் நீடாழிக் காலம் வரைப் பழுதுராத, கூரேதான் நலகோடி ரிஷிகள்தாமும் குறிப்பான சித்தர்முனியனைகம்பேர், சீரேதான் யிப்படியே சொல் லாமற்றான் சீரான செந்தூரங் கொடுத்தார்களே. 452

காணவே காயாதிசெந்தூரத்தை காசினியிலிப்படியே கெடுத் தார் தாமும், தோணவே காயாதிசெந்தூரத்துக்கு துறைகோடி முறை கோடி தொந்தங்கோடி, பூணவே யிப்புகையைச் செய்யாவிட்டால் புகழான செந்தூரங் கெட்டுப்போகும், வாணவே காயாதிகொண்ட போக்கு வளமுடனே லாகிரிகள் வேண்டுப்பாரே. 453

வேண்டியதோர் கருமான மின்னஞ் சொல்வேன் விருப்பமுடன் காயாதிகொண்டபோர்கள், தூண்டியே முன்சொன்ன சூரணத்தை துப்புரவாய் கியாழமது செய்துகொண்டு, தூண்டியே யாவின்பால் சீனிதானும் சட்டமுடன் தூள்போட்டு கியாழஞ்செய்து, தீண்டியே விஷம்போக வந்திசந்தி திறமாககுடிப்பதுவே யமுர்தமாமே. 454

ஆமேதான் கியாழமதை யுண்டபோது அப்பனே காயாதி தே கந்தானும், நாமேதான் சொன்னபடிக்கிச்சைசெய்தால் நலமான செந் தூர மேனியூறும், போமேதான் கியாழமது காயாதிக்குப் பொங்க முடனனு பானமென்னலாகும், தாமேதான் யின்னமொரு வய ணஞ் சொல்வேன் தகமையுடன் கேட்பவனே சீஷனுமே. 455

சீஷனும் மானிடர்க்குச் சொல்வேன்பாரு சிறப்பான காயாதி கற்பத்துக்கு, பாஷமென்ற பசுமூலி யுண்டைதன்னை பட்சமுடன் நெய்தேனுங்குடச்சேர்த்து, கோஷமென்ற சக்கரையைப் பாகு செய்து கொப்பெனவே சூரணத்தைப் போட்டுகிண்டி, தோஷமது நீங்கியல்லோ மைந்தாகேளு துப்புரவாய்லேகியம்போல் கிண்டிடா யே. 456

கிண்டியே லேகியத்தைப்பதனம்பண்ணு கீர்த்தியுடன் வாரத் துக்கிரண்டுமுறைதானும், தொண்டமுடன் அம்பாளைப்பூசித்தேதான்

தேசிக்காய் தானளவுகொண்டபோது, கொண்டவுடன் காயாதி தேகந்தானும் கொற்றவனை சற்றாணுமென்னலாகும், அண்டர்முனி தேவாதி ரிஷிகள் தாமும் வன்புடனே லேகியத்தைக் கொள்வார் பாரே.

457

பாரேதான் காயாதி கற்பவுண்டை பாரினிலே கொண்டவர்க் குப் பலனைக்கீளர், நேரேதான் யேழானைப்பலனுண்டாகும் நேர் மையுடன் மானிலத்திலிருக்கலாம்பார், சீரேதான் சிவயோகந் தன் னிற் சென்றால் சின்மயத்தின் அஷ்டாங்கங் காணலாகும், வேரே தான் காண்பதுவும் வொன்றமில்லை வேதாந்தசுடரொளியை காண லாமே.

458

காணலாம் ஞானவொளிப் பிரதர்சந்தான் கடிதான யேழுவகை த்தோற்றந்தானும், பூணலம்தேகாதிகாயத்துக்கு பூட்டலாம்வே தாந்தத்தாயின்சாரம், பாணமுடன் ஞானவுபசாரந்தன்னை பார்வை யுடன்மனக்கண்ணால் காணலாகுப், நாணமுடன் பரவெளிசையக் கண்டபோது நாதாந்தச் சித்தர்களி லொருவனுச்சே.

459

ஆச்சென்ற பெரும்பாதைத் தன்னிற்சென்றால் அப்பனை தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும், மாச்சலுடன் மானிலத்தில் கா ணார்சித்தர் மனக்கண்ணாலையொருவர் காண்பார்கண்டர், மூச்சுடங்கி யோகங்கள் செய்தபேர்கள் மூதுலகிலொரு பாகங்கண்டதில்லை, பேச்சலுடன்வெறு பேச்சுப்பேசியல்லோ பேருலகில் வேந்தரெல் லாம் மண்ணானே.

460

மண்ணானர் வொருவருந்தான் மண்டலத்தில் மகிட்சியுடன் வாழ்ந்தவர்களாருமில்லை, திண்ண முடனிற்றவர்களெழுந்ததுண் டோ தேசத்தில் கட்டுமொழி யென்னலாகும், நன்னமுடன் நாதாந் தச் சித்துவெல்லாம் நலமுடனே வேதாந்தம்பேசியேதான், எண்ண முடன்வெகுசோடி மனதிலெண்ணி யேற்றமுடன் மாண்டதுவு முண்மையாமே.

461

தத்துவப்பிரட்டு.

உண்மையாம் வெகுசோடி நூல்கள்தாமும் வற்பனமும் விற் பன முஞ்சொன்னார்பாரு, கண்மையுடன் மார்க்கண்டநாயர்தாமும் காசினியில் வெகுசோடி மிருந்தாரென்று வண்மையுடன்வாக்கூறும் சாத்திரத்தில் வ்யதுபதினாரென்று கூறினார்பார், திண்மையுடன்வரு மல்லோ மண்ணின் மாண்டார் தேசத்திலிருந்ததுண்டோ பொய்யு மாச்சே.

462

பொய்யான சாத்திரங்க ளுளவுஞ்சொல்லி பூதலத்திலிருந்த துண்டோ கண்டதுண்டோ, மெய்யானவார்த்தையைப்போல் வின யஞ் சொல்லி மேதினியில்கட்டுமொழி சொன்னார்கண்டர், துய்யு

முடன் மேதினியில் தருமாஜன், துப்புரவாய்மேனியுடன் கைலாயத்தில் பையவேசென்றெழுந்துபோனாரென்று பாரினிலே யிதுவுமொரு கதையுமாச்சே.

463

கதையான் கவிவாணர் கட்டுரைத்த கதைதனையே மேதினியில் மெய்யென்றெண்ணி, பதைபதைத்து வச்சிராங்கம் பாண்டியன் தான் பாரினிலே வெகுதோடி தவசிருந்தான், கெதையுடனே யீசனிடஞ் சென்றுமேதான் கீர்த்தியுடன் பேருலகில் வந்தானென்று புகையொத்த மனப்போலக் கினவுகண்டு பூதலத்தில் நடந்தமொழி பொய்யுமாச்சே.

464

ஆச்சேதான் யின்னமொரு வயனஞ்சொல்வேன் ஆப்பனே செயமுனியாம்பிஷிகள் தாமும், பேச்சேதான் பேசாமல் சிலதுகாலம் பேருலகில் மண்மீதுயிருந்திட்டாராம், மூச்சுடங்கி சிலகாலம்பிணம் போல்தாமும் மூர்ச்சையதுபோலிருந்தால் சித்துதாமும், நேச்சலுடன் சமாதி தனிவீருந்தாரென்று நீணிலத்தில்பேராச்ச சுவையோ கிக்கே.

465

யோகத்தைசாதிக்க வெகுகாலந்தான் வலகத்திலிருந்தாராம் தேகத்தோடே, தேகத்தைதான்மற்றுவவருமாண்டார் தேகமது மண்ணோடு மண்ணுமாச்சு, போகத்திலிருந்தவரு மாண்டுபோனார் பெர்ங்கமுடன் தேகமது நிலையிலலை, யாகத்தைசெய்துமல்லோ செயமுனிவர்தாமும் யாக்கதனையொழித்தாரே வலகில்தானே.

466

தானுனயாகமது கூறப்போமோ தாரணியில்வற்புதங்கள் மிக வுஞ் செய்தார், கோனுவெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனார் தானிருக்குங்காலத்தன்னில், பானுன செயமுனியும் பாரிலேதான் பாடினார்வெகுதோடி கருக்கனாலாம், தேனான தேகமதை நிறுத்த வென்று செப்பினார் பலநூலுபண்பதாமே.

467

பண்பான் நூல்களிலே தேகம்நிற்கும் பாரினிலேவெருகால் மிருக்கலாகும் தின்பர்னசமுசாரவாழ்க்கை தன்னில் திகழுடனே கயாதிகற்பகாலம், நண்பானகுடிவாழ்க்கைதனிவீருந்து நலமுடனே வெகுகாலமாண்டார்தாமும், பண்பானலோகத்தில் வெல்லாம் பொய்யாம் காசினியோர் வாண்டார்க ளிப்படியேதாமே.

468

தாமான கிரேதாயினுகத்திலப்பா தாரணியில்வஷ்டபால ரிருந்திட்டாராம், கோமானும் கிரேதநயின் ரசன்றானும் கொற்றவனும் ராச்சியத்தையாண்டபோது, பாமானவஷ்டபாலர்யெட்டுப்பேரும் பாரினிலே சாகாதவரங்கொண்டோர்போல், நாமானமிருந்தவரையநேகம் பார்த்தோம் நலமுடனே ஒருவருந்தானில்லைகாணே.

469

காணவென்றால் மண்ணுக்கு யிறையுமானார் காசினியில்சித்து முனிரிஷிகள் தாமும், மாணவேகோடிவரை திரவியங்கள் மகாகோடி நிகிகளெல்லாந்தேடிவைத்து, நாணமுடன் பிழைப்பதற்கு வழியுங் கெட்டு நாதாக்கள்காண்பதுவும் அருமையாகும், தோணவே தொல் லுலகில் சாத்திரத்தில் துறைகேடி முறைகளெல்லாம் மறைந்தார் பாரே.

470

மறைந்ததொருபொருளதனைமானிலத்தில் மாளாமல்சேர்த்து வைத்துமாண்டுபோனார், திரைப்புடனே சாத்திரங்களதிகங்கற்று திராதபவவினையைக்கட்டறுத்து, முறைப்படியே ஞானவரம் பெற் றேனென்று மூர்க்கமுடன்கோபமதை மறுத்தேனென்றும், குறைப் படியே குவலயத்திலெந்தநாளும் கூறியே மானிடர்கள் கெட்டார் தந்தே.

471

வழலையறுக்கச்சூரணம்.

தந்திவிரைத்தடியெடு பலமுரண்டு தக்கதோர்மிளகுரண்டு கொம்பிரண்டு, முந்தியெடுகடுக்காயும் பலமுமெட்டுமுனைந்துநெல்லி முள்ளியடை முன்னிடையுங் கூட்டி, பந்தமுடன் சிந்தூரத்தாதி நீராற் பதமாக அறைத்துமைபோற் கதிரில்வைத்து, சுந்தரமாய்ப் பொடியாக்கி வைத்துக்கொள்ளு சுருதிதனையாய்ந்துணர்ந்தயாதிச் சொன்னார்.

472

மூவிரற்றுளெடுத்துவைத்து முன்சிந்தூர முற்றினதோ ரிலந் தை விரையளவுவைத்து, தேவர்தலையிடுந்தயிலங்குழைந்துவுண்ணச் செப்பமிடத்திரிநாளா மறுநாள்தன்னில், காவிமுத்தினெண்ணை விட்டு மூழ்கு முன்னே கருத்தில் நினைபுளிதள்ளு மோர்சாருண் டால், தாவிவருநாளெல்லாந்தானேபோகும் தாஷ்டிகமாய்ப் பித்த மருந்தன்மைதானே.

473

பித்தவெட்டை பாண்டு மகோதரமும்நீரும் பின்புதான்சொரி சிரங்குமேகவாயு, குத்தலண்டசூலைமுதல் வெட்டைபோகும் கூற ரிதி தன்குணங்கள் கொள்கைமெத்த நித்தம்நித்தமயக்குகின்றபித்த மாலை நீங்குமென்று போகரிஷிசொன்னநீதி, புத்தியுள்ளரிஷிமார்கள் சொன்ன நீதிபுகட்டினெனெட்டிலுரைபுகன்றவாறே.

474

மகோதரங்களுக்கு.

பதங்கலிங்க பற்பமது பலமுநாலு பதியவெடு கொம்புமிள கோடு கூட்டி, விதம்பெதவே தந்திவிரைசுத்திபண்ணி வீதமிடு நெல்லிமுள்ளி கடிக்காயநேராம், அதம்படவேகையானீ ரரைத்துச் சாமம் அனதயெடுத்து குடுக்கைதனிலடைத்துக்கொண்டு, இதம் படவே பணவிடைநால் கொள்ளச்சொல்ல எந்தமகோதரமும்பா மிதமதாமே.

475

சூலைமகோதரமாய்போகும்படி பற்கட்டிதுடர்ந்துபித்தமகோதரமுஞ்சொல்லாதோடும், வேலைதனிற் போய்விடுங்காணும்பறட்டிவிடுபடுஞ்சாண்சிலேட்டும் மகோதரமும்போகும், ஆலைதனிற் கரும்பாகு முப்பைத்தள்ளு ஆறுநாள்சென்றபின்பு ஸ்ரீராமபண்ணி, காலேசேரமெல்லாமுங்கட்டிக்கொள்ளு கருத்துரைத்தார் போகரிஷி கருணைபாரே.

476

பாரமுடன் தங்கப்பம்பல்முநாலு பதமிடையினகு சுக்குகந்தி கூட்டி, பாரமுள நெல்லிமுள்ளிக் கடுக்காய்நேராய் பார்த்து அரைபடி நீரார் சாமம்ரண்டு, கோரமுளவுத்தியளவாகவுண்டைகொடுத்து விடுமகோதரங்கள் முப்பத்தொன்றும், நேரமிலேயோடிவிடும் நிமிஷந்தன்னில் நிச்சயமாய்போகரிஷி நேர்சொன்னாரே.

477

சூதப்பம்பு கெந்திவெங்காரநேரே தூக்கியரை தேள் கொடுக்கு குமரியாலும், வீதமொருநாளரைப்பின்னெடுத்துருட்டி வியாதியறிந்தனுபானவித்திலீய; வாதமுதல்கணரோகம் ருத்திரவாய்வு மார்வலியுங்குன்மவகை சூலையாரும், சீதமதைக்கொண்டுவுருமந்தார்காசஞ்செல்லுமது யிம்மருந்தின் திறமையாமே.

478

கண்டியெடு பணவெடைதான் தேனிலுண்ண கதிர்மதியார்தேகமதுகற்றாணுகும், தொண்டுசெய்வாருலகத்தோர்சொல்லவேண்டார் தோகையர்கள்வசமாவார் துலங்கத்தானும், பண்டுசெய்த பழவினைகள் தீர்த்துநல்ல பதிவான பினியகன்று கடலேபுக்கும், வண்டுபோல் மயிராகும்பாகமாக வழுத்தினுரிஷிதேவர் வண்மைதானே.

479

நாகப்பழம் போலாகுங் களங்குதானும் நற்சிவப்புசெந்தூரம் அலரிப்பூப்போல், பாகமது சுன்னந்தான் மல்லிகைப்பூப்போல் பதிவான மெழுகதுதானிளக்குமாகும், தாகமதுதயிலந்தா னிறக்கறப்பு தாட்டிகமாய் நிறங்கள் நிறந்துதன்னை, யோகமதுவந்திடுங்காண்பா கமாகுமித்தொழிலை யிரந்தபதஞ் சொன்னவறே.

480

நல்லறிவா முபசரங்கள் நவலோகங்கள் நாடதிலே பாஷாணஞ் சாரங்காரம், சொல்லுமுன்னேசூதமுதல் சிந்தூரிக்கச் சுருதிபெற மால்தேவிகிலேதான்கெந்தி, கல்லான கெவுரியப்பிரகந்துத்தநாகம்கடி தான வெடியுப்பு யிவைகள்சேரில், உல்லாசமாகயிது சேர்தானுகில் உண்மையெல்லாஞ் சிவந்திடுமென் தாய்சொன்னாளே.

481

சாயமனஞ் சர்க்கதுதான் சாந்லக்கேரு தடையற்ற வுப்பினெடுநாகந்தங்கம், வாயமதாமிரும்போடுநிமினேசூதம்வடிவுபெற்றசவரியு

டன்வ்ரனமாகும், நாயமாரிதைப்பிரித்துச்சொன்னாரப்போநான்பார்
த்துஉங்களுக்கு நடத்தச்சொன்னேம், நாயமதுநிலையில்லை கண்டுமு
ன்னே கணக்காகசிற்தூரமுண்டுதேரே. 482

எச்சரக்குங்கட்டவொருசேதிகேளு இனியவெடிசன்னத்தால்
சரக்குக்கட்டுப், தற்செயலாந்தயிலத்தாற் சரக்குகட்டுந் தடையற்ற
திராவகத்தாற்சரக்குகட்டுப், இச்சைபடச்செயநீறூற்சரக்குகட்டும்
இதமானமெழுகாலே சரக்குகட்டும், நச்சரவாமுலிகையில் சரக்கு
கட்டாநாகரிகயரிதேவர் நலஞ்சொன்னாரே. 483

பித்தபாண்டுக்கு.

அங்குசமுய்பலம்பத்து அயமுநேராயதையரைத்துக் கையா
னாற்புடமுமிட்டால், இங்கிதமாற்சிவந்துவிடுந் சத்திகுதமிதமாகமு
ன்கண்டயெடைக்குப்பாதி, தங்காமலரைத்துமுன்னீர்தன்னைவிட்டு
தக்கதொருகுடந்திவிட்டுமேலேழுடி, பங்கம்வாரா தெரித்தெடுக்கச்
சிவந்துமோகும்பதிவானகனிகூர்ந்து பலன்சொன்னாரே. 484

கார்ப்பந்தரிக்க.

தட்டியிட்டுக்வகாம்மட்டி வித்தெடுத்து தாட்டிகமாய்த்தீர்திவி
ரையிடையேசேர்த்து, மொந்தைதனிலடை நிறையதூரில் பொத்து
முக்கியமாய்க் குழித்தயிலம் வாங்கிச் சட்டி, சட்டமதாயடைத்துக
ரங்காசவிட்டுச் சரியானமஞ்சளது பொடித்துவுண்ண, வட்டவளை
மாதவிடாய்த்தன்னிலுண்ண வையகத்தில்பாலனதுவுண்டாம்பாரே.

உரிக்குமடல் தாரமதை கன்னத்துள்ளேஒருமுன்றுசாமமதை
யெரித்துவாங்கி, முருக்கிலையுங் கரிசாலைபழச்சார்விட்டு மெழுகுபட
அரைத்துபழந்துணியிலூட்டு, அருக்கனிட காய்ந்தகழிவெண்டிலே
றிஅங்கியிட்டுப்புகைவாங்கிமுக்கால்போக, கருக்கவேமறைப்பணமு
ம்பிடிக்கவேதான் சுவாசபொடுமந்தாரக்காசம்போமே. 486

சிறுகிரைவோர்தூக்குப் பதக்குப்பில்லும் சேர்த்தரைத்து வடித்
தாவின் படிநெய்விட்டு, அரைத்துக்குச்சுக்கரையும் மிளகுஞ்சேரு
அரைப்படிவந்தினை யோர்நிறமாயாவி. மறக்காமலரைப் பலமோர்
பொழுதுவுண்ணமாற்பு உண்மைபதினட்டுவாதம்நீங்கி, சுருக்கோ
டே கழந்துநீசிரங்குமேகஞ் சுகமாகுங் கைகண்டதொழிலுமாமே.

உள்ளியுடன் மிளகுசுக்கு கல்லுப்போடு ஒரு தூறுவெற்றிலையி
ன்காம்புக்கட்டிகள்ளியின்சார்விட்டரைத்துச்சார்ந்துநிம்மக்கயளவு

ருநேரமஞ்சநாளும், கொள்ளுமிதையிருபுரமுமிருத்துக்கொண்டுருத்
தலிட்டு அடிவயறு அண்டம்வீங்கில், வள்ளிருமல் வலிவீக்கம்வந்து
மென்று முன்னவர்கள் சொன்னதுண்மை மொழியிதாமே. 488

காட்டினிட ஆமணக்கினெண்ணைவாங்கிக் கசடகற்றிவச்சிரத்தி
ன்பாலையிட்டு, நீட்டுமெனநீர்க்கட்டு மலக்கட்டுத்தான் நேராக மெத்
தவுந்தான்பேதியாகில், வாட்டிடுவாய் யாவின்பால் தனையேவுண்ண
வகைக்குணமாம் பேதியது வடிந்திரிற்கும், கூட்டிடவே மலக்கட்டி
லிதுவேயாதி குணமாக போகரிஷி குறித்தார்தானே. 489

ஆமென்றதவமுறுதிச்சின்னமொன்று அன்பாகச் சொல்லுகி
றேரம் நன்றாய்க்கேளு, நாமென்ற சொல்லகத்தி பூமிநாதம் நன்றான
நாதமடா சத்திசத்தி, தாமென்றபிரிதிவியாந்தன்னோடொக்கதயவா
னகெவிரியுடன் சிலையுங்கூட்டி, ஊமென்ற நாகரசங்கூட்டிச்சேர்த்து
ஓர் நிறையாய்க் கல்வமதில் நன்றாயாட்டே. 490

ஆட்டுவது சம்பளத்தின் சாறலாடடி அப்பனைநெட்டங்குநன்
றாயாட்டி, கூட்டுவதுஒன்றுக்கி எட்டுபண்ணிக் குண்டலமாஞ் சட்டி
தனில் நடுவேவைத்து, பூட்டுவதுதாம்பரத்தின் கண்ணந்தன்னால்
பொருந்தவேமுடி நன்றாய் மண்ணுப்பும்போட்டு, தாட்டிகமாத்நீ
யெரித்துப்பாரு தயவான மதமதனைச் சொல்லுவேனே. 491

சொல்லுவேன் சொரிந்தமணல் கருகிறுனால் சுற்றமுள்ள பக்
குவமென் நெடுத்துக்கொள்ளு, வெல்லுவேனிதற்குரெட்டி தாம்பர
த்தை விசையாக வருக்குமுகந் தன்னிலமருந்தை, நல்கினைவாய் மரு
ந்துத்தாரீவாயாகில் நாற்றமுள்ள செம்பதுவுந் கட்டிப்போரும், கொ
ல்லுவேனென்றுசொல்லி வெள்ளியீழில் குணமுள்ள செம்புமுன்
னென்றாய்க்கூட்டே. 492

கூட்டிநன்றாய்க் குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு குருவருளால்திரு
வருளால் மாத்தெட்டாகும், தாட்டிகமாய்ப்பத்திலொன்று தங்கஞ்
சேர்க்க தயவானதங்கமடா மென்னசொல்வேன், பூட்டிநின்ற பூட்ட
னுக்கு சத்திசிவந்தன்னைப், பூரணமாய்க் கண்டுமனதறிவினாலேதீட்டி
முனைமருச் சுழிமுனையின்மீதே திருவானவருகுருவுந் தீபவொளி
யாமே. 493

ஆமப்பா யின்னமொரு கருவகக்கேளு ஆதியென்ற லிங்கமுட
ன்துருசுகட்டி, தாமப்பாகண்டிகைக்கு ஆதிசேர்த்து சம்பளத்தின்
சாற்றிலே கல்வத்தாட்டி, நாமப்பா சொன்னபடி வட்டுபண்ணி நன்
மைபெற மண்மறைவில் புடத்தைப்போட்டு, சாமப்பாசரக்குவகை
மூன்றுதானும் சமரசமாய்க் கட்டவுந்தான் திட்டமாடே. 494

திட்டமுடன் புடமாறி யெடுத்துக்கொண்டு செம்மையுடன்
செம்புருக்கி மருந்தையீவாய், இட்டமுடன் செம்பிடைக் குாட்டி
சுவாய் யிருண்டசெம்பு வருகியது கட்டிநிற்கும், பட்டசெம்புநாலு
டனே வெள்ளியாறு பக்குவமாயுருக்கிப்பார்மாரற்றாகும், நட்டமென்
னபத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து நலமாகயெட்டு வயதாகும்பாரே.

பத்திட்டுக்கடுமையாயெரித்து ஆற்றிபதிய வெடுபிரித்திடவே
மேலேபேறி, சத்துவிற்கு மயிர்க்குச்சி தன்னாற்றின தனைச்சரண்டி
பிங்கானிற் பனியில்வைக்க, நித்தியமாய்ச் செயரீராம் ஆறுபோலாம்
நிலைக்கவெகு சீசாவிலைடத்துரீபும், முத்திபெறதுருசுதனைத் தோய்
ச்செயட்டு முதன்பெறவெட்டுநாள் தோச்சப்போடே. 496

போட்டுமே சுண்ணாம்பு வீரம்நேரே பொருந்தமஞ்சளார் துரு
சுமேலேகட்டு, நாட்டவேகவசமிடு அங்கியிட்டு நலமாமக்குக் குடத்
தில் நீறிப்போகும், கூட்டுமே சூதனிடே லீலம்போடு கூட்டியரை
சாரரீர் தன்னினிலே, வாட்டும்ரசுகற்பூர நாலிலொன்று வகையாக
நிறுத்திட்டு அரைத்துக்கொள்ளே. 497

நல்லாகவரைத்து எட்டிலொன்றுவீர நல்லபச்சைக் கற்பூரமெ
ட்டிலொன்று, வில்லாகமுன்னீரா லரைத்துச்சாமம் விருதுபடக்கு
க்குடத்தே போட்டெடுக்க, செல்லவொரு குருவேருந் துருசுச்செம்
பில் திடமாக வருக்கியிடை குருவைத்தாக்கு செல்லுமதை வாங்கி
யது தட்டத் தூளாம் வெள்ளியதில் நால்சேர்த்து வுதிப்போடே.

கனகமது யிரண்டிடை தானிற்குமந்தக் கனகத்தை யெடுத்தது
மெள்ள விற்றுக்கொள்ளு, இனமொத்த விடந்தனிலே நின்றுவாழு
மினமான ஞானத்தை யியல்புபாரு, உணவுடனே யாறுதல மேறிப்
பாரு வுத்தமிழ்தாய் வந்துறிப்பாளுலகந்தன்னில், சனகனருள் பெரு
வீரா மிந்தபோக்கு தாஷ்டிசுவான் போகரிஷி சொன்னவாறே. 499

மறுபடியும் தத்துவங்கூறல்.

சொன்னாரை யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு சொல்லுகிறேன் பாரினிகல கணேசருண்டு, மன்னேகேள் திரேதாயினுகத்திலப்பா மகாதேவரானவராங் கணேசர்தாமும், பன்னவேதும்பிக்கை ரூபங் கொண்டு பாரினிலே பிறந்தாராம் மனுஷரூபம், என்னவே வெகு கோடி காலந்தானும் யெழிலான ஞானிப்போலிருந்தார் தாமே. 500

விநாயகர் உற்பவம்.

தாமானசமுசார வாழ்க்கையற்று தகமையுள்ள பேரின்ப வாழ்வு பெற்று, சாமானமானதொரு வுலகவாழ்வை சர்ச்சனர்க்குவுபயோகவிருத்திபோகம், நாமானசாத்திரங்கட் குயிராய்நின்ற நமஸ்கரித்து கணபதியாங் கணேசரென்றும், தாமான நூலுக்கு முதற்காப்பாகதாரணியில் மானிடர்க்கு சத்திதானே. 501

தானுசத்திக்கு முதல்வன்காப்பு தாக்கான யீஸ்வரிக்கு முதல்வன்காப்பு, பாணனதிரிமூர்த்தி முதல்வன்காப்பு பாங்குபெற மானிலத்திற் செய்தவேதம், கோணனரிஷிமுனிவர் சித்துதாமும் கோடானகோடி நூல் செய்தார்பாரு, தேணு நூலுக்கு முதலாய்நின்று தேர்த்தபிள்ளை வாருமென்ற பேருமாச்சே. 502

ஆச்சென்ற நூல்களுக்கு யிவரேயாதி அரிவோம் நமசிவயமிதற்குள்ளாகும், பாச்சலென்ற ஓங்காரமிதற்குள்ளாகும் பாருலகில் வேதமெல்லாம் யிதற்குள்ளாகும், மாச்சலென்ற கவிவாணர்நூலுக்காதி மகுடமுடி மன்னவர்க்கு யிவரேயாதி, கூச்சலென்ற வேதமகா கோஷ்டத்தார்க்கும் குவலயத்தில் விநாயகரும் முதலாம்பாரே. 503

பாரேதான் விநாயகரைக் காப்பேடாக்கி பாரினிலே நூலெல்லாம் பாடினார்கள், நேரேதான் சர்வகோடிபாடலுக்கு நேர்மையுடன் விநாயகரை முதல்வனுக்கி, சீரேதான் காவியங்கள் பாவினங்கள் சிறப்பான வசனமென்ற ரூபந்தானும், கூரேதான் யெழுத்தாணிந்தை ரூபத்தால் கோடானகோடிநூல் யெழுதலாச்சே. 504

எழுதவென்றால் நூலுரையோன் சொல்லும்ரீதி யெழிலான ஆக்கியொன்றன் பகரும்ரீதி, பழுதறவே யெழுத்தாணிக் கைபிடித்துப் பாங்குபெறக் கணபதியைக் காப்புமிட்டு, தொழுதுமே சிரங்குனிந்து கைகுவித்து தொல்லுலகில் வாணரெல்லாங் காப்பிட்டார்கள் உழுதுபயரிடுங் குடியாளர்தாமும் வுத்தமர்கள் மானிலத்தில் தொழுதார்பாரே. 505

பாருலகில் கணபதியே தேவனென்றும் பட்சமுடன் மானிடர் கள் தொழுதுபோற்றி, சீருடனே யஷ்டாங்கந் தனைநினைந்து சிறப்பு டனே யஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து, ஊருடனே குடிமக்கள் மிகவுங் கூடி வுத்தமராக் கணபதியைக் கடவுளாக்கி, பேருடனே வையகத் திற் சுவாமியென்றும் பேரான புகழ்ப்படைத்தா ரதிதமாமே. 506

அதிதமாங் கணபதியு மென்றநாமம் அவனிதனில் மனிதரல்லா ல் வேறென்றல்ல, துதிதமுள்ள கடவுளாயிருப்பாரானால் தொல்லு லகில் வுயிரோடே யிருக்காரோதான், பதிதமுள்ள பாடல்களில்சுவா மியென்றும் பாடினார் வெகுக்கோடி மாந்தரப்பா, நிதிதமுள்ள கணப தியின் தேகந்தானும் நிலையாதயனித்திய மென்னலாச்சே. 507

என்னவேகணபதியும் நீணிலத்தில் யெழிலான தேகத்தை மற ந்துபோனார், பன்னவேபாரினிலே தேவனுால் பாழானதேகமது மண் ணுக்காமோ, தன்னவேகாயமது நிலைப்பதற்கு தொல்லுலகில் கோ டானகோடி கற்பம், முன்னமேகாயாதி கற்பமுண்டு மூதுலகில் கற் றாணய் யிருந்தார் காணே. 508

காணவே வவர்கூட்டந் தன்னிலப்பா கதுமையுட் னிவருமொரு சித்துமானார், தோணவே வெகுக்கோடி காலம்பா தொல்லுலகில்கா யாதி கற்பமுண்டு, ஈணவேசமுசார வாழ்க்கைக்கீக்கி யெழிலுடனே காயத்தை யிருத்திக்கொண்டு, புணவேபுஷியுளோர்க்கு கவியாக புக ழுடனே வெகுகாலம் யிருந்தார்தாமே. 509

வீரபத்திரர் உற்பவம்.

இருந்தாரே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலான வீரபத் திரன் பாடுசொல்வோம், பொருந்தவே காலாங்கிராயர்பாதம் போற் றியே முடிவணங்கி தான்பணிந்து, திருந்தவே சீனபதி தேசத்தார்க் குசிறப்பான வேதாதி மாந்தர்தம்மை, வருந்தியே வரலாறு காதை சொல்வோம் வகுப்புடனே யின்னம்வெகு காதையுண்டே. 510

உண்டான வீரபத்திரன் படைவீரன்றான் வுத்தமனே யதிவீ ரன்போர்வீரன்றான், திண்டான சாத்திரங்கள் பெருநூல்யாவும் திறைக்கோடி திசைக்கோடி திகழ்கள்கோடி, கண்டாலும் பெருநூல் கள் விரிநூல் தன்னில் காசினியி லவர்பெருமை மெத்தவுண்டு, அண் டாதசேனை ரதப்படைக் கூட்டத்தை அவனியிவேதான் செயித்த வீரனமே 511

வீரனாத்தக்கனது யாகந்தன்னை வீரமுடன்தான் செயித்த வீர பத்திரன், குரனும்பத்மாவின் குரன்தன்னை சுட்டெரித்த சூட்சுதி

கியானமாரன், கோரமாம் டாகினியைக் கருவறுத்த கொற்றவனொமெ
ன்றிவர்க்குப் பேருமாச்சு, பாரமுடன் யிதிகாசுபுராண மெல்லாம்
பாடிவைத்தார் கவிவாணா திறமைபாரே. 512

திறமையுடன் சாத்திரத்தி லதிதஞ்சொல்லி திறளாக சத்துரு
சங்காரர்தன்னை, முறைமையுடன் கதைபேசி யுறவுபேசி மூர்க்கமுட
ன்வெகுபேரை செயித்தானென்றும், குறைமனதாய்த் தக்கனுட
யாகந்தன்னை குவலயத்தில் வேரறுத்துச் சட்டறுத்து, உறமுடனே
வெகுசோடி காலந்தானும் வுத்தமனும் யிருந்தாரென் றுரைத்தார்
பாரே. 513

உரைத்தாரே வீரபத்திரன் வீரன்தன்னை ஓகோகோ நாதாக்
கள் நம்புவாரோ, நிறைத்தாரே சாத்திரங்கள் புராணமெல்லாம்நிலை
யான தேவனென்றுஞ் சொன்னார்பாரு, பறைத்ததொரு காயமிது
தேவனொல் பாரினில மற்றொரு தெய்வமென்தான், இரைத்தாரே
யிவர்தானுந் தெய்வமானுல் யெழிலானவுலகமதி லிருக்கொணுதோ.

ஒண்ணுதுதேகமது கூடுவிட்டு வுலகத்தை தான்மறந்து மண
ணப்போச்சு, நண்ணமுடன் வாதமாவும் காணுதாச்சு நலமானசடல
மது விழலாய்போச்சு, எண்ணமுடன் லோகமதி லிருந்ததுண்டோ
யெழிலான தேகத்தால் யெடுத்தகாயம், உண்பதுவும் வுடுப்பதுவு
மென்னலாகும் வுத்தமனே வீரபத்திர நரசென்மமாச்சே. 515

ஆச்சப்பாசாஸ்திரங்கள் சொன்னர்கோடி அவனிதனில் வீரப
த்திரன் கடவுளென்று, மூச்சடங்கிப்போனதொரு மனிதன்தன்னை
முசியாமல் தேவனென்று தொழுதார்பாரு, வீச்சலுடன் காசினியி
லவருமாண்டார் விண்ணுலகி மாத்மாவும் போனதொன்று, ஏச்சான
வுறுதிமொழி காணலாச்சே யென்மகனே வீரபத்திரன் மண்ணு
னனே. 516

பத்திரகாளி உற்பவம்.

மண்ணொர் யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு மகத்தானசீனபதி
பிழைக்கவென்று, திண்ணாகவடபத்திரகாளியம்மன் திரளானகூட்ட
முடன் சென்றுதானும், குண்ணை நதிமலைகள் குகைகள்தேடி கொ
ற்றவனும் புத்தமது செய்யவென்று, வண்ணமுடன் மகுடாதிசூரன்
தன்னை மாப்பிளந்து வல்லயத்தில் குத்தினனே. 517

குத்தவே மகுடாதி சூரனறானும் கொற்றவனுங்கிடாவயிற்றில்
வந்துதித்தான், சத்தமுடன் வபயமிட்டுக் கண்பிதுங்கி தரணிதனில்
மலைபோலே விழுந்தான்பாரு, பித்தனைப்போல் மதிமயங்கி வாக்கு

ரைத்து பிசகானவார்த்தையது மிகவுஞ்சொல்லி, சித்தமடியேனென் றுதொழுதுபோற்றி சிறப்புடனே மண்ணுலகில் மாண்டான்தானே.

மாண்டானேகாளியிட கைவசத்தால் மானிலத்தில் கேட்டவரு ஞ்சொன்னோர்தாமும், கூண்டோடேசடமழிந்து மண்ணுய்ப்போனார் குவலயத்திலிருந்தவரும் யாருமில்லை, பாண்டுமகா புத்திரருமிப்படி யே மாண்டார் பாரினிலே மாண்டவரு மிப்படியேயுண்டு, காண்டிப மும் தார் பிடித்தபத்ரகாளி காசினியில்தான்வளர்ந்து மண்ணானே.

மண்ணுன்தேவியவள் சாமியானால் மானிலத்தி லிருப்பதற்கு வையமென்ன, வண்ணமுடன்தேகமதுவழிந்துபோச்சு மானிலத்தில் காளியவள் கூளியானாள், எண்ணியிகப்பார்க்கையிலே தேகம்பாழா ம்யெக்கால மிருந்தாலும் மண்தான்விடு, நண்ணமுடன் தேகமது மண்ணுமாச்சு நயமுடனே மண்கூறும் மண்ணுமாச்சே. 520

ஆச்சென்று பிரிதிவியோ டொக்கச்சேர்ந்து அப்பனே மண்கூ டொனுமாச்சு, மூச்சுடங்கி தேகமதுபோகும்பாரு மூதுலகிலொருவ ருந்தா னிருந்ததில்லை, மாச்சலுடன் வீராதிவீரர்தாமும் மகாபத்தி ரகாளியென்று வசனித்தார்கள், பாச்சலுடன் தேகமது பாழதாகி பாரினிலே மடிந்தார்கள் கோடியாமே. 521

கிருஷ்ணனுற்பவம்.

கோடியாமின்னமொரு கூத்துகேளீர் கூறுகிறேன்மானிடர்கள் நியவென்று, நாடியேகிருஷ்ணுவதாரனப்பா நலமான துவாரகையிற் பிறந்தார்கண்டர், தேடியே லோகத்து மங்கைமாரை தேற்றமுடன் சிறையதுதா னெடுத்தாரென்றும், பாடியே பன்னீறு ஆயிரம்பேர் பட்சமுடன் வலதழித்தக் கதைகேட்டோமே. 522

கதையான மாந்தர்களை சிறையெடுத்து காசினியிலீலா வினோத ஞ்செய்து, கதையுடனே சத்துருசங்காரம்செய்து கெவனமுடன் லீலாவிசுவிகைகொண்டு, சிதைவுபட தாரணியிலனந்தம்பேரை சீர ழித்துக் கெடுத்துவிட்ட கோபாலன்றான், வதைச்செய்யும் கோபா லன் வடிவைப்பற்றி வையகத்து மாந்தரெல்லாம் மயங்கினுரே.

மயங்கினார் கோடானகோடிபெண்கள் மண்டலத்தில் கிருஷ்ண வதாரனுக்கு, தியங்கியே கற்பழிந்து தேகந்தன்னை திகழுடனே தத் தமக்காய் செய்துகொண்டார், பயங்கமுடன் புரணங்கள் இதிகாச ங்கள் பலபலவாங்கிருஷ்ணனது காதைதன்னை, புயங்கமுடன் புலவ ரெல்லாம் புகழ்ந்துபாடி பூதலத்தில் கதையுமுண்டாக்கினுரே. 524

உண்டான சாத்தரத்தி லின்னஞ்சொல்வோம் வுத்தமனாற்பஞ்ச
பாண்டவர்க்குத்தானும், கொண்டாநரவிகருமிகவாய்ச்செய்துகொற்
றவனாமருச்சனனார் தன் தமக்கு, பண்டானமைத்துனராய்ப்பேர்ப்படை
த்துபன்புடனே தங்கைகளை தானளித்து, திண்டான திரவியங்களுதவி
செய்து தீரமுடன் பார்த்தனுக்குத் துணையானாரே. 525

துணையாக சத்தசாரங்கடந்து துப்புறவாய்லோகவதிசயங்களை
ல்லாம், பிணையுடனே யிருவருமாய்லோகஞ்சுத்தி பிரியமுடன் சத்த
கன்னிகையைக்கண்டு, பணையமுடன் திரவியங்களில்லாமற்றான் பாரி
னிலே வெகுதீரவானாக, கணையோடுவூர்வனத்தைச்சுற்றிவந்துகன்
னிகையை மாலையிட்டார் கண்டிர்பாரே. 526

பாரேதான்வடிவமுள்ளகன்னிமாரைபாத்தநென்னும் வடிவமு
கன்மாலையிட்டு, நேரேதான்கிர்த்திப்பிரதாபகைநெடுங்காலந்தானிரு
ந்தார்தவசிருந்தார், ஊரேதான் பதியிழந்துமண்ணிழந்துவுத்தமனார்
துரியனிடதீங்குதன்னால், போரேனாமென்றுரைத்துக் காட்டகத்தில்
பொங்கமுடன்பரணைதனி லிருந்தார்தாமே. 527

இருந்தாரே துரோபதியுமைவர்தாமும் யெழிலானகாட்டகத்
தில் நெடுங்காலந்தான், பொருந்தாமல் வனவனமாய்த்தான் திரிந்து
பொங்கமுடன்வெகுபாடு மிகவும்பட்டு, குருந்தமுடன் நரசுகத்தை
விட்டிழந்து குவலயத்தில்குடிவாழ்க்கைசெய்துகொண்டு, வருந்தியே
வவர்கள்பட்டபாடுதன்னை வைகுந்தகிருஷ்ணனவர்பார்த்திட்டாரே.

பார்த்திட்டகிருஷ்ணனவர்தெய்வமானால் பாருலகில்பஞ்சவரை
ரட்சித்தாரே, தீர்த்திட்டதேசமதுமரிதசெந்மம் திரளான சேனைகளு
மிருந்துமென்ன, கார்த்திடவேகிருஷ்ணனவரவல்லபத்தால்காசினியில்
வெகு கோடிசெனங்கள் தம்மை, பூர்த்திட்டமாகவல்லோபுனிதபாலன்
புகழுடனே ரட்சிக்க முடியார்தாமே. 529

முடியாது கோபாலர்தன்னால்பாழுதுலகில்வல்லமைகளிருந்து
மெந்ந, நெடிதாநபாவத்துக்காளுமாகிநெடுங்காலந்தாமிருந்தார்பூலோ
கத்தில், வடிவானதேகமதுமடிந்துபோச்சுமண்டலத்தில்கிருஷ்ணனெ
ன்னும் பேரும்போச்சு, முடியானமுடிவேந்ததெல்லாருந்தான்முனை
யான தெய்வமென்று தொழுதார்பாரே. 530

தொழுதாரே றுஜாதிருஜரெல்லாம் தொல்லுகில்மார்தர்முத
லனேகங்கோடி, அழுதாரேதெய்வமென்றுகாலாகாலம்அவனியிலே

செய்யுக்குஷ்டமுடனாப்புதாமளிக்கும் பவுத்திரந்தான், நீரெட்டும்ஏ
மனென்று மண்டவாதமாருக்கும்யிது வாலைகற்பமென்று யியம்ப
விண்ணில்போமே. 542

விண்ணில்போய்விடுமுலவியாதியாறும் வேகம யெழுந்தகுன்ம
ம்பதினாறுங்கூடமண்ணில், தான்பிறப்பதுக்கும் செயரோக மாறும்
மாயமெனவந்தடுக்குஞ்சன்னிபதினெட்டுஞ்சரமாரல்கரமும், யெண்
ணித்தான்முடியாதபீசனருள் பதத்தில்பிருக்குமுசல்கண்டன் வலி
பதினெட்டுமேகும். 543

ஏகுமேபலபிணியுஞ்சகலவியாதிகளு மென்றுரைத்த நந்திபின்
னுமியம்பினத்தைக்கேளு, வாகுடையமானிடராக்கையெடுத்தீதார்க
ள்வகையானமுன்சொன்னவாலைதனைசெய்தால், பாகுடைபறிதிகோ
டிதிரவியமுண்டாகும் பண்பாகப்பின்னுரைத்த வாலைகற்பங்கொண்
டால்போகுமே, எண்ணமற்றேநாயானதெல்லாம் பொய்யது கற்பத்தி
லின்னம்வகைசொல்வாம் 544

வகைசொல்லேவாங்கற்பத்தை சமாதியிலேயுருந்து வாகாககொ
ண்டவர்கள்நரைதிரையுமாறுப், திகையாமல்மூன்றுகற்ப காலமட்டு
ம்தன்பேர்ஜெகமுழுதும் புறக்கவருள்தேசராயிருப்பார், நகையாதே
நந்திசொன்னவாக்கிதுதப்பாது நாதனாரணை நிசமின்னம் வகைகே
ளாய், திகையாதிமுன்சொன்ன விடத்தலையினிலேயே திறமாகப்பறி
த்துவந்லுசாந்தெனவேயரையே. 545

சாந்தெனவேயரைத்ததிலே நெல்லிற்காயளவு சகலகுணமுன்
சொன்னலீலகண்டவாலை, கூர்ந்தரைக்கால்பணவிடையுங்கூட்டி ஆவ
ரையில்குணமுடைய அஞ்சவகைமருந்தெடுத்துணர்த்தி, நேர்ந்துபொ
டியாக்கியதில் வெருகடியுஞ்நீதர்த்துநிறையாகபசு சின்வெண்ணை அ
னுபானந்தனிலே, காந்தல்நீரிருவெடுத்தோர்க்கிருபொழுது யேழுநா
ள்தான் கையாற்கொடுக்கிற்குங் காசினியோர்க்குறையே. 546

காசினியெல்லாம்பிறக்கப்பின் னுமந்தமுனிக்கங்கங்காளிமிர்தப்
பம்வகைசொல்வாம்நந்தி, தேசிகனேமுன்சொன்னசாதிவிங்க பிரத
ம்சிறக்கரைக்களஞ்சகுழிக்கல்லிலிட்டு, மாசில்லாக்கண்டங்கத்திரிப
முத்தின்சாற்றால் வாகாய்முக்காற்படியு முன்றுவட்டமாத் தூசிரீ

ராகவிட்டுப்படுமட்டு மறைத்து சுருளவேயெடுத்து நல்லுகைதனக்
குள்ளாக்கே. 547

ஆக்கியந்தகுகையிலேமணத்துவளைநெய்யை அரைமட்டும்விட்டு
வாய்சிலேழுமடி, நோக்கியிந்தமாயேழுசீலைமண்ணுஞ்செய்து நோய
தான்யெருவில்வைத்துச்சேவல் புடமாகத், தாக்கியேதீழூட்டியதை
யாறிப்பின்னெடுத்தால் தப்பாதுபடிக்கிநிற் பற்பமாயிருக்கும், வாக்கியஞ்
சேர்கண்பதிக்குப் பூசைதனை செய்து வளமாக வயிரவனை
யர்ச்சனையுஞ் செய்யே. 548

பூசைதனைசெய்தபின்புயிரதபற்பந்தன்னை பூராயமாகவொன்றி
லடைத்துவைத்துக்கொண்டு, காசெனவேயெழுந்திருக்கும்பீயமொரு
பலந்தான்கடுகவேயுருக்கியதுதெளிந்துநிற்குமுகத்தில், வாசனைசேரி
ரதபற்பஞ்சாவடிக்கொடுக்கமாத்துயர்ந்தவெள்ளியது காசிரிவமதிகம்,
நேசனைதப்பாது நிசுவெள்ளிபற்பம் நேராகமானிடர்க்குப் பின்னு
மதில்கேளே. 549

பின்னுமதில்வகைகேளுமானிடர்தமக்குப்பினிவந்தால்திரிகடுகு
சூரணமேபண்ணி, யுண்ணும்வெருகடியளவேசூரணத்தைச்சூட்டியுற
வாகயிரதபற்பம் பணவிடைகால்சேர்த்து, தன்னுள்ளே யனுபானந்
தேனிலாகிலுமேலாயானபனவெல்லாந்தனிலையாகிலுமே. பின்னுநோ
யாளருக்குயேழுநாள்கொள்ளமிகுபிணியுந்திருமிந்தபாகத்தானறியே

பாகந்தாநறியும்வகையெப்படியோகேளுபலபிணிக்குத்தக்காதுநீ
யனுபானமெடுத்து, வேகஞ்சேரிரதபற்பம்பணவிடைகள் கூட்டி வித
மாகயிருபொழுதுயேழுநாள்கொடுக்கதாகந்தாறைவொழிந்துசகலவி
யாதிகளுந்தணியுமேபற்றிபத்திலின்னவகைகேளு, தேகந்தான்பழப்
பேறிதளர்த்துமானிடர்க்கலிறுவாலைமதன்போலேசிறப்பதற்குமாமே.

மதனுகவாவென்றால் சமாதியிலேயிருந்துவளமானயிரதபற்பம்
பணவிடைகால்கொள்ள, அதமீறும்பளிவுடனேகசப்பெல்லாம்கீக்கி
ஆவின்பாலுடன்குருவைஅசுசிசோருண்ணு, நிதம்பெறவேரெழுந்ததி
ரைமறிவாலையாம் நீணிலத்தில் நூறுகற்பகாலம் வரையிருப்பார்,
சுதன்போலே யிருதுறுயானைவலுவுண்டாம் சோதி திருவானைந்தி
சொன்னபடிசெய்யே. 552

ஸ்ரீராமன் செந்தூரம்.

செய்யவென்று நந்திபின்னும்வேத முனிதனக்கு செப்புவான்
ஸ்ரீராமன் செந்தூரம் வகைதான், வையகமெல்லாஞ்சுத்தி செய்த

யிரவதம்கையாக அறுபதுகளஞ்சியதுபோலே, வெய்யதோர்கெந்தக
மும்மிடைமுன்போலேகூட்டுமேலானசாதிலிங்கம்பதினஞ்சுகளஞ்சு,
அய்யமெனுமினையாதேபொன்னரிதாரத்தை அன்பாக அன்பதுகள
ஞ்சியதுசேரே, 553

களஞ்சிரண்டுதனித்தயிடைமனேசிலையுங்கூட்டு கடி.தானநாகத்
தை யீரஞ்சவட்டம், வளஞ்செய்திதுப்பை யெண்ணைதனிலுருக்கிச்
சாய்த்துவகைபாகநாற்பது களஞ்சியதில்சேர்த்து, உளஞ்செய்த தங்
கததில்வொருகளஞ்சியாக ஒக்கயிருநூத்திருபத் தென்களஞ்சியெல்
லாம், தளஞ்செய்தயெருக்கம்பால் தன்னிலொருசாமம் கசடறவே
யரைத்து மறுசாறு புரசிலையே, 554

புரசிலைதும்பையுடன்செருப்படிசெம்முள்ளிபுகழான மாதலையி
னிலையுடனே அஞ்சம், வரமுறவேகொண்டுவந்து வெவ்வேறையிடித்து
வகையாகத்தனிச்சாறு யெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, திரமுறவேயிச்
சாறுவொருசாமம் தீர்க்கமுற்றசொல்முறையாய் சாமமஞ்சரைத்து,
காமறவேபின்னும்ந்த மாதலையின் பூவுங்கானமுருக்கம்பூவுங்கலந்து
சமன்கூட்டே, 555

கலந்துசமன்கூட்டியதுயிடித்ததில்சாரொடுத்துகைசோரவொரு
சாமம்பின்னும்ந்ருயரைத்துபலந்தமிழற்குள்ளுணர்த்திப்பொடியா
க்கியெடுத்துப் பூகமாடகெங்காசல குப்பிதனக்குள்ளே நிலந்தெளி
யாதேயேமூசிலைமண்ணுஞ்செய்துநேரானவெய்யிலிலே யுணர்த்திலெ
டுத்திடத்தில்பிளந்தவராதே மண்பூசுமெழுக்கிட்டு பேதமறக்குப்பித
னைப்பேணிமருந்தடையே, 556

மருந்தானபொடிவகையைகுப்பியரைமட்டும்வாகாக அடைத்த
ந்தவாய்வலப்பக்கலில், திருந்தவேமூடியதின்மேலுமடைமண்ணை திற
மாகமூடியொருதாளிதனையெடுத்து, பொருந்தியதற்குள்ளேநாலுவிர்
லக்கனந்தான் பொடிமணலையிட்டதன்மேல்குப்புதனைவைத்து, குரு
ந்தமால்பின்னும்ந்த மணல்தனையேபோட்டு குப்பிகுடமரைமதில்
கொட்டியடுப்பாக்கே, 557

ஒட்டியதோரடுப்பமிட்டுத்தாளியதன்மேலையுள்ளாகப் புதைய
வைத்துமுன்னவர்க்குப், பூசைகிட்டியன்பாய்செய்தபின்புதிபமொரு
சாமம்பெரியிடும்தன்கமலம்போலிருசாமமெரித்தால், கெட்டியாக்கடு
யெரிவொரு சாமந்தனக்குப் பேதமுடனிப்படியே சாமமாரெறித்து

விட்டபின்பு, ஆறவைத்து மறுநாளிலிங்கே யிடுமேர்க வயிரவனைப் பூ
சைபண்ணிக் கொள்ளே. 558

வயிரவனைப் பூசைசெய்து குப்பிதனையெடுத்து வாகாகவுடைத்
துள்ளே, பார்க்கவேசெந்தூரம் ஒயிலானமுருக்கம்பூ நிறமாகயிருக்
கும் ஒன்றிலே பத்திரமாயடைத்து வைத்துக்கொண்டு, கயிலாசகிரி
தனிலோர் களஞ்சிதனிலுருக்கி கடுகவதில் மஞ்சாடி செந்தூரங்கொ
டுக்க பயிலறியின்மாற்று, ஒன்பதையுங்காணும்பற்ற அறவைற்ற
செம்புக்காறு குறையாதே. 559

குறையாது செந்தூரம் விளைவதியங்கண்டால் குறிப்பது தான்
கண்டறிந்து குறைவுசெய்யவேண்டும், நிறையான விளைவுசற்றே கு
றைந்துவிட்டுதானிறையிலே கால்மஞ்சாடி கூட்டுவது நலமாம், மறை
நாலுமாதையும் நந்திவகையுரைத்தான் வாக்கிதுதப்பாது நிஜமானான
வண்மை திறமான ஜெகத்தினிலே வாதியென்றுவாராமல், ஜெகத்தி
னிலே செய்வதற்கு கரும்மென்று செப்பின தொப்பிணையே. 560

ஒப்பரிய சூதமுனி நந்தியுரைகேட்டு வுளமகிழ்ந்தங்கவ னுரை
ப்பான் வுப்பைநீகட்ட, அப்புமிருங்கடல்துறையை பொடியாக்கி
யதிலே அ ரைப்பொடிக்கி மூன்றுபடி வுப்பதனைக்கூட்டி, செப்பரி
யவெள்ளாட்டு நீரதனைவிட்டு சேர்த்தரைத்தோர் கட்டியிறுள்ளா
க்கியே பின்புதப்பாமல், மறுவோடுதான்கவிழ்த்துமூடிதட்டெருவில்
புடம்போட்டு யெடுப்பதுவுமாமே 561

தாம்பரச்சத்தி.

எடுத்திடுபின் செம்பதனைசுற்றி செய்யும்வாறு யெப்படியென்
றெண்ணுதே நீலப்பூவின், கடுத்தாக்கணத்தி நிலையரைத்துவாங்கி
களங்குபோலத்திரண்ட செம்மைபொதிவுதனைசெய்து, அடுத்தயீர
ஞ்சுதிர் முருக்கிப்பின்பு அதியுங்கன்வேரரைத்து அதிலுமுன்போ
ல்கொடுத்துருக்க, யீரஞ்சுதிரத்திலே செம்புகத்தியென்று சொன்ன
வகை சொல்லவும் ஒண்ணுதே. 562

கெந்தகசுற்றி.

சொல்லாதே கெந்தகத்தைக் கட்டும்வாறு தோகையாகையுகிரி
தனிலவன்மேறும், நல்லமயிலாகஞ்சியிலே தனையரைத்து காட்டாவி
ன்தயிர்தனிலே கலவைசெய்து, வில்லையைப்போ லொருமேட்டில்
வட்டஞ்செய்து வெளிநடுவில் நாலாறு துவாரமிட்டுக், கொல்லவே
கெந்தகமுமோட்டிலிட்டு குளிதனிலே ஒருகலசம் வைத்துக்காணே,

காணவேவைத்ததனைக் கலவைசெய்த கதையில் குறைய விட்டு
கலசவாயில், தோணவைத்த கந்தகஒட்டைவைத்து கோணுமல் மறு
ஒடு கவிழ்த்துமூடி, வேணபடி சீலையது வலுவாகச்செய்து வேகமுட
ன்குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு, பூணவைத்துயிப்படியீ ரஞ்சவட்
டம் புடத்திலிட்டு கட்டிய கெந்தகத்தைச்சேரே.

564

சேரப்பாநாகமஞ்ச களஞ்சகொண்டுசெப்பெனவே கிண்ணமொ
ன்று செய்தபின்பு, பாரப்பாமரிதாரஞ் சாநிலிங்கம் பச்சைநிறமாக
வுத்ததுருகடனேயிரதம், காரப்பாகட்டிவைத்த கெந்தகத்தைகூட்
டிகண்டு கொள்ளும்வகைதனக்கு ஒவ்வொருகளஞ்சி, சாரப்பாகள
ஞ்சி குளிக்கல்லிலேயிட்டுதளவாய் நீர்விட்டறைத்து குழம்பாய்க்
கூட்டே.

565

கூட்டியந்த குழம்பதனைக் கிண்ணமதிலுள்ளுந் குவிந்தபுறந்த
னிலு மரைசாந்துபோல்பூசி, நாட்டியல்பாய் கட்டிவைத்த மூன்று
படியுப்பை நாகவடம்போல் குளிர்ந்தசட்டிக்குள்ளிட்டு, வீட்டிமை
யாய் சட்டியதின் மேலாகக்கிண்ணம் விளும்புசுற்றே கண்காணவெ
ளிநடுவில்பதித்து தாட்டிமையாய்க், கிண்ணத்தின் விளும்புதான்
மறைச்சார்வாக சீலமண்ணுஞ் செய்தடுப்பிலேற்றே.

566

அடுப்பிலே வைத்தபின்பு ஐங்கராக்குப்பூசை அன்பாகச்செய்து
கொண்டு, நலத்தேக்கினிலையைக் கடுகவேயிடித்ததிலே நவாச்சாரமி
ட்டு கசப்பில்லாத் தனிச்சாறு மூன்றுபடி யெடுத்து, தொடுப்பாக
வனல்மூட்டி எரியிடுமவ்வேளை சுறுக்காகப்படிமூன்றுஞ் சிலவறுத்த
பின்பு, மெடுப்பாதையெரியிடுநீ பதினஞ்சநாழிகைக்குநன்றாக ஆறிய
பின்னெடுத்திடச் செந்தூரம்.

567

செந்தூரந்தனையெடுத்து முன்னகவைத்து சிவகாமிபூசையுமர்ச்
சனையுஞ்செய்து, அந்தாங்கமாகவொன்றி லடைத்துவைத்து கொண்
டுயறவைத்து வெள்ளீரேழுபணவிடையுங்கூட்டி, சிந்தனையாய் சுற்றி
செய்த செம்பினிலே மூன்றுசேர்த்தொரு களஞ்சியொன்றாய் யுருக்
குமுன்பெடுத்து வந்தனையாய்ப், பின்னுமதையுருக்கி நிறந்தெளிந்
தால் வைத்திருக்குஞ் செந்தூரமஞ்சாடிசேரே.

568

துருசுசெம்பு.

மஞ்சாடி சேத்திடமாத் தேழரையுங்காணும்மாதவத்தோன்குத
முனிவாக்கியம் பொய்யாது, அஞ்சாதேபரமகுரு ஆணையுண்டுநிசமே
அறிவதுபின் துருசுசெம்பாகும் வகைகேளு, மிஞ்சவேவெண்காரந்து
ரிசியொன்றாய்க்கூட்டிவெண்ணை தனிலேயரைத்துகுடக்கரியில்வைத்

துஞ்சவே, யுருக்கவந்த துரிசியிலே பாதிசுற்றி யுள்ளசெம்பிருக்குஞ் சொல்ல யின்னங்கேள்.

569

கேளப்பா இன்னமைந்தகைமதில்வகையே கோதறவே இலுப் பெண்ணைத் தனை, வைத்துக்கொண்டுள்ளொப்ப இருக்குமந்தகைத்தை யுருக்கினலுவட்டம்பெண்ணையிலேசாய்த்தபின்பெடுத்தால், தூளப் பாலைகடந்துகைமெழுகதுபோலசுத்தியாயிருக்குமதுதினஞ்சுகளஞ் சால், ஆளப்பாவில்லையின்காய்குடுக்கைமூடியுமாய் ஆளவாகசெய்யி ரதமிடையொப்பாயடையே.

670

அடைத்தியருபத்திலொன்று தங்கந்தான்கூட்டி யதற்கிணங்க குகைதனையுண்டக்கியந்தகுகைக்குள், உடைத்தகல்லுப்புந்துப்புநவா ச்சாரந்தானும்முள்ளுறவேமுன்னிடையுஞ் சமனாகொண்டுபடைமு ந்த,யெலுமிச்சம்பழச்சாற்றுவகைத்து பூணவேயொருபங்கு குகைக் குள்ளே பூசி, சடைத்திடசந்தேகுகையை வெய்யலிலேவைத்து தப் பாமலொருபங்கு வேறுவைத்துணர்த்தே.

571

உணர்த்தியெடுத்தமருந்தைப்பொடியாக்கிகுகைக்குள் ஒருவிர லின்கனமாகபொதிபாதிபிட்டு, யிணக்கமுறக்குடுக்கைதனைப்பொடி மீதில்வைத்துயிரையளவுகண்மேலும்பொடிதனையேபரப்பி, வணக்க முடன் மண்சில்லால் குகைவாயைமூடிவகைபாக்குகையே சீலை மண் ணுஞ்செய்து, புணக்காதேயுணர்த்தி வெடித்தயிடந்தனக்குப் பின் னும் மண் பூசியப் புடத்தினிடஞ்செய்யே.

572

இடமாகஒருமுழத்திலத்தனிவாக்கிளையெத்தாதே குளிரெடுத் துப்பாதிமட்டும், பெருவையிடமாக அடக்கியதின்மே லக்குகையை வைத்து பாங்காக குளிமறைய மேலும் பெருப்பொதிந்து, அடவாக யேழுநாள்வரைக்கும்மாறுபீடத்திலிட்டு ஆத்திரையெடுத்தால், திட மாகச் செந்தூரயிருக்கு மதையெடுத்து தீர்க்கமுள்ள வயிரவனை பூசனையுஞ்செய்யே.

573

திர்க்கமுள்ளவயிரவனைப் பூசைசெய்தபின்பு செந்தூரமதனை யன்பாப்சிமிளில்வைத்துக்கொண்டு, ஆரமுள்ள வொருகளுஞ்சி வெ ள்ளிதனையுருக்கியதுரிமாய்த்தெளிவினினை, பணவிறைசெந்தூரம் யேகமாய்க்கொடுக்கமாத்தெட்டரையுங்காணும் ஈசனாருணையிதுதப் பாதுண்டாகும்நீரத்தமென்று, நீனையாதேகுதமுனியுரைத்தான் நிச மாகவுண்டாகுமின்னவரை சொல்லே.

574

பாம்பாட்டி சித்தர் உற்பவம்.

சொல்லவேயின்னமொருமார்க்கங்கேஞ்சொருபமென்றபாம்பாட்டிசித்தனப்பா, வெல்லவேவெகுகாலம்வனாந்திரத்திலிணைமுடன்கித்துமிகவாடிருந்தார், கொல்லவேஅரவங்கள் தான்பிடித்துகொற்றவனார் சமுகமது சென்றேயேகி, வெல்லவே அரவமதையாட்டியே தான் மேன்மையுடன் பரிசுமிகப் பெற்றார்தாமே. 575

பெற்றாரேசிலகாலம்மலைகள் மீதுபேருலகில்கீர்த்தியுடன் வாழ்ந்திருந்தார், புற்றருகில்சென்றும்ல்லோசித்தார்தாமும்புனிதமுள்ளவரத்தினபாம்புதன்னை, வெற்றியுடன் தான்பிடிக்கப்போகும்போதுவே தாந்தச்சட்டமுனியங்கிருந்தார், கற்றியேபாம்பாட்டிசித்தார்தாமும் சொரூபமுள்ள சித்தரைக் கண்டார்தாமே. 576

கண்டாரேகைலாசசட்டர்தன்னைகருத்தினிலேயவர்பாதர் தொழுகவென்று, தென்டமுடன் அடிபணிந்துசிரங்குவித்துதெளிவுடனேயஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து, பண்டுனே காயாதிவர்க்கங்கொண்டுபாங்கானபாலுடனேபழமுங்கொண்டு, தண்டுளபமாலையணி துளசிகொண்டு சர்ப்பணையாயர்ச்சித்து தமை கண்டார்தாமே. 577

தாமானநாதார்தசித்துதம்மை தகமையுடன்பாம்பாட்டிக் கண்டபோது, நாமானகைலாசசட்டநாதர்நலமுடனேபாம்பாட்டித்தனை நோக்கி, பூமானமானதொருசித்தைக்கேளுப்புகழுடனேகாட்டகத்திலிருந்தீர்காலாம், காமான கடியதொருவிஷத்தைத்தானும் கருமான மில்லாமல் கற்றீர்தாமே. 578

கற்றீரேயுககோடிகாலந்தானும் கருத்தினிலே பொய் மெய்கள் காணுமற்றான், பெற்றீரேகாட்டகத்தில்திரிந்துகொண்டுபேரானபாம்புகளேமடக்கியாட்டி, சுற்றிலுமேஞானேபதேசப்பாலேசொரூபமுடன் சித்துதமைக்காணுமற்றான், பற்றரவே சமுசாரவாழ்க்கைதன்னில் பாருலகில் சிலகாலமிருந்திட்டிரே. 579

இருந்துமேஞானவானாகவேதான்யெழிலானவுபதேசந் தன்னை நோக்கா, பொருந்துமேவுபதேசம்பெற்றீரானால் பூதலத்தில் வெகு காலமிருக்கலாகும், அருந்தியே ஞானப்பால் தானுமுண்டு வப்பனேவுபதேசம்பெற்றுக்கொள்ள, வருந்தியேகைலாசசட்டநாதர்திறமுடனேவாட்சனித்தார் பாம்பாட்டிக்கே. 580

ஆட்டவென்றால்சித்தருமே ஞானம்பெற்று அவனியிலேவெகு காலமிருப்பாரப்பா, கூட்டமுடன்பாம்பாட்டிசித்தர்தாமும் குவலய த்தில்மாந்திரிசுசிஷனாகி, நாட்டமுடன்தாமறிந்தஞானமெல்லாம் ந ன்மையுடன்சீஷருக்கு வுபதேசித்தார், வாட்டமுடன்சீஷருக்குவுப தேசித்து வாகாகச்சமாதியிலே யடைந்தார்பாரே. 581

பாரேதான்சமாதியிலேயடைந்தபின்பு பாலகனேசிலகாலமங்கி ருந்து, நேரேதான்திருஷ்டாந்திர மிகவுங்காட்டிநேர்மையுடன்கற்ப காலமிருப்பேனென்றும, ஊரேதான்குடிப்படைகனெல்லாருந்தான் வுத்தமாக்குதொண்டுமிகவதிகஞ்செய்து, சீரேதான் சமாதியிடம் பூ சைமார்க்கம் தெளிவாகச்செய்தார்கள் கோடியாமே. 582

கோடியாமியின்னமொருமார்க்கங்கேளு கூறுகிறேன்பாம்பாட் டிமகிமைதன்னை, நீடியேபாம்பாட்டிநாதர்தானும் நெடுங்காலஞ்சமா தியிலேயிருந்துபின்னும், நாடியேபூமிதனில்வெளியில்வந்து ராதாந்த க்கூத்துகளுமிகவுமாடி, தேடியேவரைகோடி காலம்பாபதேசத்தி லி ருந்தாரேசித்துதாமே. 583

தாமானபாம்பாட்டி சித்தர்தாமும்தாரணியில்சாகாம லிருந்தா ரோதான், நாமேதானறிந்தவரை யின்னஞ்சொல்வோம்நாதாந்தசித் ததுவும்மடிந்துபோனார், போமேதான்சித்ததுவும் தேகந்தன்னைபொ ங்கமுடன்சிலகாலங் மண்ணிற்சென்று, தாமானமாகவேதான்வெளி யில்வந்து துப்புறவாயதேகமதை மறந்திட்டாரே. 584

மறந்திட்டார்தேகமது நிலைநில்லாது மண்டலத்திலாரேனு மிரு ந்ததில்லை, துறந்திட்டார்நாதர்முனிசித்துதாமும் துறையான வுலகு தனில்மாண்டுபோனார், யுறந்திட்டசித்தர்முனிரிஷிகள்யாவும் பேரு லகில்மடிந்துமல்லோ மண்ணய்ப்போனார், இறந்துமேலோகமெல்லா ம்மடிந்தார்கண்டர் யெழிலாகயிருந்தவர்க ளில்லைகானே. 585

சுப்பிரமணியருற்பவம்.

தானுனவின்னமொரு கருமானங்கேள் தாரணியில்மானிடர்க ளறியவென்று, கோனானயெனதையர் காலங்கிராதா கொற்றவனார் குருவினது கடாட்சத்தாலே, தேனானவடிவேலர்கப்பராயர் தேசத் திற்பிறந்தேதார் வண்மையாவும், பாணசாத்திராயுத்தம்பார்த்துப கருகிறேன்மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று. 586

பிழைக்கவேவடிவேலர் தம்மைத்தானும் பேரூனவுலகில் தேவ
னென்றும், வழக்கமுடன்தாத்திரங்கள் யிதிகாசங்கள் வளமாகப்பா
டிவைத்தார்வினயம்பாவும், முழக்கமுடனவடிவேலர் முருகன்தானு
ம்முற்பிறப்பில்பஞ்சதாக்கியனாக, தழக்கமுடன்பிறந்ததாய் சாத்திர
ங்கள் தாரணியில்கவிவாணர் கட்டினாரே. 587

கட்டினார்வடிவேலர்முருகன்றானும் காசினியிலாறுமுகசொருப
மாத்ரி, திட்டமுடன்பள்ளியிலேயோதும்போது தீரமுட னிரந்மோ
வென்றுகூறி, இட்டமுடன்சொல்லெனவே பிரமன்றானும்பெழிலா
னவடிவேலர்சொல்வேனென்றார், சட்டமுடன் அரிக்குத்தாத்திரியஞ்
சொன்னால் சாங்கமுடன் ஞானுரைப்பேன் சத்தியவானே. 588

சத்தியமாய்ச்சொல்லுகையில் இந்திரன்றானும் சந்தோஷமாக
வல்லோ தாமழைத்து, வெத்தியுடன்சாரர்களை ந்தான்செயிக்கவிரூப்
பமுடன்தானழைத்து சென்றபோது, புத்தியுடன்பகவானே நமஸ்க
ரித்துபுகழாகவரக்கர்களைச்சங்கரித்து, நித்தியமுஞ் சூரசங்காரனாக
நீணிலத்தில்வெகுதால மிருந்திட்டாரே. 589

இருந்திட்டார்வள்ளிதனை சிறையெடுத்து பெழிலாகவவனித
னில்யிருந்தாரென்று, பொருந்தவேவுலகுதனில் சுவாமியாக பொ
ங்கமுடன்வீற்றிருந்தார் சதாசகாலந்தான், வருந்தியேகோடிமனுபே
ர்களெல்லாம் வையகத்தில்காதேவனென்றுசொல்லி, திருந்தியேந
மஸ்கரித்துதலைகுனிந்து திகழுடனேகோடியுகமிருந்தார்தாமே.

தாமானசாத்திரங்கள் சொன்னதெல்லாம் தகமையுடன்பொய்
யாச்சுபொன்னுலோகம், நாமேதான்சொன்னபடி வடிவேலர்தானும்
நாட்டிலேயிருந்தாரே யில்லைகண்டிர், லேமேதான்பூலோகம்தன்னை
விட்டுவிடுபட்டுத்தேகமது மண்ணாய்ப்போச்சு, போமேதான்மண்கு
றுமண்ணாய்ப்போச்சு பூவுலகிலிருந்தாரும் காணும்பாரே. 591

கெந்தகத்தயிலம்.

உண்டாகுங்கெந்தகத்தயிலவகைகேளு வன்னியஞானியண்டம்
பத்துதானெடுத்து, மிரண்டாதிவெள்ளற்றிலிட்டாவியென்றுவெண்
கருவையீக்கிமஞ்சள் சருவாகயெடுத்து, தீண்டாதசட்டியிலேயிட்ட
டுப்பிலெற்றித்தனிவாகயெரிமூட்டி தாவியினிலிருக்கப், பண்டாதிய
ருளாலேவருந்தயிலந்தன்னை, பண்பாகவெடுக்கபின்னை கெந்தகத்தை
வாங்கிக். 592

கெந்தகத்திலுமுன்றுபங்கில்பசுவின்பாலில்கெந்தகம்விட முன் போலசுத்திசெய்தெடுத்து, துஞ்சாதேபொடியாக்கி சீலேதனில்பரப் பிதிரியாகத்திரித்து அண்டத்தயிலத்தைவைத்து, பந்தமாயளம்முட் டிதலைமூய்பிடித்து பாத்திரத்தைகீழவைத்துப், பாங்காகயேந்திவ ந்துசோத்து தயிலத்தையொன்றிலையடைத்தால் வாகாகப்பின்னும தில்வகைபகருவாமே.

593

கருவாகயிந்தவகைப்பார்த் தெடுத்தபேர்களகங்கார நிறத்துட னேமாற்றுகுறைந் திருந்துதானால், வருவாகவேயிர்த்தத் தயிலமதில் பொண்ணைவுள்ளாக்கியெடுத்துவைத்து ஒருகிரந்தானுக்கத், திருவா கநிறம்பசுமையாகமாத்தேறும், செப்பிஇனும்பின்னுமதில்செப்பவகை கேளுதுருவான சொரிசிரங்குநோயாளர் தனக்குதுளசியிலேத்தனில் கொடுத்துதொகுத்துநீபாரே.

594

தொகுத்துநீபார்க்கவென்றால் வங்கவகைதனிலே சித்தியுள்ள செந்தூரம்சொல்வேன் கேளு, வகுத்தபடிவருஷம் தூத்திருபதுவுந் சென்றுவளமாகநிற்குமந்த வேம்பிடபழத்தை, வெகுத்தமுடன் கொ ண்டுவந்துயிடித்ததில்சாரெடுத்து வெறுப்பில்லாதே விரும்பிவைத்து க்கொண்டு, பகுத்ததிலேபின்ன மொரு பாத்திரத்தில்வாங்கி பாங்கா ககருத்தவங்கமுருக்கியிதில்சாயே.

595

வுருக்கியந்தவங்கத்தைமூ வேழுவட்டம் ஒன்றுனசாத்திலே வு ரைத்தபின்புயெடுத்து, தருக்கிசைந்தவோட்டில்வைத்து தாளகமு ங்குட்டி தனித்தடுப்பிலேத்தியே நாயுருவிக்கப்பால், நெருக்கியதை வறுததுவங்கம்நீராக்கிப்பின்பு நீள்குமரிச்சாற்றிலே,யொருசு மமரை த்துதிரிக்கிசைந்த குகைக்குளிட்டு யெருவில்வைத்து சேவலின்புட மாகநாலிலிடலாமே.

596

சேவலின்புடமாகத்திதினமும்ரெண்டுவட்டந்திறமாகச் சாற்றி லரைத்திருவதுநாளையிலே, யேவலு நுபுடம்நாற்பத்தொண்ணுகுறை யாமல்யிடவேசெந்தூரம்முருக்கம்பூநிறமாம், அவலுறுவெள்ளிதனை யொருகளஞ்சியுருகி அதுதெளிவில்பணவிடைசெந்தூரமதை, கொ டுக்கவேலுமையாக மாற்றேழரையுங்காணும் நிமலனார் திருவாணைநி சங்கவரையிதுவே.

597

இதுதளிலுஞ்சுறுக்கான இன்னமொருவகைகேளு இன்னிலத் திலாதிமருந்தாவரையின்பட்டை, சதிராககொண்டுவந்து வுணத்தி

ஒருபாளையினிலிட்டு, பாதாள அஞ்சனத்தில்தயிலமதுவாங்கி யிறக்கி யதையிம்மிவைத்துக்கொண்டு, மேலானகோழிமுட்டை வெண்கரு வையதிலே, மதுவாகவுரைத்ததையுமாட்டிரேகித் துவசமாகச் செய் தபின்பு அருதாரம்வாங்கே.

598

தாளசெந்தூரம்,

வாங்கியந்த அரிதாரக்கட்டினில்தயிலம்வாகாக்வேயுரைத்துவெ ய்யிலிலேவைத்தால், பாங்கானசெந்தூரமாகு மதையெடுத்துப் பசு மையாயறவைத்த, வெள்ளியொருகளச்சியேங்கவே யுருக்கியதில் ப ணவிடைசெந்தூரம், யேற்கையாய்கொடுக்க மாற்றேழு குறையாது நீங்காதே சூதமுனியுரைத்தவகையெல்லாம் நிசமாகுங் கண்டறிந்து தேறிநீபாரே.

599

அனுமார் உற்பவம்

பாரேதானின்னமொரு கருமானங்கேள் பாலகனே யருண்மை ந்தாசொல்வேனப்பா, நேரேதான் அனுமாரினுற்பவத்தைநேரானமா னுக்கனறியவென்று, சீரேதான்வாயவினிட தனயனென்றும் சிறப் பான நூலெல்லாஞ்சொன்னார்கண்டிர், கூரேதான் கவிவாண ரெல்லா ன்குடிசுவலயத்தில் கட்டுறைதானுரைத்தார்தானே.

600

உரைத்தாரேமுன்னோர்சொல் நூல்களெல்லாம்வுத்தமர்கள்பா டிவிட்டார் அநுமாரைத்தான், நிரைத்தாரேதேவனென்றும் கர்த்த னென்றும்நிலையான யிதிகாசபுராணமெல்லாம், பரைத்தாரேசிரஞ்சி விப்பட்டமென்றும் பாருலகில்வரம்பெற்ற ஆஞ்சனென்றும், வரை த்தாரே மிருகமென்றகூட்டந்தன்னை வலுவானமிருகமென்றும் வச னித்தாரே.

601

வசனித்தார்மிருகமென்ற அனுமார்தானும்வண்மையுள்ளவான ரமாங்கூட்டந்தன்னில், புசவீரபராக்கிரமவீரனுபுனிதமுள்ள ஆ ஞ்சநேயஜாதிகண்டிர், சதகோடிவானரமாய் ஆஞ்சநேயன் தாரணியி ல்தேவனாயிருப்பானுல, சூசமுடைய ஸ்ரீராமர்பக்கல்னின் மருகுவல யத்தில்கியுத்தஞ் செய்தார்தானே.

602

தானு ஸ்ரீராமர்க்குதவியாக தாரணியில்வெகுயுத்தஞ்செய்து மென்ன, கோனு ஸ்ரீராமர்மாண்டுபோனார் சுவலயத்தில் வானரங் களெல்லாம்மாண்டார், பானுபாருலகிலாஞ்சனேபர்படைகூட்டந் தன்னுடனேமண்ணய்ப்போனார், தேனுவெனதையர் காலாங்கிநா தர்தெளிவுடனெயெந்தனுக்கு வுரைத்தார்தாமே.

603

வுரைத்தாரேகாலாங்கிசொற்படிக்கிவுத்தமனையடியேனுந்நாள் வணங்கி, வரைக்கமலம்பதாம்புயத்தைக்கரத்தில்தொட்டு வாசுடநே

யானுரைப்பீபனின் நங்கேரீர், முறைக்கவேறுமருடநாஞ்சேயர்முது
லகிலியிற்ந்தொருகதைமெய்யாச்சு, திரைக்கவேயுலகுதனிலிருந்தா
றூர்தான் திரளுடனே மண்கூறும் போனூர்தாமே. 604

போனூரசாஸ்திரங்கள் புராணந்தன்னில் புகழானவனுமாரைக்
கற்பகாலம், வானோர்கள் முதலான பேர்களுள் லாம்பவையகத் தில்சிரஞ்
சீவிப்பட்டம்பெற்றோன் ஏனோதான் வீணாகமாண்டானென்று யெழி
லானவார்த்தை தன்னையம் பாராற்றான், காணாதேவர் முனிரிஷிகூட்ட
ங்கள் கட்டுரைத்தவாக்கியமும் பொய்யாப்போச்சே. 605

பொய்யாகப்பிடாரனவன்பாம்புதன்னை பொங்கமுடன் ஆட்டி
வைத்தகதையைப்போல, மெய்யாக ஸ்ரீராமர் அனுமார்தன்னைமேன்
மையுடன் கைப்பழக்கஞ்செய்திருப்பார், கையுடனே ஆயுதங்கள் தடி
கொடுத்துகாசினியிலுய்த்தமது பழக்கஞ்செய்து, பையவேவாரதத்தை
வசமதாக்கி பாருலகில் பழக்கமது செய்தார்கானே. 606

காணவேயுலகமதிலியிருந்தோருண்டு காசினியி லொருவருந்தா
னிருந்ததில்லை, பூணவேபூதத்தில்பொய்யேவாழ்வு புகழானமெய்வா
ழ்வுயாதொன்றில்லை, தோணவேதொல்லுலகிலெல்லா மாண்டாந்தோ
ற்றமுடன்தேகமது மண்ணுய்ப்போச்சு, வேணவேகாயாதிகற்பங்கொ
ண்டும் விண்ணுலகில் மடிந்ததுவும் மெய்யுமாச்சே. 607

ஆச்சப்பா காணவென்றாலொன்றுமில்லை அப்பனே கோடான
கோடிசெம்பொன், மூச்சப்பாதேகமதை வருந்தியல்லோமுனையான
கோடிபொருள்படைத்துமென்ன, பேச்சப்பாபேசுமுன்னேவாசியோ
கம்பேரானமகத்துவங்கள் கொண்டுமென்ன, பாச்சலுடன் கூடுவிட்டுக்
கூடுபாய்ந்து பாருலகிலிருந்தாலும் வொன்றுங்கானே. 608

ஒன்றுமேகாணாமலுடலாவிதன்னை வொழுக்கமுடன் கருவிகா
ணதியெல்லாம், சென்றுமேநவத்துவாரங்களெல்லாம்சேகரமாய்த்தா
னடைத்துயிருந்துமென்ன, கன்றுதான்பால்தேடித்தாயைக் கண்ட
கதையைப்போல்வாச்சுதுபாருள்வாழ்வு, வென்றுமேயுபவாசமிருந்து
மென்னவேதாந்தகற்பமதைக் கொண்டார்பாரே. 609

கொண்டுமேகாயாதிகற்பந்தன்னை குவலயத்தில்கோடிவரையுண்
டுமென்ன, பண்டானமேனியதுபாழாய்ப்போகும்பாருலகிலுயிர்தனை
யேகாண்பதில்லை, அண்டர்முநிராட்சதர்களெவரானாலும் அவனினி
லிருந்தவரும்மெய்யோசொல்வீர், கண்டபடிசாஸ்திரங்கள்மெய்போ
ல்கூறி காசினியிலொருவருந்தானில்லைதானே. 610

சிவவாக்கியருற்பவம்.

யில்லையேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு யெழிலானசீனபதிப்பக் கந்தன்னில், கொள்ளவேகோடானகோடி சூழ்ந்தகொடுத்தவசுதில்லை வனம்அங்கொன்றுண்டு, எல்லைகர்சற்றிலுமேகாணுந்தாமும் யெழி லான வேடைகளுந்திகளுண்டு, புல்லவஐராவதங்கள்போல புக ழானமலையுண்டு குகைகளுண்டே.

611

உண்டானமல்லி கார்ச்சனையொன்றுண்டு வுத்தமனேரிஷிக் கூட் டம்முனிவர்சித்தர், திண்டானகாணுமத் தீபத்தில் திறளானவாய்க் கால்மண்டபந்தான், வண்டுடனேகூட்டங்கள் கலந்துமெத்தவரகான மண்டபத்தைசற்றியேதான், திண்டுபோல் குளவிகளுமோடிவந்துதிர ளானகூட்டமதைசேர்க்கொண்ணுதே.

612

ஒண்ணுதுரிஷிகூட்டம்முனிகள் கூட்டம்வுத்தமனார் சிவவாக்கிய சித்தர்பக்கல், கண்ணவந்தயோர்களுக்கோருண்டல்போல கைக்குதவி யாய்விருந்தார்சித்தரெல்லாம், நண்ணமுடன் ஆயக்கால்பக்கம்நின்று நளினமுடன்சிவவாக்கியசித்தருக்கு, வண்ணமுடன்சோடசவுபசார மெத்த வாருடனேசெய்துமல்லோ யிருந்தார்பாரே.

613

இருந்தாரேவெகு கோடிகாலம்ப்பாயெழிலாகச்சிவவாக்கிய சித் துதாமும், பொருந்தமுடன் சீஷவர்க்கமார்க்கத்தோர்க்கு பொங்க முடன்றனுரைத்தவதிசயங்கேள், திருந்தமுடன்தேகமதுகற்றாணு கும்தெளிவானசித்தர்முனிகேளுமென்று, குருந்தமாம்தன்னருகில் பக்கல்சென்று கூறினார்வுபதேசங்கூறினாரே.

614

கூறினார்சிலகாலஞ்சமாதிதன்னில்குவலயத்தையார்மறந்து யிரு ப்பேபெனன்று, தேறியதோர்சித்தர்முநிரிஷிகளுக்குதேற்றமுடன்கூறி யதோர்வண்ணங்கேரீர், பீறியதோர்மூன்றுயுகம் யிருப்பேபெனன்று மேன்மையுடன் தானுரைத்துசமாதிதன்னில், சீறியேதானிருந்துசித் தர்தாமும் சிறப்புடனேதாமிருந்தார் கோடியாமே.

615

கோடியாய்விருகோடிவெகுநாள் காலம் கொற்றவனார்சமாதிதனி லிருந்ததுண்டு, நீடியே சிலகாலமிருந்துமேதான் நீதியுடன் பூமிதனில் ளமுந்ததுண்டு, தேடியே அநேகம்பேர்சித்துதாமும் தெளிவானசிவவா க்கியசித்துதம்மை, கூடியேகூட்டமிட்டுவதிகஞ்சொல்லிகுவலயத்தில் சித்தரெல்லாம் மதிப்பிட்டாரே.

616

மதிக்கவே சிவவாக்கிய சித்துதாமும் மார்க்கமுட மண்டிதிலெ
முந்தபின்பு, துதிக்கவே பலபேரும் அஞ்சலித்து துறையுடனேமூன்
றுமுறை சமாதிசென்று, கதிக்கவேயவர்மனது துடிக்கக்கூறி காசி
னியில் சமாதிதன்னில் பின்னுஞ்சென்றார், பதிக்கவேசிலகாலஞ்சமா
திருந்து பட்சமுடன் பின்னுமல்லோ யெழுந்தார்பாரே. 617

பாரேதான் சிவவாக்கிய சித்துதாமும் பாருலகில் சித்தனாய்ப்
பிறந்துமென்ன, சீரேதான் சமாதிதனில்பாயுமென்ன சிறப்புடனே
யங்கிருந்துவந்துமென்ன, நேரேதான் காயாதி கற்பங்கொண்டு நேர்
மையுடன் பூவுலகிலிருந்துமென்ன, தீரேதான் சித்தர்முனி கூட்டம்
யாவும் திறமான சித்தனென்று சொன்னார்பாரே. 618

சொன்னாரே சிவவாக்கியர் வல்லபம்போல் தொல்லுலகிலாரே
னுமிருந்ததுண்டோ, மன்னுகேள் சிவவாக்கிய சித்துதம்மை மானில
த்தில் மதிப்பார் ரிஷிகள் தாமும், பன்னவேசிவவாக்கிய நாதர்தம்மை
பட்சமுட னஞ்சலிகள் மிகவும்செய்தார், என்னவே நாதர்த சித்து
தாமும் எழிலானபூமிதன்னில் பிறந்தார்பாரே. 619

இறந்தாரே கற்பாதி கற்பங்கொண்ட யெழிலான சித்துமுனி
நாதர்தாமும், மறந்தாரேதந்தேக மண்ணிலப்பா மானிலத்திலவர்
தேகம் மண்ணுய்ப்போச்சு, துறந்தாரே சகலகலைக்கியான மெல்லாம்
துப்புரவாய்த்தானறிந்து மாண்டார்தாமும், சிறந்ததொரு சிவவாக்கி
யதேகந்தானும் சேழிந்து மண்தனிலை மக்கலாச்சே. 620

ஆச்சுதப்பா தேகமது மண்ணுய்ப்போச்சு, அவனியிலே யிருந்
தவர்களாருமில்லை, பாச்சலுடன் பிரிதிவதான் மண்ணுய்ப்போச்சு,
பாங்கானதேகமது நிலைநில்லாது, மாச்சலென்ற வாழ்வதுவு மிவ்வள
வேயாச்சு மானிலத்தில் வர்த்துமமும் பிரிந்துபோச்சு, ஏச்சலென்ற
பிரிதிவா மண்குறாச்சு யெல்லாரு மிப்படியே போகலாச்சே. 621

பூகிமுனிவர் உற்பவம்.

போகலாமின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பூதலத்தில் வதிசயங்கனி
ன்னஞ்சொல்வன், வேகமுடன் சித்தர்களில் ஒருவனப்பா வுலகுத
னிலிருந்தாரே பூகிதாமும், சோகமுடன் சமுசாரவாழ்க்கைதன்னில்
செருக்குடனே வெகுதூர மிருந்தாரப்பா, சாகமுடன் சமதக்கினி
முனிவருக்கும் சார்பானதிரனாக்கிய முனிவர்தாமே. 622

தாமானமுனிவருக்கு குருவேயாகும் தண்மையுள்ளகுருவினது
கீர்த்திதன்னை, கோமானுங் காலாங்கி நாதர்தாமும் கொப்பெனவே

யடியேனுக் குரைத்ததுண்டு, நாமானமாகவல்லோ வறிர்தமட்டும்
நாதாக்கள் வரலாறை நாமுரைப்போம், தீமானமில்லாமல் யடியேன்
ருனும் திறமுடனே சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. 623

பண்பான யுகிமுனி யென்போர்தாமும் பாருலகில் தட்சணப்
பிரவேசத்தில், மண்பான மலைவளம் சுத்தும்போது கண்டாரே வரா
ககிரியென்றமேரு, திண்பான மலைவளத்தை சுற்றியேதான் தீரமுட
ன்நடுமத்தி காடதன்னில், வண்பானகுத்துக்கல் கண்டாரங்கே வாகு
டனேவதிசயமொன் றிருக்கலாச்சே. 624

இருந்ததொரு வதிசயத்தைக் கண்டாரப்பா யெழிலான யுகி
முனிசித்தார்தாமும், பொருந்தவே மலையோரம் சமாதிகண்டு பொங்
கமுடன் றுனிருக்கும் காவந்தன்னில், திருந்தமுடன் சமாதிபுரம்சத்
தம்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து நிற்கும்போது, அருந்துதிபோ
ல் சோதியொன்று காணலாச்ச அப்போது சித்தொளியைக் கண்
டார் பாரே. 625

கண்டாரே சித்தொளியைக் கண்போது கண்காணு சோதிமய
மென்னசொல்வோம், அண்டசராசரங்களெல்லாம் கிடுகிடுத்து அங்
னவே வொளிதனில் மயங்கிபோனார், தெண்டமுடன் கண்திறந்
துபார்க்குயபோது தெளிவான ஸ்ரீசம்பாரணையுமப்பா, பாண்டுகப்
பிரகாயந்தான் பாரினிலே தோற்றமது காணலாச்சே. 626

காணவே யுகிமுனி சித்துபாலன் கண்டாரே ஸ்ரீசம்பாரணையர்
தன்னை, தோண்டவே யவர்பாதந் தொட்டுமேதான் தொல்லுலகில் கீர்
த்தியுட னடிபணிந்து, வேணதொரு வாமெனக்குத் தருகவென்று
விருப்பமுட னஞ்சலிகள் செய்துகொண்டார், யூணவேரிஷியாரு
முனியாருக்குப் புகழாக ஞானோபதேசஞ் செய்தார்பாரே. 627

பாரேதான் ஞானோபதேசம்பெற்றுப்பாலகனும் சமாதிக்குமுன்
னதாக, கூரேதான் சிலகாலமிருக்கவென்று கொற்றவனும் வறுதிய
துமிகவுமாகி, தேரேதான் லட்சணங்கள் விதியேற்பாடு தெளிவான
முறையோடு சமாதிக்கேக, நேரேதான் யுகி முனிசித்துதாமும் நெடு
ங்கால சமாதிதனி லிருந்தார்தாமே. 628

யுகிமுனி திருஷ்டாந்தம்.

இருக்கவே யுகிமுனி சிலதுகாலம் யெண்ணமுற்றுச் சமாதிக்கு
ப்போகும்போது, உருக்கலென்ற கல்லின்மேல் வரைந்தருபம் வுத்த
மனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாக்கேளு, பொருக்கவே சிலகாலம் சமா
திருந்து புனிம்தில்வரும்போது வடையாளந்தான், கருக்கலாய்ப்பாலி
ரவு மிரண்டுமொன்றாய்ப் பாருலகமிருக்குமென்று யெழுதலாச்சே.

எழுதவேசீஷவர்க்கந்தன்னைக்கேட்டு யேற்றமுடன் சமாதிதனி லருகிருந்தார், தொழுதுமேசிலகாலமிருந்தாரங்கே கோற்றமுடன் ச ப்தமதுகேட்கலாச்சு, பழுதுபடாதேகமதுயென்னசொல்வேன் பாரி னிலேவெகுசிலமிருந்துமேதான், விழுதுபோல்ரோமங்கள்மிகவளர் ன்துவிருப்பமுடன்மேதினியில் வந்தார்கானே. 630

காணவேவதிசயங்கள் சொல்லியேதான்காசினியில் வெளிப்பட் டார்பூகிமாழும், பூணவேகாயகற்ப முண்டுமல்லோபுகழாச்சுசமாதித னிலிருந்துவந்தார், வேணபடியுபசாரமதிகமாகி மேதினியில் தாமிரு ந்தார்கோடிகாலம், தோணவே கூடுவிட்டு கூடுபாய்ந்தார் தோறும்ல தேகமதுவேறுபத்தானே. 631

வேறுகத்தானிருந்தவண்மைசொல்வேன் வேண்டியே கைவேறு ய்க்கால்கள்வேறும், நேறுகவுடல்வேறுப்தலையும்வேறும் நேர்மையுட ன்பூமிதனிலிருந்துசித்து, சீராகலோகமதில்வநேகங்கூத்துகள் சிறப் புடனையாடினதுமெத்தவுண்டு, பாராமல்கேட்டவரும் பார்த்தோரு ண்டுபாரினிலேவதிசயங்கள் மெத்ததானே. 632

தானாவதிசயங்கள் சாற்றக்கேளும் தகையுள்ள குருபரனார் வித்தைதேடி, தேனானூல்கள்முதல்யாவுந்தேர்ந்துதெளிவறவேயோ கமுதலுளவுகற்று, கோனாயெளதையர் காலாங்கிராதர்குருபரனாரு ளுடனே பாஷங்கொண்டார், வேனாவெகுசித்துசொருபசித்துவெ ளியானநாதவொளி வதிதமாமே. 633

ஆதிதமாம்வதிசயங்கள் மெத்தசெய்து அவனியிலெயிருந்தவர் கள்வுண்டோசொல்லும், தீதமுடன்மண்குரப்பப்போராரப்பா துரை ராஜர்வுலகுதனிலிருந்ததுண்டோ, கதீதமுள்ளதேகமதுநிலைநில்லாது காசினியில்யாரேனு மிருப்பாருண்டோ, பதீதமுள்ள பொய்வாழ்வு யென்னலாம் பாரினிலேயெல்லா மிப்படியேபாரே. 634

பார்க்கையிலேதேகமது நிலைநில்லாது பார்லோக மெல்லாமிப்ப டிதானாகும், தீர்க்கமுடன்தேகத்தைதம்பியல்லோ திறமைகெட்டுமா ண்டவர்கள்கோடாகோடி, ஊக்கமுடன்சித்துதமைக் கடவுளென்று வுத்தம் கள்கோடித்தார்பலருமப்பா, நோக்கமலம்வீற்றிருக்கும் வா ணி ராதம்நேர்மையுடன் பாடிவைத்தக் காண்டமாமே. 635

காண்டமாயின் லூல்தான் சத்தகாண்டப்புகருவானசித்தருடம்
ரபுமார்க்கம், ஆண்டவனார்நாதாந்தசித்தனென்றும் வவனிமிலெபொ
ய்ஞானிமெய்ஞானியென்றும், தூண்டியேகருவிகாணதியென்றும் து
ரையானசமாதியிடபீடந்தானும் வேண்டியேசித்தருட சொருபம்யா
வுமீனியமுடன்பாடினதோர் காண்டமாமே. 636

காண்டமிக்காண்டம் நான்காங்காண்டம் காசினியிலிருந்ததொ
ருசித்துதாமும், வேண்டியதோரற்புத்தங்கள் மகிமையாவும் மேன்மை
யுடன்பாடிவைத்தேன் யிக்காண்டத்துள், தாண்டவம்போல்யின்னம்
வெகுசித்துமார்க்கம் சாற்றுகிறேன்கால. க்கிநாதாதம்மால், மாண்ட
தோர்மானிடர்க்ளித்துதாமு மார்க்கமுடனறியலாமிதற்குள் தானே.

புலிப்பாணி உற்பவம்.

மானுவின்னமொருமார்க்கம்பாருதண்மையுள்ள என்சீஷனொ
ருவனப்பா, தேனாபுலிப்பாணியென்னுஞ்சித்தன் தேசத்திலேவெங்
கையைவாகளமதாக்கி, கோனாவெனதையர் காலாக்கிநாதர் கொற்
றவனாத்தன்னிடத்தில் சென்றுமேதான், மானாவுபதேசம்பெற்றுக்
கொண்டு மானிலத்தில்செய்ததொரு வண்மையாரே. 638

வண்மையுடன்வெகுதாலம் லோகந்தன்னில் வளமையுடன் வே
ங்கையின்மேலேறிக்கொண்டு, திண்மையுடன்வலசாரியா யிடைசாரி
யாகதிறமுடனேசுத்திவந்த சித்தனப்பா, கண்மையாய்சிலகாலம்வுப
தேசம்பெற்றுக்காலாக்கிநாதருடகிருபையாலே, உண்மையாய்சமாதி
க்குயேகவென்று வுத்தமனும் மனவுறுதிக்கொண்டான் கானே.

காணவேகாடுமலை சுத்திவந்து கடிதானசிக்குந்தா மலையினோரம்
பூணவேசமாதிக்குரிடமுத்தேட புண்ணியனார்போகும்ந்தகாலந் தன்
னில், வேணபடிசித்துவொருசமாதிகண்டார் விருப்பமுடன்சமாதிக்
ருவருகேசென்று, சாணாவுதூரமதுகிற்கும்போது சப்தமொன்று
கேட்கலுற்றாசித்துபாரே. 640

பாரேதான்சித்தொளிவு சப்தம்கேட்டுப் பாருகில்மெத்தமதி
சயந்தானப்பா, நேரேதான்சமாதிக்கு முன்னேறிநக நேரானசமாதி
யதுதிறந்துமங்கே, சீரேதான்நாதாந்தசித்துதாமும்சிறப்புடனேவெ
ளிப்பட்டார்சோதிபாக, கூரேடிான்யவர்தன்னைக்கண்டபோது கொ
ற்றவனாதிடுக்கிட்டுப் பயந்திட்டாரே. 641

பயந்திட்ட புலிப்பாணி முனிவர் தாமும் பாரினிலேசித்தொளி வைக்கண்டபோது, நயந்திட்ட நமஸ்காரவஞ்சலிகள்செப்து நலமுடனே சித்தர்தாமும் முன்னெதிரே சீன்று, சயந்திட்டமனதோடுபுப தேசங்கள் சாங்கமுடன் பெறுவதற்கு மனதிலெண்ணி, வயங்கவே சித்தருகில்வந்துவின்று வண்மையுடன் கேள்விக்கு முன்னின்றிரே.

முன்னின்ற புலிப்பாணி தம்மைநோக்கி முன்யுகத்தில் சமாதியதிலிருந்தசித்து, தன்முகமாம்நின்றதொரு புலிப்பாணிதம்மை தகமையுடன் சித்துமுனி யாரென்றென்ன, சொன்னமொழிகள் தனையேகேட்ட பாணியொருபென்ற சித்துக்குக்கூறலுற்றார், மன்னவரார் முன்னுளில்விற்றசித்து கைலாசபோகரிஷி சீஷனுனே. 643

நானேதான் ஓபாகரிஷிசீஷனென்றால் நன்மையுடன்சித்துமுனி மனதுவந்து, நானேதான் புலிப்பாணிதம்மைநோக்கி சட்டமுடன் திருவாக்குக் கூறலுற்றார், வானோர்கள் துதிக்கும்ந்த போகர்தன்னி ன்வளமான சீஷனென்று சொன்னதாலே, ஞானோபதேசமது செய்வேனென்று வண்மையுடன் தாமுரைத்தார் சித்துதாமே. 644

தாமான சித்தொளிவு நாதர்தாமும் தண்மையுடன் புலிப்பாணி நாதருக்கு, நாமேதான் சொன்னபடி வுபசாரங்கள் நலமுடனேசெய்துமல்லோ ஆசீர்மித்து, போமேதான் முன்யுகத்தில் பிரம்மாவுக்கும் பொங்கமுடன் வாசனுக்கு நடந்தசாபம், வேமேதான் மேதியியிலெல்லாருந்தான் வெழிலாகக்கண்டிருப்பார் முனிவர்தாமே. 645

புலிப்பாணிக்குச் சாபம்தீர்த்தது.

தானுசாபமது தீர்வதற்கு தனியானரிஷியொருவ ரங்கிருந்தார், கோனாபிரமருக்கு தேவேந்திரபட்டம் கொடுத்துமே சாபமதைதீர்த்துவிட்டார், பாணபராபரியா ளாசீர்மிதால் பரருலகில் நீருமென்னைக் கண்டிரிங்கே, கோனாவுன்பாட்டன் காலாங்கிராதர் கொற்றவனார் பேருரைத்தீர் புண்ணியவானே. 646

புண்ணியனே பேர்சொன்னபடியாலப்பா பூதலத்திலுந்தனுக்கு வேங்கைசாபம், தின்னமுடன் தீர்த்துமல்லோ யுந்தனுக்கு தீரமுடனுபதேசஞ் செய்வேனென்றார், வண்ணமுடனுபதேசம் பெற்றுமல்லோவானுலகில் யெமனுக்கு யிடமில்லாமல், கண்ணபிரான் தன்னைப் போல் வாழும்பெற்று காசினியில் வெகுதூர மிருவென்றிரே.

இருவென்றபோதையிலே புலிப்பாணிதாழும்பெழிலானசித்து வுக்கு வணக்கஞ்செய்து, திருதலுடன்முன்னின் றுவாய்புதைத்துநீர் மையுடன் குருவணக்கம் மிகவுஞ்செய்து, பொருதவே வரமெனக்கு வேண்டுமென்ன பொங்கமுடன் சித்ததுவுங்கொடுத்தாரங்கே, வருத லுடன் புலிப்பாணிமுனிவர்தாழ வல்லமைகள்மிகவாகிவந்திட்டாரே

வந்திட்டபோதையிலே முனிவர்தாழும் வாகுடனே யுலகுத னில் வத்சியங்கள், தந்திட்டார் லோகத்து மாந்தருக்கு தாரணியில் வெகுகோடி சித்துசெய்தார், முந்திட்ட சாஸ்திரத்தில் சொல்லாதெ ல்லாம் முனையாகப் பாடிவைத்தா ரின்னாலுக்குள், தொந்திட்டமா னதொரு வித்தைமார்க்கம் தொழிலெல்லா மிப்புவியி லாடலாச்சே.

ஆடினார் கோடான கோடிவித்தை அப்பனையிப்புவியிலாடலா ச்சு, கோடானகோடியுகம் யிருக்கவென்று கொப்பெனவே காயாதி கற்பங்கொண்டார், காடாண்மையாகவேதான் சித்துதாழும் தாரணி யில் வெகுகோடி ஜாலஞ்செய்தார், கூடானகூடுவிட்டு பாய்ந்துமே தான் குவலயத்தில் சித்துமுனி யில்லேதானே. 650

இல்லையே சித்துமுனி பாலன்றலும் பெழிலான மண்ணுக்கு யிறையேயானார், அல்லல்மிக பட்டுமல்லோவவனிதன்னில் அப்பனே யவருமல்லோ மாண்டுபோனார், கல்லானதேகமது பென்றிருந்தார் காகினியிலவர்தேகம் மண்ணுய்ப்போச்சு, புல்லானபுல்லோடே புழு தியாகி பூதலத்தில் புலிப்பாணி மாண்டார்பாரே. 651

பாரேதான் வுலகமதில் சித்துயாவும் பாங்காகக் கற்றறிந்துயிரு ந்துமென்ன, நேரானசிவயோகந் தன்னின்று நிஷ்டையிலே தானிரு ந்து பலனுமென்ன, கூரானகுறிப்பறிந்து குவலயத்தில் கொற்றவனே காயகற்பங் கொண்டுமென்ன, வீரானதேகமது விழலாய்ப்போச்சு விருத்தமுட னிப்படியே மாண்டார் தானே. 652

கொங்கணவ ருற்பவம்.

மாண்டாரே யின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தான சித்தொளியின் வண்மைகேளும், தாண்டலம்போல் கொங்கணவசித் துதாழந் தாரணியிலொருமுனிவ ரிருந்தாரப்பா, ஆண்டகையாமெ னதையர் காலாங்கிராதர் அவனியிலே சித்தொருவ ரிருந்தாருண்டு, பூண்ட மனதுறுதியினால் சித்துதாழும் பொங்கமுடன் வெகுகால மிருந்தார் தாமே. 653

தாமான கொங்கணவமுனிவர்தாழும் தாரணியில் சிலநூல்கள் செய்தாரென்றும், நாமான கொங்கணவர் முக்காண்டமப்பா நாட்டி.

னிலே செய்துவைத்த தண்மைதன்னை பாமானமாகவல்லோ பாடிவைத்த பனிங்கான காண்டமென்னுஞ் சாஸ்திரத்தை, பூமன்களெல்லவரும் பாராமற்றான் புகழாக சாஸ்திரத்தில் மறைப்பென்றுரே.

மறைந்தாரே கொங்கணவர் சாஸ்திரத்தை மார்க்கமுடன் கருவெல்லார் தெரியாமற்றான், திறைப்புடனே கொங்கணவர் காண்டந்தன்னை தீராதசங்கை பிரமாண்டமென்றார், முறைப்படியே முழுமக்கள் பாராமற்றான் முனிசொன்ன நூலதனை சங்கையென்றார், குறையகற்றி வுட்கருவையறிவதற்கு குவலயத்தில் யுத்தியில்லா மதிபோனாரே. 655

போனாரே வெகுசேடி மாந்தர்தாமும் பொங்கமுடன் கொங்கணவர் நூல்கள்தன்னில், ஆனாரே கருவிகரணதியெல்லாம் அப்பனே மறைத்துவைத்தா ரென்றுசொல்லி, ஏனோதான் மதிமோசந்தானுமாகி எழிலானசாஸ்திரத்தில் குற்றஞ்சொன்னார், மாணேசேள் மதிசெட்டு யிப்படியே நூலில் மகாதோஷம் சொன்னாரே மாந்தர்கானே.

காணவே கொங்கணவசித்துதாமும் கருவானமுக்காண்டம்பாடிக்கொண்டு, நாணவே நாதாக்கள் முனிவர்தாமும் நாணிலத்தில் நடுக்கமுடன் திடுக்கிட்டேங்க, வேணபடி நூலுக்குப் பலமுங்கட்டி வேகமுடன் கொண்டுமல்லோ வருகும்போது, தோணவே மகாமேருதன்னிப்பக்கம் தொடர்ந்தாரே கொங்கணவ முனிவர்தானே. 657

தானான கொங்கணவ முனிவர்தாமும் தாக்கானமேருவிடந்தன்னிற்சென்று, மாணமலைபக்கல் குகையிற்சென்று மயக்கமுடன் சமாதிக்கி யிடமுந்தேட, பாணபரமமுனி மனதிலெண்ணி பட்சமுடன் சமாதிதனிலிற்சென்று, கோண கொங்கணரும் யெண்ணியல்லோ கொப்பெனவே பாறையின்மேல் படுத்தார்தானே.

படுத்துமே பாறையின்மேல் நித்திரைசங்கம் பரிவாகப்பராபரியை நினைந்துகொண்டு, அடுத்துமே சுழுத்தியிலே சொப்பனமுங்கொண்டு ஆண்டவனார் தேகமதை மறந்துவிட்டு, தொடுத்துமே பூரணத்தை மனதிலுன்னி தோற்றமல் வாசியோகஞ்செய்துகொண்டு, விடுத்துமே நித்திரைகள் நீங்கியேதான் விருத்தமுடன் கண்ணிழித்துப்பார்த்தானே. 659

கொளதமரிஷியைக் கண்டது.

பார்க்கையிலே பலபலவார் தோற்றங்காணும் பாரினிலே வதிசயங்கள் மிகவாய்த்தோற்றும், ஏர்க்கையிலே குன்றருகே சப்தங்காணும் யெழிலான வாத்தியங்கள் மிகவேகேட்கும், தீர்க்கமுடன்தேவ

தாகோஷ்டந்தானும், தீரமுடன் செவிதனிலே கேட்கும்பாரு ஆர்க் கவே கொங்கணரு மிகவேகேட்டு அப்பனே மதியங்கினின்றும்பாரே

நின்றாரே குன்றருகே மலையினோரம் நீடானசனையுண்டு வுதக முண்டு, குன்றானமலையோரங் குத்துக்கல்லுண்டு கூரானமண்டபமு மங்கொன்றுண்டு, வன்றானகாறு தீர்த்தமுண்டு வகையான புலியு றங்கும் விடுதியுண்டு, தன்றானதடாகமது யிருக்கும்பாரு தண்மையு ள்ள சமாதியொன்று கண்டார்பாரே. 661

பார்த்துமே கொங்கணவர் முனிவர்தாமும் பரிவுடனே சமாதி யிட மருகிற்சென்றார், தீர்த்தமுடன் தடாகமது மூழ்கியேதான் திருப்பணிக்கி புட்பமது கையிலேந்தி, நார்க்கமலப்பட்டுத்தி வினை யம்பூண்டு நமஸ்கார மஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து, ஏர்க்கமுடன் சமா திக்கி முன்னேநின்று யெழிலான கொங்கணரு ம்ச்சிப்பாரே. 662

அர்ச்சித்து கொங்கணவ முனிவர்தாமும் அட்டாங்கப் பூசை யது மிகவுஞ்செய்து, உர்ச்சிதமாய் சிரங்குனிந்து காங்குவித்து வற் பனமாம் வட்சரத்தை யோதும்போது, தர்ப்பரணர் கௌதம ரிஷி யார்தாமும் தண்மையுடன் வள்ளிருந்து சமாதிதானும், கற்பதிந்த பாறையது வெடிக்கவேதான் கைலாச கவுதமரும் வெளிவந்தாரே.

வந்தாரே சோதிரிஷிபாலேயப்பா மகத்தான கௌதமரிஷியா ர்தாமும், சொந்தமுடன் கொங்கணரைச்சிஷனென்று சேரர்ந்துமே மனதுவந்து பட்சம்லவத்து, எந்தவிதந் தனிலப்பாயிரந்தநாடு யெழி லான காவணத்தே வந்ததென்ன, அந்தமுடனெந்தனுக்குச் சொல் லுமென்று அபயாஸ்தம் தான்கொடுத்தார் ரிஷியார்தாமே. 664

கௌதமர் கொங்கணவர் வரலாறுகூறல்.

கொடுத்தாரே வபயமது தந்தபின்பு கொப்பெனவே கொங்கண ருங்கூறலுற்றார், அடுத்தேனேசமாதியிடம் அடியேன்றானும் அய்ய னே பள்ளிகொண்ட பாறைமீதில், படுத்தேனே நடுச்சாம வேளைதன் னில் பராபரியைத் தானினைந்து யேங்கும்யோது, எடுத்ததொருகோ ஷ்டங்கள் வாத்தியங்கள் யெழிலாகச் செவிதனக்குக் கேட்கலாச்சே

கேட்டயுடனடியேனுங்கிடுகிடுத்து கிருபையுடன் சமாதியுடன் ருகில்வந்து, நீட்டமுடன் சமாதிதனிலிறங்கவென்று நீதியுடன் தடா கமதில் மூழ்கியேதான், வாட்டமுடன் புட்பமலர்தானெடுத்துவளம்

பெறவே சமாதியிடம் வந்தேன்யானும், தேட்டமுடன் மனைன்மணியைத்தானினைந்து தெளிவாக வட்சரத்தை யோதினேனே.

ஓதவேசமாதியின்மேல் பாரைதானும் வுத்தமரே வெடிக்கவல்லோ தம்மைக்கண்டேன், போதமுள்ள ரிஷியாரே யடியேனுக்கு பொங்கமுடன் காட்சிதர வேண்டுமென்று, நீதமுடன் கௌதமரிஷியர்தாமும் நீதியுள்ளகொங்கணனார் பாலனுக்கு, வேதமுதலாகமங்கள் விரிநூல்யாவும் விருப்பமுடன் போதித்தார் ரிஷியார் தாமே.

தாமான கௌதமனார் ரிஷியார்தாமும் சாங்கமுடன்கொங்கணர்க்குக் கூறல்வண்ணம், கோமாளும் ராஜாதி ராஜர்தாமும் குவலயத்தில் கோடிபே ரிருந்தாரப்பா, பூமான்கௌத்தனையோ ஞானங்கற்று பொன்னுலகு நாட்டுக்குப் போனாரையா, சாமான்னியமான தொரு கொங்கணனாரே சமதிக்குட் சென்றாலும் ஒன்றுங்காணே. 668

காணவே யுலகுதனில் கற்பங்கொண்டு கைலாசமேருவுக்கு மிடமில்லாமல், பூணவேஞானசாகரத்தைப்பூண்டு பூவுலகுதன்னிலையிருந்துமென்ன, வேணபடிகற்பமுறை யுண்டுநீரும் வேதார்தமனேன்மணியை கண்டுமென்ன, தோணவே சமுசாரத்தொல்லெவிட்டு தோராமல் சமாதியிலே வொன்றுங்காணே. 669

ஒன்றுமே யில்லையப்பா யுலகுதன்னில் உயிரோடே சமாதியிலேயிறங்கியென்ன, கன்றுதான் தாய்தேடுங் கதைப்பேபால காசினியிலவரவர்கள் சமாதிதேடி, தென்றிசையில் நதிமலையி லனேகஞ்சித்தர் சிருடனே யிப்படியே சமாதிகொண்டார். வென்றிடவேகொங்கணரு நீருமிங்கே வேகமுடன் சமதிக்கி வந்திட்டிரே. 670

வந்திட்ட சித்தருக்கு வுபதேசங்கள் வளமையுடன் தாமுரைத்தார் ரிஷியார் தாமும், தந்திட்டனோப தேசத்தோடு தாரணியில் சமதிக்குயிடமுந்தந்தார், நொந்திட்ட கொங்கணரும் விடையும் பெற்று நோக்கமுடன் சமதிக்குப்போகும்போது, முந்திட்டரிஷியாருங்கூறும் வண்ணம் முதன்மையாய்க் கொங்கணருங் களிகொண்டாரே. 671

களிகொண்ட கொங்கணனார் முனிவர்தாமும் கௌதமனார்ரிஷியிடத்தில சாபஸ்ரீங்கி, யளிதனையே நிவர்த்திசெய்து முனிவர்தாமும் பட்சமுடன் சமதிக்குச் சென்றபோது, வளியுடனே கவுதமனார் ரிஷியார்தாமும் வாக்குரைத்தார் சிலகாலமிருக்கவென்று, துளியுடனேமழைமாரி பொழிந்துமேதான் துப்புறவாய்ச்சமாதியது மூடலாச்சே. 672

ஆச்சப்பா சமாதியது மூடிக்கொண்டு அங்ஙனவே கொங்கண
ருமுனிவர்தாமும், மூச்சடங்கி சிலகாலமிருந்தாரங்கே மூதுலகோர்
தானடுங்க வந்தார்பின்னும், பேச்சடங்கிப்பனிரெண்டு வருடகாலம்
பேசாமல்தானிருந்த சித்துவப்பா, மாச்சலுடன் மாதியதுதான்வெ
டித்து மார்க்கமுடன் கொங்கணரும் வந்தார்பாரே 673

கொங்கணவர் சமாதியிலிருந்துவந்தது.

பாரேதான் கொங்கணவர் முனிவர்தாமும் பாரினிலேவந்து மல்
லோ யாகஞ்செய்தார், நேரேதான் யாகமது செய்யும்போதுநேரான
கவுதமனார் ரிஷியார்தாமும், சீரேதான் யாகமதுக் கெதிரேநின்று
செப்புவார் கொங்கணர்க்கு வுபதேசங்கள், தீரேதான் கொங்கணவர்
தன்னைப்பார்த்து தீரமுடன் சாபமது செப்புவாரே. 674

கௌதமர் கொங்கணர்க்கு சாபங்கொடுத்தது.

செப்புவார் கொங்கணவர் முனிவர்தன்னை தீரமுடன் யாகமது
செய்ததாலே, எப்படிநீயாகமது செய்யலாகும்பெயன்போலே ரிஷியா
ருஞ்செய்யும்யாகம், ஒப்புடனேயாகமது 'செய்வதற்கு யுத்தமனே
நீர்கொண்ட யுறுதியென்ன, தப்பானயாகமதுசெய்ததாலே தாரணி
யிலுந்தனுக்கு சாபமாச்சே. 675

ஆச்சப்பாசாபமது பெற்றுக்கொண்டு அப்பனே தில்லைவனம்
போகவென்றா, பாச்சலுடன் கொங்கணனார் முனிவர்தாமும் பரம
ரிஷியாரிடஞ் சாபம்பெற்று, வாச்சவந்தானழிந்து வனமேயேகி வந்
துவிட்டார் தில்லைவனம் நாட்டகத்தை, பாச்சலுடன் சிலகாலமங்கி
ருந்து மாணிலத்தில் கொங்கணரும் ரிஷியானாரே. 676

ஆனாரே கொங்கணனார் முனிவர்தாமும் அங்ஙனவே ரிஷிபோ
லேயிருந்துகொண்டு, போனாரே தவயோக நிலையிலின்று பொங்கமு
டன் யாகமது செய்யும்போது, ஞானோபதேசமது பெற்றிருக்குமநல
மான சித்தொருவ ரங்கிருந்தார், தேனெடுதினைமாவும் பொசித்திரு
ந்து தீரமுடன் யாகமதுக் கெதிர்நின்றாரே. 677

எதிரின்ற கொங்கணவர் தன்னைப்பார்த்து யெழிலானரிஷியா
ருங்கூறுவற்றார், சதுருடனே யாகத்தைப்பார்த்துமேதான் சட்டமு
டன் ரிஷியாருஞ் சொன்னதென்றால், கதிரோன்போல்யாகமதுசெய்
யுந்தீராகனமான கொங்கணரே கேளுமென்றார், மதிபோன்றயாகம
து செய்வதென்ன மன்னவனே யெந்தனுக்கு வுரையென்றாரே.

கொங்கணருக்குப்பராகரிஷிசாபந்திர்த்தது.

உறையென்றபோதையிலேமுனிவர்தாமும் ஓகாசீகாநாதாந்த
சித்துயென்று, சிறையிட்டசாபமது தீர்க்கவென்று சித்தொளிவுவர்
தாரேயென்றுசொல்லி, முறையிட்டுஅவரிடத்தில் குறைகள்சொல்
லிமுத்திபெரும் வழிதனையேயடையவென்றும், குறையிட்டு கேட்ப
தற்குமனதிலெண்ணி கொப்பெனவேகொங்கணரும் கூறுவாரே.

கூறுவார்கோங்கணரும் வார்த்தைசொல்வார் கோடிசூரியப்பிர
காசமானதேவர், மாறுடையவெந்தனுக்குச் சாபம்நேர்ந்து மானிலத்
தில்கொளதமனார் ரிஷியார்தம்மால், வேறுவினையாகவல்லோவடிவேனு
க்கு வேகமுடன்சாபமது நேர்ந்ததாலே, தூறில்லாருந்தனுட வாசீர்
மத்தித்துப்புறவாயாகமது செய்வந்தேனே. 680

செய்யவேதந்தேனான்சுவாமிநாதா ஜெகதலத்தி லுத்தனுடகீர்த்
திகண்டு, எய்யதொருசமாதிபுரம்யாகங்செய்தேன் வுத்தமனே எந்த
னுக்குருபைசெய்து, பெய்யவேமழையதனைவருட்சித்தேதான் பே
ருனவுலகுதனில்கீர்த்தியோங்க, துய்யதொருகிருபையாலுத்தனுக்கு
துரையாஜசந்தரனே நரமீவாயே 681

வரமெனக்ருகொடுத்தல்லோ புண்ணியவானே வாசுடனே ஞா
னோபதேசம்செய்து, புரம்விட்டுஎந்தநிபதிபோகத்தான்பொங்கமு
டன்வாழ்த்துதல்கூறுமென்ன, கரமெடுத்துகைபிடித்துகொங்கணர்
க்குகார்த்தாவாமிஷியாரும்விடைகொடுத்து, தரமுடனே யனுப்பிவி
ட்டார்சாபந்திர்த்து சாங்கமுடன் கொங்கணரும் வந்திட்டாரே.

வந்திட்டகொங்கணரைக் கௌதமரும்பார்த்து வண்மையுடனி
ரண்டாவதுயாகஞ்செய்து, தந்திட்டவரமதுவும்பெற்றுவந்த தகமை
யுள்ளகொங்கணர்க்குபின்னுஞ்சொல்வார், முந்திட்டசமாதிபது சில
துகாலம்முதன்மையுடன் றுமிசூந்திர் மைந்தாரீயும் பந்திட்டமாகவல்
லோவுலகுதன்னில்பரிவுடனே சிலகாலமிருவென்றாரே. 683

என்றுமேகோடானவற்புதங்கள் எழிலாகக்கற்பித்தார்கொங்க
ணற்கு, வென்றிடவேசித்தர்முனி காணப்போக்கு வேணதொருவதி
சயங்களாயாவுஞ்சொல்லி, துன்றிடவேபிராணயகற்பந்தன்னை துறை
யோடுமுறையோடுஞ் சொல்லிப்பின்பு, நன்றுடனே தேகமதைப்
போக்கடிக்க நல்லவமுயுபாயமது வருள்செய்தாரே. 684

செய்யவேகொங்கணருமுனிவர்தாமும் செயலானபாக்கியமுமா
சையற்று, பையவேவுலகமதில்கற்பகோடிகாலம் பண்புடன் தானிருந்

தாலுமென்னலாபம், மெய்யதுவும்தானழிந்னு போகும்ல்லால் மேதி
னியில்யாதொன்றுங்கண்டதில்லை, எய்யவேதேகமதுநில்லாது யென்
றுநிலையவேசமாதிக்கு யிறங்கிட்டாரே, 685

இறங்கியேபோம்போது மநேகசீஷர்யெழிலான கூட்டமது நிற்
கும்போது, உறங்கியேதானிருந்றுபாசமற்று வுத்தமரும்கண்மூடி ல
கித்துக்கொண்டு, திறமுடனேதன்ன நிவுயிருக்கும்போது தீரமுடன்
விசாரணைக்குச்சரியதாக, குறங்குடையமனமதுவுங்கியாபகத்தில்கு
றிப்புடனேசொக்கியல்லோ குழிசென்றாரே. 686

சென்றாரேயோர்கடிகைதன்னில்நேரம் செம்மையுடன்கொங்க
ணருமறையும்போது, நன்றானசீஷவர்க்கமாயிரம்பேர் நலமுடனேகி
ட்டிருந்து வேதஞ்சொன்னார், வென்றிடவேதேகமது மண்ணுல்மூடி
மேன்மையுடன் கற்பாறைகொண்டுசொத்தி, இன்றுமுதல் வோராண்
டு பூசைமார்க்கம் யருளுடனே நடத்தவென முடிவுமாச்சே. 687

ஆச்சப்பாசப்தமது சொன்னாற்பாரு அப்பனேமுப்பது வாண்டு
பின்பு, பேச்சப்பாயாருக்குஞ்சொல்லவேண்டாம் பேராளசமாதியை
திறந்துபாரு, மூச்சப்பாயிருந்தாக்கால் பின்னும்யானும் மூறுலகில்
நான்வருவேன்யென்றுசொல்லி, ஏச்சப்பாமூச்சடங்கிப்பே பாளுந்
தான்யெழிலான கமாதியது மூடென்றாரே. 688

மூடியேகொங்கணரு மாண்டாரென்றுமூதுலகில்பேராகிம்பே
ரின்பத்தில், கூடியேகூட்டுமிட்டுப் பேசிக்கொண்டு பேருலகில் நகை
செய்வாரிந்தவாழ்வு, தேடியேபேரின்பநிலையும்பொய்யே தெளிவான
தொன்றுமில்லையகத்தில், நாடியேபார்த்தாக்கா லெல்லாம்பொய்
யே நாதாக்கள்வாழ்வதுமிப் படிதானுச்சே. 689

இப்படிதானுலகெல்லாம்பொய்வாழ்வப்பா யெழிலுடனேயிரு
ந்தவர்களாருமில்லை, எப்படிதானம்புவது தேகந்தன்னை யெழிலாக
மாண்டார்கள் வையகத்தில், செப்பவேதேகமது மண்ணுய்ப் போச்ச
தேசமதிலிருந்தவர்களாருமில்லை, ஒப்புடனேயாம்கண்டவரைக்குஞ்
சொன்னோம் வுத்தமனேகாலாங்கி கடாட்சந்தானே. 690

தானுலகாலாங்கிசொன்னமார்க்கம் தாரணியில் மெய்யல்லால்
பொய்பொன்றில்லை, வேனானயெனதையர் கூறும்வார்த்தை மேதனி
யில்யாவருக்குஞ் சத்தியந்தான், பானுபராபரியைமனதிலெண்ணி
பாடினேன் போகரேழாயிரந்தான், தேனானயிந்நூல்தான்நாலாங்கா
ண்டம் தெளிவுடனேசெப்பிவைத்தேன் மாந்தர்தாமே. 691

ஆமேதாரின்னமொருமார்க்கம்பாரு அப்பநேயாங்கன்டவரைக் குஞ்சொல்வோம், போமேதான்சித்தர்முனி ரிஷிகன்யாவும்பொங்க முடர்சாஸ்திரங்க்கட்டிவைத்தார், வேமேதான்வெகுநூலின்கருவும் வெளிப்படையாய்ச்சொல்லில்லையின் நூல்போல, நாமேதான்கண்ட மட்டுஞ்சொல்லிவிட்டோம்நாதாந்தசித்தெனியினருமைபாரே. 692

பாரேதான்கபிலமுநிசித்துதாமும்பாருலகில்வெகுநூலமிருந்தா ரென்று, நேரேதான்கவிவாணர்கட்டுவாக்கியம் நேர்மையுடன் கட்டி வைத்தார்வெகுநூல்தன்னில், சீரேதான்காயாதிகற்பமுண்டு சிலகா லம்பூமிதனிலிருந்தாரென்று, கூரேதான்சாஸ்திரங்கள்சொன்னமார் க்கம் குவலயத்தில்தெய்யாகவுறுதிகானே. 693

காணவேகபிலமுநிசித்துதாமும் காநகத்திற்சமாதியதுபூண்டுமே தான், வேணதொருசீஷவர்க்கந்தன்னோடொக்கவிருப்பமுடன் கூட்ட மதாய்க்கூடிக்கொண்டு, நாணவேஞரீபுபதேயந்தன்னைநாதாந்தசித் தொளிவுகபிலர்தாமும், பூணவேயுபதேசஞ்செய்யும்போதுபொன்ன டிக்குத்தெண்டனிட்டாரீகோடியாமே. 694

கோடியாஞ்சீஷவர்க்கம்கபிலருக்குகொப்பனவேயஞ்சலிகன்மிக வஞ்செய்து, நீடியேசீஷவர்க்கம்விடையும்பெற்று நிலையானசமாதி யிடமருகிற்சென்று, கூடியேகருவிகரணதியெல்லாம் குறிப்புடனே தானடக்கிகலைதான்மாறி, வாடியேமுருகந்தளர்ந்துமனதுவாராய்மயக்க முடன் கபிலருந்தான்குறிசென்றாரே. 695

சென்றாரேகபிலமுனிசித்துதாமும் செம்மையுடன் சமாதிதனி லிறங்கியேதான், நின் றுமேமூச்சதனைவுள்ளடக்கிநிலையானபடுபள்ளந் தன்னிற்சென்றுவென்றிடவேதாம்படுத்தார்பள்ளமீதில் மேதனியில் பாறைதனைமூடச்சொல்லி, இன்றுமுதல்யிருபத்து ஆண்டுரெண்டும் யெழிலாகச்சமாதிக்குப்பூசைபாரே. 696

கார்க்கவேசீஷவர்க்கமெல்லோருக்குப் கருத்துடனேதாமுறைத் தார்க்பிலர்தாமும், நீர்க்கமுடன்சீஷவர்க்கக்கூட்டத்தார்கள்திகழுட னேகுருவினதுவாக்குபோல, பார்க்கவேசமாதியதுபூசைதானும்பாரு லகில்செய்துவந்தார் ஆண்டுமட்டும், ஏர்க்கமுடன்ரெண்டுபத்துவா ண்டுபோக யெழிலாகசமாதியிடஞ்சூழ்ந்திட்டாரே. 697

சூழவேசமதிக்குகெடுவுமாகிசந்தாமாஞ்சீஷவர்க்கமாயிரம்பேர்; தாமுழவேசமாதியிடபக்கல்லிந்துசட்டமுடசிவபூசைச்செய்யும்போது,

ரீழவேகற்பாறைதான் வெடித்து நேரானகபிலமுனி சித்துதாழும்,
ஆழவேசொருமுடன்கபிலந்தாழும் அங்ஙனவேவெளியான வதிதம்
பாரே. 698

பாரேதான் கபிலமுனிசித்துதாழும்பண்புடனேவதிசயங்கலெல்
லாங்கண்டு, தீரேதான் செகதலத்தில்மார்தர்தம்மைதீர்க்கமுடன்தான்
பார்த்துக்கூறலுற்று, தேரேதான் காயாதிகற்பங்கொண்டு தெளிவுட
னே பூமிதனிலிருந்தார்சித்து, நேரேதான் க்காடிவரையிருந்துமென்ன
நேர்மையுள்ள தேகமது மண்ணாய்ப்போமே. 699

மண்ணானதேகமதுமரிக்காமற்றுந்மாநிலத்தில்சிலகாலமிருந்தார்
சித்து, நண்ணவுடன் வுர்வணத்தைச்சுற்றவல்லோநாதார்தரிவியாரும்
வனமேபோனார், விண்ணமுடன் தட்சணயாகங்கள் செய்துலீரமுடன்
காவனதேவந்துரின்று, குண்ணனமலைதேடுகுகைகள் தேடி குருபர
னார்ரிவியொருவர்தனைக்கண்டாரே. 700

கண்டாரேகபிலமுனிசித்துதாழும்காட்டகத்தேகுருபரனார்தம்
மைத்தானும், தெண்டமுடன் அஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்துமீதலாதீதே
வனையென்றுசொல்லி, கொண்டனைத்துமவர்பாதந் தொட்டுமேதான்
கொப்பெனவேயென்றுனுக்குவுபதேசங்கள், அண்டிவந்தயெந்தனை
யும்வாதரித்து அய்யனேகெதியென்றுவணங்கிட்டாரே. 701

வணங்கியதோரெந்தனும் குருபரனார்தாழும்வாகுடனேவபயஸ்
தந்தான்கொடுத்து, இணங்கவேயெந்தனதுயாகந்தன்னில்யழி வுட
னே ரீரிருந்துடத்திவந்தால், குணங்குடியார்மஸ்தானின்சாகிபோல
குவலயத்திலுந்தனுக்குவாமுந்தந்து, மணமுடனேவாக்களித்து ரிவி
யார்தாழும் வகுப்புடனேயுபதேசஞ்செய்தார்தாமே. 702

தாமானவுபதேசஞ்செய்துமல்லோசதாகோடிகாலமதுயிருப்பத
ற்குபூமானசித்தொளிவரமுனிவர்தாழும் பூதலத்தில்வெகுகாலங் கற்
பமுண்டு, காமானஞாபேதேசமெல்லாம் கருத்துடனே யெந்நாளு
முறுதிகொண்டு, அவமானமாகவேதான் விரும்பிகித்து விவரமுடன்
போதித்தார் முனிவருக்கே. 703

குருபாரிவியாகம்.

முனியானகபிலமுனிசித்துதாழும்முனையாந குருபரனார்ரிவியார்
பக்கல், கனிவுடனே தாமிருந்தார்சிலதுகாலம்காணாதகாட்சியெல்லாங்
கண்ணிற்கண்டார், பனிமதிசூழ்சடைபூண்டரிவியார்தாழும்பாரினி
லையாகமதுசெய்யும்போது, தொனிவுடனே சாமரங்கள்வாத்தியங்
கள் தொல்லுலகில்வனந்தமதைக்கண்டோம்தானே. 704

தானுவதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு தாக்கானகுருபரனார் தன்ற
ன்பக்கல், பானுனரிஷிமுனிவர் கூட்டத்தார்கள் பண்புடனரிஷியி
னிடபக்கல்தன்னில், தேனுசாஸ்திரத்தில் சொன்னநீதி தெளிவா
கச்சொல்லிவிட்டேன்மார்தர்க்காக, பானுபரூபரியை மனதிலெண்
ணிபாடிவைத்தேன் பண்புள்ளநீதியாமே. 705

நீதியாயின் னூல்போல் யாருஞ்சொல்வார் நீணிலத்திலயாங்க
ண்டவரைக்குஞ்சொல்வோம், சோதியுடன்ரிஷியாருஞ்சமாதிபோக
தோற்றமுடன்பாகமதுசெய்யும்போது, வாதியாங்கமலமுனி சித்து
தாமும்வளமையுடன் தாமிருந்து வரமுங்கேட்டு, ஆதியாங்குருபரனா
ர்வாக்குபோல அங்ஙனவே சிலகாலமிருந்தார்தானே. 706

இருந்தாரேகமலமுனிசித்துதாமும் யெழிலாகரிஷியினிட மிரு
க்கும்போது, பொருந்தவேரிஷியாரும் வன்புகூர்ந்து பொங்கமுடச
மாதிக்முயிடமுஞ்சொல்லி, குருந்தமுடனுபதேசம்யாவுங்கூர்ந்து கு
வலயத்தில்சிலகாலங்காட்சிகாண, வருந்தியேகுருபரனார்யாகவானும்
வரமதுவுங்கொடுத்தாரே புண்ணியவானே. 707

புண்ணியனுஞ்சிலகாலமங்கிருந்து பொங்கமுடன்பாகமதுமுடி
ந்தபின்பு, திண்ணமுடன்சமாதிக்முபோகவென்று திட்டமுடன்வா
மதுவுங்கொடுத்தபின்பு, வண்ணமுடன் சபிலமுனிசித்துதாமும்வள
முடனேபின்னுமே சமாதிக்கேக, எண்ணமுடன் தன்மனதில்நினைக்
கும்போது யெழிலானசித்துமுனி கூறுவாரே. 708

கூறுவார்வையகந்தனிலிருந்து கொத்தவனேபலனென்றமில்லை
யப்பா, தேறுவார்மானிலத்தில் சிவயோகப் பூண்டுதிருமுடனேகருநீ
காணுதியெல்லாம், மீறுவார்தாமதிகம் பெற்றுக்கொண்டு மிக்கானச
மாதிக்முப்போய்தானென்ன, ஆறுவார்யிறனியாலயென்னலாபம்வப்
பனையென்றிலை கண்டிலேனே. 709

கண்டிலேன்சமாதிக்முப் போய்தானென்ன காலனுக்குவுட்படு
வதுண்மையாகும், வண்டினம்மதுவையுண்டு சென்னமாண்டுவையக
த்திலிருப்பதினாலாபமென்ன, தண்டகத்துமுனிவ ரெல்லமாண்டு
போனார் தாரணியிலொருவகுந்தானில்லைகண்டார், பண்டிதங்கள்சொ
ன்னபடியாதொன்றில்லைபாரினிலையெப்போதும்பொய்வாழ்வாச்சே

ஆச்சப்பாபொய்யான வாழ்வைநம்பி அப்பனேசமாதிக்முப்போ
கவேண்டாம், மூச்சப்பாசுண்ணேரம் வாழ்வதாகும்மூதுலகியாதொ

ன்றும்வருவதில்லை, ஏச்சப்பாவுலகத்தார்க்கேச்சேயாகும் யெழிலா
னசடலமதுநிலைதானில்லை, பாச்சலுடன்வாழ்வனைத்துமிப்படியேயா
கும் பாங்குடனேசமாதிக்குப் போகாநன்றே. 711

நன்றானவாழ்வல்லவென்றுசொல்லி நாதாந்தசித்துபரம்சொன்
னபோது, குன்றியேகபிலமுனிதாமுங்கேட்டு கொப்பெனவேமறுவி
டையுங்கூறுற்றார், வென்றிடவேகபிலமுனிவிடையுங்கேட்டுவிருப்
பமுடன்சீஷவர்க்கந்தனையழைத்து, தென்றிசைக்குச் சிலகாலம்யா
னும்சென்று செவ்வையுடன் கொஞ்நாள் சமாதியுணை. 712

பூணவேயெந்தனுக்குவிருப்பமுண்டு புகழாகயெந்தனிடபக்கல்
நீங்கல், தோணவேயெல்லாருங் கிட்டிருந்து குறையோடு சமாதிக்கு
வருகவென்று, வேணபடிவார்த்தையதை மிகவுப்பேசி விடைபெற்று
தென் தூரைவந்துமேதா, வாணஞுடன் மலையோரக் குகைகள் கண்டு
வளமுடனேசிலகால மிருந்தார்தாமே. 713

இருந்தாசீரசமாதிக்குசிலதுகாலம் யெழிலாகத் தானிருக்கும்
வேளைதன்னில், பொருந்தமுடன்சமாதியது யிடமுங்கண்டு பொங்க
முடன்சமாதியது குழிதான்வெட்டி, குருந்தமாமொன்றுவங்கேவை
க்கச்செய்தார் கொற்றவர்களப்படியே செய்துவைத்தார், வருந்தியே
தவசுடனேபூண வாசுடனேகபிலரங்கே நினைத்தார்தாமே. 714

கபிலர்சமாதிக்குப்போகும்போது வதிசயங்கள்.

நினைக்கவேகபிலமுனிசித்தார்தாமும் நீடாழிகாலம்வரை சமாதி
பூண்டு, புனைப்புடனேசீஷர்களைத்தாமழைத்து புகழுடனேகூறலுற்
றார்வண்ணங்கேளீர், தினைப்புடனேமுப்பத்து மூன்றுவாண்டு தீரமு
டனிருப்பதற்குயெண்ணங்கொண்டு, சுனைப்புடனேவாக்கதுவுங்கூற
லுற்றார் சீரானகபிலமுனிசித்துதாமே. 715

சித்தானகபிலமுனிசொன்னவாக்குச் சிறப்புடனேசமாதிக்குச்
சென்றபின்பு, முத்தானவதிசயங்களென்னவென்றால்மதுலகிய்யா
ன்வரும்வேளைதன்னில், பத்தியுடன்பாறைமேல் யெழுதும்பண்ணம்
பாரினிலேபிருளதுவும்கவுண்டாகி, சுத்தியேசூரியனாய்க் கண்மறைந்
துதுப்புறவாய்மூன்றுநா ளிருக்கும்பாரே. 716

பாரேதான்யிருளதுவுமிகவுமாகி பாரினிலேசத்தவொலி மிஞ்ச
லாகி, நேரேதான்வானுலகு தன்னிற்கேற்றும் நேருனதேவரெல்லா
ங்காணலாகும், சீரேதான்கிருஸ்துவிடநானைப்போலத் தேசமெல்லா
ம்விருளாகிவதித்தங்காட்டும், ஊரேதான் காண்பதுவு மில்லையப்பா வுத்
தாரப்படியாக நடக்குந்தானே. 717

தானுசமாதிக்முப்பின்னூல்பாபட்சமுடன் தூதாட்கள் நாலு
பேர்கள், கோனானுருசொன்னவாக்குபோலகொற்றவர்களெய்தது
க்குமுன்னதாக, பாணபருபரத்தினுத்தாரந்தான்பதமுடனே முன்
நிற்பார்தேவர்வாக்கு, தேனானமனோன்மணியாள்சித்தருபிதேற்றமு
டன் யெதிர் சிற்பாள் திண்ணமாமே. 718

திண்ணமுடன் சமாதியது வெடித்தபின்பு திறமுடனேயடியே
னும்வெளியில்வந்து, வண்ணமுடன்வத்சயங்கள்மிகவுண்டாகும்வாரு
டனேசிலகாலமிருந்துமேதான், நண்ணமுடன்வரும்போதுலோகமெ
ல்லாந்நளினமுடன்வத்சயங்கள் தானடக்கும், குண்ணமுடன்நமனாரு
மென்னைவந்து கூப்பிட்டுப்போவாரென்றுரைத்தார்தாமே. 719

என்றபடியதாமுரைத்த வண்ணம்போல யெழிலாகத்தானடந்து
சிலதுகாலம், வென்றிடவேகபிலமுனிசித்துதாமும்வேகமுடன் மண்
னுக்கேயிறையுமாரூர், தென்றிசையில்சதுரகிரிபக்கலாகத்தேற்றமு
டன்சமாதிக்முயிடமுங்கண்டு, அன்றிடமாம்சமாதியதுமிகவும்பூண்டு
அங்ஙனவேமண்ணுகப்போனார்தாமே. 720

தாமானவாழ்வதுவும் பொய்யுமாகும் தாரணியிலிருந்ததொரு
சித்துமில்லை, நாமானசொன்னதொரு மார்க்கம்போகும், நாடெல்லா
மிப்படியேபொய்யேவாழ்வு, தாமான வாழ்வுக்குவெகு கோடிகாலம்
தகைமையுடனாயதுமிகவுமாகி, பூமான்கள் யெல்லவருமண்ணுய்
போனார் பூதலத்தில் வாழ்வெல்லாமிப்படி தானுச்சே. 721

ஆச்சப்பாவாழ்வெல்லாம்பொய்யேயல்லாமல் அப்பனையாதொ
ன்றுமில்லைகண்டீர், மூச்சப்பாபோய்விடும்கடிகைதன்னில் முதலான
பாக்கியமுமொழிந்துபோகும், ஏச்சப்பாதேகமது யிருந்தாலுந்தான்
யெப்படியும்லாபமென்ன வொன்றுமில்லை, கூச்சமன்றிதேகத்தை
மறைந்தாயானால்குவலயத்தில்தெய்யானசித்தென்பாரே. 722

மச்சமுனி உற்பவம்.

சித்தனயின்னமொருமார்க்கம்பாருசீரானயென்மகனே சொல்
லக்கொரு, சுத்தமுடன்மச்சமென்றமுனிவர்தாமும்சொருபராமென்
றொருவாரசித்துவுண்டு, புத்தியுள்ளசித்தனப்பாமச்சர்தாமும்புகழாக
சமாதிக்கியிடமுங்காண, முத்தியுடன்பெறுவதற்குகாவணத்தைநோ
க்கிமுயன்றுமேவராககிரி வந்திட்டாரே. 723

வந்திட்டபோதுமல்லோசித்துதாமும்வளமுடனேவராககிரிதன்
னைக்கண்டு, பந்திட்டமாகவல்லோசமாதியுண்பாங்கு டனேசீஷவர்க்க
மனேகம்பேர்கள், தந்திட்டமாகவல்லோகூட்டங்கூடித்தமதடியாள்வ

சீர்மம்விட்டுவந்து முந்திட்டுக்குழியது மிகவாய்ச்செய்து மூதுலகில்
யோகமது நீந்திட்டாரே. 724

நீங்கியேசமாதியதுபோகவென்றுநீணிலத்தில்மச்சமுநிரிஷியார்
தானும், நோக்கமுடன்குழிதோண்டவிடையுந்தந்துநுணுக்கமுடன்
சீஷருக்குவுபதேசித்து, நார்க்கமலம்வீற்றிருக்கும்மேனன்மணியாள்
தம்மை நயமுடனே காணுதற்குயெண்ணங்கொண்டு, தூக்கமுடன்
சிவயோகந்தன்னிலின் மூசத்தமுடன்குழிதனி லேபடுத்தார்தாமே.

படுத்தாரேமச்சமுனிரிஷியார்தாமும் பாருலகில்சீஷரெல்லாந்
திடுக்கிட்டேங்க,தொடுத்தாரேசகபூரணத்தைதாணும்தோற்றமுடன்
லாகிரியிலகித்துக்கொண்டு, விடுத்தாரேகாவிக்கஷாயந்தன்னைவிட்டெ
றிந்தார் மேதினியில்பலரும்பார்க்க, கொடுத்தாரே யிதிகாசுபுராண
மெல்லாம் கொற்றவனார் சீஷருடன் கொடுத்தார்தாமே. 726

தாமான சாஸ்திரத்தைக் கொடுத்துவிட்டுத்தகமையுடன்சித்த
ரவர்கண்ணேமூடி, பாமானபரூபரியை மனதிவண்ணிப் பாகமுடன்
கையிரண்டுமேந்திக்கொண்டு, சீருனலோகமதுவாழ்வுமறந்துகிறப்பு
டனேசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, கோமானசீஷவர்க்கந்தனையழைத்
துக்கொப்பெனவேதாமுரைத்தார்வதித்தந்தானே. 727

தானுவதீதமதுபென்னவென்றால்சாற்றினார்சீஷவர்க்கம்யெல்
லோருக்கும், தேனானமொழியதுவுமென்னவென்றதெளிந்த நல்ல
சீஷர்களேவெந்தனுக்குகோனாகுருசொன்னபடியாகத்தார்குறிப்பு
டனேபாறையதுமேலேமூடி, பரனாயீஸ்பரியாள் கடைச்சத்தாலே
பாரினிலேகீர்த்தியதுபிறப்பிப்பிரே. 728

பிறக்கவேகாயமதுசமாதியுண்டு பேருலகில்பேரின்பந் தன்னைக்
கொண்டுஇறங்கி ம்றன்சமாதியதுதன்னிலப்பா பெழிலான தேகமது
மூச்சடங்கிலறக்கமுடன்படுத்திடவேமச்சர்தாமும்வுத்தமர்கள் கற்
றைகொண்டுமூடி, திறக்கவேபனிரெண்டுவாண்டுதானும்தீர்க்கமுடன்
கட்டளைகள் பிறக்கலாச்சே. 729

ஆச்சப்பாபனிரண்டுங்கடந்தும்போச்ச அப்பனேமச்சமுனிசித்
துதாமும், மூச்சடங்கியிருந்தாரேசித்துதாமும்மூதுலகில்வருவதற்கு
நாளுமாச்சே, பாச்சலுடன்மச்சமுனி ரிஷியார்தாமும் பாங்குடனே
வருவதற்குமுன்னதாக, மாச்சலுடன்சீஷவர்க்கமாயிரம்பேர்மதிப்பு
டனே சமாதிக்கு வந்திட்டாரே. 730

வந்ததுவும்சமாதியதுவெடித்துமேதான் வாருடனே பிரசன்ன
சொருபறாக, அந்தமுடன் மச்சமுனிசித்துதாமும்அவனியிலேவந்த
வுடன் சீஷவர்க்கம், சொந்தமுடன்ஆயிரம்பேரூடிவந்து சொருப

மென்றசித்தொளிவைக்கண்டபோது, பந்தமுடன்மச்சமுனிரிஷியார்
தாமும் பாருலகி லநேகவித வளஞ்சொன்னாரே 731

சொன்னாரேபலபலவாழ்சித்துதாமும்தோற்றமுடன்சீஷவர்க்க
மநேகமாக, பன்னியே நாதாந்த சித்துதாமும் பாருலகிலத்சயங்கள்
கூறும்வண்ணம், உன்னவேவாதிசேடனிலுமாகாவுலகத்தில்சுண்டறி
யவாகுமோசொல், மன்னவர்கள் முதலானிரிப்படியேவாழ்வுமானி
லத்தில்யாரேனு மிப்படிதான்பாரே. 732

பாரேதான்மச்சமுனிசித்துதாமும்பாருலகிலிருந்தாரோமண்ணு
ய்ப்போனார், நேரேதான்சித்தொளிவுசிலதுகாலம்நேர்மையுடன் பூமி
தனிலிருப்பதுண்டு, சீரேதான்சிலகாலமிருந்துசென்று சிறப்புடனே
மேதினிக்குவருவதுண்டு, வேரேதான் தேகமதுயி ரிப்புமுண்டோவித்
தகனே நிட்சயந்தானில்லைதானே. 733

தானேதான்வாக்கியங்கள் கட்டுமொழியுண்டுதாரனியில்யெல்லா
நூல்பொய்யுமாகும், தேனானயெனதையர்காலங்கிராதர்க்கமுடனே
யெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, பாணமுரைப்படியேசாத்திரம்பார்வை
யிட்டு செனனமதுபொய்யென்றெண்ணி, மானுகரானிலத்தில்குனி
கைபூண்டு மார்க்கமுடன் சீனபதி போனேன்பாரே. 734

பார்த்தேனேசீனபதிதன்னின்மார்க்கம் பாங்குடனேயவ்விடத்
தில் சித்துதாமும், தீர்க்கமுடன்நதிமலைகள் சித்துவாடி சென்றுமே
சீனபதிகடலோரந்தான், ஏர்க்கவேசமாசியது பூண்டுகொண்டயெழி
லாகத்தாமிருந்தார்வனேகம்பேர்கள், மூர்க்கமுடன்ரிஷிதேவந்தேகந்
தன்னை மூதுலகில்விட்டுமல்லோசவமானாரே. 735

சவமாகிப்பிணமாகிமண்ணிற்றூனும்சட்டமுடன்சிலகால மிருந்
துமேதான், தவமொழிந்துகாயாதிகற்பமுண்டுசங்கமுடன் பூவுலகிலி
ருந்துகொண்டு, பவமகற்றியெந்நாளும் வறுத்பூண்டுபாரினிலேசித்த
ரைப்போல் நியமர்பூண்டு, நிதமுடனேபவமகற்றிதேகந்தன்னை நிட்
யமாய்மறந்திட்டார் சிலதுபேரே. 736

பேரானவாழ்வதுவும்பொய்யேவாழ்வுபாருலகில்பொய்யல்லால்
மெய்யொன்றில்லை, நேருனசாஸ்திரமுமிப்படியேயாச்சு நிட்சபங்க
ளொன்றில்லைபூலோகத்தில், கூரான மண்ணுக்குமெல்லம்போவார்
கொற்றவர்களாருந்தானில்லைப்பா, தாருனசாத்திரங்கள்பொய்யல்
லாதுதாரணியிலிருப்பார்களில்லையாமே. 737

சட்டமுனிவுற்பவம்

ஆமேதா நின்னமொருமார்க்கஞ் சொல்வேன் அப்பனைசட்ட
முனியென்றசித்து, தாமேதா நெருவரப்பா சித்துதாமும் தாரணி

யில்வெகுகாலமிருந்தாரப்பா, போமேதான்காவணத்தே வெகுகாலந்
தான்பொங்கமுடன் தானிருந்தார்தவத்தில்யாகம், நாமேதான் சொன்
னபடிகற்பமுண்டுநா தாந்தசித்தொளிவுமிருந்தார்தாமே. 738

தாமானசித்தொளிவுசிலதுகாலம் தாரனியில்சமுசாரவாழ்க்கை
யற்று, காமானமான தொருகற்பமுண்டுகாயத்தையெந்நாளும் விறுத்த
வென்று, வேமானமின்றியே தான்சமாதியுளவேகமுடன் கானகத்தை
சென்றுதாமும், பூமானிலோகமதிலிருக்கலாகாபுகழ்பெறவேசமாதி
க்கு யிடங்கொண்டாரே. 739

கொண்டதொருயிடமேதுயென்னவென்றால், நெடுந்தூரங்காசி
க்குமேற்கேயப்பா, அண்டமெனுஞ்சூரியருங்காணக்காடு அவ்விடமா
ம்டாசினியாளிருக்குங்காடு, தொண்டருடன் சீஷர்களாயிரம்பேர்தொ
டர்ந்துமேபின்வரத்தானடந்தார், தண்டுளபமாலையணிபாத்திரங்கள்
சட்டமுள்ளகமண்டலமும் செயகண்டியாமே. 740

செயமுடனேவீரமணிவீரசங்கு செம்மையுடன் கமண்டலமுந்
திருவோடுதாமும், பயமில்லாக்குளிகையது கையிலேந்தி பாரினிலே
தானடந்தார்கூட்டத்தோடு, தயவுடனேசீஷவர்க்க மனேகம்பேர்கள்
தாரணியில்பின்றுடந்து தயவாய்சென்று வயலுடனேகுன்றென்று
யிருக்கப்பார்த்து வளமுடையசுனையென்றுதங்கிட்டாரே. 741

தங்கியேகுகையாறுநதியுங்கண்டு தகைமையுடன் குன்றருகேவ
ந்துசென்று, மங்கியேமனம்வாடிசித்ததாமும்மார்க்கமுடந்சமாதிக்கு
யெடமுங்கொண்டு, அங்கமுடனிவ்வுறுநல்லவூறும், அத்வானகானக
மாட்சித்ததாமும், றுங்கமுடன் சீஷர்களைத்தாமழைத்துதுறையான
குழியதுவுந்தோண்டென்றாரே. 742

தோண்டியேசமாதியதுகட்டுமென்றாத்தொல்லுலகில் ஆசையது
விட்டேனென்றார், வேண்டியதோருடைமானமறந்தேனென்றாவேக
முடன்மனைவியையந்துறந்தேனென்றார், தூண்டியதோர்மண்ணைசை
யற்றேனென்றாதுணையானசோதாருமிழந்தேனென்றாப்பூண்டிருந்த
வாபரணி - டேனென்றார் பூதலத்தில்தனையர்களைமறந்திட்டேனே.

மறந்தேனவையகத்துவாசையெல்லாம் மார்க்கமுடன் ருனிழ
ந்துமன்னிற்சாய, துறந்தேனேகாவிகாஷாயந்தன்னை துப்புறவாய்விட்
டெறிந்தேன்மண்ணின்மேலே, கறந்ததொருபால்போலவாசையற்று
கயிலாசங்காணுகிறயிடமுங்கண்டு, பறந்திடவேயெண்ணமது கொ
ண்டுமல்லோ பட்சமுடன்சமாதிக்குப்போமேன்றாரே. 744

தானேதான் சமாதியிலே சென்றபின்பு தகமையுள்ள சட்டமு
னிநாதர்தாமும், கோனாதமதையர் தட்சணபன் குருபரனைத்தர
னினைந்து மனதினுன்னி, வேனையெனதையர்சாமிநாதர்விட்டேனே
விண்ணுலகி லாசையெல்லாம், போனேனேசமதி யிடவந்தரங்கப்
பொன்னுலகு நாட்டுக்குச்சென்றேன் நானே. 745

சட்டமுனிநாதரிடம் அசரீரிவாக்கு பிறந்தது.

சென்றாரும் சட்டமுனி ரிஷியார்தாமும் சிறப்புடனே சமதி
தனிலிருக்கும்போது, நின்றதொருசீஷவர்க்க மாயிரம்பேர் நிலையான
சமதிதனில் பாதுகார்க்க, வென்றிடவே அசரீரிவாக்குதானும் விரு
ப்பமுடன் சீஷவர்க்கங்கேட்கலாச்சு, இன்றுமுதல் முப்பத்திரண்டு
வாண்டு முனிவரும் யிருக்கவென்ற வாக்குண்டாச்சே. 746

ஆச்சப்பாசித்துமுனி சொருபர்தாமும் அங்கனவேசீஷர்கட்டு
வாக்குறைத்தார், மூச்சப்பாதேகமது வடங்கிப்போச்சு மூதுலகங்கா
ண்பதற்கு வெகுநாட்செல்லும், போச்சப்பாதேகமது வெடங்கிப்
போச்சு பேரானசடலமது மண்ணுள்ளாச்சு, ஏச்சப்பா தேகமது
வழியாடுசென்று யெழிலுடனே சப்தமது பிறக்கலாச்சே. 747

பிறந்ததொரு சப்தமதைச் சீஷவர்க்கம் பேரானவாயிரம்பேர்
கேட்டபின்பு, இறந்ததொரு சட்டமுனிமடிவதில்லை யினிதிரும்பி
வருவதற்குஐயமில்லை, திறமுடனேகமதையர் சட்டநாதர் தீரமுடன்
பூவுலகில் வருவாரென்று, உறமுடனே மாணுக்கராயிரம்பேர் வுற்ற
தொரு சமாதியிடங் கார்த்தார்பாரே. 748

பாரேதான் சமாதியிடங் கார்த்தபோது பாருலகில் நெடுங்கால
ந்தானுமாச்சு, சீரேதான்சித்துனருங் காலமாச்சு சீரானவாயிரம்பே
ர்சீஷவர்க்கம், ஊரோடுகடியல்லோ கும்பலாகவுத்தமர்கள் சீஷவர்க்
கஞ்சமதிசென்று, தேரானசமாதியிடம் நின்றகொண்டு தோற்றமு
டன் வேதங்களோதுவாரே. 749

ஓதவேசமாதியிடங் கெடுவுமாச்சு வுத்தமர்கள் வேதபாராயண
ங்கள், தீதமுடன் அர்ச்சனைகள் சமாதியுசை நித்திலங்கும் பூமுடி
யாரோதும்போது, வேதமுடன் கைலாச சட்டநாதர் வேதாந்த சித்
தொனின் சமதிதானும், தீதமுடன்பாறைபது வெடித்தபோது
திரளுடனே புறப்பட்டார் சித்துதாமே. 750

சித்தான சட்டமுனிநாதர் தாமும் செககோதி காயமதுவுலகிற்
றுன்ன, பத்தியுடன் காயாதிகற்பங்கொண்ட பாங்கான தேகமது

ஜோதிமின்ன வெத்தியுடன் மேதினியில் வந்துதாமும் விருப்பமுடன்
 ன்ஷீஷர்களையுச்சீர்மித்து, புத்தியது மிகவாகச் சீஷருக்கு போதித்
 தார் சட்டமுனிநாதர் தாமே. 751

போதித்தவசரீரிவாக்கு தன்னைப்பொங்கமுடன் தான்கேட்டுத்
 தாள்பணிந்து, ஆதித்தன்போலுதித்த சித்துதம்மைவடியார்கள் கூட்
 டமெல்லாஞ் சிறங்குனிந்து, சோதித்த சட்டமுனிநாதர் தம்மைசொ
 ருபமுடன் முன்னின்று வினயங்கேட்க, பேதித்தகைலாசநாதர் தா
 மும் பேரானசீஷருக்கு வுறைப்பார்தானே. 752

தானே தான்சீஷவர்க் கந்தனையழைத்து தகமையுள்ளிலே காவ
 திசயங்களைல்லாம், மாணே தான்யான் கண்டவரைக்குஞ் சொல்வே
 ன்மகத்தான வாழ்வதுவும் பொய்யேவாழ்வு, தேனானசீஷர்களை யின்
 னஞ்சொல்வேன் தேகமதுவுலகுதனில் நிலைநில்லாது, போனவர்கள்
 மண்தனிலே மடிந்தபேர்கள் பொங்கமுடன் பூமிதனில் வருவார்தாமே

வருவாரேகாயாதிகற்பங் கொண்டவரமுடைய ரிஷிபாரும் வரு
 வாருண்டோ, குருவானயெனதையர் கடாட்சத்தாலேகொற்றவனே
 யுபதேசம் பெற்றேன்யானும், அருளானவுபதேசங் கொண்டதாலே
 அவனியிலே மறுபடியும் வந்தேனென்று, திருவானமேலுன்மணியா
 ள் கடாட்சம்பெற்று திரும்பிவந்தேன் மாணுக்களென்றிட்டாரே.

என்றுமேசட்டமுனி நாதர்தாமும்யெழிலாகத் தாமுறைப்பார்
 சீஷருக்கு, தென்றிசைக்குச் சிலகாலம்போரேனென்று தேர்வேந்த
 சீஷருக்கு விடையுஞ்சொல்ல, நன்றதென்றுசீஷ வர்க்கமாயிரம்பேர்
 நலமுடனையாம்கூட வருவோமென்று, அன்றலுடன் பின்னொடர்ந்
 தார் மாய்கைவிட்டு அடர்ந்துமே பின்னொடர்ந்தார் சீஷர்தாமே.

சட்டமுனிநாதர் பொதிகைசாற்பில் சமாதியடைந்தது.

தொடர்ந்துமே காவணத்தைவிட்டு நீங்கிதோற்றமுடன் பொதி
 கைக்குச் செல்லும்போது, அடர்ந்ததொருகாணுது மலைகள் தாண்டி
 ஐயமுடன்பின் றொடர்ந்தாராயிரம்பேர், கடந்துமே மலை குகைகள்
 விட்டுநீங்கி கடிதானபொதிகை மலைச்சார்பிற் சென்று, நடந்துமே
 கைலாச சட்டநாதர் நாதாந்தக்கூட்டமுட னமர்ந்திட்டாரே.

இட்டாரேசட்டமுனி நாதர்தாமும் யெழிலான குகையோரந்
 தன்னிற்சென்று, பட்டமரமொன்ற தனைக்கண்டாரங்கேகண்டதுவும்
 பட்டமரந்துளிருண்டாகி, சட்டமுடனினாடு சமாதியுண சாங்க

முடன்மலையோரமிதுதானென்று, வெட்டவெளிதனில் நின்றமயங்
கும்போது வேதாந்தகுருபரமும் வந்திட்டாரே. 757

சட்டமுனிநாதா வேதாந்தரிஷியைக்கண்டது.

வந்திட்டவேதாந்தரிஷியார்தம்மை வாகுடனேசட்டமுனியாரு
ங்கண்டு, நொந்திட்டமனதுடனே வியனங்கொண்டு ணுக்கமுடன்
சித்தொளியைக்கண்ணிற்கண்டு, அந்தமுடனென்சாமிகுருவேயென்
றுவடிபணிந்துகைலாசசட்டநாதர், சிந்தனையுமிகத்தளர்ந்து மெய்ம
றந்துசீர்பாதந்தொட்டுமல்லோ பணிந்திட்டாரே. 758

பணிந்திட்டகைலாசசட்டர்தம்மைபரமகுருவேதாந்தசித்துதா
மும், தணிவுடனேவார்த்தையதுமிகவுஞ்சொல்லி வளமையுடன்சில
காலமிருக்கவென்று, அணியணியாய்சீஷவர்க்கம் பக்கல்நிற்க அங்ங
னவேசட்டமுனிநாதர்தாமும், துணிவுடனேவுபதேசமிகவுஞ்சொல்
லிதுப்புறவாய்சமாதிக்கு யிடந்தந்தாரே. 759

தந்தாரேவேதாந்தரிஷியார்தாமும் தகமையுடன்சட்டமுனிநாத
ருக்கு, வந்துமேவுபதேசமிகவுஞ்சொல்லி வளமையுடன் சிலகாலமி
ருந்தபின்பு, சொந்தமுடன் தன்பக்கல் சமாதிபூணசத்தமுடன் சட்
டமுனிக்குபதேசித்து, இந்தவுலகினிலிருக்க நீதியில்லை யென்றுமே
வேதரிஷிமறைந்திட்டாரே. 760

மறைந்துமேபோகையிலே விருட்சந்தானும் மறுபடியும் துளிர
துவுமொடிங்கியேதான், குறைந்துமே பச்சைமரம்பட்டும்போச்சுரு
வலயத்தில்பேராச்சு மகிமைதானும், திறைந்துமே சமாதியது மூட
லாச்சு திண்மையுள்ளசட்டமுனி மயங்கிநின்று, முறைந்துமேவிசை
மதுமிகவாயக்கொண்டு முடிவணங்கிசமாதினைப் பணிந்திட்டாரே.

பணிந்துமேசிலகாலஞ்சென்றபின்பு பாரினிலேசட்டமுனிநாத
ர்தாமும், துணிந்துமேசமாதிக்குப் பின்னுஞ்செல்லதுறையானசீஷவ
ர்க்கந்தனையழைத்து, அணியணியாய்யென்முன்னே சுற்றிருங்கள்
வப்பனேவதிசயங்கள் பிறக்கலாகும், மணிபோன்றவோசையது கே
ட்கும்பாரு மகத்தானசமாதியிட பீடந்தானே. 762

சட்டமுனிசமாதியின் சிலம்போசைக் கேட்பது.

தானானசமாதியிடபீடந்தன்னில் தண்மையுள்ளசீஷவர்க்கமாயி
ரம்பேர், தேனானமணிபோலேசீஷவர்க்கந் தெளிவாக முன்னிற்கவே
ண்டுமென்பார், மாணவ வையகத்தில் வதிசயங்கள் மார்க்கமுடன்

நான்காண்பீர்வதிதமெத்த, பாணபராபரியான் கண்ணிற்றேற்றும்
பாருலகிலிருந்துவந்து மூடிப்போமே. 763

மூடிப்போம்பகல்தனிலேபரிதிகாணர் மூவேழமண்டலமு மிரு
ளாய்ப்போகும், நாடியேசித்தர்முனி டுங்குவார்கள்நாதார்தசித்தொ
ளிவுசொருபங்காணர், கூடியேகூட்டமிட்டுவார்த்தைமேசி குவலயத்
திலிவர்போல சித்துண்டோசொல், வாடியேமதிகலங்கமனமும்பொ
ங்கிவையகத்தில் மதிமயங்கிற்பார்தாமே. 764

சட்டமுனிநாதர் மறுபடியுஞ் சமாதிக்குப் போகம்.

நிற்பாரேசமாதியிடருமையத்தில் நிலையானதேகமதைதானிறு
த்தி, கற்போன்றகாயத்தை மூச்சடக்கி காசினியிலெல்லவரும்பிரமி
த்தேங்க, தற்பரமாஞ்சொருபமதையுள்ளடக்கித் தாரணியில்சமாதி
க்குள்தானிறங்கி, சிற்பரணைத்தியானித்து மனதிலேதான் சின்மயத்
திலிருந்துகொண்டு செபித்திட்டாரே. 765

இருந்தாரேமூச்சடங்கிமுன்றுநாளும் எழிலானசிவானந்தவமு
ர்தம்பூண்டு, பொருந்தியேகாயமதை மண்ணிற்சாய்ந்து பொங்கமுட
ன்மேற்பதவிபெறவேயெண்ணி, வருந்தியேசீஷர்களைத்தாமழைத்து
வசனித்தாருபதேசமனேகங்கோடி, திருந்தியேதாமுறைததுப்பாறை
மூட திகழானபுத்திமதியோதிட்டாரே. 766

ஒதவேசீஷவர்க்கமாயிரம்பேர் ஒகோகோநாதார்தசித்துதாமும்
நீதமுடன்பின்னுமவர்சமாதியூண்டு நீனிலத்தில் மண்ணோடே காயந்
தன்னை, தோடமுடன்வுள்ளக்கியிருப்பதற்கு தொல்லுலகில் பாசம
தைச்சட்டறுத்து, வேதமுனியேவதார்தவாக்குபோல வீரமுடன்தா
மறைந்தாரசித்துதாமே. 767

சித்தானசட்டமுனிநாதர்தாமும் சிறப்புடனேமண்ணதனில் ம
றைந்தபோது, புத்தானமண்ணதுவும் மூடியல்லே பொங்கமுடன்
தான்சமைந்துவளார்திருக்கும், முத்தானபூசையது மிகநடக்கும் மூ
துலகில்சட்டமுனிசமாதியென்றும், நித்தமுடன்பூசையதுமிக நடக்
கும் நேர்மையுடனதிசயங்கள் காணலாமே. 768

காணலாமசீரிவாக்குண்டாச்சி காசினியில்பதினாறு வருடமட்
டும், பூணலாஞ்சமாதிதனிலிருப்பெனன்றும் புகழானவாக்கியமுங்

கேட்கலாச்சு. தோணவேதிரிகாலபூசைமாற்கம் தொல்லுலகில்சீடவ
ர்க்கஞ்செய்வார்பாரு, வேணவேகீதங்கள்வாத்தியங்கள் விருப்பமுட
ன்யெய்ப்பவர்கள் னந்தமாமே. 769

அனந்தமாம்மாவாசைபருவந்தன்னில் வப்பனையாண்டுக்கு ஒ
ருனாப்பா, அனந்தமாஞ்சிலம்பொலியி னேசைகேட்கும் வப்பனே
நடுச்சாமவேளைதன்னில், அனந்தமாம்வேதமுறை கோஷ்டந்தானு
மவனியெலாங்கிடுகிடுத்துவதூலுண்டாம், அனந்தமாஞ்சமாதியதுசு
முலுண்டாகும் வப்பனேகோஷ்டமது மிகவுண்டாமே. 770

உண்டாகும்வளவுமிகிமைதானும் வுத்தமனேசட்டமுனி சமா
திதன்னில், திண்டானவதிசயங்கள் சொல்லப்போமோதிகவானசமா
திக்குவுள்ளதாக, நண்புடனேவதிசயங்கள் மிகநடக்கும்நாதாந்திசித்
தொளிவின்மகிமையப்பா, கண்பானசித்துமுனி சட்டநாதர் காசினி
யில்வருவதற்கு நானுமாச்சே. 771

ஆச்சப்பாசட்டமுனி வருகங்காலம் வப்பனேபதினாறுவாண்டு
மாச்சு, பேச்சப்பாசொன்னபடி திருஷ்டாந்திரங்கள் பேருலகில்நட
ந்துவரக்கண்டார்தாமும், முச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும்
முன்போலவருவதற்குநானுமாகி, பாச்சலுடன்சட்டமுனி நாதர்தா
மும்பாறையென்றபுத்ததுவும் வெடிக்கலாச்சே. 772

வெடித்தபின்புகைலாசசட்டநாதர் மேன்மையுடன்மேதினியில்
வந்தாரங்கே, ஈடிக்கவேநாதாந்தக்கூட்டத்தார்கள் நன்மையுடன் கி
ட்டிவைத்துநமன்கரித்து, துடிப்புடனேகைலாசசட்டர்தம்மை தொ
முதிரங்கிதெண்டனிட்டுவணக்கங்கூற, ஈடிப்பிடிவோன் முரசோடு
வாத்தியங்கள்கருத்துடனே தானகைத்துத் தொழுதிட்டாரே.

தொழுதுமேசீடவர்க்கமாயிரம்பேர் தோறமல் மணினிடைக்கு
முன்னேனின்று, பழுதுபடாத்திருமேனி தன்னைப்பார்த்து பட்சமு
முடன் தானுறைத்தார்சீடரெல்லாம், வழுவுவதும்நேராத மேனிதன்
னைவளமுடனே தான்பார்த்து பிரமைகொண்டு, புழுகுடனேவாசனை
கள் கையிலேந்தி பொன்னடிக்குவர்ச்சனைகள் செய்திட்டாரே.

சட்டமுனிவர் சீடர்களுக்கு புத்திகூறல்.

செய்யவேசீடவர்க்கமாயிரம்பேர் சிறப்பானகெதியெமக்குயென்
னவென்று, பையவேதொழுதிறங்கிகேட்கும்போலுபட்சமுள்ளகை
லாசர்கூறலுற்றார், மெய்யானதேகமதை நம்பவேண்டாம் மேதினியி

லிருந்தா னும்லாபமென்ன, துய்யசெம்பொன் கோடிமிக வைத்தி டாலும் துப்புலவாய்வொன்றுவரக காணேன்பாரே. 775

பாரப்பாமானிலத்திலிருந்துமென்ன பாங்குடனே மானிகைதா ன்கட்டியென்ன, நேரப்பாவுலகுதனையாண்டுமென்ன நேர்மையுடன் சிவயோகஞ்செய்துமென்ன, சூரப்பாபலநூலுங்கற்றுமென்னகொற் றவனய்மதியூகியானுலென்ன, வேரேதான்காயாதி கற்பங்கொண்டு விருப்பமுடன் யிருந்தென்னலாபங்க ணே. 776

காணேனேலாபமொன்றும்பார்த்ததில்லை காசினியிலாசைக்கோ ரளவுமில்லை, பூணூரம்பூண்டென்னகாயத்துக்கு புகழானதேகமது நி லைவில்லாது, வீணானவுலகுதனிலாசைகொண்டு விருப்பமுடன்கெட் டவர்கள் கோடாகோடி, தோணுதகருவெல்லாந் தோன்வச்செய்து தொல்லுலகிலிறந்தவர்கள் கோடியாமே. 777

கோடியாய்புகாந்தவரை காலம்பா கொற்றவனே யிருந்தாலு மொன்றுமில்லை, நாடியேபறாபரத்தை நண்ணலொப்பாம்பலமுடனே பாரினிலையிருந்துகொண்டு, தேடியேநாள்வருகுங்காலமட்டும் தேச மதில்பவக்கடலைக்கீசியதான் வேடியேபலவழியிற் சென்றுநீதான் வுத்தமனேபுனிதனாயிருந்துகொள்ளே. 778

கொள்ளவேரன்னிலையிலிருந்துகொண்டு கொடும்பாசந்தனையக ற்றிக், குவலயத்தில் விள்ளவேபாசமென்றகயத்தறீக்கி வேதாந்த துட்பத்தின்செயலுங்கண்டு, மெள்ளவேகும்பகத்தி லிருந்துகொண் டுமேலானசிவயோகந் தன்னிற்சென்று, வுள்ளபடியாத்தும்கந்தனாகி வுலகுதனில் சிலகாலமிருந்திடாயே. 779

இருந்தாலுந்தேகமதுநிலைவில்லாது எழிலானகாபமதுமண்ணுய் போடும், குருந்தவேகாயாதிகொண்டிட்டாலும்கொப்பெனவேமண் ணேடேமண்ணுப்போகும், பொருந்தவேநானிருந்தேன்கோடிகாலம் பொங்கமுடன்காட்சிகளு மனேகங் கண்டேன், வருந்தியேபறாபரத் தைமனதிலுன்னி வாசுடனேகாண்பதுவே மோட்சந்தானே.

தானுமோட்சவழிக்கிடமேதேடிசதாகாலமிருப்பதுவேசாயுச்சிய ன்தான், கோணானைதையர்சொற்படிக்கி கொற்றவனே யிரண்டுமு றைசமாதிகண்டேன், தேனானசீடர்களே நீங்களுந்தான் தெரிந்திரு

ந்துபவக்கடலைச்சாரவேண்டாம், மாணுவையகத்தில்கிலநாள் தங்கி
மார்க்கமென்னும்மோட்சவழிசேருவீரே. 781

சேருவீரென்றஹிமேசட்டநாதர் செம்மலுடன் பூலோகவாசை
விட்டு, பாருள்ளேமறுபடியுஞ்சமாதிக்கேக பட்சமுடன் சிஷருக்குத்
தாமுறைத்து, சீருடனேசமாதிக்ஞாபிரவேசமாகிசிறப்புடனேசமா
திதனைமூடுமென்று, தூருடனேசமாதியதுதிறக்கவேண்டாம் துப்புற
வாய்த்தேகமது மண்ணாய்ப்போமே. 782

போமேதான்சடலமதுமண்ணாய்ப்போகும்பொங்கமுடன் திறக்
காமலென்றுசொல்லி ஏதும்சட்டரிடவாக்குதப்பி யெழிலானசமாதி
யதுதிறக்கவேண்டாம், ஆகுமேதேகமது வழிந்துபோகும் வப்பனே
யான்வருகமாட்டேனென்றார், சாகுமேதேகமது சதாகாலந்தான்
சட்டமுடனிருந்தாலும்பலங்கானேனே. 783

கானேனேகாயாதிகற்பந்தன்னை கருவாகயான்கொண்டபடியி
னிலை, வீணாகதேகமது வழியாதப்பா மேதினியில்வெகுகாலமிருக்க
லாகும், பூணாதசமாதியதுமுடியல்லோபொங்கமுடன் சதாகாலமிரு
க்கவேண்டும், தோணுதுவுலகமதுமுடிவுகாலம்தோற்றமுடன் வருகு
வதும் ஷண்மையாமே. 784

கமலமுனி உற்பவம்

உண்மையாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வுத்தமரேமர
ணக்கரையவென்று, வண்மையாங்கமலரென்றமுனிவரப்பாவரைகோ
டிவெகுகாலமிருந்தசித்து, நண்மையாந்திரைகடல்களேழுஞ்சுத்திரா
ட்டலுள்ளவளப்பமெல்லாங்கண்டாறாய்ந்து, தண்மையுடன்சீனபதி
தந்துமல்லோ தாக்கானபதித்தடியமர்ந்திட்டாரே. 785

அமர்ந்தாரே அலைகடலிலோரமப்பா அங்குள்ளகற்பாறைத்தன்
லேதான், சுமர்ந்திடவேபிரதமையாமொன்றுதானும்சுசீலமுடன்மலை
தனையேசுமந்துகொண்டு, தமர்ந்திடவேமலைதனிலே குகைதானுண்டு
தடாகமுண்டிகாணுவதிலேயுண்டு, கமர்ந்திடவேகமலமுனிசித்துதா
மும்கருவாகுகனையோரமிருந்திட்டாரே. 786

இருக்கவேகமலமுனிசித்துதாமும் யெழிலான சிவயோகந்தன்
னிலிற்றிக, வருகவேமலைதனிலேசிஷவர்க்கம்வளமாகுறுபேர்க்குரு
ந்தார், பொருக்கவே கமலமுனிவருகிற்சென்று பொங்கமுடன்சாஷ
டாங்கசரணஞ்செய்தார், தருக்கவேகமலமுனிசித்துதாமும் தயவுட
னையாரென்றுகேட்டார்தாமே. 787

கேட்டதொருவிடைதனக்குவுத்தாரமென்றார் கெவனமுடன்
கமலமுனிசெ'ன்னதற்கு, மீட்டமுடன் சீஷர்கம்நூறுபேரும்நேர்மை
யுடன்குருதனக்குக்கூறலுற்றார், தாட்டிகமாய்மலைதனி மீலவந்தசித்து
தாரணியிலபுருபசித்துவென்று, நாட்டமுடன்நாங்கனெல்லாந் தம்
மைக்கண்டு நலமுடனேசுகம்பெறவே வந்திட்டோமே. 788

வந்தோமேசித்தொளிவின்பதாம்புயத்தைவாகுடநேகண்டுதெரி
சிப்பதற்கு, அந்தமுடன் வந்தொருயெங்களைத்தான் வாதரிக்கவே
ண்டுமென்று வடிபணிந்து, யெந்தவிதந்தன்னிலை தானெங்களுக்கு
யெழிலானவுபதேசஞ்செய்வீரென்று, முத்தவே குகைதேடிவந்தோ
மையா முன்னின்றுகார்க்கவென வகுத்திட்டாரே. 789

வகுத்திட்டசீஷருக்குக் கமலர்தாமும்வளம்பெறவே ஞானேப
தேசஞ்சொல்வார், தொகுத்திட்டமலைதனிலேயிருந்துகொண்டுதோ
ற்றமுடன்சமாதிக் குயிடமுஞ்சொல்லி, பகுத்திட்டமாகவேதாந்சமா
திபூண்டுபட்சமுடன் தாமுறைத்தார் சீஷருக்கு, விசுத்திட்டமாகவல்
லோகமலர்தாமுட் பேரூன்சமாதியிடமின்றார்பாரே. 790

சீஷருக்குகமலமுனி புத்திகூறல்.

பாரேதான் சீஷவர்க்கந்தனையழைத்துபாங்குடனேகமல முனி
கூறும்வண்ணம், நேரேதான் தேகமதைமறந்தேனப்பாரேந்மையுடன்
பாசபந்தமற்றேனென்றார், சீருடனேவுயிர்த்தீதாமுனிழந்தேனென்
றார்சிற்றப்பானசீஷவர்க்கமறந்தேனென்றார், திரேதான்பாருலகமறந்
தேனென்றார் தீரமுடன்மூவாசையற்றேன் தானே. 791

கமமுனிசமாதிக் குயேகும்போதுபுஜண்டரை நினைத்தல்.

தானானபேரின்மநிலையிலின்றுசார்பானசித்தின்ப நிலைமறந்தே
ன், தேனானயெனதையர் புஜண்டரப்பாருருவினதுவாக்கு பிசகாது
வண்ணம், பானானமேனன்மணியைமனதினுண்ணிபாருலகில் வாக்கு
முறைகூறலுற்றார், தேனானயென்குருவேபுஜண்டநாதர்தேற்றமுடன்
சமாதிக் குப் போரென்றானே. 792

போகின்றேன்னை யகத்தையான்மறந்துபொங்கமுடன் சமாதி
தனிவிறக்கவேதான், சாகின்றசமாதியதுவடியேன்றனும்கட்டமுட
ன்சிலகாலமிருப்பதற்கு, நோகின்றேன்யெனதையர் புஜண்டநாதர்
நோக்கமுடன்னடியேனுஞ்சமாதிபூணயாகின்றவடியேனும்நினைக்குங்
காலம்பட்சமுடனாதரிக்கவேண்டும்பாரே. 793

வேண்டியே கமலமுனிசித்துதாமும் வேதாந்த புஜண்டரைத் தான் நினைந்துமல்லோ, கூண்டுனேகாயமது வழியாமற்றான் கொப் பெனவே சமாதிதனி லிறங்கும்போது தூண்டியேசீஷர்களைத் தாமழைத்து துப்புறவாய் கூறலுற்றார் கமலர்தாமும், மாண்டுமேசீனபதி தன்னிலப்பா மகத்தான சமாதிதனி லிறங்கிட்டேனே. 794

இட்டேனே நெடுங்கால மிருபதாண்டு யெழிலான சமாதிதனி லிருப்பேனென்று, சட்டமுடன் சரீரவாக்குண்டாச்சு சதானந்தசீஷரெல்லாங் காதிந்கேட்டார், திட்டமுடன் யிருபதுவாண்டு பின்பு தீரமுடன் மேதினியில் வருவேனென்று, கட்டானவாக்கியமும் பிறக்கலாச்சு கருவானசீஷரெல்லாம் பயந்திட்டாரே. 795

பயந்திட்டு நடுங்கி நிற்கும்போது பாருலகில் சப்தமது பின்னுமாச்சு, நயந்திடவே குனிதனிலே பாறைதன்னை நயமுடனே மூடவென்று வாக்குண்டாச்சு, தயவுடனே சீஷரெல்லா மெளனங்கொண்டு தாரணியிலினி சும்மாயிருக்கலாகா, வியந்துமே கற்புறைதனை யெடுத்து விருப்பமுடன் சமாதியது மூடிட்டாரே. 796

மூடியேயிற்றுமந்தக் காலத்தன்னில் முசியாமல் கமலமுனி சித்துதாமும், நாடியேசீஷவர்க்கம் யாவுங்கேட்க நளினமுடன் அசரீரவாக்குறைப்பார், தேடியேசமாதிதனி லிருபதாண்டு தேற்றமுடன் யானிருந்து வருகும்போது, வாடியதோர் பயிரெல்லாந், செழித்திருக்கும் வளமையுடன் பட்சிமுதல் பேசும்பாரே. 797

பேசுமே மிருகமெல்லாந் ஞானங்கூறும் பேரான மலைதனிலே சோதிகாணும், ஏசுவின்றன் சீஷரெல்லா மெதிர்ப்பார்கள் யெழிலான குருடரெல்லாங் கண்திறப்பார், மாசில்லாரிலவதுவும் சூரியன் போல் மாணிலத்தி லுமையவன் பேசுவான்பார், தேசுபுகழ்ச்சப்பாணி நடப்பான் பாருதேசத்தில் மகிமையது மிகவுண்டாமே. 798

உண்டானவதிசயங்களின்னங்கேளு வுத்தமனே தாடக்கும் மகிமைகோடி, கண்டாலுமல்லோகமது யிருளடைந்து கதிரோலுங்கண்மறைந்து நிற்பான்பாரு, அண்டமுட நட்சத்திரமதிரல்காணும் அவனியெலாங் கிடுகிடுதது யிடியுமுண்டாம், கொண்டல்வண்ண மேகமது கர்ச்சிக்கும்பார் குவலயத்தில் தேவர்முனி காணலாமே. 799

காணலாம் தேவாதிதேவர்தானும் காசினியில் கண்ணுக்குத் தோற்றுவார்பார், வேணபடிராட்சத பூதங்களெல்லாம் வேடிக்கையா

கவல்லோகீதம்பாடும், தோணவேபல்பலவாந் தெய்வம்பயாவும் தொல்
லுலகில் கண்ணுக்குத் தோற்றலாகும், வேணபடிவதிகையங்கள் மிக
வாய்க்காணும் விண்ணுலகு தத்தளிக் குஞ் சேடனும். 800

சேடனும் ஆதியென்ற சேடந்தானும் திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து
மனந்தளர்ந்து, கூடலுடன் கமலமுனிகுவலயத்தில் கொப்பெனவே
வருவதற்குநாளுமாச்சு, தேடவேசீஷாதி சீஷரெல்லாம் திடுக்கிட்டு
மெய்மறந்து சமாதிபக்கல், நாடவேசமாதியது முன்னேநிற்க நலமா
னபாறையது வெடிக்கலாச்சே. 801

வெடித்தபின்பு கமலமுனிசித்துதாமும் விருப்பமுடன் புஜண்
டரைத்தான் மனதிலெண்ணி, அடிப்படையி லிருந்துமல்லோ சித்
துதாமும் அவனியிலே பாரையது வெடித்தபின்பு, நடிப்புடனேசெ
கசோதி மின்னல்போல நாதாந்தசித்தொளியும் வெளியில்வந்து, துடி
ப்புடனே சீஷவர்க்கர் தன்னைக்கண்டு தீர்க்கமுடன் தாமுரைத்தார
தீதமாமே. 802

அதிகமாங் கமலமுனி சித்துதாமுட் வன்பாக சீஷவர்க்கர் தன்
னைநோக்கி, பதீதமுள்ள வதிகையங்கள் சொன்னதெல்லாம் பாருலகில்
நடந்ததுண்டோசீஷமாரே, கதீதமுடன் மெய்யாச்சுயெந்தநாதர் கா
சினியில் யாவற்றுங் கண்டோம்நாங்கள், பதீதமுடன் குருசொன்ன
வாக்குபோல பூவுலகில் நடந்தேறிப் போச்சென்றாரே. 803

போச்சென்று சொல்லுகையில் புனிதனாபுகழானபுஜண்டரை
த்தான் நினைத்துமல்லோ, மாச்சலுடன் சிலகாலம்பூமிதன்னில் மகாக
ற்பமுண்டுமல்லோ வாசியூண்டு, ஏச்சலில்லா வையகத்தில் சித்துதா
மும் பெழிலாக சிலகாலமிருந்தாரங்கே, பாச்சலுடன் மறுபடியுஞ்
சமாதிக்கேக பாங்குடனே புஜண்டரைத்தான் நினைத்தார்தானே.

தானுகமலமுனி நினைத்தபோது தகமையுள்ள புஜண்டரிஷித்
தாமுங்கேட்டு. பாணுகமலமுனிநாதருக்கு பாங்குடனே யசரீரி
வாக்குத்தார், கோணையெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனே
துவாபரபுகத்திலப்பா, தேனானசீனபதி சமாதிதன்னில் தெரிசினைக
ள்தான் கொடுத்து லடங்கினாரே. 805

அடங்கியே சமாதிதனி லொடுக்கமாகி அவனிதனிலாசை தனை
விட்டொழித்து, தடங்கண்டு சீனபதிசமாதியூண்டு தாரணியிலிருக்
கும்ந்த காலத்தன்னில், உடங்கொண்டு பெய்ந்தனையுஞ் சமாதிக்கேக

வுத்தமனார் தாமுறைத்தா ரெந்தனுக்கு, படமுடனே யவர்பக்கல் யானுஞ்சென்று பாரினிலே வாசையெல்லா மறந்திட்டேனே.

மறந்திட்டேன் லோகாசைத்தனைவெறுத்து மார்க்கமுடனவர் பக்கல்சமாதியுண்டேன், சறந்திட்டார் ஞானேபதேசமெல்லாம் தீர்க்கமுடன் யான்கேட்டு சமாதிகொண்டேன், குறந்திட்டதேகமது நிலைநில்லாது கொப்பெனவே சீஷவர்க்காரியும்பா, பறந்திட்ட பூமி தனைவிட்டொழித்து பாங்குடனே சமாதியிடஞ் சேருவீரே. 807

சேரவென்று சொல்லுகையில் புஜண்டர்தாமும் சிறப்புடனே கமலமுனிகூறலுற்றார், தீரமுடன் வலகுதனில் பதினாறுண்டு திறமுடனே யானிருந்து வருவேவென்று, கூறவேகமலமுனி சித்துதாமும் கொப்பெனவே தானுறைக்க சீஷரெல்லாம், பாரமுடன் சித்தொளியில் பக்கம்நின்று பாங்குடனே வெகுதூரம் பணிசெய்தாரே.

கமலமுனி இரண்டாவது சமாதிக்கு ஏகல்.

செய்தாரே கமலமுனிரிஷியாருக்கு சிறப்புடனே பணிவிடைகள் மிகவுஞ்செய்து, மெய்யானசீஷவர்க்கங்கூடிருந்து மேதனியில் சித்தொளிக்குப் பணிகள்செய்து, பையவே பதினாறுவாண்மட்டும் பாருலகில் கூடிருந்தார் சீஷர்தாமும், மெய்யாகதேகமது வருந்தியே தான் மேதனியில் வெகுதூரம் கார்த்தார்தாமே. 809

கார்த்தாரே சீஷவர்க்கமனந்தம்பேரும் காசினியில் சித்தொளி வுநாதருக்கு, பூர்த்தியாய்ப் பதினாறுவாண்டுமாச்சு பொங்கமுடன்சீஷர்களைத்தாமழைத்து, நேர்த்தியுடன் சமாதிக்குச் செல்வதற்கு நேர்மையுடன்காலமது நெருங்கிப்போச்சு, சாத்திரத்திலுள்ளபடி தப்பாவண்ணம் தகமையுடன் போகுகின்றேன் வண்மைபாரே. 810

பாரேதான்சமாதியிடஞ் சென்றாரப்பா பான்மையுடன் குழிதனிலேயிறங்கிநின்று, நேரேதான் கும்பகத்திலிருந்துகொண்டு நேர்மையுடன் கண்ணிரண்டும் மூடியல்லோ, சீரேதான்கரங்குவித்துதலை நிமிர்ந்து சிறப்பானநாதார்த சித்துதாமும், கூரவேகற்பாறைத்தனை யெடுத்து குறிப்புடனே சமாதினை மூடிட்டாரே. 811

கமலமுனி சீஷர்களுக்கு அசரீரிவாக்குகூறல்.

மூடிட்ட சமாதிதனிலதிசயங்கள் மூதுலகில்கேட்பதற்கு வளமைசொல்வார், நாடிட்டநான் வருகும்நானேதன்னில் நலமானவதீசயங்கள் மிகநடக்கும், பாடிட்ட பாரிலோகம்ருண்டுபோகும்பகலீரவு

பகலாகத்தோற்றும்பாரு, கூடிட்டமிருகமெல்லாம் ஞானம்பேசும்
குறிப்பான பட்சிகள்தான் பேசும்பாரே. 812

பேசுகையில் கமலமுனிவருவாரென்று பேரானபட்சிகளும் மிக
வேகமும், வீசுபுகழ்தேவரெல்லாம் புட்பமாரி மேதினியில் பொழி
வதுபோல் தோன்றும்பாரு, மாசுடைய ஞானமதுசோதிவீசும் மகத்
தான் நட்சத்திரமதிரும்பாரு, ஏசுடைய சீஷவர்க்கமானபேர்கள்
யெழிலான சமாதிமுன்னே நிற்பார்பாரே. 813

பாரேதான்சீஷவர்க்கம் நிற்குப்போது பாங்கானகுருடனவன்
கண்திறப்பான், நேரேதான் மனக்கண்ணுயவனுக்குண்டாய் நீணில
த்தில் நடப்பதெல்லா முன்னேசொல்வான், சீரேதான் சப்பாணிவூ
மைதானும் சிறப்பானரூபமதை மாற்றிக்கொள்வார், வேரேதான் சப்
பாணிவூமையாவான் வீரானவூமையவன் சப்பாணியாமே. 814

ஆமேதான் யினனம்வெகு வதிசயங்கள் அப்பனேதானடக்கு
மறிந்துபாரு, நாமேதான்சொன்னபடி பிரளயங்காணும் நலமானரா
சாதிராசரெல்லாம், போமேதான் பிரளயத்தில்தாண்டுபோவார்பொ
ங்கமுடன் வாரிதியும் வற்றிப்போகும், தாமேதானசுரக்கள் கூட்ட
ந்தானும் தாரணியில் சமாதியிடங் காண்பார்பாரே. 815

காண்பாரே லோகவதிசயங்களெல்லாங் காசினியில்வெகு கோடி
சித்துவித்தை, வீண்பாககுருவில்லா சீஷன்முன்னே வித்தையென்
னுங் கவிதையே கற்றுப்போல, மாண்பமைந்த வதிசயங்களெல்லாந்
தோன்றும் மானிலத்திலசரீரவாக்குதோன்றும் ஆண்மையுள்ள சீஷ
ரெல்லாங் காதாற்கேட்டு வவனியிலே தானடுங்கி மயங்குவாரே.

மயங்கியே நிற்கையிலே யசரீரிவாக்கு மானிலத்திலதிகம்தாய்க்
கேட்கலாகும், தியங்கியே சப்தமதுவடங்கிப்போச்சு திறளானகூட்
டத்தார் சிலதுகாலம், புயங்கமுடனங்கிருந்தார் சீஷவர்க்கம் புகழா
னசித்தொளிவு வருகமுட்டும், தயங்கியே கார்த்திருந்தார் சமாதித
ன்னில் தாரணியில் சித்துவரும் நாளுமாச்சே. 817

ஆச்சப்பா சித்துவரும் காலமாச்ச அங்கிருந்த சீஷரெல்லாஞ்
சமாதிமுன்னே, மூச்சடங்கி போனதொரு சித்துதாமும் மூதுலகில்
வருகின்ற நாளுமாச்ச, பாச்சலுடன் மனதில்நினைக்கும்போதுபளிச்
சென்று பாரையது வெடித்துதங்கே, கூச்சலுடன்தேவதா கோஷ்ட
ந்தானும் கொப்பெனவே சீஷருக்கு கேட்கலாச்சே. 818

கேட்டுமேசித்தொளியை வெளியிற்கானகவணமுடன் சீஷமெல்லாம் பயந்துயேங்கி, நீட்டமுடன்மேதனியில்வந்தபோது நேர்மையுடன்சீஷவர்க்கந்தாள்பணிந்து, கோட்டமுடன்சித்தொளியைச்சூழ்ந்துகொண்டுகொப்பெனவேயாசீர்மம்மிகவுஞ்செய்ய, தேட்டமுடன் கமலமுனிசித்துதாமும்தேற்றலுடன் ஞானோயமோதுவாரே. 819

ஒதியேசீஷவர்க்கந்தன்னைக்கேட்டார்வுத்தமரேவதிசயங்கநடந்ததென்ன, நீதமுடனசரீரவாக்குவண்ணம்நிலைப்பிப்போகாமல்நடந்துண்டோ, வேதமொழிதப்பாதுயானுரைத்தேன் மேதனியிலதிசயங்களுள்ளதெல்லாம், சோதனையின்பிரகாரஞ்சூட்சாதாரம்சொடநபமாகத்தானறிந்து சொன்னேன்பாரே. 820

பாரேதான் கமலமுனிசொன்னவாக்குப் பாரிநிலைமெய்யல்லால் பொய்யொன்றில்லை, சீரேதான்சொன்னபடிநடக்கலாச்சு சிறப்பானவுபதேசம்மெய்யுமாச்சு, நேர்தான்வேதமுறைதப்பாவண்ணம் நேர்மையுடந்ஞானேபம்பெறுவதற்கு, தேரேதான்நாளாச்சுயென்றுசொல்லிதெளிவுடனேகமலமுனியுறைத்தார்தாமே. 821

தாமானசீஷவர்க்கந்தன்னைப்பார்த்துதகமைபுடன் ஞானோயஞ்சொல்லும்போது, பூமானஞ்சீஷவர்க்கமனைத்தும்பார்த்து பூவுலகிலதிசயங்களெல்லாந்தோந்து, நாமானகபிலமுனிசொன்னவாக்கு நளினமுடன்நடந்தேறிப்போச்சுதென்று, ஆமெனவேசீஷவர்க்கமொன்றுய்க்குடி அடிவணங்கிமுடிவணங்கித் தொழுதிட்டாரே. 822

இட்டதொருகமலமுனிசொன்னவாக்குயெழிலுடனேபின்றும் யான்சமாதியுண, சட்டமுடன்தாரணியில்நிற்கேனென்றும்சாங்கமுடன்தாமுறைத்தார்கமலர்தாமும், திட்டமுடன்சமாதிக்குப் போரேனென்றும்நீறமுடன்கோடிவரையிருப்பேனென்றும், வட்டமுடன் காயாதிகொண்டதாலேவாகானதேகமதுவழியாதன்றே. 823

அன்றாகாயாதிகற்பந்தன்னால் அழியாதுதந்தேகமழியாதென்றும், குன்றுனமலைபோலேயிருப்பேனென்றும் குவலயத்திலின்னம் வெகுவதிசயங்கள், வென்றிடவேசமாதிதனிலிருப்பேனென்று வீரமுடன்தாமுறைத்தார் சீஷருக்கு, சென்றிடவே யினிதிரும்பிவருவதில்லை சேர்வையது வலகுநாள் முடிவுமாச்சே. 824

ஆச்சப்பாவுலகுதன்னில்முடிவுகாலம் அவனியிலேயாவரையுங்காணலாகும், பேச்சப்பாயிறந்தவர்கள் வருவதில்லை பேரானவுலகுதனில்மொழிபொய்யாகும், மூச்சடங்கிப்போனதொருதேகந்தானும்

முதுலகில்மறுபடியும்வருவதுண்டோ, பாச்சுலுடன் தேகமது முடிவு
காலம்பாரினிலேயாவரையுங்காணலாமே. 825

காணலாமென்றலுமே கமலர்தாமுங் காசினியில் தாமுறைத்து
சமாதியுண்டார்,தோணவேதொல்லுலகைத்தான்மறந்துதுறையோடு
ம்முறையோடுஞ்சமாதியுண்டுவேணவேயிதிகாசபுராணகற்பை விருப்
பமுடன் தாமறிந்தசித்துவாமும், பூணவேமிகவறிந்துசிஷ்ருக்கு புத்தி
மதிசொல்லியல்லோ மறைந்திட்டாரே 826

மறைத்தாரேசீனபதிக்கடலோரந்தான்மகத்தானகமலமுனிநா
தர்தாமும்,இருந்தாரேபுஜண்டருடசமாதிபக்கலயெழிலான்கடலோ
ரந்தன்னிலப்பா, துறந்துமேசிஷ்வர்க்கந்தனைப்பிரிந்துதொல்லுலகில்
சமுசார வாழ்க்கையற்று, திறமுடனேசமாதிதனிலிறங்கியேதான்
திரமுடன் பூமியிலிக்கியமானாரே. 827

காலாங்கி நாதருற்பவம்.

ஆனாரே காலாங்கிநாதரப்பா ஈப்பனேசமாதியது சொல்வேன்
பாரு, தேனமிர்தமுண்டுமல்லோ பூமிதன்னில்தெளிவுடனேசிலகால
மிருந்தார்தாமும், கோனையெனதையர்சாமிதானும் குவலயத்திலதி
சயங்கள்மிகவும்பார்த்து, பாணசாத்திரத்தின்படியாகத்தான்பதன
முடன்சமாதிக்கு நண்ணினாரே. 828

நண்ணவேலோகமெல்லாஞ்சுத்திவந்து நலமானகாணுமலைகள்
தாண்டி, குண்ணதனில்வெகுபேர்கள் சித்துதம்மைக் குறிப்புடனே
கண்டுமல்லோமிகவாதித்து,எண்ணமுடன்சீனபதிக்கடலோரந்தான்
யெழிலாகச்சமாதியதுமிகவேபூண, வண்ணமுடன்நாதார்த சித்துதா
மும்வளமையுடன்சமாதியிடம் வந்திட்டாரே 829

வந்திட்டகாலாங்கிநாதர்தாமும்வண்மையுடன்சமாதிக்குப்போ
றேனென்று, நொந்திட்டதன்மனதுவுறுதிகொண்டு நொடிக்குள்ளே
சமாதிக்குப்போறேனென்று வெந்திட்டதன்மனதுகருகிவேறும் வே
தார்தசற்குருவைமனதிலெண்ணி, அந்தமுடன்வவனிதனிலாசையற்
றேன் அன்பானதோமுனைத்தான் மறந்திட்டாரே. 830

மறந்திட்டகாலாங்கி போகர்தம்மைமாற்றமுடன் றுணழைத்துக்
கூறுறுற்றார், சிறந்திடவேசமாதிக்குப்போரேனப்பாசீருள்ளகாயாதி
கற்பங்கொண்டு, திறமுடனேவையகத்திலிருந்துமென்னதீர்க்கமுடன்

தேகமதுநிலைசில்லாது, அறந்தழைக்கபெய்ப்போதும்புனிதனாவாய் அ
வனியிலேவாக்குறைத்தார் காலந்தானே. 831

தானுனலாகாங்கிராதர்தாமும் தாரணியில் வெகுசோடிகாலம்ப
பா, தேனானகற்பமதுவுண்டுமல்லோ தேசத்திலேவெகுசாலமிருந்தசித்
து, ஊனானசடலமதுவெதுத்தசித்து வலகுதனில் மாய்கைதனைத் தீ
ண்டாசித்து, கோனானபெனதையர் காலாங்கித்து கொற்றவனார் க
தையுரைப்பேன் பண்பாய்த்தானே. 832

பண்பானகாலாங்கிராதர்தாமும்பாருலகில்முவாசையற்றசித்து
தண்மையுடன் சினமதுவுமில்லாச்சித்து, தாரணியில்வேதமதைத்து
ய்ந்தசித்து, வண்பானவையகத்தோர் துதிக்குஞ்சித்துவளமையுடன்
சீனபதியமருஞ்சித்து, ஊண்பானசாத்திரங்களாய்வுங்கண்டுரைகண்
டகாலாங்கித்துதாமே. 833

சித்தானகாலாங்கியென்றசித்துதிறமுடையகாயாதிகற்பங்கொ
ண்டு, முத்தானகூடுவிட்டுக்கூடுபாய்ந்து முனையாகநன்மறையுஞ் சித்
துதாமும், சத்தானசாகரமுங்கரைகண்டசித்து சாங்கமுடன்சமாதி
க்குச்செல்லுஞ்சித்து, கததனென்றுங் கைலங்கிராதர்தம்மை காட்
சியுடன்கண்டதொருசித்துதாமே. 834

தாமானராஜாங்கித்துவப்பா தாரணியில்யாரேனும் பணியுஞ்
சித்து, சபானமானதொருசித்துதானும் சதாகாலம்வையகத்திலிருந்
தசித்து, கோமான்கள்கொண்டாடுஞ் சித்துவப்பாருவலயத்திலுரிஷி
கள்முதல்போற்றிஞ்சித்து, நாமானகண்டமட்டும் சொல்வோம்பாரீர்
நாதாக்கள்பிழைக்கவென்று நவிலத்தானே. 835

போகருக்கு காலாங்கி புத்திகுறல்

நவிலவேபோகரென்றயெந்தனைத்தான் நாதாந்தசித்தொளியை
த்தானழைத்து, புலிமுடன்சித்தொளிவு சொன்னரீதிபுகழுடனே
வண்ணமுடனயானுரைப்பேன், கவிலமதாய்காசினியிலாசைவிட்டுக்
கர்த்தரிடபதித்தடிபோறேன்பா, தவிலமுடன்பெய்ப்போதும் புத்தி
மானாய் தாரணியிலெய்ந்தன்பேர் கொள்ளென்றாரே. 836

கொள்ளவேசன்மார்க்கப்புத்திவேண்டுங் குவலயத்தில்திப்புள்
ளசீஷனாக, எள்ளளவுப்பிசகின்றி நடக்காவண்ணம் யெழிலான சீஷ
னுக்குகந்தவானாய், கள்ளமின்றிபொய்குது கபடுதந்திரங்காசினியில
ற்றதொருபூமானாக, விள்ளவேயாவருக்குமன்பனாக மேதனியிலிருப்
பதுவேபுத்தியாமே. 837

புத்தியுடன்ருனிருந்துச்சாயுச்சியகாலம் புகழாகதாரணியில்கீர்
த்திபெற்று, சத்தியத்துக்கோர்நாளுந்தவறில்லாமல் சட்டமுடன்மே
தினியிலிருந்துகொண்டு, நித்தியமுஞ்சதாகாலம் குருவைப் போற்றி
நீதியுடன்இடையிலேதானிருந்து, முத்தியுடன்நாற்'தவி பெறவே
வேண்டுமதுலகிலிருக்கவென வறைந்திட்டாரே. 838

அறையவேகாலாங்கிதானுரைத்த அன்யானவார்த்தைக்கு வடி
யேன்றானும், குறைகளுந்தான்நேராமலடியேன்றானும் குற்றமறநட
ப்பேரானென்றுசொல்லி, திறையகத்தியவர்பாதம்தொழுதுபோற்றி
சிந்தனையாம்மெய்மறந்து நமஸ்கரித்து, முறையோடுசோடசவுபசார
த்தோடு முடிவணங்கிதொழுதிட்டேன் காலர்தாமே. 839

காலராயென்மீதில்பட்சம்வைத்துக் கவனமுடன்டப்பதக்குமி
கவாய்க்குறி, பாலமுடன்சேசர்கள்மிகக்கொள்ளாதே பாரினிலே கர்
மிகளும்பாவிபுண்டு, கோலமுடன்நல்லவ் போலிருப்பாரப்பா பொங்
கமுடன்வர்களைத்தான் நம்பவேண்டாம், சீலமுடன்யாருக்கு நண்ப
னாகச்சிறப்புடனேவாழ்கவென்று வரந்தந்தாரே. 840

வரமுடனேதான்கொடுத்துக்காலாங்கிநாதர் வண்மையுடன் ச
மாதிக்குப்போகவென்று, கரமெடுத்துக்கண்ணதனில்வொத்திக்கொ
ண்டுருத்துடனேகாலாங்கிநாதராமும், சிரங்குனிந்து தண்ணீருந்
தான்கலக்கிசிறப்புடனேயெந்தனுக்குப்புத்திகூறி, மரம்போலத்தானி
ருந்துகாலாங்கிநாதர் மயக்கமுன் விடைகொடுத்தாரெனக்குததாரே.

தானே தான்மனந்தளர்ந்துவடியேன்றானும்தகமையுடன் மறுப
டியுங்கூறலுற்றார், தேனானயென்சீஷர்போகநாதா தேற்றமுடன்வுந்
தனுக்குப்பின்னுஞ்சொல்வேன், மாணவையகத்தில்கோடிசித்துமக
த்தானநாதாக்களிருப்பார்பாரு, பாணமலைனமணியாள்பாதம்பெ
ற்றபட்சமுள்ள சித்துகளுமிருப்பார்தாமே. 842

இருப்பாரேகுவலயத்தில்கோடிசித்து யெதிர்த்துமிகப்பேசாதே
ளந்தன்சீஷா, பொருப்புடனேயவர்களுக்குப்பணிவாய்சில்லுபொங்க
முடன்வர்களுமேவணக்கஞ்சொல்லி, தருப்புடனேயுந்தனுக்கு வுப
தேசங்கள் சாத்துவார் வபிமானந்தன்னதான, விருப்புடனே சாபம
து சொல்வாறுனால் வீரமுடன் டெயந்தனையும் நினைத்திடாயே.

நினைக்கையிலேசாபமது சுவர்ந்துபோகும் நீனிலத்திலுந்தனையு
மதிப்புகொண்டு, பனைப்புடனேகாலாங்கிசீஷனென்று பட்சம்வைத்
துஞானேபம்பின்னுஞ்சொல்வார், தினையளவுகோபமது வாராதப்பா
திறமையுடன்நீயுமொருசித்தனாவாய், மனையுடனேசமுசார வாழ்க்
கையற்று மானிலத்தில்வாழ்கவென்று வசனித்தாரே. 844

வசனித்தசொற்கேட்டு வடியேன்றும்வையகத்தில்வெகுதேகா
டிசித்துவாடி, தசமுடனேபத்துயுகமிருக்கவென்றுதாரணியில்காலா
ங்கிதம்மிடத்தில், சிசமானகுளிகையதுபெற்றுக்கொண்டுநீர்மையுட
ன்வுபதேசமிகவுங்கேட்டு, குசமுடனேயட்டதிசை சொல்லவென்று
கொப்பெனவேவுபதேசம்பெற்றேன்பாரே. 844

போகர்சிடனாகிய புலிப்பாணிக்குக்கூறல்.

பாரப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாகேளுபாங்குடனே காலாங்கிநாதர்
தாமும், நேருடனேசமாதிக்ஞ்சென்றபோதுநீர்மையுடன் வுபதே
சம்பின்னுஞ்சொல்வார், சீருடனேயெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்துசீகிய
காலமதுவுள்ளமட்டும், பாருடனே எந்தனையுஞ்சித்தர்தாமும் பட்ச
முடன்கார்க்கவென்று பதஞ்சொல்வாரே. 845

நாலாங்கிநாதர் சமாதியிலிருந்து மறுபடியும் போகருக்குபுத்திகூறல்.

சொல்வாரேயெந்தனதுபோகநாதா தொல்லுலகில் ரிஷிமுனிவ
ரனேகருண்டு, வெல்லவேயவர்களிடமவாய்பேசாதே வீணாகசித்தர்மு
னிகருமியுண்டு, நல்லவர்போலுந்தனிடம்வுறவுபேசுகநாதாந்தசித்தொ
ளிவுநான்தானென்று, கொல்லவேமனந்தனிலேவினயம்பேசி கூடிரு
ந்துவுந்தனுக்கு வினைசெய்வாரே. 846

வினையானல்லவினையுமுனக்கிருக்க விட்டகுறைதீவினைக்கியாள
தாக்கி, தினையளவுபொன்னதுமுனக்குக்கூறார் தீங்கினையேவினைசிப்
பார்கருமிமாண்பர், சினங்கொண்டுவலியவேவாதுபேசுசீரானவுபதே
சங்கிடைப்பதற்கு, மனங்கொண்டுதொடருவாருந்தன்பக்கல் மர்மத்
தைக்காட்டாதேமன்னுகேளே. 847

காட்டாதேநாநில்காலமாச்சகண்மணியேகலியுகமும்பிறக்க
லாச்சு, வாட்டமுடன்வாதனக்குயிதவுரைத்து வாகுடனேநல்லவன்
போலிருந்துகொண்டு, தேட்டமுடன் சிவயோகந்தன்னிற்சென்று
தெளிவானசித்தர்முனிதம்மைக்கண்டு, நாட்டமுடன்வர்பாதந்தொ
ழுதுபோற்றி நலம்பெற்றவே பூமிதனிலிருப்பாய்தானே. 848

தானுனயெந்தனிடபோகநாதாதன்மையுள்ளகண்மணியே யின்
னஞ்சொல்வேன், தேனானதெள்ளமுத்தசிவராஜயோகாதெளிவாந்சிந
பதிக்கரசுள்ளதீரா, பாணுனமேனான்மணியாள் குகந்தற்பாலாபாருல
கில்சித்தர்மெச்சம் பண்புடையதேகா, மாணுவைபகத்தில்யெனக்
குகந்தசிஷாமாட்சியுடன்நானுரைப்பேயின்னமிகக்கேளே. 849

கேளேதான்சீனபதிமார்க்கந்தன்னில்கெவனமுடர்குளிகையது
கொண்டுகீயும், நாளாட கோட்டையதுக்காவல்தாண்டி நலமுடனே

தான்போகும்வழியிலப்பா, கேளடாசித்தர்முநியதிககூட்டம்கும்பல்
கும்பலாகவல்லோ கூடிருப்பார், வீளடாகுளிகை கொண்டுபோகும்
போது விண்ணுலகுசித்தனென் றுசபிப்பார்பாரே. 850

பாரான சித்தர்முனிசபிப்பாரப்பாரினிலேமகிமையுள்ள சித்த
ருண்டு, தீரமுடனெந்தனையும்பாறாமற்றான் தீர்க்கமுடன்சபிப்பதற்கு
வருவாரப்பா, கோரமுடன் ரிஷிமுனிவ்வந்தபோது கோபத்தையடக்
கியல்லோ யிதையுஞ்சொல்லி, சோரமதுவுன்பேரில் நேராமற்றான்
சொற்சோர்வுநேராமல்துணிவாய்நிலே. 851

நிற்கையிலே சித்துமுனியாரென்றாலே நீதியுள்ள காயுநக்கிஷ
னென்று, சொற்பமுள்ளபோகரிஷிநான் தானென்றுசூட்சமுடன் தலை
குனிந்துவணக்கஞ்சொல்லி, அற்பமுள்ளயெந்தனையும்வாதரிக்க ஆண்
டவனையுன்னைவிட குருதானுண்டோ, துப்புறவாயவர்பாதந்தொழு
திட்டாக்கால் தொல்லுலகில் வெகுகாலமிருக்கலாமே. 852

இருக்கலாங்கோடிவரையிருக்கலாகும்பெழிலான கண்ணியனே
போகநாதா, பொருக்கவேளந்தனுக்கு ஞானேபதேசம் பொருமையு
டன்கொடுக்கவென்றுவரமுங்கேலு அருக்கனையெந்தேவர்காலாங்கி
நாதர் அவர்தானே நீயென்றுதாள்பணிந்து, பெருக்கமுடன் கரங்குவி
ந்து பதம்பணிந்து பேரானவுபதேசஞ் செய்குவீரே. 853

செய்யவென்று கேட்கையிலே யோகநாதா சேர்வைதரயுந்தன்
மேல்கிருபைவைத்து, வய்யதொருகருவிகரணதியெல்லாமுத்தமனே
யுந்தனுக்குத்தத்தஞ்செய்வார், மைவிழியார்தன னுசையகற்றியேதார்
மானிலத்தில்சமுசாரவாழ்க்கையற்று, பெய்யவேயுந்தனுக்கு மனது
வந்து பேரானவுபதேசம் போதித்தாரே. 854

போகர் இமயகிரிக்குப் பேர்வாரானுல்காலாங்கி
நாதர்சமாதியில் சொன்னபுத்தி.

போதிப்பார்காலாங்கிநாதர்தாமும் பொன்னானகண்மணியேபுக
லக்கேளு, ஆதித்ததன்போலுதித்தபோகநாதாவன்புடையசீனேயின்
னங்கேளு, சோதியென்னும் மகமேருபர்வதத்தில் சுந்தரா குளிகை
கொண்டு போகும்போது, பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல்
பாலகனே வேடமதுபூணுவாயே. 855

பூணுவாய்குளிகையது மிகவேபூண்டு புதுமுடனேமேருகிரிதன்
னிற்சென்று, காணுதற்குரியுமங்கேப்பாவாயானுல்கனமான சித்தொ
ளியுயனேகமுண்டு, வேணவுபசாரமமுமிகவறிந்து வேகமுடன் குளி
கைகொண்டுசொல்லும்போது, மூணுய்யமுடவரைதனையேகாணவென்
றுமுனையாகப்போம்போது வரிசைகேளே. 856

வரிசையுடன் ஒவ்வொருவரைகள்தோறும் வண்மையுள்ளசித்த
ர்முனிரிஷிகள் கூட்டம், பரிவுடனையாரென்று கேட்பாரப் பாபாலக
னையுந்தனையுமெங்கேவந்தா, சரியானபித்தனைபோல்குளிகைகொண்
டுசட்டமுடன்மேருதனில் வந்தானென்று, மரியாதைத்தனையுமாறி
வம்புமீறி மகமேரில்வந்தவரையாரென்பாரே, 857

ஆரென்று கேட்டுமல்லோ யுணையிரட்டி வப்பனை கண்மணியே
போகநாதா, பேரென்னவென்றுரைத்துயுன்னேகேட்டு பேரானமலை
தனிலேவந்தவன்யார், ஊரென்னபதியென்னயவந்தானப்பா வுத்தம்
னையுளிகைகொண்டு வந்ததென்ன, நீரென்னவலுவல்கொண்டு யிங்
குவந்தீர்நிச்சயமாய்ச் சொல்லுமெனவினவுவாரே. 858

வினவியேகேட்கையிலேபோகநாதா விருப்பமுடன்மனதுவந்து
சொல்லக்கேளும், தினகரன் றன்னொளிவீசுள் காலாங்கிராதர் திகழ்
வேந்தசத்தொளியின்சேஷனென்று, மனதுவந்து நீர்தானே சொல்வீ
றானால் மன்னவனையுன்மீதிற்கிருபைவைத்து, சினமதுவைவிட்டொ
ழித்து சித்தர்தாமும் சிறப்புடமேயுந்தனுக்குவிதிசொல்வாரே.

விதியானவுபதேசஞ்சொல்லுவார்கள் விண்ணுலகுலதிசயங்கள்
மிகவுரைப்பார், மதிப்போன்றயெந்தனிடபோகநாதர் வையகத்தில்
நீர்காணும்புத்திமானாய், துதியுடயன்காலாங்கிசேஷனென்று துப்புற
வாய்நீரைத்தபோதேயப்பா, கதிபெறவேயுந்தனுக்குயவுஞ்சொல்லி
கருவானபோகரென்றுகருதுவாரே. 860

கருதவேகுளிகைகொண்டுபோகநாதர், கடலேழுஞ்சத்திவருங்
காலந்தன்னில், நிருதமுள்ளிரிஷிக்கூட்டங்காணும்போது நித்திலங்
கும்புமுடியா சொல்வேன்கேளு, விருதுடையகுளிகைதனைப் பயர்த்
தபோது விண்ணுலகுசித்தனென்றமனதிலெண்ணி, துரிதமுடன் கு
ளிகைதனைப்பறிப்பதற்கு சூதுமுறைசெய்வார்கள்சித்ததானே.

சித்தானமுனிவருடகுதுபார்த்து சீருள்ளகண்ணிமணியேபோ
கநாதா, பத்தியுடனெந்தனையும் நினைத்தபோது பட்சமுடனுந்தனுக்
குமுதலாயின்று, வெத்தியுடன்மேதினியில் வாள்வதற்குவேதாந்த
த்தானதுகாடாட்சத்தாலே, சத்தியமாய்பாதுகாப்பே னென்றுசொ
ல்லிசமாதிகுள் சத்தியங்கள் கூறினாரே. 862

இராமதேவரென்னும் யாக்கோபு உற்பவம்.

கூறவேயின்னமொருமாற்கஞ்சொல்வேன் குவலயத்திலெந்தன
துகுருவாநாதர், தேறவேகாலாங்கிராதர்தாமும் தெளிவுடனையெந்த
னுககுவுரைத்தவண்ணம், மாறவேராமரென்னும்பெயர்தான்கொண்
டமகத்தானயாக்காபுசித்துதாமும், ஆறவேசிலகாலம் பூமிதன்னி
யுனேகவண்ணமதிசயங்கள் செய்திட்டாரே. 863

செய்திட்டாரென் றலுமேயெனக்குறைத்த தெளிவானவதிகு
ததைச்சொல்வேன்பாரீர், வையகத்தில் வேங்கைதனில் வீற்றிருக்கு
மவனமானபுலிப்பாணிசித்தேகேளும், துய்யநல்லயாக்கோபுரிஷியார்
தாமும் துன்பசாகரமென்னும் மாய்கைதன்னை, பையவேவிட்டொ
ழித்துப்பாருமப்பா பாங்குடனேமக்காவுக்கேகிறே. 864

பாக்கோபுமக்காபுரியில் சமாதியடைந்தன

ஏகினுர்யாக்கோபுமுனிவர்தாமும்பெழிலானமக்காபுரித்தன்னை
க்கண்டார், யூகிகாமதிமந்திரியோகவானும் வுத்தமனாங்கொருவர்தா
னிருந்தார், யோகியாஞ்சின்மயத்தில்சேர்ந்தசித்து யொளிவானரிஷி
யொருவரங்கிருந்தார், சாகினியாமயாக்கோபுநாதர்தாமும்சட்டமுட
ன்யுபதேசஞ்செய்தார்பாரே. 865

பாறையாக்கோபுநாதர்தாமும் பண்புடனேசித்தொருக்குவுப
தேசித்து, நேருனதனக்குகந்தசீஷனுக்கி நேர்மையுடன் தான்கற்ற
கல்வியெல்லாம், சீரானசித்துமுனியுஷியாருக்கு சிறப்புடனேவைய
கத்துமார்க்கமெல்லாம், நூரானமந்திரமான்னாவர்க்கம்துறையோ
டுமமுறையோடுமோதினாரே. 866

ஓதியேசிலகாலமங்கிருந்துவுத்தமனார் யாக்கோபுமுனிவர்தாமு
ம், நீதியுடன்சமாதிக்குப்போகவெண்ணி நித்திலங்குங்சீடனைத்தான்
மனதுநோக்கி, சாதியுடன்மறப்புள்ளோ ரெல்லாம்தம்மை சட்டமு
டன்தான்மறந்து சமாதிக்கேக, சோதியுட்பரவொளியைக்காணவெ
ன்று சத்தமுடன்மனந்தனிலே யெண்ணினாரே. 867

எண்ணியேதனக் குகந்தசீடனுக்கு எழிலாகத் தாமுறைப்பார்
யாக்கோபாரும், தண்ணமுடன் சமுசாரவாழ்க்கையற்றேன் தகமை
யுள்ளமைந்தர்களையான்மறந்து, நண்ணியே இல்லறத்தைத் துறந்தும
ல்லோ நாதாந்தப்பேரெனியைக் காண்பதற்கு, வண்ணமுடன் சமா
திதனிலிறங்கவென்று வையகத்துவாசையெல்லா மறந்திட்டாரே.

மற்றாரேபூலோகவாசையெல்லாம் மார்க்கமுடன் சின்மயத்தி
னொளிவுகான, துறந்தாரேமூவாசையற்றேனென்றார் துறவிக்குவே
ந்தரெல்லாந்தரும்பேயென்பார், சிறந்ததொருவஷ்டபாக்கிய மறந்
தேன்செயலானநீதிகளெல்லாம் விட்டொழிந்தேன், இரந்தாரேதே
கத்தைவிட்டொழித்து யெழிலானசமாதிதனிலிறங்கிட்டாரே.

இரங்கியேசமாதிதனிலிருந்துகொண்டு யெழிலாகச் சீஷனுக்கு
வதிதஞ்சொல்வார், சுரங்கமென்றகுழிதனிலேபோரேனப்பா ககுதி
பொருள்கருவிகரணதியெல்லாம், வாங்கமுடன்வுள்ளடக்கமனதிரு

திவையகத்தின் வாழ்க்கையெலாம் தனையகற்று உரங்களுடன் பத் தாண்டு யிருப்பேனென்று வுத்தமனையாக்கோபுகூறினார். 870

கூறினார் சமாதிதனிவிருந்துகொண்டு கொற்றவனே யென்சேஷ ர்குருவாயெண்ணி, மாநிடவேகற்பாறைத் தன்னைமுடி மகத்தான சமாதிக்குப் பூசைமார்க்கம், தேறிடவேதினந்தோறும் ச்சித்தேதான் திறமுடனே நான்வருகுங்காலந்தன்னில், வேறிடவேயெந்தனிடன் சமாதிமுன்னே விருப்பமுடன் காத்திருந்து காண்பீர்தானே.

தானேதான் நான்வருகுங்காலந்தன்னில் தகையுள்ள வத்சய ங்கள்மிகநடக்கும், போனவுடன் மச்சாவிவத்சயங்கள் பொங்கமுட ன் நாவினற்சொல்லொண்ணை, தேனமிர்தமானதொரு மழைதான் பேயும் தேசமெல்லாந்தேனறு வோடும்பாரு, மானமிர்தமானதொரு வுத்தாரைவின் மார்க்கமுள்ளசமாதியது வெடிக்கும்பாரே. 872

நபியின் சமாதியிடம் வாக்குபிறந்தது.

வெடித்தபின்பு வசரீரிவாக்குண்டாகும் வேதாந்தயாக்கோபுவரு வாரென்று, மடிந்துவரும் மாந்தரெல்லாங் கடைசிகூறிக வையகத் தில் நாதாந்தநபியாருக்கு, துடியான குற்றமதைக் கேள்விகேட்டு துப்புறவாம் நாதாந்த நபியாருக்கு, முடியரசர் முதலானோர் முனிவ ர்தாமும் முன்னின்று கேள்விக்கு ஈடைசொல்வாரே. 873

விடையானவார்த்தைக்கு வுறுதிசொல்லி மேன்மையுடன் பத விக்கு யிடமுந்தேடி, தடையறவே குற்றத்திற்காளதாகிதானிதனில் வெகுபாவந் தலைமேற்கொண்டு, கடையானநாளதனில் பாவத்துக்கா ளாய்ப் பாருலகில்படுநரகம் வாய்க்கும்பாறு, குடையான கர்ணனாயி ருந்திட் டாலுங் குவலயத்தில் பாவத்துக் குறுதியாமே. 874

உறுதியா மின்னம்பெரு வத்சயங்கள் வுத்தமனே சொல்லுகி றேனன்பாய்க்கேனும், குருடமுடன் வக்கினியாம் மாருபெய்யுங் குன்றின்மேல்காடெல்லா மெலிந்துகொல்லும், சொருபமுள்ள சித் தர்முனி ரிஷிகள்பேரில் சொர்னமழை பெய்வதும் மகிமையாகும், அருமையுடன் தானியங்களைல்லாந்தங்கம் வப்பனேபொன்போலே வீசும்பாரே. 875

பொன்னுன மழைமாரிப் பொழியும்போது பொங்கமுடன் பூமி க்குள்ளிடியுண்டாகும், சின்னமுடன் சமாதிதனில் சோஷ்டந்தா னும் திறமுடனே பூமிதனில்கேட்கும்பாரு, மன்னவர்கள் ராசாதி ராசரெல்லாம் மானிலத்தில் திசைமாறிப்போவார்கண்டிர், துன்னவே சூரியாள் சந்திரானும் துறைகாணார் திசைதனிலே நிற்பார்தாமே.

நிற்பாரேவருந்துதிகளதிரங்காணும் நீணிலத்தில் மிருகமெல்லா
ம்ஞானங்கூறும், அற்பமென்றுநினையாதே லவனிதன்னில் ஆண்ட
வனார் நபுனயன்கிருபைதன்னால், சொற்பெரிய சமாதிகனில் புத்த
ண்டாகும் சொர்ணமென்ற வைந்துதலைநாகமப்பா, கற்பாறைமேலி
ருந்து ஞானஞ்சொல்லும் காசினியில யாககோபுவருஞ்ஞாச்சே.

யாக்கோபுவருவாரென்று ஐந்துதலைநாகங்கூறினது.

ஆச்சென்று கூறுமப்பா நாகந்தானும் வவனியிலே யாக்கோபு
வருவாரென்று, மூச்சடங்கி போனதொரு சித்துதாமும் மூதுலகில்
வரப்போரா ரென்றுசொல்லி, பாச்சலுடன் நாகமது பரிந்துகூறும்
பாருலகில் பார்த்தவர்கள் பிரம்மமென்கொள்வார், கூச்சலுடன் நபிக்க
ட்டமார்கனப்பா கொற்றவனை சமாதியிடம் வருவார்பாரே. 878

பாரேதான் பாரிலோகந் தத்தனிக்கும் பாங்கானசமாதியது வெ
டித்துதங்கே, நேரேதான் யாக்கோபு முனிவர்தானும் நேர்மையுடன்
செக்சோதி போலேவந்தார், சீரேதான் அல்லாவுத்தாலா வென்று
சிறப்புடன் வாய்தனிலே கூறிக்கொண்டு, சேரேதான் வையகத்தில்
வந்தாரப்பா சிறப்பான யாக்கோபு முனிவர்தானே. 879

முனியான யாக்கோபுசித்துதாமும் மூதுலகில்சமாதியிட்டு வரு
கும்போது, கனியான நவக்கனிகளொன்பதோடுங் கடிதானரொட்டி
யொன்றுகையிலிந்தார், தொனியான வாத்தியங்க ளோடுதானும்
தோற்றமுடன் வையகத்தில் வருகும்போது, தனியானசீஷனவர்
தன்னைப்பார்த்து தண்மையுடன் ஞானோமோதுவாரே. 880

ஓதுவாரயாக்கோபு முனிவர்தாமும் ஓகோகோ நாதாந்தசீஷரு
க்கு, நீதமுடன் ஞானோபதேசந்தன்னை நேர்மையுடன் தானுரைத்து
புத்திகூறி, போலமுடன் சீடர்முகந்தன்னைநோக்கி பொங்கமுடன்
யாக்கோபு கேட்கலுற்றார், சாதமுடன் சமாதிக்குச் சென்றபோது
தாரணியிலதிசயங்க ளென்னென்றாரே. 881

என்றுமே யாக்கோபு சொன்னதற்கு யெழிலாகச் சீஷனவர்
தானுரைத்தார், குன்றான யெந்தேவர் குருவேநாதா குவலயத்தை
விட்டுமல்லோ சமாதிதன்னில், அன்றுதான்போனவுட னவனிதன்
னில் அனைமாய்கூட்டமது மிகவாய்க்கூடி, இன்றுதான்யாக்கோபு
சமாதிசென்றார் யினிதிருப்பி வருவதில்லை யென்றிட்டாரே.

யாககோபுசமாதியிலிருந்து வந்தவுடன் பூலாகத்தில்
நடந்த அதிசயமென்னவென்று சீடனைவினவல்.

இட்டாரே வெகுமாண்பர் கும்பல்கூடியெழிலாக வேளிதங்கள்
மிகவுஞ்சொன்றார், திட்டமுடன் யாக்கோபு சமாதிசென்றுதிருப்பி

வருங்காலமது வில்லையென்றார், பட்டதொரு தகமது மண்ணாய்ப் போச்சு, பாரினிலையாக்கோபு மடிந்துபோனார், சட்டமுடன் யாக்கோபுமடிந்தாரென்று தாரணியில்பெருங்குச்சல்மிருதியாச்சே

ஆச்சப்பாயென்தேவாசாமிநாதர் அவனிதனிஷ்டியேனுங்கேட்டிருந்தேன், பேச்சடங்கிப்போன தொருயாக்கோவிதானும் பேருலகில்வருவதுவும்பொய்யேயாகும், கூச்சலுடன்வெகுமான் பர்கும்பல் கூடி குவலயத்தில்கெழுமுடன் வார்த்தைசொன்னார், ஏச்சாகக்கூறினதோர்மொழிகட்கெல்லாம் யெதிராகயானென்றும்பேசேன்பாரே.

பாரேதான்வெகுதூரஞ் சமாதிபக்கல் பாரினிலேவருவாரும் போவாரும், நேரேகான் அவர்களிடம் வார்த்தைபேசேன் நேர்மையுடன்சமாதியிடம் பள்ளிகொள்வேன், கூரேதான்சமாதியிடம் யிருந்துகொண்டு கொப்பெனவேதேவர்வருங்காலமட்டும், ஊரேதான்போகாமல்காத்திருந்து உறுதியுடன்சேர்வையதுகண்டிட்டேனே.

கண்டிட்டேன்யென்தேவா குருவேயென்ன கருவானயாக்கோபுமனதுவந்து, பண்டிதங்கள்கொண்டதொரு சிடனுக்கு பச்சமுடன் தானுரைப்பார் தரணியீதில், வண்டதுவும்மதுதனையே கவிழ்ந்தாப்போறும் மானபியாம்கோபு முனிவர்தாமும், தண்டுடலமான தொருதேகந்தானும் காரணியிலிருந்தென்னபலனுண்டாச்சே.

ஆச்சப்பாதேகமதுநிலையில்லாது வப்பனேலோகமெல்லாம்பொயேவாழு, மூச்சடங்கிசமாதி தனிவிருந்துமென்ன மூதுலகில்பெருண்டாய்வாழ்ந்துமென்ன, பாச்சலுடன்சிடர்களுமாயிரம்பேர் பக்கமதில்தேகமதைக்கார்த்துமென்ன, பாச்சலுடன் மகாகோடி ரிதிகளெல்லாம்மானிலத்தில்யான்தேடி வொன்றுங்கானேன் 887

காணேனேதேகமது காயகற்பங்கருவாக யான்கொண்டுபலனுமில்லை, தோணவேநாலுயுகமிருந்துமென்ன தொல்லுலகை யொரு குடையிலாண்டுமென்ன, வேணவேலாபமது வொன்றுங்கானேன் விண்ணுலகுகாணுவது மெத்தன்று, பூணவேசமாதிகொள்வேனென்று புகழுடனேசிடனுக்கு வுரைத்தார்தானே. 888

யாக்கோபு இரண்டாவது சமாதிக்கு ஏகல்

தானானசிடனுக்குப்பின்னுஞ்சொல்வா தன்மையுள்ளயாக்கேநபுமுனிவர்தாமும்,கோனாகபிராயகன் சொன்னவாக்குகொப்பெனவேகுவலயத்தில்பொய்யாவண்ணம், பாணமமேனும்மணியான்கடாட்சத்தாலே பாரினிலேசமாதிக்குப்பின்னுஞ்சொல்வன், தேனானகண்மணியேசிடாபாலா தேகமதைநம்பவில்லையென்றார்தாமே

தாமேதான்யாக்கோபு சித்துதாமும் சட்டமுடன்சமாதியிடம் பக்கல்வந்து, போமேதான்முன்சென்ற சமாதிதன்னில் பொங்க

முடன் அடைவதற்கு முனிவர்தாமும், நேமமுடன் குழிதனிலே யிரங்கின்று ரிட்டையென்னுஞ் சதாசிவத்தை மனதிலெண்ணி, தாமமுடன் அல்லாவுத்தவாலாவை சாங்கமுடன்மனந்தனிலே எண்ணினாரே.

890

எண்ணியயாக்கோபு முனிவர்தாமும் பெழிலானசீஷனைத்தா மழைத்து, வண்ணமுடன்வையகத்தைத் தான்மறந்து வாகுடனே சீஷனுக்குவரைத்தார்தாமும், கண்ணுனகண்மணிய சீஷபாலாகாசினியையன்மறந்தேன் பாறைதன்னை, திண்ணமுடன் மூடியல்லோ சமாதிதன்னை தீர்க்கமுடன் கார்த்திருக்க வென்றிட்டாரே.

891

அசரீரி வாக்குகறல்.

என்றதொருயாக்கோபுமுனிவர்தாமும்பெழிலானவார்த்தையது சொல்லக்கூட்டு, நன்றுடனேசீஷனவாபறைதன்னை நலமாக மூடியல்லோ பக்கல்லீன்று, குன்றுனயாக்கோபுவாக்குதத்தம் கூறுவார் சீஷனுக்குவாசீர்தம்மை, வென்றிடவேரிஷியாரும்மனதுவந்துவிருப்பமுடன் முப்பத்து வாண்டுதானே.

892

ஆண்டானமுப்பதுவருஷகாலம் வப்பினசமாதிதனிலிருப்பேனென்றம்மாண்டுமேதேகமது மண்ணிற்சென்று மறுபடியுஞ்சமாதிட்டுவருவேனென்று, கூண்டுவிட்டுக்கூண்டடைந்த கதையைப்போல கொப்பெனவேமேசினியில் வருவேனென்று, ஆண்டகையார்தனைநினைந்து முனிவர்தாமும் வன்புடனேதாமுறைத்தார் வாக்குதானே

வாக்கானவாக்கதுவுங்குறியல்லோவையகத்தில் யாக்கோபுயின்னுஞ்சொல்வார், தாக்கானசமாதிதனிலிருந்துமேதான் தன்மையுள்ள சிஷனுக்குப்பின்னுஞ்சொல்வார், நோக்கமுடன் சமாதிமுன்சென்ற போதுநெடிதானகபடுரைத்தசிஷவர்க்கம் ஆக்கமுடன் தாமுறைத்த சிஷரெல்லாம் அவனிதனில்குருடாக்க காண்பீர்தாமே.

894

யாக்கோபு சாபத்தால் சீஷர் குருடானது

காணவேயின்னம்வெகு வதிசயங்கள் கலியுகத்து மாண்பருக்கு மகிமைசொல்வேன், பூணவே யான்வருங்காலந்தன்னில்புகழுடனே வந்தாங்கம்வெளிச்சங்காணும், காணவேகாதாக்கள் முனிவர்தாமும்நடுக்கமுடன்நபிதமக்கு வஞ்சியல்லோ, தோணவேயார்ச்சனைகள்மிகவுஞ்செய்து தோற்றமுடன்சமாதிக்கு முன்னிற்பாரே.

895

முன்னின்றுயாக்கோபுவருவதெப்போ மூதுலகில்சாபமதுதவிர்ப்பதெப்போ, மன்னவர்கள்மாண்பரிடம்வினையேக்கி மானிலத்தில் வரங்கொடுக்கும் காலமெப்பொசொன்னதொருவாக்குமொழிபிசகாவண்ணம்தொல்லுலகில்மகிமையதைக்காண்பதெப்போ, நன்மையாய் நாதார்தமுனிவர்தாமும்நயமுடனேயாக்கோபைத் துதித்திட்டாரே.

துதித்ததொரு சித்தரெல்லா மெச்சவேதான் துரைராஜசுந்திர
ரும் யாக்கோபாரும், மதித்திடவே சமாதினிலிருந்துமேதான் மார்க்
கமுடன் செக்கோதிரகாசம்போல், கதிப்புடனே சமாதிவிட்டு
யேகியேதான் கனமானயாக்கோபுமுனிவர்தாமும் விதிப்படியேவாக்கு
றைகள் பொய்யாவண்ணம் விருப்பமுடன் நிறைவேற்றவந்திட்டாரே.

வந்ததொரு யாக்கோபு முனிவர்தாமும் வாகுடனே பகடுறைத்
தமாந்தரெல்லாம், சிந்தனையாய் மனங்கலங்கி மெய்நடுங்கி சிற்பரனார்
யாக்கோபு வந்தாரென்று, தந்தமக்குள் பயந்துமல்லோ ஒடுக்கமாகி
தாரணியிலவ் மயங்கி சிற்கும்போது, நிர்த்தனையாவந்ததொரு சாப
த்தாலே நீணிலத்தி லெல்லவருங் குருடானாரே. 898

குருடராய்ப் போனவர்கள் சிலதுமாண்பர் குவலயத்தி லழிந்த
வர்கள் சிலதுமாண்பர், திருடராயொளித்தவர்கள் சிலதுமாண்பர்
திர்க்கமுடன் வாய்குளறி சிலதுமாண்பர், இருளதனில் கண்ணொளி
வுமயங்கியேதான் யிராக்காலத் தெரியாமற்போனபேர்கள், வருடமா
ம்வெகுதால் மிக்கோலந்தான் வதைபட்டு வழிந்தாரே கோடிபாரே.

கோடியாஞ்சிலபேர்கள் ஞானவான்கள் குவலயத்தில் வெகுநா
ளாய்ப்பெருண்டாக, நாடியே சமாதியிடங்கிட்டிருந்து நாதாந்தப்பே
ரொளியின் சமாதிமுன்னே, கூடியேவெகுதால் மிருந்தாரங்கே கொ
ற்றவர்கள் சமாதியிடந்தன்னிலேதான், வாடியே கார்த்திருந்த சித்
தர்தாமும் வண்மையுடனுபதேசம் பெற்றார்தானே. 900

தானையாக்கோபு முனிவர்தாமும் தகமையுடனுபதேசம் பின்
னுஞ்சொல்வார், கோணகுருதனையே மனதிலெண்ணி கொப்பென
வே தாமுறைப்பார் பின்னுஞ்சொல்வோம், வேணுவிழ்முனிவரசித்
தருக்கு மேதினியி லுபதேசஞ்செய்துமேதான், தேனையாக்கோபு
முனிவர்தாமும் தீர்க்கமுடன் முடிவுதன்னைக் கூறுவாரே 901

யாக்கோபுகடைசி சமாதி.

கூறுவார்யக்கோபுசித்ததாமும் குவலயத்தில் தேகமதுயிருந்து
மென்ன, மாறுபடுபேதனங்கள் செய்துமென்ன மகத்தான வசியமு
தல் கற்றுமென்ன, நீறுபுகழ்மோகனங்க ளறிந்துமென்ன நீணிலத்
தில் வாதமதுசெய்துமென்ன, தூறுடையவஷ்டமாசிவித்தை துறை
முதலுங்கற்றென்ன வொன்றுங்கானே. 902

காணவே பிரபஞ்சவாழ்க்கையற்று காசினியிலிருந்தாலு மொன்
றுமில்லை, பூணவே நவகோடி திரவியங்கள் பூவுலகில்தேடி பென்னலாப
மில்லை, நாணமுடன்வுலகுதனில் வாழ்ந்துமென்ன நாதாந்தப்பேரொ

ரிறைக் கண்டுமென்ன, வேண்படியுலகமெலாம் ஒருகுடைக்கீழ் வுத்
தமனே யாண்டாலும் ஒன்றுங்காணே, 903

ஒன்றான தேகமது பொய்யேவாழ்வு ஒகோகோ நாதாக்களாரி
ருந்தார், குன்றானகல்லதுபோல் தேகந்தானும் குவலயத்திலிருந்தா
லுமொன்றுமில்லை, தன்றானதேகமது யிரும்பானாலும் தாரணியில்
நில்லாது மெய்யேயாகும், சென்றாலுங்காயமது போவதுண்மை சட
மழிந்து போகுவதும் வண்மைதானே. 904

உண்மையாம் யாக்கோபுமுனிவர்தாமும்வுலகத்திலிருந்ததுவும்
போதுமென்று, நண்மைய'ஞ் சேஷவர்க்கமானபேர்க்கு நாதாந்த யாக்
கோபு முனிவர்தாமும், வண்மையாம் லோகமதை மறந்தேனப்பா
வாகுடனே சமாதிக் குப் பின்னுஞ்செல்வேன், எண்ணமுடன் சேஷ
ருக்கு வாக்குறைத்து யெழிலாக சமாதிக் குப் போவார்தாமே

போகவே யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் பொங்கமுடன் சமாதிக் கு
ச்செல்வேனென்றும், வாகடங்கள் விதிமுறைப்போல் தப்பாவண்ண
ம வளமுடனே தானறிந்த சித்துதாமும், வேகமுடன் சமாதிதனிலி
றங்கியேதான் வேதாந்த சித்தொளிவு சொருபந்தம்மை யோகமுட
ன் தானிருந்து முனிவர்தாமும் வுத்தமார்க்கு வசாரியுரைத்தார்பாரே

பாரேதான் யாக்கோபுசித்துதானும் பாருலகிலிதுவரையி லிரு
ந்தகோலம், நேரேதான் சுகமறிந்த தேகந்தன்னை நேர்மையுடன் சீரி
திவினில் சேர்ப்பதற்கு, வீரேதான் விண்ணுலகவாசையற்று வேதா
ந்த யாக்கோபுசித்தருக்கு, சீரேதான் யுகமுடிவுகாலமாச்ச சிறப்பா
னதேகமது மண்ணுய்ப் போமே. 907

மண்ணுகிப்போனாலுங்காயகற்பம் மகத்தான தேகமது வழியும்
பாரு, திண்ணமுடன் நபிதானுமுடிவுகளில் தீர்க்கமுடன் கேழ்வி
யது கேட்கும்போது, எண்ணமதில் யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் யெழி
லாகவந் தும்மைக்காண்பேனென்று, நிண்ணயமாய் வாக்குரைத்தார்
சித்துதாமும் நீடாழியுலகத்தின் நேர்மைதானே. 908

புலஸ்தியருற்பவம்.

நேர்மையா மின்னமொரு மார்க்கங்கேளு நேரான வகஸ்தியன
ர்க்குநந்தசேஷன், பார்க்கனதாய் யுலகுதனில் பெயர்வகுத்த பண்பான
சிவராஜயோகியென்பார், தீர்மையுள்ள புலஸ்தியராமென்றசித்ததிக
ழான சமாதினை சொல்வோம்பாரு, வார்மையுடன் சீனபதி மேற்
கையப்பா வளமான தென்பொதிகை சாரபுமாச்சே. 909

ஆச்சப்பா புலிப்பாணிப்பாலாகேளு வன்பானயெனதையர் கா
லாங்கிதானும், மூசுசடங்கிச்சீனபதியிருந்தபோதுமுதுலகில்வளமை

யெல்லாஞ்சொன்னார்முன்பு, பாச்சலுடன் பொதிகைமலைச்சார்புதன்
னில்பாங்கானகடலொரம்பூயிவட்டம், கூச்சலுடன் சித்தர்முனிரிஷி
களொடு குவலயத்தில்சமாதிக் கு வந்தார்தானே. 910

வந்தாரெசீஷனாந்தெறையரொடு வளமாக சீனபதிக்கடலோரந்
தான், அந்தமுடன் பொதிகைமலைக்குண்ணின்பக்கம் வகஸ்தியனார்
சீஷன துபாலன்றானும், சொந்தமுடன் சமாதிதனிவிடங்கவென்றுசுத்
தமுள்ள புலஸ்தியருங்குறலுற்றார், வந்தவழிபோவதுவே யுண்மை
யென்று வளமுடனே சமாதியிடந்தேடினாரே. 911

தேடிபெசமாதியிடமிருகிற்சென்று திறளான சிஷவர்க்ககூட்டத்
தொடு, நாடியெ சமுசாரவாழ்க்கையற்று நாதார்தப் பேரொளியைக்
கண்டுதேர்ந்து, கூடியெ குவலயத்தில்கெர்மையெல்லாங்கொற்றவனார்
தான்வெறுத்துசமாதிக்கேக, நீடியெ புலஸ்தியருஞ்சிஷந்தம்மைநீட்சி
யுடன் தாழைத்து கூறுவாரே. 912

கூறுவார்வாய்திறந்துசிஷவர்க்கம் குவலயத்தின் மகிமையெல்லா
ங்கண்டாராய்ந்தேன், கிருடனே சிற்றின்பவாழ்க்கையற்றுசிரானபே
ரின்ப சீலையைக்காண, நேருடனேவுலகுதனையான்மறந்துநேர்மையுட
ன்காயமதைநிலைவிடுத்தி, பாருள்ளே சமாதிதனிவிருப்பேனென்று
பட்சமுடன் சிஷருக்குவரைத்தார்பாரே. 913

புலஸ்தியர் சமாதிக் குபோகும்போது தேரையருக்குப்
புன்சொல்கூறல்.

பாரேதான் தேரையர்மைந்தாகேளுபாரினிலேசமாதிக் குப்போ
ரேன்யானும், சீரேதான் யிருபத்துவாண்டுதானும் சிறப்புடனே சமாதி
தனிவிருப்பேனென்று, நேரேதான் சமாதிதனிவிருந்துகொண்டு நேர்
மையுடன் சரீரிவாக்குசொல்வேன், தீரேதான் யன்வருகும்காலமட்
டும் தீர்க்கமுடன் சமாதியிடமிருந்திடாயே. 914

இருந்துமேசமாதியதுபூசைகொண்டு யெழிலாகநர்வருகூறா
மட்டும், திருந்ததேயென்சீஷ பிராணநாதாதெருள்கலையில் தேர்ந்த
தொருசித்துபாலா, பொருந்தவேவுபதேசம் மிகவுங்கேட்டு பொங்க
முடன் சமாதிதனிவிருந்துகொண்டு, வருந்தவேநான்வருகும்நாளையெ
ண்ணி வளமுடனேநீனைத்து நிற்பிர்தானே. 915

தானான யென்சீஷாயின்னங்கேளுதகமையுள்ள சித்தர்முனியும்
மைக்கண்டு, கோணான வுன்குருவுயெங்கென்றக்கால் கொற்றவனே
சமாதியிடஞ்சென்றாரென்று, தேனான புலஸ்தியரும்வருநாளமட்டும்
தேர்வேந்தசித்தருக்குப் பணிதிபூண்டு, மானான மனோன்மணியைத்
தொழுதுபோற்றி மலையோர்சமாதியிடமிருக்கின்றனே. 916

இருக்குறேனென்றுரைத்துயிதவுசொன்னால்யெழிலானசித்தர் முனிபகடுரைப்பார், வெருக்கவே புலஸ்தியருமடிந்தாரென்று விண்ணுலகிலும்படியுந்திரும்பாரென்று, பெருக்கமுடன்வகடுமிகக்கூறுவார்கள்பேரானகர்மியென்றிசித்துதானும், உருக்கமுடநீயுரைக்கும் போதேயப்பா வுத்தமர்கள்பழிகுறுசொல்லுவாரே. 917

சொல்லுவாரவர்களிடம்வாய்பேசாதேசந்தரனெசிவராஜயோகிபாலா, வெல்லுவாருந்தனிடஞ்சூதுபேசி வேகமுடன் கொள்வதற்கு மனமுங்கொள்வார், புல்லுவார்தூரானவார்த்தைகூறிபுகழானவுச்சிதங்கள்மிகவுஞ்சொல்லி, அல்லலுடனுந்தனிடஞ்சூதுபேசி வப்பின்வதைசெய்ய வெண்ணுவாரே. 918

எண்ணுவார் திறையர்யெந்தன்சீஷா யெழிலான கண்மணியெயின்னஞ்சொல்வேன், திண்ணமுடன்ஞானமதைக்கேட்பார்போலதீர்க்கமுடன் ஞானோபதேசந்தன்னை, வண்ணமுடன் கரைகண்டசித்து போலேவாரானயெழுத்துக்கள்மாராட்டஞ்சொல்லி, நண்ணமுடன் செகஜோதிசொருபங்காணநா னுரைப்பேன்விதியதனைமகிழெற்பாரே

என்பாரேபொய்குதுகபடுத்திர மெழிலானவுன்குருவைதுறுபேசி, வன்பானவார்த்தைகளுமிகவுரைத்துவளமானசமாதிக்குயிடர்க்ந்தேடி, இன்பமுடன்மெய்போலேபொய்யுங்கூறி யெழிலாகவுந்தனுக்குப்புகட்சிசொல்வார், தென்பாகமகிழாதேசீஷபாலானேர்மையுடனெப்போது புகழ்வாய்நிலே. 920

புலஸ்தியர்சமாதியிலிருந்து வருகும்போதுவதிசயங்கள்

நிற்கையிலேபுலஸ்தியராமுனிவர்தாமும்நீடானசமாதிதனிலிருந்துகொண்டு, அற்புதங்கள்மிகவுரைப்பார்சீஷருக்குவன்பானமகிமைகளுமெத்தவுண்டு, தற்பரனாபுலஸ்தியரும்வருகும்போதுதாரணிலதிசயங்கள்மிகநடக்கும், கற்பாறையானதொருபொதிகைதானும்கடல்தனிலே யதிரலுடனயரையும்பாரே. 921

அதிருமேநர்வருங்காலந்தன்னி லாகாயகோடையிடிபோலேசத்தம், சதிரானபொதிகைமலைச்சுழலுண்டாகும் சப்தரிஷிதவமுனிகள்கள்குளவர்கள், மதிலோடகோட்டைமுதல்அலங்கம்யாவும்மாறியேதலைமூய்கவிந்துபோகும், உதிருமேவானத்து மீன்களெல்லாம் வுத்தமனேவதிரலதுகாணும்பாரே. 922

பாரேதான்சத்தசாகரமும்பொங்கும்பாரினிலேதேர்வேந்தராஜரெல்லாம், நேரேதான்போர்முகத்திலிற்பார்பாருநேர்மையுடந்திசைமாறியேவரெல்லாம், வேரேதானவர்கள் பதிகள்கெட்டு மேதினியிலரசுநிலையாள்வார்பாரு, கூரேதான்வாக்கதுவும்பொய்யாதப்பாகுணமானதேரரிஷிசொல்லக்கேளே. 923

புலஸ்தியர்சமாதியிலிருந்து வருதல்

சொல்லவேதோமுனிசித்துகேளும் சுகானபுலஸ்தியரும் வரு
நாளாச்சு, புலஸ்தியசமாதியதுதிப்பதற்கு புகழானபுலஸ்தியரும்வ
ருநாளாச்சு, வெல்லவேமேதினியில் சித்துதாமும் வேதாந்தானப்
பிரகாசத்தோடு, நல்லதொருசமாதிதனில்பாரைதானும் நலமுடனே
தான்வெடித்து வருகலாச்சே. 924

வருகவேசித்துவரும்நாளுமாகி வாகுடனேபுலஸ்தியரும் வந்து
மேதான், பெருகவேபுகஸ்தியரும் வந்தபோது பேரானதேரைய மு
னிவந்தானும், திருதலுடன்புலஸ்தியரைக்கண்டபோது தீர்க்கமுட
நமஸ்காரமஞ்சலித்து, தருகவெனவாசீர்க்கம் கொண்டனைத்துதக்கப
டிமனுமுறைகள் கேட்டிட்டாரே. 925

கேட்டவுடன்புலஸ்தியரு மகிழ்ந்துமேதான் கெடியானவார்த்
தையதுமிகவுங்குறி, நீட்டமுடனலோகவதிசயங்களெல்லாநேர்மை
யுடன்தானுரைத்தார் சீஷனுக்கு, வாட்டமுடன்பூலோகவதிசயங்க
யள்ளமையுடன்பாச்சுதென்று மனதினுள்ளி, தாட்டிகமாய்த் தே
வைமுனிவந்தாமும் தமிழியனைக்காக்கவென்று பணிந்திட்டாரே.

பணிந்துமேதேரையசித்துதாமும் பாங்குடனேருபதத்தைத்
தாள்பணிந்து, துணிவுடனேசொன்னதொரு மொழிகளெல்லாந்து
றைராஜசந்திரனேநடந்துபோச்சு, அணியணியாய் சமாதியிடபக்க
ம்வந்து வன்புடனேகாத்திருந்தார் சீடவர்க்கம், கனிவுடனே செக
ஜோதிவருநாளாச்சு கர்த்தனேபதியைவிட்டு யேகினுரே. 927

ஏகவேயதிசயங்களெல்லாங்கண்டு யெழிலானபரமகுரு சித்து
தாமும், போகருடகுருவர்க்கங் காலாங்கினாதர் பொங்கமுடன்செய்
ததொருவதிசயம்போல், வேகமுடநகஸ்தியனார்சீடர்தாமும் வேதார்
தப்புலஸ்தியனார்செய்தார்கண்டர், சாகமுடன்சித்தரெல்லா பிரமித்
தேங்கி சட்டமுடனவர்பதிக்குப் போனார்தாமே. 928

போனாரேசித்தர்கள்தாச் சென்றபின்புபொங்கமுடன்தேரைய
முனிவருக்குத், தேனாபுலஸ்தியரும் பின்னுஞ்சொல்வார்தெளிவா
னன்சீடாமைந்தாகேளு, கோனானகுவலயத்திலிருந்துமென்ன கொ
ப்பெனவேதேகமதுநிற்பதிலை, மானானவையகத்தினுசைவிட்டேன்
மன்னவனேசமாதிக்குப்போறேந்தானே. 929

புலஸ்தியர் இரண்டாவது சமாதிக்கேகல்

போகின்றேந்தேரையமுனிசித்துகேளும் பொங்கமுடனவையக
த்தையான்மறந்தேன், சாகின்றசடலமது யிருந்துமென்னசதாசா
நேமநிஷ்டைக்கொண்டுமென்ன, தாகின்ற பொன்மணியின் சோதி

போலுஞ்சதாகாலமெப்போதுந் துலங்கவேண்டும், வேகின்றநெஞ்ச மதையிதங்கவைத்து வேகமுடன் சதானித்தம் பணியநன்றே.

பணியவேபதாய்யுத்தை நண்ணவேண்டும் பீபாங்கானமோட்ச மதைக்கருதவேண்டும், அணியலேமறுபடியுஞ்சமாதிக்காகிவப்பனையாந்கொண்டவுறுதிதன்னை, துணிவுடனே என்சீஷா சித்துபாலாதுணையாகியிருந்துசெல்லுமட்டும், கணிவுடனே வுபதேசம்பெற்றமல்லோ காசினியிலிருப்பனே சித்துவாமே.

931

சித்தானசித்துமுனி தேரையாகேள் சிறப்புடனே சமாதிக்குப் போறேனம்பா, புத்தானமண்மீதில் வருவதில்லை புகழானதேகமதை தமறந்துவிட்டேன், சத்தமதுதானடங்கி மண்ணாய்ப்போறேன்சாகி ந்றதேகமது விழலாய்ப்போச்சு, பத்தியுடனுலகுவுரைமுடிவுநாளில் பாலகனையெந்தனையுந் கமணலாமே.

932

தன்வந்திரி உற்பவம்.

காணலாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் காசினியில்தன்வந்திரியென்றசித்து, நீணைவகிரேதாயினுகத்திலப்பா நீடாளவிஷ்ணுவவதாரங்கொண்ட, பூணவேதன்வந்திரியானசித்து புகழான மகாவிஷ்ணுவவதாரத்தால், வேணவேமேதினியில் சித்துமாகிவேதாந்ததன்வந்திரியென்னலாச்சே.

933

என்னவேதன்வந்திரியென்றசித்து யெழிலானகாயாதி கற்பங்கொண்டு, தென்பொதிகைதனிற்சென்று மேறுதன்னில் தேற்றமுடனகத்தியனார் தன்னைக்கண்டு, வண்பானசாத்திரங்க லுள்ளாராய்ந்து அவர்கள்மீதில்சட்டம்வைத்து வன்புகூர்ந்து, சொன்னமொழிதப்பாமல் நயங்கன்பேசி சூட்சாதிசூட்சமெல்லாமறிந்தார்தானே

934

அறியவேரகத்தியனார் செய்தநூலாம் அகண்டமெனும் பெருங்கடலுக்கொப்பமதாகும், முறியாமல்தன்வந்திரிசெய்தநூலை மூன்றலட்சங்கிரந்தமென வகுக்கலாகும், சரியொத்தநூல்களுமே பாடிவைத்தார் சரியாகவகத்தியரு மதுபோற்சொன்னார், தெரியவேலோகாதி மாண்பருக்கு தோற்றமுடன் பாடிவைத்தார் நூல்கள்தாமே.

பாடிவைத்தமூன்றலட்சங்கிரந்தந்தன்னை பாரினிலேவெகு கோடிசித்தார்தாமும், நாடியேயிகப்பார்த்துக் கண்டாராய்ந்துலமுடனே பதினெண்பேர் சித்தரெல்லாம், கூடியேவெகுநூல்கள் செய்தார்பாருவலயத்திலெவராலுஞ் சொல்லப்போமோ, தேடியேதன்வந்திரி பகவான்ருளும் தீர்க்கமுடன் சமாதிக்கியெண்ணினாரே |

936

எண்ணினார்காயாதி கற்பங்கொண்டு யெழிலாகத் தாமிருந்தார் வுலகுதன்னில், நண்ணமுடன்சீஷவர்க்க மனேகம்பேர்கள் நாடினார்

தன்வந்திரிபகவான் றன்னை, வண்ணமுடன் வெகுதால மிருந்தித்து வளவையுடன் சதுரூதிமார்க்கமெல்லாம், கண்ணிரான் தானறிந்த சொருபசித்து காசினியிலவர்போலுஞ்சொல்லப்போமோ. 937

தன்வந்திரிசீஷர்களுக்கு யோகமார்க்கங்கூறல்.

சொல்லவேசீடருக்கு ஞானமார்க்கம் செப்பினாச்சரிகைகிரியோ கமெல்லாம், வெல்லவேவிடகம்பம் பிரிதிமார்க்கம் வேதாந்தஆகிய ம்சௌபாச்சியந்தான், புல்லவேசோபளமா மதிசண்டமார்க்கம் புகழானசுககர்மம் திரிதிபாதை, மெல்லவேகூலமொடு கண்டபத்திரம் மேதினியில்நேர்மையுடன் யிரைத்தார்பாரே. 938

பாரேறான்விருத்தியுடன் துருபம்யாவும் பாங்கான விராகாதம் ஆரிஷ்ணவேதம், சீரேதான்வச்சிரமாஞ்சித்தியாகம் சிறப்பானவிதி பாகமனந்தங்கோடி, நேரேதான்விரியாகம்பதிகம்யாவும் நேர்மையுடன் சிவகண்டஞ்சித்தபோதம், தீரேதான்யாத்திரங்கள் சவாணகர்மம் சித்தமுடன் சிவசப்பிரம் பிர்மமந்தானே. 939

தானானபிரம்மமொடுவயிந்திரபேதம் தாக்கானவைகிருது பொக்கத்தானும், பானானயோகமது யிருபத்தேழும் பாகமுடன் பாலித் தார்சீடருக்கு, கோனானதன்வந்திரி பகவானுறும் குவலயத்திச்சீ டர்மேல்பட்சம்வைத்து, தேனானயோகமென்றமாற்கந்தன்னை தெளிவுடனேதாழுறைத்தார் மந்திரியாமே. 940

ஆமேதான்பலமுடனே பாலவமுந்தானும் வப்பனே கௌலமுடன் கைதுலையுமாகும், வேமேதான்காசியடன்வணசிவமுமாகும் வெட்டவெளிபத்திரையாம் சகுனியிடமாகும், தாமேதான் சதுடாதம் நாகவமுமாகும் தாக்கானகிமஸ்துவுடன் கரணமாகும், போமேதான் கரணமதுபதினென்றாகும் பேர்கான்போகத்துக் குருதியாச்சே. 941

சீஷர்களுக்கு ராசிகூறல்

ஆச்சப்பாயிராசியது சொல்வேன்பாரு வப்பனே மேடமுடன் ரிஷபமாகும், மாச்சலுடன்மிதுனமதுகடகந்தானும் மகத்தானசிங்க மதுகன்னியாகும், வீச்சப்பாதுலாவுடனேவிருச்சிகந்தான் விரைவானதனுசுடன்மகரமாகும், பாச்சலுடன்கும்பமது மீனமாகும்பாங்கான ராசியது பனி ரெண்டுமாமே. 942

ரெண்டுடனே துலாருசுமெத்தன்று யெழிலுடனே கன்னிசுங்க மிருந்தால்நன்று, பண்டானசாத்திரங்கள்யாவும்ல்லோ பாங்குடனே கண்டறிந்துசித்துயோகன், கண்டாலும்விடுவார்கள்சித்துதான் காசி

னியில்தன்னோடே சேர்த்துக்கொள்வார், உண்டான பொருளல்லா மவர்க்கையோதி வுத்தமனேசீடர்களாய்ச் செய்வார்தானே. 943

செய்தாரேதன்வந்திரி பகவான்ருளும் செயலான பாக்கியமும் நூலுத்தந்தார், உய்யவேசீஷமர்க்கங்கண்டாய்ந்து வுத்தமனேதேடின தோரூயிரம்பேர், கையவேசீஷவர்க்கமாயிரம்பேர் நலமுடனே விட் டகுறையுள்ளபேர்கள், துய்யவேதேந்தெடுத்தோ ரிவர்களாகும் து ரைரூசுந்தரனே சொல்வேன்பாரே. 944

பார்க்கவேயெனதையர் காலாங்கிராதர்பட்சமுடனெந்தனுக்கு விரைத்தசேதி, தீர்க்கமுடன்யானுமல்லோ குளிகைகொண்டு தேசா திதேசமெல்லார்தான் திரிந்து, ஏர்க்கமுடன்லோகலதிசயத்தையெல் லாமெழிலாகத்தான் பார்த்து கண்டாருய்ந்து, மார்க்கமுடன்பாடி வைத்தசுத்தகாண்டம் மகத்தான நடுக்காண்டமிதுதானும் 945

தன்வந்திரி சமாதிக்கேகல்

நடுவான காண்டமதுயோழாயிரந்தான் நலமான காவியத்துக்கிணை வேருண்டோ, வடுவான தன்வந்திரி பகவான்ருளும் மார்க்கமுடன் ச மாதிக்ஞயகவெண்ணி, அடுமையாமானதொருசீடவர்க்கம் வன்புட் னேதானகைத்தார் வதிதமார்க்கம், படுகுழியில்சமாதிதனில் செல்ல வென்றுபண்டினேதாமுறைத்தார் பகவான்ருளே. 949

சமாதியிடம் சீடர்களுக்ரு புத்திகூறல்

தானான தன்வந்திரிபகவான்ருளும் தண்மையுடன்சீஷருக்குத் தாமுறைப்பார், தேனான கண்மணியேசீஷவர்க்கம் தெளிவுடனெயெ ல்லவருங்கேட்டிருங்கள், பானானயாரின்பயிசையாசைவிட்டேன்பா ங்கானசமுசார வாழ்க்கையற்றேன், மானானமேனன் மணியைமனிதி லெண்ணிவையகத்தினுசையெல்லா மறந்திட்டேனே. 947

மறந்திட்டேன் காயாதிகற்பங்கொண்டு மானிலத்தில் சிலகால மிருக்கவென்று, துறந்திட்டேன்சமாதிக்ஞ்ச சிலதுகாலம் தொல்லு வகையான்மறந்துமண்ணிற்சென்று, கறந்திட்டபாலதுபால் வடிவ மாகிகாசினியில்மறுபடியும் வருவேனென்று உறமுடனே ஓரோப தேசுத்தன்னை வுண்மையுடன்போதித்தார் சீடர்தாமே. 948

போதித்தநாள்முதலாய் பகவான்ருளும் பொங்கமுடன்மேருகி ரிதன்னிற்சென்று, ஆதித்தன் காணாதவதிதநாடு அங்ஙனவேசென்று ரும்பசவான்ருளும், சாதித்துமனதுறுதிகொண்டுமல்லோ சட்டமு டன்சீடவர்க்கங் கூட்டத்தோடு, பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான் போல் பதிதனக்குவகிணு பகவான்ருளே. 949

ஏகவேபொதிகைமலைக் கடலோரந்தான் யெழிலான தீவுதனில் சமாதிகள்னை, பாகமுடன் படுகுழிகள் வெட்டினூர்பார்பாங்குடனே நீரோடும் பாங்குமட்டும், ஏகமுடன் சமாதியது கட்டினூர்கள் யெழிலான தன்வந்திரிபகவானுக்கு, சாகமுடன் குழிதனில் மிரங்கினாரம் சட்டமுடன் திறைகொண்டு மூடினாரே. 950

தன்வந்திரிபகவான் சமாதியிலிருந்து சீஷர்களுக்கு வசரீரிவாக்குகறல்.

மூடினூர்சீஷவர்க்க மாயிரம்பேர் மூதுலரைக்காணாமல் மறைந்தார்கித்து, நாடியேசீஷரெல்லாங் சமாதிபக்கல் நலமுடனே கார்த்திருந்தார குபபலாக, வாடியேசீஷரெல்லா மிருக்கும்போது மகத்தானதன்வந்திரி பகவானுறும், தேடியேசீஷருக்குச்சொல்லார் பாரு தெளிவுடனே கேட்டிருங்கள் மாணுக்காளே. 951

கேட்கவே தன் வந்திரிபகவானுறும் கிருபையுடன் சீஷருக்குங்கூறினூர்பார், கீட்கமுடன்வறுபதுவாண்டுமட்டும் நிலையான சமாதிதனிலிருப்பேனென்றும், வேட்கமுடன்சரீரி வாக்குதானும் வீரமுடன் கூறினூர்பகவானுறும், தீட்கமுடன் சீஷவர்க்கக் கேட்டிருந்தார் திறைகோடி வறைகோடி காலமாச்சே. 952

கூச்சப்பரயான் யான்வருகுங்காலந்தன்னில் அவனிதனிலதிசயங்கள் மிகநடக்கும், மூச்சடங்கிப்போன தொருதேசந்தானும் மூதுலகில் வருவதற்கு முன்னதாக, ஏச்சலுடன் வதிசயங்கள் மிகநடக்கும் யெழிலான பொதிகைமலை சார்புதன்னில், கூச்சலுடன்தேவாதிரிஷிகளெல்லாங் கொற்றவனார் வருங்காலந் தானுமாச்சே. 953

தானுமேரிஷிக்கூட்ட முனிவர்தானும் தன்வந்திரி பகவானும் வருநாளாச்ச, வானுலகுதேவரெல்லாம் வருந்தியல்லோ வருணமழைப்புஷ்பமது பொழிந்தாரங்கே, தானுலகுராஜதிராஜரெல்லாங் காணிக்கை கொண்டுவந்து பகவானுக்கு, தேனமுதுகனிவுடனே புட்பதீபம்மேர்வேந்த பகவானுக்கொடு சென்றாரே. 954

தன்வந்திரி சமாதியை அகத்தியர் காணவந்தது.

சென்றாரே சமாதியிட பக்கந்தன்னில் சிறப்புடனே சித்தர்முனிவிற்கும்போது, குன்றானபொதிகைமலைக் கும்பயோனி குவலயத்திலதிசயத்தைப் பார்க்கவெண்ணி, தென்திசையில் மலையையிட்டு பகவன் நன்னை தேற்றமுடன் காண்பதற்கு முனிவர்தாமும், வென்றிடவே சமாதியிட பக்கந்தன்னில் வேதாந்த சித்தொளியும் வந்திட்டாரே. 955

வந்ததொருசேதி தன்னைநந்திகேட்டு வண்மையுடன் தன்வந்தி
ரிபகவான் றன்னை, சிந்தையிலே நற்சீடனென்றறிந்து சீரானபகவா
னைக்காணவென்று, பந்தமுடனநற்சீடனென்று சொல்லி பாரினிலே
கண்டு நெடுநோமாச்சு, அந்தமுடன் சமாதிவிட்டு வருதலுக்கு வன்
பானந்தீசர் வந்திட்டாரே, 956

தன்வந்திரிசமாதியை நந்தீசர்காண வருதல்.

இட்டாரேநந்தீசர் முனிவர்தாமும் யெழிலானசமாதியிட பக்க
ந்தன்னில், விட்டகுறையிருந்ததினால் பின்னுங்காண விருப்பமுன்
ன்வருவதற்கு வந்தாரல்லோ, பட்டதொரு சன்வந்திரி பகவான்றட
னைபட்சமுடன் காணுகைக்கு நந்திதாமும், கிட்டியேசமாதியிட வல
பக்கந்தான் கிருபையுடன் காண்பதற்கு நின்றார்பாரே, 957

தன்வந்திரியைக்காண அசுவனியும் விசுவனியும் வருதல்.

பாரேதான் அசுவனியாம் விசுவனியாந்தேவர் பட்சமுடன்தன்
வந்திரிபகவான் றன்னை, நேரேதான் சமாதியிடங்காணவென்று நேர்
மையுடன் சென்றாராம் சமதிபக்கல், கூரேதான் சித்துவரும் நானு
மாச்சு குவலயத்தில் சித்தரெல்லாம் கும்பாய்நிற்க, சீரேதன் புவிமீ
திலதிசயங்கள் சிறப்புடனே தானடக்கும் மகிமைதானே, 958

தானுவறுபது வாண்டுதன்னில் தாக்கான சமாதியின் பக்கல்
தன்னில், மாணாகுருடர் முதல்சப்பாணிதானும் மகத்தான ஆமை
முதல் பேசுவானபார், தேனானிதன்வந்திரி பகவான் றானும் தேற்றமு
டன் சமதிவிட்டு வெளியேவந்தார், பாணபகவானும் பாரின்மீதில்
பரமவொளி சொருபராய் வந்திட்டாரே, 959

வந்தாரே பகவானும் பூவிமீதில் வண்மையுடன் சீடவர்க்கந்தன்
னைக்கண்டு, சிந்தனையாய் சீடவர்க்கம் தன்னையோககி சிறப்புடனே
வுபதேசம் மிகவாய்ச்செய்து, தந்தமக்குவரமதுவும் பகவான் றானும்
தண்மையுடன் தான்கொடுத்து வாசீர்மித்து, வந்தனையாய்வுலகினுட
மகிமைதன்னை வாசுடனே தான்கேட்டார் பகவான் றானே, 960

தானேதான் கேட்கையிலே சீஷவர்க்கம் தகமையுடனுத்தாரங்
கூறுகின்றார், தேனான தெள்ளமுர்தம் யெந்தன்கோவே தேற்றமுட
நாமுரைப்போம் பகவானுக்கு, பாணாகுருடர் சப்பாணியாரும் பா
ங்குடனே கண்டிறந்து நடக்கலாச்சு, வேனையுலகுதனில் தங்கள்வா
ர்த்தை வேணபடி யதிசயங்கள் கண்டோம் தாமே, 961

கண்டோமேயென்ற ஹிமே சீஷர்தாமும் கருத்துடனே தாமுறை
ப்பார் பகவான் றுனும், அண்டமுலகளந்தொரு ஆதிபாலன் அல்ல
வருங்கேட்டிருக்கத் தாமுறைப்பார், விண்ணுலகிலிருந்து மென
சீஷமாரே வினேதவகைமை யெல்லாங்கண்டுமென்ன, சண்டமா
ருதமான காயகற்பம், சட்டமுடன்கொண்டென்னவொன்றுங்காணே

காணவேகாயாதிக் கொண்டுமென்ன கலியுகத்தில் கோடிவரை
யிருந்துமென்ன, வேண்படிவேதநூல் செய்துமென்ன விட்டகுறை
யிருந்தென்னபொயுமென்ன, பூணவேசமுசாரவாழ்க்கையற்று பூவு
லகிலிருந்தென்ன மடிந்துமென்ன, தோணவே சின்மயத்தைக் கட
ந்து மென்னதொல்லை யெல்லாமற்றாலு மொன்றுங்காணே. 963

ஒன்றானதேகமது பொய்யேவாழ்வு வுத்தமனேலோகத்திலொ
ன்றுமில்லை, பன்றானபொய்களவுயாவுமுண்டு பாரினில் விசுவாசமரு
ளுமில்லை, குன்றான விசுவாசமருள் கொண்டாலும் குவலயத்தில்லொ
ன்றுமில்லை பாழுபாழே, தன்றானவையகத்து வாழ்க்கையெல்லாந் தா
ரணியில் இப்படியே மேவலாச்சே. 964

தன்வந்திரி மறுபடியுஞ் சமாதிக் கேகல்.

ஆச்சப்பாசீஷவர்க்கஞ் சொல்லக்கேளும் வப்பனை பின்னும்
லோசமாதிசொல்வேன், மூச்சடங்கிசமாதிதனில் யிருப்பேனென்று
மீழ்நிலையில் மறுபடியும் வருவதில்லை, மாச்சலுடன்வுலோகமதுமுடி.
வுகாலம் மகிட்சியுடன் சீஷர்களைக்காணலாகும், வாச்சதேவிட்டகு
றைநேருமரீனில் வளமான சீஷரெல்லாந் காண்பென்பாரே. 965

பாரேதான் யென்றஹிமே பகவான் றுனும் பாரின்மிசை யாசை
தது விட்டொழித்து, நேரேதான்சமாதிக்குச் சென்றாங்கே நேர்
மையுடன் பகவானும் மண்ணிற்சென்று, போரேன்யான பொன்னு
லகப் பதியைத்தேடி பொங்கமுடன் யெந்தனதுவாசையற்று, சீராக
தானிருங்கள் சீஷவர்க்கமசிற்பரனாற் பதிப்பாரே நென்றார்தாமே.

சுந்தரநந்த ரூப்பவம்.

தாமானயின்ன மொருகுட்சங்கேரு தகமையுள்ள சுந்தரநந்த
தசித்து, காமானசித்தினுட பெருமைசொல்வேன் காசினியிலிவர்
போலுஞ் சித் துவுண்டோ, வேமானமானதொரு சித்துதாமும் வெகு
கோடி காலம்வரைதாமிருந்தார், நாமானமென்றதொரு காயகற்பம்
நாதார்தசித்துமுனி கொண்டார்தாமே. 967

கொண்டதொரு சுந்தரநந்தர்தாமும்குவலயத்தில் வெகுமாண்
பர்சித்தருக்கு, அண்டமுடியானதொரு சாத்திரங்கள் வனேகமாழ்க்

கற்பித்தார் சித்தர்தாமும், கண்டறிந்த சித்துவர்க்க மாயிரம்பேர்கரு
வாளிக்கூடிருந்தார் சித்ததாமும், தொண்டரெனும் சித்துமுனி சீஷ
வர்க்கம் துராராசசுந்தரனைச் சூழ்ந்தார்பாரே. 968

பாரேதான் சுந்தராரந்தசித்து பாரினிலே யிருந்தசுகம்போது
மென்று, நேரேதான்வடக்குமுகந்தன்னிலப்பா நெடுந்தூரமானவயி
ராவதந்தான், சீரேதான் யெண்ணூறுகாதமப்பா சிறப்பான வயிரா
வதமலேதானாகும், ஆரொன்று மலையோரந்தன்னிலுண்டு வழகான
மண்டபந்தா னிருக்குந்தானே. 969

தானுனமண்டபந்தான் லட்சங்காலாம் தாக்கானவாய்க்கால்நடு
மையத்தில், கோனானயெனதையர்காலாங்கி நாதர்கொற்றவனாரசொ
ற்படிக்கிக் கண்டேன்யானும், தேனானமனென்மணியாள் கடாட்சத்
தாலே தேசமெல்லாஞ்சுத்திவந்த சொருபசித்து,வானுனவையகத்தி
லிருந்தசித்து வளமுடனே காலாங்கி யென்னும்பாரே. 970

பேரானசுந்தராரந்தசித்து பெருமையுடன் வலகுதனில்வாழ்ந்
தசித்து, சீரானசுந்தராராதர்தாமும் சிறப்புடனே சமாதிக்ஞ்ச்செல்
லவெண்ணி, கூரான சீஷவாக்கக்கூட்டத்தோடு கொடிமுடி கைலா
சர்போலேதானும், சேரானவருங்கடலைத் தேடியல்லோ சேனையுடன்
வந்தாரே சித்துகானே. 971

சித்தானசொருபமென்ற சித்துதாமும் செழுமையுடன் சிலகா
லமிருந்துமேதான், முததானாவக்கடலை யொழித்துமல்லோ மூதுல
கில் சமாதிக்ஞப்போகவென்று, பத்தியாய்சீஷருடன் பரமநாதபா
ருலகுவாசல்தனை விட்டொழித்து, நித்தியமுதானதொரு கடவுடன்
னைநிட்களமாய்த் தானினைந்து துதித்திட்டாரே. 972

துதித்துமே அயிராவதத்தின் பக்கல் துறையானவாற்றோ ரந்
தன்னிற்சென்று, மதிப்பான சங்கரிதிபதுமரிதிதனை மாற்கமுடன்
கண்டல்லோசித்துதாமும், விதிப்படியே சமாதிகு யிடமுந்தேடி
விருப்பமுடன் தானழைத்து சீஷர்தம்மை ததியானமாண்பர்களை
பின்னுங்கேளும் தண்மையுடன் சபாதிக்குச் சொல்வேன்பாரே.

பாரப்பாசமாதிதனிலிரங்கியல்லோ பத்தாண்டுவரை முடியிலி
ருப்பேனென்றும் சீரப்பாசிலகாலஞ்சென்றபின்பு சிறப்புடனே வை
யகத்தில் வருவேனென்றும் காரப்பா சமாதியிடம் வீற்றிருங்கள்
காசினியில்வெகு கோடிவதிசயங்கள் நேரப்பாவதிசயங்கள் காணப்
போரீர் நோமையுடன் சித்தனது வுரைபொய்யாதே. 974

சீஷனாகிய டமாரந்தர் புத்திகூறல்.

பொய்யான வுலகத்தில்தார்ப்பா பொங்கமுடன் கருமிகளு மெத்தவுண்டு, மெய்யாகவார்களிடம் வாய்பேசாதே வேதாந்ததுட்ப மதைக் காட்டவேண்டாம், துய்யதொரு காயாதிகற்பத்தனனை சூட் சத்துதுறையதனைக்கூறவேண்டாம், வையவேவுறுவுகண்டு விடையுங் கேட்பார்பகராதே ஒருக்காலுமகிழ்ந்திடாதே. 975

மகிழ்வையுந்தனுக்கு யிதவுசொல்லி மாராட்டமாகவல்லோ கும் பல்கூடி, நெகிழவேளுனத்துக்குறுதிகேட்டார்நெடிதானபாவுமூர்த போதையுண்டு, மகிழ்வே தடுமாட்டமிகவேகூறி த்ருக்கமது செய்து மல்லோ கருவிகேட்பார், அகிழவேகருவதனு லுண்ணைக்கொல்லவப்ப னே கபடுதந்திரஞ் செய்வார்பாரே. 976

பாரேதான்முழுமக்கள்கருமியோடு பகராதேவுன்னுக்குள் மரு மவித்தை, தீரமுடன் சிவயோகநிலையிற்சென்றுதீர்க்கமுடன்சதாநித் தம்பருவமாகி, நேரேதான் தீவழியை விட்டுநீங்கி நேர்மையுடன் நல் வழிக்கியாளதாகி, கூரேதான் குவலயத்திலடக்கங்கொண்டு கொற்ற வனைவாழ்குவது புத்தியாமே. 977

புத்தியாயின்னம்வெ துமார்க்கஞ்சொல் லீவர்புகழாந் கண்ணிமை யேபுகலக்கேளும், சத்தியத்துக்கொருநாளும் குறைவராது தாரணி யில்லீயுமொரு சித்தனாவாய், வெத்தியுண்டுவிசுவாசமருளுமுண்டுவே தாந்தப்பெருங்கடலைவெல்லலாகும், எத்திசையுமுந்தனையேபுகழ்வார் பாரு யெழிலானசீஷவர்க்கமுதலவனுமே. 978

ஆமேதான் அறிவுள்ள டமாரந்தர்வவனியிலேநீயுமொரு புத்தி வானாய், தாமேதான்யான்வருங்காலமட்டும் தண்மையுடன் சமாதியிட பக்கலின்று, நாமேதான் சொன்னபடிவிதியின்மார்க்கம்நாட்டமுடந் தானிருந்து பத்திகொண்டு, போமேதான்விண்காலங்கழியாமற்றான் பொங்கமுடன்சமாதியிடம் நிர்பீர்தாமே. 979

டமாரந்தருக்கு சுந்தரந்தர் சமாதியில் அசரீரிகூறல்.

நிற்கவேசுந்தராரந்தர்தாமும் நெடிதானவசரீரிவாக்குசொல்வார் விற்பனமாங்கொண்டதொரு சீஷர்தாமும் விண்ணுலகிலெல்லவருங் கேட்டிருங்கள், சொற்படியேதானடக்குஞ்சுந்தரன் சொல்தொல்லுல கில்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், கற்பதைத்தப்பாறையதுவெடிக்கும் போது கைலாசசுந்தரரும் வருவன்றானே. 980

தானுசுந்தரரும் வருகும்போது தாரணியில்வெகுசோடி வதி சயங்கள், பாணுபராபரியும் முன்னேநிற்பாள்பாருலகத்தத்தளிக்கு

ஞ்சோதிகாணும், மாணு வையகங்களிருண்டுபோகும் மகத்தான
நாதாக்களாடுங்குவார்கள், கூணைமொண்டி.சப்பாணியெல்லாங்குரை
நீங்கிப்பிணிநீங்கி யெதிரிந்பாரே.

981

எதிரான சூரியனும்மங்கிற்பான் யெழுக்கடலுந் திசைமாறிப்
பொங்கிநிற்கும், சதிராநராலுயுகவதிசயங்கள்சார்புடனேயெக்காலங்
காணலாகும், மதிபோன்றசந்திரனும் யெதிரேறிந்பான்மாசற்றவருந்
துதியும்நடுங்கும்பாரு, துதியாநவஞ்சலிகள்மிகவேசெய்வார்தொல்லு
லகந்தத்தளிக்கக் காணலாமே.

982

காணலாங்கைலாச மேருதாணுங்கண்ணுக்குத்தோற்றுமேகடின
மில்லை, வேணபடியுபசாரமிகநடக்கும் மேதினியில்கந்தரனார் வாக்கு
பொய்யா, தோணவேயித்தியாதிவதிசயங்கள்தொல்லுலகில்தானடக்
குஞ்சத்தியசத்தியம், நீணவேயெந்தனதுசமாதிபாறை நெடியதொரு
வதிசயங்களின்னங்கேளே.

983

கேளப்பாயான்வருங்காலந்தன்னிக் கெனிதமுடன்பாறையது
மீதிலப்பாநாலப்பா, வருகுநாலெழுதலாகும்நாதாக்கல்புத்தியுள்ளோ
ர்காணுவீர்கள், ஆளப்பாவாசகத்தைக்கண்டபோது வப்பனேசபாதி
யுள்சிலம்பினேசைவீளப்பாசெவிதனிலேகேட்கும்பாருவிட்டகுறை
யிருந்தோர்க்கு லபிக்குந்தானே.

984

தானேகேள்சித்துவரும்நாளுமாச்சு தாரணியில்வெருகோடிமகி
மைமெத்த, மாணேகேள்சொருபமென்றசித்துதாமும் மகத்தானவ
கோடி ரிஷிகள்முன்னே, கானமுடன்சமாதிவிட்டு வெளியேவந்தார்
கைலாயமேருகிரிசொருபம்போலே, பானமீர்தமுண்டுமல்லோபாரின்
மீது பட்சமுடன்சித்தொளிபைக் கண்டிட்டாரே.

985

கண்டவுடன்சீஷவர்க்கமொன்றாய்க்கடி கருத்துடனேவஞ்சலி
கள்மிகவுஞ்செய்து, தெண்டமுடன்சாஷ்டாங்கமிகவும்பூண்டுதேற்ற
முடன்ஞானேபதேசம்பெற்று, பண்டுடனேநவகனியுமமுர்தந்தானும்
பட்சமுடன்சித்துவுக்குக்கொண்டுசென்று, விண்டதொருவுபதேசம்
பெற்றுக்கொண்டு வுத்தமர்கள்தாமிருந்தாருண்மைபாரே.

986

உண்மையாமிப்படி தாரிருக்குர்போது ஓகோகோநாதாந்தசித்து
தாமும், வண்மையுடன்வையகத்திலவந்துமல்லோமககோடிவற்புதங்
கள்செய்தார்பாரு, தண்மையாய்தாணுரைத்தவாக்குயாவும் தாரணியில்
நிறைவேறிப்போச்சதல்லோ, நண்மைபெறச்சீஷவர்க்கங் காணலாச்சு
நாடனைத்தும் சுந்தரனாகீர்த்தியுண்டோ.

987

உண்டானகீர்த்தியதுமிகவுமாகி வுண்மையுடன் கிரியைமுதல் வசூர்தானும், கொண்டர்கட்குத்தாமுரைத்தவாற் குபோலதொல்லு லகில்வதிசயங்கள்மிகவுமாகி, மண்டலத்திலநாதாக்கள் சித்துதாமும் மதித்தாரே சுந்தரரைமதித்தார்பாரு, கண்டமுடிமாண்பரெல்லார் தலைகுனிந்து கைலாசசுந்தரரைத்துதித்தார்பாரே. 988

சுந்தரநந்தர்மறுபடியும் சமாதிக்கேகல்.

பாரேதான்யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பண்பானசுந்தரநந் தர்தானும், நேரேதான்நெடுங்காலம்வையகத்திலநேர்மையுடன் தாமி ருந்தார்சீஷரோடு, சேரேதான்சிலகாலஞ்சென்றபின்பு சிறப்புடனே பூலோகவாழ்வுதன்னை, கூரேதான்பொய்பென்று மனதிலெண்ணி கொப்பெனவே சமாதிசெல்வேனென்றிட்டாரே. 989

இட்டாரேசுந்தரநந்தர்தாமும்பெயிலாகச் சமாதிக்குச்செல்ல வென்று, திட்டமுடன்மறுபடியஞ்சமாதிக்கேகதீரமுடன்சீஷருக்கு விடையுஞ்சொல்லி, சட்டமுடன்சமாதிக்குப்போறனப்பாதாரணியில் சதாகாலம் நீங்கவெல்லாம், கிட்டிருந்துநான்வருங்காலமட்டும் கிரு பையுடனெதிர்பார்த்து நிற்பீர்தாமே. 990

நிற்பீரேசிலகாலஞ்சமாதிபக்கல் நீடுழிகாலம்வரைமுடிவுபட்டும் வற்பமென்றவாழ்வதனை மெய்யென்றெண்ணிவவனியிலேமதியங்கி நிற்கவேண்டாம், சொற்படியேசமாதிவிட்டுவருவேனாலை சுந்தரனே யென்னாளுந்துதித்துக்கொள்ளும், அற்பசுகதேகமேதுவழிந்துபோ னால் ஆண்டவன்முன் கடைசிவரைக்காணலாமே. 991

காணலாம்வுலகமது முடிவுதன்னில் கைலாசநாதரிடம் நிற்பெந் யானும், தோணவேயெந்தனையுட்கானலாகும்தொல்லுலகுமுடிவுவரை நாளிலப்பா, வெண்படிநீதிமனுமுறைகள்யாவும் விருப்பமுடன் தான டக்குந்தேவர்பக்கல், நீணவேசிடவாக்கமனைத்துமேதான்நீடுழிமுடிவு தனில்காணலாமே. 992

ஆமேதான்வுலகுதனில்யிருந்துமென்னவப்பனே தேகமதைமற ந்துவிட்டேன், நாமேதான்பாசமதைத்துறந்துவிட்டேந்நாட்டினிலே நாதாக்களாசைவிட்டேன், போமேதான்வுலகத்திலிருந்தாலுந்தான் பொன்னுலகுமெப்போதுங்காணிபாகும், தாமேதான்தேகமதுபொய் யேவாழ்வுசாதரித்தம் மோட்சமென்ற வீடுதானே. 993

தானுனலோகமதில்யெல்லாம்பொய்யே சட்டமுடனிருந்தவர்க ளாருமில்லை, கோணருகுருசொன்ன நூலும்பொய்யேருவலயமுமொரு

காலமழிந்துபோகும், தேனுசத்தசாகரமும்பா திறைமேடுவரை
காணாதுகிப்போகும், பாணனவுலகமது வழிந்துபோகும் பாருலகை
கண்டவர்களில்லைதானே. 994

இல்லையோநாதாக்கள் சித்துதாமும் யெழிலுடனையெல்லவரு
மாண்டாரப்பா, தொல்லையெனும் பிறவியதுயறற்றுப்போச்சு தோற்
றமில்லைவண்டசராசரங்களெல்லாம், வல்லதொருவாத்மாவும்காணப்
போகா மகத்தானலோகத்து மார்க்கமப்பா, சொல்லவென்றால் நானி
ல்லைப்பாவுமில்லை தொல்லுலகை மறந்தவனே சித்தனுமே. 995

போகர் திக்குவதிசயம்

சித்தனாய்ப்பிறந்துமே பாலன்றானும் சிறப்புடனேகாலாங்கிகிரு
பைதன்னால், சத்தமுடன்கிழக்கு தென்கிழக்குதானும் சூட்சமுட
ன்தென்மேற்குதெற்குதானும், பக்தியுடன்மேற்கு வடமேற்குதானு
ம்பாங்கானவடகிழக்குதானும், வெத்தியுடன்சத்திவந்தேன்குளிகை
தன்னால் வேதாந்தத்தாயினது தொளிகண்டீன் 996

கண்டதொருகுளிகைதன்னால் கையெயல்லாங்காசினியார்தா
ன்புகழுசத்திவந்தேன், அண்டமுடனதிசயங்கள் யெல்லாம்பார்த்து
வப்பனேகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே, விண்டிடவேலோகாதிவதிசயங்
கள்விருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம், சண்டமாருதம்
போலவேழாயிரந்தான் சாற்றினேன் லோகத்துமாண்பருக்கே.

மாண்பானபெருநூ லேழாயிரந்தான் மகத்தான நூலிதுதானு
லாங்காண்டம். காண்பானசத்தகாண்டந்தன்னிலேதான்கருவிகரண
தியெல்லாந்திரட்டிவைத்தேன், நீண்பானகாண்டமது யேழுக்குள்
ளே நினைத்ததொருபொருள்களெல்லாங்காணலாகும், தாண்பாணசீ
னபதியுலகத்தார்க்கு தகமையுடன்செப்பினதோர் நூலிதாமே.

நூலானநூலிதுதான் நாலாங்காண்டம் துணுக்கமுடன் பாடி
வைத்தசத்தகாண்டம், பாலானநூலதுபோல் யாருஞ்சொல்லார் பா
லகனேவாயிரத்துக் கொருகாண்டந்தான், சேலானகாண்டமது யே
ழுமாகும் சிறப்பானகாவியமேழாயிரந்தான், மாலான குருநூலாம்
பொருநூலாகும் மகத்தானகாண்டமது நான்குமுற்றே. 999

போகர் சத்தகாண்டம்-7000.

4-வது காண்டம் முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போக முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ச த் த க ண் ட ம் - எ த்.

ஐந்தாவது, காண்டம்

காப்பு.

ஆதிபென்றசத்திபரா பரமேகாப்பு
அகிலமெலம்பேர்படைத்த வுமையாங்காப்பு
நீதியெனும்பாஞ்சோதி சுடரேகாப்பு
நீடாழியுலகனைத்துந் கொண்டோன்காப்பு
பாதிமதிசடையணிந்த பரமன்காப்பு
பாதாளந்தனில்வாழுஞ் சேடன்காப்பு
சோதியெனுங்காலாங்கி பாதங்காப்பு
சுத்தமுடன்தாள்பணிந்தேன் பாதங்காப்பே.

1

பணிந்தேனேகாலாங்கிராயர்பாதம் பாங்கானதிருவடிக்கி நமஸ்
கரித்தேன், துணிந்தேனேகாண்டமது யேழுஞ்சொன்னேன் துறை
பானவாயிரத்துக்கொருகாண்டந்தான், மணிபோன்ற போகரேழா
யிரந்தான் மகத்தானதுலிதுகாண்பெருநூலப்பா, கணிதமுடன்கா
ண்டமிதுவைந்துமாகுந் காசினியில் வெகுமதியையறியலாமே.

அறியவேயைந்தாவதானகாண்டம் வவனிதனிலதிசயங்களிதில
சக்கம், குறியானகாண்டமது வைந்துக்குள்ளே குவலயத்தில் மலை
குகைகள்சாகரங்கள், தெரியாதகாணுகுன்றுதானும் தெளிவான
சத்தந்தியிலடக்கம், சரியானசீனபதிமார்க்கமெல்லாஞ்சட்டமுடன்
கூறுவேன் போகர்தானே.

3

தானு கண்டபது வைத்துக்குள்ளே சாகரத்தின் பெருமை
யெல்லாஞ்சாற்றலாகும், கோனையெனதையர் காலாங்கிராதர் குரு
பாதந்தனைவணங்கியாவுஞ்சொல்வேன், பாணமமேமணியாள்முன்
னேறிம்கபாடிவைத்தேன் போகரேமூயிரந்தான், மாணநாதாக்க
ளென்பேரிற்றான் மனங்கோபங்கொள்ளாமல் மன்னிப்பீரே. 4

சத்தசாகரப்பெருமை.

கொள்ளவேபிரிதிவென்றழிதானுங் குவலயத்திலநான்கிலோர்
பங்குமாகும், விள்ளவேசத்தசாகரமுமப்பா மிக்கான மூன்றபங்கெ
ன்னலும், உள்ளவேகாலாங்கிருபையாலே உத்தமரூபியேனுங்
குளிகைபூண்டு, தெள்ளமிர்தமானதொரு சாகரந்தான்தேற்றமுடன்
திருப்பாலின்கடலுமாமே. 5

கடலானயேமுலவரைகோடிமட்டும் காசினியில்குளிகைகொண்டு
சத்திவந்தேன், மடலானசீனபதிக்கடலும்விட்டு மகத்தானதிருப்பா
லின்கடலுங்கண்டேன், அடலர்கவஷ்டதிசை சத்திவந்தேன் அப்ப
னேமற்றசாகரமுங்கண்டேன், திடலானநெய்க்கடலும் யானுங்கண்
டேன்திர்க்கமுடலுவர்கடலும் கண்டேன்தானே. 6

கண்டேனேயுவர்கடலைக் கடந்தபின்பு கடிதானதயிர்க்கடலையா
னுங்கண்டேன், விண்டேனேமதுபானக்கடலுங்கண்டேன் விரிவான
கறுப்பன் சாகரமுங்கண்டேன், அண்டமெலாந்தான்புகழும் நன்னீ
ரான வழகானசாகரமுங்கண்ணிற்கண்டேன், தண்ணளவ மாலையணி
கிருஷ்ணன்கொண்ட சாகரமாம்மத்திபத்திலிறங்கினேனே. 7

இறங்கினேன்கிருஷ்ணனவர்பள்ளிகொண்ட யெழிலானகடலி
னதுநடுமையத்தில், அறங்குடையஆலிலையை கண்டேனங்கே வப்ப
னேகுளிகைகொண்டுவதின்மேல்நின்சீலன், திறமுடையகுளிகையது
வலுவினிலேதிர்க்கமுடன் சென்றேறிவந்தேனப்பா, சிறகில்லாப்பட்
சியதுபோவேயானும் கீர்த்தியுடன் குளிகையினுலபற்றிட்டேனே.

இட்டேனேசத்த சாகரமுங்கண்டேன் எழிலானசத்ததீவுகளு
ங்கண்டேன், திட்டமுடன்சம்புவென்றதீவுக்கண்டேன் திகழ்நபி
பிலட்சமார்தீவுக்கண்டேன், சட்டமுடன் செத்தீவுயானுங்கண்டேன்
சார்பானகிரவுஞ்சத்தீவுக்கண்டேன், வட்டமாஞ்சாகரத்தின் தீவுகண்
டேன்மளமான சான்மலியுங்கண்டேன்பாரே. 9

பாரேதான்சான்மலிக தீவுகண்டேன் பாங்காபுஷ்கரத் தீவுகண்டேன், நேரேதான்சத்தீவுகளுங்கண்டேன் நேரானகுளிகையது பூண்டுக்கொண்டு, சீரேறாண்காலாங்கி புஜபலத்தால் சிறப்புடனே லோகமெல்லாஞ்சத்திவந்தேன், கூரேதான்சீனபதியானுஞ்சென்றேன் குவலயத்திலிதுபோல ஒன்றுங்காணே. 10

போகர் சத்தரிஷியைக்கண்டது.

காணேனேசீனபதி தேசம்போலே திண்டதில்லை ஒருதேசம்யானுமப்பா, பாலமுடன்சீனபதிகடலோரத்தில் பண்பானமலையொன்றுகுகைதானுண்டு, வாணர்முதல்வந்திறங்கும் பொய்கையுண்டு வளமானமண்டபந்தானங்கொன்றுண்டு, தோணவேகுளிகையது பூண்டு கொண்டு தொல்லுலகை யான்மறந்து செல்றேன்பாரே. 11

சென்றேனேமலையிட்டுமண்டபத்தில் சேனநெடுக்காதவழிபோனேன்யானும், நின்றதொருரிடிமலையா மங்கொன்றுண்டு நிலையான சத்தரிஷிமலையானாகும், குன்றானமலையோரம் குளிகைகொண்டுகொற்றவனார் காலாங்கிதனைநினைந்து, தென்றிசையில் பொதிகைமுனிக் கார்த்தாப்போல தேர்வேந்தேயெந்தனையுங்காரென்றாரே. 12

காரென்றுசொல்லுலகையில் காலாங்கிதம்மை கருத்திலே தானினைந்துநமஸ்கரித்து, ஆரென்றுநினையாமலையார்பாதம் வப்பனேவணங்கினேன்கார்க்கவென்று, பாரென்னைக்காத்தருளவேண்டுமென்றுபட்சமுடனாதரிக்கமனதுவந்து, சீரென்றநாமமது பேர்விளங்கசிறப்புடனையான்தொழுதேன் போகர்தாமே. 13

தாமானளதிகயங்க ளின்னுஞ்சொல்வேன் தாக்கானமலையினிலேரிஷிகளப்பா, கோமான்கள் தாமறியார் ரிஷியார்தம்மை குவலயத்தில்சத்தரிஷ்யானுங்கண்டேன், நாமானவீசியென்றரிஷியார்தாமும் நலமானமுதல்வரையிலிருந்தாரப்பா, வேமானமாகவல்லோ அத் திரியார்தாமுப் வேகமுடன் இரண்டாங்கால் வரையீதுண்டே.

உண்டானஅங்கீசயரிஷியார்தாமும் வுத்தமனே மூன்றாங்கால் வரையிலப்பா, திண்டானதவதியிலிருந்துகொண்டு திறமையோக நிஷ்டைசெய்வாரப்பா, கண்டேனே நாலாங்காலுவரையிலப்பா களை

மானபுலஸ்திமரைக்கண்டேன்பாலும், ஜண்டமாருதம்போல வைந்
தாங்காலாம் சங்கநிதிமேல்வரையி லிருப்பார்பாரே. 15

பாரேதான்புலகனாரிஷியார்தாமும் பான்மையுடன் மேல்வரை
யுலிருப்பாரங்கே, நேரேதான் ஆளுங்கால்வரைமேலப்பா நேர்மையு
டன்பிறகுமகாரிஷிதானுண்டு, சீரேதானேழாங்கால் வரைமேலப்பா
சிறப்பான வரிஷ்டருங்கண்டேன்பாலும், தீரேதான்சப்தமகா ரிசிக
ள்தம்மை தீர்க்கமுடன் மலையதனில் கண்டேன்தாமே. 16

தானுனசப்தரிஷியேழுபேர்கள் தாக்கானமலைதனிலே தவசிருக்
கும், கோனாகுகைகளையே கண்டேன்பாலும் கொற்றவர்களாசீர்ம
மெல்லாங்கண்டேன், தேனானரிஷிகளுல், சேர்வையான தீர்க்கமுட
னேழுவகைகுளிகைபூண்டு, மானுனமனேன்மணியாள்கிருபையாலே
மலைமீதியேழிவரை வென்றேன்காரே. 17

காணவேரிஷிகளிடஞ் சென்றேன்பாலும் காலாங்கிராதருட கி
ருபையாலே, பூணவேனாரேபதேசம்பெற்றேன் பொங்கமுடன்கரு
விகரணாதியெல்லாம், தோணவேயெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் துரை
ருசசந்தரனாரசொன்னாரங்கே, வேணவேசகலகலை கியானமெல்லாம்
விரும்பமுடள்பிழைக்கவென்று கொடுத்திட்டாரே. 18

கொடுத்தாரேபூவுலகில் பிழைக்கவென்று குவலயத்தி லென்மீ
தில்பட்சம்வைத்து, அடுத்ததொருகுளிகைக்கு வறுதிசொல்லி அப்
பனேசாரசணைகள் மிகவுங்கூறி, வுடுத்துமே யெந்தனையும் மலைவிட்
டேகி வேதார்தசித்திமுனி ரிஷிகளெல்லாம், ஒடுக்கம்வரபுத்தியதும்
கவுங்கூற ஒகோகோ சப்தரிஷிபோவென்றாரே. 19

என்றாரேசப்தரிஷி உரையுட்பெற்று யெழிலானகாலாங்கி கிரு
பையாலே, சென்றேனேகுளிகையது மிகவும்பூண்டுசீனபதிக்குள்ளா
கவந்தேன்பாலும், நின்றேனேயெனதையர் காலாங்கிராதர் நிலையா
னசமாயிடஞ்சேர்வைசெய்தேன், குன்றானமலைதனிலேயேறியல்லோ
கொப்பெவைவேகமலமுனிகண்டேன்தாமே. 20

தாமேதான்கமலமுனிசமாதிபக்கல் தண்மையுடன் யான்சென்
றுசேர்வைசெய்தேன், வேடமதான்சீனபதிக் கோட்டைக்குள்ளே,
வேகமுன்ருளிகைகொண்டு யிரங்கினேன்யான், போமேதான் சீனப
திப்பெண்களெல்லாம் போகமுடனெந்தனையு மணையவல்லோ நாமே
தான்நினைத்தபடி பெண்கனெல்லாம் நாட்டமுடன் மோகித்துவணை
ந்தார்பாரே. 21

சீனபதியில் சப்தரிஷிகளைப்போல் போகருக்கு

புத்திரருண்டாதல்.

பாரேதான்ரினைத்தொருகல்விதன்னுல்பாங்கானசப்தரிஷிபோலேயப்பா, நேரேதான்ரினைத்தவண்ணம் ரிசிகள்போலநேர்மையுடன் தான்பிரிந்தாரிஷிகளப்பா, சீரேதானவர்கொடுத்தவரத்தினுலேசிறப்பானசப்தரிஷிபிறந்தாரங்கே, கூரேதான்நேவரிஷி யென்னலாகுங்குவலயத்தில் அரசரைப்போல் பிறந்தார்தாமே. 22

பிறந்தாரேசீனபதிவரசெய்ய பேரானசப்தரிஷி யரசரப்பா, துறந்ததொருஞானிகள்போல் அரசரப்பாதுப்புறவாய்ச் சீனபதியாண்டதுண்டு, மறந்தாரேவெகுகாலமிருந்தமல்லோ வையகத்தில் வாழ்க்கைகளைவிட்டுநீங்கி, கறந்ததொருபால்போலேஞானபூண்டு காகினியில்வெகுகால மிருப்பார்பாரே. 23

இருந்தாரேகோடிவரையுகார்தகாலம் யெழிலான சீனபதிக்கேட்டடைதன்னை, பொருந்ததே யரசாட்சிநடத்தியேதான் பொன்கமுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு, திருந்தவேசமாதானி லிரங்கியல்லோ திட்டமுடனதாமிருந்தாடி சிததுதாமும், வருந்தவே கோட்டையது யேதுசுத்து வாகாகத்தலைவாசலேழுலானே. 24

ஏழாநதலைவாசலொவ்வொசித்து யிரங்கியேசமாதியது பூண்டு கொண்டார், தாழானதிருவாசலொவ்வொர்பக்கம் தண்மையுடன் சமாதியதுபெருமைமெத்த, வீழாமல்தேகமது வழியாமற்றான்வீரானகோட்டையதுவாசல்முன்னே, சாழானசமாதியதுயேழுங்கண்டேன்சட்டமுன் சீஷவர்க்கம் நெருங்கினேனே. 25

நெருங்கவேவெகுகோடி மாண்பாரப்பா நேராகயெந்தன் முன் வந்துநின்ற, குருங்கையென்றகாமதனைத்தானெடுத்து கொப்பனவேமுடிமீதிலசுமந்துகொண்டு, தருங்கவேவாசீர்மம்மிகவுஞ்செய்துசட்டமுடனெந்தனையுங்கேள்விகேட்டு, வருந்தியேயிக்காலமெங்கேசென்றீர் வண்மையுடன் வந்ததுவும்புதுமையாச்சே. 26

ஆச்சென்றபுதுமையது மிகவுறைத்து வப்பனையென்தேவாயி க்காலந்தான், போச்சென்றுதேகமது மனதிலெண்ணி பொங்கமுடன்வந்ததுவும்புதுமையாச்ச, பாச்சலுடன் காயாதிகற்பங்கொண்ட பாங்கானதேகமதுயென்றுசொல்லி வீச்சலுடன்காலாங்கி கிருபையாலே விதித்துதேகானவல்லோவென்றிட்டாரே. 27

இட்டாரேவெகுமாண்பர்கும்பல்குடி யெழிலாக யெந்தனிடம் வந்தாரப்பா, சட்டமுடன்யான்கண்டவதிசயங்கள்சார்புடனையானு ரைத்தேன்போலமெல்லாம், கிட்டமுடன்மாண்பரெலா மதிசயித்து தீரமுடன்வீற்றிருந்தார் சீனந்தன்னில், பட்டமுள்ள அரசருடசமா திவிட்பொங்குடனேகுளிகைகொண்டு புறப்பட்டேனே. 28

புறப்பட்டேன்சீனபதிக் கடலோரந்தான் புகழான வதிசயங்க ளெல்லாம்பார்த்து, திறக்கவேவடக்குமுகந்திருப்பால்தன்னில்தீறமு டன்குளிகைகொண்டுசென்றேன்யானும், நிறமாறித்தானிருக்கும்மா ண்பரல்லோ நீடானலசவத்தின் முகத்தைப்போல, உறமானமாண் பர்களைக்கண்டேனப்பா வுத்தமனேசெகத்துக்குள் ளிருப்பார்தாநே. 29

இருப்பாரேமலைமீதுமடாரைமீதுப் பெழிலானவட்டமதிலியிற ங்கினேன்யான், விருப்பமதுகுளிகையுடன் பூண்டுகொண்டுவீரமுட னவர்களிடஞ்சென்றபோது, பொறுப்பான மலையொன்று குகைதா னுண்டு பொங்கமுடனயிராவதமென்னலாகும், குருப்பான யேழுவ ரைவுயரங்காணும் குணமானமலையொன்று கண்டேன்தானே. 30

சத்தகன்னிகளைக்கண்டது.

கண்டேனெயென்வன தில்சந்தேகத்தால் கதனமுடன் குளிகை கொண்டுசென்றேன்யானும், அண்டவொண்ணப்பாரையதுமேலேயு ண்டுகவலயதுயோசனைதான் சொல்லப்போமே, தொண்டர்முனி சித் தர்களுமநேகமுண்டு தோற்றமுட னெந்தனுக்குக் கண்ணிற்றேற, சண்டமாருதப்போலெயென்னைக்கண்டார் சட்டமுடனென்று நீக ட்டார்தாமே. 31

கேட்டாரேசித்துமுனியெந்தலுக்காய் கிருபைவுடன் யாரென் றுகேட்கும்போது, தாட்டிகமாய்குளிகைகொண்டுவந்தவர்பார் தண் மையுள்ளசிறுபாலாவென்றபோது, நீட்டமுடன் காலாங்கி சிஷனெ ன்றேன் நீடானசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாம், வாட்டமுடனெந்தனை யும்வாசீர்மித்து வளமுடனே மீளுபஞ்செய்தார்பாரே. 32

பாரேதான்யானுமல்லோசிலதுகாலம்பாண்மையுடனங்கிருந்தே ன்சித்தர்பக்கல், நேரேதான்வடகோடிகானகத்தில் நோறானதோப்பு ண்டுகுளமுமுண்டு, ஊரேதானென்றறிந்து வுளவறிந்து வுத்தமனே யாசோமங்காணுதென்றேன், பேரென்னவூரென்ன பதிதானென்றே ன்பேறானசத்தகன்னிபதியென்றாரே. 33

பதியென்று சொல்லுகையிலடியேன்றானும் பட்சமுனென்மீ
தில்கிருபைவைத்து, துதிபுரியும்சத்தகன்னிஆசீர்மந்தான் துப்புவா
யவ்விடத்திற் செல்லொணுது, மதிபோன்றசத்தகன்னியிருக்குந்தா
னம்மகத்தான தேவதாவாசீர்மந்தான், கதிபெறவே சென்றவர்க்கு
யெல்லா முண்டுகாசினியில் போவார்தாளில்லைதானே 34

இல்லையென்றுபோனாலும் கன்னிமார்கள் யெழிலானமாண்பர்க
ளைசரிப்பாரப்பா, கொல்லவேயமனுக்கு யறுதியாகும் கோபத்தால்
சாபமதுவாய்க்கும்பாரு, புல்லவேயவ்விடத்திற் செல்லவேண்டாம்
புகழானசத்தகன்னிமார்களப்பா, எல்லைவிட்டுப்போகாதேயெந்தன்
பாலாயெடுத்துரைத்தா ரெந்தனுக்குமிகுதியாச்சே. 35

ஆச்சென்றுபோகாமலடி யேன்றானும் வண்புடனெறுபடியுங்
கேள்விகேட்டு பாச்சலுடன் குளிகையது போட்டுக்கொண்டு பா
ங்கிமாரசத்தகன்னியேழுபேரை, மூச்சடங்கிபோனதொரு தேகம்
போல்மொய்க்குமுல்மார்தங்கள் முன்னடியேன்றின்று, ஏச்சியயவ
ளிடங்கண்டுபேசியெழிலாகயான் வருவேனென்றிட்டேனே. 36

என்றேனேசிறுபாலன் சொன்னவார்த்தையெழிலானதவமுனி
கள்ரிஷிகள்கேட்டு, நின்றதொருநெடுமூச்சுதானறிந்து நேர்மையுட
னெந்தனுக்குயிதவுசுறி குன்றின்மேல்செல்வதற்கு வினயஞ்சொல்
லிகொப்பெனவெயாகீர்மம்மிகவுங்குறி, வென்றிடவே யடியேனைய
னுப்பினார்கள்விடுபட்டுக் குளிகைகொண்டு போனேன்ஒனே 37

போனேனையாசீர்மந்தன்னிலேதான் பொங்கமுடன் காவணத்
தையிறக்கினென்னான், சோனையோல் சூனையருகேயிறங்கி நின்றேன்
சொன்னமென்றசத்தகன்னிமார்கள் கண்டார், தேனேதான் அகலிகை
யாசீர்மந்தான் திகழானமுதற்பீடம்முதற்காவணந்தான், மனேதா
ன்திரௌபதியாம்ரெண்டாம்பீடம்மகத்தானசீதையதுபீடந்தானே.

சீதையாம்பீடமது மூன்றாம்பீடம்சிறப்பானதாரையாம் நான்
காம்பீடம், வேதையாம்பண்டோதரி ஐந்தாம்பீடம் மிக்கானசாமா
லியாராம்பீடம், பாதையாங்காந்திரௌதாசிறமாலியாகும்பாங்கான
சத்தகன்னியேழுபேர்கள், கோதையாம் தேவகன்னியேழுபேர்கள்
குளிகைகொண்டோனாமங்கே கண்டிட்டேனே. 39

பஞ்சவர்களை சத்தகன்னி விசாரித்தல்.

கண்டேனையவர்களிடம் வார்த்தைபேசி கலியுகத்துவதிசயங்க ளெல்லாங்கேட்டேன், கொண்டல்வண்ணரச்சதனார்செய்திகேட்டே ன்கோடானகோடிபெண்கள் முறமைசொன்ன, விண்டபடிவார்த் தையதுமிகவுமங்கீகவேதாந்தத்தாயினதுவருளும்பெற்று தொண்ட னெனுமைத்துணர்களைந்துபேரும் சுகமுடனே கேட்டுமல்லோ விச ரித்தாரே.

40

கட்டுமேகலியுகச்சேதிதன்னை கீர்த்தியுள்ளபஞ்சபாண்டவர் கள் தம்மை, வாட்டமுடன்கலியுக முதலில்தன்னில் வளமாகயெவ்வி தத்திலுமடித்தாரென்று, நீட்டமுடனெந்தனையுங் கேட்கும் போது நீடுழிகோடிவரையிருந்தாரங்கே, காட்டமதுகலியுக முதலில்பாக ண்காணுமண்மேலேபோனார்தாமே.

41

போனதொருசெய்திதன்னை யானுரைத்தேன் பொங்கமுடன் யெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து, தானமொடுசித்தர்முனிரிஷியார் தம் மால்தாரணியில் சபாமதுநேரிட்டாலுந், தீனமோடுசாபமது சொல் லாமற்றான் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்குவரந்தந்தாரே.

42

தந்தாரேசபமதுநீக்கியல்லோ தாரணியில் சத்தகன்னிமார்கள் தானும், அந்தமுடனெந்தனுக்கு வாசீர்மித்துவவனியெல்லாஞ்செல் வதற்கு அதிதஞ்சொல்லி, சொந்தமுடனுபதேசமிகவுங்கூறி சூட் சாதிசூட்சமெல்லந் தெளிவுரைத்து, யெந்தனுக்குமாற்றமென்றமை கொடுத்துயெழிலாகச்சீனபதி போமென்றாரே.

43

என்றவிடன்காலாங்கி நாதர்தம்மையெழிலாகத் தாளினைந்து சீனம்போக சென்றுமேகுளிகைகொண்டு வடியென்றானும் சிறப்பு டனேசீனபதிவந்தேன்யானும், மூன்றுமேதானடந்தசேதியெல்லாம் முனையானசீனபதிமாண்பருக்கு, நன்றாகத்தானுரைத்தேநடியென்ற னும் நலமுடனேமனக்களிப்பு கொண்டார்பாரே.

44

சத்தகன்னிசங்கதியைசீனத்தார்க்குகுடறல்.

பாரேதான்சத்த கன்னிமார்கள்நேர்மை பாங்குடனேதானுரை த்தேன்சீனத்தார்க்கு, நேரேதானெந்தனுக்கு உறுதிசொல்லி நேர் மையுடன்சாமதை தவிர்த்தாரென்றே, ஊரேதான் போகவென்று விடையுந்தந்து வுத்தமர்க்குவாதியந்த முடிவுசொல்லி, பேரேதான் வாழ்கவென்று யெந்தாரளும் பெருமையுடனயிருக்க வென்றுவரந் தந்தாரே.

45

தயிர்கடலுக்கு வடகோடி.

தந்தாரேசினபதி விட்டுவந்தேன் தகமையுள்ள குளிகையது
பூண்டுகொண்டு, வந்தேனேதயிர்கடலுக்கப்பாலப்பா வாகானவட
கோடி கானகத்தில், சொந்தமுடன் யானுமல்லோ சென்றேனங்கே
சுத்தமுள்ள வாசீர்மங்கண்டேயானும், அந்தமுடனாசீர்மம் நடுமைய
த்தில் அழகானவாயக்கால் கூடந்தானே. 46

தானானகூடமது சித்ரகூடம் தண்மையுள்ள சித்தர்களும் மறி
யானுதி, கோனானயெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனரெந்தனு
க்கு வுரைத்தநீதி, மானுவடகோடி கானகத்தில் வளமானவாயக்
கால் மண்டபந்தான், தேனானமனோன்மணி யாளிருக்கும் ஸ்தானம்
தேவியென்றகூடமது விசித்திரமாமே. 47

அமேதான் ஆயக்கால் மண்டபத்தில் அண்டவொண்ண தேவரி
ஷிகூட்டமப்பா, தாமேதான் காலாங்கிசொன்னவாக்கு தாரணியில்
மெய்யான வார்த்தைகொண்டு, போமெனவே வடகோடிகானகத்தில்
பொங்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, வேமெனவே யாசீர்ம
ந்தன்னிற் சென்றேன் வேதாந்ததாயினது யிடங்கண்டேனே.

போகாவடகோடி கானகத்தில் மனோன்மணியைத் தெரிசித்தது.

கண்டேனேமனோன்மணியான் வீற்றிருக்கும் கடிதானவாசீர்ம
ந்தன்னைக்கண்டேன், அண்டவொண்ணாச்சேனையது ரிஷிகள் கூட்டம்
அங்ஙனமேயான் கண்டுபயமுங்கொண்டு, தொண்டரெனும் ரிஷிமு
னிவர் சித்தர்தாமும் தோற்றமுடனாசீர்மந்தன்னைச்சுற்றி, கொண்ட
ல்வண்ணனச்சுதனும் முன்னேகிற்க கோடானகோ டிவரைபார்த்தி
ட்டேனே. 49

பார்த்தேனே மனோன்மணியாளாசீர்மத்தில்பலகோடி நவகோடி
ரிஷியார்தாமும், கார்த்துமே சதாகாலஞ்சூழ்ந்திருக்க கண்மணியவர
த்தினவாசீர்மத்தில், தீர்த்தமுடன் தடாகமென்ற பொய்கைதன்னில்
திகழானமனுக் கூட்டமனெகம்பேர்கள், சார்த்தகையாழ்வார்பனனீ
ராயிரந்தான் சட்டமுடன் தவசிருக்கக் கண்டேன்தானே. 50

மனோன்மணியான் தாமரைப் பொய்கை.

கண்டேனே மனோன்மணியான் பொய்கைதன்னை காசினியில்
மற்றெவரால் காணப்போமோ, தொண்டனெனும் ஆள்வார்கள் பொ
ய்கைதன்னில் தேற்றமுடன் காவலதுபூண்டுகிற்பார், வண்டுமூலாள்
மனோன்மணியான் கிரித்தஞ்செய்வாள் வசந்தமளிமண்டபத்தின்பொ

ய்கைதன்னில், தெண்டமுடி னடியார்கள் கூட்டமெல்லார் தெரிசிப் பார்மனோன்மணியை தெரிசிப்பாரே.

51

பாரேதான்படியேனுங் குளிகைகொண்டுபட்சமுடன் சீஷவர்க் கர் தன்னைக்கண்டேன், நேரேதானாசீர்மர் தன்னைச்சுற்றி நேர்மையு டன் கார்த்திருக்கும் ரிஷிபார்பக்கல், சீரேதான்குளிகையது பூண்டு கொண்டு சிறப்புடனே பொய்கைதனில் நடுமையத்தில், கூரேதான் நீராழிமண்டபத்தில் கொப்பெனவே யிறங்கிவிட்டேன் பண்பாய்த் தானே.

52

பண்புடனே ரிஷிமுனிவரென்னைக்கண்டு பதிரியேயோடியவந்து யானென்றார்கள், தின்பானகாலாங்கி நாதர்தம்மை திடுக்கிட்டு மன ந்தனிலேதானினைந்து, நண்பாக காலங்கி சீடனென்றேன் நாதாக்கள் சித்தொளிவு நடுங்கினார்கள், கண்பானமேனோன்மணியைக் காணவெ ன்று காசினியில் குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே.

53

வந்திட்டேனென்றலுமே ரிஷிபார்தாமும் வணக்கமுடனெந்த லுக்கு வாசீர்மித்து, தந்திட்டார் மனோன்மணியைக் காணவென்று தகமையுட னிடமதுவுங் காண்பித்தார்கள், ஆந்தமுடனெந்தனையும றைத்துக்கொண்டு வன்பானவாசீர்மர் தன்னின்முன்னே, சொந்த முடனெனை நிறுத்திவுளவுசொன்னார் சூட்சமுடன் தான்கண்டு திரு ம்பினேனே.

54

போகர்மனோன்மணியைக் கண்டதை சீடர்க்குரைத்தல்.

திரும்பியேமனோன்மணியைக்காணவென்று நலகாலமங்கிருந்து வுளவுகண்டேன், அரும்பொன்மணி நவரத்தினவாசீரமத்தில் அழ கானமேனோன்மணியாள் பீடங்கண்டேன், சுரும்புடைய பூந்துடையாள் சொருபங்கண்டேன், தோற்றமுடன் கண்ணிற்குத்தோற்றலா ச்சு கரும்பெனவுந் தேன்மாரி யொழியக்கண்டேன் கைலங்கிரிப்போ லிருக்கும் பொய்கையாமே.

55

ஆமேதான் பொய்கையிடங்கிட்டிரின்றேன் வப்பனேமனோன்ம ணியைக்கண்டதில்லை, தாமேதான்மனோன்மணியாள் ரூபம்போல தாசொருபமானதொரு ஜோதிகண்டேன், போமேதான் பொன்னு னவற்சீர்மத்தைப் பொங்கமுடன் நெடுந்தூரங் கண்டேன்யானும், தேமேதானவச்சித்திர பொய்கையப்பா, தெளிவானமண்டபத்தைப் பார்த்தேன்பாரே.

56

பார்த்தேனேநீராழிமண்டபத்தைப் பனிகானபன்னகச் சாலே கண்டேன், தீர்த்தமுடன் பூஞ்சோலைத் தன்னைக்கண்டேன் கதிமுன

ன்னம்பலந்தன்னைக் கண்டேன்,சேர்த்துமே ரிஷிகோடி முனிவர்தம்
மை சேனைமுதல் நவகோடிசித்தர்கண்டேன்,சார்த்தகிரியாழ்வார்கள்
கணக்கோயில்லை சட்டமுடன்வடகோடி மகிமைதானே. 57

தானுனயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ள புலி
ப்பாணி சொல்லக்கேளும், கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர்குவ
லயத்தில் வெகுகாலமிருந்தாரப்பா, தேனானமேனென்மணியாள் காம
ரூபி தேவிதனையொருநாளுங்கண்டதில்லை, பானானபராபரியாள் சோ
தியல்லால் பாங்கியரை வொருநாளுங் காணேன்தானே. 58

காணேனையென்று சொல்லிக்காலாங்கிநாதர் கனமாகயெந்தனு
க்குச் சொன்னதுண்டு, வேண்படி வெகுகாலங்காத்திருந்தார் வேதா
ந்தத்தாயினது வருளைக்காண, மாணவேவரைகோடி காலமப்பாவை
யகத்தில் மனேன்மணியாள் சொரூபங்காண, நீணவேகரயாதி கற்ப
ங்கொண்டு நெடுங்காலந்தாமிருந்தார் தவசியாமே. 59

தவசடனே சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு தாரணியில்மதியழுந்
தம் வெகுவாய்ப்பூண்டு, பவமகற்றிசமாதிதனில் கோடிகாலம் சட்ட
முடன் தாமிருந்தார் நாதர்தாமும், சிலக்கடலைக்காணுதற்கு வெகு
வாயெண்ணி தீரமுடன்சமாதிதனிலிருந்தாரப்பா, அவமுடனேசமா
திவிட்டு யேகியுந்தான் வவனிதனில்மனேன்மணியைக்காணுப்பாரே.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாருலகில் வெகுகோடி
சித்தருண்டு,நேரேதான் மனேன்மணியைக் கண்டதில்லை நேர்மையு
டன் சோதியென்ற வொளியுக்கண்டார், வீரேதான் சொரூபக்லைக்
கண்டபோதே விருப்பமுடன் சோதிமயந் தன்னிறேறேன்றி, கடரே
தான் மனேன்மணியை நினைத்தவண்ணங் கொப்பெனவே தரிசனைப்
போல் தோற்றலாச்சே. 61

போகர்தனகோட்டியென்னும் ராமேசுவரத்தைக்கண்டது.

தோற்றமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு தொல்லுலகைகத்தி
வந்து குளிகைகொண்டேன், காற்றில்லா ராமேசுவரர் தானென்னு
ங்கனமானதனக் கோட்டிக்கடலைக்கண்டேன், மேற்றிசைக்குக் கீழ்
பாகங்கடலோரந்தான் மேலான தெப்பொதிகை சமீபமப்பா, நற்ற
முள்ள சங்கதுவும் பிறக்கும்ஸ்தானம் நடுக்கடலார் திட்டொன்று
கண்டேன்பாரே. 62

கண்டேனே நடுக்கடலாம் மத்திபத்தின் கனமான பாரையொ
ன்று கட்டொன்றுண்டு,தண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணபூபன் தகமை
யுள்ள மண்டபந்தானங்கொன்றுண்டு,கொண்டல்வண்ணன் ஸ்ரீராமர்

சீதாதேவி குடியிருப்பு வாசீர்மந் தன்னைக்கண்டேன், வெண்டாமரை
ப்பொய்கையுண்டு ஸ்தலமுமுண்டு மேன்மையுள்ள குகையதுவும்
பார்த்திட்டேனே. 63

பார்த்தேனே சீதையென்னும் பெண்ணை நங்கைபண்பான வச்
சிரமங்கல்லினாலே, நேர்த்தியுடன் கைச்சிலையா யமைத்துமேதான்
நேரானமுகவையென் னுஞ்சாகரத்தில், பூர்த்தியாய்ச் சேதுபதிஸ்நா
னஞ்செய்வோர் புகழானராமருடதேவிதன்னை, தீர்த்தமுடன் சீதா
வின் பிராட்டியாரை தினக்கிரமவலங்காரஞ் செய்வார்தாமே. 64

செய்வாரே ராமலிங்கம் பூசைசெய்து ஸ்ரீராமர்பிராட்டியார்
ரூபங்காண, உய்யவேவோடமது தன்னிற்சென்று வுத்தமனார் ராமர்
தேவிதன்னை, துய்யமுனி சித்தனவாரிஷிகளெல்லாம் சத்தமுடன்
வோடமதிற்சென்றுமேதான், பையவேவிக்கிரகம் பூசைசெய்ய பட்ச
முடன்போவாரும் வருவார்தாமே. 65

தனக்கோட்டிக்கி இடபாகம்.

தாமானயின்னமொரு மார்ககங்கேரு தாக்கான தனக்கோட்டி
யிடபாகத்தில், வேமானமென்றதொரு வாசீர்மந்தான் மிக்கானகாடு
ள்ளே குகைதானுண்டு, கோமானுக்கொப்பான ரிஷியார்தாமும்'குரு
வானசாமியென்ற சித்துவுண்டு, நாமானமாகவல்லோ குளிகைபூண்டு
நன்மையுடன் சென்றேனே வனந்தானுள்ளே. 66

போகர் குருபர்நமகாரிஷியைக்கண்டது.

உள்ளான வாசீர்மந்தன்னிற்சென்றேன் ஓகோகோ நாதாக்கள்
சித்தருண்டு, கள்ளரென்ற சித்தரப்பாகணக்கோயில்லை காசினியில
வர் பெருமைமெத்தவுண்டு தெள்ளமுர்தமானதொரு சித்துமுன்னே
சிறப்புடனே குளிகைகொண்டு யானுஞ்சென்றேன், மெள்ளவே சித்
தர்முனிக்கண்டபோது மேதினியில்யாரென்று யெனைக்கேட்பாரே.

கேட்டவுடன் சித்தர்கட்கு விடையுஞ்சொன்னேன் கெடியான
காலாங்கி சீடனென்றேன், நீட்டமுடன் தனக்கோட்டிக் காணவந்
தேன் நீதியுடன் சீதையென்னுந் தேவிகண்டேன், வாட்டமுடனிட
ப்பாகங் குளிகைகொண்டேன், வரகான வாசீர்மமிங்கே கண்டேன்
நாட்டமுடன் குளிகைகொண்டு யிறங்கியல்லோ நாதாந்தசித்தெளி
வைக்கண்டேனே. 68

கண்டவுடனரிஷிக்கூட்டமுனிவர்தாமும் கருத்துடனையெந்தனு
க்குவறுத்சொல்லி, அண்டமுடன் ஆகாயரிஷிகள் தேவர்வப்பனே அதி

சயங்கள் தாமுறைத்து, மண்டலங்கள் தான்புசும் ரிஷியார்தம்மை வாட்டமுடனயகன்கண்டேன்போகர்தானும், தண்டமிழுஞ்சித்தர் முனிரிஷிகள் கூட்டம்தன்மையுடனெந்தனுக்குவிதிசொன்னாரே 69

விதியானவாசகத்தை யானுங்கேட்டு விருப்பமுடன் குளிகை கொண்டு வாசீர்மத்தில், பதியானகுருபர்நரிஷியார்தம்மை பட்சமுடன்காணுதற்கு வருகிற்சென்றேன், ததியான ரிஷிப்பக்கஞ்சென்ற போது தகமையுள்ளரிஷியாருமெண்ணைப்பார்த்து, மதிப்போன்ற திரு முகத்தையேநாக்கியல்லோ மார்க்கமுடன் வார்த்தையது சொன்னாரே. 70

சொன்னாரேகுருபர்நரிஷியார்தாமும் தோற்றமுடன் சிறுபாலையெங்கேவந்தீர், மன்னவனே குளிகைகொண்டு வந்ததென்ன மா ராட்டமாநவல்லோவந்தாயப்பா, வன்னநெடுங்கோபமுள்ளசித்தர்தாமும்வளமுடனையுந்தனையுஞ்சுப்பாரப்பா, இன்னனெடுங்காலமிலா திந்தகாலம் யிறைபவனையேன்வந்தீரென்றிட்டாரே. 71

இட்டாரே குருபர்நரிஷியார்தாமும் யெழிலானபோகர்முகத் தண்ணைப்பார்த்து, பட்டமாந் துளுத்ததுபோல் பாலையும் பட்சமுடன்வந்ததினலுந்தனுக்கு, சட்டமுடன் வரந்தருவேனென்றுசொல்லி சாங்கமுடனெனக்குரைத்தாரரிஷியார்தாமும், அட்டதிகைப்புதழவல்லோவாங்கள்பெற்றுவாசீர்மந்தான் கடந்துவந்திட்டேனே. 72

சம்புமகாரிஷியைக்கண்டது.

வந்திட்டேன் தனக்கோட்டிக் கடலோரந்தான் வாகானசம்பு வென்றசங்கனக்ககண்டேன் பந்திட்டமாகவல்லோ கடலோரந்தான் பாரினிலேகுளிகைகொண்டு செல்லும்போது, முந்திட்டகுருபர்நர் செய்தியெல்லாம்முனையானசம்புவென்றசங்கர்தானும், தொந்திட்டமாகவல்லோசம்புதானும் தொன்மையுடன் தானுரைக்கக் கேட்டிட்டேனே. 73

போகர் முத்தாசீர்மங்கண்டது.

கேட்டேனே முத்தினுசீர்மந்தானுங் கெடியன சாகரத்தைக் கிட்டிவந்தேன், நீட்டமுடன் முத்துரையுங்கடல் தானப்பா நீடாழி சாகரமுமளவுமெத்த, தேட்டமுடனணியென்றமுத்துதானும்தெளிவானகடல்தனிலேவியுஞ்சிப்பி, நாட்டமுடன் சித்தர் முனி ரிஷியார்தாமும் நவிலவேதானிருக்குங் கடல்தானுமே. 74

கடலானநடுமையம்பாறைமீதில் கனமானசம்புமகா ரிஷியாசீர் பம், அடலானவாய்க்கால்மண்டபந்தான் அழகானகள்ளழகர்கோட்டைதானும், மிடலானதேவதா ஸ்தலமுமுண்டு மிக்கானவடிவேவர்

கோயிலுண்டு, குடதிசையாம்பக்கமதில்பொய்கையுண்டு குறிப்பான
சம்புமகாபதிதானமே.

75

பதியான்பாறையின்மேல்மகிமைமெத்த பாங்கான கோட்டை
யதுகளளர்கோட்டை, மதிபோன்ற சம்புமகாரிடியார்தாமும் மகத்
தானவாசிரம்ஞ் சொல்லப்போமே, துதியுடனே மாண்பெல்லாந்
கோடாகோடி, துப்புறவாய்தெரிசித்து வருவார்போவார், கதிபெற
வேவடிவேலர் கோயில்காணகாசினியில்வெகு கோடிவருவார்தானே.

வருவாரேயாசிரமந்தன்னிற்சென்று வரமுடனேவெகுபேர்கள்
கோடிமாண்பர், மருவானமுல்லையிருவாட்சியோடு மகத்தான நமஸ்
காரமஞ்சலித்து, குருவானசம்புமகா ரிடியைத்தானும் கோடிப்பார்
திரிகாலபூசைமார்க்கம், உருவானவடிவேலர்தம்மைக்காணவுகந்துமே
தான்போவார் கோயில்தாமே.

77

தாமானவாசிரமந்தன்னிவிட்டு தாக்கானவடிவேலர்கோயில்பக்
கல், போமேதான்வெகு கோடி மாண்பரப்பாபொங்கமுட னர்ச்சனை
கள்மிகவுஞ்செய்வார், பூமேவுப்பன்னகச்சாலைதன்னில்புகழானபுட்ப
மதுமிகப்பறிப்பார், தேமேவும் நவதாதுகனிகளோடுதெளிவாகதான
ழைத்துப் பூசிப்பாரே.

78

பூசிக்குங்கிரியைதனை யானுங்கண்டேன் பொங்கமுடன் தனக்
கோட்டியானுமவந்தேன், நேசித்து சம்புமகாரிடி யார்தம்மாம் நேச
முடன்பின்னும் யான்சென்றவந்தேன், ஆசித்து ஆசிரமந்தன்னில்
வந்து யடியேனுந்தலைவணங்கி முடிவணங்கி, வாசித்துப்பிரணவத்
தையோதியேதான்வணக்கமுடன்பின்னும்யான் தொழுதிட்டேனே.

சம்புமகாரிடிபோகருக்குவுபதேசங்கூறல்.

தொழுதேனே ரிடியாரின்சீர்பாதந்தான் தோத்திரங்கள் மிகச்
செய்துகரங்குவித்து, பழுதுருசாபமதுநேரியாமல் பாலகனையெந்த
னையுங்காக்கவென்று, அழுதுமேவடியேனும் முடிவணங்கி வன்புட
னேகாலாங்கித்தனைரினைத்து, நெடுகாமல்தான்பணிந்தே னடியேன்
றானும் நேர்மையுடன்வரமெனக்குக் கொடுத்தார்பாரே.

80

பாரேதான் குளிகையதுபூண்டுகொண்டு பாயுனிலே சம்புவரம்
பெற்றுவந்தேன், நேரேதான்முத்துறையும் நாடுங்கண்டேன் நெடி
தான ஆழியதயானுங்கண்டேன், சீரேதான் சிப்பிலுறை முத்துதா
னுச்சிறப்பானகடலதுவுப்பார்த்துவந்தேன், ஊரேதான் குருபர்ன
ரிடியாசிரமம் வுத்தமனையான்கண்ட வளஞ்சொல்வேனே.

81

வளமானமார்க்கமதுயின்னங்கேளு வண்மையுள்ளதனக்கோட்டிவடபாகத்தில், தளமானபதியென்று பாறைகண்டேன் தண்மையுள்ளசம்புகாரிடியைக் கண்டேன், குளமானபொய்கையது சித்தர் வாழ்க்கை, குவலயத்திலதற்கீடுயாதொன்றில்லை, பளமானநவகனியுமநவதான்யத்தோடு பாறையதில்தான்விளையும் பாண்டினுடே.

நாடானபாண்டிவளநாட்டைக்கண்டேன் நவகோடிரிஷிமுனிவராசீர்த்தான், காடாதவமுனிகளுறையும்நாடு காசினியில்மாண்பர்கள்ளநியானுடு, கோடானகோடியிலே யொருவனப்பா குறையாளவிட்டகுறையிருக்குமானல், தடாண்மைக்கொண்டதொரு தலமுங்காண்பார் தாரணியிலவனுமொரு சித்தனுமே. 83

சித்தனுப்பிறந்தாலு மென்னலாபம் சீரானவிட்டகுறையிருக்கவேண்டுங், கத்தனதுபதவினைப் பிறவேவேண்டும் காசினியில்விதியாளிப்பெருவானப்பா, சுத்தமுடன்ஞானேபிதசுர்தன்னைஞுட்சாதிஞுட்சமதை யறியவேண்டும், பித்தனைப்போலிருக்காமல் பேரின்பத்தில்பேருலகில்வாழ்வனே யோகியாமே. 84

யோகமென்றால்யோகமது சொல்லொண்ணது யொளிவானயிரகாசமனசோதி, பாகமுடன்சின்மயத்தினிலையில்நின்று பட்சமுடன்சதாகால மர்சசித்தேதான் சோகமது வாராமல் சமாதிதன்னில் தொல்லுலகில் மாய்கையதுவாசையற்று வேகமுடன் மனோன்மணிபைமனதிலுன்னி வெட்டவெளியம்பரத்தேநீர்பீர்தாமே. 85

நிற்பிரேநிலை தனிலேநிற்கொண்டு நீடானபிரளவத்தை யுச்சரித்து கற்பதித்ததுணதுபோ லெந்தநாளும் கலங்காமல் சமாதிதனில் நிற்கொண்டு சொற்படியே குருவினது மொழியுக்கேட்டு தோராமல் ஞானமதுஞ்ஞுகொண்டு பற்பலபேதத்தின் பேதாபேதம் பாரினிலேசொல்லாதபான்மையாமே. 86

பான்மையென்ற சதாநிலையில் நிற்கொண்டுபட்சமுடன்போகமதை நிலைநிறுத்தி ஆண்மாவுக்கொருநாளு மழிவுமில்லை வலனிடனில் நீயுமொரு சித்தனைப்போல மேன்மையுடன் தானிருந்துவையகத்தில்மெய்யான மழியறிந்த பதவிகண்டு மான்மையென்றமோட்ச வழிக்காளதாகி மகிதலத்திலிருப்பவனேபுத்திவானே. 87

புத்தியென்றால் வாதமதுக் காண்பதற்கு புகழானயோகமதை நிறுத்துதற்கும் நித்தியமும் வசியையுள்ளடக்கி நிகழான சுவாசமதை மேல்நோக்காமல் சத்தியென்ற சொருபமதைக் கண்ணிக்

கண்டுசொதா காலம்கர்மவினை தனையகற்றி முத்திபெறவழிபாடு செய்லு
கொண்டு மூதுலகிலிருப்பனே தர்மவானே. 88

தர்மமாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தாரணியில்காலா
ங்கிகடாட்சத்தாலே, கர்மமென்றபவக்கடலைவிட்டகற்றிகருவிகரண
தியுடன் தொந்தம்பார்த்து, வர்மமுடன் நடப்பவனே புத்திவானும்
வரைகடந்துயிருப்பவனே கழுதைமாண்பன் தர்மவினை விட்டகற்றி
த்தாரணிதன்னில் சட்டமுடன்பேருண்டாய் வர்த்துவிடே. 89

தனக்கீகாட்டியில் அலையில்லாமயிருப்பதைப்பற்றி பற்றியோர்
புலிப்பாணிக்குக் கூறல்.

வாழ்கவேயின்னமொரு மகிமைகேளும் வாகானதனக்கீகாட்டி
கடலிலப்பா, தாழ்கவேலலைகடலில் சத்தந்தானும் தண்மையுடன் நி
ன்றதொருவளப்பஞ்சொல்வேன், மாழ்கியதோர் கடல்தனில்பாறை
மீதில்மகத்தானருபர்ந ரிஷிபார்தாமும், வேழவியுடனாசீர்மந்தனை
நடத்திவிருப்பமுடன் தானடத்துங்காலந்தானே. 90

சீதாதேவியாகங்காணவந்தது.

தானுனயாகமது நடத்தும்போது தாக்கானதங்கையென்றபதி
யில்வாழும், தேனுனமாதுமையாள் சீதாதேவிதென்னிலங்கைப்பதி
யைவிட்டு வாசீர்மத்தில் கோனானருபர்நர் வேழவியாகம் கோதை
யருந்தான்பார்க்க வந்தபோது பனுனதனக்கீகாட்டி கடலில்தானும்
பாருமுடன் சத்தமது கேழ்க்கலாச்சே. 91

கேழ்க்கவென்றாலின்ன மொருமார்க்கங்கேளு: கெடியானபற்ப
மென்ற மனையில்தனும் வேழக்கமுடன் காற்றோசைத்தன்னினாலே
வேகமுடன் அலைபனையும்விச்சலாச்சு சூழ்க்கமுடன்சப்தமதைமாதா
கேட்டுசுத்தமுள்ள யாசீர்மம்யாகந்தன்னில் தாழ்க்கமல நவரத்தின
கசித்தன்னில் தவிக்கவொட்டசாப்தமதை கண்டார்தாமே. 92

சீதைசாபத்தால்கடலின் அலைவின்றது

கண்டதொரு அலைகடலின்சப்தந்தன்னைகாரிழையாள் ஸ்ரீராமர்
தேவியப்பா, கொண்டல்வண்ணச்சுதனைத்தனை நினைந்துகொடுத்த
தொருசாபத்தாலையும் போச்சு விண்டபடி கற்பகத்தருவுக்கப்பா
மேதினியில்சப்தமது யில்லைகண்டி தண்டலெனும்பனைமரமுமசைவு
யில்லை தாரணியில் தனக்கீகாட்டிமார்க்கந்தாமே. 93

மார்க்கமுடன் தென்றிகையில் கடலில்தானுமகத்தான் ஸ்ரீர
மர்தேவிதன்னுல்வார்க்கவே கடலோசை நின்றுபோச்சு யெழிலான
தனக்கீகாட்டி மகிமையுப்பா தீர்க்கமுடன் சம்புகா ரிஜிபலத்தால்

னசங்கதாவும் பிரக்கலாச்சு, வர்க்கமுடன் திரிச்சங்கு தன்னினாலே
வாகாடா கோட்டையது கட்டலாச்சே. 94

போகத்திருச்சங்கு கோட்டையைக் கண்டது.

ஆச்சென்று போகாமலின்னஞ் சொல்வேன் அப்பனை புலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, மாச்சலென்ற தனக்கோட்டிகிழ் பாகத்தில்தக
த்தான்திருச்சங்கு கீகாட்டையுண்டு, நீச்சுடனேகடல்தனில் பிறந்த
சங்கு நிலைகோடிச்சங்கதனை யெடுத்துமல்லோ, வீச்சுடனே கர்தவழி
க்கோட்டைதானும் விருப்புடன் கட்டிருக்கக் கண்டேன்பாரே. 95

கண்டேனேதனக்கோட்டி கடல்மையத்தில் கனமானதிருச்சங்
குயாழிகோட்டை, அண்டர்முதல்தேவாதி ரிஷிகளெல்லாம் வன்பு
டனே வந்திரங்குக் கேட்டையப்பா, தண்டுளகிருஷ்ணவதாரந்தானு
ம் தகமையுள்ள வாசீர்மமொருபக்கந்தான், கொண்டல் வண்ணஞ்சி
ர்மமதற்குப்பின்னல் குறிப்பான யேழுசுத்து கோட்டைபாரே. 96

பாரேதான்வழுசத்து கோட்டையப்பா பாங்கான ஆணிமுத்து
மதில்தானாகும், நேரப்பா ஆணிமுத்து தன்னினாலே நிலையானகோட்
டையது கட்டிருக்கும், சீர்தானயேழுசத்து கோட்டைக்குள்ளே
சிறப்பான பிரிங்கிமகா ரிஷிபாசீர்மம், கூரேதான் மாண்பர்களுங்கா
ணப்போமோ குவலயத்தில் தனக்கோட்டி மகிமைதானே. 97

தானுனயேழுசத்துக் கோட்டைக்குள்ளே தவகோடி ரிஷிகளு
மேகுழந்திருப்பார், மாணுமதில் தனிலே சித்துமாண்பர் மகாதவசி
வீற்றிருப்பார் கோட்டைதன்னில், மோனுவாசீர்மம் தன்னில்தா
னும் மகத்தானமுத்து சிம்மாதினந்தான், கோனான பிரிங்கிமகாரிஷி
யார்தாமுங் கொற்றவனார் வீற்றிருக்கும் பதிதானுச்சே. 98

ஆச்சப்பாருளிகையது பூண்டுகொண்டேன் வப்பனை வாசீர்மம்
தன்னிற்சென்றேன், கூச்சலுடன் ரிஷிமுனிவர் சித்தர்கூட்டம் கூற
வொண்ணுகோஷ்டமது சொல்லப்போமோ, பேச்சரியா மாண்பகர்
களோ காணப்போரார் பேரானபிரிங்கி முத்துரிஷிபாசீர்மம், மாச்ச
லுடன் காண்பதற்கு முடியாதப்பா மகத்தான சித்தாது கோட்டை
யாச்சே. 99

கோட்டையார் திருச்சங்கு கோட்டையப்பாருறிப்பான ஆணி
முத்து கோட்டைதன்னை, நீட்டமுடன் கோட்டைதனை யறியமாட்
டார் நீடானசாகரத்தில் செல்லமாட்டார், வாட்டமுடன் குளிகை

கொண்டு காலாங்கிராதர் வகுப்பான மகிமையினால் கண்டேன்பாரு தேட்டமுடன் எனதையர் சொன்னவாக்கு தெளிவான சொற்படி யேகாணலாச்சு.

100

காணவேகலியுதத்து முன்னேயப்பா காலாங்கிராதர் சொண்ண திருவாக்குத்தான், தோணவே யெந்தனுக்கு யிப்போதல்லோ தோற் றமுடன் யெந்தனுக்குக் காணலாச்சு, வாணர்முதல் சொன்னதொரு கோர்வையெல்லாம் வளமாகயிவ்வண்ணஞ் சொன்னதில்லை பூணவே குளிகையது பூண்டுகொண்டு புழாநகோட்டைதனைப் பார்த்திட் டேனே.

101

பார்த்தேனே பிரிங்கிமகாரிஷியார்தன்னை பட்சமுடனடியேனு மஞ்சலித்து, தீர்த்தமுடன்சோடசோபசாரத்தோடு திக்காதிபிரிங்கி மகாரிஷியார் முன்னே, சேர்த்துமே கரங்குவித்து சிரமேல்வைத்து சிறப்புடனேதாள்பணிந்து வஞ்சலித்தேன், பூர்த்தியுடன்மனதுவந்து சாமிபாதம் பொன்னடியை மறுக்காலுந் தொழுதிட்டேனே.

102

தொழுதுமே முக்காலும் பணிந்துமேதான் தொல்லுலகையான் மறந்து துதித்தனப்பா, பழுதுபடாத் திருமேனிக்காவலாரே பாரு லகிப்பள்ளி கொண்டனையனரை, முழுதுமேயாழியது கோட்டைசு த்தி மோனமுடன் குளிகைகொண்டு நிற்கும்போது, வருவாகயாசீ ர்மமங்கே கண்டேன் வண்மையுள்ள கிருஷ்ணராசீர்மந்தானே.

103

கிருஷ்ணராசீர்மங்கண்டது.

தானானதுவாராகையாம் புருடனப்பா தாக்கானகிருஷ்ணரவரா சீர்மந்தான், தேனானதிருச்சங்கு கோட்டைக்குள்ளே தெரிசித்தேன் முத்தினுசீர்மம்பின்னல், வாணபிரிங்கிமகாரிஷியார்பக்கம் வகுப்பா னவாணிமுத்துக் கோட்டையோரம், மாணாமகதேவனுசீர்மந்தான் வையகத்தில் பார்த்தவர்க ளில்லைதானே.

104

இல்லையே பொருவருந்தான் கண்டதில்லை யெழிலான பிரிங்கி ரிஷிக்கோட்டைகண்டேன், புல்லவேயடியேனைப் பார்த்தபோது புக ழான சிறுபாலா வென்றுசொல்லி, வல்லதொரு காலாங்கி சீடபாலா வாகான போகரென்று தானழைத்து, சல்லாபங் கொண்டல்லோ யென்னைப்பார்த்து சட்டமுடன் யாரென்று மதிப்பிட்டாரே.

105

மதித்துமேயெந்தனையுங் கேட்டபோது மகத்தான காலங்கிச் சீடனென்றே, துதிப்புடனே யெந்தனையுமாசீர்மித்து துப்புறவாய் பட்சமது கொண்டுயென்னை, கதிரோன்கள்காணத் யாழிகோட்டை கருவுடனையுளவறிந்து குளிகைகொண்டு, விதிப்படியே விட்டகுரை யிருந்ததாலே விருப்பமுடனுந்தனையுங் காணலாச்சே.

106

காணுதற்குகாலம்வந்து சேர்த்துதென்று காலாங்கிராதரதுகிரு
பையாலே, வேனபடிபலாபலத்தின் மகையாலே விளையமுடன்
கோட்டையது கண்டாயென்று, கோணமல் மனதுவந்து பெண்ணைப்
பார்த்து கொற்றவனே காலாங்கிரையென்று, ரீணவேபிரிங்கி மகா
ரிஷியார்தாரமும் ரீட்சியுடன் சந்தோஷம் கொண்டார்தாமே 107

போகர் ஆணிமுத்து விளையுந்துறையக்கண்டது.

தாமாநபிரிங்கிமகா ரிஷியைத்தானும் தகமையடன் கண்டுவர்
துவறவுபேசி, ஆமானமானதொருஆணிமுத்து அலைகடலில் விளைகி
ன்றவதிதங்கேட்டேன், நாமானவார்த்தைக்கி வன்பர்தாரமும் நாதர
துகாலாங்கி கிருபையாலே, ஏமாந்துமுத்துறையும் வளமைசொன்னா
ர்யெழிலானமுத்து வளங்கண்டிட்டேனே. 108

கண்டேனே முத்துறையும்நாடுங் கண்டேன்கருவான ஆணிமு
த்து தானுங்கண்டேன், கொண்டேனே வெகுதூரங் குளிகைகொ
ண்டு கொப்பெனவே முத்துறையும் பதியுங்கண்டேன், விண்டிட்ட
குளிகைபது பலத்தினுல்லவிரான ஆழிவரைசுத்திகண்டேன், உண்ட
தொரு குண்ணளவு முத்துகண்டேன் வகமையுள்ள சிப்பிமுத்து
கண்டேன்பாரே. 109

பார்த்தேனே மலைமையாய் முத்துதண்ணைபாங்கான ஆழிக்குள
னேகங்கண்டேன், நேர்த்தியுடன் முத்தெடுக்கும் பதமுங்கண்டேன்
நேமையுடனுளவு தனையறிந்துகொண்டு, சேர்த்துமே ஆணிமுத்து
கையிலேந்தி சிறப்புடனே சீனபதியானுஞ் சென்றேன், பூர்த்தியு
டன் குளிகைதனை விட்டிறங்கிபுகழாகச் சமாதியிடமிரங்கினேன்.

சீனபதியில் காலாங்கி சமாதியைக்கண்டுபோகர் அஞ்சலித்தல்.

இறங்கியேகாலாங்கி நாதந்தம்மை யெழிலானசமாதிதனை தெரி
சித்தேன்யான், திறமானகாலாங்கி நாதர்தானும் தீரமுடன்யான்வர்
தசெய்திகண்டு, வரமுடனே யெந்தனுக்கு வசரீராகவாக்களித்தார்
யெந்தனது குருபரன்றாண்கரங்கு வித்துமுடிவணங்கி யடியேன்றா
னும் கர்த்தாவைத் தெண்டனிட்டுப் பணிந்திட்டேனே. 111

சீனத்தார்க்கு தீவைபோகர் கூறல்.

பணிந்தேனே காலாங்கி நாயர்பாதம் பட்சமுடன் தெண்டனி
ட்டுப் பதியிற்சென்றேன், அணியணியாய் சீனபதிமாண்பரமல்லா
வன்புடனே செனைவந்து கண்டாரப்பா, துணிவுடனேகொண்டு வந்
தமுத்தையெல்லாம் துப்புறவேசீனத்தார்க் கறியச்சொல்லி, மணியா
னமுத்துறையங் கடலையானும் மாண்பர்களே கண்டுவந்தே நென்றி
ட்டேனே. 112

இட்டேனே முத்திருக்குப்பதியுஞ் சொன்னேன் யெழிலான திருச்சங்குகோட்டை சொன்னேன், வட்டமுடன் திருச்சக்கோட்டைபக்கல் வாகானகிருஷ்ண வாசீர்மஞ்சொன்னேன், பட்டணங்கள் சீனபதிமார்க்கமெல்லாம் பட்சமுடன் யான்வந்து சேதிகண்டு, திட்டமுடன்மான்பரெல்லா மெந்தனுக்குதீரமுட னாசீர்மஞ் சொன்னார் பாரே.

113

பார்க்கவேயெந்தனுக்குப் பணிந்துமேதான் பட்சமுடன் முத்திருக்குந்தீவுதன்னை, தீர்க்கமுட்போகவென்று வடையாளங்கள் தீரமுடன்கேட்டார்கள் மாண்பரெல்லாம், ஏர்க்கவேயாழி யென்னுங்கடலில்பாயெழிலான முத்தெடுக்கப்போகாதப்பா, மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்தானமுத்தெடுக்க வேண்டும்பாரே

சீனபதியார் நீராவிக்கப்பலால் முத்துக்கடலகண்டது.

பாரேதான் குளிகையது யில்லாவிட்டால் பாங்கான நீராவிக்கப் பல்வேண்டும், நேரேதான் நீராவிக்கப்பல்தன்னில் நேர்மையுடன் நிர்மித்துநீங்கெல்லாம், ஊரேதான் நீராவிக்கப்பல்கொண்டு வுத்தமனே முத்தாழிகாணவேண்டும், சேரேதானாழிதடம் நடக்கும்போது சீரானயுக்தியது வேண்டுந்தானே.

115

தானானதனக்கோட்டி வடபாகத்தில் தார்கான முத்தாழிதீவு முண்டு, தேனானசித்தர்முனி கண்டதில்லை தேவதா ரிஷிகளெல்லாங்காணுமாழி, பாணபராபரியாள்வாசஞ் செய்யும்பாங்கான முத்துறையுந்தீவுமாச்சு, மாணமண்டலத்தில் யாருங்காணார் மகத்தான முத்துரையுந் தீவுமாச்சே.

116

ஆச்சப்பா தீவுவழிசெல்லும்போது வப்பனே கடல்தனிலேடக் கமுண்டு, நீச்சடைய கடல்தனிலோ போகும்போது நீடானமலைப்பாறைக் குண்ணுமுண்டு வீச்சடனே நீராவிமாக்கலந்தான் விறுடனே யாழிதனிற்சொல்லும்போது, மாச்சலென்ற மலைவளத்தாரிட ருண்டாகும் மகத்தான மாக்கலமு முடைந்துபோமே.

117

போகர் மரக்கண்ணாடி சொன்னது.

போமேதாநீராகவிக்கப்பல்தானும் பொங்கமுடன் கடல்தனிலேசெல்லும்போது, நாமேதான் கண்ணாடிக்கைபிடித்து நலமுடனே யாழிதம் பார்க்கும்போது, வேமேதான் கண்ணாடிக்கைபிடித்து விடிப்பமுடன் கப்பல்முனைத் தனிலிருந்து, தாமேதான் கண்ணாத்தனையப்பா தாரணியில் ஆழிதனைக் காணுவாயே.

118

காணுகையிலுந்தனுக்குப் புத்திமானே கடலிலுள்ள மர்மமெல்லாங்கண்ணிற்றோற்றும், தோணுமேமலைப்பாறைக் கல்லெல்லாம் தோற்றுமேயுந்தன்கண்ணடியாலே, பூணிலவவழிதடத்தைக் கண்டுமல்லோ புகழானமலைப்பாறை யொதுங்கியேதான், நீணிலே நெசிந்தா ரஞ்செல்லலாகும் நீராவிக்கண்ணடிக்கப்பட்டானே. 119

தானானீராவிக்கப்பல்கொண்டு தகமையுள்ள வாணிமுத்துயெடுக்கலாகும், தேனான ஆணியென்றமுத்தைதானும் தெளிவாக்கடல் தனிலையெடுக்கலாகும், கோனானகுருசொன்ன வாக்குதானும் குறையாமலாழிதனில் நடத்தினுக்கால், பாணபாதாள முத்தையெல்லாம்பாங்குடனையெடுப்பதற்கு துரையுமாச்சே. 120

துறையானதுறைவழியே கண்டபோது துப்புறவாய்க்கனகமெல்லாங்கைக்குள்ளாச்சு, மறைவானபொருளெல்லாம்! கண்ணிற்றோற்றுய் மகத்தானநிதிகளெல்லாமெடுக்கலாகும், திறைகடலில்நீராவிக்கப்பல்தன்னால் திரளானகளஞ்சியத்தைக்காணலாகும், குறையாமல் செல்வமது பெய்நாளுந்தான் கொற்றவனே யுந்தனுக்கு வாய்க்கும் பாரே. 121

வாய்க்குமேமகமேருபருவதந்தான்! வாகானகையாவிப்பர்வதந்தான், தீய்க்கேவதீவுகளுங்காணலாகும் திறைகோடிகடல்தனைச் சற்றலாகும், வேய்ப்பானபதிதனிலே மகமையெல்லாம் வேகமுடன்மாக்கலத்தால்காணலாகும், காய்க்கவேசினபதி யுலகத்தார்க்குசட்டமுடன்தானமைத்தநூலிதாமே. 122

நூலான போகரேழாயிரந்தான் னுணுக்கமுள்ள பொருளெல்லாமிதிலேதோயும், பாலானசாத்திரந்தான் சற்றகாண்டம்பாலகனையிக்காண்டமைந்தாங்காண்டப், மேலானகாண்டம்துயேழுக்குள்ளே மேதினியில் கருவிகரண்தியெல்லாம், மாதானசத்தசாகரமடக்கம்மகத்தானபோகர்நூல் பெருநூலாமே. 123

அகஸ்தியர்பன்னீராயிரத்தை போகர்சிறப்பித்தது

பெருநூலாம்போகரேழாயிரந்தான் பெருக்கமுடன்பாடிவைத்தேன்சினத்தார்க்கு, விருணூலாமடியேனுஞ்சொன்னமார்க்கம் விருப்பமுடனகஸ்தியருமொருநூல்செய்தார், குருநூல்காவியம்பன்னீராயிரந்தான் கும்பமுனிபாடிவைத்தார்காண்டம்பா, திருநூலாங்காண்டமதுபனிரெண்டுமாகும் திறமானவாருயுறுவேதந்தானே.

போகர்பச்சைமலைக்கண்டது.

வேதமாயின்னமொருமர்க்கங்கேரு விருப்பமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாரீயும், நீதமுடன்குளிகையது பூணுகொணு நீதியுடன்

சீனபதிவிட்டுயானும், போதமுடன்வடகோடிகானகத்தை பொங்க
முடன் திரும்பிவந்தேனடியேன்றானும், காதமெனங்கடலாருதன்னி
லப்பா கவனமுடன்குளிகைகொண்டு சென்றேன்பாரே. 125

பாரேதான் வடகோடியாழிதன்னில் பாங்குடனே குளிகைகொ
ண்டியானுஞ்சென்றேன், நேரேதான்குளிகைகொண்டு செல்லும்போ
து றேமையுடனாசீர்மொன்றுகண்டேன், ஊரதுபோல்கடலாழி ந
டுமையத்தில் ஓகோகோதீவதுதான் கண்டேனப்பா, சேரேதான் குளி
கையதுசென்றுயானும் சேர்ந்தேனே தீவுதனில் கிட்டினேனே.

கிட்டவேதீவுதனில்செல்லும்போது கெடியானதேவதாமலை ஒ
ன்றுண்டு, குட்டவேபாசிபோலிந்ததப்பா மூதுலகில் மலையென்று நி
னைந்துக்கொண்டேன், வட்டமுள்ளபாறைதனை சோதித்தேனயான்
வளமானபச்சையென்ற மலையானப்பா, திட்டமுடன் கண்டறிந்தே
ன்பச்சையப்பா திடமானபச்சைமலை பார்த்திட்டேனே. 127

பார்த்தேனேமலையினிட மகிமைமெத்தபாருலகில்சித்தர்முனிக
ண்டதில்லை, தீர்த்தமுடன்மலையீதில்கனையானுண்டு திறமானபச்சை
யென்றிறிற்றத்தையோல, கார்த்துமே காவலுடன் வெகு கோடிசித்த
ர்கதிகாணாமலேதனிலே யிருப்பாரங்கே, பூர்த்தியாயவர்களிடஞ் செ
ன்றேன்யானும் புகழாகவடிபணிந்து தொழுதிட்டேனே. 128

தொழுதேனேசித்தர்வர்க்கந் தன்னைக்கண்டேன் தோற்றமுட
ன்குளிகை ககொண்டுபக்கல்சென்றேன், பழுதுபடாமேனியதைப்பார்
க்கும்போதுபச்சையென்றதிருமேனி யென்னலாகும், கழுமுடனீன
யிமாப்பயட்சியெல்லாமப்பா காணுகைக்குப்பச்சையிறமென்னலாமே.

என்னவேயென்தேகம் பச்சையப்பா எழிலானஜல மெல்லாம்
பச்சையப்பா, துன்னவேமண்டலமும்பச்சையப்பா துறையானபூமி
முதல்பச்சையப்பா, பன்னவேபார்லோகம் பச்சையப்பாபாங்கானவி
ருட்சமுதல்பச்சையப்பா, சொன்னதொருமார்க்கமெல்லாம் பச்சை
யப்பா சுடரொளியையென்சொல்வேன் போகர்தாமே. 130

பச்சைமலையித்தர் போகரைக் கேழ்விக்கேட்டது.

தானுமலைவளத்தைக்கண்டேன்யானும் தகமையுள்ளசித்தர்க
ளோ சொல்லொண்ணாது, கோணுசித்தமென்னைக்கண்டபோது குவ

லயத்துமனிதரப்பாருளிகைகொண்டு, ஏனோதானிடம் னாயில்வந்திரெ
ன்றார் யெழிலானசித்தரெனக்கேட்டபோது, நாமேதான்காலாங்கி
சீடெனன்றேன் நாதாக்கர்காண வல்லோவர்திட்டாரே. 131

வந்தேனெகுருவினதுபாதம்புயத்தைவணக்கமுடன்காணுதற்
குருளிகைகொண்டேன், அந்தமுடன்பச்சையென்றமலையைக்காண
வன்புடனையானுமல்லோ வந்தேனென்றேன், சொந்தமுடன்பாணு
ரைககும்வார்த்தைகேட்டு சுந்தரனுச்சித்தர்முனிரிவிதன்யாவும், எந்த
ன்மேல்பட்டசமதுமிகவும்வைத்து எழிலாககூறலுற்றார் சித்தர்தாமே.

சித்தானசித்துமுனிரிவிதானப்பா சிறப்புடனே யெந்தனையும்
போர்த்துமேதான், பத்தியுடன்காலாங்கி பாகம்போற்றி பாலகனை
யிம்மலையிலவந்ததாலே, வெத்திபெறயெற்றனையுஞ்சபிக்கவந்தவேதா
ந்தசித்தரெல்லாமனமிதங்கி, சுத்தியுடறிதிகாசப்புராணமெல்லாம்கூ
ட்சாதிசூட்சமுடன் சொன்னார்பாரே. 133

சொன்னாரெய்ந்தலுக்குவேகளுனம் சொருபமென்றசுடரொ
ளியைக்காணவென்று, மன்னுகள்காலாங்கிபோகநாதர் மகிமையுள்
ளவாசாமமிங்கொன்றுண்டு, தென்பாறைபச்சையென்ற மீதிஸ்பா
தேர்வேந்தரரியாருடெ ஹுவருண்டு, முன்னேதான்பெரியோர்கள்சொ
ன்னாப்போல மோனமென்றஞானகுரு சித்துவுண்டே. 134

மோனமகாரிஷியைக்கண்டது.

உண்டானசித்துமகாரிடியாந்தாரும் ஓகோகோநாதாக்கள்வாசீ
ர்மந்தான், கண்டேனேபச்சையென்ற மலையின்மீதிலிகாவலர்களாயி
ரம்போர்கூழ்ந்திருக்க, திண்டானவாசீர்மங்கிண்டியேதான்தீரமுடன்
குளிகைதனைபூண்டுகொண்டு, அண்டமதில்தான்பார்த்துமேலேநின்று
வப்பனேகுளிகைகொண்டு யிறங்கினேனே. 135

யிறங்கியமோனகுருபெதிர்முன்பாகயெழிலாகக்குளிகைகொ
ண்டினேனெனங்கே, திறமுடையசித்தர்களுவாயிரம்போர் தீரமுட
னெந்தனையேசிக்கவந்தகர், நிறமானபச்சையென்ற சித்துதாரும்மீறா
க்கியெந்தனையுஞ்சபிக்கவந்தார், மாய்போலேநின்றுவிட்டேன்போகர்
யானும் மார்க்கமுடன் தாள்பணிந்துதெரிசித்தேனே. 136

தெரிசித்தேன்மோனமகாரிஷியைத்தாலும் தீரமுடன்வடகோ
டிகானகத்தில், பரிசித்துரிசியாரும்பச்சையீதில் பாங்குடனேவீற்றி
ருந்தவாசீர்மந்தான், வரிசையுடன் மோனமகாரிஷியாசீர்மம்வண்மை

தனைக்காணவென்று வந்தேன்யானும், குரிகையென்றமோனகுருவா
சீர்மத்தை குறிப்புடனையான்கண்டு வணங்கினேனே. 137

மோனகுருபோகருக்கு வுபதேசங்கூறல்,

வணங்கவேரிஷியாரு மென்னைப்பார்த்து வாகுடனே யாரப்பா
யென்றுகேட்க, இணங்கவேகாலாங்கிசீடனென்றேன் எழிலானமோ
னகுருரிடியாசீர்மம், சணங்கமதுவாறுமலடியென்றனை சூட்சமுட
ன்தன்னதிகிலவரவழைத்து, மணமுடனையெந்தனுக்குஞ்ஞானேபதே
சம்மார்ச்சமுடன் வரமதுவுங்கொடுத்தார்பாரே. 138

பாரேதான்வெகுசோடிகாலம்பா பட்சமுடன் பச்சையென்ற
மலைதான்மீதில், நேரேதானக்கினியும் நவதாதோடுநீர்மையுடன் தா
னறிந்துயிருந்தேனங்கே, சீரேதான்சிலகாலஞ்சென்றின்புதிகமுட
னேமோனமகாரிடியையானும், சாரமுடன்ஞானேபதேசம்பெற்று ச
ட்டமுடன்சீனபதியேகினேனே. 139

போகர் சீனபதிக்குவந்தது,

ஏகவேசீனபதிப்போகவென்று யெழிலானகுரிகைதனைப் பூண்
டுகொண்டு, வேகமுடன்சீனபதிவந்தேன்யானும் வெட்டவெளிஆகா
யங்கோட்டைதன்னில், சாசமுடன்குரிகைவிட்டுயிறங்கியேதான் ச
ட்டமுடன்மாண்பரெல்லாங்கண்டேன்யானும் சோகமுடன் சீடவர்
க்கங்கண்டபோது சுத்தியெனைவந்துமல்லோ சூழ்த்தார்பாரே.

சூழ்த்தாரேயெனையுஞ்சீடவர்க்கம் சூட்சாதியானதொருமார்க்
கமெல்லாம், தாழ்த்துமேயெந்தனையுங் கேட்கும்போதுசட்டமுடன்
யானுரைத்தேன்பச்சைதன்னை, ஆழ்த்ததொருகடல்தனிலே மலைதா
ன்னு அப்பனைவடகோடி யாழிதன்னில், வாழ்த்துமேபச்சமலை த
னுனிலப்பா வாகுடனவெகுகாலமிருந்தேன்பாரே. 141.

ஆகாயமாக்கமாய் கூண்டுக்கூட்டிக்கொண்டுயிறங்கி

பச்சையெடுக்கும்விதி.

யிருந்தேனையின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் எழிலானமா
ண்பர்களைகளும்கேளும், திருத்தமுடன் வடகோடி யாழிதன்னில்
தீரமுடன்பச்சையதுயெடுக்கவென்றால், பொருந்தவேரீறவிக்கப்பல்
தர்னும் போகாதுகடலுக்குதடந்தானில்லை, வருந்தியேசுழலதுவுமெ
த்தவுண்டு வாகானபட்சிமுதல் மடிந்துபோயே. 142

மடியுமேகடலுக்குமேற்பாகத் தல்லளமுடனே ஆகாயம்பறக்கும்
பட்சி, துடியுமே தான்பறந்துசுழலுமாழி துப்பறவாய்ச் சலமதிலேவி
ழுகும்பாரு, அடியில்கற்பாறைதனிமெத்தவுண்டு அலைகடலில்தடம்

துவுங்காணப்போமோ, நொடியானவாகாயக் கூண்டுதன்னில் ரோக்க
முடன் தீவுக்குச் செல்லலாமே. 143

செல்லலாம் யானுரைத்த கூண்டினுலே சிறப்புடனே தீவுக்குப்
போகலாகும், வெல்லலே ஆகாயமார்க்கர் தன்னில் விருப்பமுடன்
கூண்டைவிட்டு யிறங்கியல்லோ, புல்லலே யான்சொன்ன வாசீர்மத்
தில் புகழான வடிகோடி கடலில்தானும், நல்லதொரு பச்சையென்
றமலைபைக்கண்டு நலமுடனே யிறங்கியல்லோ பெடுக்கலாமே

எடுக்கலாம் பச்சையென்ற களஞ்சியத்தை யெழிலான வட
கோடியாருதன்னில், தொடுக்கலே கூண்டுவழிமார்க்கமாக தோராம
ல்பச்சைதனை யெடுக்கவெண்டும், விடுக்கவேயாகாயர் தனிலெழும்பி
விடுபட்டுச் சமுலதனைத் தாண்டியேதான், ஒடுக்கமுடன் சினபதிக்கா
ட்டைக்குள்ளே வுத்தமனே யிறங்கவென்று உரைத்திட்டேனே.

தனக்கோட்டிக்கு வடபாகத்தில் கெம்புவிளையும்

ஆற்றைக்கண்டது.

உரைத்தேனே யின்னமொரு மார்க்கங்கொரு வுகமையுள்ளபுலி
ப்பாணி மைந்தாசொல்லேன், நிரைப்படியே யெனதையர் காலாங்கி
நாதர் நேராகயெந்தனுக்குச் சொன்னமார்க்கம், திரையானவடகோ
டி யாழிதன்னில் தீர்க்கமுடனாசீர்மம்ங் கொன்றுண்டு, வடிகோடிகா
னகந்தான் சொல்லொணுது வாகானகுளிகைகொண்டு சென்றேன்
பாரே. 146

பாரேதானாழி தடகும்யான்கடந்தேன் பாங்கானவாசீர்மர் தன்
னிற்செல்ல, நேரேதான் குளிகையது கொண்டுமல்லோ நேரானவட
கோடி கானகத்தில், தீரேதான்குளிகை கொண்டுமல்லோ நேரானவ
டகோடி கானகத்தில், ஊரேதானென்றில்லைக் கடல்தானப்பா வுத்த
மனே யாசீர்மம் நதியாருண்டே. 147

உண்டானவாசீர்மர் தன்னிற்சென்று ஓடுகோகோநாதாக்கள்பெ
ருமைதனை, கண்டேனே வடிகோடியாசீர்மத்தில் கனமான சித்து
முனிரிஷிகள்யாவும், தொண்டருடன் வாசீர்மத்தனைச்சுற்றி சொ
ருபமென்ற சித்தொளிவு சொல்லொண்ணுது, அண்டர்முனிராட்சத
ர்கள் காணாது வப்பனே குளிகைகொண்டு சென்றேன் தானே.

தானானருபதத்தைக் காணவென்றுதாக்கான மனோன்மணி
யாளருளும்பெற்று, கோனாபெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்ற
வனார் குழிமொழிசொற்படிக்கி, தேனானகுளிகைகொண்டு சென்று

மல்லோ தெனிவுடனே யாசீர்மந்தன்னிலின்றேன், பாணனகம்பிளி
யாஞ் சித்தர்தாமும் பாற்கடலிலெந்தனையும் பார்த்திட்டாரே. 149

போகர் கம்பிளிசித்தரைக் கண்டது.

பார்த்தாரே நடுக்கடலாசீர்மத்தில் பாங்கானசித்துமுனி ரிஷிக
ளெல்லாம், வேர்த்துமுதமாயிருக்க யானுங்கண்டேன் வீரானதேக
மெல்லாம் நேரம்பா, கீர்த்தியுள்ள சித்தரப்பா வையகத்தில் சிறப்
பானலோகமதிற் கண்டதில்லை, பூர்த்தியாமகிமையது சொல்லொன்
னது பொன்னுலகு சித்தரென்று செப்பலாமே. 150

செப்பவென்று லவர்களிடங் கிட்டினின்றேன் செங்கதிரோன்
போல்விசும் சடலமப்ப, ஒப்பவேதேகமது ரோமந்தானும் உத்தம
னே கடியென்றே செப்பலாகும், இப்புவிபிலா ரேனுங்கண்டதில்
லை எழிலான கடியமயிர்சித்தரப்பா, அப்பதியிலாசீர்மம் யாருங்கா
ணர் அலைகடலில் வழிகாணர் மாண்பர்தாமே. 151

மாண்பானவையகத்தில் யானுமல்லோ வளமுடனே குளிகை
கொண்டு சென்றேனப்பா, வீண்போகாக்காலமது யான்கடந்துவிரு
ப்பமுட னட்டதிசைகாணவென்று, காண்பான வடகோடித்தாண்டி
யல்லோ கைலைபதிக் கொப்பான தீவுகன்னில், ஆண்மையுடன்சென்று
மல்லோ சித்துதம்மை வன்புடனையான்கண்டவளஞ்சொன்னேனே.

சொல்லவேயாசீர்மந்தன்னினின்று கடரான சித்தர்முனி தன்
னைக்கண்டு, வல்லதொருரோமமுள்ள சித்தரப்பா வண்மையுடனெந்
தனையாரென்றுகேட்க, புல்லறிவானதொரு வடியேன்றானும் புகழு
டனே காலாங்கிச் சீஷனென்றேன், மெல்லவே யெந்தனையும் மாசீர்
மித்து மேன்மையுடன் பட்சமது கொண்டார் தாமே. 153

கொண்டாரே காலாங்கிபெருரைக்க கொப்பெனவே ரோமமே
ன்ற கடிசித்து, சண்டமாருதம்போலக் கோபங்கொண்ட சகலரு
மேயென்பேரிலாசீர்மித்து, கண்டுமே யுபதேசஞ்செய்வதற்கு கருத்
திலே மனதுவந்து யடியேனுக்கு, விண்டதொரு ஞானோபதேசமெல்
லாம் விருப்பமுடன் போதித்தார் சித்தர்தாமே. 154

சித்தானசித்துமுனி ரிஷிதானப்பா சிறப்புடனே யெந்தனுக்கு
யாமஞ்சொல்லி, முத்தானவாசீர்மம் பெருமைசொல்லி மூதுலகில்
மகிமைசெல்லார்தானுரைத்து, எத்தலமுங்கண்டுவந்த சிறுபாலோ

கன்யெழிலான வாசீர்மம்மகிமை யெல்லாம், சுத்தமுடனுந்தமக்கு யாமுரைத்தோம் சூட்சாதிசூட்சுமெல்லா மறிந்துகொள்ளே. 155

போகர் கெம்புந்தி கேட்டது.

கொள்ளவென்று சொல்லுகையிலடி யென்றாலும் கொப்பன வேகெம்புநதியெங்கேயென்றேன், விள்ளவே யெந்தனுக்குச் சொன் னார்ப்பா விருப்பமுடன் வடகோடி கானகத்தில், அள்ளவே வயோ த்திரகர் மேற்பாகத்தில் அழகான கெம்புநதியென்றுரைத்தார், மெ ல்லவேகெம்பு நதிக்கானவென்று மேன்மையுடன் குளிகைகொண்டு விடைபெற்றேனே. 156

பெற்றேனே சித்தரிடம் விடைகள் பெற்றுபேரான குளிகைத் தனைப் பூண்டுகொண்டு சுற்றமுடன் அயோத்திரகர் தன்னேநோக்கி சூட்சமுடன் மேற்பாகத்தன்னிற் சென்றேன், வுற்றதொரு குளிகை கொண்டு மேற்பாகத்தில் ஒகோகோ நாதாக்களிருக்கும் ஸ்தானம், வெற்றியுடன் காலாங்கி தனைநினைந்து விருதுடனே வடியேனுவிருந் கியேனே. 157

இறங்கினேன் வயோத்திரகர் மேற்பாகத்தில் பெழிலான கெம் பாறு நடுமையத்தில் திறமுடைய கெம்புகல் மண்டபந்தான் தெளி வானபதியென்று குகைதானுண்டு, நிறமானவெம்பென்ற சித்தர்தா னும் நீலவர்ணன் முகப்போலே சித்தொன்றுண்டு, உறமானமண்டப த்தில் தவசியாரும் வுற்பனமாய்த் தானிருக்கக் கண்டிட்டேனே.

கண்டிட்டேன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு கடிதானகெம்பா றுநடுமையத்தில், தண்டுளமாலையணி கிருஷ்ணன்போலே தவமுடைய சித்தொருவாரங்கேயுண்டு மண்டலுகர் தானறியாதீவுதானும் மகத் தான கெம்பரலுமண்டபந்தான், அண்டமெல்லாம் தானபுகழும் நதி தானப்பா வப்பனே கெம்பாரு பார்த்திட்டேனே. 159

பார்த்தேனே ரிஷியாரையடியென்றாலும் பட்சமுடன் பக்கல் தனில்யானுஞ் சொன்னேன், தீர்த்தமுடன் கொங்காநதிபானத்தோ டுதிறமுடனே வஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்தேன், சேர்ந்ததுமே யெந்த னையுங் கொண்டனைத்து சிறுபாலாயெங்கு வந்தீரென்றுரைத்தார் ஏர்க்கவே யெந்தன்மேல் பட்சம்வைத்து பெழிலான வாசீர்மஞ்சொ ன்னார் பாறே. 160

சொன்னவுடம் அடியேனுங்கால்நடுங்கி சித்தமுடன் தலைகுணி ந்து சாஷ்டாங்கித்தேன், நன்னயமாய் காலங்கி நாதர்தம்மால் நாடி வந்தேனானுசீர்முந் தன்னையென்றே, வுன்னிதமாய்க் கெம்புநதிகாண

வென்று உகந்ததொருகுளிகை தனைக்கொணடுவந்து பன்னவையாசீ
ர்மங் கிட்டிவந்தேன் பட்சமுடனெந்தனக்கு வருள்செய்வீரே. 161

அருளென்றுசொல்லுகையில் வடியேன்மீது வன்புடனே கிரு
பையது மிகப்பூரிந்து, தெருள்கலையிற் றெள்ளமுதே தேனேமானே
தெவிட்டாத கண்மணியே போகர்பாலா, இருளகற்றுஞ் செந்தேனே
சிங்கவெறே யெழிலான குணக்குன்றே யோகவானே, பொருளான
ஞானோபதேசங்கேட்கும் பொன்னவனே யுந்தனுக்கு வருள்சொல்
வேனே. 162

சொல்வேனே ஞானோபதேசந்தன்னை சூட்சாதிசூட்சமதையுன
க்குரைப்பேன், வல்லதொரு காலாங்கிராதாபாலா வளமையெல்லா
முந்தனுக்கு யோதுவேன்யான், வெல்லவே ஞானோபதேசமெல்லாம்
வீரூப்பமுடனே னக்களிப்பேனென்றுசொல்லி, புல்லவேபூதலத்தின்
மகிமையெல்லாம் புகழ்ச்சியுட னெந்தனுக்கு ஓதுவாரே. 163

கெம்புரிடியோகருக்கும் ஞானோபஞ்சொல்லி

கெம்புவிளவு காட்டியது.

ஓதுவார்கெம்பாரு நதியுஞ்சொன்னார் ஓகோகோநாதக்கள் கண்
டதில்லை, வாதுரைத்த யெந்தனுக்கு ரிஷியார்தாமும் வண்மையுள்ள
ஞானோபமுரைத்தாரப்பா, மாதாமனோன் மணியாளின் கிருபையாலே
மகத்தான மகிமைகளுஞ் சொன்னாரப்பா, சேதுபந்த மானதொரு
கடலி நேர்மைசெப்பினு ரெந்தனுக்குச் செப்பினாரே. 164

செப்பினார் கெம்புதனை யெடுக்கவல்லோ சேதுபந்தம் வயோத்
திகு மேற்கேயப்பா, ஒப்பவேகெம்பாறு வடமுகத்தில் ஓங்கியதோ
ர்வோடையொன்று குகைதானுண்டு, வெப்புடனேவடகோடி யாற்
றையப்பா ஷின்னுலகில் கண்டவர்களாருமில்லை, நெப்பமுடன் யெந்
தனுக்கு வுளவுசொல்லி நேர்மையுடன் வோடைதனை காண்பித்தாரே

காண்பித்தார் வயோத்திரகர் வோடைதன்னில் கனமான கெம்
பினது அருவிகண்டேன், ஆண்பானகெம்பினது அருமைதன்னைவப்
பனே நாதாக்கள் சொல்வாரோசொல், தூண்போலே கல்லதுதான
யிருக்கும்பாரு தடியானகெம்பினது வோடைதன்னை, சாண்போலே
பாறையது மிகவீருக்கும் காண்பான சிறுகல்லு பொடியுமாமே. 166

பொடியான கல்லதுதான் மணல்தானப்பா பொங்கமுடன் கழ
ச்சிக்காய்ப்போலிருக்கும் தடியானகெம்புதனை யெடுப்பாரப்பா
ண்போன்றகெம்புதனை யெடுக்கமாட்டார், படிபான ஓடைக்குள்

சித்தர்காவல்பாங்கான மேற்புறத்தேசெல்லலாகா, அடிப்பான் கா
னாவதிலேயுண்டு அற்புதமாமருவியென்ற வாழியாமே. 167

ஆழியாம்மேலருவில் தன்னிலப்பா வப்பனே கழற்சிக்காய்பள
வுபோலும், காழியால்தான்கொண்டு செம்பழுக்கும்நாயகனேபொடி
மணலாமருவிபாயும், நீழியுடன்கிழருவில் தூண்போல்கெம்பு சீடா
னமலேபோலேயிருக்கு பாரு, தாழினிடம்னாகின்ற கெம்புமார்க்கம்
தகமையுடன் வெகுபேர்கள்காணாதாமே. 168

காணுரேகெம்பினுடவாட்டி ன்மார்க்கம் காசினியில்காலாங்கி கி
ருபையாலே, தோணாதகருவிகரணதியெல்லாம் தோற்றமுடனெந்த
னுக்குக்காண்பித்தார்பார், பூணததுறைமுதலுங்காணுந்தான் பொ
ங்கமுடன்கெம்பின துவருவிதானும், மாணமுதும்கெம்பினிட தீவுத
ன்னைமார்க்கமுடன்கண்டுவந்தேன் தேசமாமே. 169

போகர்சினபதிக்குவந்து கெம்புவிடைநல்

தேசமாயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் சிறப்பானசீனபதி
வுலகத்தார்க்கு, மோசமதுதெரியாத மாண்பரப்பா மூதுலகில்சீனப
தியாரைப்போல, பாலமுடன் மெய்யென்று கம்புமாண்பரப்பாருலகில்
சீனபதியுலகம்பா, நாசமுள்ளமற்றதோர் தேசமெல்லாம் நலமான
கருமிகள் தானென்னலாமே. 170

என்னவேசீனபதி யுலகத்தோர்க்குயெழிலானகபடுகளுஞ்சுது
தானும், பன்னவேபழிபாவம் தெரியாதப்பாபாருலகி லம்மாண்பர்
போலேயுண்டோ, துன்னவேயாம்கண்ட மார்க்கந்தனை துப்புறவா
ய்சீனபதியுலகத்தாற்கு, முன்னவேகாலாங்கிசொன்னுப்போல முய
ற்சிவுடன் தானுரைப்பேன் பதியுள்ளோர்க்கே. 171

பதியானசீனபதிமாண்பரேகேள், பாருலகில்கடலேழுஞ் சுத்தி
வந்தேன், நிதியானநவகோடி திரவியங்கள் நேர்மையுடன் தானிருக்
கும் தவமுங்கண்டேன், துதியானசித்தாமுனிரிபுகள்தாமும்குழந்தி
ருக்குங்கெம்பினுடநதியுங்கண்டேன், மதியாததவசமுனி சித்தாசீர்
மம் மார்க்கமுடன் கண்டுவந்தேன் மகிமைபாரே 172

பாரேதான் கெம்பாறு நதியுங்கண்டேன் பாங்கானவோடை
முத யருவிகண்டேன், நேரேதான் காநாறுயாழிகண்டேன் நேரான

கெம்புத்தூண் பாரைகண்டேன், சாரேதான்மேலருவி வள்ளருவி
கண்டேன் சாங்கமுடகெம்பினுட மண்டபந்தான், தீரேதான் வட
கோடி மேற்பாகத்தில் தீரமுள்ளசித்தர்தர்தான் காவலுண்டே. 173

காவலாங்கானுறுபதியிலப்பா கார்த்திருப்பார் வெகுகோடிசித்
தாங்கே, ஆவலுடன்கெம்பெடுக்கப் போகும்போது வப்பனே யவர்
கருணை மிகவேவேண்டும், யேவலுடனவர்பணிக்கு முன்னேநின்று
யெழிலானகெம்பதனை யெடுக்கலாகும், கோபமதுவாராமல்கருவின்
முன்னே கொப்பெனவே யாசீர்மங்கொள்வீர்தாமே. 174

கொள்ளவேயாசீர்மங் கொண்டபோது கொற்றவனே யுந்தமக்
குத்தடமுஞ்சொல்வார், விள்ளவேநிதியிருக்குமிடமுஞ்சொல்லி விரு
ப்பமுடன்கெம்பினுட நாடுஞ்சொல்லி, உள்ளதொருவுடல்பொருள்
களாவிபோடு உத்தமனே உந்தனுக்குத்தத்தமீய்ந்து, கள்ளமின்றி
மனதுவரநடக்கவென்றுகடாட்சமுடனருள்வளஞ் சொல்வார்பாரே.

சொன்னதொரு விதிமுறைகளைத்துங்குறி சுத்தமுடன் ஞா
னோபதேசமோதி, நன்னயமாய் வையகத்திலவாழ்கவென்று நாதார்
தக்கண்மணியி னருளைபெற்று, என்னுளுஞ் சித்தருக்கு முத்தகை
யெழிலாக யிருக்கவென்றுவாசீர்மித்து, பன்னவேபரப்பிரமம் சோதி
தன்னை பகட்டுவார்யுந்தமக்குப் பண்பாய்த்தானே. 176

போகர் யானைமலைகண்டது.

தானுனயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தகமையுள்ளபுலிப்பாணி
மைந்தாசொல்வேன், தேனானதென்மதுரை வடமேற்க்கப்பா தெளி
வானயானமலை யென்றென்றுண்டு, கோனானயெனதையர் காலாங்கி
நாதர் கொற்றவன ரெந்தனுக்குச் சொன்னமார்க்கம், பாானுகுரு
சொன்னமொழிப்படிக்கிப்பாலகனே ளிகையதுகொண்டேன்பாரே

கொண்டேனே குளிகையதுயானுங்கொண்டு கூரானயானைமலை
க்காண்பதற்கு, அண்டமுடனாகாயம் தன்பறந்து அழகானயானை
மலைமீதிற்சென்றேன், கண்டேனேவுச்சிதனில் மண்டபந்தான் கா
லானகாலமதுமூன்றுயோகம், உண்டானசித்தரப்பா யங்கேயுண்டு
வுத்தமனே கல்லடியாஞ்சித்தாராமே. 178

கல்லானசித்தரப்பாபனே க மாண்பர்காசியினிலிருந்துவந்து மா
லை மேற்சென்றோம், வல்லானயானைமலையுச்சிதன்னில் வளமுடனே

ஆயக்கால்மண்டபத்தில், கொல்லரெனுஞ்சிஷர்களா மாயிரம்பேர்
கூட்டம்-டுவந்திருக்கக் கண்டேன்யானும், வெல்லவேபோகாது
சித்தர் தம்மை வேகமுடன்தான் சபிப்பாறு றுதியாமே 179

உறுதியாமோனநிலை கொண்டசித்து மூதுலகில்பார்த்தவர்களா
ருமில்லை, மருமமாம்வதீதமுதல் மகிமைகோடி வண்மையுள்ள சித்தர்
களுமங்கேயுண்டு, நறுமணங்கள் கொண்டதொருசித்துதாமை நனி
லவேமுடியாது மலைமேல்பா, குறுமுனியாமகஸ்த்தியர்க்கு நேர
தான கொற்றவர்களங்கிருக்கக் கண்டேன்தானே. 180

தும்புருமகாரிஷியாசீர்மம்.

தானான ஆயக்கால்மண்டபத்தில் தமமையுள்ள கல்லடியாஞ் சித்
தரப்பா, கோனாமண்டபத்தில் சமாதியுண்டு கோமானும் தும்புரி
ஷிபார்தாமும், பாணபளிக்குமா மண்டபந்தான் பாங்கானமலை
தில் யிருக்குப்பாரு, தேனானரிடிமுனிவர் சித்தர்தாமும் தேற்றமுட
ன்கொலுக்கடம் காப்பார்தாமே. 181

கொலுவனமண்டபத்தில் டியேன்றானும்கொப்பெனவே ருளி
கைகொண்டு யிறங்கியல்லோ, வலுவானகல்லடியான் சித்தர்முன்னே
வளப்பமுடன்குளிகைவிட்டு யிறங்கினிறேன், மெலுவானவாத்
தையதுமிகவும்பேச மேன்மையுடனென்மனதி லெண்ணங்கொண்டு,
அலுவானசமாதிபக்கல், நின்றேன்யானும் அங்கெனவேகண்டாரே
முனிவர்தாமே. 182

முனியானசித்தர்முனிரிஷிகள் தாமும் மூர்க்கமுடனென்மீதிற்
சினமுங்கொண்டு, தொனியானவார்த்தையதுசேறலாகி தோற்றமுட
னெந்தனையுஞ் சபிக்கவென்று, பணிபோன்றமலைமீதில் யிருந்துமல்
லோ பாங்குடனேயுறப்பட்ட ராயிரம்பேர், கனிவுடனேயவர்களை
யான் கண்டபோது கால்விழுந்துசாஷ்டாங்கஞ் செய்திட்டேனே.

இட்டேனேசித்தர்முனிரிஷிகளுக்குயெழிலுடனேயடிவணங்கி
தெண்டனிட்டேன், கிட்டிரின்றயெதன்மேல் கிருபைவைத்துகீர்க்
தியுடனயாரப்பா வென்றுகேட்க, திட்டமுடன்காலாங்கினாதர்தம்
மை திறமுடனே மனந்தனிலே நினைந்துகொண்டு, வட்டமுடன்
குளிகைகொண்டசின் யானும்வாகுடனே மலைதேடிவந்தேன்பாரே

பார்த்தேனையானை மலைக்காணவென்று பாங்கானகுனிகைகொண்டியிறங்கினென்னான், தீர்த்தமுடன்காசிபதி சென்றயானும் திகழானகாசிலிங்க தீர்த்தங்கொண்டு, ஆசையுடன்பூசைநைவெத்தியங்கள் வன்புடனே பதாம்புயத்தை யார்ச்சிப்பேனென்னான், சேர்த்துமே கரங்குவித்து வுரைத்தபோது சிறப்பானரிஷியாருமகிழ்ந்திட்டாரே.

மகிழ்ந்திட்டசித்தரென்னை யாசீர்மிக்கமகிழ்ச்சியுடனவர் பாதமஞ்சலித்தேன், நெகழ்ந்திட்டரிடியாரும் யென்னைப்பார்த்து நேர்மையுடன்மலையில் வரலாமோசொல், தவிழ்ந்திடிசிறுபாலாயென்னையிப்போ தன்மையுடன் தெரிசிப்பேனென்றுரைத்து, மகிழ்ந்திடவே ஞானோபதேசஞ்சொல்லி சட்டமுடன் மலைவளத்தைச் சொன்னார்பாரே.

186

பாரப்பாகாலங்கி நாதர்பாலா பட்சமுடன்மலைவளத்தையானுரைப்பேன், ஆரப்பாயெனைப்போல செல்லப் போரார் வப்பினையானுனக்கு வுறுத்சொல்வேன், சீரப்பாயெந்தனது போகநாதாசிறப்புடனே யானைமலைதீமைகளும், நேரப்பாமலைதனிலே வதீதமெத்த நேர்மையுடன்பார்கண்டவரை சொல்வேனே.

187

தும்புரிஷிபோகருக்கு யானைமகிமைகூறல்.

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை துரைராஜ சுந்தரனே சொல்வேன்கேளும், வெல்லவையானைமலையடிவாரத்தில்தேன்மையுடன் சுனையொன்று குகைதானுண்டு, புல்லவேசனையருகில் போகும் போதுபுகழான கல்லடியாஞ்சித்தரப்பா, மல்லர்கள் போல்நூறுபேர் கொலுவிருப்பார் மகத்தானசுனையருகே காவலுண்டே.

188

உண்டானகாவலுக்குள்ளதிசயங்கள் வுத்தமனைசொல்லவென்றால்முடியாதப்பா, திண்டானகார்த்தவ ருயனப்பா திகழானசுனையினது படிதளத்தில், சண்டமென்றவாயுதப் பாணியோடு சக்கரமும் வளைதடியுங் கைபிடித்து, துண்டரிகமானதொரு வீரியன்றன் துப்பரவாய்க்காவலது யிருப்பான்கானே.

189

காணவேகுளிகைகொண்டுசெல்லும் போதுகண்மணியேயுன்னை யவர் வழிமரிப்பார், பூணவேகார்த்தவனார் வீரியன்றன் புகழானவாயுதபாணியாக, வேண்வையுத்தமது, செய்யவென்று விருப்பமுடன் வருவாரைக்கண்டபோது ஆணவங்கள் திகரித்துயுன்னைக்கொல்லப்படுகே வருவாரேயுண்மைதானே.

190

தம்புரிஷி போகருக்கு தந்திரமுறைத்தல்.

உண்மையாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வுத்தமனை
குகைக்குள்ளே செல்வதற்கு, நன்மையுடன்பிரணவமாஞ் சந்தரர்
தான் நலமுடனையான் கொடுத்தென்றுத்தனுக்கு, கண்மையாஞ்
சக்கரத்தைக்கைப்பிடித்து கவனமென்ற குளிகைகொண்டு, செல்வா
யானால்வண்மையுடன் யுத்தனுக்குவசியமாவார் வளமுடனேநாதார்த
சித்துதாமே.

191

சித்தானசித்துமுனி தன்னைக்கண்டுசிறப்புடனே குகைதனிலே
சென்றேன்யானும், சுத்தமுடன்கார்த்தவறு ரெந்தனைத்தான் சூர
ருடனெனைவ வதைக்கத் துணிந்தார்பாரு, பத்தியுடனவர்பகல்
யன்றுகொண்டுபட்சமுடன் பிரணவமாஞ்சக்கரத்தை, வெத்திபெற
வுச்சாடம் செய்தபோது வீரபத்திரன் கைவசமு மானுந்தாமே.

போகர்பத்மாசூரனைக்கண்டது.

ஆனேர நியயாருமெந்தனுக்கு வன்புடனேகைவசமு மானுர்
தாமும் போனேனேகுகைகடந்து சென்றேன்யானும்பொங்கமுடன்
வீரபத்திரன் றனைக்கடந்தேன், வாணோர்கன்தான்புகழும்பாத்மா
சூரன் வண்மையுள்ளுகுதை தனையேகண்டேன்பானும், ஞானேபாதே
சமது கூறிக்கொண்டு கயம்படவேசமாதி தனிலிருந்திட்டாரே.

இருந்தாரே பத்மசூரையுங்கண்டேன்யெழிலான சூரனவர்பக்
கல் தன்னில் பொருந்த வேதாருசாரிஷிகள் தானும் பொங்கமுடன்
கொலுவிருந்தார் குகைதானுள்ளே, திருந்தமுடன் குளிகையது
கொண்டயானும் தீரமுடன்சூரனது பக்கல்சென்றேன், குளந்தமலை
சோலையது குகைதானுள்ளே குருபத்மா சூரனையுங் கண்டேன்
தாமே.

194

தாமானசூரனையுங் கண்டபோது தகமையுடனெந்தனையு மா
ரென்றேதான், கோமான்போல் வீற்றிருக்குஞ்சூரனானும் கோல
முடனெந்தனையுமுருட்டிப்பார்த்து, நேரமுடன் சிறுபாலயாரென்
றேதான் நேர்மையடனில்விடத்தில், வந்ததென்ன பூமானேயென்று
சொல்லி யென்னைகேழ்க்க பொங்கமுடனடி யேனுங்குறினேனே.

கூறினேன்காலாங்கி நாதரையாகொற்றவனும் நற்சீஷனென்று
ரைத்தேன் மாறிடவேசூரனவன் மகிழ்ந்துமல்லோமகிமையெல்லாந்
தானுரைத்தாரெந்தனுக்கு, கோறிவந்தவினையங்கைகூடலாச்சே குவ
லயத்திலதிகயங்கள் தாமுரைத்தார், வேறிடமாமலை குகைகள்
யாவஞ்சொல்லிவிருப்பமுட னெந்தனுக்கு விடைத்தாரே.

196

தந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளுதகமையுள்ள புலிப் பாணிமைந்தா சொல்வேன், அந்தமுள்ளவகஸ்தியர்க்குவுகந்தசீஷன் அறிவுள்ளகண்மணியாம் தேறைதானும், சொந்தமுடன்வெகுதாலம் அகஸ்தியர்தானும்தோற்றமுடனற் சீஷனென்றுசொல்லி, விந்தையுள்ளவசதியங்கள் வையகத்தில் விருப்பமுடன் கண்டவரை சொன்னார்பாரே.

197

பாரேதான்கண்டவரை மார்க்கமெல்லாம்பாங்குடனே தாமுரைத்தாச் தேறையர்க்கு, நேரேதான்சங்கத்தார்கூட்டமப்பாநேரான சித்தர் முனிரிஷி வர்க்கத்தில் சீரேதான்சமால்தனிமுனியார் சீஷன் சிறப்பான திரணக்கிய முனிவருக்கு, நீரேதான்மூலாதனில் தலைநோக்காடு நேர்மையுடன்வந்துமல்லோ வருத்தலாச்சே.

198

வருத்தமுடன்மூலாதனில் பத்திரின்மவாகர்ன் தலைநோக்கையென்ன சொல்வேம், பொருத்தமுடன் நோய்களிலே வருந்தியல்லோபொலிவான துன்பமதுமேலதாகி, திருத்தமுடன்றொயதனைத் தீர்ப்பதற்கு திறமான வகஸ்தியரை அழைக்கச்சொல்ல, அருத்தமதுதானறிந்ததாகுப்பயோனி அறிந்தாரே ஞான மென்றதிருஷ்டியாலே.

199

சங்கப்புலவருக்கு அகஸ்தியர் பண்டிதஞ்செய்தது.

ஆமேதான்வகஸ்தியரு முன்னேசெல்லவன் பானதேறையர் பின்னேசெல்ல, தாமேதான் அகஸ்தியனார் வுத்தாரந்தான் தகமையுள்ள மருந்துவகைஆயுதங்கள், போமேதான்தேறைய முனிவர்தாமும் பொங்கமுடன் அடப்பமது கொண்டயேந்தி, நாமேதான் சொன்னபடியகஸ்தியனார் பின்வன்பாகவழி நடந்தார்தேறையாமே.

தேறையென்றமுனியான சித்தர்தாமும் தெளிமையுடனவகஸ்தியனார் வுடன்சென்றேபின், பாரையென்றமலைமீதில் தானிருக்கும் பான்மையுள்ள சங்கத்தர் கூட்டந்தன்னில், ஆறையாஞ்சமுகமது முன்னேநின்று வகஸ்தியரும் சீவ்னுடன்பாயிருக்க, சூறையென்ற சங்கத்துபுலவரெல்லாம் சூட்சமுடனகஸ்தியர்க்கு வுரைத்திட்டாரே.

201

இட்டாரேசங்கத்துப்புலவ ரெல்லாம்பெழிலான திரணக்கிய முனிவர் நோயை, சட்டமுடன்தசவருடகாலமையா தலைவலியும் சன்னி முதலதிகமுண்டு, தொட்டதொருபண்டி தங்கள்மெத்த வுண்டு துரைராஜசந்தரர்க்கு லக்கோயில்லை, திட்டமுடன்தங்களது பண்டிதங்கள் திறமுடனேசெய்வதற்கு வறிந்திட்டாரே.

202

அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியினால் சிரசில் தேறையிருக்குதென்று கூறல்.

வருந்தவேயகஸ்தியர் முனிவர்தாமும் வல்லமையால் பண்டிதங்கள் மிகவுரைப்பார், பொருந்தியே தேறையது மூளைதன்னை பொலிவான நாகிவழி தன்னிற்சென்று, வருந்தியே மூளைதன்னைப் பற்றியல்லோ வாருடனே தேறையதுபொருந்திநிகழ்மருந்தியசிவன் நல்லோ மனதிலுன்னி மகத்தான வசத்திபருங் கவனித்தாரே.

கவனிக்கும் வேளையிலே கத்திகொண்டுருத்துடனே மூளை தனைக்கீறிப்பார்க்க, மவுனமென்றமூளைதனில் தேறைதானும்மார்க்க முடன் கவனியல்லோ கொண்டுநிக, புவனமென்றகுறடாவில் யெடுக்கப் போனாபுகழான தேறையர் முனிவர்தானும், கவனமென்ற பாணியினால் எடுக்கத்திரம் சாற்றினுந்தேறையர் சாற்றினாரே.

அகத்தியர்க்குத்தேறையர் தந்திரஞ் சொன்னதினால்

தேரையனென்றுபேர்பெற்றது.

சாற்றவே மண்பாண்டம் தன்னில்தானும் தண்மையுள்ளசல மதனை நிறையவிட்டு, ஆற்றலுடன் தேறைமுன்னெதிரோகாட்ட அங்நனவே மூளைவிட்டுகுதிக்கலாச்சே, நாற்றிசையும் மேவுபுகழ் அகஸ்தியனார்தாமும் நல்லறிவ கண்டுமல்லோ மனதுவந்து, போற்றியே யென்சீஷா போன்னரங்கா பொலிவான தெள்ளமுத்த தங்க மாமே.

205

சிங்கமாம்சித்தர்முனிமெச்சம்பாலா சிவயோகாவருள் பாலா தேகாமோகாதுங்கமே மெய்ப்பொருளை ஞானதீபாசடர்மணியே கதிரொளியேசூட்சபாதர், தங்கமே சடாட்சரத்தின் மோனவானே தபாபரமேதயாநிதியே சாருந்தீபா, புங்கிசித்தியெட்டுரிய போக வானே புகழான மகமேரெயென்றார்தாமே.

206

என்றரேவகஸ்தியரும் மெச்சியல்லோ யெழிலானதேறைய முனிவருக்கு நன்றான பொருளெல்லாம் மிகவுரைத்து நலம்பெற வேளுனோபஞ் செய்தா ரங்கே, குன்றானமலைதனிலே யிருக்குமுலி குவலயத்திலிலந்தவரையெழுப்பு மூலி, வென்றிடவே மூலிதனைத் தேறையருக்கு விருப்பமுடன் ஞானோபஞ் செய்தார்பாரே.

207

பாரேதான்பொன்மூலி யுளவுஞ்சொல்லி பகங்கானபொன் விளையும் நாடுஞ்சொல்லி, நேரேதான்கருவிகரணதி யெல்லாம் நேர் மையுடன் தேறையர் முனிவர்தானு, சீரேதான் கற்றறிந்துக் கொண்ட பின்பு சிறப்புடனே யிறுமாப்புயதிகமாகி, வேரேதான்

அகஸ்தியரை விட்டு நீங்கி விருப்பமுடன் மலைவளத்தைச் சென்றார் தானே.

208

தேறையர் வாரணவாசிமலையிற்சென்றது.

தானானவாரணமாம் மலையைக்கண்டு தண்மையுடன் தேறைய முனிவர்தாழும், கோனானவகத்தியரைவிட்டுநீங்கி குருமொழியைத் தாண்டந்தசித்துதாழும், தேனானவித்தையெல்லாமறிந்துகொண்டு, தேற்கமுடன் லோகமெல்லாஞ்சித்து செய்ய, மானானகாசி யென்ற மலைவாரத்தில் மார்க்கமுடன் தான் சென்றார் முனிவர்தாமே.

தேறையர் சீஷருக்குப்பேசித்தல்.

முனியானதேறைய சித்துதாழும் மூர்க்கமுடன் தனக்கிசைந்த சீஷர் தம்மை, தனியாக ஞானோபஞ்செய்துமல்லோ தகமையுடன் மூலியெல்லாங், காண்பித்தாராங், கனியானதேறையமுனிவர்தாழும் நலமானபொன்வினையும் மூலியெல்லாம், பனியானமலைமேலே பூசியேதான் பழுக்கவேதுருத்திகொண்டு வுதினாரே.

210

ஊதவேமலையெல்லாம் தங்கமாச்சு வுத்தமனே வதிலிருந்தகவசி மார்கள் மாதவங்கள் செய்கின்ற ரிஷிகள் தாழும் மகத்தாவைவடவாக் கினியனல்கொள்ளாமல், காதவங்கள் மிகவாகிரிஷியார்தாழும் கை லங்கிரிமலைதானும் விடங்கொள்ளாமல், பாதவத்தில் மிகுந்ததொரு வகத்தியர்முன்னே பொங்கமுடன்முறைய முதுசெய்திட்டாரே.

முறையானசித்துமுனி ரிஷிகள் தாழும் மூர்க்கமுடனோடிவந்து அகஸ்தியனார்முன்னே, சிறைமீண்டசித்தனும் தேறையதானும்தேற்ற முடன்மலையடி வாரந்தநீரில், திறையானதீமூட்டி துருத்திகொண்டு திறமுடனே மலைதனை யேதீயால்தாக்க, குறையான் சித்தாமுனிரிஷிகள் தாழும் குடியிருக்கயெங்களுக்கு யிடமில்லையாமே.

212

தாமானதேறையமுனி சித்துதம்மால் தரணியெல்லாஸித்து மயமாகிப்போகும், சாமானமலைகளெல்லாந்தங்கமானுல்தாரணியிலொரு வருக்கோர்மதிப்போருண்டோ, மோமான்கள் குருவேது சீஷரேது குவலயத்திலொருவருந்தான் யில்லைகண்டிர், நாமானவாகவல்லோ கூறிவிட்டோம்நாதாந்த சித்தொளி வைக்காப்பிர்தாமே.

213

காக்கவென்றுசொல்லியல்லோ கரங்குவித்துகைலாசவகத்தியற் குயிதவுகூறி, ஆக்குவதுகழிப்பதுவுமும்மாலாகும் வப்பனேகடாட்

சமதுசெய்யவென்ன கோக்கமது கொண்டுமல்லோ அகஸ்தியர்தா
மும் நொடிக்குள்ளேசினமதுவு மதிமமாகி, தூக்கிபேதறைபசித்து
தம்மை துப்புறவாய்க்கழித்தெரிந்துபோட்டிட்டாரே. 214

போட்டாரேயகஸ்தியனூர்சித்துதம்மைபொங்கமுடன் தம்பதிக்
குப்போரைப்பா, நீட்டமுடன் அகஸ்தியரும்போனபின்பு நேரான
தேரையசேஷாங்கே கூட்டமுடன்வந்திருந்து மூல்தின்னால்கொப்பெ
னவே யெழுப்பிவிட்டார்சித்து தம்மை, வாட்டமுடன்மறுபடியுந்
சித்துதாமும் வளமையுடன் முன்போல யூதினாரே. 215

ஊதினூர்தேரையமுனிவர்தாமும் ஓகோகோநாதாக்கள் பின்னு
மல்லோ, சாதிகெட்டபையலவன்பின்னும்வந்து சட்டமுடன் துருத்
திகொண்டு வுதுகிறுப்பார். பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரான்போல்
பட்சமுடன் தாமுரைப்பார் அகஸ்தியர்தாமும் நீதிமுறையிலையோ
தான் சித்தருக்குறிவ்நோந்தா னதிகம் வுரைத்தார்பாரே. 216

அகஸ்தியர்தேறையரை சமாதானப்படுத்தல்.

பாரேதான்சித்தர்களுமுறைக்கும்போது பான்மையுடன் கத்தி
யனூர்சித்துதாமும், சேரேதான்தேரையமுனிவர்தம்மை சிறப்புடனே
செய்வதற்குநீதியுண்டோ, நேரேதான் முக்காலில்கண்டுமேதான் நேர்
மையுடன் தணலதனைரிமுத்தவென்று, கூரேதான் விண்ணப்பம்
மொழியனந்தம் குறிப்புடனே கேட்டாரே முனிவர்தாமே. 217

முனியானவகஸ்தியனூர் முனிவர்தாமும் முறையோடுக்குறை
யோடும் கேட்டசேஷன், தனியானதேரைய சித்துதாமும் தகமை
யுடன் சமாதிக்குப் போகுமார்க்கம், பணியானநம்மதாமலையின்மீது
பான்மையுடன் தேறையமுனிவர்தானும், நனியானசமாதிக்கு யேக
வென்றுநாட்டமுடன் தேறையர்வெளிப்பட்டாரே. 218

பட்டாரேதேறையமுனிவர்தானும் பாருலகில் சமுசாரவாழ்க்
கையற்று, விட்டகுறையிருந்ததொரு நேர்மையாலே விருப்பமுடன்
வுலகத்திலவாசைவிட்டு, சட்டமுடன்சேஷர்களைத்தாமழைத்து சதா
காலம் வுலகுதனிலிருந்துமென்ன, திட்டமுடன்குருவணக்கங்கொ
ண்டுமென்ன திறனானவுபலேதமொன்றுங்காணே. 219

காணேனே வுபதேசம்வொன்றுமில்லை காசினியிலிருந்தாலும்
பலனும்மில்லை, பூணவேவரைகோடிமகிமைசித்தை புகழாகக்கற்றாலு

மொன்றுமில்லை, வேண்படியிதிகாசப்புராணவேதம்வெட்கமுடனாய்
றுவேந்தானும், தோணவேகண்டாலுமொன்றுமில்லைபுறவாய்சமாதிக்
குப்போகநன்றே. 220

நன்றானசமாதிக் குப்போரோனப்பா நலமுடனே நீங்களெல்லா
மனதுவந்து, குன்றானநறமதாமலையைநாடி கொற்றவறேவருகவென்
றுவிடையுந்தந்தார், வென்றிடவேதையைசித்துதாமும் வீரமுடன்
நறமதாமலையைத்தேடி, சென்றரேமலையடிவாரந்தன்னில் சிறப்புட
னேதானமரந்தார் முனிவர் தாமே. 221

முனியானசித்துரிஷிசொருபர்தாமும் மூதுலகினுசையது விட்
டகன்று, பனிபோன்றநாடுவளஞ் சென்றேயேகி பாங்கானமலைவளத்
தையடுத்தித்து, சனிபிடித்தகதையைப் போல்சொருபர்தாமும்
சாங்கமுடன்மனதுமிகத்தான்தளர்ந்து, நனியானசமாதிக் குச்செல்ல
வென்று நாட்டமுடன்சித்தரவர் நின்றிட்டாரே. 222

நின்றரேசித்துமுனிசொருபர்தானும் நிலையானசமாதியதுகுழி
தான்மெட்டி, தென்றலுடன்வாயுவதுவுட்சொல்லாமல் திறமான
கல்தரையும்தானமைத்து, சன்னமதால்ஒருபக்கந்துவாரமிட்டு சட்
டமுடன் சமாதிக் குயிடமுந்தேடி, பன்னவேரிஷியாரு முன்னே
நின்று பாருலகில்சீவருக்குமதிசொல்வாரே. 223

மதியானசீஷவர்க்கமெந்தன்பாலாமகத்தான லோகமதுவதிசய
ங்கள், பதியானபாருலகில்சொல்லொண்ணுது பட்சமுடன்தேறைய
முனிவர்தாமும், விதியானவிதிப்படியேசீவருக்கு விருப்பமுடன் தா
முரைப்பார்சித்தர்தாமும், துதியுடனேசீவர்களும்வஞ்சலித்து தோ
ற்றமுடனயெதிருகநின்றாரே. 224

பாரேதான்சீஷவர்க்கம்நிற்கும்போது பாலகனேயேன் தோழா
பாக்கியவானே, நேரேதான்கல்லரைகுளிநங்குவேன்யான் நேரான
கற்பாறையேமலேமுடி, கீரேதான்சமாதியதுபூண்டபோது சிறப்புட
னேபால்பழமுந்தருகவென்று, நீரேதான்மண்டலங்கடந்தின்பு நீட்
சியுடனவ்வுழிபைமுடிப்போடே. 225

தேறையரிடம் அசரீரிவாக்கு பிறந்தது.

போடவே கற்பாறையுடிப்பின்பு பொங்கமுடன்சமாதியுடன்
நிற்கவேண்டும், நீடவேநான்வருங்காலந்தன்னில் நிலையானபாறை
தனிலெழுத்துதோன்றும், கூடவேவாண்டுவது பத்துக்குள்ளே
கொப்பனனேயான் வருங்காலந்தன்னில், சாடவேநற்றமதாமலை
தானப்பா சட்டமுடன் தங்கநிறமாகும்பாரே. 226

தங்கமாமதியிருக்குஞ் சித்தரெல்லாம் சட்டமுடன்மலையை விட்டுக்கீழிறங்கி, அங்கமுடனஞ்சலிகளமிகவுஞ்செய்து வன்புடனேசமாதியிடம்வந்துறிப்பார், புங்கசித்தியெட்டுநுதூண்டுகொண்டு புகழானயோகமென்றஞானங்கொண்டு, சங்கமென்றஞானேபதேசத் தோடும் சார்புடனேசமாதியிடம்றிப்பார்பாரே. 227

பார்க்கவென்றாலின்னம்வெருவதசயங்கள் பாருலகில்தானடக் கும்மகிமை சொல்வேன், தீர்க்கமுடன்வடகோடியாருநானும் திக முடனேதென்றிசைலிருந்துமல்லோ, மூர்க்கமுடன்வடகோடிகான கத்தில் முத்தமுடன் கான்பாயு மென்றுசொன்னார், ஏர்க்கவேகா னாறுநதிகலெல்லாமெய்ழிலுடனேயிப்படியே நடக்குந்தானே. 228

தானைசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாம் தண்மையுடன்சமாதியுட பக்கல்வந்து, கோனானயெனதையர் அகந்திபர்தம்மை கொற்றவ னார்குருபதத்தைதாம் நினைந்து, இதனானைசித்தர் முனிவருவதற்க்கா தேசமெல்லாங்கண்டு மனங்கனிப்ப தெப்போ, பாணைசமாதியது, பாரைதானும் பாருலகில்வெடிப்பதெப்போவென்றிட்டாரே. 229

இட்டதொருகாலமது சென்றபின் புயெழிலானசித்துவரும் நாளுமாச்சு, சட்டமுடன் மலைகளெல்லாந்தங்கமாச்சு சார்பானபா றையின்மேல்எழுத்துண்டாச்சு, குஷ்டமுடன்றோயுள்ளபிணியோ ரெல்லாந் குறைநோயுந்தீர்ந்துமல்லோசுசலமானார், திட்டமுடன் சிஷவர்க்கமாளேரெல்லாந் சிறப்புடனே சமாதியிடம்யிருந்தார் பாரே. 230

தேறையர் சமாதியிட்டு வந்தது.

இருந்தாரேதசமாண்டுபத்துமாச்சு யொழிலானசித்து வரும் காலமாச்சு பொருந்தவேசமாதியதுவெடித்துமல்லோபொங்கமுடன் தேறையகித்துதாமும், அருந்தவமுந்தான் தீர்ந்துவவனிமேலே லன் புடனேவெளியானார் சித்தர்தாமும், வருந்தியேசீஷரென்ற மாண்ப ரெல்லாம் வண்மையுடன்வர்பாதம்தொழுதிட்டாரே. 231

தொழுதாரே தேறைய சித்துதம்மை தொல்லுலகை விட்ட தொரு மாண்பரெல்லாம், பழுதுபடத்திரு மேனிக்காயந்தன்னை பண்புடனே தான் களித்துவஞ்சலித்து, அழுதுமேயவர்பாதம் பின்

வணங்கி ஐயனே நாதாந்தசித்துருபே, வழுவாது பொய்யுரையாக்
காவலோனே வணங்கியே நகஸ்கரித்துப்பணிந்திட்டாரே. 232

பணிந்திட்டாமாண்பரெல்லாம் முகம்மலர்ந்து பரமவொளிநா
தாந்தசித்துருபே, கணிந்திட்டவசரீரிவாக்குபோலே கர்த்தனேவர்ப்
புதங்கள் முடிந்ததாச்சு, துணிந்திடவேவாக்கதுவும் பொய்யென்
நில்லை துப்புறவாய்வையகத்தில் மெய்யேயாச்சு, தணிந்திடவேகேஷ
வர்க்கம் மனதுவந்து சட்டமுடனாகீமஞ்செய்வீர்தாமே 233

தேறையா மறுபடியுஞ் சமரசிக்குப்போய்

இருபதாண்டுபோனால் வருவேனென்று சீஷர்களுக்குவுரைப்பதும்

சொற்பனங்கூறுவதும்.

தாமானயின்ன்மொரு மார்க்கங்களேரும் தகமையுள்ளசீஷவர்க்க
மானபரீர, கோமானமெனலையர் அகஸ்தியனூர்தம்மை கொற்ற
வனூர்தம்மை விட்டுயான்பிரிந்து சாமானமுள்ளதொருருளோபதே
சம் சட்டமுடனயானறிந்து பிரிந்துவிட்டேன், நாமானமாகவல்
லோசமாதிகொண்டு நாயகனேபத்தாண்டு பிருத்திட்டேனே. 234

இருந்தேனே பின்னும்வந்துயானுங்கண்டேன் யெழிலான
சீஷவர்க்கமென்னசொல்வேன் பொருந்தீவசாற்பனமும் யானுங்
கண்டேன் பொங்கமுடன்மருபடியுஞ்சமாதிக்கேக, வருத்தியேபரா
பார்த்தின்செயலினால், வண்மையுள்ள சொற்பனமும் மெய்யோயா
னும் திருத்தியேயான்கண்ட சொற்பனத்தில் திறமாகநடப்பதுவும்
வுண்மையாமே. 235

உண்மையாம்சொற்பனமும் கண்டேனப்பா ஒரோகோநாதாக்
களுந்தசிஷர், வண்மையாம்சமாதிக்குப்போனப்போலும் வடப்புட
னையிருபதுவாணடிரும்பவென்றும், கண்மையாம்மனோன்மணியாள்
கடாட்சத்தாலோ கண்டேனே சொற்பனங்களுண்மையாக, தண்
மையாஞ்சமாதிக்குப்போனப்போலும் திறமானவதிசயங்கள் பார்த்
திட்டேனே. 236

பார்த்தேனேசமாதிக்குச் செல்லும்போது பாங்கானவெருகா
லஞ்சென்றசித்து, நேர்த்தியுடன் பூமிதனிற்சமாதியூண சேர்மை
யுடன் சிஷர்களுமொன்றாய்க்கூட்டி, டூர்த்தியுடன் குவிதோண்ட
போனபோதுபுகழான சித்தொருவகருந்தாப்போலும், பார்த்திட
வேபிரகாசமானஜோதி மகத்தானசித்தொருவர்கண்டேன்தானே.

தானுனசொற்பனங்கள் கண்டேனப்பா தண்மையுள்ள சிஷர்
களே யென்னசொல்வேன, கோனானயெனலையர் அகஸ்தியபோல்

தொற்றவனாசித்தொருவர் கண்டெனங்கே, தேனாட்மனேன் பணி
யாள் கடாட்சத்தாலே, தெளிவுடனே கண்ணிழித்துப் பார்க்கும்
போதுமான சொற்பனத்தில் கண்டாப்போல மன்னவனை கண்
விழிக்கிலான்றுங்காணே. 238

காணேனே சொற்பனத்தில் சித்துதாமும் கைலாசநாதருட
சோதிப்போதான், ஆணவேயினவதுதான் கினவுமாச்சோ பொங்கு
முன் சொற்பனமும் மெய்யோபொய்யோ, தோணவேயெந்தனுக்கு
ஒன்றுங்காணே துரைராஜசுந்தரனே மகிமையேதோ, மாணவேமறு
படியுஞ்சித்துதாமும் மகத்தானசமாதிகு யேகினாரே. 239

தேறையர் சமாதிகுயேகுதல்.

ஏகினார் சிஷுவர்த்த மனேகம்பேர்கள் பெழிலான கூட்டமுடன்
யேகியல்லோ, சாகமுடன் நம்மதாமலைக்குமேற்கே சட்டமுடன்சமா
திக் குச்சென்றுமல்லோ, வேகமுடன்சமாதியது தோண்டும்போது
மேன்மையுள்ள சித்தொருவாங்கிருந்தார், போகமுடன் சித்தொரு
வர் தன்னைக்கண்டார் யொளியானபிரகாசந் தோன்றலாச்சே. 240

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணியின்னங்கேளுவப்பனேதேறையர்சென்ற
போது, மூச்சடங்கி வெகுகாலஞ்சென்றசித்து மூதுலகைக்கடந்த
தொருசித்துமாச்சு, மாச்சலுடன் பூமிதனிலாராள்மட்டம் மண்ண
தனைவாரியல்லோ கண்டபோது, பாச்சலுடன் பூமிதனில் நிலங்களை
ல்லாம் பாதாளரீமட்டும் வருகலாச்சே. 241

உருகவேரீமட்டம்நிலங்களைல்லா ஆடுருகத்தான் பாய்ந்துவே
ர்கள்போல, பெருகவேசடைமுடியுந் தம்பிரான்போல்போரானசமா
திதனி லிருந்தார்தாமும், வருகலுடன்கண்முடி சித்துதாமும் வண்
மையுடன் சமாதிதனி லிருக்கக்கண்டார், சருகலுடன் ரிஷியாரும்
பூமிதன்னில் சட்டமுடன் தானிருக்கக் கண்டார்பாரே. 242

பாரேதான்தேறைய முனிவர்தாமும் பண்மையுடன் சமாதி
தனிலிருந்துகொண்டு, தீரமுடன்தேறையமுனிவர்தம்மை திறமுட
னையாரென்றகேட்கும்போது, சேரேதான் சித்துமுனிரிஷியைப்
பார்த்து சிறப்புடனே தாமுரைப்பார் முனிவர்தாமும், நேரேதான்
அகஸ்தியனாச்சிஷனென்றார் நேர்மையுடன் தேறையமுனிவர்தானே.

தானானமேறைய முனிவர்தானும் தகமையுடன் ரிஷிபார்க்குவி
டையுஞ்சொன்னார், கோனாகும்பமுனி கடாட்சத்தாலே குவலயத்

தில் வெருகோடிமகிமைதன்னை, தேனான மனோன்மணியா னாருளின
லே தேசமதி லதிதமிகக்கண்டேன் யானும், மோனானதேறையமுனி
வர்தானும் மோதவையடிபணிந்து துதித்திட்டாரே. 244

துதித்தாரே தரையர் முனிவர்தானும் துப்புறவாய் யடிவணங்
கிதெண்டனிட்டு, கதிப்புடனேகாயகற்பங்கொண்டொனும் காசினி
யில்வெருகோடிகாலந்தானும், மதிப்புடனேசமாதிமுகஞ் சென்றுயா
னும் மகதேவர் தசவருஷம் யிருந்தேன்யானும், விதிப்பயனா மமைப்
பின்படிபின்னுமல்லோ வேதாந்தததாயினது வருள்பெற்றேனே. ()

பெற்றேனேமறுபடியுஞ் சமாதியேக பெருமையுடன் யிருபது
வாண்டுமட்டும், கற்பறிந்தேன் ஞானேபதேசங்கீகட்டு காதினியிலா
சையற்றுசமாதியுண, சிற்றறிவுவுடையதொரு பாலன்யானும் சீராக
சமாதிக்குப்பாத்திரனாவாய், குற்றமில்லாவரைகடந்து யடியேன்யா
னும் குருபதத்தைநாடியல்லோவந்திட்டேனே. 246

தேறையரிஷியாருங்கு வரலாறுகூறல்.

வந்தேனேசீனவர்ங்கர் தன்னோடொக்க வகையானற்றமதாமலை
யைத்தேடி, அந்தமுடன்சமாதிக்குயிடமுங்கண்டார் வன்பான சீஷ
வர்க்கமானபேர்கள், சொந்தமதாய்க்குழிதோண்டுஞ் சமாதிதன்னை
கந்தாரே தாயிருக்கக்கண்டேன்யானும், முந்தவையான்கண்டசொற்
பனம்போல் முடிந்துதே விட்டகுறைவாய்க்கலாச்சே. 247

ஆச்சென்றுதேறைய சித்துதாமும் வன்பாக ரிஷியார்க்குத்தா
முரைக்க, மூச்சடங்கி சிலகாலமெந்தன்பக்கல் முடிவானவாண்டுவரு
முடிவுமட்டும், வீச்சடனேசமாதியது யிருக்கவென்று விருப்பமுட
ன் ரிஷியாரும் வாக்களித்தார், பாச்சலென்ற சுவாசமதுதானடக்கி
பட்சமுடன் தானிருக்கவரந்தாரே. 248

வரமுடனே தான்கொடுத்து ரிஷியார்தாமும் வண்மையுடனா
சீர்மஞ்சொன்றாங்கே, சாமுடையவார்த்தையென்ற மொழிக்கித்
தானும் தப்பாமல் சமாதிக்குட்சென்றாரங்கே, திறமுடைய தேறை
யர் சித்துதாமும் தீர்க்கமுடன் சீஷருக்கு வேதனுற்றார், குறமு
டைய ரிஷியாருஞ் சீஷருக்குகூறுவார் அதிசயங்களமிகவாய்த்தானே

தானேதான்சமாதியதுபூண்டபோது தகமையுள்ளவசரீரிவாக்
குண்டாம், மானேதான்சீடவர்க்கம் மாண்பாகேரு மகிழ்ச்சியுடன்
சமாதிதனிவிருக்கும்போது, தேனேதான் சிவயோகவிலையினின்று

தேற்றமுடன் மேதினியில்வருவதற்கு, மாணேதான்வதிசயங்கள்மிக
நடக்கும் மகத்தானசமாதியிடம்பக்கலில்லே. 250

தேறையர்சீடருக்கு சொற்பனஞ்சாதித்தல்.

நிற்கையிலேமனோன்மணியாஸ்கிருபையாலே நீடானவசரீரிகே
ட்கும்பாரு, அற்பமென்றுவினையாதேவன்பாகேளு லவனியிலேனான்
வருகங்காலந்தன்னில், சிற்பான்போலுந்தனக்கு சொற்பனங்கள்
சீராகத்தானடக்கும் வருள்மைந்தாகேள், உற்பமுடன்சொற்பனத்
தில்நான்வந்தாற்போல் வுத்தமனேவதிசயங்கள்நடக்குந்தானே. 251

தானானலோகமதுயிருண்டுபோகும் தாக்கானகடலதுதான்பொ
ங்கும்பாரு, மோனானாதாக்களிந்தபீர்கள் மோனமென்றசமாதி
யதுயொளிக்கும்பாரு, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே
தெளிவாகக் கண்ணின்முன்றிற்பார்பாரு, பானானாலுயுகவதிசயங்
கள் பட்சமுடன்தாமுறைப்பார்சித்தர்தாமே. 252

சித்தானதேறையர்முனிவாதானும் சிறப்புடனேகூறலுற்றாரிந்
தவண்ணம், பத்தானரிஷிசாருஞ்சமாதிலிட்டு பட்சமுடன்தானடக்
கவழியுஞ்சொல்வார், முத்தானதேகமதையுலகிற்காண முனியான
தேறையர்சமாதிதானும், புத்தானபாறையதுதான்வெடித்து புகழா
கச்சமாதிலிட்டு வெளிவந்தாரே. 253

தேறையர்சமாதிலிட்டுவந்து சீடர்களுக்குக்கூறல்.

வெளியாகசித்துமுனிவந்தபீபாது வெற்றிபெற சீடருக்குத்தா
முரைப்பார், தெளிவானசாஸ்திரங்கள் கற்றுமென்ன தேகாதிகாய
கற்பங்கொண்டுமென்ன, பளியானதேகமதையைகத்தில் பட்சமு
டன் காப்பாற்றிநிறுத்தியென்ன, குளியானசமாதியிடஞ் சென்று
மென்ன குவலபத்திலிருந்தாலும் மொன்றுங்காணே. 254

காணேனேபஞ்சபூதத்தினுசை கடிதானதேகமது நிலையில்லாது,
பூணவேவரைகோடியிருந்துமென்ன பூவுலகில்சடலமதுவழிந்துபோ
கும், தோணவேயில்லாவேபிடுகாடாகுந் துப்புறவாய்ச்சொந்த நகர்பு
றங்காடாகும், மாணவேவைகத்தினுசையெல்லாம் மறப்பதுவேவண்
மையுள்ளவதிதமாமே. 255

அதிதமாங்காயமதுநிலையில்லாது வலனியிலேயிருந்தவர்க ளாரு
மில்லை, பதிதமாமலோகத்தின்வாழ்க்கையெல்லாம் பாங்கானபொய்
வாழ்வுமெய்யேயல்லாதுதிதமுடன் லோகமத்திலியிருந்தோரில்லைதுப்

புறவாய்ச்சடலமதுவழியும்பாரு, நதிதழுடன் தேறையமுனிவர்தா
னும் நயமுடனேகாமுரைத்தார்வுண்மையாரே. 256

போகர்புலிப்பாணிக்குச்சொல்வது.

பாரப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேருபகருகிறேன் தேறையசிந்து
தம்மை, ஆரப்பாவுலகுதனில்தேறையோலும் வப்பனேவதிசயங்கள்
மகிமைகொண்டோர், நேரப்பாவுலகுதனிலிருந்தசித்து நேர்மையுட
ன்கண்டவரிலிவர்பாலுண்டோ, தீரப்பாகாயா திக்கொண்டசித்துதிற
முடையதங்கமென்றசித்துவாமே. 257

தங்கமாஞ்சித்தர்கனிலிவர்க்கிடுண்டோ தாரணியில்காயாதிகொ
ண்டசித்து, புங்கமாஞ்சித்திவெட்டுகொண்டசித்து புகழான்மூலிவ
கையறிந்தசித்து, துங்கமாமாண்டவரைசெழுப்புஞ்சித்து துரைகோ
டிவரைகோடியறிந்தசித்து, சிங்கமாம்பதினென் பேர்சித்துதன்னில்
சீடசூமகஸ்தியர்க்குவுக்கத்தித்தே. 258

சித்தானதேறையர் முனிவர்தாமுச்சீரானவுலகு தனிலிருந்தா
ரேதான், முத்தானதேகமதைமறந்தாரேதான் மூதுலகவாசைதனை
விட்டார்பாரு, பத்தானபரமரிஷியெவாரனாலும்பாருலகிலிருந்தவர்
களாருமில்லை, சுத்தமுடன்சைதன்னியவாசைவிட்டு சுகமுடனேதவ
நிலையிலிருக்கின்றே. 259

நன்றானதவநிலையிலிருந்துகொண்டு நாதாக்களென்றல்லோபெ
யருங்கொண்டு, குன்றானதேகமதுகுலைகள்தேடி கூறுசிலந்தனிலொ
ளித்துமுனிவரைல்லாம், வென்றிடவேவெட்ட வெளிதன்னிற்சென்
றுவிருப்பமுடன்சமாதியது பூண்டுமல்லோ, மன்றிடவேபாரினிலே
பின்னும்தேதிய பாராமரிந்துகாயமதையொமித்திட்டாரே. 260

ஒழித்தாரேசித்தரெல்லாயிந்தமார்க்கம் ஓகோகோநாதாக்களெ
ல்லாருந்தான், வழியுடனேவையகத்தைத்தான்மறந்து வல்லானவயி
ர்தனையே போக்கடித்தார், பழியுடனேகல்லானதேகந்தனை பான்
மைபெறபாரினிலே யொழித்துப்போட்டார், அழியானவையகத்தி
லொருவருந்தான் வப்பனேவைகத்தில்காணே. 261

தானுதைத்துவங் ளகதிகஞ்சொல்லி தட்டழிந்துப்போகுமிந்த
காயம்ப்பா, காணுகுருவென்றசொன்னசித்தும் குவலயத்தைத்தா
ன்மறந்துசென்றாரப்பா, தேனாமனென்மணியாள்வரமும் பெற்று
தேசத்திலிருந்தசித்தும் போனாரப்பா, பாணபாமருடபாதங்காண
பாருலகிலெல்லோரும்பிறந்தார்தாமே. 262

பிறந்தவருமொருகாலமிருந்ததுண்டோ பேருலகில்வாக்கியமு
ம்மெய்யோபொய்யோ, இறந்தவர்களொருகாலம் புரந்ததுண்டோ
பெழிலானருகுதனில் மெய்யோபொய்யோ திரந்தரமாய்த்தேசம
திலயெவராணலும் தீர்க்கமுடன்சாகாமலிருப்பேனென்று, அறமெ
ன்றமெய்ப்பொருளைக் கண்டாராய்ந்து வப்பனையந்தநிலைகண்டுபோ
ற்றே. 263

ரோமரிஷியாருற்பவம்.

போற்றவேயின்ன மொருகருமானங்கேள் புகழான புலிப்
பாணிமைந்தாபாரு, ஏற்றவேயுதினெண் பேர்சித்தர்தன்னில்யெழி
லானரோமரிஷியென்னுஞ்சித்து, நாற்றிசையுமெச்சிதக்கு யோகவா
னும் நலமானரோமபுரியென்னும்நாடு, மேற்புறமாம் வடகோடிகான
கத்தில் மேனியில்தான்புறந்தசித்துதாமே. 264

தானுசித்தர்முனிவெகுசூலந்தான் தண்மையுடன் ரோமபுரி
பதியிலப்பா, தேனானசெங்கழுனிதீர்த்தந்தன்னில்சிறப்புடனே வெ
குசூலமிருந்தாரங்கே, மாணாரிஷியாரும் மலேமீதிறுநான் மகத்தான
வாதவித்தைசெய்வதற்கு, ஆனானபட்சியின் நன்வாதவித்தை வுத்தம
னே செய்தாரே கோடியாமே 265

ரோமரிஷிகெந்தகச் செம்புவேதை.

கோடியாஞ்சாதியென்றசேவல்தானும் கொற்றவனும்ரோமரிஷி
கானகத்தின், தேடியேபெருஞ்சாதிசேவல்தன்னை தெளிவுடனேகண்
டல்லோவாராய்ந்தேதான், நீடியேகெந்தகமும்பலந்தான்பத்து நேர்
மையுடன்பருங்குருவையரிசினேராம், சூடியேகுழிக்கல்லித்தன்னிலி
ட்டுத் துப்புறவாய்த்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. 266

நாலானசாமமதுமேதிப்பாலால் நலம்பெற்றேவதானரைப்பாய்நா
லுசாமம், சீலமுடன்மரவதனைத்திரட்டியேதான் சிறப்பானசேவலு
க்குஉணவுயிய, கோலமுடன்சேவலதுவுண்டபின்பு கொற்றவனே
குமைக்குள்ளே யடைத்துமேதான், பாலமுர்தமுண்டபின்பு பட்சி
தன்னை பான்மையுடன் தானமைத்தாரகுகையினுள்ளே. 267

உள்ளானகுகைதனிலே நாளாவட்டம் வுத்தமனே சேவலுக்கு
உணவுதந்து, எள்ளவுமெச்சமதுவெளியோகாமல் யெழிலாகத்
தான்சேர்த்துகாயப்போடு, தெள்ளமிர்தமானதொருகாரமிட்டுதெளி
வாக மூசையிட்டுச்சீலைசெய்து, கள்ளமின்றி ரவிதனிலே காயவைத்து
கலங்காமல்மூசைதனைவூதிடாயே. 268

ஊதவென்றால்சரவுலையில்வைத்து ஆதுவுத்தமனேதீயாரியெடுத்துப்பாரு, நீதமுடன்மூசைதனையுடைத்துப்பார்க்க நிலைத்துதடாகெந்தியென்றசெம்புமாச்சு, தோதமுடன்செம்புதனை யெடுத்துக்கொண்டு தோராமலமறுபடியும்பொடித்துமேதான், சாதமுடன்கெந்தியதுபொடியைச்சேர்த்துசட்டமுடன்சேவலுக்குகொடுத்திடாயே.

கொடுக்கவென்றால்சேவலுக்கு முன்போற்செய்து குகைதனிலேதானெடுத்துயெச்சந்தனை, தடுக்காமல்லின்போலே வருக்கித்தீருசட்டமுடன்செம்புதுவர் தங்கச்செம்பாம், வடுவானசெம்பதுவும்கொடுத்துக்கொண்டு வண்மையுள்ளமதிதனிலேபத்துக்கொன்று, நடுவானமூசைதனையுருக்கிக்கொண்டு நண்மையுடன் கொடுத்திடவே மாத்தெட்டாமே. 270

ஸ்ரீராமாதங்ககாசி.

எட்டானமாற்றதுவுந்தங்கம் யெழிலான ஸ்ரீராமர்காசியப்பா, மட்டானதங்கமதுமதிப்புமெத்த மகிதலத்தில்கிமையது மகிழப்போமோ, திட்டமுடன்கெந்தியென்றதங்கச்செம்பாம் சிவராஜயோகியவடசெம்வான்பாருசட்டமுடன் விதியாளிசெய்வானல்லால்சாங்கமுடன்மற்றவருஞ்செய்யார்தாமே. 271

செய்பாராமற்றொருவராணுந்தான் செம்மையுடன்கைபாசுஞ்செய்பாகந்தான், எய்யாதுகெந்தினுடசெம்புமார்க்கம் யெடுக்கவுமேபாகமதுகாணப்போமோ, மையானகெந்தியதுசெம்பேயானால் மகத்தானவேதையிதுகோடிக்கோடும், துய்யதொருமதிதானும் பழுத்ததங்கம் துப்புறவாய்ப்பின்னுமந்த மதியில்தாக்கே. 272

தாக்கவேபத்துக்குவொன்றுதங்கம்தண்மையுடன்வருக்கிப்பார்மாற்றேயாகும், நோக்கமுடன்கெந்தியென்ற செம்புதன்னை நோன்மையுடன் ஆறுமாற்றாணிமேலே, தாக்கமுடன்பத்துக்கு வொன்றுதாக்க துடியானமாற்றதுவும்பத்தேயாகும், வாக்கதும்பொய்யாதுரோமர்வேதைவண்மையுள்ள செந்தியென்றசெம்புதானே. 273

சேவல்கற்பம்.

தானுன சேவலென்றமாமிசத்தைத் தகமையுடன்றோமத்தைப் போக்கின்றாய், தேனுனகுடல் போக்கியெலுமபுபோக்கி தெளிவறவேவறுசுவையாந்தன்னோடொக்க, பானாகபதமேத்தி சமைத்து மல்லோபாங்குபெற மாமிஷத்தையுண்டபோதுமானுனதேகமது காயகற்பம் மகத்தானசாரமது யேதலாச்சே. 274

ஏறவென்றால்மண்டலந்தான் யிப்படியேகொண்டால் யெழிலா
னதேகமதுகக் றாணாகும், சீரலென்றசுவாசமதுகிழ்நோக்காகுஞ்சிறப்
பானதேககதுகாந்திவிசும், பீக்கலென்றசுரோணிதந்தான் கட்டிப்
போகும் பேரானகாதுவிர்த்தியதிகமாகும், கூறவேமுடியாதுசேவல்
கற்பம சுவலயத்திலீரோமரிஷி மார்க்கர்தானே. 275

மயில்கற்பம்.

மார்க்கமாயின்னமொருவயணஞ் சொல்வேன் மகத்தானரோம
ரிஷிமகிமைபாரு, தீர்க்கமுடன்கந்தாதுவாகனந்தான் திறமானபுள்
ளிமயிற்பட்சியாகும், சேர்க்கவேகெந்தியதுதாளந்தானும் சிறப்பான
சூதமதுதன்னோடொக்க, ஏர்க்கவேசரக்கதுவுஞ்சமனதாக யெழிலா
னகங்குருவையரிசுகூட்டே. 276

கூட்டவே சரக்குக்குரெட்டியப்பா கொற்றவனையரிசியதுரெ
ண்டதாகும், நீட்டவேமூன்றையுந்தானொன்றாய்க்கூட்டி நீதியுடன்
குழிக்கல்லில்பொடியதாக்கி, தாட்டிகமாய்ச் சலமதனிற்பிசைந்து
கொண்டு சட்டமுடனமயிலுக்குத் தாக்கிபாரு, வட்டமுடன்மண்ட
லமுந்தாக்கியேதான் மகத்தானவயச்சமதையொன்றாய்ச்சேரே. 277

சேர்க்கவேரோமமது வுதிர்ந்துபோகும் செம்மையுடன்மயில
துவுங்காரமேறி, தீர்க்கமுடன்காயாதிகற்பமாகி திரமானமயிலினது
ரோமம்போகும், ஏற்கவே அருண்டுசென்றபின்பு யெழிலானரோம
மதுவிளையும்பாரு, மூர்க்கமென்றமயிலுக்குரோமமாகி முன்போலே
வாலுக்குயேதுவாமே. 278

ஏதுவாங்காரர் மேகந்தன்னைக்கண்டு யெழிலாகமயிலாடிவுறவு
செய்யும், சாதுடனேமயில்தனைப்பிப்துவந்து சட்டமுடன்றோமரி
ஷிமுனியார்தாமும், தீக்கற்றிமாமிஷத்தையெடுத்துக்கொண்டு திற
முடனேவறுசமையாந்தன்னோடொக்க, முதுறவேகைபாகஞ்செய்து
கொண்டு மூப்பகலமண்டலந்தான்கொண்டார்பாரே. 279

பாரேதான்றிபாகம்அறிந்தசித்த பாருலகில்வெகுகாலமிருந்
தாரப்பா, சீரேதன்மாயிஷத்தைகண்டபோது சிறப்பானரோமரிஷி
முனியார்தாமும், தீரேதான்தேகமதுகற்றாணுகி திரைநிறையுமற்று
மல்லோபுனிதனோர், மேரேதான்வேருவென்றசித்தனாகி மேதினி
யில்வெகுகாலமிருந்தார்கானே. 280

காணவேதமதுசட்டைதள்ளி காசினியில்வெகுகாலமிருந்த
சித்து, தோணவேயுகார்தவரைக்கண்ட சித்து கொல்லுலகிலாசைத
னைத்துறந்தசித்து, பூணவேகைலங்கிரிவாழுசித்து புகழானரோமரி
ஷிவேணபடி மயிற்சுற்றப்பங்கொண்டேசித்து மேதினியில்சயருபசித்து
தானே. 281

மயில்யெச்சக்களங்குவேவதை.

தானானயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தகமையுள்ளபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, கோணானனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனாரைந்
தனுக்குச்சொன்னீதி, மாணானரோமரிஷியுண்டகற்பம் மகத்தானம
யிலினதுயெச்சமப்பா, ஆணவடல்தனி லைவந்தயெச்சமவுத்தமனே
ரோமரிஷிபாகங்கேளே. 282

கேளேதான்யெச்சமதைக்காரமிட்டுகிருபையுடன்மூசைதனில
டைத்துமல்லீலா, தோளேதான்வாராமல்விலையிலவைத்து தொற்றவ
னேவச்சிரமங்குகைபைத்தானும், பாளேதான்போகாமல் பதுங்க
ஆதி பச்சுவமாய்த்தானெடுத்தார்களங்குமாச்சு, தூளேதான்களங்க
மதுநாலுக்கொன்று துப்புரமாய்க்கார்தமதுசேர்த்திட்டாரே. 283

இட்டாரேதங்கமதுபத்துக்கொன்று யெழிலாகக்குழிக்கல்லில்
பொடியதாக்கி, சட்டமுடன்கையாணன்சாற்றினுலே தானரைப்
பாய்நாற்சாமமானபின்பு, திட்டமுடன்றிதனி லைகாயவைத்து திட
மானகாசியென்றகுப்பிக்கற்றி, வட்டமுடன்மரக்கல்லால்வெண்டு
மூடி வண்மையுடன் சிலையதுசெய்தார்தாமே. 284

செய்தாரேகாசியென்றவகுப்பிதன்னை செம்மையுடன்தளவா
யாம்பாண்டந்தன்னில், பையவேமணலதனைக்கொட்டுமைந்தா பாங்
குபெறநடுமையங்குப்பிதன்னை, பெய்யவேகுப்பிமேல்மணலைக்கொட்
டிபேரான மீற்பாண்டந்தன்னைமூடி, துய்யவேவாலுக்கையாமேந்திர
த்தில் துப்புரவாய்நாற்சாமமெறித்திட்டாரே. 285

எரிக்கவேசெந்தூரமென்ன சொல்வேன்யெழிலான நாற்சாம
மானபின்பு, சொரிக்கவேமணலதுவுஞ்சிவந்துமெத்த சுத்தமுடன்
செந்தூரங்காந்தியாச்சி, பரியானசெந்தூரமென்னசொல்வேன்பாரு
லகில் சித்தர்முனிசெய்வாரோதான், சரியான வேதையினுரோமர்
வேதைசட்டமுடன் முடித்தாரேசித்துமாமே. 286

சித்தானரோமரிஷி செந்தூரத்தைதிறமுடனேகுப்பியது திறந்
துபார்க்க, சத்தானசரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்துச் சங்கமுடன்

செந்தூரம்நாவோயில்லை, சுத்தமுடன் மனோன்மணியைத் துதித்து
மேதான் சுகமுடனே செந்தூர மெடுத்தார்பாரே. 287

எடுத்ததுமேசெந்தூரம் மைந்தாகேளுயெழிலான வெள்ளிசெம்
பில் பத்துகொன்று, கொடுத்துமே தானுருக்கியெடுத்துக் கொண்டு
கொற்றவனே யோட்டில்லைத்துலுதும்போது, படுத்ததொருமாற்ற
துவு மென்னசொல்வேன் பாலகனே வயததுவுமெயட்டதாகும், அடு
த்துமேதங்கமது நாலுக்கொன்றுவப்பனே புடம்போடதங்கமாச்சே.

தங்கமென்றால் சுயத்தங்கம் பிரிதிலாச்சுதாரணியில் சமுசாரிக்
கானவேதை, பங்கமது பொருக்காலும்நேராதப்பா பண்பானமாண்
பர்களுக்கானவேதை, புங்கசித்து யெட்டுவகை யடையலாகும் புக
ழானரோமரிஷிவேதைதானும், வங்கத்துக்கொருநாளும் யிடையா
தப்பா வர்னமென்ற செந்தூரவேதையாமே. 289

செந்தூரமுண்ண.

வேதையின்னமொருபோக்கு கேளுவீரான செந்தூரமென்ன
சொல்வேன், பாதையாம் நெய்தேனிற்குன்றிதானும் பாலகனேமண்
டலந்தான் கொண்டாயானால், தீதகன்றுதேகமது கற்புணுகும் திற
மான சட்டையதுதள்ளும்பாரு, மீதலத்திலுண்டவருஞ் சித்தவார
புகழான செந்தூரக்களக்குதானே. 290

தானானசெந்தூரமுண்டுமல்லோ தன்மையுடன் சமாதிக் குப்
போகவென்று, கோணாகுருசொன்ன வாக்குதம்மை குறையாமல்
தன்மனதில்தான் வினைந்து, பாணசமாதிக் குயிடமுந்தேடி பட்ச
முடன் சீஷர்களைத்தானழைத்து, மாணாடில்லிக்கு மேற்கோரப்பா
மகத்தான சமாதிக் கு யிடங்கண்டாரே. 291

ரோமரிஷி டில்லிக்கு மேற்பாகத்தில் சமாதியடைதல்.

கண்டாரே டில்லிக்கு மேற்கேயப்பா கனமான ரோமரிஷிமுனி
வர்தானும், அண்டர்முனி யறிபாதவனாந்தரத்தில் அங்ஙனவே சமா
திக்குயிடமுங்கண்டு, தொண்டரெனுஞ் சீஷவர்க்கமானபேரைதுரை
ராஜசுந்தரனார் தாமழைத்து, விண்டிடவே சமாதியதுதேரண்டுதற்கு
விருப்பமுடன் வுத்தரஞ்செய்தோர்பாரே. 292

பாரேதான் தீஷவர்க்கமாண்பரோடு பாங்குடனே சமாதியதி
விரங்கவென்று, நேரேதான் சீஷர்முகந்தன்னினைநாக்கி நேர்மையுடன்

தாமுரைப்பார் நிஷிபார்தாமும், கூரேதான்சமாதிக்ஞபோறேனப்பா கொற்றவனே யிருபதுவரண்டுமட்டும், சீரேதான் வையகத்தையான் மறைந்து சிறப்புடனேயிருப்பே நென்றுரைத்தார்தாமே. 293

தரமான சமாதிக்ஞப்போகுமுன்னே தகமையுடன்நிஷியாருந் தரமுரைப்பார், சமானமானதொரு சீஷர்தம்மை தண்மையுடன்பக் கலிற்றாமழைத்து, கோமானும் ராஜாதிராசர்தம்மால் கொற்றவனா யிடையூறியெது நேர்ந்தாலும், நாமானசொற்படியே யெண்ணைத்தா னும் நலமான சமாதியதுதிறக்கொண்ணாதே. 294

அதிசயங்காண்பது.

ஒண்ணது சமாதிவிட்டு வருகும்போதுவுத்தமனே சந்தனமும் மவரும்பாரு, நண்ணதுதேவதாபுட்பந்தானும் நண்மையுடன் சமாதி சுத்திப் பூர்த்திருக்கும், திண்ணமுடன் பாரிசாதபுட்பம்பாதிசமான நாடெல்லாம் பூர்த்திருக்கு, எண்ணமுடன் சித்தாதி சித்தரெல் லாம் யெழிலான சொற்பனமுங் காண்பார்தானே. 295

தானுனசொற்பனங்கள் திகங்காணபார்தகமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, பானுனமிருகமெல்லாம் பாஷைபேசும் பட்சிகளும்பரி பாஷை மிகவுங்கூறும், தேனுனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேசமெல்லாம் இருள்வந்துமூடிக்கொள்ளும், பானுனபரிதிமதிசாண மாட்டார் பாலகனே சமாதியதுவெடிக்கும்பாரே. 296

வெடிக்குமே சமாதிதனிலசரீருண்டாம் வேகமுடன்சித்துவருங் காலமாச்சு, துடிக்கவேசீஷாதிவர்க்கமெல்லாம் துறையோடும் முறை யோடுஞ்சென்றாரங்கே, நடிக்கவேசித்தாதிசித்தரெல்லாம்நலமுடனே ரோமரிஷிவந்தாரங்கே, முடிக்கவே சீஷன்முகந்தன்னேரோக்குமுனை யாகக்கேட்கலுற்றார் நிடியார்தாமே. 297

தாமேதான்கேட்கையிலே சீஷர்தாமும், தண்மையுடன் தாமுரை ப்பார்நிஷியாருக்கு, போமேதான்சமாதிதனில்சென்றிப்பாதுபொங்க முடன் தாமுரைததவர்க்கமெல்லாம், வேமேதான்மேதனியில்செய்ய லாச்சு விருப்பமுடன்மகிமையெல்லாம் நடக்கலாச்சு, ஆமேதான்தா முரைத்தவர்க்கயெல்லாம் ஐயனே மெய்யாச்சியென்றிட்டாரே. 298

என்றிட்ட போதையிலேநிஷியார்தாமும் யெழிலானதேக மதைநம்பொண்ணது, சன்றிட்டமாகவல்லோ சமாதிக்கேக் சட்ட முடன் ராமரிஷிமுன்வரதானும், வென்றிடவேசீஷர்களைமிகவிரும் பிவிருப்பமுடன் சமாதிக்ஞயேகலாகி, சென்றிடவேபூலோகமாய் கையற்று சிறப்புடனே சமாதிக்ஞயேகனாரே. 299

மறுபடியும் ரோமரிஷிசமாதிக் கு ஏகுதல்.

ஏகவேரோமரிஷி முனியார்தாமும் யெழிலானசமாதிக் குச்செல் வேனென்று, சாகாமல்வைய கத்திலிருந்துமென்ன சட்டமுடன்காய கற்பங்கொண்டுமென்ன, வேமமுடன்சின்மயத்தி லிருந்துகொண்டு விருப்பமுடன் வாசியாகஞ்செய்துமென்ன, யோகமதுசெய்து மல் லோ கோடிகாலம் யொன்றையுந்தான் காண்பதில்லை தேகவாழ்வே.

வாழ்கவென்றலோகமதி லொன்றுமில்லை வையகத்தோர் வாழ் வெல்லா மிந்தவண்ணம், மூழ்கியேபோனார்கள் கோடிமன்னர்மூதுல கிலிருந்தவர்களாருமில்லை, மாழ்கியேநன்னிலையில் நில்லாமற்றான்மதி கெட்டுப்போனவர்கள் கோடியுண்டு, பாழ்கியேலோகமதின் வாசை விட்டேன் கைலாயமெந்தனுக்கு காணியாச்சே. 301

ஆச்சப்பா சிஷவர்க்கஞ் சொல்லக்கேளுவப்பனே சமாதிக் குசெ ன்றபோது மூச்சடங்கிப் போனதொருந்தகந்தானும் முதுலகில்மறு படியும் வந்துமென்ன, மாச்சலுடன் வையகத்தை யான்மறந்துவண் ணதனில்தேமதையொழிப்பேனென்றும், பாச்சலுடன்சமாதிக் குப் போறேனென்றும் பான்மையுடன் ரிஷியாருமிரங்கினாரே. 302

இறங்கவே சிஷவர்க்கமெல்லோருந்தான் யொழிலாகப் பாறை கொண்டுமூடினார்கள், உறங்கவேமண்ணுதனில் ரிடியார்தாமும்வுத்த மனார் தேகமதைமேவலாக்கி, மரந்தாரேதேகமதை சொருயாதாமும் மாணிலத்தில் விட்டொழித்து மண்ணிற்சாயந்தார் திறமுடனேசேஷ ரெல்லா மாசீர்வாதம் செம்பினாந்துரைராச வேந்தருக்கே. 303

வேந்தாராம் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு விருப்பமுடன்சொல்லு கிறேன் ரிடியார்தம்மை, சாந்தமுடனுலகுதனி லாரிருந்தார் சட்ட முடன் தேகத்தை மறந்தார்சித்தர், பேர்ந்தமுடன்வுலகுதனி லாரு மில்லை பொன்னுலகம் பதிபோனாம்பொன்பரெல்லாம், நீத்தவேபொய் யான வாழ்வைநம்பி நீனிலத்தில்வெகுகோடி செட்டார்தாமே. 304

கெட்டாரேமாண்பரெல்லாம் யுககோடிகாலம் கெவனமுடன் நாதாச்சுக் தெய்வமென்பார், பட்டாரே பாருலகில் மனிததெய்வம் பாரினிலே மனிதரேதெய்வமானால், இட்டமொடுயின்னதொருதெய் வமென்னயெழிலான பூலோகவாழ்க்கையாவும், சட்டமுடனிப்படி யேயிருக்குதல்லால் தாரணியிலொன்றுந்தான் கரணைப்பாரே. 305

கடுவெளிசித்தருற்பவம்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கான புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, நேரேதானெனதையர் காலாங்கிராதர் நேர்மையுடனெந்தனுக்குவரைத்துநீதி, சீரேதான்குளிகைகொண்டு யடியேன்றும் சிறப்புடனே அஷ்டதிசைசத்தியல்லோ, வீரேதான்வடக்குமு கம்போகும்போது வீரனாகடுவெளியைக் கண்டேன்தானே. 306

கண்டேனேகானகத்தில் மார்க்கந்தன்னை கடுவெளியா மென்ற தொரு சித்துகண்டேன், அண்டியே யானுமல்லோ வருகிறசென்றேன் அங்கனவேயாரென்றுஎன்னைக்கேட்க, விண்டதொருகடுவெளியா ஞ்சித்தருக்கு விருப்புமுடன்காலாங்கி சீஷனென்றேன் பண்டிதங்க ள்மிகக்கேட்டு என்னையல்லோ பட்சமுடனூசீர்மஞ்செய்தார்கானே.

காணவேகடுவெளியாஞ் சித்ததம்மை கனமுடனே யடியேனும் வணங்கியல்லோ, யூணவேகாட்டகத்தைக்காணவந்தேன் புனிதமுள் ளரிஷிபாரேவிண்ணப்பங்கேள், தோணவேபவளமென்ற காட்டகத் தைதொல்லுகையான்பார்க்க வேண்டுமென்றேன், நீணவேயடியேனுங் கேட்கும்போது நீதியுடனெந்தனுக்கு வரைத்தார்தாமே.

போகர் பவளம்வியெய்ங் காட்டைக்கண்டது.

உரைத்தாரே கடுவெளியார் சித்துதாரும் ஓகோகோயிவனாரே நாதனென்று, வரையானமூறைப்படியே சித்துதாரும் வடகோடிகா னகத்தைச்செல்லநன்னி, திரைபோன்றகாலுக்கு வடக்கேயப்பா தீ வார்திரமானதொரு காடொன்றுண்டு, கரையானவழிதனையே கண்டதில்லை காசினியிலதிதமப்பா சொல்லொண்ணாதே. 309

ஒண்ணதுயென்றல்லோ சித்துதாரும் ஓகோகோநாதாக்க ளறி யாக்காடு, குண்ணனமலையதுவுங்குறப்போமோ, கூறானகதண்டுகளு மதிலேயுண்டு, எண்ணவேயாராலுமுடியாதப்பா யெழிலான சிங்கத் தின் தலையெப்போல, அண்ணாந்துபார்த்தவரை யங்கேகொல்லும் அத்வானவடகோடி மலைதானுச்சே. 310

ஆச்சப்பாமத்தகசந் தன்னெப்போல அழகானகதண்டுகளு மங் கேயுண்டு, பேச்சப்பாபேசமுன்னே சிகரம்போகும் பேரானகதண்டு களுமங்கேயுண்டு, மூச்சடங்கமேல்விழுந் கதண்டுதானும்முனையா னகுதிரையின்சிரசிபோலாம், கூச்சலுடன்தானிருக்கும் வனந்தான ப்பா குவலயத்தில் கண்டவர்களில்லைதானே. 311

கதண்டுமகாரிஷிவனம்.

தானுனகாலாங்கிஷுவர்கேளும் தண்மையுள்ள கதண்டுமகாரி
ஷிதானப்பா, கோனையென்பாட்ட ரிஷிதானாகுப் தொற்றவனை க
தண்டுமகாரிடியாசீர்பம், தேனாகாட்டகத்தைச்சென்றாயானல் தெ
ளிவுடனேயுந்தனுக்கு வுளவுசொல்வார, மாணுநரிடிமகாதேவர் தன்
னல் மானிலத்திலவளமதைக்காணலாமே. 312

காணலாமென்றுகடுவெளியார்தாமும் கருத்துடனேயெந்தனுக்
குச்சொன்றாங்கே, பூணவேயவர்பாதர் பின்னும்பானும் பொங்கமு
டன்தொழுதிட்டேன் ரிஷியார்தாமும், நீணவேயெந்தனுக்கு யாசீர்
மித்து நீதியுடனெந்தனையு மழைத்தமல்லோ, வேணபடியெந்தனுக்
குயுதவிசொல்லி விருப்பமுடன் காட்டகத்தைச் சென்றார்பாரே.

கடுவெளிசித்து போகரைக்கண்டு மகாரிஷியினிடம்

அழைத்துக்கொண்டு போகுதல்.

பாரேதான்கதண்டுமகாரிடியார்பக்கல் பதிவுடனேயெந்தனையுந்
கொண்டுசென்றார், நேரேதான்கடுவெளியார் சித்துதாமும்நேர்மையு
டன்தெந்தனுக்குயிதவுகூறி, சீருடனேகாலாங்கு சீஷனென்றுசெப்
பினுயென்மீதிற்குநபவைத்து, நீரேதானிவர்தமக்கு வாசீர்மித்து
நீட்டமுடன் வரந்தருகவென்றிட்டாரே. 314

வென்றிட்டபோதையில ரிடியார்தாமும் விருப்பமுடன் வுப
தேசஞ்செய்யவென்று, சென்றிடவேதம்பக்கலழைத்துமல்லோசிறப்
பானகாலாங்கிஷினென்று, என்றிடவேயிவர்தமக்கு பவழக்காட்
டையெழிலாகக்காணுதற்கு வரமுமீய, சென்றுமேதமதிடமும் வந்
தாரையா சிறப்பான்போகரிஷி யிவர்தானுச்சே. 315

ஆச்சையாயென்குருவேசாமிநாதா வன்புடனே தன்பாதங்கா
ணவந்தோம், மாச்சலுடன்சீனபதிவிட்டுமல்லோ மகத்தானபோகரி
டிவந்தாரையா, பேச்சரியார்போகரிடி நாதருக்குப்பேரானவுபதேசஞ்
செய்யவேண்டும், ஆச்சரியமானதொரு பவழக்காட்டையவர்தமக்கு
யின்பமுடன் அளிப்பீர்தானே 316

கதண்டுமகாரிஷி போகருக்கு பவழக்காட்டைத்தெரிவிப்பது.

தாமென்றபுலிப்பாணியின்னங்கேளு தகமையுள்ளகதண்டுமகா
ரிடியார்தாமும், ஆமெனவேகாலாங்கிநாதர்தம்மால் வன்புடனேயெ
ந்தன்மேல்கடாட்சம்வைத்து, ஏமெனவே யாசீர்வாதங்ஙள் சொல்லி

எழிலான காட்டகத்தையெந்தனுக்கு, போமெனவேவிடைதந்துவுள
வுஞ்சொல்லி பெயங்கமுடன் வரந்தந்தார் ரிஷியார்பாரே. 317

பாரேதான்காலாங்கிசீஷ்கேளு பாங்குடனே சொல்லுகிறேனு
ந்தமக்கு, சேரேதானிவ்வனத்துக்கிழக்கேயப்பா செயலான பவளத்
தின் காட்டகந்தான், நேரேதான்காணுகுகையுமுண்டு நீடானவாரி
தியாங்கடலோரந்தான், கூறான்பவளமதுயென்னசொல்வேன் கொ
ற்றவனே யாருந்தான்போகொண்ணுதே. 318

ஒண்ணுநாட்டகத்தில் தண்டுதானும் வுத்தமனே யுந்தனையுங்
கொல்லும்பாரு, அண்ணந்துபார்த்தாக்கால் சிரசம்போரும்வப்பநே
அவ்வனத்தேசொல்லொண்ணது, மண்ணுந்நராஜாதிராசசொல்லாம்
மகாவனத்தைவந்துமல்லோ மடிந்துபோனார், குண்ணைமலைதனையே
கண்டேபோது கொற்றவனேகுலைநடுங்கி யிறந்தார்தாமே. 319

இறந்தாரேலோகத்துமாண்பரெல்லாம் பெழிலான காட்டகத்
தைச்சென்றுமல்லோ, மறந்தாரேதேகாதிதேகந்தன்னையையகத்தில்
சோடியுண்டு லக்கோயில்லை, துறந்ததொருகுரானிகளு மாய்ந்துபோ
னார் துப்புறவாய்த்திரும்பிவந்தோருறுமில்லை, சிறந்ததொருகானகத்
தேசென்றபாணுல் சேரனபாலகனே மடிவாய்பாரே. 320

பாரப்பாயுந்தனையுங்கதண்டுதானும் பார்த்தாலே யுந்தலையைக்
கொண்டுபோகும், ஊரப்பாஅதிலொருவர்போனதில்லை வுத்தமனே
சிலநாளிங்கிருந்தாயானால், சேரப்பாஅமாவாசைபட்சந்தன்னில் சிற
ப்பானகதண்டுளெல்லாங்கூடி, ஆரப்பா ருபதேசங்கேட்க வப்பனே
வருமென்றுசொல்லிட்டாரே. 321

சொல்லவேபோகரிடிமுனிவர்தானும் சொற்றவறு வண்ணமது
யிருக்கவென்று, புல்லவேசிலநாளங்கிருந்தேன்யானும் புகழான கத
ண்டுமகாரிடியார்பக்கல், வல்லதொருகதண்டுகளாம் கூட்டம்கூடி வ
ண்மையுடன் ஞானோபதேசங்கேட்டு, செல்லவேகானகத்தைப்போ
குஞ்சேதி செம்மலுடனயான்கண்டு நின்றிட்டேனே. 322

நின்றேனெடுநேரங்கால்கடுங்க நேர்மையுடன் கதண்டுமகாரி
டியார்தாமும், குன்றானமலைதனிலே யிருக்கும்வண்டைகொப்பென
வேதாமழைத்து வினையஞ்சொல்வார், பன்றானபாலனிவன்யாரென்
ருக்கால் பாருகில் காலாங்கிசீஷனப்பா, தென்றிசையில் மலைகளெ
ல்லாந்தான்கடந்து திக்குசெயம்பெற்றுவந்த பாலன்றானே. 323

தானுபாலனுக்குகடுவெளிபார்தாமும் தயவுடனையெந்தனுக் குயிழஞ்செய்தார், தேனானதுதண்டுகளே யுந்தமக்கு தேற்றமுடன் யானுமல்லோநியமஞ்செய்தேன், கோனானகாலாங்கி நாதர்பேரால் கொற்றவனார் போகரிவிதாருக்கு, பாணனபவளமென்ற காட்டை யல்லோ பார்ப்பதற்கு யிடமருளுமென்பார்தாமே

324

கதண்டுகள் போகருக்கு அஞ்சலிசெய்தது.

என்று ரோகதண்டு மகாரிவிதார்தாமும் யெழிலானபோகரிவி தாருக்கு, குன்றுனமலைபோலே கதண்டுவெல்லாம் கொப்பெனவே போகரிவிதாருக்கு, நின்றமேயஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து நீதியுள் ளகாலாங்கிஷருக்கு, சென்றுமேகானழைத்து வனந்திரத்தில்தென் மலுடனானங்கள் கொடுக்கலாச்சே.

325

அச்சப்பாயடியேனுங் காட்டகத்தே வன்புடனே யெந்தனையுங் கொண்டுசென்று, மாச்சலுடன் கதண்டுகளு மொன்றாய்க்குடி மார்க் கமுடன் பவழக்காலாசீர்மத்தில், வீச்சுடனே சிம்மாதனம் ஏற்றியெ ன்ணைவிரும்பமுடன் சங்கீதம்பாடலாச்சு, ஆச்சரியமானதொருபவள பீடம் வன்புடனே யெந்தனுக்குத் தருதலாச்சே.

326

தந்துமேவடகோடிகானகத்தில் தண்மையுடன் பவளமென்றகா ட்டையெல்லாம், சொந்தமுடனெந்தனுக்குவளவுசொல்லிசுத்தமுன் சினபதிபிழைக்கவென்று, அந்தமுடன் யெந்தனுக்குச் சொல்லியல் லோ வப்பனையடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, வந்ததொருபாலனுக்கு யதிதஞ்சொல்ல வண்மையெல்லாடியேனுங் கண்டிட்டேனே.

கண்டேனேவளமான புதுமையெல்லாங் காட்டகத்தைச்சுத்தி யல்லோயானுங்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்கும் நாடு வழகானபவளமென்றநாடேயாகும், கொண்டலிடிமேகமது யெழும் புமனாடு கொற்றவர்கள் தாமறியா பவளநாடு, தண்டகாரணியமது சொல்லப்போமோ தாரணியில்கண்டவர்களில்லாதானே.

328

கதண்டுகாராஜன் கோட்டைகண்டது.

தானானகோட்டையது யென்னசொல்வேன் தண்மையுள்ளகத ண்டுமகாரிவியின்கோட்டை, பாணனகோட்டைக்குள் சுரங்கமுண்டு பக்கமெல்லாம் பவழத்தால்தானுமுண்டு, தேனானமேனான் மணியா ள் பீடம்போலதேற்றமுடன் சித்தரமாம்மண்டபந்தான் கோனானக தண்டுகாரிவியின்பாட்டன் கொற்றவனாராசீர்மந்தனைக்கண்டேனே

கண்டேனையடியேனும்ரிவிபார்தம்மை கனமுடனே காணுதற் குபாலன்றானும், தெண்டமுடன்ரிவிபாரும் யெண்ணைக்கண்டு தெளி மையுடன்பாரென்று கேட்கலுற்றார், அண்டியயகுருபாதம் தனைவண ங்கி னப்பனையாதிக்கவேண்டும்பாரு சண்டமாருதம்போலே ர்வி யார்பாதம் தலைவணங்கி நடுநடுங்கிப்பணித்திட்டேனே.

330

பணிந்துமேதிக்கையிலேசீஷவர்க்கம்படைமீறியென்மேலோபேர்போருந்த, அணியணியாய்த்திரள் கூட்டமதிகமாகி அங்ஙனவே கொல்லுதற்குயெண்ணங்கொண்டு, துணிவுடனே சகிப்பதற்கு கிட்டேநேர்ந்து துப்புறவாய்யென்மேலே விளையுங்கொண்டு, மணியான யோகிஸ்வரன்முதலோர்தானும் மார்க்கமுடனெந்தனையுஞ்சூழ்ந்தார்பாரே. 331

பாரப்பா சீஷவர்க்கஞ்சொன்னபோது பாருலகில்யானுமல்லோதிடுக்கிட்டேங்கி, தேரப்பாரதம்போலின்றிவிட்டேன் தெளிமையிடயவர்பாதம் தொழுதேன்யானும், காரப்பாயென்றுரைத்துக்கரமெடுத்துகாத்தாவே ரட்சிக்கவேண்டுமென்றேன். ஆரப்பாகாலாங்கிசீஷர்தன்னால் வப்பினையுந்தனையும் மதித்தோம்பாரே. 332

மதித்தோமே காலாங்கி கடாட்சத்தாலே மகதேவவெங்களுக்கு குருவுமாச்ச, விதிப்படியேபவர்களுக்கு வச்சலித்தேன் வீரானசீஷரெல்லாமன்னித்தார்கள், துதிப்புடைப்பாலெனன்று யென்னைத்தானும்துரைராஜகாலாங்கிசீஷனென்று, மதிபோன்றமனந்தனிலேயுன்னியல்லோ மார்க்கமுடன் சினமதுவை நீக்கினரே. 333

சீஷர் போகரைமன்னிப்பது.

நீக்கியெபெந்தமேல்பட்சம்வைத்து நீதியுடனயாதரிக்கவேண்டுமென்று, கோக்கமுடன்போகரிஷிமுனிவர்தாமும் ஓடியான பவமகற்றிகார்க்கவேணும், வாசுடேனெமெந்தனுக்குவரமுத்தத்து, வண்மையுடன்பாதுகாத்தருளென்றார்பார், நாக்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியான்பாதம் நண்மையுடன்வணங்கிபல்லோ பணிந்திட்டேனே. 334

பணிந்துமிகிறிகையிலே சீஷர்தாமும்பாங்குடனே யென்றன்மேல்பட்சம்வைத்து, அணிந்ததொரு பவனமென்ற வாரந்தன்னைவப்பனே பென்கழுத்திற்சாற்றினார்கள், துணிந்துமேபடியேனுத்தான்பணிந்து துப்புறவாய்யானுமல்லோ வஞ்சலித்தேன், கணிந்துமேபவளத்தின்வுளவுசொல்லி கருவானவாரிதியைக்காண்பித்தாரே. 335

கண்டேனே சத்தசாகரமுங்கண்டேன் கனமானபவனமென்ற கடல்தானப்பா, விண்டேனேநாதாக்கள் கைமறைப்பு வேதார்த்ததாயினது கடல்மறைப்பு, உண்டானமகிமைபெல்லாம் யானுங்கண்டேன் ஒகோகோநாதாக்கள்சூட்சங்கண்டேன், திண்டானபவமுத்தின் விளையுகண்டு தீரமுடன்சீனபதியேகினைனே. 336

ஏகவேயடியோனுங்காட்டைவிட்டு யெழிலானசீனபதிபோறென்றேன், சோகமுடனெந்தனுக்கு வெகுமானங்கள் தொல்லுலகில்தான்கொடுத்தார்சீஷவர்க்கம், வேகமாம்பவள சிம்மாதினங்கள் விருப்பமுடனெந்தனுக்குயாவுந்தந்து போகரென்ற போதனையே மெச்சவேதான் போவென்றார்சீனபதி வந்திட்டேனே. 337

வந்தேனே காலாங்கிருபையாலே வளமுடைய கதண்டுமகாரி
ஷியாசீர்மம், அந்தமுடன்கண்டல்லோயடியேன்தானும் அடைவான
பவளமென்றகடலைத்தாண்டி, சொந்தமுள்ள சீனபதிதேசத்துக்குது
ப்புரவாய்வந்தல்லோபெண்களுக்கு, விந்தையதுதானுரைத்தேன்வெ
குசதாக மேதினியிலென்னைமெச்சி யணந்திட்டாரே. 338

போகர்சீனபதிபெண்களுக் குபவளமாலேதரித்தல்.

அணந்துமேசீனபதிபெண்களுக்கு அழகாநபவளமென்றமாலே
தன்னை, மணங்கமழும் மார்பதனிற்பதக்கமாலே மார்க்கமுடன்தான்
கொடுத்தார்பரிசுனந்தான், இணக்கமுடன்பவளமென்றகடல்தானப்
பா யெழிலானகாட்டகத்தைத் தாமுரைத்து, கணக்கமதுவாராமல்
சீனத்தார்க்கு சூட்சமதைவெளியிட்டார் போகர்தாமே. 339

போகர்பவளம்விளையுதிசயத்தைசீனத்தார்க்குஉறல்.

தாமாமனயின்னமொருகருமானந்தான்தகமையுள்ள சீனபதியு
லகத்தார்க்கு, போமெனவேகண்டுவந்த விதிசயத்தைப் பொங்கமுட
ன்தாமுரைத்தார் போகர்தாமும், நாமெனவே யெழுகடலுஞ்சித்திவ
ந்தேன் நாதாச்சுமகிமைதனையானுங்கண்டேன், நேமெனவேடில்லி
க்குடபாகத்தில் நேர்மையுடனாசீர்மந்தன்னைக்கண்டேனே. 340

கண்டேனே நாதாக்கள்கண்டதில்லை காலாங்கிராதருட கிருபை
யாலே, அண்டர்முனிராட்சதருங்கண்டதில்லை யவ்வனத்தேமாண்ப
ர்களும் போனதில்லை, தொண்டுசெய்துயடியேனும்வெகுகாலந்தான்
தோற்றமுடன் தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன், விண்டவர்களையாரே
னுங்கண்டதில்லை வீரானகடுவெளியார் வனந்தானுமே. 341

வனமானகடுவெளியார்நாடுகண்டேன் வண்மையுள்ள சித்தொ
ளவைக்கண்டேனயானும், தினகரனுங்காணாத வாசீர்மந்தான் திகழா
ன கடுவெளியார்சித்துநாடு, கிண்ணிடேனே மேகமது தங்கும்நாடுபுக
ழா திருப்பாலின்கடலோரந்தான், மனமுடையசித்து மகாரிபுகள்
நாடு மகத்தானகடுவெளியார் சித்துநாடே. 342

நாடானகடுவெளியார்சித்துநாடு நலமுடநேருளிகையதுகொண்
டுயானும், காடானவாசீர்மந்தன்னைக்கண்டேன் கடுவெளியார்வுப
தேசம்யானும்பெற்றேன் தாடாண்மையுள்ள தொரு பலமுங்கொண்
டேன் தாக்கானரிடியினுட பலத்தினுலே, கேடானகோடிவடகான
கத்தில் கொப்பெனவேயாசீர்மம் பாரத்திட்டேனே. 343

பார்த்தேனேபவளமென்ற கடலோரத்தை பாங்குடனே யான் கண்டுவசதியித்தேன், தீர்த்தமுடன் காணுகுகைதான்சென்று திரளானபவளமென்ற காட்டைக்காண், நேர்த்தியுடன்கடுவெளியாரெந்தன்மீதுநோமையுடந்திசயித்துசொன்ன சொல்லை, பூர்த்தியாய்க்கடுவெளிபார்ப்பட்சம்வைத்து புகழாகயெந்தனுக்கு விடைசொன்னாரே.

சொன்னாரேயெந்தனையுந்தானழைத்து சத்தமுடன் சதன்மும் காரிஷியாருக்கு, மன்னானகாலாங்கிராதர்தன்னை மகத்தானசீடனிவர்போகரென்று, முன்னோர்கள்ரிஷிமுனிவர்துதிக்கும்போகர் மூதுலகில்கீர்த்திபெற்றருன்சீடனென்று, பன்னியேபலகாலும் பட்சம்வைத்து பாங்குபெறவுத்தாரஞ் சொன்னார்தாமே. 345

சொன்னாரேகதன்முகாரிடியாருக்குதோற்றமுடனெந்தனுக்கு அடவிதன்னை, பொன்னானபவளமது விளையுமார்க்கம் பொங்கமுடனெந்தனுக்கு அருள வென்று, மன்னவனாங்கதன்முகா ரிடியாருக்கு மார்க்கமுடனுறுதிமனங்கொள்வதற்கு, வின்னமதுவாராமல் யெந்தன்மீதில் விருப்பமுடன்பட்சமது விடைதந்தாரே. 346

தந்தாரேகதன்முகாரிடியார்தாமும் தாரணியில் காலாங்கிசீடனென்று, எந்தன்மேல்கிருபையது மனதுவந்து எழிலான பவளமென்றகானகத்தை, அந்தமுடனெந்தனுக்குத் தெரியவதான்வண்புள்ளகதண்டுகளைதாமழைத்து, இன்பமுடன் காண்பிக்கச் சொல்லியே தானிளிமையுடனுத்தாரஞ் செய்தார்பாரே. 347

பாரேதான்வுத்தாரஞ்செய்தபின்பு பாங்கானகானகத்தில் கதண்டுதானும், நேரேதான்வடகோடிகானகத்தில் நேர்மையுடன்கதண்டுகளும்காணலாச்சு, சீரேதான்யானையின் தலைகள்போலே சிறியதோர்கதண்டுகளைக்கண்டேன்யானும், வீரேதான்கதண்டுகட்கு மெத்தவுண்டு விண்ணிலிடங்கொள்ளாது பயந்திட்டேனே. 348

இட்டேனேயானையது தலைகள்போலே யெழிலானகதண்டுகளுமெத்தவுண்டு, பட்டதொருசிக்கத்தின் தலைகள்போலே பாங்கானகதண்டுகளுமெத்தவுண்டு, துட்டமுள்ளகுதிரையது தலைகள்போலே தூரானகதண்டுகளையாலுங்கண்டேன், விட்டகுறையிருந்ததினெலெந்தனுக்கு விளையதுவுந்தொடராமல் வந்திட்டேனே. 349

வந்தேனேகதன்முகாரிடியார்பககல் வடக்குமுகம் பின்புறமாய்நின்றகொண்டேன், சொந்தமுடனவர்பாதம் தொழுதுயானும்துரைசார்பக்கமதில்நின்றகொண்டு, அந்தமுடன்கரங்குவித்து வஞ்ச

லித்துவன்புடனே தொழுதுபணிசிற்மும்போது, விர்தையுடன் கதண்டுமகாரியார்தாமும் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு வழிசொன்னாரே

வழியானகதண்டுகளுமெந்தன்மீதில் வண்மையுடன் மனதுவந்துயெந்தனைத்தான், பழியதுவுமநேரமல் யெந்தன்மீதில் பட்சமுடன்கதண்டுரிடிவலுமையாலே, குழியானகுண்ணுக்கல் காணாதம்மில் கொற்றவனே யெனையழைத்துப்போகலாச்சு, அழியாத வாசனங்கனெந்தனுக்கு வன்புடனே தான்கொடுத்தார் பணியலாச்சே.

பணியவேபவளமென்றவாசிரிமத்தில் பாங்குடனே யடியேனும் வீற்றிருந்தேன், துணிவுடனேகதண்டுமகா கூட்டத்தோடு துப்புரவாய்யெந்தனுக்குவாசிரிமித்து, அணியணியாய்க்கதண்டுகளுங் கூட்டங்கூடி அங்மனவேயெந்தனுக்கு வதிதஞ்சொல்லி, மணியான பவளமென்றமாலேதன்னை மார்க்கமுடனெந்தனுக்கு கொடுக்கலாச்சே.

கொடுக்கவேயடியேனும்பவளம்பூண்டு கொப்பெனவே குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, விடுபட்டுசீனபதிவந்தேன்யானும் விட்டகுறையிருந்ததொருவலுமையாலே, தொடுகுறிபோல் பவளமென்றகாட்டகத்தையொல்லுகில் வாரிதியைக் கண்டுவந்தேன், கடுவெளியாஞ்சித்தருடகடாட்சத்தாலே கனமுடனே சீனபதிவந்திட்டேனே.

வந்தேனேசீனபதிமான்பரேகேள் வகுப்பானபவளமென்ற காட்டகத்தை, அந்தமுடன்பான்கண்டு பவளம்பூண்டு யன்புடனையுந்தனுக்காய் வுபதேசிக்க, சொந்தமுடனென்னுளமுவுபூண்டு சுத்தமுடன்றீங்கனெல்லாந்தேறுதற்கு விர்தையுடன்குக்குக் கூறவந்தேன் விருப்பமுடன்கண்டுகொள்ளு மென்றிட்டாரே. 354

கடுவெளிசித்தர் சமாதிக் குப் போகுதல்.

என்றிட்டபோகர்முனிரியார்தாமும் யெழிலானசீனபதிவிட்டுமல்லோ, குன்றிட்டகுளிகையதைப் பூண்டுகொண்டு கொப்பெனவேவடகோடியரசிரிமத்தில், தன்றிட்டமாகவல்லோ தரணிமீதுசாங்கமுடன்குளிகைகொண்டு யிறங்கினென்யான், சென்றிட்டுவடகோடிகானகத்தில் சேனையுடன் சீடவர்க்க மெழுந்திட்டாரே. 355

எழுந்தாரேகடுவெளியார்சித்தர் தாமும் யெழிலான சமாதிக் குயேகவென்று, அழுந்தியபூமிதன்னில்வெகுகாலந்தான் அடக்கமதாய்தானிருக்ககியண்ணங்கொண்டு, பழுதுபடாத்திருமேனிபோகாதம்மைபட்சமுடன் தாமழைத்து சித்துதாமும், வழுதுணையாவெகுகாலமிருக்கவென்று வண்ணமுடன்வரம்துவுங் கொடுத்தார் தானே.

கடுவெளியார் போகருக்கு புத்திகூறி சீடரை

அழைத்துக்கொண்டு சமாதிக்கேகல்.

கொடுத்துமேகாலாங்கிசீடருக்கு கொப்பெனவே புத்திமதியதி கஞ்சொல்லி, அடுத்துமேகண்மணியே போகநாதா அவனியெலாங் குளிகைகொண்டு சத்திவந்தாய், தொடுத்ததொருபூமிவளமனே கமு ண்டு தொல்லுலகில் கானகத்தில் சபிக்குஞ்சித்து, ஒடுக்கமுடன் தா ன்சபிப்பார்போகநாதா ஒகோகோ நாதாக்களதிதங்காணே 357

காணவேசமாதிக் குப்போறேனப்பா காசினியிலார்பகையுங்கொ ள்ளவேண்டாம், வீணவேசித்துமகா கோடியுண்டு விருதுடனே மடி பிடித்துசண்டைசெய்வார், மாணமருங்கல்விடயுள்ளார் போலேபேசி மகத்தானநாதவெளி சித்தன்போலே, நீணவேயுந்தனிடங் காங்கள் வைத்து நீடானயுகமதில் செய்வார்பாரே. 358

பார்க்கையிலேநல்லவர்போல் பொல்லாரப்பா பாருலகில் சித்த ருண்டுரிடியுமுண்டு, ஏர்க்கவேநல்லாவின் படத்தைப்போலே யெழி றானநாதாக்கள்முனிவருண்டு, பூர்க்கவேபடமதனில் விடத்தைக்கா ணார் புகழானபடமது மழகாய்த்தோற்றும், ஏர்க்கவே கதைபோல முடியுமப்பா யெழிலானசித்தர்களை நம்பொண்ணுதே. 359

ஒண்ணதுவுலகிலுள்ள சித்தரப்பா ஒகோகோதர்மிகளாக் கருமி யுண்டு, எண்ணவேமுடி யாது பெவறலுந்தான் யெழிலானசித்தர்மு னிமர்மமப்பா, கண்ணபிரானொருநாளுஞ் சிக்கிக்கொண்டு காசினியி லவர்வலைவையீக்கிக்கொள்வார், நண்ணவேயெப்போதும் போகநாதா நண்புடனே தர்க்கிட்டு வாழ்குவீரே 360

வாழ்கவென்றலோகமெல்லாங் குளிகைகொண்டு வளமுடனே சத்தசாகரமுங்கண்டேன், தாழ்கவே அஷ்டதிபைதானுங்கண்டீர்தா க்கானமலையாறு குகைகள் கண்டேன், மூழ்கியதோர்பிரளயங்களெல் லாங்கண்டேன் மூதுலகவையகத்தின் வாழ்க்கைகண்டேன், மாழ்கியே போகாமல்கிலதுகாலம் மாற்கமுடனிருங்கவென்று வரந்தந்தாரே.

தந்தாரேசமாதிக் குப்போரேனப்பா தண்மையுன்சிலகாலமிரு ந்துயானும், அந்தமுடன்வுலகுதனில்வருகும்போது வப்பனே யுந்த னையுங்காண்பெனென்று, சிந்தனையிலவர்மீது பட்சம்வைத்து சிறப்பு டனேவிடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு, சொந்தமுடன் சீடர்பதிக்கூ ட்டத்தோடு சத்தமுடன் சமாதிக்கி ஏகினுரே. 362

கடுவெளியார் சீடரோடு சமாதிக்கேகல்.

ஏகவேசீடவற்கந்தனையழைத்து எழிலானகாட்டகத்தைச் செ ன்றுயானும், சங்கமுடன்சமாதிக்கியிடமுந்தேடிசட்டமுடன் குழிய

துவுந்தோண்டியேதான், வேகமுடன் ஓராலின் பட்டங்கீழேவிருப்ப முடன்கல்லரைகழுண்டுசெய்து, தாகமுடன்பாலமுர்தமுண்பதற்கு சட்டமுடன் தானுழைய வழிவைத்தாரே. 363

வழியானசமாதிக் குதிட்டவகூறி வண்மையுடன் கடுவெளியார்சீ டருக்கு, பழிபாவந்தனைக்கிசித்துதாமும் பட்சமுடன்வுபதேசஞ் செய்தாரங்கே குழியானசமாதிக்கீபாகும் போதுகொப்பனவேயெ ந்தனுக்குமண்டலந்தான், வழியோடேபால்பழமும்பெனக்குத்தந்து வண்மையுடன்சமாதிதனை முடிப்போடே. 364

போடேதான் மண்ணதனைமேலேமூடி பொங்கமூடன் கல்லாலே சமாதிகட்டி, நீடேதானிருபதுவாண்மட்டும் நிலையாகசமாதியிடங் கார்த்திருந்து, தேடவேசமாதியது வெடிக்குபோதுதேற்றமுடனே வலுக்குமுன்னேனின்று, பாடவேயுபதேசம் மிகவும் பெற்றுபாரினி லேவெகுராளாய் வாழ்குரே. 365

கடுவெளிசித்து சமாதிமகிமை.

வாழ்கவென்றால் சமாதிக் குட்டுசென்ற பின்புவையகத்திலதிசய ன்கள்மிகுடக்கும், தாழ்கவேசத்துருசங்காரரொல்லாம் தாழ்மையுட் ன்நீதிவழிநடப்பார்பாரு, மீழ்கவேமிருகமெல்லாம் பாஷைபேசமிட தான பட்சியதுவேதங்கூறும், ஆழ்கவே கடலதுவும்திசை மாரிப் போம்வப்பனேவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டே. 366

உண்டானசத்துருக்கள் வணங்குவார்கள் ஓகோகோ நாடாக்க னெல்லாங்கூடி, திண்டானசித்துவருங்காலமாச்சு திகழானசமாதி விட்டுயேகவென்று, அண்டமதுகிடுகிடுக்க ரிடி களெல்லாம்வன்புட் னென்னேவலுக்குமுன்னேநிற்பார், வண்டினங்கள் கவிபாடுஞ்சமாதி முன்னேவருங்காலமாச்சுதென்று நினைத்துக்கொள்ளே. 367

கொள்ளவே கொர்ப்பமது குள்ளிருக்கும் கூறானசிசபாலன்வார் த்தைகூறும், விள்ளவேபரிதிமதிதசைமாறிப்போம் வீரானகேரட்க ஞமதிரும்பாரு, துள்ளவே ஆதிசேடன்பூமிதன்னில் துடிப்புடனே தோள்மாற்றி நடுங்கச்செய்வான் அள்ளவேயண்டமது வதிரும்பாரு ஆகாயநட்சத்திரமுதிரும்பாரே. 368

பாரேதான் சமாதியதுசுழலும்பாரு பாங்கானசமாதிக் குள்ள சரீருண்டாம், நேரேதான் தெற்குமுக மதிசயங்கள்நெருப்பானதேன் மாரிமிகவேபெய்யும் சேரேதான்மேற்கு முகந்தன்னிலப்பா சிறப்பா னமண்மாரி மிகவேபெய்யும் கூரேதான் சந்தனமும்லரும்பாரு குறி ப்பான செங்கழுநீர்க்குந்தானே. 369

தானுபரிசாதம்மலரும்பாரு தாக்கானதேவதாபுட்பந்தானும்
மானுமலைதனிலேபூர்க்கும்பாரு, மகத்தானகாடெல்லாமணமே வி
சும், தேனாகதண்டுகளுங்குண்டைவிட்டு, தேன்பொகிக்கக்காட்ட
கத்தைச்செல்லும்பாரு, கோனான ஆரசர்களுந்தேனையுண்ணகுவல
யத்திலொருவருந்தான்யப்பாரே. 370

பயமேதுவுகதனி லொன்றில்லை பாங்கான புலிபசுவுமொன்
றுபக்கடி, நயமுடனேவோர்த்துரையில் நீர்குடிக்கும் நண்பானசற்
பமதுசீரிதானும் செயமுடனேவோர்குண்டில் விளையாடும்பார் செப்
பிடவேகெருடனும் பாம்புதானும், தயம்பிடவே கூடிவிளையாடிருக்
கும் தாரணியிலதிசயங்கள் காணும்பாரே. 371

பார்க்கையிலேகருடனவன் கண்திறப்பான்பாங்கானசெவிட
னுக்குசத்தங்கேட்கும் தீர்க்கமுடன்ஊமையனும் வார்த்தைசொல்
வானதிறமானசப்பாணி நடப்பான்பாரு ஏற்கவேயித்தாதிமகிமை
யெல்லாம்யெழிலாகத் தானடக்கும்வருங்காலத்தில், ஆர்க்கவே போ
கருக்கு சொன்னவாக்குனப்பனே யுகுதனில்நடக்குந்தானே. 372

தானுகவதியங்கள்மிகநடக்கும் தாக்கானசமாதி விட்டுவருகும்
போதுபரானபாரையதுவெடிக்கும்பாருபளிங்கானசொருபமென்ற
சோதிகாணிம், தேனாவருஷமதுமுகுவதாகும் தேவிமனேன்மணி
யாளின்கடாட்சத்தாலே, வேனானசமாதிவிட்டு வெளியில்யானும்
விரும்பமுடன் வருவேனென்றியும்பினாரே. 373

கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டுவந்தது.

என்னவேகடுவெளியார் சித்துதாமும்யெழிவான கெடுவதுஞ்
சென்றுமேதான், பன்னவேசித்துவருங்காலமாச்சு பாங்கானசீடரெ
ல்லாம்வந்திருந்தார், முன்னமேதாமுரைத்தவாக்கதெல்லாம் முதுல
கில்நிறைவேறநாளுமாச்சு, சொன்னதொருகாலமது முடிவுமாச்சு
சுந்தரனாச்சமாதியது வெடிக்கலாச்சே. 374

ஆச்சப்பாசமாதியது வெடிக்கலாச்ச ஆகாகார்தாந்தவொளியு
தானும், பேச்சுடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும்பேரானமண்ணுல
கில்பிறவியாச்சு, மூச்சுடங்கிவெகுகாலமிருந்த சித்துமுதுலகைக்கா
ண்பதற்குவந்தாரல்லோ, மாச்சலுடன்தேகமது தங்கம்போலாம்மக
த்தாளரிடியாரைக் கண்டிட்டாரே. 375

கண்டாரேசீடர்களாங்குட்டவர்க்கம்மனமானகடுவெளியார்சித்
துதம்மை, அண்டாதேசனைமுடிமாண்பரெல்லாம்வன்பான சித்தொ
ளியைக்கண்டுமேதான், தெண்டமுடனடிபணிந்து வஞ்சலித்துதெளி

வான நாதவெளிசித்துத் தம்மை, பண்டுளபசெங்கமுனி மாலைதன்னை பட்சமுடன் தான்போட்டு தொழுதிட்டாரே. 376

இட்டாரேபதாம்புயத்தைப் பணிந்துமேதான் யெழிலானசீட வர்க்கங் கூட்டத்தோடு, கட்டுடனேயவர் முகத்தைத்தானும்பார்த்து களிப்புடனே யவர்பக்கல் நிற்கும்போது, சட்டமுடன் கடுவெளிபார் சத்து தாமும்சாங்கமுடன் சீடருக்குவுபதேசங்கள், விட்டகுறைதப் பாமல் சீடருக்கு விருப்பமுடன் வுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. 377

செய்தாரே சீடருக்கு வுபதேசந்தள் செம்மலுடன் கடுவெளி யார் சித்துதாமும், வையவேசமாதிவிட்டுவெளியேவந்து பாங்குட னேவாசீர்மந்தன்னிற் சென்று, வெய்யவேகதண்டு மகாரிடியார்தம் மைசிலதுகாலம் மேன்மையுடனிருக்கவென்று வந்திட்டேனே. 378

வந்தேனையின்னமொரு யுகமிருந்துவளமையுடன் சமாதிக் குப் போவேனென்றும், அந்தமுடன்கண்டுமாரிடியாருக்குவன்புடனே வாங்கதுவுமிகவுங்கூறி, முந்தினதோர்காலாங்கிசீடர்தம்மை மூதுல கில் காண்பதற்கு யெண்ணங்கொண்டு சிந்தனையில்தானினைத்து சித் துதாமும் திட்டமுடன்போகர் தம்மைகேட்டிட்டாரே. 379

கடுவெளிசித்து சமதிவிட்டு வந்தபிறகு போகரைகேட்பது.

கேட்டாரே சமதிக்குமுன்னையப்பா கிருபையுடன் சித்தொ ருவர் வந்தாரெங்கே, லீட்டமுடன் காலாங்கிசீடரென்று நிலையான குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, வாட்டமுடனென்றன்முன்வாட்டேசி வளமான பவளமென்றமலைபூண்டு, லுட்டமுடன் சீனபதிபோன சித்து வுத்தமனே காணவென்று கேட்டிட்டாரே. 380

கடுவெளியார்பூர்வக்கியானத்தால் நினைக்கும்போது

போகநாதர் குளிகைபூண்டு யிறங்கினது.

கேட்கையிலேகடுவெளியார் சித்துதானும் கெவனமுடன்பூர்வீ க்கியானத்தாலே, வேட்கமுடன் காலாங்கி சீடனல்லோவெளிப்பட் டார்க் குளிகைகொண்டு சீனம், விட்டுவாட்கமலவாஉத்தில் வீற்றிரு க்கும்வண்மையுள்ள கடுவெளியார் சித்துமுன்னில் ஆட்படைகளில்லா மல் ரிடியார்தாமும் அவனிதனில் குளிகைகொண்டு யிறங்கினாரே.

இறங்கேயேகுளிகைவிட்டு சித்துதாமும் யெழிலான கடுவெளி யார்முன்னேவந்து, திறமுடனே போகரிடிமுனிவர்தாமும் தீர்க்கமு டன் கடுவெளியார் சஞ்சலித்து, அறமுடைய தானமது மிகவும்

பூண்டு வன்புடனே கடுவெளியார் சித்தருக்கு, வுறமுடனே யணக்க மதுமிகவும் பூண்டுவுத்தமனூர்போகரிடி பணிந்திட்டாரே. 382

பணியவே கடுவெளியார்சித்தருக்கு பட்சமுடனஞ்சலிகள் மிக வுஞ்செய்து, துணிவுடனேபோகரிடி முனிவர்தாமும் துப்புறவாய்க் கடுவெளியார் தம்மைக்காண, அனியானவாசீர் மந்தான் கொடுத்து வன்புடனேபக்கமது, சேர்வைகொண்டுயணியானகண்மணி யேபோக நாதாமண்டலத்தில் மங்களாவென்றிட்டாரே. 383

என்றிடவேபோகமுனி ரிடியார்தாமும் பெழிலானமங்களாகர மேயென்று சென்றிடவே, பவளமதுபடியேயன் பூண்டுசேனேபதிதிரள் கூட்டஞ், சீனஞ்சென்றேன் வென்றிடவேசீனபதி மார்க்கத்தாருக் கு விருப்பமுடன், பவளமென்ற காடுரைத்தேன் இன்றுமுதல் தங் களது வாசீர்மத்தால் பெழிலானசீனபதிசுகமென்றாரே. 384

என்றுமே போகரிடிமுனிவர்தாமும் பெழிலான வதிசயங்கள் மிகவுங்குறி, குன்றின் மேற்சந்திரனுதவலயத்தில் குத்தெழுந்தபா வண்போல் கூறலாகி, அன்றுமேகடு வெளியார்சித்தருக்கு வன்புட னே வார்த்தையது மிகவுங்குறி, இன்பமுடன் தானிருந்தார் ரிடியார் தாமும் பெழிலான கடுவெளியார் துன்னேதானே. 385

கடுவெளிசித்து போகருக்கும் சீடருக்கும்

சமாதிகுப் போடுநென் றுரைத்தல்.

தானைபோகரிடி நாதாகேளும் தாரணியிலிருப்பதிற்பலனெ ன்றில்லை, தேனாமரீனாணியாள் கிருபையாலே தேற்றமுடனாகா ந்தவரையதிசயங்கள், கோணாகுருசொன்ன வாக்கியம்போல்குவல யத்தி லனேகவிந்தை யானுங்கிடென், பாணை பாருலகிலிருந்து மெ ன்னபாணைவிட்டு நீங்குவது நலமென்றாரே. 386

நலமானவார்த்தையது மிகவுங்குறிநன்மையுடன் கடுவெளியார் சித்து தாமும், பலமானதேகமதை நம்பொண்ணுது பாரினிலே யிரு ந்தவர்களாருமில்லை, குலமான பதியைவிட்டு சிலதுகாலம் கொற்றவ னே சாதிதனிலிருப்பேனென்று, தலமுடனேகடுவெளியார் சித்து தாமும் சட்டமுடன் போகரிடிக்குரைத்திட்டாரே. 387

உரைக்கவே சமாதிசென்று வருகும்படும் உத்தமனேயுமல் லோ வன்புகூர்ந்து, திரைக்கவசமாதிவிட்டு வருகும்போது தீர்க்க முடனுந்தனையுப் காணலாகும், குரையகற்றியுத்தனுக்குவாசிரம்ங்கள் குறையாமல் மனதுவந்து, கூறுவ்வன்யான்வரையது வாக்கதுவும் பொய்யாமற்றான் வண்மையுடன்வுத்தனுக்கு போதிப்பேனே. 388

போகித்துக்கடுவெளியார்சித்துதாமும் பொங்கமுடன் சீடருக்குத்தாமுரைத்து, ஆதித்தன்வந்துதிக்கும் வேளைதன்னில்வன்பான சமாதியிடபக்கல்சென்று, வாதித்துசீடருடன்விடையும்பெற்றுவள மானகுழிதனிலேயிறங்கியல்லோ, பேதித்துபாறைதன்னை சீடருக்கு பிரியமுடன்முடவென்று விடைதந்தாரே. 389

தந்தாரேசித்துமகாசிஷிபார்தாமும் தகமையுடன் சீடவர்க்கமானபேர்க்கு, விந்தைதனைமிகவுரைத்து சித்துதாமும் விருப்பமுடன் சீடருக்குவதிதஞ்சொல்லி, அந்தமுடன்நான்வருகங்காலந்தன்னில் அதிசயங்கள்மிகநடக்கு மென்றுசொல்லி, சிந்தனையாய்த்தாமுரைத்துமண்ணிற்சென்று சிறப்பானவசரீரி கூறுவாரே. 390

கூறுவார்சித்துமகாசிஷிபார்தாமும் குணமான சித்தர்வர்க்கமானபேர்க்கு, மாறுடையதேகமதுவருகும்போது மகத்தான வையகத்திலிடியுண்டாகும், வீறுடையமேகமதுதிரண்டுமேதான் வீரானமாரியதயில்லாமற்றான், ஆறுதலந்தான்முழுகில் வதிதம்பாரு அவனியெல்லாமிடியென்றசத்தமாமே. 391

சத்தமாங்கோடையிடிபோலேகாணும் தகமையுள்ள நீரிடியும் நெருப்பிடியங்காணும், நித்தமுமிடிமுக்கமதிகமாகும் நீடாழியுலகமெல்லாந்தத்தளிக்கும், வத்தியேசமுத்திரமும் சலமுங்காணர் வாரிதியும்திசைமாறிநடுங்கும்பாரு, புத்தியுள்ளசீடர்களே மகிமைதோன்றும் புகழானசித்துவரும் நாளுமாச்சே. 392

நாளானகாலம்திவிதிசமங்கள் நாடெல்லாஞ்சென்னல்கள்வீளையுப்பாரு, காடானபூண்டதுவும்பூர்க்கும்பாரு தருவானமூலிகைகள் கண்ணிற்றோற்றும், மாளாதமாண்பரெல்லாஞ் சிவயோகங்கள் மானிலத்தில்கப்பேசிவளமைசொல்லார், தூளானகாயகற்ப மூலிதானும் துப்புறவாய்கண்ணிற்குத் தோன்றும்பாரே. 393

பாரேதானதிசயங்கள்மிகநடக்கும் பாரினிலேசித்துவருங்காலந்தன்னில், நேரேதான்மேற்குமுகத் தன்னிலப்பா நிலையான குரியனுமுதயமாவான், சேரேதானருந்துதிகள்யாவுந்தானும் செங்கையால் தான்தொடவேகிட்டிருக்கும், ஊரேதான்குடிபடைகள் யாவுந்தானும்வுத்தமர்களெந்தனையும் நினைப்பார்தானே. 394

நினைக்கையிலேயான்வருகங்காலந்தன்னில்நீதியுடன்சமாதியது வெடிக்கும்பாரு, புனைமேவுஞ்சமாதியதுவெடிக்கும்போது புகழானசெகசோதிதோற்றும்பாரு, வினைபோன்றசடமது வெளியேஏகி வி

ருப்பமுடன்சித்துமுனிவந்துமேதான்,முனையானமுதுலகார்டுநடு
ங்க வுத்தமரும் வெளிதனிலேவந்திட்டாரே. 395

இட்டாரேசித்துமுனிவந்தபோது யெழிலானசீடவர்க்கம் கூட்
டங்கூடி, திட்டமுடன்அவர்பாதந் தொழுதிட்டார்கள் சிறப்பான
மாண்பரெல்லாம்வணங்கிரின்றார், சட்டமுடன்சித்துமுனிசொன்ன
வாக்கு தாரணியில்மெய்யாச்சு பார்க்கும்போது, வட்டமுடன் கடு
வெளியார்சித்துதாமும் வண்மையுடனிலோக வதிசயங்கேட்டாரே.

கேட்டாரேலோகத்தின் புதுமையெல்லாம் கிருபையுடன் சீட
வர்க்கத்தன்னேநோக்கி, நீட்டமுடன்சமாதிக்ஞையேகுமுன்னேநீதியுள்
ளசிறுபாலன்போகநாதன், வாட்டமாங்காலாங்கி சீடன்பா வளமா
னபோகரிஷிராதன்னுனும், ஆட்டமுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்
டுவன்புடனே வந்தசித்தெங்கென்றாரே. 397

எங்கென்றுகேட்கையிலேபோகநாதன் யெழிலானகுளிகையது
பூண்டுகொண்டு, அங்ஙனவேசித்துவனம் நினைக்கும்போது அழகான
போகர்முனிவந்திட்டாரும், புங்கமுடன் சித்துமுனிரிஷியார்தாமும்
புகழானபோகரிஷிராதருக்கு, துங்கமுடன் ஆசீர்மம் மிகவுஞ்செய்து
துப்புரவாய்போகருக்கு வளஞ்சொன்னாரே. 398

சொன்னாரேகண்மணியே போகநாதா துறைகோடிவரைகோடி
காலம்ப்பா, மன்னுபருவதமேயுன்னைக்கண்டு மார்க்கமுடன்முப்ப
துவாண்டுமாச்சு, தென்னுகள் சீனபதிக்குடையேவந்தே சிறப்பாக
வுன்னையான்கண்டபோதே, முன்னேராங்காலாங்கி நாதசித்துமொ
ழிந்ததொருவார்த்தை யெதிரில்லாதானே. 399

டில்லிக்குதென்கிழக்கு ஜெயமுனிவுற்பவம்.

தானானயின்னமொரு வயணங்கேளு, தகமையுள்ள டில்லிக்கு
தென்கிழக்கே, கோண அளகாபுரியென்னுமூறும் குரிப்பான பதி
யொன்றுகுண்ணுமுண்டு, தேனாமனேன்மணியாள் கடாட்சத்தா
லேதோற்றமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, பாணகாலாங்கிரு
பையாலே பாலகனே குளிகைகொண்டு சென்றேற்பாரே.

பாரேதான்குளிகைகொண்டு செல்லும்போது பாங்கானவழித்
டமுமனேகங்கண்டேன், நேரேதான்டில்லிக்கு தென்கிழக்கே நேர்
மையுடன்குளிகைகொண்டு யிறங்கினென்னான், சீரேதான்வவிடத்
திலுள்ளமாண்பர் சிறப்புடனையேவைவந்து கண்டாரக்கே ஊரேதா
ன்குருப்படைகள்யாவுங்கண்டு வுத்தமர்களெந்தனுக்கு துதிசொன்
னாரே. 401

துதித்துமேயெந்தனிப்பக்கல்வந்து துறையோடு முறையோடு மஞ்சலித்து, மதிப்புடனையெந்தனையும்யாரென்றார்கள் மகத்தான மாண்பரெல்லாங்கூட்டங்கூடி, பதியானமானகரம்வதிசயங்கள் பாரி நிலையிதுவரையில்கண்டதில்லை, ததிதாகத்தோற்றுகுது யென்று மல்லோ புத்தியுடன்மாண்பரெல்லாமயங்கினாரே. 402

போகரைக்கண்டமாண்பர்கள்செயமுனி சீடருக்குரைத்தல்.

மயங்கியேமாண்பரெல்லாங்கூட்டங்கூடி மகத்தானசெயமுனி யாசீடர்பக்கல், தயங்கியேசீடர்களைத்தானும் பார்த்துதாரணியில் புதுமையிதுயாங்கன்கண்டோம், நயம்படனே சீனபதிதேசம்விட்டு நலமானகாலாங்கிசீடன்றானும், செயமுடனேகுளிகைகொண்டு யிங் குவந்தார் சீரானமகத்துவங்கள் சொல்லொண்ணாதே. 403

ஒண்ணுதுசீடவர்கமானபேர்கள் ஒகோகோநாதாக்கள்யாரோ வென்று, நண்ணியேதன்மனதில்தானடக்கி யேகாந்தசித்தொளியை க்காணவென்று, எண்ணியேசீடவர்க்கமாயிரம்பேர் நலமுடனையெந் தனையுங்காணவென்று, வண்ணமுடனையெந்தனையா ரென்றகேட்க வண்மையுடன்காலாங்கிசீடனென்றேன். 404

யென்றேனையடியேனுஞ்சொல்லும்போது யெழிலானசீடவர்க் கமெந்தனுக் , வென்றிடவேகாலாங்கிசீடர்களும் வீரானகானகத் தில்வரலாமோசொல், குன்றானமலையுண்டுகைதானுண்டு குவலயத் தில்மாமுனிவர்கண்டதில்லை, இன்றுநீவந்ததினுவந்தனுக்கு யெழிலா னசாபமதுமெய்தும்பாரே. 405

எய்யுமேசாபம்வருமென்றுமல்லோ யெழிலானசீடவர்க்கங்கு றும்போது, பையவேயெந்தனுக்குபயமுமாகி பாரமுடன்கைசொர்ந் துமெய்யுஞ்சொர்ந்து, நையவேயடியேனுச்சீடர்தம்மை நடுக்கமுட ன்யானுமல்லோவஞ்சலித்து, துய்யவேகாலாங்கி சீடனென்றேன் துரைராசரெந்தனையும் மன்னித்தாரே. 406

மன்னித்துயெந்தனுக்குசாபந்தன்னை மதிப்புடனேஜெயமுனி யார்பக்கல்சென்று, கன்னியமாய்செயமுனியாதன்னைநோக்கி கர்த் தாவாம்சித்துமுனியடிபணிந்து, இன்னிலத்தில்சீனபதி மனிதன்ரு னும் யெழிலானகுளிகையதுகூண்டுகொண்டு, துன்னீலங்கண்ணுளம் போகநாதன் துப்புறவாய்க்காணவல்லோவந்திட்டாரே. 407

போகர் செயமுனியைக்கண்டது.

வந்தாரேபோகரிஷியென்றுதாரும் வளமாகத்தாமுரைத்தார் சீடவர்க்கம், அந்தமுடனையெயமுனிக்குக்கூறும்போது வன்புள்ளசெ

யமுனி பாரிஷியார்தாமும், சொந்தமுடன்றிஷியாருமன்புகூர்ந்து சுத்
தமுடனெந்தனையும்வரவழைத்து, சிந்தனையாய்காலாங்கிசீடர்கேளு
சிற்பரணேவந்ததினால்குற்றமாச்சே. 408

ஆச்சப்பாபோகமுண்சொல்லக்கேளும் அன்பானயென்வார்த்
தையுந்தனுக்கு, பாச்சலுடன்சீனபதிவிட்டுமல்லோ பாருலகில்வந்த
தொருவதிசயங்கள், மாச்சலுடனயென்னவதிசயங்கள் காண மன்ன
வனேயென்வந்தாயென்றுகேட்க, நீச்சமுடனடி யேனுமிகநடுங்கிவிஷ்
மளமாய்த்தா னுரைத்தே னுண்மைதானே. 409

உண்மையாயடியேனுமுரைத்தபோது உத்தமனாசெயமுனியா
ரெந்தனுக்கு, நண்மைபெறவுபதேசமிகவுஞ்செய்து தீரமுடன்சகல
கலைக்கியானமெல்லாம், வண்மையுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்து
வகை மானம் தொகைமானஞ் சொல்லிட்டாரே. 410

சொல்லவேயடியேனுமனதுவந்து துப்புரவாஞ்ஞானந்தனைமறந்
து, வெல்லவேமெய்ஞ்ஞானமுட்புகுந்து மேதினியில்லா னுமொருசித்
தனாகி, சல்லியங்கள்சாத்திரமுகவுங்கற்று தாரணியில்கருவாளியா
னுமாகி, தெள்ளியமாம்வித்தைதனில்முதல்வனாகி தேசத்தில் வஞ்ச
னமாஞ்சித்தானேனே. 411

போகர்சல்லியவித்தைசெய்து.

சித்தானேசிலகாலஞ்சென்றுயானும் செயமுனியார்பாதாரவிந்
தத்தாலே, சத்தானலோகமதிலிருக்குந்தானம் தகமையுள்ளரிதிக
ளெல்லாந்தானெடுக்க, எத்தனங்கள்மிகச்செய்துபுனிதவானாய்யெழி
லானசாத்திரத்தைக்கையிலெந்தி, முத்தானயுலகமெல்லாமிக மதிக்க
வுத்தமனேதிரிந்தேனே போகர்தானே. 412

போகரென்றுசொல்லவென்றல்லோகந்தன்னில்பொங்கமுடன்
கண்டவர்கள்தானெடுங்க, போகமுடன் திக்கெல்லாந்திரண்டமல்லோ
யெந்தனையுங்காணுதற்குவெகுஜனங்கள், சாங்கமுடன்கண்டல்லோ
யடியேனுக்கு சட்டமுடன்சோடசோபசாரஞ்செய்து, வேகமுடன்நி
தியெடுக்கயெந்தனைத்தான் மேதினியிலழைத்தவர்கள் கோடியாமே.

கோடியாம்நிதியெடுக்கயென்னைத்தானும் கொற்றவர்கள்கூட்டி
யல்லோதேசந்தன்னில், நீடியதிரவியங்கள்கண்டெடுக்க றிட்குமா
ய்வுறுதிமிகப்பாடுசெய்து, நாடியேசாத்திரத்தினுள்வபார்த்து நாதா
ந்தசித்தொளியைமனதினுன்னி, வாடியேதிரியாம லடியேன்றானும்
வண்மை யுடனெடுக்கவற்றேன்றிதிகள் தானே. 414

காணுநிதிகளதுபெடுக்கலென்ன தட்சணமும்மலைபழுநியாசீ
ர்மத்தில், கேணுனகுருக்கள்முதல்சித்துயர்வும்கூட்டியபெய்நைபழை
த்துக்கொண்டுசென்றார், மாணுமணன்மணியாள் கிருபைபாலம
கத்தானநிதியெடுக்க சென்றேனங்கே, தேணுனதென்மலைபாங் கட
லோரத்தில் தேற்றமுடையான்சென்றேன் பதிதானுண்டே.

உண்டானபொதிகைமலைதன்னிலப்பாவுத்தமனைசல்லியசாத்
திரத்தின்மாற்கம், கண்டுமேயடியேனும் மிகவாறுயந்து கருத்துடையே
தானெடுத்தேன்கோடியுண்டாம், வண்டமிழ்சொல்வங்கத்தார்கூட்ட
ங்கூடி வளமானநிதிகளெல்லாமெனக்குப்பாதி, கொண்டுபோமென்
றெனக்குவிடைகள்தந்தார் கொற்றவர்கள் சங்கத்தார் புலவர்தாமே.

தாமானநிதிகளெல்லமடியேன்றானுந் தண்மையுடனெழுபமுனி
யார்பக்கலாக, பூமானுடிரிஷியின் மகாதேவர்ப்கம் பொங்கமுடன்
கொண்டல்லையொப்பிவைத்தேன், சாமானமாததொரு திரவியத்
தைசட்டமுடையெந்தனுக்காய் கொடுத்துவிட்டார், ஆமானமாகவே
தானடியேன்றானும் வண்டுடனேசீனபதிக் கொடுசென்றேனே.

சென்றேனேதிரவியங்களைத்துமல்லோ சிறப்புடனே யானும்
ல்லோசீனத்தார்க்கு, குன்றானதிரவியங்கள் செம்பொன்னெல்லாம்
கொட்டினேன்மலைபேரேலேதங்கமப்பா, என்றன்மேல்பட்சம்வைத்து
நிதிகள்தம்மை யெழிலாகதான்கேட்டார் சீனத்தார்கள், வென்றிட
வேஜயமுனியாரைக்கண்டேன் வேதார்தரிஷியாருமருள்செய்தாரே.

அருளானமகிமையதுமெத்தவுண்டு வண்பானசீனபதிமார்க்கத்
தோரே, பொருளானதிரவியங்கள்மெடுப்பதற்கு பொங்கமுடன் வி
த்தைமிகக்கற்றுவந்தேன், தெருளானதேசமெல்லார் திரிந்துமேதா
ன்தேற்றமுடன் தென்பொதிகைகொண்டுசென்றார், இருளானகாட்
டயதையான்கடந்து யெழிலானதென்பொதிகைகண்டிட்டேனே.

கண்டேனேபொதிகைமலைக் கடலோரந்தான் காணுமேவாடை
முதல்தான்கடந்து, அண்டமுனியுட்சதர்கள் காணுநரி அழகான
தென்பொதிகைசாரலப்பா, தண்டலங்கள்தாமறியார் கடலோரந்தா
ன்தகமையுள்ளசாரலது கொண்டுசென்றார், விண்டலமுமறியாத கு
ண்ணுவப்பா வீராறுசுணையருகில் சென்றேன்பாரே. 420

பாரேதான்சல்லியத்தின் சாத்திரந்தான்பாங்கானகணிதமென்
றபடிதானப்பா, நேரேதான் பாதனங் கிழக்குத்தன்னில் நேர்மையு

டன் வஞ்சனத்தைப்பார்க்கும்போது, சீரேதான் திரவியங்கள்கிடார வைப்புசிறப்பானமலைதனிசீல கோடியுண்டு, கூரேதான் வைப்பதனைச் சல்லிப்பத்தால் கொற்றவனை பெடுத்தினைகோடியாமே. 421

கோடியென்றபொன்னையெல்லா முந்தக்கமகாய் கொப்பெனவே கொடுவந்தேன்யென்றுரைத்தேன், வாடியேதிரியாமல் மனம்விடாமல்மகிதலத்திலுங்களுக்கு குறைவுநேரா, நீடியேயுகாந்தவரை செல்வந்தானும் நீட்சியுடன்குறையாமல் செய்துவைத்தேன், ஆடியேயவகஸ்தியனார் மலையிலப்பா வன்பான திரவியத்தின் மகிமைதானே.

போகர் சொர்க்கிரிநிதிகண்டது.

மகிமையாமின்னமொரு மாற்கஞ்சொல்வென் மகத்தான நிதியனைத்துங்கோடியுண்டு, அகிலமெலாந்தானெடுத்துவப்பாகேளும் வன்புடனேயுங்களுக்காயளிப்பெனென்றேன், சகலமுடன்மாண்பர்களும்கினியங்கேட்டு சட்டமுடன்சாத்திரத்தைக்கேட்கலுற்றார், விகிதமுடன்சாபமதுரிவர்த்திசெய்து வெத்தியுடன் யான்கொடுப்பெனெறிட்டேனே. 423

இட்டேனேசீனபதியுலகத்தோற்கு யெழிலான திரவியத்தின் பெருமைசொன்னேன், சட்டமுடன்சாத்திரத்தையிதவுகேட்டு சாங்கமுடன்சாபமதை நிவர்த்திசெய்து, வட்டமுடன்யான்றருவேநென்றுமீர்த்துமளமானவறுதிமொழி மிகவுங்கூறி, திட்டமுடன்சொர்னகிரிமேருசென்றேன் தீரமுடன்சீனவர்க்கங் காட்டினேனே.

கண்டேனேசீனவர்க்கமாயிரம்பேர் கருவானமாண்பர்களுக்கெந்தனைத்தான், கெண்டமுடன்வஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து தோற்றமுடன்யாரொன்றுகேட்கலுற்றார், உண்டானசாத்திரத்தினுண்மைசொன்னேன் உத்தமர்கள்யெந்தனையு மெச்சியதான், கொண்டனைத்து சொர்க்கிரிசித்தர்பக்கம் கொப்பெனவே கொண்டுபோய் விட்டார் காணே. 425

காணவேயடியேனைசித்துதாமும் கணமுடனே யெந்தன்மேல்பட்சமவைத்து, கூணவேயாசீர்மந்தான்கொடுத்து பொங்கமுடனெந்தனையுமாறென்றென்ன, காணவேயடியேனுஞ்சீனம்விட்டு நலமுடனேசொர்க்கிரிவந்தேனென்றேன், பாணமுள்ளகாலாங்கி சீடனென்றேன்கைதொழுதுமெய்வணங்கி கலங்கினேனே. 426

கலங்கியேகிற்கையிலேரிடியார்தாமும் கருணையுடன் எந்தனுக்குவாசீர்மங்கள், துலங்கவேதான்கொடுத்தார் எந்தனுக்குதுப்புரவா

யடியேனுமீதிருந்து, விலங்கவேசல்லியமாஞ்சாத்திரத்தை விருப்பமு
டன்யானுரைத்தேன் ரிடியாருக்கு, நலமுடனே சல்லியங்கள்கூறும்
போது நாதார்தசித்தொளியும் மதித்தார்பாரே. 427

மதிப்புடனேரிடியாருஞ் சொல்லும்போது மார்க்கமுடனடியே
னுரைத்தேனங்கே, பதியானபதிவிட்டு திரவியங்கள் பட்சமுடனில்
விடத்தில்வந்தேன்யானும், நிதியானதிரவியங்கள் கோடாகோடிரீட்
சியுடனெடுப்பதற்கையமில்லை, விதியானமுறைபடியே சாத்திரத்தை
விருப்பமுடன் பேதித்து யெடுப்பேன்தானே. 428

போகர் சொர்க்கிரியில் நிதியெடுத்தது.

எடுப்பேனென் றுரைக்கையிலே ரிடியார்தாமும் யெந்தனுக்கு
விடைதந்தாருண்மையாக, ஒடுக்கமுடன்யானுமல்லோ சல்லியத்தை
வுத்தரித்தேன்சொர்க்கிரியிலையிலப்பா, அடுத்துமேஅஞ்சனத்தைப்
போடும்போது ஆதாளபாதாளபூதமெல்லா தடுத்துமேபூதமெல்லாங்
கிடாரந்தன்னை தட்டழிந்து கெடுப்பதற்கு யெண்ணமாச்சே 429

எண்ணங்கள் மிகக்கொண்டு பூதமெல்லாமயெழிலான லனுமா
ரையடித்துத்தள்ளும், குண்ணருகேகிடாரத்தைசத்தியல்லோ கூற
வேமுடியாது பூதங்காவல், அண்ணமுடன்சல்லியங்கள்பார்க்கும்
போது அஞ்சனுதேவியின்றன்பூசையாலே, தண்ணமுடனெடுப்பத
ற்குதயிரியங்கள் திறமானசல்லியத்தில் செப்பலாச்சே. 430

செப்பவே சல்லியங்கள்கூறும்போது செம்மையுடன் பின்னும்
யான்வுச்சரித்தேன் வப்பாலேபூதமெல்லாம் நடுநடுங்கி அம்மலையை
விட்டுமல்லோ, யேகலாச்ச ஒப்பவேயெந்தனுக்குரிதிகளெல்லாஒகோ
கோபூதங்கள் கொடுக்கலாச்ச, தப்பிதங்கள் நேராமல்நிதியனைத்தும்
நிரங்கமுடன்றிடியாருக் கொப்பித்தேனே. 431

ஒப்பித்தேன் வரைகோடிதங்கக்காக ஒகோகோராமருடவைப்பு
வல்லோ இப்புவிபில் ராமருடவராகனப்பா யெவர்காண்பர்விதியாளி
கண்டேனல்லோ, செப்பிடவே சிவராசரிடியார்தாமும்திரளானநிதி
யனைத்துங்கண்ணாற்கண்டு ஒப்புறவேயெந்தனுக்குபாதிதந்தார்வுத்த
மனார் ரிடியாருமுண்மைபாரே. 432

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேருபட்சமுடனெந்தனுக்குரி
டியார்தாமும், நேரேதானிடைபாதியெனக்குத்தந்தார்நேர்மையுடன்
திரவியங்களனைத்துமல்லோ, மீதேரேதான் செம்பொன்னின்வராகர்

தன்னேதேற்றமுட நெந்தனுக்குத்தகமைகூர்ந்து, ஊரேதான்கொடுப்பாகயெனக்குச்சித்து வுத்தமனூர்வுத்தாரந் தந்திட்டாரே.

தந்தவுடனடியேனும்நிதிகளெல்லாம் தண்மையுடன் சீனபதிக்கொண்டுசென்றேன், சொந்தமுடன்சீனபதிமாண்பருக்கு சொர்னமென்றநிதியனைத்துங்கொடுத்தென்பாலும், வந்ததொருமாண்பரெல்லாம் நிதியைக்கண்டு, வளமுடனையெந்தனையும்விசாரித்தார்கள் இந்ததொருதிரவியத்தின் பெருமைதன்னை எவராலுஞ்சொல்லநாவில்லைதானே.

434

தானானதிரவியத்தின் பெருமைதன்னை தாரணியில்வெகுமாண்பர்கண்டதில்லை, தேனானமனோன்மணியள் கடைச்சத்தாலே தேடிவைத்தநிதிகளெல்லாங் கண்டாறாய்ந்தேன், மாணவலகுதனில் சல்லியத்தின்ரெங்கான சாத்திரத்தைக் கண்டாறாய்ந்தேன், மாணசீனபதிமாற்கத்தோர்க்கு மகத்தானதிரவியங்கள் கொடுத்திட்டேனே.

இட்டனையெகுகோடி திரவியங்கள் எழிலானசீனபதிமாண்பருக்கு, திட்டமுடனயான்கொடுத்தேன் கோடாகோடி தீரமுடன்சீனத்துப்பெண்களுக்கு, சட்டமுடன்சீனத்துப்பெண்களுக்கு சாங்கமுடனயான்கொடுத்தநிதியினால், பட்டமுடன் நிதியதுவும் வந்தவாறு பட்சமுடனெந்தனைங்கேட்டார்பாரே

436

கேட்டதொருபெண்களுக்குயாலுமல்லோ கிருபையுடன்மனங்களித்துச்சொன்னென்பாலும், வாட்டமுடன்குளிகைகொண்டுலோகஞ்சுத்திவண்மையுடன் வெகுமலைகள் கண்டாறாய்ந்து, நீட்டமுடன்நிதியினுடவாசீர்மங்கள் நீட்சியுடனயான்சென்று தொண்டுசெய்து நாட்டமுடனவர்பணிக்கு முன்னேநின்று நலமானவாசீர்மம் பெற்றேன்தானே.

437

தானானவாசீர்மம்பெற்றுமேதான் தகமையுள்ளசல்லியமாஞ்சாத்திரத்தை, கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்தன்பாதகடைச்சத்தாலும், தேனானமனோன்மணியாள் கிருபையாலும் தேர்ந்தெடுத்தேன் சல்லியமாங்கோர்வைநூலை, பாணவையகத்தில்தூலைக் காண்டு பார்த்தேனே மலைமுதலும் வளங்கள்தாமே.

வளமானமலேதோறுப்பாலுஞ்சென்றுவண்மையுடன் நிதிகளெல்லாங்கண்டெடுத்தேன், தளமுடனையென்றமென்றகிரியில்யாலும் சட்டமுடன்சல்லியமாஞ்சாத்திரத்தில், அவ்வுடனையதனைத்தீட்டியேதான்வன்புடனே ராமர்வைத்தவைப்புதன்னை, களவுடனேகூதமதை யகற்றிப்போட்டு காசினியில்திரவியங்கள் பெற்றேன்பாரே.

பாரேதான்ராமருடவராகந்தன்னை பாங்கானமுத்திரையோடெடுத்தென்பாலும், நேரேதான்ராமருடவடையாளங்கள் நெடிதானமுத்திரையாந்தங்கக்காசு, சீரேதான்கிடாரவைப்புக்கண்டெடுத்துசிறப்புடனேயங்களுக்காய்கொண்டுவந்தேன், வேரேதான்மற்றோராலெடுக்கப்போமோ விருப்பமுடன்நான்கண்டேலுண்மைதானே. 440

ஸ்ரீராமர்முத்திரைவராகனைக்கண்டு சினத்தார் தங்கக்காசு செய்தது.

தானுனராமருடவராகந்தன்னை தகமையுள்ளசீனபதிதேசத்தார்கள், மாணுசெம்பொன்னின் காசிதன்னை மகத்தான முத்திரையும் தளமுங்கண்டு, தேனுனதென்பொதிகைசாரல்தன்னில்சிறப்புடனே தானெடுத்ததங்கக்காசு, கோனுனபெனதையர்காலங்கிராதர் குறிப்புடனேசொன்னதொருகாசமாமே. 441

காசாசெம்பொன்னின் தங்கக்காசு சருவாகக்கண்டல்லோசீனத்தார்கள், நேசமுடன்ராமருடவராகண்போலும் நேர்மையுடன்ராஜாதிராஜன்போலும், பாசமுடன்பரங்கியென்றதங்கக்காசுபலபலவாந்தேசமதில்செய்யலாச்சு மாசில்லாதங்கமதுதசமற்றுகமன்னவராஞ்சீனபதியமைந்திட்டாரே. 442

அமைத்தாரேபலபலவாம்பவ்ணமாகும், வப்பனேசீனபதிமார்க்கத்தோர்கள், சமைத்தாரேமதியாலேகாசுதன்னை சட்டமுடன்தானமைத்தார்வினோதங்கோடி, இமையமல்லுபமதைத்தானழைத்துயெழிலானராஜபதியாண்பருக்கு, சுவைபோலுந்தங்கமென்றகாசுதன்னைசூட்டினூர்நாவில்லைசொல்லொண்ணுதே. 443

ஜெயமுனிசமாதிக்குயேகல்

லுண்ணுதுயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோநாதாக்கன் மகுத்துவந்தான், எண்ணுதுபுலிப்பாணிமைந்தாகேளுயெழிலானகாலாங்கொன்னீதி, திண்ணமுடன்தேசமலாஞ்சுத்தியல்லோதேற்றமுடன்ஜெயமுனியைக்கண்டேன்பாலும், வண்ணமுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து மார்கமுடன்சமாதிதனைக்காண்பேன்பாரே. 444

காணவேபோகருஞ்சொல்லும்போது கருவானஜெயமுனியார் சீஷவர்க்கம், பூணவேஜெயமுனியார்சித்துதாமும் புகழானசீடவர்க்கந்தனையழைத்து, தோணவேயெந்தனுக்குசமாதிதானும் துயபூவாய்யாநடையமனமுங்கொண்டேன், நீணவேகாசினியிலாசையற்றேன் டிட்களமாச்சமாதிசெல்வேனென்றிட்டாரே. 445

இட்டாரேசெயமுனியார்சித்துதாமும்பெழிலானவடகோடி காணகத்தில், திட்டமுடன்தென்பொதினைச்சாரல்தன்னில் திகழுடனே சமாதிக்ஞயிடமுந்தேடி, வட்டமுடன் சீஷவர்க்க மனதுவந்து மகத்தானசமாதியது யிடமுந்தேடி, அட்டமுடன்குழியதுவுந் தோண்டியேதான் அழகானசமாதியதுகட்டிட்டாரே. 446

கட்டவேசமாதியதுயென்னசொல்வேன்கைலாசசெயமுனியார்சித்துதாமும், திட்டமுடன்சமாதிக்ஞ்செல்வேனென்றுசிறப்புடனே சிடவர்க்கந்தனையழைத்து, மட்டவிழ்கொள்மாண்பர்களைச்சிமானே கேள்மகத்தானசமாதிக்ஞ்செல்லப்போறேன், இட்டமுடன்நீங்களைல்லாங்கிட்டிருந்து யெளிவானசமாதிதனை முடிப்போடே. 447

செயமுனியார்சமாதியில் சென்ரபோது அசரீரிவாக்கு

போடென்றுசொல்லுகையில்சித்தர்தாமும்பொங்கமுடன்சீடவர்க்கங்கிட்டிழிந்து, கூடேதானுபவாசந்தானிருந்து கொற்றவனார் செயமுனியார்சித்துதாமும், வீடேதான் கற்பாறைமேலேமூடிவிருப்பமுடன்மண்ணதனை மேலேதூவி, சாடவேசமாதியதுபொதித்துமேதான் சட்டமுடன்செய்யவென்றுமொழிசொன்னோ. 448

சொன்னாரேசெயமுனியார்சித்துதாமும் தோற்றமுடன்வசரீரி கூறலாச்சு, மன்னுகைநான்வருங்காலந்தன்னில்மகத்தானவதிசயங்கள்மிகநடக்கும், இன்னிலத்தில்குருடரெல்லாந் கண் திறப்பார்பெழிலானவூமையன்பேசுவான்பார், பன்னவேசப்பாணிநடப்பான்பாருபாருலகில்செவிடெனளிகேட்குந்தானே. 449

தானானதேன்மாரிபொழியும்பாருதண்மையுள்ளபிரலயங்கலதிகங்காணும், கோமானுவேந்தர்களும்போரேசெய்வார்குவலயத்தில்மாண்பரெல்லாம்போரில்மாள்வார், தேனானமேனென்மணியாள்தேசம்மாறிதிசைகெட்டுபதிகெட்டுதிருமபிரிற்பார், பாணுவலகமெல்லாமென்னைப்போற்றி பட்சமுடன் துதிசெய்வார்காண்பிர்தானே. 450

காணவேயிருபதுவாண்டுமட்டும்காசினியையான்மறந்து சமாதியின்றுபூணவேநான்வருங்காலந்தன்னில் புகழாநீடவர்க்கமெல்லாருந்தான், வேணவேசமாதியிட்டுவருகும்போது விருப்பமுடனென்பக்கல்நின் றுமல்லோ, மாணவேசமாதியதுவெடிக்கும்போது மண்டலத்தில்பாறையதுவெடிக்கும்பாரே. 451

பாரேதான்சித்துவருங்காலந்தன்னில்பாருலகில்சீடவர்க்கமெல்லாருந்தான், நேரேதான்சமாதியதுவெடிக்குமுன்னே நேர்மையாந்தி

ருக்கூட்டமாண்பரோடும், சீரேதான்சமாதியதுமுன்னேநின்றின்றுசிறப்பானசித்துவருங்காலமென்று, தீர்தான்வெகுக்கோடி மாண்பராவே தீர்க்கமுடன்சமாதியிட மிருந்தார்தாமே. 452

இருந்தாரேகோடிவர்க்கசேனையோடு எழிலானசமாதியதிமுன்னேநிற்க, பொருந்தவேசமாதியது வெடித்துமல்லோபொங்கமுடன் நாதாந்தசித்துதாமும், திருந்தவேசயாதி கர்ப்பங்கொண்ட தேகமது ஜெகத்சாதிமின்னல்போல, வருந்தவேசித்துமகாரிஷிபார்தாமும்வையகத்தில்வந்ததொரு வண்மைபாரே. 453

செயமுனிவர் இரண்டாவது சமாதிக்கேகல்.

வண்மையாஞ்செயமுனியார் சித்துதாமும் வையகத்தைத்தான் மறந்துவந்துமல்லோ, வுண்மையாய்தேகமது யிருந்துமென்ன ஓகோ கோநாதாக்கள்கோடிபேர்கள், திண்மையுடன்வையகத்தை மறந்துமல்லோ திகழானசமாதிக்குச்சென்றார்தாமும், பண்மையாய் நான்சிலதுகாலந்தன்னில் பட்சமுடன் சமாதிக்குப்போகநன்றே. 454

நண்மையுடன்சமாதிக்குப்பின்னுமோர் நாதாந்தசொருபரங்கே மனதுவந்து, வண்மைசெறிபாக்கியமும்நாடுதானும் வளமானநன்னகர்தான்மறந்து, துண்மையெனும்வையகத்தில் வாழ்க்கையற்றுதுப்புரவாய்சமாதிக்குப்போறேனென்று, தன்மைபாற்சித்துமுனி சொருபானந்தர் சட்டமுடன்சமாதிக்கியேகினாரே. 455

ஏகவேசெயமுனியார்சித்துதாமும் யெழிலானசமாதிக்குப்போகவென்று, சாகமுடன் திருப்பாலிகடலோரந்தான் சட்டமுடன்சமாதிக்குயேகிவென்று, நாகமுடன்சீடவர்க்கக்கூட்டத்தோடுநலமுடநேசமாதிக்குமுன்னதாக, பாகமுடன் செயமுனியார்சித்துதாமும் பட்சமுடன்சீடவரோடுசென்றிட்டாரே. 456

சென்றாரேசெயமுனியார் சித்துதாமும் செழிப்பான சமாதியதுதோண்டவென்று, நின்றதொருசமாதியதுதோண்டியல்லோ நிட்களமாயகல்லாலே அறையுண்டாக்கி, வென்றிடவேகற்பாறைத் தானமைத்து விருப்பமுடன்சீடவர்க்க மாண்பரோடு, கன்றாமல் செயமுனியார்சித்துதாமும் காசினியைத்தான்மறந்து யேகினாரே. 457

ஏகவேசமாதிக்குச்செல்வென்று யெழிலானசெயமுனியார் சித்துதாமும், பாகமுடன்சமாதிதனிலிறங்கியல்லோ பட்சமுடன்சீடருக்குக்கறவற்றார், வேகமுடன்கற்பாறைமூடிப்போட விருப்பமுடன்

ன்சீடவர்க்கமுறைத்தபோது, தோகமுடன் சீடவர்க்கமெல்லாங் கூடி தோறும் பாறைதனைமூடிப்பாரே. 458

முடவேசெயமுனியார்சித்துதாமும் முனையானசமாதிதனிலிருந்துகொண்டு, நீடவேயசீரிவாக்குதானும் ரிட்களமாய்த் தானுரைத்தார்சீடருக்கு, கூடவேமுப்பதுவாண்டுமட்டுங் குறையாமல்பூமிதனிலிருந்துகொண்டு, ஆடவேவையகத்தையான்மறந்து அவனிதனில்வகுவேனென்றுரைத்திட்டாரே. 459

உரைத்துமேசிலகாலஞ்சென்றபின்பு ஓகோகோநாதாக்கள் சித்துதம்மால், திரைப்புடனேமருபடியும் வருவேனென்றுதிட்டமுடன் செயமுனியார்சொன்னவாக்கு, நிரைப்புடனே முப்பதுவாண்டுசென்று நேர்மையுடன்சீடவர்க்கம்வந்துநிற்க, மரைப்பில்லாசித்துமுனிநாதர்தாமும் மார்க்கமுடன்சமாதிவிட்டு வந்திட்டாரே. 460

வந்தாரேசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் மார்க்கமுடன்வையகத்தைக்காணவென்று, சொந்தமுடன்சமாதிவிட்டு வந்துமல்லோ தோற்றமுடன்சீடவர்க்கங்காண்பதாச்சு, அந்தமுடன்சீடாதி சீடரெல்லாம் வன்புடனேகுருதனையேவாழ்த்தினின்று, சிந்தனைகள்மிகத்தீர்ந்துகுருவின்பாதம் சிறப்புடனேமாண்பரெல்லாம் பணிந்திட்டாரே.

பணியவேசித்துமகாரிஷியார்தாமும் பாங்குடனே சீடவர்க்கந்தாமுரைப்பார், அணியுடனேதையகத்தினசைதன்னை வன்புடனேயொழிப்பதுவுமெத்தநன்று, துணிவுடனேவையகத்திலிருந்துமென்ன துப்புரவாய்தேகமதை யொழித்தேனென்று, பணிவுடனே சமாதிக்குப்போரேனென்று பண்புகத்தாமுரைத்தார் சித்துதாமே.

சித்தானசெயமுனியார்ரிஷியார்தாமும் சிறப்புடனே வையகத்தைத்தான்மறந்து, முத்தானசமாதிக்குப்போரேனப்பா மூதுலகில்மறுபடியும்வருவதில்லை, பத்தானசீடவர்க்கமானபேரே பாரைகொண்டுநெய்யுமுடவேண்டும், சுத்தமுடன்சதாகாலம் பூசைவர்க்கம்சுடரொளியார்தீபமதை வைக்கநன்றே. 463

நன்றானசமாதியிலேபூசைமார்க்கம் நாடோறுந்நடத்திவருங்காலந்தன்னில், குன்றானகோவேந்தரென்னைத்தானுங்கொற்றவஞ்செயமுனியாரெங்கேபோரார், பன்றான்பரமகுருநாதர்தம்மின் பாதாவிந்தமதுயடைந்தானென்றும், வென்றிடவேயதசயங்கள்மிகவுரைத்துமேதினியிலாசையது ஒழிப்பீர்தானே. 464

போகர் செயமுனியார் வரலாறுகூறல்.

வானுபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு தகமையுள்ள செயமுனியார் சித்துதாழும், பாணுவையகத்தினுசையற்று பரமகுரு நாதாதுபா தஞ்சேர்ந்தார், தேனான யெனதையர் காலாங்கிநாதர் தேற்றமுட னெந்தனுக்கு சொன்னீதி, கோனானகுருபரனார் செயமுனியார் தாழும் குவலயத்தி னுசைதனை மறந்தார்பாரே. 465

மறந்தாரே செயமுனியார் சித்துதாழும் மகத்தான வையகத்தி னுசையெல்லாம், துறந்தாரேபதினாறு பிரமாவைத்தான் துப்புரவாய் யுகங்கடந்து சித்துதாழும், திறமுடனே சகலகலையறிந்து மென்ன திக்கெங்குமொரு குடையிலாண்டுமென்ன, அறமதுவும் வழுவாமல் செய்துமென்ன அவனிதனில் செயமுனியும் மண்ணானாரே. 466

மண்ணகிப்போனாரே சித்துதாழும் மகத்தான வையகத்தினு சையற்று, கண்ணபிரான் முதலானோர் மண்ணில்மாண்டார் காசினி லாரிருந்தார் வுலகுதன்னில், வண்ணமுடன் சித்தமுனி ரிஷியார்தா ழும் வளமுடனே யிப்படியே மாண்டாரல்லோ, எண்ணமது கொண் டல்லோ வுலகுதன்னில் யெழிலானவாசையது வொழிந்திட்டாரே.

ஒழித்தாரே யிப்படியோவனேகஞ்சித்து வொப்புரவே கலியுக த்தினுசையெல்லாம், வழிப்படவே யொழித்தவர்கள் கோடாகோடி வைகுண்ட பதவிதனை யடைந்தார்கோடி, பழிதனக்குயிடங்கொடா வண்ணமாக பாருலகில் சடமொழித்தார் சித்துதாழும், அழியாத சடலமது வழிந்துபோச்சு வப்பினையுலகமதி லொன்றுங்காணே.

காணவேயிப்பெரிய சித்துதம்மை காசினியில் சித்தர்முனியெ ன்னலாகும், தோணவே தவங்கிடந்த ரிஷியார்தப்மை தோல்லுலகில் தெய்வமென்று செப்பலாமோ, வேணபடி வையகத்துமாண்ப ரெல் லாம் விருப்பமுடனிப்படியே மாய்ந்தாரல்லோ, காணவேசித்தர்களின் வார்க்கமெல்லாம் நானிலத்தி லிப்படியே பொய்வாழ்வாச்சே. 469

ஆச்சப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேளு ஆரிருந்தார் வுலகுதன்னி ல்பொய்யேவாழ்வு, மாச்சலுடன் சமாதிக்ஞ்சு செல்வேனென்று மா னிலத்தில் தவமழிந்து கெட்டார்கோடி, மூச்சடங்கி வாசியோகஞ் செய்தபேரும் மூதுலகிலிருந்தாரே லக்கோயில்லை, ஏச்சானவுலக மெலா மிப்படியேயாச்சு யெழிலானமாயசித்தி கிரியைதானே 470

அசுவனிதேவர் சமாதிகண்டது.

தானான புலிப்பாணி மைந்தாகேளு தண்மையுள்ள சீனபதிவி ட்டு யானும், கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்னவா

க்கினது பிரகாரந்தான், தேனான குளிகையது பூண்டியானும் தேச
மெலாஞ் சத்தியல்லோ வருகும்போது, மாணுவடகோடி. கானகத்
தில் மார்க்கமுடன் மலையொன்று கண்டேன்பாரே. 471

பாரேதான் வடகோடிகானகத்தில் பாங்கான திருப்பாலின் கட
லின்பக்கல், சீரேதான்மலையொன்று குண்ணென்றுண்டு சிறப்பாவை
சுவனியாப் பருவமப்பா, நேரேதான்மலைநாடு நடுமையத்தில் நேர்மை
யுடன் குளுகையது கொண்டுமல்லோ, ஊரேதான் குடிகளில்லாமலை
கள்நாடு வுத்தமனே யானுமது யிறங்கினேனே. 472

இறங்கியே மலைவளத்தைச் சுற்றுங்கண்டேன் பெழிலானமலை
சத்திகாளுண்டு, நிறம்வேறு ரிஷிமுனிவரங்கேயுண்டு நேர்மையுட
ன்பச்சைவண்ண மாண்பரப்பா, திறமுடைய சீஷவர்க்கஞ்சொல்லொ
ண்ணது தீர்க்கமுடன் வெகுபேரைக், கண்டேன்பானும், உயமான
மாணக்கரோடிவந்து வுத்தமனே யெந்தனையும் கண்டிட்டாரே. 473

கண்டாரேசீஷவர்க்கமோடிவந்து கரோமுடனெந்தனையு மாறெ
ன்றார்கள், விண்டதொரு சீடவர்க்கந் தன்னைப்பார்த்து வீரடங்கி
மெய்நடுங்கி யடியேன்றானும், தொண்டனைப்போ லடிபணிந்து முடி
கள்சாய்த்து, தொழுதிறங்கி மிகப்பணிந்து ஐயாவென்றேன் அண்
டர்முதல் தான்போற்றுவ் காலாங்கிநாதர் அவருடைய சீஷனென்று
வரைந்திட்டேனே. 474

அறைந்தேனே காலாங்கிசீஷனென்றேன் அங்கனவே வார்த்
தையது வுரைத்தபோது, குறைபேசுவந்ததொரு சீஷவர்க்கம் குறிப்
புடனே யெந்தனையும் பார்த்தபோது, முறைபேசி கதைபேசி வறவு
பேசி முதுவகில் சித்துமகாரிஷிவினைந்து, திறமையுடனஞ்சலிகள் மிக
வுஞ்செய்து தீர்க்கமுடன் ஆசீர்மஞ்செய்திட்டாரே. 475

செய்தரேயெந்தனுக்கு யிரிவுசொல்லி சிறப்புடனே வசவனியா
ந்தேவருக்கு, பையவேகாலாங்கி சீஷர்தாமும் பாருலகைக் காண்பத
ற்கு பூபாலன்றான், துய்யவே குளிகைகொண்டு சினம்விட்டு துப்புர
வோ மதுடைய வாசீர்மந்தான், வெய்யவே காண்பதற்குவந்தாரென்
று விருப்பமுடன் வசவனிக்கு வுரைத்திட்டாரே. 476

அசவனிக்கு சீஷர்களுரைத்தது.

இட்டாரேயெந்தனையுஞ் சீஷவர்க்கம் பெழிலான வசவனியாந்
தேவருக்கு, சட்டமுடன் தாமுரைத்தாரென்னைப்பற்றி தண்மையுள்ள

வசிவனியார்தேவர்தானும், வட்டமுடன்யெனையழத்து யாரென் றுர்பார்வளமையுடன் காலாங்கிசீடனென்றேன், கட்டமதுவாராமல டியேனுக்கு கைலாகுசெய்துமல்லோவனைத்திட்டாரே. 477

அனைத்தாரேகாலாங்கிசீடனப்பா அுவனியெலாங்குளிகைகொ ண்டுபெறந்தசித்தர். கணப்பொழுதுபூமிதனில் தங்காசித்து கைலாசம் பறக்குகின்றகடிகைபாலா, சனப்பொழுதுபூமிதனில் நிற்காவேந்தர் சாங்கமுடன்காலாங்கிக்குகந்தசீடர், வணக்கமுடனிணக்கமதுகொன் டசித்தர் வண்மையுள்ளபாலகனேவாவென்றாரே. 478

என்றுமேவசவனியார்தேவர்தானும் வெழிலானவெந்தனையுங் கொண்டனைத்து, குன்றானமகமேமேகோவேகேளும் குவலயத்தில் சித்தர்களுக்குகந்தசீடர், வென்றிடவேநாற்றிசையும்போற்றுப்பாலா வேதார்த்தத்தாய்தமக்குவுகந்தபாலா, தென்றிசையிலகத்தியரும்மெச் சம்நாதா தெளிவானகண்மணியேயென்றிட்டாரே. 479

கண்ணனக்கண்மணியேபோகநாதாகைலாசரிஷிகள்முதல்மெச் சம்பாலா, விண்ணுலகில்நவகோடிரிஷிகள் தம்மில்விருப்பமுடன்தேர்ந் தெடுத்தவினோதபாலா, தண்ணனசுடர்மணியேசூட்சா சூட்சம்தார ணியில்கற்றறிந்தலோகநாதா, வண்ணமுடன்மேதினியில் கீர்த்திபெ ற்றவைராக்கியம்போகரென்று மதித்திட்டாரே. 480

மதித்தாரேயெந்தனையுந்தேவர்தாமும் மார்ச்சமுடனெந்தன்மே ல்பட்சம்வைத்து, துதித்தாரேகாலாங்கிராதர்தம்மை துப்புரவாயஞ் சலிகளமிகவுஞ்செய்து, கதிப்பானசீனபதிவிட்டுநீரும் கண்மணியே யென்வந்திராசீர்மந்தான், விதிப்புனக்கு யிருந்துமல்லோ வந்திரோ தான் விருப்பமுடன்விதியகலவந்திட்டாரே. 481

வந்ததொருவரலாற்றைக்கூறுமென்று வண்மையுடன் தாமுரை த்தார்தேவர்தாமும், சிந்தனையாய்க்கேழ்க்குகையிலடியேன்றானும் சி ற்ப்புடனேவசவனியார்தேவருக்கு, சொந்தமுடன் தங்களதுவாசீர்ம ந்தான் துப்புரவாய்க்காண்பதற்குவந்ததென்று, இந்தமுடனடியே னும் பணிந்துமல்லோ வன்பாகவணங்கிட்டென் பாதந்தானே.

பாதத்தையான்வணங்கிபரமநாதா பாறுலகில்குளிகைகொண்டு வந்தேன்யானும், நீதமுடன் தங்களது வாசீர்மத்தில் நிலையானவசவ த்தின்மார்க்கந்தன்னை, தோதமுடன்காண்பதற்கு வந்தேன்யானும் தோற்றமுடன்பறக்குகின்னவசவந்தன்னை, நீதமுடனடியேனுங் கா ணவென்றுநீதியுடன் தம்பதிக்குவருகலாச்சே. 483

போகர் அசுவனிதேவரை ஆகாயபுரவிகட்டது.

ஆச்சென்றுசொல்லுகையிலடியேன்றும்வன்புடனேமனது வந்ததேவர்தானும், பாச்சலுடன் தன்பதியிலழைத்துக்கொண்டுபாங்கானகுண்ணருகின்மேலேசென்று, வீச்சுடனேபறக்குகின் றவசுவந்தன்னைவிருப்பமுடனெந்தனுக்குகாண்பித்தார்பார், மூச்சுடங்கிக்குளிகை தனை கையிலேந்தி மூர்க்கமுடன்புரவியின்மே லேறினேனே. 484

போகர்தன்குளிகையை கையிலம்றைத்துக்கொண்டு

அகயாபுரவியின் வேகஞ்சோதிப்பது

ஏறினேன்கானகத்தைச்சென்றுயானும் யெழிலானசெம்புரவி கொண்டுமல்லோ, தூறினேனாகாயமார்க்கமாக துப்புறவால்வையகங்கெல்லாஞ்சுத்தி, மாறிடவேயசுவணியா யாசீர்மந்தான் மகத்தானவலசாரியிடசாரியாக, கூறியதோர்மொழிபடியே யடியேன்றானுங்கொண்டுவந்துசெம்புரவி சிறுத்தினேனே. 485

நிறுத்தினேனாகாயபுரவிதன்னைநீதியுள்ள வசுவணியாந்தேவர்தானும், கறுப்புடையசெம்புரவி போகநாதா கருவானகுளிகைக்குகரியுமாச்சீசா, துறுப்புடிகாபலங்குறைந்து தோர்க்கலாச்சீச துப்புரவாய்க்குளிகையதுமேலதாச்சீசா, பொறுப்புடனே பொன்னுலகப் புரவிமேலோ புகழானசீனபதி மார்க்கந்தானே. 486

மார்க்கமுடனசுவணியாந்தேவர்தானும் மகத்தான குளிகைக்குவாசீர்மந்தான், தீர்க்கமுடன்தானுரைத்தார் தேவர்தானும் தீரமுடனெந்தன்குளிகைக்கல்லோ, ஏர்க்கவேமெச்சிடவே ரிஷிபார்தாமும் யெழிலாகயெந்தனுக்கு வசுவந்தன்னை, பார்க்கவேசீனபதிக்கொண்டு போக பரமகுருவசுவணியாம் விடைதந்தாரே. 487

விடையானதேவரது மொழியுங்கேட்டேன் வீரானபுரவியுமகிமைகண்டேன், நடையுடனேகசம்புரவி பறக்கும்வேகம் நாதாக்களொருவருந்தான்கண்டதில்லை, தடைதன்றிசெப்புரவி யடியேன்றானும் தன்மையுடன்பேசுவது மகிமைகண்டேன், படைமுகமாம்புரவியதுசெல்லும்வேகம் பாருலகில் சித்தர்களுங்காணுந்தாமே. 488

காணரேநாதாந்தசித்ததாமும் காசினியில்வெகுதோடிகண்டேன்யானும், தோணாதமகிமையெல்லாமயானுங்கண்டு துப்புரவாய்வுலகுபதிசுத்திவந்தேன், நீணவேயசுவணியார் தேவர்தம்மால் நிட்களமாய்விடாதவதை யானுங்கண்டேன், பூண்வெயி திகாசசித்தையெல்லாம் புகழாகவையகத்தில் கண்டிட்டேனே. 489

கண்டேனே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு காசினியிலசுவனியாம கிமைவித்தை, விண்டுவே சீனபதி தேசத்தாக்கு விருப்பமுடனு ரைப்பதற்கு யானுஞ்சொல்வேன் சண்டமாருதம்போன்ற புரவுதன் னைசட்டமுடன் சைனத்தார்தாணவென்று, கொண்டுமேயான், போ நேனப்பாகேளு குவலயத்தி லாச்சரிய மகிமைதானே. 490

போகர் ஆகாயபுரவியின் மல்சைனதேசம் போகிறது.

தானுனகாலங்கி சொன்னீதி தப்பாமல் புலிப்பாணி மைந்தா கேளு, கோனையெனதையர் கடாத்தாலே கொற்றவீன ஆகயபுர விகொண்டு, மாணுலோகமெல்லாஞ் சுத்தியேதான் மகத்தானசெம் புரவி கடிவாளேந்தி, தேனானசைனபதி தேசமல்லோ சிறப்புடனே யான்போறே நென்றிட்டாரே.

இட்டாரே புலிப்பாணி மைந்தருக்கு பெழிலானவார்த்தையது மிகவுங்கூறி, சட்டமுடன் செப்புரவிமேலேறி தாரணியெல்லாஞ் சுத் திமகிமைபூண்டு, திட்டமுடன் சைனபதி தேசந்தன்னில்சிறப்புடனே செம்புரவி யிறக்கி னென்னான், மட்டவிழ்பூங்கோதையர்க ளெல்லா ருந்தான் மார்க்கமுட நெந்தனையே சூழ்ந்திட்டாரே. 492

போகரை சைனதேசத்துப் பெண்கள் காணல்.

சூழ்ந்தாரேசைனபதி பெண்களோடு சுத்தமுள்ள மாண்பார்க ளுமொன்றாய்க்கூடி, தாழ்ந்ததொரு ஆகாயபுரவிதன்னை சட்டமுட நெல்லவருங் கண்டுஏங்கி, வாழ்ந்தோமே வையகத்தில் வெகுகாலந் தான் வளமையுள்ள வதிசயங்க ளனேகங்கண்டோம், வீழ்ந்ததொரு ஆகாயந்தனிவிறங்கி விடுபுரவி மகிமையது கூறப்போமோ. 493

கூறவென்றால் நாவில்லைப் பாவுமில்லை குவலயத்தில்பொற்புரவி புதுமையாவும், மாறலுடன் வெகுதோடி வித்தைதானும் மன்னவ னே போகமுனிநாதாரீயும், தூறலன்றி யெங்களுக்கு வதிதமாற்கம் துப்புரவால் வுபதேசஞ்செய்வீரல்லோ, சிறலதுவாராமல் நாங்களுந் தான் சிறப்புடனே வுபதேசம் பெற்றோங்கானே. 494

காணவையுபதேசம் மதிகங்கொண்டு கருத்துடனே சைனபதி வாழ்ந்திருந்தோம், பூணவேதெகுதேச வதிசயங்கள் புகழாகத்தாழு ரைப்பீ ரெங்களுக்காய், ஆணவமாம் சுவமதின் மகிமைதன்னை வன் புடனே வையகத்தில் கண்டதில்லை, நீணவேவாகாய புரவிதானும் கோர்மையுடன் கண்டதொரு மகிமைபாரே. 495

பாரேதான் செம்புரவி மார்க்கந்தன்னி பாரினிலே ராஜாக்கள் கண்டதில்லை, ரேரேதான் தேசமெல்லாஞ் சத்திவந்துநேர்மையுடன் சுவதாவனத்தைக் கண்டேன், கூரேதானசுவதாரிடியாசீர்மம் குறிப் பானசைனபதி மார்க்கத்தோரே, தீரேதாஞ்சீர்மஞ் சென்றமல்லோ திகழான ரிஷியாரைப் பார்த்திட்டேனே. 496

பார்த்திட்டேனசுவதாரிடிவனத்தில் பாங்கான செம்புரவி மகிமைதன்னை, தீர்த்திட்டே னுகாயப்புரவிதன்னை திறமானவசுவனியாந் தீவர்தன்னை நேர்த்தியுடன் புரவிதனைவேண்டுமென்றேன் நேர்மையுடன் ரிஷியாருடனதுவந்து, பூர்த்தியுடன் யெந்தமக்கும் புரவிதானும் புகழாகத் தான்கொடுத்தார் தேவர்தாமே. 497

தேவராமசுவனியார் கடாட்சத்தாலே தேற்றமுடன் புரவிதனின்பீதிலேறி, ஆவலுடன் சைனபதி மார்க்கத்தோர்கள் வன்பாகக் காணுதற்கு வேண்டுமென்று, மேவலுடன் குளிகைதன்னை சோதித் தேதான் மெச்சிய செம்புரவி கொண்டுவந்தேன், ஏவலதுசெய்வதற்கு சைனத்தோர்க்கு யெழிலான புரவியது மகிமைதானே. 498

தானுபுரவியதுயந்தமக்காய் தன்மையுடன் கொண்டுவந்தேனருமைமெத்த, கோனையெனதையா காலாங்கிராதர் கொற்றவனார் தாமுரைத்த நீதிதன்னால், பாணகாட்டகத்தை யானுஞ்சென்றுபட்சமுடன் கொண்டுவந்தேன் புரவிதன்னை, தேனுவார்த்தையது மிகவுங்குறி தெளிவாகத்தாமுரைத்தார் வதிதங்கானே. 499

அதிதமுடன் புரவிதன்னைக்கண்டபோது அங்ஙனவே சைனபதி மார்க்கத்தோர்கள், துதிதமுடன் புரவியதுபோலேசெய்ய துப்புரவா யெத்தனங்கள் மிகவேசெய்வார், நதிதமுள்ளபுரவியது செய்வதற்கு நாதாந்தமுனிவரால் முடியாதல்லோ, கதிதமுள்ள செம்புரவிசெய்வதற்கு கருவாகசைனபதி நினைத்தார்தாமே. 500

நினைத்துமேசைனபதி தேசத்தோர்கள் நிகட்சியுடனுகாய புரவிதானும் பணியமென்ற செம்பாலே புரவியென்று பாங்குடனே பஞ்சலோகந் தன்னைசேர்த்து, தினைவுடனே பஞ்சகர்த்தா னொடுக்கத்தாலும் திகழானபஞ்சலோகந் தன்னிற்சேர்த்து, மூனையானபஞ்சபூதமொன்றாய்ச்சேர்க்க முசியாமல் செப்புக்கு வுயிருமாச்சே. 501

பஞ்சலோகப்புரவி பஞ்சகர்த்தா னொடுக்கம்

ஆச்சப்பாயிரிதிவினில் அப்புசேர்ந்து, வன்புடனே வப்புதனில் தேய்வுசேர்ந்து, மூச்சப்பாதேய்வுதனில் வாய்வுசேர்ந்து முசியாமல்

வாய்வுதனிலாகாயஞ்சேர்ந்து, மாச்சலுடன்பஞ்சபூதமொன்றோடொன்று மார்க்கமுடனென்றுக்குள்ளொன்றடக்கம், பாச்சலுடன் பூதங்களைந்து சேர்ந்து பாங்கானவச வத்துக்குயிருமாச்சே. 502

உயராசைசீனபதி மார்க்கத்தார்கள் ஒப்பமுடனசுவமது செய்துமேதான், மயில்போன்ற செம்புரவிதனையமைத்து மகத்தானவாகாயங்கொண்டுசெல்ல, பயிலானசூத்திரத்தில் வாய்வுதாக்கி பாரினிலே பறப்பதற்கு மயமுண்டாக்கி, அயிலமுடன்சைனபதி மாண்பரெல்லாம் வன்புடனே அசுவமது சமைத்தாராரே. 503

பாரேதான்போகருடவசவம் போலபாங்குடனே சீனபதிமாண்பரெல்லாம், நேரேதான்செம்புரவி நியமித்தார்கள் நேர்மையுடன் செம்புரவிதன்னைத்தானும் சீரேதானசுவதாரிஷிபாருக்கு சிறப்புடனே சைனபதிவசவந்தன்னை, தீரேதான்குளிகையது பூண்டுமொண்டு தீரமுடசுவதாபதி சேர்ந்தேனே. 504

பதியான வசவனியார் வாசீர்மந்தான்பாலகனே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, துதியுடனேவாசீர் மஞ்சென்றேன்யானும்தம்புரவே யசவனியார் தேவர்பக்கல், மதிபொன்ற செம்புரவிதன்னைத்தானும் மார்க்கமுடன் கொண்டல்லோ சென்றுநின்றேன், அதிவினய பலகாலும் விண்ணப்பங்கள் வன்புடனே வஞ்சலிகள் செய்தேன்தானே.

தானானவசவனியார் தேவர்தானும் தண்மையுடனெந்தன்மேல்கிருபைவைத்து, கோனான யெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் பாதமது கடைச்சத்தாலும், தேனானமனென்மணியாள் கிருபையாலும் தேற்றமுடனென்மீதில் பட்சம்வைத்து, பானானமுறைபபடியே யென்னைத்தானும் பாங்குடனே சீஷவர்க்கம் நினைத்தார்தாமே.

தாமானவசவனியார் தேவர்தானும் தண்மையுடனெந்தன்முதந்தன்னைநோக்கி, பூமானுங்காலாங்கி கொண்டசீஷர்புகழான யெந்தனிருமணியே கேண்மோ, சாமானமான தொருபுரவிதானும் சட்டமுடன் நிர்மித்தவண்மைதன்னை, கோமானேபோக ரிடிதுய்யபாலாகூறுவீரெந்தனுக்கு வண்மைதானே. 507

உண்மையுடனசுவனியார் தேவர்தானும் வசுமையுடனுத்தாராங்கேட்கும்போது, தண்மையுடனடியேனுந் தாள்வணங்கி சட்டமுடன் யானுரைத்தேன் தேவர்சங்கம், திண்மையுடனாகாய புரவிதன்மேல் தீர்க்கமுடனடியேனுஞ் சென்றுமல்லோ, வண்மையுடன் சைனபதியானுஞ்சென்றேன் வளமான புரவிதனைக் கண்டார்தாமே.

கண்டாரேசெம்புரவி தன்னைப்பார்த்து கைலாயநாதருட புரவி யென்று, அண்டர்முனி ராட்சதர்கள் புரவிதானே ஆண்டவனார்மே ஸ்வரனார் புரவிதானே, கொண்டுமேதன் மனதிலெண்ணங் கொண்டு குறிப்புடனேபுரவியது போலமைத்து, சண்டமாருதம்போல புரவி தன்னை சாங்கமுடனெந்தனுக்குத் தந்தார்தாமே. 509

தந்தாரேசெம்புரவிக் குயிருந்தந்து தகமையுள்ள சீனபதிமா ண்பர்தாமும், அந்தமுடன் செம்புரவியமைத்துமேதான அன்பாகத் தான் கொடுத்தாரெங்களுககு, சொந்தமுடன்சுவனியார் தேவருக் குத்தோறாமல் செம்புரவி கொண்டுசென்றேன், சிந்தனைகள்மிகந் தீர் ந்து செப்பலுற்றேன் திறமான அசுபனியார் தேவருக்கே. 510

சைனதேசத்துப் புரவியைக்கண்டு அசுவனிதேவர்

ஆச்சரியப்படுதல்.

தேவாரம்ரிஷி முனிவர்நாதர்தாமும் தேற்றமுடன் செம்புரவி தன்னைப்பார்த்து, யாவலுடன் சீனபதிமார்க்கத்தோர்கள் வன்பாகச் செய்து வைத்தபுரவிதன்னை, மேவசீவகுளிகையது வேகந்தன்னைவிரு ப்பமுடன் கண்டல்லோ மிக்ககளித்து, தாவலுடன் புரவிக்கு வுபதே சங்கள் சட்டமுடன் தான்கொடுத்தார் ரிடியார்தானே. 511

தானுபுரவிக்கு மகிமைசொன்னார்தண்மையுள்ள வசுவனியார் தேவர்தாமும், கோனானவுபதேசம் யென்னவென்றால் கெ.ற்றவனார் போகரிடிவுத்தாரந்தான், தேனானசெம்புரவி கேட்பதற்குசெப்பினார் தேவரிடி முனிவர்தானும், பாணானவுலகமெலாம் சத்தும்போது பண் பாக நிலென்றால் நிற்கவேண்டும். 512

வேண்டுமே போவென்றால் போகவேண்டும் விருப்பமுடன் விடு திதனில் நிற்கவென்றால், தூண்டுகக்கருமானபஞ்சதாதும் தொட் டவுடனசைவற்று நிற்கவேண்டும், தாண்டியேசெல்லாமல் போகர் வாக்கு தட்டாமல் மகிமை தனையறியவேண்டும் யாண்டுடனே வெறு கால மிருக்கவென்று வன்புடனே வரமதுவுந் கொடுத்தார் பாரே.

போகர் சிக்கிந்தாமலையின் ரிடியைக்கண்டது.

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பண்புடனே யுந்தமக்கு ச்சொல்வேன்யானும்,நேரேதான்தெற்குமுகந் தன்னிலப்பா நேரான சிக்கிந்தாமலேதானுண்டு, கூரேதான்மலேதனிலே வத்சயங்கள் குறிப்

பானவடிவேர்கோயிலுண்டு, யாரேதான் வைகையென்ற நதியுண்டு
வனமானசுனையுண்டுகாளுண்டே. 514

உண்டான மலைதனிலேசித்தரப்பா ஒகோகோநாதாக்கள்கோடி
யுண்டு, கண்டாலும்விடுவார்கள் முனிவர்தானும் காசினியில்மாண்பர்
கட்கு கண்ணிற்கிட்ட, பண்டுடனே கிழங்குமுதல் சரிகையாவும்
பாலமுர்தங் கொண்டல்லோயிருப்பார்தாமும், பெண்டானமாய்கை
யது அறியாரப்பா பேரானசித்தர்முனி கூட்டந்தானே. 515

கூட்டமாமலைதனிலே குளிகைகொண்டு கொப்பெனவேமலை
திலிறங்கினென்பான், நீட்டமுடன் மலைதனிலேயிருந்தசித்து நேர்
மையுடனெந்தனது புரவிகண்டார், தாட்டிகமாய்ப்புரவியிடங்கிட்டி
நின்று சாங்கமுடனெந்தனையுங்கண்டிட்டார்கள், வாட்டமுடன்சிறு
பாலாபுரவியென்ன வந்தவகையாரெனக்குச்சொல்லென்றாரே. 516

சிக்கிந்தாமலை சித்தரிடம் செம்புரவிபேசுவது.

சொல்லென்று கேட்கையிலேசித்துதாமும்மேலோறும்புரவியது
மகிமையோடு, வெல்லவேசித்துமுனிநாதருக்கு வெழிலான யெந்த
னது புரவிதானும், நல்லதொருவார்த்தையது மிகவுக்கறி நன்மை
யுடன் தானுரைக்கும் புரவிதானும், புல்லவேகாலாங்கிசீஷர்தம்மின்
புகழான போகரிடி யென்னலாச்சே. 517

என்னவே புரவியதுமகிமைதன்னால் யெழிலான வார்த்தையது
மிகவேகறி, பன்னவே அசுவனியாந் தேவர்தானும் பாங்கானபோக
ரிடிநாதருக்கு, சொன்னமென்ற புரவியதுதான்கொடுத்தார் துப்புர
வாய்சைனபதி கொண்டுசென்றார், அன்னமதுதன்போலெவாய்திற
ந்து அழகான வார்த்தையது கூறலாச்சே. 518

கூறவேசைனபதி மாண்பரெல்லாங்குறிப்பானபுரவியதுமகிமை
கண்டு, மாறவேபஞ்சலோகந் தன்னிலேதான் மகத்தான புரவியது
வுண்டுசெய்து, ஆறலுடன் பஞ்சபூதங்களைத்தான் வன்பாகத் தான்
கொடுத்துயென்னைத்தானும், வீறலுடன்போகரிடி நாதருக்கு விரு
ப்பமுடன் தான்கொடுத்துவனுப்பினாரே. 519

அனுப்பவே செம்புரவியடியேன்றன்னை அழகானபோகரிடிமு
னிவர்தானும், மனுவுடனேயெந்தனையும்வசம்தாக்கி மகிழ்ச்சியுடன்
குளிகையதுதானும்புண்டு, தனுர்வுடனே ஆசீர்மங்கொண்டுமல்லோ
தகைமையுள்ள சிக்கிந்தாமலையைத்தேடி, கனுவுடனேவந்தாரேபோ
கநாதர்கைலங்கிரி நாதரைத்தான் காணத்தானே. 520

தானுபுரவிபது கூறும்போது தண்மையுள்ள திருவேலதேவர் தானும், தேனான செம்புரவிதன் தனக்கு தேற்றமுடன் ஞானோபதேசஞ்சொல்லி, பானுனகாலாங்கிராதர்தம்மின் பான்மையுள்ள சீஷனென்ற மனதுவந்து, தேனான மகுத்துவமாங்கிரியை தன்னை தேற்றமுடனுபதேசஞ் செய்தா பாரே.

521

பாரேதான் செம்புரவியுபதேசத்தையாங்குடனே கொண்டபின் புயடியேனுக்கு, நேரேதான் திருவேலரிடியாசீர்மம் நேர்மையுடன் சீஷவர்க்கங்கொண்டுசென்று, தீரேதான் திருவேல ரிடியார்முன்னே தீர்க்கமுடனெய்ந்தனையுங் கொண்டுசெல்ல, வேரேதான் சிக்கிந்தாமலைநாட்டுள்ளே விடுத்தனில்புரவிவிட்டு யிறங்கினேனே.

522

போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரிடியாரைக்கண்டது.

இறங்கினேன் சிக்கிந்தாமலேதானுள்ளே யெழிலான சீஷவர்க்கந்தன்னைக்கண்டேன், சுறங்கமென்ற குகைதனிலே சீஷர்தாமும் சூட்சமுடனெய்ந்தனையுங்கொண்டுசென்றார், மறங்களுடன் மலேதனிலேகோட்டையுண்டு மகத்தான கோட்டைக்குவாசல்நான்கு திறமுடையவாசல்வழி யென்னைத்தானும் திகழுடனேகொண்டு சென்றார் சீஷர்காரணே.

523

காணவே கோட்டைவழிதன்னிற்சென்று கருவாகமுன் வாசல் நிற்கும்போது, தோணவேதாளதுதான் திறந்ததங்கேதுப்புரவாய்லிங்கமென்ற சமாதிக்கண்டேன், பூணவேரெண்டாங்கால்வாசல்சென்று புகழாக யெய்ந்தனையுங்கொண்டுசென்றார், நாணவே சோதிலிங்கஞ்சமாதிக்கண்டேன் நாதார்தசித்தொருவர் கண்டேன்பாரே.

524

பார்த்தேனே நாதார்தசித்துதாமும் யாங்கானமுன்றாங்கால்வாசல்சென்றேன், தீர்த்தமுடன் சிவலிங்கந்தன்னைக்கண்டேன் தீர்க்கமுள்ளசித்தொருவரங்கிருந்தார், ஆர்க்கவேராலாங்கால்பதிதானப்பாவன்புடனே வாசல்வழிசென்றேன்யானும், நாற்கமலசமாதிதனில் வீற்றிருக்கும் நடராஜசந்தரணைப் பார்த்திட்டேனே.

525

இட்டேனே நான்குதிருகோட்டைவாசல் யெழிலானசித்து முனிசமாதிக்கண்டேன், வாட்டமுடன்கோட்டையது வாசல்தாண்டி வண்மையுள்ள திருவேலரிடியார்முன்னே, தட்டாமலெய்ந்தனையுஞ் சீஷவர்க்கம்சட்டமுடனெய்ந்தனையுங்கொண்டுசென்றார், திட்டமுடன் திருவேலரிடியார்தாமும் தீர்க்கமுடனெய்ந்தனையுங் கண்டிட்டாரே.

கண்டாரே திருவேலரிடியார்தாமும் கடினமுடன் சீஷவர்க்கந்தனையழைத்து, அண்டமதில்குளிகைகொண்டுசிறுபாலன்றான் ஆகாய

செம்புரவிவிட்டி றங்கி, சண்டமாருதம்போல மலைதானுள்ளே சட்ட முடன்வந்தவரையாரென்றென்ன, துண்டீர்கமுள்ளதொருசீஷவற் கம்புறுவாய்த் தனையழைத்துக்கேட்டார்தாமே. 527

திருவேலரிஷிகேட்கையில் சீடர் போகரைக் கல்லாய்

சசைத்தது.

சீகட்கையிலேதிருவேலரிஷியார்தாமும் கெவனமுடன் சீஷவர் க்கமோடிவந்து, விட்கமுடன்போகரிஷி நாதர்தம்மை மிரட்டியே மி கபேசிவாதுகூறி, தாழ்க்கமலந்தனிவிருக்கு : வேலரான தகமையுள் ளரிடியாருமுந்தன்மீது, ஆட்கமுடன்சினமதுவும் நேர்ந்துமல்லோ அப்பனையுன்மீதிற் சீறினாரே. 528

சீறலேசீடவர்க்கநாங்களுந்தான் சிறப்பான திருவேலரிஷியார் வாக்கு, மீறியேவந்ததொருமொழியினுலே மிக்கவேயுந்தனையுஞ் சபி க்ககெவன்று, ஆறியதோர்கோபமதை தனையகற்றி வப்பினையுன்முன் னேவந்தீதாம்நாங்கள், மாறியதோர்கல் லாடே யுணைசபிக்க மகத்தா னவேவாருமுனி விடைதந்தாரே. 529

விடைதந்தாரெங்களதுசித்துதாமும் வேதாந்தரிஷிபாருமனது வந்து, தடைய துவும்நேராமல் யாங்களுந்தான் சாங்கமுடன் கல்லா கச்சமைப்போமென்று, சடைபோன்றசித்துமுனி சீஷவர்க்கம் சது ரானபோகரிஷிநாதர்தம்மை, படைவீரர் ஒன்றாகக்கூடியல் லாபாரி னிலேகல்லாகச் சமைத்திட்டாரே. 530

சமைத்துமேபோகரிஷி நாதர்தாமும் தகமையுள்ள சிக்கிந்தாம லைதானுள்ளே, அமைந்துமேகல்லாகச் சமைந்தாரப்பா அங்ஙனவே மாண்பர்களுங்கண்டதில்லை, இமைந்ததொருபோகரிஷிநாதர்தம்மை யெழிலானநாதவொளிசித்துதாமும், சமைந்ததொருபோகரிஷிநாதர் தம்மை சட்டமுடன்சித்தொளிவு மெழுப்பினாரே. 531

நாதவெளிசித்து போகரை எழுப்புதல்.

எழுப்பினூநாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலானபோகரிஷி நாதர் தம்மை, வழுக்கில்லாநாதாந்தசித்துதாமும் வளமாகபோகருக்கு வா சிர்மித்து, அழுக்கறவே அவனித்திவெந்தநாளு வப்பினையுஞ்சீவி பட்டந்தந்தேன், ஒழுக்கமுடனுமதுபதி போகவென்று வுத்தமனார் சித்தொளியும் விடைதந்தாரே. 532

தந்தாரேநாதாந்தசித்துதாமும் தண்மையுள்ளபோகரிஷி நாதர் தம்மால், அந்தமுடன்தானெழுப்பி வினயங்கேட்க அழகானபோக

ரிஷிமுனியார்தாமும், சொந்தமுடன்காலாங்கி சீடனென்றேன் சுந்தரர்
தரீனயெனைப்பார்த்து மிகக்களித்து, விர்தையுடனுபதேசங் கூறி
யல்லோ விண்ணுலகில் போகவென்று வரந்தந்தாரே. 533

தந்தாரோதவொளிசித்துதாமும் தகமையுடன்போகரிஷி நாத
ருந்தான், சந்தரமார்திருவேலரிடியார்தம்மை சத்தமுடன்யான்கண்
டபோதுமல்லோ, விர்தையாயெந்தனையும் பார்த்துமல்லோ விட்ட
குறையிருந்ததினால் பெழுந்தீரேதான், அந்தமுடன்காலாங்கி கிரு
பையாலே அவனிதனிலம்றுபடியும் பிறக்கலாச்சே. 534

பிறந்துமேசனனமது வொழிந்துமேதான் பேரூனபோகரிஷிரா
தர்கேளும் ஓற்றந்தவர்களிவ்வுலகில்பிறந்துண்டோ யெழிலான மகி
மையதுகூரொண்ணுது, திறமுடையசித்துமசாரிடியார்தாமும் தீர்க்
கமுடனெந்தனுக்குவுபதேசங்கள், வறமாகத்தான்கொடுத்து வாசீர்
மித்து வுற்பனங்கள்மிகவுமல்லோ ஒதினாரே. 535

ஒதவேயடியேந்தாள்பணிந்து வுத்தமனாந்திருவேலரிஷியாருக்கு
நீதமுடன்கரங்குவித்துசிரம்பணிந்து நீட்சியுடன் வுத்தாரஞ்சொன்
னென்பாரு, போதமுடன்யெந்தனையுல் கண்டதாலே புகழாக யுந்த
னுக்குக்கிருனுபசெய்வேன், தோதமுடன்சிலகால மெந்தன்பக்கல்
தோற்றமுடன்நீரிருந்தா லருள்சொல்வேனே. 536

சொல்வேனேலோகவதிசயங்களெல்லாம் சுருக்கமுடனுந்தனுக்
குவுபதேசித்தேன், புல்லலேதிருவேல ரிடியார்தாமும் புகன்றிட்டா
ரெந்தனுக்கு வாக்குமல்லோ, வெல்லவேதசவருடம் யானுமங்க லீ
ரூனசிக்கிர்தாமலேதானுள்ளே, வல்லதொருசித்தருடன் கூடயானும்
வளமாகவனந்தனிலேயிருந்தேன்பாரே. 537

பாரேதான்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாங்கான காட்டகத்தே
சித்தர்கூட, நேரேதான்யானுமதுவாசம்பூண்டு நெடுங்கால மங்கிருந்
தேன்காட்டகத்தே, சீரேதான்சீஷருடன்கொண்டுசென்று சிறப்பா
கவிருக்கையிலே ரிஷியார்தாமும், பேரேதான்கூப்பிட்டு திருவேலர்
தாமும் பேரானமகிமைதனைக்கூறினாரே. 538

கூறினார்க்கிர்தாமலேதானுள்ளே கூறானகதவுமுண்டுமலேதான்
பக்கல், மாரிடவேரிடியாருஞ் சமாதியூண்டு மகத்தான சமாதியது
சொல்லொண்ணுது, நீறியதோர்கண்ணக்கூடமப்பா நிலையானசமாதி
யிதிஞ்சென்றயானால், தேரிடவேசிக்கிர்தா ரிடிதானப்பா செயலா
னசமாதிக்குள் ளிகுப்பார்கானே. 539

சிக்கிந்தரிஷிசமாத்ரி.

காணவேநாலுயுகங்கண்டசித்து கருவானபிரளயத்தில் மிதந்த
சித்து, பூணவேலோகமது முடிவுதன்னில் பொங்கமுடனாலிலையைக்
கடந்தசித்து, தோணவேவாதாயின் யோவான்தன்னைத் தோருமல்
கண்டறிந்த சித்துவாகும் நீணவேபிரளயங்கள்வந்த பின்பு நிலைபாகி
நின்றதொரு சித்தர்தாமே. 540

தாமானசித்துமகா சொருபரப்பா தாரணியில் வெகுகாலங்கட
ந்தசித்து, கோமான்களிருந்த தில்லைகொடிய சித்துகொற்றவனை
பேர்கரிஷியறிய மாட்டாய், பூமானுமுனதையர் காலாங்கிராதர் புக
முடனே கண்டறிந்த சித்துவாகும், நாமாகவறிந்தபடி சொன்னேன
ப்பா நாட்டிலே யாரேனுஞ்சொல்லார்தாமே. 541

சொல்லாரே சிக்கிந்தா மலைதானுள்ளே சொருபமென்ற சித்து
மகாரிஷிபார்தாமும், வெல்லவே வெகுகாலமலையின்மேலே வேழக்
கையுடன் தாமிருந்தார் ரிஷியர்தாமும், புல்லவேசமாதிக்கு யேகவெ
ன்று புகழானசீஷவர்க்கர் தன்னொடொக்க, அல்லப்படுத்த வையக
த்தில் ஆசையிட்டு வன்புடனே தாமெழுந்தார் ரிஷியர்தானே. 542

தானுசிக்கிந்தா ரிஷிபார்தாமும் தகமையுடன் சீஷவர்க்கர்
தன்னேநோக்கி, கோனனயெனதையர் திருவேலரிஷியார் கொற்றவ
னாருத்தாரப்படியேதானும், பாணனசமாதிக்குச் செல்வேனென்று
பட்சமுடன் சீஷருக்குத்தரமுரைத்து, தேனா சிக்கிந்தா மலைக்கு
மேற்கே தீரமுடன் புரப்பட்டார் சித்துதாமே. 543

சிக்கிந்தாரிஷிசீடருக்கு விசேடமுரைத்தல்.

சித்தானசிக்கிந்தாமலை தான்சித்து சிறப்பானசீடருக்குத் தாமு
ரைப்பார், முத்தானதீருவேலரிசியார்வாக்கு முதுலகைக்கடந்தொ
ருரிசியார்தாமும், எத்தனையோ வரைகேடிகாலம்பா ஏற்றமுடன்
வையகத்தி லிருந்தார்தானும், பத்தியுடன்லோகமதி லிருந்துமேகான்
பாருலகில்லாபமதைக் காணார்பாரே. 544

காணரேதிருவேல ரிஷிபார்தாமும் காசினியில்நாலுயுகமிருந்து
மென்னதோணதகாய், கற்பங்கொண்டுவ மன்னதுப்புரவா யாசை
தனை விட்டொழித்தார் வேணவே யானவர்க்குத் தொண்டு செய்து
வெகுகாலம் வையகத்தி லிருந்தேன்யானும், பூணவே பார்தனிலே
வாசையற்று புகழானசமாதிக்கு யேகினைனே. 545

ஏகுவேன்சமாதிக்கு சீடவர்க்கம் யெழிலான சிக்கிந்தாமலைக்கு மேற்கு, ஆகுடனேசமாதியது தோண்டவென்று வன்புடனே சீஷருக்கு விடைகொடுக்க, பாகுமொழிதவறாமல் சீஷவர்க்கம் பண்புடனே சென்றார்கள் மலையோரத்தில், வேகுடனேசமாதியது கட்டவென்று வெளிப்பட்டுத்தான் தொடர்ந்தார் மாண்பர்தானே. 546

மாண்பானசீடர்களுஞ் சமாதிகட்டி மார்க்கமுடன் சிக்கிந்தாரிஷியாருக்கு ஆண்பான சமாதியது கட்டியல்லோ அழகான பாரையதுமேலமைத்து, காண்பான ரிஷியார்க்கு முன்னேநின்றுகர்த்தாவே சிக்கிந்தாமலை தான்சித்தே, நீண்பானசமாதியது முடிந்ததென்று நிஷ்டைவிட்டு வருகவென்று பணிந்திட்டாரே. 547

பணிந்துமேமாண்பரெல்லாம் தொழுகும்போது பட்சமுள்ள சிக்கிந்தா ரிஷியார்தாமும், துணிந்துமே சிக்கிந்தாமலையைவிட்டு துப்புரவாய் வெகுஜனங்கள் பின்னடக்க அணியணியாய் மாண்பர்களுங்கூட்டத்தோடு வண்பானரிஷியாரும் முன்னடக்க, கணிவுடனே சிக்கிந்தாமலைக்கு மேற்கே கர்த்தாவும் சமாதிபதி வந்திட்டாரே.

வந்ததொரு ரிஷியாருஞ் சமாதிகண்டு வளமையுடன் மாண்பர்களை நோக்கங்கொண்டு, அந்தமுடனடியார்கள் தன்னேநோக்கி வன்புடனே மனதுவந்து வார்த்தைசொல்வார், இந்ததொரு வையகத்தினுசைவிட்டேன் யெழிலான சமாதிக்குச் செல்வேனப்பா, சொந்தமுடன்பாறைதனை முடியல்லோசுத்தமுடன் காத்திருங்களென் றிட்டாரே. 549

என்றுமே நாதாந்தசித்து தாமும்யெழிலான சமாதிதனிலிரங்கும்போது, குன்றானமகமேரே மாண்பரேகேள் குறிப்பான சமாதிதனிலிறங்குமேன்யான், வென்றிடவே பாறைகளேமுடவென்று வெழக்கமுடன் குறுவாக்குகூறும்போது, அன்றரைத்த மொழிபோலே மாண்பரெல்லாம் வன்பாகப்பாறைதனை மூடிட்டாரே. 550

சிக்கிந்தாரிஷிசமாதியில் அசரீரிவாக்கு.

மூடினாரசீடவர்க்கமாண்ப ரெல்லாமுதுலகைக் கடந்ததொரு சித்துதாமும், நீடியேவருவதற்கு முன்னதாக ரிட்களங்கமானதொருவாக்குதானும், கூடியேநான் வருகங்காலமப்பா கொற்றவனே அறுபத்துவாண்டுமாகும், தேடியே நீங்ளெல்லாஞ் சமாதிபக்கல் தேற்றமுடன் கார்த்திருங்க ளென்றிட்டாரே. 551

என்றுமேநான்வருங்காலந்தன்னில் யெழிலானசப்பாணிநட
ப்பான்பாரு, குன்றின்மேல்மேயுகின்ற மிருகமெல்லாங்கொப்பென
வேவாய்ஞானம் மிகவேகூறும், வென்றிடவேகுருகுனவன்கண் திறப்
பான்வேதாந்தம் ஆமையன் மிகவேசொல்வான், நன்றானபட்சியது
ஞானங்கூறும் நாதாந்தசித்துவருங் காலமாச்சே. 552

ஆச்சப்பாபுலிபசவுமொன்றாய்க்கடி அடர்ந்ததொருபொய்கை
தனில் நீரையுண்ணும், பாச்சலுடன்நரிவந்து கரிபெவல்லும் பாங்
கானபரியதுவும் அரியைவெல்லும், மேச்சலுடன்சந்திரனுங் கலைகள்
மாறி மிக்கானநிலைதனியே நிற்பான்பாரு, காச்சலுடன்கதிரோனுந்
திசைகள்மாறி கண்ணுக்குத்தோற்றமல் நிற்பான்பாரே. 553

பாரேதான்காலாங்கிசொன்னநீதிபட்சமுட நயிவ்வுலகில்மெய்ய
தாச்சு, நேரேதான்பூவுலகிலப்பாகேளுநெடிதானபட்டமரந்துளத்து
நிற்கும், சீரேதான்பிரளயங்கள திதங்கானும்கிறப்பானசித்தரெல்லாம்
முன்னேநிற்பார், கூரானயிவ்வண்ணவதிசயங்கள் குவலயத்தில் நட
க்குமென்று சொல்லிட்டாரே. 554

சொல்லவேசிக்கிந்தாரிஷியார்தாமும்குத்தமுடன்சித்துவருங்கா
லமாச்சு, வெல்லவே அருபத்துவாண்டுமாச்சு வேதாந்தசித்துவருங்கா
லமாச்சு, புல்லவேசமாதியிடமாண்பரெல்லாம் புகழான சித்துமுனி
கூட்டத்தோடும், வல்லதொருநாதாந்தமுனிவர்தானுமவளமையுடன்
சமாதிவிட்டு வருகாளாச்சே. 555

சிக்கிந்தாரிஷிசமாதிவிட்டு வருவது.

வருகின்றநாளாச்சுசித்துதாமும்வண்மையுடன் சீஷவர்க்கமுன்
னேநிற்க, பெருகவேசமாதியின்றன் பாதைதானும்பேரானநான்வரு
குங்காலந்தன்னில், வருவுடையபாறையதுவெடிக்கலாச்சுலகோகோ
நாதாந்தசித்துதாமும், சொருபமென்றசெக்சோதியின்னல்போலசந்
தரஞ்சித்தொளியும் வந்திட்டாரே. 556

வந்திட்டார்நாதாந்தசித்துதாமும் வையகத்தின்பவக்கடலைக்கா
ணுதற்கு; சொந்தமுடன் சீஷவர்க்கமெல்லோருந்தான் சொர்ணமெ
ன்ற சித்தொளியைக் கண்டாரங்கே, அந்தமுடன் சித்தொளிவுசொ
ன்னவாக்கு அவனிதனில்மெய்யாச்சோ பொய்யுமாச்சோ, சுந்தரம்
போல் வாய்திறந்து ரிஷியார்தாமும் சூட்சமுடன் சுந்தரரைக்கேட்
டிட்டாரே. 557

கேட்டாரேசிக்கிந்தாமலையின்வேந்தன்கீர்த்தியுடனில்வலகிலிருக்கிறுறே நீட்டமுடனயானுரைத்தவாக்குவண்ணம் நீடாழியியுலகமதினுறுதியாச்சோ, தாட்டிகமாய்சித்துமுனி வுரைக்கும்போதுதண்மையுடன் சீஷவர்க்கமாண்பரெல்லாம், மாட்டிமையாய்நிறைவேறிப்போச்சதென்று மகதேவரென்றுசொல்லிவணங்கிட்டாரே. 558

வணங்கியதோர்சீடருக்கு வுபதேசங்கள் வளமாகத்தாமுரைத்தார் ரிடியார்தாமும், இணங்கியேசிக்கிந்தாமலையின்மேலையெழிலானசிக்கிந்தா ரிஷியார்தாமும், மணங்கமழுஞ்சமாதிவிட்டுமுனிவர்தானுமமார்க்கமுடன்சமாதிவிட்டுவந்துநின்றார். சணங்கமதுவாராமல்ரிஷியாருக்கு சத்தமுடன் ரிஷியாருஞ் சூழ்ந்திட்டாரே. 559

சூழ்ந்துமே அஞ்சலிக ளாசீர்மங்கள் சத்தாதிமாந்தர்முதல்வேந்தர்யாவும், தாழ்ந்துமே சிறங்குனிந்து வனங்கனிந்து சட்டமுடன் ரிஷியாரைத்தோத்தரித்து, வீழ்ந்துமேபதாம்புயத்தைப்போற்றிநின்ற வீரனவுபதேசம்பெறுவதற்கு, ஆழ்ந்துமே பவக்கடலைவிட்டகற்றிவன்புடனேகார்த்தருளுமென்றிட்டாரே. 560

போகர்சிக்கிந்தாமலை ரிடியாரைக்கண்டது.

இட்டாரேமாண்பரெல்லா மிதயங்கூர்ந்து யெழிலானமனதுவந்துநிற்கும்போது, சட்டமுடன்காலாங்கிசீஷர்தாமும்சதுராநசீனபதிவிட்டுமல்லோ, அட்டதிக்குகாணுதற்குகுரிகைகொண்டுஅவனியெலாஞ்சத்திவருங்காலந்தன்னில், பட்டமதுபகர்க்காலமுச்சிதன்னில்பாரினிலேசிக்கிந்தாரிடிக்கண்டாரே. 561

கண்டாரேபோகாரிடிநாதர்தாமுங்காசினியில் சிக்கிந்தாமலையைக்கண்டு, அண்டமுடன்தேவாதிதேவரெல்லாம் வன்புடனேதானிறங்கும் மலையென்றெண்ணி, கொண்டர்களுஞ்சித்தர்முனியிருக்கும் நாடுதுரைராசிக்கிந்தாமலைவளத்தை, சண்டமாருதம்போலே போகர்தாமுஞ்சட்டமுடன் கண்டுமல்லோலிறங்கினுரே. 562

இறங்கியேபோகமுனிரிடியார்தாமும்யெழிலானசிக்கிந்தாமலையினுச்சி, சுறங்கமென்றமேற்கணையில்வந்துநின்றதுரைருசர்வடிவேலர்சுனையைக்கண்டு, கரந்தட்டி காசிவிசுவநாதர்தம்மைகருத்தினிலேதானினைந்து கூப்பிட்டேன்தான், வறமுடனே மச்சமென்றமீனைத்தானும் வாருடனே கரந்தட்டி யழைத்திட்டாரே. 563

தட்டியேபோகரிடி. நாதர்தாமும் தகமையுடன்வடிவேலர்சுளையி
ல்கின்று, எட்டியேசுனைதனையே பார்த்துமல்லோயெழிலானகாசியெ
ன்றவிசுவர்தம்மை, அட்டில்லாதனையழைக்க மச்சந்தானும் வன்புட
னேபோகரிடிசத்தங்கேட்க, கொட்டியெனுஞ்சுனைதனிலே மட்சக்கூ
ட்டஞ்சந்தரரைக்காணவல்லோ வருகலாச்சே. 564

ஆச்சப்பாபோகரிடி முனிவர்தானும் வண்புடனே மச்சமென்ற
சுனையைத்தாண்டி, பாச்சலுடன்ரெண்டாங்கால் வரையிலப்பாபாங்
கானபோகரிடிமுனிவர்தானும், பாச்சலுடன்கெவனமென்றகுளிகை
தன்னை மகத்தானபோகரிடி முனிவர்தானும், வீச்சுடனே குளிகை
சென்று போகும்போது வீறுதைதந்தனிலே தனைக்கண்டாரே.

சந்திரமூர்த்தியார் எழுப்பியமதலையின் முதலை

கண்டாரேரெண்டாங்கால் சுனையிலப்பாகருவாகபோகரிடி. நாத
ர்தாமும், கண்டாரேபடுமுதலேசுனையிலப்பா கருவாகசந்திரனார் மூர்
த்திதன்னால், கண்டாரேவந்ததொருமுதலையப்பா கனமுடனேமதலை
தனைவிழுங்கிவிட்ட, கண்டாரேமுதலையனைப்பார்த்துமல்லோகனத்த
தொருவிசாரமது கொண்டிட்டாரே. 566

கொண்டதொருபோகரிடி நாதர்தம்மை குன்றானமலைதனிலே
யிருக்குஞ்சித்தர், கண்டுமேபோகரிடி. நாதர்பக்கல்கனமுடனேசித்தர்
முனிகூட்டமெல்லாம், மண்டலத்தில்காணாதவதிசயங்கள்மகத்தான
மலைமீதிற்றகண்டோமென்று, விண்டுமே தங்கள் தங்கள் மனதிலெண்
ணிவிருப்பமுடன் போகர்பக்கல்வந்திட்டாரே. 567

வந்துமேபோகரிடிபக்கல்நின்று மகத்தான முனிக்கூட்டந்தேவ
ர்கூட்டம், அந்தமுடனையிரம்பேரோடிவந்து ஆங்காரகோபமதுசிகா
ரமிஞ்சி, இந்ததொருமலைமீதில்வந்தபாலன் யெழிலான வரலாற்றை
யறிவோமென்று, சிந்தனையாயத்திரள்கூட்டம் படைகளோடுதீர்த்த
முடன்போகர்பக்கல் வந்தார்தானே. 568

தானுனபோகரிடி. நாதர்தம்மை தண்மையுள்ளசிறுபாலா யாரெ
ன்றார்கள், கோனுகாலாங்கிநாதர்தம்மை கொற்றவனார்போகரிடிக
ளைத்துமல்லோ, பானையென்குருவே யெந்தன்றாதாபட்சமுடனிவ்
வேளைப்பாதுகாத்து, தேனானமனோன்மணியார் கட்டாட்சந் தன்னால்
தேர்வேந்தரெந்தனையும் ரட்சிப்பீடே. 569

இரட்சித்துக்காத்தருளவேண்டுமென்றும் யியலானபோகரிடிவ
ணங்கியல்லோ, பரமவொளிகைலங்கிரி நாதாபோதா பாருலுகி லுன்
ணைவிடசித்துமில்லை, நிரந்தரமாய்நிரைந்தபரா பரமேபோற்றிநிடுகள்
ங்கமானதொருநிதியேபோற்றி, வரந்தந்துயெந்தனையுங்கார்க்கவென்
றுவாகுடனே போகரிடிபணிந்திட்டாரே 570

பணிந்துமேசித்தர்முனிதன்னைநோக்கி பான்மையுட னவர்பாத
ந்தொழுதுமேதான், துணிந்துமேகாலாங்கிசீடனென்றார் துப்புரவா
ய்க்குளிகையது யானுங்கொண்டு, பணியானகுளிகையது பூண்டுமல்
லோ மகத்தானவையகங்கள்சுத்திவந்தீதன், கனிவுடனே சிக்கிந்தா
மலையைக்கண்டு கருவானமலையென்று யிறங்கினேனே. 571

இறங்கியேவதிகையத்தைப்பார்க்கவென்று யெழிலான சித்தருக்
குத்தாமுறைத்தார், திறமுடையசித்தர்முனிமனதுவந்து தீர்க்கமுட
ன்காலாங்கிசீடனென்று, அறமதுவுமநேரமல் வாசீர்மித்து வன்புட
னேபோகருக்குயிதவுகறி, உறமுடனேவுபதேசமிகவளித்து வுத்தம
ர்க்குவரமதுவுங் கொடுத்தார்பாரே. 572

போகர் சிக்கிந்தாமலைவதிகையத்தை.

சித்துகளைக் கேட்டது.

பாரேதான்போகரிடி முனிவர்தாமும் பாங்குடனேசித்துதமை
க்கேட்கும்போது, நேரேதான்முகதாவில்போகருக்கு நேர்மையுடன்
தாமுரைத்தார்சித்துதாமும், தீரேதானிம்மலையிலதிகையங்கள். திறமா
னவெகு கோடிசித்தரப்பா, ஊரேதான்மலைதானுஞ்சித்துநாடு ஒகோ
கோநாதாக்கள் கூட்டந்தானே. 573

கூட்டமாம்சுனைதனிலேமட்சமுண்டு கோடானகோடி யுகமிருக்
கும்ட்சம், நீட்டமுடன்சித்தர்முனிகாவலுண்டு நெடிதான முதற்சு
னையில்மைந்தாகேளு, தாட்டிகமாய்ரெண்டாங்கால் சுனையிலெல்லா
ந்தாக்கானமுதலையுண்டுசித்துமுண்டு, வாட்டமுடையுதத்தில் குழந்
தைதன்னை வாரியுண்டமுதலையின்றன் சுனையுமாமே. 574

ஆமேதான்முன்யுகத்தில் சுந்திரமூர்த்தி வன்புடனேயெழுப்பி
விட்டமதலையப்பா, தாமேதான்மதலைதனைவிழுங்கிவிட்ட தன்மையு
ள்ளமுதலையிதுயென்றுசொல்லி, வேமேதான்முதலையின்றன்மகிமை
தன்னைவிருப்பமுடன் தாமுறைத்தார் போகருக்கு, தீமேதான் நேரா
மல்சித்துதாமுஞ் சிறப்பானமுதலைமொழிகூறினாரே. 575

போகர்முதலையைக் காணவரையேறினது.

கூறினாட்சித்தர்முனிரிடிகள் தாமும் குறிப்பான சிக்கிந்தாமலையி னுச்சி, ஆறவே மேல்வரையிற் சென்றுமேதான் வன்பானபோகரிடி முனிவர்தாமும், சேறலுடன் சினங்கொண்டு வறுதிகொண்டு சிறப்பா ன சுணையருகில் கிட்டிநின்று, தேறவேசுணை முகத்தைக்காணும்போ து துப்புரவாம் சித்தொருவர் கண்டிட்டாரே. 576

கண்டாரே போகரிடிநாதர் தம்மை கனமானசிச்சிந்தா மலையில் சித்து, விண்டதொரு சுணைவளத்தை போகருக்கு விருப்பமுடனுப தேசஞ்செய்யலுற்றார், மண்டலங்கள் தான்புகழுஞ் சுந்திரனாத்தாமு ம் மகத்தானமுதலையை யெழுப்பிவைத்து, துண்டரிகமான தொரு முதலை தானுந்துப்புரவாய் யிச்சுணையைக் காணலாமே. 577

காணலா மெந்தனதுவுத்தாரந்தான் கனமான சிறுபாலா சுணை யின்பக்கல், நீணவே வுத்தாரமன்றியல்லோ நீதியுடன்சுணையருகிற் செல்லலாகா, பூணவேவுத்தாரம் பெற்றுக்கொண்டு புகழானபோக ரிடி செல்லலாகும், வேணபடி தாமுரைத்தார் சித்தர்தாமும் விருப்ப முடன் கேட்டாரேபோகர்தாமே. 578

தாமான போகரிடிசித்துதாமும் தன்மையுடன் ரிடியாவைவண ங்கியேதான், பூமானாஞ் சுந்திரனார் முதலைதன்னைபுகழுடனையடியே னுங்காணவென்று, வேமானமாகவல்லோ போகர்தாமும் விருப்பமு டன் ரிஷிதமையே, கேட்டபோது சீமானும் போகரிஷிவந்தாரென் றுசிறப்புடனே முதலைதனை யழைத்தார்களே. 579

காணவேபோகரிஷிநாதர்தானுங் கனமான முதலைதனைக் கண்ட போது, நீணவே போகரிடிநாதர்தாமும் ரியாயமுடன் முதலைதனை கண்டபோது, வேணவேயுபசாரடஞ்சலிகள் தானும் விருப்பமுடன் தான் செய்தார்போகர்தானும், மாணவேசினங்கொண்டு போகர்தா னும் மகத்தானமுதலைதனைக் கண்டிட்டாரே. 580

முதலைபோகருக்கு வரலாறுகூறல்.

கண்டதொ முதலையது மனதுவந்து கனமானபோகரிடிநாதரு க்கு, உண்டானமுன்புகத்தி லதிசயங்கள்வுத்தமார்க்குத்தானுரைக்கு ம்முதலைதானும், மண்டலங்கள் தான் புகழுஞ்சுந்திரனாத்தாமும்மகத் தான நாடுவளஞ்சுத்தும்போது, அண்டமெலாந்தான்புகழுமாதிராடு அவ்வனத்தின்வூர் வழியேவந்திட்டாரே. 581

வந்ததொரு சுந்திரனார் மூர்த்திதானும் வளமுடனே யவ்விதிவ ருகும்போது, அந்தமுடன்மனுக்கூட்டஞ் சோழர்கூட்டம்வழிகான

திருவாசல், வாசல்முன்னே சிந்தனையாய்சோழனது கூட்டத்தார்கள் சிறப்புடனே மனங்கலங்கிப் புலம்பும்போது, விரைதயுடனெனத் திரிமா ளிதிருமணமாம்வாசல் விகல்பமுடன் கண்டாரேழார் த்திதாமே

மூர்த்தியாஞ்சந்தரனார் மனதுவந்து முத்தத்தில் நின்றதொரு மாந்தர்தம்மை, பார்த்துமே அழுகையென் றசத்தமென்ன பாங்கான சோழவர்க்கஞ்சொல்லுமென்ன, தீர்த்திடுவே னுந்தமது வபவாதத் தை திகழாகசெப்புமென்றார்மூர்த்தியாகும், ஆர்த்துமே சோழவர்க் கமாண்பரெல்லாம் வன்பாகத்தலைவணங்கி சொல்லிட்டாரே.

சந்தரமூர்த்திக்குசோழர்பின் னைவரலாறுகூறல்.

சொல்லுவார்சோழவர்க்கமாண்பரெல்லாம் துரைநுஜசந்திரனார்மூர்த்தியார்க்கு, நல்லறிவுவுடையதொருமைந்தன்சாமி நலமானபா லனவனெவனுண்டு, புல்லவேதோழனுடன் கூடியல்லோ புகழானசா த்திரங்களோதும்போது, வல்லதொரு வாருளானென்று சொல்லிவள மானவிடுதிமுலைவிட்டார்தாமே. 584

விட்டாரேபாலனதுகுருவாம்சுவாமி விடுதிக்குப் போகவென்று விடையுந்தந்தார், சட்டமுடனிருவருமேபேசிக்கொண்டுதன்மையுட ன்குளக்கரையில் படியில்லின்று, திட்டமுடன்ஸ்தானங்கள்செய்யும் போதுதிகழான எங்களதுமைந்தன்தன்னை, வாட்டமுடன் முதலே யதுவந்துமல்லோவாகுடனெமைந்தனைத்தான் விழுங்கிப்போச்சே.

விழுங்கியே பதினதுவாண்டுமாச்சு வீறனதிருக்குளமும்வற்றி ப்போச்சு, மழுங்கமழங்குடிருந்ததோழனுக்குமகத்தான திருமண மும் புரியலாச்சு, ஒழுங்குடைய பெங்களதுமதலைதானும்வுத்தமரே தாமிருந்தானாங்களுந்தான், தொழுங்கமுடன் திருமணமுன் செய் வேமல்லோதுரை ராசமதலையைத் தானிளைந்திட்டோமே. 586

இளந்தோமே மதலையைத்தானென்று சொல்லியெழிலான சுந் திரற்குத்தாமுரைத்தார், குளந்தனையேகாட்டவென்று மூர்த்தியா ரும்கொப்பெனவேசோழவளநாடார்தம்மை, பளமையுடன் மூர்த்தி யவர்கேட்கும்போது பாங்கானசோழர்வளநாடார்தாமும், வளமையு டன்வுரைக்கலுற்றார், மூர்த்தியார்க்கு வாருடனெமதலையாகஞ்செய் தார்பாரே. 587

முதலேவாயிற் சுந்தரமூர்த்தி மதலைவாங்கினது.

பாரேதா வ்யாகமது செய்யும்போது பாங்கானசுந்திரனார்மூர்த் தியாகும், நேரேதான்குளந்தனி ல்சலமுண்டாக்கி நேர்மையுடனெ ந்தனையும்வரவழைத்து, சீரேதான்விழுங்கியதோர் மதலைதன்னைசிற ப்பாகத்தான்வாங்கி வெளியில்விட்டார், கூறேதான் மைந்தனையுஞ் சோழமாண்பர் குறிப்புடனே தானெடுத்துக்கொடுபோனாரே.

போனவுடனடியேனுஞ்சாமத்தாலேபுகழானசந்திரனார் மூர்த்தி தன்னால், வானமுடன்தேவர்களும் வணங்கும்நாடு மகத்தானசிங்கித் தாமலையினுச்சி, தேனமிர்தமானதொருசுனையினுள்ளேதேற்றமுடன் வெறுகோடி காலம்பா, ஞானமிர்தமுண்டல்லோசுனையில்யானும் மகத்தானமலைதனிலையிருக்கின்றேனே. 589

இருக்கிறனென்றல்லோபோகருக்குயெழிலான முதலையது கூறியேதான், சுருக்கமுடன்சந்திரனார் மூர்த்தியாரின் சூட்சுதவரலாற்றைக்கூறியேதான், பெருக்கமுடன்கனையருகில் வந்தாலேபேரானவுந்தனுக்குச்சாபம்நேரும், திருக்கமலவேலவனார் ரிடியார்தாமும்சிறப்பானபாதமதுபணிசூவிரே. 590

முதலேசிங்கிந்தாமலையின் சித்தர்மகிமை போகருக்குகூறல்.

பணிந்துமேயெந்தனைத்தான் கான்பீரூனல்பாருலகில் மகுத்து வங்கல்யானுரைப்பேன், துணிந்துமேமுதலையதுதானுரைக்க துரைமன்னுனதொருபோகர்தானும், அணியுடன்திருவேலரிதேவஸ்த்தானம்வன்புடனே பதாம்புயத்தைநண்ணுதற்கு, மணிபோன்றசிக் கிந்தாமலையினுள்ளமகத்துவாங்கடிஸ் தலத்தைநண்ணினேனே. 591

போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரைக் கண்டது.

நண்ணியேகாலாங்கி நாதர்தாமும்நலமுடனே சித்தொளியைமனதிலெண்ணி, அண்ணலார் பதாம்புயத்தைகாணுதற்கு வன்பான போகரிடிசென்றாரங்கே, வண்ணமுடன் திருவேலரிடியார்தாமும்வனமுடனே போகரிடிதன்னைப்பார்த்து, நண்ணியேபோகரிடிநாதர்தம்மைநலமுடனையாரென்றுவினவினாரே. 592

வினவியே திருவேலரிடியார்தம்மை விருப்பமுடன் யாரென்று கேட்கும்போது, கனமுடனே காலாங்கி நாதர்தம்மை கருத்துடைய நற்சிவனென்றுசொன்னார், தினகரன்போல் முகத்தொளியைக்கண்ணிற்கொண்டுதிர்க்கமுடன் திருவேலரிடியார்தாமும், மனதுவந்துவந்தெனக்குவாசிர்மங்கள் வண்மையுடன் தானுரைப்பார்வேலர்தாமே.

தானுன்திருவேலரிடியார்தாமுந்தகமையுடன் தானுரைப்பார் போகருக்கு, வேனுவிட்டகுறையிருந்தாலே விடுபட்டுவந்தீர்கான்மலையைத்தேடி, கோணகாலாங்கிகிருபையாலே கொற்றவனையெந்தனுக்குவாய்த்துதல்லோ, தேனுன்திருவினையாள்மனையாள் தானும் சிகரமதுவுச்சிமலை யரியார்கானே. 594

காணவேமனோன்மணியாள்பார்த்ததில்லை கைலாசதிருவேலர்ம
லையினுச்சி, நீணவேநீசெய்த தவத்தினுலே நீதியுடன்மலைநையேகா
ணலாச்சு, வேணதொருமகத்துவங்க ளறியலாச்சுவேதாந்த சின்மய
த்தின் பொருளுங்கண்டிர், வாணர்முதல்மலைநைக்கண்டதில்லைவண்
மையுடன்வுந்தனுக்குக் காணலாச்சே. 595

ஆச்சப்பா போகரிஷிநாதாகேளும் வன்புடனேயுந்தமக்குவரு
ளுஞ்சொல்வேன், மூச்சடங்கிப்போனதொரு வெகுசோடிசித்துமுசி
யாமல் மலையடிவாரந்தன்னில், மாச்சலுடன்சமாதிதனில் வெகுபேர்.
களுண்டுமகத்தானநாதாக்கள் சொல்லொண்ணாது, ஆச்சரியமானசித்
துவனேகங்கோடி அடிவாரம் மலைதனிலேகாணலாமே. 596

காணலாம் போகரிஷிமைந்தாரீயுங் கண்டாலோசித்து சாப
மெய்தும், தோணவேசாபமது வந்திட்டாலும் தோற்றமுடனெந்த
னையுநீணப்பிரானால், வேணவதாருவுபகாரமுந்தனுக்குவிருப்பமுட
ன்செய்வதற்கு ஐயமில்லை, பூணவேயுந்தனுக்குசாபம்நீக்கிபொங்கமு
டன்வரந்தருவேனென்பார்பாரே. 597

பாரேதான்காலாங்கி சீஷபாதா பரிவுடையெந்தனிருகண்ணி
ன்வேலா, சீரேதானாகாயகுளிகைகொண்ட சிறப்புடனே கற்பமுண்
டமாயதூபா, கேரேதானுந்தனுக்கோ வொருவருண்டோ நேரான
குளிகைகொண்டநேயபாலா, விரேதான்சைனபதிவிட்டமாண்பர்வீ
ருனபொன்மணியே யென்றிட்டாரே. 598

என்றுமேதிருவேலர் சொல்லும்போது யெழிலானபோகரிஷி
நாதர்தாமும், குன்றான பருவத்தின் மேலேசென்றுகோடானகோடி
மனுமகிமைகண்டு, தென்திசையில்கும்பமுனி மலையுங்கண்டு தேற்ற
முடன் குளிகையது கொண்டுசென்று, வென்றிடவே மலையடியாம்
வாரந்தன்னில் மேன்மையுடன் போதாவிறங்கினாரே. 599

இறங்கியேபோகரிஷிமனதுவந்து யெழிவான சமாதிபதிதன்னி
ற்சென்று, அறமதுவும்வழுவாமல்முனிவர்தாமும்வன்புடனேசமாதி
யர்ச்சனையுஞ்செய்து, திறமுடையகாலாங்கிதனை சீணந்துதீர்க்கமுடந்
சமாதிதனில்முன்னே நின்று, குறவகற்றிமுனியாருங்கை குவித்து
கோலமுடன் சமாதிதனைவணங்கிட்டாரே. 600

வணங்கியேயடிவாரசமாதிதன்னில் வண்மையுடன்போகரிடிமு
னிவர்தானும், இணங்கியேகரங் குவித்துநிற்கும்போது யெழிலான
சமாதியதுதிறந்துதங்கே, மணமுடையசொரூபமென்றசித்துதாமும்

மகத்தான ரிஷியாருங் கண்திறந்து, சுணங்கமதுநேராமல் போகர்
தம்மைசுத்தமுடன்வாய் திறந்து கேட்டிட்டாரே. 601

கேட்டதொரு ரிஷியார்க்குமனதுவந்துகிருபையுடன் காலாங்கி
சீஷனென்றார், நாட்டமுடன் போகரிஷிவாதர்தம்மை நாதாந்த சித்
தொளிவுரிடியார்தாமும், தேட்டமுடன் திரிச்சங்கு அயோத்திமைந்
தன் திகழானவரிச்சந்திரன் சுகீமாவென்றார், வாட்டமுடன்போக
ரிடிமுனிவர்தானும் வுளமுடனையான் கண்டதிலையென்றாரே. 602

என்றாரேபோகரிடிமுனிவர்தானும்பெழிலான திருச்சங்குமை
ந்தன் றன்னை, குன்றானமலையிறங்கி குளிகைபூண்டு குவலயத்தையான்
சுத்திவருகும்போது, தென்றிசையில் திருப்பாலின் கடலின்மேற்பீக
திகழான மயானமென்ற கரையில்லாதானும், தன் றுளவ கிருஷ்ணனைப்
போல்கல்லாய்த்தானும் தாரணியில் கண்டேனெயென்றிட்டாரே.

போகர் அரிச்சந்திரனை மயானத்தில் கல்லாய்க்கண்டது.

இட்டாரேபோகரிடிமுனிவர்தானும் பெழிலானவரிச்சந்திரன்
தன்னைத்தானும், பட்டதொருமாண்பர்களின் கடலைதன்னில் பாங்
குடனே காவலதுயிருக்கவென்று, கட்டதொருமாண்பர்கட்குக்கலி
யாளாய்ச்சுடலைபதிக்கார்த்திருக்கக் கண்டேன்யானும், கட்டவிழுந்
சத்தியத்துக்காளதாகி காசினியில் சுடலைபதியிருந்திட்டாரே. 604

இருந்தாரேகல்லாகவெகு கோடிகாலம் பெழிலான திருச்சங்கு
மைந்தன்றானும், பொருந்தவே கல்லயனைக்கண்டேன் பென்று பொ
ன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டார் போகர்தாமும், திருந்தவே சமாதிக
ளிலிருந்தசித்து தீர்க்கமுடன் கலியுகமும் பிறந்ததென்ன, குருந்தமு
டன் சைனபதிதுரைத்தனங்கள் குவலயத்திலமைத்துதோதானென்
றிட்டாரே. 605

என்றுமேபோகரிடி முனிவர்தம்மை பெழிலான நாதாந்தசித்
துதாமும், சென்றுமேசமாதினைமுடவென்று சினத்திலேபோகரு
க்கு விடையுஞ்சொல்ல, நன்றுடனே போகரிடிமுனிவர்தானும்நாதா
ந்த சித்தொளியை கெதியேதென்றார், குன்றுடையகாலாங்கி சீஷரு
க்கு கூறுவார்சித்தொளிவுக்கூறுவாரே. 606

போகருக்கு சித்துகூறுவது.

கூறுவார் காலாங்கிசீஷர் கேளும் கொற்றவனேசைனபதிவிட்டு
நீயும், மாறலென்றகுளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்தானசிக்கந்தா
மலையைத்தேடி, சாரலென்றமேற்பதியில்வந்துநீயும்சட்ட முடன்

சமாதினைக்கண்டுமேதான், சேரவேயெந்தனைபார்த்ததாலே செப் பமுடனுந்தனுக்குவருள்சொல்வேனே. 607

அருளானமகிமையது யென்னவென்றால் வப்பனேகாலாங்கிசீ ஷர்கேளும், பொருளானமுன்றுயுகங்கடந்துபோச்சு பொங்கமுடன் கலியுகமும்பிறக்கலாச்சு, இருளானகலியுகத்தின்முடிவுதன்னியெ ழிலாகயெந்தனைகாண்பாயானால், தெருளாகற்றியுந்தனுக்குவனேக போதம் தெளிவானகிரகைகளுஞ்செப்புவேனே. 608

செப்புவேனுந்தனுக்குயென்றுசொல்லி தேற்றமுடன்தாமுரை ப்பார்சித்துதாமும், ஒப்பமுடன்போகரிடநாதருக்கு ஒகோகோநா தாந்தசித்துதாமும், இப்புவிவிலதசயங்கள்யாவங்கூரி யெழிலாகத் தாமுரைத்துபோகருக்கு, எப்போதும்போலாகசமாதிதன்னை யெழி லாகமுடவென்றுவிடைதந்தாரே. 609

போகர்சித்தினுடன்விடைபெற்று திருவேலரிடினிடஞ்சென்றது,

தந்தாரேவிடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு தகமையுள்ளதிருவே லரிடியார்முன்னே, அந்தமுடன்போகரிடிமுனிவர்தானும் வன்பாக மலைத்திற்சென்றமல்லோ, சொந்தமுடந்திருவேலரிடியார்பக்கல்தோ ற்றமுடன்போகரிடிமுனிவர்தானும், விற்தையதுபெற்றுமல்லோரிடி யார்பக்கல் விருப்பமுடன்சிரங்குனிந்து நின்றிட்டாரே. 610

நின்றதொருபோகரிடிமுனிவர்தம்மைநேர்நாயுடந் திருவேலரிடி யார்பார்த்து, குன்றின்மேலேறியல்லோ குளிகைபூண்டு கொற்றவ னேயெந்தனிடம்வந்தாயப்பா, நன்றானவதசயங்களுந்தனுக்கு நல முடனையானுமல்லோவுபதேசிப்பேன், என்றமேரிடியாரும்வாக்களி த்து ஏத்தமுடன்பச்சமாய்சொல்லிட்டாரே. 611

சொல்லவேதிருவேலரிடியார்தாமும்சோறும்ல்போகருக்குமருது வந்து, வெல்லவேசைபதிவிட்டுமேதான் வேதார்த்தகாலாங்கிவிடை யும்பெற்று, அல்லலெனுப்பவக்கடலைவிட்டகற்றி அவனியெலாங்குளி கைகொண்டுதிரிந்துமைந்தா, வல்லதொரு சிக்கிந்தாமலையைத்தேடி வந்ததினுலுந்தனுக்குத் துறைசொல்வேனே. 612

துறையானகாலாங்கிநாதபாதா துப்புரவாய்ச்சமாதியிடஞ்செந் துமேதான், மறையானவடிவாரமலையோசத்தின்மகுத்துவமாஞ்சித்து களனேகமுண்டு, சிறைமீளாசமாதிதனிலிருந்தசித்து சீரானநாதாக்

கள்வெகுபேருண்டே, கறைபடுமாமாபுறத்தில் சமாதீமாண்பர் கன
மான சொரூபசித்துகாணீர்தானே. 613

கண்டரோசமாதியென்ற சொரூபசித்தைகைலாசசைனபதிபா
கர்நாதா, விண்டதொருதிருவேலர் திருவாக்குக்கு விருப்பமுடன்போ
கரிஷியுரைக்கலுற்றார், சண்டமாருதம்போலசமாதிகண்டேன்சாங்க
முடனவ்விடத்திற்சித்துமுண்டு, தெண்டமுடன் சமாதியிடயின்று
யாமும் தெரிசித்துசமாதியிடம் வந்தித்தேனே. 614

அரிச்சந்திரனுதத்திலிலங்கிய சித்துமகிமையை

திருவேலருக்கு கூறல்.

வந்தித்தேனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்தேன்வாகுடனேசமாதியின்
றன் சொரூபருக்கு, சிந்தனையாய்நெடுங்காந்தானிருந்து சித்துமகாபு
ருடனையும் வேண்டிக்கொண்டேன், அந்தமுள்ளசமாதியதுபாறைதா
னும் அண்டாண்டங்குகிடுக்க வெடிக்கலாச்சு, பத்துளவமாலையணி
கிருஷ்ணன்போல பார்த்தேனே சித்தொளியை வணங்கினேனே.

வணங்கவேசமாதிமுகத்தனிலிருந்துவளமானசித்துமகாரிஷிபா
ர்தாமும், இணங்கவேயெந்தனையும் மனதுவந்து யெழிலானைசிறுபா
லாயாரென்றென்ன, சுணங்கமதுவாறுமலடியேன்றானுத்துப்புரவாய்
க்காலாங்கிசினென்றேன், மணங்கமுழுஞ்சித்துமகா சொரூபர்தா
னும் மனக்களிப்பாய்வார்த்தையது கூறுவாரே. 616

கூறுவார்வாய்திறந்துயெந்தனைத்தான் கூறானவரிச்சந்திரனெங்
கேயென்றார், மாறுபடுயெந்தன்மனம்பேதலித்து வையகத்திலரிச்சந்
திரன்கண்டதில்லை, வீறுபுகழ்சுடலைபதிதன்னில்யானும்கிருப்பமுட
னரிச்சந்திரன்கல்லைக்கண்டேன், ஆறுபுகள்சூழ்நகரமரசுவேந்தன் அ
வனிதனில்மாண்டிட்டா ரெண்டிட்டேனே. 617

என்றேனேவரிச்சந்திரன் நன்னைக்கானேன்யெழிலானவரிச்சந்
திரன்கூறும்போது, குன்றானமகமேரு ரிஷிபார்தாமும் குவலயத்தி
லில்லையென்றமொழியுங்கேட்டு, சென்றுமேமூன்றுபுகங்கடந்துபோ
ச்சோ செயலானகலியுகமும் பிறக்கலாச்சோ, என்றுமே ரிஷிபாரும
னதுநொந்து யெழிலானவார்த்தையது கொல்லிட்டாரே. 618

சொல்லவேயடியேனைபாறைகொண்டு சோறாமல் மூடவென்று
விடையுந்தந்தார், புல்லவேயடியேனுஞ்சமாதிதன்னை புகழாகமுடிய

ல்லோசமாதிவர்க்கம், அல்லவருங்கண்டதின லோகமெல்லாம் அவ
மானவார்த்தைக்குடையுண்டென்று, சொல்லியேயெந்தனையு மூடச்
சொல்லி துப்புரவாய்வாக்கதுவுந் தந்திட்டாரே. 619

1403

தந்திட்டாரென்றலுமே வரலாறுந்தான் தகமையுடன் பதிவே
லர்க்குரைத்தேனயானும், அந்தமுடன் திருவேலரிடியார்தானும் வன்
புடனேமனங்களித்து யெந்தன்மீது, சொந்தமுடனென்மீதிற்பட்ச
ம்வைத்து சத்தமுள்ளகாலாங்கிருபையாலே, விந்தைபுகழ்தேசாதி
மகிமையெல்லாம் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு ஓதினாரே. 620

போகருக்குதிருமேலரிடி உலகமகிமை யுரைத்தல்.

ஓகியேதிருவேலரிடியார்தாமும் ஓகோகோபோகரிடி நாதருக்கு
நீதியுடனூரோபதிசங்கூறி ரிட்களங்கமானதொரு மகிமையெல்
லாம், வாதியாஞ்சித்தர்முனிசொருபந்தானும் வளமானவதிசயங்கள்
காணதெல்லாம், பாதிமதிசடையணிந்தபோகருக்கு பட்சமுடனுப
தேசஞ் செய்தார்பாரே. 621

சிக்கிந்தாமலையில் வடிவேலர்வாகனம் போகரிடம்பேசுவது.

பாரேதான்காலாங்கிஷ்பரதா பரிவாகயுந்தனுக்குச் சொல்வே
னப்பா, நேரேதான்சிக்கிந்தாதலையினுச்சி நெடியானவடக்குபுரந்தெ
ற்குவாசல், சேரேதான்வுத்தமென்ற சுனையொன்றுண்டு சிறப்பான
பொன்மயிலுமங்கேயுண்டு, சேரேதானுவடியார்சமாதியுண்டு செங்க
ண்மால்சக்கரமு மங்கேயுண்டே. 622

உண்டானசக்கரமுங்காவலுண்டு வுதகமென்றமலைமேலே சுனை
யிலப்பா, அண்டர்தொடும்ஆவடியார் தன்றன்பக்கல் வழகானபொ
ன்மயிலுமங்கேயுண்டு, கண்டுமேமனதுவந்து களிப்படைந்து கனமு
டனேவார்த்தையதுமிகவுங்கூறி, மண்டலத்தி லதிசயங்கள் யாவுஞ்
சொல்லிமார்க்கமுடன்வருகவென்று விடைதந்தாரே. 623

விடையானவிடையதுவும் பெற்றுக்கொண்டு வீரனானுகளிகைய
துபூண்டுக்கொண்டு, தடையறவேசிக்கிந்தமலையினுச்சி தண்மையுடன்
வடக்குபுறம்மேற்குவாசம், சடைபோன்றபோகரிடி நாதர்தானும் ச
ட்டமுடன் சிவலிங்கந்தன்னைக்கண்டு, நடையுடனேமேற்பதியிற்செ
ல்லும்போதுநலமான பொன்மயிலைக் கண்டிட்டாரே. 624

கண்டாரேபொன்மயிலே போகதானும்கனமுடனே யெதிரின்
றுமுடிகள்சாய்த்து, தெண்டமுடன்பதாப்புயத்தைத் தான்வணங்கி
தேற்றமுடன் கூறலுற்றார், ரிடியார்தாமும், பண்டதுபோல் தங்க

மென்றமயில்தானப்பா பாண்டவீனப்போகரி தன்னைப்பார்த்து,
ஒண்டியுடன் மலைமேலேவந்தபாலா வுத்தமனை யாரென்று கேட்க
வாச்சே. 625

தேவேந்திரன்சாபத்தால் திரேதாயுகத்தில் சிக்கிந்தாமலைரிடியார்

சுப்பிரமண்ணியர்க்கு பொன்மயிலானது

கேட்டதொருவடிவேலர் பட்சிக்கல்லோ கிருபையுடன்போகரி
டிநாதர்தானும், வாட்டமுடன்பொன்மயிலார் தன்னைக்கண்டுவளமா
கவுத்தாரஞ்சொல்லுற்றார், கேட்டமுடன்திருவேலரிடியார்தாமும்
நீதியுடன் அரிச்சந்திரன்சித்துமுன்னே, தேட்டமுடன்கண்டறிந்து
வந்தபின்பு செப்புவேன்விடையென்க்கு யென்றிட்டாரே. 626

என்றுமேதிருவேலரிடியார்சொல்ல ஏத்தமுடன்வுத்தாரம் பெ
ற்றுமேதான், வென்றிடவேமறுபடியுந் திருவேலர்முன்னே வேகமு
டன்வந்தல்லோ வணங்குகின்றேன், குன்றனமலைமேலே வுச்சிதன்
னில் கொப்பெனவேயெந்தனையும் போகச்சொன்னார், நன்றகவடி
யேனும் விடையும்கூண்டு நலமாகயுந்தனையும் காணலாச்சே. 627

காணவேளாளாச்சதென்றுசொல்லி கருத்துடனே தாள்பணிந்து
கூறும்போது, பூணவேபோகரிஷிநாதருக்கு பொன்மயிலும் மனதுவ
ந்துயேதுசொல்லும், தோணவேகாலாங்கிநாதர்சீஷர் துப்புரவாயெந்
தனையுங்கண்டதாலே, வேணபடியுந்தனுக்குவுபதேசங்கள் விருப்பமு
டனுரைப்பேனென்று சொல்லலாக்கே. 628

ஆச்சப்பாகாலாங்கிநாதர்பாதா அருண்மைந்தா சொல்லுகிறே
னுந்தனுக்கு, வீச்சுடனே திரேதாயி னுகத்திலப்பா விண்ணுலகுதெ
ய்வலோகப்பதியில்யானும், மாச்சலுடன்மகாகோடி ரிடிகள் தன்னில்
மகத்தானமகிமைகளுங் கிரியைபூண்டு, ஆச்சரியமாகவல்லையிந்திர
ன்பக்கல் அமர்ந்தேனேகொலுமேடை தன்னில்தானே 629

தானுனசித்தர்குடமண்டபத்தின் தகமையுடனிற்திரனார் கொ
லுவிருக்க, தேனானரம்பைபூர்வசியாள்தாமுஞ் சிறப்புடனே நாட்டி
யங்கள்செய்துநிற்க, பாணபூர்வசியாள் தன்னைப்பார்த்து பட்சமு
டன் கலவிக்கு யெண்ணங்கொண்டு, மாணமகத்துவமாம்ரிடியார்தா
மும் மார்க்கமுடன் காதலதுகொண்டிட்டாரே 630

கொண்டதொருகாதல்தனை யிற்திரனுங்கண்டுகொற்றவனார்யிந்
திரற்குக்கோபம்பொங்கி, அண்டர்முனிநுட்சதர் தேவாதிமுன்னே
அகங்கொண்டரிடியார்க்குச் சாபங்கொண்டு மண்டலங்கள் தான்

புகழும்வடிவேலர்க்கு மகத்தான பொன்மயில்வா'னமுமாக்கி, துண்டரிமகாகவல்லோயிந்திரன்றான் துப்புரவாய்ச்சாபமது கொடுத்தார்தாமே. 631

தாமானசாபத்தால் மயிலுமானேன் தகமையுள்ள சிக்கந்தாமலையின்மேலே, கோமான்கள்கோடிபேர்கண்டதுண்டு கொற்றவர்கள் சாபமதைத்தவிர்க்கவில்லை, பூமானாங்காலாங்கிராதர்பாதாபொங்கமுடன்யெந்தனையுங்கண்டதாலே, சாமானமானதொரு காலாங்கிராதர்சட்டமுடன்யென்சாபம் நீக்கொண்ணாதே. 632

காலாங்கிராதர் பொன்மயில்சாபம் நீக்கினது.

ஒண்ணதுசொருபமென்ற சித்துதாமும் வலகபதிமுன்யுகத்திலரிடியாருமாய், எண்ணதேவெகுகாலந்தானிருந்து யெழிலானதேவபுரஞ்சென்றேன்யானும், கண்ணனவாயிரங்கண்ணிரந்திரன்றான் கடுங்கோபமென்மேலேவதிகமாகி, திண்ணமுடன்சாபமது யெந்தனுக்குதிர்க்கமுடன் தான்கொடுத்தார் பாருபாரே. 633

பாரேதான்ரிடியானமயிலுமப்பா பாலனெனும் போகர்முகத்தன்னைநோக்கி, நேரேதான் காலாங்கிராதருக்கு நேர்மையுடனெந்தனதுவளப்பங்குறி, சீரேதான் பொன்மயிலுஞ்சாபம்நீங்கி சிறப்பாக முன்போலரிடியுமக்கு, சேரேதான்வையகத்தில் சித்துமாக சிறப்புடனேசெய்வதுவுன்பாரந்தானே. 634

போகரிடியாகிய பொன்மயிலுக்குகூறல்.

தானுனதேவரிஷிமயிலேகேளும் தண்மையுடன் வடிவேலர்க்கு கந்தமாக, கோனுவெனதையர்காலாங்கிக்கு கொற்றவனையுன்வளப்பமிகவனைத்தும், தேனானதேவேந்திரன் வளப்பந்தானும் தேற்றமுடன்யானுரைக்கச்சாபம்நீங்கி, மானுவைவையகத்தில் ரிடியுமாக்கி மார்க்கமுடன்வுன்சாபந்தீர்ப்பேன்காணே. 635

காணவேபோகரிஷிராதர்தானும் கனமானவடிவேலர் மயிலுக்கல்லோ, தோணவேயுபசாரவார்த்தைகூற தோன்றாமல் பொன்மயிலும்தவந்து, பூணவேதவர்ப்திமகிமையெல்லாம் புகழானபொன்னுலோகமர்மனைத்தும், வேணவேயமார்ப்திசரித்திரங்கள் விருப்பமுடனுபதேசங்கூறலாச்சே. 636

ஆச்சப்பா கைலாசமர்மமெல்லாம் அடைவுடனே போகரிடியுனிவர்தாமும், பேச்சுமொழிவாய்ஞானந்தன்னிறுனும் பேருனவுபதேசமனைத்துங்கொண்டு, பாச்சலுடன்விடையதுவும் பெற்றுக்கொண்டு பாங்கான குளிகையது பூண்டுமேதான், ஆச்சரியமாகவல்லோசைனதேசம்வன்புடனே தம்பதிக்குவந்திட்டாரே. 637

வந்தாரேசைனபதிதன்னிற் சென்றுவளமுடநேமுக்காதக்கோ
ட்டைக்குள்ளே, அந்தமுடன்போகரிடிமுனிவர்தானும் அகங்களித்
துமனதுவந்துகுளிகைவிட்டு, சொந்தமுடன் காலாங்கிசமாதிபக்கல்
சுத்தமுடன் மேற்புறத்தில்வாசலின்று, சிந்தனையாய்வஞ்சலிகளமிக
வுஞ்செய்துகிறப்புடனே சிறங்குனிந்துவணங்கிட்டாரே. 638

வணங்கியேயிருகரமுந் தான்குவித்து வளமுடனேபதாம் புயத்
தைமிகவும்நண்ணி, இணங்கியேசமாதியதுகபாடவாசலிணக்கமுட
னர்ச்சனைகள்புரியும்பாது, சுணங்கமதுவாராமல்காலாங்கிராதர்சுட
ரொளியாஞ்சமாதியதுதிறந்துதங்கே, கணமுடனேவாத்தியங்களார்
பரிக்ககர்த்தாவாஞ்செக ஜோதிக்காணலாச்சே. 639

சிக்கிர்தாமலை பொன்மயிலிரியார் சாபத்தை போகர்

காலாங்கிக்கு கூறுதல்.

காணுகையில் யோகரிடிமுனிவர்தானும் காலாங்கிசெகஜோதி
நாதருக்கு, தோணவேசைனபதிவிட்டுமல்லோ துரைராஜபோகரிடி
முனிவர்தானும், நீணவேசுளிகையதுமிகவேகொண்டு ரிட்களங்கசிக்
கிர்தாமலையிற்றானும், வேணதொருதான்கண்டவதிகயங்கள் விருப்ப
முடன்கூறுவார்காலாங்கிக்கே 640

காலாங்கிராதரென்ற ரிடியாருக்குகணமுடையசேஷவர்க்கம்போ
கர்தானும், பாலானசிக்கிர்தாமலையினுச்சி பாங்குடனேகுளிகைகொ
ண்டுசென்றுதந்தான், மாலானதிருவேலரிடியார்தம்மை மார்க்கமுட
ன்பேசியல்லோகண்டதுந்தான், சீலானசிக்கிர்தாயடிவாரத்தில்சிறப்
புடனேரிடியாரைக்கண்டார்தானும். 641

கண்டாரே அரிச்சந்திரன்சித்துதானும்கணமுடனேதன்நனக்கு
வுரைத்தசொல்லும், அண்டாமல்வாத்தையதுமிகக்கூறாமல் வம்மலை
க்மறுபடியும்யேகவென்று, சண்டமாருதம்போலமுதலைதன்னைதக
மையுடன் தான்கண்டசேதியாவும், வண்மையுடன்சந்தரனாமூர்த்தி
யாரும் வுரைத்தமொழிதப்பாம லுருதினெண்டே. 642

கொண்டேதான் வார்த்தையதுமிகவும்நண்ணி குறிப்பானபொ
ன்மயிலைக்கண்டதுந்தான், அண்டமதுவாகாயவிரந்திரன்ருன் அமரர்
பதிசமர்களத்தில் ரிடியார்தம்மை, தெண்டனைகள்சாபமதுமிகக்கொ
டுத்துதேவேந்திரபகவானுமஞ்சலித்து, வண்டணிமார் கோபத்தால்
சாபந்தந்துவண்மையுடன்மயிலாக்கிப்போவென்றே. 643

போகவென்றார் தேவேந்திரபகவானுந் தானும் பொங்கமுடன்வடி
வேலர்வரனந்தான், சாகமுடன் சதாகாலம்வடிவேலர்க்கு சட்டமு

டன் பொன்மயிலா யிருக்கவென்று, வேகமுடன்தேகிவந்திர பகவா
ன்றானும்வெழிலானசாபமதுதந்தாரென்றும், பாகமுடன்சாபமதை
த்தீர்க்கவென்று பட்சமுடன் பொன்மயிலுங்கேட்கலாச்சே. 644

காலாங்கிநாதர் போகர் மீதில்பட்சம்வைத்து பொன்மயில்
சாபம்நீக்குவது.

கேட்கவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் கிருபையுடன்பொன்மயிலின்
சாபந்தீர்க்க, நீட்கமுடன்போகர்மேல்பட்சம்வைத்துநிலையானரிடியி
னதுசாபந்தன்னை, வாட்கமுடன்மனோன்மணியாள்கிருபையாலேவா
குடனையிந்திரபதிசென்றும்ல்லோ, தாட்கமுடன்நவரத்தின பீடந்
தன்னில்தார்வேந்திரந்திரனாரசபைகண்டேனே. 645

கண்டாரே காலாங்கி நாதர்தம்பின்கனமான போகரிடிநாதர்தா
மும், அண்டர்முடிதேவாதேவரெல்லாம்வண்பாக தேவேந்திரன்ப
க்கல்தன்னில், கொண்டல்முடி அச்சதனார்கோபாலன் றன்குருவான
பீடமதுதன்னைக்கண்டார், சண்டமாருதம்போலேயிர்திரன்பக்கல்சா
ங்கமுடன்போகரிடி கண்டார்தானே. 646

காணுபோகரிடிமுனிவர்தானும்தண்மையுள்ள இந்திரனாற்
னைநோக்கி, கோணுயென்தேவா பகவானேகேள் கொற்றவனாற் ரிடி
யாரின்சாபந்தன்னை, மாணுக்காலாங்கிநாதரல்லோ மகத்தானநாலுயி
கங்கடந்தசித்து, தேனுனமனோன்மணியாளறிந்தசித்து தேசமெல்லா
ங்கரைகண்டசித்துமாமே. 647

சித்தானதேவேந்திரபகவானேகேள் சிறப்பானலோகமதில் கீர்
த்திபெற்ற, முத்தானகாலாங்கிநாதர்தாமும்முடிவணங்கியடிவணங்கி
சமாதிதன்னில், சத்தமுடன் தேவேந்திராயுந்தமக்கு சுடரொளியே
செகசோதிசொரூபந்தா, சித்துமதுமனதுவந்து தேர்வேந்தீதகேள்
சீரானரிடிசாபநீக்கென்றாரே. 648

தேவேந்திரபகவான்ரிடியினது அக்கிரமங்கடறல்.

என்றாரேமயில்ரூபந்தன்னைமாற்றி யெழிலானபகதேவயடியார்
தம்மை, முன்னுயுகந்தனிலே யிருந்தாப்பால மூதுலகில்சாபமதை
த்தீர்த்துமல்லோ பின்னுனமயில்ரூபந்தன்னைமாற்றி பேரூனரிடிபோ
லேவடிமாக்கி, மன்னவனைவையகத்தில்பிறவிமாற்றம்மகதேவாசெய்
வதுவுன்பாரமாமே. 649

பாரமாமென்றல்லோ போகர்தாமும் பட்சமுடன்பலகாலுந்தா
ள்பணிந்து, தீரமுடன்தேவேந்திரன் றன்னைநோக்கி தீற்கமுடபன்
லகாலுந்தெண்டனிட்டார், சூர்முதல்தேவர்கணபூதத் தேர்துப்பு

றவாய்த்தேவேந்திரபகவானுனும், வீரமுடன் போகர்முகந்தன்னை
நோக்கிவிருப்பமுடன் தேவேந்திரபகவானுனே. 650

தானுனகாலாங்கிராதர்பாதா தண்மையுள்ளசிசபாலா போகநா
தா, கோனுனதேவேந்திரபதியைக்காண் கொற்றவனேவந்தொருதி
ரமாறு, தேனுனமனோன்மணியாட் குகந்தீஷாதேசத்தில்கித்தர்மெ
ச்சங்குணக்குன்றேகேள், பானுயெந்தனது பக்கல்தன்னில் பட்ச
முடன்கொலுவிருந்தார் கோடியாமே. 651

கோடியாம் நவகோடி ரிதிகளப்பா கொற்றவர்கள் யெந்தனது
கொலுகூடத்தில், நீடியேநவகோடி ரிதிகளப்பா நிலமையுடன் கொ
லுவிருந்தார் கோடிமாண்பர், ஆடியேயெந்தனது சபையின்முன்னே
அரம்பைமுதல் மேனகையுமாடிநிற்க, தேடியேமாதரிடம் கிட்டேனீ
ன்று தேவிகள்மேல்மோகமது கொண்டிடாரே. 652

கொண்டாரேரிடியர்ரு மாதுபேரில் கொற்றவனார்ரிடியாரின்யெ
ண்ணந்தன்னை, கண்டேனேமனந்தனிலே சந்தேகங்கன்கசுள்ள பாவி
யென்றுமனதிலுன்னி, தெண்டனைகள்செய்யாமல்ரிடியார்தன்னைசிற
ப்புடனே சாபம்துயான்கொடுத்து, அண்டம்தில் தானேகும்மபிழைப்
போலஅவனிதனில்போகவென்றுவரந்தந்தேனே. 653

தந்தேனேபொன்மயிலாய் வடிவமாகித்தாரணியில் சதாகாலமி
ருக்கவென்று, இந்ததொருதேவேந்திரலோகம்விட்டு யெழிலானவை
யகத்திலேகவென்று, நிந்தைகெண்டபாவிபர்க்குவையந்தான் நீடா
ழியுலகமேசதாகாலந்தான், சொந்தமாய்வையகத்திலிருக்கவென்று
சொன்னேனேசாபமது ரிடிக்குத்தானே. 654

தானுனசாபமது பெற்றுமல்லோதாரணியில்பொன்மயிலாயிரு
க்கவென்று, மானுனதுவாபாயுகத்திலப்பா மகத்தானசாபமதுநேர்
துதங்கே, பானுனரிடியாரைச்சாபந்தீர்க்க பாருலகில் சமாதிகொண்
டசொருபசித்து, கோனுனகுருசாமிகாலாங்கிராதர்கொற்றவனார்மன்
னப்பு சொன்னார்கானே. 655

சொன்னாரேகாலாங்கி நாதர்தானும்சொர்ப்பமுள்ளரிடியார்க்கு
சாபந்தீர்க்க, மன்னவனே மனோன்மணியர்ளறிந்தசித்து மகத்தான
காலாங்கிராதர்ப்பா, முன்னேதான்மூன்றுயுகம் கடந்தசித்துமுதுல
கோர்தான்றியாமாயசித்து, நன்மையாய்வையகத்தை மறந்தசித்து
நாதாந்தசொர்ப்பமென்றசித்துதாமே. 656

தாமன்காலாங்கி நாதர்வர்க்கு தாரணியிலொருகாலந்தடுக்கப்
பேர்காசர்மான்னியமான் தொருசித்துதாமும்சட்டமுடநவாக்கனித்

தபிரகாரந்தான், நாமேதான் செய்வதற்குயையமில்லை மாலானசித்தி
னுடவாக்குபாதம், வேரேதான் மயில்ருபமாயில்லோ வேகமுடன்
சாபமதுகொடுத்தார்பாரே. 657

பாரேதான்பொன் மயிலும்ருபமாறி பாங்குடனேமறுபடியும்
ரிடியுமாகி, நேரேதான்ரிடியாருஞ்சாபந்தீர்த்து நேர்மையுடன்வையக
த்தில்வாழ்ந்திருக்க, சீரேதான்தேவேந்திரபகவான்ருளும் சிறப்புட
னேவையகத்தில் மாண்புகை, தீரேதான்சாபமதுரிவர்த்தி செய்துநீ
ர்க்கமுடன்வையகத்துக் கனுப்பினாரே. 658

அனுப்பினார்தேவேந்திர பகவான்ருளும்வன்புடனே போகரிடி
விடையும்பெற்று, மனுநீதிவழுவாமல் யிர்திரன் பக்கல்மாட்சியுடன்
போகரிடிமுனிவர்தானும், தனுசுடையயிர்திரனார் வில்லுங்கண்டு தா
ழ்மையுடன்போகரிடி விடையும்பெற்று, பனுவனுடன்வையகத்தில்
வந்துமல்லோபட்சமுடன்ரிடிதனையே கண்டிட்டாரே. 659

கண்டாரே போகரிடிமுனிவர்தானும்கருவானரிடியாரைத்தானு
ம்பார்த்து, அண்டரண்டஞ்சென்றமல்லோவிடையும்பெற்றுஆண்ட
வனையென்சாபம்மீட்டிவந்தேன், தண்டுலகார்தான்புகழுங்காலாங்கி
நாதர்தாளாடிக்கி யடிபணிந்துசெப்பவேண்டும், விண்டுலகில்தனில்வா
ழும்யிர்திரன்செய்திவிருப்பமுடன்வரைப்பேனென்றிட்டார்தானே

போகர்சிக்கிர்தாமலை நீங்கிசைனபதியேல்.

தானுன்போகமுனிரிடியார் தானும்தன்மையுடன்குளிகைதனை
ப்பூண்டுபொண்டு, கோனையெனதையர் காலாங்கிநாதர்கொற்றவனு
ர்சீர்பாதசமாதிகாண, தேனாமனேன்மணியான் தனைநினைந்துதேற்
றமுடன்சைனபதிசென்றமல்லோ,பானுனகாலாங்கிநாதர் வாசல்பட்
சமுடன்சமாதிமுகம்நின்றிட்டாரே. 661

நின்றாரேநெநொழிசமாதிபக்கல் ரிட்களங்கமானதொருபோகர்
தானும், குன்றானமலைபோலே சிறுபாலன்றான்கொற்றவனார் சமாதி
முகம்நிற்கும்போது, தென்றலுடன்கபாடமென்றவாசல்தானும் தெ
ளிவுடனே போகர்முன் திறக்கலாச்சுரின்றாரேநெடுங்காலநாதசித்து
நேர்மையுடன் கெச்சோதி காணலாச்சே. 662

போகர்காலாங்கிநாதர் சுடரொளி கண்டது.

கண்டாரே செகஜோதிப் பிராணயத்தைக் கண்ணுக்குத்தோற்
றுதுகடினமெத்த, தண்டமுடன்தாள்பணிந்து சீர்பாதத்தை சட்ட
முடன்போகரிடியடிபணிந்து, விண்ணுலகமடியேனுஞ்சென்றேன்சா
மவீரானதேவேந்திரன் பக்கலினின்றேன், மண்ணளந்தான்மாயவரை
நானுங்கண்டேன்மசுதேவா கொலுக்கடங்கண்டேன்தாமே. 663

தாமானதேவேந்திரனென்னைக்கண்டு தகமையுடன் வாய்ஞான
ங்கேட்கும்போது, கோமனாமெனதையர் நாமதேயம் கொற்றவனாரி
ந்திரற்குயாதுரைத்தேன், சாமானமாகவல்லோயிந்திரன் றுன்சட்ட
முடன்சாபமதை நிவர்த்திசெய்து, போமெனவேயுத்தாரந்தந்தாரை
யாபொன்னடியைக் காணவல்லோ வந்திட்டேனே. 664

வந்திதனைபோகரிஷியடியேன்றானும் வாக்களித்தார் மகதேவ
தைருக்குச் சொந்தமுடன்மகதேவர் மனதுவந்து சுடாமணியேளன்
சீஷாசிலதுகாலம், அந்தமுடன்சமாதியிடமிருந்துமல்லோ வப்பனை
போகவென்றுவிடையுந்தந்து, சிந்தனையாய்ச்சமாதியிட கபடவாசல்
சீர்பெறவேமுடவென்று விடைதந்தாரே. 665

விடையென்றுசொல்லுகையில் போகர்தானும் விருப்பமுடன்
சமாதியிடம்முடியேதான், தடையறவேதசவாண்டுயங்கிருந்தார் சட்
டமுடன்சைனபதிதேசந்தன்னில், படைவீரர்காவலுடன்சமாதிபக்
கம்பட்சமுடன்தாமிருந்தார் போகர்தானும், சடைபோன்றசீஷவர்க்
கமனைகம்பேர்கள் சாங்கமுடன்கொலுவிருந்தார் சமாதிகாணே.

போகர்மறுபடியுஞ் சிக்கிந்தாமலைக்கேகல்

காணவேபோகரிஷி முனிவர்தானும் கனமுடனே சைனபதிப்
பெண்களோடு, பூணவேகல்விழுகம் சிலதுகாலம் பொங்கமுடன் தா
மிருந்தார்லீலைதன்னில், வேணதொருவுலகாதி வித்தையெல்லாம் வி
ருப்பமுடன்மாதர்களுக்குபதேசித்து, நீணவேகவனமென்றகுளிகை
தன்னைநீதியுடன்தாம்பூண்டார் போகர்பாரே. 667

பாரேதான்போகரிஷிமுனிவர்தானும் பராபரியாளம்பாளின் கி
ருபையாலே, நேரேதான்குளிகைமுகம் பூண்டுகொண்டு நேர்மையுட
ன்தேசபதிசுத்தியேதான், ஊரேதான் சிக்கந்தாமலைபைத்தேடி வுத்
தமனை திருவேலரிடியார்முன்னே, சேரேதான்மலைமீதிவச்சிதன்னி
ல்சிறப்புடனே தானிறங்கி நின்றிட்டாரே. 668

சிக்கிந்தாமலை சீஷவர்க்கம் போகருக்கு மரியாதைகூறல்

நின்றதொருபோகர்முனிதன்னைப்பார்த்துநிட்களங்கமானதொ
ருசீஷவர்க்கம், குன்றின்மேல்தானிருந்தார் யுகாந்தபேர்கள் கொற்ற
வனைவரைகோடி திகழ்கோடிதானும், சென்றுமேகாலாங்கிகாதசீஷ
ர்சிறப்புடனேபோகர்முனிபதாம்புயத்தை, நன்றுடனே யஞ்சலிகள்
மிகவுங்குறி நாதாந்தபோகர்தனைக் கண்டார்தானே. 669

தானுனசீடவர்க்கங்கண்டுமேதான் தகமையுள்ள திருவேலரிடி
யாருக்கு, கோனானசொருபமென்றநாதருக்கு கொற்றடிமை கொண்

டதொருசீடரெல்லாம், தேனானவர்பாதங் கிட்டியல்லோதோற்றமு
டன் சென்றார்கள்கோடிமாண்பர், மாணுநரிடியாரின் பக்கல்சென்று
மகத்தானகுருவென்று தொழுதிட்டாரே. 670

தொழுதாரேபோகரிஷிவந்தாரென்று தோற்றமுடன்கோடிபே
ர்மாண்பரெல்லாம், பழுதுபடாதிருவேல ரிஷியாருக்குப் பட்சமுட
ன்தாமுரைத்தார் மாண்பரெல்லாம் வழுவில்லாகாலாங்கிராதசீடன்
வண்மையுடன் வந்ததொரு மகத்துவத்தை, மழுவேந்தார் திருவேல
ரிஷியார்தானும் மகதேவர் சந்தோஷங்கொண்டிட்டாரே. 671

இட்டாரேதிருவேலரிடியார்தானும் யெழிலான போகர்முனித
ன்னைத்தானும், சட்டமுடன் தம்பதிக்கு வருகவென்று சாங்கமுடனு
த்தாரங்கூறும்போது, வட்டமுடன்பொன்மயிலு மிருக்குந்தானம்
வாகுடனேபோகமுனிவந்துநிற்க, திட்டமுடன் திருவேல ரிஷியார்
தாமும் தீர்க்கமுடன்போகர்தலைக் கண்டார்பாரே. 672

பார்க்கையிலேபோகர்முனிமனதுவந்துபட்சமுடன் திருவடிக்கு
த்தெண்டனிட்டு, தீர்க்கமுடன்வஞ்சலிகள்மிகவுங்கூறி திகழுடனே
பொன்னுலகஞ்சென்றமாரக்கம், ஏர்க்கவேதேவேந்திரன் றன்னைக்க
ண்டு யெழிலானபொன்மழன்சாபந்தன்னை, ஆர்க்கவேசாபமதைநிவ
ர்த்திசெய்து வன்புடனேசென்றேனே சீனந்தானே. 673

சீனமாய்பதிதனிலேகாலாங்கிராதர் சிறப்புடனே தாமுரைத்த
வண்ணமெல்லாம், ஞானமென்றமாணுக்கர்சொன்னரீதி நலமுடனே
தாமிருந்தசெய்தியாவும், மானமுளமாதர்முகலீலாவர்க்கம் மகத்தா
ன்கோடிவரைசங்கமெல்லாம், ஆனதொருவையகத்தின் கதைகள்மா
ர்க்கும் வன்புடனேதாமுரைத்தார் போகர்கானே. 674

கண்டதொருவதிசயங்கனெல்லாந்தேர்ந்து களிப்புடனே திரு
வேலரிஷியாருக்கு, வண்டனிமார்மாதரிடம் வகுத்தகாதைமகதேவரி
டியாரின்சொருபருக்கு, தண்டிலகந்தான்புகழும் மயிலின்சாபம்தரு
பதிக்குத்தாமுரைத்தார்போகர்தானும், கொண்டனைத்து திருவேல
ரிஷியார்தானும் கொற்றவாக்கு ஆசீர்மஞ்செய்தார்பாரே. 675

போகரிஷி சிக்கிந்தாமலையில் மறுபடியும்

முதலையைக்காணல்.

பாரேதான் காலாங்கிராதர்சீடர் பாங்கானபோகரிடிமுனிவர்தா
னும், நேரேதான்தெற்குமுகம் சுனையின்மேலேநெடிதானசுனையருகி
ல்போகர்தானும், சீரேதான்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு சிறப்புடனே
முதலையைத்தான்காணும்போது, ஆரேதான்வந்தாரென்றெண்ணி
யல்லோ அடைவானமுதலையது யெண்ணலாச்சே. 676

எண்ணியேமுதலையது கணையிற்றானும் யெழிலான கரையோர
மேவறியல்லோ, நண்ணியேகாலாங்கிராதர்சித்து நாதார்த்போகரிடி
தன்னைத்தானும், வண்ணமுடன் கண்டல்லோ போகர்தம்மைவளமுட
னையிக்காலஞ்சென்றேரீர்தான் கண்ணபிரானருளாலே யென்னைக்
காணகாசினியில் வாய்த்ததென்று சொல்லலாச்சே. 677

ஆச்சப்பாபோகரிடிமுனிவர்தன்னை அடவானமுதலையதுயேது
கூறும், மூச்சடங்கிவெருகாலமிருந்தசித்து மூதலகைத்தான்கடந்த
நாதர்தாமும், பேச்சரியாகாலாங்கிராதர்தாமும் பேருனசைனபதித
ன்னிலேதான், ஆச்சரியமானதொருசொருபர்தாமும் அவர்க்கத்தை
மிகவிரும்பி கேட்கலாச்சே. 678

வேட்கவேபோகரிடிமுனிவர்தாமும் கெவனமுடன் முதலைக்கு
கூறலுற்றார், நீட்கமுடனயெனதையர் நாலாங்கிராதர்நீடாழி யுலக
மதிற்சுகமேயென்றார், வாட்கமலம்வீற்றிருக்கும் மனென்மணியாள
தாமுல் வையகத்திலம்ற்றவருஞ் சுகமோவென்றார், கேட்கவேபோக
ர்கனி ரிடியார்தாமும் கீர்த்தியுடன்வையகத்தில் சுகமென்றோ.

என்றோர்போகமுனிரிடியார்தானும் யெழிலானமுதலைக்கு யே
துசொல்வார், குன்றானமுதலையது மனதுவந்துகிருபையுடன்போக
ரிடிமுனியாருக்கு, இன்றுமுதலுந்தனுக்குயானுமல்லோ யெழிலான
வுபதேசங்கூறுதற்கு, வென்றிடவேதன்மனதி லெண்ணங் கொண்டு
விருப்பமுடன் போகருக்குக்கூறலாச்சே. 680

சந்தரமூர்த்திராயனார் முதலை மூன்றுயுகப்பிரளய

வதிசயத்தை போகருக்கூறல்.

கூறவென்றால்காலாங்கிராருக்கு கோலமுடன் முதலையதுயே
துசொல்லும், மாறறுடன்மூன்றுயுகப்பிரளயத்தை மகத்தானபோக
ரிடிநாதருக்கு, தீரமுடதிரேதாயினுகத்திலப்பா தீர்க்கமுடன் பிரள
யங்கள்வந்தபோது, சாரலுடன்நந்தாகிழக்கியப்பா சாங்கமுடன்
போகரிடியாரின் மடுகண்டேனே, 681

கண்டேனேநவகண்டரிடியார்பேரி கனமானபிரளயங்கள் வந்த
போது, வண்ணமுடன்திரேதாயினுகத்திலப்பாநும் வண்மையுடன்
நவகண்டரிடியார்பேரி, அண்டர்முதல்ராட்சதர்கள் காணையேரி அம்
மடுவிலயானுமல்லோ சிலதுகாலம், கொண்டவண்ணனச்சுதனார் கிரு
பையாலே கொற்றவனைநானிருந்தே நெண்ணலாச்சே. 682

என்னவேசிலகாலமடியேன்றானும் யெழிலானமடுதனிலே வதி
சயங்கள், பன்னவேந்தகண்டரிடியார் கோட்டை பாலகனே சுரங்கம
துவங்கேயுண்டு, மன்னவாநன் தானறியா கோட்டைதானும் மகத்தா
ன ஆழியென்சுரங்கம்பா, இன்னிலத்தில் கண்டவர் களாருமில்லை
யெழிலானகாயாபுரிக்கோட்டைதானே. 683

கோட்டையாங்காயாபுரிக்கோட்டைதன்னில் கொற்றவனேயா
னுமல்லோசிலதுகாலம், நாட்டமுடன்யான்கண்டவதிசயங்கள் நல
மாகத்தானுரைப்பேனுத்தனுக்கு, வாட்டமுடன் ஆழியதுகோட்டை
தன்னில் வளமானதெத்துவாசல் நான்கேயாகும், பூட்டல்கமாமுதல்
வாசல்காளிகாவல் புகழானரெண்டாங்கால் வீரபத்திரனும்.

ஆமேதான்மூன்றாங்கால்ருத்திரன்காவல் அடவான நாலாங்கா
ல்மாடனாகும், தாமேதானித்தனையுங் கடந்துபோனால் தகமையுள்ள
கோட்டைக்குளதிசயங்கள், நாமேதான்சொன்னபடிமுதலையுண்டு ந
லமானவகண்டரிடியார்தம்மை, போமேதான் திரேதாயினுகத்திலப்
பாபொங்கமுடன் விழுங்கியதோர்முதலேதானே. 685

தானுமுதலையதுடங்கேயுண்டுதன்மையுள்ளமுதலேதனைக்கண்
டாயானால், கோனானவகண்டரிடியார்சபம் கொற்றவனேயுத்தனுக்
குரைக்கும்பாரு, பானாசபமதுதேர்ந்ததன்மை பட்சமுடன்நீரும்
ல்லோவறியலாகும், வேனானவகண்டரிடியார்பாட்டன்வேதமுதலா
கமங்கனோதினே. 686

திரேதாயுகத்தில் நவகண்டரிடியார்பாட்டன் யாகஞ்செய்கையில்

நவகண்டரை முதலேவிழுங்கியது.

ஒதவேவேதமுதலாகமங்கள் வுற்றதோர்கிரியைக ளோதும்போ
து, நீதமுடன்சதகோடியுடிகளெல்லாம் நீதியுடன்நவகண்டர்பாட்ட
ன்பக்கல், வேதமுதலிதிகாசப்புராணமெல்லாம் விருப்பமுடன்பாக
த்தில்கூறும்போது, தீதுபுதழ்வ கண்டரிடியார்தானும் தீர்த்தமது
கொண்டுவரமடுசென்றே. 687

சென்றாரேசர்வதீர்த்த குப்பிதன்னில் செம்மனுடன் மடுவுக்கு
யேகியல்லோ, நின்றாரேசலமதனில்தானிறங்கி நிலையாழிமடுதனிலே
நிற்கும்போது, குன்றானமலேபோலேமுதலேதானும் கொப்பெனவே
நவகண்டரிடியார்பாதம், மென்றுமேதான்விழுங்கமுதலேதானும் மே
தினியில்மடுவுக்குச்சொல்லாச்சே. 688

நவகண்டரிஷியை முதலையிழுங்கியது.

சொல்லவேமுதலையது ரிடியார்தம்மை சிறப்புடனே தான்விழுங்கி மடுவிற்சென்று; மெல்லவே கொண்டல்லோ யேகியதான் மேன்மையுடன் தானிருக்கும் வேலாதன்னில், புல்லவேநவகண்ட ரிடியார்தம்மை புகழான யாகமத்திற்பெம்போது, வல்லதொரு முதலையதுகொண்டசேதி மகத்தான பாட்டனவர் கேடிட்டாரே. 689

கேட்டாரே நவகண்டரிடியார்தன்னை கீர்த்தியுடன் முதலையது விழுங்கிற்றென்று, வாட்டமுடன்பாகமது தவிர்த்துபோச்சு வளமானமுதலையின்றன் மோகத்தாலே, நீட்டமுடன் நவகோடி ரிடியார்தானும் நீதியுடன் ஜெபதபங்கள் செய்யும்போது, கூட்டமுடன் மண்மேடுபுத்துபோலாம் குவலயத்தில் சமாதிப்பால் வளரலாச்சே.

ஆச்சப்பா நவகண்டரிடியார்பாட்டன் வன்பானயாகமது செய்யும்போது, மூச்சடங்கிவின்றதொரு சமாதிவர்க்கம் முனையானபிரிதி வினோடன்னிற்சொர்ந்து, பாச்சலுடன் வையகத்தை மறக்கலர்கி பாங்கான பேரணைத்தான் தேடவெண்ணி, கூச்சலுடன்மாம் யிடந்துயரமாகி கூறுவார் ரிடிவர்க்கங்கூட்டந்தானே. 691

போகர் நவகண்ட ரிடியை எழுப்புதல்.

தானான காலாங்கிநாதாபாலன் தன்மையுள்ளபோகரென்றசேஷன் தானும், கோனான சிக்கிந்தா மலையைத்தேடி கொற்றவனே நவகண்டரிடியார்பக்கல், தேனான மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே திறமுடன் நவகண்ட ரிடியார்பாகம், மானானகலைவளத்தைக் கண்டுமல்லோ மன்னவனார் போகரிடி யடுத்திட்டாரே. 692

அடுத்தாரே போகரிடி நாதர்தானும் வன்பானநவகண்ட ரிடியார்பாட்டன், கடுத்தமுகர் துயரமதாய் நின்றசேதி கடுங்காலே சோகரிடிகண்டுமல்லோ, நடுக்கலுடன் நவகண்டரிடியார்பக்கல் நாதர்தசித்துமுனி போகர்தானும், தடுத்துமேரிடியாரின் முகத்தைப்பார்த்து தயானிதியே மனத்துயர மென்னென்றாரே. 693

என்றவுடன் நவகண்ட ரிடியா பாட்டன் யெழிலான போகரிடிநாதருக்கு, குன்றானபருவதம் போலெந்தன்போன் கூருனயாகங்கள் செய்யும்போது, சென்றதொரு திரேதாயினுகத்திலப்பா திறமானயாகமது செய்தேன்பானும், அன்றல்லோ நவகண்டரிடியார் யேரிவன்புடனே ஜலங்கொள்ள நண்ணினாரே. 194

நண்ணியே யென்போன் நவகண்டந்தான் நலமான் மடுதனிலே சென்றமல்லோ, தண்ணீரை முகந்துவர சென்றபோது தன்மையுள்ளமுதலையது விழுங்கியல்லோ மண்ணுடனே மடுதனிலே; மடிந்துமே

தான் மகத்தான யென்போன்சொர்க்கஞ் சேர்ந்தான், எண்ணியே யென்மனது குண்ணியேதான் யெழிலான தவநிலைக்குவந்திட்டேனே

வந்தேனே திரேதாயினுகத்திலப்பா வளமானயென்போன் கா னுமற்றான், நொந்தேனே தவசுமுகஞ்சென்றுமேதான் நோக்கமுட ன்மரைகோடி காலமாச்சு, சிந்தனையால் வையகத்தை யான்மறந்து சிற்பரனை யென்னியல்லோ மண்மேடாச்சு, பந்தமதுவிட்டகற்பிபார் லோகத்தில் பதவிதனைக் காணுதற்குப் பகாக்கின்றேனே. 696

பதைக்குதே யென்மனது வுள்ளந்தானும் பாங்கானவுடல்பொ ருள்களாவினெல்லாம், சிகைவுடனே வெகுசோடி காலந்தானும் தீரா தவிசனமது மிகவுண்டாகி, வதையான முதலையது தானுமல்லோ வள மான யென்போன் தன்னைத்தானும், சதையுடனே விழுங்கியதோர் முதலைதன்னை தாரணியிலெப்போது காண்பேன் தானே. 697

தானான நவகண்ட ரிடியார்பாட்டன் தண்மையுள்ள போகரிடி பாலனுக்கு, மாணுன மகதேவர் தன்னேநோக்கி மதிப்புடனே நடந்த தோர் சேதிவண்ணம், மோனான முதலையின்றன் வளப்பமெல்லாம் மொழிபோல வார்த்தையது கூறலுற்றுச், தேனானகாலாங்கிநாதர் சீஷன் தெளிவான போகரிடி வுரைத்திட்டாரே. 698

உரைத்தாரே போகரிடி முனிவர்தானும் ஒகோகோ நவகண்ட ரிடியார்பாட்டர், மரைத்ததொரு முதலையின்றன் மதலைதன்னை மக தேவர் வாங்குதற்கு ஐயமில்லை, சுரப்புடைய மடுவதுதா நென்கே யென்று சுந்தரனார் காலாங்கிநாதர்சீஷன், விரப்புடனேபோகரிடி கேட்கும்போது விசனமுடன் ரிடியாருங் கூறினாரே. 699

முதலை விழுங்கிய நவகண்டரிடியார் மகிமைபோகர் கண்டது.

கூறவேபோகரிடி முனிவர்தானும் கொதிதான மடுமதனிலே சென்றுமேதான், மாறலுடன் நவகண்ட ரிடியார்தன்னை மார்க்கமுட ன்விழுங்கியதோர் முதலைதம்மை, சீறலுடன் கண்டறிய வேணுமெ ன்று சிறப்புடனே மடுவுக்குவந்தபோது, சேறதுவும் வற்றியல்லோ மடுவுக்காய்ந்து செம்மலுடன் யிருப்பதுவுங் கண்டிட்டாரே. 700

போகர் நவகண்டர் மடுவில்ஜல முண்டாக்கியது.

கண்டாரே மடுதனையே போகர்தானும் கண்கொள்ளாவாங்கா ரக்கோபத்தோடும், தண்மையுடன் மடுவற்றி வெடுத்துமல்லோ தார ணியிலிருந்ததொரு மார்க்கந்தன்னை, வண்மையுள்ள வதிசயத்தைக் கண்டு மல்லோ வளமானகாலாங்கி சீஷன்தானும், உண்மையுடன் காலாங்கி நாதர்தம்மை வுற்பனமாய்த் தன்மனதில் நினைந்திட்டாரே.

நிலைக்கவேகாலாங்கி நாதர்தானும் நீடாழிமடுதனில் சென்று
னென்று, புணைமேவுஞ்சீஷனுக்குவரமுந்தந்து புகழான முதலையது
சாபந்தீர்த்து, வினையகற்றி நவகண்டரிஷிபாருக்குவீரான பிறவியது
தானுந்தந்து, சுனைமடுவைவிட்டுமல்லோவருவதற்குத் துப்புறவாய்
வரமதுவுங்கொடுத்திட்டாரே. 702

கொடுத்ததொருவரமதுதான் போகர்தானும் கொப்பெனவே
தன்மனதில்மனதுவந்து, அடுத்துமேமடுதனிலே நின்றுகொண்டு வ
ன்புடனேபராபரத்தின்பொருளைநண்ணி, கொடுத்ததொரு மனோன்
மணியைமனதிலெண்ணி துப்புரவாய்பாகமது செய்யும்போது, மடு
தனிலேஜலமதுவும் பொங்கியல்லோ மகத்தான முதலைதனைக் காண
லாச்சே. 703

போகரைமுதலைகண்டு அஞ்சலிப்பது.

காணவேபோகரிடிமுனிவர்தாமும் கருவானமடுதனிலே முதலை
தன்னை, ஆணவங்கள் தானொடுங்க கரத்தைக்காட்டி அகங்காரசீரலு
டன்வழைக்கலுற்றார், பூணவேமுதலையதுபடிவணங்கிபுகழானபோக
ரிடிமுனியைப்பார்த்து, வேணதொருவஞ்சலிகள் வுபசாரங்கள்விருப்
பமுன் போகருக்குச்செய்யலாச்சே 704

செய்யவேபோகரிடி மனங்களித்து சிற்பரனார்காலாங்கி தனைநி
னைந்து, வையகங்கள் தானபுகழுங் காலாங்கிநாதர் மகதேவாயெந்தன
துகுருவேகளுந், மெய்தவங்கள்பூண்டதொரு மகிமையானும் வே
தார்தமனோன்மணித்தாய்க்கிருபையாலும், கைதவமாய் வந்துதித்து
முதலைதானுங் காசினியில்மடுதனிலேகண்டிட்டேனே. 705

இட்டேனேசாபமது நிவர்த்திசெய்து யெழிலான முதலையின்
ன்மடுவைக்கண்டே, பட்டதொருநவகண்டரிடியார்தம்மை பாலகனை
தானெழுப்பவேணுமென்று, சட்டமுடன்பெந்தனுக்குகொடுத்தசா
பம் சற்குருவைதனைநீக்கி மடுவிலேதான், சட்டமுடன்பாலகனைத்தா
னழைக்க மகத்தானமடுதனிலே சென்றேன்பாரே. 706

போகர்முதலைவாய்ப்பின்னை வாங்குவது

பாரேதான்போகரிடி முனிவர்தானும் பாங்கான முதலைமுகந்த
ன்னைநோக்கி, நேரேதான்திரேதாயினுகத்தில்தானும் நேர்மையுடன்
யாகமுகஞ்செய்யும்போது, நீரேதான்நவகண்ட ரிடியார்தம்மைநீதியு
டன்விழுங்குதற்குஞாயமுண்டே, சீரேதான்யிட்சணமே மைந்தன்
றன்னை சிறப்புடனேகொண்டுவரவிடைத்தாரே. 707

விடையென்று சொல்லுகையில் முதலைதானும் விருப்பமுடன்
நவகண்டரிடியார்தம்மை தயையறவேவிழுங்கியதோர் பாலன் றன்னை

தட்சணமேபோகர்முன்னேகக்கலாச்சு, நடையுடனே நவகண்ட ரிடியார்தானும் நாதார்தபாலகனும் வெளியிலேரி, சமைபோன்ற போகருடபதாம்புயத்தை சட்டமுடன் தான்வணங்கி பணிந்திட்டாரே.

பணிந்தொருநவகண்டரிடியார்தம்மை பாலகனார் போகரிடிதானுங்கண்டு, மணிபோன்றநவகண்ட ரிடியாருக்குமார்க்கமுடன் சாபமதுரிவர்த்திசெய்து. துணிவுடனேபாட்டமை பக்கலுக்கு துப்புறவாய்ச்சென்றல்லோ கொண்டுமேதான், அணிபெறவேநவகண்டரிடியார்தம்மை யன்புடனேகொண்டுபோய் விட்டிட்டாரே. 709

விட்டதொருபோகரிடி தன்னைப்பார்த்து வேதார்த நவகண்ட ரிடியார்பாட்டன், சட்டமுடனாசீர்மம் மிகவுஞ்செய்து சாங்கமுடன் காலங்கிசீஷருக்கு, திட்டமுடன்திரேதாயி னுகத்தில்காணும் தீர்க்கடன திசயங்களுளவுமார்க்கம், இட்டமுடன் தாமுரைத்தார்போகருக்குயெழிலானவேதார்தரிடியார்தாமே 710

நவகண்டரிடியார்பாட்டன் முதலேவாய்ப் பிள்ளை

வாங்கினதற்காக போகருக்கு திரேதாயினுகத்தின்

மகிமையைக் கூறுகின்றார்.

தாமான்திரேதாயினுகத்திலப்பா தண்மையுள்ளகாலாங்கிசீஷர்களும், நாமேதான்கண்டபடி சொல்வோம்கேளீர் நாதாக்கள் நவகண்டரிடியார்கோட்டை, போமேதான்யோசனையோ சொல்லொண்ணாதுபொங்கமுடன் வேதரிடிகோட்டையப்பா, வேமேதான் சித்துமுனிரிடிகள் கூட்டம் வேதார்தத்தவமுனிகள் கோடிபேரே.

ரேணுகையால் நாதாக்கள் தவமிழந்தது.

பேரூறுகோட்டைமுகம் லட்சங்கோடி பெருமையுள்ள தவமுனிகள்ரிடிகள் தானும், நேரேதான் தவமிருப்பார்கோடிசங்கம்நேர்மையுள்ள அரண்வாயல் கோட்டைதன்னில், சிரேதான்யாகங்கள் செய்யும்போது சிறப்பானயோகங்களோதும்போதும், ஊரேதான்சமுசார வாழ்க்கையற்று வற்பனமாய்ப் பராபரத்தை நினைப்பார்தானே.

தானுதவநிலையிலிருக்கும்போது தகமையுள்ளரேணுகையாள் பூமாதல்லோ, கோணுகுருதனையே நினைந்துகொண்டு கூறானவிழிதனையேமுடாமற்றான், பாணுபராபரத்தை மனதிலெண்ணி பட்சமுடன்பூசைமுகம் கூறும்போது, தேனானரேணுகையாள் மாதுதானும் தேற்றமுடனயாகமதைக் கெடுத்திட்டாளே. 713

கெடுத்தாளேரேணுகையாள்மாதுதானும்கீர்த்தியுள்ளநாதார்த சொரூபபூசை, அடுத்ததொருரிடிமுனிவர் தவங்களயாகம் அழிபடவேசெய்தாளே மாதுதானும், முடுமுன்னேமாயவலைமிகவுண்டா

சிபாரினிலே தவறிலைக்குக் கெடுதிவுண்டாய், விடுபடவேசெய்தாளே யாகமெல்லாம் விண்ணுலகில் ரிபுகளெல்லாம் கேட்டார்காணே

கேட்டாரே ரேணுகையின் மோகத்தாலேகெடியான தவறிலைக ளெல்லாமற்று, பட்டாரேபாழ்நாகிலாளுமாகிபாங்கானரிடிதேவர்மு னிவர்தானும், விட்டகுறைகாணாமல் வீணய்த்தானும்வீரனரேணு கையின்மோகத்தாலே, தட்டழிந்து தடமடைந்து தவமழிந்துதார ணியில்கெட்டாரேசித்தர்தானே. 715

தானுன லோகத்துமாண்பரெல்லாம் தகமையுள்ள ரேணுகையி ன்மாதுதன்னால், கோணுன குருபரனைத் தான்மறந்தார்கொற்றவனார் சிவபூசைதானிடைந்தார், தேனுனமேனும்மணியை மனதிலெண்ண ர்தேசொளிவின் சின்மயத்தைத்தானொளித்தார், பாணுவையகத்தை த்தான்மறந்துபாங்கான ரேணுமோகங்கொண்டிட்டாரே. 716

கொண்டாரேகோடிமனு சித்தரெல்லாம் குவலயத்தில் கெட்ட ழிந்து தட்டழிந்து, பண்டுளபகிருஷ்ணவதாரனைப்போல் பாருலகில் மோகவகைசிக்கினார்கள், அண்டர்முனிதவரிடிகள் சித்துதாமும் அரி வையராம் ரேணுகையின்பாசத்தாலே, விண்ணுலகைத்தான்மறந்து பாவங்கொண்டுவிடுபட்டு நின்றார்கள் கோடிபேரே 717

நவகண்டரிடியார் பாட்டன்போகர் தவலைக்கு ஆச்சரியப்பட்டது.

பேரானதிரேதாயினுகத்திலப்பாபெருமையுள்ள நவகோடிரிடி கள்தானும், சீருன தவறிலையில்நிலைகொள்ளாமல் சிக்கினர்கோடிபேர் முனிவர்தானும், நேரானபவக்கடலுக்காளுமாகினேர்மையுள்ளயின்ப சாகரத்தைவிட்டு, பாரானவையகத்தில்தலைமேற்பாவம் பாங்குடனே கொண்டாரிடிகள்காணே. 718

காணவென்றல்காலாங்கிநாதபாதாகைலாயங்கண்டதொரு சித் துதேவர், வேணதொருதவமுனிகள் ரிடிகள் தானும்விடுபட்டுவந்தார் கள்சிக்கிந்தாவில், மாணமரும்பூபாலாயுண்ணைப்போலே மகத்தானசி த்தொளிரவைக்கண்டதில்லை, பாணமதுபோலெழும்பி சீனர்தன்னில் பட்சமுடன்குளிகைகொண்டு வந்திட்டாயே. 719

வந்ததொருகாலாங்கி சீர்பாதாகேள்வளமையுள்ளகலியுகத்திலு ன்னைப்போல, ஊந்தையுள்ளசிறுபாலா யாருங்காணேன்விட்டகுறை யிருந்ததினாலவந்தாயப்பா, சிந்தனையிலுந்தனையானசீர்வாதித்துதுப் புறவாய்மெண்ணத்தில் வியனங்கொண்டு, அந்தமுடன்கின்றதொரு தவறிலைக்குவப்பெனசந்தோஷங் கொண்டிட்டேனே. 720

இட்டதொருசைனபதிப் பெண்களாலேயெழிலான யுந்தனது ஞானயோகம், சட்டமுடன்கெட்டழிந்துதடுமாறாமல்தாக்கானகாலா

ங்கிவலுவினாலே, பட்டமாம்போலிருந்துஞானந்தன்னைபாவித்தாய்த
வயோகபூரணத்தை, அட்டதிசைத்தான்புகளும்போகநாதா அவனித
னிவலைபோலசித்துமுண்டோ. 721

உண்டானதவநிலையை வுறுதிகொண்டு வுண்மையுடன்மடுதனி
லேறின்கொண்டு, தண்மையுடன்முதலேவாய்ப்பிள்ளை தன்னைதக
மையுடன்வாங்கினதோர்சாபந்தனை, திண்மைபெறமனநிலையைவு
றுதிகொண்டுதிர்க்கமுடனயோக மதைசாதித்தல்லோ, உண்மையுட
ன்றின்றதொருயிதிகாசத்தை வுத்தமனையென்சொல்வேனென்றார்
தாமே. 722

திரேதாயுகத்திலேரணுகையின்பூஷணங்கள் இருப்பிடத்
தைநவகண்டரிபுபாட்டன் போகருக்கு கூறல்.

தாமான போகரிடிமைந்தாகேளும் தாரணியில் திரேதாயினுகத்
திலப்பா, பூமானஞ்சித்துமுனிரிபுகள்கோடிபுகழானநாதாந்த சித்து
தாமும், சாமானமாகவல்லோவாதந்தேடி தாரணியில்சமைத்தார்கள்
மலைபோற்றங்கம், நாமேதானறிந்தமட்டுஞ் சொல்வேனப்பா நாதார்
தசித்தொளிகின் தங்கந்தர்னே. 723

தங்கமாம்நாதாந்த சித்துதாமும்தாரணியில்வெகுகோடிவாதவி
த்தை, புங்கசித்தியெட்டுடனேவஷ்டபோகம் புகழானரேணுகையி
ன்மோகத்தாலே, சங்கமுகந்தான்போலே பூஷணங்கள்சதுராகத்தா
ன்முடித்தாமலைபோற்றங்கம், இங்கிதமாம்லீலைதனில்மையல்கொண்
டுயெழிலாகத்தான்சமைத்தார் மேருபொன்னே. 724

மேருபோற்பொன்னையல்லோ தானமைத்துமேதினியில்ரேணு
கைக்குபூஷணங்கள், சீருடையவாபரணங்கோடாகோடிதிக்கெங்கும்
கண்டதில்லை பூஷணங்கள், காரிழையாள்ரேணுகைக்கு வாதத்தங்கம்
கட்டழகர்சித்தரெல்லாம்முடிப்பித்தேதான், பாரினிலேதவநிலையை
த்தான்மற்றதுபதாம்புயத்தைப் பாறாமல் கேட்டார்பாரே. 725

பாரேதான்கலாங்கி. நாதசீஷாபட்சமுள்ளகண்மணியேபகரக்
கேளுந், நேரேதான்வடக்குமுகம்மலைதா னுண்டுநெடிதானவடாகோ
டிகானகந்தான், சீரேதான்சித்தர்முனிதவமிருந்தசிறப்பானவுத்தமு
ண்டுசுனைதானுண்டு, ஊரேதான் கண்டவர்களாருமில்லை ஒகோகோ
நாதாக்கள் கண்டார்தானே. 726

தானேதான்மலைநாடு சுனையோரத்தில் தண்மையுள்ள சித்துவர்
க்கம்கோடாகோடி, மானேதான்ரேணுகையின் சமாதியுண்டுமகத்தா
னசமாதியிடஞ்சென்றயானால், தேனேதான்வண்டுரையுந் கதண்டுக்
காடுதெளிவானரேணுகையின் சமாதிகோட்டைகோனேதானகுருக்
கள்முனியாசீர்மங்கள் கூளுனசமாதியிடங்காவல்தாமே. 727

காவலாஞ்சமாதியிடஞ்சென்றயானுல்காரிகையாள்ரேணுகையின் ஆசீர்மத்தில், போவதற்குவழிதடங்கள் காணமாட்டார் புகழானரேணுகையின்கோட்டைதன்னில், ஆவலுடன்சென்றலுஞ்சமாதிகாண்போர் வப்பனேவிட்டகுறையிருந்தால்வாய்க்குப், ஏவலுடன்குறும் கள்மாரிவின்கூட்டம்யெழிலாகதாமிருப்பாரசத்திகாணே. 728

காணவென்றால்ரேணுகையைப்பார்ப்பதற்கு கடைகோடிகான கத்தில்சென்றலுந்தான், பூணவேகுளிகைகொண்டுசென்றபோதுப் புகழான ரேணுகையைக்காணமாட்டார், தோணவேரேணுகையாள் சமாதிபக்கம் துப்புரவாய்ப்பாலகனேரின்ருயானால், நீணவேசமாதியிடதடமுந்தோன்றும் நிலையானரேணுகையின்கோட்டைதானே.

தானுல்கோட்டையதுசமாதிபக்கம்தகமையுடன்சென்றலேதடந்தான்காணும், கோணகுருக்கள்மாரிவின்கூட்டம்கொம்மனைமார் சமாதியிடம்பக்கம்சிற்பார், தேனுனசித்தர்முனிநாததம்மை தேற்றமுடன்வாய்திறந்துகேட்பாயானால், மாணுசமாதியிடவழியுஞ்சால்லி மகத்தானரேணுகையின்விதிசொல்வாரே. 730

போகருக்குசித்தர்கள் ரேணுகைதீய்ந்த காயகற்பபெருமைகூறல்.

சொல்வாரேகாலாங்கிநாதசீஷா சொருபமுள்ளபோகரிவிமுனி யேகேளும், வல்லதொருரேணுகைக்குசித்தரெல்லாம்வளமாக காயா திகற்பந்தனை, புல்லதொருமாதுக்குத்தான்கொடுத்து புகழானதே கத்தைக்கற்றாணுக்கி, நல்லதொருகாயமதை வையகத்தில் நாதாக்க ள்நிலைநிறுத்தினுட்டினாரே. 731

நாட்டியேரேணுகையின் மோகந்தன்னில் நலமானநாதாக்கள் சித்துதாழும், நாட்டிகமாய்ப்பட்சமதைமிகவேபூண்டு தகமையுள்ள ரேணுகையின்வசியத்தாலே, பூட்டகமாந்தேகமதை கற்றாணுக்கிப் பொங்கமுடன்வெகுகால் மிருக்கவென்று, வாட்டமுடன்வரமதுவும் மிகவந்தந்து வண்மையுடனாளுபேம் போதித்தாரே. 732

போதித்தார்சித்தாதிசித்தரெல்லால் பொங்கமுடன் ரேணுகையாள்மாதுக்கல்லோ, நீதியுடனாளுபேதேசமோதிநிலையானசமாதி க்கியிட்டமுந்தேடி, சாதித்துசமாதிதனில் யிருக்கவென்று சட்டமுடன்முன்றுயகந்தாழுமீய்ந்து, வாதித்துசமாதிக்கி யேகவென்று வண்மையுடன்ரிவிசாபங்கூறிட்டாரே. 733

சித்தர்கள்சாபத்தால் ரேணுகை சமாதிக்குப்போனது.

கூறவேரேணுகையாள்மாதுதானும் கொப்பெனவே சமாதிக்கு சென்றமல்லோ, மாறிடவேவையகந்தானமறந்து மகத்தான கோயத்

தைவினயம்பூண்டு, வீறுபடுறேகமதுவழியாமற்றான் விண்ணுலகில்
யெப்போதுமிருக்கவென்று, ஆறுபடைவடகோடிகாணகத்தில் அங்
நனவேசமாதியதுபிறங்கினாரே. 734

இறங்கியேரணுகையாள் மாதாதானும் யெழிலானவடகோடி
காணகத்தை, திறமுடையகுருக்கள்மார்க்கட்டத்தோடும் தீர்க்கமுடந்
சமாதிதனிவிருக்கிறுன்கான், திறமுடையமாதுமையாள்சமாதிபக்கல்
நிஷ்களங்கமாகவல்லோகண்டநிந்து, சிறப்புடனபோகரிஷிபாலாரீயு
ம்சீருடனே காணவென்று வரந்தந்தாரே. 735

தந்தாரேகாலங்கிசீடருக்கு தார்முழலாள்ரேணுகையின்மகுத்
துவங்கள், அந்தமுடனறிவதற்கு விதியுஞ்சொல்லி வன்புடனேநவ
கண்டரிஷிபார்பாட்டன், சொந்தமுடன்போவதற்குவிடையுந்தந்து
துப்புரவாய்குளிகைகொண்டுகெல்கவென்று, விற்தையுடன்போகருக்
குரமுந்தந்து விருப்பமுடனுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. 736

செய்யவேபோகரிஷிமுனிவர்தானும் சிறப்புடனேவடகோடிகா
ணகத்தில், பையவேவுத்தாரந்தானுமல்லோ பாங்குடனேபாலகனும்
பெற்றுக்கொண்டு, துய்யநல்லகுளிகைதனைப்பூண்டுமல்லோ துப்புர
வாய்த்தானுமல்லோ காணகத்தில், ஐயமின்றி ஆரிழையாள்சமாதிபக்
கம்வன்புடனேயிறங்கியல்லோ நின்றிட்டாரே. 737

நின்றதொருபாலகனைக்குருக்கள்தானும் நீதியுடன் கேட்கலுற்
றார்முனிவர்சித்தர், வென்றிடவேபோகர்முகந் தன்னைப்பார்த்து வே
தார்தகுருக்கள்சித்துகூறுவண்ணம், சென்றுமேசிறுபானறுகில்வந்து
செம்மலுடன்பா ரென்னவென்றுகேட்ட, இன்றுமுதல் புதிதாகத்
தோணுதப்பாயெழிலானபாலகனையென்றாராரே. 738

பாரேதான்குருக்கள்சித்துகேட்கும்போது பாங்கான சிறுபால
முனிவனறனும், நேரேதான்சித்தர்முகந் தன்னைநோக்கி நெடிதான
பாலகனுங்கூறுவற்றான், தீரேதான்காலாங்கிசீஷனல்லோதீரமுடன்
நவகண்டரிஷிபார்பாட்டன், சீரேதான்கிட்டிருந்துவிடையும்பெற்று
சிறப்புடனேவடகோடிவந்தேன்தானே. 739

தானானரேணுகையின்சமாதிகாண தகமையுடனிப்பதியே வந்
தேனென்றார், தேனானமேனன்மணியாள்கடாட்சத்தாலேதெரியனை
க்குயெந்தனுக்குநாளுமாச்ச, கோணநவகண்டர்பாட்டன் வாக்கு
வலயத்தில்பொய்யாமல் மெய்யாகத்தான், நாணோதான் காப்பதற்கு
விதியுஞ்சொல்லி நலமுடனையெந்தனுக்கு வழிசொல்வாரே. 740

வழியென்று கேட்கையிலே சித்தர்தானும் வண்மையுடன் தானுரைப்பார்போகருக்கு, பழியானரேணுகையைக்காணுதற்குப்பாருலகிலாராஹுமுடியாதப்பா குழியானசமாதியிட கோட்டைதண்ணில் கொற்றவனைசெல்வதற்குயிடமுமில்லை, வழிகாணவேண்டுமென்றால் சொல்வோம்யாரும் வண்மையுடன் கண்டல்லேரதெரிசிப்பாரே.

தெரிசிக்கவேண்டுமென்றால் தெத்துவாசல்தெளியவேயுந்தனுக்குத்தோற்றும்பாரு, பரிசனங்கள் காவலுடன்கிருப்பார் பாம்கானசமாதியிடபக்கத்தன்னில், சரியுடனேசமாதிமுக்கத்தன்னின் நின்றசுட்டமுன் வுச்சாடஞ்செய்விடாகில், அரிவையராமரேணுகையின்சரிவாக்கு வப்பனையுந்தனுக்கு கேட்கும்பாரே. 742

கேட்குமேயுந்தனுக்கு யசரியப்பா கிருபையுள்ளரேணுகையின்வார்த்தைதானும், நீட்கமுடன்சமாதிதனில் வார்த்தைதோன்றும்நெடிதானசப்தமதைக்காணலாகும், வேட்கையுடன்குருக்கள்மாசித்தர்தாமும்விரும்புமுடன்சரிநிகேட்டபின்பு, ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்றுபோகர்தம்மை வன்புடனேவரங்கேட்க சொல்லிட்டாரே. 743

ரேணுகையை போகர்வரங்கேட்டது.

கொல்லவேகாலாங்கி நாதர்தம்மைசுத்தமுடன்போகர்முனிதாள்பணிந்து, வெல்லவேயென்சாமி யெந்தனாதாவேதாந்தத் தாயாரும் ரேணுமாதா, யுல்லவேகாயாதிகற்பங்கொண்டுபுகழாநசித்தர்களைமுடக்கஞ்செய்து, கொல்லவேஜபதபங்கள்கெடுத்தமாதா கொம்பனையாள்சமாதியிடஞ் சென்றேறதானே. 744

சென்றேனேசமாதியிடஞ்சென்றேன்சாமிசிறப்பானரேணுகையின்பக்கத்தன்னில், நின்றதொருயெந்தன்மேல் பட்சம்வைத்து நீதியுடன்வாமருள் கவென்றுமேதான், குன்றானகொம்பனையாள்மந்துதானும் குறையாமல்யென்மீதில்பட்சம்நல்க, வென்றிடவேமனங்கறையரேணுகைக்கு வேகமுடனாசீர்மஞ்செய்வித்தானே. 745

தானானபோகரிடிமுனிவர் தானும்தண்மையுள்ளரேணுகையைக்காண்பதற்கு, மாணமகாதேவர்கிருபையாலே மகத்தானரேணுகையின்சமாதிபக்கல், கோணன்குருபரணர்காலாக்கிதம்மைகொற்றவரைபோகரிடிதாம்பினைந்து, தேனானதேசேனின் மயத்தினாலேதேவேந்தன்ரேணுகையை நினைத்திட்டாரே. 746

நினைக்கையிலேரேணுகையாம் வார்த்தைசொல்வாள்நீதியுடன் போகரிடிமுனிவருக்கு, பனைப்புடனேசைனபதிவிட்டுவந்தபாலகளை

போகரிடிநாதாகேளும், வினைப்பயனைவிட்டகற்றியெந்தநாளும்-விண்ணுலகில் கீர்த்தியதுபெறுவதற்கு, முனைப்புடனேமூதுலகில்வாழ்கவென்று மொழிந்திட்டாள் ரேணுகையும்மொழிந்திட்டாளே. 747

ரேணுகை போகருக்கு ஆசீர்வதித்தது.

மொழியவே ரேணுகையாள்மாதானும் முனையானபோகரிடிநாதருக்கு, அழிவிலாக்காயாதிகற்பங்கொண்ட வன்பானகாலாங்கிசீஷ்பாதா ஒழிவானகாயமதைசீலைறிறுத்தி புற்பனமாய்க்கற்பது கொண்டபாதா, வழியோடேயெனைக் காணவந்ததாலே வரமுனக்கு யான் மருவேனென்றிட்டாளே. 748

இட்டாளே ரேணுகையாள் மாதானும்மொழிலானபோகரிடிநாதருக்கு, அட்டதிசைசுத்திவந்த அரங்கநாதாவன்பானபாலகனையுந்தனுக்கு, வட்டமுடன்நாலுவதிசயங்கள், வன்மையுடனானுரைப்பேண் அருண்மைந்தாகேள், திட்டமுடன்வெகுதோடிகாலம்பபாதீர்க்கமுடன்காயாதி கொண்டேன்பாரே. 749

கொண்டேனேகாயாதி கற்பங்கொண்டுருவலயத்தில்கித்துமகாபுருஷர்தம்மை, கண்டல்லோவலக்கழித்தமாயா சித்துகனமானரேணுகையாள்மாதானும், கொண்டல்வண்ணன்மாயாதிகருஷ்ணகாரன்குவலயத்தி லென்வலையில்சிக்கினாரே, தண்டவனரிடிகளெல்லாம் மயக்கிவிட்டேன் தாரணியில் பூபாலாயென்றிட்டாளே. 750

என்னவேரேணுகையாள்மாதானும் மொழிலானபோகரிடிநாதருக்கு, பன்னவேநாலுபுகசித்துமார்க்கம்பாலித்தாள்போகரிடிபாலனுக்கு, தன்னவேபோகரிடிகாதர்தாமும் துப்புரவாய்ரேணுகையைசிந்தித்தல்லோ, நன்னயமாய்ரேணுகையாள்பாள்தன்னை நமஸ்கரித்து முக்காலும் பணிந்திட்டேனே. 751

பணியவேபோகரிடி நாதர்தாமும்பண்பானரேணுகையாள் மனதுவந்து, அணிபெதவேவரினும்பாலகனுக்குவன்பான காயாதிகற்பந்தன்னை, துணிவுடனேதாமுரைத்தாள்மாதானும்துறையோடும் முறையோடுமதுகளற்றி, மணிபோன்றபோகரிடிநாதருக்கு மகிழ்ச்சியுடன்பின் னுமல்லோ முறைசொல்வாளே. 752

சொல்வாளேமாதமையாள்ரேணுதாமும் துறையானபாலனுக்குமுறையோடல்லோ, வல்லதொருநாலுபுக சித்துதாமும்வண்வமுடன்தாமுரைத்தமுறைபாடுல்லாம், கல்லான காயாதிகற்பந்தன்னை

பாலன்றும், சந்தோஷங்கொண்டல்லோருளிகைபூண்டு சைனபதி
மாதர்களைக்காணவென்று, சிந்தையிலே தாம்நினைந்து சிறியபாலன்
சிற்றின்பக்கடல்தனிலேயழுந்தினுரே. 753

அழுந்தியேபோகரிடியானபாலன் வன்புடனேசைனபதிமாதர்
தன்னை, பழுதுபடாத் திருமேனிக்காவலோனும் பட்சமுறப்பெண்
களுடன்வந்துசேர்ந்து, எழுங்குடனேநவகண்ட ரிடியார்தம்மைவுற்
பனமாய்க் கண்டதொருவதிசயந்தான், மழுவான ரேணுகையின்
மார்க்கந்தானும் மகத்துவங்களத்தனையுங்கூறுவாரே. 754

கூறுவார்வாய்திறந்து போகர்தாமும் கொப்பெனவே சைன
பதிப்பெண்களுக்கு, மாறுபடாலோக வதிசயங்களெல்லாம் மகத்
தான நாலுயுகவதிசயங்கள், ஆறுபுடைசூழ்நகரம் வடதேசந்தான
அடைவான காணுமலைகள் குண்கள், வீறுபுகழ் ரேணுகையாள்
சமாதிகாகம் விருப்பமுடன் தானுரைத்தார் போகர்தானே. 755

தானுபோகரிடி முனிவர்தானும் தண்மையுள்ள பெண்களு
க்கு வுபதேசிப்பார், கோணநவகண்டரிடியார்தானும் குறிப்புட
னே தாமுரைத்தவண்மையாவும், மாணு ரேணுகையாள் லீலாகற்
பம் மகத்தான குருக்கள்மாரீடிகள்சித்தர், பாணுகயின்னம் வெகு
மாண்பெல்லாம் பாருலகில்கேட்டகதை பகருவாரே. 756

போகர் ரேணுகையின் சமர்த்தைக்கூறல்.

பகருவார் நாலுயுககாலந்தன்னில்பண்பானதிரேதாயி னுகத்தி
லப்பா, துகரவேரேணுகையின்மாயலீலை துட்பமுடன் சைனபதிப்
பெண்களுக்கு, சிகரம்வரைசிக்கிந்தாமலையைநாடிதீரமுடன் நவகண்
டரிடியார்தம்மை, தகரவேதாள்பாமங் கிட்டினின்று சாங்கமுடன்
பணிந்திட்டேன் ரிடியார்கானே. 757

காணவேரேணுகையின் மார்க்கந்தன்னைகடிதானசீனபதிப் பெ
ண்களுக்கு, பூணவேசெய்தியெல்லாந்தானுரைத்து பொங்கமுடன்
மகிமைதனைக்கூறுவார்கான், தோணவேதேசாதிதேசமெல்லாம்துப்
புரவாய்வலசாரியிடமதாக, நீணவேதேசமெல்லாங்குளிகைகொண்டு
நீதியுடன்சுற்றி வதிசயங்கண்டேனே. 758

கண்டேனே ரேணுகைபோல்மாயாசித்து காசினியிலெங்கேனு
ங்கண்டதில்லை, அண்டர்முனிராட்சதர்களனேகங்கண்டேன் அகில
மதில்வெகு கோடிசித்துகண்டேன், புண்டரீகமானதொரு கிருஷ்ண
தாரன் பூவுலகிலதிசயங்கள் சொல்லொண்ணாது, தண்டவன ரிடி
களெல்லாமனேகசித்துதாரணியில்செய்தவருங்கோடிப்பேரே. 759

கோடியாம்பெருகோடிவதிசயங்கள் குவலயத்தில் கண்டதுண்டு யிதுபோலில்லை, தேடியேதேசமெல்லாஞ் சுற்றிவந்தேன் தெளிவான ரேணுகைபோலசித்துமுண்டோ, வாடியேபோகாதமாயாசித்து வளமையுள்ள காயாதிகொண்டமாது, நீடியே நீனிலத்தில் ரிடியார்தம்மை நீதியுடன் வலதழித்தசித்துமாச்சே. 760

சித்தானசித்துமுனி மாதுதானும் சிறப்பானமானிலத்தி லதிசயங்கள், மெத்தனவேசெய்துமல்லோ காயங்கொண்டு மேதினியில் சமாதிக்குப்போனமாது, சத்தானலோகமதில் அடியார்தம்மைசதா காலம் வலதழித்த கன்னிமாது, முத்தானநாலுயுகம் கடந்தசித்து மூவுலகில்ரேணுகைபோல சித்துமுண்டோ. 761

உண்டான ரிடிகளெல்லாம் யாகஞ்செய்யும் உதகமென்றமலை தனிலேதானுஞ்சென்று, கண்டாளே ரேணுகையாள் மாதுதானும் களிப்புடனே நாதாந்தசித்துதம்மை, துண்டரிசுமகவல்லோ தவங்கல்யாவும் துப்பறவாய்த்தானழித்து வசியம்பூண்டு, கொண்டபடிவாதமென்ற மலைபோற்றங்கம் கொப்பெனவே தான்செய்து வாங்கினாரே. 762

வாங்கியேநவகோடி சித்துதாமும் வண்மையுள்ள வாபரணப் பணிதியெல்லாம், சாங்கமுடன் நவரத்தினகசித்தாலே சட்டமுடன் பெற்றுவந்தமாயாசித்து; ஏங்கவேரிடிகளெல்லாம் மதியப்பூண்டு யேமாந்துவாதமென்றயேமந்தனை, பாங்குடனேதான் கொடுத்தார் கோடிபொன்னை பட்சமுடன்ரிடிமுதலோர்முனிவர்தானே. 763

தானானரேணுகையின்சமாதிபக்கல் சட்டமுடன் மாண்பொல்லாம்போவதுண்டு, கோனையெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தன்பாதகடாட்சத்தாலும், தேனானமனென்மணியாள்கடாட்சத்தாலும் தேற்றமுடன் சமாதியிடம்யானுஞ்சென்றேன், பாணநவகண்டரிடியார்பாட்டின் பதமதுவந்தப்பாமல் சென்றிட்டேனே.

சென்றேனேரேணுகையின்சமாதிபக்கல்செம்மலுடன் குளிகை கொண்டயானுமல்லோ, குன்றானபருவதம்போல சமாதிகண்டேன் கொப்பெனவே சினபதிப்பெண்கள்மாரே, நின்றேனே சிலகாலம் சமாதிபக்கல்நீட்சியுடன்வடபாகங்கார்த்திருந்தேன், தென்றலுடன் சப்தமதுவசரீரிவாக்கு செப்பமுடன் யெந்தனுக்குக் கேட்கலாச்சே.

ஆச்சங்கேரேணுகையின் சமாதிபக்கல் அடவானவசரீரிவாக்கு தானும், பேச்சடனேசப்தமதுகேட்கக்கண்டேன்பேரானரேணுகையெக்கண்டதில்லை, மூச்சடங்கிப்போனதொரு மாயாசித்து மூதுல

கில் நாலுயுகங்கடந்தமாதா, வீச்சுடனேதேவாதிரிடி கனோடுவீருப்ப
முடன்காயமது கொண்டசித்தே. 766

சித்தானசித்துமுனியென்னலாகும் சீரானநாகுயுகங் கடந்தமா
து, நித்தமுமேதேவாதிரிடி களெல்லாம் நீனிலததில் ரேணுகையின்சி
த்துகாதை, புத்தியுள்ளசீஷமாந் வர்க்கத்தோற்குபுகழ்பெற்றவேசதா
காலம்வசணிப்பார்கள், பத்தியுடன்சதாநித்தம் மாண்பரெல்லாம்பா
ருலகிரேணுகையைப்போற்றுவாரே 767

போற்றுவாரென்றுமேபெண்களுக்கு பொங்கமுடன் தாமுரை
ப்பார்சினத்தோற்கு, தேற்றமுடன்குளிகைகொண்டு வெகுதேசங்க
ள்திறமையுடன் சுத்திவந்தேன்புத்திமானுப், ஆற்றவேபோகாது ரே
ணுமாதா வன்பானவல்லமையான்கண்டதில்லை, மாற்றமென்றமையுடன்
னையானுஞ்சென்று மங்கையரைக்கண்டேனே வெகுவாய்த்தானே.

தானானசீனபதிப்பெண்கள்மாரே தன்மையுடன் வதிசயங்களி
ன்னஞ்சொல்வேன், கோணனயெனதையர் காலாங்கிராதாகொற்றவ
னார்குருபாதக்கடாட்சத்தாலும், தேனானமேனென்மணியா ளருளின
லும்தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தேனிதுபோலில்லை, யானானரேணுகை
யின் தரிசனத்ததப்பாருலகி லடி யேனுங் கண்டிட்டேனே. 769

கண்டேனேரேணுகையின் வல்லபத்தை களிப்புடனே மனது
வந்துவரமும்பெற்றேன், விடைதொரு பொருள்தோய்ந்து வினயம்
பெற்று வேதார்த்தசற்குருவமனதிலெண்ணி, கொண்டல்முடி அச்
சுதனாமுன்னேறிந் கொம்பனையே குளிகைகொண்டு பின்னும் வந்
தேன், வண்டணிமார்விட்டகுறையிருந்ததாலே வண்மையுடன் சீன
பதிவந்திட்டேனே. 770

துவரபரயுகத்தில் திரௌபதை சமாதியை போகர்க்கண்டது.

வந்திட்டேனென்றலுமேமுனிவர்கூறவாகானபுலிப்பாணி மைந்
தாகேனா, அந்தமுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டு அவனிதனிஸ்க
ற்றிவருங்காலந்தன்னை, சிந்தையுடன் வடபாகங்கடலோகத்தில்தீதா
வின்பிராட்டியரின்சமாதிபக்கல், சொந்தமுடன்குருட்சேத்திர பூமி
தன்னில் தோற்றமுடனடியேனு மிறங்கினேனே. 771

இறங்கினேன்குளிகையதுவிட்டுமல்லோ யெழிலானவடபாகங்
கடலோரத்தில், இறங்கவேபாஞ்சாலராஜனப்பாதிகழானகோட்டை

யதுகெடிமுகத்தில், சிறந்ததொருகோட்டைமுகம்வரண்வாசல்தான் சீரானவாழிதடங்கண்ணிற்கண்டேன், குறைவின்றிகூறாத சித்திரக் கூடம் கொற்றவனாற்பாஞ்சாலன் பதிகண்டேனே. 772

பதியானருசமகாருசபோசன் பாங்கானகோட்டைமுகம் மண் மேடிட்டு, துதியானசமாதியது கோடாகோடி துப்புறவாய்க் காணுதற்குயிடமோயில்லை, நதியானபாஞ்சால நதிதானப்பாநவிலவேமுடியாதுகாணுந்தானும், மதிபோன்றபாஞ்சாலன் சயாதியல்லோமகத்துவங்கள்மெத்தவுண்டு கூடுறண்ணுதே. 773

ஒண்ணுதுபாஞ்சாலன்சமாதிபக்கல் ஒகோகோநாதாக்கள் ரிடி கள்கூட்டம், அண்ணாந்துபார்த்தாலுமளவுண்டோ ஆகாயக்கோட்டையதுஅறையப்போமோ, திண்ணமுடன்கோட்டையது யிடபாகத்தின் திடமானபாஞ்சாலன்மண்டபந்தான், வண்ணமுடன்மண்டபமாந் தென்பாகத்தில் வளமானபாஞ்சாலன் வில்கண்டேனே. 775

வில்லானவில்லதுவும் விளம்பப்போமோ மேதினியில்வச்சிரமாமவில்தானப்பா, கல்போன்றமலைகனையு மெறியும்வில்லுகாவலனார்காட்டகத்தேயிருக்கும்வில்லு, மல்போன்றசமார்க்களத்தைக்கொல்லும் வில்லு மகத்தானபாஞ்சாலனானியில்லு, வல்லதொரு வில்லதனைக்கண்டேன்யானும் வளமானசித்தாதிக்காவலுண்டே. 775

உண்டானகாவலாஞ் சொருபசித்தை வுத்தமரை யான்கண்டு கேட்டேனப்பா, அண்டாதிவில்லணியாருதென்றேன் வப்பனே பாஞ்சாலன்வில்லென்றார்கள், தெண்டமுடன்பாஞ்சாலன் வில்லென்றேத தெளிவானபுத்தியதுமனங்கலங்கி, கண்டுமேமதியேங்கி புத்திமாறி கலங்கியேபூமிதனில் விழுந்திட்டாரே. 776

இட்டேனையடியேனுமதிகலங்கி யெழிலான கோட்டைமுகம் தன்னில்யானும், பட்டதொருபடுகளம்போலெந்தனுக்கு பட்சமுடன்சித்துமுனிசொருபந்தானும், திட்டமுடன்கைலாகுதான்கொடுத்துதீரமுடன் விடையாற்றியெந்தனுக்கு, அட்டதிசைத்தான்புகழும் வில்சமர்த்தை வன்புடனேயெந்தனுக்கு ஒதினாரே. 777

ஓதவேயடியேனுங் களைகள்நீங்கி வுத்தனும் வுபதேசம்பெறவே யெண்ணி, தீதமுடன்வில்லினது அருகிற்சென்றேன் நிட்களங்கமா கவல்லோகாங்குவித்தேன், பாதமதுதன்னளவாம் சிரங்குவித்துபட்சமுடனடிவணங்கிதெண்டனிட்டு, ஆதமுடன்வணங்கியல்லோநிற்கு ம்போது அங்ஙனவேயசரீரி வாக்குண்டாச்சே. 778

ஆச்சப்பாவில்லதுவு மேதுரைக்கும் வன்பான காலாங்கிராதர் போதா, மூச்சடங்கிப்போனதொரு ராசனப்பா முனையானபாஞ்சா லுரசன் தானும், வீச்சடனேகரமேந்திவிட்டநாணு வீரானவில்லது வும் நான்தானுச்சே, மூச்சடங்கிப்போனதொரு சமாதிபக்கல் மூது லகில் கார்த்திருக்கும் வில்லுமாச்சே. 779

வில்லானபாஞ்சாலன் நாணுவில்லு வெகுதேடி ருசர்களும்கு ச்சும்வில்லு, வல்லதொருநிலோகாதி சித்தரெல்லாம்மகத்தானரிடிகள் முதல்வணங்கும்வல்லு, நில்லாதுபடைமுகத்தில் வரசர்தம்மை நீணி லத்தில் வெல்லுகின்றயிந்திரவில்லு, சல்லாபமுடையதொரு வில்லு மாகும் சதுரானவையகத்தில் சமாதிவில்லே. 780

வில்லென்றபாஞ்சானநானிதானும் விருப்பமுட னெந்தனுக்கு வுரைக்கும்வார்த்தை, சொல்லென்றவசரீரிவாக்கினுலே சுத்தமுடனு பதேசம்பெற்றுவந்தேன், புல்லறிவாலெந்தனுக்குவுபதேசங்கள் புக ட்டவேயானுமல்லே வரமுங்கொண்டேன், கல்லானகல்லினது வர முமல்ல கையாவிவ்வினதுவரமுமாமே. 781

ஆமேதான்காலாங்கிதார்தம்மால் வன்புடனே யானுமல்லோவ ரமுங்கொண்டேன், போமேதான்திரௌபதியாள் சமாதிகண்டேன் பொங்கமுடனெந்தனுக்கு விடையுமாச்ச, நாமேதான் சொன்னபடி விடையும்பெற்று நாதாந்த திரௌபதையாள் சமாதிகாண, வேமே தான் வுத்தாரவிடையும்பெற்று வேகமுடன் சமாதியிடன் வந்தி ட்டேனே. 782

இட்டேனேவடபாகங் கடலோரத்தில் யெழிலானபாஞ்சாலன் தேசந்தன்னை, திட்டமுடன்கோட்டையது வெளிபுறத்தில் தீர்க்கமு ட்ந்திரௌபதியாள் சமாதிபக்கல், சட்டமுடன்குதைவிட்டுநான்ற ன்கி சாங்கமுடன்தென்புறத்திலிருந்துகொண்டு வட்டபுரி திரௌப தியாளம்மன்றன்னை வணங்கினேன் போகரிஷிவணங்கினேனே. 783

திரௌபதைசமாதிபக்கலிருந்த சித்தர்கள்போகரை யாரென்று வினவல்.

வணங்கவேசமாதியிட பக்கல்தன்னில் வாசுடனே யடியேனும் நிற்கும்போது, இணங்கவேசாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலாக யெந்த ணையும் யாரென்றார்கள், சுணங்கமதுவாராம லடியேன்றானும் சுத்த முடன்மனதுவந்துசொன்னேன்யானும், மணங்கமுங்காலாங்கிஷெ னென்றேன் மகத்தானபோகரிஷி யென்றிட்டேனே. 784

யென்றிடவேகாலாங்கிதாள்பணிந்து யெழிலாகரேணு கையின் சமாதிகண்டேன், சென்றுமேவகோடி ரிஷிஎள்தம்மால் செப்பிய

தோர்மார்க்கமெல்லார் தெரிந்துயானும், வலுவாகதேகத்தை நற்பங்
கொண்டு காசினியில்வரைகோடிகாலந்தானும், செல்லாமல்தேகமது
யிருப்பதற்குசெம்மலுடன் ரேணுகையும் போதிப்பாளே. 785

போதிக்ககாயாதிகற்பந்தன்னை பொங்கமுடன்போகரிஷி நாதர்
தாமும், ஆதித்தன்சந்திரன்போல் கற்பந்தன்னை வன்புடனேதாமறி
ந்துகொண்டாரல்லோ, பேதித்துக்காயாதி குளிகைதன்னைபெருமை
யுடன்சிறுபாலன்பெற்றுக்கொண்டு, சாதித்துசிலகால மங்கிருந்துச
ட்டமுடன்சைனபதிக்கேகினாரே. 786

ஏகுதற்குமுன்னமல்லோபோகர்தாமும் யெழிலான ரேணுகை
யின்மாயாகற்பம், வாசுடனேபெற்றல்லோ நாயன்றானும் வண்மையு
டன்றேணுகையாள்பாதம்போற்றி, சாகுதற்குயிடமதுவும் நேராமற்
றான்சட்டமுடன்போகரிஷிநாதர்தாமும், ஆகுடனேகுளிகையது பூ
ண்டுகொண்டுவன்புடனே சைனபதிக்கேகினாரே. 787

போகர் சைனபதிப்பெண்களுக்கு ரேணுகையின்

வரலாறு கூறல்.

ஏகவேபோகரிஷிநாதர்தானும் யெழிலானகுளிகையது பூண்டு
கொண்டு, சாகமுடன்சைனபதிக்கேகியல்லோ சட்டமுடன்காலாங்
கிநாதர்தம்மை, வேகமுடன்சமாதியிடங்கண்டுமல்லோ விருப்பமுட
ன்காலாங்கிபாதம்நோக்கி, சோகமுடன்பெந்தன்குரு நாதாவென்று
சுத்தமுடன் தாள்பணிந்து நின்றிட்டாரே. 788

நின்றதொருகாலாங்கிநாதர்தானும் நீதியுள்ளபோகரிஷி நாதரு
க்கு, சென்றுவந்தகாரியங்கள் செயந்தான்கொண்டர்செம்பவளபோ
கரிஷிபுனிதவானே, கன்றுதான்தாயைவிட்ட கதையைப்போல கடு
ங்காளேநீதானே சென்றுவந்தாய், வென்றிடவே லோகாதினோகமெ
ல்லாம் விருப்பமுடன்செயம்பெற்றவாழ்குவாரே. 789

வாழ்கவென்றுகாலாங்கிநாதர்தாமும் வளமானபோகரிஷி நா
தருக்கு, சூழ்கவேஆசீர்மம்மிகவுக்கூறி துப்புரவால்யோகபதி மாண்
பனாக தாழ்வாகவெந்நாளுங்கீர்த்திவானாய் தாரணியிலிருக்கவென்று
வரமுந்தந்து, நீழ்கவேசைனபதிப்பெண்களோடு நெடுங்கால மிருக்க
வென்றுவரந்தந்தாரே. 790

போகர்காலாங்கிநாதருட ஆசீர்வாதத்தைப்பெற்று
சைனபதிப் பெண்களைக்காணல்.

தந்தாரேபோகரிஷிநாதருக்குசாங்கமுடன் காலாங்கிநாதர்தாமு
ம், விந்தையுடன்விடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு வேதாந்த போகரிடி

என்றேனேயடியேனுமனதுவந்து யெழிலாகக்குளிகையதுபூண்
டுகொண்டு, சென்றேனேசினபதி தசந்தன்னில்கிறப்புடனேவதிசய
ங்கொள்லாஞ்சொன்னேன், குன்றானநாகமலைதன்னைக்காணகொற்ற
னேமனதுவந்துகுளிகையூண்டு, சென்றேனேவாகாஷந்தான்பறந்து
செம்மலுடன்வுச்சி முகங்கண்டட்டேனே. 791

போகர் நாகமலைகண்டது.

கண்டேனே நாகமலைதன்னியப்பாகருவானபுலிப்பாணிமைந்தா
பாரு, உண்டானவுச்சிமுகர் தன்னிற்சென்றேன்வதகமுண்டு சீனையு
ண்டுவதிசயந்தான், அண்டர்முனிதாமறியா பாதாளந்தான்வதின்கி
ழேசமாதியதுகாவலுண்டு, திண்டானபட்சியதுகழுக்குவப்பா திரள்
கோடிவரைகோடி சொல்லொண்ணாதே. 792

ஒண்ணுதுபட்சியதுயானுங்கண்டேன் வுத்தமனேபட்சியெனைக்
கண்டபோது, அண்ணார்துவடியேனுமனதுவந்து அன்புடனேகா
லாங்கிசிஷனென்றேன், கண்ணானகாலாங்கிசிஷனென்று கைதொழு
து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன், மண்ணதனில்கணிகீழேயிருக்
குஞ்சமாதிமார்க்கமுடன் யெந்தனுக்குகூறலாச்சே. 793

கூறவென்றால்முன்றுயுகங்கடந்தசித்துகுறிப்பானகிரேதாயினு
கத்திலப்பா, மாறலுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு மானிலத்திலவெகு
காலமிருந்தசித்து, சீறலது வாறுதுகழுக்குன்றிசித்துசிறப்பானையா
கியல்லோதவசியாருங், ஆறலது, பூண்டதொருகொடியசித்து வப்ப
னேகிரேதாயின்சித்துதாமே. 794

சித்தானதேவசித்து மானிடசித்துசிறப்பானபிரளங்கர் கடந்த
சித்து, முத்தானகிரேதாயினுகத்திலப்பா முனையாறநாகமலை யிரள
யத்தில்சத்தசாகரம், பொங்கிமேலெழும்பிடசட்டமுடன் மலையதுவு
முழுகிப்போச்சு, வித்தகனார்மலைப்பாலே யிருந்தசித்து விடுபட்டுமடி
யாமலிருந்திட்டாரே. 795

இருந்தாரேமுன்றுநாளாறுவேளையெழிலான பிரளயத்தின்மலை
யினுச்சி, திருந்தமுடன்சலஸ்தம்பஞ்செய்துகொண்டுதிரளானநவரிடி
கன்யிருந்தாரங்கே, பொருந்தவேபிரளயங்கள் போனபின்பு பொங்க
முடன் நவகோடிசித்தார்தாமும், வருந்தியேகணிகீழேயிருந்தசித்தை
மாற்கமுடன்கண்டல்லோ வுணங்கிட்டாரே. 796

வணங்கியேசமாதிபுரம் நிற்கும்போதுவாகான் சமாதியதுவெ
டிக்கலாச்சு, இணங்கவேவகோடிரிடிகள் தாமும்பெழிலானசமாதி
யிடம்பக்கலின்றார், கணமுடனேகழுக்குன்றிசித்துதாமும்நருவாக
யெந்தனையுங்கண்டபோது, மணங்கமழும்சித்துமுனி தேவர்நாமும்
மார்க்கமுடனெந்தனையா ரென்றிட்டாரே. 797

என்றுமே கழுக்குன்றிசித்துதாமும் பெழிலாகயெந்தனையாரெ
ன்றுகேட்க, வென்றிடவே காலாங்கி நாதர்தம்மின்வேதார்தசித்தின
துசேஷனென்றேன், நன்றிபுரிந்தென்னையவாசித்துதாமும்நலமுடனே
யெந்தனுக்குவுபதேசங்கள், குன்றின்மேல்தானிருந்து கோடியாகங்
குறிப்புடனே யெந்தனுக்குக்கறினாரே. 798

கூறினாபதேசம்பாலுங்கண்டு குறிப்புடனேமனதுவந்துகுளி
கைகொண்டு, மீறிடவேசீனபதி யாலுஞ்சென்றுமிக்காணமாண்பருங்
குயாவுங்குறி, தேறிடவேசிலகாலமங்கிருந்துசிறப்புடனே காலாங்கி
விடையும்பெற்று, தூறியேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டுதுப்புறவாய்த்
தென்றிசையில் வந்திட்டேனே. 799

போகர்நீலாஞ் சனக்கிரியைக்கண்டது.

வந்தேனேநீலாஞ்சக்கிரியிலப்பாமகத்தான புலிப்பாணிமைந்தா
பாரு, சிந்தைமனமொன்றுகிமனங்களித்து சிறப்புடனேதென்கூடப்
பதியமர்ந்தேன், பந்தமுடன் குளிகையதுபூண்டுகொண்டுபார்தனிலே
கடலோராஞ்சுற்றிவந்து, விஞ்சைபுரிவஞ்சனமாங்கிரியைக்கண்டேன்
விண்ணுலகு கொள்ளாதமகிமைதானே. 800

தானானமலையதனைக்கண்டயானும் தகமையுடந்சிகரம்வரைகான
வெண்ணி, கோளுனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தன்
பாதக்கிருபையாலும், தேனானமனேன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும்
தேவர்முதலசரர்களிருபையாலும், மாணபலபேர்கள்ரிடிகளாலும்
மகத்தானகிரிதனையேபோற்றினேனே. 801

போற்றினேன்குளிகையதுசெல்லவென்று பொங்கமுடன்மலை
திற்சென்றேன்பாலும், ஆற்றலுடன் குளிகைகொண்டுசிகரஞ்செ
ன்றுவப்பனமலைதனிலே யிறங்கினேன்யான், மாற்றலுடன்சராக்
கள்கூட்டத்தோடுமகத்தான தேவரிடி சூழக்கண்டேன், நீற்றமுடன்
மலைதனிலேசுற்றியானும் நிகட்சியுடன்மூலவரைக் கண்டிட்டேனே.

கண்டேனேகிரிகோடியமுணிகோடி கண்கொள்ளாதூரமதுவின
யங்கண்டேன், கொண்டல் வண்ணனச்சுதனார்மலையுங்கண்டேன்குறி

ப்பானகிருஷ்ணகிரியென்னலாகும், தண்டுளவமாலையணிமாலையுண்ட தாக்கான செந்தாமரைப்புவிசைக்கண்டேன், மண்டோதரித்தானவ சிக்கும்மலையுங்கண்டேன் மகத்தானமயிலிராவணன்கண்டேனே.

கண்டுமேயதற்கப்பால் நெடுந்தூர்தான்கனமான வஞ்சனமா ங்கிரியில்வாரும் தண்டுபுகழ், வேலாயுதஞ்ஞலத்தோடும் தன்மையுடன் சித்தினது சமாதிகண்டேன், குண்டுபோல்மலையொன்று மிருக்கும்ம கே குவலயத்தில் மாண்பர்களுங்கண்டதில்லை, வண்டினங்கள் கீதமு டனோசை கூறுமவளமான சமாதியது பார்த்திட்டேனே. 804

போகர் அஞ்சனக்கிரியில் சதாசிவரிஷியைக்கண்டது.

பார்த்துமேயடியேனுங்குளிகைவிட்டு பாங்குடனேசமாதிபுரஞ் சென்றேனப்பா, தீர்த்தமுடன் சிவலிங்கக் குளிகைக்கண்டேன் சிவா னந்தரிஷிகளப்பா கோடாகோடி, ஆர்த்தியுடன் பூசைவைத்தியங் கள் வப்பனையேவல்பணிசெய்துறிப்பார், சாரத்தகியாமாழ்வார்க ளொருபக்கந்தான்சாங்கமுடனேவலுக்கு முன்னிற்பாரே. 805

நிற்கையிலேயடியேனுமனதுவந்து நீதியுடன்சமாதிமுகஞ்சுத்தி வந்து பொற்கைவளநாட்டினில், வாழ்சித்தர்தம்மை பொற்பாதந் தாள்பணிந்துவடியேன்றானும், சிற்பரஞ்சதாசிவனார் சமாதிதன்னை சிரப்புடனையடியேனுங்காணவந்தேன், கற்பனையாயெந்தனையுமாதீர் மித்து கடாட்சிக்கவேண்டுமென்று கருதினேனே. 806

கருதவேயெந்தனையுஞ்சித்தர்கூட்டம் கருத்துடனே மனதுவந் துயாரென்றார்கள் திருதமுடன்காலாங்கிஷனென்று தீர்க்கமுடன டியேனுந்தெண்டனிட்டேன், வருகவென்றுசித்துமுனியசுராகூட் டம்வளமையுடனெந்தனுக்கு வணக்கஞ்செய்து, பெருகவே யெந்த னையுந்தானழைத்துபேறான சமாதிமுகஞ்சென்றிட்டாரே. 807

சென்றுமேயடியேனுங் கொண்டுவந்து சிறப்புடனே சமாதிமு கம்நில்லென்றார், குன்றுமேல்தானிருந்த சீஷர்தாமும் கோலமுட னெந்தனையுங்கண்டபோது, அன்றுதித்தமான்தோலும் புலித்தீதா லப்பா வப்பனே யெந்தனுக்குத் தான்கொடுத்து, இன்றுமுதல் சில காலமிங்கிருந்தால் யெழிலானவுபதேசங்கிடைக்கும்பாரே. 808

பாரென்று சீஷவர்க்கம் பகர்த்தாரப்பா பட்சமுடனானுமங்கே சிலதுகாலம்தீரமுடன், ஆசனத்தின்மேலிருந்து தீர்க்கமுடன் தவரி லையிலிருந்தேனப்பா, சாரலெனுஞ்சமாதிமுகஞ் சென்றசித்துசுட்ட

முடன் நெருங்காலஞ்சென்றித்து, வீரமுடன்சமாதியது தான்திர
ந்து விருப்பமுடன் குளிகையைவிட்டுவந்திட்டாரே. 809

வந்தாரே சதாசிவரிஷியார்தாமும் வணக்கமுட னசுரூக்கள்
தேவகூட்டம்சிந்தனையாமனது, வந்துவஞ்சலாகிசிற்புடனே சதாசி
வரிஷியார்தம்மை, பந்தமுடனவெகு கூட்டவசுரர்களோடும்பட்சமு
டன் தாள்பணிந்து நிற்கும்போது, அந்தமுடனடியேனுந் தவசைவி
ட்டு வப்பனே யான்வணங்கிப் பணிந்திட்டேனே. 810

பணிந்ததொருயெந்தனையுவாரென்றேதான் பட்சமுடன்சதா
சிவரிஷியார்தாமும், கணிதமுடன்கருத்துவந்து கணிந்துகேட்க கை
லாச காலாங்கிராதர்தம்மின், அணிகடவுள் விசுவாசபாதம்பெற்றவ
ப்பனேபோகநாதாசிக்ஷனென்றேன், மணியானகுளிகைகொண்டுமலை
யிற்சென்று மகதேவாவந்து நெடுநாளுமாச்சே. 811

ஆச்சப்பாவந்துநெடுங்காலமாச்ச வப்பனேதாள்பணிந்து வண
ங்கினின்றேன், மூச்சடங்கிமலைதனிலேயிருந்தசித்து முசியாமலெந்த
ன்மேல்பட்சம்வைத்து, பாச்சலுடன்மலைதனிலே குளிகைகொண்டு
பாலகனேவந்ததொரு புண்ணியத்தால், மாச்சலுடன்வசுரர்கள்கூட்
டந்தன்னில் மன்னவனேவந்ததொரு புண்ணியத்தானே. 812

தானுவிட்டகுறை யிருந்ததாலே தண்மையுடன் மலைகளிலே
வந்தீரப்பா, தோனான எனதையர் காலாங்கிராதர்கொற்றவனாச்சென்
ய்ததொருதவப்பலன்றான், மானானவசுராக்கள்கூட்டந்தன்னில் மன்
னவனேதான்கடந்து வந்தீரப்பா, தேனானமனோன்மணியாள்கடாட்
சத்தாலே செம்மலுடன் சபியாமலிருந்திட்டாரே. 813

இருந்தாரேயுந்தனது புண்ணியந்தான்யெழிலான வசுராக்கள்
கூட்டத்தார்கள் பொருந்தவே வெகு கோடிமாண்பரப்பா பொங்கமு
டன் மலைதனிலேவந்தாருண்டு, திருந்தவேயசுரூக்கள் கூட்டத்தா
கள் சீறலுடன் சபித்தவர்கள் கோடியுண்டு, வருந்தியேயுந்தனையும்
வணக்கஞ்செய்து மன்னவனே கொண்டனை த்தார்புண்ணியமாச்சே.

ஆச்சப்பாமுன்செய்தபுண்ணியத்தால் வப்பனே யெந்தனையுங்
காணலாச்ச பாச்சலுடன் காலாங்கிப்புண்ணியத்தால் பட்சமுடன்
மலைதனிலே வந்தீரப்பா, மாச்சலது வராமலுந்தமக்கு மன்னவனே
யுபதேசஞ்செய்வேனென்று, வீச்சலுடன் ஞானோபேதகந்தன்னைவி
ப்பமுடனெந்தனுக்கு ஓதினாரே. 815

போகருக்கு சதாசிவரிஷி ஞானோபதேசங்கூறல்.

ஒதவேசதாசிவரிடியார்தாமும் வுத்தமனாரெந்தனுக்குக்கூறும்வண்ணம், நீதமுடன் காலாங்கிஷ்பாதா நீதியுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தா கேளு, தீதமுடன் திரேதாயினுகத்திலப்பா திக்கெல்லாம்பிரளயங்கள்கண்டபோது, தோதமுடன்டியேனும் தவமிருந்து துப்புறவாய் சமாதிலைநின்றிட்டேனே.

816

நின்றேனைசமாதிலைத்தானிருந்து நீடுழிகாலம்வரைப் பிரளயத்தில், குன்றேறிமலைமீதிலநானிருந்தேன் குவலயங்களெல்லா மழிந்துகுன்னுமாகி, சென்றவர்கள்மாண்பரல்லோ கோடாகோடிசேன திரள்கூட்டமதுமலையிற்றங்கி, வென்றிடவே தவயோக நிலையிலின்று விருப்பமுடனெந்தனுக்கு சீஷராச்சே.

817

ஆச்சப்பாசீஷர்களோ கோடிமாண்பர் வப்பனே யெந்தனிட சமாதிபக்கல், மூச்சடங்கிசென்றிருந்தேன் வெகுகாலந்தான்முனையானசீஷரெல்லாம்பூசைகொண்டு, பாச்சலுடன் பிரளயங்கள்வடியுமட்டும் பண்பாகயெந்தனிடம்பாதுகார்த்து, வீச்சலுடன் யெந்தனுக்குச் சோடசாரம்வினையங்கள் செய்துகொண்டாடினோ.

818

ஆடியதோர்சீஷவர்க்கமாண்பருக்கு வப்பனையானுமல்லோவுபதேசங்கள், தடியேசின்மயத்தைக்கண்டாராய்ந்து சிறப்புடனே ஞானோபஞ்செய்தேன்யானும், கூடியதோர்ஞானோபம்பெற்றுமல்லோகு வலத்தில் நெடுங்காலமிருந்தார் மாண்பர், வாடியேதிரியாமலுந்தமக்குவளமையுடனுபதேசங் கூறுவேனே.

819

கூறுவேன்திரேதாயினுகத்திலப்பா கொற்றவனே அயோத்தினகர்தனிலிருந்து, மாறுபடாசமுசாரி ஞானவானுய்மார்க்கமுடனெடுங்காலமங்கிருந்து, ஆறுதலாந்தான்கடந்து சித்தரோடே யப்பனையவர்தமக்குத்தொண்டுசெய்து, வீறுடனேகாயாதிகற்பங்கொண்டுவிருப்பமுடனவர்களிடங் கார்த்தேன்பாரே.

820

பாரேதான்யிதிகாசவித்தையெல்லாம் பண்புடனே கூடிருந்து கண்டாறாய்ந்து, நேரேதான்சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு நீதியுடன் மலைமீதிற்சென்றயானும், திரேதான் தவநிலைக்குயாளுமாகி தீர்க்கமுடன்யாகமதுசெய்யும்போது, ஆரேதான் ஒருவரப்பாரிடியார்போலே வப்பனேமுன்வந்து நின்றிட்டாரே.

821

ஆகாயகெந்தருவரிடி சதாசிவரிடியாருக்கு

காயகற்பங் கொடுத்தது.

நின்றமேயெந்தனுக்குக் காயகற்பம் நீடாழியுலகுபதி யிருக்க வென்று, குண்டுன்மேலாகாயதேவரிடிதாமும்கொற்றவனேஎன்முன்

னேவந்துநின்று, அன்றுரித்தமான்னோலும் புலித்தோலுமாக வப்ப
னேகண்ணிற்குந் தோற்றங்கொண்டு, இன்றுமுதலெந்தனுக்குக்காய
கற்பம்யெழிலாகவுண்ணவெனவரந்தந்தரே. 822

தந்தாரேவரமதுவுந்தான்கொடுத்து தகமையுடன்காயாதிகற்ப
ந்தந்து, சிந்தனையுமொன்றாக்கி யெந்தனுக்கு சீர்பெரவே நாலுயுகம்
ருக்கவென்று, சொந்தமுடனெந்தனுக்குஞானமோதி சுடரொளியா
ந்தோற்றமதை முன்னுண்டாக்கி, விந்தைகளுமிகக்கூறியெந்தனுக்கு
விண்ணுலகிலிருக்கவென்று மதிசொன்னாரே. 823

சொன்னாரே அன்றுமுதலின் றுமட்டும் துப்புறவாய்நெடுங்கால
மிருந்தேனயானும், மன்னவனார் இருபத்தோர்முறைகள் கண்டேன்
மகத்தான திருச்சங்குயானுங்கண்டேன், நன்னயமாம் தசரதறையா
னுங்கண்டேன் நளராஜபதியைத் தானுங்கண்டேன், வின்னமிலா சூ
ற்பனகைதன்னைக்கண்டேன் வீரனகைகேசி கண்டேன்றனே.

தானுனசமர்களத்திலிராவணன் நன் தண்மையுள்ளமண்டோத
ரிதன்னைக்கண்டேன், கோனா ஸ்ரீராமர்தன்னைக்கண்டேன் கொம்ப
னையாள் பிராட்டியரையானுங்கண்டேன், மானாநதென்னிலங்கைப
தியிலப்பாமகத்தான வாக்கருடகூட்டங்கண்டேன், பானாநராட்ச
தாள்தன்னைக்கண்டேன் பாங்கான வாஞ்சனையர்கூட்டந்தானே.

கூட்டமாயணியணியாய்யானுங்கண்டேன் கொற்றவனார் ஆஞ்ச
னையர்சேனைகண்டேன், வாட்டமுடன்வல்லாக்கர்சேனையப்பாவைய
கத்திலெக்கிறகோடி வெள்ளங்கண்டேன், நாட்டமுடன்சதமுகராவ
ணனைக்கண்டேன் நலமானபிரம்மாவையானுங்கண்டேன், நீட்டமுட
னிந்திரனார்சேர்வைகண்டேன் நீடாழிநாரதனார்பதங்கண்டேனே.

கண்டேனே திருச்சங்குமைந்தனப்பா கண்மணியே வரிச்சந்திர
ன் நன்னைக்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணன் ராவணனார் தம்பிகண்டே
ன்கோடிதனம்பெற்றதொரு குபேசன்கண்டேன், அண்டர்முடி தே
வரிடி ரானுங்கண்டேன் ஆயிரங்கணிந்திரனார்கூட்டங்கண்டேன், தண்
டுளபமாலையணிபூண்டரே னுதகமையுள்ளபூதகியைகண்டேன்பாரே.

பாரேதான் திருதருட்டிரன் நன்மைந்தன் பாங்கான திரியோதி
ரன்சேனைகண்டேன், சீரேதான்குருகுலமாம் வம்நிமிஷத்தில் சிறப்பு
டனேவந்துதித்துபாண்டராஜன், நேரேதான் பெற்றெடுத்தயைவர்ப
ஞ்சர் நேரானராஜர்களையானுங்கண்டேன், ஆரேதான் பாஞ்சாலவர்
க்கம் ஆண்டகையாள் திரௌபதையைக் கண்டிட்டேனே. 828

இட்டேனே காளாங்கினியை யானுங்கண்டேன் யெழிலானபரத்வமகாரிஷியைக்கண்டேன், பட்டமுடன் வாழ்ந்ததெருபாண்டி நாட்டில்பாங்கான அதிவீரராமன்கண்டேன், வாட்டமுடன் நவகோடி ரிடியைக்கண்டேன் வளமானமுப்பத்துமூன்றுகோடி, திட்டமுடன் தேவர்களையானுங்கண்டேன் தீரமுடன் ஐராவத் ரிஷிகண்டேனே.

கண்டேனே நாலுயுகமுடிவுக் ள்ளே கலியுகத்திற்காணாதகாட்சியெல்லாம், தண்டகம்போல் நாலுயுகபிரளயத்தின் தகமையுள்ளகாட்சிகளுமனைகங்கண்டேன், பண்டிதங்கள் சாத்திரங்கள் நாலுவிவதம்பாங்குடனே கோடிவரை யானுங்கண்டேன், துண்டிரக மாகவல்லோசமாதிரின்று துப்புரவாய்யுகம்யுகமாய்ச் சென்றானே. 830

சென்றேனேயுகந்தோறுஞ் சமாதிமார்க்கம் சிற்பரணைமனதிலுன்னிதெரிந்தேன்யானும், குன்றானபருவத்தில் கோடியாகம் கொற்றவனையான் செய்தேன் லக்கோயில்லை, வென்றிடவே நாலுயுகம் படியே சென்றுவிண்ணுலகவதிசயங்கள் யாவும் பார்த்தேன், இன்றுமுதல் வையகத்துவதிசயங்கள் யெழிலாகமெத்தவுண்டு நாவொண்ணுதே.

ஒண்ணுதுகாலாங்கினாதசீஷா ஓகோகோ நாதாக்கள் யாருங்காணா, திண்ணமுடன் நாலுயுகம் நானிருந்துதீர்க்கமுடன் கண்டவதிசயங்கள் கோடி, பண்ணவெனக்கும்மையல்லாய் யார்க்குரைப்பேன்பாலகனே போகரிஷி பண்பாய்க்கேளீர், நண்ணமுடன் நம்மலையைத் தேடியல்லோ நலமுடனேவந்ததினற் பலனுண்டாச்சே. 832

சதாசிவரிஷி போகரைக்குறித்து சந்தோஷப்படுதல்

ஆச்சப்பாகாலாங்கினாதசீஷர் வன்பானபோகரிஷி மணியே கேண்மோ, மூச்சடங்கெடுங்காலமிருந்தசிற்று மூதுலகில் கோடியுண்டிலக்கொண்ணுது, எச்சலதுவாராமலும்மைப்போலே யெழிலானசித்தர்களுங்கோடியுண்டே, மாச்சலுடன்மலைவந்ததுண்டோசொல்லும்கத்தானபோகரிடி யென்றிட்டாரே. 833

என்றுமேபோகரிடி குளிகைபூண்டு யெழிலானமலைதனிலேவந்தீரப்பர், குன்றின்மேலெந்தையு மொருவருந்தான் கொற்றவனேகண்டதில்லையென்பார்தானே, சென்றுமேனமுகடலுஞ் சுற்றிவந்துசெம்மலுடன் யெந்தையுங்கண்டாரப்பா, நன்றாகவுந்தமது வுபதேசங்கள் நலமுடனேயோதிவைப்பே னென்பார்பாரே. 834

பாரேதான்லோகமதிலனைகசித்து பான்மையுடன் நெடுங்காலமிருந்தாரப்பா, நீரேதானவர்களிடசாபந்தன்னை நீடாழியுலகமதிலி

ருந்தவாறு, நேரேதான்முன்செய்தபாக்கியந்தான் நித்சயமாய் இந்
நாள்மட்டிருந்தீரப்பா, கூரேதான்உம்மைப்போல் சித்துமுண்டோ
குவலயத்தில்விட்டகுறை யிருந்தசித்தே. 835

சித்தானசித்துமுனியுந்தமக்கு சிறப்பானவுபதேசமென்னவெ
ன்றால், முத்தானலோகமதிலதிசயங்கள் மூதுலகில் மெத்தவுண்டு
சொல்வேன்கேளீர், புத்தியுள்ளபூமானே துவாபரயுகத்திலுபுகழான
காலாங்கியுந்தநாதர், சத்தியரிச்சந்திரனார் திருச்சங்குக்கு சத்தமுட
ன்வரமதுவும்மிமத்தந்தாரே. 836

தந்தாரேவரமதுவும்மிகவும்பெற்று தாரணியில்காயாதி கற்பங்
கொண்டு, பந்தமுடனயோத்திரகர்தன்ணையல்லோ பட்சமுடன் நெ
டுங்காலமாண்டிருந்து, விந்தையுள்ளவதிசயங்கள் யாவுங்கண்டு மிக்
கானகாயாதி கற்பங்கொண்டு, அந்தமுடன் குருவினுபதேசம்பெற்று
வரிச்சந்திரன்மைந்தனையும் பெற்றார்தானே. 837

காயகற்பத்தால் அரிச்சந்திரன் பிறந்தது.

தானுதிருச்சங்குராசனுக்கு சார்பாகநெடுங்கால மைந்தனில்
லை, கோனாகாலாங்கிராதானும் கொற்றவனார் தேவரிடிகொடுத்
தகாயம், தேனானுதிருச்சங்குகொண்டபின்பு தோற்றமுடன்மைந்த
னையும்பெற்றுமல்லோ, பாணுசத்தியரிச்சந்திரனாரன் பார்தனிலே
பிறந்ததொருவண்மைகேளே. 838

கேளேதான்சித்தின துவாசீர்மத்தில் கீர்த்தியுடன் சத்தியரிச்ச
ந்திரனாரன், நாளேதான் பாகாமல் சதாகாலந்தான் நாவுதவராமல
ல்லோ சிறுபாலன்றன், பாளேதான்தேகமதுவழிந்திட்டாலும்பக்கு
வமாய்வையகத்தில் பொய்குறாமல், குளேதான்தேவாதி தேவர்மெச்
சசந்திரனுந்தேவிதனையிழந்திட்டானே. 839

இழந்தானெடுங்காலஞ்சுடலைகார்த்துயெழிலானபணிவிடை
க்கியானுமாகி, புழங்கிடவேவையகத்திலாகசெய்து புகழானகீர்த்தி
யதிகம்பெற்று, வழங்கிடவேறசாதிராசர்மெச்ச வளப்பமுடன் தே
வசித்துயென்றுகூற, தழம்பிடவேநெடுங்கால மாசுசெய்து சட்டமு
டன்மண்ணதனில் சென்றார்பாரே. 840

பாரேதான்வந்தமக்குவயந்தனிலே பார்த்திபனே யுபதேசம்பெ
றுவதற்கு, சீரேதான்நற்காலம்சேர்ந்துதப்பா சிறப்பாகளுனோபதே
சஞ்செய்தேன், ஆரேதான்சித்தர்முனிரிபுகள்தாமும் வப்பனையுந்
தமக்கு ஒன்றுங்கூற, நீரேதான் கொண்டதொரு குளிகையப்பா
நீதியுடனேவரைசெல்லுந்தானே. 841

சதாசிவாடியார்போகர் குளிகைக்கு இமபகிரியில் இருபத்தோர்

வரைசொல்லும்படி வரங்கொடுத்தல்.

தானுனகாலாங்கிராதசேஷா தண்மையுடனுந்தனது குளிகையல்
லோ, கோனாயிமயகிரியர்வதத்தின்கொற்றவனையேழுவரைசென்
றுதல்லோ, பாணுன பதினாங்குவரையுஞ்செல்ல பார்த்திபனே யுந்த
னுக்குவரமுமீயவேன், மாணுன சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும் மார்க்க
முடன்சாபமது தந்தார்பாரே. 842

தந்தாரேசித்துமுனிரிஷிகள்சாபம் தான்கொடுத்த சாபமதை
ரிவர்த்திசெய்து, அந்தமுடன் வந்தமக்குகுளிகைசெல்ல வப்பனே
வரமதுவுந்தந்தேனயானும், இந்ததொரு வரமதுவு முந்தனுக்கு யெ
ழிலாகயிருபத் தோர்வரையுமட்டுப், முந்தவேயேழுவரைசெல்லும்
போக முனையானபதினுவரை செல்வீரே. 843

செல்லவேகுளிகையது கொண்டுமல்லோ சிறப்புடனே மலைத
னிலேசெல்லும்போது, புல்லவேவெருகோடிவதிசயங்கள் புகழான
மலைதனிலே காணலாகும், கொல்லவேயுந்தனையுஞ் சித்துதாமும்
கொப்பெனவே வருவார்கள் கோடிபேர்கள், வெல்லவேயவர்களையு
முந்தனுக்கு விருப்பமுடனுபதேசஞ் சொல்வேன் காணே. 844

காணவேபோகரிடிபுனிதவானே கண்மணியையுந்தனுக்குயிடை
பூர்வந்தால், தோணவேகாலாங்கிராதர்தம்மை தோற்றமுடனவர்பா
தந்தனைநினைந்து நீணவேயஞ்சனமாங்கிரியில்வாழும் சீஷ்களங்கமான
சதாசிவத்தையப்பா, ஆணவங்கள் தானெடுங்கி நீயுமப்பா வப்பனே
யெந்தனையும் நினைத்திடாயே. 845

நினைக்கையிலே யுந்தனுக்கு வந்ததுன்பம் ரிட்களங்க மாகவல்
லோஜெயமுங்கொண்டு, தினகரன்போலவர்களுக்குப் புனிதவானாய்
திர்க்கமுடனீ சீனைத்தகாரியங்கள், சினமதுவும்வாராமல் ஜெயமும்பெ
ற்றுசிறப்புடனே குளிகையதுகொண்டுமேதான், வனமெலாந்தான்
திரிந்து சிசுரமட்டும் வரமுடனே தலைநைவிட்டிற்ருவாயே. 846

இறங்கியே யென்னாளுங்கீர்த்திவானாய் யெழிலாக வையகத்தி
லிருந்துகொண்டு, துறவரத்தில்செல்லாமலில்லாத் தித்துப்புரவாயெந்
நாளும் பாக்கியவானாய், குறையதுவும்நேராமல் குவலயத்தில்கொற்
றவனே சீனபதிக்குவானாய், நிறையுடனேவாழ்கவென்று ஞானந்
தந்தா நீதியுடனுபதேசஞ் செய்தார்தாமே. 847

போகர் சதாசிவரிடியாரிடத்தில் விடைபெற்று

சீனபதிக்கு யேகுதல்.

தாமேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவானபுலிப்பா
ணிமைந்தாபாரு, நாமேதான் சொன்னபடிவஞ்சனந்தான்நலமானகிரி

தனிலே சென்றேன்யானும், போமேதான்சதாசிவனார்ரிடயைக்கண்
டேன்பொங்கமுடன்சகலவரம்யானும்பெற்று, வேமாதான்சீனபதி
யேகுதற்கு விருப்பமுடன் விடையதுவும்பெற்றேன்தானே. 848

தானேதான்குளிகையது கொண்டுமல்லோ தண்மையுள்ளசீன
பதிமாண்பருக்கு, மரீனேதானஞ்சனமாங்கிரியில்வாழும் மகத்தான
சதாசிவனார் ரிஷியோர்சேர்வை, தேனேகேள்சீனபதிப் பெண்களுக்
குத்தேற்றமுடனுபதேசம்பெற்றதெல்லாம்,வானேகேள்குளிகையது
கொண்டுமல்லோ மகத்தானயிமயகிரி சென்றூர்காணே. 849

போகர் பிமயகிரிபர்வதத்தில் எட்டாவதுவரைச் சென்றது

காணவே யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு கருவான புலிப்பாணி
மைந்தர்கேளு, தேரணவே யிமயகிரிபர்வதத்தில் துப்புரவாய்க்குளி
கைகொண்டயானுமல்லோ, நீணவேயெட்டாவதுவரையில்பா நீடா
ன்குளிகையது கொண்டுயானும், வேணபடி கிரிதனிலே செல்லும்
போது விருப்பமுடன் குத்துக்கல்கண்டிட்டேனே: 850

கண்டேனேகுத்துக்கல்லருகிலப்பா கனமான திட்டென்றவா
சல்தன்னை, சண்டமாருதம்போலவயிரக்கல்லைசட்டமுடன்தாள்பூட்
டியிருக்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்போலிரண்டுசித்தர் வப்ப
னேதனிவாசல் காக்கக்கண்டேன், தண்டுலகந்தரன்புகழும் ரத்ன
ஸ்தம்பம் சட்டமுடன்தானிருக்கக் கண்டேன்தானே. 851

கண்டேனேயண்டர்முனிசித்துதம்மைகைலாசநாதரென்றுவடி
பணிந்து, தெண்டமுடன் முடிவணங்கிநமஸ்கரித்துதேற்றமுடனென
ன்குருவேயென்றுசொல்லி, கொண்டுசுரங்குவித்தல்லோ தாள்பணி
ந்துகொற்றவனே பாதுகாக்கவென்றுகூறி, விண்டிடவேநமஸ்கரித்து
பாதந்தொட்டு விருப்பமுடன்பணிந்திட்டே னுண்மைதாமே. 852

உண்மையாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோநா
தாக்கள்கண்டதில்லை, திண்ணமுடனடியேனுங்குளிகைபூண்டுதீர்க்க
முடனெட்டாங்கால் வரையிற்சென்றேன், வண்மையுடன் ரிடிதேவ
ரிருவர்தாமும், வளமையுடனெந்தனையாரென்றுகேட்க, திண்ணமுட
ன்காலாங்கிசீஷனென்றேன் தீர்க்கமுடன்சதாசிவத்தின்சீஷனூரே.

சதாசிவத்தின் சீஷரென்று அடியென்கூறசட்டமுடன் காவல்
நின்றயிருவர்தாமும்,பதாப்புயத்தையானினைக்கயெந்தன்மீதில்பட்ச
மதுமிகப்பிரிந்துபண்பதாக, சுதாயுதங்கள் தான் பிடித்துயிருவர்தாமு
ம்காவலரையுட்புகுந்துபின்னே சென்று, நிதாம்பஜமாம்பவயிரத்தூண்
தனைக்கடந்து விடுதிக்குமுன்பின்னுய்க்கொடுபோனூரே. 854

போனதொருமலைமீதில் யானுஞ்சென்று பொன்னரங்கமான தொருபொய்கைபக்கம், தேனமரும்மடவார்கள் சத்தகண்ணிதேவியர்கள்வீற்றிருக்கும் பொய்கைகண்டேன், கானமாதொடையாருங்கண்ணிமார்கள் கைலாசநாதரைப்போல் சித்தருக்கு, மானமுடன்திருத்தொண்டுசெய்துமல்லோ மகத்தானதிருக்கண்ணியிருக்கின்றாரே.

இருக்கீவசமாதியதுவருகிற்சென்றேன் யெழிலானகண்ணிமாரெந்தனைத்தான், பொறுக்கவேயாரென்றுயென்னைக்கேட்டு பொங்கமுடன்சபிப்பதற்கு யெண்ணங்கொண்டார், உருக்கமுடன் யானுமல்லோமனதுவந்து வுத்தமியேகாலாங்கி சீஷனென்றேன், வருக்கமுடன்சதாசிவத்தின்சீஷனென்று வளமையுடன் பலகாலும் மொழிந்திட்டேனே. 856

மொழிந்தேனெயெந்தனது வரலாறெல்லாம் முனையானகண்ணிமாறானவர்க்கு, வடியோடேயாமுரைக்க மாதுதாமும் வளமையுடனெந்தன்மேல் பட்சம்வைத்து, பழியதுவுந்நேரமுலெந்தனுக்குபாங்குடனேசமாதிபுறங்கொண்டுசென்று, அழியாதவரமதுவு மெனக்கு ஒதி வன்பானசமாதியிடஞ்சென்றார்தாமே 857

சென்றுமேயெந்தனையுங்கொண்டுமல்லோ செம்மலுடன்சமாதிபக்கல்கொண்டுநிற்க, வென்றிடவேசமாதியதுபிற்பாகத்தில் விருப்பமுடனிர்திரனாரைக்கண்டேன், குன்றுமேல்வெள்ளானைதன்னைக்கண்டேன் குறிப்புடனையடியேனும் மனம்நடுங்கி கன்றுடனெமெய்நடுங்கிநிற்கும்போது நலமானவெள்ளானை கேட்கலாச்சே. 858

இந்திரன்வெள்ளானை போகரையாரென்று வினவல்.

ஆச்சப்பாவெள்ளானையெந்தனைத்தான் வப்பனையாரென்றுகேட்கும்போது, மூச்சொடுங்கிபோனதொறு காலாங்கிநாதர் முனையானசீஷனென்றுயானுரைத்தேன், மாச்சலுடன்ஞ்சனமாங்கிரியில்வாமும் மகத்தானசதாசிவத்தின் சீஷனென்றேன், ஆச்சரியமாகவல்லோகுளிகைகொண்டு வன்பாகமலையேறி வந்திட்டேனே. 859

இட்டதொருபோகரிடியென்றுசொல்லி யெழிலாகத் தாமுரைத்தேன்போகரியானும், அட்டகிரிதநில்வாமும்வெள்ளையானை வன்புடனேமனதுவந்துமனங்கனித்து, சட்டமுடனெந்தனையுந்தலைமேற்கொண்டுதண்மையுள்ளட்டாங்கால்தறையிற்சென்று, திட்டமுடன்தேவேந்திரன்சமாதிபக்கல் தீர்க்கமுடன்கொண்டல்லோ விடுகலாச்சே.

ஆச்சப்பாசமாதியிட பக்கல்சென்றேன் வப்பனையங்கிருக்குஞ்சித்துதன்னை, பாச்சலுடன்குளிகைவிட்டு யானுமல்லோபண்புடனே

சித்தரிடம்நின்றேன்யானும், வீச்சடனேயங்கிருக்கும் காவல்சித்தர்
வினையமுடனெந்தனையு மாறென்றார்கள், கூச்சலிடசித்துமுனி கூட்
டத்தார்கள் கொப்பெனவே யெந்தனுக்குப்பயன் சொல்வாரே.

சொன்னமொழிதான்கேட்டுத் தப்பாவண்ணம்சுந்தரமேயிமய
கிரிக்காணவென்று, நன்னயமாக்குளிகைகொண்டுசீனம்விட்டுநளரா
ஜயிந்திரனைக்காணவென்று, மன்னவனார்காலாங்கி விடையும்பெற்று
மகத்தானசதாசிவத்தினருளும்பெற்று, உன்னிதமாய் எட்டாங்கால்
வரையிற்சென்று வுத்தமனேவந்நென்னென்று தொழுதிட்டேனே.

தேவேந்திரன் சமாதியை சித்தர்கள் போகருக்கு

காண்பித்தது.

தொழுதேனையெட்டாங்கால்வரையிலப்பா தோற்றமுடன்ரிடி
தேவர்முனிவர்தாமும், பழுதுறாவண்ணமது அடியேன்னிற்கபட்சமு
டனென்மீதிற்கிருபைகூர்ந்து, மழுவலுடன்வேதேந்திரன் சமாதிக
ன்னைமகிட்சியுடன் கொடல்லோ ரிடிகள் தாமும், முழுதுமேசமாதிய
து பெருமைதன்னை முனையானசித்துமுனி யுரைத்திட்டாரே.

உரைத்தாரேதிரேதாயினுகத்திலப்பாவுத்தமனாந்தேவேந்திரன்
வுண்மைதன்னை, திரைப்புடனேகெருடகாந்தருவரோடும் தீர்க்கமுட
ன்கிம்புருடர்விஞ்சையோடும், முரைப்படியேமெல்லிமேனகையினோ
டும்மேனகையாள் திலோர்த்தமையாள்ரம்பையோடுகுறையாமல்பூர்
வசியாள்கன்னியோடும் குவலயத்தில்வெகுசால் மாண்டார்தானே.

தானுந்தேவேந்திரபகவான்ருளும் தரணிபதி யாண்டிருக்குங்
காலந்தன்னில், கோனானபரமசிவன் கடாட்சத்தாலே கொற்றவர்க்கு
ஞானமதுமிகவுண்டாகி, தேனானமனோன்மணியாள் தரிசனத்தைசெ
ம்மலுடன்தேவேந்திரன் தானுங்கண்டு, மானுவையகத்தின் வாழ்க்
கைதன்னை மகதேவர்தன்மனதில் னினைத்திட்டாரே. 865

ரித்துமேசப்தமேகங்கள் தன்னை நேர்மையுடன் றுனழைத்துயி
ந்திரன்முன், தினையளவுபொன்னதுவும் நேராதப்பாதீர்க்கமுடனெ
டுங்காலமிருந்துமென்ன. மனையுடனேசமுசாரவாழ்க்கையற்றுவைய
கத்தைதான்மறந்து யிந்திரன்ருன், சினமதுவும்வாராமலிந்திரன்ரு
ன் சிறப்படனேமேகமது வழைத்தார்கானே. 866

காணவேமேகமதை தானழைத்து கயிலாயயிந்திரனுங்குறலுற்
றார், பூணவேயெந்தனையுங்கொண்டுசென்றுபு கழானமேருகிரிதன்னி
லப்பா, னீணவேஎட்டாங்கால்வரையில்தானும் நீதியுடன்சப்தமேகங்
கன்யாவும், காணவேயிந்திரனைக்கொண்டுமல்லோ துப்புரவாய்மலைத
னிலேசெல்லலாச்சே. 867

ஆச்சப்பா தேவேந்திரன் ஞானம்பூண்டு வப்பனேசமாதிதனிலி
றங்கினூர்பார், மாச்சலுடனயிரத்துயெட்டுமாற்றமகத்தான சிம்மா
சினந்தான்மறந்து, மூச்சடங்கிதேவேந்திரபகவான் றுனும்முனையான
மலைதனிலேயி றங்கியல்லோ, பாச்சலுடன்நெடுங்கால மித்திரன் றுன்
பாங்கான மலமீதிருக்கின்றாரே. 868

இருக்கின்றார் தேவேந்திரபகவான் றுனும்யெழிலானசமாதிபுர
ம் நெடுங்காலந்தான், பொருக்கவேயுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் புகலு
வார் சிலகாலமிங்கிருந்தால், திருக்கமலம்பாதாரசமாதிபக்கல் தீர்க்க
முடன் நீரிருந்தாலசரீர்வாக்கு, கருக்காகவுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள்
சுந்தரனே கிடைக்குமெனவருள்சொன்னாரே. 869

சொன்னவுடனசரீரி வாக்குண்டாச்சு சுத்தமுடன் சுந்தரனார்
போகர்தாமும், நன்னயமாய் விடைபெற்று குளிகைபூண்டு நாதார்த
சித்தொளியின் பாதம்விட்டு, மன்னவனார்போகரிஷி ஒன்பதாங்கால்
மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுசொண்டு, பன்னவேபத்தாங்கால்
தன்னின்மட்டும் பாங்குடன் குளிகைகொண்டுசென்றிட்டாரே.

சென்றதொருகாலாங்கிநாதர்பாதம்சிறப்புடனேமேல்வரையிற்
சென்றமல்லோ, குன்றானமலமீதிற் பத்தாங்காலில் கொற்றவனார்
குளிகையதுவிட்டி றங்கி, வென்றிடவே பச்சைவண்ணப்புரவிதன்னை
விருப்பமுடன் போகரிஷிகண்டேன்யானும், தென்றிசையாமொன்ப
தாம் வரையிலப்பா தோற்றமுடன் சென்னிதக்கொக்குதானே.

பச்சைவண்ணப்புரவியும் சென்னிறக்கொக்கும்,

போகரிடம்வார்த்தையாடல்.

தானுன சென்னிறக்கொக்குதானும் தன்மையுள்ள பச்சவண்
ணப்புரவிதானும், பாணனசோதியுடனெந்தன்மக்கல்பட்சமுடனாரெ
ன்றயென்னைக்கூற, கோணனகாலாங்கிநாதசீஷன்கொற்றவனார்போ
கரிஷியென்றமல்லோ, மாணமமேலையத்தை வுறுதியுண்டுமகிழ்ச்சி
யுடன் தானுரைத்தேன் வளமைகேளே. 872

கேளப்பாபுலிப்பாணி சொல்லும்போது கெவனமுடன் பச்சை
வண்ணப்புரவிதானும், ஆளப்பாசென்னிறக்கொக்கோடொக்க வப்ப
னையெந்தனுக்குவார்த்தைகூறும், மாளப்பாயுந்தனைத்தான்சபிப்பே
னென்றுவார்க்கமுடனிருபேரும்கூறலாச்சு, நாளப்பாபோகாமல் யா
னடுங்கி நழுமுடனேமுடிசாய்த்து வணங்கிட்டேனே. 873

வணங்கியெயெந்தனுக்கு மனதுவந்துமகத்தானபட்சியுடன்புர
வியோடும், இணங்கவே சதுர்முகப்பிர்மாவின்றன் யெழிலானசமாதி

யதுயங்கிருக்க, மணங்கமழும்கிரிமீதில்வந்ததாலே மார்க்கமுடனெந்தனையுங்கொல்வோமென்று, கனமுடனேபுரவியது அனுமானித்துக் கண்டனாதி எந்தனையுங்கொல்லாச்சே. 874

கொல்லவே எந்தனிடம்வந்தபோதுகொப்பென வேயடிவணங்கி முடிகள்சாய்த்து புல்லவேகாலாங்கிதனைநினைந்துபுகழ்ச்சியுடனுத்தாரங்கூறும்போது, வெல்லவே எந்தனுக்குவிடையுந்தந்துவிட்டகுறையிருந்ததொரு புண்ணியத்தால் கல்லாகசபிக்கவந்த எந்தனைத்தான் காத்துரட்சிக்க மனங்கொள்ளலாச்சே. 875

கொள்ளவே சதுர்முகனாச்சமாதிபக்கல்கொற்றவனே யெந்தனையுங்கொண்டுசென்று விள்ளவே கிரேதாயினுகத்திலப்பா விருப்பமுடன்சமாதிமுகயிறங்கியல்லோ, உள்ளபடி நெடுங்காலமிருந்த சித்து ஒகோகோநாதாக்களறிந்ததில்லை, கள்ளமினமில்லாதகாயசித்துகடுஞ்சித்து சதுர்முகசித்துமாமே. 876

சித்தானசதுர்முகப்பிரமாதனை சிறப்புடனையடியெனுங்கானவென்று, முத்தானகிரிதனிலேநெடுங்காலந்தான்மூர்க்கமதுவாராமல் நானிருந்தேன், பத்தியுடன்சமாதிபுரம் நிற்கும்போது பாங்கானவசரீரிவாக்குண்டாச்சு. சத்தியவான் சதுர்முகப்பிரமாவின்றன் சதுரானவார்த்தைதனைக் கேட்டேன்பாரே. 877

பாரோதான்சதாசிவனாறிஷிகள் தம்மின் பாங்கானகாலாங்கி சீஷனென்றேன்சீரோடு, மெந்தன்மேல் மனதுவந்துசிறப்புடனையெந்தனுக்குகாயகற்பம், திரேதான்கிரிதனிலேயிருக்கும்தானம்தீர்க்கமுடனெந்தனுக்குஒதினார்கான், ஆரோதான் சொன்னாற்போ லசரீரிவாக்கு வப்பனெமலைமீதிற்கேட்கலாச்சே. 878

கேட்டவுடனடியேனுமனதுவந்து கெவனமுடன்காயாதிசுற்பந்தனை, தாட்டிகமாயுண்டல்லோ மகிமைபூண்டுதாரணியில் மேல்வரைசெல்லுதற்கு வாட்டமுடனெந்தனுக்கு நேத்திரங்கள்வளமுடனேசோதிமின்னல்கண்டாற்போலே, நீட்டமுடன்பிரகாசவொளியுண்டாச்சு நீதியுடன்பதினோரங்கால்சென்றேனே. 879

போகர் இமயகிரியில் பதினெம்வரைசென்றது.

சென்றேனே யிமயகிரிபர்வதத்தில் சிறப்பானபதினோரும்வரையிற்சென்றேன், குன்றானமலையேறிக்குளிகைகொண்டுகொற்றவனே பதினோரும்வரையிற்சென்றேன், வென்றிடவேயன் மென்ற பட்சிதனை வீரானகுகைதனிலே கண்டேன்யானும், வென்றிடவேஎந்தனையுமெண்ணங்கொண்டு கொற்றவனே யருகதனிற் செல்லலாச்சே.

செல்லவெய்ந்தனையுங்கண்டபோது சீறிப் பசினமதுவுமிகவுமாகி, புல்லவேயன்னமது யெந்ததோத்தான்புகழுடனையாரென்று வினவிக்கேட்க, நல்லதொருவன்னத்தையானுங்கண்டு நயமுடனேகாலாங்கிசிஷனென்றேன், வல்லதொருவன்னமதுயெந்தனுக்குவாகுடனே யெந்தன்மேலிரங்கலாச்சே

881

இரங்கியெய்ந்தனையுங்கொண்டனைத்து யெழிலாகவெந்தனுக்குவினயஞ்சொல்லி, கரங்கொடுத்துளந்தனையு மாசீர்மித்து கைலாச பட்சியல்லோ அன்னமப்பா, சாங்கமதுக்குள்ளிருக்கும் ரிஷிபார்தாமும் சுந்தரனேஜம்புகாரிஷியாருக்கு, வரங்கொடுத்தபிரகார மவருக்கல்லோமன்னவனே பணிவிடைக்குஆளானேனே.

882

ஆளாகிதேவந்திரன்சாபத்தாலே யன்னமென்றபட்சியதுவுருவமாகி, நாளாகிநெடுங்காலம்நானிருந்து நாயகனேசாபமதைநிவர்த்தி செய்து, மாளாதவரம்பெற்றுயானுமல்லோ மகத்தான ரிடியினிடம் விடைகள்பெற்று, தூளானபதாம்புயத்தை யான்வணங்கித் துப்புரவாய்ச்செல்வதற்கு நாளுமாச்சே.

883

ஆச்சப்பாபோகரிடிநாதாகேளு வப்பனையுந்தனுக்குவுபதேசங்கள், மாச்சலுடன்செய்யுகிறேனுந்தமக்கு மகத்தானஜம்புகாரிடியுன்பக்கல், பாச்சலுடன்கொடுபாயி விடுவேனென்று பகர்ந்திடவே யன்னமதுயெந்தனுக்கு, ஆச்சரியமாகவல்லோதானுரைக்கவப்பனே குகைதனிலேசென்றேன்பாரே.

884

போகர் ஜம்புகாரிடியைக்கண்டது

பாரேதான்புலிப்பானிமைந்தாகேளு பாங்குடனேஜம்புகாரிடியைக்கண்டேன், ஆரென்றுயெந்தனையும்வினவிக்கேட்க வப்பனேகாலாங்கிசிஷனென்றேன், நேரேதான் நெடுங்காலஞ்சென்றிசித்து நேர்மையுடனென்மீதிற்கிருபைகூர்த்து, வேரேதானெந்தனதுசமாதிபக்கல்விருப்பமுடன்வரு குவதும் மெய்யேபாரே.

885

மெய்யென்றுவிட்டகுறையுந்தமக்கு மேதினியி லிருந்ததொரு தன்மையாலே, பொய்யானதி ரீகமதநீர்படைத்து பொங்கமுடனிவ்விடத்தில்வந்திரப்பா, வைபகத்தில்தானிருக்கும் மாண்பரல்லோவ ளமுடனேவருதற்குநீதியுண்டோ, துய்யபுகழ்சுந்தரனே யுந்தனுக்கு துப்புறவாயோகசித்துகிட்டலாச்சே.

886

கிட்டவேசிறுபாலாமைந்தாகேளுகீர்த்தியுள்ளவையகத்தில்கோ
டிசித்தர், அட்டதிசைதான்புகழுமனேகசித்து வப்பனையுணைக்கண்
டால் விடுவாரோசொல், திட்டமுடன்சாபமதுயுந்தமக்குத் தீர்க்கமு
டன்தான்கொடுத்து சபிப்பாரப்பா, வட்டமுடனுந்தமக்குஞானயோ
கம் வண்மையுடன்தான் கொடுத்தான் மகிமைகேளே. 887

கேளே தான்காலாங்கிராத்பாதா கெவனமுள்ளசதாசிவனா ரு
ளும்பெற்று, நாளேதான்போகாமல் மாணிலத்திலநலமுடனேசித்து
வினையாடும்பாலா, வாளானகுளிகையதுவுந்தமக்கு வளமுடனையா
ன்றருவேன்போகநாதர, பாடீளதான்போகாமல் மனதுவந்து பட்ச
முடன்குளிகையது கொள்வீர்தானே. 888

தானானகுளிகையதுகொண்டுமல்லோ தண்மையுடனடியேனும
ருளும்பெற்று, கோனானகுருபதத்தையதமன திவன்னி கொற்றவனைய
டியேனுங்கொண்டுமல்லோ, தேனானமனேன்மணிபைத் தெரிசித்தே
தான் தேற்றமுடன்பனிரெண்டாம் வரையிற்சென்றீறன், மானானகு
ளிகைவிட்டுயானுமல்லோ மகத்தானகிரிதனிலே யிறங்கினேனே.

பனிரெண்டாம்வரை சென்றது.

இறங்கியேமேருகிரிதன்னிற்சென்றேன் யெழிலான காமதேனு
தன்னைக்கண்டேன், திறமானகாமதேனையென்னைக்கண்டு தீர்க்கமு
டனயாரென்றுவினவிக்கேட்க, சிறகுடையகாமதேனு தன்னைப்பார்
த்து சிறப்புடரினகாலாங்கிஷனென்றேன், குறமாதையென்போலரு
பங்கொண்டுகொற்றவனையெந்தனையிஞ் சிறலாச்சே. 890

சிறவேயடியேனுமனதொடுங்கிசீர்பாதம்முடிவணங்கிதாள்பணி
ந்து, ஐறவேமனதுவந்துகாங்குவித்து வப்பினையடியேனுஞ்சாஷ்டா
ங்கித்தேன், மீறவேயெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் துக்கமனு நீதிமுறை
யாவுங்கூறி, மாறலுடன்பனிரெண்டாம் வரையிலப்பா மகத்தானச
மாதியிடங்கொடுபோலாச்சே. 891

ஆச்சப்பாவசிட்டமகாரிஷியின்பக்கல் வப்பனையானல்லோசெ
ன்றுநின்றேன், மூச்சடங்கிசமாதிதனிலிருந்தசித்து முனையான வசி
ட்டமகாரிடியார்தாமும், பேச்சடங்கிவெகுகால மிருந்தசித்து பிரிய
மூடனெந்தனுக்குவுபதேசங்கள், மாச்சலதுவாராமல் குளிகைதன்
னை மகத்தானசாரணைகள் கூறலாச்சே. 892

கூறவென்றால் சாரணைகளென்னசொல்வேன் கொப்பெனவே வசிஷ்டமகா ரிஷிபார்தாமும், மாறனுடன்குளிகைக்குவுறுதிசொல்லி மகத்தான சாரணைகள்மிகவுஞ்செய்து, ஆறவேயெய்தனுக்கு வதிதங் கூறிவப்பனே குளிகையிடமார்க்கங்கூறி, சேறவேமகமேருகன்னிலப் பாதேற்றமுடன் செல்கவென்று வரந்தத்தாரே. 901

போகர்பதிமூன்றும்வரைசென்றது.

தந்தாரே யின்னமொருமார்க்கஞ் சொல்வேன்தயவான புலிப் பாணிமைந்தாகேரு, தெந்தமுடனடியேனுங் குளிகைகொண்டுதுப் புறவாய்மேருகிரி தன்னிற்சென்றேன், அந்தமுடன்பதின்மூன்றும் வரையிற்சென்று அவ்வரையில் விராயகரைகாணவென்று, வீந்தையுடனடியேனுமனதுவந்து விருப்பமுடன் குளிகை கொண்டுசென்றேன் தானே. 902

தானான்குளிகைகொண்டு காலாங்கிரதர் தண்மையுடன் குருதையேநினைந்துகொண்டு தேனானபதின்மூன்றும்வரையிற் சென்றேன்தோற்றமுடன் விராயகரின் சமாதிகாண, கோனானதும்பிக்கையுடைய மாண்பன் கொற்றவனுங்கணபதியாழ்மென்றசித்து, மானானமகதேவரென்னுஞ் சித்துமகத்தான சமாதிபதிகண்டிட்டேனே.

கண்டேனே சமாதியிடபக்கந்தன்னில் கருவான சித்துமுனி கோடாகோடி, விண்டதொருநாதாக்கள் கூட்டந்தன்னை விருப்பமுடன்பான் கண்டமனதுவந்து, தெண்டமுடனடியேனும் முடிகள் சாய்ந்து தேற்றமுடன் பதாம்புயத்தைப் பணிந்துகின்று, கொண்டனைத்துயெந்தனுக்கு விதிகள்கூறி குருவான விராயகரைக்காண்பிப்பிரே. 904

காண்பிக்கவேண்டுமென்று வடியேன்றானும் கணமான சித்து களைவினவும்போது, வீண்பாலா வுந்தனையுஞ்சுப்பிப்பெனென்றுவினவுடனேசித்துமுனிகுறும்போது, ஆண்மையுள்ளரிஷிதேவரணைவோருக்கும் வப்பனேதாதரிக்கவென்றுசொல்லி, கேண்மையுடனடியேனுங் காலாங்கிதம்மை கீழ்மையுடனடியேனும் நினைத்திட்டேனே. 905

நினைத்தேனே யெந்தனையுமரதரித்து நிலையானபதின்மூன்றும் வரையிற்கொண்டு, களைபோன்ற விராயகரின் சமாதிபக்கல் சுத்தமுடன் கொண்டலல்லோ சித்துதாமும், தீனையளவுகுற்றமது நேராமற்றான் தீரமுடனெந்தனுக்குவுளவுகூறி, பனையளவாய் வயரமதுகுளிகைபூண்டு பார்த்தேனே விராயகரின் சமாதிகானே. 906

விராயகரைக்கண்டது.

காணவே விராயகரின்சமாதிகண்டேன்கருவான சமாதியமுடவிலலை, பூணேவியங்குசமும் ஒத்தைக்கொம்பும்புகழான யானைமுகம்

தன்னைப்போலே, ஊணலேபூமிதனில் சமாதியுண்டு உறுதியுடனிரு
காழுமேந்திகொண்டு, காணவேவெகுதால மிருந்தசித்து மகத்தான
மூன்றுயுகங்கண்டசித்தே. 907

சித்தானசித்துமுனி விராயகன்றான் சிறப்பானமேருகிரிதன்னி
லப்பா முத்தானபதின்மூன்றும் வரையில்தாம் முனையான குளி
கையினால் கண்டுவந்தேன், பத்திதருமெடுங்கால மிருந்தசித்துபாரு
லகிற்சாத்திரத்தின் முதலாஞ்சித்து, வெத்திபெறும் விராயகரினசித்
துதம்மை வேகமுடன் மேருவர பார்த்திட்டேனே. 907

பதின்நான்காம்வரை சென்றது.

பார்த்தேனையின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் பாங்குடனே
பதினான்காம் வரையிற்சென்றேன், தீர்த்தஞ்ஞன்மேருகிரி தன்னில
ப்பா திறமானசிவலிங்கப் பதியைக்கண்டேன். ஆர்த்தியுடன்கோடி
யே ரிஷிகளப்பா அம்மலையில்சூழ்ந்திருக்கயானுங்கண்டேன், மூர்த்தி
யுடன் திருமூர்த்திசொருபரோடும் முனையான சிவலிங்கங் கண்டிட்
டேனே 909

லிங்கதேரிசனம்

சிவலிங்கங்கண்டேனே யதற்குமேலே திருவானசிவலிங்கம்பதி
னாயிரத்தெட்டு தவமுடனேநாதாக்கள் ரிஷிகள் தாமும் தன்மையுடன்
சிவலிங்கந்தனானானொளக்க, பவமகற்றியரச்சனைகள் மிகவுங்கூறிபாங்
குணனேநாதாக்களிருப்பாரங்கே, குவலயத்தில் மற்றொருவர் காண
மற்றான் கொற்றவனே பதினைந்தாம்வரைசென்றேனே. 910

போகர் பதினைந்தாம்வரை சென்றது.

சென்றேனே புலிப்பாணிமைந்தாக்கேளு சிறப்பான காலாங்கி
கடாட்சந்தன்னில், குன்றேரிசுளிகைதனைக்கொண்டுமல்லோ கொற்
றவனேமேருகிரி தன்னிற்சென்றேன், அன்றுரித்தமான்னோலும்புலி
த்தோலுமாக வப்பனேவாயிரம்பேர்ரிஷிகள்கண்டேன். தென்றிசை
யிலகஸ்தியனார் முனிவர்போலும் தேற்றமுட னாயிரம்பேர் ரிஷிகண்
டேனே. 911

கண்டேனே பதினைந்தாம்வரையிலப்பா கயிலநாதருட சீவ்வர
க்கம், பண்டுபோல்மேனியது சோதிமின்ன பாங்குடனே தேவரிஷி
வாயிரம்பேர், கொண்டெல்லோ பாரிசாதபுட்பந்தனை கொம்பனை
யாள்மனோன்மணியாள் தன்றனக்கு, தொண்டுடனே யர்ச்சனைகள்
மிகவுங்கூறி தோறும்லயாகமது செய்வார்பாரே. 912

பாரேதான்யாகமது செய்துக்கொண்டு பாங்குடனேசித்துமுனி
யிருக்கும்போது, நேரேதான்பதினைந்தாம்வரையிலயானும்நெடிதான
குளிகைகொண்டுசெல்லும்போது, திரேதானாயிரம்பேர் சித்ததாமு

தீர்க்கமுடனெந்தனையுங்கண்டு மல்லலோ, சோரோதானெந்தனதுபக்
கல்வந்து சிறப்புடனையாரென்று கேட்டிடாரே. 913

கேட்டவுடனடியேனுங் காலாங்கிதம்மை கிருமையுடன் யென்
மனதி லெண்ணங்கொண்டு, வாட்டமுடனவர் பாதிஷ்டென்னேறன்
வளமையுட னெந்தனுக்குயிதவுங்குறி, நீட்டமுடன் பதினைந்தாம்
வரையில்ல்தானும் நீதிதப்பி வந்ததினாலுந்தமக்கு, தாட்டிகமாய் சாப
மது வந்துநேரும்தயவுள்ள பாலகனையென்றிட்டாரே. 914

என்றுமே கூறலுமேயடியேன்றானுமெழிலான காலாங்கிகடா
ட்சத்தாலே, குன்றுமேசாபமதை நிவர்த்திசெய்து குளிகெகொண்டு
ரிடியாரையானுங்கண்டு, வெறிடவேயெந்தனையு மாதரித்து வேகமு
டன் ஷோபமதைசிவர்த்திசெய்து, தென்றிசையில்கும்பமுனி தன்
னைப்போலே தேற்றமுடனெந்தனையு மாட்கொள்வீரே. 915

போகருக்கு நாதாக்கள் மனோன்மணியாள் ஜோதிகாண்பித்தது.

கொள்ளவேயடினும் மனதுவந்து கோடியுக்கந்தவஞ்செய்யும்ரிடி
யார்தம்மை, மெள்ளவேயடியேனுந்தாள்பணிந்து வேதாந்த தாயிம
னோன் மணியாள் தன்னை, தெள்ளமுர்தமானதொரு சோதியீடம்
தேற்றமுடனடியேனுந்தாள்பணிந்து, உள்ளபடியெந்தனுக்குத்தெரி
சனத்தை வுத்தம்மரகாட்டவென்று பணிந்திட்டேனே. 916

பணிந்துமேகிற்கையிலேசித்தர்தாமும் பான்மையுடன்பதினைந்
தாம்வரையின்மேலே, துணிவுடனையடியேனைத் தாமழைத்து துப்
புறவாய் மனோன்மணியாள்பிடந்தன்னை, கணிதமுடனெந்தனுக்குக்
காண் சித்தலோகைலாச மனோன்மணியாள்ரூபந்தன்னை, துணிந்திட
வே கண்டவர்களாருமில்லை துப்புரவாய்சோதிமயங்காணலாச்சே.

ஆச்சப்பா வையகத்தில்வெகுகோடிசித்து அம்தகையாள்மனோ
ன்மணியைக்கண்டதில்லைமூச்சுடங்கிசென்றதொரு நெடுங்கால்சித்து
மூதுலகில் யாரோனுலிகண்டதில்லை பாச்சலுடன் மனோன்மணியாள்
சொரூபவொளிகண்டசித்து மகத்தானவனந்தசித்தகோடியுண்டே.

கோடானகோடியும்நாலுயுகம்பா குவல்யத்தில் மனோன்மணி
யைக்கண்டதில்லை, நாடாண்மைதனில்வாழுமீரிடிகள் தேவாரலமான
சித்து முனிநாதர்தாமும் காடாண்மைகொண்டதொருமனோன்மணி
யாள்ரூபம் தாரணியில்யாவருந்தான் கண்டதில்லை பாடாண்மைகொ
ண்டதொருசோதிமயந்தன்னை பாருலகில் கண்டவர்கள் கோடிபேரே

பேரானதிருக்கமலம் வீற்றிருக்கும் பெருமையுள்ளமனோன்மணியாள் பீடந்தன்னை, கீரானசித்துமுனிநாதர்தாமும் சிறப்புடனே பாடிவைத்தார்பலநூல்தன்னில் நேரானசாத்திரங்கலுளவுகண்டோ நேர்மையுடன்சின்மயத்தைமனதிலுன்னி, ஆரானபீடமென்ற ஆராதாராம்வப்பனையொடுங்கி நின்றசமரதிதானே. 920

தானுமாதிரிலே நின்றுகொண்டு தன்மையுள்ள ஓங்காரந்தன்னைநோக்கி, கோணாகுருபதத்தை மேலேயுன்னி கும்பகத்தைமேல் நோக்கிபதியமர்ந்து, தேனாமனோன்பணியைக் காணவல்லோ தேசத்தில் வெகுமாண்பர் சுவயோகிதானும், பாணபராபரத்தைதியானித்தேதான் பான்மையுடனெடுங்காலந் தவஞ்செய்வாரே.

செய்தாலும் மனோன்மணியைக் காண்பதில்லை தேசமதில் நாலுபுகங்கடந்தாவென்ன, வையகங்கள் தான்முழுது மழிந்திட்டாலும் புகழுஞ்சித்தர் புகழானசோதிமயங்காண்பதல்லால், மெய்யானருமமதைக்காண்பதேது வேதாந்த நூல்களிலுஞ் சொன்னார் தாமே.

சொன்னாரே சித்துமுனி ரிடியார்தானும் துப்புரவாயெந்தனுக்குக்கொன்றார்கோடி, தென்னாகும்பனிகூறும்நூலில் தோற்றமுடனுபதேசஞ்சொன்றாற்போலு, நன்னயமாயெந்தனுக்குவேதங்கூறிநாதார்தகாலாங்கிபெயரைமாறி, உன்னிதமாயுபதேசஞ்செய்துமல்லோ உவமையுடன் விடையெனக்கு த்தந்திட்டாரே. 923

தந்தாரே சோதிமயந்தன்னைக்கண்டு தன்மையுடன் கிரிதனிலே விடையும்பெற்று, அந்தமுடன்பதினாரும் வரையைக்காண வன்புடனேகுளிகையாது பூண்டுகொண்டு, சொந்தமுள்ளகாலாங்கிநாதர்தம்மைசந்தரார்பதாம்புயத்தைமனதிலுன்னி, இந்தவரைவிட்டுமல்லோ மேலேயப்பா யெழிலானகிரிபோக வெண்ணினாரே. 924

மோகர்மதினாரும்வரை சென்றது.

எண்ணினேன்பதினாரும் வரையைக்காண யெழிலானமேருகிரி தன்னில்யானும், குண்ணாமலையதுங் குகைகள் தாண்டி கோற்றவனேசனை யதுவுங்கடந்துமேதான், தன்னுன கிரிவளத்தைக்காண வென்றுதாக்குடசே குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, கண்ணுன காலாங்கிநாதர்தம்மைக்கருத்திலே மனதுவந்துடத்திட்டேனே. 925

போகர்கருவசனையுங் கறும்பசவுங்கண்டது.

நடந்தேனேயிமயகிரிதன்னிலப்பாநலமான மருகிரிசாரலோரம் கடந்தேனேபதினாரும் வரையில் தானும் கருவானசனையுண்டு தடாக முண்டு, அடந்ததொருசனையருகேகரங்கமுண்டு அதன்புறத்தேயிரு ளடைந்தசோலையுண்டு, தொடர்ந்ததொருசித்துமுனிநாதர் கூட்டம் தோறாதசீஷவர் க்கமனேகமுண்டே. 926

உண்டானமலைதனிலே கோடிசேனை உலகமதில்மெத்தவுண்டு சொல்லொண்ணது, அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குநாடு அடைவா னநாடதனிலதிசயத்தை, கண்டதொரு காரியங்களைன்னவென்றால் கடிதானவதிசயத்தையென்னசொல்வேன், தொண்டனைப்போலடி யேனுங்குளிகைபூண்டு துப்புரவாய்வெகுகாலமிருந்திட்டேனே. 927

இருந்தேனேகானகத்தின்வழியில்தானும் யெழிலாநகுலையோ ரம்தன்னிலின்றுநேன், குருந்தமாந்தன்னருகேசித்துதாமும் கொப் பெனவேசீஷவர்க்கந்தன்னிற்சேர்ந்து, பொருந்தவேநெடுங்காலம்தவ மிருந்துபொங்கமுடன்சனையோரம்சாரல்தன்னில், விருந்தழர்ந்தமாந தொரு பசனேதன்னை விருப்பமுடன்சித்துமுனியும்பார்த்தாரே. 928

தானானகறும்பசனையுண்டபோது தகமையுள்ளசித்துமுனிரிஷி யார்தாமும், கோனானகுருசொன்னமூலிதன்னை கூறானசித்துமுனி நாதர்தானும், பாணனமூலிதன்னையந்திசந்தி பாகமுடன் தானிருந்து வருங்காலத்தில், மாணனமூலியதுமுனிவருக்குமகத்தாரயிலையதுவும் பதினொரட்டே. 929

எட்டானமூலிதனைசித்துதாமும் யெழிலானவந்திசந்திகாயகற் பம், திட்டமுடன்சதாநாலாங்கொள்ளும்போது திரமாநமூலியதுஒரு நாள் தன்னில், பட்டமார்தனிலல்லோதழைகள்மென்றுபாங்குடனே தானிருக்கும்வண்மைதன்னை, தொட்டவர்கள்யாரென்று சித்துதா மும்மீதோற்றமுடன் வள்ளமதிலெண்ணிட்டாரே. 930

எண்ணியேநாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலானமூலியதுசென்ற பேர்க்கு, கண்ணமுடன்ஞானமென்றகுளிகைதன்னால் தகமையுடன் தான்பார்க்கும்வேளைதன்னில், வண்ணமுடன்கறும்பசவும் மலையோ ரத்தில்தார்க்கமுடன் தினந்தோறும்மேய்ந்துமல்லொ, புண்ணியனார் சித்துமுனிவைத்தமூலி புகழானகாயாதிகற்பந்தின்னவாச்சே. 931

தின்னவேகாயாதிகற்பமூலி நீரமுடனெந்தமக்குவாப்த்ததாலே மன்னவனார் சீதவாதசித்துதாமும் மார்க்கமுடன் விட்டகுறையிருந்த

தாலே, பன்னவேகாயா திகற்பமூலிபாங்குடனேவாய்த்தென்றுமன
திவன்னி, தென்பொதிகைதனிலமைந்த கதையைப்போலும் தேவ
னதுகடாட்சமதால்வாய்க்கலாச்சே, 932

மூலிகையைகரும்பசுவுதின்றதால் சித்துசாபமீய்தல்.

அச்சென்றுகறும்பசுவு மனதிலெண்ணி ஆண்மைகொண்டியிரு
க்குமந்தகாலந்தன்னி, மூச்சடங்கிதானிருக்கும் மாயாசித்து முனை
யானகறும்பசுவைத்தன்னிப்பார்த்து, மாச்சலென்றசினமதுவுமதிக
மாகமகத்தானசாபமதுகொடுத்தபோது, கூச்சலுடன்கறும்பசுவுமன்
னில்வீழ்ந்து கொப்பெனவேயலறியல்லோவிழுகலாச்சே. 933

விழுந்துமோகாராவும்கதறும்போது விருப்பமுடன் கன்றதுவு
மோடிவந்து, அழுதுமேகாராவைத்தான்முகந்து அலறியேபசனையெ
ன்றமூலிதன்னை, தொழுதுமேசித்துமுனிபாதந்தன்னித்துப்புறவாய்
வாய்தனிலேபூட்டும்போது, பழுதுபடாசித்துமுனிமனதுவந்துபான்
மையுடன்விசனமது கொண்டிட்டாரே. 934

கொண்டுமேமடக்கவலையதிகமாகி குவலயத்தில்பசுதனையேகொ
ன்றதாலே விண்டுமேபாபமதுநேரலாச்ச வண்பழிக்கு ஆளாகினும்
விண்ணிலப்பா, துண்டரிககமானதொருகோபத்தாலே துப்புறவாய்
விசனமதுவதிகமாகி, பண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணபூபன் பட்சமு
டன்தான்வளர்ந்தகாவுமாமே. 935

தேதானரத்தன்கிரிமலையிலப்பா கொப்பெனவேநாதாக்கள் கண்ட
துண்டு, ஆவலுடன்தாயுடனேகன்றமாக ஆண்மையுடன்கிரிதனையே
சுற்றிமீய்ந்து, பாவமதுநேராமல்நாதர்க்குபான்மையுடன்தானட
க்குங்கோவுமல்லோ, சாவதுநேர்த்ததொருதுன்தையாலே சாங்க
முடன்சித்துமுனிபுலம்பிட்டாரே. 936

சித்துகாராம்பசுவை எழுப்பியது.

புலம்பியேமனந்தேறி சித்துதாமும் புகழானகாராவின்பசுவுக்
கல்லோ, நலம்பெற்றவேசாபமதைரிவர்த்திசெய்துநன்மையுடன்காரா
கன்றுக்கேதான், சலமதுவுங்குகைதனையேதானுங்கண்டு சட்டமுட
னிருப்பதற்குபுலமுங்கண்டு, வலம்பெரியகானகத்தில் நெடுங்காலந்
தான்வளமையுடன்வாழ்கவென்று வரந்தந்தாரே. 937

தந்தாரேபதினாரும்வரையிலப்பாதன்மையுடன்காராவிற்கன்று
தானும், சொந்தமுடனவரையி லிருக்கக்கண்டேன் சுதானேபுலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, விந்தையுள்ளகாதைதனையெவையகத்தில் விட்ட
குறையிருந்தவாக்குவெய்துமென்று, அந்தமுடனென்மனதிலென்
னியல்லோவப்பனேகுளிகைகொண்டு பறந்திட்டேனே. 938

போகர் பதினேழாம்வரைசென்றது

பறந்தேனையின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன்பாங்கான புயிப் பாணிமைந்தாகேளு, இறந்ததொருகாறுவிற்பசுவிற்காதையெழிலா ககுளிகைகொண்டு வறிந்தமட்டும், துறந்தேனெசொல்லிவிட்டேனுண் மையாகதுப்புரவாய்பதினேழாம்வரையில்சென்றேன், சிறந்ததொரு வதிசயங்கள் சொல்வேனப்பா துப்புரவாய்மனதுவந்துகேட்பீர்தானே

விஷ்ணுசமாதி.

நானுனமேருகிரி தன்னிலப்பாதாக்கான விஷ்ணுவின்சமாதிதன் னை, கோனானயென்குருவாங்காலாங்கிராதர் கொற்றவனாரசெ' ருபர துகடாட்சத்தாலே கேனானமலைமேலேசென்றேனங்கேதேற்றமுடன் பதினேழாம்வரையிற்கிட்டி, மானானமகதேவர்கடாட்சத்தாலேமார் க்கமுடன்குளிகைகொண்டு நின்றிட்டேனே. 940

நின்றேனேபதினேழாம்வரையிலப்பாநீதியுள்ளசித்துமுனிசீகா டானகோடி, குன்றினிலையெந்தனையுங்கண்டுமல்லோகொப்பெனவே யாரென்றுவினவிக் கேட்க, வென்றிடவேயடியேனும் பயந்தொடுங்கி விருப்பமுடன்பதாம்புயத்தைப்பணிந்துநின்று, சென்றேனேமகாவிஷ் ணுசமாதிதன்னை சேர்வையெனக்கருந்தருக வென்றேன்தானே.

நானுனபதாம்புயத்தைப்பணிந்துகேட்க தகமையுடன்சொருப முனிசித்துதாமும், மானானமகாவிஷ்ணுதன்னைக்காண மாணிலத்திலா ருலுமாகுமோசொல், கோனானயெனதையர்காலாங்கிராதர் கொற்ற வனாநெடுங்காலங்கார்த்திருந்தார், பாணுனபதாம்புயத்தைக்காணுதற்கு பாருலகியாராலுமுடியாதென்றே. 942

முடியாதமகத்துவங்களுந்தமக்கு மூதுலகில்கிட்டாது யாருக்க ன்று, அடியார்கள்சிவகூட்டமாணபரோடும் அம்மலையில்நெடுங்கால ங்கார்த்திருந்தார், படிதோறும்நாதாக்கள் காவலுண்டுப தாம்புயத் தைக்காணுதற்கு முடியாமற்றான், கெடியானமேறுகிரி தன்னைக்கி கெவனமுடன்குளிகைகொண்டு யிறங்கினாரே. 943

இரங்கினவென்றல்லோயெந்தனுக்கு யெழிலானசித்துமுனி ரி விபார்தாமும், உம்முடைய வார்த்தையதுகூறும்போது ஒகோகோ நாதாக்கள்காணியார்கள், திறமுடையெந்தனது வலுமையாலே தீர்க்கமுடனடியேனுங்குளிகைகொண்டு, சிறகுடையபட்சியதுபோ லேயானும் சிறுடனேமேல்வரையிற்சென்றேனபாரே. 944

பாரேதான்மகாவிஷ்ணு சமாதிபக்கபட்சமுட் னடியேனுஞ்சென்றுவந்து, நேரேதான்சமாதியது மேலேநோக்கி ரிட்களங்கமான தொருசொருபர்தம்மை, தீரேதான்திரிகரணசொருகழூர்த்தி திகழுடனேயெந்தனுக்குயிதவுகூறி, 'வேரேதான்கதியெனக்' யென்னவென்று விட்டகுறையிருந்ததினால் வந்திட்டேனே.

945

வந்தேனேயெந்தனுக்கு சொருபராதா வரமுடனே காட்சியது தருகவென்று, நொந்துமனந்தானுருகிதாள்பணிந்துகொடிக்குள்ளே சிரங்குணிந்துபணிந்தபோது, அந்தமுடன்மகதேவர் விஷ்ணுதாமும் அங்ஙனவேயசரீரவாக்குகூற, மந்தமுடனடியேனுங்கால்நடுங்கிபட்சமுடனுபதேசங்கேட்டிட்டேனே.

946

மகாவிஷ்ணு போகருக்கு அசரீரிவாக்கால்

உபதேசங்கூறியது.

கேட்டேனேமகதேவர்மனமிதங்கி கிருபையுடனென்மீதில்மனதுவந்து, நாட்டமுடன்சரீரவாக்கால்பா நயமுடனே யெந்தனுக்கு வேகங்கூறி, நீட்டமுடன்காலாங்கராதசீஷர் நீதியுடன் நெடுங்காலங் குளிகைபூண்டு, தாட்டிகமாய் வையகத்திலிருந்தாயப்பா தண்மையுள்ளகுளிகையது வலுமைகாணே.

947

காணவேயிமடகிரிதன்னிலப்பா கருவானசித்தர்களு முனிவருண்டு, பூணவேநாதாக்கள்வலுமையுண்டு புகழானமேருகிரிதன்னிலப்பா, ஆணவங்கள் கொண்டல்லோகுளிகைபூண்டு யவனியெலாஞ் சுற்றிவந்தாய்மகிமையாலே, வேணதொரு தேசாதிதேசமெல்லாம் வேகமுடன்மலைதிகள் வென்றிட்டாயே.

948

வென்றுமேநெடுங்காலந்தாமிருந்து வேகமுடன்சீனபதிக்கேகியல்லோ, சென்றுமேசீனபதிமாண்பருக்கு செயலானமகிமை யெல்லாமனைத்துங்கூறி, குன்றானமேருகிரிதன்னிலப்பா கொற்றவனேகுளிகைகொண்டுவந்தாய்நீயும், இன்றுநீவந்ததினாலுந்தமக்கு எழிலானவுபதேசங்கூறுவேனே.

949

கூறுவேனெந்தமக்குயென்றுவல்லோ குவலயத்தில்சித்தர்முனி காணவண்ணம், மாறுபட்சித்துமுனியுளவுங்கூறி மார்க்கமுடன்கை பெனக்குவிடையுங்கூறி, தேறுதலாய்ஞாபேரீதசஞ்சொல்லி தெளிவுறவேபதினெட்டாம்வரையிற்சொல்ல, ஆறுதலஞ்சிராமவரைமுடியைக்காண வன்புடனேயெந்தனுக்கு வருள்தந்தாரே.

950

போகர் பதினெட்டாம்வரைசென்றது.

அருளான விடையதுவும் பெற்றுமேதான் வன்பான குளிகையதுயானும்பூண்டு, இருளானமலைதனியேயான்கடந்துழிலானபதினெட்டாம்வரையிற்சென்றேன், மருளானமார்க்கண்டர்தன்னைகானமார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, பொருளானமேருகிரியடியன்றானும் பொங்கமுடன்பதினெட்டாம்வரை சென்றேனே.

வரையானமார்க்கண்டன் சமாதிகாண ஓவளமுடனேயடியேனுஞ்சென்றபோது, திரைகடலுஞ் சத்தசாகரங்கடந்து திறளானமனுகோடி முனிவரெல்லாம், நரைகற்றி காயாதிகொண்டுமல்லோ நவகோடிரிடியாரும் முனிவர்தானும், வரைகோடிலக்கில்லை கணக்கோயில்லை வளமானபதினெட்டாம் வரையின்றானே. 952

வரையானசமாதியது வனேகங்கண்டேன் வளமானமார்க்கண்டன்லிங்கத்தன்னை, நிரையானநாளொன்றுபூசைமார்க்கம் நீதியுடனாயிரமொஞ் சொச்சந்தன்னை, கரையானலிங்க மகாரபூசை கருவாநமார்க்கண்டன்செய்யுமார்க்கம், திரைகடலுங்கொள்ளாதுவேதயாகந்திரளாழிலிங்கமதைக் கண்டிட்டேனே 953

பத்தொன்பதாவதுவரையில் பதினெண்சித்தர்கள் நவகோடி

ரிடிகள் நார்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள்செய்தபெருநூல்கள்

மூன்றுபுகசமாதிகாணல்.

கண்டேனே யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன்கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, கொண்டேனே காலாங்கிருபையாலேகோடியுகம் தானிருக்க குளிகைபெற்றேன், துண்டரிகமாகவல்லோ குளிகைபூண்டு துப்புரவாய்ப்பதினெட்டுஒன்றிற்சென்றேன், சண்டமாருதம்போலே மேருதன்னில்சாங்கமுடன்குளிகையிட்டு யேறினேனே.

ஏறினேன் பத்துவொன்பதியிற் சென்றே யெழிலான குளிகைபோற்றசித்தருண்டு, மாறினேன்காதேவர் சித்துபக்கம் மகத்தானவஞ்சலிகள் யானுஞ்செய்து, கூறினேன் பதாம்புயத்தைவணங்கியானும் கொற்றவனே முடிதாழ்ந்துவடிபணிந்தேன் சீறியே என்மீதிற் கோபம்விட்டு சிறப்புடனே யெந்தனையாரென்றிட்டாரே. 955

என்றாரே சித்துமுனி கூறுப்போது யெழிலானகாலாங்கிராதர்தம்மை, குன்றானமலையில்நின்றுகொண்டுகொற்றவரேசீஷபதி யென்றென்பானும், சென்றிடவேஎன்மீதிற்பட்சம்வைத்துசிறப்புடனே

யெந்தனுக்குயிகவுகறி, நின்றதொருளந்தனுக்கு வாதினங்கள் நீட்க
ளங்கமாகவல்லோ கொடுத்தார்தானே. 956

கொடுத்தவுடனடியேனுமுடிவணங்கி கொப்பெனவே பத்து
வொன்பதியில்வந்தேன், அடுத்ததொருநூலிருக்குஞ் சமாதின்னை
யன்புடனையான்பார்க்கவேண்டுமென்றேன், கொடுத்ததொரு காவி
யங்களாயுற்றேதது தோறமல்சமாதியதுமலைபோற்கண்டேன், படுத்த
தொரு தெண்பக்கம் மேருதன்னில் பாங்கான சமஸ்கிருதநூல் கண்
டேனே. 957

கண்டேனேமேருகிரி தன்னிலப்பா கருவானவடபாகம் நூல்
கள்சொல்வேன், விண்டதொருநூலெல்லாம் வடமொழியேயாகும்
வீரானசாத்திரங்கள் மலைபோற்கண்டேன், அண்டமுடன் மேருகிரி
தன்னிலப்பா வழகானகிழக்குமுகம் நூல்கான்சொல்வேன் சண்ட
மாருதம்போல நூல்கந்தானும் சார்பானகீர்வாணமென்னலாமே.

என்னலாம்மேருகிரிதன்னிலப்பா எழிலானமேற்குமுகஞ்சமா
திகண்டேன், துன்னவேசாத்திரங்கள் மலைபோற்கண்டேன் துப்புர
வாய்ப்படிப்பதற்குரானுமில்லை. சொன்னதொரு பரிபாஷைநூல்க
ளப்பா தோறமல்மேருகிரிதன்னிற்சென்றேன், பன்னவேபலபேருங்
கூடிச்சொன்ன பாரினிலேசாத்திரங்களானேகந்தானே. 959

தானானசாத்திரங்கள்மேருதன்னில் தண்மையுடன்நாலுமுகஞ்
சமாதிகண்டேன், கோண குருநூலும் பெருநூலுமாக கொற்றவ
னே மலைபோலே சமாதிகண்டேன், பாண மூன்றுயுகப் பிரளயங்
கள் பாங்குடனேவந்தநெடுங்காலந்தன்னில், தேனான சாத்திரத்தை
மேருதன்னில் தேற்றமுடன் சமாதிதனில் வைத்திட்டாரே. 960

வைத்தாரேமேருகிரிதன்னிலப்பா வண்மையுடன்பிரளயங்கள்
நேர்ந்தபோது, கைத்தவமாயவரவர்கள் செய்தநூலின் காசினியில்
மலையோரம்பிரளயத்தில், மெய்த்தெனவேதிருப்பாலின்கடலினோரம்
மேதினியில்லை ஒதுங்கியிதந்துமல்லோ, சாத்தசாகரந்தனிலே சிலது
நூல்கள்சாங்கமுடன் கலியுகத்தில் கண்டார்தாமே. 961

கண்டாரே கலியுகத்துமாண்பரெல்லாம்கருவானசாத்திரத்தை
காணவில்லை, தொண்டுமிகவடியேனுஞ் செய்துமல்லோ துப்புரவாய்
காலாங்கிகடாட்சத்தாலே, சண்டையிட்டு குளிகையது பெற்றுமே
தான் சதுரானமேருகிரிதன்னிற்சென்று, விண்டிடவே போகரேழா
யிரத்தை விருப்பமுடன் மனதுவந்துகொண்டிட்டேனே. 962

கொண்டேனே போகரேழாயிரந்தான் குருவானவகஸ்தியனார்
காவியந்தான், சண்டமாருதம்பன்னீராயிறந்தான்சட்ட முடந்மணிரா

லாயிர, முந்தானும்பண்டானசுதர்காண்டம்நாலாயிரந்தான் பாங்காணகருமமென்ற, காண்டந்தானும்விண்டானபன்னீராயிரந்தானப்பாவுத்தமனேநாலி பன்னீராயிரந்தானே. 963

நாடியாஞ்சுகர்பன்னீராயிரந்தான் நலமானபூசி பன்னீராயிரந்தான்தேடியங்காணுத, கருமகாண்டம்தெளிவானசாத்திரமுமலையிற்கண்டீடன், கோடிதனங்கொடுத்தாலும்கிட்டாதப்பா கொற்றவணர்தன்வந்திரிகிரந்தந்தானும் நீடியேவேதபுராணங்களெல்லா நிதியானமலைபாலபார்த்திட்டேனே. 964

பார்த்தேனேசதகோடிபுராணமெல்லாம் பாங்கானசித்துமுனியாயுள்வேதம், சேர்ந்தொருகோர்வையல்லோகோடாகோடி தேற்றமுடன்மலைதனிவே, கண்டேன்யானும் ஆர்த்துமேபிரளயத்தில்தந்தநூல்கள், ஆயிரத்திலொருபங்குமாண்பர்கண்டாரநேர்த்தியுள்ளசாத்திரங்கள்முழுதுமேதான் நேர்மையுடன்மலைதனிவேசமாதிகானே. 965

போகர் இருபதாவதுவரை சென்றது.

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன்கருவானபுலிப்பாணிமகனேகேளீர், பூணவேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே புகழானகுளிகையதுகொண்டுமேதான், வேணதொருவதிகையங்கள் காண்பதற்குவிருப்பமுடனிருபதாம், வரையிற்சென்றேன் ஊணவேகுளிகையதுகொண்டுமல்லோ வுத்தமனேமேல்வரையிற்சென்றேன்பாரே. 966

பாரேதான் குளிகைகொண்டுவுடியேன்றானும் பட்சமுடன்மலைதனிலேயேறும்போது, நேரேதான்சூரியமகாரிடியார்தாமும்நேர்மையுடன்ருணைத்தாற்பூசைசெய்து, சீரேதாங்கிழக்குமுகந்தானிருந்துசிறப்புடனே யாகமதுசெய்துமல்லோ, சேரேதான் கிட்டிருந்துவுடியேனப்பா செவ்வண்மைமகாரிடியைப்பார்த்திட்டேனே. 967

பார்க்கையிலே சூரியமகாரிடியார்தாமும் பண்பாகயெந்தனையுமனதுவந்து, தீர்க்கமுடன்நமஸ்காரபூசையோடு தீரமுடன்வந்தவனுரென்றுகேட்க, கோர்த்தகரம்தனையோடு முடிவனங்கி குருபரனையரிடியரென்றகறி, வேர்த்துவுடல்தானடுங்கியடியேன்றானும்வேதார்தக்காலாங்கி யென்றிட்டேனே. 968

என்றேனேகாலாங்கிசீஷனென்றேன் யெழிலானசூரியனாரிடியாருக்கு, குன்றானமலையேனிகுளிகைபூண்டு கொற்றவனே மேல்வரையைக், காணவந்தேன் சென்றிடவேயடியேனும்வந்ததாலே செம்மலுடனெந்தனுக்கு, காட்சிதந்துவென்றிடவேமகிமைதனைக்கறவென்றுவிழுந்திட்டேனவர் பாதமுந்திட்டேயன். 969

இட்டதொருயெந்தனுக்குயிதவுகூறி யெழிலானசூரியனார் ரிடியார்தாமும், சட்டமுடன் ஆதித்தன்பிறக்குஞ்சோதி தண்மையுள்ள சந்திரனாரிருக்குமஸ்தானம், வட்டமுடன் சத்திரவரையுங்கண்டேன்வளமானமேகமண்டலமுங்கண்டேன், திட்டமுடன் க்கினிமண்டலமுங்கண்டேன் தீரமுடன் சப்தமேகந்தனை கண்டேனே. 970

கண்டதொருவதிசயங்கொல்லாங்கண்டேன் காசினியில்காணுதகாட்சியெல்லாம், சண்டமாருதமென்னு மேருதன்னில் சாங்கமுடன் மகிமையெல்லாம் கண்ணிற்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணன்மேகமென்றியிடியுங்கண்டேன், கோடானகோடிவரைமுனையுங்கண்டேன் விண்டிடுவதிசயங்கள்யாவும், பார்க்கவிருப்பமுடன்மேல்வரையில்வந்திட்டேனே. 971

வந்தேனெயென்றுமேதான் யிதவுகூற வளமையுள்ள ரிடியாமனதுவந்து, விர்தையுள்ளவதிசயங்கொல்லாஞ்சொல்லிவேதாரந்தத்தாயினதுமார்க்கங்கூறி, அந்தமுடன் கைலாசபதியிற்செல்லவப்பநேயெந்தனுக்குவிடையுந்தந்து, சுந்தரனே யெந்தனையுமாசீர்மித்துசூட்டினாரிருபத்தோர்வரையிற்கானே. 972

போகர் இருபத்தோராவதுவரையில் கைலைதிகண்டது.

வரையானகைலாசபதியைக்காண வண்மையுடன் காலாங்கிகடாட்சத்தாலே, திரைபோன்ற கடலோரஞ்சுற்றிவந்தேன் தீரமுடனிருபத்தோர்வரையிற்சென்றேன், நரையானமேருகிரிசிகரந்தன்னில் கைலாசநாதரையான் காணவெண்ணி, குறையதுவுந்நோமலடியேன்றும் குவிகைகொண்டுமேல்வரையிற்சென்றேன்றானே. 973

தானுமேருகிரிதன்னிலப்பா தண்மையுடனிர்திரனார் பதியுங்கண்டேன், தேனானமேனன்மணியாள்பிடங்கண்டேன்தேற்றமுடன் கருடகார்தருவர்கண்டேன், கோனான யஷ்டதிக்கு பாலர்கண்டேன் கூறானநார்பத்தெண்ணியிரம்பேர், மானானமகதேவா முனிவர்கண்டேன் மகத்தானமுப்பத்துமூன்றுதானே. 974

மூன்றுனதேவர்முதல்கோடியப்பா முனையானரம்பையூர்வசியானோடும், சான்றதொருநந்தீசர்முதலானோரும் சார்பானசீரிங்கிகமாரிடியாரோடும், போன்றதொருமார்க்கண்டமுனிவரோடும் புகழான குருநர்முதல்வசிட்டரோடும் சான்றதொருநாரதமா முனிவரோடும் சார்பானபதினையே பார்த்திட்டேனே. 975

பார்த்திட்டேன்சிவனடியார்கூட்டத்தோடும் பாங்கானதேவகநாதரோடும், தீர்த்தமுடன்வைகைதனை வரவழைத்து தீர்க்கமுடன்

வாரிதியையுண்டதீரன், கோர்த்தவகைவைத்ததொருகுண்டோதான்
றன்குண்டலியாம் பூதமதையானுங்கண்டேன், ஆர்த்துமே பிர்ம்மா
வின்பாதங்கண்டேன் வன்பானசிவபாததூள்கண்டேனே. 976

தூளானபாத்திரத்தின் தூசுகண்டேன் துகளற்ற விஷ்ணுசக்கர
முங்கண்டேன், காளானின்றிற்ம்போலபாரிசாதம்களவமென்றமலை
யுடனநேகர்கண்டேன் பாளானநாகமுடன்மோட்சங்கண்டேன்பாங்
கானயெமதூதர்சேர்வைகண்டேன், ஆளானமாண்பர்களின் பாவந்த
ன்னை அணியாயமான தண்டனைகண்டேனே. 977

தண்டனையாமவரவர்கள் செய்தகுற்றம் தாக்கானபடுநாகில் வீ
ழக்கண்டேன், மிண்டானவரவர்கள் செய்தகன்மம் வினைந்துதா
கொடியதொருநீதிதண்டம். அண்டர்முனிராட்சதர்கள் முதலானோ
ர்கள் அவரவர்கள்செய்ததொருவினைபாவத்தால், தண்டனைகள் கால
தூதர்செய்யக்கண்டேன் தகமையுள்ளயிந்திர பதியிற்றானே. 978

தானுகவரவர்கள்செய்தபுண்ணியம் தக்கபடிமாண்பர்களுக்கு
கந்தமாற்கம், கோனானயெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனார்
சொற்படியே யாவுங்கண்டேன், தேனானமோட்சமென்ற பிடந்தன்
னில் தேற்றமுடன்புண்ணியர்களிருக்கக்கண்டேன், மாணமகதே
வர்புண்ணியக்கூட்டம் மார்க்கமுடன்சூடிருக்கப் பார்த்திட்டேனே.

பாத்தேனையொருகோடிவெள்ளஞ்சேனை பாங்கான மேருகிரி
தன்னிலப்பா, தீர்த்தமுடன்கைலங்கிரிவாசர்தன்னைசிறப்புடனேகை
லாயபதியிற்கண்டேன், சேர்த்ததொருவெகுமாண்பர்கூட்டத்தோடு
ம்ஜெகதலத்தில் புண்ணியர்களநேகங்கண்டேன், நேர்த்தியுடன் பட்
டதிசைதன்னிலப்பா நேர்மையுடனதிசயங்கள் மிகவுண்டாமே.

உண்டானமேருகிரி தன்னிலப்பா வுத்தமனையட்டகிரி மலேதா
னுண்டு, செண்டான்தேவரதமங்கேககண்டேன் சிறப்பானகைலாசரத
முங்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணனச்சுதனார் பீடங்கண்டேன் கு
றையாத வட்டரதந்தானுங்கண்டேன், பண்டுளவமாலையணி மாலேபூ
ண்டபாங்கானபற்குணனார் ரதங்கண்டேனே. 981

கண்டேனேவருச்சுனனாரதமுங்கண்டேன் பாங்கானபாசுபத்ந்
தன்னைகண்டேன், துண்டரிகமானதொருயிந்திரன்வில்லை துப்புரவா
ய்கைலாயபதியிற்கண்டேன், சண்டமாநுதம்போல யிந்திரன்சேர்
லைத்தன்மையிடன் கைலாயபதியிற்கண்டேன், புண்டரிகமானதொ
ருபிரமன்வில்லை புகழாகபதிதனிலே பார்த்திட்டேனே. 982

பார்த்தேனே மெருகிரி தன்னிலப்பா பாங்கான தங்கரதம்மேலிற்
ருனும், தீர்த்தமெனும்லிங்கமுடனிரந்திரன்ருனும் சிறப்பான வாயிர
ங்கன்தன்னோடொக்க, ஊர்த்துவமாமாயிரத்தெட்டுமாற்றுக் குகந்த
சிம்மாதனமதிலேயிர்திரன்சேர்வை, கோர்த்துமே கோடானகோடிம
ன்ன கொற்றவர்க்குயேவல்செய்ய வறிந்திட்டேனே. 983

அறிந்தேனே கைலாயபதியிலப்பா வன்பானதேவாதி தேவர்தா
மும், செறிந்திடவேவெகு கோடிமாண்பரோடும் செம்மலுடன்விய
மதுசொல்லொணுது, முறிந்துதொருநரகமென்ற குழியிலப்பா மு
னையானவக்கிரமக்கூட்டத்தார்தகள், குளிந்துமேவேதனைகள் செய்யு
மார்க்கம் கொற்றவனைகண்டுமல்லோ நடுங்கிட்டேனே. 984

நடுங்கினைன் கைலாயமேருதன்னில் நலமானவதிசயங்களனைக்
ங்கண்டேன், ஒடுங்கியதோர்மாண்பர்களின் பாபந்தன்னை ஒரீகாகோ
நாதர்க்கள்கண்டதில்லை, படுத்துயரங்காணுமல்லுக்கள் பாடி பட்சமு
டன்மாண்பர்களுக் கோதினார்காண், இடும்புமிகயான் றுலைத்து மேரு
தன்னில் பெழிலானவதிசயங்கள் கூறிட்டேனே. 985

கூறினேனித்தாதிகாட்சியெல்லாம் குவலயத்திலாரேனுங் கண்
டதில்லை, மீறியேயெந்தனதுபுண்ணியத்தால் மிக்கானகாலாங்கிகடா
ட்சத்தாலும், தேறியேமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் தேற்ற
முடன்மேருகிரிதன்னிற்சென்றேன், சீறியேயென்மீதிற் சினந்துமல்
லோசிதாபாசனமந்தேறி சென்றிட்டேனே. 986

போகர் கடலைப்பாராமல் விசனமுற்றல்.

சென்றேனே ஐதியென்றகடவுள்கானேன் சிறப்பானவெகுமகி
மையானுங்கண்டேன், குன்றானமேருகிரி தன்னிலயானும் குறையா
மல்கடவுளது மகிமைகண்டேன், வென்றிடவேயாதிதெய்ன்ற வஸ்து
காணன் வீணாகவனாதிதெய்ன்ற வஸ்துகண்டேன் நின்றதொரு தே
வாதிதேவர்தாமும் நிகட்சியுடன் பதாம்புயத்தை தவஞ்செய்வாரே.

தவமானமேருகிரிதன்னிலப்பா தன்மையுள்ளதேவாதிதேவரெ
ல்லாம், சுவம்போலயாகமதுசென்றார்கள் சாங்கமுடன் தேவனையுங்
கண்டாரில்லை, பவமகற்றிமேருகிரிதன்னில்தானும் பட்சமுடன் சாக
மதுசெய்துமென்ன, அவப்பொழுந்தவப் பொதுழுங்கொண்டு மெ
ன்னவவர்களுந் தானொருபலமுங்காணார்தாமே. 988

கைலாயபதியிலுங் கண்டதில்லை.

தானானகைலாசபதியில்தானும் சட்டமுடன்தேவாதிதேவர்தா
னும், கோனாகடவுள்தனின்பதாம்புயத்தை கொற்றவரு மாண்பர்

கருங்கண்டதில்லை, தேனாண்டனோன்மணியாள்முதலானோரும்தெளிவானசங்கையதையறியவதில்லை, பாணாபரலோகம் கண்டுமென்ன பாரினிலேகடவுள்தனைக் காணுந்தாமே. 989

காணாமல்கைலாசங்கண்டுமேதான் கருத்துடனே பாடிவைத்த நூல்களெல்லாம், வீணாகவாதியந்த பொருள்காணாமல் விட்டமுறை பித்ததென்றுவீம்புபேசி, தோணாதபொருள்களெல்லாம்நூலிற்கூறி தொகுப்புடனே சாத்திரங்கட்டிவைத்தார், ஆணாகபெண்ணாக பிறந்தகூர்மைவவனிதனிற்கண்டதல்லா வில்லைதானே. 991

இல்லையேவான்பெண்ணுலிரண்டுங்கண்டார்யெழுலான சாத்திரங்கள் கற்றுக்கண்டார், தொல்லையெனும்பிறவிதுகண்டதில்லைதோறுமல்சாத்திரத்தைவுளறினார்கள், கொல்லனதுவீதிதனில் வுசுவிறற்குரானகலதேபோனயென்முன்னாக, எல்லையுள்ளசித்தர்முனிரிடி களெல்லாமெழிலாகப்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தாமே. 991

நூலான நூல்களெல்லாமதிதஞ்சொன்னா நுணுக்கமுடனாதியந்தவஸ்துவில்லை, பாலான நூல்பேபலையும்பாடி பாரினிலே யொளித்துவைத்தார்முனிவர்சித்தர், காலான நூலதுதானிருபத்திரண்டுகணக்குடனேபாடி வைத்தார்லட்சமாக, மாலானசாத்திரத்திலாதியந்தம் மகதேவர்சங்கையதை சொல்வார்தானே. 993

சொல்லாதசாத்திரங்களதுக்கல்லோ தொல்லுலகில்பலநூலுங்கற்றுமென்ன, புல்லர்களாய்வெகுமாண்பு பாலர்குடி புகட்டினார் சித்தர்முனிசாத்திரத்தை, வெல்லவேகடவுளதுயிருக்கும் ஸ்தானம் வேதாந்தத்தாயாருங்கூறவில்லை, நல்லதொருசித்துமுனி சாத்திரங்கள்நலமான நூல்களெல்லாம் பாழாய்ப்போச்சே. 993

போச்சென்றுவிடுமாமல் புண்ணியர்கள்புகட்டினர் வைபகத்து மாண்பர்க்கெல்லாம், மூச்சடங்கிபோனதொரு சித்துதாமும் முனையானதெய்வமதுவொன்றென்றுண்டு, பாச்சலுடன்பலபேரு மறியவல்லோ பண்பாகப்பொதுப்படவே சொன்னாரங்கே, ஆச்சரியமான பராவஸ்துதன்னைவன்புடனே கண்டறிந்தோரில்லைபாரே. 994

பார்க்கையிலே சாத்திரங்களிதிகாசங்கள் பண்புடனேபாடிவைத்தார்முனிவர்தானும், ஆர்க்கமுடன்யாரேனும் விள்ளக்கூறிவன்புடனேசாத்திரங்கள்கூறவில்லை, மார்க்கமதுதெரியாமல் வீணின்காதை மயக்கமுடன்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தோறும், சூர்ப்பனகைமதுவுக்குதனங்கள்போன சுருதிபொருளாகமங்கள் கதைபோலாச்சே.

ஆச்சப்பாகைலாயமேருகண்டேன் அங்ஙனவேமகிமையெல்லா
ங்கூறினேன்யான், வீச்சுடனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு வீரமுட
ன்மேருகிரிதன்னைநீங்கி, பாச்சலுடன்சீனமெனும் பதியிற்சென்று ப
ண்பானமாண்பர்களுக்குகந்துயானும், ஆச்சரியமானதொறு மகிமை
யெல்லாமன்புடனையானுரைத்தேன் சீனத்தார்க்கே. 996

சீனமாம்பதினென்பேர்சித்துதாமும் சிறப்பான சாத்திரங்கள்
கோடியுண்டு, மாணமுடன்சித்தாதிசித்தர்தாமும் மயக்கமுடன் வெ
குலால்கள்பாடினார்கள், ஈனமதுவாறுது எந்தன்நூலு யெழிலானகு
ருநூல்தான்சத்தகாண்டம், வானமது மேருவென்றகைலைமேரு வள
ப்பமெல்லாமின்னுலும் பகர்ந்திட்டேனே 997

பகர்ந்தேனேகாலாங்கிராதர்தம்மால் பாங்கானசீனபதி யான்க
டந்து, உகர்ந்தொருதேசாதிதேசமெல்லாம் வுத்தமனே குளிகைய
துபூண்டுகொண்டு, அமர்ந்துமேயட்டதிசையானுங்கண்டு வண்பான
கைலாசமேரிற்சென்றேன், சுமர்ந்திட்டவாதிசேடன் தன்னைத்தானு
ம்துப்புரவாய்க்கண்டதில்லை வுண்மைதானே. 998

தானுனசாத்திரத்தின்பெருநூல்பாமேன் மையுள்ளகுருநூலா
ம்சத்தகாண்டம், கோணபெயனதையர்காலாங்கினாதர் கொற்றவனு
ர்குருபாதகடாட்சத்தினாலும், தேனனதென்பொதிகை தன்னில்வா
ழும் தேஜொளியினகத்தியனார் கிருபையாலும், மாணுனசீனபதிசமா
திசென்ற மகத்தானகமலமுனி கடாட்சங்கானே. 999

காணவேசத்த காண்டமேழிற்குள்ளே கருவிகரணம்பொருளா
தியந்தம், தோணவேதுறைமுகமும் யானுங்கண்டுதுப்புரவாய்ப்பாடி
வைத்தேன்குருநூல்தானும், வேணதொருபொருள்களெல்லா மிதில
டக்கம் விரும்பியேயானுரைத்த பெருநூல்தானும், ஆணவங்கள் தா
னெடுங்கியைந்தாங்காண்ட மன்புடனேபாடிவைத்தேன்முற்றதாமே.

போகர் சத்தகாண்டம்-7000.

5-வதுகாண்டம்.

முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போக முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ச த் த க ண் ட ம் - எ து.

❀ ஆரவது, காண்டம் ❀

காப்பு.

அண்டபகிரண்டாண்ட மரணேகாப்பு
ஆனந்தபூரணமா முமையாஸ்காப்பு
குண்டமெனுங்குவலயத்தில் குறியேகாப்பு
குமரகுருசீர்முருகர் பாதங்காப்பு
புண்டரீகதிருப்பெருமாள் புவணிகாப்பு
புகழானபிரமனவன் புனிதன்காப்பு
சண்டமாருதம்போலே வேழாயிரத்தை
சாற்றுகிறேன்காலாங்கி பாதங்காப்பே.

1

காப்பானவாறுவதானகாண்டம் கருவானபொருளெல்லா மிதி
லடக்கம், சேப்பானவேழாயிரம் பொருள்தானப்பா சிலப்பானசத்த
காண்டகமுமாகும், வேப்பானவாறுவதானகாண்டம் வெகுபொருள்
களிலடக்கம் வினயமெத்த, பரப்பானகாண்டமது வாறுக்குள்ளே
பார்லோகவித்தையெல்லாங் காணலாமே.

2

காணலாம்பெருநூலா மேழாயிரத்தில் கருவான சரக்கெல்லா
மிதிலேதோயும், பூணவேகுநூல்தான் பெருநூலப்பா புகலானச
த்தசாகரந்தானாகும், வேண்தொருகருக்குருவுமிதிலடக்கம் வேகமு
டன்பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், நாணவேநாதாக்கள் ரிஷிநன்பாத
ம்நான்வணங்கிபாடிவைத்தேன் நன்மைபாரே.

3

பாரேதான்மார்திரீக ஜாலப்போக்கு பாங்கான வயித்தியமும் யோகமாற்கம், சீரேதான்சிமிட்டுவித்தை யனந்தம்போக்கு சிறப்பான கால்வரிசைசிலம்புலாட்டம், நேரேதான்பற்பமுடன் செந்தூரங்கள்நெடிதானகட்டினமும் நீற்றினமுமாகும், தீரேதான்லேகியங்கள் குளிகைமாற்கம் திறமானலோகமாரணமுமாகும். 4

ஆமேதான்புலிப்பாணி வருண்மைந்தாகே எப்பனேசொல்லுகிறேன் புத்திவானே, நாமேதான் காலாங்கிநாதர்பாதம் நலமுடனே யான்வணங்குகிறுற்றேன், வேமேதான் வெகுதூல்கள் பார்த்துமே தான் விருப்பமுடனின் னூலையுந்தனுக்கு, தாமேதான் குருதூலாய்ப் பொருள்கள்கண்டு தக்கபடி செய்தேனே தரணியோர்க்கே. 5

தாரணியில்தூல்கண்டோர்காமிகட்கும் தகமையுள்ளசண்டாளர்பாவிட்கும், காரணியாம்பநயம்பேசிகதையுரைக்குர் கடிதானதுரோகிகட்குயிர்த்தநூலை, தூரணியாய்கொடுத்தாக்கால் பாவமெய்தும் துப்புரவாய்க்கொடுக்காதே புண்யவானே, வேரணியாய் தர்மிகட்கும் புண்ணியோர்க்கும் வேணவுபசாரமுடன் கொடுப்பாய்தானே. 6

தானானபோகமேயாயிரந்தான் தாரணியில்கண்டவர்கள் விள்ளார்தாமே, கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர்குவலயத்தில்கொற்றவர்தான் கட்டச்சத்தாலும், வேணசத்தகாவியத்தையப்பாவிருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன்மைந்தாகேருந்தேனாயிந்நூல்தான்சொன்னநூலாம் தெளிவாகப்பாடிவைத்தேன் புலியுளோர்க்கே. 7

கள்ளனைப்பிடிக்க தந்திரம்.

புலியானயின்னமொருமாற்கம்பாரு புகழானதந்திரமான ஜாலவித்தை, கவியானசித்தர்முனி ரிஷிகள்யாரும் கழறவில்லை யெவ்விதநூலிலப்பா, பவியானபணிதிகளைகொள்ளுகொண்டோர் பாருலகில் காண்பதற்கு வரிதேயாகும், குவிதமுடன்சாலமார் தந்திரவித்தைக்கூறுவேன்மாணுக்கள் பிழைக்கத்தானே. 8

தானானகொள்ளுகொண்டோர்மாண்பர்தம்மைதாரணியில்பிடிப்பதற்குவுபாயத்திரம், மானுனமச்சென்ற மாளிதன்னில் மகத்தானகாகமொன்றுபதிதானப்பா, பானுனமேடையது வொன்றுசெய்து பாங்கானமேடையின்மேல் கலசம்வைத்து, கோனானகுருதலையேமனதினுன்னி கொற்றவனே கலசமதிட்தேங்காய்வையே. 9

வையத்துமேதேங்காய்மேல் காயந்தன்னை வளமாகத் தான்பூசி
மைந்தாரீயும், பையவேசந்தேகப்பட்டபேரை பாங்குடனேகும்பலா
ய்க்கூட்டிக்கொண்டு, மெய்யாகநீங்களெல்லாமாளிசென்றுமேன்மை
யுடன்தேங்காயைத்தொட்டுவந்தால், கைதனையேசோதிப்பே நென்
றுசொல்லி கருத்துடனேவுறுதிமொழிகூறுவாயே. 10

கூறுவாய்காயத்தின்வளமைதன்னைகுறிப்பாகமர்மதாய்மனதி
லுன்னி, தேறுவாய்கைதனையேகண்ணிலொத்தித் தேற்றமுடன்முத்
தமதுயிட்டாற்போல, மாறுபட்டாகவல்லோவாசந்தன்னை மதிமுகத்
தில்மேரந்த்மல்லோ தெரிந்துகொள்வாய், தீதுடையமனிதரவ ரெ
ல்லாங்கூடி சிறப்பாகக்கையதனைக் காட்டுவாரே. 11

காட்டுவாரெவ்வொருமனிதர்தானும்கைநீட்டிப்பீட்சையதுசெ
ய்யுமென்பார், தாட்டிகமாய்க்கைநீட்டிக்காட்டும்போது தகமையுடன்
வாசனைபைதெரிந்துகொள்ளு, மேட்டிமையாய்வாசனைக ளீருக்குமா
ண்பர்மேதினியில்பொருளாதனைத் தீண்டாமாண்பர், பூட்டகமாய்வா
சனைகளில்லாவிட்டால் புண்ணியனைதிருடனென்று செப்பலாமே.

செப்பலாம்பயங்காளிபானமாண்பன் சென்றுமே மாளியிடங்க
ட்டினின்று, ஒப்பமுடன்கையெடுத்த தோஷத்தாலே ஒகோகோ
தொட்டாலேமோசம்நேரும், எப்படியும்தப்பிக்கவழிதான்வேண்டும்
யெழினதேங்காயைதொடக்கூடாது, இப்படியேதன்மனதிலுள்ளட
க்கி யெழிலாகயான்தொட்டேனென்பான்பாரே 13

பாரேதான்பயங்கரத்தையுள்ளடக்கி பான்மைபெற சபையார்
முன்சோதனைக்கு, நேரேதான்முன்னிற்பான்பாவிதானும் நெடிதா
னசண்டாளன்குருத்துறேகி, கூரேதான்சத்தியமாய் வார்த்தைசொ
ல்வான் குணமில்லாண்மணமில்லான் மானமில்லான், சேரேதான்மெ
ய்வார்த்தைமிகவுங்கூறி செழிப்புடனே தான்வருவாள்திருடனாமே.

திருடனும்பொய்குதுகபடுதந்திரம் தீரமுடன்முன்பேசிதப்பிப்
பான்பார், பொருடனையேகொள்ளுகொண்டலோபன்றானும் பொங்
கமுடன்பொருளெடுத்தமாண்பென்ன, குருதனையே தானினைத்துதி
ருடதென்றுகுறிப்புடனே சொல்லியல்லோ பொருளைவாங்கு, அரு
ளுனக்குவுண்டாகுமைந்தாபாலாவப்பனைகாலாங்கிகடாட்சந்தானே

தானாகபொருள் தீண்டாமாண்பரெல்லாம் சட்டமுடன்தேங்கா
யைத்தொருவார்ப்பாரு, வேறுபொருளெடுத்தோன் சந்தேகத்தால்

வேற்றுமுகமாகியல்லோ தீண்டான்பா, மாணவையென்றயெண்ணத்தாலேமயக்கமுடன் தேவதைகள் கொல்லுமென்று, பாணன்கிலே சமதுவெகுவாய்தோன்றிபான்மையுடன்கைதனையே தீண்டான்பாரே.

தீண்டாண்காண்பொருளெடுக்காபூபன்றானும் திறமுடனே தக்கவருயேபார்ப்பான், பூண்டகமாயதிதமென்றபோக்குசொல்லிபுனிதமுடன் தப்பிக்கவழியேகாண்பான், காண்டகமாயிந்தவித்தையாருங்காணர் காசினியிலுபுத்திமான் காண்பார்பாரு, வேண்டிதோர்கருமானமின்னமுண்டுவிருப்பமுடன் சொல்லுகிறே னினனங்கேளே.

கஸ்தூரிஜாலம்.

கேளப்பாபுலிப்பானிமைந்தாபாரு கெடியானகஸ்தூரி ஜாலம்பா, நாளப்பாபோகாமலிந்தசாலம் நாட்டினி லேசெய்வார்க ளனந்தம்போக்கு, மாளப்பாபுத்திமான்செய்யுஞ்சாலம் மகத்தானசாலமது வினோதவித்தை, விளப்பாஜெகசாலகுதுவித்தை விள்ளாரேயாருந்தான்விள்ளார்தானே.

18

விள்ளாரேகஸ்தூரிஜாலவித்தை விளம்புகிறேன்மாணக்கள் பிழைக்கவென்று, புள்ளானதடியொன்றுமூன்றேயாகும் புகழானமச்சென்றமாளிதன்னில், விள்ளவேடுமையந்தன்னிலப்பா விருப்பமுன்கோல்நாட்டிமுக்கோணந்தான், கொள்ளவேமுக்கோணக்குச்சிக்குள்ளேகுறிப்புடனேகாகமென்றகவசம்வையே.

19

வைக்கவேகலசமதில்கலசம்வைத்து மகத்தானகலசமதில்வோடுவைத்து, நைக்கவையோட்டின்மேல் தலைதானப்பாநலமானசெம்மறியின்தலைதானாகும், பொய்க்காமல்தலைமேலேசாணம்வைத்துப்பொங்கமுடன்சாணமதில்கலசம்வைத்து, மெய்க்கவேகண்டமதில்தீபமேற்றிமேன்மையுடன்மந்திரங்களோதுவாயே.

20

ஓதுவாய்பஞ்சாட்சரவட்சரத்தை வுத்தமனே நூற்றெட்டுவருதான்போடு, வாதுபுகழ்செம்மறியின்முகத்திலப்பா வண்மையுடன்வாடையென்றகஸ்தூரிதானும், தீதறவேகளளனத்தா நறியவேண்டிகிழானகஸ்தூரிதன்னையப்பா, சேதுபந்தமாகவல்லோ முகத்தில்பூசிசெம்மலுடன் பதனமதுசெய்குவாயே.

21

செய்யவேகஸ்தூரிதன்னைத்தானும்சிறப்புடனேபூசியல்லோமைந்தாகேரு,வெய்யவேமானிதனில்கன்னம்போனால்வகமுடன் திருடாகளைப்பிடிக்குமார்க்கம், பையவேசந்தேகப்பட்டபேரைபாங்குடனே

யாவரையுங்கூட்டிவந்து, ரையவேமச்சென்றபாளிதன்னில் ஈலமுடநே
சபைகூட்டிநிற்கச்செய்யே. 22

நிற்கவேயேகஜனஞ்சூழ்ந்துநிற்க யெழிலாநகள்ளனைத்தானறிய
வேண்டி, துற்கையென்றகாளியதுமந்திரத்தால்துப்புறவாய்நவகண்ட
மோதும்போதும், அற்பமென்றுநினைபார்கள்மாண்பரப்பாலப்போதே
யெடுத்தவனுமேங்கிற்பான், சொற்பமென்றதந்திரமந்திரத்தினுலே
சோர்வடைந்துகள்ளனவன்முழிப்பான்பாரே. 23

பார்க்கையிலேகள்ளனவன்லகுவாய்நிற்பான் கருத்தினி லீசதா
சிவமுந்திடுக்கிட்டேங்கி, தீர்க்கமுடன்வொவ்வொரு வராகவல்லோ
தீரமுடன்மச்சென்றமாளிதன்னில், ஏர்க்கவேசோதனைக்கு மாளிக்
குள்ளேயென்றாயேயீஸ்வரி யீயதிண்டவிலை, ஆர்க்கவேசத்தியத்தை
செய்துமல்லோ வப்பனேமுகமதனைத்திண்டிடாயே 24

திண்டவேவெண்டுமென்று சொல்லியல்லோசோதனைக்குவுள்ள
கற்றித்துலைய்நிலலு, ஆண்டகையேமாதாவேயென்றுரைத்து அங்
வனவேயட்சதையைத்தூவுதூவு, மாண்டதொருசெம்மறியின்முகத்
தைத்தொட்டுமார்க்கமுடன்வொவ்வொருவ் வருங்காலத்தில், வேண்
டியேயவர்கரத்தைநீதானப்பா விருப்பமுடன்ருனனைத்து முகத்தி
லொத்தே. 25

லுத்தையிலேகஸ்தூரிமணந்தான்வீசும்லுகோகோபொருளெடுக்
கவிலையென்று, சத்தியமாய்நீசொல்வாய்மகனையப்பாசாங்கமுடன்
பொருளெடுக்கவிலையென்று, புத்தியுடன்பொருள் தொட்டேந்காத்
தில்வாசம் பொங்கமுடனிருக்கவேமாட்டாதப்பா, வெத்தியுடனீ
ரினைத்துமாண்பர்தம்மை மேதினியில்சொல்லுவதுதருமமாமே. 26

தருமமாம்பொருள்களவுகண்டுதேறி தண்மையுடன்சொல்வது
வேமனுதர்மமாகும், கருமமதுயெய்யாதுவுந்தனுக்குக்காசினியிலீயு
மொருநீதவனாய், பருமமுடன்வையகத்திலமாண்பர்க்கெல்லாம் வள
மையுடன்குருசம்பரபோதவனாய், அருமையாயெல்லவருமுந்தனைத்
தான் அப்பனேசதாகாலம்போற்றுவாரே. 27

போற்றுவார்தந்திரமாஞ்ஜாலவித்தை பொங்கமுடன்யாருக்கும்
விள்ளவேண்டாம், ஏற்றியேகாமிகளும்பாபியோரும்யெதாஸ்தானசந்
டாளரனைகருண்டு, நாற்றிசையும்மிருப்பார்கள்புண்ணியவாந்கள்நவி
லாதேயொருவருக்கும்நவிலவேண்டாம், மாற்றியேமார்திரிகமென்று
ரைத்து மகுத்துவமாய் ஞானிபோலிருந்திடாயே. 28

இருக்கையிலேயெல்லவரும்போதற்கொண்டு யெற்குருவேயெந்
சாமியென்றும்ல்லோ, பொருக்கமுடன்பொருள்கொள்ளையிட்டபேர்
கள் பொங்கமுடனவுணைத்தேடிவருவார்பாரு, தருக்கமதுமிகப்பேசி
மகனையப்பா தருவித்தபொருளதனைக்கொடுப்பேனென்று, அருட்
கமலம்வீற்றிருக்கும்பாள்நானு மப்பனேகூட்டிவைப்பா னென்று
சொல்லே.

29

சொல்லையிலேயெதிராகவந்தபேர்கள் சொக்கியே யுந்வுலையில்கி
கியல்லோ, வல்லதொருருசாம்பிரதாயபூபாவள மையுடநெந்தனது
பொருளையப்பா, மெல்லவதருவித்துத்தந்தாயானுல்மேன்மையுடன்
வுந்தமக்குப்பாதிபீவேன், சல்லியங்கள்நேராதுசுவாமியென்றுதப்பா
மலிபணிந்துசேவிப்பாரே.

30

சேவிப்பார்கடவுளென்று வும்மைதானும் செகதலத்திலுமாண்ப
ரெல்லாமயங்கியல்லோ, தாவியேசதாகாலப்பக்கலப்பாசட்டமுடன்
கார்த்திருப்பார்கோடிமாண்பர், ஆவிபொருளுடலாதியனைத்துமப்பா
வப்பனையுந்தமக்குதத்தமென்பார் பாவியென்றநாமமதுபடைக்காமற்
ருன் பாருலகிச்சத்தியனாபவாழ்வாய்தானே.

31

தானுபுலிப்பானிமைந்தாகேளு தப்பாமலெந்தனுக்குருநா
னப்பா, தேனுனகாலங்கிதாத் தம்மைதேற்றமுடன்சதாகாலமனதி
லுன்னி, பானுனமனென்மணியாள்பாதம்போற்றிப் பான்மைபெற
யெப்போதும் தொழுதுமல்லோ, கோனானுருக்கள்மாரிரிடி கள்தம்
மெ கொற்றவனேதானினைந்துநடத்துவாயே.

32

நடத்துகையிலின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் ராஜாதிராஜ
ரெல்லாமெச்சதற்கு, திடமாநதந்திரமாஞ்ஜாலபோக்குசெப்புகிறேந்
மாணக்கர்யுந்தமக்கு, அடலாநதந்திரமாமாயதந்திரம்அப்பநேயாருந்
தானறியமாட்டார், கடலானகள்ளனைத்தான்பிடிக்கவல்லோ காசினி
யிலின்னமொருமதிசொல்வேனே.

33

பச்சரிசிஜாலம் கள்ளனைப்பிடிக்க

மதியானஜாலமொன்றுசொல்வேனப்பாமகத்தானகாலங்கிநா
தத்தம்மை, துதியுடனையான்வணங்கிதுய்யபாலாதுப்புரவாயுந்தனுக்
குக்கூர்வேன்யான், நிதியெடுத்தகள்ளனைத்தானறிவதற்குநீ தியுடன்
தந்திரமாஞ்ஜாலவித்தை, பதியானகளவுசென்றமாளிதன்னில்பட்ச
முடன்றுனடுத்து செப்பக்கேளே.

34

செப்பவென்றால் திபோனமானிதன்னில் சிறப்புடனே சென்று ஜாலஞ்செய்வாய், ஒப்பமுடன் சிதியெடுத்தமான் பர்தம்மை ஒகோகோ யாவரையுந்தான் னைழத்து, தப்பிதங்கள் நேராமல் மைந்தா கேளு தன் மையுடன் சந்தேகப்பட்டபேரை, மெப்புடனே யவர்கையில் வரிசியப் பா மேன்மையுடன்றொனெடுத்துச் சொல்லக்கேளே. 35

கேளப்பாவவரவர்கள் கையில் பா கெடியான பச்சரிசி விரம்பவுந் தான், ஆளப்பாதனித்தனியே கொடுத்து மைந்தாவப்பேயவர்களுக்கு வனக்கங்குறி, மாலப்பாமான் பர்களை நீங்கலெல்லாமயங்காமற்பொரு ளெடுக்கவில்லையென்று, தேளப்பா கொட்டினது போலேயப்பாதேற்ற முடனயான் கூறுமொழியைக்கேளே. 36

மொழியானவர்த்தையது யென்னவென்றால் மோசமில்லை நீங்க ளுந்தானடுங்கவேண்டாய், வழியுடனே பச்சரிசிவாயிலிட்டவண்மையு டன்றான் மென்று மைந்தா கேளு, சுழியானவாயில் மென்றவரிசிதன்னை குட்சமுடன் பூமிதனில் முழியவேண்டும், பழியான ளுமிச்சம்பழத் தையப்பா பாண்மையுடன் வாய்தனிலே கடிப்பாய்தானே. 37

கடித்துமே பழசுரத்தையமாணக்காளே கருத்துடனே பூமிதனில் முழியவேண்டும், துடிப்புடனே பொருளெடுக்கவில்லையென்று தூய்மை யுடன் சத்தியங்கள் செய்யவேண்டும், நடித்துமே சோதனைகள் தந்துமல் லோ நலமுடனே செல்கவென்று விடையுந்தந்து, முடித்துமே மந்திரங் களோதினுற்போல் முனையான தலைவாசல் முன்னே நில்லே. 38

நிற்கையிலே மாண்பரெல்லாஞ் சோதித்தாகிவந்து நிலையான நிலை தனிலெறிற்கும்போது, அற்பமென்று நினையாமல் வவரவர்கள் தன்னை அன்புடனே தானினைந்து வப்பா கேளு, சொற்படியே நீயுமிந்த வரிசி தன்னை சொந்தமுடன் காட்டவென்று வினையங்கேளு, உற்பனமாயு மிழந்ததொருவரிசியப்பா ஒகோகோ குழம்புபேரலிருக்கும்பாரே. 39

பாரப்பாபொருளெடுத்தாந் வரிசிதானும் பாண்மையுடன்பொடி பொடியாயிருக்கும்பாரு, நேரப்பாயெடுக்காதபேர்கட்கெல்லாம் நேர் மையுடன் வரிசியது குழம்பாய் விற்கும், சேரப்பாபழமதுவுமிழந்தபேர் கள் சிறப்பான நாவதனில் ரசமுண்டாகும், ஆரப்பாயெடுக்காதபேர் கட்கெல்லா மப்பினே ரசமதுவுமதிக்கானே. 40

41

42

43

44

45

அவிழ்க்கையிலே வெல்லுதலுங்காரமேறி அழகுட நெல்லுதுவு
ங்கண்ணீர்நேறும்படி, புவிதனிலேவெகுசனங்கள் கூட்டத்தோடுபொ
ங்கமுடன்றானைழைத்துக்கும்பலிச்சீர்த்து, பவிமதிகள்போன்றதொரு
மாந்தருக்குப் பண்பாணஜாலமொன் றுசொல்லாயப்பா, துவிதமுள்ள
நெல்லுதனைசபையோர்முன்றே துப்புரவாய்ப்புமிதனில்கொட்டிடாயே

கொட்டியேபலபேர்கள் பார்க்கவல்லோ கொப்பெனவே ஜலம தனை நெல்லின்மேலே, திட்டமுடன்றான் நெளிப்பாய் மைந்தாய் நீயும் தீர்க்கமுடன் நெல்லெல்லாம் பொரியேயாகும், சட்டமுடன் பொரியெடுத்துப் பார்க்கும்போது, சார்பானநெற்பொரியும் மெப்ப தாச்சு, வட்டமுடன் நெருப்பில்லாப் பொரியுமாச்சு மகத்தானவித் தையது ஜாலமாச்சு. 47

ஜாலமென்றால் நெருப்பில்லாப் பொரியுமாச்சு சாங்கமுடன் கண்டவர்கள் மயங்கலாச்சு, கோலமுடன் பொரியெடுத்துச் சபையோர்முன்னம் பொங்கமுடன்றான் கொடுத்துபரிசுவாங்கி, தாலமுடன் வையதத்தில் சித்தனைப்போல் தரணிதனில் வெகுதாலமிருந்து கொண்டு, சீலமுடன் லோகவதிசயமுங்கண்டு சிற்பரணைப்போலிருந்து பூசிப்பாயே. 48

பூசித்துத்தானிருக்குங் காலந்தன்னில் பொங்கமுடன் மாந்த ரெல்லா முன்னையப்பா, ஆசித்துவணங்கியேதான் வன்புகூர்ந்துவப் பனை பெந்நாளும் பதாம்புயத்தை, நேசித்துயுந்தமக்கு கருணைகூர்ந்து நெடுங்காலங் காத்திருப்பார் மாண்பரெல்லாம், காசுமிகப்பொன்னை யெல்லாம் தருவார்பாரு கடாட்சித்து மவர்களுக்கு கதிசொல்வாயே

கசகசா மீன்ஜாலம்.

சொல்லவே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு சொற்பெரிய காலாங்கி தனைநினைந்து, வெல்லவேசினையுள்ள மச்சந்தன்னை விருப்பமுடன் று னெடுத்துப் புனிதவானை, புல்லவே பனிநீரைத் தாமெடுத்துப் புகழாகசினைதனக்கு நித்தியந்தான், செல்லவே ரவிதனிலே சுறுக்குதா க்கு செம்மனுடன் சூரியனும் வலிப்பான்பாரே. 50

வலித்துமேசினைதானும் பனிநீர்தன்னை வளமுடனேறான் குடித்து நிற்கும்போது, பலிப்புடையசினை யெல்லாமுதிர்த்துக்கொண்டு பட்சமுடன் கசகசாவில்கலப்பாயப்பா, சலிப்பின்றி பரணிதனிலடைத்துமே தான் சட்டமுடன் பதனமது செய்துகொண்டு, கவிதனிலே வெகுமாண்பர் கூட்டத்தோடு களிப்புடனே ஜாலமதுசெய்குவாயே.

செய்யவென்றால் ஜாலமதுமாற்கங்கேளு செம்மண்ணுதொட்டி யொன்றுபாண்டமப்பா, துய்யநல்லசலமதுவும் பாண்டந் தன்னில் துப்புரவாய் நிறையவிட்டு புகலக்கேளு, பையவேபரணைதனை திறந்து மைந்தா பாலகனேபாரினிலே வெகுபேர்காண்க, வையகங்கள் பிரமிக்கக் கசகசாவை வண்மையுடன் றுனெடுத்துக் கொட்டுவாயே. 52

கொட்டையிலே ஜனங்களைல்லாம் மயங்குவார்கள் கோடியிலே புத்திமாறொருவனுண்டு, சட்டமுடன் மற்றோர்கள் காணாரப்பாதா

ணியில் காண்பதுவுமரிதேயாகும், திட்டமுடன் பாண்டமதை மூடிப் போடு தீர்க்கமுடனொரு நாழிகையானபின்பு, வட்டமுள்ள பாண்டமதை திறந்துபார்க்க வளமானசினையதுவு மீனுமாச்சே. 53

ஆச்சப்பா சினையெல்லா மீனுமாச்ச வப்பனேகசகசாநின்றுபோச்சு, நீச்சப்பா சிறுமீன்கள் பொடிகளப்பா நிலையானபாண்ட மதில் மேயலாச்சு, மேச்சப்பா பொரித்ததெல்லாஞ் சினேதான்கெட்டிமேன்மையுள்ளகசகசா சொத்தையென்று, ஆச்சரியமாகவல்லோ வுரைப்பாயப்பா வருண்மைந்தா மெய்யென்று நம்புவாரே. 54

நம்பியேமாண்பரெல்லா யேக்கங்கொண்டு நடுநடுங்கி பிரமித்து சோபித்தேதான், வெம்பியேமுகம்வாடி யுளங்கனித்து வேகமுடனொசீர்மமிகவுஞ்செய்து, தம்பியேயெந்தன்குரு நாதாபோதா தாரணியில் லுணைப்போல சித்தலுண்டோ, கும்பியேகைகுவித்து யுளங்கனித்துக் கொப்பெனவே கால்தனிலே பணிசுவாரே. 55

பணிசுவார் யெந்தன்குருநாதா வெண்பார் பாரினிலே வெகு கோடி சித்துவெண்பார், துணிவுடனேஜாலமல்ல சிருஷ்டியெண்பார் தோய்ந்தபொருளுள்ள தொருகருவேயெண்பார், கணிவுடனே வாயா திகழ்பங்கொண்ட கைலாசநாதமுனி கடவுளெண்பார், மணிபோன்றலோககுரு விவர்தானெண்பார் மாசற்றசற்குருவா மெண்பார்பாரே

எலுமிச்சம்பழ வித்தை.

பாரப்பாயின்னமொரு கருமானங்கேள் பாரினிலே யெல்லவரும்பயந்துலூட, ஆரப்பா வாச்சரியமானவித்தை வப்பனே கறிவுள்ளா னறிவான்பாரு, சீரப்பாபிரதிவா மெழுகினுலே சிறப்புடனே கத்தி யொன்று செய்வாய்தானும், நேரப்பாசெம்பருத்தம் சப்பார்த்துப்பூ நெடிதான செம்பானைப் பழத்தை வாங்கிக். 57

வாங்கியேசார்பிழிந்து மன்னுகேளுமகத்தான யிரும்பினிடகத் திமேலே, தூங்கியேதிரியாதே புத்திவானே துடிப்புடனே சாறதனை ப்பூசிப்பூசி, மாங்குபெறாவிதனிலே காயவைத்துப் பான்மையுடதன் னையே பதனம்பண்ணி, சாங்கமுடன் சபைகூட்டி மைந்தாகேளுசட் டமுடன் ஜாலம்விலையாடு வாயே. 58

ஆடுவாய் சபையார்முன்செப்பக்கேளு வப்பனேயோர் சிறுவன் புத்திவானாய், தேடியேகொண்டுவந்து கூட்டத்துள்ளேதெளிவுடனே யவன்கழுத்தில் நிம்பந்தன்னை, சாடியேகழுத்திலே நிம்பழத்தைச்ச ட்டமுடன் ருன்றரித்து கயறுபூண்டு, வாடியேதிரியாமல் மயங்கிடாமல் மன்னவனே கத்திகொண்டு யரிசுவாயே. 59

அரிகையிலே யெலும்புச்சம்பழரசந்தான் வப்பனேரத்தமதுபோ
லேசாயும், கிரியையிது மெய்க்கிரியை சாலவித்தை கீர்த்திவுள்ளவித்
தையிது வென்பார்பாரு, சரியானசெகஜாலமிதுவே யென்பார்தார
ணியில் செய்பவர்களிதைபோலுண்டோ. குரியானரத்தமது ஜாலவி
த்தைக் கொற்றவனே கழுத்தறியும் வித்தைதானே. 60

தானுவித்தையிது சூட்சும்கூட்சும தாரணியில் யாரேனும்கா
ண்பதுண்டோ, கோனுகாலாங்கிராதரப்பா கொற்றவனொரந்தனுக்
குவுபதேசித்த, தேனாவித்தையிது தேசிவித்தை ஜெகஜலத்தில்
கோடிபேர் மயங்குவார்கள், பாணபராபரியாள் கடாட்சத்தாலே
பாலகனையுந்தமக்கு யோதினேனே. 61

ஒகினேன்ஜாலமென்ற வினோதஜாலம் வுத்தமனேவையகத்தோ
ர்பிழைக்கவென்று, நீதியுடனுந்தமக்குச் சொன்னேன்யானும் நித்க
ளங்கமாகவல்லோ வுரைத்தேனப்பா, பாதிமதிதானணிந்த தம்பிரா
னேபாருலகில் சித்தனைப்போலிருந்துகொண்டு, சோதிமயங்காணுத
ற்கு சூட்சாகூட்சும தொல்லுலகில் காண்பதற்கு வழிகொள்வாயே.

கொள்ளவென்றால் குருபதத்தின் கொள்கைவேண்டும். கோளா
றுதானகற்றி நடக்கவேண்டும், எள்ளலவும்பொய்குது கபடுதந்திரம்
யென்மகனே மனந்தனிலே நண்ணலொப்ப, புள்ளிமயிலேறி வருப்பு
னிதவானே புகீழுடனே யெந்நாளும் நினைக்கவேண்டும், விள்ளவேயவ
ருமக்கு வுபதேசிப்பார் வித்தகனையெல்லோரும் போற்றுவாரே.

பாண்டம் சலமில்லாமல் சாதம் சமைப்பது.

போற்றுவாரின்னமொரு கருமானங்கேள் பொங்கமுட னுந்த
மக்குக் கூறுவேன்யான், ஆற்றலுடன் காலாங்கிராதரோடு வன்புட
னே வனஞ்சத்தி வருகும்போது, காற்றுடனே வனந்திரங்கள் சுற்
றும்போது கண்மணியை யெந்தனுக்கு களையுண்டாச்சு, நீற்றலுடன்
காலாங்கியென்னைப்பார்த்து நீட்சியுடன்களைபோகரினைத்திட்டாரே.

நினைத்துமேவரிசிதனை கொண்டுவந்து நீதியுடன்காலாங்கிராதர்
தாமும், புனைப்புடனே சிலைதனிலரிசி கொட்டிப்புடிமுடனேதோளா
ந்திரமாகவல்லோ, சினைப்பதற்குவரிசிக்கு நாலுகொண்ட சிறப்பான
யிடமதுவு மதிகம்விட்டு, பனைப்புடனேதான் முடிந்து வாற்றோரந்
தான் பட்சமுடன் மணல்தனிலே பதிந்திட்டாரே. 65

பதிந்துமே முடிச்சியின்மேல் மணலைக்கொட்டி பாங்குபெறதீய
தனை மேலேழுட்டி, அதிந்திமேயோர் சாமமெரித்தபோது வப்பனே
யாற்றுநீர் கசிந்துமேதான், துதிந்துமேயரிசியதுயூறலாகி துய்யானி

ன்னிறம்போலே சாதமாச்சு, முதிந்துமே பாகாமல் பதத்தெடுத்து
முத்தமனே யெந்தனுக்குத் தந்தார்தானே. 66

தானான காலாங்கிராதர்தாமும் தணமையுடனெந்தமக்குகொடு
த்தஜாலம், கோணாகுருகொடுத்த ஜாலம்பா கொற்றவனே யுந்த
னுக்கு யானும்தந்தேன், பாணபராபரியாள் கடைச்சத்தாலே பாவி
த்தேனுந்தமக்கு யிர்தப்போக்கு, தேணானஜாலமது யிர்திரஜாலம் தே
ற்றமுட னுலகுதனில் செய்வாய்பாரே. 67

பாரப்பாவரிசியென்ற சாதம்பா பண்புடனே கண்டவர்கள் பிர
மிப்பார்கள், நேரப்பா பாண்டமில்லா வித்தையப்பா நெடிதான தந்
திரமாஞ் ஜாலவித்தை, ஆரப்பாசெய்வார்க ளிர்தபோக்கு வப்பனே
யாமுமக்குச் சொன்னநீதி, சீரப்பாவுலகுதனில் சித்தனைப்போல்சிற
ப்புடனே தாமிருந்து யாடுவாயே. 68

ஆடையிலே வைபகத்து மாண்பரெல்லா மப்பனையிர்திரமாஞ்
ஜாலமென்பார் கூடையிலே, வெகுபேர்கள் மாணபர்தானும் குறிப்பு
டனே யிச்சாலஞ்செய்து பார்ப்பார், தேடையிலேபாண்டமது சல
முமில்லா தேசத்தில் வித்தையிது சொகுசுமெத்த, நீடையிலேசபை
கூடி செய்துபார்த்து நீதியுடனுந்தனையும் வணங் வாறே. 69

வணங்கியேயேவல்களு மிகவுஞ்செய்து வஞ்சலிகள் மிகச்செய்து
வன்பாயப்பா, இணங்கியே சோடசோபசாரஞ்செய்து யென்குருவே
யென் சாமியென்பார்பாரு, மணங்கமழுந்தாமரையை வடிபணிந்து
வையத்தி லெப்போதும் சதாநித்தந்தான், பணங்காசுமிகத்தந்து பல
வாயீந்து பாலகனேயெப்போதும் போற்றுவாரே. 70

போற்றுவாருணைநித்தம் புண்ணியவானே பொங்கமுடன் சதா
காலம் பணிவார்பாரு, சாற்றலுடன் திரிகாலம்பூசைகொள்வார் சதா
நித்தம் யேவல்களு மிகவேகொள்வார், ஆற்றலுடன் சித்தனைப்போல்
நீயுமப்பா வப்பனே யெப்போது மகிமைபூண்டு, நீற்றலுடன் சிவ
யோகம் பூண்டுமல்லோ நீதியுடனியிருந்து கொண்டு நிலையங்காணே.

ஆட்டுக்கடா பண்ணினஜாலம்.

காணவே யின்னமொரு மாற்கம்பாரு கருவானஜாலம்பாவரா
கஜாலம், பூணவேகடாவொன்று வராகமொன்று பொங்கமுடன்கொ
ண்டல்லோ செப்பக்கேளு, தோணவேசபைகட்டி வேந்தர்முன்னே
தோற்றமுடன் டோலியென்றமேளம்பா, நாணவேடோலிக்குள்
வராகத்தனை நாட்டமுடன் வாய்கட்டி யடைத்திடாயே. 72

அடைத்துமேபோலிருக்குயிருபக்கந்தான் அடவாக வாயிறுக்
கிக்கட்டிப்போடு, படைமுகம்பார்த்திருக்க சீஷனென்று பாலகனை
மனதிற்கு வுகந்தமாண்பன், தடைகூடிசீவப்பா பாலகனாகசற்பனை
கள்தெரிந்தவனாய் தேர்ந்தெடுத்து, விடைதனக்குவகந்தவனாய்ரான
மோதிவித்தகனை கழுத்தினிலேடோலிமாட்டே. 73

மாட்டியேடோலிதனை யடிக்கக்கொல்லிமன்னவர்கள் பார்த்தி
ருக்க நீயும்ப்பா, கூட்டமுடன்வாடதனை சபையார்முன்னே குறிப்
பாக்கத்திகொண்டுவெட்டுவாய் நீ தேட்டமுடன்வாடதுதான்வராக
மாகும் தெளிவாகவுதிருமது பூமிநிற்கும் நீட்டமுடன் வாடதுவும்
ரூபமாறி சீலையான வராகமதுவாகும்பாரே. 74

பாரென்றுசொல்லியல்லோ பாலர்மெச்ச பாரினிலேதிரைகொ
ண்டுமைந்தாரீயும், நேரேதான் டோலிதனையடித்துக்கொண்டுநிஷங்க
மாகவல்லோ சபையார்முன்னே, வேறேதான்விள்ளிருக்கும் வராகந்
தன்னை விட்டல்லோவாடதனை யுள்ளேப்போடு, நாரேதான்வாராலே
யிறுக்கக்கட்டி நலம்பெறவேதிரையதனையவிழ்த்திடாயே. 75

அவிழ்த்துமே சபையார்முன் வராகந்தன்னை யங்ஙனவேவிட்டு
விடுபிரமிப்பார்கள், புவிதனிலேயிந்தவித்தை ஜாலவித்தை புகழான
வித்தையிது காணப்போகா, துவிதமுள்ளஜாலமே தந்திரஜாலம்துப்
புரவாய் காண்பதுவேமரிதையாகும், குவிதமுள்ளடோலினது வித்
தைதன்னைக் குவலயத்தில்காணார்கள்மட்டிமாதே. 76

மாடானவித்தையிது மகிழையப்பா மகிதலத்திலெவராலும்
கூறப்போமோ, கூடானகூடுவித்தை பாயும்வித்தைக் கூறினேன்வை
யகத்தில் நீதவித்தை, தாடாண்மைகொண்ட தொருவராகவித்தை
தாரணியில் யாரேனுஞ்செய்வாருண்டோ, பாடானதந்திரமாம்ஜால
ப் போக்குபாலித்தேன் மாணுக்கள் பிழைக்கத்தானே 77

ஆஞ்சநேயர் ஜாலம்.

தானான யின்னமொரு கருமானங்கேள் தன்மையுள்ள வாஞ்ச
நேயாபிடித்துவந்து, கோனானகுருதனையே நினைந்துகொண்டுகொற்ற
வனே சிற்றமுணக்குவித்துகானும், தேனானவித்தையதை யெடுத்துக்
கொண்டு தேற்றமுடனானத்தின் வழியதாக, மாணவயறு நிறை
கொள்ளுமட்டுமகத்தான கொட்டைதனை பொதிந்திடாயே. 78

பொதியவே குழிவெட்டிவாஞ்சநேயர்பொங்கமுடன் தான்போ
ட்டுமண்ணைமூடி, விதியானமாற்கமதுபோலேயப்பா வித்தகனேநான்

தோறும்ஜலத்தைவிட்டு, பதியானநாஸ்கடந்து பார்த்தாயானால்பாலகனே செடியாகும்பண்பாய்கேளு, துதியுடனேகாயதுவும் காய்த்தபின்பு தூய்மையுடன்வித்தனை யெடுத்திடாயே.

79

எடுத்துமேதயிலமது வாட்டியப்பா யெழிலானதயிலமதை பதனம்பண்ணு அடுத்துமே வழிஞ்சியின்றன் றயிலங்கூட்டி வப்பனே பரணிதனி லடைத்துநீதான், விடுத்துமேவிடுதியொன்றமச்சியொன்றவிரிவானமாளியதுவிட்டுக்குள்ளே தொடுத்ததொருவிளக்கதினில் நீபமேற்றி தோற்றமடவுன் ரூபம்கிரங்குமாமே.

80

ஆமப்பாவெளி நின்றமாந்தற்கெல்லா மப்பனேதோற்றமடாருரங்குரூபம், போமப்பாவுள்ளின்று பேசும்போது பேரானரூபமது குரங்குபோலாம், நாமப்பாவெளிநின்று பேசினுக்கால்நாயகனே நீயுமொருமனிதனப்பா, தாமப்பாயிர்தபடி ஜாலஞ்செய்து தாரணியில் பிழைப்பதுவுமதிதாமே.

81

அதிகமென்றவித்தையிது யார்தான்காண்பார் அன்பானபுதியுள்ளானறிவான்பாரு, துதிதமுள்ளதருவினது ஜாலப்போககுதூய்மையுடன் காணுபவன்சித்தனப்பா, பதிதனிலையிர்தவித்தைசெய்து மல்லோ, பாலகனே கீர்த்தியது கொண்டுமேதான், மதிமயங்கயெல்லவருங்கண்டுயெங்க மானிலத்திலெப்போதும் துதிகொள்வாயே.

கொள்ளவே யின்னமொருமாற்கம்பாருகூறுவேன்யெனதையர்காலாங்கிராதர், உள்ளபடி கண்டதொருவதிசயங்க ஞர்த்தமனேயானுமது வெகுவாய்ச்சொல்வேன், வள்ளலுறைதென்னிலங்கைப் பதியிலப்பா தளமானவதிசயங்கள்கூறுவேன்யான், தெள்ளுமையானது வாரத்திலிலங்கையப்பா தெளிவானபதிமகிமைகூறுவேன்.

83

கூறுவேனிலங்கை பதிமாற்கத்தன்னை கொற்றவனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, தேறுபுகழ்வகண்டந்தன்னிலப்பா தேர்வேந்தராஜர்களின் கோட்டைதன்னில், வீறுபுகழிராவணனார் கோட்டையப்பா விண்ணாழி கோட்டையதுவிளம்பப்போமோ, மாறுபடாக்கோட்டையதுவளப்பஞ்சொல்வேன் மகத்தானவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டே.

இலங்கையழிவுகூறல்.

உண்டானதேசமதுயிலங்கையப்பா வுத்தமனேவெகிகோடிகாலமுன்னே, கண்டேனேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு கண்கொள்ளாக்கோட்டையதுயானுங்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்கனிருக்குங்கோட்டைவரசனலு ராவணனார்கோட்டையப்பா, சண்டமாருதம்போலக்கோட்டையுண்டுகொங்கமுடன் கற்கோட்டைகூரொண்ணுதே

ஒண்ணுதுதேசமது நூறுகாதமுத்தமனே காடுவன பூமியெல்லாம் அண்ணாந்து பார்க்கவொண்ணு கோட்டையப்பா வழகான கோபுரங்கள்மாபுரங்கள், சுண்ணம்புபூமியது வையகந்தான் சுற்றிலும் சாகரமேவலைகள்மோதும், தணமையுடன் பெர்நாளும் வாடைக்காற்று சாங்கமுடனிருப்பதுவுங் கண்டிட்டேனே. 86

கண்டதொரு தேசமது யிலங்கைநாடு காசினியிலப்பதிபோலெங்குமில்லை, உண்டானவதிகையங்கள் மெத்தவுண்டு வுலகத்திலெங்கேனுங் கண்டதுண்டோ, திண்டானகோட்டைக்கு வகழிமத்தி திறாநசாளரங்கவாசலுண்டு, தண்டானவகழிக்குங்கடலுக்குந்தான் தாக்கானவழிதட்டு முண்டேபாரே. 87

பாரப்பா சலமதுவும் போக்குவுண்டு பாங்கானகோட்டைக்கு மகழிக்குந்தான், நேரப்பாசாகரமு வழியுமுண்டு நிலையானயிலங்கை பதிக்கோட்டைதன்னில், ஆரப்பாவெகுதால மிப்படியேயுண்டு வப்பனேவோடமதுபோவதுண்டு, கூரப்பா நெடுங்கால மிப்படியே யப்பா கூரானகோட்டையது யிருக்குந்தானே. 88

தானானகோட்டையது வாசல்தன்னில் தார்வேந்தன் மன்னனது செங்கோல்தன்னில், தேனானமேனென்மணியாள் ஈடுபம்போலதேர்வேந்தர் சபைமுன்னே தோற்றலாச்சு, மாணவசரீரி வாக்குதானும் மன்னவர்முன் தன்செவிக்கு கேட்கலாச்சு, கோணன வேந்தனுமே திடுக்கிட்டேங்கி கொற்றவனும் பயந்தல்லோ விழுந்திட்டாரே.

இட்டாரே தேர்வேந்தராசர்தாழு மெழிலானகோட்டைக்குள் மத்தியானம், பட்டதொருராசர்முன் மாண்பரெல்லாம் பயந்தொடுங்கி கண்கலக்கமிட்டபோது, அட்டதிசைத்தான்கலங்கி சாகரந்தான்வடியோடே யலையதுவுமேலேபொங்கி, சட்டமுடன் கோட்டைக்குள் சாகரந்தான் சடுதியிலே பொங்கியது முழுகலாச்சே

ஆச்சப்பா கோட்டையது முழுகலாச்சு வப்பனேராஜாதி படைகள்தாமும், போச்சப்பா கோட்டையது மண்மேடாச்சு பொங்கமுடன் மறுயுதத்தில் சாகரந்தான், பாச்சலுடன் பொங்கியல்லோமண் ணெதுங்கி பாங்குடனே நிலையாழிசாகரத்தில், வீச்சலுடன் கோபுரங்கள் மாபுரங்கள் விண்ணாழிக்குள்ளாக மறைந்துபோச்சே.

மறைந்துமேயிலங்கையது போனபின்பு மகத்தானகோட்டைக்குள்ளிருக்கும்வாசல், திறந்துமேகதவகளும் கலசத்தோடு திரையழிக்கட லதனில்சிகரந்தானும், உறைந்ததொரு கோபுரத்தின் கலாச

மெல்லாம் வுற்றதொரு கறைவழியேகாணலாச்சு, இறையோடு ராவ
ணனு மிலங்கைதன்னிற் றிட்டமுடனிருப்பரென்பேருண்டாச்சே.

பேருண்டாய் வையகத்தில் மாண்பரெல்லாம் பேருலகில் யெப்
போது மிலங்கைதன்னை, சீருடனேபோற்றியது மிகவுஞ்செய்து சிற
ப்புடனே யெந்நாளுந் துதியேசெய்து, பாருலகம்சினகபதி யிருக்கு
தென்று பாணமையுடன் வையகத்தோர் துதிப்பார்கண்டர், தாருல
கமழிந்து மல்லோ சேனையெல்லா தப்பாமல்கடவுள் பதிகொந்தார்
காணே.

93

அரிசிஜாலம்.

காணவே யின்னமொரு மாற்கம்பாரு கருவானஜாலமொன்று
வரிசிஜாலம், தோணவையரிசிதனை யெடுத்துக்கொண்டு தோற்றமுள்
ளபடியொன்று பாத்திரந்தான், மாணவேபடியிறைய வரிசியிட்டு மன்
னவனை கூரெழுத்தாணி கொண்டு, நீணவேகிட்டனைகள் செய்து
மல்லோ நின்வாக யெழுத்தாணி தன்னைவாங்கே.

94

வாங்கியேசபையோர் முன்னுயிரம்பேர் வளமாகத்தானழைத்து
செப்பக்கேரு, ஏங்கியேயெல்லவரும் பார்த்தொடுக்க யெழிலான
கூரெழுத்தாணிதன்னை, ஒங்கியே குத்தியல்லோ தூக்குவாய்நீவுத்த
மனே யடியதுவுமேலேயாகும், தூங்கியேதிரியாதே மைந்தாகேரு
துப்புரவாய்ஜாலமது செய்துகாட்டே.

95

காட்டையிலே யெழுத்தாணிதானுமப்பா கருவானவரிசிதனைப்
பிடித்துக்கொண்டு, வாட்டமுடன் நிற்கின்றவண்மைதன்னை வையக
த்தில் கண்டவர்கள் மயங்குவார்கள், கேட்டமுடனரிசிதனைக்கொட்
டிகாட்டத்திறமுடனே கேட்பவர்க ளாமேயானால், நீட்டமுடன்கொ
ட்டியதைக் காட்டுவாய்நீ ரிஜமென்று ஜாலமதை மெய்யன்பாரே

பாரோதானலோகமெல்லாம் பிர்மித்தேங்கி பாலகனே யுனைக்
கண்டு வஞ்சலிப்பார், சீரோதானுந்தமக்கு சிறப்புமுண்டு சிறப்பனைப்
போலாக யென்னியல்லோ, நேரோதான் திரிகாலஞ்சையோடு நீதியுட
னுபசரணை மெத்தவுண்டு, வீரோதான்சதாகால முனைப்பணிந்துவிரு
ப்பமுட னெப்போதும் துதிப்பார்தாமே.

97

கோழிமுட்டை புட்டிகளிலடைத்தல்.

துதியானயின்னமொரு ஜாலங்கேரு துப்புரவாய் கோழியென்
றமுட்டைதானும், பதியானவாணமது மேலேயேற்றிப் பாங்குடனே
காரமென்றகாடிதன்னில், விதியானமூன்றுநா னுறப்போடு விருப்ப
முடன் மூன்றுநாள் கழிந்தபின்பு, மதிபோன்றபூனிராள் கிளாசபாத்
திரம் மதிப்புடனே போட்டடைக்க விதிதான்கேளே.

98

கேளப்பா சின்னவாய்க்கொண்டபாத்திரம் கெடியானபாத்திர
மாம்வாயினுள்ளே, பாளப்பாபோகாமல் முட்டைதன்னை பான்மை
புடங்கையினுற்றள்ளமுட்டைவிளப்பாதோல்போலவுள்ளே போகும்
விருப்பமுடன்மறுபடியும்பாண்டத்துள்ளே, நாளப்பாபோகாமல்ஜல
த்தைவிட்டு நாயகனை யொருநாழிபொருத்திடாயே. 99

பொறுத்துமேஜலமதனை யிறுத்துப்போடுபொன்னவனை யெப்
போதும்போலேயப்பா, நிறுத்துமேமுட்டையதுகல்லுபோலாம்மீக
னே பாண்டத்துள்ளுருட்டிக்காட்டு, திருத்தமுடன் முட்டையது
மகிமைசித்தை தீர்க்கமுடன் யாரேனுங் காணமாட்டார், பொருத்த
முள்ளமுட்டையென்றவித்தைதானும் பொங்கமுடன் மாணக்கன்
பிழைக்கத்தானே, 100

பசுவுபால்கறக்காதிருக்க ஜாலம்.

தானுனயின்னமொருஜாலமாற்கம் தண்மையுடன்குறுகிறேன்
மைந்தாகேளு, தேனாமனோன்மணியாள்கிருபையாலேசெகதலத்தி
லனேகவித்தைச்செப்பக்கேளு,கோனாகாலாங்கிநாதர் தம்மாற்குவல
யத்தில் கோடியுகமிருந்துமேதான், பாணவதிசயங்கள் மிகவும்
சொல்லிப்பாலித்தாரெந்தனுக்கு கோடியாமே. 101

கோடியாப்பசுமாடு யிருக்குங்கூட்டம் கொற்றவனை நீசென்று
மைந்தாபாரு, தேடியே கரும்புலியின் கொழுப்புதன்னைத்தீவிரமாம்
கொண்டல்லோகாற்றுவாடை,நாடியேயோரிடமாய்வைத்துகொண்டு
நலம்பெறவேகோணுனின்னருகேசென்று,பாடியேபால்கறக்கச்சொல்
வாயப்பா பால்கனேமாடெல்லா மோடும்பாரே. 102

ஒடியேபால்கறக்கமாட்டாதப்பாவுத்தமனை சமுசாரியலைவான்
பாரு, தேடியேமாடெல்லாம் பிடிப்பான்பாரு தேசத்தில்தொடெல்லா
மோட்டங்காட்டி, நீடியேயவனிடத்தில்வாராதப்பாநிச்சயகாலாங்கி
ஜாலம்பா, கூடியேஜனங்கனெல்லாம் கூட்டமிட்டுக் கொப்பனவே
மயங்கியல்லோதியங்குவாரே. 103

தியங்கியேயேமாந்திறிற்கும்போது தீரமுடன்கோனரின்பக்கல்
வந்து, மயங்கியதோர் கோணைக்கண்டல்லோதான் மார்க்கமுடன்
தானழைத்துமண்ணுகேளு, நயம்படவேயவன் நனக்கு குறிகள்சொ
ல்ல நன்மையுடன் செம்பொன்னைக்கேட்பாயப்பா, செயம்பெறவே
காளியிடசாபத்தாலேசெகதலத்தில்தொடெல்லாமோடலாச்சே. 104

ஆச்சப்பாசாபத்தைநிவர்த்திசெய்துவப்பனே காளியுசைசெய்ய
வேண்டும், மூச்சடங்கிபோனதொருமாடெல்லாந்தா னுத்தமனை

மந்தைவந்துசேரும்பாரு; பாய்ச்சலுடன்வேங்கையிடகொழுப்புதன்
னைபாலகனே நீ மறைவாய்வைத்துவிட்டு, கூச்சலுடன் பாஷையாய்
மந்தைமாட்டைக் கொப்பெனவேதானழைக்க வருகும்பாரே. 105

பாரப்பாமந்தையெல்லாஞ் சேர்ந்தபின்பு பரிவாகக்காளிக்குப்
பூசைபோடு, நேரப்பா பூசையதுநேரும்போது நெடிதானசன்னதன்
கள்மிகவுங்கூறி, ஆரப்பாயடர்ந்தவனந்தனிவிருக்குமப்பனே கோனா
னே சொல்லக்கேளும், சீரப்பாயுந்தமக்குகுறைவுமில்லைசிறப்பிடனே
மாதமொரு பூசைசெய்யே 106

செய்யவேகாளிக்குகாணிக்கையப்பாசெப்பியதோருத்தாரப்படி
தானப்பா, உய்யவே யெப்போதும் பூசைமாற்க முத்தமியே போடு
கிறேனென்றுகூறி, பையவேகப்பணங்கள் கட்டியேதான் பான்மை
யுடன்காணிக்கைதருவேனென்று, வெய்யவேகற்பூரவாலாத்திக்கொ
ண்டு விருப்பமுடன் போற்றியதுசெய்வாய்தாமே. 107

தாமானபூசைகொண்டகாளிதானும் தன்மையுடன்சந்தங்கள்
வந்தாற்போல, கோமானனும்மிடையன்முன்னெதிரின்றுகொற்ற
வனேகுறிசொல்லுங் காலந்தன்னில் சாமானமானதொருகுறிகளல்
லோதாரணியிலிவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ, போமேதான்சகலசித்
துங்கடந்தனானி பொங்கமுடன்குறிசொல்லுஞ்சித்தென்பாரே.

என்பாரேகரும்புலியின்கொழுப்பின்மாற்கம்யெழிலாநவித்தை
யிதுகூறப்போமோ, அன்பானதோழனவனிருக்கவேண்டுமவனுக்கே
மர்மங்கள்கூறவேண்டும், பன்மையாய்பலபேர்கள் கூடுவார்கள்பார்க்
கையிலே கர்மிகளுதர்மிகளுமுண்டு, நன்மையுடன் வெகுவார்த்தை
பசியல்லோ நலம்பெறவேகருதனையே கேட்பார்கானே. 109

கானவேமர்மத்தைகூறவேன்டாங்காசினியில்மகிமைகள்மெத்த
வுண்டு, பூணவேமர்மத்தைவெளிகாட்டாமல்பொங்கமுடந்ஜாலமதை
செய்துகொண்டு, நாணவேவையகத்தில்தித்தைசெய்துநன்மையுடன்
பிழைப்பதுவேமெத்தநன்று, தோணவேயிப்பாகமைந்தாபாருதோற்
றமுடனுந்தமக்கு வுரைத்ததாமே. 110

உரைத்தேநேபுலிப்பாணிமைந்தாபாருவுத்தமநேயின்னமொரு
பாகஞ்சொல்வேன், கரைக்கின்றமருந்தினிட ஜாலம்பாகண்கண்ட
வித்தையடாகழற்போமொ, துரைத்தனத்தார் மெச்சுகின்ற ஜால
ம்பா துப்புரவாய் நானுரைப்பேன் துய்யபாலா, கரையானகுளங்
கண்டுமடுவுகண்டு கட்டழகாஜாலமது செய்வாய்தானே. 111

தானுவித்ததுதான் பேன்கொட்டையப்பா தாக்கான ஜாதிய துபெருவித்தாக, மானுவித்ததுதான் கொண்டு வந்து மகத்தான வக் கினியில் வறுத்துப்போடு, தேனாவித்ததனை வறுத்தபின்பு, தெளி வாகப்பொடியம்மிதனிலரைத்து, கோனாகுருபத்தை மனதிலெ ண்ணிகொற்றவனையதிற்சேர்க்க வுகமைகளே. 112

கேளேதான்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு கெடியானபூநாக மன்னி த்தோடு, பாரேதான்போகாமல் கிளறிப்போடு பாங்காகக்கொதியிட் டுயெடுத்துக்கொண்டு, காளேதான்போகாமல் மத்தியானம் நலமான மடுவதனில்மச்சங்கண்டு, ஆளேதானம்மருந்தை கீரிலேதானப்பனை கரைத்துவிடு மைந்தாபாரே. 113

பாரேதான்போதையென்ற மருந்தினாலே பாங்கான மச்சமெல் லார்தியக்கங்கொண்டு, சேரேதான்கரையோரம்வந்துசேரும்செயலா னமருந்தினிடவேகத்தாலே, நேரேதான்காலத்தைவிட்டு யெகிறிப் பாயும் நெடிதானமச்சமெல்லாங் கூறப்போமோ, வீரேதான்விஷம் மிறமக்கங்கொண்டு விடுபட்டுயேகுமல்லோ மச்சந்தானே. 114

தானாஜாலவித்தையதீதவித்தை தாரணியில்கூட்சமதை யறி யாமாண்பர், கோனாகாலங்கிராதர்வாக்கு குவலத்திற்பொய்யாது மெய்யேயாகும், தேனாஜாலவித்தைசெய்துமல்லோ தேசத்தில பிழைக்கவல்லோமாண்பருக்கு, யானாபராபரியாள் கிருபையாலேபா லித்தவித்தையது பாண்மையாமே. 115

பாண்மையாமிவ்வித்தை யறிந்துமைந்தா பாங்கான ராசரிடஞ் சென்றயானால், தேன்போன்றஜாலமதை மிகவாய்ச்சென்று தேற்ற முடனவர்தனதுங்களிப்புண்டானால், மேன்மையாமுந்தனுக்குவேண தீவார்மேதனியி லுனைப்போலசித்தருண்டோ, பாண்மையுடன்சிவறா ஜயோகஞ்செய்து பாவிப்பாய்வெகு கோடிவித்தைதாமே. 116

வித்தையால்செகசாலவித்தையப்பா விருப்பமுட னுந்தனுக்கு வுபதேசித்தேன், சுத்தமுடன் ஞானோபதேசவித்தை சூட்சாதிகூட்ச மெல்லார்திறந்துவிட்டேன், நித்தமுமேமதியமுர்தம் நிலையம்கூண்டு நீனிலத்திலீயுமொருசித்தனைப்போல், கத்தனையேயென்னொருமனி லுன்னி கைலாயபதிபோலவா ழந்திடாயே. 117

உடுக்கை யுடைக்கஜாலம்

வாழ்வென்றாலின்னவொரு மாற்கம்பாரு வளமானவிதையது கருதானப்பா, தாழவேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகமையுள்ளகண் மணியேபுகல்வேன்பாரு, வேழமையாய்தேவதைகள் கூட்டத்தோடு ம்வெகுமாண்ப ருடுக்கோசைத்தன்னினோடும், சாழலெனும் யோசையதுமுறிந்துபோகசட்டமுடன் யாமுரைப்போம் வளமைகாணே.

காணவேபேயோட்டு மந்திரவாதி கனமானபத்துபேர் மாண்பர் கூடி, தோணவேசிலம்பங்கள் போடும்போது துப்புரவாய்க்கூச்சலுடன் போரேவந்தால், வேணவேமர்மங்கள் மனதிற்கொண்டுவேட்கையுடன்வுடுக்கைதனைவுடைப்பதற்கு, நாணவேகெந்தகத்தின் திராவகத்தால் நலமாகக்குச்சிதன்றாற் கோடுபோடே.

119

போடேதானெதிராளிகாணுமற்றான் போக்கான திராவகத்தைத்தீட்டும்போது, நீடவேசல்வென்றசர்மந்தானும் நிட்களங்கமாகவல்லோவெந்துமேதான், கூடவேயிருக்குமந்தகாலந்தன்னில் கொப்பெனவேயெதிராளிவந்துமல்லோ, சாடவேயுடுக்கைதனையடிக்குப்போது சட்டமுடனுடுக்கதுவுங் கிழியுந்தானே.

120

தானுவுடுக்கையதுகிழியும்போது தாக்கானயெதிராளி மாண்பரெல்லாம், கோனசற்சுருவைமனதிலெண்ணிகொப்பெனவேமகதேவாவனியாயந்தான், தேனானவுடுக்கையது கடி கைமுன்னேதெளிவான ஓசையதுபாடிற்றல்லோ, மானானமேய்வரியே யென்னபாவம்மங்கையரேயெந்தனுக்குக் கூரென்றாரே.

121

பூசாலியின்பேரில் சன்னதம்வருதல்.

கூரென்றுசொல்லுகையில்பாலன்பேரில் கொப்பெனவேசன்னதங்களேகியல்லோ, ஆரென்றுயெண்ணுதே யெந்தன்மீதிலப்பனைசக்கலாதேவியப்பா, ஊரென்றுயிந்தவூர்பதியுமல்ல வுத்தமனேவடகாசியையோதியல்லோ, தேரென்றபதிதனிலே வீற்றிருக்கும் தேவியல்லோசக்கலாதேவியாச்சே,

122

ஆச்சென்றுசொல்லுகையில்பாலன்றானும் வன்பானதோழரெல்லாம்மொன்றாய்க்கூடி, பேச்சொன்றும்பேசாமல் பின்னோடாமல்பிரியமுடன்மனதுவந்து தேவியார்க்கு, கூச்சலுடன்குறைநீங்கி யெங்களுக்கூடகொம்பனையேசெய்தகுற்றங் கூறமம்மா, பாய்ச்சலுடன்மலையேறிப்பதியைத்தேடிப் பாங்குடனே போகவென்றுவரங் கேட்டாரே.

123

கேட்டதொருமாண்பருக்குத் தேவியாரும் கிருபையுடன் மனங்களித்துக்கூறும் வர்த்தை, நீட்டமுடன் யெதிராளிமந்திர தந்திரம் நேர்மையுடன் நீங்களல்லோவறியாமற்றான் வாட்டமுடன்பகையாளி செய்த குற்றம் வண்மையுடன் விவதற்கு மனமிருந்தால் தாட்டிகமாய்ச் செம்பொன்னைத் தட்டில்வைத்து சட்டமுடன் கேட்டாலே விதி சொல்வேனே.

124

விதியான வழியதுவுங்கூறும்போது விருப்பமுடன் மாண்பரெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி, மதிமயங்கிச் செம்பொன்னைத் தட்டில்வைத்து மார்க்கமுடன் காணிக்கையேர்வையென்ன, பதிகடந்துமாண்பருக்கு கருவின்மார்க்கம், பட்சமுடன் தாமுயைத்துபழியுந்தீத்து நிதியனைத்தும் பெற்றல்லோ ஜாலதந்திரம் நீதியுடன் சித்தனைப்போல் செய்வாய்பாரே.

125

பாரேதான் கருவறிவான்புத்திவான் தான்பாரினிலைமற்றவரோ காணப்போரார், நேர்தான்வுலகம்தில்ஜாலதந்திரம் நேர்மையுடனிப் படியேசெய்வார்பாரு, சேரேதான்கிட்டிருந்துநிதிகொடுத்துச்சுவையுடன் தேவதைகள் மார்க்கங்கண்டு, கூரேதான் வையகத்தில்காலஞ் சொய் கொப்பெனவே மாண்பரெல்லாம் பிழைப்பார்கானே.

இதுவும் வுடுக்கைவுடைக்க.

காணவேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, தோணவேவுடுக்கைதனை வுடைப்பதற்கு துப்புறவாய்க் கருமானமொன்று சொல்வேன், நீணவேவீரமென்றகாடிகாரம்நீதியுடன்தானெடுத்து மைந்தாபாரு, வாணமென்ற வுடுக்கைதனைக்கையிலேநீதிவளமானகோடதுபோல் தீத்திடாயே.

127

தீத்துமே காடியென்றகாயந்தன்னால் தீரமுடன்கிறலது ஆனும் போது, வேத்துமேசவ்வதுவு வெந்துமேதான் வேதார்த்தத் தாயினது வுடுக்கைதானும், ஆத்துமேவெந்துநீந்து யிருக்கும்பாரு, வப்பனே படுக்கைத்துமச்சந்தானும், கீத்தலுடன் கைத்தட்டியடிக்கும்போதுகீர்த்தியுடன் வுடுக்கையது உடையும்பாரே.

128

உடைந்ததொரு வுடுக்கையதுகாணும்போதுவுத்தமர்கள்மாண்பரெல்லாம் திடுக்கிட்டேங்கி, படைமுகந்தான்கலங்கி பொறிகலங்கி பாங்கான மாண்பரெல்லாம் மதிக்கெட்டேங்கி, கடையானமாந்திரை தந்திரசாலம் கண்காணுவித்தையென்று கத்துவார்கள், விடையான பாலரெல்லாம் மெய்பென்றெண்ணி விருப்பமுடன் நிதசயித்துவின்றிட்டாரே.

129

பூசனிக்காய் சாலம்

நின்றோரேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு நிலையான புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, வென்றிடவே மாணுக்கர் பிழைப்பதற்கு விருப்பமு

டன்சாலமதுசொல்வேன்யானுச், குன்றானமலைக்கல்லு போலேயப் பா குழியானமன்பாண்டமொன்றுசெய்து, நன்றானவாயதுவுங்கல சம்போலே நலமானசிறுவாயாய் செய்திடாயே. 130

செய்யவேபாண்டமது கலசந்தன்னில் செயலான வித்தையது யெல்லோர்காண, பையவேபூசினியாம் பிஞ்சதன்னைபாங்குடனே மண்பாண்டந்தன்னிலிட்டு, மெய்யுடனேசின்னவாய்ச் கொண்டபாண்டம்மெல்லெனவேபூசினிக்காய் வளர்த்துமல்லோ, கொய்தபின்புதனை யெடுத்துபாண்டந்தன்னைகொப்பெனவேவறிதனிலேவைக்கக்கேளே.

கேளேதான்பாண்டமது ரவியில்வைக்ககொடியான காயதுவும் பழமேயாகி, நாளேதான்முத்தினதோர்பழமுர்தாணும்நலமானபாண்டமதிலுருளும்பாரு, சூளேதான்கலசமென்ற பாண்டந்தன்னைதுப்பு மவாய்ப்பதனமது செய்துகொண்டு, ஆளேதான்தலைமீதில்குடத்தை தைவைத்து வன்புடனேசாலமது செய்வாய்தானே. 132

தானுசபையேறி வேந்தர்முன்னே சட்டமுடன் மாணுக்கள் கூடிருக்க, கோணைவேந்தர்களும்திடுக்கிட்டெங்க கொற்றவனேபாண்டமதைமுன்னிறக்கி, தேனாபூசினிக்காய் வேறங்கான்று தேற்ற முடன்சபையோர்முன் கொண்டுவந்து, பாணைபராரியை மனதிலெண்ணி பட்சமுடன்சாலமதுசெய்துகாட்டே. 133

காட்டவேதனக்குகந்தசீஷனாக கருவாகம்மதை யவனுக்கோதி, நீட்டமுடன்பாண்டமதையவன்கைதந்து நிறையவே சலமதனைக் கொடுவாவென்று, வாட்டமுடன்பாண்டமதில்சலமும்நிற்க வாகுடனேவலுவேந்தர்பார்த்திருக்க, நீட்டமுடன்மரமென்றடோலிதன்னை நினைவாகயவன்கழுத்தில் மாட்டிடாயே. 134

மாட்டியேதிரைவளைத்து மதியம்பூணமார்க்கமுடனெல்லவரும் பார்த்திருக்க, தாட்டிகவாய்ரவியதனி லிருந்துகொண்டு சட்டமுன் பூசினிக்காய்த்தனையெடுத்து, நீட்டமுடனடோலியென்றகச்சைக்குள்ளேநினைவுடனேயாருமதுங் காணாமற்றான், பூட்டகமாய்ப்பூசினிக் காய்த்தனையெடுத்து பொங்கமுடனடோலிக்குள் பொதிவாய்முட்டே.

மூடியேதிரைநீக்கிமைந்தாபாரு முனையானபூசினிக்காய் குடத்துள்ளேகி, ஓடியேகாயதுவும் பாண்டத்துள்ளே வுத்தமயேயிருக்கின்றவயணம்பாரு, சாடியேசலமதனை யகற்றிப்போடு சட்டமுடன் பாண்டமதைத்திறந்துகாட்ட, வாடியேகுடத்துக்குள் காயைக்காட்டவண்மையுள்ள சாலமென்றமயங்குவாரே. 136

மயங்குவார் குடத்துக்குள் பூசினிக்காய் மார்க்கமுடன்சென்ற
தொருபதுமைகண்டு தியங்கியேசெகசாலையேந்திரசாலம்தீர்க்கமுடன்
மாந்தீர்க்கமிதற்கிடுண்டோ, நயப்படவேதாமுரைத்துமான்பரெல்லாம்
நாதார்தசித்தனென்று நடுங்குவார்கள், செயம்பெறவேவித்தையிது
மதிகவித்தை செய்கிறதோர்வண்மைகண்டு பிரமிப்பாரே 137

பாரேதாளிவ்வண்ணத்திரசாலம் பாரினிலேகருவாளியறிவான்
பாரு, நேரேதான்சாலவகைசெய்துமல்லோநெடிதானபிரம்மலபிகடந்
தொன்போலே, சேரேதான்மாணக்கர் கோடிமுன்னேசெய்துமேதந்
திரமாம் சாலம்போக்கில், நீரேதான்பணமதுவும்மிகவேவாங்கி நீதி
யுடன்பிழைப்பதுவுந் தருமமாமே 138

தருமமாஞ்செகசாலத்திரசாலம்தாரனியில் சிழைப்பதுவேநீதி
யாகும், கருமமாற்றொருகை தொழிலினுலேகாசினியில் வெகுபாவ
மெய்தும்பாரு, மருமமதுயாருக்கும்வெளியிடாமல்மார்க்கமுடன்ஜீவ
னத்தைச்செய்துகொண்டு, சொருபமென்றஞானே தேசந்தன்னை
சுத்தமுடன்பெறுபவனே சித்தனமே. 139

சித்தனாய்ப்பிறந்தாலும் தீர்மைவண்டும் சீருலகில்பலபேர்கள்
மதிப்பேவேண்டும், கத்தனாங்காலாங்கிபோலேகீர்த்தி காசினியிலவர்
போலேபெறவேவேண்டும், நித்தமுமேமனோன்மணியாளருளேவேண்
டும் நீங்காததவத்துறுதிகொள்ளவேண்டும், பத்தியுடன்சித்தமுன
முறுதிவேண்டும் பாரினிலேபீடிமொருநீதிவானே. 140

கற்பூரவித்தை.

நீதியாயின்னமொரு மாற்கம்பாரு நிலையானகருமானமொன்று
சொல்வேன், சோதியேசுடரானமதிவிளக்கேதோற்றமுடன்யாமுன
க்குவரைப்பேன்பாராய், ஆதியாம்கர்ப்புரமணியினக்கையப்பநேசால
மென்ற மணிதான்சொல்வேன், சாதியினிலுயர்ந்ததொருபூரம்பா
தண்மையுள்ளபூரமது ஆலாத்தியாமே. 141

ஆமேதானுலாத்திகர்ப்பூரத்தையடைவுடனே தானெறிக்கவண்
மைசொல்வேன், நாமேதான்சொன்னபடிமக்கமானிலமாந்மாளிகை
யிலநடுமையத்தில், போமேதான்சுடவிளக்கு தன்னையப்பா பொங்க
முடன் பத்தடியார்தூரந்தன்னில், வேமேதான்விண்போகா வண்ண
மப்பா விருப்பமுடன்பதிதனையேவைக்கக்கேனே. 142

கேளப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேளுகிருபையுள்ள யெந்தனிநு
கண்ணையப்பா, பாளப்பாபோகாமல் புத்திமானே பாங்கானகால்

மொன்றுசெய்வாய்ப்பாளீளப்பாபதிமுகத்திலிருந்துகொண்டு தியுடந்
காந்தியதுபூசைமார்க்கம், வேளப்பாளீளயாளிமுந்நதாகவேள்வியுடந்
வோமமதுசெய்திடாயே. 143

செய்யவே நோயாளிபடிநிதானம் சீர்த்தியுடன் யாககுண்டம்
வளர்த்தும்போது, பையவேபூசைமுகம்கர்ப்பூரத்தி பாங்குடனே
சாலமதுசெய்யக்கேளு, துய்யநல்லதீமுறுகல்பாஷாணத்தை துப்புற
வாம்சலமதனில்வைத்துக்கொண்டு, மெய்யுடனேசலமதனைக்கையிற்
ரேய்த்துமென்மையுடன் பாஷாணம்பதனங்கொள்ளே. 144

கொள்ளவேதீமுறுகல்பாஷாணத்தை கொப்பெனவேவெண்ணீ
றில்தான்கலந்து, விள்ளவே ஓம்நமசிபென்றுஓதி மிக்கவேகர்ப்பூரம்
மேலிற்போடு, துள்ளவேசேஷனுக்குகூறும்வார்த்தைதுடியானகர்ப்பூரம்
விளக்கில்லாமல், அள்ளவேகுதிகொண்டு தீபம்போலே வாத்தாளே
யெறியவென்றுவபயஞ்சொல்லே. 145

சொல்லவேகற்பூரம்விளக்கில்லாமல் துப்புறவாய்சோதியுடனே
றியுப்பாரு, வெல்லவேதீபமதுதூரநிற்கவேதார்த்தத்தாயினதுகடாட்
சத்தாலே, மெல்லவேயெறிந்தவண்ணந்தண்ணைப்பார்த்துமேதனியில்
மாந்தரெல்லாமெய்நடுங்கி, கொல்லவேவந்ததொருபூகந்தானுகொப்
பெனவே கற்பூரமெறியலாச்சே. 146

ஆச்சப்பா சாலமென்றதந்திரவேதை வதரணங்கள் தன்னாலே
யெறியலாச்ச, மூச்சொடுங்கிப்போ யிருந்தபூரந்தானும் முனையான
கொழுந்துவிட்டுயெறியும்வண்ணம், பாய்ச்சலுடந்மாண்பர்களுங்கண்
மெல்லோ பாங்குடனேயிது புதுமைகாலமென்பார், ஆச்சரியமான
தொருவித்தைதானுமவனியிலே யாரறிவார்புத்திமானே. 147

திருவெண்ணீரில்லாமல்கேணியில் ஸ்நானஞ்செய்துசூரியனில்

நிற்கமேனியில்வெண்ணீர்கண்டது.

புத்தியுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாகேளுபுதிதமுடனுந்தமக்குயின்
னஞ்சொல்வேன், சத்தியமாய்கருமானின்னவென்று சட்டமுடன்
யானுரைப்பேற்றமைந்தாகேளு, வெற்றிபெறமாண்பர்களிலாயிரம்பேர்
வேடிக்கைகசுமிட்டுவித்தைவினோதம்பாரு, தத்துவமாய்சபையோர்கள்
முன்னதாக சார்புடனே கரங்குவித்துறிப்பாய்பாரே. 148

பாரேதான்சபையோர்கள்பார்த்திருக்கபண்பாகக்கேனிதநிலிற்
ங்கிமுன்னே, நேரேதான் எரிகாலன்பாலையப்பா நேர்மையுடன்காந்
தனிலேகுழப்பிக்கொண்டு, சீரேதான்மறவடமாய்கீன்றுகொண்டுநிற
ப்புடனேவெண்ணீர்போல்குழைத்துபோடு, நீரானபாலுவுமாண்ப
ருக்கு நிறமானவெண்ணீர்போல்தாற்றுதன்றே. 149

அன்றானவெண்ணீரைப்பூசிக்கொண்டு வன்பான கேணிதனில் வந்துநின்று, குன்றானபருவதம்போல்கோடிமாண்பர் கொற்றவர்கள் திருமுகத்தைத்தானும்பார்த்து, வென்றிடவேயிகாரந்தி நிஷ்களம் போலவிருப்பமுடன்சலமதனில் மூழ்கியேதான், சென்றுமே சலத் தைவிட்டுக்கேணியேறி சிறப்புடனேசூரியனில் நிற்பாய்தானே.

தானானசலமதுவுங்காய்ந்தபின்பு சட்டமுடன் திருவெண்ணீர் காணலாகும், கோணனகுருபரனாப்பூசைசெய்துகொற்றவனை தேவ தாஸ்தலத்தைவிட்டு, தேனானமேனன்மணியாள் பாதங்கண்ட தேவி தனைப்பூசைசெய்தபுனிதனென்பார், பாணனபரஞ்சுடராய்மேனியெ ல்லாம் பாங்கானபட்டையது காணலாமே. 151

காணலாம்சிவயோக மாண்பன்போல கைலாயசித்தமுனி நீதா னென்பார், பூணவேபிரம்லபிகடந்தகித்து புகழானகேணிதனிலிறங் குஞ்சித்து, தோணவேயெரிகாலந்தந்திரசாலம்தோற்றமுடன்காண் பதற்குப்பிரம்மையாகும், நீணவேசாலமாந்தந்திரபோக்கு நீதியுடன் செய்துமல்லோ பரிசுவாங்கே. 152

வாங்கப்பாராசரிடம்பரிசுவாங்கி வளமுடனே வைபகத்தில்கித் தனைப்போல், தூங்கியேதிரியாதே துய்யபாலாதுரைராசசந்தரன்போ ல்போகஞ்செய்து, ஏங்கியேமாணபரெல்லாந்திடுக்கிட்டேங்க யெழி லானமாயவித்தைவெண்ணீர்வித்தை, சாங்கமுடன் செய்துமல்லோ தரணிமீதிலசட்டமுடன் காலாங்கிதன்னைப்போற்றே. 153

சங்கிலி சாலம்

போற்றியேயின்னமொரு கருமானங்கேள் புகழான காலாங்கி நாதர்தம்மால், தேற்றமுடனெயந்தனுக்கு வுபதேசித்த தெளிவான சாலவித்தைமரக்காணந்தான், ஆற்றலுடன்மணத்தவனாரெய்யைவா ங்கி வப்பனேவுடும்பினிடனெய்யுங்கூட்டி, சரற்றலுடன்விலாங்கின துயிணமுஞ்சேர்த்து சட்டமுடன்குழித்தயிலம் வாங்கிடாயே.

வாங்கியேதயிலமதை யிறக்கிக்கொண்டுவண்மையுடன்சீசாவிற் பதனம்பண்ணு, பாங்குடனேசிக்கழும் பாண்டஞ்செய்து பதனமு டன்மேல்வாயாந் தளவாய்போல, தேங்கவேபாண்டமதில் கரியைக் கொட்டி தேற்றமுடன் தீயதனைப்போட்டுமல்லோ, ஒங்கவேசிறுகழி யாய்விருதன்னை ஒப்பமுடன் போட்டுமல்லோ யெறித்திடாயே.

எளிக்கையிலேகொழுந்ததுபோலெறியும்போது யெழிலானசங் கிலிபாம்வீரம்பா, முறுக்கியதீதார்சங்கிலியைத்தீயிற்போட்டுமுனை

யானதீயதனிற் காச்சிகொண்டு, பரிக்கீயேயல்பேர்கள் மாண்பர்பார்க்க
பட்சமுடன் நெய்தனைக்கையிற்றேய்த்து, நெருக்கியே சங்கிலியை
வருவும்போது நெடிதானதீயதுவும்பற்றாதன்றே. 156

ஆன்றானசங்கிலியைப் பார்க்கும்போது அடலானதீயமதுசுடர்
போல்தோற்றும், குன்றானமலைக்கல்லுகருங்கல்லப்பா கொப்பென
வேயிதுபோலயெடுக்கலாகும், சென்றுமேராச்சரிடம்சாலஞ்செய்து சி
றப்பானபரிசுமுதல் யாவும்பெற்று, வென்றிடவேசாலமதுதந்திரசா
லம்வினோதமுடன் செய்துமல்லோ பரிசுகொள்ளே. 157

கொள்ளவேவெகுதபர்கள் மெச்சம்பாலாகுவலயத்திலீயுமொ
ருசித்தனைப்போல், எவ்வளவுக்குறையதுவும் நேராமற்றான்யெழிலா
னவித்தையதுசெய்துமல்லோ, வுள்ளபடிசிவயோகம்ராசயோகம்வுத்
தமனேசமாதிரிலை நின்றுகொண்டு, கள்ளமில்லாதேவரிடி தம்மைப்
போலகாசினியில் வெகுகாலம் வாழ்குவீரே. 158

வாழ்க்கையிலேயுமைக்கண்டமாண்பரெல்லாம் வைகத்திலிவர்
போலுஞ்சித்துமுண்டோ, தாழ்மையுடையுமைப்பணிவார் கோடிமா
ண்பர்தாரணியிலுனக்கீடு வொருவருண்டோ, ஆழ்மையுள்ள மாண்
பாலாபுத்திவானே வவனிதனில்சாலவித்தை செய்துகொண்டு, மேழ்
மையுடன் பூலோகவாழ்க்கைதன்னில் மேதினியில்பெப்போதும்வா
ழ்குவீரே. 159

பேயாட.

வாழ்வையின்னமொருகருமானங்கேள் வண்மையுள்ள புலிப்பா
ணிமைந்தாபாரு, தாழ்வேரெண்டகமாஞ்ஜாதியப்பா தாக்கானபூசா
லிசெய்யுமாற்கம், ஆழ்வேபேய்கொண்டமாண்பர்தம்மைவன்புடனே
தாமழைத்து சபையோர்முன்னே, சாழலுடன்பேயாட்டங் கொள்
ளுமாற்கம் சட்டமுடன்தேவதைகள் வரவுதானே. 160

தானானபேய்கொண்டமாண்பருக்குதாக்கானகருவொன்றுசொ
ல்வேன்பாரு, தேனானதேவிமனோன்மணியாள்பூசை தோற்றமுடன்
தானமைத்துக்கும்பம்வைத்து, கோனானகுருபரனைத்தியானஞ்செய்
துகொப்பனவேவுடுக்கோசைத்தனையெடுத்து, மாணை மந்திரத்தை
புச்சரித்துமாற்கமுடன் பேயாடவழிசொல்வேனே. 161

வழியானதேவதையைத்தானழைத்து வளமையுடன்செபதபங்
கன்மிகவீயோதி, பழியானமுப்புலியுந் தான்கொடுத்து பான்மையு
டன் ஓமமதுசெய்யும்போது, சுழிமாரிமயக்கமது வதிகங்கொண்டு
சுடரொளியார் தீபமுகம்பார்க்கும்போது, குழிபோன்றகண்ணிரண்
டுமிருநுந்தோன்றி குப்புரவாய்லாடகவிபேசுவாரே. 162

பேசியகூந்தலதுவதிகமாகிபேராநமராட்டகமும்மிகவுங்குறி, ஆ
சித்துப்பூசித்துக்கரங்குவித்து வப்பனேதேகமது நடுங்கலாகி, நாசித
னில்சவாசமதுமிகவேயோங்கி நடுக்கமுடன் குறட்டையதுவதிகமாகி
தூசிபடமேரியதுபிரண்டமல்லோ துள்ளியபற்கடித்துயெழும்புவாரே

எழும்பியேவேதாளமார்க்கரித்து யெழிலானபிடாரபலிகொண்
டபேய்போல், தழும்புபடாமேரியதுதழும்புமாகிதற்பரனஞ்சொருப
மதைக்கண்டாற்போல, தொழும்படவேதலைவிரித்து ஆட்டங்கொண்
டுதோற்றமுடன்வெகுபினத்திலதிகமாகி, அழுதுமே ஆயாசத்தியக்
கமாகி வப்பனேகரங்குவித்து வாடும்பாரே. 164

பாரேதான் சின்மயத்தைக் கண்டாற்போல பட்சமுடன்வுதிர
மதைவாயாற்கக்கி, நேரேதான் பூசைமுகந்தன்னைக்கண்டு நேர்மை
யுடனேயேர்வையதுயெனக்கொவ்வாது, சீரேதான் பிதுர்வனத்தைகத்
துமாண்டிசிறப்பான ஓங்காரபேய்தானல்லொ, கூரேதான் பூசையது
மயானபூசைகொப்பெனவே யெந்தனுக்குதருவீர்தாமே 165

தாமானபேயாட்டங்கொண்டமாண்பர் தன்மையுடன் பூசைமு
கம்யேர்வையில்லை, நாமானமாகவல்லொவேதமோதி நடுச்சாமபூசை
யதுசெய்வேனென்றும், வேமானலாடகவிமுனிதானென்றும் விட்ட
குறையிருந்ததினாலிங்கே வந்தேன், சாமான்னியமானதொரு முனி
தானல்ல தத்துவத்திற்பேர்கடந்த முனிதான்பாரே. 166

முனியானமுனியல்லோபிரம்மராட்சிமுதுலகைக்கடந்ததொரு
ஞானசித்து, சனியானராட்சதனு மெனைத்தொடர்ந்து தாரனியில்
கேணிதனில்விழுந்தபூதம், பனிபோன்றமலைவனத்தை சுற்றும்பூதம்
பட்சமுடன் பிடாரிகளேவணங்கும்பூதம், தனியான தத்துவங்களதி
கங்கொண்ட தயாபரியைபறவாதபூதமாமே. 167

பூதமாம் பேயாட்ட முப்பத்திரெண்டு பூதலத்தில் மிக்ககூறும்
மதிதவித்தை, நீதமுடன்சற்பனையோடொபசாரம் நீதியுடன் நடப்
பதுவுஞ்சிலபூதம், தீதமுடன் தலைவிரித்த லாட்டங்கொண்டு திக
ழானவார்த்தைகளும் மிகவேகூறும், கோதகமாய் மலையிலேறிப்போ
வேனென்றும் தோற்றமுடன் சிலபூதங்கூறுங்கானே. 168

காணவேயிந்திராதி சாலமப்பா கருவான கருவிகளும்மையின
லும், கோணவேயட்சரத்தின்பீட்டகந்தான் சொல்லும் வில்லாலும்

கரணத்தாலும், பூணவேகாஞ்சோரிப் பொடியினாலும் புகழானதிரு வெண்ணீர்கலப்பினாலும், ஆணவங்கள் தானொடுங்கிப் பேய்கள்தானு ம்வன்புடனேவாய்திறந்து கூறுந்தானே. 169

தானுனபிரணவத்தையுச்சரித்து தன்மையுடனகஸ்தியனார் கா ண்டந்தன்னில், கோனுவென்பாட்டன்ரும்பையோனிகுருசொன்ன காவிமப்பன்னீராயிரந்தான், தேனானகாண்டமதுபனிரெண்டுக்குள் ளேதிறமானமுதற்காண்டந் தன்னிலப்பா, மானான இலங்கைபதிவே ந்தனுக்கு மகத்தானமையொன் றுகுறினாரே. 170

கூறியதோர்மையதனாலனேகசித்து குவலயத்திலாடலாம் பேய் தனக்கும், மீறியதோர்மையினுலஷ்டசித்துமேதினியில் வெகுசோடி மாண்பசப்பா, சீறியதோர்வேதாளம்பேயாட்டங்கள் சிறப்புடனேக ருவென்றமையினுலே, வீறியதோர்கருமானந் தன்னைக்கொண்டு வி ட்டகுறைதனையகற்றி செய்வாய்பாரே. 171

செய்யவேமையிலுடபெருமைதானும் சிறப்பான பூதலத்திலெ வராலாகும், வெய்யவேவிட்டகுறையிருந்தவாச்சுமேதினியி லம்மை தான்பலிக்கும்பாரு, துய்யநல்லமையதுவுஞ்செய்வாறுனால் துரைறு சசுந்தரனைக்காணலாகும், மெய்யான மையினிடபோக்குதன்னை மே தினியில்காண்பவனே சித்தனாமே. 172

சித்தனும்பூவுலகில்ரிஷிதானென்பார் சிறப்பானகருவிகாணுதி யுள்ளோன், முத்தனும்மூதுலகங்கடந்தஞானி முனையானபிரம்மலபி கடந் தீதானென்பார், சத்தியத்ததைதவறுதீவள்வியோனும் தரணிப தியுலகானும்ராசனென்பார், நித்தியமும்பிராணநிலை கலையில்லின்று நிட்களங்கமானசட ரென்பார்தாமே. 173

சுடரானவையத்துசித்தனென்பார் சூட்சாதிசூட்சமதைக் கட ந்தஞானி, அடலானமாண்பரெல்லாம்வணங்குஞ்ஞானி வவனிதனில் விட்டகுறையிருந்துதானால், திடமானஞானியென்றுபேர்வகுப்பான் தீர்க்கமுள்ளஜெகசாலமந்திரவாதி, மடலானதத்துவங்கள் தொண் ணுற்றாறும் மார்க்கமுடன்தானறிந்த மதியவானே. 174

மதியானமையினுடமார்க்கத்தாலே மகத்தானலோகமெல்லாம் வசியமாகும், கதியானமோட்சமென்றமாளிதானும் காணிக்கையெப் போதுங்கழுவொண்ணது, விதியானவிதியிருந்தால் மையின்போக்கு வீணிலேபோகாதுசதாநிலந்தான், ததியானயிலங்கைமன்னன்மை யினுலே தொல்லுலகோர் மெப்போதுந் துதிப்பார்கானே. 175

இல்லரத்துப்பெண்கள் தேவதா பொய் மசக்கல்.

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன்கருவாநபொய்மசக்கல்தலையாட்டந்தான், பூணவேகும்பமது கலசம்வைத்து பொங்கமுடன் பேயாட்டங்கொள்ளும்போது, தோணவே லாகிரிகள்வந்து வாலும் தொல்லுலகில் மாதர்மேல் சன்னதங்கள், வேணபடி தன் மீதில்வந்தாப்போலும் வெகுபிறட்டல் தலைசுழட்டலதிகந்தா னே.

தானுனதெய்வமதுவனேகங்கொண்டுதாக்காநசன்னதங்களதிகமாகி, கோனானதன்புருஷன்றன்னேநோக்கி கொற்றவாயெந்தனுக்கு யேர்வையில்லை, மானுனமகுத்துவங்களதிகங்கொண்டு மன்னவர்க்கு தெய்வமது கூறினாற்போல், பாணுகாங்குவித்து தலைமேற்கொண்டு பாலகனை பூசையிலையென்பார்பாரே.

177

மாதுதெய்வத்தால் சமுசாரிமயங்கள்.

பாரேதான்கன்னியர்மேல்சன்னதங்கள் கையாயவடிவேலந்தன்னைப்போல, நேரேதான் நிற்கிறவறூரோ நீர்தான் நீதியுள்ளவாண்பின்னே சினைவாய்க்கேளீர், சீரேதானுந்தனிடமானிதன்னில்சிறப்பான பூவாடைக்காரியப்பா, வேரேதான்கட்டுதற்குவாடையில்லை வித்தகனேமனங்கலங்கிரின்ருள்தானே

178

நிற்கவேபூவாடைக்காரிதானும் நிடகளங்கமாகவல்லோ வெருகாலந்தான், துற்கையென்றபிடாரியதுதானுமல்லோ துதியானகாட்டேரிசின்னாப்பா, சொற்பழுவாராத கருப்பன்றானும் சுடரொளியாஞ்சத்தகன்னிமாதுதானும், கற்பமதை ஆவிகொள்ளும்ரத்தமுண்டிகருவழிக்கும் மாடனதுநானுந்தானே.

179

நானுனதெய்வமடாபூவாடையப்பா நன்மையுடன் சித்தடிமேல் மையல்கொண்டு, கோனானதேவதைகள்வாடைகட்டிகொப்பெனவே சன்னதங்களதிகங்கொண்டு, தேனானநடுவீட்டுசெல்லியத்தாள் தெளிவானவங்களபூபதிதானப்பா, மானுனயீஸ்வரியாளெல்லைக்காத்தாள் மகத்தான தெய்வமது வந்திட்டோமே.

180

வந்திட்டோமென்றல்லோ மையலாகி மகத்தானசன்னதங்கள் திகங்கொண்டு, குன்றானபுருஷனையும் மிகவேநோக்கி குடிதனக்கு வனர்த்தங்கள் நேந்துதென்று, இன்றுமேயெந்தனுக்கு யிந்தபூசையெழிலானபூசையது யேர்வையில்லை, கன்றுதான்பூசையது பரியேகொண்டு காணிக்கைவைத்தாலேயேர்வையாமே.

181

ஏர்வையாம்வையகத்துப்பெண்களெல்லாம் யெழிலாநபுருஷனை யிந்தாஷணிப்பார், சேர்வையாம் சீனபதிப் பெண்களெல்லாம் சிறப்

புடனே புருஷனையும் போற்றுவார்கள், பார்வையாங் குளிகையது
கொண்டுமல்லோ பாருலகம் யெழுகடலுஞ் சத்திவந்தேன், நேர்மை
யாஞ்சீனபதிப்பெண்களுக்கு நெறிமுறைகள் தத்துவங்கள் மிகவுண்
டாமே. 182

உண்டான தெய்வமது யாதுமில்லை வுத்தமனேகடவுளன்றி
வேறென்றில்லை, பாண்டானபொய்கொலைகள் களவுமில்லைபாங்கான
கர்மமதுவொன்றேயுண்டு, திண்டானவிசுவாசயருளுமுண்டு திறளாந்
பாவமதுயில்லையப்பா, கண்டேனே சைனபதிமார்க்கத்தோரைகாசினி
யில் காலாங்கிகடாட்சந்தானே. 183

தானானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலும் தாக்கானமனோன்மணியாள்
கிருபையாலும், மாணநாலுயுகங்கடந்துவந்தேன் மகத்தானவைய
கத்திலெல்லாருதான், கோனானசீனபதிப்பெண்களீர்க்கி குவலயத்தி
லெல்லாருமிருந்தமார்க்கம், வேனானவெட்டவெளி மயக்கத்தாலே
விருதாவாய் மாண்பரெலலாமயங்கினுரே. 184

பிரதமைநடக்க.

மயங்கவே யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்
பாணி மைந்தாகேளு, தயங்கவே தந்திரமாஞ்ஜாலஞ்செய்வேன் தாக்
கான மாணிடர்கள் பிழைக்கவென்று, புயங்கமுடன்ரோயாளிசார்தி
யப்பாபுகழாநிணிகொண்டமாண்பருக்கு, செயம்பெறவேசார்தியது
சொல்வேனப்பா செய்கின் றமார்க்கமதுயன்பாய்க்கேளே. 185

பண்பானரோய்கொண்டபிணியாளர்க்குப் பாகமது சொல்லுகி
றேன்பாண்மையாக, திண்ணமுடன்மச்சென்றமாளியப்பா திறமுடநே
கிழக்குமுகமாகவல்லோ, நன்மையுடன் கொலுக்கூடமொன்றமைத்து
நாதாந்தக்கூடமதுயேகவட்டம், வண்மையுடன்சோடச தூணிறுத்தி
வாகுபெற சின்மயத்தின் பூசைசெய்யே. 186

செய்யவேமயானத்தின் பூசையப்பா செபுகிறேன்வருமைமைந்
தாகேளுகேளு, உய்யவேகும்பமென்றகலசமப்பாவுத்தமனே நடுமை
யும்தன்னில்வைத்து, பையவே நவகோணவாசல்விட்டு வாகமுடன்
கலசமென்றபாண்டமப்பா, மெய்யுடனே தானியமாமொன்பதாகும்
மேன்மையுடன் கலசமதில் கீழேவையே. 187

கீழானகலசமதுதன்னிலப்பாகிருபையுடன் தாடியங்கள் வைத்த
பின்பு, தாழ்நான்குடுவைக்கு நூலைச்சுற்று தகமைபெற குச்சுதுதான்

நாலதாகும், தீதானசரணமதுவொன்றேயாகும் நீதியுடன்நடுமையம் தன்னில்வைத்து, சாழ்ந்தேங்காயை வதின்மேல்பா சட்டமுடன் வைத்தல்லோமஞ்சள் பூசே.

188

பூசியேகுங்குமமுந்தானணிந்து புகழானமாயிலையும்புட்பஞ்சாத்தி, ஆசியேஅவலுடனேகடலையப்பா வன்பாகமுக்கனியுங் கொண்டுபோற்று, வாசியென்ற சீரணவத்தைமனதில்மாறி மகதேவாயெந்த னையுங்காருமென்று, தேசியென்னும்பழமதுவேகீறியப்பா திக்கெட்டும்போட்டுமல்லோ செப்பக்கேளே.

189

செப்பவென்றால் வத்துமுதல் மதுபானங்கள்செம்மலுடன்பல காரவர்க்கமெல்லாம், ஒப்பமுடன்ருமமைத்துபுண்ணியவானேஒகோ கோநாதாக்கள்செய்யும்வண்ணம், தப்பிதங்கள்நேராமல் மன்னுகேரு தண்மையுடன் சோடசமாம்பூசைமாற்கம், செப்பமுடன்ருனமைத்துநீதிவானே நிட்களங்கமாகவல்லோ நேமிப்பாயே.

190

நேமமுடன்செம்மறியின்தலைதானப்பா நேர்மையுடன் கொண்டு வந்துமைந்தாகேரு, தாமமுடன்கலசத்திற் கெதிரேவைத்துச் சட்டமுடன்வகண்டமது மேலேவைத்து, ஒமமுடன்பாகமதுசெய்வாய்ப்பாவுத்தமனையாயிருந்தா னுருகான்போடு, சாமமது நஞ்சாமமே னையப்பாசாந்தியதுசெய்யும்வகை தண்மைபாறே.

191

பாரப்பாபரசுந்தியதுசெய்யும்போது பட்சமுடன் பிரமையது போவதற்கு, சேரப்பாநோயாளிதன்னிலப்பா நேர்மையுடன் கிரகமதுபோவதற்கு, சீரப்பாசடையதுவால் பொம்மையொன்று சிறப்புடனேதானமைத்துவுபாயங்கேரு, ஆரப்பாதானறிவார் வுபாயமாற்கம் ப்பனேசொல்லுகிறே னன்பாய்த்தானே.

192

தானுனபிரதமைக்குவாடைபூண்டு சட்டமுடன் வாபாணமெல்லாம்பூண்டு, கோனாநாகாங்கிசொன்னவாக்குகொற்றவனை பிசகாமலாமைதன்னை, பானாநயாமையதுகொண்டுவந்து பாலகனே பிரதமையின்பாதத்தின்கீழ், தேனாவுளுந்தினிடமாவையப்பா திண்மை பெறயாமையதுஒட்டிற்பூசே.

193

பூசியேபிரதமையின்பாதத்தின்கீழ் புகழாகயாமைதனை பொதிந்துபோடு, காசியென்றபட்டினல் பாதத்தொட்டு பாங்குபெறுவநிப்பதுவுபணிந்துமல்லோ, தூசிபடாபாதமது தெரியாமற்றான் துப்புரவாய்பிரதமைபைச்சாய்த்துவைத்து, கூசிடாவண்ணமது யோமசாந்திகொற்றவனைசெய்துமல்லோ சொல்லக்கேளே.

194

சொல்லவென்றூல்பிரதமையை நோயாளிமுன்னேசுத்தமுடன்
 றுணிறுத்திவைக்கும்போது, வெல்லவேபிரதமைதான் சுத்தியல்லோ
 விருப்பமுடன் றுன்வருகும்போதிலப்பா, கொல்லவேவந்ததொரு கி
 ரகம்பாபொற்றவனே பிரதமையின்மேலையப்பா, புல்லவேமையல
 துபலி யேகொண்டு கோபாலாபோகுதடா யென்றுசெப்பே.

செப்பிடவேகிட்டிருந்தமாண்பரெல்லாம் செம்மலுடன் பிரத
 மையைக்கண்டபோது, ஒப்பிடவேசாந்தியினால் கிரகம்நீங்கிஓங்கார
 பஸியதுவுங்கொண்டுதானும், செப்பிடவேகிரகமது போகுதென்று
 மேதினியில்யெல்லவருமயங்குவார்கள், தப்பிதங்களில்லாமல் பிணி
 யாளன் றுன்சட்டமுடன் சுகமாவான் பாரீர்பாரே. 196

பாரப்பாபிணியாளன்சுகமுமாகி பான்மையுடன் பிரம்மையது
 நீங்கியல்லோ, சீரப்பாபிரதமையின்ஜாலத்தாலே சிறப்புடனே பெந்
 நாளும்பிணிகள்நீங்கி, வேரப்பாசாந்திபதுமகிமையாலும் வேதாந்தத்
 தாயினதுகிருபையாலும், ஆரப்பாபிரம்மையது நீங்கியல்லோவவனி
 தனில்சுகமாகவாழ்வார்தானே 197

தானானசடந்தனக்கு நோய்கள்வந்தால் தகமையுடன் மாண்ப
 ரெல்லாஞ்செய்யுமார்க்கம் கோனா தன்தெய்வ குலதெய்வந்தான்
 கொப்பெனவே வம்மனென்றும்பிடாரியென்றும், பாணை பலதெய்
 வகுற்றமென்றும்பாங்குபெற கப்பணங்கள்கட்டுவாகும்,மாணமுரி
 தேவாழுடங்கனென்றும் மகத்தானபலவிதமாம் வண்ணாமாமே.

வண்ணமாயிப்படிபே லோகமெல்லாம் வகுப்புடனே புத்தியது
 மாறலாகி, எண்ணமுடன் தன்னறிவுநிலையுங்கெட்டு யெழிலானபதா
 ம்புயத்தைநினையாமற்றான், திண்ணமுடன்கடவுள்தனை மனதிலுன்
 னிதீர்க்கமுடன் யேகாந்தவுருவையிட்டு, பண்ணிபதேதார் கோலமதை
 பென்னசொல்வேன் பாருலகில்மாண்பரு -தன்மைதரமே. 199

போகர் புலிப்பாணிந்து சாயாபுருஷ தரிசனங்

காண்பிப்பது.

தன்மைபாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தன்மையுள்ள
 புலிப்பாணிமைந்தாகேரு, பன்மையாமயெந்தனதுபாட்டனப்பாபா
 ங்கானகாலாங்கிதுதரையா, வன்மையாம்வருமையசேஷனையாவமா
 னகாலாங்கிநாதர்தாமும், மின்மையாயெந்தனது குருநாதனையாமே
 ன்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தார்பாரே. 200

பாரேதான் யெந்தனுக்குச் சொன்ன மாற்கம் பாருலகில் யாவருக்குஞ்சொன்னதில்லை, டேரேதான் வெகுகாலகோடியப்பா டேர்மையுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும், தீரேதான் குருபாதங்கார்த்திருந்து தீரமுடன் வாங்கினதோர் வித்தையப்பா, சீரேதானுந்தனுக்கு யானுமல்லோ சிறப்புடனேயோதிவைக்கும் வண்மைகேளே. 201

கேளப்பாவையகத்தில் நண்மைதுண்மைகீர்த்தியுடன் தானிருக்கும் வளமைதாமும், ஞாப்பா தேகமது வழியா வண்ணம் சந்தரனே வெகுகாலமிருப்பதற்கும், நாளப்பா போகாமல் கற்பஞ்சொல் வேன் நளினமுடன் கற்பமது யென்னவென்றால், ஆளப்பாவாகாய கற்பமாகும் வப்பனே சொல்லுகிறேன் வரிசைபாரே. 202

வரியான புலிப்பாணிகண்ணேகேளு வாசுபெற வாகாயதெரிசனந்தான், துரிதமுடன் வையகத்திலிருப்பதற்குதுப்புரவாய்ச் சாதனங்களுரைப்பேன்கேளீர், சரியானபூமிதனில் மேடுபள்ளம் சட்டமுடனாராய்ந்து சரிதைகாண, பிரியமுடன் செங்கதிரோன் கிழக்குதிக்க பிசகாமல் மேற்குமுகந்தன்னைக்காணே. 203

ஆகாயத்தில் ரூபங்காணல்.

காணவேசாமமது ரெண்டுக்குள்ளே கருவானகாயாதி கற்பங்கொண்டு, கோணவே போசனங்களுண்டுமேதான் தோறாமல் பூமிதனில் நின்றுகொண்டு, நாணவேமுடிதனையேயசைக்காமற்றான் நன்மையுடன் நிரதரமுந்தொங்கவிட்டு, பூணவே தன்னிழலைக் கண்ணற்கண்டு பொங்கமுடன் நன்மைதுன்மை யறிந்திடாயே. 204

அறியவே துட்பமது யென்னசொல்வே னாகாகா நாதாக்கள் கண்டதில்லை, முறியவேநேத்திரங்கள் நிமைகொட்டாமல்முனையான தன் சிரசைத்தானும்பார்த்து, குறியுடனே வாகாயந்தன்னேநோக்கி கொற்றவனே பார்க்குமந்தசமயந்தன்னில், நெறியுடனே யுமைப்போல ரூபங்காணும் டேர்மையுடன் ரூபமதில் வினயங்கேளே. 205

வினயமது யென்னவென்றால் செப்பக்கீளீர் வேதாந்தக் காயினதுசொரூபம்போல, நினவதுவுந்தவராமல்மைந்தாரீதான் நீதியுடனாகாயந்தன்னின்றனும், கனவுகண்ட கதைபோலே சுடரானந்தங்கண்ணிற்குத் தோற்றமப்பா கடினவேதை, பனையளவு வுயரமப்பாவுந்தன்றூபம் பாரினிலேதானிருந்து காணலாடீம. 206

காணவென்றால் சொரூபமது முறைமை சொல்வேன் கண்ணிற்கு வாகாயந்தன்னில்பா, தோணவே சுடரொளிபோலுந்தன் ரூபந்தோற்றமப்பா கண்ணிற்கு கூச்சங்காணும், சாணளவுரூபமது

கொண்டுமல்லோ சட்டமுடன் பனையளவாய்த்தோற்றும்பாரு, நீண வேமாயாதிருபந்தாலும் நிட்களங்கமாகவல்லோதோற்றும்பாரே.

பார்க்கையிலே சிரசதுவுந்தோன்றாவிட்டால் பாலகனேவொரு திங்கள் சாவான்பாரு, தீர்க்கமுடனிருகாமுந் காணாவிட்டால் தின மதுவும் மூன்றுதிங்கள் மறிப்பான்பாரு, சேர்க்கவே மார்பதனில் துவாரங்கண்டுசெங்கதிரோன் கண்ணிற்குத் தோற்றமாகில், ஆற்ற வேயறுதிங்கள் மரணமாவா னப்பனேசாயாவின் புருஷன் தானே.

தானுனதரிசனங்கள் காணும்போது தகமையுள்ளசொருபமது குறைவுண்டால், கோணுன காலாங்கிவாக்குபோலே கொற்றவனே முடிவதற்குப் பிசுகொன்றில்லை, தேனான மனோன்மணியாள் சொரு பம்போல தெளிவாக வுன்னுபங்கண்டாயானால், பாணுன பாருலகில் வெகுசுலந்தான் பாலகனே யிருப்பதுவும் வறுதியாமே. 209

உறுதியாம் பணிசெய்வாண்டுதானும்வுத்தமனே தரிசனங்கள் காண்பாயானால், நிறுதியாய் வுன்னுபங்கண்டருபம் நிட்களங்கமாக வல்லோ பின்றொடர்ந்து, சுருதியுடன் கருவிகரணதியோடு சத்த முடன் வுடலாவி கொண்டுமல்லோ, பரிதிவிட்டுயுந்தனிழல் கூடே நிற்கும்பாலகனே சாயாவின் வண்மைபாரே. 210

வண்மையாஞ் சொருபநிலைப்பின்றொடர்ந்து வாகுடனே யுந்த னிடமூலாவும்பாரு, திண்மையாய்சயனங்கள்செய்யும்போது தீர்க்க முடன்பூமிதனில் நடக்கும்போது, புண்மையாயுநக்கார்த்திருக்கும் போதும் தகமையுடனொருவருடன் பேசும்போது, உண்மையாயுந்த னுக்கு வருங்காலத்தை வுத்தமனே யுந்தமக்குக் கூறும்பாரே. 211

கூறுமே நன்மையென்ற தீமையாவும் குறிப்புடனே யுந்தமக்கு முன்னேசொல்லும், மாறுபடாமேனியதுவாசிகூறும் வளமான தேக மது கற்றாணுகும், வீறுடனேவையகத்தில் கோடிகாலம்வித்தகனே யிருப்பதுவும் நித்சயந்தான், நாறுமுடலழியாதுகோடிகாலம் நாணி லத்தி லிருப்பதுவுஞ்சமாதியாமே. 212

ஆமேதான் சாயாவின் தரிசனத்தை வப்பனேகண்டவர்க்கு யெ ல்லாஞ்சித்தி, தாமேதானட்டமாசித்தியாவுந்தாரணியிலடைவதற்கு வையமில்லை, போமேதான் பணிசெய்வாண்டுமட்டும் பொங்கமு டன் கண்டவர்க்கே சித்தியாகும், வேமேதாண்காணுதமாண்பருக்கு குறையிருந்தாலும் வாய்க்காதன்றே. 213

ஆன்றான தரிசனத்தைக்கண்டமாண்பர் வவனியிலேதானுமொ ருசித்தனைப்போல், குன்றானமலைதனிலேயிருக்கலாகும்புலயத்தில் நீயுமொருசித்தனைப்போல், வென்றிடவே தேவாதிரிவிகள் தம்மை

விண்ணுலகில் காண்பதற்கு யிடமுண்டாகும், தென்றிசையிலகத்திய னார் முனிவர்தானும் செப்பினாயிர்தமுறை சொன்னார்பாரே. 214

பாரேதான்சரநூலாம் பஞ்சாட்சிபாரினிலே மாணக்கர் பிழைக்கவென்று, நேரேதாள்சரத்திரத்தைப் பாடிவைத்தார் நீதியுடன் சாயாவின் தரிசனத்தை, சேரேதான் தரிசனத்தைக் காண்பதற்கு செம்மலுடன் வழிசொன்னார் மைதானில்லை, கூரேதான்மையினது மார்க்கந்தன்னை கூறினேன் காலாங்கி கடாட்சந்தானே. 215

தானுனசித்துமுனிகும்பயோனி தாரணியில் கருவுதனைமறைத்துப்போட்டார், மாணுகாலாங்கியெந்தநாதர் மகாதேவர்கடாட்சமதுகிருபையாலே, தேனான கருக்குருவையானுங்கற்று தெளிவாக மாணக்கன் பிழைக்கவென்று; பாணுனசாஸ்திரங்களையாவும்பார்த்து பாருலகில் பாலகர்க்குப் பாலித்தேனே. 216

சாயபுருஷ தெரிசனமை.

பாலிப்பேனின்னமொருமார்க்கங்கேளும் பாங்கானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, நீலியென்ற கருங்காலிமூலிதானும் நீட்சியுடன்கண்ணலுடமுலிவையும், சூலியென்ற நத்தையின் சூரியப்பாசூரியனார் கார்த்தியதமுலிவேரும், வேலியென்றபருத்தியப்பாயிருவேலிதானும் வேகமுள்ள கருப்புலுமத்தைவேரே. 217

வேரான சடையனதுமூலிதானும்வேகமுடன்பொன்னினூமத்தைவேரும், தூரானமையூரின்கிகையுங்கூட்டி துப்புறவாய்த்தான் சுருக்கிப்பொடியதாக்கி, சேரானபொடிதனிலே வைங்கோலத்தைச் செப்பமுடன் தானுரைத்துசொல்லக்கேளு, கூரானபுழுகுரோசனை யுஞ்சேர்த்து குறிப்புடனேமைசேர்த்து வறைத்திடாயே. 218

சேர்த்துமேபேரண்டந்தன்னிலப்பா செம்மலுடன்மையதனைப் பிடித்துக்கொண்டு, கோர்த்துமேகுமரி யுடமையுங்கூட்டி கொற்றவனே தானரைத்து சிமிளில்வைத்து, பார்த்துமே நேத்திரமாம் புருவந்தன்னில் பாலகனே மைதிட்டி வாகாயத்தை, தீர்த்துமேபார்க்குகின்ற ஜாலந்தன்னில் திறமுடனே தரிசனமுந்தெரியுந்தானே. 219

தானுனசூரியனைமேகந்தானும்சட்டமுடன்மேகமதுமரைத்திட்டாலும், பாணுனமேகமதுக்குள்ளிருக்கும் பாலகனை சூரியனுங்கண்

ணிற்றோற்றும், மாணசந்திரனைக்காணும்போதுமகத்தான தரிசனையுங் கண்ணிற்றோற்றும், தேனானதேசொளிவின்மயக்கத்தைப்போல ஜெகசோதி மின்னல்போல் தோற்றும்பாரே. 220

பாரேதான் மையினால் மேகசாலம் பாங்குடனே தரிசனையுங் காணலாகும், நேரேதானிக்கருவை சித்தர்தானும் நெறிமுறைமை தானறிந்து கூறும்முன், சீரேதான்கருக்குருவைமறைத்துவிட்டுச் சித்தப்பித் தெரிசனத்தைப் பாடிவைத்தார், ஆரோதானெனைப்போல சொன்னாரப்பா வப்பனேவுண்மையது வுரைத்திட்டோமே. 221

உண்மையாய்ச் சாத்திரங்கள் கண்டாராய்ந்து உவமைரிடன்மா னுக்கன் பிழைக்கவென்று, தின்மையாய்க்காலாங்கி கிருபையாலே திறமுடனே யுந்தமக்கு வோதிவைத்தேன், வண்மையாய்நீயுமொரு சித்தனைப்போல் வளமுடனேயுலகு கனிவிருந்துகொண்டு, நன்மையாய்நாதாக்கள் பாதம்போற்றி நாட்டமுடனெப்போதும் வாழ்வீர்களே. 222

போகர் சீனபதிக்குப்போவது.

காணவேபோகரிடநாதர்தாமும் கனமானகாலாங்கிநாதர்பாதம் பூணவே யவர்பாதந்தொட்டுமல்லோபுகழுடனேமதியமுர்தம் பூண்டு மல்லோ, தோணவே குளிகைதனைப் பூண்டுகொண்டு துப்புரவாய் சீனபதிக்கேகியல்லோ, நீணவேகாலாங்கிசமாதிபக்கல்நின்றாரேநெடு நேரம் நின்றிட்டாரே. 223

நின்றதொரு போகரிஷிவந்தசேதி நீதியுள்ளகாலாங்கி நாதருக்கு, சொந்தமுடன் மனோயத்திலறிந்துகொண்டு தோற்றமுடன் போகரிஷிநாதருக்கு, அந்தமுடன்சரீரிவாக்கினாலே யங்ஙனவேசப்த மது கேட்கலாச்சு, விற்தையுடன் சப்தமதைக் கேட்டபோது விருப்பமுடன் போகரிஷி வணங்கிட்டாரே. 224

வணங்கியதோர் போகரிஷி நாதர்தாமும் வாகான ஞானேப தேசங்கேட்டு, இணங்கியே சிரம்பணிந்து கைகுவித்துயெழிலான காலாங்கிநாதருக்கு, மணங்கமழும் வேதாந்ததாயாருக்கு மகிழ்ச்சியுடன்யிருபாதந்தெண்டனிட்டு, ஈணங்கமதுவாராமல்போகர்தாமும் துப்புரவாய் சீனபதிவந்திட்டாரே. 225

போகர் சீனபதிபெண்களுக்குச் சாயாபுருஷ

தெரிசனஞ்சொல்வது.

இட்டதெந்ருபோகரிஷிநாதர்தாமுமெழிலானசீனபதிப்பெண்களுக்கு, சட்டமுடன்சாயாலின் தரிசனத்தைச்சாங்கமுடன்போதித்த

ர்போகர்தாமும், அட்டதிசைதான்புகழும் சாயாவின் றன்வன்பான தரிசனத்தைக்கூறும்போது, திட்டமுடன்மாதரெல்லாம் கண்டுமல் லோதிருமுடனேமனதுவந்து களிப்புற்றாரே. 2 6

களிப்பானதரிசனத்தைப்பெண்களெல்லாம் கருத்துடனேபார் த்தல்லோசந்தோஷித்து, தளிர்போன்றகரமதனைக் கண்ணிலொத்தி சார்புடனேசாயாவின் றரிசனத்தை, பளிங்குடனே யெங்களுக்கு போதித்தாலேபாங்குடனே தரிசித்துமனங்களித்து, அளியாமலெங் களதுகாயந்தன்னை வவனியிலேதாளிருக்கச்செய்வோம்பாரே.

பாரேதான்காயாதிகற்பங்கொண்டு பாங்குபெறயெந்நாளுப்பா ரின்மீது, சீரேதான்தாமிருந்து யோகசாதம் சிறப்புடனே கண்டல் லோநாங்களுந்தான், நேரேதான் பனிரண்டுவாண்டுமட்டும் நேர்புட னேசாதனைகள் மிகவுஞ்செய்து, வீரேதான்விண்ணுலகுவதசயத்தை விருப்பமுடன் காண்பமென்று வினவிட்டாரே. 228

இட்டதொருபெண்களுக்கு போகர்தாமும்யெழிலானவித்தை யென்றசாதனத்தை, தொட்டகுறிபோல்லோ காண்பித்தேதான் தேறாமலெப்போதும்காண்பதற்கு, பட்டதொருகுறிபோலதரிசனத் தைப்பாங்குபெறப் போதித்துப்பெண்களுக்கு, சட்டமுடன் குளி கையதுகொண்டுமல்லோ சாங்கமுடன்மறுபடியும் வந்திட்டாரே.

வந்தாரேமேருவுக்குதெற்கையப்பா வளமுடனேநர்தாநதிக்கு ப்பின்னால், அந்தமுடன்போகரிஷி நாதர்தாமுமன்பாககுளிகையது பூண்டுக்கொண்டு, நிந்தனைகளில்லாமல் ரிடியார்தாமும் நீதியுடன்வே டிக்கை சிமிட்டுவித்தை, சொந்தமுடன்செய்தல்லோ மாண்பருக்கு குட்சாதிசுட்சமெல்லாங் காண்பித்தாரே. 230

பாணையுடைக்க தண்ணீர்நிற்க.

காண்பித்தார்மாண்பருக்குவினோதவித்தைக் களிப்புறவேபோக ரிடிநாதர்தாமும், ஆண்பிள்ளைபுலிப்பாணியெந்தன்பாலாவப்பனையு ந்தனுக்கு வினோதஜாலம், நண்பானபாணையது பாண்டம்பா நவில லேயானுரைப்பேன் மைந்தாகேளு, சாண்பானதவளமதுகலசம்போ ல சட்டமுடன்செய்துமல்லோ செப்பக்கீகளை. 231

செப்பவென்றால்நாவில்பாவுமில்லை கெஜதலத்தில் நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, ஒப்பமுடன்பாண்டமதுசெய்துமல்லோ லுளிவான

நறுவளியமேபழத்தையப்பா, இப்புணியில் மாண்பர்களுக் கறியாமற்
ரூன்பெழிலானபழமதுவைப் பாண்டத்துள்ளே, அப்பியே பூசியல்
லோகாயப்போடு அங்ஙனவேசெய்யுமுறை வறையக்கேளே.

கேளப்பாசலவதனைபாண்டமிட்டு செப்புகிறேன் கட்டுபென்ற
கொடிதானப்பா, பாளப்பாபோகாமல் யெனையுங்கூட்டிப் பாங்குபெ
றசார்பிழிந்துசுலத்தினுள்ளே, நாளப்பாபோகாமலப்போதேதான்நல
ம்பெறவேசார்பிழிந்துசீனிபோட்டு, ஆலேதான்யெல்லவரும்பார்த்தி
ருக்கவப்பனே பாண்டமதைவுடைத்திடாயே.

233

உடைக்கவேசலமதுதான்யீறல்போல வுத்தமனையிறிகியல்லோ
வெண்ணைபோலாம், படைசேர்ந்தகொலுமுகத்தி லீந்தஜாலம் பாலக
னேசெய்துமல்லோவெண்ணையீவாய், தடையறவேமாண்பரெல்லாங்
கண்டியெங்கி தகமையுடன் பொசித்தல்லோ யுண்ணைமெச்சி, சடை
போன்றதம்பிரான்முகுத்துவந்தான் தாரணியிலிவர்போலுமில்லையெ
ன்பாரே.

234

என்னவேவேணதொரு பொருளுமீவார் யெழிலான மாந்தரீக
ரென்றமல்லோ, துன்னவையுந்தனுக்குச்சோடசாரம் தோறாமல்செ
ய்தல்லோதனமுமீவார், நன்னயமாம்பேதாந்தசித்துயென்று நாட்டி
னிலையுந்தமக்குப்பேருண்டாகும், பன்னவேபலபேரும் போற்றுவார்
கன்பாலகனேயுமொரு சித்தனாமே

253

கள்ளச் சைவம்.

சித்தனாமின்னமொருமாற்கஞ்சொல்லோம் சிறப்புள்ளபுலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, பக்தியுடன்குளிகையதுணுமெல்லோ பார்லோக
ம்சத்தகடல் சுத்திவந்தேன், முத்திபெறமாண்பரெல்லாங்கோடிகோ
டி முயன்றுமே காவிகாஷாயத்தோடும், நித்தமுமேசெபதபங்களதிக
முண்டு நீநிலத்தில்வெகுபேர்கள் கோடியாமே.

236

கோடியாம்சாதியிலேயனந்தஞ்சாதி கொற்றவனே பதினெட்டு
சாதியுண்டு, பேடிகளுஞ்சூரர்களுமெத்தவுண்டு பேரானபதிதனிலே
லக்கோயில்லை, தேடியேபலதேசங்கண்டாறாய்ந்தேன் தேசத்தில்சை
வமதுகாணவிலை, நீடியேவெகுமாண்பர்தேசமெல்லாம் நிலையானசை
வமென்று சொல்வார்பாரே.

237

சொல்லுவதுவாக்கியத்தைக்கேட்டதுண்டு சொற்பமுள்ள சைவர்களைக்கண்டதில்லை, பல்லவேயிறைச்சிவகை புதியோமென்தும் புலால்வகைகள் புசிப்பதில்லையென்கூறி, வெல்லவேமதாச்சார பேதாபேதம் வெஞ்சாகப்பினத்தியல்லோ திரிவார்பாரு, கொல்லவேசித்தியமும் புலாலைத்தின்றுகூசாமல் சைவமென்கூறுவாரே.

கூறுவார்பலபேத சாதிதன்னில் குறிப்புடனே பிரமமென்றசாதிப்பா, மாறுதலாம்சைவத்தைக்கூறியல்லோ மகுத்துவங்க ளாகமங்கள்மிகவுஞ்சொல்லி, தாறுமாறுகவல்லோ வேதங்கள்கூறி தாரணியில்வெகுமாண்பர்பிழைப்பாரப்பா, ஆறுதலம்கரைகண்டயோகநிஷ்டைவப்பனேசெய்வார்கள் மட்டிமாதே. 239

மாடானமால்லோ மாண்பரப்பா வையகத்தில் ஜாதிகெட்டசைவரப்பா, கோடானகோடிபேர்சைவமென்று கூறியதோர் மொழியதனைக்காதிற்சேட்டேன், தாடானமாமியத்தைத்தின்பார்பாதிசட்டமுடன், ய்யதனைக்குடிப்பார்பாதி, நீடானதயிர்பாலில் சைவமுண்டோரிட்சயமாய் சைவமென்று நம்புவாரே. 240

நம்பவென்றால்சைவங்களில்லையப்பா நாதாந்தகித்துகளுஞ்சொல்லவில்லை, வம்பென்றுமறைத்துவைத்தார் சைவந்தன்னை வளமுடனேபுலாத்தின்னொரவருமில்லை, வெம்சியதோரோகமென்ற செம்மறிதானப்பா விருப்பமுடன்பொசிக்கின்றார் சூத்திரமும்பா, தும்பியுடன்பிரமகுலச்சத்திரியர்தாமும் துகளகற்றியெய்மோரைக்குடிப்பார்தாமே. 241

குடிப்பாரேபால்தயிர்கள் நெய்குடிப்பார்குற்றமென்றுயிறைச்சிதனைநீக்கிவிட்டார், நடிப்புடனேசைவமென்று சொல்லலாமோநாதாக்கள்கைமறைப்பாய்காட்டவில்லை, துடிப்புடனேமற்றதோர்ஜாதியெல்லாம் துப்புரவாய்புலால்வகைகள் மிகவுந்தின்பார், அடிப்படைதான்மாமிஷங்களுன்னலாகு மப்பனேமேல்மிதக்கும் நெய்யுமாமே. 242

நெய்யானவகைகளெல்லாங்கொஞ்சமல்ல நிட்சயமாய்சேருக்குயெட்டிலொன்று, துய்யதொருமாயிங்கள் தின்போன் சைவன் துப்புரவாய்கெய்தின்போன்சைவனல்ல, வெய்யதொரு மாமிஷத்தில்நெய்யேயில்லை, விருப்பமுடன்ரத்தமது சுண்டியல்லோ பைபவேபாலாகிவந்தநெய்தான் பாலகனையிறைச்சிக்குவதிகமாமே. 243

அதிகமாம்காய்கரிகள் புழுவேயுண்டு வப்பனே யெலைவகையில் புழுவுமுண்டு, கதிதமுடன் தண்ணீர்ப்புழுவுமுண்டுகண்காணயெச்ச

லதுமலமுமுண்டு, துதிதமுடன்சுத்தமது யெதிலேயுண்டு சுகமுண்
டோசைவத்திலதிசமுண்டோ, பதிதமுடன் பொய்ச்சைவமல்லால்
பாபாரினிலேமெய்ச்சைவ முண்டோபாரே. 244

பாரப்பாயின்னம்வெகு வினோதமப்பா பாரினிலே மாணக்கர்
செய்யுமாற்கம், ஆரப்பாகற்பகத்தருவின்மூலம் வப்பனையார்தின்
யெச்சலப்பா, சீரப்பாமாண்ய ரெல்லாமாதாரந்தான் சிறப்புடையகி
முங்கென்றுபொசித்தாரப்பா, நேரப்பா பலபேரும்பொசித்த மூலம்
நினைவழிந்துவின் றுமல்லோ கெட்டார்மாண்பர். 245

கெட்டாரேயிப்படியேவையகத்தோர் கேடழிந்து சீரழிந்துசை
வங்கெட்டு, இட்டபடிபிறவியென்றசைவமாக யெழிலுடனேமாண்ப
ரெல்லாம்நம்புறார்கள், தொட்டதொருபொருளெல்லாம்சைவமில்லை
தோராமல் மாண்பரெல்லாம் புலாலேதின் போர், சட்டமுடன் யெந்
தன்குருகாலாங்கிராதர் சாங்கமுடனெந்தனுக்கு வுரைத்த நூலே.

நூலான நூலுக்குள்ள திதங்காணும் துட்பமென்றபொருளெல்
லாமிதிலேதோயும், காலானகாலாங்கி சொன்னவாக்கு காசினியில்
பொய்யாதுமெய்யேயாகும், மாலானமாண்பரெல்லாம் சிறப்பின்பத்தி
ல்தெகெட்டு தேவதாமங்கையோடு, கோலானலீலையது மிகவுமாடிது
வலயத்தில்யெல்லித்தனை விரும்பினாரே. 247

விரும்பியேகலவிதனிலிருவரெச்சை மெய்யுடலாவிபொரு ளெ
ல்லாந்தந்து, சுரும்பியளகைப்பொருள்களையாவுந்தந்துசந்தரமேமோ
ட்சமிதுயோனியென்று, கரும்புடனே மூத்திரக்குழியையப்பா கை
லாசமேருகிறியென்றுநம்பி, துரும்பாகப்போனவர்கள் கோடாகோ
டி தூங்கியேமாண்டவர்கள் கோடியாமே. 248

கோடியாம்பரிஷிதேவர் முதலாயுள்ளோர் குவலயத்தில் மாண்ட
வர்கள் கணக்கீகாயில்லை, தேடியேமாயவலைசிக்கியல்லோதேசத்தில்கெ
ட்டவர்களதிகமாண்பர், நீடியேவையகத்திலிருந்தோரில்லைநிட்சயமா
ய்காலாங்கிசொன்னநீதி, வாடியேபோகரிஷிபடியேனப்பா வன்புட
னேதாமுரைத்தநீதிதானே. 249

தானுநீதியதுயாருக்கென்றுல்தாரணியில்சீனபதியுலகத்தீதா
ர்கள், மாணுவாக்கியத்தைமெய்யென்றெண்ணி மகவதிலும் பதின்
மடங்குவதிகமாக, கோணுகாலாங்கிராதர்சொல்லை கொப்பெனவே
மெய்யென்று நம்பியல்லோ, வேணுவொழுக்கமாசாரத்தோடும் மே
தனியில்நடப்பதுவுமுண்மையாமே. 250

சீனபதியாருக்குச்சைவமில்லை.

உன்மையாஞ்சீனபதிதேசத்தோர்க்கு ஓகோகோசைவங்கலில்லை யப்பா, கண்மையாம்பாமிஷங்கள் புலால்தானும் கபடன் றிபுசிப்பது நீதியாகும், வண்மையுடன் செபதபங்கள் குளியலுண்டு வளமான நேமரிஷ்டை யனேகமுண்டு, திண்மையாம் மாமிஷப்பிலாதிவர்க்கம் திகழுடனே திண்பார்கள் சைவந்தானே 251

சைவமென்பா பேதா பதங்களில்லை சாதுரிய பதார்த்தவகை பொசித்திட்டாலும், கைதவங்கள் பிசகாதசுழிகள் போலும் கைலாய நாதரைப்போல்தவமுஞ்செய்வார், மைவனங்கள் மெத்தவுண்டு சீனத் தார்க்கு மகாவிஷ்ணுகிருஷ்ணாவதாரமென்பார், வெப்தவம் பூண்டா லுஞ் சீனத்தார்கள் விருப்பமுடன் சைவமதுயில்லைதானே. 252

போகர்சீனபதிதேசத்தாருக்கு சாஸ்திரமில்லையென்று கூறல்.

தானை புலிப்பாணி மைந்தானேரு தகமையுடனின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன், கோனையெந்தையர்காலங்கிராதர்கொற்றவ னார் பாதமது கடாட்சத்தாலே, தேனானதேசமெல்லாம் குளிகை கொண்டதெளிவுடனே யெழுகடலுஞ்சுத்திவந்தேன், மாணம்மாண் பரிடசைகைகண்டேன் மகத்தானசாஸ்திரங்கள் மெத்தவுண்டே.

உண்டானலோகபதி மாண்பரெல்லாம் ஓகோகோ நாதாக்கள் சொன்னவாக்கு, கண்டல்லோசாஸ்திரங்கள்திகம்பார்த்துகாசினியில் தத்துவத்தில்குந்தோர்போல, மிண்டான வார்த்தைகளும் மிகவுங் கூறி மேதினியில்கரைகண்ட வித்துவான்போல், அண்டர்முனி முத லானோர்கண்டியேங்க வவனியிலே சித்தனைப்போல் பேசுவாரே. 254

பேசியேவெகு கோடி மாண்பரெல்லாம் பினத்தினார் சாஸ்திரத் தின் குப்பல்தன்னை, பூசிதங்கள் கொண்டல்லோ பகட்டுகாட்டி புக ழுடனே சாஸ்திரத்தை மெய்ப்போற்சொல்லி, ஊசிதமார் தத்துவங் கள் தியாநமார்க்கம் உறுதியுடன் நாதாக்கள் சொன்ன தில்லை, வாசித்து நால்வேதமாறுசாஸ்திரம்வகையுடனே கதைகட்டிவுரைத்திட்டாரே.

உரைத்திட்டகதையெல்லாம்பொய்யேயாகும் வுத்தமனேசாஸ் திரங்களதர்வணந்தான், கரைத்திட்டமாகவல்லோமாண்பருக்குகாசி ரியில்தாமுரைத்தார்சாஸ்திரங்கள், நிறைத்திட்டமாகவல்லோயானு ஞ்சென்றுடையுலகுபதிசுத்திவந்தேன், வரைக்கமலம்வீற்றிருக்குந் தாயார்பாதம் வளமையுடனென்னுளும் பதங்கண்டேனே. 256

பதமானபதமதுவுஞ் சாஸ்திரங்கள் பாங்குடனே மேதினியில் கண்டேன்யானும், மிதமுடனே தர்க்கங்கள்யாகமங்கள் மேதினியில் வெகுபேர்கள்சொல்வாரப்பா, நிதமுடனேசாஸ்திரத்தின்தொகுப்பை யெல்லாம்பீதியுடன் மெய்போலேபேசுவார்பார், சதகோடிசாஸ்திரங் கள்கூறிட்டாலும் சட்டமுடன் சீனபதிக் கிணையாகாரே. 257

இணையான தென்காசிபதியிலப்பா யெழிலானதேசமதுவனேக முண்டு, சணமதிலேருளிகையதுபூண்டுகொண்டுதாரணியில்சதகோடி தூரமட்டும், கணமதுவுமில்லாமலடியேற்றானும்காசிபதிமாண்பரெல் லாங்கண்டுவந்தேன், பிணமதுவுமடிந்தாக்கால்சாஸ்திரங்கள்பேரான சாங்கியங்கள் மெத்தவுண்டே. 258

உண்டானசமுசாரிகோடிமாண்பர் வுத்தமர்கள்வேதாந்திகடந்த ஞானி, செண்டானமுறைமைகெட்டு மையல்கொண்டுஜெகந்தனிலே மடிந்தவர்கள் கோடாகோடி, அண்டமுடனாகாயந்தன்னளவ்வாயகில மெல்லாங் கொடிகட்டி வாழ்ந்தார்கோடி, புண்டீக கிருஷ்ணுவதார ணைப்போல் புகழான கீர்த்தியுடன்மடிந்தோர்தாமே 259

மடிந்தோர்மாணுக்கள்மானிலத்தில் மகதேவர்பாதமதுவடைந் தோர்கோடி, கடினமுடன் வையகத்தில் வாழ்வுபெற்று காசினியில் சாத்திரங்கள்மிகவுங்கற்று, அடியளவு வேதமுதலாகமங்களறுபத்து நாலுக்காசாத்திரங்கள், முடியோடுமுனிவர்பதந்தாள்பணிந்துமுதுல கில் கற்றென்ன ஒன்றுங்கானே. 260

காணவென்றால்மடிந்தவர்க்கு சாத்திரங்கள் கைலாயஞ் சென்ற வர்க்குப்பார்க்கலாமோ, தோணவே வுடல்பொருள்களானியெல்லாம் தோற்றமல்லமண்ணேடேமண்ணுய்போச்சு, வேந்தொருசாத்திரங்கள் பார்த்தாலென்னபார்த்தாலும்வையகத்திலிருப்பாருண்டோ, பூணவே யாகாத நாளில்மாண்டோர் புகழானவாத்துமமு மிருந்ததுண்டோ. 261

இருந்துமேவையகத்தில் மாளிகிட்டுயெழிலானகிரகமதுபோவ துண்டோ, திருந்தவேவருடமது ஆறுதிங்கள் திறமானமானிதனிலிரு ந்துகொண்டு, பொருந்தவே பெற்றீறுகள் குடும்பத்தாரை பொங்க முடன்வம்புகளுங்கூர்வதுண்டோ, வருந்தியமாண்டதொரு கிரகந் தன்னை வளமுடனே தானடைப்பார் பாருபாரே. 262

பாரப்பாநலமானநாளில்மாண்டோர்பாருலகில்கிரகத்தைவிட்டு மல்லோ, நேரப்பாசமுதாயங்கைலாயத்தில் நேர்மையுடடைக்கலமாய் சென்றதென்றும், சேரப்பாவாத்துமமுங் கைலாயத்தில் சிறப்புடனே சென்றதென்பார்மாண்பரெல்லாம், ஆரப்பாகண்டவர்கள் வையகத்தி லாருமில்லை வுண்மையிதுபாருபாரே. 263

பாரேதான்தேகமது மண்ணுய்ப்போச்சு பாருலகிலாத்துமழுங்
காணுமாண்பர், சீரேதானெடுக்கனிலையாருங்காணர் சிறப்பானபிர
பஞ்சவாழ்க்கனைத்தும், வேரேதான் மறுபிறப்புங் கண்டதுண்டோ
வெட்டவெளியாகாய் மொன்றுங்கானேம், தீரேதான் சென்றநிலை
காணுமற்றான் நிகைத்துமே மாண்பரெல்லாந்திகைப்பார்தானே. 264

தானுனகாலாங்கி யெந்தநாதா தகமையுள்ளவாக்கதுவும்பொய்
யெண்ணது, கோனயென்குருவாம் சற்புருஷன் வாக்கு சுவலயத்
தில்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், மாணமகதேவர்படி நிதானம் மார்
க்கமுடன் வயததுவுங்கூறியல்லோ, தேனான தேவரது பாதங்காண
தெளிவான கட்டளைகளுண்டுபாரே. 265

உண்டான கட்டளைகளமைந்திருக்க ஓகோகோ சாஸ்திரங்கள்
வேதமென்ன, திண்டானநல்லநாள் தீயநாளும் திகழுடனமகதேவர்
படைப்பாருண்டோ, சண்டாளமாண்பரெல்லாஞ்சாத்திரத்தைதக்க
படியுணராமல் மதியினத்தால், கொண்டபடி யவரவர்கள் தியானத்
தாலே குறிப்புடனே தீயநாளென்றிட்டாரே. 266

இட்டாரேதீயநாள்நல்லநாளாய் பெழிலான சாத்திரங்கள் கூர்வ
துண்டோ, விட்டகுறையமைந்தபடிமாண்பர்க்கெல்லாம்மேதினியில்
சாஸ்திரங்கள் மெய்யதாச்சு, நட்டமதுமாண்பர்தன்னால் நாதாக்கள்
சாத்திரங்க ளேதுக்காச்சு, பட்டமதுதான்பிறந்த பாவனைப்போல்
பாருலகில் சாத்திரம் பொய்யதாச்சே. 267

ஆச்சப்பாவையகத்தில்சாத்திரங்கள் வனேகமுண்டு நாதாக்கள்
செய்ததூலில், மூச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும் மூதுலகில்
திரும்பிவந்தசேதியில்லை, பாச்சலுடன் சாத்திரங்கள் கற்றுமென்ன
பாங்கான தத்துவங்களறிந்துமென்ன, ஆச்சரியமானதொரு தேகமப்
பா வவனியிலேயிருப்பதுவும் பொய்யுமாச்சே 268

பொய்யாதுதேகமது கீலையில்லாது பொங்கமுடன்சாஸ்திரங்கள்
வேதமொன்ன, மெய்யானவாத்துமழு மழியாதென்று மேதினியில்
கட்டுமுறைவாக்கியந்தான், வெய்யவேசாஸ்திரத்திகைமங்கள்விட்ட
குறையிருந்தல்லோ வெளியுமாச்சு, பையவே யவரன்றி ஓரணுவுதா
ஹம் பாருலகிலசையாதுமெய்யதாமே. 269

ஆமேதான்கெட்டநாள்நல்லநாளாய் ஆகவைக்கவுன்னுலையாகு
மோதான், போமேதான்கதிரோனின்நாளையெல்லாம் பொங்கமுடன்

நல்லநாளென்றிருக்க, வேமேதாந்நாளெட்டும் நல்லநாளாய்வேதாந்
தத்தாயினது கிருபையாலே, ஆமேதாநாதரவர்செய்திருக்கவப்பனே
நம்மாலேயாவதென்னே, 270

என்னவேதேவனதுபெட்டுநாளுமெழிலாகமாண்பருக்குவமைந்
திருக்க, பன்னவே வெள்ளிதனில் திரவியங்கள் பாருலகிலீவதுவே
தருமமல்ல, சொன்னபடி காரிதனில் சவளமாகா துப்புரவாய் அருக்
கணில்விருந்துமாகா, நன்மையாய் திங்களதுவாருகூலே நலமுடனே
மாண்பருக்கு காட்டினாரே. 271

நாட்டமுடன்செவ்வாய்க்கு மேற்குதானும் நலமுடனே பயண
மதுவாகாதென்றும், தேட்டமுடன்புதனுக்குவடக்கேதானும்செம்ம
லுடன் பயணமது வாகாதென்றும், நீட்டமுடன் குருவாரம்ஸ்தான
மாகா நிலையானநாளெல்லாந் தீயநாளாய், வாட்டமுடன் சாஸ்திரங்
கள் கூறிருக்கவளமுடனே நாளெந்த பலந்தான்காணே. 272

காணவேநாளெல்லாம்முறைப்பாடாககாசினியில் சாஸ்திரங்கள்
பார்த்ததானால், தோணவேயெந்தநாள்நல்லநாளென்றுப்புரவாய் தன்
மனதிலெண்ணலாகும், வேணவேநாளெட்டும் நல்லநாளாய் விருப்ப
முடனும்பராந்ரசெய்திருக்க, நீணவேமதியீன மாண்பரெல்லாம் நிலை
கெட்டுப்பதிக்கெட்டு நின்றிட்டாரே. 273

சீனபதிப்பெண்களுக்குத்தீட்டில்லை.

நின்றாரே காலாங்கிநாதர்தம் மால்நீழிகாலம்வரை யடியேன்ற
னும், குன்றனவவர்பாதந்தொழுதுமல்லோ குளிகைகொண்டு குகை
யேறிமலைதான்கண்டேன், சென்றேனேசீனபதிக்கிடபாகத்தில்கிறப்
பானதேசமதுவனேகமுண்டு; வென்றிடவேபலஜாதிமாண்பர்தாமும்
விருப்பமுடன் கண்டல்லோ வறிந்திட்டேனே. 274

அறிந்தேனேசாஸ்திரங்களனேகமுண்டுவவர்கள் துபேதமைகள்
சொல்லொனது, குறிந்துமேமுழுசுநாள்தன்னிலப்பா கூறான சாஸ்
திரங்கள்மெத்தவுண்டு, முறிந்ததொருவுதிரமதுதீட்டேயென்றுமுனை
யான சங்கநதி முழுகவென்று, நெறிந்துமே ஸ்நானமது செய்ய
வென்று நேரானவாற்றோஞ்சொல்வார்பாரே. 275

பாரேதான் ஸ்நானமது செய்யநன்று பாங்கானசடங்குகளுஞ்
செய்யநன்று, நேரேதான் ஓமமது செய்யநன்று நெடிதான தீட்டது

வைக்கழிக்கன்று, சீரேதான்சாஸ்திரத்தின் தொகுப்பைப்போலசி
றப்பானவைகளுஞ்செய்யன்று, தீரேதான் தீட்டினதுமார்க்கத்தாலே
திகழுடனையொன்றுதான் காணார்பாரே.

276

காணரேகுதகங்கள் நேர்ந்தபோதும் கடிதானவேலைமுகஞ்செய்
யுப்போதும், நீணவேமண்பாண்டந் தனையெடுத்து நீதியுடன் ஜலச்சு
ரைக்குப்போகும்போது, வேணபடியன்னமது சமைக்கும்போதும்
வேண்டியேவிருந்தமுர்தம் கொள்ளும்போதும், ஆணவங்கள் தானெ
டுங்கிதிட்டேகண்டால் அவனிதனில்விட்டெறிந்துபோட்டார்தாமே

போட்டாரோபாண்டமது வன்னந்தானும் பொங்கமுடன்காய்
ப்பதார்த்தங்கள்பேதம், நீட்டமுடன்சமைத்ததுவும் போட்டிட்டா
ரோநிலையான தீட்டதுவும்மெய்யேயாகும், தேட்டமுடனவர்போட்ட
வேஷமெல்லாந்தெளிவானவேஷமென்றுசெப்பலாகும், வாட்டமுட
ன்தீட்டதனில் பிறந்தோர்தாமுப வண்மையுடன் தீட்டதுவும் மெய்
யென்றாரே.

278

மெய்யானதீட்டதுவுந் தயங்கியல்லோ மேதனியில் தேகமென்
றவுருவுமாச்சு, கையுடனேகருவிகரணதியோடும் காசினியில்மாதர்க
ளின்கொர்ப்பக்கோளில், பையுடனேவந்துதித்த சாற்பாத்திரந்தான்
பாலகனே திரண்டுருவாய் வடிவங்கொண்டு, எய்யவேகடவுளது வரத்
தினாலேயெழிலானசடலமது பிறக்கலாச்சே.

279

ஆச்சப்பாசதகோடிமாண்பரெல்லா மப்பனேபிறவியது யிதனா
லாச்சு, மூச்சுடனேதேகாதிகற்பத்தேட்டும் மூதுலகைக்கண்டதொரு
மானிடமுமாச்சு, பாச்சலென்றபிறவியது தீட்டேயாச்சு பாங்கானஜ
டலமதுமண்குறுச்சு, மாச்சலுடன்மகதேவர் கட்டாட்சத்தாலேமானி
லத்தில்சகலவயிர்தீட்டலாச்சே.

280

தீட்டென்றுசொல்லுவது தருமமாமோ திகழானலோகமதிமா
ண்பருக்கு, வாட்டமுடனலோகாதி வையகங்கள் மானிலத்தி லெல்
லவரும்மதியேகெட்டு, தேட்டமுடன்சாஸ்திரத்தில்தீட்டே சொல்
லிதெளிவானமதபேதங்குறியல்லோ, நீட்டமுடன் மாண்பரெல்லா
மிந்தபாகம் நிதிகெட்டு மதிகெட்டாரே.

281

கெட்டாரேமானிலத்தில் மாண்பரெல்லாந் கீர்த்தியுடனின்தவ
ண்ணபாகத்தாலே, சட்டமுடன்சீனபதிப்பெண்களுக்கு சாஸ்திரங்
கள் ஜாதியில்லைதிட்டுமில்லை, இட்டமதுபோலிருந்துபோகஞ்செய்து
யெழிலானபிறவிமக்களனேகமுண்டு, அட்டதிசைத்தான்புகழுஞ் சீ
னத்தார்க்கு வன்பானமதியநிலையதிகந்தானே.

282

போகர்சிங்கி விளையாட்டு.

தானுயின்ன மொருமாற்கம்பாரு தகமையுள்ள புலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, கோனையெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனார்
யெந்தமக்குச்சொன்னீதி, பாணுகடலேழுஞ்சற்றும்போது பால
கனே கருமிகளுந்தருமியுண்டு, மானாகநல்லவர்போல் சினேகிப்பார்க
ள் மர்மமதைமனதில்வைத்து கொல்வார்பாரே. 283

கொல்லவந்தமித்துருவாஞ் சத்துருவின்மார்க்கு குறிப்புடனே
சொல்லிவைத்தசிங்கியப்பா, வெல்லவேயவரெனக்கு கொடுத்தபாக
ம்விருப்பமுடனுந்தமக்குச்சொன்னீதி, புல்லவேஜெகசாஞ்சிங்கிஜா
லம புகழானசத்துருவைக்கொல்லுஞ்சாலம், மெல்லவேமித்துருபோ
லிருந்துகொண்டு மேதினியில் ஜாலமதை செய்வார்தாமே 284

தாமான ஜாலமதுயென்னவென்றால் தண்மையுடன் சொல்லுகி
றேன் கண்ணைபாறும், நாமேதான் கௌரியென்ற பாஷாணந்தான்
நலமான யெலிப்பகையுந்தன்னோடொக்க, போமேதான் வீரமென்ற
காடிதானும் பொங்கமுடன்வேந்தோன்றிக்ணையுங்கூட்டி, தீமேதான்
செய்யுகின்றமுருகல்தானும் சிறப்பாககணைவண்டு தானுங்கூட்டே.

கூட்டியேகருஞ்சோராசெஞ்சோராதானும் குடிகெடுக்கும்குமு
ணுவின் கணையுங்கூட்டி, தாட்டிகமாய்ச்சேங்கொடடைப்பூரந்தானும்
தண்மையுடன்சரியெடையாய் நிறுத்திக்கொண்டு, வாட்டமுடன்பா
ம்பினது விஷத்தாலாட்டி. வளம்பெறவேசிமிள்தனிலே பதனஞ்செய்
து, ஆட்டமதுஆடுதற்கு வயணஞ்சொல்வேன் வப்பனே யெந்தனது
முறைமைபாரே. 286

சத்துருக்களுக்குச் சிங்கிதாக்குவது.

முறையானமுறையதுவுமென்னவென்றால் மூர்க்காரன் கருமிக
ட்குஞ்சண்டாளர்க்கும், கறையானநேத்திரத்தில்கண்டபோது கரம்
பேசியம்பேசி குடிகெடுக்கும், திறையானபாவிகட்கு யிர்தபாகம்தி
கமுடனேவுள்ளங்கால்தாக்குவாய்நீ, சிறைகொண்டுமானிலத்தில்தே
யுங்கண்டு சேரழிந்துகுழிவிழுந்து போவான்பாரே. 287

போவானே திரேகமெல்லாம் புண்ணுமாகி பொங்கமுடன்வைய
கத்தினுசைவிட்டு, சாவானேசடமொழிந்து ஆறுதிங்கள்சட்டமுடன்
காலில்வந்துபணிவானுனால், நேர்வானபினியதுவுந்தீருதற்கு துட்ப
முடன்வெள்ளையென்றகுன்றிதானும், தேவானதழை துவும் பிடுங்
கிவந்துதேற்றமுடன் பாதாளமூலிசேரே. 288

மூலியென்ற சிறுகிறையேறுஞ்சுரு முனையாகச் சரியெடையா யெடுத்துக்கொண்டு, நீலியென்ற மூலியப்பா சரிவிரொக்க நீமகனேநி னைவாகப்பாண்டமிட்டு, சாலியனாற்பாண்டமதில்ஜலமேவிட்டு சாங்க முடன்கியாமுமதுசெய்துகொண்டு, நாலிலொருகியாமுமது காய்ந்து தானுல்லமனகியாமுமதை யிறக்கிடாயே. 289

இறக்கியேகியாமுமது நாளொன்றற்கு யென்மகனேநீநினைவாய் நாழியாக, உறக்கமதுவாராமலந்திசந்தி யுததமனையிருவேளைக்கொ ள்வாரானால், திறமுடையகியாமுமது வேகத்தாலே தீருமேகுழிவிழு ந்தபுண்ணுமாதும், கிறமானமுன்சொன்ன மூலியப்பாநித்தமுமே மேலரைத்துப்பூசிடாயே. 290

பூசியமண்டலந்தானிந்தபாகம் பொங்கமுடன் தான்குடித்து வருகும்போது, மாசிபடாதேகமதில்வந்தரோகம் வலுவழிந்துநாட்கு நாள்குறைந்துமல்லோ, பாசிபதுபோல்படர்ந்த சில்மிஷங்கள் பாலக னேமேனிலிட்டுபறக்கும்பாரு, காசினியிலுன்னையப்பா கடவுளாகக ருத்தில்வைத்துகாலில்வந்து பணிசுவாரே. 291

பணிசுவார்கருமிகளுமுன்னையப்பா பாங்குடனே குடிசெடுக்கு ம்பாவிமார்கள், அணியணியாய்வுன்பாதந்தொழுவாரப்பா வப்பனே யுந்தமக்குத்தருமமுண்டு, துணிவுடனே யீயுமொருசித்தகை துப்புர வாய்லோகமதிலிருந்துகொண்டு, மணிபோன்ற சின்மயத்தைமனதிலெ ண்ணி மகிட்சிபுடன்லோகமதில் வாழ்குவீரே. 292

வாழ்கவென்றால்பாவிசுருந்துரோகஞ்செய்தால் மார்க்கமுடன் மனந்தனிலே வைபாமற்றான், தாழ்கவேவவர்களுக்குப்பின்னும்நீதி சட்டமுடன்தான்செய்ய மெத்தநன்று, ஆழ்கவேவையகத்தில் சீர்த் திக்கொண்டு அடுத்தஜெனம் பகையாளியெவர்வந்தாலும், வாழ்கவே யவர்களுக்குச்சோடசார வண்மைபுடன்செய்குவதும் தருமம்பாரே. 293

போகர் நோயாளிக்குக் காயகற்பங்கூறல்.

பாரேதானின்னமொருபாகங்கேளு பட்சமுடன்சொல்லுகிறே ன்பண்பாயப்பா, நேரேதான்காலாங்கிராதர்பாதம் நெறிமுறைமைத் தான்வணங்கீதியாக, சீரேதான்சிக்கியது கொண்டமாண்பர் சிறப் புடனேநோயகலங்காயமப்பா, தீரேதான்தேகமது வீறுபோக தீர்க் கமுடன்காயாதிகற்பஞ்சொல்வேன், கூரேதான்கற்பமதை செய்தும ல்லோகொற்றவனே நீகொடுக்கத் தருமமாமே. 294

தருமமாமகத்தியருமிந்தபாகம் சட்டமுடன் பூரணத்திற்சொல்லவில்லை, தருமமதுவழியாமல்மூலிகற்பம் சாங்கமுடன் சொன்னாரே வேரொன்றில்லை, திருமகளின்கடாட்சத்தால் காயகற்பம்திட்டமுடன் சொல்லவில்லைபூரணத்தில், குருவானயெனதையர் காலாங்கிராதர் குறிப்புடனே சொன்னதொரு நீதியாமே. 295

நீதியால்பூமிசர்க்கரையின்மூலம் ரிட்களங்கமானதொருபரங்கிப்பட்டை, சாதிபாம்பல்லதொரு மாஞ்சில்தானும் தண்மையுள்ள தண்ணீரின்மிட்டார்தானும், வேதியாம்மூச்சரணைமூலந்தானும் வேகமென்றகொடிவேலிமூலந்தானும், ஆதியாம்பொன்னினுவாரைமூலம் வப்பனே நிலைப்பனையின் மூலங்கூட்டே. 296

கூட்டவேகற்பகமாந்தருவின்மூலம் குணமானவெந்தோன்றிமூலந்தானும், நீட்டமுடன்நனனூரிமூலமப்பா நிலையான வெள்ளையென்றகுன்றிமூலம், நாட்டமுடன்மிதுவெள்ள மொன்றாயல்லோநளினமுடன்சரியெடையாய் நிறுத்திக்கொண்டு, பூட்டகமாய் ரவிதனிலே காயப்போடு புகழானமூலமதை பொய்யாய்ச்செய்யே. 267

செய்யவேகல்லுரலிஷ்ட்டுமைந்தா செப்புக்கிறேன் மலைத்தேனுங்கூடவிட்டு, பையவேமெழுகுபத்தனிவிடித்து பாண்டையுடன் சிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு, துய்யதொருமெழுகதனைபந்திசந்தி துப்புரவாய்த்தானுமல்லோ கொண்டபின்பு,வெய்யவேயாவின்பாலுடனே கொள்ளு வேமென்ற வீரதுவுந்தணியுந்தானே. 268

தணியுமேமுன்போலதேகந்தானும்சட்டமுடன் காந்தியதுமின்னலாம், மணிபோன்றகாயாதி கற்பந்தன்னை மண்டலத்தி லுண்டதொருமாண்பருக்கு, துணிவுடனே களஞ்சிக்குமேலேயப்பாதுப்புரவாய்க்கொள்ளுவதும்மெத்தநன்று,நணிலானதேகமதுயிறுகியல்லோ நயனமதுபரிதிமுன்னே ஜொலிக்கும்பாரே. 299

ஜொலிக்குமேபரிதியதுமயங்கிப்போகும் தோறாமலருந்ததியுங்கண்ணிற்காணும், வலித்ததொருநேத்திரமுந்நீரேகுன்றிவளமையுடன்கண்ணொளிவுபிரகாசந்தான், ஒலிக்குமேவையகங்கள் கண்ணிற்குற்றும் ஒகோகோகாலாங்கிகாயகற்பம், பலிக்குமேபாருலகியார் தான்செய்வார் பாலகரே புண்ணியர்க்கு வாய்க்கும்பாரே. 200

பொன்மாற்றியாவும்.

பாரேதானின்னமொருமார்க்கம்பாரு பாருலகில்மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, சீரேதான்சிகிகையென்ற வேதைசொல்வேன் சிறப்பானநாதாக்கள் சொன்னதில்லை, நேரேதான் பலபலவாஞ்சாத்திரத்தில்தேர்மையுடன் பாடிவைத்தார்சித்தரெல்லாம், தீரேதான் நுணுக்கமென்றவேதைதானும் திறமுடனேபாடிவைத்த வுண்மைபாரே.

உண்மையாய்மாணுக்கள்பிழைக்கவென்று வுத்தமனே யேமமென்றசிகிகைவேதை, நண்மையென்றபாஷாணஞ் சிங்கிதானும் நயமானதாளகமும்பூரங்கூட்டி, வெண்மையெலுவ் குச்சியென்ற வீரந்தானும்வெளியானகெவுரியென்ற பாஷாணந்தான், தன்மைபுள்ள துருசுடனே துத்தங்கூட்டி தகமையுள்ள வெடியுப்புக் கூடச்சேரே.

சேர்க்கவேவெண்காரஞ் சீனந்தானும் சிறப்பானநாகமுடன் குத்தங்கூட்டி, ஏற்கவேமதியுப்புதானுஞ்சேர்த்து யெழிலான கெந்தகமுஞ்சாரங்கூட்டி, தீர்க்கமுடன்லிங்கமது வொன்றாய்ச்சேர்த்துசிறப்புடனே சரியிடையாய்விதுத்துக்கொண்டு, ஆர்க்கவேமுவகையின் ஜெயரீரேலெவப்படுன நாத்சாமமரைத்திடாயே.

303

அரைத்துமேவிலையைதுலகுவாய்ச்செய்து வன்பானரவிதனிலே காயப்போடு, வரைக்கலம்போலாகப் பிங்கான்தன்னை வளமுடனே தான்மைத்துப்பிங்கான்முடி, திரையானசீலையது வலுவாய்ச்செய்து திட்டமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, சுரைபோலபூமிதனில் குழிதானப்பா சுத்தமுடன்சாணீளம் குழிதான்செய்யே.

304

செய்யவேகுழிதனிலேமணலைக்கொட்டி சிறப்புடனேமேலதனில்பிங்கான்வைத்து, பையவேமேலுமந்த மணலைக்கொட்டிபாங்குபெதபுடமதுவம்யெருவுபத்து, வெய்யவேசூடாரிக் குளிர்ந்தபின்புவே தார்த்ததாய்தனையே மனதிலுன்னி, உய்யவேசெந்தூரந்தன்னையெடுத்து வுத்தமனேகுழிக்கல்லிற்றன்னிற்போடே.

305

போடேதான்பின்னுமந்த செயரீர்தன்னால் பொங்கமுடன் தானரைப்பாய்நாலுஜாமம், ரீடேதான்சிறுபில்லைத்தகடுபோலாம் நிட்களங்கமாகவல்லோபில்லைசெய்து, நாடேதான்ரவிதனிலேகாயவைத்து நலமாகமுன்போலப் பிங்கான்தன்னில், சூடேதான்விலையது வுள்ளேவைத்துசுத்தமுடன்சீதுயது வலுவாய்ச்செய்யே.

306

வலுவானசீலையது ரவியில்வைத்து வளமுடனே காயந்தபின்பு யெடுத்துமுன்போல், மலுவானபுடமதுவும் போட்டுமைந்தா மார்க்க

முடன்தீயாறியெடுத்துப்பார்க்க, சலுவானசெந்தூர மென்னசொல்
வேன்சுந்தரனே சத்திசிவமதிலேகாண்பாய், வலுவானசெந்தூரமித
ற்கிடுண்டோ வையகத்தில் சித்தர்முனிசொல்லாரன்றே. 307

அன்றானசெந்தூரதுந்தபாகம் வப்பனேபுடம்பஞ்சதசமுமாகு
ம்வென்றிடவேபுடமதுவம்போட்டுமைந்தா விருப்பமுடன்தானெடு
த்துசிமிளில்வைத்து, குன்றானமகமேருசெந்தூரத்தைகுறிப்பிடனே
பாச்சுதற்குவகையைக்கேளீர், தென்றிசைபில் பொதிகைமுனிகும்ப
யோனிசெப்பவிலையிந்தமுறை செப்பார்தானே. 308

தானானகுன்றியிடைசெந்தூரத்தைத் தகமையுள்ள வாறுமாற்
றுணியாக, கோனையென்குருவாங் காலாங்கிராதர் கொற்றவனார்
சொன்னதொருநீதிபோலே, பாணபரித்தகடுலேசாய்த்தட்டிபட்ச
முடன்களஞ்சிக்குன்றிவிதம், மாணமுவகையின் ஜெயரீராலேமய
ங்காமல்செந்தூரங் குழைத்துக்கொள்ளே. 309

கொள்ளவேசெந்தூரந்தன்னையப்பா குறையாமல்களஞ்சியென்
றபொந்தகட்டில், மெள்ளவேபுத்தீசலிற்சுபோலே மேன்மையுடன்
தான்தடவிசெப்பக்கேளீர், வள்ளலுடன்காவிக்கால் தானுங்கூட்டிவ
ளமாயெருச்சாம்பல் தன்னிற்சேர்த்து, உள்ளபடிருண்டையுந்தா
ன்றேசித்தல்லோ, வுத்தமனேதகடதனை வைக்கக்கேளே. 310

கேளப்பாவிக்கல் யெருவுக்குள்ளே கெவனமுடன் பரித்தகட்
டைமேலேவைத்து, நாளப்பாபோகாமல் தீயைமுட்டி நலம்பெற்றவே
தகடதனைஉள்ளமர்த்தி, குளப்பாபுடம்போடவரணமாகி சுந்தரனே
வரணமது சொல்லொணுது, ஆளப்பாயிப்படியே வறுபுடமுந் தீர்த்
தால்வப்பனேதங்கமென்ற வரணமாச்சே. 311

ஆச்சப்பாவரணமென்றீயமந்தன்னைவப்பனேமூசையிட்டுவரு
க்கிப்பாரு, மூச்சடங்கிவரணமதுயேரியல்லோ முனையான யேமமது
பசும்பொன்னாச்சு, மாச்சலென்பிறவியது தங்கமாச்சு மகத்தானசய
த்தங்கமிடற்கீடாயோ, யேச்சொன்றுங்குறர்கள் பிறவித்தங்கம் யெ
ழிலானசாயமென்றதங்கவந்தானே. 312

தானுதங்கமதுபிரகாசந்தான் சத்கோடிசூரியருக் கொப்பே
யாகும், கோனானசித்துமுனி ரிஷிகள்தேவர் குவலயத்திலெந்தனைப்
போல்கூறுவிலலை, தேனானமனோன்மணியாள் பூசைக்காக செப்பிய
தோர்வித்தையதுவரணம்பொன்னும், மாணபொன்னிதுதானெவர்
தான்காண்பர் மகத்தானசிவயோகிக் காண்பார்பாரே. 313

குடவன் பொன்

பாரேதான்யின்னமொரு மார்க்கங்கேருபாலகனேபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, நேரேதான் செந்தூரந்தனையெடுத்து நேர்மையுடன்
முன்சொன்னரீராலாட்டி, சீரேதான்குடவனையே தகடுதட்டி சிறப்
பாகமருந்ததனைமேலேபூசி, நீரேதான்சொன்னபடி மார்க்கமப்பாநி
றுதியுடன்புடம்போட பொன்மாற்றாமே. 314

மாற்றானபொன்னதுவுமென்னசொல்வேன்மகத்தானதங்கமது
பிறவிக்கொப்பாம், காற்றமுள்ளகுடவனதுகட்டிப்போச்ச நலமான
நாதாக்கள்கண்டதில்லை, கூற்றமென்னுஞ்செம்பதுவும் ஆறிலேதி கு
ணமானநாகமது சிறல்வின்று, ஏற்றமதுவாராமல் பொன்னையாகில்
யெழிலானமாற்றதுவுங் காட்டுந்தானே. 315

காட்டுமேகுடவனிலேயெட்டுமாற்று கண்காணவித்தையடா ரி
டிகன்வித்தை, நீட்டமுடன்சமுசாரிக்கானவித்தை நிலையானவித்தை
யதுவேறுண்டோசொல், பாட்டனார்காலாங்கித்தூதனப்பா பண்டை
யுள்ளகாலாங்கிராதருக்கு, சூட்டியதோர்யிவ்கேதை சூக்குமவேதை
சூட்சமுடன்காட்டிவிட்டாரையர்தாமே. 316

தாமானபாட்டனவர் காலாங்கிக்குதயவுடனேகூறினதோர்வே
தைமார்க்கம், நாமேதான்பட்சம்வைத்து யெந்தன்மீது நலமுடனே
ஓதிவைத்தசுளுகருவேதை, போமேதான்வையகத்தில்பொய்யாகாம
ல்பொங்கமுடன்மாணக்கார்பிழைக்கவென்று, வேமேதான்மேதினியி
ல்பலநூல்பார்த்துவேகமுடன் ஓதிவைத்தார் வையத்தோர்க்கே.

வையகத்தோர்பிழைக்கவென்று கருமானங்கள் வகையுடனே
சொல்லுகிறேன்மைந்தாபாரு, பொய்பாதுயென்குருவாங் காலாங்கி
வாக்குபூதலத்தில்மெய்யாகும்பொய்யேயில்லை, மெய்யான நூல்பார்
த்துமாண்பருக்குமேதினியில்கண்டறிந்த சுளுக்குவேதை,செய்தாலு
ங்கைகூடுமேமவாதை செப்பினாரெந்தன் காலாங்கிதானே. 318

தம்பாக்குவேதை.

தானையின்னமொரு கருமானங்கள் தகமையுடனுரைப்பே
னமைந்தாபாரு, கோனையென்குருவாங் காலாங்கிராதர் கொற்றவ
ன்றெந்தனுக்குச்சொன்னரீதி, தேனானசெம்பதுவுந் தூலமேயா ம்
தெளிவானசெம்புதனையெடுத்துக்கொண்டு மாணா மனேணம்மணியா
ள்சித்தருபி மகிழ்ச்சியுடன் தானரைத்து கவசம்போடே. 319

போடேநீகவசமதுசெய்துமைந்தா பொங்கமுடன் ரவிதனிலே
காயவைத்து, நீடேதான்கோழியென்றபுடத்தைப்போடு ரிட்டுகங்க

மாக்கியல்லோ கத்திசெம்பாம், கூடேதான்செம்பதுவும்ஹலேகி கு
ணமானகாந்தியது மிகவுண்டாச்சு, ஆடேன் தான்செம்பதுவு மென்
ன சொல்வேனப்பனேசத்திசிவ மிதிந்காண்பாயே. 320

காண்பாயேயிந்தமுறை பத்துவிசையோடு களிப்பானசெம்பது
வுப்ஹவற்று, ஆண்பானவல்லிமலர்போல்நிறந்தான் வப்பனேசந்த
ராயென்னசொல்வேன், வீண்போகாதிந்தமுறை செய்துமல்லோ வி
ருப்பமுடன்முன்னசொன்னசெந்தூரத்தை, காள்படவே ரவிதனையே
யுருக்கிகொண்டு நலம்பெறவேசெந்தூரம் பத்துக்கொன்றே.

ஒன்றானசெந்தூரமென்னசொல்வே னுத்தமனேபத்துக்குவொ
ன்றேயீந்து, குன்றானசெம்பொன்றுக் கூடச்சேர்த்து கொற்றவனே
வாடித்துப்புடத்தைப்போடு, வென்றிடனே சொகுசாவின் கடை
தானப்பா வித்தகனேசிவவேடம் பூண்டோர்க்கெல்லாம், நன்றானக
வசகுண்டலத்துக்காதிநாயகனே என்னசொல்வேன் வதிதம்பாரே.

மேற்சொன்ன செந்தூரத்திற்கு ஜெயநீர்.

பாரேதான்முன்னசொன்னசெந்தூரத்தைப் பட்சமுடன்செய்வ
தற்குமைந்தாகேளு, சீரேதான்மதியுப்புசினத்தோடு சிறப்பான வும
ருப்புக்கூடச்சேர்த்து, நேரேதான்வாயென்றபாத்திரத்தில் நெடிதான
செயநீராலிறக்கிமைந்தா, நீரேதான்சீசாவி லடைத்துக்கொண்டு நிக
ழானசெந்தூரமரைப்பாய்தானே. 323

தானுனசெயநீரின்போக்கைதானும் தண்மையுள்ள நாதாக்கள்
சொன்னதில்லை, கோனானயெனதையா காலாங்கிநாதர்கொற்றவரை
தாமுரைத்தமுறைப்பாடெல்லாம், பாணனவையகத்தோர் பிழைக்க
வென்று பாருலகில்பாடிவைத்த குருதூலாகும், வேணைசாத்திரத்
தினுளவாராயந்துவிட்டகுறையிருந்தோர்க்கு லபிக்கும்பாரே.

செம்புசத்தி.

பார்க்கவென்றாலின்னமொருகருமானம்பார் பாடுகிறேன்புலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, தீர்க்கமுடன்பேரண்டந் தலையண்டந்தான்திற
மானுடதுவுங்கொண்டுவந்து, ஆர்க்கவேவெடியுப்புக்கூடச்சேர்த்து
வப்பனேமூலிகையின்செயநீர்தன்னில், ஏர்க்கலேநாற்சாமமரைத்து
பாலாயெழிலாகவில்லைத்தட்டிக்காயவையே. 325

காயந்தபின்புதனையெடுத்து வோட்டிலிட்டுகசகாமல்சீலையதுவ
லுவாய்செய்து, தேர்த்துமேவறாகமென்ற புடத்தைப்போடு துப்புற

வாய்ப்புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, மாய்ந்துமே வெடியுப்புச் சத்துரு
வுஞ்சேர்ந்து மகத்தான பற்பமது யென்னசொல்வேன், தீய்ந்ததொ
ருபற்பமதை யெடுத்துமைந்தா திறமான சீசாவிற்பதனம்பண்ணே.

பண்ணவே ரவிதனையே யெடுத்துநீயும் பான்மையுடன்தானுரு
க்கிராசமீவாய், எண்ணவே செம்புக்குபாதியீவர் யெழிலான பற்ப
மமதை யென்னசொல்வேன், உண்ணவே சோறுதின்ன வேண்டு
மென்றால் வுத்தமனே செம்புசுத்திப் போதாதோதான் வண்ணமு
டன் செம்பதனை யுருக்கிமைந்தா மகதேவர் கவசகுண்டலஞ் செய்
வாயே.

செய்யவே சிவயோகி வேடம்பூண்டு தேசத்தோர் நண்பருக்கு
யிந்தவேதை, உய்யவே தான்கொடுக்க மதுதர்மமாகும் வுத்தமனே
சமுசாரிக்கானவீத்தை, துய்யதொரு செம்புவித்தையிதுதானப்பா
துப்புரவாய் கலசகுண்டலத்துக்காதி, பையவே யுத்தமக்கு வுபதே
சிப்பேன் பாங்குபெற கர்மிகட்குச் சொல்லாரன்றே 328

சொல்லான சொல்லிதுதான் சிவவேடந்தான் துப்புரவா யிருப்
போர்க்கு யீயன்று, புல்லான மாண்பர்களில் தருமிகளுமுண்டு புக
ழான தருமிகட்குயீயன்று, கல்லானகருமிகட்கு கொடுக்கலாக கப
டன்றி மெய்சொல்லுவோர் குடுக்கநன்று, வல்லகொரு சித்துமுனி
வேதையப்பா வளமையுடன் செய்பவர்க்கு சித்தியாமே. 329

சூதவெள்ளி.

சித்தியாம்பின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் சிறப்பான நாதாக்
கள் சொன்னதில்லை, முத்திபெறகடுகளவுரசமேயின்றால் முனையான
மோசமதுப் பெறவேயாகும், சத்திசிவம் சூதமதிற் காணலாகும்
தாரணியில் கண்டவனே வாதியாவான், வெற்றிபெற கெந்தகமும்
பலமைந்தாகும் விருப்பமுடன் பூநாகம் பலமைந்தாமே. 330

ஆமேதான் லிங்கமது பலமைந்தாகும் வப்பனே யெரிகாலன்
பாலாலாட்டி, தாமேதான் கோளாறு நேரிடாமல் காட்சியுடன் ரவி
தனிலே காயப்போடு, வேமேதான் மறபடியும் பொடியாய்ச்செய்து
விருப்பமுடன் செய்யுமந்த முறமைகேளு, நாமேதான் மதியதுவுந்
துலமுறும் நன்மையுடன் செய்யுகின்ற வரிசைகேளே. 331

கேளப்பாவெள்ளிதனை குகையிலிட்டு கெவனமுடன் வருக்கி
யல்லோ செப்பக்கேளு, தூளப்பாமுன்னசொன்ன மருந்தையல்லோ
துப்புரவாய்க்கிராசமது யீவாய்தானும், நாளப்பா போகாமல் மூசை

தன்னை நலம்பெறவே வுடைத்துப்பார்க ளங்கேயாகும், பானப்பா
போகாமல்களங்குதன்னை பட்சமுடன் ருனெடுத்து செப்பக்கேளே.

செப்பவென்றால் நாவில்லைப் பாவுமில்லை ஜெகந்தனிலேரசித
மென்ற குளிகையாச்சு, ஒப்பமுடன்குளிகைதனை யெடுத்துப்பாவுத்
தமனை கலசமதில்குதமிட்டு, தப்பிதங்கள் நேராமல் சூதந்தன்னில்
தகமையுடன் குளிகைதனை கலசத்திலிட்டு, ஒப்பனையாம் வாய்முடி
சீலைசெய்து வுத்தமனை நெருப்பதனிற் காச்சிடாயே. 333

காச்சியே கலசமதைத் திறந்துபாரு கனமான சூதமது வெண்
ணைய்போலாம், ஆச்சரிய மானதொரு சூதவித்தை வப்பனை யார
றிவார் மாண்பாப்பா, கூச்சலுடன் தானெடுங்கி சூதந்தானும் கொ
ற்றவனை கீழ்சிற்கும் வெண்ணெய்தானும், பாச்சலுடன் குளிகை
யது மேலேநிற்கும் பண்பான குளிகைதனைப் பதனம்பண்ணே.

பண்ண வென்றால் சூதவெண்ணெய் தானெடுத்து பட்சமுடன்
கார்தமெனு மூசைதன்னை, எண்ணவே தானடைத்துச் சீலைசெய்து
யெழிலாகத் தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, நண்ணவே வானத்துமீன்
தானப்பா நலமானவெள்ளியதுயென்னசொல்வேன், திண்ணமுடன்
வெள்ளிதனை சிவயாகஞ்செய்து சித்தனைப்போல் தானிருந்து வரு
ந்திடாயே. 335

அருந்தவேவருமைவருங் காலந்தன்னைல் வப்பனை சிவயாகம்
வாறியுண்ண, திருந்தவே யொருவரை பேசவேண்டாம் தீரமுடன்
சினமதுவுங் கைக்குள்ளாச்சு, பொருந்தவேதனச் சூகந்த சீஷன்தேடி
பொங்கமுடன் குணங்கண்டு குறியுங்கண்டு, மருந்தினிட கைபாகஞ்
செய்பாகத்தை மன்னவன்னவன் நனக்குப் போதிப்பாயே. 336

போதித்துவெகுதாலஞ்சென்றின்பு பொங்கமுடன் வுள்ளுள
வும் மிகவியோதி, சாதித்து வுபதேசங்கூர்ந்துமைந்த சட்டமுடன்
சின்மயத்தி லிருந்துகொண்டு, ஆதிதன் சந்திரனுமறியாமற்றான்
அப்பனைதன்மனதி லொடுக்கமாகி, சாதித்துவாதமென்ற வித்தை
கண்ணைசட்டமுடன் கார்த்திருந்து சாதிப்பாயே. 337

சாதிப்பாய் நல்லோர்கள் தீயோருண்டு சற்பனைகள் கண்டல்
லோ மிகவாராய்ந்து, வாதியாந் தெரிந்தவர்போல் வாதபேசி வந்
துன்னைத் தடுத்தல்லோ தர்க்கங்கூறி, நீதியாய் நூல்தெரிந்த நிபுண
னைப்போல் நிஷ்டரே முனைப்பேசி நிகழ்த்துவான்பார், பார்வதியை
சடையணிந்ததம்பிரான்போல் வேஷம் போட்டல்லோபகட்டுவாரே.

பகட்டுவாரவ்வலையில்சிக்கவேண்டாம் பாருலகில் வெகுசோடி கவலையோடும், முகமதுவின்முன்னின் றுநீதிபார்த்து முனையானராசி முதலுறவுகண்டு, இகபாமுமுள்ளவழியைவையகத்தில் யெழிலாகசீஷ னென்றேறருதிக்கொண்டு, சகமுமுதும்சதாகால முன்னையப்பா சட் டமுடன் துதிக்கும்வழி தேடிக்கொள்ளே. 339

போகர் செம்புவித்தை.

கொள்ளவென்றாலின்னமொருமாற்கங்கேரு, கொற்றவனேசா க்கதுதான்செப்பக்கேரு, விள்ளவேபூரமது வொன்றேயாகும் வித்த கனேவீரமதுவொன்றேயாகும், மெள்ளவேசுதமது வொன்றேயாகு ம் மேன்மையுடன்கெந்தியது வொன்றேயாகும், உள்ளபடிவிங்கமது வொன்றேயாகும் வுத்தமனேகெவிரியது ஒன்றுகூட்டே. 340

கூட்டியேகாரமதுவொன்றுசேர்த்து கொற்றவனே நிம்பழத்தி ன்சாற்றலாட்டி, மாட்டியேநாற்சாம மறைத்தபோது மன்னவனே மெழுகதுபோலாகும்பாரு, தாட்டிகமாய்மாத்திரைகள் செய்துமே தான்சட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, நீட்டமுடன் செய்யும்வ கைவரிசைகேரு நீதியுடன் கைபாகக் கண்டிடாயே. 341

கண்டதொருசெப்பாகஞ் சொல்வேன்கேரு கருத்துடனேசெ ம்புதனையெடுத்துமைந்தா, விண்டபடிதுலமதுவு மிரண்டேயாகும் விருப்பமுடன் தானெடுத்துக் குகையிலிட்டு, அண்டமுடன் ருனுரு க்கிமநுந்தையப்பா வப்பனேசெம்புக்குப்பாதிபாக, வண்டலது போ வதற்கு கிராசமீவாய் வரிசையுடன்றெடுத்து வண்மைபாரே. 342

வண்மையாஞ்செம்பதனைத்தகட்டித்து வளமைபெறபூங்காவித ன்னிலப்பா, சண்டமாருதம்போல லவணஞ்சேர்த்துசட்டமுடன் நி ம்பத்தின் சாற்றலாட்டி, கொண்டபடிமேல்தனில் தகட்டிற்பூசிகொ ற்றவனேபுடம்போட்டுயெடுத்துப்பாரு, பண்டிடுவகிருஷ்ணவ தார னைப்போல் பட்சமுடன் துலங்கியது மின்னும்பாரே. 343

மின்னவேசெம்பதுவுமென்னசொல்வேன மேதினியில்நாதாக் களாடுங்குத்து, பன்னவேசெம்புதனையெடுத்துமைந்தா பட்சமுடன் நதிதனிலேநாலுக்கொண்டு, துள்ளவேதாளுருக்கி யெடுத்துப்பாரு துப்புரவாய்மதியதுவுஞ் செய்புமாற்சு, கன்னபுரிவேந்தனிடஞ்சென் றுமல்லோ கருவானவித்தைதனைக் காட்டிடாயே. 344

காட்டவென்றாலுந்தனுக்குச்சோடசாரம் கனமுடனே செய்து மல்லோமணந்தான்கொள்வர், ஆட்டவொண்ணுவாட்டமது செம்பி

நாட்டம்வப்பனே கூர்வதற்குநாவுமில்லை, கேட்டமுடன்செம்புதனை யெடுத்துமைந்தா தெளிவானதங்கமது பத்துக்கொன்று, தாட்டிக மாய்த்தானுக்கி யெடுத்துப்பாரு தங்கமென்றசெம்பதுவுஞ் சொல் வொணுதே. 345

வொண்ணுதுதங்கச்செம்பிதுவையாரும் ஒகர்கோ நாதாக்கள் கூர்ந்ததில்லை, அண்ணாந்துபார்த்தாலுங்கண்ணைகூசம்வப்பனேநட ராஜாவிக்கினந்தான், மண்ணிலே கருவதுங்கட்டியல்லோ மார்க்கமு டன்செய்துவைத்தார் கருவூரார்தான், திண்ணமுடன் பரிசனமாஞ் செம்புவேதை செப்பினேன்லோகமதிமான்பருக்கே. 346

மாண்பானமாண்பருக்குயிர்தவேதை மார்க்கமுடன்யார்சொல் லப்போராரப்பா, வீண்போன் நகருமிகட்கு பாவிக்கட்கும் விள்ளாது சொன்னாலும்விள்ளாதப்பா, சாண்கொன்டசிறுபாலர்புத்திமாநோர் சட்டமுடன் சொன்னாலுங்கண்டுகொள்வார், ஆண்பான வித்தையதி வதிதவித்தையப்பனே சிவயோகிக்காகுந்தானே. 347

அபினிசெம்பு

தானுபின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் தகமையுடன் மாணுக் கள்பிழைக்கவென்று, கோனையெனதையர்காலாங்கிராதர் கொற்ற வனொருந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி, மாணுமனேன்மணியாள் பாதம் போற்றி மகத்தானசெம்புதனைக்கூறுவேன்பார், தேனானசெம்பென் றதோட்டிதன்னை தேற்றமுடன்றனெடுத்து செப்பக்கேளே.

செப்பவென்றல்முறையதனோசொல்வேன்பாரு தெளிவானபுலி ப்பாணிமைந்தாகேளு, ஒப்புமுடனபினியிஓன்றேயாகு மொளிவா னதொட்டியதுவொன்றேயாகும், செப்பமுடன்காரமதுவொன்வோ ன்றேயாகும் நெடிதானசாரமதுவொன்றேயாகும், செப்பவே குழிக் கல்லித்தன்னிலிட்டு செயம்பெற்றேவதானறைத்து வரிசைகேளே.

வரிசையுடன்முறையோடுங் குறைவில்லாமல் வளம்பெரிய மூ சைதனிலடைததுமைந்தா, பரிசையதுபுகைகொண்டு மேலிடாமல்ப ட்சமுடன்சீலையதுவலுவாய்செய்து, கரிசலதுவாராம னுருக்கிமைந் தா கனமானமூசைதனையுடைத்துபாரு, துரிசானகனிம்பதுவுமீங்கி யல்லோ துப்பற்றசெம்பதுவு மாகும்பாரே' 350

பாரேதான்செம்பதுவு மென்னசொல்வேன் பாரினிலே நாதாக்
கள்செய்யும்வேதை, சீரேதான்செம்பதுவு மெடுத்துமைந்தா செயம்
பெற்றேயோடதனி ஊதிப்போடு, நேரேதான் செம்பதுவு மூறலேகி
நெடிதான் கவசகுண்டலத்துக்காதி, ஆரேதான் செய்வார்களிந்த
பாகம் வப்பனே விதியாளிக் கமைக்கும்பாரே. 351

விதிதான் செம்பதனை யெடுத்துமைந்தா விருப்பமுடன் தான்
போரம் வழியைக்கேளு, மதியான வெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்று
மகத்தானசெம்பதனைக்கொடுத்தாயானால், பதியானமதியதுவுப்பழுப்
பேயேறி பாங்கான செம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாய், துதியான சிவத்
துக்கு வறுதிசெம்பொன் துறையானவழிபாடு முறைபாடாமே.

பாடான செம்பதுவுமென்னசொல்வேன் பாரினிலேநாதாக்கள்
செய்யும்வேதை, தாடாண்மை கொண்டதொருசித்துவேதை தகமை
யுள்ள புத்திமானறிவான்பாரு, நாடான வையகத்தில்கருமிமாண்பர்
நன்மையுடன் கதைபேசி முறைகள்பேசி, சாடானநயம்பேசிகாமும்
பேசி சார்பான முறைதனையே கேட்பார்பாரே. 353

கேட்டாலும் முறைதனை ய கொடுக்கவேண்டாம் கெடியான
மாண்பருக்குக் கொடுத்தாயானால், வாட்டமுடனுன்றலைதான்தெரித்
துப்போகும்வனமுடனேநாதாக்கள்சொன்னவாக்கு, தேட்டமுடன்
நண்பருக்குக்கொடுத்தாயானால் தெளிவான சிவயோகம்கிட்டும்பாரு,
ஆட்டமது செம்பினது ஆட்டமல்லோ வவனிதனில் யார்காண்பார்
வதிதம்பாரே. 354

நாகக்கட்டு செந்தூரம்.

பாரேதா னின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பான்மையள்ள புலிப்
பாணி மைந்தாபாரு, நேரேதான்நாகமொருசேர்தானாகும் நிலையான
யிலுப்பை நெய்தன்னிலப்பா சீரேதான்நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு
சிறப்புடனே சாரமதைகிராசமீவாய், தீரேதான்கிராசமதுகொடுத்து
மல்லோ திறமுடனே யிலுப்பைநெய்யி லுருக்கிச்சாயே. 355

சாய்க்கவேநாகமது சத்தியாச்ச தகமையுடன் முவைவந்துதரமே
சாய்க்க, வாய்க்கவேநாகமது கண்ணெடுங்கி வளமானநாகமதுசவனோ
போலாம், நாய்த்துளசி மூலிதனை யரைத்துமைந்தா நலமான நாகத்
துக்கங்கிபூட்டி, மாய்க்கவே சீலையது வலுவாய்ச்செய்து மறவாமல்
கோழியது புடமுந்தானே. 356

தானுபுடமதுவுமிப்படியேபோடு தண்மையுள்ள நாகமதுகண்
ணடங்கி, வேணுவெள்ளியது வுருக்குபோலே வெருசோதி நாகமப்

பாயென்னசொல்வேன், கோனமுன்சொன்ன மூலிதன்னால்கொற்
றவனே புடமூன்று போடுபோடு, மாணநாகமது சேறலற்று மார்க்க
முடன் வெள்ளிபோலிருக்கும்பாரே. 357

இருக்குமெவள்ளியென்ற நாகந்தன்னை யெழிலாகத்தானெடு
த்துசெப்பக்கேளீர், கொருக்கியே நாகமதையெடுத்துமைந்தானோக்க
முடன் சூதமது சரியாய்ச்சேர்த்து, பருக்கியேகெந்தகத்தின் தயி
லத்தாட்டிபாங்குபெற ரவிதனிலே காயவைத்து, தெரிக்கவே குழி
யம்மி தன்னிலிட்டு தெளிமையுடன் பொடிபண்ணி செப்பக்கேளே,

செப்பவென்றால் காசியென்றகுப்பிதன்னில்சிறப்புடனேமருந்
தையெல்லாங் குகையிலூட்டி, ஒப்பமுடன் மரக்கல்லால் கொண்டு
மூடிவுத்தமனேசீலையதுயேழுஞ்செய்து, தப்பிதங்கள்வாராமல்பாண்
டந்தன்னில் தன்மையுடன் மணலைனைக் கீழமைத்து, அப்போதே
மணலதனை மேற்பொதிந்து வண்புடனேபாண்டமதை சீலைசெய்யே.

செய்யவே சீலையது வலுவாய்ச்செய்து திறமுடனே தானெறிப்
பாய் நாலுஜாமம், வெய்யவே நாற்சாமி மெரித்தபோது வேதார்த்தத்
தாயினது செந்தூரந்தான் துய்யபுகழியிராஜாதிராசர்தானும்துப்புர
வாய் வருணனென்றசெந்தூரத்தை, பையவேசோதித்து வுந்தனைத்
தான் பட்சமுடன் கேட்டுவழி யறிவார்தாமே. 360

அறிவாநசெந்தூரமென்னசொல்வேன்வப்பனெகுன்றியிடைத்
தானெடுத்து, முறியாதவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று முனையாகத்
தானுருக்கிகொடுத்துப்பாரு, குறியானமாற்றதுவுமேழதாக்கும்கொற்
றவனே நாலுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து, முறிபோன்றமூசைதனிலுருக்
கிக்கொண்டு மயங்காமல் புடத்தகடாய் வடித்துப்போடே. 361

அடித்துமே தகடதனை யருண்மைந்தா கேளப்பனே முன்சொ
ன்னசெந்தூரத்தை, நடிக்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணித்தாய்
நாதார்த்தேவியரின் தாள்பணிந்து, படியான செந்தூரம் பரித்தகட்
டில் பக்குவமாய்த்தான் பூசிப்புடத்தைப்போடு, கடியானகடிசதுவும்
யிகவேளீங்கி கனகமென்ற தங்கமது வாங்கும்பாரே. 362

தங்கமாம்பிரிதியென்றபிரிவியாச்சு தாரணியில்நாதாக்கள்செய்
யும்வேதை, பங்கமதுநேராது வொருக்காலுந்தான் பாரினிலே தருமி
கட்டுகிட்டும்பாரு, குங்குமப்பூதன்னிறமாக தங்கந்தங்கம் குவலபத்
தில்காண்பதுவுமறிதேயாகும், சங்கமென்ற குகைதனிலேயிருக்குஞ்
சித்தர் சட்டமுடன் செய்கின்ற பாகந்தானே. 363

திரிவங்கச்செந்தூரம்.

தானுனயின்னமொருபாகங்கேருதண்மையுள்ளசெந்தூரர் திரிவங்கர்தான், கோணாகரிவங்கம் வெள்வங்கர்தான்கொற்றவனேநாகமதுசரியாய்க்கட்டி, மாணுஜெயநீராமென்னசொல்வேன்மகத்தாநவாறுவகை ஜெயநீர்தன்னில், பாணுமூன்றுவகைத் திரிவங்கர்தான் பட்சமுடன் குகைதனிலே வருக்கித்தீரே. 364

உருக்கியேஜெயநீரில்தாக்குதாக்கு வுத்தமனே நாகமதுகண்ணுறங்கி, பெருக்கமுள்ள கண்ணதுவுந்தாடுடுங்கி பேரானசவனையது போலேயாகும், நெருக்கமுடன் சூதமது நிகராய்ச்சேர்த்துநேர்மையுடற்கல்வமதிவிட்டுமைந்தா, பொருக்கவேகெந்தியதுநாலுக்கொன்று பொங்கமுடன் தான்சேர்த்து வரைக்கக்கேளே. 365

கேளப்பா கெந்தியுடன் தாரங்கட்டி கெடியான மனோசிலையுந்துருகவீரம், நாளப்பா போகாமல் யிடைதாடுனாக்கநாயகனேகெந்தியிடைத்தானுங்கட்டி, ஆளப்பாவாறுவகைஜெயநீர்தன்னுல்வப்பனே நாற்சாமமரைத்துமேதான், பாளப்பா போகாமல்நிழலுவர்த்தி பாலகனேமுன்போலப் பொடிசெய்வாயே 366

பொடியானமருந்தனை யெடுத்துமைந்தா பொங்கமுடன்காசியென்ற மேருதன்னில், படியளவாய்க் குப்பிதனிற் பாதியிட்டு பாலகனே யேழுசீலை வலுவாய்ச்செய்து, வடியுடனே ரவிதனிலே காயவைத்துக்கனமானவாலுக்கையா மேந்திரத்தில், துடியாக நாற்சாமமெரித்தபோது துப்புரவாய் செந்தூரமாகும்பாரே. 367

லோகப்பாய்ச்சல்.

பாரேதான்செந்தூரர்தனையெடுத்து பாங்குபெற வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, தீரேதான் தானுருக்கிசூருவென்றிய திறமான மாற்றதுவுந் காணும்பாரு, சீரேதான் வோட்டிலிட்டு ஆதிப்போடு சிறப்பானமாற்றதுவுமெட்டதாகும், நேரேதான்பத்துக்கோர்தங்கஞ்சேர்க்க நிலையான மாற்றதுமாகும்பாரே. 368

ஆகுமேதங்கமது யென்னசொல்வேனாகாநாதாக்கள்செய்யும் வேதை, ஏகுமேசெந்தூரர்தனையெடுத்து யெழிலான குடவனிலே கொடுத்துப்பாரு, போகுமேவூறலதுயேகியல்லோபொங்கமுடன்மாற்றதுவுமாணித்தங்கம், பாங்குபெறதங்கமது சிவத்துக்காகிபாரினிலே தவயோகி காண்பான்தானே. 369

காண்பானேநாதாக்கள்தாள்பணிந்து கருத்துரவேமனதுவந்து
நடந்துகொண்டாள். ஆண்பானவாதமதுசித்திக்குந்தானடவானபெரி
யோர்கள்கிருபைதன்னால், மாண்பானசிவஞானம் கிட்டும் பாருமற
வாமல்சின்மயத்தைமனதிலுன்னி, ஜாண்பாம்பேயானாலுந்நிடிவேண்
டல்லோ சட்டமுடன் தெருவழியில் நில்லாய்தாய்தானே. 370

நில்லவேகாலாங்கிதாள்பணிந்தேன் நிலையான குளிகையதுபூண்
டுகொண்டு, பல்லவேசீனபதிசென்றேயானும்புகழானகாண்பர்களைக்
கண்டுமல்லோ, வெல்லவேவாதமென்றகடலையப்பா வேதாந்தத்தாயி
னதுகிருபையாலே, செல்லவே ஞானோபதேசங்கெட்டு துப்புரவாய்
வாதமதை போதித்தேனே. 371

போதித்தேன்சீனபதிப் பெண்களுக்கு புகழான வாதமென்ற
கடலையப்பா, ஆதித்தன் சந்திரன்போ லதிதவித்தை யவர்களிடம்
யானதென்றுபோதித்தல்லோ, சோதித்துமணந்தேறி புத்திகொண்டு
சொற்பெரியவேதையெல்லாந்துடர்ந்துபற்றி, நீதியாய்ப் பூரீநின்மார்
க்கங்கண்டு நிலையான வுப்புமணி செய்தேன்பாரே. 372

போகர் சீனபதிபெண்களுக்கு உப்புமணிபவளமணிபாலமணிபச்சை
மணி நீலமணி கறுப்புமணி முத்துமணி முதலானவைகள் கூறல்.

பாரேதான்யின்னமொருமார்க்கங்கேளு பாலகனேபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு நேரேதான்சீனபதிவடபாகத்தின் நெடியான கடலோ
ரந்தன்னிலப்பா, வேரேதான்பூரீறுவிளையுமார்க்கம்விடங்கண்டுதலங்
கண்டு விதியுங்கண்டு, சீரேதான் வளர்பூமிவளமுங்கண்டு சிறப்பான
பூரீரையெடுத்தேன்றானே. 373

தானபூரீரையெடுத்துமைந்தன் தண்மையுடன் மூசையென்ற
பாண்டமிட்டு, கோனானவவாசல்துவாரமிட்டு கொற்றவனேபூரீரை
யதிற்பொதிந்து, தேனானமேனன்மணியாள் பாதம்போற்றி தெளிவு
பெறசீனபதிமாண்பருக்குபானைபூரீதை யுருக்குதற்குபட்சமுடன்
தீமுட்டி வழிகொண்டேனே. 374

கொண்டேனேபூரீரையுருக்கியல்லோ கொற்றவனே மாண்பர்
களும் பிழைக்கவென்று, கண்டேனேபூரீநின்மார்க்கமெல்லாங்கனம்
பெறவே தானுருக்கிப் பலகையாக்கி, அண்டர்முனி தேவாதி ரிஷிக
ளெல்லாமண்பாகக்கண்ணாடிசூசுதற்கு, விண்டதொரு வழிதுரைபு
மறியாமற்றான்விட்டாரே தேவசித்து முதலானோரே. 375

உப்புமணி வற்பத்தி

முதலானமுப்புமணி பலகைதன்னைமுயர்ச்சியுடன்பிரதியென்றமூசையிட்டு, பதமுடனே தானுருக்கி யெடுத்துமைந்தா பாலகனேமயிர்க்கம்பியிரும்பாலப்பா, கதமுடையாசமதுபோல் தூணிருத்தி கசகாமல்பலகைதன்னை வருக்கிக்காய்த்து, இதமுடனேமண்கவசந்தன்னைநீக்கி யெழிலானமணியதனைக் கொட்டுவீரே. 376

பாலமணி வற்பத்தி

கொட்டவென்றால்மணியதுவுஞ் சதகோடிகாணும்கொற்றவநே பூரீராம்பலகைதன்னை, திட்டமுடன்தானுடைத்து மூசையிட்டுதிறமுடனேபாலமணியமைக்கவில்லை, குட்டமுள்ளதொங்கலதுநூறுகம்பம் குறிப்பாகமயிர்க்கீநாதித் தொங்கலிட்டு, பட்டதொரு பூரீரின் பலகைதன்னை பாங்குபெறகடல் நுறையால் சுத்திசெய்யே. 377

செய்துமேதானுருக்கியெடுத்துமைந்தா செமமலுடன்கருக்கட்டிவார்க்கும்போது, பையவேளிரும்பினது மயிர்ப்பாய்ச்சலப்பா பாங்கிபெறபூரீறுவருக்கிக்கென்று, மெய்யானகருவதனில் பாய்ந்துமல்லோ மேன்மையுடன்சதகோடி மணிகளாகும், பொய்யாதுகாலாங்கிநாதர்வாக்குபொங்கமுடன்செய்துவர வரிசைகேளே. 378

கேளே தான்கவசமது வுடைத்துப்பாருகெடியானபாலமணியென்ன சொல்வேன், பாளே தான்பாகாமல் மணியுமாகிபாங்கான பூரீறுமணியுமாச்சு, நாளே தான்விட்டகுறை யின்னமொன்று நலமான பச்சைமணிபுகலுவேன்பார், சூளே தான்பூரீறு பலகைதன்னை சுத்தமுடன்தானெடுக்க வரிசைகேளே. 379

பச்சைமணி வற்பத்தி

வரிசையாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, பரிசையுள்ளபூரீறு பலகைதன்னைபாங்குபெறாங்கென்றபூரீர்தன்னை, விரிவுடனேதான்சேர்த்து வருக்கியல்லோவிருப்பமுடன் கருக்கட்டிவார்க்கும்போது, சரியானகருவதனில் பாய்ந்துமல்லோ சட்டமுடன்மயிர்ப்பாச்சல் நிறையலாச்சே. 380

ஆச்சப்பாபூரீறுறங்கிலை வப்பனேபச்சையென்றமணியுமாச்சு, மூச்சடங்கியிருந்ததொரு கருவைத்தானும் முக்கியமாய்வுடைத்துப்பார்யென்ன சொல்வேன், பாச்சலுடன்பச்சையென்றமணிதானங்கே பாங்குடனேசதகோடி யென்னலாகும், மாச்சலுடன் சீனபதிபெண்களுக்கு மார்க்கமுடனேதிவைத்தே னுண்மைபாரே. 381

நீலமணிவற்பத்தி.

உண்மையாயின்னமொரு மாற்கம்பாருவுத்தமனே புலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, வண்மையாஞ்சீனபதிப் பெண்களுக்குவளமான நீலம
ணிசெய்வேனப்பா, தண்மையாம்பூரீராம் பலகைதன்னில் தகமையு
ள்ளநீலத்தினுட்படுத்து, பண்மைபெறமுசையிட்டு வருக்கியல்லோ
பட்சமுடன்நீலமணி செய்தான்றானே. 382

செய்யவென்றால்சிறுகம்பி மயிர்பாலந்தன்னில்சிறப்புடனே ஸ்
தம்பமதுசிறுத்தியல்லோ, பையவேகருக்கட்டி துவாரமிட்டு பாங்கு
பெறமுசையிட்டு வருக்கியல்லோ, வெய்யவேமுசையது வருக்கியே
தான் மேன்மையுடன்கருவதனில் பாயும்போது, துய்யதொரு நீலம
ணியென்னசொல்வேன் துப்புரவாய்சதகோடி யென்னலாமோ.

என்னவேகாலாங்கிராதர்வாக்கு யெழிலானவேதைமுகம் பொ
ய்யாதப்பா, பன்னவேசீனபதிப் பெண்களுக்கு பாவித்தவேதையது
கோடாகோடி, மின்னவேபவளமணிசொல்வேன்பாருவித்தகனே சித்
தர்முனிசொன்னதில்லை, நன்னவேநாதாக்கள் தாள்பணிந்து நவிலுகி
றேன்பலளமணிநவிலத்தானே. 384

பவளமணி வற்பத்தி.

நவிலவேமண்பவளமென்னசொல்வேன் நாதாக்கள் சித்துமுனி
வந்ததில்லை, சவிலமுள்ளபூரீறு பலகைதன்னை சட்டமுடன். ஈயமெ
ன்றசெந்தூரத்தை, குவிலவேமுசையிட்டுத்தானுருக்கி கொற்றவநே
மயிர்ப்பாலந்தாணித்தி, பவிலவேகருக்கட்டி வாய்தான்விட்டு பக்குவ
மாய்வுருக்கியதை யெடுத்துவாரே. 385

வார்க்கவேகருவதுதான் பாய்ந்துமல்லோ வளமானசதகோடிம
ணியுமாக, ஏர்க்கவேமுசைதனையுடைக்கப்பாரு யென்ன சொல்வே
ன்பவளமென்றமணிதானப்பா, தீர்க்கமுடன்நாதாக்கள் சொன்னதி
ல்லைதிருமானவேதைமுகங் கண்டுமல்லோ; ஷர்க்கவேசீனபதிமாண்ப
ருக்குவன்புடனே போதித்தமணியுமாமே. 386

கறுப்புமணி உற்பத்தி.

மணியானமணியதுவுமென்னசொல்வேன் மார்க்கமுட னின்ன
மொருபாகங்கேளு, அணியானபூரீரம்பலகைதன்னிவப்பனையிரும்
பினிடசத்துவாங்கி, துணிவுடனேமுசையிட்டு வருக்கிக்கொண்டு து
ப்புரவாய்துவாரமதுவிட்டுமேதான், கணிதமுடன்மயிர்ப்பாலங்கால்
நிறுத்திகணக்குடனே சிறுகம்பி ஸ்தம்பமாட்டே.. 387

நாட்டியேழுமூசைதன்னை யெடுத்துமைந்தா நலமுடனே கருவத
னில்பாய்ச்சியேதான், வாட்டமுடன்கருவதனையுடைத்துப்பாருவள
மானகறுப்புமணிசதகோடியப்பா, நீட்டமுடன் சீனபதிமாண்பருக்
குரியமித்தகறுப்புமணி பூரீர்தானும், ஆட்டமது யென்னசொல்வே
ன்பூரீராட்ட மப்பனைசித்துமுனி சொல்லாரன்றே. 388

முத்துமணிவுற்பத்தி

அன்றானயின்ன மொருமார்க்கம்பாருவருமையுள்ளபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, குன்றானகுளிகைகொண்டு சீனஞ்சென்று கொற்றவ
னையான்செய்த வேதையப்பா, நன்றானரீறுபலகைதன்னை நலமான
நவரீதசத்துசேர்த்து, வென்றிடவே தானுருக்கிமூசைகட்டி வேகமு
டன்காய்ச்சுதற்கு வகையைக்கேளே. 389

வகையான மயிர்ப்பாலந்தன்னிலப்பா வளமானசிறுகம்பி ஸ்தம்
பம்நாட்டி, மிகையான கருவதுவும் வமைத்துமேதான் மேன்மையுட
ன்றானுருக்கிமூசைதன்னை, நகையென வேகருவதனி னுருக்கிவாருந
லமானகருவதுவும்பாய்ந்துமேதான், பகையிலாமுத்துமணியென்ன
சொல்வேன்பாலகனே சதகோடியெண்ணலாமே. 390

எண்ணவேமுத்துமணிசூரியன்போ லெழிலானகாந்தியது யெ
ன்னசொல்வேன், பண்ணவேரிடிமுனிவர் சித்தராலும் பாருலகில்மு
டியாதுயிர்த்தவேதை, நண்ணவேகாலாங்கி கடாட்சத்தாலேநாட்டினே
ன்சீனபதிமாண்பருக்கு, வண்ணமுள்ளவேதையிது மகாசங்கந்தான்
மார்க்கமுடன்பூரீரின் வேதையாமே. 381

கல்லுப்புசெந்தூரம்.

வேதையாமியின்ன மொருமார்க்கங்கேளு விருப்பமுடன்சொல்
லுகிறேன்வுகந்துபாரு, பாதையாம்மூப்பென்றசெந்தூரத்தைபலபல
வாஞ்சாத்திரத்தில் மிகவுஞ்சொன்னார், நீதையுடன்உப்பென்றசெந்
தூரத்தை நீட்சியுடனுங்களுக்குமுகஞ்சொன்னதிலை, சோதையுட
ன்பலபலவாஞ்சாத்திரத்தைதோறாமல் கண்டல்லோதுணிவுற்றேநே.

துணியானலவனமென்ற செந்தூரந்தான் துப்புரவாயானுரை
ப்பேன்மைந்தாகேளு கனிதமுடனுப்பென்ற கல்லுப்பல்லோ கருத்
துடனேசேரதுதான் ஒன்றேயாகும், பணிவுடையகுழியம்மி தன்னி
லிட்டுபாலகனேமூலிவகை செப்பக்கேளு, துணிவுடனே செவ்வல்லி
ப்பூச்சார்கொண்டு சிறப்புடனே நாற்சாமமரைத்திடாயே. 393

அரைத்துமேநாற்சாமமானபின்பு வப்பனேபில்லையது தட்டிய
ல்லோ, வரைத்ததொருநிதனிலே காயவைத்து வளமான சிலையது

வலுவாய்ச்செய்து, திரைத்துமேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு தீர
முடன்செந்தூரமாகும்பாரு, யரைத்துமேயிப்படியே பத்துமுறை
யோடு பாங்கானசெவ்வல்லிமூலிதாமே. 364

மூலியமின்னமொருபாகங்கேளு முனையானபுளியாரைச் சாற்
றினாலே, சலியாமல்தானரைப்பாய்நாலுசாமம் சட்டமுடன்ரலிதனி
லேகாயவைத்து, மாலியுடன்வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து மகத்தான
ரலிதனிலே காயவைத்து, ஆலியதுவாராமல் புடந்தானப்பாவப்பநே
கோழியென்றபுடந்தான்போடே. 395

போடவேசெந்தூரமென்னசொல்வேன் பொங்க முடனாதாக்க
ள்சொன்னதில்லை, நீடவேயிப்படிபத்துபுடம்போடு நெடிதானசெந்
தூரமாகும்பாரு, தேடவேயின்னமொருமூலிசொல்வேன் தெளிவா
னசெந்தூரமாகும்பாரு, கூடவேமூலியதுதான்பிழிந்து கொற்றவநே
தானரைக்கவகையைக்கேளே. 396

கேளப்பாமூலியதுசாற்றினாலே கெடிதானவுப்பென்றசெந்தூர
த்தை, மாளப்பாநாற்சாமமரைத்துமேதான் மகத்தான வில்லையதுத
ட்டியல்லோ, சூளப்பாரவிதனிலேகாயவைத்து சுத்தமுடன்வோட்டி
லிட்டுச்சீலைசெய்து, ஆளப்பாகோழியென்ற புடத்தைப்போடு வப்ப
னேசுந்தூரமாகுங்காணே. 367

காணவேயிப்படியேபத்துமுறைபோடு கயிலாசநாதருடசெந்தூ
ரந்தான், தோணவேசெந்தூரந்தனையெடுத்து துப்புரவாய் ஜெயருத
மடக்கிப்பாதி, வேணபடித்தானெடுத்துக்கல்வமிட்டு வேதாந்தத்தா
ய்தனைமனதிலுன்னி, நீணவேகல்வமதிலிட்டுமைந்தா நீதியுடனரை
ப்பதற்கு வகைதான்கேளே. 368

வகையானசெந்தூரமரைப்பதற்கு வண்மையுடனாவகைஜெய
நீர்ப்பா, துகையானதுருகுவெடியுப்புக்காரம் தோற்றமுள்ள வருஞ்
சாரங்கரியுப்புமாகும், பகையானசீனமது வொன்றுங்கூட்டி பக்குவ
மாய்ஜெயநீருந்தானிரக்கி, மிகைபடவேதானரைப்பாய் நாலுஜாமம்
மேன்மையுடன்வில்லையது வருவாய்த்தட்டே. 399

தட்டியோவிதனிலேகாயவைத்து சாங்கமுடன் வில்லையதுவோ
ட்டிலிட்டு, சட்டமுடன்சீலையது வலுவாய்ச்செய்து சாங்கமுடன்புட
மதுவுங்கோழியாகும், திட்டமுடன்தான்போட்டுளடுத்துப்பாருதிற

மான செந்தூரமாகும்பாரு, வாட்டமுள்ள செந்தூரந்தனையெடுத்து வளமையுடன் முன்போல பகர்ந்துதிடீரே. 400

திரேதான் செந்தூரமென்ன சொல்வேன் திறமான நவகோடி. ரிஷிகளப்பா, பூரேதான் சொன்னார்களிந்தபோக்குவப்பனே யாமுன க்குச் சொன்னேம்பாரு, சீரேதான் நாதாக்கள் சொன்னதில்லை சிற ப்பான கல்லுப்பு மார்க்கவேதை, வீரேதான் பலபலவரஞ் சாஸ்திர த்தில் விருப்பமுடன் பாடிவைத்தார் கோடியாமே. 401

கோடியாம் லவணமென்ற செந்தூரத்தை கொப்பனவே மூலி வகை தன்னிலப்பா, நாடியேயாராய்ந்து சொன்னாப்பா நலமானசெ யநீர்தான் சொல்லவில்லை, மூடியேதான மறைத்தார் ஜெயநீர்போக் கை முதன்மையா யானுரைத்தேன் ஜெயநீர்தன்னை, வாடியே மயங் காமல் செந்தூரத்தை வளமுடனே செய்பவனே வாதியாமே.

செந்தூரவேதை மூலம்.

வாதியாஞ் செந்தூரந்தன்னைத் தாக்கவளமுடனே சொல்லுகி றேன் வுண்மைபாரு, சோதியாம் ரகிதமென்ற வெள்ளிதன்னில் துப் புரவாய்ப்பத்துக்கு வொன்றேயீய, நீதியாய்மாற்றதுவு மெட்டேயா கும் நிலையான நாதாக்கள் செய்யும்வேதை, ஆதியாம் தேவரிஷிமுனி வர் தாமுமன்புடனேசெய்த செந்தூரந்தானே. 403

தானுன செந்தூரப்போக்கு தன்னைதன்மையுடன் சொல்லுகி றேன் மைந்தாகேளு, கோனான் யெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற் றவனாற் தாமுரைத்த நீதியாகப், பானுனபராபரியை மனதினின்னி யாச்சப்பா செம்புதனில் பத்துக்கொன்று, மாணுமாற்றதுவு மொ ன்பதாகும் மகத்தான் வேதையிது வதிதம்பாரே. 404

பாரேதான் செந்தூரமேகும் போக்குபாலகனே சொல்லுகிறே ன்பண்பாய்க்கேளு, நேரேதான் குடவனிலே பத்துக்கொன்று நேர் மையுடன் தான் கொடுக்கத்தங்கமாகும், சீரேதான் சுயத்தங்கம் பிற வித்தங்கம் சிறப்பானசித்தாது தங்கமாகும், ஆரேதான் செய்வார் கள் பிறவித்தங்கம் வப்பனே யறிவுளோன் செய்வான்கானே.

காணவே செந்தூரம்போகும் போக்குகருவாகச் சொல்லுகிறே ன்பண்பாய்க்கேளும், பூணவேமட்டமென்ற ஆணிப்பொன்னும் பொ ங்கமுடன் களஞ்சியது தூறதாகும், வேணபடி தானெடுத்து மூசை விட்டு விருப்பமுடன் தானுருக்கி குருவொன்றிய, நீணவேமாற்றது வுமொன்பதாகும் நிலையான பிறவியென்ற பசும்பொன்னுமே. 406

பொன்னு பொன்னல்லோ நாதர்வேதை பொங்கமுடன்யார் செய்வார் வையகத்தில், கன்னுனக்கருவூரான முன்னென்மத்தில்லை லாயநாதரென்ற நடேசருக்கு, தென்னவனும் பாண்டியரின் வுத்தாரந்தான் தேர்வேந்தன் சொற்படக்குக் கருவுசெய்து, நன்னயமாய்த் தங்கமென்ற செம்புசெய்து நாதரைப்போல் கருவுசெய்து நாட்டினாரே. 407

நாட்டினார் கருவூரார் தங்கமப்பா நாயகனே யித்தங்க மொப்பதாகும், மேட்டிமையா யனேகம்பேர் சித்துதாமும் மேன்மையுடன் பலபலவாய் வாதஞ்செய்து, தாட்டிகமாய்த் தரணிதனில் பூசைக்கி தாரணியில் வெகுபேர்கள் செய்தார்மாண்பர், வட்டமுடன் காலாங்கிமுறைகள்போல வையகத்தில் கண்டதில்லை யாருந்தானே. 408

தானுன செந்தூரந்தன்னையப்பா தன்மையுடன் மண்டலந்தான் கொண்டபேர்க்கு, கோனான காலாங்கிநாதர்தாமும் கொற்றவனார் குருசொன்னவாக்குபேரிலே, பாணசட்டையது மிகவேளீங்கி பளபளத்து தேகமது மின்னம்பாரு, மாணுன மயேஸ்வரியாள் நிர்த்தஞ் செய்வாள் மன்னவனே யுந்தமக்கு வழிசொல்லவேனே. 409

சொல்வேனே பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு துப்புரவாப் புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, வல்லதொரு செந்தூரந்தனை யெடுத்துவளமுடனே கிருதங்களுக்கியங்கள், புல்லறிய செந்தூர மனுபானத்தினால் பொங்கமுடன் தான்கொடுக்க காயகற்பம், இல்லையே மற்றொரு செந்தூரத்தா லெழிலான வர்ணமிது யில்லைதானே. 410

போகர் லீலாஞ்சனக் கல்கண்டது.

தானுனயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோனான யெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் குருசொன்ன நீதியப்பா, தேனான மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் தெளிவான வஞ்சனமாஞ் சல்லியப்போக்கு, மாணுன வண்டமென்ற காகமப்பா மகத்தான சத்தூறுவருஷமாமே. 411

நூருனவருஷமது கடந்தகாகம் துட்பமுடன் கண்டறிந்து மைந்தாகேளு, நூருனவண்டமென்ற காகமப்பா நலமானதாகமது கொண்டுவந்து, மாருனவுபிரதவும் போக்கியல்லோ மகத்தானசிரசுதனை சோதித்தாக்கால், கூருனலீலஞ்சனக் கல்லுதானும் கொற்றவனே யிருக்குமது பாருபாரே. 412

பாரேதான் லீலாஞ்சக்கல்லுதன்னை பட்சமுடன் தானெடுத்து மைந்தாகேளு, சீரேதான் பதனமது செய்துமல்லோ சிறப்பானவையகத்தில் மாந்திரீகவானுய், நேரான ராஜாதிராசர்தானும் நேர்மையு

டன் சமாதிவைத்த நிதியனைத்தும், கூரேதான் சல்லியமாம் வித்தை தன்னால் குறிப்பான வஞ்சனத்தா லெடுக்கக்கேளே. 413

கேளேதான் கருவென்றமைதானப்பா கெணிதமுடன் உள்ளங்கைதன்னிற்றேய்த்து, குளேதானஞ்சனமாங் கல்லைத்தானும் சுத்தமுடன் வள்ளங்கை தன்னில்வைத்து, பாளேதான் யோகாமலஞ்சனத்தை பஞ்சமுடன் தான்பார்க்கநிதிகள் தோன்றும், ஆளேதான்திரவியத்தை யெடுக்கலாகு மப்பனே நீலாஞ்சமகிமைபாரே. 414

மகிமையாம் யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு மகத்தான நீலாஞ்சக்கல்லினுலே, ஆகிலமெல்லா நிதியெடுக்க யிதனாலாகுமப்பனே யஞ்சனமுமிதற்கிடல்ல, முகியாமல் சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும் மூர்க்கமுடன் சாஸ்திரங்களனைகஞ்செய்தார், தகியுடனே நீலாஞ்சக்கல்லி ன்மார்க்கம் சாற்றவில்லை சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமே. 415

தரமான சாஸ்திரத்தினுளவுகண்டு தண்மையுடன் சீனபதிப் பெண்களுக்கு சாமானமாகவல்லோ குளிகைகொண்டு சட்டமுடன் சீனபதிக் கேகினேன்யான், நாமேதான் சொன்னபடி நீலாஞ்சனத் தை நாட்டமுடன் போதித்தேன் மாண்பருக்கு, வேமேதான் சீனபதிப்பெண்களெல்லாம் வேகமுடன் தெரிசனத்தைக் கண்டார்தாமே

கண்டாரே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு கனமான சீனபதி மாண்பரெல்லாம், தெண்டமுடன் காலாங்கிராதருக்கு தேற்றமுடன் சீர்பாதந்தாள்பணிந்து, வண்டணிமார் பெண்களெல்லா மாலோசித்து வளமான வண்டமென்ற காகந்தன்னை, கொண்டுவர தம்மனதிலாலோசித்து கொம்பனைமொந்தனுக்கு ஒதினாரே. 417

ஓதவேசீனபதிப் பெண்களல்லோ வுத்தமார்களெல்லவருமொன்றாய்க்குடி, நீதமுடன் காகமதைத்தேடும்போது நிலையான காகமது காணுமற்றான், வேதமுடன் வெள்ளையென்ற காகந்தானும், வெட்டவெளி கானகத்தில் காணலாச்சு, ஆதமுடன் காகமதைக் கண்டுமல்லோ வப்பனே கல்லதனை யெடுத்தார்தானே. 418

தானான கல்லதனை யெடுத்தபோது தண்மையுள்ள கல்லதவும் வெண்மையாச்சு, கோணாகுருசொன்ன வாக்குபோலகொற்றவனை நிலமென்ற கல்லேயில்லை, பாணனமாண்பரெல்லாம் பலபேர்கோடி பண்பான யோசனைகள் செய்திட்டார்கள், மாணுதேசமது வெண்மையப்பா மகத்தானகாகமது வெள்ளையாச்சே, 419

ஆச்சப்பா நீலாஞ்சக்கல்லுதன்னைவப்பனே பரிட்சையது செய்
யும்போது, மூச்சடங்கி முன்போன காகத்தின்கல் முனையான நீல
மென்ற வாணத்தாலே, பாச்சலுடன் வையகத்தில் நிதிகளெல்லாம்
பாங்குடனே யெடுப்பதற்குப் பண்பதாச்ச ஆச்சரியமானதொரு
வெண்காகத்திலன்பான கல்லதுவும்வோடா தன்றே. 420

வன்பான கல்லதுவும் வெண்மையாச்ச வப்பனே திரவியங்கள்
எடுக்கலாச்ச, வென்றிடவே நீலாஞ்சகல்லினாலே விருப்பமுடன் வை
யகத்தில் நிதியனைத்தும், குன்றானமலைபோலே யெடுக்கலாகும், கொ
ற்றவனே நீலமென்ற கல்லினாலே, வென்றிடவே நவகோடி ரிஷிக
ளெல்லாம் வேகமுடன் கண்டறிந்து மறந்தார்தாமே. 421

சீனபதிப்பெண்கள் வெண்காக வஞ்சனக்கல்லால்
வானத்திலதிசயங் கொண்டது.

மறந்தாரே வெகுகோடி ரிஷிகளப்பா மகத்தான சிடி கையென்
றவேதைதன்னை, துறந்தாரே காலாங்கிராதார்தாமும் துப்புவாய்
வையகத்து மாண்பருக்கு, சிறந்ததொரு நூல்பார்த்துக் கண்டாரா
ய்ந்து சிறப்புடனே சொன்னதொரு நீதியெல்லாம், கறந்ததொரு
பால்போல யிருக்குமப்பா காலாங்கி சொன்னதொரு வாக்குமாச்சே.

வாக்கான சீனபதிப் பெண்களெல்லாம் வளமுடனே வெண்கா
கங்கல்லெடுத்து, நோக்கமுடன் வள்ளங்கை சஞ்சனத்தில் துணுக்க
முடன் கல்லதனை கையிலவைத்து, ஏக்கமுடனாகாயந்தன்னைக் காண
யெழிலான வதிசயங்களுள்ளதெல்லாம், ஆக்கமுடன் தோன்றிற்று
மாண்பருக்கு வப்பனே வானவதிசயங்கள் தானே. 423

அதிசயமாம் வானத்துள் மார்க்கமெல்லாம் வப்பனே சப்தலோ
கமெல்லாம் தோன்றும் பதியான வையகத்தினதிசயம்போல் பான்
மையுடன் வானத்தினதிசயங்கள் மதியான சந்திரனுஞ் சூரியன்ரு
ன்மகத்தான வருந்துதியுங் காணலாகும், துதியானகைபாகம் பார்
தான் காண்பார் துப்புவாய் சீனபதிமாண்பர் தாமே. 424

மாண்பரா மின்னமொரு மார்க்கங்கேளு மகத்தான சீனபதிப்
பெண்களெல்லாங், காண்பான வெள்ளைவென்ற காகந்தன்னில் கரு
த்துடனே கல்லதனைக் கண்டாராய்ந்து, மாண்பான வையகத்தோர்
பிழைக்கவென்று மார்க்கமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், ஆண்பா
னவுபதேசம் பெற்றுமல்லோ வன்புடனே குளிகைகொண்டு வந்திட
டேனே. 425

வந்தேனே சீனபதிவிட்டுமைந்தா மகத்தான குளிகையது பூண்
டுகொண்டு, அந்தமுடன் வையகத்து மாண்பருக்கு வன்புடனேயான்

கண்ட வித்தையெல்லாம், சொந்தமுடனுபதேசஞ் செய்யவெண்ணி
துப்புரவா யதிகமெல்லாம் வுரைத்தேனப்பா, பந்தமுட நென்னொரு
மபதாம்புயத்தைப் பற்றியல்லோ பதவிவழி நடந்திடாயே

போகர் சீனபதிப்பெண்களுக்கு ஈடுரைத்தல்.

நிற்கவே யின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் நிலையான புலிப்
பாணி மைந்தாகேளு, வற்பமென்று நினைபாதே யிந்தப்போக்கு வரு
மையுள்ள சீனபதிப்பெண்களுக்கு, சொற்பதமாய் ஈடொன்று சிடி
கை வேதைசெப்பினேன் சீனபதிப்பெண்களுக்கு, வற்பனமாயானு
ரைத்தகைமசக்கு வுத்தமனே ஈறுவகை சொல்வேன்பாரே. 427

பாரேதான் மருளி னாமத்தைவித்துப் பாங்கானநாய்ப்பா கல்வி
த்துங்கூட்டி, நேரேதான் சாதிக்காய் தன்னோடொக்க நேர்மையுட
ன்கொவ்வையுடவித்துதானும், சீரேதான் சுழல்வண்டு தானும்பா
சிற்பானே குழியானைத் தானுங்கூட்டு, வீரேதான் காந்தமது தானு
ங்கூட்டி விருப்பமுடன்ப் புலியுங்கூடக்கூடே. 428

கூட்டியே மதனபூவம் வபின்கிராம்பு கொற்றவனே பேய்க்கரு
ப்பஞ்சாற்றாலாட்டி, வாட்டமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம் வகை
யாக யிடைசரியாய்த் தானரைப்பாய், நாட்டமுடன் பயிரதுபோல்
திரட்டிமைந்தா நயம்பெற்றவே குளிகையது செய்துகொண்டு வாட்ட
முடன்தயீடு பெண்களுக்கு வப்பனே கொடுத்துவிட வகைதான்
கேளே. 429

வகையான குளிகைதனைப் பதனம்பண்ணு வன்மையுட னறிக
வையார் தண்ணிற்றானும், சிகையான பார்த்தவகை தண்ணிற்றானும்
சிறப்புடனே யுனதுவிந்து கூடச்சேர்த்து, பகையான மாதர்கட்கு
கொடுத்தாயானால் பண்பான மனது வந்து பிரியமாகி, திகையான
மதிமயக்கங் கொண்டுமல்லோ தீரமுடனுன்னைவந்து யனைவார்கானே

காணவே கேட்டதெல்லா முந்தனுக்கு கனமுடனே தான்கொ
டுத்து வினோதஞ்செய்வார், பூணவேகிருஷ்ணாவ தாரனைப்போல பொ
ங்கமுடன் மதனகணையைத் தீரவாயப்பா, ஆணவே ராஜாதிராஜர்
போலும் வப்பனே சிற்றின்பவாசைதன்னை, காணவே வையகத்தல்
அனுபவித்து காட்சியுடனென்னொளும் பதங்கொள்வாயே. 431

கொள்ளவே யின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் கொற்றவனே
புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, விள்ளவே சித்துமுனி ரிஷிகள் தாமும்
வெகுவாய்ப் பாடிவைத்தா ரீடுமார்க்கம், மெள்ளவே யவர்களுடசாத்

திரங்கள்மேதினியில் வெகுபலவாய்க்கண்டேன்யானும், கள்ளமில்லா முரையனைத்துங் கோடாகோடி காசினியில்விருப்பமுடன்பாடினாரே

அடைக்கலக் குருவியினீடு.

பாடினாரனேகவிதை யீடுதானும் பண்பானமாணக்கள் பிழைக் கவென்று, தேடியே புலிப்பாலிமைந்தாகேளு தெளிவான யீடொன் றுசொல்வேன்பாரு, நீடியேலடைக்கலமாங் குருவிதானும் னீண்மையு டன்கொண்டுவந்து செப்பக்கேளீர், ஆடியேமயிர் போக்கிக் குடல் கள்போக்கி வப்பனே சூதமுடன் காந்தந்தானே. 433

தானுன பாஷாணக் கெவுரிதானும் தாக்கான தாளகமுமொன் றாய்க்கூட்டி, மாணுகெஞ்சாவின வித்துஞ்சேர்த்து மகத்தானயெலி ப்பகையுங் கூடச்சேர்த்து, தேனுன குடோரியது சமனதாக்கு தேட் டமுடன்டைக்கலத்தின் வாயிலூட்டி, பாணுகலசமென்ற குடுவை தன்னில் பாங்குபெறதானமைத்து வஸ்துவூட்டே. 434

ஊட்டியே சாராயமென்றவஸ்து வுத்தமனேதான்சேர்த்து தீயி ல்வைத்து, தாட்டிகமாய் ஆமத்தின் விறகினுலே தகமையுடன்றனெ ரிப்பாய் நாலுசாமம், நாட்டமுடன் சாராயசுண்டமட்டும் நலம்பெ ருவே தானெரித்து யெடுத்துமைந்தா, கூட்டியே குழிக்கல்லில் தன் னிலிட்டு கொற்றவனே சாற்சாம மரைத்திடாயே. 435

அரைத்துமே பயிரளவாய்க் குளிகைசெய்து வன்பான சிமிழ் தனிலே பதனம்பண்ணு, திரைகடலிலுள்ளதொரு மாண்பர்தம்மில் திறளான கர்மிகளும் மர்மிகளுமுண்டு, வரையான கர்மிகட்கு சொ ல்வேன்பாரு மகத்தான குளிகைதனை மீவாயப்பா கவையான குளி கைதனை மீயந்தபோது கனமானரோகமது பலிக்குந்தானே.

தானுன பரியாசஞ் செய்தபோக்கு தாக்கான தருமத்தைக்கெ டுத்தபோக்கு, மாணுசமுசார வாழ்க்கைதன்னை மார்க்கமுடன்தா ன்கெடுத்த பாவிக்கும், கோணுகுருதனையே துராகஞ்செய்து குடிகெடுத்த சண்டாளர் துரோகிகட்கு, தேனுன ஸ்திரீசங்கஞ்செய் துமல்லோ தெருதனிலே வலையவிட்ட பாலிக்காமே. 437

பாவிமாஞ்சிசுவதைகள் செய்தபோர்க்கு பாருலகில் கருதனையே யழித்தபோர்க்கு, ஆவியுடன் காயமதை யழிக்கவல்லோ வழம்புமிக செய்ததொரு பாவிபோர்க்கு, நாவிதனைப் பால்தனிலே கலந்தபோர்க் கும் நட்பான் நேசமதைக் கெடுத்தபோர்க்கும், காவிகாடியமதுபூண் டனானி கருவானசித்தர் தமைக்கெடுத் தோர்க்கே. 438

கெடுத்துமேநயம்பேசிக்கரங்கள்பேசி கெடுவழிக்குயே துவகைத் துரைகள்பேசி, அடுத்ததொருகதபாத்திர முள்ளபேரை அகடான வார்த்தைகளுமிகவுங்கூறி, கொடுத்ததொருபொருடையேமோசஞ் செய்துகொற்றவர்க்குத் துரோகமது செய்தபேர்க்கும், தடுக்காமல் கொடுக்குமொருபுண்ணியோரை தவிர்க்கவேசெய்வதற்கு மொழி தான்கேளே. 439

கேளேதான்நம்பியே துரோகஞ்செய்தநெடுங்கால சண்டாளமா ண்பருக்கும், நாளேதான்பேராகாமல் கூலிவாங்கி நலம்பெறவே தொழில்தனையேகெடுத்தபேர்க்கும், பரவேதான்பார்த்தவுடன் நயங்கள் பேசிபண்பாகக்காணட்டல் முறைகள்பேசி, ஆளேதான் கண்டவுட ன்ருதுபேசி அவனிதனிவிருந்ததொரு மாந்தருக்கே. 440

மாந்தராமன்னமிட்டபுண்ணியோரை மார்க்கமுடன் கன்னமிட் டபாவிதோர்க்கும், சாந்தகுணமுள்ளதொருசீவந்தம்மை சாங்கமு டரிபந்தனைகள் செய்தபேர்க்கும், போந்தமுடன்பிணியாளம்தம்மை யல்லோ பொங்கமுடன்நிதிகெட்டுப் பிணிதீரார்க்கும், பாந்தளென் னும்பாணமது கையிலேந்தி பாராமல்விட்டதொரு பாவிதோர்க்கே.

பாவிதோஞ்சண்டாளமுடருக்கும் பாரினிலே வெகுகுடியைக்கெ டுத்தபேர்க்கும், காதினில் யபலோசைக்கேட்டுமல்லோ கண்களித்து ப்பாராமல்கொன்றபேர்க்கும், தீவினையாலென்னாரும் மடிந்தபேயர் திறமானநிதிகொடுத்துத் தீராதுரோகி, பாவியெனும்பண்டி.தர்கள் நி தியைவாங்கும் பண்பானகருமிகட்கும் வேண்டும்பாரே. 442

பாரேதான்கோயில்தனையிடித்தபேர்க்கும் பாங்கான வாலயத்தி ல்தீபந்தனை, நேரேதான்விறற்றல்லோ சிலைகள்தன்னைநேர்மையுடன் கொள்ளைகொண்ட துரோகிமார்க்கும், சீரானமடுக்கள்ளுமடைத்த பேர்க்கும் சிறப்பான பண்டிதரைப் பழித்தபேர்க்கும், ஆரோதான் நஞ்சாமவழியிலப்பா அபகரித்துக்கொள்ளைகொண்ட கருமிகட்கே.

கருமியார்தேவபூசைக்கெடுத்தபேர்க்கும் கலியாண மணமுசுர் த்தமிழ்த்தபேர்க்கும், மருமமாய்வஞ்சனைகள் வதிகங்கொண்டு வைப கத்தில் வியாபாரமோசங்கூறி, தருமமாய்நியாயமது மிகவேபேசுகை மையுடன் வியாபாரமுடக்கல்செய்து, குருமதுதன்மனதிலுள்ளட க்கி குடிக்கெடுக்குஞ்சண்டாளர்ச்சாகுந்தாபன. 444

தானானசகோதரை துரோகஞ்செய்து தண்மையுடன் வீடுமனை பறித்தபேர்க்கும், கோணனகுருமாத பத்தினியைத்தானும் குணம் பேசிவலகழித்த கள்வனுக்கும், மாணாமகதேவர்தன்னைத்தானும் மண்டலத்தில்குறைபேசி வைத்தபேர்க்கும், பாணனவகதிபர தேசிதன்னைபறக்கடித்தபாவிக்கும் வேண்டொபாரே.

445

வேண்டியேநம்பியதோர் நிதிகள் தன்னை வேட்கமுடன் மோசமது செய்தபேர்க்கும், கூண்டதனில் பட்சிகளைத்தானடைத்து குறை கேடய்கானகத்திற்சேராமற்றான், ஆண்டிபைத் தானடித்து வகடு பேசிவணியாயஞ்செய்ததொரு கர்மிகட்கும், தூண்டிதனில் மச்சமதைப்பிடித்தபேர்க்கும் துர்மார்க்கப்பாவிபர்க்கு வேண்டுகானே.

காணவேகணவனைத்துரோகஞ்செய்து காணாமல்சேராமதுசெய்தபேர்க்கும், பூணவேபுருஷுக்கு மருந்துசெய்து பொங்கமுடனன்ன மதிலிட்டபேர்க்கும், கோணவேசாராயர்தன்னிற்றானும் துப்புரவாய் மருந்திட்டபாவிபார்க்கும், வேணபடியுபசாரமிகவுக்கூறி விருந்ததனிம்மருந்திட்ட பாவிபார்க்கே.

447

மருந்திட்டபாவிக்கும் சண்டாளர்க்கும் மகத்தானகணவனுக்கு நயங்கன்பேசி, விருந்திட்டுசேரநாயகனுக்காக விருப்பமுடன் மருந்துவைத்துக்கொன்றபேர்க்கும், திருந்தவேபொன்னதனைப் புதைத்துவைத்து தீர்க்கமுடன்பிறருக்கு பொய்சொன்னோர்க்கும், அருந்தவேமுகம்பார்த்து வன்னந்தாரார் வவனிதனில் கண்டாக்கிதுதான் பாரே.

448

பார்க்கவேபச்சைமரம் வெட்டினோர்க்குந பாங்கான ஜீவவதை செய்தபேர்க்கும், ஏர்க்கவேயுதாசினங்கள் மிகவுக்கூறி வெளிதாக போர்தனிலேசண்டையிட்டு, மார்க்கமுடனனியாடமிகவுஞ்செய்து மடிபிடித்து சண்டையிட்டபாவிபார்க்கும், ஆர்க்கவேகுளிகைதனை யெடுத்துமைந்தாவப்பனை யனுபானந்தன்னில்தார்க்கே.

449

தார்க்கவேரெய்தனில் வெண்ணையப்பா தண்மையுடன்மூன்று நாள் கொடுப்பாயப்பா, நாக்கமலம்வுந்தியெனும் படிசுந்தன்னில்நலமான குளிகைபதுவூரியல்லோ, தேக்கமதுககாண்டல்லோ நான்காநாளில் திறுநானகத்தனது வதிகமாகி, நோக்கமுடன்கண்ணிவந்து சுரமுண்டாக்கி நோயதுவும்பிறக்கும் து திண்ணம்பாரே.

450

கருமிகட்கு ரோகவுற்பத்தி.

திண்ணமாம்வெகு கோடி போக்கு சொல்வோன் திகழாருளிகையது கொண்டபோது, வண்ணமாஞ்சரமதுவும் மிகுதியாகி வளமுடனே தீராத ரோகமாகும், நண்ணவேபண்டிதரை மிகவேதேடி நயமுடனே ரோகமது தீர்ப்பதற்கு, குண்ணியே மனதுவந்து மருந்துகொள்வார் கூறான ரோகமது ஜெனிக்ருந்தானே. 451

தானான குளிகையது கொண்டபேர்க்குத்தகமையுடன் மருந்தறிந்தினோர்கட்கெல்லாம், கோனான சரமதுவும்திகமாகிகொப்பெனவே தீராதனாயுமாகும், தேனான மருந்ததனையருந்தாமற்றன்தெளிவான புத்தியுடன் மனதுவந்து, மானான மகதேவர்தன்னே நோக்கி மகத்தான வேண்டுதலுங் கேட்க*ன்றே. 452

நன்றான வேண்டுதலின் கோளே தென்றால் நலமான காமத்தால் வந்த ரோகம், குன்றான வாய்மதத் தால் வந்த ரோகம் கூறான சாபத்தால் வந்த ரோகம், வென்றிடவே மாந்தரிடகைமசக்கால் வினையினால் வந்த தொரு ரோகந்தானும், சென்றுமேயாராய்ந்து மிகரினைத்து செம்மலுடன்பரி காரஞ்செய்யநன்றே. 453

செய்யவேசிலகாலஞ் சென்றபின்பு சீருடனே நீர்சென்றுயவர்கள்வாசல், பைபவேபரி காரம் மிகவும்பார்த்து பட்சமுடன் கடவுளுக்குப்பொதுவதாக, மெய்யான ரோகமதை தீர்ப்பேனென்றுமேன்மையுடன் வழிபாடு மிகவுரைத்து, துய்யதொரு பதாம்புயத்தை மிகவே நண்ணி துப்புரவாய்க்கியாழமதைக் கொடுத்திடாயே. 454

கொடுக்கவேபட்சமது மிகவேவைத்து கொப்பெருவேகியாழமது சொல்வேன்கேளீர், அடுத்ததொரு வெண்குன்றிவேரைதானுமடவாந மூலியொடுசமூலங்கூட்டி, தொடுத்துமே கூகைநீர்தானுஞ் சேர்த்து துப்புரவாய்க்கியாழமது கொடுத்தபோது படுத்ததொரு சரமதுவும் நாட்குநாளாம் பாங்குடனே தீருமெனப்பகருவீரே. 455

பகரவென்றால் நோய்தீர்த்தமாண்பருக்கு பட்சமுடன் மனதுவந்துவரைக்கக்கேளீர், நிகரமுடன் நல்லோர்கள் தம்மையப்பாநிகட்சியுடன் வுதாசினங்கள் கூறவேண்டாம், சிகரமுடன் வுத்தமரைப்பகடி செய்துசேறலுடனவர்தனையே கொடுக்கவேண்டாம், சகரமுடன் வுபதேசவார்த்தைகூறி சட்டமுடன்வர்பாதம் பணிகுவீரே. 456

பனியவேயுந்தமக்குகாட்சிசெய்தும்பாருலகில்வினை தநக்கு ஆளுமாகா, அணிகடவுள் செய்கையினுந்தமக்கு வப்பனேரினைத்தவண்ணம்லபிக்கும்பாரு, துணிவுடனே காயாதிகற்பங்கொண்டு புதித*ன

திரேகம்போலாகும்பாரு, மணியானவுபதேசஞ்செய்துமல்லோ மார்
க்கமுடன் வாழ்கவென்று வரமீய்வாயே 457

பூவசியவாடை

வரமானவரமதுவுமென்னசொல்வேன் வகையான மார்த்தமது
சொல்வேனப்பா, உரமுடையபுலிப்பாணிமைந்தாகேரு வுத்தமனே
யுந்தமக்குச்சொல்வேனப்பா, சிரமானவசியமென்றுபொடிதானப்பா
சிற்பரனேகாலாங்கிசொன்னவாக்கு, வரமதுவும்பொய்யாதுமகிமை
மெத்த வண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. 458

பண்பான பொடியதுவுமென்னவென்றால் பாங்கானமசானமதி
லிறந்துபோன, நண்பான தந்தமது முன்னிரண்டு நலமானதந்த
மதைக் கொண்டுவந்து, தண்பானபிரதமது மேலேசாற்றும் திற
மானமாலையதுபூவின்வாடை, கண்பானசுட்டதொரு யெலுப்புதன்
னில் கலங்காமல் சாம்பல்தன்னை யெடுத்திடாயே. 459

எடுப்பாயேகாடாற்றுமுன்னதாக எழிலானசாம்பல்தனை யெடு
த்துமைந்தா, கொடுத்துதே சானமதில் பறக்குகின்ற துப்புரவாய்த்
தும்பிதனைக்கொண்டுவந்து, படுத்ததொரு வாத்தமஜலந்தாறுங்கூட்டி
பாங்கானவாடையென்ற காற்றுதன்னில் அடுத்துமேபறக்குமாலிலே
தானப்பா வப்பனேதான் சேர்த்துயெடுக்கநன்றே. 360

நன்றானகருவதனை யொன்றாய்க்கூட்டி நாயகனேபொடியதுவா
ய்ச்செய்துகொண்டு, குன்றானமனோமணித்தாய் கிருபையாலும் கோ
வேந்தர்காலாங்கி கிருபையாலும், பன்றாகசிமிழ்தனிலே யடைத்துக்
கொண்டு பாங்குபெற சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, வென்றிடவே
பூமிதனில் வீடமைத்து விருப்பமுடன் நவகோணங்கிறிடாயே.

கிறவேநவகோண மென்னவென்றால் கிருபையுடன் சொல்லுகி
றேன்மைந்தாகேரு, ஆறவேகோணமதில் நின்றகொண்டுவிப்பனே
ஓங்காரம்மனதிலுன்னி, மாறலென்ற வட்சரமாய்யெளவும்செளவும்
மகத்தான ரீங்கீர்ஐயுங்கிலியுமாறு, தூறலதுவாராமலெளியபாலா
துப்புரவாயட்சரத்தையோதிடாயே. 462

ஓதைபிலேலட்சமதுவுருவுபோடு வுத்தமனேமனோன்மணியான்
நிர்த்தஞ்செய்வாள், நீதமுடன் தரிசனைகள் கண்டபோதுரீனினினைத்த
காரியங்கள் சித்தியாச்சு, சாதனைகள் செய்தாலேயெல்லாஞ்சித்தி
சட்டமுடன் வையகத்தில் மாந்தரீகவானாய், தோதமுடன் தாயிரு
ந்துவாழ்க்கைபூண்டு தோறாமலுட்சித்தியாடுவாயே. 463

ஆடவென்றால் கருவென்ன பொடிதானப்பா வப்பனே நீ நினைத்தமாதான்மேல், போடவேமனதுவந்துவசியமாகி பொங்கமுடன் பின்னேயதுதுடறுவாள்பார், நீடவேதொடர்ந்ததொரு மாதாதன்னை நீநினைத்த கலவிதனிலனுபவித்து, சாடவேயென்றோம் பட்சம்வைத்து சட்டமுடன் பாதுகொள்ள நினைப்பீர்தானே. 464

தானுனகாலாங்கிசொன்னவாக்கு தாரணியில்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், கோனானகருக்கள்வித்தைகோடிசொன்னார் குவலயத்தில் செய்வதற்குயாராலாகும், தேனானவித்தையதுசிகழை வேதைசெப்பினே னுந்தமக்குக்கூர்ந்துபாரு, மானுவலையகத்தில் சித்தனைப்போல் மாசற்றியென்றோம்வாழ்குவீரே 465

வாழ்கவென்றாலின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வகையானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, அழகடலுஞ் சத்தசாகரமுந்தாண்டி வப்பனே காலாங்கித்தாள்பணிந்து, மூழ்கியேசகலந்தி தீர்த்தமாடிமூதுகிலகில் குளிகைகொண்டு வந்தேன்யானும், பாழ்கா தெசமது வனேகமுண்டு பார்த்தேனெ வெகு கோடி வித்தைதானே. 466

அடைக்கலபட்சிநடு.

தானுனவித்தையது கோடாகோடிதகமையுள்ள கண்மணியேயின்னங்கேளு, கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் தன்பாத கிருபையாலே, பானுனபட்சியது வடைக்கலந்தான் பண்பான ஆண்பட்சிக்கொண்டுவந்து, மானாமடமாதர் சுரோணிதந்தான் மகத்தானவாத்மஜலங்கூடக்கூட்டே. 467

கூட்டியேரெண்டையுந்தான் பட்சிதன்னில்குறிப்புடனேவாயியிடதன்னிலூட்டி, தாட்டிகமாய் மண்கலசந்தன்னில்வைத்துதம்மையுடன்மண்கலை யேழுஞ்செய்து, வாட்டமுடன்வாலுக்கையாமேந்திரத்தில் வளமுடனே தானெரிப்பாய் வைந்துநாளும், தேட்டமுடன் தீயாறி யெடுத்துப்பாரு தெளிமையுடன் தவனமென்றபற்பமாச்சே.

ஆச்சப்பா பற்பமது யென்னசொல்வே ஞாறிவாரடைக் கலத்தின்வசியயீடு, மூச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும் முனையான யீடுதன்னால் மோகமாகி, பேச்சதுவும் பேசுதற்கு முன்னேதானும் பேரின்பந்தனைமறந்துகல்கிட்கும், ஆச்சப்பாபற்பமதையனுமானத்தில் வப்பனெகொடுத்திடு கவசியமாமே. 469

வசியமாமனுபான மேதென்றாக்கால் வளமானபரணி யென்ற தண்ணீராகும், கசிதமுள்ள தண்ணீரில் சிடிக்கைதாக்க கருவான பற்பத்தால்வசியமாவார், நிசிதமுள்ள மாதர்களும் வசியமாகி நிலையான கலவிக்குலவ்யலாகி, முசிதமுடனென்னொருமுந்தன்பக்கல்மோகித்து யுனையனைந்து வணங்குவாரே. 470

வணங்கியே சதாநித்தமுந்தன்பக்கல் வளமான நிதியனைத்து முனக்கேயீவார், சணங்கமது வாராமலெந்தநாளும் துப்புரமாயுனைப்பணிந்துபோற்றுவார்கள், மணங்கமமும்லீலாவினோதந்தன்னிலமார் க்கமுடனென்னொரு பட்சம்வைத்து, இணங்கியே பரபுருஷர் முக மும்பாராரெழிலான வடைக்கலந்தன்வசியம்பாரே. 471

அண்டங்காக்கைவசியவாடை.

பாரேதான்யின்னமொரு கருமானங்கேள் பட்சமுடன்யானு ரைப்பேன் மைந்தாகேரு, சீரேதான் காலாங்கிராதர்தம்மால் சிறப் பானவித்தையதுசிடிக்கைவேதை, நேரேதான் தூருண்டுசென்றகாகம் நெடிதான காகமதுகொண்டுவந்து, தீரேதான்காகமது வாயிலப்பா திகழான கறுப்பனென்ற பூச்சிதானே. 472

தானுனகாகமது சொல்லக்கேரு தண்மையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, வேனானகாகமது தன்னிலப்பா விருப்பமுடன் பூச்சி தனை பூட்டியேதான், கோனாமண்டாண்டங் கலசம்பா கொற்ற வனே தாளியிட்டு சீலைசெய்து, தேனானவாலுக்கையா மேந்திரத்தில் தேற்றமுடன் தானமைத்து யெரித்திடாயே. 473

எரிக்கவென்றால்விறகதுவுமென்னசொல்வேன்யெழிலான லும த்தைவிறகேயாகும், நரிக்கியேநாறசாமந் தீயைமூட்டி நலமாகத்தா னெரிக்கப்பமாமும், முரிக்கவேபற்பமதை யெடுத்துமல்லோ முனை யான பற்பமதை பதனம்பண்ணு, சிரிக்கவே பற்பமதை யெடுத்தே மைந்தா சிறப்பானவாத்மஜலந்தன்னிற்கூட்டே. 474

கூட்டியேபற்பமதை யெடுத்துமைந்தாகொப்பெனவே மாண்ப ருடமேலிற்றானும், தாட்டிகமாய்தூவி வரப்பலனைக்கேளும் சட்ட முடன்மாண்பரெல்லாம் வசியமாவார், வாட்டமுடன்கேட்டதெல்லா முனக்கே மீவார்வளமான வஷ்டசித்து விதனாலாகும், மாட்டிமையா யெந்நாளுமுந்தனுக்குமகிழ்ச்சியுடன்கேட்டதெல்லாந்தருவார்பாரே

தருவாரேயுந்தனது பொடியேபட்டால்தாரணியிலுள்ளதொரு மாண்பரெல்லாம், குருவானகுருவிலர்தா நென்றுசொல்லி கொற்ற வனேயுந்தனையும் பணிகுவார்பார், திருவானமாமுனியின் கடாட்ச த்தாலே சித்திக்குமஷ்டசித்து கைக்குள்ளாகுப், நிருவாணி மயேஸ் வரியாளெந்ததானும் நீதியுடன்வுன்பக்கல் நிற்பார்பாரே. 476

நேத்திராஞ்சன மை

நிற்பாரேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் நிகையான புலிப் பாணிமைந்தாகேளு, அற்பமென்றுநினையர்த்த யருள்மைந்தாபார் அருமையுள்ள காலாங்கிசொன்னநீதி, சிற்பரனார் யெந்தன்குருவாக் குதானும் சீருலகிலொருநாளும் பொய்யாதப்பா, துப்புறவாய் தகர முடன் தாரஞ்சேர்த்து துகையானவெள்ளையென்ற பட்டுதானே.

தானானசீலையதுதன்னில்மைந்தா தண்மையுடனிரண்டையுந்தா னதனிற்சுற்றி, மாணவெள்ளையென்ற கடுகுதானும் மகத்தானபா ண்டமதிவிட்டுமைந்தா, பாணவெள்ளைகடுகெண்ணை தன்னால் பக்கு வமாய்தானெரிப்பாய்நாலுசாமம், தேனானசிரசதுவாம் மோடுதெனனி ல்தேற்றமுடன் மையதனைவாங்கிடாயே. 478

வாங்கியேமைதனிலே கூடச்சேர்க்கும் மகத்தானசரக்கதுவும் சொல்லக்கேளும், ஒங்கியேபச்சையென்ற பூறந்தானும் வுத்தமனே வாதையென்றகஸ்தூரியப்பா, தூங்கியேதிரிபாமல் புனுகுமைந்தா துடியானகுங்குமப்பூ ரோஜனையுஞ்சேர்த்து, சாங்கமுடன்சவ்வாதுந் தானுங்கூட்டி சட்டமுடன் தானரைப்பாய் பன்னீராலே. 479

பன்னீரால்நாற்சாமமறைத்துமேதான் பாங்குபெறமையதனைப் பதனம்பண்ணு, இன்னிலத்திலுனைப்பாலார்ச்சித்து யெழிலான பூ பதியாமென்னக்கூறும், நன்னயமாயாவினதுவெண்ணை தன்னால்நயம் பெறவேதான்கூட்டி மத்தித்ததான், சொன்னபடிமையதனைக்கண் ணிற்றிட்டி சுகியுடனேவையகத்தைச்சுற்றுவிடே. 480

சுற்றயிலையுனைக்கண்டமாண்பரெல்லாஞ் சுகமுடனே மன்மத னாரென்றுசொல்லி, வெற்றிபெறயுனைவணங்கியின்னெசென்றுவிருப் பமுடன்கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு, எற்றிசையுமுனைக்கண்டு யேங் குவார்க்கெழிலானமையினது வேகத்தாலே நெற்றிதனில்மையதனை யிட்டாயானால் நேர்மையுடன் சிவராஜனென்பார்பாரே. 481

பாரேதான்சித்தர்முனி ரிஷிகள்தேவர் பண்புடனேசாத்திரங்க ளநேகஞ்செய்தார், நேரேதான்சுடிகையென்றவேதையப்பா நேர்மையு

டன்கைகண்டவேதைதன்னை, தீரேதான்வையகத்துமான்பருக்குசிற
ப்புடனேபாடியல்லோமறைத்துவைத்தார், கூரேதான்மாணக்கள் பி
ழைக்கவென்று கூறினேன்சிடி கையென்றேவதைகாணே. 482

காணவேமையதனாலேனே கசித்து கருத்துடனேலலாடமதிவிட்டு
டைந்தா, தோணவேயுந்தனுக்குவேணமட்டும் துப்புறவாய்ராஜரிட
கோட்டைதன்னில், பூணவேநிதியிருக்கும்ஸ்தானத்தன்னில்பொங்க
முடன் சென்றல்லோமைந்தாகேளு, நீணவேகாவலர் முன்னிருக்
கும் நிறியனைத்துங் கண்ணெதிரேயெடுக்கலாமே. 483

எடுக்கலாம்கோடிதனமெடுக்கலாகும்பெழிலான வரண்மனையின்
நிதிகளெல்லாம், அடுத்ததொருமாண்பர்களும்பார்த்திருக்கவளவற்ற
திரவியங்களெடுக்கலாகும், தொடுத்ததொருவசியமென்றமையினாலே
தோறமலஷ்டசித்துமாடலாகும், விடுத்ததொருகாலாங்கிகடாட்சத்
தாலே விருப்பமுடன்பாடினதோர் வசியமாமே. 484

ஸ்ரீவசியம்.

அமேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, நாமேதான்சொன்னபடிபோகர்வாக்குநானிலத்தி
ல்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், போமேதான்மாதரிடவசியம்பாபொ
ங்கமுடனின்னமொருவயணஞ்சொல்வேன், வேமேதான் தாரமென்ற
சிலையுங்கூட்டு விருப்பமுடன்றோசனையுந்தானுங்கூட்டே. 485

கூட்டியேபச்சையென்றபூர்தானும் கூறுனகார்தமது தானுஞ்
சேர்த்து, மாட்டியேவாஞ்சிறையர்பலத்தினாலே மார்க்கமுடன்தான
ரைப்பாய்நாலுசாமம், வாட்டமுடன்தானரைத்து சிமிளில் வைத்து
வளமாகஸ்தூரிபுனுகுசேர்த்து, நாட்டமுடன்கார்தனிலே பூசிமைந்
தா நலமாக ஸ்ரீதலையில் பூசிடாயே. 486

பூசிசெய்சமசியென்றேயோது புகழானகருவதுவும் வருவுமேறி
மாசிபடாமனத்துவங்கலங்கியதான் மகத்தானசிந்தனையும் வதிக
மாகி, ஆசியுடன்வரும்போதுமைந்தாகேளுவப்பனே ஆத்மஜலங்கூட
ச்சேர்த்து, வாசியுடன்வருவதுவும்லட்சுமீமாத வரையுடனே பெண்
ணுருவாய்வருவாள் பாரே. 487

வருவாளேமோகமதுகொண்டுமல்லோ மகத்தானநிதியனைத்து,
மீவாள்பாரு, உருகியேமனமதுவும்மிகவும்வாடி வுத்தமனே! புன்பின்
னேதுடறுவாள் பார், கருகியே முகம்மீவர்த்து மனம்வேறுகி கட்

டழகிபொன்மாதுவருவாள்பாரு, திருவினையாள் மனோன்மணியாள் முன்னேறிப்பாள் திரமுடனே அடிக்கித்தி கைக்குள்ளாச் சே.

ஆச்சப்பாகமலமுனியனந்தம்போக்கு வப்பனே சொல்லிவைத் தார்லக்கோயில்லை, மூச்சடங்கிவைகத்திற்சென்றுமேதான் மூதுல கித்திரும்பிவந்துகண்டபின்பு, பேச்சொடுங்கிசிலகாலஞ் சமாதின் றுபேரின்ப நிலைதனிவேயிருந்துகொண்டு, பாச்சலுடன் சிடிக்கையெ ன்றவேதைகோடி பலபலவாய்பாடிவைத்தார் கமலத்தானே.

தானுனவித்தையதுவதிகஞ்சொன்னார் தண்மையுடன் காலாங்கி வித்தைக்கொவ்வா, கோனானயெனதையர் காலாங்கிராதர் கொட்டி னாரிதுபோலசிடிக்கைவேதை, தேனானமனோன்மணியாள் கிருபையா லே தெரிவித்தேனுந்தனுக்குச் சொன்னேனப்பா, பாணுன வித்தை யெல்லாங்கூறப்போனால் பாங்கானவேழாயிரமிடங் கொள்ளாதே.

ஸ்ரீபுருஷாள் வசியம்.

கொள்ளாதுயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கூறானவித்தை யிதுசொல்லொண்ணது, விள்ளவேயிருபிறப் பாளரப்பா விருப்பமு டன்யிறந்தேதார் சபத்தைக்கண்டு, மெள்ளவேமயானமதில்சென்று பாலாமேன்மையுடன் கருமுடிக்கச் சொல்வேன்கேளு, தெள்ளிய தேரர்கோல்ரெண்டுமுழந்தான்ரெண்டு தேற்றமுடன் கைதனிவேயி டித்திடாயே. 491

பிடித்திடவேமசானகரைசத்திவந்து பேரானவுருவதுவும்லட்ச ம்போடு, நடித்திடவேவுருவதுவும் யேதென்றாக்கால் நாதாந்தத்தாயி னதுபிஜாட்சரந்தான், கொடுத்திடவே வங் சிங் மங் கென்றேயோது கொற்றவனேலட்சமுரு குறையாதய்யா, விடுத்தபொரு கழிதனக்கு வுருவுமேற்றி விருப்பமுடன்சொல்லுகிறேன் தண்மைபாரே.

வண்மையாம்புமுக்குடனே பூரந்தானும் வளமான ரோஜனையுங் கஸ்தூரிகூட்டி, நண்மையாமாத்மஜலந்தன்னிலாட்டி நலம்பெற்றவே கழிதனக்கும்பூசியல்லோ, திண்மையுடன்சுவந்தனை யேசத்திவந்துதீர் க்கமுடன்சபம்மேகுஞ் சமயந்தன்னில், உண்மையாத்தலைமாடு கால் மாடாகவுததமனே நெல்லதனையுருட்டிடாயே. 492

உருட்டவே கைபிடித்தகழிதானப்பா வுத்தமனேதானெடுத்து செப்பக்கேளு, பொருப்புடனேஸ்ரீதானும் வேகும்போதுபொங்கமு டன்வலதுபக்கம் தடியால்குத்து, கருவுடையரிணமதுவும் கழியில்

தாக்குகருத்துடனேயிடதுபுறமிப்படியேதாக்கு, மருப்பனைய நிணம துவங்கழியில் தாங்கிகமகத்தான மாத்திரைக்கோல் பிணமுமாச்சே.

ஆச்சப்பாகருவென்றகோலுமாச்ச வப்பனேகோலதனைப்பதன ப்பண்ணு, பாச்சலுடனவையகத்திலிருந்துகொண்டு பாங்குடனே கிருஷ்ணாவதாரனைப்போல், மாச்சலுடன்கலவிதனிலிருந்துகொண்டு மகத்தான ஸ்ரீகனையனுபவித்து, ஏச்சலதுவாராம லெந்தநாளு மெழி லானசித்துதனையாடுவீரே.

495

ஆடவென்றால்சித்ததுவு மேதென்றாக்கால் வப்பனே நீபிடித்த கழித்தானப்பா, போடவேமாதர்களைகண்டபோது பொங்கமுடன் கழிதன்னால்தொட்டுபேச, நீடவேவலதுகைகழிதான்தொட்டால்நீதி யுடன்புருஷனவன் வசியமாவான், சாடவேயிடதுகைகழிதான்தொ ட்டால் சாங்கமுடன்மங்கையரும் வசியந்தானே.

496

தானானவசியமது யேதென்றாக்கால் தகமையுடன் கழிக்கொம் பேவசியமாச்ச, கோனானவித்தையிது கருதான்வித்தை கூறுகின்றே ன்பிரம்மகுலகிருதானவித்தை, வேனானவித்தையிதுவினோதவித்தை வேடிக்கைகருவிதனையாருங்காணர், மானானவித்தையிது வையகத்தி ல்மார்க்கமுடன்சென்றல்லோ செய்துபாரே.

497

செய்யவேஜெகதலத்திலுன்னையப்பா தோற்றமுடன்சித்தனெ ன்றபுருஷனென்பார், பையவேயுந்தனிடம்கிட்டிவந்து பாங்குடனே கருவினுடவழியுங்கேட்பான், மெய்யானகருவினுட வழியுஞ்சொன் னால் மேன்மைபெறவுந்தனுக்கு நிதியுமீவாய், உய்யவோ சதாகாலம் வுழியனாகவுத்தமனே காத்திருப்பார் வண்மைபாரே.

498

உண்மையாலோகமதில்சித்தனாக ஒகோகோ நாதனைப்போல்வா ழ்வாயப்பா, வண்மையுள்ளசித்தனென்று வையகத்தோர் வலகதனி ளென்னாளும் வாழ்த்துவார்கள், திண்மையுடன்ராஜாதிராஜர்பக்கல் தீரமுடன்பிக்கருவை கொண்டுசென்று, கண்மைபெறகருவாட்டமா டினாக்கால் கனகமென்ற நிதியனைத்துங் கொடுப்பார்தாமே.

499

கொடுத்துமேயுந்தனாகுச்சீசாடசாரம் கொற்றவனே மதிமந்தி ரியாகக்கொள்வார், அடுத்ததொருவேந்தர்களு முன்னைக்கண்டால் வப்பனேசற்பாதாசித்தனென்பார், நடுக்கமுடனவையகத்தோரெல் லாருந்தான் நாடியேயுன்பாதம் பணிவாரப்பா, ஒடுக்கமுள்ள கருவி காணுதிவித்தை ஒகோகோ போகரிடவித்தைதானே.

500

ஸ்ரீவசியமை.

வித்தையாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வேதாந்தப்புண்ணிய
னேவிளம்புவென்பார், சித்திபெறகாலாங்கிராதர்வாக்கு சீருலகில்
பொய்யாதுமெய்யேயாகும், சத்தியமாங்காலாங்கிசொன்னநீதி சதா
காலமெந்தனுக்குக்குருவாக்காகும், நித்தியமும் அந்திசந்திபாதம்
தொட்டு நினைக்கிறேன்போகரிஷிநினைக்கிறேனே. 501

நினைக்கிறேன் ஸ்ரீஸீலா வினோதந்தன்னை நிலையானகருமானமே
தென்றாக்கால், கணையானமலையேரந்தேடிப்போனால் சுருக்கானவாத்
தலரிவேர்தானுண்டு, தினைபோலேவித்துள்ளமலையாதாங்கியப்பா சிறப்
பான திருநீற்றுகுலியாகும், பனைபோன்றவேரதனை வெள்ளிதன்னில்
பட்சமுடன் காப்பதுவுங்கட்டிடாயே. 502

கட்டியேகாப்பதுவுந்தீர்த்தபின்பு கணைசருக்குப்பொங்கலிட்டு
காவுந்தந்து, எட்டியுடவடவேரைத்தான்பிடுங்கி யெழிலாகயெரிகால
னவேருங்கட்டி, தட்டியேரழிஞ்சிமூலந்தானும் சாங்கமுடன் பொன்
னினாவரைக்கூட்டி, குட்டியென்றமிளகுசாரணையுஞ்சேரு கூறுனச
மனிடையாய்க்களஞ்சிதூக்கே. 503

தூக்கியேதலைச்சுருளிமூலங்கூட்டி துப்புரவாம்புதுகாலசீலைதன்
னில், ஆக்கமுடன் தலைமைஞ்சங்கொடியுஞ்சேர்த்து வப்பனேசீலைத
ன்னில்வைத்துருட்டி, நோக்கமுடனைங்கோலத்தயிலத்தாட்டி துணு
க்கமுடன்போண்டந்தன்னிலப்பா, தீக்கமலமானதொரு கலசந்தன்
னில் திகழுடனேதீபமதுயேற்றிடாயே. 504

ஏற்றியேமையதனைவாங்குவாங்கு யெழிலானசிமிழ்தனிலேபத
னம்பண்ணு, போற்றியேமேனென்மணித்தாய்பாதாம்புயத்தை பொ
ங்கமுடன்சதாகாலம்நியிர்த்தஞ்செய்து, ஆற்றியேவைந்லோகருவின்
மையை வப்பனேலலாடமதில்விட்டுமேதான், கூற்றனெனும்காலனை
வன்றனடுங்க குவலயத்திற்சாரியதுவருவாய்பாரே. 505

பாரேதான்மையதனைத்தீட்டியல்லோ பாருலகில்மங்கையரைக்
கண்டபோது ரீரேதான்மன்மதனொன்றுசொல்லி நினைவுகடுமாறி
யங்கேயுனைநினைத்து, ஆறுபுடைசூழ்நகரம்நிதியுங்விட்டு ஆஸ்தானவ
ரண்மனையுந் தான்மறந்து, வீறுபுகழ்மன்மதனென்றெண்ணியல்
லோ வீடுவிட்டுநாடறியவருவாங்கானே. 506

காணவேமையதனைக்கண்டபோது கடுங்காளையானதொருநாண்
பரெல்லாம், பூணவேயும்திடத்தில்புத்திகூர்ந்து புகழானசித்தரவ

ரென்றுகூறி, ஆணவங்கள் தானொடுங்கியதிகற்பா யப்பனேயுன்னை வந்துவணங்குவார்கள், காணறியபரஞ்சுடர்போல் கருதிலுன்னி கடாட்சித்துவவர்தமக்குவதிதஞ்செய்யே. 507

செய்யவேநட்பாலரெல்லாங்கூடி செம்மலுடன்மனதுவந்துயு மைப்பணிந்து, வெய்யதொருவிட்டகுறையிருந்ததாலே வேதாந்த சித்து தமைக்காணலாச்சு பையவேயுன்பாதங்கிட்டியல்லோ பரா பரத்தின் பரவொளியைகாணவென்று, உய்யவேபிரணயந்தன்னில் நின்று ஓகோ கோவதிதமிகச்செய்வார்பாரே. 508

பார்க்கையிலேபுந்தமக்கு லோகந்தன்னில் பாரிலுள்ளராஜமுடி மன்னரெல்லாம், ஏர்க்கவேமகாசத்துயிவர்தானென்று யெழிலான வாசீர்மம்மிகவுங்கூறி, தீர்க்கமுடன்மையதனைத்தருகவென்று திர ளானறியுனைத்துங் கொடுப்பாரப்பா, ஆர்க்ககசிம் மாதனந் தான் கொடுத்து வப்பனேயஞ்சலிகள் செய்வார்பாரே. 509

பார்க்கவேயவ்வுட்சித்து முனக்குள்ளாச்சு பாங்கானவையகமுங் கைகுள்ளாச்சு, ஏர்க்கவேசிற்றின்பபரிமைநந்து யெழிலானபேரின்ப சாகரத்தை, ஆர்க்கமுடன்மனந்தனி மலிட்சயித்து வப்பனேபதாம் புயத்தைமேலேநண்ணி, தீர்க்கமுடன்சமுசாரக்கடலைக்கி சிற்பானே யறியும்வகைதேடிக்கொள்ளே. 510

புநீகளுக்குசுடுமுறை.

கொள்ளவேசீனபதிப் பெண்களுக்கு கொட்டினேனீடுவகைய னந்தமுண்டு, மெள்ளவேகுளிகைகொண்டு யாஹுமல்லோமேதினியி லெழுகட லுஞ்சுத்திவந்தேன், தெள்ளவேபுலிப்பாணிமைந்தாகேரு தேர்வேந்தராஜரிடஞ்சென்றுயாஹும், வள்ளலாம்விததையதுசிமிட்டு வித்தை வரைகோடி திறைகோடி கறைகண்டேனே. 511

கண்டதொருவேதைதன்னில் சிடிக்கைவேதை கண்ணுக்குத்தோ ற்றுதுகடினவேதை, விண்டதொருவேதையிலேகருவுவேதை வித்த கனையிநந்தாக்கால்கண்டுகொள்வாய் கொண்டதொருவருப்பதனில் குறையிலானால் கூரறியபுத்தினில்மிகுந்தவானாய், கண்டறிந்துவொ ருவனேரீதோழனாக காசினியில்சீஷபதியமைத்துக்கொள்ளே. 512

கொள்ளவே சீஷனாய்த் தேடிக்கொள்ளு கொற்றவனே யுந்த மக்கு வுறியவாறாய். உள்ளபடிபுட்பொல்குதுதந்திராய் வுற்றுருமை யில்லாத புத்திவானாய், எள்ளளவும்மனந்தனிலேகலக்கமில்லா யெழி லானகற்றறிவுபாலனாக, தெள்ளுதமிழ் பண்டிதத்திலதிகவானாய் தற்றமுடேன் சீஷன்றனைநாவொய்யே. 513

நாடியேசீஷனைக்கொண்டுமல்லோ நற்பாலாயுந்தனுக்குத்தேவையான, நீடியதோர்கருவிகரணதியெல்லாம் நீட்சியுடனுந்தனுக்குத்தருகவென்று, தேடியேகண்டுமிகவாராய்ந்தல்லோ தெளிவான தோழமைதான்கண்டுமல்லோ, வாடியதிரியாமல்மனமேங்காமல்மார்க்கமுடன்கருதொழிசைச் செய்திடாயே. 514

செய்யவேகருமாண் மேதென்றாக்கால் சிறப்புள்ள யெரிகாலன் வித்துதானும், பையவேமருளி னாமத்தைவித்தும் பாங்கானபொன்னினுவாரைவித்தும், வையகங்கள்புகழுங்கோரக்கர்வித்தும் வாகானசூரியனார்காந்திவித்தும், துய்யதொருகுடைக்காளான் பூவுஞ்சேர்த்துதுப்புரவாய் ஆத்மஜலந்தன்னிலாட்டே. 515

ஆட்டவேநாற்சாமமானபின்பு வப்பனேகுளிகையது செய்வாய்ப்பா, தேட்டமுடன்பயரளவாய்க் குளிகைசெய்து செம்மலுடன் நிழல்தனில்தானுலர்த்தி, நீட்டமுடன்பஞ்சாட்சரவுருவுதானும்நீதியுடன்லட்சமதுபோட்டபின்பு, வாட்டமுடன்பரணிதனிலடைத்துக்கொண்டு வளம்பெறவேதாருடுத்து வண்மைகேளே. 516

கேளப்பாமங்கையரைக்கண்டபோது கெவனமுடனவர்மனது முன்மனதுமானால், பாளப்பாபோகாமலெந்தநாளும் பட்சமுடனுன்மீதில்மன்னலயிச்சு, ஷளப்பாசொல்லுகிறேன்குளிகைதன்னை வப்பனேயறுசுவையாம் பதார்த்தந்தன்னில், மீளப்பாபோகாமல் தாம்பூலத்தில் மிகபடவேபாலதனில் கொடுத்திடாயே. 517

கொடுக்கவேமங்கையருமனதுவந்து குவலயத்தில்லென்னாருமுந்தன்மீது, அடுக்கவேமற்றொருவர்தம்மைக்கண்டால் வப்பனேசத்துருவாய்மனதுலெண்ணி, ஒக்கமுடன்உன்பக்கல் சதாகாலந்தான்வுத்தமனேபட்சமதுகருணைகூர்ந்து, நடுக்கமுடன்யேவலுக்கு முன்னேறின்று, நாஸ்தோறும்கருணையதுபுரிவாந்தானே. 518

சத்துருவைத் துன்பப்படுத்தல்

தானுனயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, கோனுனசித்தாகளும்முனிவர்தேவர் குவலயத்தில்கோடிவித்தைவினோதஞ்செய்தார். தேனுனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலேதெளிவானவித்தையெல்லாம் மறைத்துப்போட்டார், மானுனவித்தையிதுமாந்திரீ கவித்தையன்னவனே கண்மணியேசொல்வேன்பாரே

சொல்லவேகாலாங்கிதாள்பணிந்து சுத்தமுள்ள யெந்தனுக்குவு
கந்தசிஷா, வெல்லவேவையகத்தில்தாண்டார்தாமும் விருப்பமுடனினிதி
காசவித்தையெல்லாம், புல்லவேயுந்தனிமருந்துகொண்டு புகழான
குருவென்ற மனத்திலெண்ணூர், அல்லல்படுந்துயரமதுமிகவாய்ச்செய்
துவப்பனேதுரோகமது செய்வார்பாரே. 520

பாரேதான் துரோகமதுசெய்தபேர்க்கு பண்பான கருமானமொ
ன்றுசொல்லேன், நீரேதான் மனங்கொண்டு மனங்களித்து நீதியுடன்
துரோகமதுசெய்தபேர்க்கு, கூரேதான் மாவாசையருக்கநாளாம்குறி
ப்புடனே மானிதனில்வாழுகின்ற, சீரேதான் மீஞ்சுரு தனைப்பிடித்து
சிறப்புடனேயதில்செய்யும் வகையைக்கேளே. 521

வகையான மீஞ்சுரைக்கொண்டு வந்து வந்துவிடும் காயமதைச்
சுத்திசெய்து; தொகையான வருவதுவும் லட்சமோதி சுந்தரனையெ
திராளிபேரைமாறு, சிகைதனிலேரோமமது சேகரித்துசிறப்புடனே
மீஞ்சுருக்காப்புகட்டி, பகையான யெதிராளிமூலங்கண்டு பட்சமுட
ன்கருத்தனையோ நாடிப்பாரே. 522

நாடியேயுந்தனுக்குதுரோகஞ்செய்த நலமானபடுபாவி சண்டா
ளன்றான், தேடியேயவனிருக்குமிடத்திற்சென்று தேற்றமுடன்கோ
ஜத்தின் ஜலத்தின் மண்ணையப்பா, நீடியேதானெடுத்துக் கொண்டு வந்
து நெடிய தானகருமான மண்ணையப்பா, கூடியேபேதனங்கள் கூறி கூசா
மல் மீஞ்சுரினவாயி லூட்டே. 523

ஊட்டியேபிரிதிவென்ற மண்ணைத்தானும் வற்றதொருகருவிகா
ண்திமண்ணை, தாட்டிகமாய் மீஞ்சுரினவாயின்மட்டும் தயங்காமல்கி
ட்டணைகள் செய்தபின்பு, வாட்டமுடனிருவாயைமூடியல்லோ வள
முடனே தான்தைத்து சீலைசெய்து, ஆட்டமுடன் மீஞ்சுரின பவனி
வாயை வப்பனேமேல்நோக்கி நிறுத்திடாயே. 524

நிறுத்தியேதலைகீழாய் மீஞ்சுர்தன்னை நீதியுடன் நவகோணச் சக்
கரத்தில், உறுத்தியேதராகமென்ற முள்தானப்பா வுத்தமனேநாற்ச
துராகநாட்டி, கருத்துடனேவராகமென்ற சவ்வைதானும் கலங்கா
மல்நாற்சதுரமூலைமாட்டி, பொருத்தமுடன் நடுமையந் தொளாந்திர
மாக பொங்கமுடன் வசிகாட்டி வருவுமோதே. 525

ஒதவேயெதிராளிப்பேரைமாறி வுத்தமனேபேதனத்தைசெய்து
மல்லோ, நீதமுடனயாகங்கள் தானுஞ்செய்துநிஷ்களங்கமாகவல்லோ
வோமகுண்டம், போதவேபிராணயந் தன்னிற் சென்று போங்க

முடன் சின்மயத்திலேறிநின்று, சாதகமாம் வாசிதனை தியானித்தே
தான் சட்டமுடன் பிறணவத்தை சாற்றுவீரே. 526

சாற்றவேயெதிராளிதன் நனக்கு சட்டமுடன் மலஜலமுங் கட்
டிப்போகும், கூற்றனுக்குவிடமுண்டு பின்னுந்துன்பம் குவலயத்தி
லார்படுவார்யிந்தபாடு, ஏற்றதொரு கருவிகாணுதியாலேயெழிலான
துன்பமதுக் கிடமேயாச்சு, மாற்றமுடன் கருவென்றபிரதிவினாலே
மகத்தானகோடிவித்தை யாடலாமே. 527

ஆடலாம் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வவனிதனிலுனைப் பகை
த்தமிழையோர்தானும், தேடியேவுன்றனைத்தான் மிகவேநாடி தேற்ற
முடன்பாதந் தொழுதிட்டாக்கால், நீடியமுன்வைத்த கருமானத்
தைரிகட்சியுடன்ரிவர்த்தியது செய்துமல்லோ, கூடியேயுபசாரவார்த்
தைகூறி கொற்றவனே திருப்பிவிட்டால் தருமமாமே. 528

தருமமாமுந்தனுக்குமோட்சமுண்டு தாரணியில்குடிகெடுக்கும்
பாவிபோரை, கருவென்றகருவிகாணுதியாலே கலக்கமவர் செய்தவ
னே தியக்கங்கொண்டு, பொருளதனையவனிடத்தி லபகரித்துபொங்
கமுடன் சார்தியதுமிகவேசெய்து, குருதனையே தானினைந்து கருமி
யோர்க்கு குவலயத்திலுபத்திமதி கூறநன்றே. 529

பேர்சொல்லிவேர்பிடுங்கல்.

நன்றானயின்னமொரு போக்குசொல்வேன் நலமான காலாங்கி
சொன்னரீதி, குன்றானமலைபோலே கோடிவித்தை கூறினாரெந்தனு
க்குலக்கோயில்லை, வென்றிடவேசிலபாகஞ் சிபுகைவேதை வேதாந்
தத்தாயினதுகிருபையாலே, தென்றிசையிலடியேனுங் குளிகைகொ
ண்டுதேற்றமுடன்வித்தையிகக் கண்டேன்பாரே. 530

மலையாளக்கறப்பன் சிங்கமோகமணி.

பாரேதான் சீனபதிவிட்டுமல்லோ பாங்கானகுளிகையது பூண்
டுகொண்டு, நேரேதான்மலையாளங்குடகுநாடு நேர்மைபுடன் வெகு
தேசஞ்சுற்றிவந்தேன், சீரேதான்சிலகணர் கொங்கணவர் தாமும்சிற
ப்பான மராட்டியப்பரரைக்கண்டேன், கூரேதான்கன்னடையர்பலே
யாளரப்பாருறிப்பான குசலவர்வேளாளர்தாமே. 531

தாமான துலுக்கருடன்மலுக்கர்தாமும் தகமையுள்ளவேளாள
மாண்பருண்டு, கோமானகுருக்களென்றும் ராஜனென்றும் குவலயத்
தில்சித்துமுனிபுருஷனென்றும், தேமானபலபலவாஞ் சாதிபேதம்
தேசமதில்கண்டதல்? லாலக்கோயில்லை, பூமாள்கள் சுற்றதொருதொ
ழிலையெல்லாம் பூவுலகில்கண்டறிந்தேன் போகர்தானே. 532

விலாடபுரத்து வசியம்.

தானான போகரிஷிமுனிவர்தானும் தகமையுடன் கண்டறிந்த அதர்வணத்தை, வேனானவிலாடமென்ற நகருக்கப்பால் வெந்தருட பதிதனிலேசென்றேன்யானும், மானானமகதேவர்காலாங்கி நாதர்ம ன்னவனார்குறியதோர் வாக்குரீதி, கோனானகாலாங்கிவாக்குபோலே தேசமென்றவிலாடநகர் சென்றிட்டேனே. 533

சென்றேனேவிலாடநகர் பதியிலப்பா செம்மலுடன் மாண்பரு டவதிசயங்கள், குன்றானமலைபோலேகோடியுண்டு கொற்றவர்கள் ப ஞ்சுவரின் சேனைகண்டேன், வென்றிடவேமுலபல யுத்தந்தன்னில் வெருகோடிமாண்பரெல்லாம் மடிந்தாரங்கே, அன்றுதிரியோதிரனா ர்சேனைவர்க்கம் அவ்வனத்தில் சமாதிபதிகண்டிட்டேனே. 534

கண்டேனேசமாதியது கோடாகோடி காசினியில்யாரேனும் க ண்டதில்லை, அண்டர்முனிராட்சதர்க்கள்சமாதிவர்க்கம்அவ்வனத்தில் சுத்திவந்துகாண்பாரங்கே, கொண்டல்வண்ணனச்சதனார் போர்கள் செய்த கோடானகோடிவகையாயுதங்கள் பண்டுளவமாலையணிபூண் டமாதுபாங்கானகோயித்தனில் பார்த்திட்டேனே. 535

பார்த்தேனேவில்லம்பு முப்பத்திரெண்டும் பாங்கானகாளியுட தேவஸ்தானம், சேர்த்துமேமலை போலேவாயுதங்கள் சேனையெடுப டைகூட்டந்திரள்கூட்டங்கள், கோர்த்துமேவிலாட புறபதியிலப்பா கொற்றவர்கள் சமாதியதுபடியுங்கண்டேன், தீர்த்தமுடன்சிவலிங்க சமாதிகோடி திரைகோடிவரைகோடி தீராதானே. 536

தீரவேசமாதியிடஞ்சென்றேன்யானும் திரள்வீரர்பஞ்சவர்கள் போர்க்களத்தை, சோரமெனும்வீராதிவீரர்தாமும்சொற்பெரியஅர ன்வாயல்அரக்குக்கோட்டை நேரமுடன் குளிகையது கொண்டுயா னும்நெடுந் தூரம்பாஞ்சாலன்பதியின்மட்டும், சேரவேசென்றல்லோ வெற்றிகொண்டேன் செயமாநசமாதியிடங்காவலுண்டே. 537

காவலாங் கட்டென்னவதிகாரங்கள் கருதவென்றாலாதி சேட னிலுமாகா, அவலுடன்காலாங்கிதமைநினைத்து அதிகவழிநெடுந்தூ ரஞ்சென்றேனப்பா, போவதும்வருவதுவுஞ் சமாதிபக்கல் பொங்க முடன் மாண்பர்களோ சொல்லொண்ணுதுசாவதுவில்லாடுநிடி போ ர்க்களத்தில் சட்டமுடன்காவல்தனை பார்த்திட்டேனே. 538

பார்த்தேனமாண்பர்களை யடியேன்றானும் பக்குவமாய் வாய் மொழியையறியவென்று, சேர்த்துமேகாங்குவித்து தாள்பணிந்து தேற்றமுடன்மாண்பர்களைக்கண்டேன்யானும், தீர்த்தமுடன்சமாதியதுவுதென்றென்ன திரளானபடைவீரர்காவலாளி, பார்த்தனெனு ம்பஞ்சவர்கள்படுகளந்தான் பாரினிலே போரிட்ட விலாடங்கானே.

சாணவேயெந்தனுக்குச்சொன்னாரங்கே கவனமுடன் குளிகை கொண்டுநின்றமல்லோ, தோணவேதிடுசுகிட்டு மனதுயேங்கி தொல் லுலகில் துரியோதனன்களந்தானங்கே, பூணவேயெந்தனுக்குச் சொ ல்லவென்று புகழாகவடியேனும் கேட்டேனங்கே, ஆணவம் பூண்ட தொருபோர்க்களத்தையங்ஙனவே யெந்தனுக்குக்காண்பித்தாரே.

காண்பிக்கவடியேனுமனதுவந்து கருத்துடனே மாண்பர்களைக் கேட்டபோது, வீண்பானசிறுபாலாபோகநாதா விட்டகுறையிருந்த தினுலிங்கேவந்தாய், ஆண்மைகொண்டுவந்ததினுந்தனுக்கு வப்ப னேசாபமதுதருவோமென்றும், தீண்பானவாக்கினைகள்செய்வோமெ ன்றுதிறமையுடனெந்தன்போ கேட்டிட்டாரே. 441

கேட்கவேயடியேனும் பிரமைகொண்டு கெவனமுடன் காலாங்கி சீஷனென்றேன், மீட்கவேயடியேனுங் குளிகைபூண்டு மேதினியெ லாஞ்சுற்றியிங்கேவந்தேன், காட்கவேவிலாடபுரங்காணவென்று தக மையுடன்போர்க்களத்தில் வந்தேனப்ப, ஆட்கொண்டியெந்தனையு மாசீர்மித்து வன்புடனே பாதுகாக்கவென்றிட்டேனே. 542

இட்டேனமாண்பர்களைக்கண்டியானும் யெழிலானவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்தேன், அட்டதிசைதான்புகழும் அதர்வணத்தையன்பு டனையெந்தனுக்குவோதினார்கள், சட்டமுடன்பிரணவத்தின் தழை கள்பூண்டு தாக்கானமரந்தனிலேகாப்புக்கொண்டு, விட்டதொருயெதி ராளிபேரைமாறி விருட்சமென்றழலிதனில் காண்பித்தாரே.

காண்பித்தார்விலாடபுரந்தன்னிலப்பா தண்மையுள்ள போர்க்க ளத்திலதிகமாண்பர், ஆண்மையுடனெதிராளிபேரைச்சொல்லி அங்ஙனவேமாந்திரீகபிரணவத்தால், வீண்பழிக்குயாளாக வாசாமற்றான் விட்டகுறையிருந்ததொரு சாபத்தாலே, நீண்படவேமாந்திரீகதாந்திரீ கத்தால் நிலையானபோர்க்களத்தை வென்றிட்டாரே. 544

வென்றோமூலியிடவிருட்சத்தாலே வேகமுடன்கோடானகோ
டிபேரை, சென்றதொருவித்தைகளையெந்தனுக் 3, சிறப்புடனேபோ
தித்துவதித்தஞ்செய்தார், குன்றானகோடிவித்தையாலுங்கண்டு, கொற்
றவனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, தன்றான கருமானவித்தையெல்
லாம் தண்மையுடனறிந்து வற்பேன்பாரே. 545

போகர்பேர்சொல்லி வேர்பிடுங்கும் வித்தையை

புலிப்பாணிக்கு கூறல்.

பாரெதானின்னமொரு கருமானங்கேள் பாங்கானபுலிப்பாணி
மைந்தர்பாரு, நேரேதா னுந்தனுக்குத்திங்குசெய்த நேரானகருமிகட்
குயிர்தபாகம், தூரேதானிருந்தாலும்மஞ்சலெண்டாம் துப்புரவாய்
க்குடிகெடுக்கும்பாவிதன்னை, சீரேதான்பிரணவத்தின்மூலியாலேசீர்
பத்ததைமாற்றியல்லோ பேர்தான்கொள்ளே. 546

கொள்ளவேயெதிராளி பீபரைக்கூறி கொற்றவனே நெல்லிக்குக்
காப்புகட்டி, விள்ளவேயவன்பேரைதலைகீழாக விருப்பமுடனமனே
ன்மணியாளட்சரத்தை, உள்ளபடி வங்சிங் யங் கென்றேபோது வுத்த
மனேலட்சுமதுவுருவுகொண்டு, தென்னுதமிழ்பாவாணர் சித்தர்வாக்
குதேசமதிற்பொய்யாது மெய்யாம்பாரே. 547

மெய்யானபிரணவத்தின்மூலியாலே மேதினியில்பிணம்போலே
யிருப்பான்பாரு, பையவேயவர்சென்றயெதிராளிதன்னை பட்சமுட
ன்தானழைத்து வருந்திட்டாலும், துய்யவேசவம்போல யிருப்பான்
பாரு துப்புரவாய் வைபகத்தைதான்மறந்து, உய்யவே பஞ்சபூதங்க
ளெல்லாம் ஒடுக்கமுடன்தானொடுங்கி யிருப்பான் தானே. 548

தானுனையேவல்தொழிலொன்றுமில்லை தண்மையுள்ள பூலோக
வாசையில்லை, கோனானகோவேந்தர் போருமில்லை கொற்றவர்க்குயெ
திராளிபடையுமில்லை, தேனுனமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் தேசமெ
ங்குஞ்ஜெயிப்பதற்குஐயமில்லை, பாணுனபாபமென்றதொழி லுமில்லை
பாருலகிவிவ்வேதை பண்பாய்ச்செய்யே. 549

பண்பாணவேதையினுல்லஷ்டசித்தி பாருலகில்செய்வதற்குஐய
மில்லை, நண்பாணமூலிதனிலனந்தம்வேதை நாட்டினிலே செய்துமல்
லோகிர்த்திகொண்டு, திண்மையுடன்செய்தல்லோவையகத்தில் தீர்க்
கமுடன்கருமிகளையெல்லலாகும், வண்மையாமூலியுட போக்கனந்த
ம்வையகத்தில்கோடியுண்டு செய்வார்பாரே. 550

திகைப்பூண்டுக்கு காப்புக்கட்டல்.

பாரப்பா இன்னமொரு கருமானங்கேள் பால்கனேசொல்லுகி
றேன்மைந்தாபாரு, நேரப்பாவையகத்தில் கோடிவித்தை நேர்மையு
டன் கண்டதுண்டுபார்த்தோருண்டு சீரப்பாயிதிகாச வித்தையெல்
லாம் சிறப்புடனேசித்தர்முனி டிறைத்துவைத்தார், ஆரப்பாயெனை
ப்போலே சொல்வாருண்டோ வப்பனேகண்டுவரை யுரைத்திட்
டேனே

551

உரைத்தேனே வையகத்துமாண்பருக்கு ஒகோகோநாதாக்கள்
சொன்னதில்லை, நிரைத்திடவே கருமானவித்தையப்பா நீதியுடன்
பேர்கூறிவேர்பிடுங்கும், கரைத்திடவே பிரணவத்தை மாறல்செய்து
கருவுடனேபேர்மாவேர்பிடுங்கி, சிரைத்திடவே பூண்டுக்குக்காப்பு
கட்டி சீர்பெறவேசொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே.

552

பண்பானவாரமது ஆதிவாரம் பகலானவுச்சியது மத்தியானம்,
திண்பானவுருவமது நடுச்சாமந்தான் திகழானமூலிக்கு காப்புக்கட்டி
நண்பான எதிராளி பேரைக்கூறி, நயம்படவே-வங்-சிங்-யங்-கெண்
றோது, கண்ணுன மனோன்மணியாள் பிஜமந்திரங்கருவான லட்சம்
வுருபோடுபோடே.

553

போடப்பாதேவி மனோன்மணியாள்பீடம் பொங்கமுடன் வுரு
வனைத்துந்தீர்த்தின்பு, நீடப்பாமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் நிலையா
னவாத தமது கபாலஞ்சொக்கி, கூடப்பா சுவாசமதுவுள்ளேயுக்கி
சுவலயத்தில் செத்ததொருசுவத்தைப்போலும், ஆடப்பாபிரணவத்
தின் மகுத்துவத்தால்வப்பனேசவம்போலே செய்திடாயே.

554

செய்யவென்றால் நாவேதுப்பாவுமில்லை செகதலத்திலுனைப்போ
லேசித்துமுண்டோ, பையவேகர்மியென்ற எதிராளியப்பா பாருலகி
லுன்மீதிற்படையுமில்லை, மெய்யான எத்தனங்கள் யாதொன்றில்லை
மேதினியிலிருந்தென்னபயனுமில்லை, துய்யதொருவாத்மாவுஞ் சொ
க்கியல்லோ துப்புரவாய்பிரேதம்போ லிருப்பான்தானே.

555

தானுன பகையாளிதன்னையப்பா தயவுடனேமறுபடியும் பெய
ரைமாற்றி, கோனான மூலியிடசாபம்நீக்கி கொற்றவனே யெதிராளி
பகைவன்மன்னை, தேனான யிலையமுர்தங்காப்புநீக்கி தேற்றமுடன்
வுருவுதனைமாறியல்லோ, பானான பராபரியை ஸ்தோத்தரித்து பட்ச
முடன்காப்பாற்றல் தருமமாமே.

556

தருமமாமுந்தனுக்குக்கீர்த்தியுண்டு தண்மையுள்ளராஜசிவராஜ
யோகா, தருமத்தையென்னாரும் நிவர்த்திசெய்து காப்பாற்றல் மனு

தர்மநீதியாகும் சொரூபமென்ற நிலையதனைக்காண்பதற்கு சூட்சுதி
சூட்சுமதை யறிந்துகொள்ளு, கிருபையதுயுந்தன்மேல் வருவதற்கு
கீர்த்தியுடனென்னாரும் பதங்கொள்வீரே. 557

மலையாளபூபதி கறுப்பண்ணன் மந்திரம்.

கொள்ளவேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு கூறுனபுத்தியுள்ளமை
ந்தாகேளு, வெள்ளமதுவிறைந்திருக்குங் கால்வாய் தன்னில் வெட்ட
வெளிவனந்தரத்திற்சாரலோரம், தெள்ளுதமிழ்வேளாளர் குடியனை
த்தும்தேற்றமுடன் காய்கரிகளனந்தவர்க்கம், உள்ளபடிபரதெய்வ
சாட்சியாக வுத்தமர்பயிரிடுவர் கோடிதரமே. 558

கோடியாங் காய்கரிகள் பழவர்க்கங்கள் குவலயத்தில் மாண்ப
ரெல்லாம் பயிரேசெய்வார், நீடியேவெகுநாள்கள் பயிர்கள் பக்கல்நே
ர்மையுடன் போகாமலிருப்பதுண்டு, கூடியே கறுப்பண்ணன் காவல்
வைத்துகொற்றவனே தாயிருப்பார்மாளிதன்னில், தேடியே வையக
த்தில் சிலதுமாண்புநெரியாமல் கனிவர்க்கம் தீண்டுவாரே. 559

தீண்டியேபொசிப்பதற்கு யெண்ணங்கொண்டு திருடியேகன்ன
மிடமனதிலெண்ணி, வேண்டியேபேராசைக் கொண்டுமல்லோ விரு
ப்பமுடன் கனிவர்க்கங்காய்கள்தம்மை, காண்டிபமாய் தோட்டமது
வருகிற்சென்று காய்களைத்தான் தொட்டுமல்லோ கொள்ளுகொள்
வோர், பாண்டியனார்கறுப்பண்ண சாமிதானும் பட்சமுடன் தொட்
டவரைப் பிடிப்பார்தாமே. 560

தாமானபழவகைகள் தொட்டபேர்கள் தகமையுடன்கறுப்பண்
னன்காவல்தன்னால், பூமண்களதிகார வார்த்தையாலே புகழாக
தொட்டதொரு கரத்தைத்தானும், சாமானியமானதொரு கறுப்
பன்னுனும் சட்டமுடன்கைதனையேபிடித்திழுப்பான், வேமானமாக
வல்லோ வெகுநாளாக விருப்பமுடன்காயருகில் நிற்பாற்காணே. 561

காணவே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு கருவானமாண்பரெல்லாந்
தொழிலேசெய்வார், பூணவே காவலாளியாரென்றாக்கால் புகழான
கறுப்பண்ணசாமியாகும், தோணவேவீரியனாங் காத்தராயன் தோ
ருதஜின்னுதேவதைபுந்தானும், ஆணவமாங்காளியென்ற னுற்கைதா
னும் அடைவானகானகத்தில் காவலாச்சே. 562

ஆச்சப்பா யின்னமொருமகிமைகேளு அடவானபயிரிடுங் குடி
யாளர்க்கு, மூச்சடங்கிபோனதொரு கிரகந்தானும் முக்கியமாயேவ
னுக்குமுன்னேநின்று, பாச்சுதுடன் பில்லியென்றபசாசுதானும் பால

கணே பிரணவத்தாலுச்சாடித்து, ஏச்சதுவாராமல் மாண்பொல்லாம்
யெழிலாகக் கைவசஞ்செய்திருக்கிறாரே. 563

இருக்கிறதோர்பசாசியின் தந்திரத்தாலயெழிலான மந்திரங்கள்
மெய்யேயாகும், மருட்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணித்தாய்மக
த்தான வட்சரத்தையோதுவார்கள், இருட்கடலை முறுக்கியசற்றிர
விபோலும் யெழிலுருவங்காட்டுமொளிவட்டம்போலும், அருட்கட
லாமீஸ்வரியாளட்சரத்தா லவனிதனில் தாந்திரீகஞ்செய்வார்பாரே.

பாரேதான் மூலிக்குகாப்புக்கட்டி பாங்கானபிசாசுகைவசமேயா
னால், நேரேதான்வுலகுதனில் திருமொண்பர் நேர்மையுடன்வாய்பே
சாகையாடாமல், சீரேதான் யிவ்விதமாயிருப்பாயானால் சிறப்பான
கீர்த்தியதுலபிக்கும்பாரு, ஆரேதான் வையகத்தில் புத்திமாண்கள்
அவனிதனில் மாந்திரீகஞ்செய்தார்பாரே. 565

பாரென்று சொல்லியல்லோ பாரில்தன்னில் பலவிதமாம்வார்த்
தையதுகூறுவார்கள், நேரென்று பசாசினதுமந்திரத்தால் நேர்த்தி
யுடன்காவலது செய்வார்பாரு, வேறென்றுமில்லையப்பா யெதிராவி
பேரில் விபர்வான பசாசினதுதந்திரந்தான், ஆரென்று மாண்பர்க
ளும் வையகத்தில் அனியாயஞ்செய்வதற்கு முடியாதன்றே. 566

முடியாதுமூலியுடசாபமந்திரம் முக்கியமாய்பேயினிடவட்சார்
தான், குடியானமாண்பொல்லாம் வையகத்தில் கொற்றவனேயேவ
லுக்குமுன்னதாக, மிடியான வருத்தமது தன்னோடொக்க மேதினி
யில்கருவிகரணதியோடும், துடியான மாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால்துப்
புரவாய்மாண்பொல்லாம் பிழைப்பார்தானே. 567

தானானயிவ்வகையாம்வண்ணமெல்லாம் தகமையுடன் தட்சண
த்தார்செய்யும்வேதை, கோனான யெனதையர்காலாங்கிராதர் கொற்
றவனா ரெந்தனுக்குச்சொன்னரீதி, பாணனவித்தையது பழுதுபோ
கா பாரினிலே வெகு கோடி வதிதஞ்சொன்னார், மாணமகரசங்க
விதைதொல்வேன் மகத்தான வையகத்தோர் மாண்டோர்தானே.

காலாங்கிராதர் சமாதிக் குப்போகுமுன்

இறந்தவர்கள் கணக்கு.

தானானபுலிப்பாணிமைந்தரகேடுந்தண்மையுடன் என்குருவாங்
காலாங்கிராதர், தேனான மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேச
மெல்லாங்குளிகைகொண்டு சென்றபோது, கோனான குருதனக்கு
வயதுசொல்வேன்கொற்றவனேமுந்நூற்றுப்பதினைந்தாகும், பாழான
வாண்டுமதுவஞ்சேயாகும் பாங்கானவாண்டுக்கு வறுபதாமே. 569

ஆமேதான் வறுபதுவுமென்றவாக்கு வப்பனே தலைமுறைதா
 னென்றேயாகும், கோமான்கள் ஓராண்டு யிருந்ததில்லை கொற்றவ
 னேதேகமதைமெய்யென்றெண்ணி, வேமேதான்முன்னூறு வாண்டு
 சொச்சம் வேதார்த்தத்தாயினதுகிருபையாலே, தாமேதான்முந்நூறு
 வாணமட்டும் தகமையுடன்காலாங்கி யிருந்திட்டாரே. 570

இருந்தாரேவென்காலம் காலாங்கிநாதர் யெழிலானவையகத்து
 மாண்பர்முன்னே, பொருந்தவேவதிசயங்கெல்லாங்கண்டார் பொ
 ங்கமுடனிறந்தவர் கணக்குங்கண்டார், திருந்தவேயவர் கண்டகணித
 மப்பா தீர்க்கமுடனெந்தனுக்கு அருளிணர்பார், குருந்தமிழாமாசிரி
 யர்முனிவர்தாமும் கூறவில்லை நூல்தனில் கூறாநின்றே. 571

இன்றான சாத்திரத்தின் விருப்பமெல்லாமெய்ழிலாகபாடிவை
 த்தார்சித்தர்தாமும், குன்றானமலைபோலே கோடிநூல்கள் கூறிணர்
 வையகத்துவதிசயங்கள், சென்றதொரு வையகத்து சேதியெல்லாம்
 சிலருரைத்தார்சிலர்மறைத்தார் தேசமாண்பர், வென்றிடவே யடியே
 னும்மனதுவந்துவிருப்பமுடன்மறைத்ததெல்லாம் வெளியிட்டேனே

இட்டேனேகாலாங்கிசொன்னநீதி யெழில்பெறவேபுலிப்பாணி
 மைந்தாகேளு, பட்டதொரு படுகளத்தின் மாண்பர்சேதி பாரினிலே
 விதியினால் மடிந்தோர்சேதி, சட்டமுடனென்னையன் காலாங்கிநாதர்
 சாங்கமுடன்யெடுத்துரைத்ததொகையைத்தானும் வட்டமுடன்றபி
 யுரைத்ததோப்புதன்னில்வளமானவையகத்துத்தொகையுந்தானே.

தானுநபிநாயன்சாத்திரத்தில் சாற்றினார்வென்கோடி வதிசய
 ங்கள், கோண யேசுவின்றன்வேதந்தன்னில் கூறினதோர்வையகத்
 துமாண்பர்சேதி, பாண பரலோகமடிந்தசேதி பட்சமுடனவர்
 நூலுங்கண்டாராய்ந்து, மாணு யென்குருவாங்காலாங்கிசுவாமி மா
 ர்க்கமுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தார்தானே. 574

காணவேசீனபதிமாண்பருக்கு கருவாகவடியேனும் மனதுவந்
 து, தோணவே மூலமென்றபாஷைதன்னில் திரட்டியதோர் தொகை
 முழுதும்பாணங்கண்டு வேணபடிபதினெண்பேர்நூலாராய்ந்து விரு
 ப்பமுடனுபதேசஞ்செய்தேன்யானும், நீணவே யுந்தனுக்கு யோத
 வல்லோ ரீட்சியுடன் மனதுவந்து யெண்ணினேனே. 575

கிரேதாயுகத்துத் தொகை.

எண்ணினென்னையன் காலாங்கிநாதர் யெழிலானகாயாதிகற்
 பங்கொண்டு, நண்ணவேசீவியகாலமட்டும் நலமாகக் கிரேதாயினுகத்

திலப்பா, மண்ணிலேமடிந்தவர்கள் கோடிசங்கம் மகத்தானகோடியி
லேசங்கமாறு, திண்ணமுடன்மகாசங்க மற்புசங்களுட்டு திடமான
வற்புதத்தில் பதினாறுதாமே. 576

தி ரதாயுகத்துத் தொகை.

தானுதிரேதாயி னுகத்திலப்பா சாற்றுகிறேன் வையகத்தில்
மடிந்தமாண்பர், மாணுலட்சமது நூறுசங்கம் மகத்தானமகாசங்கம்
பதினாறுகோடி, தேனுவற்புதங்கள் நாலாறுபத்து தேசத்திலமாண்
டவர்கள் தொகைதானப்பா, கோனானுருவீவந்தர்சொன்னநீதிகொ
ற்றவனே தானிருந்தநாள்வரைக்கும், வாணுபரபரியாள் கடாட்ச
த்தாலே வளமுடனே தானறிந்த தொகையைக்கேளே. 577

துவாபரயுகத்துத்தொகை.

கேளேதான் துவாபரமாயுகத்திலப்பா கெடியான மாண்பர்க
ளும்மாண்டசேதி, ஆளேதான்லட்சமது பெண்பத்திரண்டு வழகான
சங்கமதுயெட்டுபத்திரண்டு, கோளேதான்வாராமல் மகாசங்கமேழு
கொற்றவனேயற்புதமாகற்புதங்கண்டு, நாளேதான்வையகத்தி லிற
ந்தமாண்பர் நலமானதொகையிதுதான் கண்டுகொள்ளே. 578

கொள்ளவேகாலாங்கியிருந்தமட்டும் சுவலயத்தில் சமாதிக்ஞப்
போகுமுன்னே, எள்ளளவுபிசகாமல் முன்னோர்தாமும் மெழிலான
சாத்திரத்தின் தொகுப்பாராய்ந்து, உள்ளபடியுகத்திலிருந்தமட்
டும்வுத்தமனே மாண்டவர்கள் தொகையைக்கேளீர், கள்ளவே லட்ச
மதுநாற்பத்திரண்டு கவனமுடன்சங்கமது நாலுமாமே. 579

நாலானசங்கமதுமகாசங்கமெட்டு நலமான அற்புதங்கள் ரெண்
டுபத்தாலு, நூலானமற்றவர்கள் கணக்கையெல்லாம் நுணுக்கமுட
ன்சித்தரபுத்ரன்கணக்கிற்குடறும், காலானகணக்குவகை யாராற்குடறும்
காசினியில் யுகமுடிவி லிருந்தோர்மாண்பர், பாலான முன்னோர்கள்
சொன்ன நூலில் பாவித்தகணக்கிதுதான் பண்மையாரே. 580

பண்மையாய்வையகத்தில்துடிந்தபேரை பாருலகில் ராஜாதிரா
ஜர்தாமும், வண்மையுடன்கலியுகத்துமாண்பர்தம்மில் வளமையுடன்
ரூஜாதிரூஜரெல்லாம், நன்மைபெற தொகைகணக்கு கண்டதில்லை
நாணிலத்தில் மடிந்தவர்கள்சேகியப்பா, உண்மைபெறசீனபதிமாண்
பரெல்லாம் வற்றதொகை சற்றேரக்கண்டார்தாமே. 581

கண்டாரேசீனபதிமாண்பர்தாமும்காசினியில்துகைகணக்கைத்
தாமறிந்தார், விண்டதொருரூஜாதிரூசரெல்லாம் விருதாவாய்வைய

கத்தையாண்டுமென்ன, கொண்டல்வண்ணனச்சதனுங் காணும்ற்று
ன்குவலயத்தில்தான்மடிந்தார் மற்றென்றுமில்லை, அண்டர்முனிரா
ட்சதர்களானபேரும் அவனிதனில்கணக்கதனை யறியார்காணே.

காணவேவையகத்துக்கணக்கையெல்லாம் கண்டறிந்தார் எந்த
ன்குருகாதசாமி, தோணவேயவிருந்தநாட்கள்மட்டும் தோறாமல்மா
ண்பரிடதொகையைத்தானும், பூணவேயுகாந்தவரை சாத்திரத்தை
புகழானகாலாங்கிராதார்தாமும், மாணவேதொகுப்பினது வரலாரெ
ல்லாம் வளமுடனேகண்டறிந்து வகுத்திட்டாரே. 583

போகர்பூமிபளவும் சமுத்திர அளவுங் கூறல்.

வகுத்தாரேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு வளமையுள்ள கண்மணி
யேசொல்வேன்பாரு, தொகுத்ததொரு மாண்பர்களின்கணக்கு தம்
மை தொல்லுலகில்தாமிந்த மட்டுஞ்சொன்னார், தகுத்திடவே வை
யகத்தினளவுதானும் தகமையுடன்பூமிவளமேதென்றாக்கால், மிகுந்
திடவே சத்தசாகரமுஞ் சேர்ந்து மேதினியில் மூன்றுபங்கு ஜலமு
மாச்சே. 584

ஆச்சப்பாபூமிவளம்நாலிலொன்று வப்பனேகர்த்தரது யேற்பா
டல்லோ, பாச்சலுடன்பூமிக்குப்பாதிவல்லோ பாங்கான மலைவளங்க
ளென்னலாகும், மாச்சலுடன் தீவுகளுமஷ்டத்திக்குமகத்தானதிசை
நான்குமென்னலாகும், ஆச்சரியமானதொரு பட்டினங்கள்வதில்நா
ன்கு ஓர்புரமுஞ்சொல்லலாமே. 585

சொல்லவென்றால் முப்புரமுங்காடேயாகும் தோறாமல்பட்டி
னத்தின் தொகைதான்சொல்வேன், வெல்லவேபட்டினங்க ளாறுபத்
துநான்கு மேன்மையுடன்குரிச்சிகளோ கணக்கேயில்லை, புல்லவே ந
திபாகம்நூற்றிருபதாகும் புகழானசிறுநதிகளனந்தங்கோடி, மெல்ல
வேயேரிவகைமிகுநூற்றுப்பத்து மேன்மையுடன் கால்வாய்கள்கணக்
கில்லைதானே. 586

ஸ்தலப்பெருமை

தானுன்தேவதாஸ்தலங்கள்தன்னை சாற்றுகிறே னஷ்டதிக்குப்
பூமிமட்டும், கோனுனகாலாங்கிராதார்தாமும் கொற்றவனார்குளிகைய
துபூண்டுசென்ற, தேனுன்தேவாலயத்தொகையைச்சொல்வேன் தே
ற்றமுடன் நூற்றியிருபத்திரெண்டு, மானுனமகாஸ்தலங்க ளிதுவே
யாகும் மகத்தானசிறுஸ்தலங்கள் சொல்லொண்ணாதே. 587

மனிதர் பேதாபேதம்.

ஒண்ணுதுமானிடர்கள் வளப்பஞ்சொல்வேன்வுத்தமனேகாலா
ங்கிகுருபையாலே, திண்ணமுடன்வையகத்தில் திசைகளெட்டும் சத்
திவந்தேன்சத்தகடல் பூமியெல்லாம், அண்ணாந்துமலைவளத்தில் சிக

ரங்கண்டேன் அதிலிருந்தமார்க்கமெல்லாந்தெரிந்தேன்யானும், வண்ணமுடன்மானிடரின் ரூபந்தன்னை வளமையுடன் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. 588

கேளப்பாசிலதேசமாந்தர்தானும் கெடியானரூபமது அஸ்வரூபம், மாளப்பாசிலதேசமாந்தர்தானும் மகத்தானசிங்கமென்றமுகமே யாகும், ஆளப்பாசிலதேசமாண்பர்தானும் வப்பனே ஆஞ்சநேய ரூபமாகும், வீளப்பாசிலதேசமாண்பர்தானும் விகாரமுள்ளராட்சதரின் பேதமாமே. 589

ஆமேதான்சிலதேசமாண்பரப்பா வப்பனையலைகடலிலிருப்பார்தானும், நாமேதான்சிலதேசமாண்பர்தானும் நலமுடைய மன்மதன் ரூபம்போலும், போமேதான்சிலதேசமாண்பரப்பா புகழானரூபமது பார்க்கொண்ணுது, தாமிதான்ரூபமது விகாரரூபம் தனியான ஜலரூபஞ்சொல்லொண்ணுதே. 560

ஒண்ணவேசிலதேச மாண்பரப்பா வுத்தமனே அந்தவண்ணன் முகமுமாகும், எண்ணவேமுடியாது ஜாதிபேதம் யெழிலானபேதமதுலக்கோயில்லை, கண்ணவேசாதியது பதினெட்டாக காசினியிலவதரித்தார்கோடிமாண்பர், எண்ணவேமுடியாது யாராலுந்தா நெழிலான ஜாதியிடமார்க்கந்தானே. 591

பட்சிகள் பேதாபேதம்

மார்க்கமாயின்னமொருமகிமைகேளும்கத்தானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, ஓர்க்கவேஜாதியதுபேதாபேதம் எழுதூற் றிருப்பதினலு சொச்சமாகும், மூர்க்கமாம்மாண்பரொடுபேசும்பட்சி முனையான முப்பத்திரெண்டேஜாதி, ஆர்க்கவேபரிபாஷைதெரிந்தபட்சிவப்பனே சோடசமும்ஜாதிபதினே. 592

ஆறனபட்சியது அனந்தமுண்டு அதுதனக்கு குணகுணபேதமில்லை, நூறனவாண்டுக்குளிருக்கும்பட்சி நுண்மையுடன் கலைகள் பதினறதாகும், நூறனமற்றதோர்பட்சியெல்லாம் துப்புரவாய் வயததுவுங் கொஞ்சமாகும், தேறனமற்றதோர்பட்சிக்கப்பா தேசத்திற் பகுத்தறிவு இல்லைதானே. 593

மிருகபேதாபேதம்.

தானுனமிருகத்தின்வளம்பஞ்சொல்வேன் தண்மையுள்ள புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, கோனையெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்குருபாத கடாட்சத்தாலும், தேனானமேனம்மணியாள் கடாட்ச

சத்தாலும் தேசமெல்லாங்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, மாணுமிரு கத்தின்மருத்துவத்தை மண்டலத்தில் கண்டறிந்துவந்தேன்பாரே.

பாரேதான்மிருகத்தின் வளப்பஞ்சொல்வேன் பாங்கானமனே லயத்தையறிந்தஜாதி, நேரேதான்மிருகமது சோடசமாகும் நேர்மையுடன்ஜாதியதுபதினேறையாகும், சீரேதான்மிருகமது பரிபாஷைபேசும் சிறப்பானமற்றதோர்மிருகமெல்லாம், வேரேதான்பகுத்தறிவுயில்லையப்பா வேதாந்தகாலாங்கியருள்வாக்காச்சே. 595

வாங்கானவாக்கதுவும் மறிந்தஜாதி வளமானநயமென்றபாஷைதன்னை, நோக்கமுடன்தானறியும்மிருகஜாதி நுண்மையுடன்மார்பதனில்கருஞ்சாதி, ஏர்க்கவேஜாதியதுபேதாபேதம் யெழிலாகத்தாமரைப்பேன்வண்மைபாரு, தீர்க்கமுடன்பூமிதனில் நகருஞ்சாதி திறமானகாலில்லாஜாதிதானே. 596

மாரால்நகரப்பட்டஜீவஜெந்துக்களின்பேதாபேதம்.

தானுனாதிவகை சொல்வேன்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, தேனாபூமிதனில்விஷமுள்ளசெந்து தேசத்திலறிவுள்ள ஜெந்தொன்றப்பா, மாணுமாணிக்கப்பாம்பேயெல்லால் மற்றதொருஜெந்துக்களயாதொன்றில்லை, பாணுவையகத்தில்கோடியுண்டுபாலகனேவாலகரல்பாம்பாகாதே. 597

ஆகாதுபரிபாஷைத்தெரிந்தபாம்பு வப்பனையாரறிவார் மண்டலத்தில், சாகாதுகோடியுகமிருக்கும்பாம்பு சர்ப்பராஜனென்றல்லோ பேறுண்டாச்சு, வேகாதுகாடுதீப்பட்டெரிந்தால் வேகமுடனாகாயம்பறக்கும்பாம்பு, போகாதுசிறகுடையசர்ப்பமல்லோ பொங்கமுடன் கண்டறிந்தபாம்புதானே. 598

பாம்பானமற்றதோர்ஜீவஜெந்து பாரினிலே, யெத்தனையோகோடியுண்டு, தீம்பானஜெந்துக்கள் வையகத்தில், திரளானகணக்குவகை கூறப்போமோ, வீம்புடனேசீவவதைசெய்திட்டாலும் வித்தகனையதற்கொன்றுந்தெரியாதப்பா, ஆம்பலுடன்கொட்டியவர் மலர்தல் போலும் வப்பனையவனிதனில்திகழுண்டே. 599

உண்டானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு வுத்தமனே யின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன், கண்டதொருவையகத்தில் விருட்சந்தன்னில் காலாங்கிளாதரவறிந்தமட்டும், அண்டமதிலாகாய தேவரெல்லாம் வன்புடனேயுகந்துகொண்ட விருட்சந்தன்னை, சண்டமாருதம்போல விருட்சந்தன்னைசாற்றுகிறேன் புலிப்பாணிமைந்தாபாரே. 600

விருட்சங்களின் பேதா பேதம்.

பாரப்பா புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாண்மையுட னறிந்தவரை சொல்வேன்பாணும், சீரப்பாவையகத்தில் விருட்சந்தானும் சிறப்பானகோடியுண்டு லக்கோயில்லை, நேரப்பா கனிவகைகள் கோடியுண்டு நேர்மையுடன்கண்டறிந்து பார்த்ததுண்டு, ஆரப்பாகர்ப்பக மாம்விருட்சந்தானும் அவனிதனில்மாண்பர்களுக்குகந்ததாச்சே.

ஆச்சப்பா விருட்சவகைகோடியுண்டு லப்பனை கர்ப்பத்தின் விருட்சந்தன்னை, மாச்சலுடன் யெதுகேட்டால் தருவேனென்று மகத்தான விருட்சமது கூறும்வண்ணம், ஏச்சலது வாராமலிருக்கும் விருட்சம் யெழிலான வையகத்தேதார்க்கானஜாதி, காச்சலுடன் பூமி தனில்வாழுஞ்சாதி தனமான விருட்சமென்ற மரமுமாச்சே. 602

மனிதர்க்கு அறிவு ஐந்துமிருகங்களுக்கு அறிவு நான்குபட்சிக்கு அறிவுமுன்று மாரால் நகரும் பிராணிக்கு அறிவு இரண்டு விருட்சத்துக்கு அறிவுவொன்று கூறுதலாம்.

ஆச்சப்பாமாந்தருக்குப் பஞ்சபூதம் வப்பனைவாத்துமமாமென்னலாகும், மூச்சொடுங்கும் மிருகமதுக்கறிவு நாலுமுனையான சீவனென்றேசெப்பலாகும், பாச்சலுடன் பறக்கின்றபட்சியப்பா பாங்கானவறிவதுவும்மூன்றையாகும், மேச்சலுடன்மார்பதனுநகருஞ்செந்து மேன்மையுடனயறிவதுதான் ரெண்டதாமே. 603

இரண்டானவிருட்சத்துக் கறிவுவொன்று யெழிலானசாத்திரத் தொகுப்பின்கூறு, திரண்டதொருகவிவாணர் சொன்னவாக்கு திக்கெட்டும்சித்தர்முனி கண்டாராய்ந்து, மிரண்டதொரு மானிடர்க்கு வையகத்தில்மிக்கான தொகுப்புலகையாவுகூறி, காண்டகம் போல் போகரேழாயிரத்தான் காசினியில்பா டிவைத்தபண்பதாமே.

சக்கரவர்த்திகள் செங்கோற்பெருமைகூறல்.

பண்பானயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணி மைந்தபாரு, நண்பானவையகத்தில்கோடிமன்னர் நாடாண்டு காடுறைந்தார்லக்கோயில்லை, பெண்பான செங்கோலின் பெருமைமார்க்கம் பேரானவமைப்பு சிலர்கண்டாரங்கே, சண்டாளவேந்தருக்கு யாதொன்றில்லை சட்டமுடன் போகரிஷிகூறுவேனை. 605

கூறுவேன்சக்கரவர்த்தி யென்றுமேதான் குவலயத்தில் பேர்கொண்டுலாபமென்ன, மாறுடைய வேந்தர்களாயவதரித்து மானிலத்தில்தன்னைவராயிருந்துமென்ன, வேறுபட மாண்பர்களை வறுத்தல்

செய்துவேண்டியதோர்நிதியனைத்துங்கொள்ளைகொள்வார், ஆறுதலங்கட்டறியார்மன்னர்தாமும் அகதிபரதேசியரைத் தேடார்தானே.

தானுமன்னவர்க்கு முறையேதென்றால் தாக்கானவங்கமது பத்துமுண்டாய், கோனான அஷ்டசெல்வந் தானுங்கொண்டு கொற்றவனார்போதனையேவகிக்கவேண்டும், தேனானவெற்றியது யெட்டும் பெற்று திரளானபொருளுளவும் நான்குங்கொண்டு மானுனநிதியனைத்துங்கொண்டுமல்லோ மகத்தானமங்களமுமெட்டுந்தானே.

எட்டானமங்களமு மிருக்கவேண்டும் யெழிலானபேறுபதினறு வேண்டும், மட்டானகனமெட்டு மிருக்கவேண்டும், மகத்தானவினையாட்டுமெட்டுவேண்டும், திட்டமாஞ் சேனைதுகை பத்தும்வேண்டும் திகழானபுங்கசித்தி யெட்டும்வேண்டும், வட்டமுடன் போகமதுயெட்டும்வேண்டும் வளமான ராஜர்களுக்காகந்தவாரே. 608

வாரான செருக்குயிரு நாலதாகும் வண்மையுள்ள செங்கோலுமேழதாகும், கூறானகலையதுவும் ஆறும்வேண்டும் குறிப்பானகாமமதைமூன்றும்விட்டு, தாரானதிரவியங்களைந்தும்பெற்று தாக்கானதீக்குணங்கற்பத்தும்விட்டு, சேருடுங்கொங்கையாமும் மணியும் பெற்று சிறப்பான பணிதிமுதல்கொண்டார்தாமே. 609

கொண்டதொரு வேந்தனுக்கு யிதுகள்வேண்டும் கோடானகோடிபொருள்யிருந்துமென்ன, அண்டிவந்தயதிதிபரதேசியர்க்கு வன்புடனேகாணனைப் போலியவேண்டும், வண்டணிமார் குடிப்படைகள் தன்னைத்தானும் வளமையுடன் கற்பழிக்கலாகாதப்பா, சண்டமாருதம்போலே செங்கோல்நாட்டி. சதுருடனேயாள்பவனே மன்னனுமே. 610

மன்னனும்படுகளத்திலு யிரைத்தானும் மார்க்கமுடன் விடுவதற்கு அஞ்சலில்லாய், தென்னதன்போல்திக்கெட்டும் புகழவல்லாய் தேசமெங்கும்மாண்பர்களுந் துதிக்கவல்லாய் இன்னிலத்திலவரித்துமகுடம் பூண்டு யெழிலானராஜாதிராசனென்றும், நன்னயமாய்பராபரத்தின் ரூபங்கொண்டு நயமுடனேயவதரித்தோன்வேந்தனுமே. 611

வேந்தனுஞ் சத்தியத்தில்தவர்க்கு பெற்றேன் வேதாந்தமனென் மணியாளருளும்பெற்றேன், போந்தமுடன்மகம்மேரு வில்லும்பெற்றேன் புகழானவிசயனென்று பேருங்கொண்டோன், சார்தமுடன் வேதவழிதன்னிற் சென்றேன் தவந்தனிலே தான்மிகுந்த யோகவானாய், காந்தமதிக்கொண்டதொரு விலாசனாக காகினியிலிருப்பவனே யரசனுமே. 612

அரசனுமிப்படியேகாலாங்கிநாதர் வன்புடனே குளிகையதுபூண்
டுகொண்டு, முரசுடனே முன்சொன்னவமைப்புபோல முப்பத்
திரண்டரசர்தன்னைக்கண்டார், திறமுடனே காலாங்கிதாள்பணிந்து
தீர்க்க முடனடியேனுங்குளிகையூண்டு, உரமானபதினாறு அரசர்
தம்மைவுத்தமனுமடியேனுங்கண்டிட்டேனே. 613

கண்டேனே ராஜாதிசக்கரவர்த்தி காசினியில்நாணிருந்தநாட்
கள் மட்டும், உண்டானசக்கரவர்த்தி பதினாறுகண்டேன் ஒகோகோ
நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, அண்டபுவனங்களெல்லாம் கண்டராஜர்
அவனி தனிலிவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ, தண்டவனரிஷிகளெல்
லாஞ் சித்துதாமும் தாரணியில்மறைத்தாரேகோடியாமே. 614

சப்பிரமணியர் தியானம்.

கோடியாமின்னமொருமார்க்கங்கேரு குறிப்பான புலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, நாடியேவடிவேலர்தியானமப்பா நாட்டுகிறேன்யுந்த
னுக்குநன்மையாகும், கோடியுகமிருந்தாலுமென்னலாபம் குவலயத்
தில்கதிபெறவேவழிதான்வேண்டும், தேடியபராஞ்சுடரை நண்ணவே
ண்டி தேசத்திலுறுதிமனங்கொண்டிடாயே. 615

கொண்டிடவேவடிவேலர்தன்னையப்பாகூறுகிறேன்வசியமென்ற
மார்க்கஞ்சொல்வேன், கண்டறிபதேனுமென்றால் கைலாசர்தம்மை
கருத்தினிலைசதாகாலம் நிர்த்தஞ்செய்து, பண்டதிகமானதொருபழ
வாக்கங்கள் பாலகனைசர்க்கரையா மமுதுதானும், விண்டதொரு
வறுகோண நிர்த்தஞ்செய்து விருப்பமுடன்பிரணவத்தைமாறுவாயே.

மாறுதல்சக்கரம்.

மாறலென்றால்மேல்மூலங்கீறலொன்று மகத்தான அடிமூலங்
கீறலொன்று, அறுலுடன்கீழ்த்திகையங்கீறலொன்று வப்பனை
மேற்றிசையாங்கீறலொன்று, மீறலுடன்தென்றிசையாங் கீறலொ
ன்று மேன்மையுடன்வடதிசையாங் கீறலொன்று, வாறலுடன்குண
திசையாங்கீறலொன்று வகுப்பானகீறலது அறுகோணமாமே.

கோணமாமூலவரைசூலம்போடு குறிப்பானவரையாறும்மூல
ஞ்சூலம், வேணபடிடுமையங்கரணப்போடு வேகமுடன்சுழிமையம்
பிரணவந்தான், சீணமதுவாராமல்பிறணவத்தை செப்புகிறேன்வுன்
மூலங்கொண்டுமாறு, காணறி பராஞ்சுடராம்வடிவேலர்தாமும் கர்த
தனைப்போல்வந்துதிப்பார்பாருபாரே. 618

பாரப்பாமேழ்மூலம்ஹரி வோம்பாடுபாங்கான சிழ்மூலம்ஐயுங்
கிலியும், நேரப்பாகின்மூலம்செளவும் ஸூயும்நேர்மையுடன் ஹரியுட
னே இம்மென்றோது, சீரப்பா அங்குடனே -லிங்-வங்-ஓங்-சிறப்பான
சிங்குடனே ஆங்கென்றோது, ஆரப்பா-மங்-யங்-நங்-நங்கென்றேசொ
ல்லுவப்பனே சிவசுப்பிரமணியென்பாயே. 619

என்னவே அம்பிகைப்பாலாவாவா யெழிலானசரவணபவனே
வாவா, துன்னவே-வசி-வசி-வருக-வருக துப்புரவாய்சுவா ஹாயாசி
ரோமணியேவாவா, பன்னவேபுரணவத்தையோதும்போது பாலக
னேசுப்பிரமணியர் நிர்த்தஞ்செய்வார், மின்னவேமயில்வாகனரூட
ராக மீட்சியுடன் தரிசனைக்குவுள்ளாவாரே. 620

உள்ளதொருவறுகோணம்நடுமையத்தில் வுத்தமனேநாமிருந்து
நிர்த்தஞ்செய்தால், கள்ளமதுவாராமல்சுப்பிரமணியர் காட்சியுடனுந்த
னுக்குவரமேயீவார், எள்ளளவுகுறையாமல்பிரணவந்தான் யெழி
லானவட்சரத்தைலட்சம்போடு, தெள்ளுமணியாலகனூர்முன்னேநிற்
பார் சிவசுப்பிரமணியனெனச்செப்பலாமே. 621

செப்பலாஞ்சுப்பிரமணியனென்பார்பாரு சிறப்பானமனிதனல்
லால்வேறொன்றில்லை, ஒப்பமுடன் நீரினைத்தசுப்பிரமணியன் ஒகோ
கோநாதாந்தக்கடவுளாச்சு, எப்படியும்நாதாந்தக்கடவுளுக்கு யெழி
லானவவதாரபுருஷனென்றும், இப்படியேகோடான கோடிநாமம்
யெழிலானசாத்திரங்கள் சொல்லலாச்சு. 622

சொல்லவேயவரவர்கள் தக்கநீர்மை சுந்தரனேதன்மனதிலயிக்
கியங்கொண்டு, வெல்லவேபலவிதமாந்தெய்வம்போலே விசாரணை
ளில்லாமல்பேதைநெஞ்சாய் புல்லவேகவிவாணர்கட்டுவாக்கியம் புக
ழாகப்பலபலவாம்நாமந்தன்னை, சொல்லவேநற்கடவுளென் றுகூறிசெ
ம்மலுடன்மதிகெட்டுந்துகிப்பார்பாரே. 623

பாரப்பாபூலோககர்த்தனுக்கு பாங்கானமூன்றுபேர்வகுக்கலா
ச்சு, நேரப்பாஹரியயனும்பிரம்மாவென்று நெடிதானசாத்திரங்கள்
கூறலாச்சு, சீரப்பாநாமமதுமூன்றுமல்லோ சிறப்பானகடவுளுக்குப்
பேருமாச்சு, தேரப்பாதேசாதிதேசமெல்லாஞ்செப்பினர்பலநூலுஞ்
சொன்னுந்தாமே. 624

கடவுளுண்டென்பதற்கு திருஷ்டாந்திரம்.

சொன்னாரே கடவுளல்லால்வேறொன்றில்லை சுந்தரனேகடவுள்
தனைக்காணமாட்டார், மன்னவனேதெய்வமதைக்காணுதற்கு மகத்
தான திருடாந்திரமேதென்றாக்கால், தென்னவனேதேவஸ்தான

ந்தன்னில் திகழானமணியோசை கேட்குமல்லோ, முன்னவ்னெம
ணியோசைகேட்கும்போதுமுனையானமணியொன்றுயிருக்கலாச்சே.

இருக்கவென்றால்மணியென்ற கருவொன்றுண்டு யெழிலானக
ருவதனைக்கண்டதில்லை, திருத்தமுடன் மணியோசைக் கேட்டபோ
துதிகழானமணியொன்றுயிருக்கும்பாரு, பொருத்தமுடன்வையகத்
திலதிசயங்கள்பொங்கமுடன்கோடானகோடியுண்டு, வருத்தமுடன்
பிறப்பதுவும், பிறப்போர்தம்மை வளப்பமுடன் மழைதனையேகண்
டிட்டோமே. 626

கண்டோமேலோகபதிவதிசயங்கள் காசினியில்வேறென்று கா
ண்பதேனோ, அண்டமுடன் வலகுபதிக் கடவுள்தானும்வன்புடனே
யிருப்பதற்கு ஐயமுண்டோ, உண்டானசாத்திரங்கள் பேதாபேதம்
வத்தமனைபாடிவைத்தா ரனேகமுண்டு, சண்டானமுறமைகெட்டு
சாத்திரங்கள்செப்பினார் பலபேதைமாண்பர்தாமே 627

மாடன் மந்திரம்

மாண்பரா மின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான புலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, ஆண்மையுள்ளமாடனவன் வசியமப்பா வவனிதனில்
யாரறிவார் சித்துமாண்பர், காண்மையுள்ள கருவாளியறிவான்பாரு
காசினியில்சண்டாளன் சத்துருவேதை, பாண்மையுள்ள கருமிகட்
கும்மர்மிகட்கும் கருவானமாடன் மந்திரமுமா? 628

மந்திரமாம்மாடன துவசியத்தாலே மகத்தானமாண்பரெல்லாம்
வசியமாவார், எந்திரமாம்மாடனதி பிரணவத்தால் யெழிலானதேவ
தைகளெல்லாஞ்சித்தி தந்திரமாம் மாடனதுமந்திரத்தைதண்மையு
டன்சொல்லுகிறேன் தயாளபரலா, சுந்தரமாங்கருவறிந்தமாண்பரப்
பா சூட்சமுடன் செய்வான்பார் மர்மிதானே. 629

தானுபிரணவங்களே, தென்றாக்கால்தண்மையுள்ள ஹரிஜம்கே
ளென்றேயோது, கோனான அகோரமடா கெம்பிராயா குறிப்பான
அகோரதர்க்கவாழ்முனீசா, தேனான ஸ்ரீங்கார பகவதிபுத்திராதெ
ளிவானவீராதிவீரமாடா, வானுனசமானமென்ற சுடலைமாடாமகத்
தானயென்வார்த்தைகேட்டிடாயே. 630

கேட்கவென்று லுத்திரவின் மாடாகேளுகெடியானயென்வார்
த்தைகைவிடாதே, தாட்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியாள்பா
தம் தயங்காமல்முன்னின்றுகார்க்கவென்று, வே-கையுடன்கிருபை
யருள்வினோதமாடா வீரனரீங் செளவுங்-கிலியென்றோது, சூட்ச
முடன்மய்-ஐயங்-கிலியென்றோது சுடரான ரீங்குடனே வாவாவென்
றோதே. 631

பாரப்பாமேஸ் மூலம்ஹரி லோம்பாடுபாங்கான சீழ்மூலம்ஐயுங்
கிலியும், நேரப்பாகிள்மூலம்செளவும் ஸூயும்நேர்மையுடன் ஹரியுட
னே இம்மென்றேறுது, சீரப்பா அங்குடனே-லிங்-வங்-ஓங்-சிறப்பான
சிங்குடனே ஆங்கென்றேறுது, ஆரப்பா-மங்-யங்-நங்-நங்கென்றேசொ
ல்லுவப்பனே சிவசுப்பிரமணியென்பாயே.

619

என்னவே அம்பிகைப்பாலாவாவா யெழிலானசரவணபவனே
வாவா, துன்னவே-வசி-வசி-வருக-வருக துப்புரவாய்சுவாஹாயாசி
ரோமணியேவாவா, பன்னவேபுரணவத்தையோதும்போது பாலக
னேசுப்பிரமணியர் நிர்த்தஞ்செய்வார், மின்னவேமயில்வாகனருட
ராக மீட்சியுடன் தரிசனைக்குவுள்ளவாரே.

620

உள்ளதொருவறுகோணம்நடுமையத்தில் வுத்தமனேநாமிருந்து
நிர்த்தஞ்செய்தால், கள்ளமதுவாராமல்சுப்ரமணியர் காட்சியுடனுந்த
னுக்குவரமேயீவார், எள்ளளவுகுறையாமல்பிரணவந்தான் யெழி
லானவட்சரத்தைலட்சம்போடு, தெள்ளுமணிபாலகனார்முன்னேநிற்
பார் சிவசுப்பிரமணியனெனச்செப்பலாமே.

621

செப்பலாஞ்சுப்பிரமணியனென்பார்பாரு சிறப்பானமனிதனால்
லால்வேறென்றில்லை, ஒப்பமுடன் நீரினைத்தசுப்பிரமணியன் ஓகோ
கோநாதார்த்தக்கடவுளாச்சு, எப்படியும்நாதார்த்தக்கடவுளுக்கு யெழி
லானவதாரபுருஷனென்றும், இப்படியேகோடான கோடிநாமம்
யெழிலானசாத்திரங்கள் சொல்லலாச்சே.

622

சொல்லவேயவரவர்கள் தக்க நேர்மை சுந்தரனே தன்மனதிலயிக்
கியங்கொண்டு, வெல்லவேபலவிதமாந்தெய்வப்போலே விசாரணைக
ளில்லாமல்பேதைநெஞ்சாய் புல்லவேகவிவாணர்கட்டுவாக்கியம் புக
ழாகப்பலபலவாநாமந்தன்னை, சொல்லவேநற்கடவுளென்றுகூறிசெ
ம்மலுடன்மதிக்கெட்டுந்துதிப்பார்பாரே.

623

பாரப்பாபூலோககர்த்தனுக்கு பாங்கானமூன்றுபேர்வருக்கலா
ச்சு, நேரப்பாஹரியயனும்பிரம்மாவென்று நெடிதானசாத்திரங்கள்
கூறலாச்சு, சீரப்பாநாமமதுமூன்றுமல்லோ சிறப்பானகடவுளுக்குப்
பேருமாச்சு, தேரப்பாதேசாதிதேசமெல்லாஞ்செப்பினார்பலனா லுஞ்
சொன்னார்தாமே.

624

கடவுளுண்டென்பதற்கு திருஷ்டாந்திரம்.

சொன்னாரே கடவுளல்லால்வேறென்றில்லை சுந்தரனேகடவுள்
தனைக்காணமாட்டார், மன்னவனெதெய்வமதைக்காணுதற்கு மகத்
தான திருடாந்திரமேதென்றாக்கால், தென்னவனேதேவஸ்தான

ந்தன்னில் திகழானமணியோசை கேட்குமல்லோ, முன்னவ்னமணியோசைகேட்கும்போதுமுனையானமணியொன்றுயிருக்கலாச்சே.

இருக்கவென்றால்மணியென்ற கருவொன்றுண்டு யெழிலானகருவதனைக்கண்டதில்லை, திருத்தமுடன் மணியோசைக் கேட்டபோதுதிகழானமணியொன்றுயிருக்கும்பாரு, பொருத்தமுடன்வையகத்திலதிசயங்கள்பொங்கமுடன்கோடானகோடியுண்டு, வருத்தமுடன் பிறப்பதுவும், பிறப்போர்தம்மை வளப்பமுடன் மழைதனையேகண்டிட்டோமே.

626

கண்டோமேலோகபதிவதிசயங்கள் காசினியில்வேறென்று காண்பதேனோ, அண்டமுடன் வலகுபதிக் கடவுள்தானும்வன்புடனேயிருப்பதற்கு ஐயமுண்டோ, உண்டானசாத்திரங்கள் பேதாபேதம் வத்தமனேபாடிவைத்தா ரனேகமுண்டு, சண்டானமுறமைகெட்டு சாத்திரங்கள்செப்பினார் பலபைதமாண்பார்தாமே

627

மாடன் மந்திரம்

மாண்பரா மின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஆண்மையுள்ளமாடனவன் வசியம்பா வவனிதனில் யாரறிவார் சித்துமாண்பார், காண்மையுள்ள கருவாளியறிவான்பாரு காசினியில்சண்டாளன் சத்துருவேதை, பாண்மையுள்ள கருமிகட்கும்மர்மிகட்கும் கருவானமாடன் மந்திரமுமா ரீம

628

மந்திரமாம்மாடன துவசியத்தாலே மகத்தானமாண்பரெல்லாம் வசியமாவார், எந்திரமாம்மாடனதி பிரணவத்தால் யெழிலானதேவதைகளெல்லாஞ்சித்தி தந்திரமாம் மாடனதும்ந்திரத்தைதண்மையுடன்சொல்லுகிறேன் தயாளபாலா, சுந்தரமாங்கருவறிந்தமாண்பரப் பா சூட்சமுடன் செய்வான்பார் மர்மிதானே.

629

தானுபிரணவங்களே தென்றக்கால்தண்மையுள்ள ஹரிஓம்கே ளென்றேயோது, கோண அகோரமடா கெம்பிராயா சூறிப்பான அகோரதர்க்கவாழ்முனீசா, தேனான ஸ்ரீங்கார பகவதிபுத்திராதெளிவானவீராதிவீரமாடா, வானுனசமானமென்ற சுடலைமாடாமகத் தானயென்வார்த்தைகேட்டிடாயே.

630

கேட்கவென்று வுத்திரவின் மாடாகேளுகெடியானயென்வார்த்தைகைவிடாதே, தாட்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியாள்பாதம் தயங்காமல்முன்னின்றுகார்க்கவென்று, வேகையுடன்கிருபையருள்வினோதமாடா வீரனரீங் செளவுங்-கிலியென்றோது, சூட்சமுடன்மய்-ஐயுங்-கிலியென்றோது சுடருனரீங்குடனே வாவாவென்றோதே.

631

இருக்கிறேன் துவாபரயுகந்தொடங்கியெழிலாகயிர்நாளும்துறு
தியாக, திருக்கமலம்விற்பிறுக்கும் தூமாதேவிதிகழான சன்னதியை
ப்பாதுகாற்று, உருக்கமுடன் பத்மாசனத்திருந்து வுத்தமனேகாலம
தைகழித்துகொண்டு, பெருகமுடன்கன்னிமார் பூசையோடும் பேரி
ன்பநிலைதனிலேநிற்கின்றேனே.

645

நிற்கின்றேன் தூமதாபதியிலப்பா நிலையானகேஷத்திரத்தில்வெ
ருகாலந்தான், துற்கையெனும் மலையாளசன்னிதானம் துப்புரவாய்
சமாதிமுகமிருந்துகொண்டு, அற்பமென்றிலாகபதி வதிசயத்தை
யருள்கடந்து கடல்கடந்து, வன்பவனாய் சற்பமென்றசடாபாரந்தலை
யிலேந்தி சாங்கமுடன்மலையாளமர்ந்தேனே.

646

இட்டேரினகாலாங்கிநாதசீஷா யெழிலாகயெந்தனைநீகண்டதா
லே, சட்டமுடன்மனதுவந்துயுந்தமக்கு சாங்கமுடன் தூமாதேவி
மந்திரம், திட்டமுடன்வுந்தமக்கு வுபதேசங்கள் சிறப்பானதேவதா
பிரணவத்தை, வட்டமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசிக்கும் வளமையுடன்
யெந்தனது பாரந்தானே.

647

தூமாதேவி பிரணவமந்திரத்தை போகருக்கு சித்துகூறல்.

பரூபரமாங்காலாங்கிநாதசீஷா பட்சமுடன்பிரணவத்தைசொ
ல்லக்கேளீர் தீரமுடன்ஓமென்றவட்சரத்தை தீர்க்கமுடனெந்தனு
க்குவுபதேசித்தார், வீரமுடன் தூம் தூம்பென்றேசொல்லி விருப்ப
முடன்பிரணவத்தை யுச்சாடித்து, கோரமுடன் கிலி கிலியென்றே
சொல்லிகொற்றவனே ஸத்தம்பயவென்றிட்டாரே.

648

என்றாரே அண்டமதைத்தான்பிடிங்கி யெழிலானவாகாயந்தனி
லெறிந்து, குன்றானநாற்கடலுந் தத்தளிக்ககுறிப்புடனெயன்முன்
னே ஓடிவாவா, சென்றுமேலுயங்கிலியும் செளவுமென்று செப்பினார்
பிரணவத்தை என்முன்றிற்க, வென்றிடவேலட்சமுருவோதுவோது
வுத்தமனே வசி வசி சுவாஹாயென்னே.

649

என்னவேமண்டலத்தில் வசியமாச்சு யெழிலானதூமதா தேவி
மந்திரம், சொன்னதொருமந்திரத்தாலஷ்டசித்தி சுரதரனே யுந்தம
க்குப்பலிக்கும்பாரு, பன்னவேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு பாருல
கஞ்சுற்றிவருங்காலந்தன்னில், முன்னமேசித்துமுனி ரிஷிகள் தாமும்
மூர்க்கமுடன்சபித்திடவே வருவார்பாரே.

650

பாரேதானுத்தனையுஞ் சபிக்கவந்தால் பாலகனே தூமதாபிரண வத்தை, நீரேதானுச்சாடஞ்செய்யும்போது நிஷ்களங்கமாகியல்லோ வணங்கியுண்ணை, சேரேதானு கழைத்து யுந்தனுக்கு செப்புவார்வ வண்புத்தேசமெல்லாம், வேரேதான் புத்தேசமுந்தனுக்கு வேண்டு மோ தூமதாமந்திரந்தானே. 651

தானு தூமதா மந்திரத்தால் சட்டமுடன் தரணிதனைஜெயிக் கலாகும், கோனாபிடைபுறுவந்தபோது கொற்றவனெமந்திரவுச் சாடனத்தை, தேனா மண்ணுமணியைத் தானினைந்து செப்பிட வேயுந்தனுக்குயெல்லாஞ்சித்தி, பானாநேவதாமந்திரத்தை பட்ச முடன் ஆருக்குஞ்சொல்லொண்ணுதே. 652

ஒண்ணானகுருமந்திரம் தேவதாமந்திரம்வுத்தமனேபுலிப்பாணி யுந்தனுக்கு, திண்ணமுடனுப தேசஞ்செய்தேனப்பா தீர்க்கமுடன் யென்னாநாம் மனதிலுன்னி, வண்ணமுடன் வந்தனுக்கு யிடைபுற் காலம் வந்திட்டால்பிரணவத்தை யுச்சாடித்து, தண்ணமுடன்சின் மயத்திலிருந்துகொண்டு சதாரித்தம்தேவியை நீபோற்றுவாயே. 653

மலையாள கறுப்பண்ணன்வசியம்.

போற்றுகிறேன் யின்னமொரு வசியங்கேளுபுகழான புலிப்பா ணிமைந்தாபாரு, ஆற்றலுடன் கறுப்பண்ணன் வசியந்தன்னை வப்ப னேமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, மாற்றவேகுளிகையது பூண்டுகொ ண்டு மகத்தான சீனபதிவிட்டுமல்லோ, ஏற்கவே மலையாளபதியிலப் பா யெழிலாகவாறுண்டு பிகுந்திட்டேனே. 654

இருந்தேனே தூமதாதேவன்தானம் யெழிலான சன்னிதிக்குவ டபாகத்தில், பொருந்தவேசமாதியது யானுங்கண்டேன் பொங்கமு டன்கறுப்பண்ணன் விருட்சமுண்டு, திருந்தவேகுளிகையது யானும் விட்டு தீரமுடன்சமாதியுரம் நிற்கும்போது, அருந்தவசியங்கொரு வரிருந்தாரப்பா வப்பனையெந்தனையுங்கண்டிட்டாரே. 655

கண்டாரேசித்துமகாரிவிபார்தாமும் கருத்தாக எந்தனைத்தான் கண்டபோது, திண்மையுடனொன்று என்னேகேட்க தீர்க்கமுடன் காலாங்கிசிடென்னேறன், வண்ணமுடன் தாள்பணிந்து யடியென்ற னும்வளமாக சிரங்குனிந்துதெண்டனிட்டேன், கண்ணபிரான்றனை ப்போல் ரூபங்கொண்டகர்த்தாவு மெந்தனையும தித்திட்டாரே.

மதித்துமே யெந்தனையுமாதீர்வித்து மகிதசியுடன்ருானோபஞ் செய்வேனென்றார், துதித்துமேயடியேனு மனதுவந்து துப்புரவாய்

தமதுடையபாதாரந்தான், மதித்துமே வையகத்தி லடியேன்றானும்
வளமையுடன் ரதானித்தங் குருவென்றெண்ணி, கதிப்படவேகாலா
ங்கியென்றுசொல்லி கர்த்தாவேயெந்நாளும் மறவேன்றானே. 657

மறவேனேயென்றுசொல்லி மனங்களித்து மார்க்கமுடனடியே
னுங்குறும்போது, திறமான சமாதியிது கறுப்பன்சமாதி தீரமுடன்
விருட்சாதிவிருட்சத்தின்கீழ், உறமுடனே வெகுசோடிசாலமாக
வுத்தமனே சமாதியிடதவசியானும், குறைவதுவுமநேராமல் கோடி
காலம் கொற்றவேனையானுமல்லோ யிருந்திட்டேனே. 658

இட்டேனே வெகுசோடி காலம்ப்பாயெழிலானகறுப்பண்ணன்
சமாதிபக்கல், வட்டமுடன் யெத்தனையோகோடாகோடி வண்மையு
ள்ளதவசிகளும் வருவார்போவார், சட்டமுடன்கறுப்பனுக்குயெதி
ரானோர்கள் சாங்கமுட னிதுவரையிற்கண்டதில்லை. திட்டமுடன்
கறுப்பண்ணன்வசியந்தன்னை தீர்க்கமுடனனேகம்பேர் கேட்டிட்
டாரே. 659

கேட்டாரேவெகுமாண்பர் கேட்டாரப்பா கெடியானகறுப்பண்
ண்வசியந்தன்னை, வாட்டமுடன்வொருவருக்குஞ் சொன்னதில்லை
வண்மையுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார் தாட்டிகமாய்க்குளிகை
யது பூண்டுகொண்டு தண்மையுடன் போருகின்றவனக்குமைந்தா,
நீட்டமுடன் பிரணவத்தையுபதேசித்தேன் நிஷ்களங்கமாகவல்லோ
கேளுகேளே. 660

கேளேயென்றுசொல்லி பிரணவத்தைகெணிதமுடனெந்தனு
க்குவுபதேசித்தார். பாளேதான்போகாமல் பிரணவத்தைபங்கமுட
னுந்தமக்குவுபதேசித்தேன், ஆளேதான்மந்திரமோ பிரணவந்தான்
வப்பனேஓர் சங்கரிசங்கரியென்ன, வீளேதான்வுச்சாடமந்திரத்தை
விருப்பமுடன் சங்கரியேவாவாவென்னே. 661

என்னவேதேவதா கறுப்பண்ணன்பகலா யெழிலானவுக்கிரகறு
ப்பண்ணாவா, துன்னவே ஆகாகாகாளியொடுக்கறுப்பாதுடியான
வாங்காரமுள்ளதீபா, யன்னவே அம் அம் அம் மென்றே ஓது பட்ச
முடன் கடுகெனவேவந்துறிப்பாய், சொன்னபடி ஆஞ்சகேயர்முக
னே வாடாசுந்தரனே கொஞ்சினன்றசடையோன்றானே. 662

தானான அந்திசந்தி தன்னில்நின்று தலையுருட்டுக்கறுப்பண்ண
தயாளபாலா, கோனானமலைதனில் மயங்கும்கறுப்பா கொற்றவனே
அடி அடிபடியென்றோது, வேனான அங்-ஆங் கென்றேயோதுவிருப்
பமுடன் ஆவேச ஆவேசயென்றும், பானான அகோர கறுப்பண்ண
வாவா பாலகனேசுக்கிரம்வாவவென்னே. 663

சீக்கிரமாஞ்சிவாயநம யென்றயோதுசிற்புடனேபிரணவத்தை யுச்சரித்து, சாக்கிரதையாகவல்லோ கறுப்பன்றன்னை தகமையுடன் வுச்சாடித்தடுமையாக, வாக்குதப்பாமலேயுருவுபோடு, வளமுடனே மண்டலந்தான்லட்சம்போடு, நாக்கதுவும்பிசகாமல் நளினபாலா நய முடனேவுச்சாடஞ்செய்வீர்காணே.

664

காணவென்றலுச்சாடவசியத்தாலே கறுவான கறுப்பண்ணன் முன்னேறிப்பான், தோணவேபிரணவத்தாலஷ்டசித்தி தோராமலுந் தனுக்குபலிக் கும்பாரு, பூணவேயஷ்டமாசித்துயோடும் புகழானதே வதைகனெல்லாஞ்சித்தி, நீணவேசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு நிஷ்க னங்கமாகவல்லோ வோதுவீரே.

665

சத்துருமாரணம்.

ஐதவென்றல்புலிப்பாணிமைந்தாகேளுவுத்தமனேசத்துருமா ரணந்தான் சொல்வேன், நீதமுடன்சத்துருவின் பிரணவத்தைநிகட்சியு டன்பாரறிவார் வுலகில்மாண்பர், தோதமுடன்கருவாளி காண்பான் பாரு தொல்லுலகில்மற்றவருங் காணமாட்டார், நாதமென்ற மனோ ன்மணியாங்கிருபையாலே நாதாந்தசித்தொளிவுங் காண்பான்பாரே.

பாரேதான்யெதிராளிசத்துருதன்னை பாங்குடனேமரணத்தாற் கொல்வதற்கு, நேரேதான்பிரதமம்போல் பாவுசெய்து நெடிதானம ண்பாத்திரந்தனிலமைத்து, சீரேதான்நடுமையம்வுந்திதன்னில் சிறப் பானவருகமென்றமுள்ளையப்பா, வீரேதான் நடுமையந்தனிலமைத் துவிருப்பமுடன்வசிதனையே நாட்டிடாயே.

667

நாட்டுவாய்காந்தமென்றவூசிதன்னை நலம்பெறவே முப்பத்திர ண்டுலூசி, நீட்டமுடன்கால்பத்து கரங்கன்பத்து நெடிதானவசிதனே யேநாட்டிட்டாயீ, வாட்டமுடன்யிருவிலாநெஞ்சதன்னில் வளமா னகிலெட்டுமவசிகள்நாட்டி, தேட்டமுடன்பஞ்சகருனையெடுத்துதெ ளிவுடனே பாவுதனில் தூவிடாயே.

668

தூவிடவேகருவின துமார்க்கங்கேளாய்துகளற்றசாலியனார்மண் ணுங்கூட்டு, ஆவியெனும்மானிடரின் மசானச்சாம்பல் வப்பனேஎதி ராளிபாததூளும், நானிதனூர்கையழுக்கும் மலத்தினுப்பும் நலம்பெ றவேதானெடுக்கப்பஞ்சகோசம், பாவினெனுஞ்சண்டாளப் பதுமைக் கப்பாபாங்குடனே ஐங்காயந்தானுஞ்சேரே.

669

சேர்த்துமேலலாடமதிலிட்டுமைந்தாசெம்மலுடன் அம்மென்று கும்பித்தல்லோ, ஆர்த்துமேபிரணவத்தையுச்சாடித்து வன்புடனே

லட்சுமதுவுருவுபோடு, கோர்த்துமேவுருவதனாலொல்லாஞ்சித்திகொற்றவனே சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, பார்த்துவேநவகோணபீடந்நின்னில் பக்குவமாய்சொருபநிலைநின்றிடாயே. 670

திரிசூலி மந்திரோச்சாடனம்.

என்னவேதிரிசூலிபிரணவத்தை யெழிலானசத்துருவின்பாவுக்கல்லோ, சொன்னபடிமந்திரமாம் வட்சத்தைசோராமல் தானுரைத்துவுருவுபோடு, நன்னமாய்வுருவதுவும் யேதென்றாக்கால்நலமான ஹரிஹரியென்றேஓது, குன்றான அரனொளிசக்கரத்தை கொற்றவனே சொருபமதில் நின்று ஓதே. 671

ஓதவேதிருதிருயென்றேயோது ஒளிவானசக்கரத்தைப்பின்னுமோது, நீதமுடன் திருபுரையின்புவனைவாலை நிலையானஓம்பத்திரகாளிவாவா, தோதமுடன் சத்துருசம்மாரிவாவா தோராமல் ஓம்ஓம்யென்றேயோது, ஆதமுடன்வுனகையில் கபாலமேந்திவப்பனே கண்டகோடாலியென்னே. 672

கோடாலியென்றதொரு பீஜமோது கொற்றவனே அகோரமென்றகோரவாவா, தாடாண்மைகொண்டதொரு உக்ரஉக்ரதண்மையுள்ளபுகைபுகைதனியேவாவா, பாடான்மைபெற்றஜல ஜலமோவாவா பாங்கானகும்பயகும்பயமென்றோது, நீடாண்மை ஹணஹண நீயேவாவாநிகட்சியுடன் தகதகயென்றேயோதே. 673

என்றவுடன்பாஷயபாஷயவென்றேயோதுயெழிலான அம்இம் குரோம்யென்றேஓது, வென்றிடவே லலி லலிலாங் கென்றோது வேதாந்தத்தாயினது கிருபையாலே, சென்றிடவே லிலி லிலி கிலி கிலியென்றோது செயலான லுலு லுலு லும்யென்றோது, தென்றிசையாற்பரிபாஷைகுறையாமற்றான் செயலானவட்சரத்தையோதுவீரே

ஓதுவீர்வுயிமென்றபிரணவந்தான் ஒகோகோநாதாக்கள்சொல்லமாட்டார், தீதுபுகழ்ச்சரங்கள் கூறெண்ணுது தீரமுடன் மம மம வசந்கென்றோது, வாதுகுரி சிவ சிவ யாமென்றேயோது மகத்தான குரு குரு வாவென்றோது, சூதுபுகழ் ஓம் கிலிம் கிலியும் வா வா சுந்தரனேபகவதியேசுடரென்றோதே. 675

சடரூனஓங்குடனேபாஷாங்குசத்ரி சத்தமுள்ள சூலிசூலி வா வா வா, தடமானசொருபமதில் நக நக வென்றோது தாக்கான கலைவகுத்து தகதகவென்றோது, திடமுடனே எகுட எகுட வட்சரத்தைதிர்க்கமுடன் தலைசுழற்றி மாறு மாறு, சடமுடனே கும்பகரூம்பகமென்றோது சாங்குடன் சவரலாமென்றோதல்கூறே. 676

கூறவேசுச்சவாலம்பென்றேயோது குறிப்பான பிரணவத்தை
தலைகீழாய்மாறு, பாறவேபிரதிசவாலமென்றேயோது மகத்தான அ
க்கினிச்சவாலாவென்று, ஆறவேநாதிர பென்றேயோது வப்பினக
ருவானபீஜமாகும், மீறவேகோமாங்கிஷ பட்சணியேவாவா மிக்கான
பாஜிபந்துபந்தென்றேயோது. 677

பந்தானபந்துவுங் குருபீஜமாகும் பாங்கான அகோரகோரவ
ட்சரந்தான், சிந்தனையில்தானினைக்கு மாறுமாறு சிறப்புடனேடாட்
டேடாட்டே பென்றேயோது, தொந்தமுடனையுங்கிலியும் தற்கொ
வ்வாது குதானவட்சரந்தான் அதர்வணமீயாகும், பந்தமுள்ளவட்
சரங்ளொவ்வொன்றுதானும் பாலகனையொன்றுக்கொன் றுயிருமாமே

உயிரானமெழுத்துக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் வுத்தமனே பஞ்சபூ
தஆவியுண்டு, பயிலானவட்சரந்தான் மாமாமாகி மகத்தான ராமராம்
மீம்மென்றேயோது, பயிலானவட்சரந்தான் ரும்பும்மாகும் பாங்கானஆ
க்குருஷா ஆக்குருஷாயாகும், ஒயிலான கிலிம்செளவும் ஐயும்மாகும்
வுத்தமனே பகவதி ஓம்மென்றேயோது. 679

ஓம்பென்றவட்சரந்தான் சத்துருசங்காரம் ஓகோகோநாதாக்க
ள்மறைத்துவைத்தார், ஆமென்ற சத்துருவை மடிமடி பென்றேயோது
வப்பனே மசி மசி நசி நசியென்றேயோது, ஏம்பென்றவட்சரந்தான் படு
படு சுவாஹா பெழிலானமித்துருவுக் கிதுபோலுண்டு, தீம்பென்றசு
டரானவட்சரந்தான் தீர்க்கமுடன் மித்துருவிங் குண்டேபாரே

உண்டானவட்சரத்தால் பகையானிதம்மை வுத்தமனேரோகம
தைவினோக்கலாகும், கண்டாலும்விடுவார்கள் புத்திமான்கள் காசினியி
லாரறிவாரிந்தப்போக்கு, திண்டானசாத்திரங்கள் ரிஷிகள் தேவர்தீர்
க்கமுடனின் னூல்போல் சொன்னரில்லை, பண்டான பிரணவத்தால்
பாரில்மாண்பர் பார்தளிமீலம் ளுவது திண்ணந்தானே. 681

மாரணவித்தையால் மடிந்தவரை எழுப்புதல்.

தானுனயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலி
ப்பானிமைந்தாபாரு, கோனானமாரணத்தால்மடிந்தோர்தம்மைகொ
ற்றவனையெழுப்புதற்கு மார்க்கஞ்சொல்வேன், தேனான மனோன்ம
ணியாள்பாதம்போற்றி செப்புவேன்மாணக்கள் பிழைக்கவென்று,
பானுனசாத்திரத்தின் யுயிரெழுத்தை பாருலகில்பாடுகிறேன் பண்
பாயத்தானே 682

பண்பான அதர்வணத்தால் மடிந்தோர்தம்மை பாலகனேவிதிப் படியேகொண்டுவந்து, நண்பானமசானமென்ற கரையில்ப்பா நாயகனேசடங்கதுபோல் தவத்தைதானும், திண்மையுடன் தானிறுத்தி காவலோடும் தீரமுடன் காளியின்றன் வசியத்தாலே, உண்மையாய் பிரணவத்தையுச்சாடிக்க வுத்தமனைவுயிரதுவும் வருகும்பாரே.

பாரென்றால் பிரணவங்களேதென்றாக்கால் பாங்கான ஹரிஓம் ஓம் கிலியும்செளவும், நேரேதான் ஆம் மம் இம்மென்றேயோது நெடிதானகும்பகத்தினட்சரந்தான், சிர்தான் சிவ்லிங்வங்கென்றயாதுசிறப்பான நீர்நீர்ம் ராவென்றோது தீர்தான் யௌவுசெளவும் கிரீம்மென்றோது தீர்க்கமுடன் பிரணவத்தையோதுவாரே.

ஓதவே ரும் ரும் லூம்மென்றோது வுத்தமனே வெளவுடனே வெள்வென்றோது, நீதமுடன்ஞௌவுடனே பெளவென்றோதுநிலையானலாடகவி பிரணவந்தான், சாதகமாய்சுடல்காத்தான் மசானங்காத்தான் சாங்கமுடன்ருத்ராவிருத்ரவீரி, ஆதமுடன்மசானத்தின் யெல்லைக்காரி அதிகாரிவரிச்சந்திர பகவான்கானே. 685

காணவேவாய்க்கரசிக் குடையதேவா கருவானதரமாங் காளிவசியா, பூணவேசெம்பூசி நாட்டும்பாலா புகழான வந்தியென்ற ஓசிரீதான், வேணவேவிருட்சமென்ற வடமூலந்தான் மிக்கானவேர்பிடுங்கிவசியதேவா, ஆணவத்தில்மிகுந்ததொரு அகோரதீரா வப்பனே சோடசங்களுடையோன்றானே. 686

சோடசமாம்பதினாறு கரமும்பெற்ற சூலமுடன் கையேந்தும் டாகிணிவாவா, பாடமுடன்மசானதுர்க்கிவாவா பார்மீதுசிம்பத்தின் பகவதிவாவா, ஆடலுடன்சங்கீத வாத்தியங்கேட்டும் வன்பான அகோரவீரகாளிவாவா, கூறலுடன்தென்கூடப் பதியமர்ந்துகோடாலியுதிரபலி கொள்ளுந்தேவே 687

கொள்ளவேகுடல்பிடிங்கி மாற்பிற்பெஜஞ்சம் கொடியதொருயெதிராளிசத்துருமாரி, தள்ளவேயதர்வணத்தைத் தலைகீழாக்கிதுப்புரவாய்முடியோடுமலைபூண்டு, விள்ளவேவாய்க்கரிசி துள்ளிவீழவிஷம் குடித்தவாயாலே யமுர்தற்கொள்ளு, உள்ளபடியமுர்தரசங் கொள்வாய்ப்பா வுத்தமனேபோனவுயிர் வாவென்றோதே. 688

ஓதவேதலைமாடுகால்மாடாக்கி வுத்தமனே சபந்தனையேபிரட்டு வாய்நீ, சாதகமாய்சடாட்சரபவனேவாவா சட்டமுடன்போனவுயிர் திரும்பிவாவா, வேதனைகள்நீங்கியல்லோ வருட்டிப்பார்த்து வேகமு டனதர்வணந்தானில்லையிலலை, தூதனையுங்காலனையுஞ் செபித்தேநெ ன்று துப்புரவாய்லட்சமுரு போடுபோடே. 689

போடப்பாநாதாந்தவுள்ளெழுத்தை பொங்கமுடன்லட்சமுரு போடுபோடு, ஆடப்பாமசானகரை நின்றிகொண்டு வப்பனேவாசல் வழிதடைகள்கட்டி, நீடப்பாவரிச்சந்திரன் காவல்முன்னேநிச்சயமா ய்அதர்வணத்தால் சிக்கினுனை, பாடப்பாமசானகரை விட்டுவிட்டு பார்மிதுஓடிவிடு ஓடென்றிறே. 690

ஓடென்றவுச்சாடங்கூறும்போது வுத்தமனையதர்வணமும் நீங் கியல்லோ, நீடென்றுவந்துசுத்திபானஞ்செய்து நிலையுடனே பாலமி ர்தம்வாரியிட்டி, கூடென்றுவசிமூலி வாயிற்கொண்டு கொற்றவனே செனிதனிலேயுதும்போது, மேடென்றுவையகத்தில் கண்திறந்துமே தினியிலுயிரதுவும் வருகும்பாரே. 691

பாரேதான்சித்துமுனி ரிஷிகள் தாமும் பாருலகிலதர்வணத்தை மறைத்துவைத்தார், ஆரோதான்சொன்னவர்களாருமில்லை வப்பனே யாமுமக்குச்சொன்னேம்பாரு, நேரேதான்காலாங்கி நாதர்தாமும் நேர்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி, பேரேதான் சொல்வதற்கு யாருமில்லை பேரானபோகரிஷி யுரைத்தேன்பாரே. 992

உரைத்தேனையேழாயிர சத்தகாண்டம் வற்பனமும்விற்பனமு மெத்தவுண்டு, நிரைத்தேனையாருவது காண்டத்துள்ளே நேர்மையு டனதர்வணத்தைக்கூறினென்யான், வினாத்ததொருபொருளெல்லா மிதிலடக்கம் விருப்பமுடன்பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், குரைந்த தொருபொருளெல்லாமெந்தனாயர், குருமுனியாமகஸ்தியத்தில் கா ணலாமே 693

காணலாமகத்தியனூர்காணியத்தில் கருவான பன்னிராயிரததில ப்பா, பூணலாம்பனிரெண்டுகாண்டத்துள்ளேபுகட்டினூர் கீகாடி வகை க்களஞ்சியங்கள், தோணவேயண்டசராசரங்களெல்லாந் துறட்டியெ ன்றகுலடதுபோல்கூறினூர்காண், வேணபடி குருதூலாம்பன்னிராயி ரம் விருப்பமுடன்பாடிவைத்தார் முனிவர்தா மீம. 694

முனியானயென்பாட்டன் அகஸ்தியர்தாமும்முனைவானகாலாங்கிராதர்தாமும், சொனையோலேசாத்திரங்களைனக்குரைத்தார்தோற்றமுடன்பிரகாசவாசித்து, மனையோறும்சாத்திர வேதாசமங்கள் மார்க்கமுடன்பாடிவைத்தார் பலநூல்கித்தர், வினையோலேமமாண்டதொருமாண்பருக்கு விரிவான அதர்வணங்கள் சொல்லாரகாணே.

பதினெண்சித்தர்கள் சாதியும் தலைமுறைமையும்

கூ ற ல்.

காணுபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகைமையுள்ளகாலாங்கிராநீதி, கோணுபதினெண்பேர் சித்தர்தாமும் கொற்றவனே நவகோடிசித்தர்தாமும், பாணுநாற்பத்தெண்பேர்களப்பாபலபலவாஞ்சாத்திரங்கள்பாடிவைத்தார், மாணுதலைமுறைகள் சாதிவர்க்கம் மன்னவனேசாத்திரத்திற் சொல்லாரன்றே.

696

சொல்லவில்லைசிலபேர்கள் சொன்னாரப்பா சுந்தரனே சிலபேர்கள்மறைத்துவைத்தார், வெல்லவே காலாங்கிராதர்தாமும் வேகமுடன்குளிகையதுகொண்டுமல்லே, கல்லானமலைகளிலும் குகைகள் தன்னில் கண்டுமேயுராய்ந்து சித்துதம்மை, புல்லவேசாதிப்பதங்கள்ரெண்டுபுகழானசாத்திரத்தில் வசனித்தாரே.

697

வசனித்தாரெந்தமக்குக் காலாங்கிராதர், வளமுடனேசொன்னதொருசாதிமார்க்கம், நிசமுடனையானுரைப்பேன் நீதிவானே நிஷ்களங்கமானதொரு பேதஞ்சொல்வேன், தசமானகாலாங்கிராதர்தாமும்தாக்கான மயன்சாதியென்னலாகும், கசடன்றுதலைமுறைகள் பத்தேயாகும் காசினியில்கண்டவரை யுரைத்திட்டோமே.

698

உரைத்தோமேயெந்தனிடசாதிமார்க்கம் வுத்தமனேவிஸ்வகர்மனென்னலாகும், நிரைத்ததொரு ரோமரிஷிசாதிபேதம் நிலையானவலைவிஞ்சாதியப்பா, நிரைத்ததொருஎந்தனதுதலைமுறைதானப்பா திரளானபதினெட்டுத் தலைமுறையேயாகும், வரைத்ததொருரோமரிடிதலைமுறைதானப்பா வாகானபனிரெண்டு தலைமுறைதானமே.

தலைமுறையாமச்சமுனி சாதிபேதம் தண்மையுள்ள கல்லுடையோரென்னலாகும், கலையானகோத்திரங்களருபத்திரண்டு காசினியில்கண்டவரைசொல்லலாச்சு, மலையானசட்டமுனிசாதிபேதம் மகத்தானசிங்களவனென்னலாகும், சிலையானகோத்திரங்கள் பதினாலாகும் சிற்பரனேகண்டநூலறிந்தமட்டே.

670

மட்டானயிடைக்காடர் ஜாதிபேதம்மகத்தானகோனாரேயெந்ந
லாகும், சிட்டமுள்ளகோத்திரங்கள்பதினெட்டாகும் திகழாநநூலத
னிற்கண்டமட்டும், சட்டமுடன் தன்வந்திரிஜாதிபேதம்மகமையுள்ள
மகாவிஷ்ணுவென்னலாகும், வட்டமுள்ள தலைமுறைகள் முப்பத்தி
ரெண்டு வளமுடனெகண்டறிந்த நூலிதாமே. 701

தாமாநபுளிப்பாணிமைந்தாகேலுதகமையுள்ளமுலத்தீயீசசப்பா
சாமானியமானதொருஜாதிபேதம்சாங்கமுடன்வேளாளனென்னலா
கும், கோமானுந்தலைமுறைகள் யிருபத்தேழாம் கொற்றவனனாற்
படியேசொல்லலாச்சு, பூமான்கள்சித்தவர்க்க னூல்கள்தன்னில் புக
ட்டனில்லை ஜாதிபேதம் புகலார்தாமே. 702

தானுநசிலநூலில்சொன்னாரப்பாத ன்மையுள்ள சிலநூலிற்சொ
ல்லவில்லை, கோனான அகத்தீசர்ஜாதிபேதம் கொற்றவனே வேளாள
ளென்னலாகும், பாணுதலைமுறைகளேதென்றாக்கால் பதமுடனே
நாற்பத்தியெட்டேயாகும், மாணுநூல்தனிலேகண்டாற்போலமகத்
தான போகரிஷிவகுத்திட்டேனே. 703

வகுத்தேனேசிவவாக்கியர்ஜாதிபேதம் வளமாநசங்கரகுலமென்
னலாகும், தொகுப்புடனே தலைமுறைகள் யிருபதாகும் தோறும்ல்
சாத்திரங்கள்புகன்றவாரும், மிகுத்திடவேராமதேவாஜாதிபேதம்மிக்
கான விஷ்ணுகுலமென்னலாகும், பகுத்திடவேதலைமுறைகளாறதா
கும் பாங்கானவவர்நூலிற் கண்டோம்பாமே. 704

கண்டோமேபுஜண்டரிடஜாதிபேதம் கருவாநவக்கினிகுலமென்
னலாகும், விண்டதொருதலைமுறைகள்நாற்பத்தைந்துவீரானசாத்தி
ரத்தில்கண்டதுண்டு, பண்டிதமாம்வன்னியரின்புராணக்கூறு பலபல
வாய்ப்பாடிவைத்தார்கவிவானர்தாமும், கண்டகம்போல்சாத்திரங்கள்
மிகவுங்குறி தாமதைத்தார் சித்துமுனிரிஷிகள் தாமே. 705

தானுநகருவூரார்ஜாதிபேதம் தாக்கானபஞ்சணத்தின் குலத்தி
லொன்று, கோனானகன்னார ஜாதியாகும் கொற்றவனே நூல்தனிலே
கண்டவாறு, தேனானதலைமுறைகள் நாற்பத்திரெண்டுதெளிவுடனே
நூல்தனிலேசொன்னார்பாரு, மாணுமார்க்கமதுசமயபேத மார்க்க
முடனவரவர் நூலறியலாமே. 706

அறியவேபுண்ணுக்க ிசாதாமும் அவருடைய ஜாதிபேதங்கள்
சொல்வேன், நெறியானகன்னடிய ஜாதியாகும் நேர்பானதலைமுறை

களேதென்றாக்கால், குறியாநபதினெட்டுத்தலைமுறைதானாகும் குறிப்
பானசாத்திரத்திற்சொன்னவாறு, முறியானசுததர்மகாரிஷிகள் நூ
லில் முறைபாடுசிலபீர்கள் சொல்லாரன்றே. 707

சொல்வாரேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளுசத்தமுள்ள கண்மணியே
புகல்வேன்பாரு, வல்லானபுலிப்பாணிமரபேதந்தான் மார்க்கமுடன்
வேடனதுஜாதியல்லோ, புல்லாநதலைமுறைகளொன்பதாகும்புகழாந
நூல்தனிலேபுகலும்வாறு நல்லானரிஷிதேவரமுனிவர்தானும் நலமு
டனேசிலருரைத்து சிலர்மறைந்தாரே, 708

மறைவானநந்திசர்மரபேதென்றால்மார்க்கமுடன் மிருகமகாரிஷி
யார்தோத்திரம், குறையானதலைமுறைகளேதென்றாக்கால்கொற்றவ
னேமூன்றுதலைமுறைதானாகும், நிறைவானசாத்திரத்திற்சொன்னவா
றுரிஷிகளங்கமாகவல்லோ கண்டறிந்தோம், முறையானமுனிதேவர்
ரிஷிகள் நூலில் முற்றிலுஞ்சொல்வார்கள் மறைத்தார்கானே. 709

காணவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன்கருவானபுலஸ்திய
ரின்மரபேதென்றால், தோணவேசிகளவஜாதியாகும் தோறமல்தலை
முறைகளெட்டதாகும், பூணவேபுலஸ்தியரிநூல்கள்தன்னில்புகலா
மல்மறைத்துவைத்தார்முன்னோர்தாமும், வேணப்பி யான்கண்டவரை
தானப்பா வித்தகனேவெளியிட்டேன் பண்பாய்ப்பாரே. 710

பாரேதானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன்பாலகீனபுலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, நேரேதான்வியாசருடமரபேதென்றால்நேர்பாந
சந்திரகுலஜாதியாகும், சிரேதான்தலைமுறைகளென்பதாகும்சிறப்பா
னபுராணவகைகூறும்வாறு, ஆரேதான்சாத்திரங்களரியாமற்றாந்வப்
பனேகட்டிவைத்தார் கோடியாமே. 711

கோடியாந்தேறையர் மரபேதென்றால் கொற்றவனையானுரைப்
பேன்கண்டமட்டும், நீடியேபிரம்மகுலமென்னலாகும்நெடி தாநகாப்பி
யங்கன் கூறும்வண்ணம், ஆடியதோர்தலைமுறைகளேதென்றாக்கால்வப்
பனேநவதசமுமென்னலாகும், பாடியதோர்ரிஷிதேவர்முனிதேவர்தா
ரமும் பண்பாகத்தாருரைத்தார் பான்மைதானே. 712

பாண்மையாய்க்கோபுமரபேதென்றால் பாங்கானகுலம்விட்டு
குலம்புகுந்தோர், மேன்மையாம்புன்சொன்னராமதேவர்மெய்யான
குலமென்றேசெப்பலாகும், தேன்மரிபொழிகின்மரச்சுதேசம்சென்
றலிலோபெயர்மாறிவருவுகொண்டார், வர்ன்மீதுவந்துதிப்பாலுதி
ஞந்திரன் மகத்தானராமதேவரென்னலாமே. 713

என்னவோமதேவரென்னலாகும் யெழிலாநதலைமுறைகள் பதினாறாகும், மின்னவேநாமமதுரெண்டேயாகும் மிக்கானசாத்திரங்கள் சொன்னவாறு, உன்னிதமாய்ப்பலமுனிவர்சித்துதாமும் வுத்தமனை தாமுரைத்தார்மறைப்போமெத்த, நன்னயமாய்ப்பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து நலமுடனேஜாதிபேதம் வுரைத்தேன்பாரே.

714

பாரப்பாகொங்கணரின்மரபேதென்றால் பாங்காயாதவகுலமே யாகும்ஆரப்பாதலைமுறைகளென்னசொல்லேவன் வப்பினையீரெட்டுப் பதினாறாகும், நேரப்பாவவார்சொன்னகாண்டந்தன்னிலீநீர்மையுடந் மரபதுவுஞ்சொல்லவில்லை, ஊரப்பாபலபேருங்குடியல்லேவவுத்தமநே தாமுறைத்தார்ஜாதிதானே.

715

ஜாதியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந் தாபாரு, ஆதியாம்தட்சணமூர்த்தியப்பாவப்பினையவர்மரபுயேதென் றுக்கால், நீதியாங்கவுண்டென்னமரபேயாகும்சிஷ்களங்கமானதொ ருமூர்த்தியென்பார், சோதிடமாம்பலநூல்களாராய்ந்தேதான் சொ ன்னதொருமொழியதுவுமெய்யதாமே.

716

மெய்யானதலைமுறைகள் பதிமூன்றாகும் மிக்கானசாத்திரத்தி லுரைத்தவாறு துய்யவேகோரக்கர்மரபேதென்றதுப்புரவாமாரா ட்டியனாரென்னலாகும்,பையவேதலைமுறைகள் பதினென்றாகும்பாங் கானசாத்திரத்திற்சொன்னவாறு, வெய்யவேவேதமுனிசித்துதாமும் வெகுநூல்களாராய்ந்து பார்த்தார்தானே.

717

தானுனயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிகண் ணையப்பா, கோனானகெளபாலராணிக்கோர்வை கொற்றவனேபாடி லைத்தாருண்மையாக, மானானவவர்மரபுயேதென்றுக்கால்பாங்கான பப்பரவர்மரபேயாகும், மானானதலைமுறைகளெட்டேயாகும் மகத் தானபெருநூலில்சொன்னார்பாரே.

718

சொன்னாரேசோதிமா முனிவரப்பா துப்புறவாய் ஆணியென்ற கோர்வைசெய்தோர், தென்னானதட்சணபதியிலப்பாதேற்றமுடன் மலைதனிலேயிருக்குஞ்சித்து, பன்னவேமரபதுவு மேதென்றுக்கால் பாங்கானபள்ளனென்றேசெப்பலாகும், உன்னிதமாய்த்தலைமுறைக ளாறேயாகும் வுற்பனமாய்வோதிவைத்தார் நூலில்தாமே.

719

நூலானநூல்தனிலே சொன்னமார்க்கம் நுணுக்கமுடன்வெகு கோடிசொன்னாரப்பா,பாலாநடமரகர்மரபேதென்றால் பாங்கானமாவ

ரென்றேசெப்பலாகும், தாலான தலைமுறைகள் நாலேயாகும் தாக்கான வவந்துலிற்சொன்னவாறு, பாலான மொழிபோலே முனிவர்தாமும் பாடிவைத்தார் பட்சமுடன்பாரில்தானே. 720

பாரினிலேயின்ன மொருமார்க்கங்கேளுபாலான புலிப்பாணிமை ந்தாகேளு, சீரிலகுஞ்சந்தரனனந்தர் தாமேசீரானமரபதுவுமேதென்றாகால், ஆரியனார் தாமுரைத்த நூலில்தாமும்வப்பனே அகமுடைய ரென்னலாகும், சூரியன்போல்தலைமுறைகளிருபத்தெட்டு சொல்லு தற்குநாவில்லைப்பாவில்லைதானே. 721

பாவில்லைபுலிப்பாணி யின்னங்கேளு பாங்குடனேவாரிதியாஞ் சாதிபேதம், ஆவியுடன்பூமிதனிவிருந்தசித்து வப்பினேவரத்தினால் பிறந்தசித்து, காவிலயங்கண்டதொருகள் னர்ஜாதிகருவான ஜாதியெந் ரேசெப்பலாகும், நாவிலேசொல்வதற்குயாராலாகும் நலமானதலை முறைகள் நர்பத்தெட்டே. 722

எட்டானவால்மீகர்மர பீபதென்றால் யெழிலானவேடருடஜாதி யாகும், திட்டானதலைமுறைகள் சொல்வேன்பாரீர் தீர்க்கமுடன் முப் பத்திரெண்டேயாகும், சட்டமுடன்வால்மீகர்காணியத்தில்காங்கமுட னெழிதிவைத்தபடிநிதானம் வட்டமுடன்வால்மீகர் நூலறிந்து வள முடனேகண்டறிந்து சொன்னதாமே. 723

சொன்னேனையின்ன மொருமார்க்கம்பாரு தூய்தானபுலிப்பா ணிமைந்தாகேளு, நன்னயமாய்வூர்வசியார் சாத்திரத்தில்கலமாகத்தா னுரைத்தஜாதிப்பதம், உன்னிதமாய்தேவதா மடந்தையென்று வுத்த மர்கள் சித்தர்முனிகுறும்வண்ணம், பன்னியேதலைமுறைகள் பகுக்கொ ண்ணுதுபாலகனே அடுமையென்றஜாதியாமே. 724

ஜாதியாயின்ன மொருமார்க்கங்கேளு சாங்கமுடன் யானுரைப் பேன்மைந்தாபாரு, ஆதியாங்கமலமுனியென்றசித்துவன்பானகுரவ ரிடஜாதியாகும், நீதியாந்தலைமுறைகளாரெட்டம் நிஷ்களங்கமாக வல்லோசாத்திரத்தில், பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரானும் பாடிவை த்த நூல்தனிலேகாணலாமே. 725

காணவேமகாசித்து அறிவானந்தர்கைலாசநாதரென்றேசெப்ப லாகும், தோணவேவள ஞ்வனார்ஜாதியாகும் தோறமலவர்செய்த நூலி ற்காண்பீர், வேணவேதலைமுறைகளென்பதாகும் வெகுநாளாய்மலை தனிலேயிருந்தசித்து, ஆணவங்கள் தானெடுக்கியிருந்தசித்துவப்பனே அறிவானசித்துதாமே. 726

சித்தானசித்துமுனி சொல்லேன்கேள்வர் சிறப்பான அகப்பேயர்
சித்தேயாகுப், முத்தானஜாதியதுயேதென்றாக்கால் முனையானநாய
னார்ஜாதியாகும், சத்தமுள்ள தலைமுறைகளையீரெட்டாகும் சார்பாக
வவாநூலிற்காணலாகும், நித்தமுமே வாணிபங்கள் விர்த்தி செய்து
நிலையாகபூமிதனிலிருந்தசித்தே. 727

சித்தென்றால்சித்துயிது யென்னசொல்வேன்சீர்பாலா புலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, புத்தியுள்ள பூலாலாபுனிதவானே பூவுலகிலிருந்த
தொருகுதம்பைசித்து, பத்தியுடன்பெண்ணுபங்கொண்டசித்து பாரு
லகில்வெகுநாளாயிருந்தார்தாமும், சுத்தியுடன்தேவதா பூசையோடு
ம்சந்தானேவெகுதால் மிருந்தார்தானே. 728

தானானவவர்மரபுயேதென்றாக்கால் தாக்கானகோனின் ஜாதி
யாகும், கோனானயிடைபரென்றே சொல்லலாகும் கொற்றவனையவ
ர்நூலிற்சொன்னீதி, மாணானதலைமுறைகளேதென்றாக்கால்மகத்தா
னபத்துரெண்டொன்றுமூன்று, தேனானமனேன்மணியாள்கடாட்ச
த்தாலே தெளிவாகக்கண்டறிந்தேன் பலநூல்தானே. 729

நூலானபலநூலுங்கண்டாராய்து து பமுடன் தானுரைத்த
வண்மைநீதி, பாலானபாம்பாட்டி. மரபேதென்றால் பாலகனேஜோகி
யென்றஜாதியாகும், கோலானமாதவத்தார் குலத்தினுலே கொற்றவ
னேசமாதியது பிரவேசமாகி, சேலானவையகத்தில் சிலதுகாலம்சிற
ப்புடனேசமாதியிட்டு வந்தசித்தே. 730

வந்ததொருசித்துக்கு முறைமைசொல்வேன் வளமுடனேசோ
டசமாமொன்றுமூன்று, சிந்தனையாயவநூலிற்கண்டாராய்ந்து சீரு
டனேயானுறைத்தேன் மொழிதப்பாது, சுந்தானே காலகண்டர் மு
னிவர்காமும் சுத்தமுடனவர்மரபு யேதென்றாக்கால், தந்திரமாங்கள்
ளருடஜாதியாகும் தாரணியிலவர்நூலிற்கண்டவாரே. 731

வாறானதலைமுறைக ளொன்றுபத்து வளமையுட னவநூலிற்
சொல்லலாகும், நூறண்டுவெகுதாலமிருந்தசித்து துட்பமுடன்சீகி
வர்க்கங்கொண்டசித்து, காறனயின்னமொருமார்க்கங்கேளு கருவா
னபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, ஐறானசுப்பிரமணியா மரசேதென்றால்
வப்பனேசைவமென்ற பீடமாமே. 732

பீடமாந்தலைமுறைகளேதென்றாக்கால் பேரான தூற்றிரண்டு பத்துமூன்று, கீடாதிநூல்களிலேகண்டவாறு கிருபையுடன் நானறிந்தமட்டுஞ்சொன்னேன், நீடான யுகமுனிமரபேதென்றால் நிசமான குறும்பருடஜாதியாகும், தடான தலைமுறைக ளென்ன சொல்வேன் தாக்கானபதினெட்டு வொன்றுமூன்றே. 733

ஒன்றுனஜாதியப்பா யின்னஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேபுலிப்பாணிவுகந்துகேளு, நன்றான ஜெமதக்கினிஜாதிபேதம் நலமான சைகமென்றஜாதியாகும், குன்றுனமலையேறிகிரணந்தன்னை கிருபையுடன் கண்டல்லோசாதமுண்போர், வென்றிடவேதலைமுறைகள் நான்குபத்துவேகமுடன்வந்தூலில் கண்டோம்பாரே. 734

பாரேதாளின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கான திரணுக்கிய முனிவர்தானும், தேரேதான்சைனகருடஜாதியாகும் தேரானபிரபுலிங்கலீலையூலா, நேரேதானவந்தூலிற்ஜாதிபேதம் நேர்மையுடன் கண்டறிந்தஜாதிமார்க்கம், வேரேதான்தலைமுறைகள் ரெட்டொன்று வித்தகனே நூன்தனிலே கண்டோம்பாரே. 735

பாரேதான்சண்டேசர் ஜாதிமார்க்கம் பாங்கானவள்ளுவன ரென்றேயாகும், நேரேதான்தனுமுறைகளொன்றுபத்து நேர்மையுடன் வந்தூலிற்சொன்னநீதி,சீரேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள் தேவர்சிறப்புடனேபாடிவைத்தநூலைக்கண்டு, பேரேதான்வேர்பிரித்து வகுத்துயானும் பேரின்பரிலேயின்று பாடினேனே. 736

பாடினேனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனே புலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நாடியேதிருமூலவர்க்கத்தார்கள் நலமானஜாதியதுமாபேதென்றால், தேடியேவேளாளஜாதியாகும் திருக்கூட்ட மெத்தவுண்டுசொல்லொண்ணது, ஆடியேதார்தலைமுறைகளேதென்றாக்கால் வப்பனேரெண்டுபத்து வொன்றுதானே. 737

ஒன்றுனசாத்திரத்தினுளவாறாய்ந்து வுத்தமனே பலநூலுங்கண்டுத்தர்ந்து, சென்றுமேரிடிமுனிவர் கூறுநூலும் சிறப்பானசாத்திரத்தின்தொகுப்பைக்கண்டு, வென்றிடவே காலாங்கி தாள்பணிந்து வேகமுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டு, குன்றுனமலேகுகையானுங்கண்டு கொற்றவனேகாவியம்தான் கூறினேனே. 738

கூறினேன்காவியந்தா னேழாயிரமாகும்கூறான சத்தகாண்டம் போலநூல்கள், மீறியதோர்நூலுண்டோ வையகத்திலிமிக்கானநூலி துபோலார்தான்சொன்னார், மாறுபாடாகவல்லோ சாத்திரநூல்கள் மகத்தானசித்துமுனிசொன்னாரப்பா, ஆறுதலம்போலாக யிந்தநூல் தான்வப்பனேயுந்தனுக்கு வரைந்திட்டேனே. 739

போகர் சித்தர்கள் வயதும் சமாதிமார்க்கமும்

கூறல்.

அறைந்ததொருயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வப்பனேபுலிப் பாணிமைந்தாபாரு, நிறைந்ததொரு சித்தர்முனிரிடுகளானோரீடாழியுலகுதனிலிருந்தவாறும், குறைந்ததொருவவரவர்கள் வயதுமார்க்கம் கூறுகிறேன்வையகத்தில் கண்டாராய்ந்து, மறைந்ததொருசமாதி யின் நன்மாற்கமெல்லாம் மன்னவனேயுந்தனுக்கு நிகழ்த்துவேனே.

நிகழ்த்துவேன்காலாங்கிராதர்தம்மை நெடுங்காலசெய்தியெலா ம்நிகழ்த்துவேன்யான், புகழான்காலாங்கிராதர்தாமும் விண்ணியனா ர்வென்காலமிருந்துசித்து, அகந்தனிலேமூன்றுயுகஞ் சமாதிசென்று வப்பனேமுயற்சியுடன்வந்தசித்து, செகந்தனிலேசீனபதிதேசந்தன் னில் சிறப்புடனேகுளிகைகொண்டு போனசித்தே. 741

சித்தான்காலாங்கிமுனிவர்தானும் சிறப்புடனேசீனபதி தன்னிற்சென்று, முத்தானகாலனது வருளும்பெற்று முனையான சமாதித னிலி நங்கியல்லோ, சத்தமுடனசரீரிவாக்கினோடும்தாரணியில்சமாதி முகம் இருந்துகொண்டு, பத்தியுடன்சீனபதிமாண்பருக்கு பலகாலு ந்தரிசனைகள் புரிகுவாரே. 742

புரிகுவார்வயதினுடமார்க்கந்தன்னை புகலுவேன்காலாங்கி நா தருக்கு, சரியுடனேமுவாயிரஞ்சொச்சமப்பா சங்கமுடன் வயதுதா னென்னலாகும், குறியானவருடமது முவாயிரந்தான்குறிப்புடனே மகாநூலிற்சொன்னீதி, நெறியுடனேவையகத்தி லிருந்துமல்லோ நோமையுடன் தமாதிமுகஞ் சென்றார்தானே. 743

தானுபோகரிடி மார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவான புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோணையெனதையர் காலாங்கிராதர் குறிப்புடனே யெந்தனுக்குச்சொன்னீதி, பாணுவயததுவும் முன்னுரென்று பான்மையுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், தேனான்குளிகையதுபுண் டுகொண்டு தேசமெலாஞ்சுற்றிவந்தேன் காலந்தானே. 744

காலமாம்வெகுகாலமடியேன்றானும் காலாங்கிராதருட்கிருபையாலும், கோலமுடன் திருக்கமலம்வீற்றிருக்கும் கொம்பனையாள் மனேன்மணியாள் கிருபையாலே, ஆலகாலமுடையதொரு அரன்பாகத்தில் வப்பனேவையகத்தில் யானுயல்லோ, தாலமெலாஞ் சுற்றிவந்துயடியேன்றானும் தாரணியிற்சித்துமுனிரிஷிகண்டேனே. 745

கண்டேனெவெகு கோடிசித்துதம்மை காலாங்கிராதருட்கிருபையாலே, கொண்டதொரு வையகத்துவதிசயங்கள் கொற்றவனே யடியேனுந்தானறிந்து, உண்டானவுளவுபதி மார்க்கமெல்லாம் வுத்தமனேகண்டல்லோமிகவாறுய்ந்து, பண்டிதங்கள் மிகப்பார்த்துபலநூல்சேதிபாங்குடனே சீனபதிக்குறைத்திட்டேனே. 746

உரைத்தேனேசீனபதிமாண்பருக்கு வுத்தமனேலோகவதிசயங்கனெல்லாம், வுரைத்தேனே சீனபதிப்பெண்களுக்கு வகுப்பானசித்துமுனிரிஷிகள்மார்க்கம், திரைகடல்சூழஷ்டாங்க லோகமெல்லாம் திறட்டினேன்போகரேழாயிரந்தான், புரையொன்றும் நேராமல்புகழ்ந்தநூலாய் புகட்டினேன்சீனபதிமாண்பருக்கே. 747

மாண்பானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு மகத்தானவையகத்திலுமுன்னுராண்டு, ஆண்மையுடனானிருந்தே னதிசயங்கள்வப்பனையான் கண்டவாறுமட்டும், வீண்போகாக்காலமது சாத்திரத்தின் வீரானவுளவுதிதானங்கள்கண்டு, தாண்மையுடனயானுரைப்பேன் யிதிகாசங்கள் சட்டமுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேனே. 748

கேளேதான்றோமரிஷிவயதுமார்க்கம் கெவனமுடன்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, நாளேதான்போகாமல் றோமர்தானும் நலமுடனேசமாதிமுக்குச்சென்றமல்லோ, ஆளேதான்வருஷமது வையகத்தில் வப்பனேதானிருந்து வெளியுமாகி, பாளேதான்போகாமல் வருஷமதுநூறு பாங்குடனேவீற்றிருந்த சித்துமாமே. 749

சித்தானமச்சமுனிவாரேதென்றால் சிறப்பானவையகத்திலிருந்தசேதி, பக்தியுடன்முந்நூறுவாண்டுமட்டும் பகவானேத்துதிசய்துகாயங்கொண்டு, முத்தியுடன்சமாதிக்குச்சென்றமல்லோமூர்க்கமுடன்முவாண்டுசமாதியூண்டு, கத்தனையேதானினந்து கைலைதன்னில் காகினியைவிட்டுமல்லோ யேகினாரே. 750

ஏகவேசட்டமுனிவாரேதென்னால் யெழிலாக யெண்ணூறுவா
ண்மெட்டும், போகவேசமாதிகுமம் மூன்றுமுறைதானும் பொங்கமு
டன்பூமிதனிலிருந்துமல்லோ, சாலமுடன்வெகுசாலமிருந்தசித்துசா
ங்கமுடன்சீஷவர்க்க முபதேசங்கள், ஆகமங்களோதியல்லோயிருந்த
சித்துவப்பனே யோகமாசித்துமாமே. 751

ஆமேதான்யின்னமொருமார்க்கங்கேளு வப்பனையிடைக்காட
ர்வரலாற்சொல்வேன், போமேதான்தெகுசால மிருந்தசித்து பொங்
கமுடனகாயாதிகற்பங்கொண்டு, நேமமுடன்நிஷ்டையதுபூண்டுநொ
ண்டுநெடுங்காலம் நூறுண்டுமிருந்தசித்து, வாமமுடன் தேவதா சாப
த்தாலே வையகத்திலிருந்ததொரு சித்துவாச்சே. 752

ஆச்சப்பாதன்வந்திரிவயதுமார்க்கம் வப்பனே சொல்லுகிறேன்
மன்னுகேளு, பாச்சலுடன்வயதுதான் யெண்ணூறுண்டு பாங்குட
னேசமாதிகுமங்கொண்டசித்து, மூச்சடங்கிதன்வந்திரிபகவான் ரூனு
ம்மூன்றுமுறை சமாதிகனிலிருந்தசித்து, ஆச்சரியமாகவல்லோ வை
யகத்தின்யமர்ந்தசித்து தன்மந்திரி என்னலாமே. 753

என்னலாம்வெகுசோடி மாண்பர்மெச்சும் எழிலான தன்வந்தி
ரிபகவான் ரூனும், பன்னவேமூலத்தினீசரப்பா பாங்கானவயதுதா
னேதென்றாக்கால், துன்னவேயிருநூறுவாண்டுமாரும் துப்புரவாய்
பூமிதனிலிருந்தசித்து, மின்னவேகாலாங்கிராதர்த்தமின் விருப்பமு
டனுபதேசங்கொண்டசித்தே. 754

சித்தானசித்துமுனிமூலத்தீசர் சிறப்பானமலைதனிலே யிருநூ
றுண்டு, சத்தியுடன்பூசையதுசெய்துமல்லோ சாங்கமுடன்மலைதனி
லே அயிக்கியமாகி, வித்தகஞர்சீஷவர்க்க மாண்பரோடும் விருப்பமு
டன்சுனைதனிலேயிறங்கினார்பார், சத்தபரிசங்களற்றுதரணிமீதில்சா
ங்கமுடன் தானிருந்தார் சிலநாள்தானே. 755

தானுனயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணி மை
ந்தாப்ராடு, கோனையெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனு ரெந்த
னுக்குச்சொன்னீதி. தேனாமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே
தேஜோளினின் மயங்கொண்டகும்பயோனி, பாணுன பராபரத்துக்
கொப்பதான பாருலகிலகஸ்தியரைப் பகருவேனே. 756

பகருவேன் அகஸ்தியர்க்குவயதேதென்றால் பட்சமுடன்துகை
கணக்குக்கூறெண்ணுது, நிகாமுடன்சொல்வதற்கு யாராலாகும்நீதி

யுடன் தூல்களிலே யுரைத்தமார்க்கம், அகரமென்றவட்சரமும் அவராலாச்ச வப்பனேநாலுயுகங்கடந்தசித்து, சகரமெலார் தானதுதிக்குங்கும்பயோனி சதுரானவகத்தியரென்றமையலாமே. 757

அறையலாம்வெகு கோடிகாலம்ப்பா வப்பனேசமாதிகு மிருபத்தொன்று, நிறையவேசமாதிகும்வையகத்தில் நேர்மையுடன் தானிருந்தசித்துமாகும், குறையவே வயததுதான் சொல்வதற்கு குவலயத்தில்முடியாது ஒருவராலும், மறையவேதூல்தனிலே காண்பதற்குமகத்தானதயததுவு மில்லைதானே. 758

இல்லையேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு யெழிலானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, தொல்லுலகம்புகழுஞ்சிவ வாக்கியர்தாமும். தோறாதவையகத்திலவெகுநாளப்பா, புல்லவேசமுசார வாழ்க்கைவேண்டாம் புகழானவன்பத்தோராண்மெட்டு, வெல்லவேசமுசார வாழ்க்கையற்றுவெகுநாளாயிருந்ததொரு சித்துமாச்சே. 759

ஆச்சப்பாவெகுகாலவருஷமாக வப்பனேசமுசாரவாழ்க்கையற்று, மூச்சடங்கிமடந்தனிலே யிருந்தசித்து மூர்க்கமுடன் சமுசாரம் வேண்டியல்லோ, பாச்சலுடன் தாய்தந்தை சீர்பாதத்தைபணிந்துமே மனதுவந்துகேட்டார்தாமும், மாச்சலுடன் தாய்தந்தை மனங்களித்துமமார்க்கமுடன் மகன்றையே கேட்டார்தாமே. 760

சிவவாக்கியர் தாய்தந்தைமாரை இவ்வாழ்க்கை
கேழ்க்குதல்.

தானுபிரகாசமானசோதி தண்மையுள்ளசிவவாக்கியபுனிதவானே, கோனுகுருநாதர்கடாட்சத்தாலே கொற்றவனே சமுசாரவாழ்க்கைவேண்டி, தேனாமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேற்றமுடனில்வாழ்க்கை கேட்டாரப்பா, மானுவலில்வாழ்க்கைகேட்டதாலேமன்னவனையிப்போது செய்யலாமே. 761

செய்யவேசந்தோஷங்கொண்டுமல்லோ சிறப்புடனே மனதுவந்துமனம்நொடித்தார், துய்யவேசிவவாக்கியர்பெயருண்டாக துப்புரவாய்சிவானந்தர் பிறந்தார்தானும், வெய்யவேஎண்பத்தோருண்டுமட்டும்கிருப்பமுடன் சிவவாக்கியர்தயமிருந்து, வையகங்கள் தானபுகழசமாதிகமார்க்கம் வளமுடனையிறங்கினதோர் வளமைபாரே.

பாரேதானின்னமொருமார்க்கங்கேளு பாங்கான், புலிப்பாணிமன்னாபாரு, நேரேதான்ராமரென்றுந்தேவரப்பா, நேர்மையுடன்வெகு காலமிருந்தசித்து, சேரேதான்வயததுவுமிருநூறுண்டுசெம்மலுடன்

சமாதிமுகஞ்சென்றிடுத்து, கூரேதான்முன்றமுறைவையகத்தில் குறிப்புடனேசமாதிமுகம் போனாகானே 763

காணவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு கருவான புஜண்டருடவயதுமார்க்கம், தோணவேமுந்துறு அறுபதாண்டு தோறும்ல்குகைதனிலேயிருந்தசித்து, பூணவேசமாதிமுகமேறவில்லை பொங்கமுடன் முன்றாற்றுஅறுபதாண்டு, வேணபடிவையகத்து வகிசயங்கள்விருப்பமுடனயான்கண்டேன் வனேகந்தானே. 764

தானேதான்சித்தர்முனிபுசண்டர்தாமும் தண்மையுள்ள சீஷவர்க்கந்தனையழைத்து, சோனையிலையெந்தனுக்குச் சமாதிபூண சுத்தமுடன்சுரங்கமதுசெய்யவென்ன, ஆனையளவாகவல்லோசுரங்கஞ்செய்துவண்புடனேமனதுவந்து கூறலுற்றார், மாணையவர்கைபிடித்துசுரங்கத்தன்னில் மார்க்கமுடன்சாரலிடஞ் சென்றிட்டாரே. 765

சென்றாரேபுஜண்டரெனுஞ் சித்துதானும் சிறப்புடனே சமாதிமுகஞ்சென்றபோது, குன்றானமலையீதிற்கூடிருந்த குறிப்பானமானதுவுமனதுவந்து, வென்றிடவேரிஷியாரின்சித்துபாதம்வெகுநாளாய்தான்வளர்த்தசாபத்தாலே, அன்றிமேகூடிருந்த மான்தானப்பாவப்பனேசமாதிமுகஞ் செல்லலாச்சே. 766

ஆச்சப்பாசமாதிமுகஞ்சென்றபோது வப்பகினசீஷவர்க்கமாண்பர்தானும், மூச்சடங்கிப்போனதொருபுஜண்டரப்பாமுனையானவையகத்திலவருவதில்லை, பாச்சலுடன்சமாதிமுகம்மூடியல்லோபண்பானபாறகொண்டியேகியல்லோ, வீச்சலுடன் மாண்பரெல்லாம் வெளியேகிவிட்டாரேகோடிதளங் காணலாச்சே. 767

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் காசினியில்கருவூராரென்றிடுத்து, தோணவேமேசரென்னுங்கருவுண்டாகி துப்புரவாய்பாண்டியனுக்கருளுந்தந்தார், பூணவேபாண்டியன் தேவாலயத்தில்பொங்கமுடனேசரைத்தான் செய்துவைத்தேன், தோணவே காயாதிகற்பங்கொண்டு தொவ்லுலகிலவெகுகாலமிருந்தசித்து. 768

சித்தானகருவூராரென்றிடுத்து சின்மயத்தில்பேரின்பங்கொண்டிடுத்து, முத்தானவயததுவும் முந்தாராண்டு மூதுலகில்பாண்டியனுக்குகந்தசித்து, பத்தியுடன்சிதம்பரமார் தேவஸ்தானம்பட்சமுடன் நிரமித்தனானசித்து, சத்தியெனும்மடாலயங்க றுண்டுபண்ணிசாங்கமுடன்சமாதிமுகஞ் சென்றித்தே. 769

சென்றதொருசித்துமுனி மார்க்கங்கேளுசெயலான்புண்ணுக்கு யீசரப்பா, தென்றிடவேவயததுதான் நூற்றிரண்டுபத்து விருப்பமுடன் வரப்பொந்திலிருந்தசித்து, குன்றுமலைகுளிகையதுயளியாசித்து கோபாலா கோபாலாவென்னுஞ்சித்து, தென்றிசையில்வடகோடிகாணகத்தில் திருவாத்தின்மரத்தின்மே லிருந்தசித்தே. 770

சித்தானசித்துமுனிநாதருக்கு சிறப்பானவாசானும்பாம்பாட்டியாகும், சத்தானவையகத்தில்சிலதுகாலம் சாங்கமுடனறியாத வாலிபத்தில், சத்தமுடனறியுசைசிவனாற்புசை சந்தரனாரென்னோருஞ்செய்துகொண்டு, கத்தனேகோபாலாகோபாலாவென்று காசினியில்வாய்பினத்தித்திரிவார்பாரே 771

பாரேதான்மாண்பர்களைக்கண்டபோது பாலகனார் வாய்திறந்து யாருங்கேளார், நேரேதான்பசிவந்துவுற்றபோது நேர்மையுடன்கோபாலாவென்றசத்தம், வீரேதான்வீரிட்டுசபதமிட்டு விண்ணுலகைக்கண் திறந்துபார்க்கும்போது, ஆரேதான் தேவாதிவாத்தினுலேவப்பனேபாலபழமுந்தருவார்தானே. 772

தானுபால்பழமுமுண்டபின்பு தாக்கானவழிதடங்கள் காணமாட்டார், கோனுபாம்பாட்டிதனை சீனைந்து கொற்றவனார் நடுவீதி பள்ளிகொள்வார், தேனுமனேன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேசமெல்லாந்தான் திரண்டுவந்திப்பார்கள், மானுபுண்ணுக்கர்க்கண் திறந்துமகத்தானகோபாலா யென்பார்தானே. 773

என்னவேபுண்ணுக்குயீசர்தாமும் யெழிலானமண்ணதனைத்தானெடுத்து, உன்னிதமாய்மாண்பருக்குத்தான் கொடுப்பார் வுத்தமனே மண்ணதுவுந்தித்திப்பாகும், பன்னவேநோயாளியார்வந்தாலும்பட்சமுடன்மண்கிள்ளித்தான் கொடுப்பார், சொன்னபடிநோயாளிரோகந்தீர்ந்து சத்தமுஞ்ஹோவார்கள் மெத்தவுண்டே. 774

உண்டானமாண்பருக்குப்புண்ணுக்கீசர்வுத்தமனேபிருதிவென்றமண்ணைத்தானும், வண்மையுடன் தான்கொடுத்து வியாதினோகம்வளமையுடன் தான்தீர்ப்பாரதீதமெத்த, தண்மையுடன் சிலகாலஞ்சென்றபின்புதீர்க்கமுடன்வயததுவும் நூறுண்டாச்சு, தண்மையுடன் வையகத்திலிருக்கலாகா தற்பரணைகாணவெண்ணி நினைத்திட்டாரே.

இட்டதொருபுண்ணுக்குயீசர்தாமுமெழிலான திருவாத்திமரத்தின்கீழே, சட்டமுடன் திருப்பொந்திலிருந்துகொண்டுசாங்கமுடன் சிவயோகஞ்செய்துமல்லோ, திட்டமுடன்சிலநாட்கள் கழிந்தபின்பு

தீர்க்கமுடன் மரப்பொந்திலயிக்கியமாகி, பட்டமரந்துளுத்தல்லோ
வையகத்தில் பட்சமுடன்மாண்பருக்கு குருவுமாச்சே. 776

குருவானதிருவாத்தி மரத்தையப்பா கொற்றவனேவையகத்து
மாண்பரெல்லாம், திருவானரோகமதுகண்டபோது தீர்க்கமுடன்
மரத்துக்குக்காப்புகட்டி, சருவானசருகுவகை கியாழமிட்டு சட்ட
முடன் தானருந்திரோகந்மீர்ந்து, பெருமையுடன்வையகத்தில் புனி
தனுவாய் பேருண்டாய்வெகுநாளாப் வாழ்ந்தார்தாமே. 777

வாழ்ந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வகுப்பானபுலிப்
பாணி மைந்தருக்கு, ஆழ்ந்தவேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே வப்பனே
வேங்கை தனிவேறிக்கொண்டு, தாழ்ந்திடவேஜலந்திரட்டிப் புனித
வானும் சாங்கமுடன் தாரணியில் சுற்றிவந்தோன், மூழ்ந்திடவே
வெகுநேரடி காலமப்பா மூதுலகிலிழிந்ததொரு சித்துபாரே. 778

பாரப்பாபுலிப்பாணி பாலனு பட்சமுடனுத்தமக்கு வயது
சொல்வேன், ஆரப்பாவயததுவுமறுநூறாண்டு வப்பனே வையகத்தி
லிருந்த சித்து, நேரப்பாசமாதிமுகஞ்சென்றதில்லை நேர்மையுட
னெடுங்காலமிருந்தசித்து, சீரப்பாசிவயோகந் தன்னிற்சென்று சிறப்
புடனே சின்மயத்திலிருந்தசித்தே. 779

இருந்துமேவெகுகாலமானசித்து யெழிலாகவெந்தனிடவுபதே
சங்கன், பொருந்தவேதானடைந்து புனிதனுவாய் பொங்கமுடன்
வையகத்திலிருந்தசித்து, திருந்தவேமலைகுகைகள் வனாந்திரங்கள்
தீரமுடன் கண்டறிந்தசித்துவாகும், கருந்தமிழஞ்செந்தமிழங்
கலந்தசித்து காசினியிலுபவாச்சித்துமாமே. 780

ஆமப்பாபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு வப்பனேயின்னமொரு
மார்க்கஞ்சொல்வேன், போமப்பாநந்தியுடமார்க்கந்தன்னை புகலு
கிறேன்வயததுவு மேதென்றாக்கால், நாமப்பாவயததுவு மெழு
நூறாண்டு நலமான வெகுகாலமிருந்தசித்து, வேரப்பாசமாதிமுகங்
கண்டசித்து வேதாந்த நந்தியென்று சொல்லலாச்சே. 781

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுயில்லை சுந்தரனார் புகங்கட
ந்த நந்திமூர்த்தி, வெல்லவேமலையடியாம் வாரந்தன்னில் வேண்டியே
சமாதிமுகமிருந்தசித்து, புல்லவேசேஷவர்க்க மில்லாமற்றான் பூதலத்
தில் வெகுநாளாயிருந்தார்தாமும்; நல்லதொருதேவதா ஸ்தலங்கள்
தன்னில் நலமுடனே நந்தியென்றபேருண்டாச்சே. 782

உண்டாச்சித்துமுனி பாலனுக்கு வுற்றதொருநந்திமுகந்தா மாச்சு, கண்டதொருமாண்பரெலா மாலயத்தில் கருத்தினிலேமுன் நின்றந்தின்று, அண்டர்முனிராட்சதரும் ரிஷிகள் தாமும் அந்தர துந்துபிமுதலுந்தேவரானோர், மண்டலத்தில்தேவதா ஸ்தலங்கள் தன்னில் மகத்தானந்தியென்று மதித்திட்டாரே. 783

மதிக்கவேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு மகத்தான புலஸ்திய ரின் வண்மைசொல்வேன், துதிக்கவே அகஸ்தியனார் வாசம்பெற்ற துடியான புலஸ்தியனாரென்னலாகும், விதிப்படியே கமலமுனிகோத் திரத்தில் வித்தகராய்வந்துதித்த முனிவர்தாமும், கதிபெறவே யகஸ்தியனார் பாகம் பெற்று காசினியில் வந்துதித்த சித்துமாச்சே. 784

ஆச்சப்பாபுலஸ்தியரின் வயதே தென்றால் வப்பனையறுநூற்று அறுபதாகும் மூச்சடங்கிப்பிரணவத்தை மாறிமாறி மூதுலகில் வெகு காலமிருந்தசித்து, பேச்சறியாமானின் சித்துவப்பா பேரின்பபரிலை தனையே துறந்தசித்து, நீச்சனெனும் பஞ்சமரோ டிருந்தசித்து நெடுங்காலவையகத்து சித்துமாச்சே. 785

சித்தானபுலஸ்தியருஞ்சமாதிக்கேக சிறப்பானதேரணமாமுனி வர் தம்மை, பத்தியுடன் சீஷவர்க்கங்கொண்டு மல்லோ பாருலகில் சமாதிக்கேகவென்று, முத்திபெறசின்மயத்தை மனதிலுன்னி மூதுலகில் சமாதிக்கு செல்கவென்று, சத்தியமாய்பவக்கடையொழித்து மல்லோ சட்டமுடன் சமாதிமுகமேகினாரே. 786

ஏகவேவையகத்தில் சமாதிதன்னில் யெழிலாகமுப்பதுவாண்டு மட்டும், போகமென்னுமத்விதிலையிலின்று பொங்கமுடன்றாளி ருந்த மாயாசித்து, பாகமுடன்தேரணமாமுனிவர்தன்னால் பாருல கில் மறுபடியும் வந்தசித்து, சாகமதுவாராமலறுநூற்று சொச்சம் சாங் கமுடன் வையகத்திலிருந்தார்பாரே. 787

பாரேதான்யின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் பண்பானந் தனதுநேசபாலா, சீரேதான்வேதமென்ற வியாசரப்பா சிறப்புடனே வெகு காலங்கடந்தசித்து, கோரமென்றவயததுவும் ஆயிரத்து சொச்சம் குவலயத்தில் வேதமதை யறிந்தசித்து, தீரமுடன் நூலாதி நூல்களெல்லாந் திறைகடல்பாலுண்டதொரு சித்துகானே. 788

காணவேவனாந்திரங்கள் குகைகள்நாடு கருவானமலையாறு குண் ணுதானும், வேணதொருவண்டர்முனி கூட்டத்தார்கள் வெளிகாணு காடுமுதலுறைந்தசித்து, நீணவேசமயமென்ற மார்க்கந்தன்னை நேர் மையுடன் துகைபாடுசெய்தசித்து, மாணமருங்கல்விதனி லுறைந்த சித்து மகத்தானமாண்பருக்கு வுகந்தசித்தே. 789

மாண்பானவையகத்து ஜனங்களுக்கு மார்க்கமுடன்வேதமதை யோதுஞ்சித்து, ஜண்மையுடன் சாத்திரங்கள் புராணமெல்லா மவர வர்க்குவுகந்தபடி செய்துவைத்தேன், தாண்மைபெற சைவாதிசமய மெல்லாம் தாரணியில்கொடிநாட்டி யிருந்தசித்து, நீண்மையுடன் கர யாதிகற்பங்கொண்டு நெடுங்காலமிருந்ததொரு தவசிபாச்சே.

தவசியென்றால்மாண்பருக்கு வுகந்தசித்து தாரணியில்சமுசார வாழ்க்கையோடும், பவக்கடலைத்தானொழித்துப்பாரின்மீது பட்சமு டன்றுனிருந்தகொடியசித்து, தவப்பெருமைகொண்டல்லோ ரிஷிக ளோடும் தயங்காமலரசர்முதல் வணங்குஞ்சித்து, நவகண்ட வையக முமறிந்தசித்து நலமானவியாசமுனி யென்றசித்தே. 791

முனியானசித்துமுனி வியாசாதாமும்மூதுலகில்பெருமைதனை யறிந்தசித்து, கனியோடும்பாலோடும் ரிஷிகள் தம்மை கண்ணினால் க ண்டறிந்தசித்துவாகும், பனியோன் நமலைநாடு பார்த்தறிந்து பட்சமு டன்சென்றல்லோ வுபதேசங்கள், தனியாக தானிருந்து பிரணவத் தைதண்மையுடன் றுனறிந்த சித்துதானே. 792

தானானசித்துக்ருசமாதியில்லை தாரணில்வெகுகால மிருந்தசித் து, கோணாகுருங்கன்மகாரிஷிகள் தேவர் கொஜ்றவனாரசீஷவர்க்கமா ண்பர்தன்னை, மாணவையகத்திலறிந்தசித்து மகத்தானவியாசமுநி சித்துபோல, தேனானவேதமதையறிந்தசித்து. திறைகடலிற்கண்டது ண்டோ வுண்மைதானே. 793

உண்மையிதுயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வுத்தமனைபுலிப்பா ணிமைந்தாபாரு, வண்மைபெறும்தேறைய ரென்னுஞ்சித்து வளமா னரோகமதைத்தீர்க்குஞ்சித்து, நண்மைபெறவபத்துவு மேதென்றக் கால் நாதாந்தசித்துமுனிகும்பயோனி, உண்மையுடன்முதிவைத்த சாத்திரத்தில் தீர்க்கமுடன்வயதுமுன் ஞாரொன்னலாமே. 794

என்னவேவயததுவுமுன் தூறாண்டு யெழிலானதேறையர் முனி வருக்கு, பன்னவையசாத்திரத்தின் வகுப்பைப்போல பட்சமுடன்க ண்டறிந்துசொல்லலாச்சு, துண்ண வயிவர்தமக்குச்சமாதியில்லை து ப்புரவாய் ஜகத்தாசைவிட்டோர்தாமும், முன்னவேயகஸ்திரன ருப தேசங்கள் முறைப்படி யேகண்டறிந்த சுற்றுமாச்சே. 595

முறையானகருவிகாணுதியெல்லாம் முயற்சியுடன் தாமறிந்தமா யாசித்து, கறையோன்றபதினெண்பேர் சாத்திரத்தைகருத்தினிலே யென்னொருமனதுவந்து, மறைவானபொருளெல்லாம் மாண்பருக்கு மகத்தானமுறைப்பாடு யாவுங்கண்டு, குறையாமலுபதேசஞ் செய்த சித்து கொற்றவனாதேறையமுனிவர்தாமே. 796

முனியானதேறையமுனிவரப்பா மூர்க்கமுடன் சங்கமென்றச பையிற்சென்று, தனியாகவகஸ்தியரின் பின்னொடர்ந்து சட்டமுட ன்பினிதீர்க்கசித்துவாகும், பனிபோன்றவனாந்திரத்தி டிருக்குமூலி பாங்கானசஞ்சீவிமூலிதன்னை, மனிதர்களைத் தானெழுப்புமுமர்தமு லிமார்க்கமுடன் கண்டறிந்த சித்துபாரே. 797

பாரப்பாயேமமென்றவித்தைதன்னை பண்புடனே மனதுவந்து கண்டசித்து, ஆரப்பாயிவர்போலுஞ் சித்துமுண்டோ வவனிதனிலா ரேனுங்கண்டதில்லை, நேரப்பாயேமமென்றசித்தேயாகும் நெடிதான மலையனைத்தும்பழுக்குஞ்சித்து, சீரப்பாவையகத்தில் நெடுநாளாக சி ற்ப்புடனேதானிருந்த சித்துதாமே. 798

தாமேகளின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவானபாலக னேமைந்தாபாரு, போமேதான்பக்கிரியாக் கோபுவென்றும் பொங்க முடன்சாத்திரத்தினுரைத்தவார்போல், நேமமுடன்வையததுவுமே தென்றூக்கால் நிலையானவாண்டதுவு மிருநூற்றுசொச்சம், நாமமு டன்நபிராயன் தன்னைக்காண நன்னயமாய்மக்கபுரி போனூர்தாமே.

போனூரே மலைநாடுகுகைகடந்து பொங்கமுடன் நபிதனையேகா ணவென்று, காணுபாதவழிசெல்லும்போது கடுங்காளைநபிகுட்டம் மிகவாய்க்கண்டு, மானுனமகதேவர் பதியிலப்பா மார்க்கமுடன்வந்த தினுலுந்தமக்கு, தீனாதீன்பதியிலுந்தனைத்தான் திட்டமுடன் சபி த்திடுவோமென்றிட்டாரே. 800

என்றவுடனாயக்கோபு தாள்பணிந்து யெழிலான வார்த்தைய துகூறும்போது, சென்றுமேயாக்கோபு தன்னைக்கண்டு சிறப்புடனே சன்னத்து செய்துமல்லோ, தின்றுடவேரொட்டியது தானுமீய்ந்து சிறப்புடனேயசேனுசே நென்றுகூறி, வென்றிடவேயுபதேச பிரண வத்தை விருப்பமுடன் மலுங்குமா ரோதினாரே. 801

ஒதவேபினியர் கூட்டத்தார்கள் வுத்தமர்கள்மனம்போலேமன துவந்து, நீதமுடன்மக்கபுரி கோட்டைக்குள்ளே நிஷ்களங்க பக்கிரி யாக்கோபுதனை, தோதமுடன் கொண்டுசென்று ரரண்மனைக்குள் தோறாமல் கொத்துமாயோதினார்கள், வீதமதுபயனறிந்த சித்துநா மும் விடுபட்டுவந்ததொரு யாக்கோபாச்சே. 802

ஆச்சப்பாயின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் வப்பனேகொங் ரிணவர் வயதுமார்க்கம், பாச்சலுடன் யெண்ணூறு வாண்மட்டும் பாகனிலே யிருந்ததொரு சித்துமாகும், மாச்சலுடன் சமாதிமுதஞ் சென்றசித்து மகத்தான கொங்கணர் சித்துவாகும், ஓச்சலதுயில்லா மல் வுதகுதன்னில் வுத்தமனே வெகுகாலம் வுழன்றசித்தே. 803

சித்தானசித்துமுனி ரிஷிகள்தாமும் சிறப்பான கொங்கணவர் காண்டல் சொல்லி, முத்தானகடைக்காண்டம் மூன்றுஞ்சொல்லி முதுலகில் சமாதிக்கு யேகலாரூர், பத்தியுடன் கடைக்காண்டம்நூலி லப்பா பாடியவைத்தார் வெகுசங்கை காணப்போமோ, புத்தியுள்ளமா ண்பர்களுங் காண்பாரப்பா கண்டாலுமதிசங்கை யின்னமுண்டே.

உண்டான கடைக்காண்டம் பாடியல்லோ வுத்தமனுங்கொங்க ணவர் முனிவர்தானும், நண்பானவையகத்தில் மாண்பர்முன்னே நல் மான ரிஷிமுனிவர் தனையழைத்து, வண்பானசாத்திரங்கள் பாடியல் லோ வளமுடனே வெகுசித்தர் மரைத்துவைத்தார், திண்ணமுடன் காயாதி கற்பங்கொண்டு தீரமுடன்சமாதிக்குச் செல்வேன்றானே.

சொல்லவேசமாதிமுகம் நின்றபோது செம்மலுடன் சீஷவர்க்க மனேகங்கோடி, மெல்லவேசமாதிக்கு யிடமுந்தேடி மேன்மையுடன் வழிபாடு செய்துமல்லோ, புல்லவேகொங்கணனார் முனிவர்தானும் புகழானசமாதிமுகம் வுள்ளேசென்று, வல்லமையாய்ப்புப்பது வாண் டொனும் வளமுடனேயிருந்த சித்துதானே. 806

தானுயின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் தாக்கானகண்மணி யேபுகலக்கேனா, கோனாதட்சண மூர்த்தியப்பா குவலயத்தில், வெ குகாலமிருந்தசித்து, மானுவயததுவுமே தென்றாக்கால் மகத்தான

வாயிரத்து சொச்சம்பா, பாண்படியேழுங் கடலுஞ்சத்தி பாரி
னிலே வழன்றதொரு சித்துரானே. 807

காணவேதட்சண மூர்த்தியாகும் காசினியில்திருமந்திரம் பாடி
னோர்தான், பூணவேசிவாலயந் தன்னிலப்பா பொங்கமுடன் வெகு
கால மிருந்தசித்து, தோணவேதிருமந்திரம் பாடியல்லோ, தோற்றமு
டன் சமாதிக்கு யேகவெண்ணி, ஆணவங்கள் தானொடுங்கிசித்துதா
னும் வண்பானகாசிபதி சென்றிட்டாரே. 808

சென்றனேநம்மதா நதியின்பக்கல் சிறப்புடனே தட்சணமூர்
த்தினாயர், குன்றனகரையோரம் மண்டபந்தான் கொற்றவனார் சமா
திமுகஞ் சென்றமல்லோ, வென்றிடவே ஒருயுகமாம் வறுபதாண்டு
வுத்தமனார் தானிருந்து வந்தசித்து, தென்றிசையில் தட்சணமூர்த்
தியென்று சேசமதில்போகொண்ட சித்துபாரே. 809

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கானபாலக
னேபகரக்கேளு, நீரேதான்கோரக்கர் வயதேதென்றால் நிஷ்களங்க
மாகவல்லோ மாயாசித்து, சேரேதான்வயத்துவுமென்பதாகும் செப்
பிரைவாநூலிற் சூத்திரந்தான், சீரேதான்பதினாறு சூத்திரத்தில் சிற
ப்பாகப்பாடி வைத்த துண்மையாமே. 810

உண்மையாங்குளிகையது தானுமில்லை வுத்தமனே நரைதிரை
யும் பாடொன்றில்லை, வண்மையாம் பிணியென்ற ரோகமில்லை வகுப்
பான காயாதிதானுமில்லை, தண்மையுடனவையகத்து மாண்பரெல்
லாம் தப்பாமல்சிவயோகி யென்பார்பாரு, தண்மையுடன் கோரக்
கர் மூலிதம்மை தீர்க்கமுடன் யெப்போது தின்பார்தானே. 811

திண்பாரேகோரக்கர் மூலியாலே தீர்க்கமுடன்கோரக்கர் சித்
துமாச்ச, வண்பாகசமுசார வாழ்க்கையில்லை வளமானபொருளின்
மேலாசையில்லை, என்னேரந்திரிகால பூசையோடும் யெழிலானகாவி
காஷாயத்தோடும், சொன்னபடி மனோன்மணியாள பிரணவத்தை
தொல்லுலகில் யெப்போதுஞ் சொல்வார்தானே. 812

சொல்வாரே யின்னமொரு மார்க்கக்கேளு தூய்தானநற்பாலா
தீரவானே, புல்லவேகொளபால சித்துதானும் புகழானவையகத்திலி
ருந்தசித்து, வல்லதொரு பொன்னுக்கு வாணிமாற்று வகுப்புடனே
கண்டறிந்தனானசித்து, சல்லியமர்மனத்தைதனில் தேர்ந்தசித்து
சட்டமுடன் வுரைகல்லுக் குறியசித்தே. 813

உரையானபொன்னுரைக்குங் கல்லைத்தானும் வுத்தமனே மலை தனிலேகண்டுதேடி, திரையோடும் புரையகற்றி வயிரக்கல்லை திட்ட முடரையந்த ஞானசித்து, வரையானசித்துக்கு வயதேதென்றால் வளமுடனே கூறுகிறே னின்னங்கேளு, கரைகண்டசித்தல்லோ கௌனசித்து கௌபாலசித்தென்று பேருண்டாச்சே. 814

பேரானசித்துக்கு வயதேதென்றால் பெருமையுடன் கூறுகிறே ன்கொற்றவர்கேள், நேரானவயததுவும் இருதூற்றைந்து நெடிதான காடுமலைதிரிந்தசித்து, ஊரோடுங்கூடியல்லோ வுறவுபேசி வுக்கையுடன் சாத்திரத்தை யறிந்தசித்து, சீரானகௌபாலசித்தருக்கு சிறப்புடனே ஞானமென்ற தேசந்தானே. 815

தேசமாழுபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு தேற்றமுடன் கரயாதிக் ப்பங்கொண்டு, வாசமதுமலைதனிலே யிருந்துகொண்டு வகுப்பானசித்தரது வுளவாராய்ந்து, நேசமுடன்சமாதிக்கு யேகவெண்ணி நெடுங்காலஞ்சீஷவர்க்க மாண்பரோடும், பாசமொடுதனக்குகந்த சீஷனைத்தான் பட்சமுடன்கண்டறிந்து வுரைத்தார்தாமே. 816

உரைத்தாரேசீஷவர்க்க செய்திதன்னை வுத்தமனேசமாதிக்குப் போரேனப்பா, வரையானசமாதிமுகஞ் சென்றபோது வளமுடனே யெந்தனுக்கு வயிரக்கல்லால், குறையாமல்சமாதினை மூடியல்லோ கொற்றவனே கருவயிரக்கல்லில்தானும், மறைவாகக் கைநாட்டுச்சித்திரந்தான் மன்னவனேயெழுத்துரையு மென்பார்தானே. 817

என்றவுடன் கௌபாலசித்துதாமும் யெளிதானவயிரக்கல் மேலேயப்பா, வென்றிடவே யெழுத்துமுகம் மாறியல்லோ மேதினியி லெல்லவர்க்கு மறிவதற்கு, குன்றானகல்லின்மே லெழுத்துவூன்றி கொற்றவனேகௌபாலர் சமாதியென்று, நன்றாகவரைதீட்டி சீஷர்தாமும் நலமுடனே சமாதிமுகஞ் செய்தார்பாரே. 818

செய்யவேபதினான்கு வருஷமட்டும் செப்பரியசமாதிமுகந் தனி லிருந்து, பையவேவையகத்தில் வந்தசித்து பாங்குடனேயேம மென்றசித்துவாகும், துய்யதமிழ்பண்டிதர்கள் போற்றுஞ்சித்து துறையானயேமமாற்றிறந்தசித்து, வையகத்தில் சித்துமுனி ரிஷிகந்தேவர் வளமுடனே யெவாறிந்தா ராணிதானே. 819

ஆணியாமின்னமொரு வதீதஞ்சொல்வேன் வப்பனே புலிப்பா
னேமைந்தாகேளு, நீணிலத்தில் சோதிமாமுனிவர்தாமும் நீதியுடன்
வெகுகாலமிருந்தசித்து, வாணிபங்கள்செய்வதற்கு யேமமாற்றை
வளமுடனேகண்டறிந்த சித்துதாமும், காணிகளும்பூமிவள மெல்
லாங்கண்டு கருவயிரக்கல்லெடுத்த சித்துதானே. 820

தானுசித்துக்கு வயதேதென்றால் தண்மையுள்ள வருடமது
நானூறாகும், பாணைகாடுமலைதன்முகத்தில் பாங்குடனே தான்திரி
ந்த சித்துமாகும், கோணைகுருக்கள்மார் ரிஷிகள்தம்மை கொற்றவ
னார்தான்கண்டு வுரவுபேசி, மாணைபொன்மாற்று அறியவென்று
மார்க்கமுடன் சென்றதொரு சித்துபாரே. 821

பாரப்பாசோதியென்ற முனிவர்தானும் பட்சமுடன் சமாதிமு
கம் வுள்ளேசென்று, சீரப்பாமுப்பத்தா றுண்டுமட்டும் சிறப்புடனே
வையகத்தை மறந்தசித்து, நேரப்பாதவசுநிலை தான்கடந்து நேர்மை
யுடன் சமாதிவிட்டு வந்தசித்து, ஆரப்பாஅறிவார்கள் சோதிமார்க்
கம் வப்பனையானறிந்து சொல்லிட்டேனே. 822

சொல்லவேயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தூய்தானபாலகனே
யென்னசொல்வேன், வெல்லவேடமரகனார் வயதேதென்றால் வுத்த
மனே முன்னூற்று சொச்சமாகும், புல்லவேநெடுங்காலம்வையகத்து
புகழான பாண்பருடன் கூடியல்லோ, நல்லதொருவதிஷ்டகரு வித்
தையெல்லாம் நலமுடனே செய்ததொரு டமர்கானே. 823

காணவே ஜெகஜால டமரகந்தான காசினியிலதீதவித்தை செய்
தசித்து, பூணவேரீர்மேலே நடந்தசித்து புகழானவாசியை நடத்து
ஞ்சித்து, தோணவேகூடுவிட்டு கூடுபாய்ந்து தொல்லுலகில் வித்தை
தனை செய்தசித்து, ஆணவங்கள் தானெடுங்கி காயந்தின்று வன்புட
னேவீற்றிருந்த சித்துதாமே. 824

தானுடைமரகனா ராடுஞ்சித்து தகமையுள்ள சாத்திரத்திற்சொ
ல்லவில்லை, கோணைவாகாயந் தன்னின்மட்டும் கொற்றவனார்கெடை
கட்டியாடுஞ்சித்து, பாணைபரிதிமதி தன்னைத்தானும் பக்குவமாய்த்
திசைமாற்றி செய்தசித்து, மாணுடைமரகனார் சமாதிதன்னில் மார்க்
கமுடன் யேகுதற்கு நண்ணினாரே. 825

நண்ணவேசகலரிஷி சித்துதாமுந்நலமுடனேவையகத்துசமாதி
தன்னில், மண்ணதனிலிருந்ததொரு சித்துமாச்ச மகத்தானவவர்
போன்றசித்துமல்ல, கண்ணவந்தகுருடனைப்போல் கேணிதன்னில்
காசினியிலிருங்கியல்லோசித்துதானும், தண்ணீரில்பனிரெண்டுவாண்
மெட்டுந் தன்மையுடன்வீற்றிருந்த சித்துதாமே. 826

சித்தானசித்துஜல ஸ்தம்பனசித்து சிறப்பான டமரகர்போல்
சொல்லொண்ணுது, முத்தானகேணிவிட்டுவந்தசித்து மூதுலகிலிவர்
போலுமெங்குமுண்டோ, பத்தியுடன்வையகத்திலனந்தஞ்சித்துபாரி
னிலேவெகுமுனிவரிருந்தரால்லோ, சாத்திரங்கள்மறவாத சித்தானு
லும் ஜலன் தரபனசித்துபோலில்லைதானே. 827

இல்லையேயின்னமொருகவிதைசொல்வேன்யெழிலானயெந்தரி
டமணியேகேளும், சொல்லவேசந்தரானந்தரப்பாதொல்லுலகில்லேச
ரியாம்வித்தைதன்னை, புல்லவேவதீதமென் மமான்பருக்குபுகழுடனே
புகட்டியதோர்சித்துமாகும், வெல்லையேவர்தமக்குவயதேதென்றால்
விட்டகுறைதொட்டகுறை மிகுதியாமே. 828

ஆமேதானவர்தமக்குவயதுமெத்த வப்பனையெண்ணுற்றுசொ
ச்சமாண்டு, நாமேதான்சொன்னபடி குளிகைபூண்டுநலமாநகேசரிமேல்
சென்றசித்து, போமேதான்வையகத்திலிருந்துமல்லோபொங்கமுடந்
சமாதிமுகஞ்சென்றசித்து, வேமேதானிருபத்தா றுண்டுமட்டுமவிடு
பட்டுபூமிதனில் வந்தசித்தே. 829

வந்ததொருசித்துக்குசமாதிமார்க்கம்வையகத்தில்மெத்தவுண்டு
சொல்லொண்ணுது, சந்ததமாஞ்சீவவர்க்கங் கோடிமாண்பர்தாரணி
யில்கணக்குண்டோலக்கோயில்லை, சொந்தமுடன்வெகுமாண்பர் கிட
டியல்லோசந்தரனார்பாதாவிந்தந்தன்னை, அந்தமுடன்தாள்பணிந்து
சிரங்குனிந்து வன்புடனேபோற்றிசெய்த சித்துமாச்சே. 830

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு வன்புடனேசொல்லுகிறந்
வதீதமெத்த, மாச்சலென்றவாரிஷியாஞ் சித்துதம்மை வளமுடனே
சொல்லுகிறவண்மைபாரு, பாச்சலென்றவயததுவும் யெழுதூற்
றுச்சொச்சம் பாருலகில் நெடுங்காலமிருந்தசித்து, மூச்சடங்கிசிவ
யோகமானசித்து மூதுலகிலிவர்போலுங் காணுந்தாமே. 831

காணரேதவசியென்னும் வரரிஷியார்தானும் கருவர்ககளிங்க
மடுவுதன்னில், வேண்படிதவயோகஞ்செய்யவென்று விட்டகுறைத
னையகற்றி மடுவிற்கென்று, தாணவேபனிரெண்டு வாண்டிமட்டும்

தொல்லுலகில்ஜலஸ்தம்பசமாதியாகி, மாண்புருமவையகத்தோர்கான
வென்று மார்க்கமுடன்வந்தேதாரசித்துதானே. 832

தானென்றசித்ததுவும் ஜலருபசித்து தாரணியிலிவர்போலுஞ்
சித்துமுண்டோ, வானென்றதேவாதிரிஷிகள் தம்மால்வரத்தினால்பே
ருபெற்ற சித்தேயாகும், கோனென்றவாரிஷியா ரென்றுசொல்லிக்
கொற்றவர்க்குருவலயத்தில்பேருண்டாச்சு, மாணென்றசித்தர்களும்த
வணங்கியல்லோ மகத்தானரிஷியாரைப் போற்றுவாரே 833

போற்றுவார்பூதலத்தா ரெல்லாருந்தான் பொங்கமுடனின்ன
மொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தேற்றமுடந்வால்மீகரென்றசித்துதெளி
வானமார்க்கமதுசொல்வேன்பாரீர், மாற்றமயம்நீங்கியல்லோவையகத்
தில்வளமையுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து, ஆற்றலுடன்வால்மீகரா
மாயணத்தை அவனிதனில்மாந்தருக்குச் செய்திட்டாரே. 834

செய்ததொருவால்மீகர்வயதேதென்றால் செப்பமுடந்ளமு தூற்
றுச்சொச்சமப்பா, துய்யதமிழ்ப்பண்டிதனாகல்விவானும்தூய்தான
வகப்பேருகொண்டசித்து, பையவேசமாதிமுக்ஞ் சென்றதில்லைபாங்
குடனேகாயாதிகொண்டொனும், வெய்யவேநெடுங்காலமிருந்தசித்து
வேதாந்தவால்மீகர் தானுமாமே. 835

தானாவையகத்துமாந்தர்க்கெல்லாம் தகமையுள்ளவால்மீகர்சரி
கைதன்னை, கோனாகுருவானவால்மீகர் தானும்குலயத்தில்பேர்கொ
ண்டனானசித்து, தேனானவைதீகசாத்திரங்கள் தெளிவுடனேகட்டி
வைத்தனானசித்து, பாணபராசரிஷிக்கொப்பதான பாங்கானயடி
யென்றுசெப்பலாமே. 836

செப்பலாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு செயலான புலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, ஒப்பமுடன்வூர்வசியாள்வயதேதென்றற் வுத்தமனே
தூற்றியிருபத்தேயாகும், தப்பிதங்கள்நேராமல்தரணிமீதில்சாங்கமு
டன்வீற்றிருந்தமாதுசித்து, இப்புலியில்வூர்வசியாள் சுருக்கரத்தன்ம்
யெழிலாகப்பாடிவைத்த மாதுதாமே. 837

மாதானவூர்வசியாள்காயகற்பம்மகத்தானவையகத்திலுன்மெல்
லோ,தோதானகாவிங்கனென்றுகூறி தோறும் படிவைத்தமாது
சித்து, தோனவியாசரிடம்வுபதேசங்கள்நீதியுடன்பெற்றதொருமாது
தானும், கோதாவரிகரைதனிலே மடிந்தசித்து கொற்றவனே சமாதி
யது அங்கேவுண்டே. 838

உண்டானசமாதியதுமண்டபத்தில்ஒகோகோநாதர்க்கள்கண்ட
றிந்து,தின்பானவேதமாமாயுற்றேதம்தீரமுடன்கண்டறிந்தமாதுசித்
து, கண்டல்லோரிஷிமுனிவர் சித்துதானுங் காசினியில்பூசைமுதல்
நைவேத்தியங்கள், சண்டமாருதம்போலே தானடித்து தாரணியில்
கோடித்து வருகின்றாரே. 839

வருகிறாப்புவாடைகாரிசித்தை மார்க்கமாயின்னமொருமகிமை
கேளு, கருமமதைவையகத்திறுனகற்றி காசினியில்நெடுங்காலமிரு
ந்தசித்து, தருமமதுதானறிந்தகமலசித்துதாரணியில்தானறிந்தகொ
டியசித்து, அருமையுடன் சீனபதிதேசந்தன்னில் வன்பாகசென்ற
தொருசித்துபாரே. 840

பாரேதான் கமல்முனிவயதேதென்றால் பாலகநேசொல்லுகிறேந்
பண்பாய்க்கேளு,நேரேதான்வயததுவும்நாலாயிரந்தானேர்மையுட
முன்னூற்று சொச்சமாகும், சீர்தான்சீனபதிகன்னிலப்பா சிறப்பு
டனேநெடுங்காலமிருந்தசித்து, தீர்தான்சமாதிமுகந்தன்னிற்சென்
று தீர்க்கமுடன் இருநூறுவாண்டுதானே. 841

ஆண்டானவருஷமது யிருநூரப்பா வப்பனேபூமிதனிலிருந்த
சித்து, கூண்டானகூண்டோடுவந்தசித்து குவலயத்திலிவர்போலுந்
சித்துமுண்டோ, தாண்டவம்போல்சீனபதிதேசந்தன்னில்சாங்கமுட
ன்விதைங்கள்செய்தசித்து, ஆண்டகையாமானதொரு கமலர்தா
மும் வப்பனேவையகத்து சித்துமாச்சே. 842

ஆச்சப்பாயின்னமொருமகிமைசொல்வேன் வப்பனேயதिसயங்
கள்மெத்தவுண்டு, மாச்சலுடனவையகத்தி லிருந்தசித்து மகத்தான
அறிவானந்தசித்துதானும், பாச்சலுடனவயததுவும்தென்றக்கால்
பண்பானமுன்னூற்றுவறுபதாண்டு, மூச்சடங்கிசமாதிதனிலிருந்த
சித்துமூர்க்கமுடன்பனிரெண்டு வருஷங்கானே. 843

காணவேபன்னிரண்டாண்டுமட்டும் காசினியில்பூமிதனிலிருந்த
சித்து, தோணவேகொளபாலர்சீஷனாகும் தொல்லுகிலிவர்மகிமை
மெத்தவுண்டு, பூணவேவையகத்துமாண்பருக்குபுகழாகமுன்னடந்த
காரியத்தை, சீவணபடிசன்றதங்கள் கொண்டாற்போலேவிட்டகுறை
யிருந்தபடி சொல்வார்பாரே. 844

சொல்லவேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தூய்தானவகப்பேயர்
சித்துதாமும், வெல்லவேயவர் தமக்குவயதே தென்றால் விருப்பமுடன்
சொல்லுகிறென்வியனந்தானும், புல்லவேறுற்றுபத்துமூன்றுமூன்று
புகழானமரத்தடியிலிருக்குஞ்சித்து, நல்லதொருசமாதிமுகஞ்சென்ற
தில்லை நாதார்த அகப்பைவெளி சித்துதானே. 845

வெளியானசித்துக்கு குருவேதென்றால் விருப்பமுடன்வியாச
முனி பென்னலாகும், ஒளிவாககாயாதிதானுமில்லை ஓகோகோவுலக
மதில்வாழுஞ்சித்து, களியானசோதியென்றவிருட்சந்தன்னில்கைலா
சநாதரைப்போல்சமாதிகொண்டு, வளியானமரப்பொந்தில்தானொடு
ங்கிமகத்தாகயிருந்ததொரு சித்துமாச்சே. 846

சித்தானசித்துனுடமார்க்கஞ்சொல்வேன் சீரானபுலிப்பாணிமந்
னபாரு, முத்தானபாம்பாட்டிவயதே தென்றால் மூதுலகில்பெயர்கொ
ண்டநெடியசித்து, புத்தியுள்ளசித்துக்கு வயதுசொல்லவன் புண்ணி
யனே நூற்றியருபத்துமூன்று, சத்தமுடன்பாம்பினதை விஷத்தை
வாங்கி துப்புவாயருந்துகிற சித்துகேளே. 847

கேளேதான்காயாதிதற்பங்கொண்டுகீர்த்தியுடன் சிலகாலமிருந்த
சித்து, பாளேதான்போகாமல் தேகந்தனை பட்சமுடன்காப்பாற்றி
பந்துகொண்டு, லேளேதான்திருவாத்திரமரத்தின்கீழே தியுடன்கொலு
வீருந்தகாயசித்து, ஆனேதான்கோகரண சித்துமல்ல வப்பனேசின்
மயத்தின் சித்துபாரே. 848

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பட்சமுள்ளபெந்தனது
பாலாகேளு, சீரேதான்காலகண்டவயதே தென்றால் சிறப்பானவாயிர
மாமிருநூறுண்டு, நேரேதான்நெடுங்காலமிருந்தசித்துநேர்மையுடன்
குளிகையதுபூண்டசித்து, ஊரேதான்பெயரேது சொல்லவென்றால்
வுத்தமனேசேஷனுல் முடியாதென்றே. 849

அன்றான ஆதிசேடன் றன்னினாலும் வப்பனே கூறுதற்குமுடியா
தப்பா, குன்றானநெடுமலைகள்வனந்திரங்கள் கொற்றவனே நெடுங்கால
மறிந்தசித்து, தென்றிசையில் தட்சணமூர்த்தியைன்சிறப்பானசித்து
மகாசேஷனுக்கு, வென்றிடவேயுபதேசஞ் செய்தசித்து விட்டகுறை
யிருந்ததொரு கால்தாம. 850

காலனும்நெடுநூ தகாலசித்து காசினியில்சமாதிமுகஞ்செல்வதற்கு, பாலனஞ்சீஷவர்க்கமாண்பர்தம்மைபட்சமுடன் தாமழைத்தசித்துதாமும், சீலமுடன்முப்பத்துவாறுவாண்டுசிறப்புடனேவையகத்திலிருந்தசித்து, கோலமுடன்முகமறியாபாலசித்துகொற்றவனேவெகு காலமிருந்தசித்தே. 851

சித்தானசித்தநிடமார்க்கஞ்சொன்னேன்சிறப்பாநயிந்நமொருவயனங்கேளீர், முத்தானவடிவேலர் முருகரப்பா முயற்சியுடன்வயததுவுமேதென்றாக்கால் சத்தியமாய்வயததுவுங்கணக்கோயில்லை சார்பான நூல்தனிலுஞ்சொல்லவில்லை, சித்திபெறஞானவழிகொண்டசித்த சிறப்பானசுப்ரமணிய ரென்னலாமே. 852

என்னவேசிவசுப்பிரமணியரான யெழிலானசித்துக்கு வயதோயில்லை, பன்னவேபலசாஸ்திரநூல்கள் தன்னில்பாகமுடன்வயததுவுங்கூறவில்லை, சொன்னபடிசுருதிமுறைவேதாகமங்கள்தோற்றமுடன் பல்பேரும்பாடிவைத்தார், நன்னயமாய்சுப்பிரமணியர்காப்பேயென்று நாட்டினாநூல்களெல்லாம் நாட்டினாரே. 853

நாட்டினதோர்நாமதைக்கண்டதல்லால் நாதாந்வயததுவைக்கண்டதில்லை, தாட்டிகமாயின்னமொருவயனஞ்சொல்வேன்தயாளமுள்ளசிறுபாலாசாற்றக்கேளீர், வாட்டமுடன்பூகியென்ற முனிவர்தா னும்வகுப்பானவயததுவுமேதென்றாக்கால், மாட்டி மையாய்வறுநூற்றயெண்பதாண்டு மார்க்கமுடன்வையகத்து சித்துபாரே. 854

பாரேதாந்நீலகண்டரிஷியார்தம்பாற்பாருலகிலுபதேசம்பெற்ற சித்து, நேரேதான்சமாதிமுகந்தன்னிற்சென்று நேர்மையுடனிருபத்தோராண்டுமட்டும், தீரேதான்சமாதிமுகமிருந்துமல்லோதீர்க்கமுடன்வையகத்தில் வந்தசித்து, பேரேதான்நூல்தனிலே யூகியென்றும் பேருலகில் கீர்த்திபெற்ற சித்துதாமே. 855

தாமானசாத்திரங்களழிந்தசித்துதாரணியில்நெடுங்காலமிருந்த சித்து, கோமான்களுபதேசம்பெற்றசித்து குவலயத்திலிவர்போலும்பாருமுண்டோ, பூமான்களானதொருமாண்பரெல்லாப்புகழ்ச்சியுடனாவர்பாதம்புகமுஞ்சித்து, சாமான்யமானதொருசித்துபோல சட்டமுடன்வையகத்திற் காணுந்தாமே. 856

தானானயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேந் தகமையுள்ளபூபாலாமணியேகேளீர், பாணனதிரணுக்கியமுனிவர்தா னும்பாருலகில்நெடுங்

காலமானிசித்து, கோனானவயததுவுமேதென்றாக்கால் கொற்றவனே
துலாயிரத்துயெண்பதாண்டு, மாணசமாதிமுகஞ்சென்றசித்துமார்
க்கமுட னிருபத்திரண்டுதானே. 857

ஆண்டானவருஷமதுயிருபத்திரண்டு வப்பனேசமாதிமுகமிரு
ந்தசித்து, பாண்டவர்களைவருங்காணமுன்னே பாருலகில்வெருகால
மிருந்தசித்து, தாண்டவம்போல்ஜெமதக்கினிமுனிவர்தானும்தாரணி
யில்பெற்றெடுத்தித்துவாகும், மாண்டதொருமாண்பரெல்லாம்வை
யகத்தில் வாழ்த்தியல்லோவஞ்சலிகள் செய்தசித்தே. 858

சித்தானசித்துமுனியிவர்தானப்பாசீருலகில்ரிஷிவர்க்ககூட்டத்
தோடுமுத்திபெற்றல்லழிக்குவுறுதிகொண்டுமூதுலகில்சின்மயத்தை
மனதிலுன்னி, சத்தியுடன்மனோன்மணியை தியானித்தேதான் சதா
காலநிஷ்டைகுறிகளங்கனாதி, புத்தியுடன்வையகத்தில்தவசிப்பாகிபொ
ன்னுலகுபதிதனிலே சேர்ந்தார்கானே. 859

சேரவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் செம்மலுடன்புலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, வாரமுடந்சண்டிசுவரர்வள மைகேளும்வண்மை
யுடன்வயததுமேதென்றாக்கால் தீரமுடன்நா னூற்றியறுபதாகும்தீர்
க்கமுடனவாநூலிற் சொன்னீதி, சாரமுடன்சமாதிமுகஞ் சென்ற
சித்து சாங்கமுடன்வையகத்து சித்துகானே. 860

காணவேசமாதிமுகம்பத்துரெண்டு கருவாமலுன் றுடனேதானுங்
கூட்டி, பூணவேபூமிதனிலிருந்தசித்து பொங்கமுடன்ஞானமென்ற
கிரியாசித்து, நீணவேநாலுயுகவதிசயங்கள் நீடாழியுலகுபதிவறிந்த
சித்து, சீணமதுயில்லாமல்நெடுங்காலந்தான் சிவனோடிருந்ததொரு
சித்துமாச்சே. 861

ஆச்சப்பாயின்னமொரு முறைமைசொல்வேன்வப்பனேசெங்க
னாவாய்க்கொண்டபாலா, ஏச்சலதுவாராமலிருந்தசித்துயெழிலான
திருமூலரென்னலாகும், பாச்சலென்றவயததுவு மேதென்றாக்கால்
பாரினிலேவாயிரத்துசொச்சமாகும், மூச்சடங்கிசமாதிமுகந் தன்னி
லப்பா மூதுலகில்நெடுங்காலமிருந்தசித்தே 862

நெடுங்காலஞ்சமாதிமுகந் தன்னிற்றூனும் நேர்மையுடனறுபது
வருஷமாண்டு, கடுத்தவசியாயிருந்தசித்துதாமும்கண்டுகொள்ளாவதி
சயங்கள்மெத்தவுண்டு, படுத்துயரந்தானறியா மாண்பர்க்கப்பா பாரி
னிலேநிதிகொடுத்துவதிதஞ்செய்தார், கடுவாதிதமைக்கண்டுநிர்த்தஞ்
சொல்லி துப்புரவாய்விதியுரைத்து வழிசொல்வாரே. 863

வழியானமுறைபாடு தாமுரைத்து வண்மையுடனுபதேசங் கூறி யல்லோ, பழியானவார்த்தைக்கு யாளாகாமல் பாருலகில்சித்து வினையாடச்சொல்லி, முழியானவார்த்தையது வுபதேசங்கள் ஈழர்க்க மின்றி தானுரைக்கும் ஞானசித்து, சுழியானவாசிலிலை தனிலிருந்து சுத்தமுடன்வையகத்திலிறந்தார்தாமே. 864

போகர் புலிப்பாணிக்கு சித்தர்கள்பிறப்பும்

திருநட்சத்திரமுங் கூறல்.

இறந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலான பதி னெண்பேர் முனிவர்தானும், பிறந்ததொருவளப்பங்கள் யாவங் கண்டு பேரின்பநிலைதனிலே மனதிலுன்னி, சிறந்ததொருநட்சத்திர யோகங்கண்டு சீரானபாதங்கள் தான்வகுத்து, துறந்துமேநவகோடி ரிஷிகள் தானும் துப்புறவாய்நாற்பத்தெண்பேர்தாமே. 865

பேரானயிவர்களறுபிறப்புதானும் பேரின்பநட்சத்திர கால் தான் கூட்டி, சீரானசீனபதிமாண்பருக்கு தீர்க்கமுடனுபதேசஞ் செய்தநூலாம், கூரானவையகத்து மாண்பரெல்லாங் குறிப்புடனே தானறியமனதுவந்து, வீரானபோகரேழாயிரத்தை விருப்பமுட னுபதேசஞ் செய்திட்டேனே. 866

செய்தேனேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு செங்கமலகரத்தானே யின்னஞ்சொல்வேன், மெய்யானவேதமிது சத்தகாண்டம் மேதினி யில் சகலகலைக்கியானமெல்லாம்,பையவேவடநூலைத்தனையாராய்ந்து பாடினேன்காண்டமது யேழாயிரந்தான், துய்யதமிழ்ப்பரிபாஷைத் தன்னை நீக்கி துப்புறவாய்வோதிவைத்தேன் காண்டந்தானே. 867

காண்டமா மேழாயிரம் பெருநூலப்பா கருவிகரணிதமுதலிதி லடக்கம், பூண்டமன துறுதியினுலிந்தநூலைப் புகட்டினேன்காலா ங்கி கடாட்சத்தாலே, வேண்டியதோர்சீனபதி கருமானங்கள் வேற் றுருவமில்லாமல் கூறினேன்யான், ஆண்டகையாமொந்தன்குரு நா தன்றன்னு லப்பனேபாடிவைத்த நூலிதாமே. 868

நூலான நூலிதுதான் துணுக்கமெத்த துட்பமுடன்காலாங்கி பிறந்தவண்ணம், பாலான சித்திரையாமாதமப்பா பாங்கானவகவனி யாம் நாலாங்காலாம். சேலானசெகத்குரு மைந்தனப்பா செயலான பாக்கியமும் பெற்றமைந்தன், காலானகாலாங்கி நாதரப்பா காசினி யில்வந்துதித்தவருவுமாச்சே. 869

உருவானமார்க்கமது யின்னஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேபோ
காது பிறப்புநேர்மை, உருவானமாதமதுவைகாசியப்பா கருத்தான
பரணியது ரெண்டாங்காலாம், குருவானபஞ்சணத்திலொருவனப்
பா கொற்றவனே விசுவகர்மன் மைந்தனாகும், திருவானபோகரிஷி
யென்றுமல்லோ செப்பினார் பலநூல்கள் வேதமாமே. 870

வேதமாயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வெளியானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, போதமாம்போமரிஷி பிறந்தநேர்மை புகலுகிறேன்
மாணக்களறியவென்று, நீதமுடன் ஆணியார் திங்களப்பா நிஷ்களங்
கமான கார்த்திகைதானாகும், வீதமுடன்பயனறிய மூன்றாங்காலாம்
விப்பரனார் பிறந்ததொழி நானுமாச்சே. 871

ஆச்சப்பாசெம்படவன் தன்னையப்பா வப்பனேமாதருவங்
குறத்தியாகும், பாச்சலுடன் பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து பாடிவைத்
தமரபதுவுமெய்யேயாகும், மாச்சலுடனிருகுலத்தார் பெற்றமைந்
தன் மகத்தான ரோமரிஷியென்னலாகும், மூச்சடங்கி சென்ற
தொரு கானீனப்பா மூதுலகில்சென்றதொரு சித்துமாச்சே. 872

சித்தானமார்க்கமது யின்னஞ்சொல்வேன் சீர்பாலாயெந்தனிநு
கண்ணேகேளும், பத்தியுள்ளமச்சமுனி பிறந்தநேர்மை பாங்குடனே
ளாடியாந்திங்களப்பா, சத்தியுடன்ரோகணியா முதற்காலப்பா
சாங்கமுடன்பிறந்த தொருநானுமாச்சு, புத்தியுள்ள ஆதுலமாங்
குலத்துதித்த புகழான கன்னியுடமைந்தனமே. 873

ஆமேதான் மச்சமுனி யடவுசொன்னேன் வன்பானபுலிப்
பாணி மைந்தாகேளு, நாமேதான்சொன்னபடி சட்டநாதர் நன்மை
யுடன் பிறந்ததொரு நேர்மைதானும், போமேதான் ஆவணியார் திங்
களப்பா பொங்கமுடன் மிருகசீரிடமுமாகும், வேமேதான்விட்ட
குறை மூன்றாங்காலம் விருப்பமுடனவதரித்த பாலனமே. 874

பாலனஞ்சிங்களவதேவதாசி பட்சமுடன் பயின்றெடுத்தபுத்
திரந்தான், சீலமுடன்சட்டமுனி யென்றுசொல்லி சிறப்புடனே
குவலயத்தில் பேருண்டாச்சு, கோலமுடனயின்னமொரு மார்க்கம்
பாரு கொற்றவனே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, தாலமுடனிடைக்
காடார் பிறந்த நேர்மை சட்டமுடன்சொல்லுகிறேன் தண்மை
பாரே. 875

தண்மையாம்புரட்டாசிமாதம்பா தாழ்வாகயிரணியனைக்கொ
ன்றமாதம், வண்மையாந்திருவாதிரை ரெண்டாங்காலாம் வளப்பமு
டனவதரித்த சிசுபாலன்றன், பெண்மையாக கானகுறைசாதிடப்பா
பேரானகானீனன்பெற்றபிள்ளை, தண்மையா மிடைக்காடார் தானு
மாகும் தீர்க்கமுடன் பூவுலகிலிருந்தசித்தே. 876

சித்தானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் திரளானவகோ
டிரிஷிகள் தன்னில், புத்தியுள்ளதன்வந்திரி பகவான்றனும்பூபாலரா
னதொருமாயாசித்து, சத்தியுள்ள மகாவிஷ்ணுயென்றே சொல்வார்
தாரணியில்மானிடமாஞ் சித்துவாகும், முத்திபெறவைப்பசியாந்திங்
களப்பா முனையானபுனர்பூசம் நாலாங்காலே. 877

காலானதன்வந்திரிபிறந்தநேர்மை காசினியிவர்நூலிற் சொன்
னவாறு, நூலானபலநூலிற் கண்டாராய்ந்து நுட்பமுடன் பாடிவை
த்தேன்குருநூலாகும், பாலானயிருப்பிரப்பாளரப்பா பாங்கான அ
னுலோமன்பெற்றபிள்ளை, சாலானசாத்திரங்கள் யாவுங்கூறும் சகல
விதபண்டி. தருங்காணுர்தாமே 878

கண்டேனேநிர்வாண பாவையப்பா காசினியில் சமஸ்கிருத பா
வையாலும், விண்டதொருயித்தாலிபாளபந்து விருப்பமுடன்பாகவ
தபாவையாலும், கொண்டேனேமனத்துருதி யடியேன்றாலும் கொ
ற்றவன் குவலயத்தில்கண்டாறாய்ந்து, விண்டுமியானுரைத்தேன்வி
ஷ்ணுகாலை விளம்பிட்டேன் சததகாண்ட முண்மைதாமே. 879

தானுனயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தயவான புலிப்பாணிமக
னேனேரு, கோனானயென்குருவாங் காலாங்கிராதர்கொற்றவனார்தா
னுரைத்தவுளவுகண்டேன், பாணாமூலத்தினீசரப்பா பண்புடனே
பிறந்ததொருநேர்மைதானும், மாணுகார்த்திகையார் திங்களப்பா
மகத்தானபூசமது மூன்றாங்காலே. 880

மூன்றாபாதமதுமூலத்தீசர் முனையாகபிறந்ததொரு நேர்மை
யப்பா, சான்றவராமூலத்தினீசரப்பா சட்டமுடன்வந்துதித்தநாளு
மாகும், ஈன்றதொருஜாதியிலே பள்ளஜாதியெழிலானகன்னிகையும்
பெற்றபிள்ளை, மேன்மையுடன்தான்பிறந்தார் மூலத்தீசர் மேதினி
யில்லிஷிதனக்குப் பிறந்தார்தாமே. 881

பிறந்ததொருயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பேரானபுலி
ப்பாணிமைந்தாபாரு, சிறந்ததொரு அகத்தீசருதித்தநேர்மை சிறப்

பானதனுர்மாதமென்னலாகும், துறந்ததொரு ஆயிஷிபம்மூன்றும்பா
தம் துப்புறவாயவர்பிறந்தநாளுமாச்சு, கறந்ததொருபால்பசுவும்கண்
னுமாகி காசினியில்பிறந்ததொரு சித்துமாச்சே. 882

ஆச்சப்பா அகத்தியரின்பிறப்புநேர்மை அவனி தனிலாரா லுமுடி
யாதப்பா, மூச்சடங்கிமலையின்மேல்நின் றசித்து முனையானகமலமதி
ல்பிறந்தசித்து, மாச்சலுடன் தேவரிஷிவரத்தினாலே மகாதேவர்வந்து
தித்தகுருவுமாகும், ஏச்சலதுதாராத கும்பயோனி யெழிலானவகஸ்
தியரென்றறையலாமே. 883

அறையவேயின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் வன்பானகண்
மணியே சொல்லக்கேளீர், நிறையவே சிவவாக்கியர்பிறந்தநேர்மை நீ
தியுடன் சொல்லுகிறேன் சீனையாய்கேளு, குறையாததைமாதம்மகத்
திலப்பா கொற்றவனே ரெண்டாங்கா லென்னலாகும், மறையவே தி
ருமூலகூட்டத்தாரில் மகத்தானகன்னியது பிள்ளையாமே. 884

பிள்ளையாஞ்சிவவாக்கிய ரென்னலாகும் பேராண் திருமூலர்மா
பிலுள்ள, வள்ளலெனுஞ்சேய்மடவார் கன்னிதன்னின் மகத்தானசி
வவாக்கியராகும்பாரு, தெள்ளுந்தமிழ்க்கவிவாணரிவர்க்கீடுண்டோசெ
ந்தமிழின்சுவையறிந்த சிவவாக்கியர்தான், கள்ளமதுவாராத புனித
பாலன் காசினியிலவதரித்த வருவுமாமே. 885

உருவானயின்னமொரு மார்க்கஞ் சொல்வேன் வுத்தபனேசிகா
மணியேயுண்மைபாரீர், திருவானராமரென்ற தேவரப்பாதீர்க்கமுட
ன்வந்துதித்தநேர்மைகேளீர், கருவானமாசியென்றதிங்கனப்பாகடிய
தோர்பூரமதுரெண்டாம்பாதம், அருவமுள்ளராமரென்ற தேவர்தா
னும் வப்பனேவந்துதித்த நாளுமாச்சே. 886

நாளானநாலாங்காலென்னலாகும் நலமானராமதேவர்பிறந்தநா
ளாம், ஆளானரோமரிஷிபாட்டனுக்கு அழகாகவந்துதித்த ராமதே
வன், கோளானநூல்களிலே குற்றஞ்சொல்வார் குறையானமுறைப்
பாடுயெதுஞ்சொல்வார், பாளானநூல்தனிலே சொல்லாதாலே பட்ச
முடனயானுரைத்தேன் பண்பாய்க்கேளே. 887

பண்பானயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாலகனே வைந்தறிந்
சிறந்தபாலா, திண்பானபுஜண்டருட மார்க்கஞ்சொல்வேன் தீர்க்கமு
டன்பங்குனியாந்திங்கனப்பா, கண்பானவுத்திரமா மிரண்டாம்பாத
ம்காசினியிலவந்துதித்த திருவுமாச்சு, மண்பானவாரிஷியின் சாபத்
தாலேமார்க்கமுடனவரித்த பாலனாமே. 888

பாலனஞ்சந்திராகுலம் விளங்கவந்த பாரினிலேவெள்ளாட்டிபெற்றமைந்தன், மாலானரதிகேளிமடைந்தையாகும் மகத்தானவருந்துதியுமென்னலாகும், சேலானபாக்கியமும்பெற்றபாலன் செம்மதுடன்சாபத்தால்வரத்திலவந்து, தாலானதவசியென்ற நாமம்பெற்றுதாரணியில்புஜண்டரென்ற பேருண்டாச்சே. 889

பேரானயின்னமொரு வழிதான்சொல்வேன் பேருலகிக்கீர்த்திபெற்றபுனிதவானே, சீரானகருஆரார பிறந்தநேர்மை செப்புகிறேன் செம்பவளவாயாகேளிர், கூறுனசித்திரையாமாதமப்பா குறிப்பானவஸ்தமதுரெண்டாம்பாகம், தேருனநாட்களிலே பிறந்தசித்து தேற்றமுடன்கருஆரார ரென்னலாமே. 890

ஆமேதான்தேவதத்தனென்றுசொல்லி வப்பனே யவன்மைந்தன்மயனென்பாங்கள், நாமேதான்சொன்னபடி மயனுக்கல்லோநாடானக்கருஆரார்பிறந்தாரல்லோ, போமேதான்பொன்னுலகதேவதச்சர்பொங்கமுடன் கருஆராரக்கிடமல்ல, ஆமேதான்பாண்டியற்குவுருவுசெய்து வப்பனேதான்கொடுத்த சித்துமாமே. 891

தாமாகயின்னமொரு வழிபாடல்லோ சாற்றுகிறேன் புத்தியுள்ளபூபாலாகேள், கோமான்களறிந்ததில்லை சாத்திரதோஷம் கொற்றவீனயாம்கண்டவரைக்குஞ் சொல்வோம், சாமானியமென்றதொருபுண்ணாக்கீசர் தாரணியில்வந்துதித்த நேர்மைசொல்வேன், பூமான்களாரேனுமறிந்ததுண்டோ புகட்சியுடன் கூறுகிறேன்புனிதவானே

புனிதமாம்வைகாசிமாதமப்பா புகழானபுண்ணைஞ் யீசர்தாமும், வனிதமுடன்சித்திரையா மிரண்டாமாதம் மகத்தானபுண்ணைக்கர்பிறந்தநாளாம், சனியிராகுடன்கூடி பிறந்ததாலேசாங்கமுடனவேதரிஷிதன்னைப்போல மனிதனையவதாரந்தானெடுத்து மாட்டிடைச்சியமங்கிலியன் பிள்ளையாமே. 893

பிள்ளையாயின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் பேருன கண்மணியேபுகலக்கீகனீர், எவ்வளவுபிசகாதபுலிப்பாணியும்மை யேற்றமுடன்சொல்லுகிறேன் யெழிலாய்க்கீகளு, உள்ளபடிபிறந்தமாதமப்பாவுத்தமனேபுரட்டாசி யென்னலாகும், கள்ளமிலாசோதியென்ற நாலாங்காலாம் கருத்துடனேயவதரித்த சித்துமாச்சே. 894

ஆச்சப்பா வேடர்குலம்வந்துதித்த வப்பனேகன்னிகழியாதமங்கை, மூச்சடங்கிகானகத்தில் தவசியாக மூர்க்கமுட றுனிருந்த ரிஷியாரோடு, பேச்சுகளும்மிகப்பேசுவாதுகூறி பேரானவகண்டரிஷிதானப்பா, பாச்சலுடன்கன்னிகையைச் சேர்ந்துமல்லோபாலகனெபெற்றெடுத்த சிசுதானியே.

895

சிசுவானபாலகனே நீதானப்பா சிறப்புடனே காலாங்கிகடாட்சத்தாலே, பசுபோலேவேங்கைதனை வாகனமுமாக்கி பாரினிலேசுற்றி வந்தபாலனாகும், ரிசிதமுடன்யெந் ஃனுக்கு சீஷனுக்கி நிஷ்களங்கமானதொருபுத்திவாயுய், விசுவாசமுள்ளதொரு பாலனாகமேதினியில்வந்துதித்த சித்துமாச்சே.

896

சித்தானயின்னமொரு குறிதான்சொல்வேன் சிறப்பானபுலிப்பாணிமகனேகேளாய், முத்தமுடன்நந்திசர் பிறந்தநேர்மை மூதுலகோர்தானறிய சொல்வேனப்பா, நித்தமதுவைகாசிமாதமப்பா நீடானவிசாகமதுநாலாங்காலாம், பத்தியுடதிதான்பிறந்த நந்திதேவர்பாரினிலேதேவஸ்தானகுருவுமாச்சே.

897

குருவானதேவதாஸ்தலங்கள் தன்னில் கொற்றவனேநந்தியென்றபேருண்டாச்சு, அருவானதேவேந்திரன் சாபத்தாலேவப்பனே பிரம்மகுலந்தனிலுத்து, உருவாகிமாணிட ஜென்மமாகி வுத்தமனேகன்னியது வயிற்றிற்றங்கி, திருவானநந்திருபங்கொண்டமல்லோ, சிறப்புடனேவந்துதித்தசித்துதானே.

898

சித்தானயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு சீருள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, புத்தியுள்ளபுலஸ்தியனார் பிறந்தநேர்மை பூதலத்திலெவராலுங்கூறப்போமோ, முத்திருமாவணியார்திங்கள் தன்னில் முனையான அனுஷமாம் நாலாங்காலில், பத்தியுடன்பிறந்தாரே புலஸ்தியந்தானும் பாரினிலேவந்துதித்த வருவுமாச்சே.

899

உருவானபுலஸ்தியரின் மார்க்கங்கேளு ஓகோ காராதாக்களறிந்ததில்லை, கருவானதேவரிஷிதன்வரத்தால் கமலமுனிதன்வயற்றிற் பிறந்தபேரன், திருவானவகஸ்தியருக் குகந்தசிஷன் தீர்க்கமுள்ளசிவராஜபுனிதயோகன், பருவானதிருமந்திர வுபதேசந்தான் பாருலகில்புலஸ்தியரென்றறையலாமே.

900

அறையலா மின்னமொரு மார்க்கம்பாரு வப்பனேபுலிப்பாணி
மைர் தாகேளு, நிறையனேவேதமென்றவியாசர்தாழும்நேர்மையுடன்
தான்பிறந்த சேதிவண்ணம், மறைபோன்ற வாணியார் திங்களப்பா
மகத்தாநகேட்டையது ரெண்டாங்கால்தான், குறைபோன்றராள்தனி
லுதித்தபாலன் கொற்றவனார் வேதமென்ற வியாசர்தானே. 901

தானுனபராசரதுமைந்தனப்பாதாக்கானவியாசனென்றேசெப்
பலாகும், கோனாநூற்படியேயானுரைத்தேன்கொற்றவனார்மான்ப
ரிடமறியவேண்டி, பானாநயின்னமொருபதமுஞ்சொல்வேன்பாரினி
லேமாண்பர்களுந்தெரியவேண்டி, மானாநபுலிப்பாணியுந்தமக்குமார்
க்கமுடன்முறைபாடு சொல்லலாச்சே. 902

சொல்லவென்றால்தேறையர்மார்க்கஞ்சொல்வேன் சுந்தரரீபங்
குனியார்திங்களப்பா, வெல்லவேமூலமதுரெண்டாங்காலாம்மேன்மை
யுடன்வதாரஞ்செய்தார்களாம், புல்லவேதேறையர் முனிவர்தானும்
புகழானபிரம்மகுலந்தன்னிலப்பா, வெல்லவேவானரிஷிதன்றனக்கு
சிறப்புடனெபெற்றெடுத்த பாலனானே. 903

பாலனார் தேறையர்முனிவர்தானும்பண்பாநவகஸ்தியருக்குகந்த
சேஷன், சேலமுடனானேபதேசம்பெற்றுசிறப்புடனேமலைதனி ல்யிரு
ந்தசித்து, கோலமுடன்யேமமென்றவித்தைதன்னை குவலயத்தில்
மாண்பர்களுக்காகவேண்டி, காலமுடனகஸ்தியராங்குருபாதத்தை
தண்மையுடனெதிர்த்ததொரு சேஷனாச்சே. 904

சேஷனாயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு சீருள்ளபுலிப்பாணியின்ன
வாகேள், தோஷமதுநேராமல்யாக்கோபென்னுந் துப்புரவாய்நான
மென்றசித்துதானும், வேஷமதுதான்மாற்றி நபிபாகத்தைவிருப்ப
முடன்கண்டு வந்தயோகசித்து, பாஷமுடன்றூண்பிறந்த நேர்மைகே
ளும் பாரினிலை பங்குனியாமாதர்தானே. 805

மாதமாம்பங்குனியார்திங்களப்பா மகத்தானபூராடம்முன்றங்
கால்தான், தோதமுடன்பக்திரியாக்கோபுதானும் தொல்லுலகைத்
தான்மறந்துபிறந்தசித்து, சாதகங்கள்பொய்யாதுவிதியுந்தப்பாதா
ணியில்செடுங்காலமிருந்தசித்து, கோதமென்னும்புலஸ்தியனார்தானு
மப்பாகொற்றவனாரின்றெடுத்த புனிதனானே. 806

புனிதமாமகமதுமார்க்கந்தந்நில் புகழானகன்னிபவன்பெற்றபா
லன், சனியுடனேரேவதியுங் கூடச்சீசர்நதுசட்டமுடன் வந்துதித்த

யாக்கோப்பப்பா, மணிதனெனுஞ் சென்மமது பெற்றுமல்லோமகத்தமா
னமகமது மார்க்கஞ்சென்று, தனியானயக்கமென்ற தேசந்தன்னில்
சட்டமுடனபோனதொருசித்துமாமே. 907

சட்டமுடனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு சங்கரணேபுத்தியுள்ள
மணியேபாரு, திட்டமுடனகொங்கனனூப்பிறந்தநேர்மைதீர்க்கமுட
னயாலுரைப்பேன சகந்தமாரா, வட்டமுடனசித்திரையார் திங்கள்
ப்பாவளமானஉத்திராட முதற்காலந்தன்னில், அட்டதிசைத்தான்
புகழப்பிறந்தபாலன் வன்பானகொங்கணவ ரென்னலாமே.

என்னவேயவர்பிறந்த நேர்மையப்பா யெழிலான சங்கரகுலத்
தவத்துதித்த, பன்னவேகானீனன் பெற்றபாலன் காசினியில்வந்து
தித்ததிருவுமாகும், பொன்னரங்கம் பூண்டதொருபுனிதவானும் புக
ழானதேவதாசித்துமாகும், நன்னவனுக்கொப்பான கொங்கணவர்தா
னுங்காசினியில்வந்துதித்த திருவுமாச்சே. 909

ஆச்சப்பாயின்னமொருமாமஞ்சொல்வே னப்பணேபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, மூச்சடங்கிபோனதொரு மாயாசித்து முனையர்ந்தட்
சணமூர்த்தியாகும், பாச்சதலுடன் தட்சணப்பதியில்தானும்பாங்குட
னேபள்ளிகொண்டசித்துவாகும், ஆச்சரியமானதொரு மாயாசித்து
அவர்பிறந்தவண்மைதனைப் புகலுவேனே. 910

புகலுவேன் ஆவணியார் திங்கள்தானும் பூரணமாந்திருவோண
முதற்காலப்பா, நிகலவேதட்சணமூர்த்திராயன் நீதியுடன் ருன்பிறந்த
நாளுமாச்சு, அகலவேகொல்லி மலைநாதன் பேரன்வன்பான வைஷ்ண
குலசம்பிரதாயன், சகலமுமறிந்ததொருஞானசித்து தாரணியில்வர்
துதித்த சித்துமாச்சே. 911

சித்தானகுலசம்பிரதாயபூபன்சிறப்பர்ந்தட்சணமூர்த்திராயன்
முத்தானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன்முதுலகைகடந்ததொ
ருபுனிதனாகும், புத்தியுள்ளகோரக்கர்பிறந்தநேர்மைபண்பானகார்த்
திசையாமென்னலாகும், சித்திபெற அயலிடமா மிரண்டாங்கால்தா
ன்சிறப்பானநாளென்றே சொல்லலாமே. 912

சொல்லவேகோரக்கர் பிறந்தநேர்மைசந்தரனூவசிஷ்டமகாரிஷி
யாருக்கு, புல்லவேகானகுறஜாதியப்பா புகழானகன்னியவள்பெற்ற
பிள்ளை, வெல்லவே அனுலோமனென்னலாகும் வேதாந்தகோரக்கர்
சித்துதாமும், நல்லதொருபிரகாசமானசித்து நாதாந்தசித்தொளிவு
மென்னலாமே. 913

என்னவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் யெழிலான
புலிப்பாணிமன்னுபாரு, துன்னவேகௌபாலசித்துதாமும் சீடரொ
ளியாம் பிரகாசமானசோதி, மின்னவேவைகாசிமாதம்பா மிகர்ந
சதயமது ரெண்டாங்கால்தான், நன்னயமாயவர்பிறந்த நாளேயா
கும் நலமான கௌபாலசித்துபாரே. 914

பாரேதான்தேவதாத்சனப்பா பாங்கானஜகதாரு கம்மாள்
றான், நேரேதான் தவத்துதிசித்துவென்றும் நெழ்தானகௌபாலிவி
தானென்றும், தீரேதான்வயிரக்கல்கண்டெடுத்து தீர்க்கமுடன
பொன்னுறைத்தசித்துவென்றும், சீரேதான் பலநூல்காப்பியங்கள்
கண்டு செப்பினோன கௌபாலசித்துகாணே. 915

காணவேயின்னமொரு புதுமைசொல்வேன் காசினியில்நாதாக்
கள் கூறவில்லை, தோணவேஜோதியென்றமுனிவர்தானும் துப்புற
வாய்தானுதித்த வண்மைபாராய், பூணவேபுறட்டாசிமாதம்பா புக
ழான பூரட்டாதியென்னலாகும், மாணவேநாலாங்கால் தன்னிலப்
பா மகத்தான சோதிமுனி யுதித்தவாரே. 916

வாரானபிரம்மரிவிமைந்தனப்பா மகத்தானசூரியகுலந்தனிதி
த்த, தூரானபெண்மாத வரவரஜாதி துகளானசோதிமா முனிவர்
தானாகும், வேரானமலைகுகைகள் குண்ணுதேடி விளக்கமறகல்வதலை
வாரயந்தேதான் கூறானவயிரக்கல்கண்டெடுத்த கொற்றவனாசோதி
மா முனிதானுச்சே. 917

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மர்மஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்
பாணி வண்ணலேகைள், மூச்சடங்கிசென்றதொரு மாடர்தானும்
முனையுடனேதான்பிறந்த வண்மைகேள், மாச்சுலென்றமார்கழியார்
திங்களப்பா மகத்தான உத்திரட்டாதிதானும், வீச்சுடனேநாலாங்
காலென்னலாகும் விரைவானநாள் தனிலே பிறந்தார்தாமே. 918

பிறந்தாரேடமரகர் யாரென்றாக்கால் பேரானசுந்தரனார் மைந்
தனப்பா, இறந்ததொருசுந்தரற்கு மைந்தனப்பா யெழிலானபிள்ளை
யது ரெண்டாம்பிள்ளை, திறந்ததொருநூனியப்பாசைவநூனிசுத்த
முள்ள வீரதிவீரனப்பா, மறந்ததொருமார்க்கமெல்லாம் மாந்திரீ
சுத்தால் மகத்தானபுத்தியிலுலறிந்தசித்தே. 919

சித்தானயின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் சீர்பாலாபுண்ணிய
னே பகலக்கேளீர், முத்தானஞானியிலு முயர்ந்தஞானி முனையான
சுந்தரனாட்சித்துதாமும், புத்தியுள்ளபூபாலன் தான்பிறந்த புகழான
மாதமது யேதென்றாக்கால், சுத்தமுள்ள ஆவணியார்திங்களப்பா
சுடரானசுந்தரனார் பிறந்தார்தானே. 920

தானானரேவதியா மூன்றாங்காலாம்தண்மையுடன் பிறந்ததொரு
நாளுமாச்சு, கோணைசுந்தரனா நுளவுகேட்டால் கொற்றவனேசிக்
கிந்தர் மலையினுச்சி, தேனானவகண்டரிஷிபார்தம்மின் சிறப்பாக
யவர்தமக்கு பேரனாகும், மானுமகத்துவங்களுள்ளசித்து மண்ட
லத்தில்கிவஞான சித்துபாரே. 921

பாரேதானின்னமொரு வதிதஞ்சொல்வேன் பாலகனேசிறுபா
லா பதரக்கேளும், கூரேதான்சொன்னார்களிகாசங்கள் வப்பனே
யார்தானுஞ்சொல்லவில்லை, நேரேதானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொ
ல்வேன் நெடிதானவாரிஷியாமென்றசித்து, சீரேதானவர்பிறந்தவண்
மையப்பா சிறப்புடையசித்திரையார் திங்கள்தானே. 922

சித்திரையாமசுவனி மூன்றாங்காலாம் சிறப்பானநாள்தனிலே
பிறந்தாரென்றும், பத்தியுடனவருடைய மார்க்கஞ்சொல்வேன் பண்
பான திரணக்கிய முனிவாபேரன், முத்திவழிசெல்லுகின்ற சித்து
வாகும் முனையானவாரிஷியாமென்றும்பேரு, சத்தியங்கள் தவராத
லிசுவயோகி தாரணியில்வாரிஷியா மென்னலாமே. 923

என்னவேயின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் யெழிலானயெந்
தனதுபுத்திவானே, துன்னவேவால்மீகா பிறந்தநேர்மை துப்புரவா
யவருடைய வளமைசொல்வேன், மன்னவனுக்கொப்பானவால்மீகர்
தானும் மகத்தானலோகமதில் பெரியசித்து, சொன்ன தொருபுரட்
டாசி திங்களப்பா சொற்பெரியவனுஷமது நாலான்பாலே. 624

காலானவால்மீகர் வேடனப்பா கண்ணியாள்பெற்றதொரு குற
த்தி மைந்தன், கோலானமராமரா வுபதேசங்கள் கொற்றவனார்
பெற்றதொரு சித்துமாச்சு, பாலானமாண்பருக்கு ஞானகாண்டம்
பகுத்தறிய வால்மீகர் சரிதையப்பா, மாலானவவர்பெருமை யாருக்
குண்டு மகத்தானரிஷிகளுக்கில்லைதானே. 925

இல்லையென்னமொரு சரிதைசொல்வேன் யெழிலானயெந்த
னதுபுத்திமாரா, தொல்லுலகிற்கீர்த்திபெற்றமாதசித்து துப்புரவா
யூர்வ சிபாஸென்னுமாத, எல்லவருந்தான் புகழவைகாசிதன்னில்
யெழிலான பூரமென்றநாலாங்காலம், வல்லமையாய்வந்துதித்த
தேவமாத வையகத்திலூர்வசிபாஸென்றமாதே. 926

மாதானவூர்வசிபாஸ் மார்க்கந்தாணும் மகத்தானகானகத்துரிஷி
தானப்பா, தீதானபிரிங்கிமாரிஷியின்பேத்தி தீர்க்கமுடன்கானீனன்
பெற்றமாத, ஆதானசாத்திரங்கள் சித்துநூலில் அறிவுடையவூர்
வசிபாஸ் மாததானும், கோதானந்தான்கொடுத்துபிறந்தமாத குவ
வயத்திலூர் வசிபாஸ் சித்துகானே. 927

காணவேயின்னமொரு கனிதைசொல்வேன் கண்ணனகண்மணி
யேகழார்க்கேண்மோ, பூணவேபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு புகழான
யெந்தனிருமணி யேகேளும், வேணவேயின்னமெவகு வனேகசித்து
வேடமது பூண்மெல்லோயிருந்தாரப்பா, மாணமருங்கல்லியுள்ள சித்
துகன்னில் மகத்தானசித்துகளை கூறலாச்சே. 928

கூறவென்றால்கமலமுனிபிறந்தநேர்மை கூறுவேன் வைகாசிதிங்
களப்பா, மாறலுடன் பூசமதுரெண்டாங்காலம் மகத்தானகமல
முனிபிறந்தநாள்தான், சீறலதுவாராததேவசித்து தெளிவுடையவை
யகத்துக்குகந்தசித்து, ஆறவேயொருவரால் கூறப்போமோவப்பனே
ஞானவொளிசித்துபாரே. 929

பாரேதான்சித்தொளியின்மகிமைபாரு பாங்கானகாலாங்கி பா
ட்டன்வர்க்கம், நேரேதான்வம்மிஷத்திற் பிறந்தசித்து நெடிதானசின்
மயானந்தசித்து, வேரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வன்
வெளியாங்கமான தொருமாராகேண்மோ, சீரேதான் ஆறிவானன்
தசித்தர் தீர்க்கமுடன்பிறந்ததொரு நேர்மைமானே. 930

காணவேமாசியென்றதிங்களப்பா கருவானரேவதியா மூன்றும்
பாதம், பூணவேயவர்பிறந்தநாளதாகும் புகழானமார்க்கமது யே
தென்றாக்கால், வேணதொருடமரகனார்மைந்தனப்பா வேதாந்த அறி
வானனந்தராகும், தோணவேபிரதிலோ மனென்றே சொல்வார்
தொல்லுலகிலிவர்போலுஞ் சித்துமுண்டோ. 931

உண்டானயின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேநாதாந்த
மணியேகேண்மோதொண்டனெனுஞ்சித்துமுனிரிஷிகளுக்குதோற்ற

முள்ளவகப்பேயர் சித்துவாகும், கண்டவர்கள் விடுவார்கள் சித்து தம்மை காசினியிலுபதேசம் பெற்றசித்து, அண்டமெனும் வையகத்தில் பிறந்ததேர்மை வப்பனே யானுரைப்பேன் சொல்வேன்பாரே.

ஆச்சப்பா கன்னியவள் பெற்றபிள்ளை யவதாரபுருஷனென்றே செப்பலாகும், மூச்சடங்கி வெகுகாலமிருந்தசித்து முனையான வகப்பேயர் சித்துவாகும், மாச்சலுடனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு மகத்தான குதம்பையென்ற சித்துதாமும், ஏச்சலதுவாராமல் தான்பிறந்த யெழிலான சித்தினிட மார்க்கங்கேளே. 833

கேளேதானுடியார் திங்களப்பா கெவனமுடன் விசாகமென்ற மூன்றாங்காலில், நாளப்பா தான்பிறந்த குதம்பைசித்து நலமுடனே திரிகால பூசைசெய்து, வேளப்பாயாகமது முடித்துமல்லோ வேள்வியுடன் பாலாமூர்தமுண்டசித்து, ஆளப்பாபெரியோர்கள் நேசம்பெற்று வப்பனேமாப்பொந்தி லிருந்தசித்தே. 834

சித்தான மாதவமாங்குலத்துதித்த சிறப்பானகுதம்பையென்ற சித்துவப்பா, முத்தானபாலமூர்த முண்மெல்லோ மூதுலகைத்தான் பழித்தசித்துவாகும், பத்தியுடன் வையகத்தில் நெடுங்காலந்தான் பான்மையுடன் வீற்றிருந்த பரமசித்து, சுத்தியுள்ள திருவாத்தி மரத்தின்கீழே சுந்தரம்போலிருந்ததொரு மாயாசித்தே. 935

மாயானசித்தல்லோ மகிமைபாரு மகத்தானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, தாயானபாம்பாட்டி சித்தரப்பா தாரணியில் நெடுங்காலமிருந்தசித்து, காயானமுப்பழமும் பாலுங்கொண்டு கலியுகத்தில் நெடுநாளா யிருந்தசித்து சேயானபாம்பாட்டி சித்துதாமும் சீருலகில்பிறந்ததொரு சித்துதானே. 936

தானுனபாம்பாட்டி பிறந்தமாதம் தாக்கானகார்த்திகையாந்திங்களப்பா, கோனாமிருகசீரிந்தானாகும் கொற்றவனே மூன்றாங்காலென்னலாகும், தேனானவவற் பிறந்தநாள்தானப்பா தேசத்தில் சித்தர்முனி கண்டதுண்டோ, மானுபதினெண்பேர் நூலைப்பார்த்து மார்க்கமுடன் றுனறிந்து சொல்லிட்டேனே. 937

சொல்லவென்றால் பாம்பாட்டி மர்மந்தானும் தோற்றமுடன் ஜோகியென்ற வம்மிஷந்தான், புல்லவேமசானகுறி யோகியப்பா புகழ்பெரிய குருடனார் பெற்றபிள்ளை, வெல்லவேமலைசுற்றித் தான்பிறந்த வேதாதப் பாம்பாட்டி யென்னலாகும், நல்லதொரு சித்துமுனி வுபதேசங்கள் நலம்பெற்ற பாம்பாட்டியாமே. 938

பாம்பானயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பண்பான புலிப்பாணி
நேசபாசா, தீம்பில்லாகாலகண்ட ரிஷியார்தாமும் தீர்க்கமுடன் பிற
ந்ததொரு திண்ணம்பாரு, தாம்புகமுச்சித்திரையாந் திங்களப்பா
தாக்கான வுத்திராடயிரண்டாம்பாதம், மாப்புலமாம் வட்டாரந்தன்
னிலப்பா மகத்தான சிவவேடம்பூண்ட சித்தே. 939

பூண்டதொரு காலகண்ட ரிஷியார்தாமும் புகழானபேரண்ட
முனிதான்சித்தி; ஆண்டகையார் சித்துமுனி மைந்தனுக்கு வன்பா
னபேரென்று பேரண்பா, தாண்டகையாந் காலகண்ட சித்துவாகும்
தாணிபதி சிவயோக சித்துவாகும், வேண்டியதோர் கருமானமறிந்த
சித்து வேதாந்த காலகண்ட ரென்னலாமே. 940

என்னவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் யெழிலான புலி
ப்பாணி கண்ணேகேளும், பன்னவீவடிவேலர் தாம்பிறந்த பதாம்பு
யத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்கேளும், துன்னவேமூன்று புகந்
கடந்தவேலர் துப்புறவாய்ப் பிறந்ததொரு நேர்மையப்பா, சொன்ன
படியாவணியாந் திங்களப்பா சொல்லுகிறேன் முதற்பூசங்கால் தா
னென்றே. 941

ஒன்றானகால்தனிலே பிறந்தநாளாம் வுத்தமனார் வடிவேலர்பிற
ந்தாரென்று, குன்றானமலேபோலே சாத்திரங்கள் கூறினாருவலயத்
தில் சொல்லொண்ணது, தென்றிசையில் கஸ்தியருக்குபதேசங்கள்
செய்ததொரு வடிவேலர் சித்துதாமும், பன்றிபெருச்சாளியின்மேல்
சாரியேகும் பண்பான விராயகர்க்கு தம்பியாமே. 942

தம்பியென்று சாத்திரங்கள் சொல்லலாச்ச சதகோடிவடிவேல
ர்சித்துதன்னை, வெம்பியதோர் மான்பருக்கு ரோகந்தீர்க்கும் வெட்
டவெளி வடிவேலரென்றேசொல்வார், தும்பியெமன்ன கொதித்து
வந்தபேர்க்கு கோடானகோடி பொருள்வாரப்பா, தம்பியெயெந்த
னுக்கு குருவுமாகும் தாக்கானவடிவேலர் தண்மைபாரே. 943

பாரேதானின்னமொரு பதமுஞ்சொல்வேன் பாங்கானபுலிப்
பாணி மகனேபாரு, சீரானயுகிமுனி பிறந்தவண்ணம் சிறப்புடனே
சொல்லுகிறேன் திறமைமெத்த, நேரானவாவணியாந் திங்களப்பா
நெடிகான பூசமதுமூன்றாங்காலாம், கூரானநாளதனிற் பிறந்தசித்து
குறிப்பான யுகியென்ற முனிவர்தானே. 944

தானையுதிமுனி மார்க்கமென்றால் தகமையுள்ள தன்வந்திரிக் குற்றபேரன், கோனாசெங்க ளவகுலத்துதித்த கொம்பனையான் கா னீனன் பெற்றபிள்ளை, தேனாசிரவிடத்திற் சொன்னார்போலே தீர்க்கமுடன் வடமொழியிற் சொல்லலாச்சு, மாணாணமாண்பருக் குபயோகத்தால் மாட்சியுடன் சொன்னதொரு நீதியாமே. 945

நீதியாமின்னமொரு மர்மா சொல்வேன் நிஷ்களங்கமான புலிப்பாணியப்பா, தீதிலாஜெமதக்கினி முனிவர்தானும் சிறப்புடனே பிறந்ததொரு நேர்மைசொல்வேன், கோதிலாவற்பசிமாதம்பா குறிப்பான புனர்பூசமுன்றாங்கால்தான், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல் பாரினிலே யவதரித்த சித்துதாமே. 946

சித்தான ஜமதக்கினி முனிவர்தானும் சிறப்பான பரத்துவமாம் ரிஷியின்பேரன், முத்தானவனுலோமன் பெற்றபிள்ளை மூதுலகில் கீர்த்தியுடனிருந்தசித்து, சத்தானயுகியென்ற சாத்திரந்தான் சாங்கமுடன் பன்னீராயிரந்தானாகும், சத்தமுள்ள ரிஷிதேவர் சொன்ன தில்லை சுந்தரானுரிதிகாசந் கூறினாரே. 947

கூறினாமின்னமொரு குறிப்பைக்கேளு கூரானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, மீறியதோர்திரணக்கிய முனிவரப்பா மிக்கானபிறந்ததொரு வண்மைசொல்வேன், ஆறுபுடைதிங்களாம் புறட்டாசியப்பா வப்பனே திருவாதிரை ரெண்டாம்பாதம், வீறுபுகழ்சாத்திரத்தை மனதிலுன்னி விருப்பமுடன்பாடி வைத்தார் நூலிதாமே. 948

நூலானமார்க்கமது யேதென்றாக்கால் நுணுக்கமுடன் ஜெமதகினி பெற்றபாலன், கோலானகுறத்தியுட சற்புத்திரந்தான் குறிப்பான பிரதிஜேம லென்னலாகும், பாலானமார்க்கமது யேதென்றாக்கால் பட்சமுடன் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு காலானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு கசடற்றபுத்திரனே புகல்வேன்பாரே. 949

புகலுவேன் தண்டசர் பிறந்தநேர்மை புகழானவைகாசி மாதமாகும், நிகலுவேன்பூரமென்ற மூன்றாங்கால்தான் நீதியுடன் பிறந்த நாளையாகும் சகலமுமறிந்ததொரு சித்துதாமும் சதாகாலம்வையகத்தி லிருந்தசித்து, அகலவேபுலாநதியருக் குற்றபேரன் அன்பான வேடருட ஜாதிதானே. 950

சாதியாங்கானின் பெற்றபிள்ளை சாங்கமுடனெடுங்கால் மிருந்தசித்து, சோதிமணிசந்தரம்போல் குகைதானுள்ளே சுட்டெறிக்கும் நிலாப்போலே யிருக்குஞ்சித்து, நீதிமனுமுறைதவறு யிருந்தசித்து கடாழியுலகபதியாண்டசித்து, தீதிலாசங்கமென்ற புலவருக்கு தோக்கமுடன் வுடதேசஞ் செய்தசித்தே. 951

செய்யவேயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு செம்பவள கனிவாயா துய்யபாலா, உய்யவேதிருமூலரென்றேசித்து வுலகமதில்தான் பிறந்தசேதி வண்ணம், பையவேபுரட்டாசி திங்களப்பா பாலகனூர்வந்து தித்த மாதமாகும், வெய்யவே யவிட்டமென்ற மூன்றாங்கால்தான் மேதினியில் வந்துதித்த சித்துமாச்சே. 952

ஆச்சப்பாதிருமூல வர்க்கத்தோர்கள் அவ்நியிலே சொல்லுதற்கு நாவுமில்லை, மூச்சடங்கிப்பானதொரு பாண்டியர்கள் தாமும் முனையான சங்கமதில்வாது செய்தோன், பாச்சலுடன் சேரனுக்குப் பெற்றபாலன் பாரினிமீலயனுலோம நென்னலாகும், வீச்சலிடனி திகாச புராணமெல்லாம் விருப்பமுடன் பாடிவைத்த சித்துகானே.

போதர் தட்சணபதி மான்பரின் குறியை சீனபதி

யாருக் குறைத்தல்.

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் கருவான புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, தோண்டிவ பெழுகடலுஞ் சுற்றிவந்தேன் தோறாமல் தட்சணமாண்பர்த்மை, பூணவேநெடுங்கால் மிருந்துமல்லோ பொங்கமுட னதிகசயங்கள் மிகவுங்கண்டேன், வேண்டொரு தேவாதிதேவரல்லோ விருப்பமுடனனேகவித கோயிலுண்டே. 954

உண்டானவையகத்து மாண்பர்தம்மில் வுத்தமனே சன்னதங்கள் மெத்தவுண்டு, கண்டாலும் மாண்பர்களைப் பார்த்தபோது கருவான தெய்வங்களுச்சாடத்தால், செண்டான முறைமைகொண்டு வுறவுபேசி செம்மலுடனருகிருந்து சிலதுமாண்பர், திண்மையுடன் குறிசொல்லவந்தோனுக்குதீர்க்கமுடன் தானுரைப்பார்வதீதந்தானே

அதிதமாஞ் சமுசாரிசெய்யும்வித்தை வன்போடுவாயிரம்பேர் குறிகேட்டாலும், கதிதமுடன் தேவதைகள் வசியத்தாலே கதிரான சுகசேதி சொல்வோன்போல், மதிபோன்ற தேவதாகிருபையாலும் மகத்தான உண்மைமொழி கூறினாற்போல், சதியுடனே சன்னதங்கள் மிகவுமாகி சட்டமுடன் கூறலுற்றார் மாண்பர்க்காமே. 956

மாண்பான குறிசொல்லும் மார்க்கங்கேளும் மகத்தானபத்து பேரெண்டுபேர்கள், ஆண்பிள்ளைத்தன்னேடும் பாலரோடும் வழகா னமாதர்களின் கூட்டத்தோடும், வீண்பேச்சிவார்த்தைகளு மிகவாய் ப்பேசி விருப்பமுடன் யாதொன்றுத் தெரியாற்போலும், நாண்போ டுதூதுரைக்கும் மாண்பர்தாமும் நலமானமாந்தருடன் பேசுவாரே.

பேசியமாண்பாரொடு வறவுபேசி பேரான குறிகேட்க வந்தோ ர்தம்மை, காசினியிற்வந்ததொரு மாண்பநாங்கள் கருவாகக்குறி சொல்லு மாண்டிதன்னை, பாசிபடா குறியுரைப்பா ரென்றுசொல்லி பட்சமுடன் வெகுதூரங் கேட்டுவந்தோம், மாசியென்னும் பதிதனி லே குறிகள்கேட்டோம் மகத்தான குறியதுவுஞ் சொல்லலாச்சே.

சொல்லவென்றால் குறியதுவு மென்னசொல்வோம் சோடசத் திலொன்றேனும் பொய்யேயில்லை, வெள்ளவேகுறிகேட்டோர் மெய் யைப்போலே மேன்மையுடன் கூடிவருமாண்பரோடு, புல்லவேவறவு கொண்டு நயங்கள்பேசி புகழானயெதிரியின் வார்த்தைதன்னை, மெல் லவே யவருரைக்கும் வார்த்தைதன்னை மேன்மையுட னுபாயத்தா லறிவார்தானே.

959

தானாக திரமாண்பர் கூறும்வார்த்தை தண்மையுடனுபாயமதா யத்தானறிந்து, கோனுகுறியுரைக்குஞ் சங்கன றுனும் கொப்பென வேயடையாள ருபத்தோடும், மானாகயெதிரியின்றன் வார்த்தையெ ல்லாம் மார்க்கமுடன் றுனுரைத்து ஆளைக்காட்டி, பானாகபதிமீமடை மறைந்துகொண்டு பாங்குடனே குறிசொல்வோர் பின்னிற்பாடே.

நின்றுமேதூதுரைத்து ஆள்காணுமல் நேர்மையுடனோர் பக்கம் மறைவாய்நின்று, சென்றதொரு மாண்பருக்கு குறியுஞ்சொல்ல செ ன்மலுடன் ஜங்கமனும் வேடம்பூண்டு, நன்னயமாய் கிருஷ்ணமுடிதா னும்பூண்டு நலமான வடுக்கைகளைக் கையிலேந்தி, பன்னவேபலபே ர்கள் கூட்டத்தோடும் பாரினிலே பலகுறிகள் சொல்வான்பாரே.

சொல்வானே யவரவர்கள் வார்த்தைகொண்டும் துப்புரவாய் முன்சொன்ன தூதைக்கொண்டும், புல்லவேகுறிமேடைதனிலிருந்து புகழானயாவேசம் வந்தாற்போல, மெல்லவேவாய்திறந்து பொன்னா ங்காயை மேன்மையுடன் மென்றுதின்று உயிரீர்தன்னை, நல்லதொ ருமதுவுண்ட நாற்றம்போல நயமுடனே வமனமது செய்வான்பாரே

செய்யவேமதுபானங் கொண்டுமல்லோ செயலான தன்னினைவு தனக்குமாறி, பையவேமயன்மீதில் வாடைகொண்டு பதறுதே தேக ம்து விலைகொள்ளாது, உய்யவேயார்வந்து யெதுகேட்டாலும் உத்த

மனே சித்தடியேன் சொல்வன்பாரு, துய்யபுகழ்பாண்டியன்போல்
வுதாரம்பேசி துப்புரவாய்க் குறிசொல்வோன் கேட்பான்பாரே.

பாரேதான் முன்சொன்ன வடையாளம்போல் பாங்குடனே
மாண்பர்களை யுருட்டிப்பார்த்து, நேரேதானீசானிய மூலையப்பா நெ
ருக்கமுடன் நடுபந்திதனிலிருக்க, சீரேதான்கட்டழகி மாததன்னை
சிறப்பான சித்தடியைக் கூப்பிடுவென்று, ஆரோதானம்மம்மா குறை
களொன்று ஆர்க்கமுடிபோதாது என்பான்பாரே. 964

என்னவேயுந்தலுக்குக் குறைகள்மெத்த வார்க்கமுடி போகாது
ரோகம்மீறி, பன்னவேயுன்புருஷ னுன்னேவிட்டு பாரினிலே வனசா
ரிசென்றாரம்மா, துன்னவே மைந்தனுக்குக் கண்ணும்போச்சு, துப்பு
ரவாய்ப் பாவாடைராயனுக்கு, மின்னவே கங்கணமும் கட்டியல்லோ
மிக்கான பொங்கல்களு மிட்டிர்கானே. 965

காணவேரிருபத்தீதார்வாரம்மா கட்டழகிகாணிக்கை கொண்டு
சென்று, தோண்டிவழுதற்பூசை யன்னுதென்று துப்புறவாய்ச்சொ
ல்லினதும் உண்டோகூறும், நாணவேகுறு முகத்தில் வந்துயென்னை
நன்மையோ துன்மையோ வென்றுசொல்லி, பாணம்போல் மனது
ருகி மனதுவந்து பாலகனேகேட்க வந்திருண்மை தானே. 966

உண்மையா மென்றிருிகள் பொய்பாதம்மா வுத்தமியே நாதாக்
கள் வணங்குவார்கள், வண்மைபாங் கைகண்டகு ரிதானென்று வள
ப்பமுடன் நிதியெனக்கு குடுப்பார்பாரு, திண்மையாம் பாதகாணிக்
கையோடும் தீர்க்கமுடன் புஷ்பதாம்பூலத்தோடும், தண்மையுடன்
வேணவுபசாரத்தோடும் தட்டாமலெந்தனுக்குத் தருவார்தாமே.

தட்டாமல் தருவதானென்றுசொல்லி சர்க்கமிட்டு சித்தடிக்கு
வாதுகூறி, கொட்டாவி கொண்டல்லோ மலையேறியப்பா கொப்பெ
னவேயான் போரோமென்றுசொல்லி, சட்டமுடன் கற்பூரபழத்தை
வாங்க சாங்கமுடன் வாய்தனிலே கொண்டுமல்லோ, வட்டபுரியம்ம
னது பாதம்போறேன் வளமுடனே யெல்லோரும் பணிவீர்தாமே.

பணியவென்று குறிசொல்வோன் கூறும்போது பண்பானமுழு
மூடர் கழுதைமாண்பர், அணியணியாய்க் குறிகேட்டு மெய்யென்
றெண்ணியவன் பாதந்தன்னில் கிழுஞ்சண்டிமாண்பர், மணியான
தெய்வமது வொன்றிருக்க மார்க்கமுடன் மதுகொள்ளும் மாண்பர்
தன்னை, கணிதமுடன் குறிகண்டு குணமுங்கண்டு தாசினியில்வந்து
தித்த தெல்வந்தானே. 969

தானுமது கொள்ளும் மதுரைவீரன் தாரணியில் குறிசொல்லுந் தெய்வமென்றுங், கோனா முழுமடையர் பேயரப்பா, குவலயத்தில் கல்விகற்றுமபேயனாகி, மாணாபஞ்சறிவந்தா னறிந்துமகத்தானசாத்திரங்கள் படித்துக்கேட்டு, பானாகக்குறி சொல்வோர் வலையிற் சிக்கி பண்புடனே மடிங்குகிறார் மடையர்தாமே 970

மடையானமாண்பர்களும் பலநூல்கற்று மகத்தானமாயாவின் வலையிற்சிக்கி, இடைநடுவில் வையகத்து வாழ்க்கைதன்னை யெழிலாகத் தன்மனதில் பாறாமற்றான், கடைபோன்ற ஞானவழிகோடி சித்தர் கருவானசாத்திரங்கள் செய்திருக்க, திடமுறவேசற்றேனு மனதுறாமல் தீர்க்கமுடன் பலநூலும் பார்த்தார்தானே. 971

சத்தகன்னி குறிகேட்கல்.

தானு யின்னமொரு மார்க்கஞ் சொல்வேன் தகமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாடுகளு, கோனாபெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனார். தாமிருக்குங் காலந்தன்னில் பானு வையகத்து மாண்பரெல்லாம் பதிகெட்டு மதிகெட்டு குறிகள்கெட்டு, தேனானமனோன்மணியை மறந்துமல்லோ தீர்க்கமுடன் மூடவழி சென்றார்பாரே.

பாரேதான் குறியுரைக்குஞ்ஜங்கன்றானும் பாங்காணபதிமேடை தனிவிருந்து, நேரேதான் மாண்பர்களின் கூட்டந்தன்னை நேர்மையுடன் தானேக்கிப் பார்த்துமேதான், சீரேதான்சத்த கன்னிவந்தேனப்பா சிறப்புடனே சன்னதங்கள் மிகவுண்டாச்சு, கூரேதான்வாடை கொண்டு விசையா கொற்றவரே ருறிகேட்டால் கூறுவேனே.

கூறுவேன் விளையாடி சன்னதங்கள் கொப்பெனவே ஓங்காரசு தத்தேதாடு, மாறுபடாதிருமேனி மங்கையப்பா மகத்தானபச்சை ரிஷிவனத்திற்றானும், ஆறுண்டுகுளமுண்டு மடுவுமுண்டு அங்கிருக்கும் வனத்து கன்னியானுமல்லோ, வீறுடனேவெகுளாளா யுந்தன் வாசல் விருப்பமுடன் விளையாடவந்தேன் பாரே. 974

வந்தேனென்று சொல்லுகையில் ஜங்கன்றானும் வகையறிபமு முழுமடர் மாண்பர்தம்மில், சிந்தனையாயதி லொருவர்தா னெழுந்து சிறப்புடனே குறிகேட்க வந்துறின்று, பந்துமுலைந்தனத்தாளே பச்சைகன்னி பட்சமுடனெந்தனுக்குக் குறிகள்கூறும், தந்தையார் வைத்ததோர் நிதிகள்கோடி தாரணியில்மெத்தவுண்டு சொல்லொணாதே

உண்டான திரவியங்கள்மெத்தவுண்டுஓகோகோநாதாக்கள்கொடுத்த பாக்கியம், தன்மையுடன்தேவதாஸ்தலங்கள்யாவும் தகமையுடன்தருமமதுசெய்தேன்யானும்வண்மையுடன்யாகமதுசெய்துமல்லோ

மகத்தானகாணிக்கையாவுந்தந்தேன், உண்மையாய்க்கொடுத்தரீதி
கோடியுண்டு வுத்தமனேமைந்தனிலையென்றாதாமே. 976

என்றுமீமமாண்மர்களிலொருவனப்பா யெழிலானஜங்கமனைக்
கண்டுமல்லோ, குன்றானமலையோடு குகைகள் தன்னில் கொம்பனையே
வந்த தொருகன்னிதாயி, சென்றுமீதம்பதிக்குவந்தேன்மமா செம்
மலுடன் பெந்தனுக்கு மைந்தன்வேண்டும், இன்றுமேகுறியுரைத்து
பெந்தனுக்கு யெழிலுடனேயிகவென்று தொழுதிட்டாரே. 977

தொழுதாரேசமுசாரி பானமாண் பன் துப்புறவாய்பாதகாணிக்
கையிலிட்டு, அழிதாரேதேவியுடன் றுமல்லோ அங்ஙனவேயிரு
பேருஞ்சாஷ்டாங்கிட்டு, முழுவதிலுமெங்கனைநீர் பாதுகாத்துமொய்
குழலையெங்களுக்கு மைந்தனீந்து, மழுவுடனேகற்பூரதீபாராத்தி
மகிழ்ச்சியுடன் தருவேனென்று பணிந்திட்டாரே. 978

பணியவேசத்தகன்னிஜங்கன்றானும் பட்சமுடன்மனதுவந்து
மனங்கனித்து, மணியானமைந்தனல்லோ வுனக்குண்டாகும மகப்
பேறு மெத்தவுண்டியுந்தனுக்கு, கணிதமுடன்குறியுரைத்தேன்மைந்
தா பாலா கட்டழகியுன்றேவியின் றுமட்டும், துணிவுடனேயிருபத்
தோர் வாரமப்பா துப்புரவாய்பூசைமுகம் வரச்சொல்வீரே 979

சொல்லவேசத்தகன்னிஜங்கன்றானும் சுத்தமுடன்சமுசாரி மா
ண்பன்கேட்டு, வெல்லவேதன்றேவிதனையழைத்து விருப்பமுடனி
ன்று முதலீயுமேதான், புல்லவேசத்தகன்னிஜங்கன்றானும் புகழாக
வாக்குரைத்ததன்மைபோலே, நல்லதோர்யிருபத்தோர்வாரமட்டும்
நலமுடனேபதிமுகத்தில் செல்வீர்தாமே. 980

தாமானசமுசாரி மாண்பன்தேவி சட்டமுடன்நாயகன்சொற்
கடவாமற்றான், பேமானிதா றுரைத்தவார்த்தைதன்னைபேருலகிலுப
தேசம் மெய்யென்றெண்ணி, சாமான்யமானதொரு பெண்பால்தா
னும் சட்டமுடன் ஜங்கமனறன்வாசற்சென்று, பூமாள்களறியாமல்
பதிமுகத்தில் புகட்சியுடன் ஜங்கமனைக் கண்டாள்பாரே. 981

கண்டதொருசத்தகன்னிஜங்கன்றானும் கருத்துடனேகொம்ப
னையைக்கொண்டுசென்று, அண்டர்முனிதேவாதிதேவர்க்கெல்லாம்
அவனியிலே குறியுரைத்தேன் மெத்தவுண்டு, தண்டுளபமாலையணி
கிருஷ்ணன்போல தகமையுடன்மாதுதனைக் கைபிடித்து, கொண்ட
னைத்துசைதன்னியஞ் செய்துமல்லோ கொப்பபனவேமைந்து
முண்டாக்கினேன். 982

ஆக்கினுனயிருபத்தோர்வாரமட்டும் அங்ஙனவேபதிமுகத்தில் சென்றுமல்லோ, பாக்கியங்கள்பெற்றவர்போங் வாரவாரம்பதிமுகத்தில் ஜகமன் றன்கூடிருந்து, சாத்திரங்கள் சொற்பனங்கள் கண்டாற் போலே சட்டமுடன் தம்பதிக்கு வந்துமல்லோ, நீக்கியேசத்தகன்னி வரமும்மெற்று நீடியுடன்வடபதிக்கு வந்திட்டாரே. 983

வந்தாரேவெகுநாட்கள் தான்கழித்து வளமையுடன் மைந்தனையும் பெற்றபின்பு, சிந்தனைகள் தாம்நீங்கி கலியும்நீங்கி சிற்பரணைப் போல ஒரு பாலன்பெற்று, பந்தமுடன் மணவாளன் மனைவிதானும் பட்சமுடன் மைந்தனையுங் கொஞ்சியல்லோ, அந்தவுலகத்தினிலே சத்தகன்னி எழிலான குறிப்போலே யுண்டென்பாரே. 984

என்பாரேமுழுமடையர்தானுமப்பா யெழிலான சாத்திரங்கள் கற்றுமென்ன, வன்பான மாண்பனல்லோ நம்மைப்போல வளமையுடன் வைபகத்தில் வந்தமாண்பன், தன்போலே மனிதனென்று வறியாமற்றான் தண்மையுடன் சத்தகன்னி ஜங்கன் றன்னை, நன்னயமாய் மனிதனையுஞ்சுவாய்யென்று நலமுடையவர்காலில் விழுந்திட்டாரே. 985

விழுந்தாரேயவன்கலைவி தன்னிற்சென்று விட்டகுறையிருந்த தொருபாவத்தாலே அழுந்தியேயவன்வலையிற் சிக்கியல்லோ அவனியிலேபேருண்டாய்பேறும்பெற்று, தொழுதும்குலதெய்வ மவன் தானென்று தொல்லுலகில்கெட்டதொரு கழுதைமாண்பர், மழுவைந் லுங் கதைபேசியவர்கள்பேசி மாசிலத்தில் கெட்டவர்கள் கோடியாமே

பட்சணமாண்பருக்கு பலவிததேவதை குறிகூறல்.

கோடிபாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் குறிப்பானதட்சண மாமாண்பருக்கு, நீடியேபலதேவகோடியாக நீதியுடன் தாமுரைப்பா ரனந்தமார்க்கப், வாடியேவைபகத்துமாண்பரெல்லாம் வளமையுடன் பலகாலுந்தொழுதிருஞ்சி, தேடியே திரவியங்களனைத்துந் தந்து தீர்க்கமுடன் தான்கொடுத்து நிதிக்கட்பாரே. 987

நிதியானமானிடர்மேல்குறிகள்வந்துநினைத்துவினையாடுமதுசன்னைதங்கள், பதியானபதிவிட்டுவந்தேனென்றும் பாலகனெதெய்வகன்னி நான்தானென்றும், துதியுடனே மரத்துமுனி யென்பேரென்றும் துப்புரவாயெல்லையதுபிடாரியென்றும், மதியானலாடமுனி நான்தானென்று மகத்தானசன்னதங்கள் கூறுந்தானே. 988

தானுவம்மனது காளியென்றும் தாக்கானவேல்முருகர் யான்
தானென்றும், கோனுவாடை முனியான்தானென்றும் குறிப்பா
னகாட்டேரியான் தானென்றும், தேனானதிருவேங்கிட பதிதானெ
ன்றும் சிறப்பான அங்காளவல்லியென்றும், மாணகாத்தவராயனெ
ன்றும் மகத்தான அனேகவித தெய்வம்பாரே. 989

பாரேதான் தெய்வமது வனகங்கோடி பாரினிலேமாண்பர்மேல்
சன்னதங்கள், நேரேதான் மெய்வமயல் கொண்டோர்போலும் நேர்
மையுடன் பலபலவாஞ்சன்னதங்கள், கூரேதான் குடிகள்படைசே
னைதன்னில் கோஷ்டமிட்டு சன்னதங்கள் மிகக்கொண்டாடும், வீர
தான்பிராணயவுட்சாடந்தான் வீரமுடன் தானுரைப்பார் வெகுவா
ய்தானே. 990

தேனேகேள் ளாடகவி யனேகஞ்சொல்வோர் தாக்கான பரிபா
ஷைமிகவுஞ்சொல்வார், மானேகேள் சன்னதங்கள் மிகவுண்டாகி
மார்க்கமுடன் திரேகமது நடுக்கல்கொண்டு, தேனேகேள் சிதாபாச
நிலையில்லின்று திரீக்கமுடன்வதிதங்கள் மிகவுரைப்பார், தானேதான்
தெய்வமது கொண்டாற்போலே தகமையுடன் பலபிரட்டுபேசுவாரே

பேசுகின்ற வார்த்தைதன்னை மெய்யென்றெண்ணி பேரானதட்
சணத்து மாண்பரெல்லாம், காசிபணம்பிதியனைத்தும் மிகவுந்தந்துக
ருத்துடனே குறிமுறைகள் கேட்டாரப்பா, ஆசகவீசாத்திரங்கள்பா
ர்த்துமென்ன அறிவுகெட்டமாண்பருக்கு மதியினந்தன் தேசலவு
பூந்துடையாய்போகசீஷர்தெளிவுடனே மிகவுரைப்பேன்கேளுகேளே

கேளேதான் தட்சனத்துமாண்பரெல்லாம் கெவனமுடன் குறி
கேட்டுமதியுங்கெட்டு, பாளேதான் சாத்திரத்தை மிகப்பாறாமல் பாரு
லகில் மதிக்கெட்டகுருடாகி, ஆளேதான் நிவழிந்துமானங்கெட்டு வப்
பனே வஞ்ஞானவலையிற்சிக்கி, நாமேதான் போகாமல் நமனுக்காளாய்
நாட்டினிலே யிருந்தவர்கள் கோடிகாணே. 993

காணவேயெந்தனது சீஷபாலா கருவானபுலிப்பாணி மைந்தா
கேளு தோணவேதேதசாதிதேசமெல்லாம் துப்புறவாய்குளிகைகொண்
டு வடியென்றானும், நீணவேகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே நீதியுடன்சத்
தசாகரமுந்தாண்டி, பாணமுடனெழுக்கடலுஞ்சுற்றிவந்து பாங்கான
நிலைதனிலே நின்றிட்டேனே. 994

இட்டேனே அட்டதிசையானுங்கண்டேன்யெழிலான தட்சண
த்துமாண்பர்போலே, கெட்டதொருமாண்பர்களைக்கண்டதில்லை கெடி.

யானதட்சணமாம் பதியிலப்பா, திட்டமுடன்வெகுநீகாடி மாண் பர்தம்மை தீர்க்கமுடன்கண்டேனே தட்சணத்தில், சட்டமுடன் காலாங்கி நாதர்தாமும் தானுரைத்தவண்ணமதுபோல்கண்டேனே.

காண்டேனையடியேனும் யானுமல்லோ கணமானபோகரேழா யிரத்தை, அண்டர்முனிதேவாதேவரெல்லாம் வன்புடனேமனது வந்து களிப்பதற்கும், தண்டப்பம்போல்வையகத்துசித்துமாண்பர்தரு வான குருக்களமனுவிவந்தருக்கும், சண்டமாருதம்போலேயிரந்தருலை சாற்றினேன் பெரியோர்கள் சமுசாரிக்கே.

996

சாரிகேள்சமுசாரியானபேர்க்குஞ் சட்டமுடன்சித்துமுனியா னபேர்க்கு, வாரிதிபோல் பெருநூலையிரந்தானமகத்தானநூல்க ளெல்லா மிதிலடக்கப், மீறியதோர்யின் னூலுக்குற்றநூலாம் மேன் மையுடனகஸ்தியனார்காவியந்தான், வீறியதோர்பன்னீராயிரக்காண் டந்தான் வித்தகனாற்பாடிவைத்த நூல்தான்பாரே.

997

பாரேதான்சத்தகாண்டந்தன்னிற்குள்ளே பாங்கானலோகவதி சயங்களெல்லாம், நேரேதானாவதானகாண்டம் நெடிதானகாண்ட மிது குருநூலாகும், திரேதானகடைகாண்டமேழாங்காண்டம் தீர்க் கமுடனின்னவதிசயங்களகூறும், சீரேதான்காலாங்கி கடாட்சத்தா லே சிறப்புடனேபாடிவைத்தேன் பெருநூல்தானே.

998

நூலானநூலிதுதான்சத்தகாண்டம் நுணுக்கமுடனிதிலடக் கஞ் சொல்லொண்ணது பாலானபதினெண்பேர் சொன்னநூலும் பயிலானவீர்நூலுக்கொள்ளாதப்பா, சேலானநவகோடி ரிஷிகள்நா மும் செம்மலுடன்கோடிவரைநூலுஞ்செய்தார் மாலானநூலிதுவும் மகிமைமெத்த மகத்தானவின்னூல்போ லில்லைதானே.

999

தானுனையெனதையர் காலாங்கிநாதர் தண்மையுடனவர்பாத கடாட்சத்தாலும் தேனுமனேன்மணியாள் கிருபையாலும் தேற்ற முடன் காவியமேழாயிரத்தை, மாணுவையகத்தோர் பிழைக்க வென்று மகத்தான்சீனபதிமாண்பருக்கு, பாணுகாண்டமேழாயிர த்தில் பட்சமுடனிருமுன்று காண்டமுற்றே.

1000

போகர் சத்தகாண்டம்-7000.

ஆருவது காண்டம்.

முற்றுப்பெற்றது

கடவுள் துணை.

மஹா மகுத்துவம்பொருந்திய

போக முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ச த் த க ண் ட ம் - எ த் .

எழாவது, காண்டம்

கா ப் பு.

தானுன பிரகாசமானந்தி
தண்மையுள்ளமனேனமணியாள்பாதம்போற்றி
கோனுவேல்முருகர்தாள்பணிந்தேன்
கொற்றவனே அரிஅயனும்பதந்தான்போற்றி
மானுவகஸ்தியனாள்பாதம்போற்றி
மகத்தானகமலமுனிதாள்பணிந்தேன்
தேனானசதாசிவத்தினடிபணிந்தேன்
தேற்றமுடன் காலாங்கிபாதங்காப்பே.

காப்பானபதினெண்பேர் முனிவர்தானும் பலபலவாய்ப்பாடி
வைத்தார்நூல்கள்பேதம், மூப்பானநூல்களுமே யனேகஞ்சொன்
னார் முனையானசித்துமகாரிஷியார்தாமும், வாப்பானபெருநூலின
ந்தஞ் சொன்னார்வனமையுடனின் னூல் போலாருஞ்சொல்லார், தாப்
பான நூலிதுதான்சத்தகாண்டத்தண்மையுடன்பாடி வைத்தா ரேழா
யிரந்தானே. 2

தானுனசத்தகாண்டமேழாயிரத்தில் தண்மையுள்ள காண்டம்
துயேழாங்காண்டம், கோனானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலேகுகிறினேன்
வையகத்துவதிசயங்கேள், தேனானமணிபோலேழாயிரத்தில் தேற்ற
முடன் சொல்லிவைத்தே னேழாங்காண்டம், மானுனகடைக்காண்
டம்நீதிமார்க்கம் மன்னவனையுந்தமக்காய்ஒதினேனே. 3

ஒதினேன்சீனபதி மாண்பருக்கு வுத்தமனே காண்டமேழாயிரந்தான், நீதியுடன்சன்மார்க்க நிலையுஞ்சொன்னேன் நிஷ்களங்கமான தொருவழியுஞ் சொன்னேன், பாதமிதசடையணிந்த தம்பிரான்கள் பாருலகில் செய்ததொரு தூலையெல்லாம், ஆதியந்தமுடியுடனே பொருளாராய்ந்து வப்பனே சின்மயத்தின் வழிசொன்னேனே. 4

சொன்னதொரு பொருள்களெல்லா மிதிடக்கம் சந்தரனே போகரேழாயிரந்தான், மன்னவர்கள் வையகத்துவாழ்க்கை யெல்லா ம்மார்க்கமுட னிதிடக்கஞ் சொல்லொண்ணுது, தென்னவர்கள் தேவாதிமுனிவர்தாமும் தேற்றமுடன் செய்ததொரு தூலையானும் பன்னவே திரட்டியல்லோ பெருநூலாக பாரினிலே வினோதவகை சொல்லிட்டனே. 5

இட்டேனையிதிகாசப் பொருள்களெல்லாம் யெழிலானபோக ரேழாயிரத்தில், சட்டமுடன் பாடியல்லோ நுணுக்கமாக சாங்கமுடன்செய்துவைத்த பெருநூலப்பா, நட்டமுது வாராதாயிந்நூலப்பா நலமான வேதையிது கோடிக்கோடும், திட்டமுடன் நாதாகப் பர்சொன்னதில்லை தீர்க்கமுடன் சத்தகாண்டம் பண்புதானே. 6

பண்பான வறுவகை காண்டத்துள்ளே பலகோடிவேதை முகமணந்தஞ் சொன்னேன், நண்பனநாதாக்கள் நீதிமார்க்கம் நலமுடனையாரோனுஞ் சொன்னதில்லை, திண்பானநீதிவழிக் குறியசுத்தைத் தீர்க்கமுடன் பாடிவைத்தே னின்னூலுக்குள், வண்பானபெருநூல் தான்குருநூலாகும் வண்மையுடன் பாடிவைத்தேன் காண்டமாமே. 7

காண்டமாஞ் சத்தகாண்டமேழாயிரந்தான் காணியங்கள் பொலவொருநூலுமில்லை, பாண்டவாள் வையகத்து மாண்பரெல்லாம் பாங்குடனே சித்துவகை முனிவர்வாழ்க்கை, தாண்டவம்போல் குருநூலேழாயிரத்தில் சாற்றினே னறுகாண்டந் தன்னிற்குள்ளே, பூண்டதொரு லோகவதிசயங்களெல்லாம் புகட்டினேன் காலாங்கிகடாட்சந்தானே. 8

தானைசத்தகாண்டந் தன்னைப் போலே சாற்றிராகஸ்தியனார் முனிவர்தானும், கோனாபன்னீராயிந்தானப்பா கொற்றவனே புலஸ்தியருக்குபதேசித்தார், பாணாபனிரெண்டு காண்டஞ்சொன்னார் பாலகனே வாயிரத்துக்கொரு காண்டந்தான், தேனானமேனென்மணியாள் கிருபையாலே தேற்றமுடன் பாடிவைத்த நூல்தான்பாரே. 9

பாரேதானே முலட்சம் காப்புதன்னை பாலகனேபாடிவைத்தார
னந்தமாக, நேரேதானின் னூலேழாயிரந்தான் நேர்மையுள்ளகாண்ட
மது தன்னைப்போலும், சீரேதா நகஸ்தியனாருண்டுசெய்த சிறப்பா
னபன்னீராயிரத்தைப்போலும், ஆரேதான் சொன்ன துண்டோநூ
லையப்பா வப்பனே யானுமல்லோ வுரைத்திட்டேனே. 10

உரைத்தேனே வெகுநூல்க ளானந்தங்கோடி வுத்தமனே யின்
னூலுக்கொப்பதாமே, கரைத்ததொரு பொருள்களெல்லா மிதிலட
க்கம் காசினியில் கண்டவர்கள் விடுவாரோசொல், நரைதிரையும்வரு
வதில்லை யிந்நூல்கண்டால் நாதாக்கள்தான் முதலோர்நாணுவார்கள்
சுரையடர்ந்த கதைபோலே யெண்ணவேண்டாம் சுந்தரனே குருநூ
லாம் மெய்நூலாமே. 11

நூலான னூலுக்குள் மார்க்கஞ்சொன்னேன் துட்பமுடன் மார்க்
கமது யென்னவென்றால், பாலானசித்தருக்கு நீதிசொன்னேன்பா
ங்குடனேயனீதவழி விதியுஞ்சொன்னேன், சேலான சன்மார்க்கந்து
ன்மார்க்கந்தான் செப்பினேன் கடைக்காண்ட மேழினுள்ளே, மாலா
னமகுத்துவங்கள் சொல்லொண்ணுது மகத்தானநீதிவழிபாடுகானே

காணவேசத்தகாண்ட மேழினுள்ளே கருவானகடைக்காண்டந்
தன்னுக்குள்ளே, பூணவேசிகையென்ற துணுக்கமப்பா புகட்டினே
ன்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, ஆணவங்கள் தானொடுங்கி மைந்தாரீயு
ம்வப்பனே சித்தாதி முனிவர்க்கெல்லாம், நாணலுடன் முடிவணங்கி
கரங்குவித்து நாற்பாதுகமலமதை வணங்குவாயே. 13

வணங்கியே நூலதனைப் பதனம்பண்ணு வகையில்லா கசடருக்
குயியவேண்டாம், சுணங்கமெனுங் கழுதையப்பா மாண்பர்தாமுஞ்
சுந்தரனே வெகுபேர்க ளிருப்பாருண்டு, கணமுடைய ராட்சதர்கள்
தன்னைப்போலே கருமிகளு மெத்தவுண்டு யியவேண்டாம், மணங்க
மழும் புண்ணியர்கள் தம்மைத்தேடி மகத்தான னூல்கொடுத்தால்
புனிதமாமே. 14

புனிதமாந் கருமிகட்கு கொடுத்தாயானால் பூபாலகன் மணியே
பாபமெய்தும், கனிவுடைய புண்ணியர்கள் வெகுபேருண்டு காசினி
யிலுன்னைவந்து நூல்கேட்டாலே, இனிதானவார்த்தையது மிகவுங்
கூறியெழிலான நூலுக்குசாபந்தீர்ந்து, தனியாகத்தானழைத்து வுப
தேசித்து தாரணியில் பிழைக்கும்வகை சொல்லுவீரே. 15

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை துரைராஜகாலாங்கி நாதர்தம்மை, புல்லவேயவர்தமது பதாம்புயத்தை போற்றியே யென் னானும் மனதுவந்து, அல்லதுவிட்டகற்றியன்புகூர்ந்துவப்பேனசதா நிததம் மனதிலுன்னி, வெல்லவேயுபதேச மோதியல்லோ விருப்பமுடன் நூல்கொடுத்தால் புண்ணியமாமே.

16

புண்ணியமாயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு புகழானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, மண்ணிலே வெகுக்கோடி சித்துதாமும் மகத்துவங்கள் கொண்டதொரு புனிதவான்கள், நண்ணியதோர் நூல்களெல்லாமிக வங்குறி நலமுடனே மறைத்துவைத்தா ரனேகங்கோடி, உண்மையா ய் நூல்தனைப்பாடியல்லோவுத்தமனேமறைத்ததினாலொன் றுங்காணே

ஒன்றான சித்துமுனிரிஷியைப்போலும் ஓகோகோ நாதாக்கள் தன்னைப்போலும், குன்றான நூல்தனை மிதவும்பாடி குகைதனிலே மறைத்து வைத்தார் கோடிமாண்பர், வென்றிடவே யகஸ்தியரு மிக வாய்ப்பாடி வெட்டவெளி குகைதனிலே மறைத்துவைத்தார், தென் றிசையில் சித்தர்களுந்தாமுமல்லோ தெளியாமல் மலைமீதினொளித் தார்தானே.

18

தானுனசாத்திரத்தை பாடியல்லோ தண்மையுடன் குகைதனி லேவைத்தாரப்பா, கோனானகும்பமுனி ரிஷியார்தாமும் கூட்டமிட் சொத்திரத்தை மறைத்துவைத்தார், மாணுனகாலாங்கி நாதர்தாமும் மார்க்கமுடன் நூல்தனைப்பாடியல்லோ, தேனுனசேஷவர்க்க மாண்ப ருக்குத் தேற்றமுடன் நூல்கொடுத்தார் திண்ணமாமே.

19

போகர் இமயகிரி வடபாகத்தில் சிங்கம்குட்டி

ஈனுுவதைக் கண்டது.

திண்ணமா மின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தீர்க்கமுடன் புலிப்பா ணிமைந்தாகேளு, வண்ணமாமேருவுக்கு வடபாகத்தில் மகத்தான கடலோரங் காட்டகத்தில், நண்ணவேசிங்க மதையா னுங்கண்டேன் நாதாக்கள் சித்துமுனியங்குமுண்டு, திண்ணமுடன் குளிகையது கொண்டுமல்லோ தீர்க்கமுடன் வனத்தை யிறங்கினேனே.

20

இறங்கினேன் வடபாகங்கடலோரத்தில் யெழிலான யிருள டைந்த கானகந்தான், உறங்குமே கரடிபுலிசிங்கந்தானும் ஓகோகோ

நாதாக்கள் மெத்தவுண்டு, திறமுடைய கரிக்கூட்டஞ் சொல்லொண்ணாது திரளான வடகோடி கானகத்தில், குறைவன்றிவாழுமது மிருகமெல்லாம் கொற்றவனை யிமயகிரிவடபாகந்தானே. 21

தானுனமுற்பக்கம் அரிகள்கூட்டம் தாக்கானபிற்பக்கம் கரிகள் கூட்டம், கோணுனமேற்பக்கம் பரிகள் கூட்டம் கொற்றவனை சீழ்பக்கம் நரிகள் கூட்டம், தேனானநடுமையற் கானகந்தான் தேவிமனோன்மணியாளுமறியநாடு, மாணுபரிதிமதிகாணாடு மகத்தான சில்லென்ற காடுதானே. 22

காடான நடுமையங்கானகத்தில் கரடிபுலிசிங்கமதுவாழும்நாடு, தாடாண்மைகொண்டதொரு தழைத்தநாடு தகமையுள்ள கானகந்தாண்டித்தார்நாடு, நாடாளுந் ராஜர்பதிகண்டதில்லை நலமுடையதே வரிஷியிருக்கும்நாடு, பாடாண்மைகொண்டதொரு பசுக்கள்நாடு பாரினிலே யாரேனுங் காணுந்தாமே. 23

காணூர யவ்வனத்தில் மகிமைதன்னை கதையுரைப்பேன் புலிப் பாணி மன்னுகேளு, தோணுமல்தீத்தர்முனி ரிஷிகளுக்கும் தொல்லுலகில் குண்டறியாவதிசயங்கள், நாணுதுசிங்கமென்ற காட்டகத்தைநன்மை யுடன்குளிகை கொண்டு சென்றயானும், வீணாகக்காலமது கழியாமற்றான் விருப்பமுடன் சிலகாலமிருந்திட்டேனே. 24

இட்டேனே நெடுங்காலமடி யேன்றானும் யெழிலானகாலாங்கிகிருபையாலும், திட்டமுடன் குளிகைகொண்டு கானகத்தில் தீர்க்கமுடன் சுற்றிவருங்காலந்தன்னில், பட்டையம்போலாண் சிங்கம்பெண்ணைக்கண்டு பாச்சலுடன் மோகமது வதிகமாகி, சட்டமுடன்கலவிதனில் மிகக்கலந்து சாங்கமுடனிருக்கும்து காலந்தானே. 25

காலமாமாணுடனே பெண்ணுங்கூடி கல்விதனிலிருக்கின்றநாளுங்கண்டேன், தாலமாம் பன்னிரண்டு வருஷந்தானும் தாக்கான பெண்சிங்கங் வருஷமாகி, கோலமுடன் பூரணமாங் கெற்பங்கொண்டு கொற்றவனை யீணுகிறகாலமாச்சு, சாலமதுயென்சொல்வேன் மன்னுகேளு சாங்கமுட னொருவருந்தான் கண்டிலாரே. 26

பெண்சிங்கம் யானைக்கூட்டத்தில் குட்டியீணுவது.

கண்டேனே கானகத்தி லதிசயங்கள் கண்கொள்ளாமகிமையது யென்னசொல்வேன், ஆண்டர்முனி ராட்சதர்களறியாநாடு யவ்வனத்தில் சிங்கமது கற்பங்கொண்டு, பண்டுபலவனதுக்களருந்தியல்லோ

பாங்குடனே தெற்பவேதனையுமாகி, அண்டமுடியாமலது சிங்கந்தா
னும் அவனிதனில் வேதனைகள் படுகலாச்சே. 27

ஆச்சப்பாவாண்சிங்கந்தானுமல்லோ அரிவையெனும் பெண்சிங்
கர் தன்னைக்கண்டு, பாச்சலுடன் யானையதுயிருக்குங்கூட்டம் பாண்
மையுடன் தானறிந்து மனதுவந்து, மேச்சலுடன் பெண்சிங்கர் தன்
னைக்கூட்டி மேன்மையுடன் கரிக்கூட்டந் தன்னிலங்கே, மாச்சலது
வாராமல் சிங்கந்தானும் மன்னவன் சென்றல்லோ சிங்கலாச்சே.

நிற்கவேகரிக்கூட்டம் முன்னதாக நேரானசிங்கமது பின்னதாக,
விற்பனமாய் முதுகொடுத்து நின்றகொண்டு வீரமுடன் குட்டியது
யீன்றபின்பு, சொற்பெரிய குட்டியென்ற சிங்கந்தானும் சுந்தரனை
மத்தகெஜந் தலையிற்பாய்ந்து, உற்பனமாமுளையது உரிந்துமல்லோ
வுத்தமனே சிங்கமது யிறங்கும்பாரே. 29

பாரேதான் சிங்கமது யிறங்கும்போது பாங்கான கரிக்கூட்டம்
நடுங்கியல்லோ, நேரேதான் தலைவாறுதிசைமாறிதானும் நேர்மையுட
ன்கானகத்தைச் சென்றுபோகும், சீரேதான் சிங்கமென்ற குட்டிதா
னும் திறளானகரிக்கூட்டந் தன்னிற்சென்று, வீரேதான் நான்குநா
ள்யிரையுங்கொண்டு ஊடுபட்சி காட்டகத்தே வருகுங்கானே. 30

காணவேசிங்கமது பிறவியல்லோ கையாயநாதருட கடாட்சத்
தாலே, தோணவே வையகத்தில் குட்டியீன்று தொல்லுலகில் வாழ்
குவது மகிமைமெத்த, ஆணவங்கள்திகழுண்டு அரிதனக்கு அவனி
யிலே ராஜனென்ற மிருகமாச்சு, பூணவேவையகத்தின் மிருகமெல்
லாம் புகழானசிங்கத்தில் கீழுமாச்சே. 31

கீழானமிருகமது வனேகமுண்டு கீர்த்தியுள்ளசிங்கமது ராசன
ப்பா, பாழானகாடுகளி லிருக்குஞ்சிங்கம் பார்த்தவர்க ளாரேனுங்
கண்டதுண்டோ, சாழலுடன் காணுதன்னிலப்பா சட்டமுடன்
விழுந்திறந்த கதைகேட்டார்கள், ஆழானபடுக்களில் விழுந்திறந்த
அதிசயங்கள் வையகத்தில் கண்டார்தாமே. 32

சிங்கத்தினால் சித்தர்கள் மடிந்தது.

தாமானயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தன்மையுள்ள புலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, கோமான்களறிந்ததில்லை குவலயத்தில் கொற்றவ
னேயின்னமொரு மகிமைசொல்வேன், சாமானியமான தொருசித்த
ரப்பா சட்டமுடனன்பதுபேர் கூட்டமாக, அமானமாகவல்லோகூ
ட்டங்கூடி அடவானகாட்டகத்தில் வந்திட்டாரே. 33

வந்ததொரு வழிதனிலே மார்க்கங்கண்டு வண்மையுடன் சிங்க
மது கர்ச்சித்தல்ல்லா, சிந்தனையாய் மாண்புருட சைகைதன்னை சீற
லுடன் தானறிந்து கோபமிஞ்சி, தொந்தரவுசெய்வதற்கு மனதுவந்து
தோற்றமுடன் பாச்சலதுவதிகமாகி, விந்தையுடன் சிங்கமதுவேவு
தொண்ட வீரியத்தைக் கண்டார்கள் சித்துதாமே. 34

சித்தர்கள் சிங்கத்தைக்கண்டு கல்லாலமரத்தின்மே

லேறிக் கொண்டது.

சித்தானசித்துமுனி ரிஷி ள்ளதாமும் சீறலுடன்வருகின்ற சிங்
கந்தன்னை, புத்தியுள்ளசித்துமுனி பார்த்து யெங்கி புகழானவன்பது
பேர் கூட்டத்தோடும், பத்தியுடன் கல்லாலின் மரத்தின்மேலே பரி
வுடனே யேறியல்லோ பார்க்கும்போது, சுத்தியெங்கும் பார்த்துமல்
லோ சிங்கந்தானும் சுந்தரனாரன்பதுபேர் காணலாச்சே. 35

காணவேசிங்கமது சித்தர்தம்மை கனதானவீரியத்தால் கோப
மிஞ்சி, தோணவே சிங்கமதுயேதுசெய்யும் தோற்றமல் கோபமது
வதிகங்கொண்டு, பாணம்போல் சிறுநீரைபூமிதன்னில் பள்ளமதாய்
ச்செய்துமல்லோ மண்ணைத்தானும், பூணவேமூததிரத்தில் வாலேவி
ட்டு புகழுடனே மண்ணைப் பிரட்டலாச்சே. 36

பிரட்டியேவால்தனிலே மண்ணையெந்தி பின்பக்க மாகவல்லோ
திரும்பியேதான், வரட்டியேவால்தனைத் தூக்கியேதான் வளமையுட
ன்மண்ணை நோக்கியல்லோ, தூரட்டியேவால்குற்றியெரியும்போது
துப்புரவாய் மண்ணை நோக்கி, மிரட்டியே தானெரிய மண்
தானப்பா மீறியேசித்தரின்மேல் விழுகலாச்சே. 37

விழுகவேநாற்பத்தி பெண்மர்பேரில் விஷமானமண்ணுவுமே
லேபட்டு, பழுதுபடாமேனியதில் விஷமுங்கண்டு பாங்குடனே நித்
திரைகள் வந்தாற்போலே, நழுக்கியேசிங்கமது சென்றபின்பு நடுக்கமு
டன் திரேகமது ஒடுக்கமாகி, முழுதுமே நாற்பத்தியெண்மர் பேரும்
மூதுலக மண்மீதில் விழுந்திட்டாரே. 38

மண்ணான பூமிதனில் விழுந்தபோது மபக்கமுடன் கண்ணுரங்
கியிருந்தாற்போலும், திண்ணமுடன் மடிந்தார்கள் சித்தரெல்லாம்
தீர்க்கமுடன் வையகத்தைக் கண்டதில்லை, எண்ணியே மரத்தின்மே
லிருந்தபேர்கள் பெழிலானயிருவநமே யிறங்கியேபின், குண்ணியே
முகம்வாடி மனமயர்ந்து குவலபத்தில் மடிந்தவரைக் கண்டார்தாமே

தானுமண்படா திரண்டுபேருஞ் சட்டமுடன் மரம்விட்டுக்
கிழிறங்கி, கோணுசிங்கமது சென்றபின்பு கொற்றவனையிருவருமே

யறிந்துகொண்டு, தேனானமேனென்மணியை மனதிலுன்னி தெளிவு
டனே புத்தியதும்கவுமாகி பாணைசித்துமுனி யிருவந்தானும் பரி
ட்சிக்க எண்ணமது கொண்டிடாரே. 40

கொண்டேமே மரத்தடியை விட்டிறங்கி கொற்றவர்கள் சிங்கத்
தின் பள்ளங்கண்டு, விண்டிடவே மூத்திரமாம் பள்ளங்கண்டு விருப்
பமுடன் சோதனைகள் செய்யவெண்ணி, கண்டிடவேவரமதனி விரு
ந்தசெம்பை கட்டழகர்தானெடுத்து மண்ணிற்போட, கொண்டதொ
ருசெம்பதுவுதங்கமாச்ச கொற்றவனை யதின்விஷயத்தை யறிந்தாரா
பாரே. 41

பாரேதான் விஷமேறி பழுக்கலாச்ச பாங்கான ஆரியினது மூத்
திரந்தான், நேரேதான் மண்ணதனில் விஷமுமாகி நேர்மையுடன்
சித்தரின்மேல் படுகலாச்ச, சீரேதான் தேகமது புண்ணுமாகி தீர்க்க
முடன் தானிறந்தார் சித்தரெல்லாம், ஆரேதான் கண்டவர்களுலகி
லில்லையப்பென சித்தர்முனி கண்டார்தானே. 42

கண்டாரே சித்துமுனி ரிஷிபார்தாமும் கானகத்தில் நடந்த
தொருவதிகயத்தை, தண்டம்போல் தான்கண்டு பிரமித்தேகங்கி தார
ணியில் குளிகைகொண்டு சீனந்தன்னில், வண்ணமுடன் சீனபதிமா
ண்பருக்கு வளமானவதிகயத்தை யெடுத்துக்கூற, தண்ணமுடன் மன
துவந்து மனங்கனித்து தீர்க்கமுடன் சீனபதிக்ககிணரே. 43

போகர்சீனபதிக்கு வந்தது.

ஏகவேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலான புலிப்பாணிம
ணியேபாரு, சாகமுடன் நெடுங்காலம் வடமேருகன்னில் சட்டமுட
ன்னானிருந்தேன் சிலதுகாலம், பாகமுடன் சிங்கத்தினதிகயத்தை
பாரினிலே நாதாக்கள் கண்டதில்லை, சீவகமுடன் யான்கண்டு சீன
த்தார்க்கு விருப்பமுட னுபதேசஞ்செய்திட்டேனே. 44

செய்தேனை வடமேருதன்னில்பா சிறப்பானசிங்கத்தின் மகி
மைதன்னை, வெய்யபுகழ் சீனபதிமாண்பருக்கு விருப்பமுட னுபதே
சஞ்செய்தென்யானும், பையவே யான்கொண்ட காயகற்பம்பட்சமு
டனவர்களுக்குக் கொடுத்தென்பாரு, துய்யவேசீனபதி மாண்பரெல்
லாந் துப்புரவாய் காயாதிகொண்டார் பாரே. 45

பாரேதான் காயாதிகொண்டபின்பு பாங்கானசீனபதிமா ண்ப
ர்தம்மில், நேரேதான் சிலதுபேர் ஞானவானாய் நேர்மையுடன் குளி
கையது பூண்டுகொண்டு, தீரேதான் வடமேருகானகத்தில் தீர்க்கமு
டன் தான்சென்று காணுதற்கு, வீரேதான் குளிகையது பூண்டுகொ
ண்டு விருப்பமுடன் வடமேருக்கேகிணரே. 46

ஏகினுர்சிங்கமென்றகாட்டகத்தில் எழிலானநாதாக்கள்தன்னை
ப்போலே, பாகமுடன்காயாதிக்கொண்டுமல்லோ பக்குவமாய்க் குளி
கைவிட்டுக்கானகத்தில், சாகமுடன்சிங்கமதைக் கண்டாரங்கே சட்
டமுடன் சிங்கமது கொச்சித்தீததான், வேகமுடன்சீனபதிமாண்பர்
தம்மை வீறுடனே கொல்லுதற்கு வருகலாச்சே. 47

வருகவிசித்துமுனி தம்மைப்போலே வாகானசீனபதி மாண்ப
ரெல்லாம், பெருகவி கல்லாவினமரத்தின்மேலே பேரானமுன்னிரு
ந்தசித்துப்போலே, சொருபமதைக்கண்டவுடன் மரத்தின்பேரில்சந்த
ரணேபார்த்துமல்லோ திகைத்துவின்று, அருவமென்ன சிங்கமதைக்
கண்டுமல்லோ வப்பினேபிரமமித்து நின்றிட்டாரே. 48

நின்றுமேசித்துமுனி ரிஷியார்தாமும் பேரானசிங்கமது கண்டு
மேதான், குன்றிடவே தன்மனதுலுறுதிகொண்டு கூரான சிங்கமது
யேதுசெய்யுர், வென்றிடவேமுன்போலே மண்ணைவாரி விட்டெரிய
சீனபதிமாண்பரெல்லாம், தன்றிடவேகல்லாலின் மரத்தின்பேரில்
சட்டமுடன்மேலிருந்து விழுந்தார்தாமே. 49

தாமானசீனபதி மாண்பரெல்லாம் தகமையுடன் மண்ணதனில்
விழுந்துமேதான், பூமான்கள்விஷமதுவுஞ் சகியாமற்றான் புகழான
தேகமதுசிலிர்த்துமல்லோ, நாமானபஞ்சேந்திரியமுள்ளடங்கி நமனு
க்கு ஆளாகிபொறிதலங்கி, வேமானமாகவல்லோ மண்ணின்பேரில்
விழுந்துமே பிரண்டிருக்கக் கண்டிட்டேனே. 50

போகர் சீனபதிமாண்பருக்கு சிங்கத்தின்விஷத்தை

முறித்து உயிர்கொடுத்தல்.

கண்டேனேசீனபதிமாண்பர்தம்மை கடுகெனவேவிஷமேரி யிரு
ந்தபேர்க்கு, தண்டகம்போல் காயாதிமுறிப்புயானும்தகைமையுடன்
தான்கொடுத்து யெழுப்பிபல்லோ, மண்டலங்களுள்ளவ்விசிங்ககற
பம்மடியாமலிருப்பதற்கு மனதுவந்து, விண்டவேயான்கொடுத்து வு
யிர்கொடுத்தேன் விட்டகுறை யிருந்ததின லெழுந்தார்பாரே

பாரேதான் சீனபதிமாண்பருக்கு பாங்கானகற்பமுறை யானு
ஞ்சொல்லி, நேரேதான்விழப்பதற்குவழியுஞ்சொன்னேன்றேர்மை
யுடன்கருவாளி கண்டுகொள்வார், சீரேதான்சித்தர்முனி மார்க்கந்த
ன்னை சிறப்புடனே யானுரைத்தேன்மாண்பருக்கு, வேரேதான் மற்
றோரால்சொல்லப்போமோ வேதாந்தகாலாங்கி கடாட்சந்தானே.

தானுசீனபதி மாண்பரெல்லார் தகமையுடன் தானெழுந்து முடிவணங்கி, கோனுகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே கொற்றவனார் சீந பதிமாண்பரெல்லாம், பானுவிட்டகுறை யிருந்துமல்லோபாங்குடனெயென்னாலே யெழுப்பப்பட்டார், மாணுமகதேவர்கடாட்சத்தாலேமறைபொருளே யானுமல்லோ வுணர்ந்திட்டேனே. 53

போகர் உச்சிலிங்கத்தேனைக் கண்டது.

உணர்ந்தேனே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு வுத்தமனே புலிப் பாணிமைந்தாகேளு, மணங்காமும்வடகோடி கானகத்தில்தார்க்கமுடன்மகமேருபக்கந்தன்னை, கணமுடனையனேகணித தெப்பந்தானும் காட்டகத்தேவாசமது செய்துகொண்டு, பிணமதனையாபூதி கொள்ளுங்காளிபேறான காட்டகத்தை கண்டேன்தானே. 54

தானேகேளண்டமுனியறியாக்காடு தகமையுள்ளவனந்தனிலே திரிந்துயானும், மாணேகைம்மகமேரு சாரல்பக்கம் மகத்தான குண்ணுகளுமலையுமுண்டு, தேனானமலையனிலே வாசஞ்செய்யும் தேளது வுந்திரள்கூட்டஞ் சொல்லொண்ணது, கோனுகதேளதுவின் கூட்டந்தன்னைதேற்றமுடன் கோடிவரையான்பார்த்தேனே. 55

பார்த்தேனேசெந்தேளாங்கோடிவர்க்கம் சாங்கமுடன் யுகம்பிரித்துருட்கும்போது, தீர்த்தலிங்கந்தனிவதித்த செந்தேளப்பா தீரமுடன்கோடிதளம் வருகும்போது, ஆர்த்தியுடன்மேலேறி வருகந்தேளாம் வப்பினெவுச்சிலிங்கத்தேனையாகும், மூர்த்தியுடன் மும்மூர்த்தியானபேரும் மூதுலகில்டுங்குவது திண்ணமாமே. 56

திண்ணமாமுச்சிலிங்கந் தேள்தானப்பா தீர்க்கமுடன்காட்டகத்தேயிருக்கக்கண்டேன், வண்ணமுடன்மலையாரல் காளிகோயில்வளமானதேவதாஸ்தலமுங்கண்டேன், எண்ணரியகோயிலது மூலஸ்தானம் யெழிலாகவான்றுழைய யிடமுமுண்டு, கண்ணமுடன் காளிதனைக்காணவென்றால் சாங்கமுடன் சரங்கம்வழி சொல்வார்பாரே. 57

பாரேதான்தேவதாஸ்தலத்துக்குள்ளே பாங்கான வழியதுவுழுவலஸ்தானம், நேரேதான்காளிதனைக்காண வென்றால்நேர்மையுடன்மார்பாலேநகர்த்துமல்லோ, தீரேதானெண்ணு விடமுந்தாண்டி தீர்க்கமுடன் காளிதனைக்காணலாகும், கூரேதானதற்கப்பால் காளிவாசம்மொற்றவனே தானிருக்கக்காணலாமே. 58

சரங்கத்தில் உச்சிலிங்கத்தேனிருப்பது.

காணலாம்வுச்சிலிங்கத்தேள்தானப்பா கடியதொருசரங்கமதில் வாசஞ்செய்து, பூணவேருங்காலம் வாசஞ்செய்து பொங்கமுடனி

ருக்குமந்தகாலந்தன்னில், நீணவையவ்விடத்தில் கரிக்கூட்டங்கள் நீதியுடன் சொல்லுவதற்குலக்கோயில்லை, ஆணவங்கள் மிஞ்சியல்லோ யானைக்கூட்டம் வப்பனைகணக்குண்டோ சொல்லொண்ணாதே. 59

யானை கோணுதைத் துறத்துவது.

ஒண்ணுதுகாட்டகத்தே கோணுதானும் வுத்தமனே மாடாடுமேய்க்கும்ஸ்தானம், ஆண்ணுர்ந்துபார்ப்பதற்கு முடிக்கொள்ளாது வப்பனைபசுக்கூட்டம் மெத்தவுண்டு, கண்ணுலையானையது கோணுந்றனைகடைகோக்கிப் பார்த்தல்லோசீறலாகி, மண்ணுடே தும்பிக்கையாற்புரண்டி. மகத்தானகோணுதைத் துறத்தலாச்சே. 60

ஆச்சப்பாகாரியல்லோ கோணுதைத்தான் வப்பனை துரத்துகின்றவேளைதன்னில், பாச்சலுடன்கோணுதும் ஓட்டங்கொண்டுபதுங்கியேசெல்வதற்கு காளிகையிலே, மூச்சடிங்கியோடியல்லோ தேவந்தானம் முனையாளிகாஸிபதுமூலஸ்தானம், மாச்சலதுவருவதற்கு முன்னதாக மகத்தானசுரங்கவழிச் சென்றுந்தானே. 61

சென்றாரேகோணுதுங் காளிபக்கல் செம்மலுடன் பதுங்கியல்லோமூற்புறத்தில், நின்றாரேகோணுதும் வுடல்நடுக்கிநீதியுடன்காளிபுறத்தன்னில்நிற்க, குன்றேறிவாழுகின்ற யானையப்பா கொற்றவனே சுரங்கம்வழிவருகலாச்ச, வென்றிடவேயானையது தும்பிக்கையால்வீரமுடன்குரங்கமது நுழையலாச்சே. 62

துழையவேசுரங்கத்தின்வழியிலப்பா துண்மையுடன் தும்பிக்கைகூட்டுமல்லோ, குழையவேதேகமது செல்லாமற்றான் கொற்றவனையானையதுநின்றிகொண்டு, தழைமேய்க்குங்கோணுதை தும்பிக்கையால்தட்டாமல் நாற்புறமும் தடவும்போது, துழையவே கதிதனக்குயிடமுமில்லை துட்பமுடன்பிடியூறு நேரலாச்சே. 63

ஆச்சுதே தும்பிக்கையாலேதானும் வப்பனைகோணுதைத் தேடும்போது, மூச்சடங்கித்தானிருந்து கோணுந்றனும் முனையான காளியின்மேல் சிந்தையாகி, மாச்சலதுவாராமலிருந்துகொண்டான் மகத்தானயானையுந்தன் தும்பிதன்னை, வீச்சலுடன் வுச்சிலிங்கத்தேள்தானப்பா வீரமுடன்கொட்டிடவே சத்தமாமே. 64

சத்தமதுகொண்டிடவே யானைதானும் சதுரானமலைதனிலேகேட்கும்போது, முத்திபெறுஞ்சித்தர்களின் கூட்டத்தார்கள் முனையானசத்தமதைக்கேட்டுமேதான், புத்தியுடன் யானையது தன்னையல்லோபுகழானவுச்சிலிங்கத்தேள்தானப்பா, வெத்தியுடன் கொட்டியதோர் தேள்தானென்று வீரமுடன்கித்தர்களு மறிந்திட்டாரே.

அறிந்தாரேவுச்சிலிங்கத் தேள்தானப்பா வப்பனேகரிதனையே
கொட்டிற்றென்று, செறிந்துமேமலைதனையேவிட்டிறங்கி செம்மலுட
ன்பானையதுபக்கல்வந்தார், குளியானயானையதுவிஷமுமேறி கொப்
பெனவேநெருப்பதுபோ லெறியுதங்கே, முறியுடனேதந்தமெல்லாம்
பற்றியல்லோ முனையானகொழுந்துவிட்டு யெரியலாச்சே. 66

எரிந்துமேபிரிதிவென்ற சாம்பலாச்சு யெழிலானயானையதுமடி-
ந்துபோச்சு, சொரிந்ததொருசாம்பல்தன்னை சித்தர்கண்டுசோராமல
வரவர்பங்குவீதம், புரிந்துமேபங்கதாவும் பகரும்போது புகழான
கோனானுஞ்சரங்கத்தண்டே, வரிந்துமேகோனானே சித்தர்கண்டுவரை,
யுடனே வளப்பமதைக் கேட்டிட்டாரே. 67

கோனான்மீதில் இரக்கம்வைத்து சித்தர்கள்
பங்குகொடுத்தது.

கேட்டவுட ன்கோனானும் மனநடுக்கிகெவனமுடன் சித்தர்கட்
குசுறலுற்றான், வாட்டமுடன் மாடாடுமேய்க்குமபோது வளமான
யானையதுயென்னைக்கண்டு, தாட்டிகமாய்ச்சீரலது மிகவுண்டாகிசட்
டமுடனெந்தனையுந் துறத்தலாச்சு, கோட்டமுடன்பானையதுவருகு
ம்போது நொப்பெனலே யான்பயந்து ஓடினேனே. 68

ஓடினேன்தங்குதற்குயிடமில்லாமல் ஓடிகாக்கோ நாதாக்கள் மு
னிவரேகேள், தேடியேகாளிபது தேவஸ்தானம்தேற்றமுடன் யான்
கண்டுமனதுவந்து, வாடியேசுரங்கமது வழியிற்சென்றுமகத்தானகா
ளியின்றன்பக்கல்நின்றேன், நீடியேயானையது யெந்தனைத்தான் நிஷ்
களங்கமாகமல்லோ தேடலாச்சே 69

ஆச்சையாசித்துமுனி ரிஷியாரேகேள் ஆங்காரமுள்ள தொரு
யானைதானும், மூச்சடங்கித்தும்பிக்கை தன்னினிலேமுனையானசுரங்
கத்தின்வழியினுள்ளே, பாச்சலுடன் தும்பிக்கைவிட்டபோதுபாழா
னசுரங்கம்தில் மகிமைப்பேதா, கூச்சலுடன்வீறிட்டு யெறிந்துமே
தான் கொப்பெனவே பிரதிவென்ற சாம்பலாச்சே. 70

சாம்பலாய்ப்போனதொரு சேதிகண்டு சட்டமுடன்குரங்கமது
வுள்ளிருந்து, தீம்புகளும்நேரது பெய்ந்துசொல்லி தீர்க்கமுடனவெ
ளியரங்கம்வந்தேனென்றான், வீம்புடையகோனானின் வார்த்தைதன்
னைவிருப்பமுடன் சித்தர்முனிகேட்டுவந்து, நாமியனுக்கோருநிசெ
ய்யவென்று நலமுடனேசித்தரெல்லாம் நினைத்திட்டாரே. 71

நினைத்துமேவுச்சிலிங்கத் தேளினுலேவிஷ்களங்கமானதொருதிர
வியங்கள், சுனேபோல ஏமமென்ற தங்கந்தானும் துப்புரவாய்ந்தம்

க்குவாய்ந்துதென்று, சுணையானகோனூனல் வந்தபாக்கியம் காசினியி
ல்சத்கோடி. சொல்லொண்ணுது, பணியளவுபாக்கியமு மிவனாச்சு
பட்சமுடன் சித்தர்முனி பெண்ணினூரே. 72

எண்ணி யெடுத்தர்முனி மனதுவந்து யெழிலானகோனூனத்தா
னழைத்து, பண்ணையே யேமமென்ற வித்தைதன்னை பட்சமுடனில
னக்கோர்பாகமீய்த்து, வண்ணமுடன் செய்பாகங்கைபாகங்கள் வள
மையுடன் காண்பித்து விதியுஞ்சொல்லி, சுண்ணமென்ற சாம்பல்
தனையோர்பாகத்தான் சுத்தமுடன் கைகொடுத்துப்போ வென்றாரே.

போமென்று சொல்லியல்லோ முனிவர்தானும் பொங்கமுடன்
கோனூனக்குறுதிகூறி, நாமென்ற காலாங்கிவாக்குபோலே நலமுட
னே ஞானோபதேசஞ்செய்து, தாமென்ற பிரிதிவாஞ் சாம்பல்தன்னை
சட்டமுடன் தான்கொடுத்து மதியுஞ்சொல்லி, வேமென்றகாட்டக
த்தே சித்தர்தாமும் வேகமுடன் குகைதனிலே சென்றிட்டாரே.

சென்றவுடன் கோனூனஞ்சாம்பல்தன்னை செம்மலுடன்வர்பதி
க்குக் கொண்டிசென்று, பொன்னுன் மாற்றதுவுஞ் செம்பிலைந புத
ழான செம்பதுவுந் தங்கமாச்சு, மன்னவனைப்பாலாகக் கோனூன்
தாமும் மகதேவர் சித்தர்முனி தம்மைப்பாலும், தென்னகரி ராம
ருட்செல்வம்பாலும் திரளான காகிவரை பார்த்திட்டானே. 75

பார்த்தானே சித்தருட மகிமைதன்னால் பாங்கான யேமமென்
றவேதைதன்னை, சித்தியுடன் முறைசெய்த தபோபலத்தால் சீர்
பெற்றான் கோனூனஞ்சித்துதம்மால், பேர்பெற்றான் கோனூன்கா
ட்டகத்தில் பேருலகில் விட்டகுறையிருந்ததன்னால், தார்வேந்தர்
மெச்சிடவே தரணிதன்னில் தாமுமொரு சிவயோகி போலானே.

போகர் சதுராகிரிவதிசயத்தை புலிப்பாணிக்கு கூறல்.

ஆனையின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பா
ணிபுத்திவானே, கோனூனகதையுரைத்தேன் மகிமையல்ல கொற்ற
வனையின்னமொரு மகிமைசொல்வேன், தேனானதேனி மனோன்ம
ணியாள்பாதம், தோற்றமுடன் யான்வணங்கி காதைசொல்வேன்,
பானுனகாலாங்கிநாற்பாதம்பட்சமுடன்பான்வணங்கிபகருவேனே.

பகருவேன் புலிப்பாணி மன்னுள்களிர் பாருலகில் குளிகைகொ
ண்டுசித்தியேதான், நிகரமுடன் வைபகத்து வதிசயத்தை நீதியுடன்
யான்கண்டு மலையிற்பீழி, சிகரமதுசதுராகிரி மலையிலப்பா சிறப்புட
னையானிறங்கி யிருக்குங்காலம், நிகரமுடன் கிரிதனையே சுத்தியல்
லோ நீநீழிகாலம்வரை திரிந்திட்டேனே. 78

பனையளவுசித்தரை போகர்கண்டது.

திரிந்துமேமலையோரந்தன்னிற்சென்று தீர்க்கமுடன் யான்கா
ணும்வேளைதன்னில், புரிந்துமே சிகரமதுகிரியில் நின்று புகழான ப
னையளவுசித்துதாமும், தெரிந்துமேமலையைவிட்டுக் கீழிறங்கிசிற்பு
டனீனமாண்பர்களைக் காணும்வண்ணம், செரிந்துமேமகிமையதுகோ
டியுண்டு தேசமதில்விதியுள்ளான் காண்பார்பாரே. 79

சதுரகிரிசித்தர் பொதிமாட்டுக்காரரை

புகயிலை கேட்டது.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாலகனேபுலிப்
பாணிமன்னுகேளு, ஆரோதான்பொதிமாட்டுக்காரரப்பா ஆபிரம்பே
ர் ஒருகூட்டமாகக்கடி, தேரோடும்பாவணைபோல் மாண்பரெல்லாம்
தேற்றமுடன் மலையோரஞ்செல்லும்போது, சீரோடும்புகையிலையின்
பொதிமைதன்னை சிறப்பானசித்துமுனி கண்டிட்டாரே. 80

கண்டாரேபுகயிலையின் வாசந்தன்னை பாங்கானபனையளவு சித்
துதாலும், கொண்டதொரு புகையிலைண்ணமப்பா கொற்றவசே
மயக்கமது மிகவுண்டாகி, எண்ணமுடன் புகையிலையின்கற்கர் தன்
னை ஏற்றமுடன்புகைபிடிக்க மனதயர்ந்து, வண்ணமுடன் மலையை
விட்டுக்கீழிறங்கி வளமுடனேவருவதற்கு எண்ணினாரே. 81

எண்ணியேசித்துமுனி ரிஷியார்தாமும் யெழிலானகிரியைவிட்
டுயிறங்கும்போது, தண்ணதொருபனமரப்போல் தோற்றமாச்சகிஷ்
களங்கமாகவல்லோ யிறங்கும்போது, தண்ணமுடன்மேற்பதியை வி
ட்டுமல்லோ தாழவேபடிபடியாய் இறங்கும்போது, புண்ணியனார் சி
த்துமுனிரிஷியார்தாமும் புகழுடனே யிறங்கிவரக் குறைவானேர்.

குறைவானரோமமென்ற கரடிபோலும் கொத்தவனே சித்துமு
னிருபங்கண்டார், திரையானபொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் தீர்ச்சமு
டன்சித்துமுனியிறங்கும்நீர்மை, மறைவாகவாள்ருபங் குறைந்து
காணும் மகத்தானரோமமது தெரியவில்லை, முறைபானமகுத்துவத்
தையெண்ணுமற்றான் மூர்க்கமுடன்சித்துதமை வசனிப்பாரே.

வசனிக்கபொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் வளமையுடன் ஒருவருக்
கொருவமைகூறி, நிச்சமுடையபனையளவுசித்துபோலும் நிதியுடன் சி
த்துதமைமதியாமற்றான், புச்சமுடையதேவாதி சித்துதம்மை புகழா
னமகுத்துவங்கெண்ணுமற்றான், கசம்போன்ற ஆயிரம்பேர்மாண்ப
ரெல்லாங்கட்டாக ஒருவருக்கோர்பேசுவாரே. 84

பேசுவார்மலையைவிட்டுயிறங்குஞ்சித்தை பேரூன மகுத்துவங்க
ளரியாமற்றான், காசபணமில்லாதசித்தரென்றும் கருவானசதுரகிரி

யிருக்குமாண்பன், வீசுபுகழ்முகத்துவங்களில்லாரென்றும் வீரமுட
னொருவருக்கோருகந்துபேசி, ஆசகவிபாலாக வார்த்தைகூறி வப்ப
னேசம்வாதம் செய்வார்தனை. 85

தானுனபொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் தகமையுடன் ஒருவருக்
கோர்வாதுகூறி, கோனுகுருவென்று மதியாமற்றான் கொற்றவீர
குடும்பலதுமிகவுங்கூடி, கோனுகுபுகையிலையின் பொதிசைதன்னேதே
ற்றமுடன் தானிறக்கியமுதுகொள்ள, மாணசாவடியாங்கிரி யீயாரந்
தான் மகத்தான அமுதுகொள்ள நண்ணுவாரே. 86

நண்ணியேயேகாந்த கூட்டந்தன்னில் நலமுடனே தானிருக்கும்
வேளையப்பா, திண்ணமுடன்கிரிதனிலே யிருந்தசித்து தீர்க்கமுடன்
மாண்பருடகூட்டந்தன்னில், தண்மையப்பொதிமாட்டுக்காரர் தம்
மைதகமையுடன் சித்துமுனி யருகிற்சென்று, உண்ணவே புகையிலை
யின்கற்பமப்பா வுத்தமனையெனக்கருளு மென்றிட்டாரே. 87

என்றுமேயேதுரைத்தார் முனிவர்தாமும் பெழிலானமாண்பர்
களின்முகத்தைநோக்கி, குன்றுமேல்சித்துமுனியொருவருண்டு குவ
லயத்திலொருநாளும் வருவதில்லை, இன்றுமுதல்காற்றினது வாடை
யாலே பெழிலானபுகையிலையின் வாசமப்பா, வென்றிடவேயவர்தம
க்குகாணலாச்சு விட்டகுறையிருந்ததனால் கிடைக்கலாச்சே 88

ஆச்சப்பாபொதிமாட்டுக்காரர்பாலாவப்பினையெந்தனுக்குமன
துவந்து, மூச்சடங்கித்தானிருக்குஞ் சித்துதானும் முனையானவனத்
துரிஷிமுனிவருக்கு, பாச்சலென்றபுகையிலையின் கற்பமப்பா பட்ச
முடன்நீரவர்க்குத் தருவீரானால், மாச்சலென்றவினையகலுமுந்தமக்
குமகையோகபுண்ணியமது கிட்டும்பாரே. 89

பொதிமாட்டுக்காரர்கள் சித்தர்பெருமை யறியாமல்

பகடிசெய்யல்.

பாரேதானென்றலுமே யோகிதானும்பாங்குடனே சித்துமுனி
நாதருக்கு, தீரேதான்புகையிலையின்கற்பந்தானும் சிறப்புடனையாங்
களதுகொடுப்போமானால், நேரேதானும்மாலே மகிமையென்னநேர்
மையுடனெந்தமக்குக் கூறுமென்றார், தீரேதான்சித்துமுனி ரிஷியா
ர்தாமும்சிறப்புடனே மனதுவந்து கூறுவாரே. 90

கூறுவார்வாய்திறந்துமுனியார்தாமும்கொப்பெனவேபொதிமா
ட்டுக்காரருக்கு, தேறுதலாய்வார்த்தையதுகூறும்போது தேற்றமுட
னதிலொருவன் தானெழுந்து, மாறுதலாய்சித்துமுனி தம்மையப்பா

ர்த்து மகத்தானேரிஷிபாரீரபண்பாய்க்கேளும், ஆறுபுடைஞ்ஞந்திரு
க்குமந்தியோரத்தில் அசோகமென்றிருட்சமது விழுதலாச்சே.

சித்துமுனிசாய்ந்த அசோகமரத்தை நேராய்நிறுத்தல்.

விழுந்ததொரு அசோகமென்ற விருட்சந்தன்னைவீறுடீன நிமி
ரவதுசெய்வீரானால், பழுதுபடாத்திருமணி தன்னைக்குபட்சமுட
ன்கெற்பமதுதருவோம்நாதா, வழுதுணையாங் கற்பமது கொண்ட
போது மகத்தானசித்துமுனியெங்களுக்கு, முழுதுமே புறையிலையி
ன்கற்பந்தனை முனையாகயாங்கொடுப்போங் காணீர்தானே. 92

காணவேமாண்பரெல்லாங் கூறும்போது கருவானசித்துமுனி
விபார்தாமும், தோண்டியவர்களுக்கு பிரம்மாந்தான துப்புரவா
ய்சித்துமுனிநாதரல்லோ, வேணதொருகாயிடு கொன்றித்து வேக
முடன்சோகமென்ற விருட்சந்தனை, பூண்டுவதானைக்கிப்பார்த்து
மல்லோ புகழானவிருட்சமதை நிமிர்த்தினாரே. 93

நிமிர்த்தவேவிருட்சமதுதானெழுந்து நீதியுடனிலையுள்ளிறிற்
ம்போது, சமர்த்துள்ளசித்துமுனி தம்மைக்கண்டுதாரணியில்மகிமை
பெரிதுமல்ல, கம்போன்றகானகத்திலிருந்துநீங்கல்லாம் கடிதான ம
லைக்கல்லத்தனைத்தானும், சமர்த்துமேயெந்தனிடங்கொண்டுவந்து
சந்தரரேகொடுத்தாலே நம்புவோமே. 94

நம்புவோமென்றல்லோ மாண்பரெல்லாம்நயமுடனேவார்த்தை
யதுமனதுவந்து, வம்புடனேசித்துமுனி தம்மைக்கண்டுவளமுடனே
வார்த்தையதுகூறும்போது, தெம்புடனேகுன்றுமலை தன்னைத்தூக்
கிதீரமுடன்பொதிமாட்டுக்காரர்முன்னேகுப்பல்தனில்முண்ணதனை
யெடுத்துமல்லோ கொப்பெனவேகொண்டல்லோ போட்டிடாரோ.

போட்டாரேசித்துமுனிவிபார்தாமும் பொங்கமுடன்கொண்
டுவந்துமாண்பர்முன்னே, நீட்டமுடன்முண்ணதனைக் கொண்டுவந்த
நிலையானவித்தையது மகிமையல்லோ, வாட்டமுடன் யின்னமொரு
மார்க்கஞ்செய்தால் மகத்தானமகிமையென்று நம்பியல்லோ, கூட்ட
முடனுந்தமக்குப்பணிகள்செய்து கொப்பெனவே சீஷாகளா யிருப்
போம்தானே. 96

தானுவார்த்தையதுகேட்டபோது தண்மையுடன் சிவஞான
சித்துதாமும், கோனபொதிமாட்டுக்காரர் தம்மை கொப்பெனவே
மகிமையதுபென்னவேண்டும், தேனாமகிமையது வேண்டினானால்
தேற்றமுடன்சித்தொளிவுஞ்செய்யக்கூடும், மாணமகதேவர் கடா
ட்சத்தாலே மார்க்கமுடன்மகிமையது வதிதமுண்டே. 97

பொதிமாட்டுக்காரர் சித்துவைமழை வருஷிக்கச்சொன்னது.

தருவேனென்று சித்துமுனிசுறும்போது தகமையுள்ள பொதிமாட்டுக்காரர்தாமும், குருவானசித்துமுனி ரிஷியாரேகேள் கொற்றவரே யெங்களுக்கு யின்றுதானும், பருமழையு மின்னலிடி கார்த்தல் தாமும் பட்சமுடன் வரவழைப்பிரானுல்லோ, திருவானகுருவேன்று வும்மைத்தானும் தீரமுடனென்னொரும் வந்திப்போமே. 99

வந்திப்போமும்மையொரு குருவாயெண்ணி மகத்தான நாதாக்களீர்தானென்றும், சிந்திப்போம் சதாகாலமர்ச்சித்தேதான் சீருடனே சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, எந்நாளுங்கிரிவாழும் பதாம்புயத்தை யெழிலான சர்க்குருவை மெய்க்குருவென்றெண்ணி, பந்தியே கிரிதனிலே மாண்பரெல்லாம்பாங்குடனே சதாரித்தமர்ச்சிப்போமே.

போமேதான் வார்த்தையது கூறும்போது பொங்கமுடன் வனத்துமகாரிஷியார்தாமும், தாமேதான்சொன்னபடி வனத்தில்தானும் தகமையுடன் மண்காற்றமழையுமாக, ஆமேதான் மின்னலிடிஜோதி போலும் அவனியெலார் தத்தளிக்க மிகவேசெய்தார், வேமேதான் பொதிமாட்டு காரரெல்லாம் விருப்பமுடன் கண்டல்லோ பிர்மித்தாரே. 101

பிர்மிக்க சிறுபாலர் மாண்பரெல்லாம் பேரான சித்துமுனிரிஷியார்தம்மை, வர்முடன் பதாம்புயத்தை சுற்றிவந்து மனதுவந்து முடிசாய்த்து வஞ்சலித்து, தர்மமுள்ள நாதார்தசித்தேநாங்கள் தாரணியி லென்னொழுநர் தமைத்தாம், மர்மமதுவையால் வையகத்தில் மார்க்கமுட னென்னொரும் வசனிப்போமே. 102

வசனிப்போஞ் சற்குருவே யெந்தநாதா வளமையுட னென்னொருங் கிரியில்வாழும், நிசமுடயவேதார்த சித்தேகேளும் நிஷ்களங்கமானதொரு சொருபபாதா, துசங்கொண்ட வீராதி சித்தேகேளும் துவாபரமா மூன்றுயுகர் தன்னில்தானும், குசமுடைய சின்மயத்திலிருந்தசித்தை கோடானகோடிவரை கண்டிட்டோமே. 103

கண்டோமே யஷ்டகிரி தன்னில்நாதா கானோமேயும்மைப்போ லொருவரேனும், தொண்டுசெய்துவெகுக்கோடி மாண்பரெல்லாந்தொல்லுலகில் கெட்டார்களனந்தங்கோடி, விண்ணுரைசொல்கேளாத விணர்கோடி வெகுக்கோடி வையகத்தில் கண்டதுண்டு, துண்டிரிகமானதொரு சித்துபோலே துப்புரவாம் வையகத்தில் கானோம்தானே.

பொதிமாட்டுக்காரர் புகையிலை கற்புங்கொடுத்தது.

தானுனகற்பமது கொடுக்கவேதான் தகமையுள்ள பொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம், கோணுகிரிதனிலே யிருக்குஞ்சித்து கொற்றவன

ர்மாயாவின் சித்துவுக்கு, மாணுபுகையிலையின் கற்பந்தன்னை மார்க்
கமுடன் சித்தரவர்கொள்வதற்கு, பாணு மாண்பரெல்லா மொன்
ரூயக்கடி பட்சமுடனுள் பாரங்கட்டினரே. 105

கட்டினுர்மாண்பரெல்லா மொன்றூயக்கடி சனமானசமையது
வுமென்னசொல்வேன், இட்டமுடன் சமையதுவை யெடுக்கும்போ
துயெழிலான சித்துமுனி நடுக்கங்கொள்ள, வட்டமுடன் பாலரெல்
லாமொன்றூயக்கடி வளமானசித்தருக்கே கொண்டுசென்று, பட்ட
மரம்போலையல்லோ மாண்பரெல்லாம் பரதவித்து நின்றல்லோ பார்
த்திட்டாரே. 106

பார்த்தவுடன் மலையிலவந்தசித்துதாமும் பாலரெல்லாந் தான
டுங்க கரத்திலேந்தி. திரத்தகிரிசிவலிங்கப் பொதியைப்போலும் திற
முடனே கிரிதனிலே கொண்டுசென்று, பூர்த்தியுடன் குருபாதந்தனை
வணங்கி புகமுடனே யஞ்சலிகள் மிகச்செய்தாரே. 107

செய்யவேசித்துமுனி சீஷர்தாமும் சிறப்புடனே குருநாதர்மன
துவந்து, துய்யபுகழ் புகையிலையின் கற்பந்தன்னை துப்புரவாய் மன
துவந்து நாதர்தாமும், வெய்யவேகாயாதி கற்பந்தன்னை வேண்டியே
விருப்பமுடன் கொடுத்தமாண்பர், பையவேயெவ்விடத்திலிருப்போ
ரப்பா பான்மையுட னவர்களுக்கு விதிசொல்வீரே. 108

குருவுத்திரவிற்படி சீஷராகிய சித்து பொதிமாட்டுக்

காரருக்கு உபதேசித்தல்.

விதியான குருமதியினுபதேசத்தை வித்தகனார் சீஷவர்க்கந்தா
னுங்கேட்டு, மதியான வுபதேசம் மாண்பருக்கு மார்க்கமுடன் செய்
வதற்கு மனதிலெண்ணி, துதியுடனே பொதிமாட்டுக்காரர் தம்மை
துப்புரவா யவர்மனதி லெண்ணங்கொண்டு, ரிதியதுவுந் தான்கொடு
த்து மாண்பருக்கு ரீதியுடனுபதேச மெண்ணினரே. 109

எண்ணியபொதிமாட்டு மாண்பர்தம்மை யெழிலாக வரவழை
க்கமனதுபூண்டு, வண்ணமுடன் சரமாரிபொழியவல்லோ மார்க்கமு
டன் மகதேவர்தனைரிணந்து, திண்ணமுடன் ரிடியாரும் ரிணக்கும்
போது தீர்க்கமுடன் பிரளயங்களதிகமாகி, எண்ணமுடன் பொதி
மாட்டுக்காரரெல்லாம் யெழிலான மலேதனிலே வந்திட்டாரே. 110

வந்ததொருமாண்பரெல்லாஞ் சித்துதம்மை மகதேவர் முன்னி
ருந்த சித்தென்றெண்ணி, சொந்தமுடன்வர்பாதம் முடிவணங்கி சுந்
தரம்மா நெடுந்தூரஞ் சென்றோரையா, அந்தமுடன் சரமாரிபொ

ழிந்துமல்லோ வையனே பிரளயங்களதிகமாகி, விர்தையுடன்வந்த தொருயிடையூர்தன்னால் விசனமுடன் மலையேறி வந்தோம்தாமே.

வந்தோமேயென்றுசொல்லி மாண்பரெல்லாம் வளமுடனேசித் துவுக்கு கூறும்போது, பந்தமுடன் மாண்பருக்குசித்துதாமும் பட் சமுடன் கூறலுற்றார் நாதர்தன்னை, விர்தையது வுபதேசஞ் செய்வ தற்கு வித்தகரை குருமொழியின் வாக்கதாச்சு, சிந்தனையா யெல் லோரும் வந்திருந்து சிறப்புடனே சித்துமுனிகுறினாரே. 112

கூறினாசித்துமுனி மாண்பருக்கு குவலயத்தில் நீங்கள்செய்த அறத்தினுலே, மீறியதோ வுங்களுக்கு வுபதேசங்கள் மிக்கமனுநீதி யுடன் குருவின்வாக்கு, தேறியே பலநூலும் ஞானந்தேர்ந்து தேற் றமுட னுங்களுக்கு வுபதேசங்கள் சீறியேகோபமது வாருமற்றான் சிறப்புடனே வுபதேசஞ் செய்தார்பாரே. 113

பாரேதானுபதேசஞ் செய்தவண்ணம் பாருலகில் யாருக்குங்கி ட்டாதன்று, நேரேதான் கிரியிலுள்ள வனப்பும்வாய்ந்து நேர்மையு டன் மதுநீதி கலைக்கியானம், கூரேதான் வேதமுதலாறு சாத்திரம் குறிப்பான கலைக்கியான மறுபத்துநான்கு, தீரேதான் மாண்பருக்கு வுபதேசித்தார் தீர்க்கமுடன் சித்துமுனி ரிடியார்தாமே. 114

பொதிமாட்டுக்காரருக்கு ஏமவித்தை காண்பித்தது.

தானுனிஷியாரு மன்புகூர்ந்து தகமையுடன் பொதிமாட்டுக் காரருக்கு, கோணனகுருசொன்ன வாக்குபாதம் குவலயத்தில் யா தொன்றுங் குறைவில்லாமல், மாணுமனேன்மணியாள் கட்டாட்சத் தாலும் மகத்தானகாலாங்கி கிருபையாலும், தேனுன தேவர்முனி ரிஷியார்பாதம் தெளிவுடனே வாதமது போதிப்பாரே. 115

போதிக்கவாதமது யேதென்றாக்கால் போக்கானமலேதோறுங்கு வடுதோறும், ஆதித்தன் சந்திரனார்காணவண்ணம் அகஸ்தியனாமலே மூலியனைத்துங்காட்டி, வாதிகளுமறியாத மூலிவர்க்கம் வளமையுட ன்கிரிமூலி பசிமூலியாவும், வேதிக்கி மூலிகளு மனைத்துங்காட்டிவே கமுடனுபதேசஞ் செய்திட்டாரே. 116

செய்துமேயேமமென்ற வித்தைதன்னை செப்பினாற்பொதிமாட் டுக்காரருக்கு, கைதவமாமமூலிகைக்குச் சாபஞ்சொல்லி கபடகற்றி வுளவுமுதல் யாவுங்காட்டி, வையகங்க்கத்தான்புகழ் மாண்பருக்கு வண்மையுடன் யேமமென்ற வித்தைதன்னை, துய்யபுகழ் மாண்பருக் கு வுளவுமூலிசெப்பினார் நாதரிஷிசெப்பினாரே. 117

பொதிமாட்டுக்காரருக்குக் காண்பித்த மூலியெல்லாம்
போகர் புலிப்பாணிக்கு கூறல்.

செப்பவே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு செயலானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, ஒப்பமுடன் பொதிமாட்டுக்காரர்தாமும் ஒகோகோ
நாதாக்கள் முனிவருக்கு, தப்பிதங்கள்நேராமல் புகையிலைகற்பஞ்சட்
டமுடன் தான்கொடுத்த வுபசாரத்தால், செப்பவே யேமமென்ற
மூலிதன்னை செயலாகக்காண்பித்தார் கண்டிட்டேனே. 118

கண்டேனே வனத்தினுட மூலியெல்லாம் கருவாகக் குளிகை
கொண்டு கிரியைசுற்றி, விண்டதொரு மூலிகையின் வகுப்பையெல்
லாம் விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசங்கள், பண்டதுபோல் யான்
பகுத்துச் சொல்வேனப்பா பட்சமுடன் மூலியுறுப்போக்குசொல்வே
ன், சண்டமாருதம்போல செய்வாய்நீயும் சாங்கமுடன் கருமிகட்குச்
சொல்லொண்ணாதே. 119

வசனாமூலி 1008-மாற்று.

சொல்லவென்றாலின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தூயதானவசனே
யென்ற மூலிமார்க்கம், புல்லவே கறுவானகொண்டுவந்து புகழான
முப்பூவுங்கூட்ச்சேர்த்து, கொல்லவே தாம்பரமாந் தகட்டின்மேலே
கொப்பெனவே முப்பூவைமத்தித்தேதான், மெல்லவே தகட்டின்மே
ல் பூசியேதான் மேன்மையுடன் கோழியென்ற புடந்தான்போடே.

போடேதான் புடமதுவுமாறிப்பாரு பொங்கமுடன் மாற்றதுவு
மென்னசொல்வேன், கூடேதானவலோகஞ் செந்தூரங்கள் கூறான
மூலிகைக்கு யீடுமுண்டோ, நாடேதான் மூலிவகை யறிபாமாண்பர்
நாட்டினிலே சுட்டலைந்து கெட்டார்கோடி, மாடேதான் குருமுடிக்
கும் வகையுங்காணர் மட்டிகளாங் கூர்மையிலா மாண்பர்தானே.

பொன்முசுட்டை 500-மாற்று.

மாண்பானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலி
ப்பாணி மன்னுகேளு, காண்பான் பொன்முசுட்டை மூலிதானும்
காடெல்லாந் திரிந்தாலுங் கிடையாதப்பா, மாண்பான காணுறுகுகை
கள் கண்டு மடிந்தவர்கணக்கில்லை கோடாகோடி, சாண்பாம்பு நீளம
ப்பா மூலிதானும் சட்டமுடனணியேரறமற்றானே. 122

ஆணியாம் மூலிகைக்கு மூலமப்பா வப்பனேசாணீளஞ் சொல்
லலாகும், காணிமுதல் காடெல்லாந்திரிந்திடாலும்கசடருக்கும்கிட்
டாது கருமிகட்கும், வாணியாஞ்சரஸ்வதியாள் வீற்றிருக்கும் வளமா

னமூலியதுபொன் முகட்டை, பாணியதுபூமிவளந்தன் னிலப்பாபாங்
கான மூலமதுகாணுதன்றே. 123

அன்றனமூலிகைதான் கொண்டு வந்துவப்பீனமுப்பூவுங் கூட
கசேர்த்து, குன்றனசமூலமுடன் கூட்டியல்லோகொற்றவனே குரு
த்தயிலமாகக்கொண்டு, வென்றிடவேநவலோகதகட்டின்மேலே வீர
முடன் தைலமதைப்பூசியல்லோ, சென்றிடவே பாண்டமென்றவோ
ட்டிலப்பாசெம்மலுடன் சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே. 124

வலுவான சீலையதுசெய்தபின்பு மகத்தானபுலிப்பாணி மன்னு
கேளு, சுலுவானபுடமதுவுங்கோழியாக துப்புரவாய்ப்போட்டெடுக்
கயேமந்தானும், மலுவானதடமதுவும் பழுப்புமேறி மகத்தானமாற்
றதுவுமைந்தூராகும், சிலுவையாய்பிரதிவென்றதங்கம்பாரீதிசொல்
லயிதற்கீடுசொல்லொண்ணாதே. 125

பொன்னுவாரை-2108-மாற்று.

சொல்லீவையின்னமொருமார்க்கங்கேளு சுந்தரனேபுலிப்பாணி
மன்னுபாரு, வெல்லவேநாதாக்கள் சொல்லவில்லை வேதார்த்ததாயா
ருஞ்சொல்லவில்லை, புல்லவேகாலாங்கிராதார்தாமும் புகழானவகன் தி
யருங்கூறவில்லை, நல்லதொருகுளிகையதுபூண்டதாலே நாட்டிலே
நானுமல்லோ வறிந்திட்டேனே. 126

அறிந்தேனேபொன்னினுவாரையப்பா வழகானமலேதோறுஞ்சு
ணைகள் தோறும், செறிந்துமேமூலிகையினுளவுபார்த்துசெம்மலுடன்
முப்பூவுங்களஞ்செடுத்து, முறிந்துமேபோகாமல் தைலமாக்கி மூர்க்க
மதுவாராமல் மனதிலுன்னி குறித்ததொருதயிலமதை யெடுத்துக்
கொண்டு கொற்றவனேகுடவனிலே பூசிடாயே. 127

பூசிடவேகுடவனிலே யென்னசொல்வேன் புகழானநாதாக்கள்
கூறவில்லை, காசியென்றசெம்பதுவுப் காணும்போது கனமானமாற்ற
துவுமிருநூற்றெட்டு, மாசிபளாதங்கமது யென்னசொல்வேன்மகத்
தானபிரதிவென்றதங்கமாச்சு, ஊசியென்னுமிரும்பினிலேதாக்கினுக்
கால்வுத்தமனேசயத்தங்க மயத்தங்கமாமே. 128

பொன்னாமத்தை-708-மாற்று.

தங்கமாய்பின்னமொருவதிதஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ளபுலிப்
பாணிமகனேபாரு, அங்கமாய்பொன்னாமத்தையப்பா அழகானமூ
லியதுகொண்டு வந்து, தங்கமாய்வழலையது வராகனென்று துப்புர
வாய்மூலியதுசாற்றினாலே, பொங்கமுடன் மதியென்றதகட்டிலப்
பாபுகழாகப்பூசிடவேயேமமாமே. 129

ஏமமாங்காயாதிகொண்டமூலி யெழிலானகாயகற்பமூலியாகும்
சாமமென்றமூலியதுவாணமூலி தாக்கானசித்தருண்ணும்மூலியாச்சு

வாமமுடன்மாற்றதுவுமெழுநூற்றெட்டு வளமானகயத்தங்கம்பிறவி
த்தங்கம், நேமமென்றபூசைக்குக் கருவித்தங்கம்நெடிதான சித்து
முனிமூலியாச்சே. 130

கறுப்புக்காக்கையாந்தகரை 108-மாற்று.

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்
பாணிமன்னுகேளு, மூச்சடங்கிநெடுங்காலங் கொண்டசித்து மூதுல
கில்யாரேனுங்கண்டதில்லை, பாச்சலென்றமூறலியது கறுங்கையானு
கும்கதிரோணைக்கண்மறைக்கும்மூலிதானும், மாச்சலென்ற மூலியது
வதிதஞ்சொல்வேன் மகத்தானமாற்றதுவும் நூற்றெட்டுமாமே.

எட்டானமூலியதுதுலமேயாகும் யெழிலானபூனீறுகளஞ்சியா
கும், சட்டமுடன்மத்தித்துவெண்ணையாக்கி சதிரானசெம்பென்ற
தகட்டிற்பூசி, திட்டமுடன்சில்லிட்டுச்சிலேசெய்துசிறப்பான புடம
துவுங்கோழியாக, வட்டமுடனறியபின்னெடுத்துபாரு மகத்தான
தங்கமென்றசெம்புமாமே. 132

செம்பான செம்பதுவுமென்ன சொல்வேன் செழிப்பானதங்க
மென்றசெம்புமாச்சு, அம்பொன்னுந்தங்கமென்றசெம்புதன்னைவப்ப
னேபதிதனிலேநூற்றுக்கொன்று, கும்பிடவேதாறுருக்கி குருவொ
ன்றியகுற்றமற்றமதியதுவுந்தங்கமாச்சு, வெம்பியதோர்விஷமதுவுந்
தீண்டினுற்போல் வேதாந்தசித்தனுடதங்கங்கானே. 133

காணவேதங்கமதை யென்னசொல்வேன் கைலாசநாதருந்தான்
காணமாட்டார், பூணவேசுபத்தங்கம் பிறவித்தங்கம்புகழானநாதாக்
கள்செய்யுந்தங்கம், ஆணவங்கள் காமியங்கனொடுக்குந்தங்கம் அரக
ராயித்தங்கமென்னசொல்வேன், வேணதொரு நாதாக்கள்பாடுபட்டு
வேதைமுகங்காணுமல் மறைத்திட்டாரே. 134

மறைத்தாரேயுத்தங்கமாருக்கென்றால்மகத்தான சிவயோகிஞா
னிகட்கும், குறைந்தங்கமானிலையைகத்தில் கொற்றவர்கள்மாண்ப
ருக்குவிடுதியாகும், நிறைந்ததொரு பரிபூரணதங்கம்பா நீதியுள்ள
ஞானிகட்குஞ்சிவயோகிக்கும், மறைகொண்டுகானகத்தில்வாழுஞ்சித்
துசீரானதேவரிஷிவாய்க்குந்தானே. 135

வாய்க்குமேமற்றவர்களுக்கித்தியில்லை மகத்தான கொற்றவருங்க
ண்டதில்லை, காய்க்குமேயிம்மூலிவேதைதன்னை காசினியிலாருக்குங்
கிட்டாதப்பா, தோக்கமலம்வீற்றிருக்கும்அம்பான் பாதம்தொழுது
மேபணிந்துரித்தஞ்சதாகாலந்தான், சேய்போலேயம்பாட்குப் பணி
கள்செய்து சித்தம்வரமனதுவந்து நடந்துகொள்ளே. 136

சிறியாநங்கை 64-மாற்று.

கொள்ளவே யின்னமொரு வதிதஞ்சொல்வேன் கூரானபுலிப் பாணிமகனேகேளு, எள்ளளவுங்கொளாறு நேராமற்றான் யெழிலா னகானகத்தின்மூலிகண்டேன், மெள்ளவே சிறியானின்நங்கை தன் னைமேன்மையுடன் கொண்டுவந்து கூறக்கேளும், விள்ளவே மூலியது சாற்றிலப்பா வீரமுடன்சூதமதைத் தாக்கிடாயே. 137

நாகவேதை.

தாக்கவேருதமென்றாசத்தைத்தானும் தண்மையுள்ள நாதமதி ல்தன்னிலூட்ட, நோக்கமுடன்நாகமதுகண்ணடைந்து நெருங்கியே சவளையதுபோலேயாகும், ஊக்கமுடன்சவளைதனையெடுத்துமைந்தா லுகோகோநாதாக்கள்சொன்னீதி, தூக்கமறு கொள்ளாமல் செம்பி லப்பா துப்புரவாய்நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கே. 138

ஒன்றான சவளையதுகொடுத்தபோது வுத்தமனேமாற்றதுவு மெ ன்னசொல்வேன், வென்றிடவேமாற்றறுவு மறுபத்துநான்கு வேதா ந்த்ததாயாருமுடிந்ததீதி, குன்றினில்வாழ்சித்தர்முனி கூறாரப்பா டு வலயத்தில் லுந்தனுக்கா யுரைப்பேன்பானும், சென்றிடவே நெடு ங்காலம்மலையில்காத்து செம்மலுடன் வாங்கியதோர் வேதையாரே.

பாரேதான்சிறியானின் நங்கைவேதை பாருலகில்யார்செய்வார் மாண்பரப்பா, நேரேதான்நாதாக்கள் செய்யும்வேதைநேர்மையுடன் கண்டறிந்துமனதுவந்து, தீரேதானுந்தமக்கு மனங்களித்துதீர்க்கமு டன்பாள்கொடுத்த வேதைதன்னை, சீரேதான்மற்றவருங் காணாமற் றான் சீருலகில் புத்திவானாய்வாழ்வீர்தாமே. 140

பெரியாநங்கை 128-மாற்று.

வாழவேயின்னமொரு வதிதஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பா யதிதவானே, தாழவேபெரியாளின்மூலியப்பா தாரணியில் சித்தர்க ளுங்காணமாட்டார், மூழவேகண்டாலுங்கூறமாட்டார் முனையான மூலிதனைமறைத்துப்போவார், சூழமேகானகத்திலிருக்குமூலி சுடர் மூலிவிடமூலிசுருதியாமே. 141

சுருதியாம்மூலியுடவேகந்தன்னை சுந்தரனே யென்னசொல்வே ன்மச்சேகந்திரா, நிருதியாங்காடெல்லாந்திரிந்தாலுந்தான் நிஷ்களங் கமானதொருமூலிதன்னை, குருதியாம்மூலிநிறமேயாகும் குவலயத்தி ல்கண்டவர்கள் விள்ளாரப்பா, பருதிமதிகாணாத விருட்சத்தின் கீழ் படர்ந்துமேதானிருக்கு மூலியாமே. 142

மூலியாந்தழையதனைக்கொண்டுவந்து முனையான ரசமதுவுந்து
லமேயாகும், நாலிலோர்பங்கதுவுஞ் சூதந்தன்னை நலமுடனே தான்
கூட்டி மத்தித்தேதான், வேலியெனும்வீரமதைக் கால்தான்கூட்டி
வேகமுடன் ருன்குழைத்துமன்னுகேரு, பாலியெனும்பரித்தகட்டிற்
பூசியேதான் பாங்கான ஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்யே. 143

சீலையதுசெய்தபின்புரவியில்வைத்து சிற்பரனேகோழியென்ற
புடத்தைப்போடு, வேலையெனும்புடமதுவு மாறிப்பின்பு வேதாந்தத்
தாயதனைமனதினுன்னி, நூலையதுவான்முறைபாய்த் தொகுப்புங்க
ண்டு துட்பமுடன் கைபாகஞ்செய்பாகந்தான், மாலையுடன்புடமாறி
யெடுத்துப்பாரு மகத்தானயேமமது களங்கமாச்சே. 144

ஏமமென்றகளங்கதனை யெடுத்துமைந்தா யெழிலான வெள்ளி
தனில் நூற்றுக்கொன்று, வாமமுடன் தானுருக்கி சூருவென்றிய மக
த்தானவெள்ளியது யேமமாச்சு, நாமமென்றவெள்ளியது பிறவித்த
ங்கம் நாதாக்கள் கண்டதொருநாகத்தங்கம், ஆமமென்றதங்கமது வ
ர்ணத்தங்கம் வப்பனே மூலிகையின் பெருமைபாரே. 145

பெருமையா யனேகவிதபோக்குமுண்டு பேரானவழலைக்கு மூ
லிவேண்டும், கருமமதுதானகற்றி புண்ணியவானே காசினியில் சித்
துபோல்பெயருங்கொண்டு, அருமையுள்ளசித்தருக்கு வடிபணிந்து
வன்புடனேவே வலது மிகப்புரிந்து, ஒருமைபடவையகத்திலெந்தநா
ளும் வலகமதில் பெயருண்டாய வாழ்வீர்தானே. 146

தானுனமாற்றதுவும் நூற்றிருபத்தெட்டு தண்மையுள்ள நாதா
க்கள்செய்யுந்தங்கம், கோனாசித்துமுனியனேகமாக கூறினார்வெகு
கோடி. நூலிலப்பா, தேனானமேனன்மணியாள் கடாட்சத்தாலேதேற்
றமுடன் கண்டறிந்தவேதைதன்னை, மானானமகதேவர் புண்ணியத்
தால் மகிழ்ச்சியுடனென்னாளும் மணங்கொள்வீரே. 147

மணமுடனே சிதாபாசம்மனதினுன்னி மார்க்கமுடன்மதியமுர்
தங்கொண்டுமல்லோ, கணலதுவுந்நேராமல் யோகந்தன்னில் கழற்சி
யுடன்சிவையோகசீலையில்நின்று, குணமுடனேதிரிகரண சொரூபராக
சுவலயத்திலஷ்டாங்க யோகங்கண்டு, வணங்கியேயஷ்டரிசை பதியை
க்கண்டு வாமமுடனர்ச்சித்தவலுகொள்வீரே. 148

உண்டானவித்தையதுவனை கமுண்டு வுத்தமனேபார்க்கவென் றுல்கண்கொள்ளாது, திண்டானவித்தையதுசொல்வீராணுத்தீரமுட ன்செய்வதற்குவைமீயில்லை, பண்டானகுலைகளவுயில்லாவித்தையபட்ச முடனெந்தமக்குச் சொல்வீராணல், வண்மையுடன் செய்துமல்லோ வந்தமக்கு வளமையுடன்காட்சியது தருவேன்பாரே. 148

கறுப்புக்கோடாசுழி 50-மாற்று.

கொள்ளவேயின்னமொரு குணமுஞ்சொல்வேன் கூரானபுலிப் பாணிபுனிதவானே, விள்ளவேகாடெல்லாந்திரிந்தாலுந்தான் விட்ட குறையிருந்தாலேலபிக்கும்பாரு, வெள்ளமதுகண்டாலேயழியுமலி வேதாந்தத்தாயிருக்குமுலியப்பா, எள்ளளவுங்குற்றமதுநேராமுலி யெழிலானகறுப்புக்கோடாலியாமே. 149

கோடானசுழியென்றமுலியப்பா கொற்றவனேகொண்டுவந்து சொல்லக்கேளும், தாடானமூலிரசந்துலமேயாகும் தாக்கானவீரமது விராகனென்று, கூடானசுதமதுவிராகனென்றுகொற்றவனே மூன் றையுந்தானென்றாய்க்கட்டி, வாடாமல்வெண்ணையதுபோலரைத்து வளமான செம்பதினில்பூசிடாயே. 150

பூசவேமயினமதைசெம்புதன்னில் புகழாகவேபித்துக்காய்ந்தபி ன்பு, வாசமுடன்கரியோட்டிலிட்டுமைந்தா வளமையுடன்சில்லிட்டு ச்சீலைசெய்து, பாசமதுதானகலாவியில்வைத்து பட்சமுடன்கோழி யென்றபுடத்தைப்போடு, கோசமென்றபீஜமதுசேர்ந்ததாலேகொற் றவனேசெம்பதுவும்வரணமாச்சே. 151

ஆச்சப்பாசெம்பதுவும்வரணமீறி வப்பனேமாற்றதுவுமைம்ப தாகும், மாச்சலென்றகனிம்பதுவும்கிட்டகன்று மகத்தானசெம்பது வும் பழுப்புமீறி, காச்சலுடன் திரைசவடுகளிம்போரோல் கசடகற்றி சவ்ளையுடனழுகள்மாறி, ஆச்சரியமானதொருவூட்டங்காப்புவப்ப னேகரகரப்புடனயப்புதானே. 152

தானுபிறவியென்றதங்கம்போலே தண்மையுள்ளகுற்றமதுநீ ங்கியேதான், கோனாகுருத்தங்கம்பிறவித்தங்கம் குவலயத்தில்தா தாக்கள்செய்யுந்தங்கம், மானாமகமேருவானதங்கம்மகத்தானமூலி யுடகாரசாரம், தேனானபரிசமது பட்டபோது தெளிவானவுறுதி யென்றதங்கந்தானே. 153

தங்கமாபதிதனிலே நூற்றுக்கொன்று தாக்கடாசோடசமுங்கா ணுங்காணும், வங்கமாம்படுபாவிபானவங்கம் வளமானவரணமதைக்

கொள்ளாதப்பா, பங்கமாமஷ்டசித்தியிதற்குள்ளாகும் புகழானதங்
கமதுபிறவித்தங்கம், பங்கமதுவாராதநாதங்கம் பாருலகில்மாண்
பருக்குக்கிட்டாதன்றே. 154

அன்றானவிதியாவருவானுனால் அவனுக்கேகிட்டமுதமற்றே
ர்க்கில்லை, குன்றானமலைநாடுதேசந்தன்னில் கொற்றவருஞ்சிவயோகி
மாண்பருண்டு, தென்றிசையிலகஸ்தியனார்மலையிலப்பா திரமுடன்
சென்றுவந்தோர்கோடியுண்டு, வென்றிடவேமவர்களிலுங்கருமியுண்
டுமீலதாந்தசியையோகிதானுமுண்டே. 155

உண்டானமனோலயத்தையறந்துகொண்டு வுத்தமனே நூல்பார்
த்தவாதகண்டு, கண்டாலும்விள்ளாதகாணியாளர் கசடகற்றிமனம்
பொருந்திகருத்திலுன்னி, அண்டர்முனிதேவாதிரிஷிகட்கொப்பாய்
வப்பீனமுற்பவத்தையகற்றிவாழும், சண்டமெனும்மாருதம்போல்
பாசம்விட்டு சட்டமுடன்வாழுகின்றயோகியாழம. 155

யோகியார்த்தத்துவத்தில்மிகுந்தவானாய் யோகமெனும்பதினைக்
குகந்தசீஷன், போகமதுதானகற்றிபொதிந்துவாழும்பொங்கமுடன்
ஞானமென்மறான்பர்கண்டு, ரோகமதுயில்லாதபுண்ணியவானாய்நொ
டிக்குள்ளேபுகுத்தறிவு கொண்டதீரன், காசமதுநேராதசீஷன்கண்டு
சட்டமுடனுபதேசஞ்செய்குவீரே. 157

சிகப்புசித்திரமூலம்-25-மாற்று.

செய்யவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலானபுலிப்
பாணிவதிதவானே, துய்யதமிழ்ப்பாண்டியனுக்கொப்பதான துரை
ராஜசந்தரனேபுகலக்கேளீர்,வையகங்கள்தான்புகழும்வனூந்திரத்தில்
வண்மையுள்ளசிவந்தகொடி வேலியப்பா, மெய்யானமலைதனிலேமெ
த்தவுண்டு மேதினியுளோர்காண்பதுவுமரிதுபாரே. 158

பாரேதான்மலைதனிலேசுற்றும்போதுபாங்கானபாறையின்றன்
வெப்புதன்னில், நேரேதான்விளைந்திருக்குஞ்சிவந்தழவலி நெடிதான
கொடிவேலியென்னலாகும், சீரேதானகொடிவேலிதனையெடுத்துசிற
ப்புடனேகுதமதை யெடுத்துமைந்தா, வீரேதான்வீரமதுகளஞ்சிக
ட்டி நீதியுடன்மத்தித்தூவியிற்போடே. 159

போடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து பொங்கமுடன்கனயெரு
விப்புடத்தைப்போடு, நீடவேபுடமறியெடுத்துப்பாரு!நிலையானசெ
ம்பதுவுமென்னசொல்வேன், கூடவேசெப்புதனைபதனம்பண்ணுகொ
ற்றவனேகவசகுண்டலத்துக்காகும், ஆடவேமாற்றதுவு மிருபத்தை
ந்து வப்பனேகுங்குமப்பூநிறமுமாச்சே. 160

ஆச்சுதென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு ஆகாகாநாதாக்கள்
மறைத்தஜோதி, வாச்சுதேசிவயோகிக்குகந்ததங்கம் வர்ணதங்க மித
ற்கல்லோ யீடாமோதான், போச்சுதென்று விடுகாதே புண்ணியவா
னேபுகழான நாதாக்களாடுங்குத்து, காச்சுதேசிவந்த சித்திரமாமூலி
கனகமென்ற வேதையது கைக்குள்ளாச்சே. 161

உள்ளானபொருளெல்லா மிதிலேதோயும் வுத்தமனேநாதாக்க
ள்குறாப்பா, கள்ளமின்றி நேராகயேமவித்தை காசினியில் சித்துமு
னிசெய்யுமார்க்கம், எள்ளளவும் பிசகதுவும் வாரதப்பா யெழிலான
விததையது யென்னசொல்வேன், கொள்ளைகொண்ட குருவினது
வாக்குதானும் குவலயத்தில் பொய்யாது மெய்யதாமே. 162

மெய்யான சிவந்தசித்திரமாமூலி மேதினியில் வெகுமாண்பர்
காணமற்றான், பொய்யானமூலிதனை மெய்யென்றெண்ணி பொங்க
முடன் கெட்டலைந்தார் கோடிகோடி, துய்யதமிழ்சாததிரங்கள் கூறு
மவண்ணம் துப்புரவாய் தலைமாடுகால்மாடாக, செய்யதொரு காப்
பேடு பாராமற்றான் சேனைதிரள்மாண்பர்களுங் கெட்டார்தாமே.

மேற்படி மூலிகற்பம்.

கெட்டாரே சிவந்தசித்திரமாமூலிகெடியானவையகத்தில்காண
மற்றான், பட்டலைந்து மலைவளங்கள் குண்ணுநாடு பாருலகில் தேடி
யல்லோ காணமற்றான், அட்டகிரிதான் புகழும்மேடுதன்னில் வன்
பான மூலிதனைக்கண்டறிந்து, விட்டகுறையிருந்ததொரு தன்மை
யாலே மேதினியில் சிலபேர்கள் கண்டார்தாமே. 164

கண்டாரேகாலாங்கி கிருபையாலே காசினியில் நாதாக்களிருக்
கும்ஸ்தானம், தொண்டுகிசெய்தல்லோமூலிதன்னை தோறும்மன்ன
துவந்து கற்பங்கொள்ள, சண்டமாருதம்போலே மூலிகற்பம் சாங்க
முடனிருவேனோ யுண்டுமல்லோ, வண்டுமூதுகோடாது போலவரண
ங்கொண்டு வையகத்தில் வெகுமாண்பரிருந்தார்தானே. 165

தானுமூலியது கொண்டபோது தாக்கானவாசியது கீழ்நோக்
காகும், கோணாகுருநாதர் சொன்னவாக்கு குவலயத்தில் பொய்யா
மல் மெய்யென்றெண்ணி, தேனானசிவப்பு சித்திரமாங்கற்பம் தேசம
தில் கோடானகோடிபேர்கள், மாணுமலை வளத்திலிருந்துகொண்டு
மார்க்கமுடன் கற்பமது கொண்டிட்டாரே. 166

கற்பமாஞ்சித்திரமாமூலிகற்பம் கனமுடனே யுண்டவர்க்கு வய
தேசொல்வேன், சொற்பமென்று யெண்ணுதேதுய்யபாலா சொன்ன

மபோல் தேகமதுமின்னும்பாரு, விற்பனமு மிகவண்டாமறிவு முண்
டாவிருத்தம் துவாராதுபாலன்போலாம், அற்பமென்று நினையாதே
ய்றியபால வாயிரமாம் வருடமது யிருச்சலாமே. 167

இருக்கவென்றாலுக்குபதி சித்துதாரமும் யெழிலுடனே நெடுங்
காலமிருந்தசித்து, பொருக்கவே காயாதிகற்பங்கொண்டு பொன்னுல
குபதிதனிலே சேர்ந்தாரப்பா, வருத்தமுடன் வெகுசோடிசித்துதா
மும் வளமானமுலி கற்பங்கொண்டுமேதான், திருக்கவல விற்ப்றிருக்
கும்பாள்பாதம் தீர்க்கமுடனெடுங்கால மிருந்தாரப்பாரே. 168

போகர் புலிப்பாணிக்கு பொய்இன்னதென்று கூறல்.

பாரேதானின்னமொரு பண்புசொல்வேன் பாங்கானபுலிப்பா
ணிபாக்கியவானே, நேரேதானுலகுபதி மாண்பரெல்லாம் நெடிதான
மொய்சதனை நுகரும்நேர்மை, தீரேதான்யான்தெய்வ மென்பார்தா
னும் திரளானசார்வாகம் பொய்யேயாகும், கூரேதான்கடவு ளெனு
மதம் பொய்குவலயத்தில் தேவனில்லை யென்பார்தாமே. 169

தாமானமார்க்கமது பொய்யேயாகும் சகலகலையறிவதுவும் பொ
ய்யேயாகும், நாமானமோகனங்கள் பொய்யேயாகும் நலமானவசிய
முதல்மாற்றம்பொய்யே, வேமானமுள்ளதொரு வச்சாடணங்கள்
வெகு பிறட்டுதலை திரட்டுமேதினிக்குள், சாமானியமானதொரு தே
வசங்கம் சட்டமுடன் வரவழைத்தல் பொய்யதாமே. 170

பொய்யான செப்பிடுகள் வித்தைபொய்யேபொங்கமுடன் தூல
ங்கள் சொல்லப்பொய்யே, துய்யகெஜதரணமது சத்தம்பொய்யேது
ப்புரவாய்க் குளிசங்களெல்லாம்பொய்யே, வெய்யபுகழ்நீதகமதுதானு
ம்பொய்யே மேதினியிலிருப்பவரும்பொய்யே, யாகும்நையவரு மூக
ம்திலெல்லாம் பொய்யேநாதாக்கள் சொல்லுமுறை சிலபொய்தானே

போகர் புலிப்பாணிக்கு மெய்கூறல்.

தானுபுலிப்பாணி தார்வேந்தாகேள் தண்மையுடன் சொல்லு
கிறேன் தருமவானே, கோனேதானுலகுபதி மாண்பரெல்லாம் கோர்
வையுடன் பலதுலுங்கற்றுமென்ன, வீணேதான் பொய்மெய்யுமறி
யாமாண்பர் விருதரவாய் சிவயோகஞ்செய்துகொண்டு, காணுமல்வை
யகத்தினுண்மைதன்னை கசடகற்றி மெய்யறிய மறந்தாரப்பாரே.

பாரேதான்வையகத்தில் தெய்வமுண்டுபாங்கானமோட்சமென்
றவிடுமுண்டு, நேரேதான்பானிகட்டுநகமுண்டு நீடாழியுலகமதுவழி
வதுண்டு, சீரேதான்வாதமது மெய்யேயாகும்சிற்பான குளிகையது

மெய்யேயாகும், வீரேதான்சற்பமதுமெய்யேயாகும் விருப்பமுடன்
யிறப்பதுவும்மெய்யதாச்சே 173

நன்னூரி கற்பம்.

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிபுனிதவானே அவனிதனிலின்னமுண்டு
ற்பங்கேளிர், மாச்சலென்றநன்ஞரி கற்பமப்பா மகத்தானகற்பமதை
ஆண்டுகொண்டால், பாச்சலென்றவுதிரமது விஷங்காணது பாங்கா
னதேகமதுகனலேராது, வீச்சுடனேநேத்திரங்கள் குளிர்த்துகாணும்
வீரானைசவாசமது கீழ்நோக்காமே. 174

நோக்கானமுலிகையாங் கற்பந்தன்னில் நுணுக்கமுள்ள மாண்
பர்களுங்கொண்டுவந்து, தாக்கானமதிமயக்கம் பூண்டுகொண்டு வண்
மையுடன் தவறிலைக்கு வருதிகொண்டு, வாக்குமனம் சித்தமார்க்கம்
பொங்கிவளமையுடன் வாசியது கீழ்நோக்கி, தேக்கமுடன்சிவயோ
கபதியிற்சென்று தேற்றமுடன்நெடுங்கால மிருக்கலாமே. 175

கற்பமுண்பவர்க்கு யேமசித்திலிங்கப்போக்கு.

இருக்கவேயின்னமொருமகுத்துவந்தான் யெழிலான புலிப்பா
ணிதிலர்தவானே, பொருக்கவேகாயா திகொண்டபேர்க்கு பொங்கமு
டன்சீவனத்துக் கிடமேதென்றால், திருக்கையிலேதானிருக்குஞ் சிவ
னாராணை தீர்க்கமுடன்வாதமது புகலக்கேளும், பெருக்கமுடன் கா
லாங்கிராதர்பாதம் பெருமையுடன் பான்வணங்கி கூறுவேனே.

கூறுவேன்ஜாதிலிங்கம்பலந்தானென்று கொற்றவனேமுலைப்பா
லிலூரப்போடு, தேறுதலாய்முப்பொழுதுமானபின்புதெருவிருத்து
லிங்கமதையெடுத்துமைந்தர், மாறுபடாயெறிகாலன்மாலைப்பா மா
ர்க்கமுடனென்சாமஞ் சுருக்குதாக்கு, வீறுடைய குமரியின்றன்பா
லால்தானும் விருப்பமுடன் நாற்சாமஞ்சுருக்குதாக்கே. 177

தாக்கானலிங்கமதையெடுத்துபாலா தண்மையுடனாராதாரச்சர
க்காம், போக்கானசரக்கதுவுமேதென்றாக்கால் பொங்கமுடன் தருசு
வெடியுப்புக்காரம் நோக்கானசாரமுடன்சீனந்தானும், நுண்மையுள்
ளகரியுப்புக்கூடச்சேர்த்து, வாக்கதுவும்பிசகாதுமண்ணமப்பாவளமை
யுடன் தீரிராஞ்செயநீர்தானே. 178

தானானவாராதாரச்சரக்கால்தாரணியிலண்ட பிண்டந்தானுமா
ச்சு, கோணகுருவருளுங்காணலாகும் கொப்பெனவேசத்தி சிவமா
ற்றிகாண்பீர், பாணனசெந்தூர கட்டுப்போக்கும் பாங்கான களங்கு
முதலாகும், தேனுனதேவிமனோன்மணியாளபாதந் தேர்ந்தெடுத்த
வாராதாரந்தான்பாரே. 179

பாரேதான்ஜெயரீரி லனந்தம்போக்கு பாடினார் ஜெகதலத்தில் முனிவர்கோடி, நேரேதான்குருக்கிடையுங்கருக்கிடையுமப்பா நெடி தானசாஸ்திரங்கனன் தஞ்சொன்னார், வேரேதான்சாஸ்திரத்தி லிந் தப்போக்கு வேதைமுகங்காணுதற்குகுறிகள் காணார், ரீரேதான்சாத் திரத்தினுளவுண்டு ரீதியுடனாராதாரத்தைக்காணே. 180

காணவேஆறுதாரத்தைகண்டால் கனகமெனும்வாதமது கைக் குள்ளாச்சு, தோணவேலிங்கமது தன்னிலப்பா தோறாமலென்சரம ஞ்சருக்குதாக்கு, வேணவேஜெயரீரில் சின் றபாகம் வேகமுடன் தூர தனிலநின்றுசத்து, ரீணவேசத்ததனையெடுத்துமைந்தா நிகட்சியுடன் லிங்கமதிற்கவசம்பூசே. 181

பூசியேலிங்கமதிற்கவசம்போடு புகழானலிங்கமது புடந்தான்ப த்து, மாசில்லாலிங்கமதுமணல்தானப்பா மகத்தானபுடமதுவும் பத் தேயாகும், தேசியெனும்ஊசிரீறுறுதாரம் தெளிவுடனே சுருக்கதன ல்கட்டும்பாரு, ஊசியெனுங்காந்தமது லிங்கமப்பா லுத்தமெனவுருக் கதுபோலிருக்கும்பாரே. 182

உருக்கவே லிங்கமதுயெடுத்துமைந்தா வுத்தமளேமேற்போக்கு கூறக்கேளும், பொருக்கமுடன்சாரமென்றசெயரீர்தன்னால் பேறான தங்கமதைபத்துக்கொன்று, குருக்கி யதங்கமதைஜெயரீராக்கிகூசா மலிங்கமதில்சருக்குதாக்கு, நெருப்பினிலவைத்தல்லோ குடுதாக்கி நேரானஜெயரீரை சுருக்குதாக்கே. 183

தாக்கிடவேலிங்கமதுயிறுகிமைந்தா தண்மையுடன் வெட்டுருக் குபோலேகாணும், நோக்கிடவேமேற்போக்கு புகலக்கேளும் னுட்ப முடன்தேனதனைகருக்குதாக்கு, வாக்குடனேகாலாங்கிநாதர் பாதம் வண்மையுடனவர்பாதம்வணங்கியல்லோ, தீர்க்குழியிலயமதனால் கட் டிதன்னை தீர்க்கமுடன் தானத்து செப்பக்கேளே. 184

கேளே தான்லிங்கமதையிரும்பில்வைத்து கெடியானதேனதனை மனதுவந்து, பாளே தான்போகாமல் சுருக்குதாக்குபட்சமுடன்லிங் கமதுயிருக்காணும், குளே தான்சுருக்கதுவு மறுபத்துநான்கு சுய மானதேனதனல்வருக்குதாக்கு, மீளே தான்லிங்கமது ஜெயக்கட்டா கும்மிக்கானகட்டதுவு மரிதாம்பாரே. 185

அரிதானகட்டதனையெடுத்துமைந்தா வப்பனே சிற்றண்டதயி லம்வாங்கி, பொரியானவெங்காரம் பத்துக்கொன்று பொங்கமுடன்

தைலமதில்சேர்த்துமல்லோ, வரியானலிங்கமதை சுருக்குதாக்கு வ
ண்மையுள்ளலிங்கமது யிளகிக்காட்டும், பரியானதங்கமது ஜெயநீர்
சேர்ந்து பாங்கானலிங்கமது மொழுகுமாச்சே. 186

ஆச்சப்பாலிங்கமதுகல்மெழுகயாகும் வப்பனைமெழுகதனைப்
பதனம்பண்ணு, காச்சலென்றலிங்கமது யிளகிக்காட்டும் கருவான
லிங்கமதுபோக்குசொல்வேன், மாச்சலதுவாராமலிங்கந்தன்னையங்
காமல் கருவங்கஞ்சத்திசெய்து, பாச்சலுடன்வங்கமதை லிங்கந்தன்
னைபட்சமுடன் தானுருக்கி யிடைதானீயே. 187

இடையானயிடையதுவு மென்னவென்றால் யெழிலான சரியி
டையேசெப்பலாகும், மடைபோன்றவங்கமதை யுருக்கிமைந்தா மய
ங்காமல் வருக்குமுகந்தன்னிலிய்ந்து, கடையானதங்கமதில் வங்கலி
ங்கம் கருவுடனேவருகிளின்ற களங்குதன்னை, தடையறவே தங்கம
திற்கொடுத்துமைந்தா சட்டமுடன்தானுக்கி யெடுத்துப்பாரே.

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெழிலானக
ளங்கமதுய்யமவித்தை, கொடுத்ததொரு களங்குதனையெடுத்துபாலா
தோறாமல் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, கொடுத்திடவேவருக்
குமுகந்தன்னிலிய்ந்து கொற்றவனைசெம்பதனை யூதிப்போடு, விடுத்
ததொரு மாற்றதுவுமென்னசொல்வேன் விட்டகுறையிருந்தவர்க்கு
லபிக்குந்தானே. 189

தானுனவெள்ளியதுயென்னசொல்வேன் தண்மையுள்ள மாற்ற
துவுமாறதாகும், மாணுமட்டநிகர்நாலுக்கொன்று மகத்தானதங்க
மதுவொன்றசேரு, தேனானதேவியுட கடாட்சத்தாலே தேற்றமுட
ன்மாற்றதுவுமெட்டதாகும், கோணாபுடத்துக்கு வறுதிதங்கம் குவ
லயத்திலாரறிவார் சித்தர்தானே 190

சித்தானசித்துமுனிராதர்தாமும் சிறப்பானரிடதேவர் சொன்
னமார்க்கம், முத்தானவேதையிது யின்னஞ்சொல்வேன் முளையான
மார்க்கமதுபோலொண்ணது, பத்தியுடன்சிவராஜயோகிமாண்பர்பா
லகனேசெய்யும்வகை யனேகமுண்டு, சுத்தியுள்ளசெம்பதுவுந் துலந்
தானொன்று துறையானலிங்கமது துலந்தான்ரெண்டே. 191

துலமானசெம்பதனில் லிங்கம்ரெண்டு தூக்கான லிங்கமதைக்
கிராசமீவாய், நலமானயிருண்டசெம்பு கட்டிப்போகும் மாற்றமுள்ள
ஆறலதுசெய்கிப்போகும், சலமானஆறலதுகேகியல்லோசாங்கமுடன்
திரைசவடுமற்றுப்போகும், குலமானதங்கமதை சரியாய்ச்சேர்த்து
குதைதனிலே தானுருக்கியெடுத்திடாயே. 192

எடுத்துமேமதிதனிலே பத்துக்கொன்று யெழிலானதங்கமதை
தாக்குதாக்கு, கொடுத்திடவேமாற்றதுவுமாற்றதாகும்கொப்பெனவே
தங்கமதுயெட்டிலொன்று, அடுத்துமேதான்கொடுத்துவருக்கிக்கொ
ண்டுவப்பனே வாரடித்துப்புடந்தான்போடு, கொடுத்ததொருமாற்ற
துவுமென்னசொல்வேன் தோறும் வயததுவுமேழதாமே. 193

ஏழானபொன்னதுவும் பசுமைமெத்த யெளிதான யேற்றமொ
ன்றுயின்னஞ்சொல்வேன், தாழானமட்டமது மாற்றுகாணும் தண்
மையுள்ளபசுமையது யென்னசொல்வேன், காழானதுருசினுடசெந்
தூரத்தால் கருவானமாற்றதுவுமதிதங்காணும், குழானகுதவித்தை
யேமவித்தை சுந்தரனேசொல்லவந்தான் நாவொண்ணுதே. 194

ஒண்ணதுயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோ புலிப்
பாணியுகந்தபாலா, கண்ணனலீங்கமது களஞ்சியொன்று கருவான
நாகமது களஞ்சியொன்று, மண்ணனவாயுவென்ற பிரிதுவுதானும்
மகத்தானவங்கவது களஞ்சியொன்று, திண்ணமாம் லோகமதையொ
ன்றயுக்கூட்டி தீரமுடன்மூசைதனி லுருக்கிடாயே. 195

உருக்கியேகண்ணிட்டு ஆடும்போது வுத்தமனேலிங்கமென்ற க
ளஞ்சிதன்னை, பெருக்கியேயுருக்குமுகந் தன்னிலப்பா பேரானலிங்க
ம்குருவொன்றிய, வருக்கமுடன்மூசைதனை யாற்றிப்பாரு வளமான
களங்கமது யென்னசொல்வேன், சுருக்கமுள்ள சிமிட்டுவித்தைவே
தைகாணும் துப்புரவாய்மூசைதனை யுடைத்துப்பாரே. 196

உடைத்துமிகப்பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் வுத்தமனே
லோகமென்ற களங்குலிங்கம், தடையறவே மதியதுவுமேழதாகும்
தாக்கான ரவியதுவுமுன்றதாகும், கடையானகளங்கமது வொன்ற
தாகும் களங்கமறதானுக்கு குருவொன்றிய, மடைபோன்ற களங்கம
தைத்தானெடுத்து மகத்தானவோட்டில்வைத்து லுதிப்போடே.

போடேதான்கரியோட்டி னுதும்போது பொங்கமுடன் வெள்
ளியதுசுவனைபோலாம், நாடேரீ செம்பகலலுதிப்போடு நலமானபசும்
பொன்னுயென்னசொல்வேன், தேடேரீபுடமதனில் தாக்கிப்பாரு
தெளிவானதங்கமதுஜோதிமெத்த, ஆடேரீஜீவனத்தை செய்துகொ
ண்டுவப்பனைதவிலையை சாதிப்பாடியே. 198

நத்தைகற்பம்.

சாதிப்பாயின்னமொரு கற்பஞ்சொல்வேன் சற்பாத்தாமுள்ள
தொருமைந்தாகேளு, வேதினிலேரிதனில்வருகின் றமேன்மையுள்ள
நத்தையது ஒன்றுவீதம், ஆதியென்றமுப்பதுவுங் கூட்ச்சேர்த்து
வப்பேனமண்டலந்தான் கொண்டாயானால், நீதியுடன்காயமதுகற்ப
மீறி நீணிலத்தில்வெகுதாலமிருக்கலாமே. 199

இருக்கவென்றால் கோடிவரையிருக்கலாமே யெழிலானகாலாங்
கியுண்டகற்பம், திருக்கமலம்வீற்றிருக்கும் தாயார்பாதம்தீர்க்கமுட
னென்னொருமனதிலுன்னி, வருத்தமுடன்நத்தையின் றன் கற்பந்தன்
னைவாருடனே கொண்டவற்குகாயசித்தி, பெருக்கமுடன்முப்பூணின்
வலுமையாலே பேரானநத்தையதுகற்பமாச்சே. 200

கற்பமென்றநத்தையது யேதென்றாக்கால்கருவானபிரிதிவினில்
வளர்ந்தபிண்டம், சொற்பமென்றிறிணையாதே துய்யபாலாதுப்புரவா
ய் பிரதிவனில் வளர்ந்தசொர்னம், விற்பனர்கள் ராஜாதியோகிமாண்
பர்விருப்பமுடன் கொண்டருளும் காயகற்பம், துப்புரவாய்யிருந்த
தோர்க்குவொன்றுமில்லை துறைகோடி வரைகோடிகற்பமாமே. 201

கற்பமுண்பதற்கும் ஓளவுதம்பலிப்பதற்கும் வாதஞ்

செய்வதற்கும் சூட்சுமப்பூ.

வரையானயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமையுள்ளபு
லிப்பாணியிந்திரகோபுர, திரைமரைவுநேராமல்முப்புமார்க்கம் செப்
புகிறேனுந்தமக்குப்புனிதவானே, முறையானவழிபாடு முன்னந்தம்
முனையானசருக்கமதுயிதிலடக்கும், குறையாதுகிழகையெற்றவேதை
யப்பா குவலயத்தில்கித்துமுனி சொல்லார்தானே. 202

தானுமனேன்மணியாள் கிருபையாலும்தாக்கானகாலாங்கிக
டாட்சத்தாலும், தேனுமுப்பூவின்வளமைதன்னை தேற்றமுடன்
வெளியாங்கமாகச்சொல்வேன், பாணுமுப்பூவை யெடுக்குமார்க்கம்
பாலகனேமுறைபாடுவழிபாடாகும், மாணுபங்குணியாம் பருவந்த
ன்னில் மார்க்கமுடன்மாவாசைபருவந்தானே. 203

பருவமாம்வடக்குவெகுதாரமப்பா பாங்கானவளர்பூமிதன்னிற்
சென்று, உருவுடனேநடுச்சாமவேளைதன்னில் வுத்தமனேன்மனேன்ம
ணியைமனதிலெண்ணி, குருவானபூரையெடுப்பதற்குகொற்றவநே
வெடிகாலந்தன்னிலப்பா, பருவமுடன் பூர்க்குமந்தமுப்புதனைபட்
சமுடன் தானெடுத்துவறைபக்கேனே. 204

கேளேதான்முப்புவென்ற பூரீர்தன்னைகவனமுடன்பீங்கானிற்
பதனம்பண்ணு, நாளேதான்போகாமல் குருமுடிக்கும் நலமாகக்கை
பாகஞ்சொல்வேனப்பா,பாளேதான்போகாமல்பூரீர்தன்னைபாங்கான
நிலமதனிற்சொல்லக்கேளீர், ஆளேதான் பூரீர்களுடுத்தபூமி வதி
லிருக்குமர்மமதையறவேன்பாரே, 205

பாரேதான்வோராளுமட்டமாக பான்மையுடன் குறியதுதான்
தோண்டும்போது, நேரேதான்பிரமமென்றகல்தானப்பாளேர்மையுட
ன்தானிருக்கும்நிலக்கேளு, தீரேதான் பிரமமென்றசுக்கான்கல்லை
தீரமுடன்நானெடுத்துசொல்லக்கேளு, சேரேதான் கல்லதனைப்பத
னம்பண்ணு செயலானபாக்கியமுமனேகமுண்டே, 206

உண்டானயின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன்வுத்தபனேமுப்புவின்
ன்மார்க்கமப்பா, திண்டான கல்லுப்புவேணமட்டும் திரமுடனேதா
னெடுத்துபுகலக்கேளும், வண்மையுடன் கல்லுப்பைபதனம்பண்ண
வாருடனேபோகும்வகை வண்மைபாரீர், வண்பாகமுன்றையுந்தான்
முடிப்பதற்கு நலமானமுட்புர்த்திசொருபந்தானே, 207

காடிமுடிக்கவிபரம்.

தானுபழச்சாறுயென்றமார்ச்சும்தண்மையுடன்முடிப்பதற்கு
ப்பருவஞ்சொல்வேன், கோளுகுருவையென்ற கெல்தானப்பாகொ
ற்றவனே அவிக்காமல்தானெடுத்து, பாளுவரிசியது படிதானுஞ்
பாலகனேதானளந்து வரிசைபாரீர், மாளுபுதுப்பாண்டம்தன்னில்
தானும் மார்க்கமுடன்றான் சமைக்கும்வகைதான்கேளே, 208

வகையானவரிசியது பொங்கியேதான்வண்மையுடன்தானிரக்கி
யாரப்போடு, தொகையுடனேமருபாண்டந்தன்னிலிட்டு தோறாமல்
ஜலமதுவுஞ்சோடசந்தான், முகையுடனேபாணியென்ற தண்ணீர்
தன்னை முசியாமல்தான்காய்ச்சி யிறக்கிக்கொண்டு, பகையானவாசி
யென்றசார்தன்னில் பக்குவமாய்நிலம்விட்டு முடக்கிக்ளே, 209

முடவேவையென்றவெய்யில்தன்னில் முனையானகாடியென்ற
பாண்டந்தன்னை, நீடியேநாள்தோறுமருணன்முன்னில் நிலையானபா
ண்டமதைவெயிலில்வைத்து, சாடியென்றபாண்டமதில் ஜலமுந்தா
னும் தாக்கானரவியினிலேசுண்டுமட்டும், கூடியீதோர்ஜலமதனைக்கா
ய்ச்சிமைந்தாகொற்றவனே குறைவுக்குவிட்டிடாயே, 210

விட்டிடவேநாள்தோறுங் குறைவுமட்டும் வீரானகாடியென்ற
பாண்டந்தன்னில், கொட்டளவுவெந்நீரையாரவைத்து குறையாமல்

நாள்தோறுமிப்படியேவாரு, சட்டமுடன்பாண்டமதையாறுதிங்கள்
சாங்கமுடன்தினந்தோறுமாவியில்வைத்து, திட்டமுடன்ராக்காலம்
பனியில்வைக்க தீர்க்கமுடன்செய்குவதுப்பாகமாமே. 211

பாகமாங்காடியென்றபாண்டந்தன்னை பரிதிமுன்னேதினந்தோ
றுவைக்கும்போது, நாகமதுசீரியதோர்விஷத்தைப்போலநாதாந்தக்
காடிக்கிகாரமேரி, வேகமுள்ளசரக்குக்குகாலஞ்சுவேகாதசரக்கெல்
லாம்வெந்துநீறும், பூகமுடன்காலாங்கிப்பாதம்போற்றி வுத்தமனே
காடியது வழிசொன்னேனே. 212

சொன்னதொருகாடிதன்னையாறுதிங்கள் துப்புரவாய்ரவிதனி
லேவைக்கும்போது, நன்னயமாய்நாதாக்கள் செய்பாகந்தான் நலமா
னபழச்சாறுயென்னலாச்சு, வின்னமதுநேராதுமுப்புமார்க்கம் விள்
ளார்கள்சித்துமுனிரிஷிகள்தேவர், பன்னவேசாத்திரத்தில்கூட்சமுப்
பு பாடவில்லைசித்தர்களும்பாடார்தானே. 213

தானான ஆதியென்றமுப்புதன்னை தண்மையுள்ளபதினென்பேர்
சித்துதாமும், மாணசாஸ்திரத்தில்கூட்சமாக மார்க்கமுடன்முடிக்
கும்வகைசொல்லார்தாமும், கோணாகுருநூலாஞ்சத்தகாண்டம்கூறி
னென்போகரேழாயிரத்தில பாணாகூட்சமென்றமுப்புதன்னைபாரு
லகில்மாண்பருக்குப்பாடினேனே. 214

பாடினேன்காடியென்றபழச்சார்சொன்னேன் பாண்மையுள்ள
நாதாக்கள்மறைத்துவிட்டார், நீடியதோர்சிவமுப்புயிந்தமுப்பு நீடா
ழியுலகமெலாமிதிலடக்கம், கூடியதோர்கருவிகாணுதியந்தம்குருவா
னஜெயநீர்களிதிலடக்கம் ஆடியதோர்சரக்குஅறுபத்துநான்கு வப்ப
னே சிவமுப்பால்மடிவுகாணே. 215

மடியவேசரக்குவறுபத்துநான்கும் மார்க்கமுடன்கைபாகஞ்செ
ய்பாகந்தான், முடியுமேகைபாகம்தவறிட்டாலும்முனையான வயித்தி
யத்துக்காதியாகும், அடியானகாயகற்பமிதுவேயாகும்வப்பனேகாடி
யென்றபழச்சார்தானும், நெடியானகாரமதுயெற்றுதற்கு நேர்மையு
டன்கைபாகஞ்சொல்லக்கேளே. 216

காடிதிராவகம்

சொல்லவேகாடியென்றமார்க்கந்தன்னை தோறமல்திராவகமாய்
முடிப்பதற்கு, வெல்லவேவாலையென்றசக்கரவாலை வேகமுடன்தீரீரா
ய்வாங்குதற்கு, புல்லவேகாடியென்றமண்பாண்டத்தில் புகழானவா
லையதைமேற்பொதிந்து, சில்லுடனேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து தீர்க்
கமுடன் வாலுகையாமடுப்பிலேற்றே. 217

ஏற்றவேதீபதூபந்தான் கொடுத்து யெழிலானவாலையென்றபா
ண்டத்திற்கு, நாற்றிசையும்குழலமைத்துச்சாவைத்து நலமுடனே
திராவகத்தையிரக்கிக்கொண்டு, மேற்புறமாம் ஜலமத்தைத் தள்ளிநீக்கி
மேன்மையுடன் மறுபடியும் ஜலத்தைவாறு, ஆற்குமுடன் மறுபடியும்
குழலமைத்து வப்பனே திராவகத்தை நவாங்கிடாயே. 218

வாங்கியே திராவகத்தை பதனம் பண்ணு வளமான காடியென்ற பழச்சார்தன்னை, தூக்கியே திரியாதே வருண்மைந்தாகேள் துப்புரவாய்க்குருமுடிக்குந்திராவகந்தான், ஏங்கியே திராவகத்தை முடியாமற்றான் யெழிலானவையகத்துமாண்பரெல்லாம், சாங்கமுடன் சாத்திரத்தை யுணராமற்றான் சட்டமுடன்பலதுறையாய்ப்போனார் தாமே 219

பூவழலையெடுக்க.

தாமானவழியை துயெடுக்குப்பூதி தாக்கான நெடுங்காசிதன்னி
லப்பா, பூமான் கள் செல்வதற்குவளப்பஞ்சொல்வீவன் புகழான தின்
டிக்கல்பீம்பாறையாகும், நாமேதான் சொன்னபடி திருப்புவனமாகும்
நலமானயாவடியார்கோயில்தானும், வேமேதான் விலாடபுரம்தன்னில்
தானும் மிக்கானவயநாடுபூமியாச்சே. 220

ஆச்சப்பாதென்காசிபுதியில்தானும் வப்பனே கன்னியாகுமரியா
கும், நீச்சானவனையென்ற குப்பிதன்னை நேர்மையுடன் தான்முடிக்க
கும் காளாஸ்திரிதானும், மூச்சுடனெநெடுந்தாரஞ் சென்றலப்பா
முனையானபாளமென்றகோயம்புத்தூர், வீச்சுடையபூமியதுபள்ள
நாடு வீரான்கள்ளமுக்காநாடுதாமே. 221

நாடாண்மத்தாதேசமப்பாநலமானசித்தாரஞ்சிங்கிநாடு, பாடாண்மைகொண்டதொருநீனதேசம் பாங்கானமுப்பூவுக்கிடமேயாகும் கோடானகோடிமதுமாண்பார்க்கெல்லாம் கொற்றவர்க்குயின்னிடே வஞ்சிநாடு, தாடாண்மைகொண்டதொருதேசமப்பாதாரணியில்லுவிழலையெடுக்கும்நாடே.

224

எடுப்பதற்குயிர்நாடுசுந்நுதேதசம்யெழிலானதேதசமெல்லாம்பின்
 னாடாகும், கொடுப்பதற்குசிவியோகிமாண்பருக்கு கோடானகோடி.
 முறையிதிலொப்பாகும், தடுப்பதற்குநாபிழங்கிடிட்டாலப்பாதாக்கான
 பூமிவளதமக்குமில்லை, உடுக்கையென்றபிரகக்கல்தாணுமப்பா வுத்த
 மனையெடுக்கும்வகைசெப்பினேனே. 223

செப்பினேன்வழியைதுயெடுப்பதற்கும்செயலானகாடியதுமுடி
ப்பதற்கும், ஒப்பானமுப்பூவின்மார்க்கந்தனைஒழுங்குடனேமுடிப

பதற்குவழி தான் சொன்னேன், தப்பிதங்களில்லாமல் குருமுடித்தல் தண்மையுள்ளமுப்பூவும் முடியுப்பாரே. 224

பூநீறுகாய்ச்சல்.

பாரேதான் பூநீறுசுத்திசெய்து பாகமுட நெடுப்பதற்கு வகை யைக்கேளும், நேரேதான் பூநீறுபடிதானப்பா நீலையான முன் சொன் னகாடிதானும், சீரேதான் பூநீரில்விட்டுமைந்தா சிரப்புடனே கலக்கி யதைத்தெளிந்றுத்து, கூரேதான் ரவிதனி லேகாயவைத்துகொப்பெ னவேயுப்பதனையெடுத்திடாயே. 225

எடுத்துமெயிப்படியே பத்துமுறைகலக்கி யெளிதான ரவிதனி லேகாயவைத்து, தொடுத்ததொருவுப்பதனைப் பதனம்பண்ணு தோ ருமல்பத்துமுறை செய்தவுப்பை, கெடுத்திடாவண்ணமதுபிங்கான் றன்னில், கவனமுடன்பதனமாய்ச்செய்துகொண்டு நடுத்தெருவாங் கருமியென்றமாண்பருக்கு நவிலாதே நவின் றிட்டால் சாபமாமே.

பிரம்மக்கலசன்னம்

சாபமாயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தப்பாதுகாலாங்கி வாக்கு தானும், பாபமதுநேராது புண்பவானே பாருலகில்சித்துமுனிசொல் லார்தாமும், கோபமதுகொண்டல்லோமுனிவர்தாமும், கூறரே சிவ முப்புருட்சந்தனனை, தாபமுடள்மனென்மணியாள் கடாட்சத்தா லேசாங்கமுடனடியேனு நவின் றிட்டேனே. 227

இட்டதொருபிரம்மக்கல் தனையெடுத்துயெழிலானகருப்பதனை நீக்கிமைந்தா, தொட்டளவுகுருசொல்வாக்குபேரல் துறைமுகமுங் கண்டறிந்து பளிங்குக்கல்லாய். சட்டமுடன் கல்லதனை யிடித்துமை ந்தா சாங்கமுடன்பச்சையென்றபூநீர்தனனை, திட்டமுடன் கல்லுக் குரெண்டேயாகும் தீரமுடன்றுன்கலந்து பாண்டம்வையே.

பாண்டமதுதனிமைத்துப்பாகங்கேளீர் பாங்காக முன்னுரை த்தகாடிநீரை, வேண்டியேபூநீறுக்கரைதானப்பா விருப்பமுடன் பா ண்டமதுலூட்டுமைந்தா, தூண்டியதோர்கருமான பிரண்டிமேவக து ப்புரவாய்க்காடியென்றநீரினுலே, மரண்டிவே தானெறிப்பாய்க்கா டிநீர்தான் மார்க்கமுடன் கண்டமட்டும் மெரித்திடாயே. 229

எரித்துமேபச்சைபென்றகாடி நீரால் ஏற்றமுடன் தானலம்பிர வியிற்றோடு, மரித்துமேபிரமமென்றகல்தானப்பாமகத்தான எண்ணை யது கக்கிப்போச்சு, குரித்தபொருள் பிரமமென்றசண்ணக்கல்தான்

கூரானதேகமதுலதிகங்கொண்டு, தெரிந்துமே பொடிப் பொடியாம் தகடுபோலாம் வெளிவானசன்னத்துக்கிடந்தானுச்சே. 230

ஆச்சென்றுவிடுகாதேயின்னங்கொரு வப்பனேகாலாங்கிசொன்னீதி, காச்சலென்றசன்னமதைத்தானெடுத்து கருவான கல்வமதி லீட்டுமைந்தா, மாச்சலென்றசிறுநண்டம்கருதானப்பா மகத்தானபிரமக்கல்சன்னந்தன்னை, வீச்சடனேதானரைப்பாய் மடியுமட்டும்விருனசன்னமதைப் பில்லைசெய்யே. 231

செய்யவேசிறுபில்லைகாசதாக செம்மலுடன்ரவியுலர்த்திசொல் வேன்பாரீர், துய்யதொருபில்லைமுகந்தானுலர்ந்து துப்புரவாய்முசையிட்டுசீலைசெய்து, வையகத்தேதானிருக்கும் கருமமான வளமான பாகமதையறியாமற்றான், கைபாகந்தவறாமல்மைந்தாநீயுங் கருத்துடனே உலையிலவைத்து ஊதுவாயே. 232

ஊதவேசன்னமதுவாகுமாகும் உத்தமனேமுசையதுவழுகுமட்டும், நீதமுடன்வூதிடனேசன்னமாகும் நிலையானசன்னமது பிரமக்கல்லாம், தோதமுடன்முசைதனையுடைத்துப்பாரு சுந்தரனேசன்னமதுபிரமக்கல்லாம், சாதமதுதான்கொடுக்கும் சுக்காங்கல்லாம்சட்டமுடன்நாதாக்கள் பெருமையாரே. 233

பாரேதான்சன்னமென்ற பிரமக்கல்லை பாங்குடனேபீங்கானிற் பதனம்பண்ணு, நேரேதான்சரக்குக்கேரலாச்சு நெடிதானபிரமக்கல்லென்றசன்னம், ஆரேதான்முடிப்பார்களப்பாக்கேளு ஆதியென்றசன்னமதைமுடியாரப்பா, சீரேதான்சாத்திரத்தினுளவாறாய்ந்து சிறப்புடனே பார்த்துவைத்தசண்ணாமமே. 234

கல்லுப்பு காய்க்கமுறை.

சண்ணமாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் சுந்தரனே ரகு பாலாபுனயவானே, வண்ணமுடன்கல்லுப்பு பெரிதாய்க்கொண்டு வளமுடனேபடியதுவும் தானெடுத்து, திண்ணமுடன் பாண்டம்திலிட்டுமைந்தா, தீர்க்கமுடன்முன்சொன்ன காடிநீரை நண்ணமுடன் மருபாண்டம்தன்னிலப்பா நலமுடனேஜலமதனை படிதான்வாரே.

வார்க்கையிலேமுன்சொன்னகாடிநீர்தான் வளமான பாண்டம்திலிட்டுமைந்தா, தீர்க்கமுடன் தான்கலக்கதெனாறுத்துதிரமுடன் பாண்டமதையடுப்பிலேற்றி, ஏர்க்கவேயுப்பதுவும் பூர்க்குமட்டும்பெய்ழிலானவுப்பதனையுச்சியல்லோ, சேர்க்கவேமறுபடியுங் காடிவிட்டுசிறப்புடனேகலக்கியதையெடுத்திடாயே. 236

எடுத்திடவேயிப்படியே பத்துமுறைகாச்ச யெழிலானகல்லுப் பும் குருவுப்பாகும், கெடுத்திடாவண்ணமது பீங்கான் நன்னில் கிரு பையுடன் பதனமதுமிகவாய்ச்செய்து, தொடுப்பதற்கு முன்போலே வுப்பைநன்றாய் சுத்தமுடன்சேர்க்கும்வகை விபரங்கேளு, அடுத்து மேமுன்சொன்னகைபாகந் தான் அப்பனைமுறைபாடு கூறுவேன.

முப்பென்றதற்கு நாமம்.

கூறவேமுப்பென்ற மார்க்கந்தன்னை குவலயத்திலுமாண்பர்களு ந்தெளிவதாக, ஆறவேமுன்சொன்னவழிலுமார்க்கம் வப்பனை பலம துவுமெடுத்துக்கொண்டு, மாறவேபிரமமென்ற முப்புதன்னைமார்க்க முடன்பலமதுவுமெடுத்துக்கொண்டு, தேறவேகல்லுப்புசுன்னந்தன் னைதேற்றமுடன் பலமதுவும் வொன்றாகூட்டே. 238

கூட்டியேமுன்றையுந்தா னென்றாய்க்கூட்டி குறிப்புடனேவீர முடன்புழுதுதானும், தேட்டமுடன்வார்கனதுரண்டேயாகும்தெளி வுடனேமுன்சொன்னநாடிதன்னை, வாட்டமுடன் தானரைப்பாய்நா லுசாமம் வளமானபில்லையது லகுவாய்ச்செய்து, நீட்டமுடன் ரவித னிலேகாயவைத்து நிஷ்களங்கமானதொரு வகலில்வையே. 239

அகலானபாண்டமது தன்னில்வைத்து வப்பனேசீலையது வலு வாய்ச்செய்து, பகலானரவிதனிலே காயப்போடு பாங்குடனேகாயந் தபின்புசெப்பக்கேளு, நிகலவேதோழியென்றபுடந்தான்போடு நிஷ் களங்கமாகவல்லோ நீறிப்போகும், புகலவேபற்பமதைப்பதனம்பண் ணுபுகழானமேனென்மணிக்குப் பூசைசெய்யே. 240

பூசையாமனென்மணியா ளாராதாரம் பொங்கமுடன்தான்செ ய்துயெடுத்துமைந்தா, ஆசையதுகொள்ளாம லருண் மைந்தாசைகள் வப்பனே சீசாவிற்பதனம்பண்ணு, காசபணம்மீதேதற்கு வுரிமைகே ளுநகனமானபாஷாணம் பலந்தாநென்று, மாசபடாழுப்பூவும் பலந் தான்காலாய் மார்க்கமுடன்கல்வமதில் போட்டிடாயே. 241

போட்டவுடன்சாக்கதுவு மொன்றாய்க்கூட்டி பொங்கமுடன் முன்னுரைத்தகாடிநீரால், வாட்டமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்பா வளமானபில்லையது லகுவாய்ச்செய்து, நீட்டமுடன் ரவிதனிலே கா யந்தபின்பு னீதியுடன்முன்சொன்ன மார்க்கம்போலே, தேட்ட மு டன் புடமதுவுங்கோழிபார் தெளிவுடனேபோடுவதும முறைதான் கேளே. 242

முறையானபுடமதுவுமாறிப்பின்பு முனையானபற்பமதை யெடு
த்துமைந்தா, நிறைபோடுவனுவளவுங் குறையுமில்லை நீட்டமுடன்
பற்பமதுபாரமெத்த, குறையாதுபாஷாண மென்ன சொல்வேன் கு
வலயத்தில் சித்துமுணிகூறுவண்ணம், அறைந்தேனே வுலகுபதிமா
ண்பருக்கு வப்பனேசிவயோக தலத்தில்நில்லே. 243

நிற்கையிலேமனோன்மணியாள் மனதுவந்து நிஷ்களங்கமாகவல்
லோவுனுக்குமைந்தா, சொற்பமென்ற வாதமதுபலிக்கும்பாரு சுந்த
ரனேவுன்னிப்போலசித்துமுண்டோ, அற்பமென்று சினையாதேதுய்
யபாலாவருண்மைந்தா முப்பாலே பெல்லாஞ்சித்தி, விற்பனர்கள்
கொண்டாடுமிந்தவேதை மேதினியில்சமுசாரிக்கானவாமே. 244

வாரானபற்பமதுபோக்குசொல்வேன் வளமையுள்ள வெள்ளிய
ந்தன்னைத்தானும், கூரானசோதுதானோன்றையாகும் குறிப்புடனே
தானுருக்கிசெப்பக்கேளும், நீரானபாஷாண பற்பந்தன்னை நீமகனே
வராகனிடைகாலதாக, சேரோடும்வெள்ளியமுறுக்குயல்லோ செம்ம
வடன்பற்பமதை தாக்குவாயே. 245

தாக்குவாய்வெள்ளியம் பற்பத்தாலே தண்மையுள்ள நீரதுவுமு
ரிந்துகொள்ளும், வாக்குடனே காலாங்கிமொழிபொய்யாது வளமை
யுடன் போகரேழாயிரந்தான், நோக்கமுடன் நீர்வடிந்து வெள்ளித
ன்னை நுணுக்கமுடன் வருமைவருங் காலந்தன்னில், ஏக்கமது கொ
ள்ளாமல் வெள்ளிதன்னை யெளிதாகசமுசாரி யுண்ணலாமே.

உண்ணவென்றால் சாபமதுயாதுமில்லை வுத்தமனே சரக்குவறு
பத்துநான்கும், திண்ணமுடனிம்முறைபோல் செய்வாய்ப்பா தீரமு
டன்சரக்குவறுபத்துநான்கும், வண்ணமுடன்நிறுதற்குப் பிசகோ
யில்லை வளமானமுப்பூவின் சுன்னமப்பா, சுன்னமுடன் முப்பூவின்
காரத்தாலே நலமானசரக்கெல்லாம் நீறிப்போமே. 247

நீறுமேகுதமென்றசரக்குதானும் நீதியுடன்பலமதுவுமெடுத்து
க்கொண்டு, வீறுடனேமுப்பூவை சரியாய்க்கூட்டி வீரமுடன் முன்
சொன்னநாடிதன்னால், மாறுதலும்தேராமல் பற்பந்தன்னை மார்க்க
முடன்தானரைப்பாய் சூதங்கட்டி, நூலுடனே கலசமென்ற பாண்
டந்தன்னில் துப்புரவாய் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்யே. 248

சீலையதுயெழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து சிறப்புடனோவிதனிலே
காயவைத்து, வாலையென்றயந்திரமம்புவலையலையனவானவா லுகை
யாமடுப்புதன்னில், காலையதுஜாமமதுநாலதாக கருவானசூதமதை
பெரிப்பாய்நீயும், மாலையதுசூதமதையெடுத்துப்பார்க்கமகத்தானகடு
ங்கார சன்னமாச்சே. 249

அறுபத்துநான்கு சரக்காலும் வேதைமுகம்.

சன்னமென்றால்சன்னமதுயென்னசொல்வேன் சுந்தரநேநாதா
க்கள்செய்யும்வித்தை, வின்னமதுவாராது யிர்தப்போக்குவிருப்பமு
டன்செய்வதற்கு மனதுவந்து, அன்னமெனுங் காடியின்றன்பழச்
சாரப்பா, ஆகாகாசித்துமுனி மரத்தாரங்கே சொன்னமதுமுப்புவா
ல்கைக்குள்ளாச்ச சோரமல்செய்வார்க்குசித்தியாமே. 250

சித்தியாம்பஞ்சபூதசரக்கைத்தானும் சிறப்புடனோதானெடுத்து
செய்ப்பக்களீர், வெத்தியுடன்முப்புவைசாக்குபாதி வேகமுடன்கா
டியின்றன்பழச்சாராலே, சுத்தியுடன்தானரைத்து பில்லைசெய்துது
ப்புரவாய்ரவிதனி லேகாயப்போடு, சுத்தியுடனவோட்டி விட்டுச்சீலை
செய்து சாங்கமுடன்புடமதுவுங்கோழிதானே. 251

தானானகோழியதுபுடமதாக தண்மையுடனறினபின்னெடுத்து
ப்பாரு, கீகானுகுருசொன்னவாக்குபோலேகொற்றவனேபற்பமது
தவளம்போலாம், மாணாபற்பமதையெடுத்துமைந்தாமகத்தானசீசா
விற்பதனம்பண்ணு, பாணாவிமதியில் தாக்கவல்லோபாண்மையுட
ன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்த்தானே. 252

பண்பானவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்னுபாங்குடனேபற்ப
மதையொன்றுதாக்க, நண்பானமாற்றதுவுமேழதாகும் நலமானபுட
மதுவுக்கேகாவர்ணம், திண்பானபட்டசெம்பு ஆறுவெள்ளிதிர்க்கமு
டன்தான்கொடுக்க மாற்றெட்டாகும், உண்மையுடன் தங்கமதுநாலு
க்கொன்று வுத்தமனேசேர்க்கநலமாகும்பாரே. 253

பாரேதானவமதுவுமொன்பதாகும்பாங்கான புடத்தங்கம்பிறவி
த்தங்கம், சீரேதான்பஞ்சமுகக் கருத்துதானும் சிறப்புடனேழறைத்
துவைத்தார்கித்துதாமும், நேரேதான் சரக்குவறுபத்துநான்கும்நேர்
மையுடன்முன்சொன்னமுப்புவாலே, வீரேதான்சண்ணமென்றமுப்
புவாலே விண்ணுலகும்மண்ணுலகுங் காணலாமே. 254

காணலாமுப்புவா லனந்தப்போக்கு காசினியில்நாதாக்களாடுங்
கூத்து, பூணவேசிவயோகிசித்தருக்கு புதட்டவில்லையிந்தவழிமுப்பூ

மார்க்கம், தோணவேகைமுறையாயெடுத்துபாகம் துப்புரவாய்வைய கத்துமாண்பருக்கு, வேணதொருகருவிசுரணதயந்தம் விருப்பமுட ன்பாடிவைத்த துண்மைதானே. 255

பாடினேன்முப்பூவின்வழிலைமார்க்கம் பாருலகில்சகலசித்துமா டும்பாரு, நீடியதோர்முப்பூவைக்கூன்றினீதம் நீதியுடன்மண்டலந்தா ன்கொண்டாயானால், வாடியதோர்திருமீனினி சடலந்தானுள்வண்மை யுடன்காயாதிகற்பத்தாலே, கூடியதோர்தேகமது சட்டைதள்ளும் குணமானமுப்பூவின் காட்சிகேளே. 256

காட்சியாழ்முப்பூவைக்கொண்டபேர்க்கு காசினியில்நராதிரை யுயில்லையப்பா, மாட்சியுடனெடுங்காலமிருக்கலாகும் மகத்தானவாசி யதுமேல்நோக்காது, நீட்சியுடன்பதாம்பயத்தை நண்ணலாகும் நிஷ களங்கமானதொருசித்தனாவான், மீட்சிபெறவையகத்தில்தாண்பரெ ல்லாம் மேன்மையுடனென்னுளுந் துதிப்பார்பாரே. 257

துதிக்கையிலேசித்துமுனிரிஷியார்தாழும் துரைராஜசிவயோகி யிவரேயென்பார், மதிக்கவேயெல்லவர்க்கும்போகவானாய் மகத்தான காயாதிகற்பத்தாலே, விதித்ததொருவயததுவுமேலதாசுமீமதினியில் வெகுதாலமிருப்பாயப்பா, ததியா னமுப்பூவின்கைபாகந்தான்சாற்ற வில்லைவெகுசேடி ரிஷிகள்பாரே. 258

கோடியாங்காலாங்கிகிருபையாலே கூறினேன்போகரேழாயிரந் தான், தேடியேயுபார்த்தாலுங்கிட்டாதப்பா தேசத்திலீட்டகுறையி ருந்தால்கிட்டும், வாடியேயலையாதேமன்னுகேளு மகத்தானபோகரே ழாயிரந் தான், பாடியதோர்போகரேழாயிரத்தில்பாங்கானகடைக்கா ண்டம்முப்பூபாரே. 259

பாரேதான்போகரேயிரத்தில் பட்சமுடன் காண்டமதுயேழு தன்னில், நேரேதான்கடைக்காண்டமேழிலப்பாநெடிதானுறப்பூவா ன்ஞுட்சமப்பு, சேரேதான்வையகத்துமாண்பருக்குகிறப்புடனே பாடி வைத்தேன்ஞுட்சமாக, ஆரேதான்கருவாளிசெய்வானப்பாவப்பனே யண்டபிண்ட மறிவான்கேளே. 260

போகர் புலிப்பாணிக்கு பூரீநெடுக்க புத்திகூறுதல்.

கேளே தானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கெடியானபுலிப் பாணிமன்னுகேளு, மீளேதான் பூரீறுயெடுப்பதற்கு மீளாமல்வெகு மாண்பர்மாண்டாரப்பா ஆளேதான்வகையறியா மாண்பரப்பாவப்ப னேசாத்திரங்கன்படித்துக்கெட்டு, சூளேதான்சுவோதிமாண்பர்கூடி துறைமுகத்தைக்காணாமல் கெட்டார்தாமே. 261

கெட்டதோர்மாண்பர்களின்சாத்திரவண்ணம் கேடறியார்பாட
றியாரயுனுங்காணர், நட்டதொருபயிரதனைகளைகள்போக்கநாதாந்த
சித்துமுனிசொல்லைப்போல, விட்டகுறையிருந்ததொரு மாண்பர்
போலேவிணைகவாசைகொண்டுமதியுங்கெட்டு, தொட்டலைந்துபூரீரா
யெடுக்காமற்றான் சேர்ந்துருண்டுவெகுபேர்கள்மடிந்தார்தானே.

மடிந்தாரேவையகத்துமாண்பரெல்லாம் மகதேவர்கடவுளதுயே
மவித்தை, கடிந்ததொருபொருளறியமாட்டாமற்றான் காசினியில்
வெகுமாண்பர்மாண்டாரப்பா, முடிந்ததொருசிவாநந்தப்பொருளைக்
காண மூதுலகில்யாராலுங்கிட்டுமோசொல், படிந்தபொருள்முப்பூ
வின் நிதானமார்க்கம் பாருலகில்விதியாளியறிவான்பாரே. 263

விதியானவிதியிருந்தாலதற்குக்கிட்டும் வீணைகருமிகட்குகிட்
டுமோசொல், துதியானபராபரமானவஸ்துதன்னை துறைமுறையாய்
க்கண்டறிந்தோன்காண்பான்பாரு, மதியானமூடனுக்குவாய்க்குமோ
சொல்மகத்தானயேமவித்தைபிரம்மவித்தை, கதிகாணயெண்ணமது
கொண்டபேர்க்கு கைவசமாய்மேமவித்தைகிட்டும்பாரே. 264

கிட்டுதற்குபூவழியேயெடுக்கவல்லான் கீர்த்தியுடனடராஜனரு
ளேவேண்டும், தொட்டகுறிபோலதுபோல்காண்பதற்கு துரைராஜர்
குருமுறைகள்வேண்டுமப்பா,பட்டமரம்போல்துளுக்கும்வழிலைகாண
பராபரியாங்கிருபையதுவேண்டுமப்பா, விட்டகுறையிருந்தாலே
பிக்கும்பாரு விருதாவாய்மாண்டவர்கோடியாமே. 265

கோடியாமனுகோடிராஜமன்னர் குவலயத்தில்வழியுடமார்க்
கந்தன்னால், நாடியேவழியைதுபூர்க்குங்காலம் நலமுடனேகண்டறிய
மாளாமற்றான், ஒடியேயிருமாப்புவனப்புவாய்ந்து ஒகோகோமாண்ப
ரெல்லாமடிந்தாரப்பா, நீடியதோர்பொருளதுவும் விஷகாலந்தான்
நிகட்சியுடனயெடுப்பதற்குயில்லைதானே. 266

இல்லையேவெகுபேர்கள்மாண்பாரப்பா யெழிலானசாத்திரத்தை
ப்பாராமற்றான், அல்லல்படுந்துயரமதுவருமையாலே வன்புடனே
பூரீரையெடுப்பதற்கு, தொல்லையெனுஞ்சாத்திரத்தை முன்பின்னாக
சோராமல்பாடிவைத்தார்சித்தார்யாவும், கல்லுதெய்வம்பேசுமென்று
கையெடுத்து காசினியில்கதையுரைத்தகாட்சியாமே. 267

காட்சியாம்கணகமென்றபொருளையப்பா காசினியில்வெகுபேர்
கள்காண்பதற்கு, தாட்சியில்லாசாத்திரங்கள் கண்டாராய்ந்துதடுமாரி
தலைமாறிக்கலையுமாறி, மாட்சியுடன்கோர்வையென்ற சாத்திரத்தை
மார்க்கமுடன் காணாமல் மயங்கினார்கள், ஆட்சிபந்தம்வெகுநூல்கள்
சொன்னாருண்டு வப்பனே குருநூல்தான் பாராதானே. 268

பாராமல்மாண்பரெல்லாம்பதியுங்கெட்டு பாங்கானசாத்திரத்தி
ன்முறையுங்கெட்டு, நேரேதான்சாத்திரத்தைவிட்டகற்றி நேர்மையு
டன்மதியுன்றிபாராமற்றான், பூராயமானதொருநீஷிகள் நூலில் புக
ன்றிட்டமர்மமதையறியாமற்றான், சாராயமானதொருவஸ்துதன்னை
சாங்கமுடன்கற்பமென்றுகொண்டிட்டாரே. 269

கொண்டாரேலாகிரிகளாருந்தியல்லோ கோடானகோடி நூல்கள்
மறைத்திட்டார்கள், விண்டதொருசாத்திரத்தை வினயங்கெர்ண்டு
விண்காலம்போக்கியல்லோ மடிந்திட்டார்கள், தண்டனையாஞ்சாப
மதுவுள்ளுமாகிதாரணியில்வெகுபேர்கள்சமைத்திட்டார்கள், சண்ட
மாருபோலேசத்தகாண்டம் சாற்றினேன்போக ரேழாயிரமுங்
கானே. 270

புலிப்பாணிக்குபோகர் மறுபடியும்புத்திகு நல்.

காணவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, தோணவேபூரையெடுக்கும்போது சுந்தரனே
யுந்தனுக்குபயமுண்டாகும், வேணதொருசித்துமுனிரிஷிகள் தாமும்
வேதாரத்ததாயினதுகடாட்சத்தாலே, பூணவேவேஷமது மாறாமல்
கொண்டு புகழானமுன்னிற்பார்பிரம்மைபாரே. 271

பாரேதான்வேஷமதுபூண்டுகொண்டு பாங்கானகபாலமதுயேந்
திகொண்டு, நேரேதான்முன்னாகவந்துநின்று நேர்மையுடனாகார
கெர்ச்சிப்போடும், ஆரோதான்பூரையெடுக்கவல்லான் வாண்டிள்ளே
நீதானோவென்றுகூறி, தேரோடும்சத்தமனகிரிச்சிபோலும் தேற்ற
முடன்சத்தமதுகேட்கும்பாரே. 272

கேட்டுமெசித்துமுனியசரீர்வாக்கு கெவனமுடன் கேட்டதுவு
முந்தமக்கு, ஆட்களில்லாவனந்தனிலேயிந்தவோசை வப்பனேவதி
சயங்கன்காணுதென்று, நிட்கமுடன் தலையெடுத்துப்பார்க்கும்போது
நிலையானகறுப்பண்ணர்சாமிபோலே, வீட்கமுடன்முன்னிற்ககண்ட
போது வித்தகனேபயந்தொடுங்கிசாவார்தானே. 273

சாவாரேயின்னபேர்ரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் சட்டமுடன்வோ
ரென்றவெத்தோபேர், ஆவதுபோல்மகபேரு தன்னைப்போலேகப்

பனேஜடலமதுகொண்டுமல்லோ, வேவலுடன்சவுக்காரவழலையாலே
வேதாந்தத்தாயினது வருளினிலே, மேமலுடன்நடுக்கமது பலமுண்
டாய மேதினியில்வெகுமாண்பர் மடிந்தார்தானே. 274

வையகத்துமாண்பர் பூரீறெடுக்கும்போது கருஞ்சாரையி

னபாயத்தை போகாபுலிப்பாணிக்கு வுபதேசித்தல்.

தானுனயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலி
ப்பாணிமைந்தாகேரு, கோனானயெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்
றவனொருந்தனுக்குச்சொன்னீதி,பானுனவையகத்துமாண்பரெல்லா
ம்பாருமல்பூரீறினபாயந்தன்னை, மோனானமௌனமென்றமதியினத்
தால் மூதுலகில்காபத்தால் மடிந்தார்தாமே. 275

மடிந்தாரேவன்போடுங்கூடியல்லோ மகத்தானமேன்மக்க ளிரு
வர்கூடி, துடிந்ததொருபூரீறையெடுப்பதற்கு துப்புரவாய் மனதுவர்
துமாண்பர்தாமும், விடிந்ததொருநாழிகையில் ஜாமந்தன்னிலிவிடுப
ட்டுவனாந்திரத்திலிருவர்தாமும், முடிந்ததொருமுப்புவைக்காண்பத
ற்கு மூயற்சியுடன் பூமிவளஞ்சென்றிட்டாரே. 276

சென்றாரேவனந்தனிலேவிருவர்தாமும் சிறப்புடனேபூரீரை எ
டுக்கும்போது, அன்றறிந்தகருஞ்சாரை சற்பந்தானும்வப்பனேபூரீற்
றையெடுக்கவந்த, நின்றிருந்தசிவயோகிமாண்பர்தம்மை நெடுந்தூரந்
தான் தூரத்திவருகும்போது, குன்றானமலையோலே விருட்சமப்பாகு
ருனவிருட்சம்திலேறிட்டாரே. 277

எறினே தார்மாண்பர்தம்மைகண்டபோது பெழிலானசற்பமது
விருட்சந்தன்னில், சீறியேதான்கண்டுசினந்துமேதான்தீர்க்கமுடன்
சிவயோகியிருவாதம்மை, மீறியேதீண்டுதற்கு விடமுங்கொண்டு மிக்
கானமானிடரைக்காணும்போது, தூறியேசிவயோகி யிருவர்தாமும்
துப்புரவாயம்பதனெலய்திட்டாரே. 278

எய்யவேசற்பமதின் சிரசிற்பட்டுயெழிலானசற்பமதுமடிந்துத
ங்கே, பையவேசிவயோகிமாண்பர்தாமும் பார்த்துமேசர்ப்பமதுமடி
ந்ததென்று, துய்யநல்லவிருட்சமதைவிட்டிற்ங்கி தூயதான வடிமட்
டுமவருகும்போது, வெய்யதொருவதிசயங் ளென்னசொல்வேன்வே
தாந்தத்தாயினுடமகிமைகேளே. 279

இறந்துபோனகருஞ்சாரையை மற்றொரு கருஞ்சாரை

மூலிகையாலெழுப்புதல்

கேளப்பாபுலிப்பாணிமகனேமைந்தா கீர்த்தியுள்ள மகிமையது
மென்னசொல்வேன், ஆளப்பாசிவயோகியிருவர்தாமும் வப்பனே பூ

வெடுத்தவண்மைதன்னை, மாளப்பாபூவெடுக்குங்காலந்தன்னில் மகத்
தானகருஞ்சாரைகண்டுமல்லோ, மீளப்பாபோகாமலிருப்பதற்கு மீட்
சியுடன்சந்திரங்கள் செய்யலாச்சே 280

தந்திரமாமூலியுடமகிமைதன்னை சத்கோடிசூரியருங் கண்டதி
ல்லை, விர்தையுள்ளசித்தரதுதிருக்கடத்தப்பா விண்ணுலகு மண்ணுல
குங்கண்மொள்ளாட, சிந்தையுடனிருமனதுமொன்றதாகி சிறப்புட
னேபூவழலையெடுக்கும்போது, வந்துதல்லோகருஞ்சாரை காலந்தானு
ம்வளமையுள்ளமகிமையது புதுமைதானே. 281

புதுமையாம்சர்ப்பமது யென்னசொல்வேன் புகழாநமூலிதனை
மனதுவந்து, கதுமையுடன்கானகத்தில்சென்றமல்லோ கடிதானம
லேகுகைகள்தான்கடந்து, மெதுவான சஞ்சீவிமூலிதானும் மேன்மை
யுடன்வாய்தனிலே கெளவிக்மொண்டு, பதுமமென் றசர்ப்பமது யிரு
க்கும்ஸ்தானம் பான்மையுடன்வந்தல்லோ கிந்தலாச்சே. 282

நிற்கின்றமறுசர்ப்பந்தன்னைக்கண்டு நீதியுடனிலமாண்ப ரிருவ
ர்தாமும், அற்பமென்றுநினையாமல் வாலோசித்து அறிவுள்ள சர்ப்ப
மதைகண்ணிற்கண்டு, துப்புரவாயெய்ததொரு சர்ப்பந்தன்னைதுணி
வுகொண்டுமூலிதனை மணங்கள்ளிசு, சொற்பெரியசர்ப்பமது வுயிரு
ண்டாக்கி சோளமலெழுந்திருக்கக் கண்டிட்டாரே. 283

கண்டாரேசர்ப்பமது மூலிதன்னால் கைலாசஞ்சென்றதொருச
ர்ப்பந்தன்னை, பண்டுளவமாலையணி கிருஷ்ணன்கொண்ட பாங்கான
மூலியதுவிஷமூலிதானும், தொண்டல்லோ தான்கொடுத்துவுயிருண்
டாக்கி சுட்டுறவாயழைத்து கொண்டுசென்றநீர்மை, சண்டமாருத
ம்போலேயிருவர்மாண்பர் சட்டமுடன்பிரமித்து திகைத்திட்டாரே.

திகைத்துமேசிவமாண்பரிருவர்தாமும் தீர்க்கமுடன்மனஞ்சேர்
ந்குநிற்கும்போது, புகைபடர்ந்தவனந்தனிலேசர்ப்பந்தா னும்புகட்சி
யுடன்முன்னிற்தசர்ப்பங்கூட்டி, பகைபோன்றசிவ மாண்ப ரிருவர்
காணபாங்குடனே கானகத்தைச்சென்றவண்ணம், தகைமையுடன்
சர்ப்பமதுகொண்டுசெல்லதாட்சியுடன் சிலமாண்பர்பார்த்திட்டாரே

பார்த்துமேசர்ப்பமதுசென்றுதென்று பாங்குடனேசிவமாண்ப
ரிருவர்தாமும், நேர்த்தியுள்ளமூலிகைதானென்றறிந்து நேர்மையுட
ன்சிவமாண்பர்மனதிலெண்ணி, பூர்த்தியுடனிருக்கப் பயந்தானுண்
டோ புகழானவடிவாரமரத்திறுநுநும், கார்த்திருந்துமூலிதனைக்கை
யிறுநுநும்கவனமுடன்னெடுத்துவர நண்ணினாரே. 286

சிவமாண்பரிருவரும் சர்ப்பத்தின் மூலியெடுத்து

துன்பப்படுதல்.

நண்ணியேசர்ப்பமது சென்றபின்பு நாதர்த்தத்தாயாரைமனதி
லெண்ணி, குண்ணியேமனதுவந்துமுகமும்வாடி கூறுமூலிதனையே
டுக்கவல்லோ, வண்ணமுடன் சிவமாண்பரிருவருந்தான்வளமையுடன்
வுறவுகொண்டாடிக்கூட, திண்மையுடன்மூலிதனையொரு தோழன்ற
னுப்புரவாய்ததானெடுக்கக்கண்டிட்டேனே. 287

கண்டேனேசிவமாண்பர் மூலிதன்னை கரந்தனிலே மூலிதனைத்
தொட்டபோது, அண்டர்பிரான்மகிமையது யென்னசொல்வேன்
ஆகாரவையகத்திலயார்தான் கண்டார், சண்டமாருதம்போலேசர்ப்
பந்தானும் சட்டமுடன்மூலிதனைவைத்தநேமை, தண்டகம்போலடி
யேனுங்கண்டுகேங்கி சட்டமுடன் மகிமைதனைப் பார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனேசிவமாண்பொருவன் தானும் பண்பானமூலிதனை
க்கரத்திறுனும், நேர்த்தியுள்ளமூலிதனையென்றயம்பி நேர்பையுட
ன் கரந்தனிலையெடுக்குப்போது, பூர்த்தியுள்ளமூலியதுயென்னசொ
ல்வேன் புகழானவஞ்சனமாமூலிதானும், ஆர்த்தியுடன் சிவமாண
பர்தோழன்றன்னை வப்பனையிருக்கவது பார்த்திட்டேனே 289

பார்த்தேனேமூலியதுமகிமைதன்னைபாண்மையுடன் பிர்ம்மித்து
யேங்கும்போது, தீர்த்தமுடன்மூலியது வளத்திறுனும்நீர்க்கமுட
ன் சிவமாண்பர்கரத்தைப்பற்றி, நேர்த்தியுடன்மூலியது தன்னைத்தா
னும் நேரானவனந்தனிலே யிழுக்கும்நேர்மை, பூர்த்தியுடன் யான்க
ண்டுதிடுக்கிட்டேங்கி புகழாகக்குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே.

வந்தேனேகல்லாலின் மரத்தின்மேரில் வளமையுடன் குளிகை
கொண்டுநிற்கும்போது, அந்தமூள்ள சிவமாண்பர் தன்னைத்தானும்வ
திதம்மைசிறப்புடனே தானிழுக்கும், வண்மைமார்க்கம் தந்திரமாமூ
லியதுவசியமூலி தண்மையுடன்மகிமையது கூறுவேனே. 291

கூறுவேன்புலிப்பாணி புனிதவானே குவலயத்தில் சித்துமுனி
யாரேனுந்தான், சிறுகின்றசர்ப்பத்தின் கற்பமூலிசீருலகில் கண்டவ
ர்களுவந்தானுண்டு, தேறுபுகழ்பதினெண்பேர் நவகோடிதாமுத்தே
சமதில்வெகுமகிமை பூண்டாரல்லோ, மாறுடையகூறுஞ்சாரை சர்ப்
பழலிமானிலத்தில்கண்டவர்க ளில்லைதாமே. 292

இல்லையெசித்தர்களுன்வணக்கங்கூறார் எழிலானசாத்திரத்தை
நானுகாணார், தொல்லையெனும்வனமூலி விஷத்தைக்காணார் தொ
ட்டதொருகிட்டிருந்தமூலிகண்டார், அல்லல்வினைதானறுக்கும் வசி
யமூலியவனிதனில்வெகுசித்தர் கண்டாகுண்டு, கொல்லிமலைதிரிந்தா
லுமிந்தமூலி குவலயத்தில் கிட்டாது கிட்டாதன்றே. 293

கிட்டாதுவென்றதொருமூலிதானும் கீர்த்தியுள்ளசிவமாண்பர்
தன்னையல்லோ, எட்டாதபொருள்தேடிப்போனதாலே எழிலானசி
வமாண்பர்தானுமங்கே, சட்டமுடன்பணியைநம்பி யுழுதவர்போல்
சாங்கமுடன்மூலியது வினயமாச்சு, கிட்டகுறையிருந்ததனால்வாய்
க்கும்பாரு விண்ணாடர்மண்ணாடர் காணுந்தாமே. 294

தானுபதாம்புயத்தைக்கண்டாலல்லோ தாக்கானவசியமூலிவா
ய்க்கும்பாரு, மாணுசிவமாண்பர்மூலிகொண்டு மகத்தானகானகத்
தேசெல்லும்போது, பாணுபாம்பதுதான்சென்றபாதை பாங்கான
படும்பாதையென்றேயெண்ணி, கோணுகுருதனையேமனதுலுன்னி
கொற்றவனுர்மோசமென்று நினைத்திட்டாரே. 295

மோசமதுவந்ததென்று மனதுலெண்ணிமுனையான சிவமாண்ப
ரேதுசெய்தார், பாசமுடன்கைதனிலேயிருந்தமூலி பட்சமுடன்பூ
மிதனிலுதறிட்டாரே, நாகமதுகொண்டதொருமூலிதானும் நற்கமல
கார்தனிலே வீழாமற்றானும், வீசலுடன்மூலியதுகாந்தைப்பற்றிவி
ருப்பமுடன்கானகத்தி லிழுக்கலாச்சே. 296

ஆச்சப்பாமூலியதுயிழுக்கும்போது வப்பனேகூடிருந்த தோழ
ன்னானும், மூச்சுடனையவர்கரத்தையிவருங்கூடி முனையாகத்தானிழு
க்கப்பார்த்தேனயானும், கூச்சலுடனிருவருமேகூய்யோவென்று கூர்
மையுடன்மனதுவந்து யெண்ணங்கொண்டு, பாச்சலுடன்கரமிருந்த
வாளாஸ்தாழும் பான்மையுடன் கரமதனைதுணித்தார்பாரே. 297

பாரேதான்கரமதுவந்துணிந்தபோது பாங்குடனேமூலியுடன்
கானகத்தில், நேரேதான்கரந்தனையே மூலிதானும்நேர்மையுடன்தா
னிழுத்துபோகக்கண்டேன், சீரானசிவமாண்ப ரிருவர்தாழும் சிறப்
புடனேமறுபடியும் பதிதிரும்பி, கரானபூவழலை காய்க்கு மார்க்கம்
குறிப்புடனேவந்துமல்லோ யமர்ந்திட்டாரே. 298

கறுஞ்சாரைமூலியால்முப்பூளடுக்கப்போனசிவமாண்பர்
கரமிழந்துமறுபடியும்குரு வருளால்வழலையெடுத்தல்.

அமர்ந்தாரேசிவமாண்பரிருவர்தாமும் வப்ப்னேபுலிப்பாணிமை
ந்தாகேரு, சுமர்ந்ததொருவிருட்சமதிலியின்னுமாண்பர் சுந்தரனே
மறுபடியும்பேங்கிவந்து, சுமர்த்துடனேபூவழலையெடுப்பதற்குசட்ட
முடன்குருசொன்னரீதிபோல, தமர்ந்திடாவண்ணமுடன்புனிதவா
ன்கள் சட்டமுடன்தானெடுத்தார்புண்பராமே. 299

மூலியாலிழந்தசரத்தைசர்ப்பம் தன்னுசீர்மத்திலிருக்கும்
குருவாகியசித்துவுக்குகாண்பித்தல்.

புண்ணியராம் புலிப்பாணிமைந்தாகேரு புகழானசிவமாண்பர்
கரத்தையல்லோ, வண்ணமுடன்சர்ப்பமதுமனதுவந்துவளமையுடன்
தன்தேவன்குருநாதர்க்கு, திண்ணமுடன்கரந்தையேகாட்டவென்
று தீர்க்கமுடன்வாயுதனிலேகெளவிபல்லோ, எண்ணறியநற்பொரு
ளையெந்தன்னாதா யெழிலானகானகத்தின்வளமைகேளே. 300

சர்ப்பம்குருவுக்குசரம்வந்த விசேடமுறைத்தல்.

கேட்கலென்றாலடியேனுங்கானகத்தில் கீர்த்தியுடனபெண்
ணய்தானிருந்தோம், மீட்கமுடனயிராதேடிபோகும்போது மிக்கா
னகானகத்தில்யாந்திரிந்தோம், சூட்சமுடன்பாலையென்றவனத்தில்
நாங்கள் சுந்தரமேசித்தொளியேபோகும்போது, ஆட்கள்விட்டுவொ
ருவரையும்பிரிந்துமல்லோ வையனேகல்லாலமரங்கண்டோமே 301

கண்டோமேசிவசித்துமாண்பர்தம்மை கைலாசநாதரைப்போல்
வேஷங்கொண்டு, உண்டானபொருள்தேடி.கற்பமுண்ண வுத்தமரே
யிருவர்தமைக்கண்டேன்யானும், விட்டதொருவழலையென்ற முப்பூ
தன்னை விருப்பமுடனெடுக்கவந்தமாண்பர்தம்மை, சண்டமாருதம்
போலேதூரத்தியானும் சாங்கமுடன்சிறலதுசீரினேனே. 302

சிறியேயோடுகையில்மாண்பர்தாமும்சிறப்பானகல்லாலின்மரத்
தன்பேரில், மீழியேயெனைக்கண்டுபயந்தொடுங்கி மீளாதமரத்தின்
மேலேறினின்றர், வீரியமாயப்பாலையெந்தனைத்தான் விட்டல்லோ
கொண்டுமேசிதைத்துபோட்டார், கீரியென்னும்விஷமுலி தன்னைத்
தானும் கிருபையுடன்பெந்தனுக்கொடுக்கலாச்சே. 303

கொடுக்கவையென்சேண்பிணையிலொன்று கொப்பெனவேநானி
றந்தபாவனத்தை, அடுத்தமேகண்டல்லோவாலோசித்து ஐயனே
குருமுலிதேடிவந்து, அடுத்திருந்தபெந்தன்முன்வந்துநிறுபாங்கா

னமூலி தனைமுகததில்வைக்க, றடுத்தலையிலில்ல றந்தநாணிபோலே
நாதனேவுயிர்கொண்டுவந்திட்டேனே. 304

வந்தேனெயன்பிணையுங்கூடியல்லோவளமானமர்மவிட்டுவந்த
போது, சந்தையாய்மூலிதனைவிட்டகற்றி சிறியேநாமிருவர்வந்தபி
ன்பு, பந்தமுள்ளசிவமாண்பரிருவர்தாமும்பட்சமுடன் கல்லாலின்மா
த்தைவிட்டு, சந்தோஷமாகியல்லோயி றங்கிமாண்பர் சட்டமுடன்மூ
லிதனைத்தொட்டிட்டாரே. 305

தொட்டிட்டமூலியதுபெந்தனாதாதுடர்ந்துமேகைதனையே பற்
றியல்லோ, விட்டுவிடாதவர்காததைப்பிடித்துமல்லோவீரானநாமிரு
க்குங்கானகத்தில், சட்டமுடன்கரந்தனையேபற்றியல்லோ சாங்கமு
டன்றூனிமூக்குங்காலந்தன்னில், விட்டகுறையிருந்ததொருபுண்ணி
யத்தால் வீரமுடன்விரல்தனைதுண்டிட்டாரே. 306

துண்டிடவேகரமதுவுமெந்தன்பக்கல் துப்புரவாய்விஷமூலிவே
கத்தாலே, கண்டிதமாயவர்செய்தபாவத்தாலே கர்த்தாவேகரமது
வும்வந்துதென்று, திண்டிரைசூழ்வையகத்தில் சமாதிபூண்டதிரளா
னெயந்தன்குருதிர்க்கநாதா, கொண்டுவந்தேனந்தமக்குசாட்சியாக
கொற்றவனேகதியென்னெயன்னலாச்சே. 307

வனத்துரிஷியார் பாம்புக்குயிதவுகூறல்.

யாச்சென்றுசொல்லுகையில்ரிஷியார்தாமும் ஆங்குனவேசர்ப்ப
மதுக்கோதுவார்பார், மூச்சடங்கியிருந்ததொருசர்ப்பந்தன்னை மூசி
யாமலுயிர்மூலிதான்கொடுத்து, பாச்சலுடன்கானகத்தில்பின்னுமல்
லோ பட்சமுடனிருபேரும்வந்திட்டார்கள், ஆச்சரியமானதொரு
விஷமூலிதன்னால் வப்பனேபிழைத்ததுவுமருமைதானே. 308

தானைசர்க்குருவின்கடாட்சத்தாலும் தாக்கானமேனென்மணி
யாங்கிருபையாலும், கோனாமகதேவர்கிருபையாலும் கூர்மையுடன்
பிழைத்ததுவுமபுண்ணியந்தான், தேனானசிவமாண்பன்கரமறிந்துதிர்
க்கமுடன்வந்ததுவும்பாவமாச்சே, மாண்பாவத்துக்கிடங்கொடா
மல் மகத்தானசாபமதைநீக்குவிரே. 309

நீக்கினால்வெகுசூடியுண்ணியந்தான் நிட்களங்கமானதொரு
மாண்பருக்கு, ஆக்கமுடன்கரந்தனையேயொட்டிக்கொள்ளவப்பனே
மூலியதுகொண்டுவந்து, நோக்கமுடன்றூன்கொடுத்து வறுப்பினுக்
கால்நெடிதானவிரலதுவுமவிருட்சந்தன்னில், பாக்களவுபிறந்ததொ
ருகதையைப்போலே பாங்கானவிரலதுவுமவோட்டுப்பாரே. 310

ஒட்டுமேபின்னுமந்த மாண்பர்தாமும் ஒகோகோவழலைதனைத் தானெடுக்க, கிடீயேமறுபடியும்வருவாரங்கே கீழானவிரலதுவுமவ ரைக்கண்டு, எட்டியேதான் துரத்திகையிலொட்டி யெழிலானவங்கம துபங்கப் பீக்கி, சுட்டியேசிவமாண்பர்தானுமப்பா சொஸ்தமுடன் காக்ன்கொண்டுவாழ்வாரே.

311

வாழ்ந்தாலேதந்தமக்குமோட்சமுண்டு வளமானகீர்த்தியதுவதி கமுண்டு, ஐழ்ந்ததொருவார்த்தைக்குக்குறைவில்லாமல் அங்ஙனவே மூலியது ஆராய்ந்தல்லே, தாழ்ந்துமேகுருபாதம்வாக்குதப்பி தான டைந்தால்குருவுக்குபாவமென்று, சூழ்ந்துமேகுருவுரைத்தவாக்கு போலே சூட்சமுடன்செய்யவல்லோயெண்ணலாச்சே.

312

தாம்பிரகற்பம்சிவலிங்கமானது.

எண்ணவேயின்னமொருமார்ச்சுஞ்சொல்லேன் யெளிதானபுலி ப்பாணிமகனேபாரு, வண்ணமுடன்காலாங்கிகிருபையாலே வளமை யுடனலோகபதியெல்லாங்காண, திண்ணமுடன்குளிகையது பூண்டு கொண்டு தீர்க்கமுடன்கீனபதிசென்றேன்யானு, அண்ணலெனும் பதாம்புயத்தையானுங்கண்டு வப்பனேகாலாங்கி வரம்பெற்றேனே.

பெற்றதொருவரத்தினுலனேகம்பெற்றுபேரானபேரீன்ப வீட றிந்து, கற்றதொருசிவயோகிதவக்கியானி கைலாசசட்டமுனிநாதர் கூட்டம், சுற்றுமுள்ள திருமூலவர்க்கத்தோரும், சுந்தரானந்தரொடு ரோமந்தானும், மற்றமுள்ளசித்தாதிசித்தரெல்லாம் மகிட்சியுடன் மலைதனிலேபார்த்திட்டேனே.

314

பார்த்தேனேயவரவர்கள்செய்தநூலைபாங்கானசமாதிமுகம்கின் றுகொண்டு, நேர்த்தியுள்ளபெருநூலாங்கிரந்தங்கோடி நெடிதான விரிநூலுஞ்சுருக்கங்கோடி, பூர்த்தியுட னவரவர்க்குயிதவுகறி புகழான சாத்திரத்தைக்கையிற்பற்றி, தீர்த்தமுடன்சிவலிங்கபதியிற் சென்று சிற்பரனேநூல்களையாப்பூசித்தேனே.

315

பூசித்தேனதிதமென்றநூல்கள்தம்மை புகழானகீனபதிமாண் பருக்கு, வாசிதேன்சந்தேகந்தெளிவுநீங்கி வாகுடனேகருவிதானுத யந்தம், நேசித்தேன்சீனபதிபெண்களைத்தான் நெடிதானசாத்திரத் தின்மார்க்கங்கண்டு, ஆசித்தேனெடுங்காலமங்கிருந்தேன் வப்பனே குளிகைகொண்டு பறந்திட்டேனே.

316

போகர்புவனகிரியில் உச்சிலிங்கத்தேனென்னும்
சிறகுடையசெந்தேனைக்கண்டது.

பறந்தேனெனுகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு பாங்கானபிமயகிரிமே
ற்கேயப்பா, சிறந்ததொருபுவனமென்றகிரியில்யானும் சிறப்பானேகு
ளிகைவிட்டுயிரங்கியேதான், நிறைந்ததொருகுடைதனிலே சென்றே
ன்யானும் நெடிதானதேவரிஷிகோடானகோடி, குறைந்ததொருகணக்
கதுவும்லக்கோயில்லை கோடானகோடிசித்துமுனிகண்டேனே. 317

கண்டதொருசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் கைலாசபுவனகிரிதன்
ன்றறனும், அண்டமுடிபோகாமல்யாகஞ்செய்து வப்பனேதானி
ருக்குங்காலந்தன்னில், தண்டறிகமானதொருகாணகத்தில் தாட்டிக
முள்ளதொரு செந்தேனப்பா, சண்டமாருதம்போலேரெக்கைகொ
ண்டு சட்டமுடனிறங்கிநிற்கப்பார்த்திட்டேனே. 318

பார்த்தேனேபுவனகிரி சிகரந்தன்னில் பாங்கானசெந்தேனின்
கொடாரத்தனை, தீர்த்தமுடன்சிகரம்விட்டுமேலேநோக்கி திகழான
கொடிமுனையைப்பற்றினின்று, வேர்த்துடலம்விஷமதுவுந்தலைகொ
ண்டேறி மிக்கானசிகரமென்றசெம்புதன்னை, ஆர்த்துமேதானோக்கி
கொட்டும்போது வழகானசெம்பதுவும்வுருகிப்போச்சே. 319

உருக்கியேசெம்பதுவும்மலையோரத்தில் வுத்தமனேபாய்ந்துமல்
லோலிங்கமாச்சு, மெருகானலிங்கமதுசெம்புமாகி மேன்மையுள்ள
சமாதியென்றபீடமாச்சு, திருவானபீடமதுசித்தர்கண்டு தீரமுடன்
சிவலிங்கமென்றுசொல்லி, பருவமுடனமாவாசைகாலந்தன்னில்பட்
சமதுகுருபூசைசெய்வார்தானே. 320

தானுனபூசையதுசெய்யும்போது தாக்கானசிவலிங்கந்தன்னில்
நின்று, தேனானஜலமதுவுமுத்துபோலேதேற்றமுடன்சிவலிங்கந்தன்
னிற்பொங்கி, கோனானவிஷமதுவும்பொங்கியல்லோ கொப்பெனவே
ஜலமதுவாய்சுத்திநிற்கும், பானானரிமதனையெடுத்துசித்தர் பாங்கு
டனேசீசாவிலடைப்பார்பாரே. 321

பாரேதான்ஜலமதனையெடுத்துமல்லோ பாங்கானசெம்பதனையு
ருக்கிக்கொண்டு, நேரேதானுயிரமாங்களஞ்சிதானும் நேர்மையுடன்
தானுருவங்காலந்தன்னில், சேரேதானிருக்குமுகந்தன்னிலப்பாசேர்
வைகண்டுவிஷநீரைதாக்குவார்பார், சேரேதானுயிரத்துக்கோர்களுஞ்சு
கொடுத்துமில்வுருக்கியல்லோயெடுப்பார்பாரே. 322

காணவேயாயிரத்துயெட்டுமாற்று கனமானதேவேந்திரன் தங்க
மாச்சு, பூணவேதங்கமதுபிறவித்தங்கம் புகழாளசித்துமுனி வழங்கு
ந்தங்கம், வீணவேபூசைக்குவதவுந்தங்கம் வேறுபடாத்தங்கமது சய
ம்புத்தங்கம், நீணவேகைலாசநாதாதாமும் நீதியுடன் வீற்றிருக்கும்
பிடந்தானே. 323

பிடமாமாயிரங்கண்ணிந்திரர்க்கு பேரானவாசளத்தின்தங்கமா
கும், கூடகோபுரந்தனக்கு சிகரந்தங்கம் குவலயத்தில் மாண்புக்ளு
ங்காணத்தங்கம், மாடமாளிகைநெருங்கும் மன்னர்தாமும்மார்க்கமு
டனாதினத்தங்கமாகும், தேடறியநாதாக்கள் ரிஷிகள்தேவர் தோற்ற
முடன்கண்டதொரு தங்கமாமே. 324

தங்கமாம்புவனகிரிதன்னில்நின்று தாக்கானவிஷமீறிவந்தங்க
ம், லிங்கமாம்சமாதியென்ற பிடந்தன்னில் நிஷ்களங்கமாகிவந்தங்க
மாச்சு, புங்கசித்தியெட்டுடனேபிறந்ததங்கம் புகழானநாதாக்கள் வ
சிக்குந்தங்கம், பங்கமிலாத்தங்கமது பாரில்மாண்பர் பார்க்காத பிற
வியென்றதங்கமாச்சே. 325

பாஷாண கற்பம்.

மூச்சப்பாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனே புலிப்
பாணிசுரணமாரா, பாச்சலென்றபாஷாண கற்பஞ்சொல்வேன்பாரு
லகில்நாதாக்கள்சொன்னதில்லை, நீச்சடையசர்ப்பமது தான்பிடித்து
நீமகனேபாஷாணங்களஞ்சிரெண்டு, மூச்சடனேசர்ப்பமதுதானிருக்
கமுனியானபாஷாணந் தன்னைவாங்கே 325

வாங்கியேஅரவத்தின்வாயில்தன்னில் வளமானபாஷாணங் கள
ஞ்சிதன்னை, தூக்கியேதிரியாமல் மைந்தாபாரு துப்புரவாய் வாயில்
வைத்துதைத்துப்போடு, ஏங்கியேபோகாமல் பாண்டந்தன்னில் யெ
ழிலாகத்தானடைத்துவாரமிட்டு, ஓங்கியேபோகாமல் மேலுமூடிவத்
தமனேபதனமது நாள்தானெட்டே. 327

எட்டானநாளதுவுஞ்சென்றபின்பு யெளிதானபாண்டமதைதி
றந்துமைந்தா, கட்டானஅரவத்தின் வாயைத்தானும் கடுகெனவே
தானவிழ்த்துபார்க்கும்போது, திட்டமுடனரவமதுசீவன்செத்துதி
ர்க்கமுடனுயிரதுவும் சற்றேறிற்கும், சட்டமுடன்பாஷாணந்தனை எ
டுத்து சாங்கமுடன்பாம்புக்குப் பாலேவாரே. 328

வார்க்கையிலேயரவமது வுயிருண்டாகி வளமானஅரவமதுமா
மேசெல்லும், பார்க்கையிலேபாஷாணம்விஷந்தானேறிபாங்கானகூ

யகற்பமாச்சுதப்பா, திர்க்கமுடன்பாஷாணத்தையெடுத்தி திணைய
வுவாகவல்லோமண்டலந்தான், ஏற்கையிலேமண்டலமு மூன்றுகொ
ண்டால் யெழிலானகாயமது யிறுகும்பாரே. 329

அறுகுமேபாஷாணகற்பத்தாலே யெழிலானகற்பமது கொண்
டபேர்க்கு, குறுகியதேகமதுவயிரம்போலாம் குவலயத்தில் சித்து
முனிதம்மைப்போலே, அறுவதுவும்மிகவாகி புத்தியுண்டாய் அவனி
யிலேநீயுமொருசித்தனவாய், நறுவலென்றதினரகரையு மற்றுப்போ
கும்நாதாந்தசித்தொளிவு நிதியுமாச்சே. 330

சித்தானசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாம் தேசமதில்பலபலவாய் நூ
ல்கள்கூறி, முத்தானபாஷாணகற்பஞ்சொல்ல மூதுலகில் மறைத்து
வைத்தார்சித்தரெல்லாம், சத்தசாகரங்கடந்துகுறிகைபூண்டு சாயுச்
சியபதவினைக்காணவென்று, புத்தியுடன்காலங்கிதாள்பணிந்து பு
கழானகற்பமதைக் கூறிட்டேனே. 331

கூறினேன் கற்பமதைக்கொண்டபேர்க்கு குவலயத்தில் நெடுங்
காலமிருக்கலாகும், மாறிட்டமேனியது தங்கம்மீபோலாம் மகத்தான
வாசியதுமேல்லோக்காது, நின்றிட்டமேனியது தவளம்மீபோலாம் நிட்
களங்கவாசியதுமேலோடாது, வீறிட்டுவார்த்தையது மொழிசொன்
னாலும் வீணாகிதேகமது குண்ணாதன்றே. 332

ஆமைகற்பம்.

அன்றான்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வப்பனே சொல்லுகிறேனு
ந்தமக்கு, குன்றானமலைபெறிகுக்கெடந்துகூருனசுவர்ணகிரி பதியம
ர்ந்து, வென்றிடவேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு வீருனசிகரமென்
றபதியைக்கண்டேன், தென்றிசையில் தட்சணமூர்த்திராயன் தோற்
றமுடன்கண்டதொருகூர்மந்தானே. 333

திரேதாயுகப்பிரளயத்தில் தட்சணமூர்த்திராயன்
மைந்தனை விழுங்கிய கூர்மத்தை சுவர்ணகிரியில்

போகர் கண்டது.

தானானகூர்மமதுதன்னைக்கண்டேன் தாக்கானதிரேதாயினுகத்
திலப்பா, மாணாபிரளயங்கள்வந்தபோது மகத்தானகூர்மமது: மலை
யிற்சென்று, தேனானமனோன்மணியாளிருக்கும்பீடம் தெரிசனமே
செய்வதற்குமனதிலுன்னி, பாணாபார்லோகப் பிரளயத்தில் பட்ச
முடன்கூர்மமதுவந்ததாச்சே. 334

வந்ததொருகூர்மமதைக்கண்டேன்யானும் வளம்பெரியசுவர்ண
கிரிமலையிலப்பா, அந்தமுடன்மலையைவிட்டுக் கீழிறங்கிவப்பனே ச

னையருகேசென்றேன்யானும், சிந்தனையாய்மனதுவந்து படியிறங்கி
சிற்பரணைத்தெரிசிக்கதியானங்கொண்டு, சந்தோஷமாகியல்லோசனை
யோரத்தில் சட்டமுடனிறங்கையிலே கண்டிட்டேனே. 335

சுனையில்சுர்மம் போகரைக்கண்டது.

கண்டவுடன்சுர்மமதுயெனைப்பணிந்துகைலாசநா தரென்றுதா
ள்பணிந்து, தெண்டமுடன்பதாம்புயத்தைப்பணிந்துபோற்றிதெளி
வாகசுனையேறி மேலேறின்று, அண்டர்பிரானெந்தனையுங்காணவந்த
வன்பானபோகரிஷிதாதாகேளும், துண்டரிகமாகவல்லோதட்சுனைய
னதுப்புரவாய்சாபமது தந்திட்டாரே. 336

தந்ததொருசாபத்தால் திரேதாயுகத்தில் சட்டமுடன் பிரளய
த்தில்வந்தேனிங்கே, அந்தமுடன்றெடுங்காலம்சுனையில்யானும் வன்
புடனேவாசமதுசெய்திருந்தேன், சித்ததொருசுவர்ணகிரி சுனையில்
தானும் சிறப்பானசித்துமுனிவந்ததில்லை, விந்தையுடனெந்தனுக்கு
சாபந்தீர்க்கவிட்டகுறையிருந்ததினால் வந்தீர்பாரே. 337

பாரேதான்காலாங்கிநாதபாதாபட்சமுடனெந்தன்மேல்கிருபை
வைத்து, சீரேதான்சாபமதைநிவர்த்திசெய்து தீர்க்கமுடனெந்தனை
யும்மீட்பிரானால், நேரேதானுந்தமக்குக்காயகற்பம் நெடுங்காலந்தா
னிருக்கயான்கொடுப்பேன், கூரேதான்வார்த்தையதுமொழியுக்கூறி
குறிப்புடனேவரலாறுகூறலாச்சே. 338

போகர் சாபம் நிவர்த்திசெய்தது.

கூறவேசுர்மமதுசொல்லும்போது கொற்றவனேசாபமது நிவர்
த்திசெய்தேன், மீறவேசுர்மமதைசாபப்பீக்கி மிக்நானகற்பமதைக்
கேட்கும்போது, மாறவேயெந்தனுக்குத்தெரியவோதிமகத்தான கற்
பமதைக்கேட்கும்போது, நாறலுடல்சுர்மமது வயிற்றிருக்கும்நலமா
னகுளிகைதனைத்தருகலாச்சே. 339

தருகவேவயிற்றிதுள்ளகாயகற்பம் தண்மையுடன் மனதுவந்து
அடியென்றானும், பெருகலையான்வாங்கி மண்டலந்தான் பேரானகு
ளிகைதனில்குன்றியுண்ண, மெருகலுடன்தேகமதுயிறுகியல்லோமே
தினியில்நெடுங்காலமிருப்பதற்கு, பொருகவேகாயாதிகற்பங்கொண்
டுபேறானவுலகுதனில்வசித்திட்டேனே. 340

வசித்ததொருகுளிகையினுலெந்தனுக்கு வாகானமகிமைகளும
னேகமுண்டு, பசியதுவுமில்லைப்பா பண்புள்ளோனே பாலகனேசித்
தர்களுக்கிடைக்குமோசொல், நிசிதமுள்ளகாயாதிகற்பந்தன்னை நிக
ழ்ச்சியுடன்முன்னிருந்தாதார்தாமும், உசிதமுடன்கண்டவரும் யா
ருமில்லை வுத்தமனேநாதாக்கள் சொல்லர்பாரே. 341

கலைமான் கற்பம்.

சொல்லாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் சுவர்ணமென்
றமலையிலப்பாபேற்பாகத்தில், வெல்லவேகுளிகைகொண்டுவடியேன்
ருளும்வேதார்த்ததாயினதுகடாட சத்தாலே, புல்லவே வனந்தனிலே
கலைமான் றன்னை புகழ்ச்சியுடனடியேனுங்கண்டபோது, நல்லதொரு
கலைமானுமென்னைக்கண்டு நலமுடனேவோடிவந்து பணியலாச்சே.

பணிந்துமெய்ந்தனுடபாதம்போற்றி பட்சமுடனெந்தனையும்
வினவிக்கேட்க, துணிந்துமேகாலாங்கி நாதர்பாதம்தப்புரவாய் மன
துவந்த அடியேன்ருளும், அணிகடனன்பதாம்புயத்தின் சீஷனென்
றேன் ஆத்தாளின் கடைபாத தூளியென்றேன், மனிபோன்ற வார்த்
தையதுகடும்போது மகத்தான என்ருநீயெ யென்னலாச்சே.

என்னவேகாலாங்கிநாதசீஷா யெழிலாகயெந்தனுக்குவந்தசாப
ம், பன்னவேபுஜண்டரிஷிபார்தாமும் பாங்கானகானகத்தில் யாகஞ்
செய்ய, துன்னவேயடியனல்வந்தநீர்மை துப்புரவாயாதென்றுவின
விக்கேட்பீர், முன்னமேபெரியோர்கள் செய்தயாக மூதுலகிலடியே
னுமறியேன்ருமீன. 344

தானுபுஜண்டமகாரிஷிபார்தாமும் தன்மையுடன் தவஞ்செய்
யுங்காலந்தன்னில், கோனுவமுதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றனார்
தாமுரைத்தீதிப்போலே, தேனாமேனென்மணியாள் கிருபையாலும்
தேற்றமுன்சாபமதைக்கவெண்ணி, பாணுகுருபாணரிடியாசீர்மம்
பாங்குடனேயான்வணங்கினிறிட்டேனே. 345

நின்றேனேபுஜண்டமகாரிஷிபார்பக்கல் நிட்களங்கமானதொரு
சமாதிதன்னை, சென்றேனெநடுங்காலம்நானிருந்தேன்தேனொளியி
ன்கிருபையதுவண்மையாலே, வென்றதொருயான் செய்த பாவந்தன்
னேவேட்கையுடனணிதவராவண்ணம்யாஹும், குன்றுடனேமலைதடி
சமாதிபக்கல் கொற்றவனேசாபமதால் சென்றிட்டேனே. 346

இட்டதொருசாபமதை நீக்கியல்லோ யெழிலாக வெந்தனுக்கு
காட்சிதந்து, சட்டமுடன்றோனோபதேசங்கொண்டு சாயுச்சியபதவி
தனைக்கானவென்று, திட்டமுடன்மீனாலயத்தாலருளுந்தந்து நீர்க்
கமுடனாசீர்மஞ்சாபநீக்கி, விட்டகுறையிருந்ததொரு நீர்வையாலே
விடுதிக்கப்போகவென வருள்கொள்வீரே. 337

கொள்ளவென்றுகலைமானிங்கடும்போது கொப்பெனவேகாலா
ங்கிகடாட்சத்தாலே, தெள்ளமுர்தமானபராபரியின்பாதம்தேற்றமு

டனடியேனுமுடிவணங்கி, எள்ளளவுந்தீங்குமிக நேராமற்றான் யெழிலான மனோன்மணிபைப் போற்றிசெய்து, உள்ளபடி கலைமாண்பு பாதுகாக்க உவமையுடனென்மனதி லெண்ணினேனே. 348

எண்ணியே கலைமானின் சாபந்தீர்த்தேன் யெழிலான காயாதி தான்கொடுக்க, உண்ணவே நெடுங்காலம்நானிருந்தேன் வுத்தமனே சித்துமுனிரிடியார்கூட்டம், வண்ணமுடன் கலைமானின் கற்பந்தன்னை வாகுபெறவுண்டவர்க ளாருமில்லை, கண்ணபிரான்கொண்டதொரு கற்பந்தானும் கலைமானின்கற்பத்துக் கீடாகாதே. 349

ஈடானகற்பமதை யுண்டேன்யானும் பெழிலான வையகத்து மாண்பரெல்லாம், தேடாமல் கற்பமதையுண்டேன்யென்று தேசம திவ்சந்நியாசிவேஷங்கொண்டு, கோடானகோடிபொருள் சம்பாதிக்க கூறினார்கற்பமதுகொண்டேன்யென்று, தாடாண்மைகொண்டதொ ருபொய்ஞ்ஞானிக்கு தாரணியில் தனங்கொடுத்து கெட்டார்பாரே.

பாரேதான் கற்பமதைக் கொண்டபோது பாங்குடனே சீன பதிசென்றேன்யானும், நேரேதான் குளிகையது பூண்டுகொண்டு நெடிதானகடலோரஞ்சென்றுயானும், சீரேதான் சுவர்ணகிரியிடபா கத்தில்சிறப்புடனேமலையேறிசென்றேன்யானும், ஆரேதான் கண்ட வர்களாருமில்லை வப்பனேசுவர்ணகிரி கண்டிட்டேனே. 351

கேசரிகற்பம்.

கண்டேனேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலி ப்பாணிமைந்தாகேளு, சண்டமாருதம்போல குளிகைகொண்டு சாங்கமுடன்சுவர்ணகிரி யிடபாகத்தில், தண்டகாரணியமதி லடியேன் றுனும்சாங்கமுடன்சமாதிமுகந்தன்னில்நின்றேன், அண்டப்பிரான ருளினது கடாட்சத்தாலே வப்பனேகடலோர மமர்ந்தேன்தானே.

தானுனவையகத்து மகிமையெல்லாந் தாக்கானசுவர்ணகிரிகட லோரத்தில், மாணு மகுத்துவங்களதிகமென்று மார்க்கமுடன் சுந் தரானந்தரேசர், தேனுனசாத்திரங்கள் பாடியல்லோ தேற்றமுடன் குகைதனிலேவைத்தாரப்பா, கோனுனயென்குருவாங் காலங்கிரா தர் கொற்றவனுரெந்தனுக்குக் கூறினாரே. 353

கூறியதோர்நூலதுவும் பொய்யாதென்று கொற்றவனேசமாதி யென்றபிடம்நின்று, மீறியே யஷ்டாங்கயோகஞ்சென்று மிக்கான தவநிலையில் நிற்கும்போது, நீறுடைசுந்தரா நந்தரேசர் நிங்களங்க சொருபமென்றசுடரேகொண்டு, மாறுடைய சித்தனைப்போல் வே ஷங்கொண்டு மார்க்கமுடன்தரிசனங்கள் தந்திட்டாரே. 354

தந்தாரேயெந்தனுக்குத் தரிசனங்கள் தாக்கான யெந்தனையுமா
ரென்றேதான், சிந்தனையாய்மனதுவந்துகேட்கயானும் சிறப்புடைய
காலாங்கிசீஷனென்றேன், அந்தமுடன் சீனபதிவிட்டுயானும் வைய
கனே குளிகையது பூண்டுகொண்டு, விறகைகளையறியவென்று யிட
பாகத்தில் விருப்பமுடன்பான்பணிந்து துதித்திட்டேனே. 355

சுந்தரானந்தர்சரிமார்க்கக்குளிகையை போகருக்கு கொடுத்தது.

துதிகையிலே சுந்தரானந்தரேசர் துப்புரவா யெந்தனுக்குத்
துகளகற்றி, மதிப்புடனே யெந்தனையுமனதுவந்து மார்க்கமுடன்
கண்டதொரு வினயத்தாலும், விதிப்புடைய விட்டகுறை யிருந்த
தாலும் விருப்பமுடனுத்தமக்கு வுபதிசங்கன், கதிபெற்றவே ஞானே
பதேசஞ்செய்து கருவானகேசரியுந்தருவேன்பாரே. 356

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாங்குடனேசுந்தரானந்
தரேசர், சேரேதான் யெந்தனுக்குக் குளிகைதந்து தேற்றமுடனாலு
குபதிமகிமையெல்லாம், தேரேதான்சுதாராலஞ்சீஷனாக ஸோமையுட
னென்மீதில்மனதுவந்து, கூரேதான் கேசரியின்மார்க்கந்தன்னேகுறி
ப்புடனேயெந்தனுக்கு கூறினாரே. 357

போகர்புலிப்பாணிக்கு சன்மார்க்கவிதி கூறல்.

கூறவேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு குவலயத்திலெந்தனுக்குசீஷ
மார்க்கம், தேறவேகண்டல்லோ வாராய்ந்தேதான் தேற்றமுடனிரு
ப்பதற்குமுறையுஞ்சொல்வேன், மாறவே தொண்டுகெய்யும் சீஷனு
க்கு மகத்தான சன்மார்க்கமேதென்றாக்கால், ஆறவே விசுவாசமரு
ளும்வேண்டும் வப்பனே அறிவுஜெபம் வேண்டும்பாரே. 358

வேண்டுமே யாசையுட னீன்பம்வேண்டும் விருப்பமுடன் தவ
முடனே பொருமைவேண்டும், தாண்டவம்போல் குருமொழியின்
வணக்கம்வேண்டும்தாரணிலல் சிவகாருண்ணியம்வேண்டும், ஆண்ட
கையின்பதாம்பு, ததை நண்ணல்வேண்டும் வப்பனே யிறக்கமுட
னீகைவேண்டும், தூண்டியதோர் கருமான மின்னஞ்சொல்வேன்
துப்புரவாய்த் துகளகற்றி யிருக்கநன்றே. 359

நன்றாகயிறவாமல் முயற்சிகேடல் நலமான கற்புடமை நண்
ண்வேண்டும், குன்றானகொடியதொருபாவம்மீக்கி குவலயத்திலிரு
ப்பவனே சன்மார்க்கன்றான், தென்றிசையி லகத்தியர்க்கு நேர்மை
யாக தேற்றமுட னுபதேசஞ்செய்யவல்லோன், நன்றியுரி வேண்டு
வாழுமாண்பர் நலமான சித்துமுனிக்குவமையாச்சே. 360

ஆச்சப்பா பொய்குது கபடுதந்திரம் வப்பனே நிந்தையுடன் நிலைமைமாறல், பேச்சுடன மெய்தவறல் பொருமைகூறல் பேரான பேரினபநிலைமறத்தல், மூச்சுடங்கி மெய்போலே யாகஞ்செய்தல் முனையானநற்குருவை தூஷணித்தல், ஆச்சரியமானதொரு களவு மார்க்கம் வப்பனேநீக்குவது முண்மைபாரே. 361.

உண்மையாம் முன்புநயம் புரணிகூறல் வுத்தமரை யுதாசினங் கள்மிகவும்பேசல், நண்மையாம் பெரியோரைப்பகடிகூறல் நலமுட னேபரிசுத்தோன்போலேகூறல், கண்மையாம்மென்மேலும் போர் வினோத்தல் கருவானபோருக்குமுயன்றுநிற்கல், தண்மையாம் சித்து முனிதூல்களெல்லாந் தானறிந்த பித்தனைப்போல் பின்றுவானே.

பித்தனென்றால் சொல்லுகிற னின்னங்கேளு பிணிதீர்க்கும் பண்டிதன்போல்பெயர்வகுத்து, சுத்தமுடன் காவிக்காஷாயம்பூண்டு சுந்தரனே யுபதேசங்கூறவல்லோன், சத்திரெறிதவறாத தருமவான் போல் தாரணியில் வேடமதுபூண்டுகொண்டு, புத்தியுடன் கோபம தையற்றவன்போல் புலம்பியேதிரிவானே கழுதைமாண்பே. 363

மாண்பானவையகத்தி லனேகரப்பா மார்க்கமுடன் பலபல வாய் வேஷங்கொண்டு, ஆண்பிள்ளைபோலாக வீரங்கொண்டு அதட் டியே வார்த்தையதுமிகவுகூறி, காண்பவர்களெல்லவர்க்குங் கருத் துளான்போல்கைதனிலேருத்திராட்சமாலேபூண்டு, வீண்பிள்ளையாக வல்லோ திரிந்துகொண்டு விருதானவேஷமது கொள்வார்தானே.

தானுனபுலிப்பாணி யின்னங்கேளு தண்மையுள்ள பூபாலா சொல்வேன்பா, கோனான குருவருளும்பெற்றோனாக குவலயத்தில் கீர்த்திகொண்டிருப்போனாக, தேனான மனோன்மணியாள் பதாம்பு யத்தை தேற்றமுடனென்னுளுந்துதிப்போனாக, பாணுபாரசிவன் புத்திவானாய் பாருலகில்வசித்திருக்குஞ் சீடன்பாரே. 365

கற்பமுண்ணகந்தகத்தயிலம்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கான புலிப் பாணிமகனேகேளு, நேரேதானுந்தமக்குக் காயகற்பம் நெகிழ்ச்சியு டன் சொல்லுகிறேன் நேர்மையாக, வீரேதான் நெல்லிக்காய்கெந்தி தானும் விருப்பமுடன் பலமதுவுமைந்துசேரு, சீரேதான் தாளக மும்ரெண்டுசேரு சிறப்பானசிக்கியது வொன்றுகூட்டே 366

கூட்டவேமனோசிலையு மொன்றுசேரு குணமான கௌவரியது வொன்றுசேரு, நாட்டமுடன் பூரமதுவொன்றுசேரு நலமானவீர

மது அரையேசேரு, வாட்டமுடன்பினியது வொன்றேசேரு வகுப்
பானலிங்கமது வொன்றுகூட்டு, தேட்டமுடன் துருசதுவு மொன்
றேசேரு தெளிவானதுத்தமது வொன்றுதூக்கே. 367

தூக்கியேசுற்றண்டங் கருவிலப்பா துடியாகத் தானரைப்பாய்
நான்குஜாமம், தாக்குவாய்வாலுமுவைத் தயிலத்தாலே தானரைப்
பாய் ஜாமமதுயெட்டதாக, நோக்கமுடன் கருஞ்சீரந்தயிலமப்பா
றுணுக்கமுடன் தானரைப்பாயாறுஜாமம், வாக்கதுவும்பிசகாதவண்
ணமப்பா வளமானதாழம்பூ சாத்தான்கூட்டே. 368

சாளுனதாழம்பூ நாலுஜாமம் தண்மையுடன்மந்தாரை நாலுஜா
மம், நாளானசரக்கெண்ணை நாலுஜாமம் நலமானகொடிவேலியாறுஜா
மம், தேருனகெளதும்பையாறுஜாமம் தேற்றமுடன் துவரையது நா
லுஜாமம், சேருனவெண்குன்றி யாறுஜாமம் செம்மையுடன் தான
ரைப்பாய் மைந்தாகேளே. 369

கேளேதான்சரக்கெல்லா மரைத்தபின்பு கெவனமுடன் பில்லை
யதுலேசதாக, நாளேதான்போகாமல் ரணியில்லைவத்து நயமானபுது
க்கலசந்தன்னிலப்பா, கோளேதான்நேராமல் மைந்தாரீயும் குமுற
வேதானடைத்துச் சீலைசெய்து, கோளேதான் கலசமது துவாரமிட
கிருபையுடன் தயிலமதுயிறக்கிடாயே. 370

இறக்கியேகுழித்தயில மாகவல்லோ யெழிலானகலசமதில்வடி
தான்கொண்டு, சிறக்கவே முப்பூவுங் களஞ்சீசேர்த்து சிறப்புடனே
கலசமதிற் பதனம்பண்ணி, திரமானதயிலமதை யாரேணுந்தான்தீர்
க்கமுடன்சொல்லவில்லை நூல்கள்தள்ளில், உறமானதயிலமதுசித்து
தாழும். ஒகோகோநாதாக்கள் சொல்வாரன்றே. 371

அன்றானயிலமதை யாராய்ந்தேதான் அவனிதனில் மாண்பர்
களும்பிழைக்கவென்று, குன்றானவழிபாடு முறைபாடெல்லாம்சூறி
னேன்போகரேழாயிரத்தில், தென்றிசையில்பொதிமைலைதன்னில்
வாழும் தெளிவானசித்துமுனிநாதர்தாழும், வென்றிடவே தயிலம
தைமறைத்துவைத்தார் வேதாந்ததுட்பொருளைக் காட்டார்தானே.

தானானசாத்திரத்தி னுளவுகண்டு தண்மையுள்ளகருவிகரணதி
யெல்லாம், கோனானயெனதையர் காலாகிராதர் கொற்றவனு ரெந்
தனுக்குச்சொன்னரீதி, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே
தேற்றமுடன் தயிலமதைவாங்கிமைந்தா, பாணபரிதியென்ற சூதர்
தன்னில் பாங்குபெற தயிலமதைக்களஞ்சீரீட்டே. 372

நீட்டவேபத்துக்குவொன்றுமேதான் நீதியுள்ள மதவானையடங்
கிறிற், வாட்டமுடன் தயிலமதையிரண்டுசொம் வாசுபெறத்தான
னரைக்கருதமாகும், தாட்டிகமாய்குதமதை செந்தூரிக்க தண்மை
யுடன்சொல்லுகிறேன் மைந்தாபாரு, நாட்டமுடன் தாரமென்றநா
தந்தானும் நலமானகளுஞ்சியது வொன்றுசேரே. 374

சேர்த்துமேமுன்சொன்ன தயிலத்தாலே செவ்வையய்த்தான
ரைப்பாய்நாலுசாமம், நேர்த்தியாய்மெழுபதமா மட்டும் நேர்மையு
டன்தானரைத்து செப்பக்கேளீர், ஊர்த்துவமாய் குப்பிக்குச் சீலை
செய்து வுத்தமனேசாக்கதனைக் குப்பியிட்டு, தீர்த்தமென்றகுப்பிக்
குமாக்கல்லாக திறமாகமேல்முடி சீலைசெய்யே. 375

செய்யவேதளவாயாஞ் சட்டிதன்னில் சிறப்புடனேமணல்தனை
க்கொண்டுவந்து, பையவேதளவாயாஞ் சட்டிதன்னில் பாங்குடனே
ரவியில்நாலுவுயரம்போடு, துய்யநல்லகுப்பிதனை மண்மேடிட்டுதுப்பு
ரவாய்க்குப்பிவாய்தெரியமுடி, எய்யவே மேற்பாண்டந்தன்னில்முடி
வுத்தமனேசீலைபது வலுவாய்செய்யே. 376

வலுவானசீலைபதுசெய்தபின்பு மைந்தனேமயங்காமல் செய்வா
யப்பா, மெலுவானவாலுகையா மேந்திரத்தில் மேன்மையுடன் தா
னெறிப்பாய்நாலுசாமம், சுலுவானதீபமது கமலம்போலாம் சுந்தா
னேதானெறிப்பாய்செப்பக்கேளு, உலுவானதீபமது ஆறிப்பின்புவு
த்தமனேதானெடுக்க வகையைக்கேளே. 377

கேளப்பாகணபதிக்குப் பூசைசெய்து கெட்டியாய் மனேன்ம
னியைமனதிலுன்னி, நாளப்பாபோகாமல் செந்தூரத்தை நலமாக
சீசாவிற்பதனம்பண்ணு, பாளப்பாபோகாமல் தேகந்தனைபட்சமு
டனெடுங்காலமிருப்பதற்கு, வேளப்பா காயாதிகற்பங்கொள்ள விரு
ப்பமுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. 378

பண்பானசெந்தூரங்குன்றிவீதம் பாலகனேமண்டலந்தா னிர
ண்டுவேளே, நண்பானதேனதனில் கொண்டாயானால் நலமானதேக
மதுகற்றாணாகும், தண்பானவாசியதுமேல்நோக்காது தீர்க்கமுடன்
கொண்டவற்குநரையுமில்லை, உண்டானகாயாதிகற்பமெல்லாம் வுத்
தமனேயிதற்கிடு சொல்லொண்ணுதே. 379

ஒண்ணுதுசெந்தூரந்தானுமப்பா வுத்தமனே கோடிவரையிருக்
கலாகும், கண்ணுதுசெந்தூரந்தனையப்பா கருத்துடனே பாச்சுகி
ன்றவிதத்தைக்கேளு, மண்ணுதுசெம்பதுவுங் களுஞ்சினாறு மகத்தா

ன செந் தூரங்களஞ்சியொன்று, ஒண்ணுதுதானுருக்கிமுசைதன்னில்
வத்தமனேதானெடுத்து சாய்த்திடாயே. 380

சாய்க்கவேசெம்பதுவும்மாற்றோபத்து தனிபாணமாற்றதுவுமெ
ன்னசொல்வேன், வாய்ந்ததொருபிறவியென்றதங்கந்தானும்மகத்தா
னதங்கமதுயிதற்கிடுண்டோ, தேய்ந்ததொருதேய்வுயென்றதங்கமப்
பா தேற்றமுள்ளபிறவியென்ற தங்கமாச்சு, பேய்ந்ததொருமலைபோ
லேவினோந்தங்கம் பெருமையுள்ள சிருஷ்டிப்புத் தங்கந்தானே.

தானுனதங்கமது யோகிதங்கம் தண்மையுடன்சிவவேடம் பூண்
டோர்க்காகும், கோனான்குருத்தங்கம் ஞானத்தங்கம் கொற்றவர்கள்
ராசாக்களணியுந்தங்கம், பாணனமேனும்மணியாட்குநத்தங்கம்பா
ரினிலேசித்தாமெச்சுந்தங்கம்பா, தேனான்குருக்கள்மாரணியுந்தங்க
ம் தேஜோளிலின்சொருபமென்ற தங்கந்தானே. 382

தங்கமாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலிப்
பாணிககனேகேளு, பங்கமில்லாத்தங்கமது பென்னசொல்வேன் பா
லகனேஒன்பதுக்கு வொன்றுதாக்கு, துங்கமுள்ளரசிதமது மாற்றோ
பத்து துடியானபசுமையென்றயேமமாச்சு, புங்கசித்தியெட்டுடைய
சிவயோகிக்குப் புனிதனேதங்கமது வாய்க்கும்பாரே. 383

பாரேதான்கருமிகட்குஞ் சண்டாளர்க்கும் பலியாது யிவ்வ
தைப்பலியாதப்பா, ஆரோதான்சாத்திரங்க ளனேகஞ்சித்தர் அபரி
தமாய்ப்பாடிவைத்தாரகோடாகோடி, நேரேதானிவ்வேதைக்குவமை
கூறநெடியபுகழ்வையகத்திலாறுலாகும், சீரேதான்விட்டகுறையிரு
ந்தபேர்க்கு தீர்க்கமுடன்வாய்ப்பதும் மெய்யதாமே. 384

மெய்யானவித்தையது பென்னசொல்வேன் மேதினியில் நாதா
க்கள்கூறும்வித்தை, பெய்யானவித்தையது வனேகங்கோடி பூட்டி
னார்வெகுகோடிமாண்பர்க்காக, வையகத்தில்வாழுகின்ற மாண்பருக்
குமகத்தானசெந்தூரம்வுண்டபேர்க்கு, ஐயமற்றோகாதி ரோகமெல்
லாம்வப்பனேவுடலைவிட்டே யேகும்பாரே. 385

விலாங்கு கற்பம்.

ஏகுமேயின்னமொருகற்பம்பாரு யேற்றமுடன் சொல்லுகிற
ன்மைந்தாபாரு, பாருடையநெய்போன்ற விலாங்குதன்னை பட்சமு
டன் தான்பிடித்து யண்பாய்க்கேளு, சாகுதற்றமுன்பாக சூலந்தன
னைசட்டமுடன்வாயிலிட்டு விலாங்குதன்னை,வேகுதற்குபாண்டமது
தானமைத்து வேகமுடன் பூரீரைப்பாண்டம்போடே. 386

போட்டுமேவிலாங்குதனைமேலேவைத்து பொங்கமுடன் மேலு மந்தபூநீர்விட்டு, நாட்டமுடன் ஜலமதனைமேலேவிட்டு திஷுகளங்கமா கவல்லோ பாண்டமுடி, வாட்டமுடன் தானவித்து ரவியிற்போடு வ ளமான விலாங்கதுவு முலர்ந்தபின்பு, தாட்டிகமாய்க்கல்லுரலி விட்டு மைந்தாசட்டமுடன் இரும்புலக்கை தன்னாற்சாரே. 387

சாடவேருரணமாய்ச்செய்துகொண்டு சட்டமுடன்சுக்குடனே வோமஞ்சேர்த்து, கூடவேமிளகுடனேவாய்விலங்கம் குணமான பர ங்கியென்றபட்டை தானும், போடவேயேலமுடன் ஜாதிபத்திரிபொ ங்கமுடன் வெந்தயமுமிருசேர்தான், சூடவேபச்சையென்ற பூநர் தானும் சத்தமுள்ளரோசனையும் கூடச்சேரே. 388

சேர்த்துமேவகைக்கு வொருபலமதாக சிறப்புடனேநெய்தேனு ம்விட்டுக்கிண்டி, பேர்த்துமேபுதுக்கலசந்தன்னிலப்பாபெருமையுட ன்சினிசர்க்கரையுங்கூட்டி, ஆர்க்கவேபாருபாதர் தன்னிலப்பா வப்ப னேமுன்னுரைத்தலேகியத்தை, திர்க்கமுடன் தான்சேர்த்து கிளரி வாங்கிதிட்டமுடன் பிங்கானிற்பதனம்பண்ணே. 389

பண்ணவேகணபதிக்குப்பூசைசெய்து பாலகனே சோடசத்தில் வைத்துப்போற்றி, உண்ணவேமண்டலந்தான் கொண்டாயானால்வத் தமனேகழற்சிக்காய் விகிதம்கொள்ள, தண்ணமுடன்தேகமது யிறு கிச்காட்டும் தாக்கானவாசியது மேல்கோக்காது, கண்ணபிரான் செ ய்ததொருகுளிகையப்பா கண்மணியேவுந்தனுக்கு போதித்தேனே.

போதித்தேன்விலாங்கினுட மாயாகற்பம் பொங்கமுடன் சமு சாரிக்கானகற்பம், வாதிசுருங்கண்டறிந்துசெய்வாரப்பா வையகத்தி ல்லிகியுள்ளான்செய்யுமார்க்கம், சோதித்துசாத்திரங்கள் கண்டாறு ய்ந்து சுந்தரனேவுந்தனுக்கு வோதிவைத்தேன், சாதித்தால்குளிகை யென்றவிலாங்குகற்பம் சாங்கமுடனயோகிகட்குவுறுதியாமே.

உறுதியாஞ்சித்தின்பங் கொண்டபேர்க்கு வுத்தமனே யாக்கை ந்ரம்புடையபேர்க்கும், நிறுதியெனுந்தாதுவிர்த்தி யில்லாதார்க்கும்நீ டுழிபோகமது கொள்வோருக்கும், குறுதிபதுயல்லாத தேசத்தோர் க்கும் குணமில்லாமணமில்லா மேலுயோர்க்கும், அறிவுகுன்றியிருப் பதொரு மாண்பருக்கும் வழகானகுளிகையது பாருபாரே.

பாரப்பாருளிகையது கொண்டபேர்க்குபாங்குடனேயேழானை பலமுண்டாகும், ஆரப்பாருளிகையது செய்யப்போறார் வப்பனைய றிவுடையேரசெய்யும்வேதை, நீரப்பாதனிலிருக்கும் விலாங்குகற்ப ப்நீதியுள்ளகற்பமது யென்னசொல்வேன், போரப்பாசிவபோகி செய் யாரப்பா பேரின்பநிலைநடந்தோர் செய்யார்தானே. 393

செய்வார்கள்சிறின்பமுடையபேர்கள் ஜெகதலத்தில் கோடி யுண்டலக்கோயில்லை, துய்யதமிழ்ப்பண்டி தங்கார்மெத்தவுண்டு துப்பு ரவாந்செய்துமல்லோ வதிதஞ்செம்வார், மெய்யானகற்பமதை செய் தபேர்கள்மேதினியில் கலவிக்குமுதன்மையாவார், பொய்யானகற்ப மதுகூறவில்லை புண்ணியனையுந்தனுக்குப் புகட்டினேனே. 394

புகட்டினேனுந்தனுக்கு வன்புகூர்ந்துபுகழானவிலாங்கினதுகற் பந்தன்னை, சகமுழுதுஞ் சித்துமுனிசாத்திரத்தில் சாங்கமுடன் ம றைத்துவைத்தாரென்னசொல்வேன், அகங்கொண்ட மாண்பர்களு ள்காகாவென்றவப்பனே சிடிக்கையெல்லா மறைத்துப்போட்டார், சு கம்பெறவே யடியேனுமனதுவந்துகூட்டினேன் மாண்பர்களுக் குகந் தவாறே. 395

வாறானகுத்திரத்தில் மறைத்ததெல்லாம் வாகுடனே சாத்திர த்தில்பெருக்கிவிட்டேன், கூறானகிடிக்கையென் மார்க்கந்தன்னை கு ணம்பெறவே செய்தவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி, மாறாமல்கைபாகஞ்செ ய்பாகந்தான் மன்னவனேசெய்தவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி, தூறான மார்க்கமதுசென்றபேர்க்கு துப்புரவாயாதொன்றும் பலியாதன்றே.

பலியாதுகுடி கெடுக்கும்பாவியோர்க்கும் பாங்கானசண்டாளது ரோகியோர்க்கும், வலிதானபவமுடைய கருமியோர்க்கும்வாகுடை யசிடிக்கையென்றவேதைதானும், நவியாளர்தங்களுக்கு மவனையோ ர்க்கும் நற்பெண்டிர்களைகெடுத்த துரோகியோர்க்கும், கலியுடைய சப்பாணிகுருடருக்கும் சட்டமுடனொருக்காலும் பலியாதன்றே.

அன்றானபோகரேழாயிரத்தில் வப்பனே கடைக்காண்டந்தன் னிலப்பா, குன்றானமலைபோலேகோடி கற்பம் கொட்டினே னுதாக்க ளறிந்ததில்லை, தென்றிசையிலகத்தியனார் காவியத்தில்தேற்றமுடன் வெகுக்கோடிபாடிவைத்தார், வென்றிடவே சத்தகாண்டந் தன்னிலப் பாவிருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் கோடியாமே. 398

நாரை கற்பம்.

கோடியாமின்னமொருகற்பஞ்சொல்வேன் கோபாலாயென்குரு
ஞ்வகுமாவேலா, வாடியேமயங்காதேமன்னுகேளு வளமையுடன்நா
வரையென்றகற்பஞ்சொல்வேன், தேடியேகருநாரைகொண்டாராய்ந்
துதேற்றமுடன் குடல்போக்கிசிறகுபோக்கி, ஆடியதோர்குதமென்ற
யானைதன்னை வப்பனைதன்வாயிற்புகட்டிடாயே. 399

புகட்டவேயிருவாயுந்தைத்துமல்லோ பொங்கமுடின் தாளியெ
ன்றபாண்டந்தன்னில், அகலமதுசாண துவும்விரள்தாளுவப்பனை
பூநீரைப்பறப்பிமைந்தா, நிகலவேநாரையென்றபட்சிதன்னை நிஷ்கள
ங்கமாகவல்லோ பாண்டம்வைத்து, புகலவேமேலுமந்தபூநீர்விட்டு
புண்ணியனேமேற்பாண்டந்தன்னைமூடே. 400

மூடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து முசியாமல்தானெரிப்பாயிர
ண்டுசாமம், நீடவேபட்சியதுவெந்துமல்லோநீதியுடன் தீயாறியெடுத்
துப்பாரு, கூடவேமேலிருந்தபாண்டம்நீக்கி குற்றமறமாமிஸத்தை
யெடுத்துமைந்தா, சாடவேகுழிக்கல்லில்தன்னிலிட்டு சட்டமுடன்
யிருப்புலக்கைதன் னுற்சாடே. 401

சாட்டியபின்னூரணமாய்ச்செய்துகொண்டு சாங்கமுடன்னூரண
த்தில்நாலுக்கொன்று, தாட்டிகமாய்பஞ்சமுஷ்டதானுஞ்சேர்த்துச
ட்டமுடன்பஞ்சதிரவியங்களைந்தும், வாட்டமுடன்திரிகடுகுதிரிபலா
திவகைவகைக்குநாலுக்குவொன்றுசேரு, பூட்டவேயித்தாதிசரக்கை
யெல்லாம் புகழ்பெறவேநெய்தேனும்கிட்டுக்கிண்டே. 402

கிண்டியேபரணத்தனிப்பதன்பண்ணு கீர்த்திபெறவுண்பதற்கு
விபரங்கேளு, தண்டகம்போலிருவேனையுண்பாயானுல்தாட்டிகமாய்
வாசியதுமேல்நோக்காது, மண்டலந்தான்கொண்டவர்க்குவாசியோ
கம் மகத்தானமார்க்கமெல்லாம்வழியேகாட்டும், சண்டமாருதம்போ
லேயிந்தகற்பம் சாங்கமுடனுண்பவர்க்குப்பலனைக்கேளே. 403

கேளப்பாகுளிகையதுகொண்டபேர்க்கு கெடியானசின்மயத்தி
லொடுக்கவாசி, நாளப்பாதன்மயமுங்காணுமற்றான் நலமானவாசிவ
ழிக்கிடங்கொடுக்கும், ஆளப்பாவாறுதாரத்தைக்காட்டும்வப்பனைய
திலொடுக்கும்கலைகள்ரெண்டும், தேளப்பாகொட்டியதோர்விஷத்தை
ப்போலும் தேஜோளின்னபூரணத்தைக்காணலாமே. 404

காணலாஞ்சமுத்தியிலேயிருந்துகொண்டு கருவிகரணதியந்தம்
மேலேதொட்டு, பூணலாம்பிசித்தியிலேவாசினாட்டிபுகழ்பெறவேவன

கதத்தைமேலேபூட்டி, தோணவேசுடமுறையினைத் தாக்கும்போது குட்சமென்றதலைதனையேபிரித்துக்காட்டும், மாணவேமாயாதிசுத்த ரெல்லாம் மார்க்கமுடன்மறைத்துவைத்தாருண்மைபாரே. 405

உண்மையாய்வாசிதனை நடத்தும்போது வுத்தமனைசுகரமது முஞ்சிக்காட்டும், தண்மையாய்நடுமையம்மவுனம்பாந்துதாதாக்குவாய் அங்கென்றுகும்பித்தாக்கால், வண்மையாஞ்சமுத்தியிலைமலைதானே க்கும் வளம்பெறவேபூரணத்தைப்பதிபக்காட்டும், கண்மையாஞ்ச வாசமதுபரீலம்பற்றி கைலாயவங்குலத்தைகாட்டும்பாரே. 406

காட்டுமேகுட்சமென்றகுதிரையாலே கதிரொடுங்கிசடார்போ லேகன்பிதுங்கி, நீட்டமுடன்பஞ்சபூதங்களைகூடும் நிலையானவொடு க்கவழியடங்கின்று, கூட்டமுடன்பிரிதிவினில்தயவுதங்கி குறிப் புடனேதேய்வினிலைவாய்வுதங்கி, காட்டிலேவாயகாஸம்வப்பில்தங் கிகனமானயோகிலைரிறுத்தும்பாரே. 407

பாரேதான்கண்ணுலேமணக்கண்ணுலே பாங்குபெறையோகிலை நடத்துதற்கு, சீர்தான்சித்துமுனிரிஷிகன் தாமுமசிறப்புடனேகுன் டலியாய்மோகந்தன்னை, நேரேதான்கெடுங்காலங்கதற்பமுண்டுதேற்ற முடன்போகிலையொடுக்கந்தன்னை, வேரேதான்கருவான நூல்கள் பார்த்து விட்டகுறையிருந்ததென்றுவிட்டிடாமே. 408

விட்டாரேதேவதாரிஷிகளெல்லாம் விண்ணுடர்மண்ணுடர்மா ண்பர்தாமும், கெட்டாரேயோகிலேகுட்சங்காணர்கேடழிந்துபாட ழிந்து விழலாய்ப்போனார், தொட்டகுறிபோலாகவுந்தமக்குமீதாரும் லோதிவைத்தேன்புண்ணியவானே, விட்டகுறையிருந்ததொருபுண் ணியத்தால் வித்தகனையுந்தமக்குவமைக்கலாச்சே. 409

ஆச்சப்பாகாலாங்கி கிருபையாலும் வப்பேனமேனென்மணியா ளாசீர்மத்தால், மூச்சடங்கிவாசியோகஞ்செய்வதற்கு முனையானகா யாதிகற்பமெல்லாம், வாச்சுதேபுலிப்பாணிமன்னுசேனாவளம்பெறவே யுந்தமக்குயோகங்காண, மாச்சலென்றையோகிலையுந்தமக்கு மகத் தானமகிமைகளும்போதித்தேனே. 410

மயில்முட்டைகற்பம்.

போதித்தனின்னமொரு மார்க்கம்பாரு புகழானபுலிப்பாணி மகனையப்பா, ஆதித்தன்சந்திரன்போலுந்தமக்குவப்பினையானுரை ப்பேன்மகிமைபாரு, சோதிமயமானதொருமயிலின்முட்டை சுந்தர

னேமனதுவந்துமுட்டைதன்னில், பாதிமதிவிந்துடனையாயிதாதம்
பாங்குபெறதானெடுப்பாய்களஞ்சியொன்றே. 411

ஒன்றானகளுஞ்சியதுவகைவகைக்கு வுத்தமனேதானெடுத்து
செப்பக்கேளீர், குன்றமல்முட்டைதனித்துவாரவிட்டு குறையாமல்
சரக்கெல்லாமடைத்துமைந்தா, வென்றிடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செ
ய்து விவரமுடன் துவாரமதைமறைத்துமைந்தா, சென்றிடவேபாண்
டமதில்மணல்தான்கொட்டி, செழித்துமேமேலுமந்தமணலைக்கொட்
டே. 412

கொட்டியேமேற்பாண்டந் தன்னைமுடி குமுறவேசீலையதுவலு
வாய்ச்செய்து, சட்டமுடன்வாலுகையாமேந்திரத்தில் சாங்கமுடன்
தானெரிப்பாந்ராலுசாமம், பட்டயம்போல்மணலதுவுஞ்சிவந்தபின்பு
பாலகனையெடுத்துப்பாரண்டந்தன்னை, நட்டமென்னகாயாதிக்குரு
தியாச்சு நலப் பெறவேகவசமதைபிரித்துவாங்கே. 413

வாங்கியேகவசமதையெறிந்துபோடு வளம்பெறவேயண்டமதை
வுறவிவிட்டு, தூங்கியேதிரியாதேயிருப்புலக்கை துப்புரவாய்த்தான்
கொண்டுஜாடும்போது பாங்குபெறமெழுகதுவுமென்னசொல்வேன்
பாரினிலேநாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், ஏங்கியேயிருந்தாக்கால்பெ
ன்னசித்தி யெழிலானகற்பமதைத்தேடிக்கொள்ளே. 414

கொள்ளவேயம்பெறவே கற்பந்தன்னை குணபாகங்கைபாகுந்
செய்பாகத்தால், மெள்ளவேகுளிகைதனை முடித்துக்கொண்டு மேதி
னியில்நீயுமொருசித்தனைப்போல், உள்ளதொருவேஷமதைவிடுத்துய
ல்லோ வுத்தமனேசிவராஜயோகன்போலே, விள்ளவேநெடுங்காலமி
ருப்பதற்கு விருப்பமுடன்காயா திகற்பமுண்ணே. 415

உண்ணவேமண்டலந்தானந்திசந்தி வுத்தமனேமயில்கற்பங்கொ
ண்டாயானால், திண்ணமுடன்நரைதிரையுமாற்றப்போகும் தீர்க்கமு
டன்றெடுங்காலமிருக்கலாகும், வண்ணமுடன்காயாதி கற்பத்தாலே
வளமானவாசிதனைநடத்தலாகும், திண்ணமுடன்காலாங்கிராதார்தா
மும் சட்டமுடனெந்தனுக்குவோதினாரே. 416

ஓதவேகாயா திகற்பந்தன்னைவுத்தமனேயுந்தமக்கு வுரைத்தேன
ப்பா, நீதமுடன்காயா திகற்பமுண்டு நீணிலத்திலீயுமொருசித்தனை
ப்போல், தோதகமாயென்காலாஞ்சென்றபின்பு துப்புரவாய்லோகா
திலோகமெல்லாம், சாதகமாய்த்தான்திரிததுமைந்தாநீயும் சட்டமு
டன்கீசனபதிக்கேகுவினே. 417

ஏகவேயுந்தமக்குவரமுந்தந்தேன் யெழிலானமகிமையெல்லாந்
தானுரைத்தேன், போகவேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு பொங்கமு
டன்காயாதிகற்பமுண்டு, சாகாமலிருப்பதற்குவினயங்கொண்டு சட்
டமுடன்காயாதிகற்பந்தன்னை, ஆகாயந்தனிற்செல்லகுளிகைதானு
மப்பனேயுந்தமக்குத்தந்திட்டேனே. 418

தந்தேனெயென்றுசொல்லிபோகர்தாமுமச்சட்டமுடன்சீனபதி
க்கேகியல்லோ, அந்தமுடன்சீனபதிபெண்களுக்கு யவனிதனில்நட
ந்ததொருவதிசயங்கள், சொந்தமுடன்தாமுரைத்து சித்துதாமும்
சந்தரனார்காலாங்கிசமாதிபக்கல், விர்தையதுயின்னமிககாரணவென்
றுவிருப்பமுடன்குளிகையிட்டிசென்றிட்டாரே. 419

போகர் சீனபதிபுறவிஅதிசயத்தை புலிப்பாணிக்கூறல்.

சென்றரேசீனபதிக்கடலோரத்தில் சிறப்புடனேபோகமுனிநா
தர்தாமும், வென்றிடவேசிலநாளாங்கிருந்துமல்லோ வேகமுடன்மே
ருவடபாகத்தில், குன்றனமலையோரஞ்செல்லும்போது கூளுசார்
பலென்றகுகையோரத்தில், அன்றுமல்லோசெம்புரவிதன்னைத்தானு
ம்அங்கெனவேபோகர்முனிகண்டார்தாமே. 420

தானுனகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு தாரணியில்வடபாகங்கு
கையோரத்தில், மாணமகமேருதன்னைப்போல மகத்தானவசவ
தாபுறவிதன்னை, பாணன்குரியன்போல்புறவிதானும் பாங்குடனேக
ண்டவரும் பிரமித்தேங்கி, தேனானமீனன்மணியாமனதினுன்னி
தேற்றமுடன்பிறவியிடமிறங்கினாரே. 421

இறங்கியேபோகரிஷிமுனிவர்தாமும் யெழிலானசெம்புறவிய
ருகில்வந்து, திறமுடனேகுளிகையதுவிட்டுமல்லோ தீர்க்கமுடனஞ்
சலித்துகரங்குவித்து, நிறமுடையசெம்புறவிதன்னைக்கண்டு நிட்கள
ங்கமானபரவசமுங்கொண்டு, குறவனைப்போல்சித்துமுனிரிஷியார்தா
மும்பிட்டுமுடிவணங்கிப்பணிந்திட்டாரே. 422

பணிந்துமேபோகரிஷிமுனிவர்தாமும்பட்சமுடன் முடிவணங்கி
நிற்கும்போது, மணியானசெம்புறவிதானுங்கண்டு மகத்தானபோக
ரிஷியாரென்றென்னை, அணியானகாலாங்கிநாதர்பாதம்அவர்பாதசீஷ
னென்றயானுரைத்தேன், துணிவுகொண்டவடிவேயும்கூறும்போது
துப்புரவாயென்மீதில்கருணையாச்சே. 423

கருணையெனும்வாய்மொழியையறிந்துயானும் கர்த்தாவேயெந்
தனையாதரிக்கவென்று, அருணனைப்போல்மின்னுகின்றபுறவிதன்னை

அடிவணங்கிமுடிவணங்கி தொழுதேன்யானும், வருணரிஷிவளர்த்த தொருபுறவியொன்றுவாகுடனே யாசீர்மம்மிகவுங்குறி, தருணமது வந்ததொருகாரியத்தை சாங்கமுடனுரைக்கவென்று கேட்கலாச்சே

வருணரிஷியார் அசுவம் போகரைக்கேட்பது.

கேட்கவேபோகரிஷிமூனிவர்தானும் கெடியானலோகாதி தேச மெல்லாம், மீட்கமுடன்குளிகைகொண்டு சுத்திவந்தேன் மிக்கானப திதனையேகானவென்று, வாட்டமுடன்தரிசனைக்குவந்தேன்யானும் வளமானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே, தேட்டமுடன்யெந்தனுக்குதெ ரிசனைத்தான் தேவனெகிடைத்துதென்று பணிந்திட்டாரே. 425

பணிந்தாரேபோகரிஷிநாதர்தாமும் பாங்கானசெம்புறவி யே து கூறும், துணிவுடனேகுளிகைபூண்டு யிங்கேவந்து துய்யதொரு சிறு பாலாவுந்தனுக்கு, மணியானவுபதேசஞ் செய்வேனென்றுமார்க்கமு டன்செம்புறவி கூறியல்லோ, பணிபோன்றசெம்புறவி மாலையொன் றுபட்சமுடன்தான்கொடுத்து மதிக்கலாச்சே. 426

மதிக்கவேநவரத்தின்மாலையொன்றும் மன்னவனுர்போகரிஷிநா தருக்கு, துதிக்கவேநெடுங்காலமிருப்பதற்கும் துடியான கற்பமென் றமார்க்கந்தானும், நதிராகத்தான்கொடுத்து அசுவந்தானும்நயம்பெ ருவேகருவுவளவானதெல்லாம், கதிர்போன்றபோகரிடி நாதருக்குக னமாகத்தான்கொடுத்துக் கருதலாச்சே. 427

செம்புறவிபோகருக்கு உபதேசித்தல்.

கருதவேகாலாங்கிநாதர்தம்மை கனமுடனேகேட்டதொருபுண் ணியத்தால், பொருந்தவேபோகமுனிநாதருக்குபொங்கமுடனுபதே சஞ்செய்யவெண்ணி, அருமையுடன்மூலிகற்பமானதெல்லாம்வன்பு டனேகொண்டுபோய்மனதுவந்து, பெருமைபெறசதாகாலம் வையக த்தில் பேருனமகிமைதனைக்கூறும்பாரே. 428

பாரேதான்போகரிஷிநாதாகேளும் பாருலகில்வந்ததொருகுளி கைபாலா, சீருடையசித்தாதிமுனிவர்தாமும்சீரான கானகத்திலேந் கருண்டு, வீறுபுகழ்நாதாக்கள்சபிப்பாரப்பா வித்தகனே யுந்தமக்கு த்திங்குளேரும், மாறுபாடானதொரு வார்த்தைகூறி மன்னவனே ம திமோசஞ்செய்வார்தானே. 429

தானுனகாலாங்கிசித்துபாலா தண்மையுடனுந்தமக்குமூலிகற்ப ம், கோனுனமலைதனிலேசென்றுயானும் கொற்றவனையுந்தனுக்குமூ லிகற்பம், தேனுனசெம்புறவியுண்டகற்பம்தேசமதில்மாண்பரெல்லா

ங்காணுகற்பம், பாணனசூரியனாகாணுகற்பம் பட்சமுடன் மனதுவந்துகொடுக்கலாச்சே.

430

கொடுக்கவேவருணரிடிதன்நனக்கு கொற்றவனுருபதேசஞ்செய்தமுலி, நடுக்கடலில்கிருஷ்ணவதாரங்கொண்ட நலமானகண்ணிரான்மூலிதன்னை, அடுத்துமேஆதாஸந் தான்பறந்து ஆலைகடலில்மையவதிலிறங்கியல்லோ, எடுத்துமேவாயதனிலை கொளிக்கொண்டெயிரியேமேற்பறந்து வருகலாச்சே.

431

தருகவேமூலிதனைசாபநீர்த்து சட்டமுடன்போகரிடிநாதருக்கு, குருவுரைத்தகற்பமென்றமூலிதன்னை சுவலயத்தி லொருவருக்குமீள்ளாதப்பா, சருகுடையமூலியின்தன் கற்பத்தாலே சட்சாதி கோடிவரையிருக்கலாகும், திருவருளாலுந்தனுக்கு யெல்லாம்சித்தி தீர்க்கமுடன்மூலிதனைப் பெற்றுக்கொள்ளே.

432

கொள்ளவேயென்றமல்லோமனதுவந்து கொற்றவர்க்குமூலிதனைக்கொடுத்துமேதான், என்னளவுநாதாந்த சித்தர்தம்மால் யெளிதாகையெற்றமதுநேரமற்றான், உன்னபடிஞாணேயிதசுமார்த்தம் வந்தமனைதான்கொடுததுவதிதங்கூறி, தெள்ளமுர்தமானதொருமாயாகற்பம் தெளிவுடனேசெம்புறணி யியலாச்சே.

433

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிமகனேகேளு வட்டதிகைதான்கடந்து புறவிகண்டேன், பாச்சலுடன் குளிகையதுமனதுவந்து பட்சமுடன் கண்ணிரானுண்ணகற்பம், மூச்சடங்கிலுருணரிடி, கொண்டகற்பம் முனையானவசவமது ப்பதேசத்தால், ஆர்சரியமானதொரு கற்பந்தனை வன்புடனேபெற்றுவந்தே வென்றிட்டாலே.

434

என்னவேகாலாங்கிநாதர்தம்மாலெழிலான எட்டுநிலைகுளிகைகொண்டேன், பன்னவேகவதாகடாட்சத்தாலே பாலகனை பெருங்கற்பம்யானுங்கண்டேன், துன்னவேதேவதாரியிடிவரத்தால்துப்புறவாய்மகமேருகற்பங்கொண்டே, உன்னவேபுஜண்டமகாரிடிசாபத்தால் வத்தமனேகற்பமது பெற்றிட்டேனே.

435

பெற்றேனேகிங்கிர்தாரிடிவனத்தில் பேரானகுளிகைகற்பம்யானுங்கொண்டேன், கற்றதொருமுதலைகற்பம்யானுங்கொண்டேன் கருவானபச்சைவண்ணப்புறவிகற்பம், வெற்றியுடன்பிமயகிரிபர்வதத்தில்வேகமுடன் யேழுவரைசென்றேன்யானும், பற்றியங்குணமேறிருந்ததேவர்பாங்கான ரிடிநாதர்முனிகண்டேனே.

436

கண்டேனேயவரிடமுங்குளிகைகொண்டேன் காணவேமற்றொருவகைபுங்கண்டேன், விண்டபொரு ளிருபத்தோர்வரையுஞ் சென்றேன்விட்டகுறையிருந்ததுவும் வளைத்துங்கண்டேன், கொண்டல்முடியச்சுதனார்மூலிகற்பம் கொடிதானசஞ்சீவியனைத்துங்கண்டேன், தண்டமாருதம்போலேபுறவிகற்பம் சாங்கமுடன்கண்டேனென்றிட்டார்தானே.

437

தானுனபுறவியதுயெந்தனுக்கு தண்மையுள்ளகற்பமதுகொடுத்ததாலே, கோனானயெந்தேவர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனாற்பாதமதுகடாட்சத்தாலும், தேனானமனோன்மணியாள்கிருபையாலும் தேற்றமுடன்கற்பமதுகொண்டுமல்லோ, பாணனவையகத்திற் பகைஞர்தம்மைபட்சமுடன்வென்றமல்லோ ஜெயித்திட்டேனே.

438

இட்டேனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளுயெழிலானகற்பமதையாருக்குந்தான், தொட்டகுறிபோலாகசொல்லிவந்தேன் துரைராஜசந்திரனேயுந்தமக்கு, விட்டகுறையிருந்ததொரு புண்ணியத்தால்விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசித்தேன், சட்டமுடனென்னொருங் காலாங்கிராதம் சதாகாலந்தான்வணங்கி வாழ்குவீரே.

439

லவணபற்பம்.

வாழ்கவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமையுள்ளபுலிப்பாணிமகனேகேளு, வாழ்கவேலவணமது யிருபத்தைந்துதப்பாமல்வகையொன்றுக் களஞ்சிவீத, வாழ்கவேகுழிக்கல்லில்தன்னைவிட்டுமுனையானகாடியென்ற நீராலப்பா, நீழ்கவேமுன்சொன்னகாடிதானும்முசியாமல் தானெடுத்துவரைத்திடாயே.

440

அரைத்துமேநாற்சாமமானபின்பு வன்பாகபில்லையதுலகுவாய்ச்செய்து, குறையாதாவிதனிலேகாயவைத்து குணமாகசில்லிட்டுசீலைசெய்து, முறைதானும்பிசுகாமல் பின்னுமப்பா முசியாமல்கோழியென்றபுடந்தான்போடு, கிறைபோலேதீயாறியெடுத்துப்பாருநிட்களங் சமானதொரு பற்பமாச்சே.

441

ஆச்சப்பாலவணமதை யெடுத்துமைந்தாவப்பனேமுன்போலக் கடியாலே, மூச்சுடங்கத்தானரைப்பாய்நாலுசாமம்முசியாமல்முன் போலசீலைசெய்து, பாச்சலுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்துபாங்குபெறு

புடந்தனையேபோடுபோடு, மாச்சதுவாராது லவணபற்பம்மகத்தான
நாதாக்கள்வித்தையாச்சே. 442

வித்தையாம்லவணமென்றபற்பந்தன்னைவீறுடளே யிரண்டுபத்
துப்புடமேபோடு, சத்தமுள்ளபற்பமதுயென்னசொல்வேன் சுந்தர
னேநாதாக்கள் செய்யும்வேதை, சத்தியமாயானறிந்த மட்டுமல்லோ
தண்மைபெறுந்நனிக்குவோதினென்யான், புத்தியுள்ளபூபாலாபுண்
னியவாளே புகழுடனேசெய்துகொண்டால் சித்திதானே. 443

லவணவகை யிருபத்தைந்தும் என்னுடைய

நிகண்டிற்காண்க.

தானேகேள்புலிப்பாணிமகனையப்பா தண்மையுள்ள லவணவ
கையிருபத்தைத்து, மானேகேள்யெந்தனது நிகண்டிலப்பா மகத்தா
னவாயிரத்து மெழுநூற்றுக்குள், கோனானயென்கருவின் கடாட்ச
த்தாவேகொற்றவனே லவணகையிருபத்தைத்தும், மானாபேர்கண்
டுயிடையுங்கண்டு மகத்தானயினங்கண்டு சேர்வைகானே. 444

காணவேலவணவகை பற்பந்தனைகருவாகமுடித்தவர்க்கு யெ
ல்லாஞ்சித்தி, பூணையபாஷாண முப்பத்திரண்டும் புகழாக லவணவ
கைபற்பத்தாலே, ஆணவங்கத்தானெடுங்கிடங்கிக்கொல்லும் ஆகா
தாரைத்தாங்கம்மறைத்துவைத்தார், வேணதொருசரக்கெல்லாம் ல
வணத்தாலே விஷங்கொண்டுமடிந்தல்லோ முடியும்பாரே. 445

லவணவேதை முகம்.

பாரேதான்லவணமதைக்கொண்டபோது பாலகனேதேகமதுக
சிவயில்லை, நேரேதான்கந்தமநாயிருக்கிக்காட்டும் நேர்மையுள்ளதே
கமதுவுருப்பேயில்லை, சீரேதான்காயாதிகற்பமாகும் சிறப்பானலவ
ணத்தின்பற்பமல்லோ, வீரேதான்கவனமென்ற காரத்தாலே வெகு
வித்தையாடுதற்குயினமுங்கேளே. 446

கேளேதான்பற்பமதுதானெடுத்து கெடியானவெள்ளிதனில்நூ
ற்றுக்கொன்று, நீளவேகளஞ்சியது வொன்றுநாக்க நிட்களங்கமான
தொருகுருவினிலே, பாளமென்றவெள்ளியது பழுக்கும்பாருபாருல
கில்நாதாக்கள்செய்யும்வேதை, ஆளாவமாற்றதுவுமென்னசொல்வே
ன்வப்பின்பதினாறுமாற்றுகானே. 447

காணவேசியோகிமாண்பருக்கு கருவானலவண்மென்ற தங்கந்தானும், பூணவேபூசைமுகஞ்சொன்னதல்லால் புகழானவையகத்து மாண்பருக்கு, வேண்பணிசெய்வதற்கு சொன்னதல்ல வேதைமுகந் தங்கமென்றலவணந்தன்னை, மாணமருன்கல்வியுள்ள வேடத்தோர்க்கு மகத்தான சிவயோகிக்காகும்பாரே. 448

போகர்புலிப்பாணிக்கு தந்திரபுத்திகூறல்.

பாரேதான் புலிப்பாணிமன்னுகேளு பாருலகில் கருமியுள்ள மாண்பருண்டு, நேரேதானவர் வாசல்காத்துநின்று நேர்மையுள்ள பழக்கமது செய்யவேண்டும், சேரேதான் கிட்டிருந்த பழக்கத்தாலே சேர்வையுடன்மனதுவந்துதூல்கள்கூர்வார், வீரேதான்வாதமென்ற போக்கைக் கேட்பார்வேறுபடதூறுபடமயங்குவாரே. 449

மயங்குவார்பலநூலுமறிந்தாற்போல மார்க்கமெல்லாந்தெரிந்த தொரு மவுனியோலும் தியக்கமுடன் தூல்பார்த்துத் தெரிந்தோர் போலும், தீர்க்கமுடன் பவாகத்தி யிருந்தோர்போலும் தயக்கமது கொண்டல்லோவாதுகூறி தப்பாமல்வேதைமுகங்கேட்பார்பாரு, நயம்படவேயவர்களுக்குயிதவு கூறி நன்மையுடனிருப்பதுவு நன்றாய்பாரே. 450

நன்றானவார்த்தையதுமிகவுங்கூறி நலம்பெறவேயவர்க்களுக்கு மதிகள் கூறி, குன்றானசாத்திரங்கள் கற்றீங்கள் சுவலயத்தில் வேதைமுகம்வேணதுண்டு, வென்றிடவேயுந்தமக்குவேறுண்டோசொல் வேதாந்தசித்தமுனியார்தானுண்டோ, சென்றவர்கள் மடிந்தவர்கள் கோடாகோடி செகதலத்திலும்மைப்போல்சித்துகானே. 451

சித்தானகாதரையாம் கண்டதில்லை சிறப்புடையநாதரவர் நீர் தானென்று, புத்தியுள்ளபூபாலரும்மைப்போல பூவுலகில் பெரியோரைக்கண்டதில்லை, சத்தியத்தில்குந்தகொருதருமவான்போல் சட்டமுடன் முகதானில்வந்தீரென்று புத்தியுடன் தந்திரமாய்வார்த்தைகூறி புனிதனைவிட்டகற்றல்மெத்தநன்றே. 452

நன்றானவார்த்தையதுமிகவுங்கூறி நலமுடனேபொய்ப் பகட்டு யாவுங்கூறி, சென்றிடவே பின்றொடர்ந்துவழிதான்விட்டுசென்மமுள்ள சிவந்தானுள்ளமட்டிர், வென்றிடவேயெப்போதும் மறக்கேனென்றுப் வேதாந்தசித்தொளியைப் பணியேனென்றும், குன்றியேமுகம்வாடி மனதுவந்து குருபரனே தந்திரமாய்ப்பணிசுவாயே.

பணியவே கருமியென்றசீடருக்கு பாலமுர்த முண்டதொரு சந்தோஷம்போல், சனிதமுடன் தமக்குகந்த சீடனென்று கருத்து

டனேயுன்மீதிற்பட்சம்வைத்து, அணிபெறவேழியில்லானென்று வந்து வப்பீனகடாட்சமதுமிகப்பிரிந்து, துணிவுடனே யுன்மீதிற்கு ருபைவைத்து துப்புரவாய் பற்பமதுகொள்ளார்நானே. 454

தானுபுலிப்பாணிமைந்தாகேரு தண்மையுள்ள நல்லோருந் தீங்கோருண்டு, கோனுகுருக்கள்மார் யோகிமாண்பர் கொற்றவ னேஜகதலத்தில்மெத்தவுண்டு, தேனுவார்த்தையதுமிகவுஞ்சொல் வார் தெள்ளமுர் தமானதொருநேசஞ்செய்வார், பாணுனசீடன்மேல் பட்சம்வைத்து பகட்டுவார்மெய்ப்புகட்டு வதிகம்பாரே, 455

மாரணவேதை

பாரப்பாலோகமென்றமாரணத்தைப் பக்குவமாய்ப் பகருகிறே ன்மன்னுகேரு, ஆரப்பாலோகமாரணத்தைச்சொன்னார் வப்பனே சொன்னவர்கள் மறைத்துச்சொன்னார், நேரப்பாயுந்தனுக்கு சிடி கைவேதை நேர்மையுடனுரைப்பேன் நீதியாக, கூரப்பாசெம்பது வும் பத்தேயாகும் குறிப்பானவெள்ளியதுரெண்டுநானே. 456

தானுநாகமது வொன்றேயாகும் தாக்குடனேபதின்மூன்று மொன்றாய்க்கூட்டி, தேனுகுசெம்புதனையுதிப்போடு தேற்றமுடன் சுத்தித்தசெம்புதன்னை, மாணுகுசெம்புதனைப்பதன்மப்பண்ணு மகத் தான போகும்வகைவரிசைகேரு கோனுகுதங்கமது வொன்றேயா கும்குறிப்பான வெள்ளியது வொன்றுகானே. 457

காணவேநாகமது வொன்றேயாகு கனமானகுதமதுவொன்றே யாகும், தோணவேமுன்னுரைத்த செம்புதன்னில் தோறாமலோரி டைதானெடுத்துக்கொண்டு பூண்மீவ மூவகைஜெயநீராலேபுகழாகத் தானரைப்பாய்சாமம்பா, மாணவேசரக்கெல்லாமறைத்த பின்பு மார்க்கமுடன் மாத்திரைகளேந்துபாரே. 458

செய்யவேவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று செம்மலுடன் ருனு ருக்கிகுருகானென்று, பையவேகண்ணிட்டு ஆடும்போது பாகமுடன் ருனுருக்கி குருவொன்றீபதுய்தொரு வெள்ளியது மாற்றுகு துப்புரவாய்ப்பசமையது சொல்லப்போமோ, மெய்யான வித்தை யிதுமேயெனினிதை மேதினியில் செய்பவர்களில்லானே. 459

இல்லையே பத்துக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து பெழிலானவாரடித்து ப்புடத்தைப்போடு, தொல்லையெனும்பிறவியது மாறுத்தங்கம் சுயத் தங்கம் புடத்தங்கம் பசமைத்தங்கம், அல்லலதுபோக்கடிக்கு மரு மைத்தங்கம் ஆகாகாநாதாக்கள் மறைத்ததங்கம், கல்லிலது வினார் ததொருதங்கந்தானும் கருவானதங்கமிதற்கொவ்வாதன்றே. 460

அன்றான தங்கமதுயென்ன சொல்வேன் அரகரநாதக்கள் ளொளி
த்ததங்கம், குன்றான சாத்திரத்தில்தைத்ததங்கம்கோவேந்தரகட்ட
லைந்துகெட்டதங்கம், வென்றிடவேயுந்தமக்குவோதிவைத்தேன்வே
தாந்தக்கண்மணியேயுத்திவானே, கன்றில்லாப்பால்கநந்தகதையைப்
போல காசினியில்லித்தரெல்லாமொளித்தார்தானே. 461

சூதவெள்ளி

தாமானயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலி
ப்பாணிதம்பிரானே, கோமானுக்கொப்பான கோவேகேண்மோருவ
லயத்திலெந்தனிதசத்தியவானே, ஆமானமாதொருசாத்திரங்கள்
வப்பனேவென்கோடிநூல்கள் பார்த்து, சாமானிமாதொருசூத
வெள்ளிசாற்றுகிறேன்சன் மார்க்கபுனிதவானே. 462

புனிதமாஞ்சூதமதுதுலாமேவைந்து புகழானகாடியென்றகாரந்
தானும், கனிவுடன்காரமதுவொன்றையாகும் கனமானமூசைதனி
லிட்டுமைந்தா, பனிப்போன்றவாறுவகைஜெயநீர்தன்னால் பாங்குட
முசைதனில்நிறையவிட்டு, ஜினிதாக்கலசமென்றமண்பாண்டத்தில்
யெழிலாகமணலிட்டுமூசைவையே. 463

வைத்துமேல்முடிசீலைசெய்து வளமாகமேலுமந்தமணலைக்கொ
ட்டி, சத்தமதுபோகாமல்பாண்டமிட்டு சதுராகசீலையதுவலுவாய்ச்
செய்து, சுத்தமுடன்கணபதியைப்போற்றி செய்துசுந்தரனேநாற்
சாமமெரிப்பாய்ப்பா, துத்தமெனுங்காடியென்றசாரத்தாலைதுடியா
னசூதமது மடியலாச்சீச. 464

ஆச்சப்பாபாண்டமதைதிறந்துமைந்தா வப்பனேமூசைதனிலி
ருக்குஞ்சத்தை, பாச்சலென்றசூதமதுவெண்ணைதன்னைபக்குவமாய்
வருத்தெடுத்துநீங்காணிட்டு, மூச்சடங்கிப்போனதொரு சூதந்தன்
னில் முசியாமல்கல்லுப்புதுலாமேபோடு, மாச்சலுடன்சூதமென்ற
வெண்ணைதானு மார்க்கமுடனுருகியல்லோ நிற்கும்பாரே. 465

நிற்குமேசூதமென்றவவண்ணைதன்னை நீதியுடன்மூசையிட்டுவு
ருக்கிப்பாரு, அற்பமென்றுநினையாதேயறிவுள்ளானே ஆகாகவா
னத்துநீன்சாஞ்சு, சொற்பமென்றுநினையாமல் ரவிவான்சேர்த்து
துப்புரவாய்ப்பூசையதுசெப்பக்கிகளு துற்கையென்ற காளிக்குப்பூ
சைப்போடுவையானவெள்ளிமுகங்காணலாமே. 466

காணலாம்சூதமென்றவெள்ளிதன்னைகாசினியில்நாதாந்தசித்த
ந்தாமும், பூணலாஞ்சித்துமுனிக்கானவேதை பூவுலகில்சமுசாரிக்கா

காவேதை, வேணபடிசூதமதைக்கொன்றபேர்க்கு வெகுபாடுவெகு
கேடுகுஷ்டரோகம், ஆணவங்கள் தானொடுங்கி யழிந்துதேகம் வப்ப
னேசகரோக மாவார்பாரே. 467

பாரப்பாசூதமதைக்கொன்றபேர்கள் பாருலகில்வெகுபேர்கள்
மடிந்தாரப்பா, நேரப்பாதவயோகிவேடம்பூண்ட நிஷ்களங்கமான
தொருசுவயோகிக்கும், கூரப்பாவித்தையதுபலிக்கும்பாரு குவலயத்
தில்பற்றோர்க்கும்பலியாதப்பா, ஆரப்பாபுலிப்பாணி புனிதவானே
அன்புடனேயானுரைத்தேன் பண்பாய்க்கேளே. 468

சூதசெந்தூரம்.

பண்பானபுலிப்பாணிபாலாகேளீர்பகருகிறேன் சூதமென்றசெந்
தூரத்தை, நண்பான நூல்களுள்வாராய்ந்தேதான் நாதாந்தசித்துமு
னியறிந்தமல்லோ, திண்பானசெந்தூரப்போக்குதன்னை திசைமாறி
யடைமாறிபிரட்டல்செய்து, உண்மையாய்ச்சொன்னதொருமொழி
யைப்போலேவுவமைகொண்டுபாடிவைத்தார் பேதந்தானே. 469

பேதமாம்சூதமென்றவெண்ணைத்தானும் பேரானகெந்தியென்
றதிராவகத்தால், நீதமுடன்தானரைப்பாய்யிரண்டுஜாமம்நிர்மலமாய்
பூமதைமடிந்துகொல்லும், போதமுடன்காசியென்ற குப்பிதன்னில்
பொங்கமுடன்மாக்கல்லால்கொண்டுமூடி வாதமதுபலிப்பதற்குமொ
ய்யேயானால் வளமானசீலையதுவலுவாய்போடே. 470

போடேநீகுப்பிக்குச்சிலையேழு பொங்கமுடன் வாயைவிட்டுச்
சீலைசெய்து, கூடேநாந்தளவாயம்பாண்டந்தன்னில் கொற்றவனே
மணலிட்டுக்குப்பிவைத்து, நாமேதான்குப்பிதனில்மணலுமிட்டு நய
மாகமேல்மூடிசீலைசெய்து, ஆடேநீநாற்சாமமெரித்தபோது வப்ப
னேசெந்தூரமாகும்பாரே. 471

பாரேதான்செந்தூரந்தனையெடுத்து பாங்குடனேநாதாக்கள்
சொன்னமார்க்கம், சேரேதான்வெள்ளியதுகாஞ்சிநூறுதேற்றமுட
ன்தானெடுத்துகுகையிலிட்டு, கூரேதான்தானுருக்கிமைந்தாகேளுகு
றிப்புடனே குருவொன்றுதன்னையீய, வீரேதான்வர்ணமதுள்ளன்ன
சொல்வேன் வீரானபோக்கதுவுங் கூறப்போமோ. 472

போமேதான்வெள்ளிதனையுருக்கிப்பார்க்க போக்கானவெள்ளி
யதுதங்கமாச்சு, நாமேதான்சொன்னபடி தங்கமாற்றநாதாக்கள் தம்
மாலேகூறப்போமோ, வேமேதான்பிறவிடென்றதங்கந்தானும் வே
தாந்தத்தங்கமதுயிதற்கிடேண்டோ, ஆமேதான்சுவயோகத்தங்கமாகு
ம்வப்பனே காலாங்கி தங்கமாமே. 473

தங்கமாயின்னமொருபோக்குசொல்வேன், தண்மையுள்ள புலி
ப்பாணிதயவாய்க்கேளு, வங்கமதைதான்கொடுத்து ஆதிற்செம்பை
வளமாகத்தானுருக்கி யெடுத்துமைந்தா, துங்கமுள்ள செம்பதனில்
நூற்றுக்கொன்று துப்புரவாய்த்தானுருக்கி குருவொன்றிய, பங்கமி
லாத்தங்கமதுயென்னசொல்வேன்பாருலகில்சுவையோகிகாணலாச்சே.

ஆச்சப்பாசெம்பதுவந்தங்கமாச்ச வப்பனே நாதாக்கள்மறைத்
துவைத்தார், மாச்சலதுவாறுதுதங்கச்செம்பாம் மகத்தானதங்கமது
யிதற்கிடுண்டோ, பூச்சுடையபிறவியென்ற தங்கரேக்குபுகலவொண்
ணையத்தங்கமிதற்கிடுண்டோ, ஆச்சர்யமானதொருதங்கமாச்ச வப்
பனேநாதாக்கள் மறைத்தார்தானே. 475

தானுனதங்கமதைத்தானெடுத்து தண்மைபெற வெள்ளிதனில்
பத்துக்கொன்று, கோணு குகைதனிலேவிட்டுருக்கி கொற்றவனே
செம்பதுவுமொன்றேயீந்தால், தேனுனவெள்ளியது பழுக்கும்பாரு
தேற்றமுடன்மாற்றதுவுக்கூறப்போமோ, மாணுதேவேந்திரன்வீற்
றிருக்கும் மகத்தானவாணியென்ற தங்கமாச்சே. 476

ஆணியாயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வப்பனே புலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, காணியாஞ்செந்தூரமெடுத்துமைந்தா காத்துட
னேகுடவனிலேநூற்றுக்கொன்று, வாணிபத்தானவணங்கிகொடுத்
துப்பாரு வளமானகுடவனதுஆறலேகி, ஆணியாந்தங்கமது கொப்
பேசொல்வார் வப்பனேயிர்திரிட தங்கமாச்சே. 477

இந்திரனார்வீற்றிருக்குமாணித்தங்கம் யெழிலானதங்கமதுயெ
வர்தான்செய்வார், சுந்தரம்போல் சுவைவடம்பூண்டுமல்லோ துப்புர
வாய்த்தானிருக் ம் யேகவான்கள், விர்தையுடன்வினோதமென்றவே
தைதன்னை விருப்பமுடன்செய்துமல்லோ மனதுவந்து, அந்தரமெ
லாம்புகழுவாரும்பெற்று வப்பனேவசித்திருப்பார் போக்கமாண்பே.

வெடியுப்புகட்டு.

மாண்பானயின்னமொரு போக்குசொல்வேன் மகத்தானபுலிப்
பாணிமன்னுகேளு, ஆண்மையுள்ள காலாங்கிராதர்பாதம் வப்பனே
நான்வணங்கிநீனதேசம், வீண்காலம்போகாமல் குளிகைகொண்டுவி
ட்டகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தால், தாண்டவம்போல்தேசாதி
தேசமெல்லாம் சற்குருவைத்தானெடுத்து வரம்பெற்றேனே 479

பெற்றேனேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலும் பெருமையுள்ள மனோ
ன்மணியாள்கிருடையாலும், சுற்றறிந்தநாதாக்களருளினாலும் கைலா.

சநாதருடபண்ணியத்தால், சுற்றெங்குந்தேடியல்லோகண்டாறாய்ந்து
சத்தமுடன்வேதைமுக்குளவுகண்டு, பெற்றதொரு மைந்தனைப்போ
லென்னையெண்ணி பெருமையுள்ள மார்க்கமெல்லா மோதினேனே.

ஓதினேன்சிகிகையென்றவேதையப்பா வுத்தமனே வெடியுப்பு
ஐந்தாங்காய்ச்சல், தீதில்லாவுப்பதுவுங்கப்பியுப்பு தீர்க்கமுடன் பல
மைந்துரிறுத்துமைந்தா, ஆதியென்றமுப்பூவைப்பழச்சாற்றுவைப்
பனேதானரைத்துக்கவசஞ்செய்து, சோதிமயந்தான்பெறவே ரவியி
ல்வைத்து சோராமல்சீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. 481

செய்யவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு செயலானவுப்பதுவு
ங்கட்டிப் ப்பாச்சு, பையவேவுப்பதுவுங் கட்டிற்றினால் பாலகனையே
மமென்றசெடியுமாச்சு, துய்யதொருவுப்பாலையெல்லாஞ்சித்தி துப்
புரவாம்பலகத்தொளியையற்றேர்க்கு, உய்யதொருபொருளெல்லாந்
தோயும்தோயும் வுத்தமனே வெடியுப்பைக் கண்டோர்க்காமே.

கண்டவர்களுப்பினிடமார்க்கந்தனை காட்டார்கள் கருவாளி
மாண்பெல்லாம், விண்டதொருவுப்பிலைப்புக்கட்டும் விண்ணுலகு
மண்ணுலகுமிதிடக்கம், சண்டமாருதங்கொண்ட வுப்பினிலே சக
மெலாய்படல்கட்டியாடலாகும், தொண்டுசெய்து வுப்பதனையறிய
னேண்டும் துரைஞ்சுந்தரனே செப்பக்கேளே. 483

செப்பவென்றால் வேடியுப்பைவிட்டாலல்லோ செம்மலுடன்பூ
வுமில்லைக்காயுமில்லை, அப்பினுலுப்பதனைக் கட்டலாகும் ஆகாரநா
தாக்கள்சிகிகைவேதை, ஒப்பமுடன்சிகிகையென்ற வுப்புதனை ஓ
கோகோநாதாக்கள் மறைத்துவைத்தார், தப்பிதங்கள்நேராத வுப்பி
ன்மார்க்கம் தன்மையுள்ளமன்னவனே சாற்றக்கேளே. 484

சாற்றமென்றலுப்பினிடகட்டினத்தைசாங்கமுடன்குதையிலி
ட்டுவருக்கிமைந்தா, திட்டமுடன்குழலொன்று செய்துமல்லோ தீர்
க்கமுடனாலுபட்டையாகச்செய்து, வட்டமுடனுப்பதனை வருக்கி
மைந்தா வளமையுள்ளகருக்குழலில் பாய்ச்சியேதான், நாட்டமதுநே
ருமல்கருவைக்கி நயம்பெறவேவுப்பதனை யெடுத்திடாயே. 485

எடுத்துமேயுப்பதனைச்சொல்லக்கேளு யெழிலான பஞ்சவர்ண
மேற்றப்பாரு, தொடுத்ததொருலிங்கமதை யரைத்துமைந்தாதோரு
மலொருபக்கம்பூசிப்போடு, விடுத்ததொருதாளகத்தை யெடுத்துபா
லாவிருப்பமுடனொருபக்கம் பூசிப்போடு, படுத்ததொருகந்தகத்தை
யரைத்துமைந்தா பாங்குடனேவொருபக்கம் பூசிப்போடே. 486

போடேதான்கெவுரியது யெடுத்துமைந்தா பொங்கமுடனெரு பக்கம்பூசிப்போடு, ஆடேதானுற்சரக்குமானபின்பு வப்பனே சீலைய துவலுவாய்ச்செய்து, நாடேதான்ரவிதனிலேகாயப்போடு நலமானபு டமதுவுங்கோழியாகும், தேடவேபுடம்போடு எடுத்துப்பாரு தெளி வானவாணமது தோற்றும்பாரே. 487

போற்றவேபக்கமொருவர்ணபேதம் தோறாதகம்பியுப்புசாரணை யேயாக்க, மாற்றதுவும்சொல்லவென்றால் நாவேயில்லை மகத்தான சாஸ்திரந்தானோடும்பாரு, ஆற்றலேலிங்கமது மாற்றாயிரந்தான் வப் பனேசொல்வதற்குநாவுயில்லை, தேற்றமுடன்தாளகமும் ரெண்டா யிரமாற்று தெளிவான வுப்பினிடவேகம்பாரே. 488

வேகமாங்கெந்தியது மூவாயிரமாற்று வெழிலானவேதைமுகஞ் சொல்லொண்ணது, பாகமுடன்கெவுரியது வைந்துறுமாற்று பாக் குடனே வேதைமுகஞ்சொல்லும்பாரு. சாகமுடன்வுப்பினுட மேற் பட்டையப்பா சதாரந்தர்வைகுத் தாரறிவாரேதான், போகமதுகொ ண்டுதொருகாலாங்கிநாதர் பொன்னவனே யெந்தனுக்குவுரைத்தார் தானே. 489

தானுனமாற்றினுடவேகமப்பா தாரணியில்சித்தர்தம்மால் சொ ல்லப்போடே, கோணுகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே கொற்றவனையா ணுரைத்தே, வந்தமக்கு, தேனானமுறையதுவை யாருஞ் சொல்லார் தேவாதிபென்னுருவே யெந்தன்மைந்தா, பாணுபரஞ்சுடரே யுந்த மக்குப்பாரினி லை பாலித்தேன் பண்பாய்த்தானே. 490

பண்பானவேதையிது தாம்பிரவேதை பாலகனையாருந்தான்வி ள்ளாரப்பா, நண்பானசாத்திரத்திற்சொல்லிருந்தும் நலமானமேன ன்மணித்தாய்மறைத்தபாவம், உண்மையாய்உளவறிந்துகண்மலரே பொன்மலரே நீயெனக்குகருகாதே வொருவருக்குங் காட்டொண் ணுதே. 491

காட்டினுல்லோகமெல்லாஞ் சித்தாய்ப்போகும்கனமோசங்கன லோகம் கருவாய்ப்போகும், நீட்டமுடன்சிவயோகி மாண்பரப்பா நீ ணிலத்தில்செய்துமல்லோ கண்டாறாய்வார், வாட்டமுடன்முறைபா டுகைபாடாக வளமையுடன்செய்தவர்க்குயெல்லாஞ்சித்தி, தாட்டிக மாய்ப்புத்திவானறிவானப்பா சண்டாளகருமுகளு ம்றியார்பாரே.

கல்லுப்புவேதை

பாரேதானின்னமொருபோக்குசொல்வேன் பண்பான பரிகார
மானபேர்க்கு, நேரேதான்புலிப்பாணிமன்னுக்கொரு நேர்மையுடனுந்
தமக்குவுபதேசிப்பேன், சீரேதான்பெரும்பாடியாம் லவணந்தன்னை
சிறப்புடனேதானெடுத்து மனதுவந்து, நீரேதான் சொன்னமுறை
வழிபாடாக நிமலனைகைபரகஞ் செய்திடாயே. 493

செய்யவென்றாலுப்பதனை சேசைவாங்கி செப்பவென்றால் வன்
னியதுபட்டையப்பா, கொய்யவேதானிடித்துமாவதாக்கி சுகம்பெற
வேயுப்புக்குகீழ்மேலிட்டு, துய்யநல்லவுப்பதனைநடுவேவைத்துதுரை
றாஜசந்தரனை செப்பக்கேளு, வெய்யதமிழ்ப்பண்டிதங்கள் பலிப்ப
தற்குவேதாந்தத்தாயாரை வேண்டிக்கொள்ளே. 494

கொள்ளவேயுப்பதனை சீலைசெய்துகொப்பெனவே ரவிதனிலை
காயவைத்து, மெள்ளவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு மேன்மை
யுள்ளவுப்பதுவுங் கட்டிப்போகும், கள்ளமதுவாறாது வுப்புக்கப்பா
காசினியில் கருவாளிபறிவான்பாரு, உள்ளபடியானுரைத்தே னுந்த
மக்கு வுத்தமனைகையாகஞ் செய்வாய்காணே. 495

காணவென்றாலுப்பதனை யெடுத்துமைந்தா கலங்காமல்பூனீரை
சுத்திசெய்து, தோண்வேராலுக்கோரிடைதான்சேர்த்து தோறாமல்
தானரைப்பாய்கல்வமிட்டு, வேணபடிவன்னியின்றன் பட்டைச்சாற்
றல்வேகமுடன் றுனரைப்பாய்ராலுசாமம், பூணவேபில்லையது லகு
வாய்ச்செய்துபுண்ணியனே கோழியென்றபுடத்தைப்போடே. 496

புடமானபுடமதுவுமாறிப்பாரு புகழானவுப்பினிட கட்டியல்
லோ, நீடேதான்நிஷ்களங்கமானவுப்பு, நீடாழியுலகுபதி யார்தான்
கண்டார் கோடானகோடிமனுசித்தருண்டு, கொற்றவர்கள்கண்டுமல்
லோமறைத்தேவைத்தார், பாடானபாடதுவும் யார்தான் செய்வார்
பாலகனே விதியாளிசெய்வான்றானே. 497

உப்புக்கட்டு செந்தாரனைதை.

விதியானகட்டென்ற வுப்பைத்தானும் விமலனைசெந்தாரஞ்
செப்பக்கேளு, மதிபோன்றவுப்பதுவுங்கிசுவுநீங்கிமகத்தான தவன
ம்போலுருகியல்லோ, துதியானவுருக்கினம்போல் குடோரியாகதுப்
புரவாயிருக்குமந்தவுப்புதன்னை, பதியானவன்மென்ற பிதிதன்னை
பாலகனைராலுக்கோ ராவுசேரே. 498

சேர்த்துமேகல்வத்தில்பழச்சார்விட்டு செம்மைபுடன் தானை
ப்பாய்நாலுசாமம், பார்த்துமேபில்லையதுலகுவாய்ச்செய்துபாலகனே
ரவிதனிலேகாயவைத்து, ஆர்த்துமேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்துவப்பினை
யெழுநிலைவாய்ச்செய்து, பூர்க்கவேசெந்தூர்மலப்பதற்கு புக
ழானவடுப்பில்லைத்துயெரித்திடாயே.

499

எரிப்பதற்குவயணமதுசொல்வேணப்பாயெழிலானதளவரம்பா
ண்டந்தன்னில், திரியானமணலைதனைக்கொட்டிமைந்தாதீர்க்கமுடன்
கல்தன்னேமேலிலைவைத்து, சொரியானகருமணலையின் னுமல்லோசோ
ராமல்பாண்டமதில்மணலைக்கொட்டி, சரியாகமேற்பாண்டந்தன்னை
மூடி சட்டமுடன் தானெரிப்பாய்ச்சாமம்நாலே.

500

நாலானசாமமதுயெரித்தபோது நலமானசெந்தூரமென்னசொ
ல்வேண், காலானசெந்தூரத்தனையெடுத்து கருமானவெள்ளிதனில்
பத்துக்கொன்று, மாலானவெள்ளியதுவுருகும்போது மகத்தான
செந்தூரங்களுக்குச்சியிற்று, கோலானகரியினுல்கிண்டும்போது கொற்
றவனைவுட்கொண்டுபழுக்கும்பாரே.

501

பாரேதான்மாற்றதுவுமென்னசொல்வேண் பாங்கானவயததுவு
மெட்டுமொழும், கூரேதான்நாலுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்துகுறிப்புடனே
வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, நேரேதான்மறுபடியு முருக்கிப்பாரு
நேர்மையுள்ளதங்கமதுகூறப்போமோ, ஆரேதான்செய்வார்களிந்தப்
போக்கு வப்பினையுந்தமக்குவுரைத்தேன்றானே.

502

தானுனபுடத்தங்கம்மிறவித்தங்கம் தண்மையுள்ளகுடோரியது
உறங்காதப்பா, கோனானசிவராசதங்கமப்பாகொற்றவனேலவணமதி
ற்றிறந்ததங்கம், தேனானிவியோகிக்குகந்ததங்கம் தெளிவானநாண
யத்துக்குகந்ததங்கம், மாணவைபகத்தில்டாண்பர்தாமும்மார்க்கமு
டன்செய்கின்றதங்கமாமே.

503

தங்கமாம்பலவணமென்றசாரகாரம்தாரணியில்வெகுமாண்பர்கா
ணமாட்டார், புங்கசித்தியெட்டுரியோன்காண்பான்பாருபுகலானசித்
துமுனிசெய்யுந்தங்கம், வங்கமதற்கேங்காதுவரணத்தங்கம்வளமான
புரிசடையோனணியுந்தங்கம், இங்கிதமாய்சமுசாரிவழங்குந்தங்கம்
யெழிலானவுப்பினுடதங்கங்கானே.

504

தோர்மகிமை பஞ்சபூகவொடுக்க வேதைமுகம்.

கானேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேண் கருவானபுலிப்
பாணிகண்ணியவானே, தோணவேபூதமென்றல்பஞ்சபூதம்சொல்லு

கிறேன்நாதாக்கள்மகிமைதன்னை, வேணபடிவாதமெனுந்தேர்தானப்
பா விருப்பமுடன்பூட்டுகிறேன்பஞ்சபூதம், ஆணரசாமுன்னுகு
ளஞ்சபூதம் வப்பனேசரக்குவகைபூதமஞ்சே. 505

அஞ்சானதேதென்றுகேட்பாயானால் வப்பனேதங்கமதுபிரிதி
வாகும், தஞ்சலென்றயிரும்பதுவும்வாயுவாகும் துப்புரவாய்ச்செம்
பதுவுந்தேய்வாகும், மிஞ்சவேகாரீயமப்புவாகும் மிக்கானநாகமதுஆ
காசந்தான், தஞ்சலென்றலோகமதுவஞ்சங்கூடி துறையானபஞ்சபூ
தமொடுக்கந்தானே 506

ஒடுக்கமாந்தேருச்சுயிரிசியாச்ச வுத்தமனேபீடமதுவுரைப்பே
ன்பாரு, தொடுக்கவேபாஷணபஞ்சபூதம் தோராமஸீடவகையரை
ப்பேன்பாரு இடுக்கமுள்ளகெந்தியதுபிரிதிவாகும்பெய்ழிலானகெவுரி
யதுதேய்வையாகும், விடுக்கவேலிங்கமதுவாகாசமாகும் விரிவானவீர
மதுவுப்புமாமே. 507

அப்பானதுரிசியதுவாய்வுமாகும் வழகானபாஷணபஞ்சபூதம்
உப்பானகாரசாரபஞ்சபூதம், வுத்தமனேயானுரைப்பேன்விபரங்கே
ளுகப்பலென்றதேருக்குவுருளையப்பாகனமானலவணமென்றபூதமெ
ல்லாம், ஒப்பமுடன்பெடியுப்புபிரிதிவாகும் ஒகோகோநாதாக்களாடு
ங்கூத்தே. 508

கூத்தானவெடியுப்புபிரிதிவாச்ச குணமானவளையலுப்புதேய்வு
மாச்ச, நாத்தமென்றகல்லுப்புவப்புவாச்ச நலமானசீனமதுவாய்வு
மாச்ச, சாத்திரத்திலுரைத்தபடிபூரீரப்பா தண்டையுள்ளதாகாசந்
தானேயாகும், சூத்திரமாட்பிரிதிவினிலுற்பவித்தகடரானவுப்பதுவு
மாகாசமாச்சோ. 509

ஆச்சப்பாசரக்குவறுபத்துநான்கும்வப்பனேவைந்தைந்தாயுகம்
பிரித்து, மூச்சடங்கிக்கிடந்தொருதேருக்கப்பா முனையானசட்ட
மதில்தாள்கள்பார்த்து, ஆச்சரியமாகவல்லோசிகரமட்டும் வப்பனே
தூணிருத்திகால்கள்நாட்டி, மாச்சலென்றவுபசாரங்கள்தொண்ணூ
ற்றாறு மாரக்கமுடனலங்கரித்துவரிசைகேளே. 510

வரிசைபெறவரத்தன்மொன்பதுந்தான் வளமைபெறகள்ளாணி
யாக்கிக்கொண்டு, அறிவுடையசிம்பமதில்அத்திரந்தான்வப்பனேமூ
லிகையைக்கயர்போலாக்கி, புரிசடையோன்தம்பிரான் நன்னைதானும்
புகழானதேர்மீதிலுச்சாடித்து, சரியுடனேமூலமதிற்றாள் கொண்டுபூ
ட்டி தற்பாணைகளாணி முடிக்கிடாயே. 511

முடுக்கவேகருவிகரணதயந்தம் முனையானவுடல்பொருள்களா
வியெல்லாம், தொடுக்கவேயண்சராசரங்கள்மட்டும் தேராமல்தாம்
கண்டவேதைகோடி, நடுக்கடலில்நாணியறுந்திட்டார்போலே நலமா
னபூதமெல்லாமொன்றேயானால், படுகணையில்தாறன்விட்ட வம்பு
போலே பாரினிலேவாதமதுபலிக்கும்பாரே. 512

பலிக்குமேயறிவுடையோன்செய்துகொள்ளும் பாங்காநவேதை
முகங்கோடாகோடி, ஜொலிக்குமேபிரணவத்தால்மூலிகட்டும், சோ
ராமல்சரக்கெல்லாஞ்சருண்டுமொளும், ஒலிக்குமேலோகமெலாமொ
ன்றாய்க்கூடிவுத் தமனேவா தத்துக்குறுதியாச்சு, சலியாதசரக்கெல்லா
மைந்தைந்தாக சட்டமுடன்செய்வார்க்கு வாதமாமே. 513

வாதமென்றால்சரக்குகளுல்பஞ்சபூதம்வளமானபூதமதிலொன்
றுதப்பில், கீதமென்றகின்னரிக்குநாணற்றாப்போல்கீர்த்தியுள்ளசரக்
கெல்லாமிழலாய்ப்போகும், தேராதமுடன்வாதமது காணவென்றால்
தேராமல்பஞ்சபூதத்தைப்பாரு, பேதமதுவாராதுபூதங்கண்டால்
பேரான விலகினிலேசித்தாவாயே. 514

சித்தானசிந்துமுனி யிர்தமார்க்கம் சிறப்புடனேசாத்திரத்திற்
சொல்லவில்லை, முத்தான றாலெல்லாமனேகங்கண்டேன் முனையான
பஞ்சபூதமேபதந்தன்னை, சத்தேனுமாண்பர்களும்பிழைப்பதற்குதயவு
வைத்துப்பாடிநாங்கு நவிலலை, முத்திபெறசாத்திரங்கள்கோடாகோ
டிமுதுலகில்சொன்னவர்கள்கோடியுண்டே. 515

கோடியேநாதாந்தசித்துதாமும் குறிப்புடனேசாத்திரங்களதி
தஞ்சொன்னார், தேடியேசாத்திரங்கள் தலைவகுத்துசெப்பினாய்
தொன்றுங்கண்டதில்லை, பாடியதோர்வெகுநூல்கள்கைமறப்பு பாரு
லகில் பாடிவைத்தார்சித்தார்தாமும், நீடியேயுந்தனுக்குவாதங்காணநீ
தியுடன்போதித்தேனுண்மைதானே. 516

சூதவெள்ளிமணி.

உண்மையாயின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேநாதாக்
கஞ்சொன்னரில்லை, வண்மையுள்ள காலாங்கிகிருபையாலேவளம் பெ
ரியசித்தரெல்லாமறைத்துவைத்த, தண்மையுள்ளகைபாகஞ்செய்பா
கத்தைசட்டமுடன்நாதாக்கள்கூறவில்லை, நண்மைபெறமாண்பர்களு
ம்பிழைக்கவென்று நண்மைபுடன்யானுரைப்பேன்பண்புதானே.

தானானசூதமதுபலந்தானேந்து தாக்குடனேசுத்திசெய்தெடுத்
துமைந்தா பாங்குடனேபிருதாறுசிங்கிதன்னை பட்சமுடன்தானெடு

த்துசெப்பக்கீகளு, மாணபலமதுவும்பத்தேயாகும்மகத்தான கல்வ
மதுலிட்டிமெந்தா, தேனானசெவ்வாவின் பழரசத்தால் தேற்றமுடன்
தானரைப்பாய்சாமநாலே. 518

நாலானசாமமதுவரைத்தபின்பு நலமானமூசையது குரைதான்
செய்து, பாலானரவிதனிலேகாயவைத்துபாங்குபெற்றமூசைதனையே
டுத்துமைந்தா, தாலானதளவாயம்பாண்டந்தன்னில்தண்மையுடன்
பூமணலைகொட்டியல்லோ, காலானமூசைதனைமையிவைத்து கண்ம
ணியே மூசைதனில்குதந்தாக்கே. 519

தாக்கவேமேலுமந்தபில்லேமூடி தளமுடனேமணலதனைமேலே
செய்து, நோக்கமுடன் தானெரிப்பாய்நாலுஜாமம்நுட்பமுடன் தீயா
றியெடுத்துப்பாரு, பாக்கதுபோல்வருளையது திரண்மெல்லோபாங்
குடனே தானிருக்கும் வருண்மைந்தாகேள், வாக்கதுவும்பொய்யாது
புண்ணியவானே வளம்பெற்றவேகுதமதையெடுத்திடாயே. 520

எடுத்துமேகுதமென்றமணியையப்பாயெழிலானசாரணை தான்
செப்பக்கீகளு, கொடுத்துமேயாறுவகைசெய்யீர்தன்னுல்துப்புரவாய்
ததானரைப்பாய்நாலுசாமம், வித்ததொருவெண்ணைதனைத்தானெடு
த்துவிருப்பமுடன்நாகுயென்றகாசந்தனை, அடுத்துமேபலமதுவும்
நிறுத்துமைந்தா வப்பனைகவசமதுசெய்திடாயே. 521

செய்யவென்றால்காடியென்றகாரந்தன்னில் செம்மதுடன்சூத
மென்றவெண்ணைதனை, பையவேகவசமதுசெய்துபாலாபாங்குபெ
றகக்கானின்சிலைசெய்து, துய்யதொருரவிதனிலேகாயவைத்துதுப்
புரவாயெழுசிலைவாவாய்ச்செய்து, வெய்யவேயுமிடத்தில் போட்
டுமைந்தா விருப்பமுடன்ருனெடுப்பாய்பதமாய்த்தானே. 522

பதமானசிலையது சிரித்துமைந்தா பாங்குபெற்றத்தானெடுப்பாய்
சூதந்தனை, கதமானசூதமதுயிறுகியல்லோ கண்மணியேநல்லது
போலிருக்கும்பாரு, பதனமுடனேமணியெடுத்துசெப்பக்கீகளுபாங்
குபெற்றவள்ளாட்டுப்பாலினாலே, மிதமுடனேநாற்சாமஞ்சருக்குதா
க்குமிக்கானசூதமென்றமணியுமாமே. 523

மணியானசூதமதையெடுத்துமைந்தா மார்க்கமுடன் குளிகைக்
குலுத்தானசொல்வேன், அணியானபூநாகம்பலம்பத்தப்பாவப்பனே
மணிபோக்கியெடுத்துப்பாரு, கணிதமுடன்தேனதனிலரைத்துமைந்
தாகருத்துடனேமணிதனக்குக்கவசஞ்செய்து, பணிதமுடன்சிலையது
காந்தகல்லால்பான்மையுடன் தான் பொதிந்தூரவியிற்போடே. 524

போடவேரவிதனிலேகாய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன் மணமறை
விற்புடத்தைப்போடு, தேடவே தீயாறியெடுத்துப்பாரு தெளிவுட
னேகவசமதுயிறுகியல்லோ, மூடவேகவசமதை யுடைத்துமைந்தா
வுத்தமனேபார்க்குமந்த வேளைதன்னில், கூடவேமண்ணாகஞ் செம்பு
தானும்குணமான சூதமதை யிறுகலாச்சே. 525

ஆச்சப்பாருதமது மணியுமாச்ச வப்பனேசாரணைகளின்னஞ்
சொல்வேன், மூச்சடங்கிரெடுங்காலமிருப்பதற்கு முனையான் சூதம
தைமணியேசெய்தால், பாச்சலுடன்நெடுந்தூரம்நடக்கலாகும் பாங்
கானகுளிகையதுகீழ்நோக்காது, வீச்சடனேகிருஷ்ணாவதாரன்பா
விண்ணுலகிலாடியதோர் குளிகையாச்சே. 526

குளிகைக்குசாரணைகளென்னவென்றால் கொத்தவனேமூமத்த
ங்காய்கள் தன்னை, நளினமுடன்தானரைத்துக்கவசஞ்செய்து நலமு
டனேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, பளிதமதுவாறுதுபாலாகேருபாங்
குபெறமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு, வனிதமுடன்கவசமது நீக்
கிமைந்தா வளமையுடன் தானெடுத்து செப்பக்கேளே. 527

செப்பவென்றல்குளிகையது யென்னசொல்வேன் செம்மலுட
ன்போகும்வகைமுறைமைகேளு, ஒப்பமுடன் குளிகைதனை யெடுத்
துமைந்தா ஸ்ரீகோகோ நாதாக்கள்செப்புமண்ணம், தப்பிதங்கள் வா
றாமல்தவளோசங்கு சாங்கமுடன்தானிடித்துமாவதாக்கி, இப்புவிபில்
சித்துவிளையாடுதற்கு யெழிலானசாரணைகள் சொல்வேன்பாரே.

சொல்லவென்றல்சாரணைகள் நிம்பழத்தால் சுத்தமுடன்தான
ரைத்துமைபோலாக்கி, வெல்லவேசூதமென்றகட்டியப்பா வேகமுட
ன்தானரைத்துக்கவசஞ்செய்து, புல்லவேரவிதனிலே காயவைதது
புகழானமண்மறைவிற்புடத்தைப்போடு, வெல்லவேபுடமாரியெடுத்
துப்பாரு வேதாந்தத்தாயினது கடாட்சந்தானே. 529

தானுபுடமதுவுங்கவசம்நீங்கி தண்மையுள்ளமணிதனையேயெ
டுத்துமைந்தா, பாணுனசச்சினிடசண்ணந்தன்னை பார்த்திபனே தா
னெடுத்துமைபோலாட்டி, கோலுன்குருசொன்னரீதிபோலே கொற்
றவனேகைமுறைகள் மிசகாமற்றான், ஊனுனசங்குதனைகவசஞ்செய்
துவுத்தமனேபுடம்தாறு போட்டிடாயே. 530

புடமதுவுஞ்சதமென்றால் நூறுபோடு புகழானரசமணியுங் கட்டும்பாரு, தடமதுவுந்நடப்பதற்குயி துவேசித்தி தண்மையுள்ள சூதமதுகுளிகையாச்சு, மடந்தனிலேதானிருக்குஞ்சிவயோகிக்குமகத்தானகுளிகையதுகிட்டிற்றானால், நடராஜசந்தரனாகிருபையாலே நாதாந்தசித்துவெனச்செப்பலாமே. 531

சித்தானசித்துக்ருமிவர்க்கிண்டோ சிறப்பானநாதாக்கள்கண்டதில்லை, வெற்றியுடனஷ்டசித்தி யிதனாலாகும் வேதாந்தத்தாயாரும்பிரசங்கிப்பாள், முத்திபெறமோட் சவழிக்காணலாகும் முனையானசிவயோகியிவர்தானென்பார், சத்தியங்கள் தவறாமல்குளிகைகொண்டுசுட்டமுடநடப்பவனே சித்தன்பாரே. 532

பாரே தான்குளிகையதுயென்ன சொல்வேன் பரங்கானபுலிப்பாணிப்பாவலோனே, நேரேதான்சாத்திரங்க ஞானவாராயந்து நேர்மையுடன்மாண்பர்களுக்காகாவென்று, சீரே தான்குளிகைதனைமுடித்துமல்லோ சிறப்புடனையஷ்டசித்துயாராலாகும், ஆரோதாணந்தமக்குபோதிப்பாரே வப்பனேயுந்தமக்கு வருள்செய்வேனே. 533

ஆருளானவருளிதுவுமென்னவென்றால் வப்பனே முன்செய்தபுண்ணியத்தால், பொருளானசூதமென்றமணிதானப்பா புண்ணியனேயுந்தமக்குக்கிட்டலாச்சு, இருளானபவக்கடலைிட்டகற்றியெழிலானதவக்கடலையெகியல்லோ, மருளானஞானமென்றக் கடலைக்கண்டுமன்னவனேசிவயோக நிலையில்நிலே. 534

நிற்கவென்றாலுந்தமக்கு யெல்லாங்கிட்டும்நீதியுடன்சூதமென்றகுளிகைதன்னால், அற்பமென்றுநினையாதேயருண்மைந்தாகேள் ஆகாகாவிதியிருந்தகிட்டலாச்சு, சொற்பமெனுங்கருமியென்றமாண்பர்தம்மை சுட்டறுத்துவிட்டகற்றிதுகளகற்றி கற்புடைய மாயவலைசிக்கறுத்துகளங்கமில்லாசிவயோக தவத்தைப்போற்றே. 535

போற்றியேசூதமென்றகுளிகைதன்னை பொங்கமுடன் துவாரமிட்டுக்கயர்தான்மாட்டி, நன்றிசையுமெச்சதற்கு சுண்டம்போல்நாயகனைகழுத்திலிட்டுவேடம்பூண்டு, ஆற்றவேநெடுந்தாரம் நெடுந்தேசம்வப்பனேவயிரமான் காதேவோசை, ஏற்றமுடன்றானடக்க வாசியோடுமளழிலானகுளிகையது மகிமைபாரே. 536

பார்க்கவென்றாலுபத்துநான்குசித்தும் பாருலகில் வெகுசுத்
துஆடலாகும், தீர்க்கமுடனாவினதுமுதுகில்வைத்தால் திறமானபசு
வதுவும்பால்கொடாது, ஏர்க்கவேகுளிகையதுவேகத்தாலேயெளிதா
னபாலதுவும் மேலேநோக்கும், ஆர்க்கமுடன்மணியதுவையெடுத்தா
ல்லோர வப்பனேபாலதுவுங் கறக்கும்பாரே. 537

கறக்குகின்ற ஆவதுவும்பால்கொடாது காசினியி லீதுவுமொரு
சித்துவாரும், திறமுடையகுளிகைதனையெடுத்துமைந்தாதீர்க்கமுட
ன்பதனமாய்ச்செய்துகொண்டு, உறமுடனேடுங்காலமிருந்துகொ
ண்டு வுத்தமனேசிவலீயாகஞ்சாதி, தேதான், நிறமதுவும்மாறாமல் ச
தாகாலந்தான் நீட்சியுடன்சமாதிகம்கின்றிடாயே. 538

நிற்கவேவிதியிருந்தபுண்ணியத்தால் நிலமைபுள்ளகுளிகையது
கிடைக்கலாச்சு, அற்பமென்றபொருளெல்லா மாண்பாகேளு வப்ப
னேயுந்தனங்குகிடைக்கலாச்சு, விற்பிடித்தமன்னவரும் நன்றமைத்
துவிட்டகுறையிருந்ததொரு புண்ணியத்தால், உற்பனமாங்குளிகை
யது வாய்க்கவாச்சு ஒகோகோநாதாக்கள் டொட்சந்தானே. 539

செம்புகத்தி.

காணவேயின்னமொரு போக்குசொல்வன் கருவானபுலிப்பா
ணிமகனேகேளு, தோணவேசெம்பதுவுஞ்சேர்தானென்று செப்புகி
றேன்செம்புதனைமூசையிட்டு, வேணபடிசாக்குவகை சொல்வேனப்
பாவேதாந்ததாயினது கடாட்சத்தாலே, பானமெனும் வெடியுப்புப
லந்தானென்று பாங்குபெறதுருசதுவும் பலந்தானென்றே. 540

ஒன்றானவியையுப்புலந்தானென்று வுத்தமனேசாரமது பலந்
தானேந்து, குன்றானவிரமதுபலந்தானெண்டு குறையாமல் கல்துப்
புபலந்தானெண்டு, வென்றிடவேமன்னமென்றபேயப்பா வேகமு
டன்யண்டோடுதானுஞ்சேர்த்து, சென்றுமேபொடியாக்கித்திரள்வே
ந்தாகேள் செப்புகிமிறன்கைவரிசை முறைமைபாரே. 541

முறையானசரக்கெல்லாமொன்றய்க்குட்டி வுத்தமனேகல்வம்
தில்பொடியதாக்கி, குறையாமல்செம்புதனை யுருக்கிமைந்தா குணம்
பெறவேயம்பெறவே கிராகமீவாய், திறையகற்றுசெம்பதுவுமிருளு
மேகிதீர்த்தமுடன்சிவந்தாமல்லோ யின்னம்பாரு, துறையான செம்
பதனை யெடுத்துமைந்தா துகளகற்றிவூதியெடுசத்தியாச்சே. 542

சுத்தியாஞ்செம்பத்தனையெடுத்துப் பாசுந்தரனே யாறுவகைஜெய
நீர்தன்னால், வெற்றிபெறதானுருக்கி காய்ப்பாய்ப்பா வேதாந்ததாயி
னதுகடாட்சத்தாலே, சத்திரமாய்லுறலதுயேகியல்லோ சண்முகனா
ர்னுபுசைக்குயேற்றமாச்சு, அத்திரபுரந்தானெரித்தவாலங்காடார்வ
ப்பனேதானணியுஞ் செம்புமாச்சே. 543

செம்பானசெம்புதனைபதனம்பண்ணு செயலான முத்தியமும்
பெறுவாய்ப்பா, சும்பமுனிசாஸ்திரத்திலேநகஞ்செம்பு கூறினார்பன்
னீராயிரத்திலப்பா, நம்பியல்லோசெய்தவர்க்குயெல்லாஞ்சித்திரதா
ந்தசித்துமுனிசாத்திரத்தில், அம்பொன்னாஞ் செம்பொன்னின் வி
னோதவித்தைவப்பனே கோடிதறைசூட்டினாரே. 544

சூட்டினேனிச்செம்புசிகைகேவதை சிறப்பானசெம்புகளுமின்
ன்முண்டு, வாட்டமுடையிச்செம்பைமதியில்தானும் வளம்பெறவே
பத்துக்குவென்றுதாக்க, நாட்டமுடையததுவு மென்னசொல்
வேன் நல்லாண்மற்றதுவுமாணிக்காறு, ஆட்டிடையன்கதைப்போலே
யிருக்கவேண்டா மப்பனே செம்பிருக்கவல்லவாருண்டோ. 545

உண்டானவெள்ளிதனையுருக்கிமைந்தா வுத்தமனேபத்துக்கோ
ர்தங்கஞ்சேர்த்து, கண்தமாய்வாரடித்துப்புடத்தைப்போடுகண்மணி
யேயென்னசொல்வேன் மாற்றோளட்டு, பண்டிதங்கள் பொய்யாது
ஆயுர்வேதம் பாரினிலேகலைவகுத்து நிலைவகுத்து, விண்டிலேப்போக
ரேழாயிரத்தை விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டம்மேழே. 546

ஏழானகாண்டமது கடைக்காண்டத்தில் யெழிலானசிவையாக
ந்தவயோகங்கள், ஆழவேவைப்புமுதல் சிகைகேவதை வப்பனேயா
னுரைத்தேனுந்தமக்கு, வாழுவென்றாலின்னால்தான் சத்தகாண்டம்
வையகத்துமாண்பருக்கும்போதாதுண்டோ, மீழவேகருவறிந்துபொ
ருளறிந்து மிக்கானகுருவறிந்து நினைவாய்க்கொள்ளே 547

கொள்ளவென்றால்சாத்திரத்தையுன்னிப்பாருகோடானகோடி.
முறைகுறிப்புகொன்னேன், விள்ளவேமனோன்மணியாள் பதாம்புய
த்தைவிருப்பமுடன்பணிந்தாச்ச்கால் யெல்லாஞ்சித்தி, உள்ளதொரு
பொருளெல்லாமிதிலேதேயும் வுத்தமனேகாண்டமது யேழுங்கண்
டால், கள்ளமதுவாறுது புண்ணியவானே கருத்துடனே பாடிவைத்
தேன் காண்டம்மேழே. 548

செம்புகத்தி.

கண்டமாயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கண்மணியேவிண்மணியேகணிநுவாய்க்கேளு, வேண்டியதேதார்கருமானவினோதமுண்டுவித்தகனே நாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், தூண்டியேபொருளறிந்துதொடர்பறிந்துதாய்தானசாத்திரத்தின்நிலையறிந்து, ஆண்டியெனுஞ்சித்தர்புண்பதமறிந்துவப்பனைகருமுறைகள்சொல்வேன்யானே.

சொல்லவென்றால்புலிப்பாணிசொகுசுள்ளானே சுந்தரனேயிந்திரனேசுருணமாரா, புல்லறிவாலுந்தனக்குபுகட்டுவோம்யாம்புகழானசெம்பிணுடசுத்திதன்னை, வெல்லவேசெம்பதுவும்பலமொன்றாகும்வேகமுள்ளவீரமதுபலமொன்றாகும், சொல்லவேகாரமதுபலமொன்றாகும்செயலானநிமிளையதுபலமொன்றாகும். 550

ஒன்றானசாரமதுபலமொன்றாகும் வுத்தமனேகெவிரியது பலமொன்றாகும், வென்றிடவேதுருசதுவும்பலமொன்றாகும் வேகமுள்ளசீனமதுபலமொன்றாகும், நன்றானலிங்கமதுபலமொன்றாகும் நலமானவெடியுப்புபலமொன்றாகும், பன்றானகரியுப்புபலமொன்றாகும்பாலகனேயிதுகொல்லாமொன்றாகும்கூட்டே. 551

கூட்டவேசுரக்கெல்லாங்கல்வமிட்டுகுமுறவேபொடியர்க்கிமைந்தாகேளு, நாட்டமுடன்செம்புதனைக்குகையிலிட்டுநலமாகத்தானுருக்கிராசநீவாய், வாட்டமுடன்கிராசமதுகொடுக்கும்போதுவளமானசெம்பதுவுமுறவேலகி, நீட்டமுடன்தங்கமென்றசெம்புபோலம்நிதியானசெம்புதனைபதனம்பண்ணே. 552

பண்ணவேசெம்பெடுத்துமைந்தாகேளு பாங்குபெறவெள்ளிதனிப்பத்துக்கொன்றி, தண்ணமுடன்கொடுத்துருக்கிமாற்றைப்பாருதாக்கானவயதுவுச்சுத்தமாகும், திண்ணமுடன்சுயத்தங்கம்பிறவித்தங்கம்பீர்க்கமுடன் தங்கமதின்பசுமையாகும், உண்ணவேசீவனத்துக்கிடம்பேறுண்டோ வுத்தமனேநாதாக்கள்செம்புதானே. 553

தாணவெள்ளிதனிப்பத்துக்கொன்றுதண்மையுடன் தங்கமது ஒன்றிசுரத்து, கோணனகாலாங்கிகடாட்சத்தாலேகொற்றவனேதானுருக்கிவாடித்துப், பாணபுடமது வுந்தீர்ந்துகாணல் பாலகனேமாற்றதுவுமெட்டதாகும், மாணமனேனமணியாள்கடாட்சத்தாலேமன்னவனே செம்பிணுடவேதைகானே. 554

வைரவைப்பு.

வேலையாயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வேதாந்தத்தாயினுடமகிமையாலேதிதொன்றும்நேராமல்ரவியின்னமார்க்குந்தீர்க்கமு

டன்சொல்லுகிறேன் திறமாய்க்கேளு, போதமுடன் சீனமென்றபடி கக்கல்லாம் பொங்கமுடன் சீரதுவும் திறத்திமைந்தா, வாத்தமதில்மேலானவையுரியந்தான் வளமானவச்சிரமாங்கல்லின் போக்கே. 555

போக்கானபடிகமென்றகலதானப்பா பொங்கமுடன் வச்சிரமாங்குகையிலிட்டு, வாக்கதுவும்பொய்யாமல்வசனிப்பீபன்யான்வளமானமாந்தளிரமுருக்குப்பச்சை, நோக்கமுடன் சீரதுவுங்காத்தானொன்றுதுட்பமுடன் பூர்த்திக்கிடமொன்றாக, ஆக்கமுடன் காக்கையென்றிமிளையப்பா அடவான சீரதுவுங்காத்தானொன்றே. 556

காலானகுடோரியென்றகரரஞ் சீசர்ந்து கருவாகமுசையிலிட்டுருக்கும்போது, பாலானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கடிபாருபதம்போலுருக்கிதன்விட்டாடும், மாலானவயிரமது போலீந்தான் மும்மகத்தானரிமியென்றேவதைதன்னுல்குலானகெற்புமதுவுள்ளே தோன்றிசுக்கிரன்போல் சாணைவெளிகாணலாமே. 557

காணலாமரவையென்றகல்லுமாச்சு கருவானதவளம்போலேயிருக்கும்பாரு, பூணலாமசாணையிலிடுவொளியெகொண்டால்புகழானசுக்கிரன்போல்பூர்க்கும்பாரு, தோணவேவேணமட்டும்புகைதானிட்டுதோறாமல்முன்சொன்னகணக்குபோலே, வேணபடிகணக்கெடுத்துவருக்கிப்பாரு வெகு கோடிநிதியனைத்துங்காண்பாய்பாரே. 558

பாரப்பாமுசையிலிட்டுருவும்போதுபாலகளை சிறுமணியாங்கருவமைத்து, நேரப்பாவுருக்கியதைசாய்ப்பாயானால் நெடிதானஜெகஜோதியென்னசொல்வேன், சீரப்பாயிதற்கிரத்தன்முண்டோசிருலகில்வெகுமாண்பர்தெரியாமற்றான், ஆரப்பாமுறையோடும் வழிபாடோடும் வப்பனேதாமுறைத்தாரதிகவானே. 559

அதிகமாவயிரமென்றபோக்குதன்னை வப்பனையானுரைத்தேனுணுக்கமெத்த, பதிதமுள்ளவைப்பதனைசித்துதாமும்பாருலகில்மாண்பருக்குத்தெரியாமற்றான், துதியோடும்பதியோடும் நூல்கள்சொல்லிதுப்புரவாய்மதிதனக்குயிராமற்றான், விதியானசிகைகையென்றகைபாகத்தைவிட்டகற்றி நூல்மறைத்துவிடக்கூடே. 560

விளக்கவேவைப்புமுதலுளவுதன்னைவெகுபோர்களரியாமல்வினயங்கொண்டு, துலக்கமுடன் நூல்தனைக்காணுமற்றான் துப்புரவாய்க்கருவிகரணதியந்தம், பலக்கவேசிகைகையென்றேவதைதன்னைபாராமல்பாருலகில்கெட்டார்கோடி, ஜலக்கம்பமென்றதொருகெந்திபோலேசாங்கமுடன்செய்வதற்குமதிபோனே. 561

மதியானவயிரமதுபிறவிபோலாம் மகத்தானநாதாக்கள்செய்த வேதை, துதியானபிறவியென் றகல்லினுலேதுப்புரவாய்ராசாதிராஜர் தாமும், நதிகளினும்மலைகளிலுங்கண்டெடுத்த நாதாந்தசித்தோளி யேகல்போலாகும், பதியானசுணைதனிலும்ஒடைதன்னில் பாங்குடனேவயிரமதுவிளையுந் தானே. 562

கெம்புவைப்பு.

தானுனயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலிப் பாணிதம்பிரானே, கோனுனயிந்தமுறைவேதையப்பா குவலயத்தில் நாதாக்கள் கூறவில்லை, பானுனபடிமதுசேர்தானென்று பாலகனே பூநீற்றம்பலந்தானென்று, தேனுனதேன்வளையல் சேர்தான்காலாம் தேற்றமுடன்பவளமென் றபுத்துகாலே. 563

காலானபண்பவளசேர்தான்காலாம் கண்மணியே வளையலுப்பு சேர்தான்காலாம், மாலானசரக்கெல்லாமொன்றய்க்குட்டிமகத்தான வங்கமென்றசெந்தூரந்தான், நூலான நூற்படியேகால்சேர்குட்டி நுட்பமுடன்தானுருக்கிருவடைத்து, சூலானகெற்பமது வள்ளிருக்க துப்புரவாய்மணிபோலேவார்த்திடாயே. 564

வார்க்கவென்றால்மணியதுவுமுருகியல்லோ வளமானகெம்பினுட தளம்போலாகும், தீர்க்கமுடன்தளமெடுத்தசாணைதன்னில் திறமுடனேதான் கொடுத்திமதியம்பூண்டு, ஏற்கவேயிவ்வதைசிகிலைகேவையெழிலானகெம்பினுட தளந்தானுச்சு, பூர்க்கவேசாணைதனில் மணிகொடுத்தால் புகழானகெம்பினுடசோதிதானே. 565

சோதியாங்கெம்பினுடமகிமைதன்னை சுந்திரனாசித்துமுனிமறைத்துவைத்தார், வரதிகளுங்காணாமல்தியம்பூண்டு, வண்மையுடன்கைமறைப்பைத்தெரியாமற்றான், நீதியுடன்சாத்திரங்கள் படித்த யர்ந்து நிஷ்களங்கமாயிருந்தாரகோடிபேர்கள், வீதியெனுங்கொல்லனது மாளிதன்னில்விரும்பூசிறிற்றதொருகதையுமாச்சே. 566

கதையானகதைகாட்டிமையம்பூண்டு காசினியில்தான்மறைத்தார்வினோகவித்தை, கெதையானவுப்பினுடகதையைச்சொன்னேன் கொணிதமுடனென்னிகண்டு காணாமற்றான், விதைபோட்டால் சுரையொன்றுகாய்க்குமோசொல் வித்தகேனநூல்களெல்லாவினையங்கூறி, உதயம்போல்கெம்புவைப்புயிருக்க வுத்தமனேவெகுதேசஞ்சென்றார்பாரே. 567

பாரேதான் மணிதனையேசாணை தன்னுல்பக்குவமாய்த்தான் பொடித்துவொளியுங்கொண்டு, நேரேதான் வணிகரிடஞ்சென்றாயானால் நெடிதானசெம்பதுவும்பிறவியென்று, சேரேதான் செகத்திலுள்ளமாண்பரெல்லாம் செகதலத்திப்பிறவியுள்ள கல்லையென்று, தீரேதான் செகத்திலுள்ளமாண்பரெல்லாம் செப்பிடுவார்பின்னொன்றும் செப்பார்தானே. 568

தானானகெம்பதனையார்தான் செய்வார் தண்மையுள்ளபுலிப்பாணிமன்னுகேளு, கோனானநாதாக்கள்சித்துதாமும் குவலயத்திலம்றைத்துவைத்தார்தூல்களெல்லாம், தேனானதூல்களெல்லாமுளவாராய்ந்து தேற்றமுடனேதிவைத்தேற்றத்தமக்கு பானானபாஞ்சடரே போற்றிசெய்து பாலகனேசதானித்தம் துதிப்பாய்தானே. 569

நற்பச்சைவைப்பு.

துதிப்பானயின்னமொருபாகஞ்சொல்லின் துப்புரவாய்ப்புலிப்பாணிமன்னுகேளு, மதிப்புடையபடிகமென்றகல்தானப்பா மன்னவனேசேரதுவும்பிறத்திக்கொண்டு, பதிவுடையகாச்சிச்சுக் கல் பச்சைதன்னை பாங்குபெறயிருசேராய்நிறத்துக்கொண்டு, மதிபோன்றபூரீறுங்கூடச்சேர்த்து மகத்தானவனையல்லாங்குதானுஞ்சேரே. 570

சேரேதான்குகையிலிட்டுசெப்பக்கேளும் செயலானவாறுவகைசெயரீர்தன்னை, வீரேதான்மூசையிட்டுகுட்டாரிசேர்த்து விருப்பமுடன்னுருத்தியதுநாலுகொண்டு, நேரேதான் தானுருக்கிமைந்தாகேளு நேர்மையுடன் கருக்கட்டிவார்ப்பாயப்பா, ஆரேதான்மற்றொருவர்காணுமற்றான் வப்பனே ஆறியபின் னுடைத்துப்பாரே. 571

உடைத்துமேபார்க்கையிலேயென்ன சொல்லேவன் ஸூகாகோநாதாக்கள்மறைத்தவண்ணம், படிசுமும்வரீதம்யானறிந்து பட்சமுடனயானுரைத்த பச்சைதன்னில், மடைபோன்றசீரலது யிருக்கும் பாருமகத்தானவணிகரிடஞ்சென்றாயானால், சடைகீக்கசாணை தனில் கொண்டுமல்லோ சட்டமுடன்கோதிதனையறிந்துபாரே. 572

அறிவானபச்சையென்றவைப்புதன்னை வப்பனையுந்தமக்குவரைத்தவார்போல், குறியானமுறையறிந்துவழியறிந்துகுணமானபாகமதுதானறிந்து, முறியாமல்வருக்குமுகம்பாலறிந்து முனையானகருவதனில்பாச்சம்போது, நெறியானபிறவியென்றகல்லைப்போலும் நெடிதானபச்சையென்றதளமுமாச்சே. 573

ஜண்டரசபற்பம்.

ஆச்சப்பா யின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் அறிவுள்ள சிறுபா
லாவன்புள்ளானே, ஆச்சரியமானதொருசெப்புதன்னைவப்பென்புலி
ப்பாணியறைவேன் பாரு, மூச்சடங்கிதானிருந்தேன் நெடுங்காலசித்
துமுதுலகிச்சமாதிகொண்ட காலாங்கிரதர், பாச்சலுடன் சீனபதி
சமாதிருந்து பட்சமுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தவாறே. 574

வாறானவெடியுப் புலமோபத்து வளமையுள்ளசீனமதுபலமோ
பத்து, கூறானகண்டாதுபலமோபத்து குறிப்பான் கல்லுப்புபலமோ
பத்து, சேறானபிருதாருசுங்கிபலமோபத்து செம்பவளபுத்துமதுபல
மோபத்து, மாறான கெந்துயது துலாமோவைந்து மகத்தானபூரமது
பலமுமைந்தே. 575

அஞ்சானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி வப்பனே சாரமென்
றசெயநீர்தன்னால், மிஞ்சவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம் மிக்கானபில்
லையதுலகுவாய்செய்து, அஞ்சாமல்சக்காமம் வாலைதன்னில் துப்புற
வாய்த்தானமைத்துப்பாண்டந்தன்னில், பஞ்சமென்றகவசமது வைந்
தும்வைத்து பட்சமுடனென்றின்மே லொன்றுவையே. 576

வைத்துமேகரகமென்றபாண்டந்தன்னில் வளமுடனேசிலையது
வலுவாய்ச்செய்து, பொய்த்துமீம்போகாமல் தீயைமூட்டிபொங்கமு
டன்தானெரிப்பாய்க்கமலம்போலே, சுத்துமேசலமதனை விட்டுமைந்
தா சுந்தரனைவாலே அயெரிக்கும்போது, பத்துமேதியதுவு மேராம
ற்றான் பாங்குபெறாலைதனை யெரித்திடாயே. 577

எரிக்கையிலேபுகங்கமதுயென்னசொல்வேன் பெழிலாகசமதில
லைந்திலே, சரியான ருத்தமென்றபதங்கந்தானும் சதுரான மேற்கலசந்
தன்னைப்பற்றி, சரிசூழலில்மேலாகப்பதங்கமேறி சுத்தமுடன்தவள
மதுநிரந்தைப்பாலும், உரியதொருருத்தமென்ற ஆசதானும் வுத்தம
னேபளபளத்துநிற்குபாரே. 578

பாரப்பாசாமமதுநாலாயாகும் பாங்குபெறதானெரிப்பாய்க்கம
லம்போலே, நேரப்பாயெரித்தவுடன்காரமேறி நேர்மையுடன்சரக்கு
மிகசேர்த்துமல்லோ, வேரப்பாவடிப்பாண்டஞ் சிட்டம்நின்று விளக்
கொளிப்பால்கிறபொடியாந் தகடுபோலே, ஆரப்பாதவளம்போலிரு
க்கும்பாரு வப்பனேசண்டரசப் பெருமைதானே. 579

பெருமையாச்சண்டரசமென்றபற்பம் பேருலகில்நாதாக்கள் மறைத்துமல்லோ, அருமையாமுள்ளதொரு பற்பந்தன்னை வப்பனே தான்மறைத்துப்பாடிவைத்தார், ஒருமையாவெல்லவருமறிவதற்குவுத்தமனையுந்தமக்குவுகமைகூறி, பெருமையாயானுரைத்தேனுந்தமக்குபேராணகைமுறையைத் தெரிந்துகொள்ளே.

580

கொள்ளவேசண்டரசபோக்குசொல்வேன் குறிப்பான ரோகமதைக்கொல்லும்வேகம், விள்ளவேஹுகமதுயென்னவென்றால் வீறனசூலையது பதினெட்டும்போம், உள்ளதொருகுன்மமது யெட்டும் போகும் ஒகோகோபாண்டுவகையாறுந்தீரும், கள்ளமிலா பித்தமது நாற்பதும்போகும் கருவானவாதமென்பதுவும்போமே.

581

போமேதான்வாயுவென்றரோகம்போகும் பொல்லாதபிலிகையும்கோதரம்போம், ஆமேதான்கவுசியென்ற கெண்டைபோகும் வப்பனவிக்கலென்றவுளமாந்தைபோகும், நாமேதான்சொன்னபடி வயிற்றுவலிபோகும் நலமானசோகையோடுபிரமேகம்போம், வேமேதான்மேகமதுயிருபதுவும்போகும் வேகமுடன்விஷபாகந் தீருந்தானே.

தானானகயரோகஞ்செயரோகம்போம் தாக்கானயிருமலொடுவிளைகச்சம், கோனானமண்டையில்கூலைபோகும் கெடிதானகருப்பனென்றவியாதிபோகும், பானாபடர்தாமரைகறுப்புப்போகும்படையோடுதில்விஷங்கலெல்லாந்தீரும், தேனானகாலாங்கிரீதிவாக்குதேசமதில்பெய்யாது மெய்யாதாமே.

583

மெய்யானசில்விஷமாங்குஷ்டம்போகும் மேலானவிப்புருதிழகண்டமாலை, வெய்யவேகிரானியது கழிச்சல்போகும் வெளுப்பானசீழ்மூலம்நவமூலம்போம், துய்யதொருபவுத்திரமு மறையாப்பும்போம்துலையாதபுத்துவுடல் யோனிச்சூலை, எய்யவேமந்தாரகாரம்போம், மெய்மழிலானநேத்திரநோய் போகும்பாரே.

584

பாரேதான்கண்ணேணுத்தான்தொண்ணுற்றும் பாங்கானபிடரிநோய்ஜன்னிபதிமூன்றும் நேரேதான்அண்டமென்றவாதம்போகும் நெடிதானபாதத்தின்விக்கம்போகும், கூரேதான்குறிப்புற்றுககன்னப்புற்றுகுடிகெடுக்கும் ராசனென்றபிளவையோடும், சேரேதான் முதுவாரை விலாவினவாரை செயலானதமாக்காய்ச்சிலந்திகானே.

காணவேயிடி விழுந்துபுரைமேற்புண்ணும் கண்ணேசைசைதவ
ளர்த்திரோகந்தானும், தோணவேகபவாதம் ரத்தவாதம் தோற்றத
கைம்முடக்குகால்முடக்கு, வேணதொருநாவரசி சந்திப்பு வீரா
னகிலினதுவாய்வுபோகும், தோணவே கரம்புவலி முடிச்சிபோகும்
கோளானமலக்குற்றம் போகும்பாரே. 586

போகுமே அனுபானம்கண்டறிந்து போக்கவே வியாதிகளுக்கு
கந்தவண்ணம், எகுமேகைபாகஞ்செய்பாகந்தான்யெழிலானபுடபா
கம்ருசிபாகந்தான், ஆகுமேயித்தனையுங்கண்டறிந்து வப்பனேநூல்
வழியேசென்றாயானால் பாருபதங்கால்வழிதான்காணலாகும் பாங்கா
னநாதாக்கள் கற்பந்தானே. 587

கற்பமாஞ்சண்டரசருதமப்பா காசினியில்சித்தரெல்லாமறைத்
துவைத்தார், பற்பமதுவுல்கார்களியாமற்றான் பான்மைபெறநூல்
குளிலைமறைத்துச்சொன்னா, அற்பமென்றுநினையாதேவருண்மைந்
தாகேள்வன்புடனே யாழுனக்குவுரைத்தநீதி, கற்பேந்திரகாலமது
நெடுங்காலந்தான் காசினியிலிருப்பதுவும் வுண்மைதானே. 588

உண்மையாஞ்சண்டரசபற்பந்தனனை வுலகுபதிமாண்பர்களுமு
ளவறிந்து, தண்மையுடன்கைபாகஞ் செய்பாகத்தால் சட்டமுடன்
செய்குவதுமெய்யேயானால், வண்மையாஞ்சித்துமுனி நாதர்போலே
வளமுடனேவையகத்தில் நெடுங்காலந்தான், திண்மையுடன் வெகு
கோடி காலமப்பா தீர்க்கமுடனிருப்பதுவும் வுண்மைதானே. 589

உண்மையாம்வையகத்தில் நெடுங்காலந்தான் வுத்தமனேநாதா
க்கள்சித்திரோடும், பண்மையுள்ளசாத்திரங்கள் பலவாராய்ந்துபாரு
லகிலமாண்பர்களும்பிழைப்பதற்கு, கண்மையாய்காலாங்கிதாள்பணி
ந்து கர்த்தாவையஞ்சலித்து முடிகள்சாய்த்து, நண்மைபெறவுத்தனு
க்குமனதுவந்து நாட்டினேனுண்மைசத்தியமும்பாரே. 590

சத்தியமாமென்னுலேமுழுதும்பார்த்து சாங்கமுடன் செய்பவ
ற்றுவெல்லாஞ்சித்தி, முத்தியதுபெறுவதற்குக் காயகற்பம் முனையா
னபற்பரிதுருதபற்ப, வெத்திபெறவஷ்டாங்க சித்தியெட்டும் வே
தாந்தத்தாயினிடநடனமார்க்கம், முத்தியதுபெறுவதற்குதேககற்ப
ம்முதுலகில் சத்தியர்க்குப் பலிக்கும்பாரே. 591

பலிக்குமேருதமுண்டமாண்பரெல்லாம் பாருலகில்காணுபாவ
னென்பார்பாரு, சொலிக்குமேதேகமது கற்றாணுகும் சோராது வா
சிபது மேல்நோக்காது, கலிக்காது யிருகண்ணும் வருந்ததியுந்தோ

ன்றும்காசினியில்வேசியாக மாண்பரென்பார், சலிங்காதுசண்டரசப
ற்பமப்பா சட்டமுடன்செய்வேனே யோகிபாரோ. 592

பஞ்சபூதசிவராசயோக செந்தூரம்.

பாரப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாலகனே.காலாங்கிநாதர்
தி, ஆரப்பாயெந்தனுக்கு வுரைத்தமார்க்கம்வப்பனே யஞ்சலித்துமு
டிவணங்கி, சேரப்பாசமாதிமுகஞ்சென்றபோது செம்மலுடனெந்த
மக்குகொடுத்தபாகம், நேரப்பாசொல்லுகின் பஞ்சபூதம் நெடிதான
வேதைமுகம் நன்றாய்த்தானே. 593

வேதையாம்வேதைமுகம்பஞ்சபூதம் மேன்மையுள்ளசெந்தூரங்
காயகற்பம், கோதையெனும் மீனான்மணியார் கடாட்சத்தாலும்
கொற்றவனார்நாதாக்கள் பாதத்தாலும், பாதையெனும்பஞ்சபூத செ
ந்தூரத்தை பாருலகில்மாணக்கர் பிழைப்பதற்கும், சூதையது கூறு
மல்குமாவேலா சுந்தரனே கைபாகஞ் செப்புவேனே. 594

செப்புவேன்கெந்தியதுசேர்தான்பாதி செயலானவீரமது சேர்
தான்பாதி, ஒப்பமுடன்லிங்கமதுசேர்தானென்று வுத்தமனைசாரம
துசேர்தானென்று, மெய்ப்புடனேபூரமதுசேர்தானென்றுமேன்மை
யுடன்கல்வமீதிலிட்டுமைந்தா, எப்படியும்ஓரைந்தாமயட்சபூதம்யெ
ழிலானசரக்கெல்லாம் பொடியாய்ப்போச்சே. 595

பொடியானசரக்கெல்லாம்மையதாகி பொங்கமுடன் தாகமது
கருவிட்டாட்டி, கன்னமாஞ்சரக்கெல்லாம் நன்றாயாட்டி. கன்னணி
யேஜாலமெட்டுந்தீர்ந்தபின்பு, வடிவானபஞ்சரசசரக்கையெல்லாம்வ
ளம்பெறவேபில்லையதுவசுவாய்த்தட்டி, மிடியோகவேட்டி விட்டுச்சி
லைசெய்து மீட்சிபெறாவிதனி ல் காயப்போடே. 596

போடவேவியாறிக்காய்ந்தபின்புபொங்கமுடன்மணல்மறை
ற்புடத்தைப்போட, நாடவேயிப்படியேபுத்துமுறைப்போடு கலான
தாகமென் நகருவினிலே, சாடவேபுடமதுவும் பத்துநீர்ந்தால்சட்ட
முடன்மறுபடியும்செப்பக்கேளு, கூடவேசரக்கதனைக் கல்வமிட்டு
கொற்றவனே கையாளின்ரசத்ததாக்கே. 597

தாக்கவேநாற்சாரமறைத்தபின்பு சட்டமுடன்பில்லையது லகு
வாய்ச்செய்து, ஆக்கமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து வப்பனேசில்லி
ட்டுச்சிலைசெய்து, போக்கானசரக்கெல்லாங்கட்டுதற்கு பொங்கமுட
ன்மண்மறைவிற்புடைத்தைப்போடு, வாக்கதுவும்பொய்யாமல்கோழி
யாகவளமுடனேபுடம்போடக் கட்டும்பாரோ. 598

கட்டுமேபஞ்சாச்சரக்குதானும் கருவாக பத்துமுறையிப்படியேபோட்டால், சட்டமுடன்சரக்கைந்துங்கட்டிப்போகும்சார்பான செந்தூரம்நீலவாணம், மட்டுமேசிவப்பதுவுமேராதப்பா மார்க்கனடன் பின்னும்வகைசெப்பக்கேளு, பட்டுப்போல்செந்தூரஞ்சிவப்பதற்குபாலகனே வரிசையது செப்புவேனே. 599

செப்பவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லைதேசத்தின்கருவாளிசெய்வாரப்பா, ஒப்பமுடன் கருமிகட்டுவாய்க்காதப்பா ஓகோகோவாய்த்தாலும்விழலாய்ப்போகும், இப்புவிபிலுந்தமக்குந்தருமிகட்கும்யெழிலானவேதைமுகல் கூறினேன்யான், தப்பிதங்கள்நேராதசன்மார்க்கவானே சட்டமுடன்செப்பவனே புத்திவானே. 600

புத்தியுடன்சரக்கதனைத்தானெடுத்து பூபாலாபின்னுமந்தக்கல்வமிட்டு, புத்தியுடன்கருந்துளசொறுவிட்டு பாலகனேநாற்சாமமறைத்தபின்பு, சத்தியமாய்பில்லையது லகுவாய்ச்செய்துசாங்கமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, முத்திபெறசில்லிட்டுச்சிலேசெய்து முனையானசோதியென்றபுடந்தான்போடே. 601

போடேதான்புடமதுவுங்கோழியாக பொங்கமுடனிப்படியேபத்துமுறையோடு, நாடேதான்செந்தூரம் நவிலப்போமோ நாதாந்தசித்துமுனிசொல்லாவண்ணம், கூடநீசெந்தூரந்தனையெடுத்துகொற்றவனேகல்லமதிவிட்டுமைந்தா, ஆடேதான்குமரியின் றன்சாற்றினாலே வப்பனேதானரைப்பாய்ஜாமம்நாலே. 602

நரலானஜாமமதுவறைத்தபின்பு நலமானபில்லையதுலகுவாய்ச்செய்துபாலான ரவிதனிலே, காயப்போடுபாலகனேகாய்ந்தபின்புசில்லிசெய்து, மாலானபில்லையதுசெய்தபின்பு மசுத்தானமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு, சூலானபுடமாரியெடுத்துப்பாரு துப்புரவாய்ச்செந்தூரஞ்சொல்லொணுதே. 603

ஒண்ணுதுசெந்தூர மென்னசொல்வேன்ஓகோகோநாதாக்கள் கூறவில்லை, மண்ணுனசரக்கதுவும்பிரிதிவிதன்னுலமகத்தானகாரசாரமதுவேயாகி, தண்ணமுடன் வேதைமுகங்கோடாகோடி தாக்கிடவேசமிட்டுனித்தையென்னலாகும், விண்ணுனநாதாக்கள் காணுவித்தைவிருப்பமுடனுந்தனுக்கு வோதினேனே. 604

ஓதினேன்செந்தூரந்தனையெடுத்து வுத்தமநேவெள்ளிதனில்நூற்றக்கொன்று, நீதியுடன்தானுருக்கிருவொன்றிய நிஷ்களங்கமானதொருவெள்ளிதானும், ஆதியென்றபஞ்சபூதசாக்கிலே வப்பனே

வரணமதுமிகவேயாகி, பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரானால் பலிக்கு
மடாவாதவித்தை சொலிக்கும்பாரே. 605

சொலிக்குமேமாற்றதுவுமென்ன சொல்வேன்சோராமல்வயதுப
ன்னிரெண்டதாக்கும்ஒலிக்குமேதங்கமதையென்ன சொல்வேன்ஓகா
கோசித்துமுனியறியாத்தங்கம், பலிக்குமேசுவியாகமாண்பருக்கு
பாவியென்மாண்பருக்குப்பலியாதப்பா, எலித்தகையில்கோடாறிதா
ன்விழுந்தாற்போலே யெளிதானகைம்முறைகள் வினோதந்தானே.

தானுனசுயத்தங்கம் பிறவித்தங்கம் தாக்கானசுவியாகிசெய்
யுந்தங்கம், கோனுனகாலாங்கிராதர்சொன்ன குருவானவர்க்கதுவும்.
பொய்யாதப்பா, தேனுனமேனெனணியாள் கடாட்சத்தாலேதேற்ற
முடன் பலவிதமாய்துலைப்பாடி, மானுன மாண்பர்களுமறியாமற்
றன் மயக்கமுடன்மருட்கடலிலழுந்திட்டாரே. 607

மருட்டானசிடி கையென்றவேதைதன்னை மார்க்கமுடனறியாம
ல்மாண்பர்தானும், இருட்டுவழியேகியல்லோபாலரெல்லாம்யெழிலா
ன்கைம்முறையைப்பாராமற்றன், பொருளிருக்கும்விடமதுவுந்தோ
ன்றுவண்ணம், பொங்கமுடன்மதியீனமயக்கத்தாலேகுருட்டுவிழிப்
பூனையதுவிட்டப்பாய்ந்த குறிப்பானகதைபோலமேவலாச்சீச 608

நவலோகசெந்தூரம்.

மேவலாமின்னமொரு மேன்மைகேளு மேதினியில்ஜீர்த்திபெற்
றபுண்ணியவானே, ஆவலுடனுந்தமக்கு மனதுவந்துவப்பனே காலா
ங்கிப்பதம்பணிந்துசாவதுவுமென்றைக்குரிட்சயந்தான்சாங்கமுடன்
பலதொழிலுங்கற்றுமென்ன, போவதுமெய்யல்லாவிருப்பதில்லைபொ
ங்கமுடன் வையகத்துவாழ்க்கையாமே. 609

வாழ்க்கையாம்வெருகாலமிருப்போமென்னும் வண்மையுடன்
பலதூலும்வுளவாராய்ந்து, தாட்கமலபதாம்புயத்தைமனதினுன்னித்
தகமையுள்ளகாயாதிகற்பங்கொண்டு, வீட்கமுடன் நெடுங்கரால்ந்
சமாதிசென்றுவிருதாவாய்மறுபடியும்வந்துமென்ன, பாழ்க்கமுடன்
பவக்கடலை விட்டகற்றிபாருகிக்சந்தரம்போலிருப்பித்தானே. 610

சுந்தரனைகாவிகாஷாயம்பூண்டு சுத்தமுடனிருப்பதுவுமீயோகி
யல்லோ, தந்திரமாயஷ்டசித்தியாடியென்ன தாரணியில்வோகமது
கொண்டுமென்ன, அந்தரமெல்லாப்புக்குஞானங்கொண்டு அவனித
னில்பொய்வேஷங்கொண்டுமென்ன, மந்திரத்தில்காங்காய் விழங்க
கதையைப்போல மானிலத்திலவெகுபேர்கள்மயங்குவாரே. 611

மயக்கவேயெந்தன துமணியேகேளும் மாசற்றவிலோகச்செந்
தூரந்தான், தியக்கமதுவாராமல்லோகந்தன்னை தீர்க்கமுடன் முறை
பாடுசொல்வேன்யானும், நயமுடையதங்கமதுவொன்றேயாகும் நல
மானகாரியமொன்றேகாலாம், ஆயமதுவுந்நீராகன துஒன்றேயாகும்
வப்பெனநாகமது ஆறதாமே 612

ஆறான செம்பதுவொன்றேயாகும்வப்பெனகுடவனதுவொன்
றேயாகும், காரான வெள்ளியதூண்டேயாகும் கருவான வெள்வங்க
மொன்றேயாகும், கூறான வெட்டுருக்குவொன்றேயாகும் குறிப்பான
நவிலோகமொன்றாய்க்கட்டி, சேறான லோகமெலாமொன்றாய்ச்சோ
த்துசெப்புநீறென் வரிசைபெறவண்மைகேளே. 613

வண்மையாய் இடைகண்டு யினமுங்கண்டு வகுப்பானசேர்வைய
துயாறுங்கண்டு, தண்மைபெறநாதாக்கள்தாள்வணங்கி தாமுரைத்த
முறைபாடுவழிபாடெல்லாம், உண்மையுடன் தாமறிந்துபுத்திவானேவு
கமையுள்ள லோகமதைக்கண்டாராய்ந்து திண்ணமுடன் முசையிட்டு
சீலைசெய்து தீர்க்கமுடன் சரவுலையில்லுதிடாயே. 614

ஊதவேநவிலோக மொன்றாய்ச் சேர்ந்து வுத்தமனையுருகியல்
லோகங் களமாகும், நீதமுடன்களங்கெடுத்து வுடைத்துமைந்தாநிஷ்
களங்கமாகவல்லோகல்வமிட்டு, சூதமது யிரிடைக்குவொன்றேசேர்
த்து சுத்தமுடன்கெந்தியதுரெட்டிப்பாக, வாதமதுபலிப்பதற்குவ
ருண்மைந்தாகேள் வளம்பெற்றேவதாளகமும் பலந்தான் கூட்டே 615

கூட்டியேகண்டாதுகால்தான்சேரு குணமானகெவுரியதுகள்
ஞ்சிரெண்டு, நீட்டமுடன்மேலுசிலையுங்காலதாக நெடிதானவீரமது
கள்ஞ்சிராலு, தாட்டிகமாய்த்துத்தமதுகள்ஞ்சிரெண்டு தாக்கானபூ
ரமதுகள்ஞ்சிராறு, வாட்டமுடனரிடைகண்டு கல்வமிட்டு வளம்பெற
வேதானைறக்கவகையைக்கேளே. 616

வகையான ஆறுவகையெயரீதன்னுல்வளம்பெற்றவே தானறைப்
பாயெட்டுசாமம், துகையான சரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கட்டிதோ
றாமல்தானறைத்தூரில்லைகட்டி, புகையாமலிருப்பதற்குரவியில்லைத்
துபுகழான சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, பகையானபுடமதுவும் மண
லிலப்பா பாக்குபெறகோழியென்றபுடந்தான்போடே. 617

புடமதுவுந்தீயாறிசென்றறின்பு பத்தியுள்ளபூபாலாயுரைப்பே
னப்பா, தடங்கல்விவழிகண்டு தண்மையோடு சட்டமுடன்மணலத
னைதீர்க்கமைந்தா, அடலானவாசல்தனை யெடுத்துப்பாரு வப்பென

செந்தூரம்நீலவர்ணம், மடலானசெந்தூரத்தனையெடுத்துமன்னவனே
பின்னுமந்த கல்வம்பூட்டே. 618

பூட்டியசரக்கெல்லாங்கல்வமிட்டு புத்தியுள்ள கண்மணி யையெ
யரீரப்பா, தாட்டிகமாயாதுவகை செயநீர்தன்னால் சட்டமுடன்தா
னரைப்பாய்ப்பின் னுமல்லோ, வாட்டமுடன்தானறைத்துபில்லைத்
டிவளமுடனேரவிதனிலே கரயவைத்து, நீட்டமுடன் சில்லிட்டுச்சி
லைசெய்துநீதியுடன் மண்மறைவிற்புடந்தான் தாக்கே. 619

தாக்கவேகோழியது புடமதாக்கி தண்மையுள்ள பூபாலாபோட்
டாயானால், நோக்கமுடன்வோடதனை யுடைத்துப்பாரு வுத்தமனே
செந்தூரமென்னசொல்வேன், ஆக்கமுடன்செந்தூர மருணன்போ
லாம்வப்பனேநாதாக்கள் கூறவில்லை, வாக்கது வும்பொய்யாது வருண்
வைந்தாகேள் வண்மைபெறசெந்தூரவேதைதானே. 620

செந்தூரம்வேதைமுகம் ரோகநிவர்த்தி.

தானானவேதைமுகஞ்சாற்றக்கேளிர் தண்மையுள்ள பூபாலாதரு
மவானே, கோனானயெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவனூர்தாமு
ரைத்தநீதிவண்ணம், பாணபரபரியாள் பாதம்போற்றிபாருலகில்
மாணபர்களும்பிழைக்கவென்று, தேனானசுவையோக நிலையில்நின்று
தேற்றமுடன்வேதைமுகம் கூறுவேனே. 621

கூறுவேன்செந்தூரத்தனையெடுத்து குணமான வெள்ளிதனில்
நூற்றுக்கொன்று, மாறுதலாய்க்குகையிலிட்டு வருக்கிமைந்தா மார்
க்கமுடன் தகடடித்துப்புடத்தைப்போடு தேறுதலாய்மாற்றதுவுமெ
ன்னசொல்வேன், தேற்றமுடன் யெட்டரைக்கு ஆணிக்கொக்கும்,
கூறுதலாய்ப்பிறவியென்றதங்கமாகும், குணமான செந்தூரவேதை
கானே 622

காணவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கைலாச புலிப்பா
ணிகருவுள்ளானே, தோணவேசெம்பதனை யுருக்கிமைந்தா துப்புரவா
யிடைக்கிடைதான் செந்தூரத்தை, வேணமட்டுஞ்செம்புருக்கிக்கிறு
சமீவாய்விததகனே செம்பதுவுங்களங்கமாகும், மாணமருங் கல்லியு
ள்ளபூபாலாகேள் மகத்தானசெம்பதனை யூதிப்போடே. 623

ஊதவேசெம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாம் வுத்தமனேநாதாக்கள் ம
றைத்தசெம்பு, நீதமுடன்செம்பெடுத்துசெப்பக்கேடும் நிஷ்களங்க
மானதொருவெள்ளிதனை, தோடமுடன் நூற்றுக்குவொன்றுசோ
கக் துப்புறவாய்மாற்றதுவுப்பதினாகும், வாதமதுகாண வென்றூலி
துவேவாதம் வளம்பெரியநாதாக்கள் வாதம்பாரே. 624

பாரேதான்வாரசித்துப்புடந்தான்போடு பாதகானவெள்ளியது செம்பினிலே, நேரேதான்மாற்றது மதிகங்குணும் நேர்மையுள்ள பி ரவியென்றதங்கமாச்சு, சீரேதானித்தங்கம் சிவயோகத்தங்கம் சிறப் பானமாண்பர்களுக்குகந்தங்கம், ஆரேதான்சொல்வாராக ஞந்தம க்கு வப்பனையானுரைத்தே னுண்மைபாரே. 625

உண்மையாம்நவிலோக செந்தூரத்தை வுத்தமனே யுந்தனுக்கு வோதினேன்யான், வண்ணமுடன்சீவனத்துக்கிடமதாக வளம்பெரி யசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு, எண்ணரியநற்பொருளை குருவாயெண் ணியெளிதான வறுமைவருங்காலந்தன்னில், கண்மறையுங் காலமது தானறிந்து கண்மணியீய சீவனத்துக்கிடந்தான்கொள்ளே. 626

கொள்ளவேவருமைவருங்காலந்தன்னில் கொற்றவனேநவிலோ கசெந்தூரத்தை, கள்ளமதுவாருமல் மைந்தாகேளு கணக்குடனே நாளொன்றுக்கிருநேரந்தான், வள்ளலுயர்வணிகரிடஞ் சென்றுமல் லோவகையுடனேபணவிடைதான் பொந்தாயிந்து, உள்ளவரை சீவியநாளுள்ளமட்டும் வுத்தமனேகாலமது சழிக்கநன்றே. 627

கன்னுனசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு நாதாக்கள் மறைத்துவைத் தசெந்தூரந்தான், குன்னுனமலைபழுக்கும் நவிலோகந்தான் கொற்ற வனேகருநிகட்கு மனம்விடாதே, தின்னலுமொருவனுய்மனதுவந்து தீர்க்கமுடன் மருமமதாயுண்பாயப்பா, அன்றெறித்த ஆதிசிவனுந்த மக்குவப்பினதான் கொடுத்த வேதையாமே. 628

வேதையாமின்னமொரு போக்குசொல்வேன் வேதயந்தக்கண் மணிரீபாபுனிதவானே, கோதையர்கள் மாயவலைக்கிடாதே கொற்ற வனேசிக்கினால் மனம்விள்ளாதே, மாதானின்சீர்பதத்தை தாரணியி லெப்போதுந்தலைமேற்கொண்டு, சீதையுடன் ராமகுந்தானிருந்தநே ர்மை செப்பினேதோர் கதைதனையே கண்டீர்தானே. 629

கண்டதொரு மாண்பர்களுக்கிந்தலோகம் கருவான ரோகமது போவதற்குப், பண்ணொவராலையணி கிருஷ்ணவதாரன்பார் மாலையா ககல்லோபுண்டுகொண்டு, தண்டுளவதுளசியென்ற மூலிச்சாற்றால் சட்டமுடன் நவிலோகசெந்தூரத்தை, கெண்டிடவே யனுபானம் பணவிடைதானப்பா கொற்றவனே ரோகமதுதீருங்கானே. 930

காணவேநவிலோகசெந்தூரத்தால் கசரோகஞ் செவ்யரோகங் கழன்றுபோகுப், பூணவேதிருகடுகைஞரணத்தில் புகழானசெந்தூ ரம்பணவிடைதான்கொள்ள, ஆணவத்தால் மிஞ்சிவந்த மேகரோகம்

வப்பனே கடல்புக்கியோடும்பாரு, மாணமருங்கல்லியுள்ள மன்னுகே
ளும்மகத்தானவியாதிமுகமின்னகேனே. 631

கேளப்பாவனுபானம் நெய்தானாகும் கெடியானவலோக செந்
தூரத்தை, ஆளப்பாவியாதிமுகந்தானறிந்து வப்பனையனுபானமறி
ந்துகொண்டால், கேளப்பாவொருநாளும் வாறுதப்பா குணமுள்ள
நவலோகசெந்தூரந்தான், பாரப்பாபோகாமல் மண்டலந்தான் பரிவு
டனே கொண்டவர்க்குரோகம்போமே. 632

மோமேதான்பதினெட்டுகுஷ்டம்போகும் பொல்லாதமேகெம
ன்றயிருபதும்போம், ஆமேதான் சூலைபதினெட்டும்போகும் வப்ப
னேகாமாலையாறுந்தீரும், வேமேதான்வாதமது யெண்பதும்போகும்
வேகமுடன்பித்தமது நாற்பதும்போம், நேமேதான்சொன்னபடி. கி
ராணிபோகும் ஊலமாகப்பாண்டுவகை தீருந்தான். 633

தீருமேதேகமதுவுதல்தீரும் தீர்க்கமுடன்றோகநீரெல்லாம்போ
கும், ஈரதனில்தான்சுரக்கும் விஷரீரப்பா யெழிலானதந்தநோயெல்
லாந்தீரும், நாறுடலம்கிரந்தியென்றபுண்கள்போகும் நலமானதாது
டனேவலியுண்டாகும், கூறுமுனிகரவாங்கிநாதர்வாக்கு குவலயத்தி
லொருநாளும் பொய்யாதாமே. 634

பொய்யாதுநவலோகசெந்தூரந்தான் பூட்டுகிறேன் நாலாயிரத்
துச்சொச்சம், மெய்யிலுள்ளீரோகமது யெல்லாந்தீரும்மலான நவ
லோகசெந்தூரந்தான், வையகங்கள் தான்புதுமுஞ்செந்தூரத்தைவளம்
பெரியநாதாக்கள் மறைத்துவைத்தார், துய்யநல்லபண்டிதங்கள் மிக
வாராய்ந்து துப்புரவாய்வோதிவைத்தே னுணுக்கம்பாரே. 635

பாரேதான்நவலோகசெந்தூரத்தைபாருலகில்நாதாக்கள் மறை
த்துவைத்தார், ஆரோதான்சாஸ்திரங்களுள்வாரய்ந்துவப்பனேபோ
திப்பராறுமில்லை, நேரேதான் லுந்தன்முகமமனதுவந்து நெடிதான
முறைபாடுவழிபாடெல்லாம், தீரேதானிடைபாகங் கைபாகங்கள் தீ
ர்க்கமுடனுந்தமக்கு போதித்தேனே. 636

ரசுவெள்ளி.

போதித்தேனின்னமொருமார்க்கங்கேளிர் பொங்கமுடன்புலிப்
பாணிபுனிதவானே, ஆதித்தன்சந்திரன்போல் வெள்ளிபோக்கு வப்
பனையாலுரைப்பேனன்புள்ளானே, நீதியுடன்சூதமது பலந்தானெ
ன்று நிஷ்கடங்கமானதொருகாட்டியீரம், தீதில்லாபாஷாணச் சன்ன
மொன்று தீர்க்கமுடன்களஞ்சியிடை தானுந்தாக்கே. 637

தூக்கியேகல்வமதி விட்டுமைந்தா துப்புறவாயாறுவகை செய
நீர்தன்னால், நோக்கமுடன் தானறைப்பாயிரண்டுசாமம் துணுக்கமு
டன்மெழுத்தையுருட்டிமைந்தா வாக்குடனேபாகமது பிசுக்கிடாமல்
வளமான சூதமென்றவெண்ணை தன்னை பாக்களவாயுருட்டிபதை
மூசையிட்டுபண்புபெறசில்லிட்டுசீலைசெய்யே. 638

சீலையென்றால் ஏழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து திட்டமுடன்சாவுலை
யில்வைத்துவிடா வாலையுடன் நியாறியெடுத்துபாரு வளமான சூத
மது வெள்ளியாகும், காலையிலேதானுக்குஞ் சூரியன்போல்கருவான
வெள்ளியதுசோதிமெத்த, ஆலையெனும் தகடதனையிற்றுத்தி மைந்தா
வப்பனே புடம்போடதுலக்காமே. 639

துலக்கமாம்வெள்ளியதுயென்னசொல்வேன் துப்புறவாய்ச்சூத
மென்றவெள்ளியாய்ச்சு, பலத்ததொருசிவராசுவெள்ளிதன்னை பாருல
கில்நாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், சலபமென்றவேதை முகங்காண்
மாண்பர் சுந்தாரினவெழுதேடி மாண்பரப்பா, சலக்கமதுவாராது
சூதவெள்ளி கருவானவங்கத்துக்கைசந்திடாதே. 640

அசையாது சோதனைக்கு வுறுதிவெள்ளி வப்பனேநாதாக்கள்
நூலறிந்து, வகையொன்றம்நேராமல் தாள்பணிந்து வஷ்டாங்கயோ
கவிலைதன்னிற்சென்று, திசையெட்டுங்குளிகையது யானுங்கொண்டு
திருவினையாள் மனேனெண்ணியாள் போற்றிசெய்து, இசையுடனேயுந்
தமக்கு யிந்தபாகம் யின்பமுடன் தான்கொடுத்தவேதையாச்சே. 641

ஆச்சுப்பாகைபாகஞ்செய்யபாகத்தான் வப்பனே வினயமென்ற
பதமறிந்து, மூச்சுடங்கி நெடுங்காலமிருந்தசித்து முனையானபாகம்
தைக்கைமறைத்தார், பாச்சுலுடனடியேனுங்குளிகைகொண்டு பாரு
லகை சுத்தியல்லேரா மனதுவந்து, வீச்சுடனே புந்தமக்குவோதிவை
த்தேன் அபிஷேகமுறமிருந்ததினால் வாய்க்கலாச்சே. 642

வாய்க்கலிவெழுன்செய்தபுண்ணியத்தால் வளமானவினயமென்ற
வெள்ளி போக்கு, தாய்க்கலலத்தாள்பணிந்த புண்ணியத்தாள் சட்ட
முடனந்தமக்கு காணலாச்சு, பெய்யிடித்து மாண்பரல்லாம் வாதந்
தேடி. பேரானகிலைகடந்து பதிகடந்து, மாய்கையெனுஞ் சமுசார
மிட்டிமுந்து மாடிமுந்து வீடிமுந்துமாண்டார்தாமே. 643

மாண்டாரேவையகத்தில் கைடிமாண்பர் மானிலத்தில் கணக்கு
ண்டோலக்கோரியிலை, வேண்டியதேதார்கருமானமனைகங்கொண்டுவி
ட்டகுறையில்லாமல் விழலாய்ப்போனார், காண்டவம்போல் பூர்விகபு

ண்ணியத்தால் தற்பரனையுந்தமக்கு யீந்தபாகம், ஆண்டகையாள் மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே வப்பனையுந்தமக்குவந்தவாறே.

வெள்வங்கரீர்வாங்கல்.

வாறானயின்னமொருபோக்குகொல்வென் வளமையுள்ள புலிப் பாணிமன்னுகேளும், கூறானவெள்வங்கம்பலந்தானென்று கொற்ற வனே சூவமதுபலந்தான்பாதி, நீறாணபாஷாணசன்னம்பாநெடிதா னமூசையிட்டுவருக்கியல்லோ, பேறுடையபற்பமது குன்றியப்பா பெருமையுடன்வருக்குமுதந்தன்னில்தாககே.

645

தாக்கவே வெள்வங்கமுருகியல்லோ, தகைமையுள்ள நீர்தனையு ரிந்துகொள்ளும், தேக்கலென்றவெள்ளியூட்டங்காய்ப்பு தெளிவா னநீரதுவுதமகியல்லோ, லோக்கமுடன் பிரவியென்ற வெள்ளியாச்சு நெடிதானவங்கமதற்கசையாதப்பா, ஏக்கமதுகொள்ளாமலிந்தபாகம் யெளிதாகச் செய்தவர்க்குசித்தியாமே.

646

சித்தியாம் வெள்ளியம்பிரயோகிததால் சீரான சமுசாரிக்கான வித்தை, முத்திபெற வழியுண்டு ஞானமுண்டு மூதுலகில் நீயுமொரு சித்தனாவாய், நித்தியமுஞ் சிவானந்தநிலையிலின்று நீதியுடன் சிவ யோகந்தன்னைப்பாரு, சத்தியவான்வார்த்தையப்பா பொய்யாதப்பா சட்டமுடன் காலாங்கிசொன்னவாக்கே.

647

நாகக்கட்டுவேதை.

சொன்னதொருபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு சொகுசுள்ள கண் மணியேதீராமாரா, நன்னயமாய் பலநூலுங்கற்றுகணந்த நாதாந்த சித்தொணியைவனில்வேனப்பா, உன்னிதமாய் நாகமென்ற லோகந்த ன்னை வற்பனமாய்த்தானெடுத்து வுண்மைபாரு, பன்னவேநாகமது தொனெடுத்துபாலகனையுருக்கியல்லோ சாய்த்திடாயே.

648

சாய்க்கவே யிலுப்பைநெய்தன்னிலப்பா சட்டமுடன் சாரம தைக்கிராசமீந்து, வாய்க்கவேபதினோரு முறைதானப்பா வளமுட னேயுருக்கிமிகச்சாய்த்தாயானல், மாய்த்துமேசட்டையது சவனையா கிமகத்தான நாகமது வொருகண்ணகி, பேந்ததொரு மழையினல் மண்கட்டான பேரானபிரீதிப்பாலிருக்கும்பாரே.

649

பாரப்ப புலிப்பணியின்னங்கேளு பாகமுடன் முன்செய்த நாகந்தன்னை, நேரப்பா கரிவங்கந்தாணுகூட்டி. நேர்மையுடன்தாணு ருக்கி செப்பங்கேள், ஆரப்பாதேன்வனைய லென்றபூரீர் வப்பனே தாணுருக்கி கவுலிட்டாட்டி, தீரப்பாநாகமதற் கங்கிட்டி. திறமுட னேயேமுவகைசிலையே.

650

ஏழாநசிலேயதுவலுவாய்ச்செய்து யெழிலானரவிதனிலேகாய
வைத்து, ஆழானபுடமதுவுங்காழியப்பா வப்பனேதான்போட்டு
எடுத்துப்பாரு நீளானநாகமதுகட்டும்பாரு மிக்கானதவனையென்
றேசெப்பலாகும், கோளாறுவாராதுயிந்தபாகம் கொற்றவனேநாக
மதுகட்டிப்போச்சே. 651

கட்டியதோர்நாகமதுயின்னஞ்சொல்வேன் கருவானகையானி
ன்சாற்றினிலே, திட்டமுடன்தானுருக்கிசாய்ப்பாயப்பா திறமான
நாகமதுசிறிலேகி, சட்டமுடன்தவனையதுபோலேயாகி தகமையுள்ள
நாகமதுபலகையடங்கி, நட்டமிலாக்களங்கமதுபோல்ஜோதியோடும்
நலமானநாகத்தின்கட்டுதானே. 652

தானானநாகமதுகட்டுதன்னை, தண்மையுள்ள பூபாலாசாற்றக்
கேளு, மாணுமருதோன்றிசாற்றினிலே மார்க்கமுடன்தானுருக்கி
சாய்ப்பாயப்பா, பாணைபாஞ்சுடர்போல்சோதிமின்னும் பாலகனே
பத்துமுறைவருக்கிச்சாய்க்க, தேனானநாகமதுகண்ணடைந்துகேற்ற
முடன்புத்துமென்றபுட்டுதானே. 653

புட்டானநாகமதைத்தானெடுத்து புகழானபழச்சாற்றிலுருக்
கிச்சாய்க்க, திட்டமுடன்பத்துமுறைவருக்கிப்பாருதிர்க்கமுள்ளசவ
னையதுபோலேயாகும், கட்டமுடன்பாராமல்விராலிதன்னைக் கருவா
கத்தானுருக்கிசாய்த்துப்பாரு, நட்டமென்னசிவந்தகொடியேலிதன்
னைநன்றாகபத்துமுறை சாய்த்திடாயே. 654

பத்தானமுறைவதுவுஞ்சாய்த்தாயானுல்பாலகனைநாகமதுகொ
டியகட்டாம், சத்தானநாகமதுகட்டேயானுல்சதகோடிசூரியர்போல்
பிரகாசிக்கும், முத்தமரும்ஒானமுள்ளோர்செய்யமாட்டார் மூதுல
கிண்சமுசாரிசெய்யும்வித்தை, குத்தமதுவாராதுநாகத்தன்னை குண
முடனேசெய்பவனேவாதிபாமே. 655

வாதியாநாகமென்றகாங்கெடுத்து வரிசைபெறகுத்தமதுநேரே
சேர்த்து, நீதியாமாறுவகைசெய்நீர்தன்னால் நீட்டியரையென்சாமர்
தானுமப்பா, ஆதியெனும்பாஞ்சுடரைமனதிலெண்ணி சோராமல்
லானரைப்பாய்மெழுஞ்சோலாம், பாதிமதிசடையணியுந்தம்பிரானுல்
பாலகனேமெழுநதுபோலிருக்குந்தானே. 656

தானுமெழுநதுநேரில்லைதட்டி தகமையுடன்ரவிதனிலேகாய
வைத்து, கோணானுருசொன்னவாக்குபோலே கொற்றவனேசில்லி

ட்டுசீலைசெய்து, மாணுமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடுமகத்தான
செந்தூரம்லீலவர்ணம், பாணுபுடமதுவும்பத்தேயாகும் பாலகனே
தானரைத்துபோடுபோடே. 657

போடவேசெந்தூரமருணன்போலாம் பொங்கமுடன்தானெடு
த்துசெப்பக்கேளு, ஆடவேஜீவனத்துக்கிடமேதென்றால் வப்பனே
வழிபாடுசொல்வேனப்பா, நீடவேசெம்பதுதான்களஞ்சிபத்து நெடி
தானசெந்தூரங்களஞ்சியொன்று, கூடவேதாஹுருக்கிகொடுத்துப்
பாரு கொற்றவனேமாற்றதுவுமொன்பதாமே. 658

தாமேதான்செம்புதனைவாரடித்து தண்ணைபெறபுடம்போடபி
றுவிற்தங்கம், வேமேதான்காவிக்கு முப்புக்கேகா வேதார்த்தக்கண்
மணியேவிளக்கம்பாரு, ஆமேதான்பசுமையென்றதங்கம்பா வப்ப
னேசமுசாரிக்கானதங்கம், நாமேதான்சொன்னபடிநாகத்தங்கம் நல்
ம்பெறவேசெய்பவனே புத்திவானே. 659

புத்தியாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் புகழானவெள்ளிய
துபத்துக்கொன்று, வெற்றிபெறதாஹுருக்கிருவொன்றிய வித்தக
னேமாற்றதுவுமென்ன சொல்வேன், சத்தியமாயெட்டரைதானுணிக்
கொக்குசன்மார்க்கப்புத்தியுள்ளபூபாலாகேள், நித்தியமுங்குருபதாம்
புயத்தைப்போற்றி நீமகனேஜீவித்துயிருப்பிரகானே. 660

காணவேவாரடித்துபுடந்தான்போடு கருவானவெள்ளியதுபசு
மையாகி, நீணவேதானிருக்குமாற்றேமெத்தவிஷ்களங்கமானதொரு
தங்கம்பா, ஆணவங்கள் தானெடுக்கிப்பதாம்புயத்தைவப்பனே யெ
ன்னொருமனதிலெண்ணி, காணவேகாங்குவித்து அஞ்சலித்துகாசினி
யில்மர்மமதாய்வாழ்குவிரே. 661

வாழ்கவென்றால்செந்தூரம்பதனம்பண்ணு மகத்தானபுலிப்பா
ணிமன்னுகேளு, வாழ்கவென்றால்செந்தூரந்தனைபெடுத்துவளம்பெ
றவேசெடரோகந்தன்னிலீவாய், வாழ்கவென்றால்மேகமென்றயிருப
துக்கும் மகத்தானகசரோகந்தன் நனக்கும் வாழ்கவென்றால்காயாதி
கற்பம்போலே வண்மையுடன் தானருந்திவளமைகொள்ளே. 662

கொள்ளவேஅஹுபானர் தன்னிலீய கொற்றவனேகாசமதுவா
றும்போகும், உள்ளதொகுபாண்டுவகையாறுந்தீரும் வுத்தமனேவா
யுவென்றதென்பதும்போம், கள்ளமிலாப்பித்தமதுநாற்பதும்போம்
கயரோகஞ்சில்விஷங்களற்றப்போகும், வள்ளலுயர்மேகமென்றகுஷ்
டரோகம் வண்மைபெறுந்தாமரையுந்தாஹும்போமே. 663

போமேதான்பொல்லாதரோகம்போகும் போக்கான வாய்நாற்
றம்மென்றேநீரும், நாமேதான்சொன்னபடி நளிர்சரங்கள் நலமிலா
க்கிராணியதுஆறுநீரும், வேமேதான்நேதரவலி தொண்ணூற்று
மவிட்டகலுமேனியது காந்திமெத்த, ஆமேதான் நாதாக்கள்கொண்
டகற்பம்வப்பினே நாகசெந்தூரம்பாரே.

664

பாரேதான்செந்தூரமுண்டபேர்க்கு பாலகளேயேழாணைபலமு
ண்டாகும், நேரேதான்கிருஷ்ணவதாரணைப்போல்நெடிதானபூலீலை
மன்மதந்தான், சீரேதான்செந்தூரந்தானுமல்லோ பூராமர் கொண்
டதொருகற்பமாகும், வேறேதான்கற்பமது யிதற்கீடுண்டோ வேதா
ந்தத்தாய்கொடுத்த தற்பமாச்சே.

665

கற்பமாநாகமென்றசெந்தூரந்தான் காலாங்கிநாதருடகடாட்
சத்தாலே, சொற்பமென்றுகிணையாதே துய்யபாலாசந்தரணேசமுசா
ரிக்கானவித்தை, விற்பனர்கொண்டாடும் வேதைதன்னை விள்ளாதே
பொருவருக்கும் விள்ளவேண்டாம், அற்பமென்றுகிணையாதேவருள்
மைந்தாகேள் ஆச்சரியமானதொரு மகிமைதானே.

666

பூரக்கட்டு வேதை.

மகிமையாமின்னமொரு போக்குசொல்வேன் மகத்தான புலிப்
பாணிமன்னுகேளு, அகிலமெலாந்தான்புகழும் காலாங்கிநாதர் வன்
புடனையெந்தமக்குச்சொன்னீதி, சகிதமுடனுந்தமக்குஞானேபித்
துசகலகலையானமெல்லா முபதேசிப்பேன், விகிதராய்க் கருமிகளு
மும்மைப்பற்றி வீரமுடன்றேசமது கொள்வார்பாரே.

667

பரானகருமிகளுமும்மைவேண்டி பாருலகில் சினேகவதஞ்செ
ய்யவென்று, காரானநல்லவர்போல்வார்த்தைகூறி கடுஞ்சினத்தைம
னதினுன்னிமெய்யேகூர்வார், நேரானசிகையென்ற வேதைமார்க்க
ம் நேர்மையுடன்தாமுரைக்கவதியஞ்சொல்வார், கூறானவார்த்தைய
து மிகவிடாமல் குணமுடனேநயனமதுவாய் நேசங்கொள்ளே.

கொள்ளவென்றால்பூரணத்தைக்கேட்பாரப்பா கொற்றவனேமா
ம்மமதைவெளிகிடாதே, தெள்ளுதமிழ் வாகடத்தைப்பேசுபேசுதே
ஜோனியின்சின்மயத்தை வெளிகிடாதே, உள்ளதொருபொருளெல்
லமுறையெல்லாம் வித்தமனேதடம்பிரித்துக் கேட்பாரப்பா, கள்ள
மனமில்லாமல்கபடகற்றி கண்மணியேவுண்மையது புகன்றிடாயே,

புகலவேபுலிப்பாணிமன்னுகேளு புகழானபூரணமென்றவேதை
தன்னை, சகலமுனிசித்துகளுஞ்சொன்னாரப்பா தாரணியில்மர்மதா
ய்ச்சொல்லிவிட்டார், நிகலவேசாத்திரங்கள்கோடாகோடி நீதியுடன்
கட்டுமுறையேனகங்கண்டார், அகலமுள்ளபிரும்பென்ற பாண்டர்
தன்னைவப்பேனவெண்மையதாய்த் துலக்கிப்போடே. 670

போடவேதானபூரமென்றசரக்குதன்னை பொங்கமுடனயச்சட்
டிதன்னிலிட்டு, நீடவேபலமொன்றாய் நிறுத்துக்கொண்டு நிஷ்களங்
கமானவெள்ளாட்டுப்பாலால், சாடவேசுறுக்கதுவுமெட்டுசாமத்தண்
மையுடன் தான்கொடுத்துப் பின்னுங்கேளு, கூடவேபச்சுவின்பால் நா
லுசாமம் கொற்றவனேதான்கொடுத்து யெடுத்திடாயே. 671

எடுக்கவேபூரமதுயென்ன சொல்வேன் யெழிலானதந்தமதுபோ
லேகாணும், ஒடுக்கமதாயுருகியல்லோயிறுக்காட்டும் வுத்தமனே த
வ்வேநிறம்போலேகாணும், தொடுக்கவேவெடியுப்பு பலமொன்றாகும்
தோராமல்சீனமது பலமொன்றாகும், விடுத்ததொருதுருசுவும் பல
மொன்றாகும் வித்தகனேசிக்கியது பலமொன்றாமே. 672

ஒன்றானசார்க்கெல்லாங்கல்வமிட்டு வுத்தமனே நாதாக்கள்சொ
ன்னவண்ணம், தென்றிடவேகல்வமதிவிட்டுமைந்தாவேகமுள்ளவரு
க்கன்பால்தன்னாலாட்டி, குன்றானபூரமதுக்கங்கிபூட்டி கூர்மையுட
ன்றவிதனிலேகாயப்போடு, நன்றானசீலையதுயேழுசெய்து நலமுட
யெரிக்கும்வகைவரிசைகேளே. 673

வரிசையாய்த்தளவாயம்பாண்டந்தன்னில் வகையுடனேபூமண
லேகொட்டியேதான், பரிபானபூரமதையெடுத்துவைந்தா பாங்குபெ
றமணலதனில் பொதிந்துமல்லோ, விரிவானமணலதனால் மேலுமடி
மேலுமந்தப்பாண்டமிட்டுகிள்ளுசெய்து, துரிதமுடன் ரவிதனி ல்கா
யவைத்து துப்புரவாய்வாவுகையாலேற்றிடாயே. 674

ஏற்றியேதீபமதுயென்ன சொல்வேன் எழிலானபுலிப்பாணிபுத்
திவானே, போற்றியேவம்பாளின் பதாம்புயத்தை பொங்கமுடன்
தானெரிப்பாய்க்கமலம்போல, நீற்றவேபூரமதுகட்டுவாசி நீதியுடன்
தவளம்போல்நிற்கும்பாரு, ஆற்றியேஜாமமது ாலுமாகும் வப்பேன
நானெரித்துயெடுத்திடாயே. 675

எடுக்கவேகணபதியைப்போற்றிசெய்து யெழிலானபாண்டமது
திறந்துபாரு, விடுத்ததொருபூரமதுயென்ன சொல்வேன் விண்ணுலகு

சந்திரன்போல்விளக்கமெந்த, தொடுத்ததொருபூரமதைத்தானெடு
த்துசோராமல் கவசமதைநீக்கியேதான், தடுத்திடாமருந்துவகையா
னுரைப்பேன் தற்பரனேசிற்பரனே சார்ந்துகேளே. 676

சார்ந்துமேபூரமதை யெடுத்துபாலா தண்மையுடன் பற்பமது
செய்வதற்கு, ஓர்ந்துமேயியமென்றசெந்தூரத்தை ஒகோகோநாதா
க்கள்மறைத்துவைத்தார், தீர்ந்ததொருசெந்தூரந்தனையெடுத்து தீர்
கமுடன்பூரமதுக் கிடையேதூக்கி, ஆர்ந்துமேசிறற்றண்டக் கருவினை
லேவப்பினேதானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 677

நாலானசாமமதுவரைத்தபின்பு நலமாகப்பூரமதுக் கங்கிபூட்டி
பாலானரவிதனிலேகாயப்போடு பட்சமுடன்தானெடுத்து சீலைசெய்
து, மாலானமண்மறைவிற்புடத்தைப்பாரு மகத்தானகோழியென்ற
புடமேயாகும், சூலானபூரமதுக்குள்ளிருந்து சந்தரனேசூதமதுமடி
யும்பாரே. 678

மடியுமேயிப்படிதான் பத்துமுறைபோடு மார்க்கமுட னீயமெ
ன்றசெந்தூரத்தால், படிபடியாய்கருவிட்டு ஆட்டி ஆட்டி பாலகனே
பூரமதுக்கங்கிபூட்டி, விடிந்தபின்புரவிதனிலே காயவைத்துவித்தக
னேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, முகந்தபின்புமுன்போலே புடமும்
போடு முனையானபதமாரியெடுக்கக்கேளே. 679

கேளேதான் பூரமதுஇறுகியல்லோ கெடியானசூதமதுமடங்கிநி
ற்கும், வீளேதான் பூரமதையெடுத்துமைந்தா விருப்பமுடன்பின்னு
மல்லோ வதிதங்கேளு, நாளேதான்போகாமல் நாதவானேநவிலுகி
றேன்பஞ்சபூதவாராதாரம், சூளேதான் தருசுவெடிப்புக்காரம்சந்தர
னேவருஞ்சாரஞ்சீனந்தானே. 680

சீனமாங்கரியுப்புத்தானுஞ்சேர்த்து சிறப்புடனேசெவ்வாலம்
பாலாலாட்டி, சோனமதாம்புரத்துக்கங்கிமூட்டிசோராமல் ரவிதனி
லேகாயப்போடு, கானமருஞ்சண்ணும்புச்சீலைசெய்துகடுவியால்பின்
னுமங்கேகாயவைத்து ஊனமதுவாராமல் மணல்தானப்பா வுத்தம
னேகோழியென்றபுடத்தைப்போடே. 681

புடமாறித்தீர்ந்தபின்புயெடுத்துப்பாரு புகழானவாறுவகைசா
க்குதன்னால், தடமானபஞ்சபூதவாராதாரம் தண்மையுடன்சாக்கதுவு

ஞ்சேர்த்துமல்லோ, திடமாகப்புகழுடங்கிவீரடங்கி தீர்க்கமுள்ளபூ
ரமதுயென்னசொல்வேன், மடலானபூரமதுவுருகியல்லோமார்க்கமு
டன் தந்தம்போ லிருக்கும்பாரே. 682

தந்தமம்பூரமதுகட்டுமானால் தண்மையுள்ளவேதையதுவென்
னசொல்வேன், அந்தமுடன் பூரமதையெடுத்துபாலா ஆகாகாவருக
மென்றெய்யினாலே, பந்தமுடன்சருகதலும்நாலுசாமம் பாகமுட
ன்தான்கொடுக்கமுழுக்கட்டாகு', வந்தையுடன் பூரமதுசிடிகைவே
தைவின் ணுலகில் மண் ணுலகில் காணுந்தாமே. 683

காணுமல்கித்துமுனிநாதர்தாமும்கருவானசாத்திரங்கள் வதிக
ஞ்சொன்னார், தோணதகருக்குருவும்முறையாடெல்லாம் தோறாமல்
பாடிவைத்தார்தூல்கள்தோறும், வீணுள்தான்போகாமல் சாத்திரத்
தில்விட்டகுறையிருந்தாலேல்க்குமென்று, மாணுக்களறியவென்று
பலநூலெல்லாம் மானிலத்தில்பலவிதமாய்க்குறினாரே. 684

கூறினார்வாதநூலனேகஞ்சொல்லிகுணமானபாகமதைவிட்டறு
த்து, தேறினார்நூல்களெல்லாமுன்பின்னாக தேற்றமுடன் கைமறை
ப்பாய்க்கட்டறுத்து, மீறியேசிலநூலி' ணுண்மைகூறி மிக்கான செய்
பாகமவேறுத்து, சீறியேமாணுக்கர்தமைச்சினந்துசேறுத்துவாரறு
த்துதிகைத்திட்டாரே. 685

திகைத்ததொருநூல்களெல்லாமுளவாராய்ந்து தீர்க்கமுடன்கா
லாங்கிப்பதம்பணிந்து, பகைத்தொருசித்தர்களைக்கரங்குவித்துபட்ச
முடனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து, வகையுடனேகுளிகையது பூண்டு
மல்லோவளமானசீனபதியடியேன்சென்று, தகமையுடன்குருபரண
ர்பதாம்புயத்தைதாள்பணிந்து சதாகாலந்தெரிசித்தேனே. 686

தெரிசித்தேன்சமாதிமுகம் மதிவாய்வின்றுதேற்றமுடன்குருவ
ணக்கமதிகங்கூறி, புரிசடையோன்பதாம்புயத்தமைந்திலெண்ணிபூ
பாலாகாலாங்கிராதர்பாதம் தெரியாதயெந்தனுக்கு வுகமைகூறிதெ
ளிவானவுபதேசம்மிகவேண்ணி, சரியானசமாதியதுபெறவேவேண்
டிசட்டமுடன்வாமெனக்கு வருளென்றேனே. 687

என்றதொருவாக்கதுவும்கூறும்போதுஎழிலானகாலாங்கிராதர்
தாமும், தென்றிசையில்கும்பமுனிநாதருக்கு தேற்றமுடன் தரிசனை
கள் தந்தாற்போலே, சென்றதொரு யெந்தனுக்குவாசீர் மங்கள் தெளி
வாகமனதுவந்து வதிகங்கொண்டு, கன்றமுருங்காலம்தில்தாயுவந்து
கடும்பசிக்குப்பால்கொடுத்தகைபோலாச்சே. 688

ஆச்சப்பாயெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் அவனிதனிலாதுதான் சொன்னூரில்லை, மூச்சுடங்கிசென்றதொருகாலங்கிராத் முனையாக யெந்தனுக்குவுண்மைகூறி, மாச்சலுடன்சமாதிமுகந்தானிருந்துமன் னவனேகருவிகாணுதியந்தம், ஏச்சலதுவராமல்பெற்றும்ல்லையெழி லானசீனபதிகடந்திட்டேனே. 689

மடந்தேனேசீனபதிகியல்லோ காலங்கிராதருகிருபையா லும், சுடர்போன்றமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலும் சந்தரனேவ ஷ்டதிசைதுடர்ந்துவந்தேன், திடமானமுறைபாடுவழிபாடெல்லாம் திர்க்கமுடன்குண்பாடுதெரிந்துமேதான், சட்டமுடன்காயாதிகற்பங் கொண்டு தாரணியில்நெடுங்காலமிருந்திட்டேனே. 690

இருந்தேனெந்நெடுங்காலங்குளிகைகொண்டு எழிலானசமாதிமு கமெல்லாங்கண்டு, பொருந்தவேயுந்தமக்குவுபதேசங்கள் பொங்க முடன்கொட்டிவைத்தேனிடங்கொள்ளாது, திருந்தவேபூரமென்ற காயகற்பம் திட்டமுடன்குன்றிவிதங்கொண்டாயானால், அருந்திய தோர்தேமதுஜோதியின்னும் வப்பனே பூரமதினவேகந்தானே

தானுனகுருசொன்னவாக்குபோலே சட்டமுடன்மண்டலந்தா னுண்பாயானால், பாணுனதேகமதுபென்னசொல்வேன் பரிதிசண்ட, பனிபோலேகோய்கள்தீர்த்து, தேனானமேனியதுகார்திவிசும் தேச மதிவ்விதியாளியறியான்பாரு, மாணுமகதேவர்கடாட்சத்தாலேமா ர்க்கமுட னுந்தமக்குவமைக்கலாச்சே. 692

வேதைமுகம்.

அமைப்பானபூரமதையெடுத்துமைந்தா வப்பனேமதிதனிலே நூற்றுக்கொன்று, நிமைப்பொழுதுங்காலமதுவீண்போகாமல்லீதி யுள்ளபுலிப்பாணிபுனிதவானே, சுவைதாங்கும்நலியாளர்க்குறைதீர்த் தாப்போல்சந்தரனேகிகையென்றவேதைதன்னை, அமைப்புடனே மதிதானுமுருகும்போது வப்பனேபூரமதுவொன்றுதாக்கே. 693

தாக்கியேவுருக்குமுகந்தன்னிலப்பா தகமையுடன்வெள்ளிதனை யெடுத்துப்பாரு, ஆக்கியோன்வாக்கதுவும்பொய்யாதப்பா வப்பனே வெள்ளியதுயென்னசொல்வேன், பாக்கியமுண்டாகுதற்குப்பசுமை

யாகி பாங்குடனேபத்தரையாம் மாற்றுமாகும், வாக்கதுவும்பொய் யாதுமைந்தாகேளு வண்மையுள்ள பிறவியென்ற தங்கமாச்சே.

தங்கமாம்சய்த்தங்கம் பிறவித்தங்கம் தாரணியில் நாதாக்கள் மெச்சுந்தங்கம், புங்கசித்திக்குகந்ததொரு யோகத்தங்கம் புகழான சமுசாரிக்கானதங்கம், வங்கமதற்கசையாத வலுத்தங்கம் வளம் பெரியசித்துமுனிபொற்றுந்தங்கம், இங்கிதமாமாண்பர்களுக் குகந்த தங்கம் பெழிலானநடராஜ தங்கம்பாரே. 695

பாரேதான்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாலகனையின்னமொரு போக்குசொல்வேன், நேரேதான் செம்பதுவும் களஞ்சிநூறு நேர் மையுடன்குகைதனிலே யிட்டுமைந்த, தீரேதான்பாகமது பிசகிடா மல் தீர்ச்சமுடன் தானுருக்கி மருந்தையீவாய், கூரேதான் காரமது விட்டுருக்கி கொற்றவனேகுருவொன்று கொடுத்திடாயே. 966

கொடுத்தவுடன்செம்பதுவு முருகியல்லோ கோவேந்தர் புலிப் பாணிமன்னுகேளு, ஆந்தைவிஷஞ்செம்பினது ஓரிலேகி வப்பனே மாற்றதுவுஞ்சொல்லப்போமோ, தடுத்திடவர்ணமது யென்னசொல் வேன் தாரணிலல்லாதாக்கள் மறைத்தகூத்து, நடுப்படையில் வில்லு க்குநானுமற்று நானிலத்தில்விழுந்ததொரு கதைப்போலாச்சே. ()

கதையானசெம்பதுவு மாற்றேமெத்த கரசினியிலாரறிவார்மகி மைதன்னை, சதையாமல்வாரடித்துப் புடத்தைப்போடு சட்டமுடன் தங்கமதுயென்னசொல்வேன், உடையாது புடத்துக்கு வசைந்திடா துவுத்தமனேவங்கமதுக்குறந்திடாது, பதையாமல்வாரடித்துப்புட ந்தான்போட பாங்குபெறசெம்பொன்னின்மகிமைபாரே. 698

பாரேதான் கவசகுண்டலத்துக்காதிபாங்குபெற சிவையாகிக்குக ந்ததங்கம், நேரேதான்வருமைவெருங்காலந்தன்னில் நேர்மையு ணுண்பத்ற்குச்சொன்னீதி, ஆரேதான்சொல்வார்குறித்தப்போக்கு வப்பனையமுனக் புவுரைத் தனப்பா, சீரேதான்நெடுங்காலந்தவமி ருந்து சிற்பானேவேதைமுக்குசெய்துபாரே. 699

செய்துமேகுருவணக்கமிகவுங்கூறி செயலானபாக்கியமுமதிகங் கொண்டு, வைககங்கள் தான்புகழபுத்திவானாய் வளம்பெரியநாதா கன்பதம்பணிந்து, துய்யநல்லசிவவேடம்பூண்டுமல்லோ துப்புரவாய் யோகனிஷ்டைதனிலிருந்து, பையவேயுனக்குகத்திஷ்டைதேடி பால கனேவுபதேசஞ்செய்வார்தானே. 700

கொச்சிவீரக்கட்டு.

தானுனயின்னமொருபோக்குச்சொல்வேன்தகமையுள்ளநற்பா
லாநண்புள்ளானே, கோனானயெனதையர் காலாங்கிராதர் கொற்றவ
னாரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, தேனானமேனென்மணியாள்கடாட்சத்
தாலே தெளிவுடனையெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், பாணுபாஞ்சு
டரைப் போற்றியேதான் பாடுகிறேன்கொச்சியென்ற வேதைகா
ணேன்.

701

காணவேகொச்சியென்ற வீரமப்பா கவனமுடன்பலமதுதான்
கொண்டுவந்து, தோணவேலட்சமியாள் வீற்றிருக்கும்துகையானவி
ல்வமதுபழந்தான்பத்து, நீணவேபழமதனைக்கீறியல்லோ நீதியுடன்
வீரமதையுள்ளமைத்து, மாணவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்துமயங்கா
மல்மணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடே.

702

போடவேயிப்படியேபத்துமுறைபோடு போக்கானவீரமதுகட்
டிப்போகும், நீடவேவீரமதுகட்டினுக்கால் நீடாழியுலகமெல்லாங்
கட்டலாம்பார், சாடவேவீரமதைத்தாவனடுத்து சட்டமுடன்சமெ
ன்றசெந்தூரத்தை, ஆடவேபழச்சாற்றல்தானரைத்து வப்பனேவீ
ரமதுக்கங்கிபூட்டே.

703

பூட்டியேரவிதனிலே காயவைத்து பொங்கமுடன்சீலையதுவலு
வாய்ச்செய்து, நீட்டியேமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு நீதியுடன்
வீரமதுபுகையடங்கி, தாட்டிகமாய்வுருகியகட்டிநிற்கும் தாடாண்
மையானதொருவப்புதானும், கூட்டியேபின்னுமந்தவீரத்தனனெருண
மாகமறுபடியுஞ்செய்ப்பக்கேனே.

704

செப்பவென்றாலின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலான்
வீரமதுதானெடுத்து, ஒப்பமுடன்மிருதாருசிக்கிதன்னை ஒகோகோ
நாதாக்கள்மறைப்புநீக்கி, தப்பிதங்கள்வாராமல்சிக்கிதன்னை சட்ட
முடன்வெண்கருவால்தானரைத்து, மெய்ப்புடனேவீரமதற்கங்கிபூ
ட்டி மேன்மையுடன்ரவிதனிலேகாயப்போடே.

705

காய்த்தபின்புசீலையது வலுவாய்ச்செய்து கவனமுடன்மறை
விற்புடத்தைப்போடு, தேய்த்ததொருவீரமதுகட்டுமாகிதேற்றமுட
ன்படிகமென்றகல்லுபோலாம், மாய்த்ததொருவீரமதைத்தானெடுத்
துமறுபடியும்முன்போலப்பாகஞ்செய்து, பாய்த்ததொருவண்மறைவி
ற்புடந்தான்பத்துபாலகனேபோட்டுவரக்கட்டிப்போமே.

706

கட்டியதோர்வீரமதைத்தானெடுத்து கலங்காமல்சீலையதுவில
க்கியல்லோ, திட்டமுடன்பின்னுமொருபாகஞ்சொல்வேன் தீர்க்கமு

ள்ளபுலிப்பாணிபுகலக்கேளீர், எட்டியென்றவித்ததுவும்பலந்தானைத்
துளழிலாகரிம்பழத்தின்சாற்றினாலே, கொட்டியதோர்விஷந்தனைத்
தானறைத்து கூறவேவீரமதற்கங்கியூட்டே. 707

அங்கியென்றவீரமதைரவியில்வைத்து வப்பினையேமுசீலேவலு
வாய்ச்செய்து, இங்கிதமாய்மண்மறைவில்புடத்தைப்போடு யெழிலா
னபுடமாறியெடுத்துப்பாரு, சங்கையில்லாவீரமதுயென்னசொல்வே
ன்சட்டமுடன்மணிபோலேயிறுகிறிற்கும், வங்கமென்றமணியோலே
தோற்றும்பாரு வளமையுள்ளவீரமணியாகுந்தானே. 708

தானானவீரமணியென்னசொல்வேன் தாக்கானபுடமதுவுமுன்
போலாக, கோனானபுடமதுவும் தூறுபோடு கொற்றவனேவீரமணி
யென்னசொல்வேன், மானானவீரமணிகட்டினுக்கால் மதகரியிலேறு
தற்குலையமுண்டோ, தேனானமேனென்மணியாள் கடாச் சத்தாலேகீத
ஜொளியின் வீரமணிகாணலாமே. 709

காணலாம் வீரமணிதனையெடுத்து கனமானமதகரியின்மேலே
சென்று, பூணவேவீரமணிகட்டினேன்யான் புகழாகயெதிரியென்ற
மாண்பர்தம்மை, வேணவேமண்டதனைபிளப்பேனென்று விருதுப
றையறைந்திடலாமணியினாலே, நாணவேசித்தாதிமுனிவர் தாமும்நடு
ங்குவார்மணிதனையே கண்டபோதே. 710

கண்டதொருநாதார்தசித்துதாமும்கனமுடனேயுந்தனைத்தான்
போற்றுவார்கள், மண்டலத்து ராஜாதிராஜாதாமும் மகாவீரனென்
றல்லோமதிப்பார்தாஹும், கொண்டல்வண்ணனச்சதனார்கிருஷ்ணவ
தாரன் குவலயத்தில்கொண்டதொரு குளிகையென்பார், தெண்டி
ரைசூழ்மான்பரெல்லாமும்கையல்லோதேர்ந்ததொருசித்துமுனியெ
ன்பார்பாரே. 711

பாரேதான்வீரமென்ற குளிகைதன்னைபாங்குடனேதானெடுத்
துப்பகரக்கேளு, நேரேதானானதுமுதுகின்பேரில் நேர்மையுடன்
தான்வைக்கப்பால்கொடாது, சீரேதான்வீரமணியாட்டந்தன்னால்கி
றப்பானபாலதுவுஞ்சுவறிப்போகும், நீரேதான்மணியதனை யெடுத்
தாயானால் நிஷ்களங்கமானபால் சுரக்கும்பாரே. 712

சுரக்குமேமணிதனையேயெடுத்துபாலா சுந்தானேசொல்லுகிறீ
ன்குட்சம்பாரு, இரக்கமுடனுண்மீதில்மனதுவந்துயெழிலானமணி
யினதுபூட்டக்கதை, திறக்கவேமணியென்றவண்மைதன்னைதீர்க்கமு
டன்புகலுகிறீன்திண்ணம்பாரு, பறக்கவேவாயுவேகந்தனைப்போ
லேபாரினிலேவாயிலிட்டுநடக்கலாமே. 713

நடக்கவேசெந்தாரம் நெடுங்காலந்தான் நடராஜசுந்தரனேநவி
ல்வேனப்பா, அடக்கமுடன்குளிகைதனைவாயிலிட்டு அவளியெலாம்
நடந்தாலுமசைத்திடாது, படம்வரையும்மாதர்தனைப் புணர்த்திட்
டாலும் பகர்வேகூடாதுலீலாவண்ணம், சடமதுவுந்தோன்றாதுபுந்த
மக்குசட்டமுடன் குளிகைதனைக்கொள்வீர்தாமே. 714

குளிகைவேத முகம்

கொள்ளவேயின்னமொரு போக்குசொல்வேன் குணமானபுலி
ப்பாணிகேந்திராகேள், எள்ளளவும்பிசகாது யிந்த்பாகம்யெழிலான
வீரமணிவேதையப்பா, விள்ளாதேயொருவருக்கும்விந்தபாகம் விட்
டருகையிருந்ததினலுந்தமக்கு, கள்ளமதுவாராமல்மனதுவந்துகண்
மணியேகடாட்சித்தேன்பண்புதானே. 715

பண்பானவீரமணிதனையெடுத்துப்பார்வேந்தாவெள்வங்கஞ்சே
ர்தானப்பா, திண்ணமுடன்தானுருக்கிகுகையிலிட்டு தீரமுடனேவீ
ரமணிதனையெடுத்து, அண்ணலார்பதம்போற்றி யடிபணிந்து வப்ப
னேகுளிகையதுயெடுத்துமைந்தா, வண்ணமுடன்வங்கமது வருகும்
போது வளம்பெறவேகுளிமைதனைப் பொதிந்திடாயே. 716

பொதியவேரீருண்டுமேலெழும்பி பொங்கமுடன் மணியதுவும்
தெறிக்கும்பாரு, மதிபோன்றவெள்ளியது பென்னசொல்வேன்மகத்
தானவெள்ளியம்நீர்தானேகி, துதிபெறவேவெள்ளியது மாற்றேரமே
த்ததுப்புரவாய்சொல்வதற்குநாவுமில்லை, பதியானவீரமணிதனிலுதி
த்தபரிதியென்றவெள்ளியது காணலாமே. 717

காணவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கண்மணியே புலிப்
பாணிகவிராஜேந்திரா, ஆணவத்தால்வந்ததொருகசரோகங்கள்வப்ப
மேதேனதனிலனுபாணித்தால், நாணமதுவாறாமல் ரோகங்கள்நாடா
துமேனினிட்டுநமுதும்பாரு, மாணமருங்கல்லியுள்ள புத்திவானேமார்
க்கமுடனின்னமொரு மருமங்கேளே. 718

கேளப்பாமணியதனையெடுத்துமைந்தா கெவனமுடன்பாணித
னிற்பதனம்பண்ணு, வாள்ப்பாதேகமது செல்லும்போது வளமுட
னேஐந்தறிவுங்குண்ணுமல்லோ, நாள்ப்பாவுடலைவிட் டாத்துமந்தா
ன்றீங்கியேபோவதற்குமுன்னதாக, பாள்ப்பாதனைத்தான் மறந்து
மல்லோ பாழுடலம்போவதற்கு நானுமுண்டே. 719

உண்டானகாலமதுடுக்கந்தன்னில் வுத்தமனே தாகமென்றக
ருவுதன்னில், கொண்டுவேவீரமென்றகுளிகைதன்னை கொற்றவ
னே தானிழைத்துநாவிலிட்ட, தண்டமுடன்செத்தசுவம்போலான
லும்தாரணியில் தலையெடுத்துவார்த்தைகூறும், சண்டமாருதம்போ
லயிந்தவீரம் சட்டமுடனுந்தனுக்கு ஓனினேனே. 720

சகலரோகங்களுக்குஞ் குணபாகம்

காயகற்பம்.

ஓதவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஸீகாகோநாதாக்க
ளொளித்தமார்க்கம், நீதமுடன் காயகற்பச்சூரணந்தான் நிலையான
யோகிகட்குமாண்பருக்கும், தோடமுடன்சரக்குவகை செப்பக்கே
ளும் தோன்றாமல்சுக்குடனே மிளகுமாகும், ஆதமுடன்திப்பிலியுங்
கடுக்காய்த்தான்றி வப்பனேமாசிக்காய்தானுங்கூட்டே. 721

கூட்டவேதேசரவம்வாய்விளங்கம் குணமான கார்போகங்கடுக்
காய்பூவும், நாட்டமுடன் சிற்றரத்தைபேரத்தை நலமானவானுளு
வையோமந்தானும், வாட்டமுடன் சிறுமல்லிபேராமல்லி வளமான
குராசுரளியோமந்தானும், கோஷ்டமுடன் கட்டதிப்பிலியுங் கூட்டி.
குணமான அதிமதுரமேலந்தானே. 722

தானானகிராம்புடனே லவங்கப்பட்டை தண்மையுள்ள ஜாதிக்
காய்ஜாதிப்பத்திரி, கோனானதக்கோலம் பிரப்பின்மூலம்கொடி-தான
பூமிசர்க்கரையுமாகும், தேனானபரங்கியுடபட்டைதானும் தெளிவா
னவால்மிளகுசெங்கடுக்காய், பாணனதுளசியென்ற வித்துதானும்பா
ங்கான ஆலினதுவித்துங்கூட்டே. 723

வித்தானஅரசினதுவித்துமாகும் வீரானயிச்சினுட வித்துமா
கும், சத்தமுள்ளபூனையென்றகாலிதானும் சந்தரனே லுமத்தைவித
துங்கூட்டு, மெத்தவரிதானதொருவிராலிவித்துமேன்மையுள்ளபூஅ
ரசன்னித்துகூட்டு, சத்தநதிக்கப்பாரிலே விளையும்வித்து சந்தனமாம்
வித்ததுவுங்கூட்சேசரே. 724

சேரப்பாஅத்தியுடவித்துதானும் செயலானஅழிஞ்சியுட வித்
துதானும், கூரப்பாசாரத்தின்வித்துதானும்குறிப்பான லுசத்தின்வி
த்துதானும், நேரப்பாமுருக்கிலையின்வித்துதானும் நெடிதான எருக்
கினுடவித்துதானும், ஆரப்பாசூரியுடவித்துதானும் வப்பனையெள்
ளினுடவித்துகானே. 725

காணவேவகைவகைக்குப் பலந்தானென்று கருத்தாகத்தான் வறுத்துருகாணித்து, தோணவேருணத்தை யொன்றாய்க்கட்டிசோ ராமல் பசும்பாலில் சுத்தித்தேதான், வேணதொரு சரிபாகஞ்சினிசே ர்த்து விருப்பமுடன் சீசாவிற்பதனம்பண்ணு, ஆணவங்கள் வுண்டா கயிந்தபாகம் வப்பினேசரிக்கட்டி பதனம்பண்ணே. 726

பண்ணவேமுப்பூவு களஞ்சிசேர்த்து பண்மையுடன் மண்டலந் தான்கொண்டபேர்க்கு, நண்ணவேநடுச்சாம வயதுதன்னில் நாட்ட முடன் சிவயோகஞ் செய்யும்பேர்க்கு, திண்ணவே மண்டலந்தான் காயகற்பம் தீர்க்கமுடன் சமுசாரிக்கானவித்தை, வண்ணமுடனிப் பாகஞ் சித்தருக்கு வளமையுடன் மறைத்துவைத்தா ருண்மைபாரே

பாரேதான் மண்டலங்காயாதிப்பா பாங்குபெறவுண்டவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி, நேரேதான் சமுசாரிக்கானகற்பம் நெடிதானதுறவி கூட்டு முகந்தகற்பம், சீரேதான் காயாதிகொண்டபின்பு தீர்க்கமுட ன்வழலையது கொள்ளவேண்டும், நீரேதான்வழலையது கைபாகந்தா ன்நீதியுட னறிவதற்கு யின்னங்கேளே. 728

யோகஞ்சாதிப்போர்க்கு வழலைத்திராவகம்.

கேளப்பா புலிப்பாணிமன்னுபாரு கெடியானயோகங்கள் சாதி ப்பேர்க்கு, வாளேதான்சமுசாரி குடியுள்ளோர்க்கு வகுப்பான சிவ யோகி மேவடத்தோர்க்கும், பாளேதானயோகமது போகாமற்றான் பகருகிறேன் திராவகவழலையப்பா, சூளேதான்கைபாகஞ் செய்பாக ந்தான் குட்டுகிறேன் வரிசைமுறை யின்னங்கேளே. 729

முறையானமுறைபாடு யேதென்றாக்கால் முனையானலவணம் துவெடியுப்பாகும், துறையான கல்லுப்பு வளையலுப்பு துடியானசவு ட்டுப்பு யிந்துப்பாகும், குறையகற்பம் கரியுப்புபூநீறுப்பு குணமான காரமுடன் சினகற்பம், பிறைபோன்ற பாஷாணங் கௌரிதானும் போரணலிங்கமது பூரங்கூட்டே. 730

கூட்டவேவீரமுடன் சிங்கிதானும் குணமானதாளகமும் கெவு ரிதானும், நீட்டவேமனோசிலையும் வரிதாரந்தான் நிலையானகெந்தியு டன் கற்பாஷாணம், நாட்டமுடன் சங்குயென்ற பாஷாணந்தான் நலமானதுத்தமுடன் துருசங்கூட்டு, வாட்டமுடன் சரக்கெல்லாஞ் சமனதாக வளமுடனேதானிறத்து யெடுத்துக்கொள்ளே. 731

கொள்ளவே சரக்குநிகர் சாரஞ்சேர்த்து கொடிதான் சினமது ரெட்டிப்பாக்கி, விள்ளவேகுறிக்கல்லில் பொடியதாக்கி வீரானவா லையிட்டு திராவகந்தான், மெள்ளவேபாண்டமதில் சரக்கையிட்டு

மேன்மையுடன் சக்கரமாம் வால்தன்னை, எவ்வளவு கோளாறுகோராமற்ருன் யெளிதான திராவகத்தை வாங்குவாங்கே. 732

வாங்கையிலே திராவகத்தான் வெளுத்தவண்ணம் வளமையுடன்மறுபடியு மடித்துவாங்கு, தூங்கியேதிரியாதே தூய்பாலா துப்புரவாய் திராவகத்தை யேழுமுறைவாங்கு, ஏங்கியேயிருக்காமல் திராவகத்தை யெழிலானசீசாவிற் பதனம்பண்ணு, சாங்கமுடன் யோகமது சாதிக்குங்கால் சட்டமுடன் திராவகத்தின் தண்மைகளே.

தண்மையாம் திராவகத்தை தாக்குவண்ணம் தகமையுள்ள புலிப்பாணி தயவுள்ளானே, உண்மையுடன் மண்டலந்தானந்தி சந்திவுத்தமனே களஞ்சியது கொண்டாயானால், நண்ணமுடன் வாசியதுமே லநோக்காது நளினமதுவாராது நடுங்காமேனி, சன்னமதுகொண்டாலுமொன்றுமில்லை சுந்தரனை திராவகத்தை பதனஞ்செய்யீய.

புலிப்பாணிக்கு போகர் ஞானப்பால் ஷூட்டல்.

செய்யவே யின்னமொரு புலப்பஞ்சொல்வேன் செயலானபுலிப்பாணி கணிதவானே, வையகத்தில் நெடுங்காலமிருந்தாமல்லேலா வளமுடனே வுபதேசமனைகங் கொண்டார், வெய்யவே மதுத்துவங்கள் கோடாகோடி மேன்மையுடன் தானடைந்தீர் புண்ணியத்தால்,பையவேயுந்தமக்கு ஞானப்பாலை பகருகிறேன் புலிப்பாணிபண்புள்ளானே

பண்பானபுலிப்பாணி பாருள்ளானே பகருகிறேன் ஞானமென்றபாலைப்பா, நண்பான்வேங்கைதனை விட்டி. நங்கி நலமுடனே திருப்பாலின் கடலின்மார்க்கம், விண்ணதனில் குளிகையிட்டு யென்பின் னாக விட்டகுறையிருந்ததொரு புண்ணியத்தால், வண்ணமுடன் பின்றொடர்ந்து வருகவென்று வணக்கமுடன்போகரவர் கூறுவாரே.

கூறுவார் வாய்திறந்துபோகர்தாமும் குணமான புலிப்பாணி தன்னைத்தானும், நாறுமுடலந்தமக்கு வுபதேசங்கள் நந்ததிகள் பெறுவதற்கு நயமதாக, ஆறுபுடைசூழ நகரத்தனைநீங்கி வப்பினே திருப்பாலின் கடல்வாவென்று, பேறுடைய சப்தமுடனுர் சாடித்துப் பெருமையுடன் சீஷனுக்கு போதிப்பாரே. 737

போதிப்பார் லோகமது மார்க்கத்தனை பொங்கமுடன் சாத்திரத்தின் வழிபாடெல்லாம், சாதிப்பயிலக மெல்லாமாடலாகும், தற்பரன்போ லிருப்பதற்குஞாயமுண்டு, நீதியுடன்வையகத்து மகிமை யெல்லாம் நிஷ்களங்கமாக வல்லோநடத்தலாகும், ஆதியந்தமான தொருசாதிபேதம் வப்பினே னடத்துவதா முண்மைபாரே. 738

பாரேதான் திக்கெட்டாளலாகும் பாராளுமன்னவரை வெல்ல
லாகும், திரேதான் திக்குவிஜயங்கொண்டதீரன் தீர்க்கமுள்ள பற்று
ணைவெல்லலாகும், சீமீரதான் நெமுகடலுங்காணலாகும் சிறப்புட
னே நீரின் மீமல்கடக்கலாகும், கூரேதான் மிருகமென்ற ஜாதிதன்னை
குறிப்புடனேயழைப்பதற்கு வசியமுண்டே. 739

வசியமாம்பட்டிதனை பிடித்துவந்து வழக்கமுடன் பாஷைகளைச்
சொல்லலாகும், நிசிதமுடன் ரமமதை யாட்டலாகும் நிஷ்டேரமான
தொருகொடியிப்பை, நசிதமுடன் நன்மையாற் சொல்லலாகும் நல
மானபரிபோகஞ்செய்யலாகும், பசிவந்தபாலனுக்கு பால்கொடுத்த
பாருலகில்கதைபோல முடியுந்தானே. 740

தானை விலகமதையாண்டுமென்ன தாரணியில்கீர்த்தியதுபெற்
றுமென்ன, கோனாகோவைந்தர்தன்னைப்போலே கொற்றவனே கிரீ
டமதைக்கொண்டுமென்ன, தேனாமாளிகையுங் கட்டியென்ன திக
ழானசமுசாரங்கொண்டுமென்ன, பாணைபாலகரைபெற்றுமென்ன
பாலகனேஞானமென்ற பால்தான்வேண்டே. 741

பாலானஞானமென்றபாலையப்பா பகருகிறென்புலிப்பாணிபளி
ங்குள்ளானே, மீமலானபதந்தனையே நண்ணவேண்டும் மேதினியில்ப
வக்கடலையகற்றிவேண்டும், நாலானபதந்தனக்குமேலையப்பா நற்பத
மாம்பொற்பதத்தை நண்ணல்வேண்டும், காலானசிதாபாசப் பொரு
லையப்பா கருதுவேணுந்தமக்குக்கருதுவேனே. 742

கருதவென்முல்நாவில்லையப்பாவுமில்லை கண்மணியே புலிப்பாணி
கவிராஜேந்திரா, திருகமுள்ள திருப்பாலின்கடலின்பக்கம் சிற்பாரே
யென்பாலாசிரியவானே, குருவினதுகாலாங்கி வாக்குபோலே குண
மானவுபதேசம்நீயும்பெற்று, பரிதிமதியுள்ளநாளளவுமட்டும் பாலக
னேயுபதேசம் போற்றுவாயே. 743

போற்றவேவுலிப்பாவிபுகழுள்ளானே பொங்கமுடன் திருப்பா
லின்குமையத்தில், ஆற்றலையிருவண்ணாதாரனப்பா அலைகடலில்ப
ள்ளிகொண்டவம்பலத்தில், நாற்றிசையுநாதர்த சித்துதாமும் நடுக்
கமுடன்றிஷிகளெல்லாம் பார்த்திருக்க, மேற்புறத்தில் போகரிஷிகா
தர்தாமும் மெல்லெனவேவடபாகஞ் சாதிப்பாரே. 744

சாதிக்கவடபாகந்தானிருந்துசட்டமுடன்புலிப்பாணிக்குபதே
சிக்க, மேதினியில்தேவாதிதேவரெல்லாம் மேன்மையுடன் கண்டல்
லோபிரமித்தேங்க, ஆதியென்றபராபரியாள்முன்னேசிற்க அங்ஙன
வேயுபதேசமனதுவந்து, சோதிமணிமந்திரத்தையுச்சாடித்து சுந்தர
ந்குவுபதேசங்கூறுவாரே. 745

கூறுவாருபதேசமென்னவென்றால் குணமானதிருப்பாலின்கட
லின்மேலே, மாறுபாடானதொருமயத்தைநீக்கி மகத்தான சிதபசா
நிலையில்லின்று, தேறுதலாய்சுமாதிமுகம் சிற்கவேண்டும் தேஜோளி
வின்கின்மயத்தையறியவேண்டும், ஆறுதலமென்றதொரு பிரளயத்
தையப்பனேவுச்சரித்து நிலையில்லில்லே. 746

நிலையானநிலைபுதுவுமென்னசொல்வேன் நிஷ்களங்கீமானதொ
ருகபாலபீடம், கலையானகலையுவுமயிடகலைபிங்கலையில் கருவானநா
சியதுமையம்பற்றி, மலையானகபாலமென்ற பீடம்பற்றிமகத்தானமு
லவரைமேலேசென்று, தலையானபஞ்சேந்திரமுள்ளடக்கம் சாற்றுகி
றேன்சிவயோகஞ் சாற்றுவேனே. 747

சாற்றுகிறேன்வாரமது வென்பதுந்தான்சட்டமுடன் தாடை
த்துமேலேபூட்டி, போற்றியதோர்கும்பகத்தில் நின்றிகொண்டு போ
தலுசத்தியெல்லாம்மனதிலுன்னி, தூற்றியேதான்புடைத்து பொரு
ளாறுய்ந்து துப்புறவாய்சிதாபாசக்களையறுத்து, மாற்றியவட்சரத்
தைவுள்ளாரய்ந்து மகத்தானவுளவுதனை யறிந்துகொள்ளே.

கொள்ளவேயறுபத்துக்கலைநான்காகக் கோடான கலைவகுத்துக்
கயிராகன்மாட்டி, விள்ளவேசச்சிதாநிலையில்லின்று விட்டருறைவரும
ளவும்மேலேனோக்கி, உள்ளதொருபூரணத்தைவெளிகாட்டாமல்வுத்
தமனேவிசித்தியிலேநின்றிகொண்டு, தெள்ளமுத்தமானதொரு ஞா
னப்பாலை தேற்றமுடனுசரத்தி லிருந்துதாக்கே. 749

தாக்கவேயுசரத்தைக்கொள்ளும்போது தகமையுள்ள வனாத
தையெட்டிவாங்கு, நோக்கமுடன் கேசரத்தைக் கொண்டாயானுல்
றுனுக்கமுடன்கலைவகுத்துப் பிரிக்கலாகும், ஆக்கமுடன்விநித்தியி
லேயிருந்துகொண்டு ஆண்மையுடன் சுழுத்தியிலே மேலேபாய்ந்து
சாக்கரதைசொற்பனமும் வஸ்தையற்று சட்டமுட னிறுப்பதுவேச
மாதிரானே. 750

ஞானப்பாலநிதல்.

தானான சமாதியிலே நின்றுகொண்டு சட்டமுடன் யோகமது கொள்ளும்போது, கோணன குருநிலையைக்கைநிலையாய் நிறி குவல யத்தில்கடப்பவனையோகவானும், தேனானபேஜோளினின் மயத்தை க்கண்டு தேற்றமுடன் சொக்கியல்லோ போகாமற்றான், பாணன பர் ஞ்சுடரைப்பற்றியல்லோ பாவெளியில்சமாதியுழி சாதிப்பாயே.

சாதிக்கமுச்சுடரை யறியலாகும் சட்டமுடன் நிஷ்டானுபூதி கொண்டு, ஆதியந்தங்கருவிசுரமுளவாராய்ந்து வஷ்டாங்கயோக நிலை தன்னிற்சென்று, நீதியுடன் மாயவலைசிக்கறுத்து நிஷ்களங்கமான சுபாநிலையிற்சென்று, சோதியெனு முட்பொருளமனதிலுன்னி சுந் தரணே கமலமென்ற பீடந்தாக்கே. 752

தாக்கையிலே கேசரத்திலின்றுகொண்டு தகமையுள்ளபூரண த்தைப்போற்றிசெய்து, நோக்கமுடன் கும்பத்தின்மேலிருந்து நொ டிக்குள்ளே சுவாதிஷ்டானந்தெரிந்து, வாக்குடனே மனோலயத்தை யுச்சரித்து, வளமுடனையஷ்டநிலைபதியிற்சென்று, நூக்கமெனுமிரு ட்கடலை விட்டகற்றி துய்யகருணைந்தங் கருவிபூணே. 753

பூணவேகருஷ்டெயன்றால் ஞானப்பாலை புகழானபவக்கடலைவிட் டகற்றி, தோணமேசின்மயத்தை மனதிலுன்னி தோருதகடுஞ்சினத் தை சிக்கறுத்து, வேணபடி முச்சுடரைப் பற்றியல்லோ வேதாந்த மனோன்மணியைத்துதித்துசென்று, நீணவேவைவராக்கியகியானமுட்டி நிஷ்களங்கமானதொரு நிலையிலில்லே. 754

நில்லப்பாபசுபதியாம் பாசந்தனைநினையானமவுனமென்றநிலை யிற்பூட்டி, வல்லதொரு பிரகாசநிலையிலின்று வளம்பெறவேகுக்கு மத்தின்மேவறுத்து, புல்லமேவபாஷாந்திர பேதாபேதம் புகழானகரு விசுரணுதியந்தம், நல்லதொருசிவானந்தநிலையைப்பற்றி நாட்டமுட ன்மனதுவந்து நவிலக்கேளே. 755

நவிலவே சிதாபாசவலையதற்றி நலமுடனே பௌஷிகத்தின்வே ரறுத்து, நவிலவேகற்பாந்திர காலமட்டும் கருத்துடனே சச்சிதா நிலையைப்பற்றி, புவிவலையருட்கடலைக்காண்பதற்கு புகழானயிருட் கடலைவிட்டகற்றி, விலவேவித்தியாரண்ணியத்தை விருப்பமுடன் கூறுகிற னுண்மைபாரே. 756

பாரேதான்சன்னியாசி வர்த்தங்கொண்டு பாங்கானகலையதற்றி நிலையைப்பற்றி, சேமேதான்சிவானந்த லாகுரியாலே செம்மலுடன்

குருசம்பிரதாயவர்க்கம், நீரோதான்கற்றறிந்து நிலையிலின்று நிட்சி
தமாம்பொருளதனை விட்டகற்றி, கூரோதான்சசிவர்ண சுயரூபத்தை
குணமுடனே யோதுகிறேனின்னந்தானே. 757

தானுன மனக்குறங்கைவிட்டகற்றி தன்மையுள்ள யிதிகாசப்
பொருளறிந்து, தேனுனவமுர்மெனுஞ்சேரகாத்திரம் தெகிட்டாத
தெள்ளமுர்தனூனப்பாலை, மானுனமதியமுர்தந் கொண்டாற்போல
மதகரியாமாணுவத்தையொடுக்கிநின்று, பானுனபத்மமெனும்புகார்
தப்போரை பற்றறுத்துவிட்டறுத்து பதிவாய்நிலே. 758

நிற்கையிலேசோதிமயந்தன்னிற்றோற்றும் நீதியுள்ளபாடுதுறை
வழிதான்காட்டும், அற்பமென்று நினையாதே யடிவணங்கி அம்பரத்
தின்மேலிருந்து அறிவாலுன்னி, சொற்பமதாய்வாசியதைகீழ்நோக்
காமல்சோறாமல்மனந்தளர்ந்து சூட்சமேசி, உற்பனமாய் உமீநீரை
வழிலையாக்கி வுத்தமனேநாள்தோறு மமுர்தமுண்ணே. 759

உண்ணவே தேகமெனுங் கோட்டைதன்னில் வுத்தமனே வுட்
கோட்டையேழுமுகோட்டை, நண்ணவேதுவாரமது வொன்பதாகும்
நலமானபஞ்சேந்திரியமைந்துமாகும், திண்ணவேயுடல்பொருளாவி
யந்தம்தீர்க்கமுள்ளயேழுசுற்று கோட்டைக்குள்ளே, வண்ணமுடன்
கலையதுதான் முப்பத்திரண்டு வளமானயிடைகலையின் கலைதான்ரெ
ண்டே. 760

இரண்டானகலைக்குள்ளே முப்பத்திரண்டு யெழிலானகலைய
துவுமிதிலடக்கம், திரண்டுமேரேசகபூரகத்தைப்பற்றி தெளிவான
கும்பகமுமிதிலடக்கம், கரண்டகம்போலாசாகாசகபாடமாகும்கருவி
கரணுதியந்தமிதிலடக்கம், வரண்டதொரு மேல்வீடு மோட்சவீடு
வளம்பெரிய வாகாயகோட்டையாமெ. 761

கோட்டையாங்கபாலமென்ற கோட்டையப்பாகொடிதானசின்
மயத்தின் கோட்டையாகும், பாட்டையுடன்வாசலது வதிலேயுண்டு
பாலகனேசின்மயத்தின்வாசலப்பா, தேட்டையெனுமவமுர்தமப்பா
வுமிழ்நீர்தேட்டை தேஜோளினின்பம்பரம்போல் சரக்குந்தேட்டை,
காட்டையதுகண்டாலுங் காணலாம்பார் காயாபுரிக் கோட்டையின்
மன்கருகாணுரே. 762

காணுரேபஞ்சேந்திரியகோட்டைதன்னை கருவானதடங்களது
காணமாட்டார், தோணுரேவாசலதுதடங்கண்டாலும்தோறாமல்சின்
மயத்தின்வழியறிந்து, வீணுரைப்போக்காமல் விட்டில்போலேவியா
பித்துக்கருவயர்ந்து விழலாய்ப்போனார், ஊனுமல் பரஞ்சடையை
லென்றண்ணி யுத்தமனேபாதைவழி தெரியார்கானே. 763

தானுவட்சத்தை யோதமாட்டார் தன்மையுள்ள குருட்டுவழி தன்னிற்சென்று, தேனாமடலயத்தை வீடென்றெண்ணிதேற்றமுடன் கிருஷ்ணவதாரனப்பா, பாணகிதையிலேயுபதேசித்த பற்குணனருபதேசம்போலையப்பா, மாணபதம்பீடம் பெற்றேனென்றுமார்க்கமுடன் தாமுரைத்து கெட்டார்பாரே. 764

கெட்டாரேனானத்தின்பீடங்கண்டால் கெடியானமோகூவழி காணலாகும், தொட்டாலேசின்மயத்தின்பொருளேதொட்டால்தோறும்லீகசதான்பத்தலாகும், விட்டகுறையிருந்தாலும் ஞானப்பால் தான்விருப்பமுடனுந்தமக்கு லபிக்கும்பாரு, தொட்டகுறிபோலது வேதுப்பயாலா துப்புறவாயுபதேசஞ் செய்திட்டேனே. 765

தருக செந்தூரக்களங்கு

இ டேனையின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் எழிலானபுணிப் பாணிராஜபாலா, நட்டதொருபயிரெல்லாம் பயிர்தானுமோ நாடதனில்பெற்றதெல்லாம்பாலராமீமா, துட்டரென்றால் துட்டரதுசொல்லப்போமீமா துரைராஜசுந்தரனை துப்பவேலா, கெட்டவர்கள் நல்லவர்களாவாரேராதான் கெடியானவைபகத்தில் மாண்பந்தாமே. 766

மாண்பானவைபகத்தின் மார்க்கஞ்சொல்வேன் மார்க்கமுடன் முறைபாடு வெவ்வேறும், தாண்பானகொக்கதுதானன்னமாமோ தாடாண்மைகொண்டதொருதேழிதானும், ஆண்பானகலாபமென்றமயில்தானுமோ வப்பனைசூன்றின்மணி கெம்பாமோசொல், காண்பானசெக்கதுவும் லிங்கமாமீமா தாரணியில்முறைபாடு யின்னங்கேளே. 767

கேளே தான்பணியதுவும் மழைதானுமோ கெடியான மின்மினி தான்விளக்காமோசொல், தாளானபிரிதிவென்றபவளந்தானும் தாக்கானநற்பவளமாகுமோசொல், பாளானசிப்பியதுவெள்ளியாமோபாலானவெள்ளைமணலுப்பாமோசொல், கோளானமாண்பர்களில் நிகர்தான்கூறகொற்றவனை வேணவித்தியாசம்பாரே, 768

பாரேதான் சவுரியங்களதிகமுள்ளார் பாருலகிலொவருக்கோரிடுமுண்டோ, நேரேதானவரொக்க ரிஷிகளாவார் நேர்மையுடனாவ ரொக்கரவரேனாவார், சீரேதான்சீரவளங்கள் மிகவும்பாடி சிறம்புடனேபேர்வளங்ஞ்சன் மிகக்கொண்டாடி, கூரேதான்சித்துமுனிசாத்திரங்கள் கூறினாள்வெகுதோடி வேதைதானே, 769

வேதையாயின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் வேதாந்தத்தாயின்
துகிருபையாலே, பாதையாம் சமுசாரிக்கானவித்தை பாலகனையுந்
தமக்குப்பகருவேன்யான், சீதையெனும்பெண்ணரசி மாதபூண்டச்
செகசோதிதங்கமதை பென்னசொல்வேன், சூதகற்றி மயக்கறுத்து
சுட்டிடாமல் சுந்தரனே சிடிக்கையென்ற வேதையேனே. 770

கேளேதான் துருசதுவுஞ் சேர்தானெட்டு கெடியான தாரமது
சேர்தானென்று, பாளேதான்போகாமல் கல்வமிட்டுபாலகனேதான்
றைப்பாய்நாலுசாமம், நீளேதான்செருப்படையில் நாலுசாமம் நிலை
யானதுமுலிநாலுசாமம், கீளேதான்வேரோடிப் படர்ந்திருக்கும்
கெடியானகும்மட்டி முலிவாங்கே. 771

தாங்கியேதானரைப்பாய் நாலுசாமம் வளமுடனே மாத்திரை
யாய்ச்செய்துகொண்டு, தாங்கியேதிரியாதே துய்யபாலாதுப்புரவாய்
மாத்திரையைப்பிங்கானிட்டு, ஒங்கியேவெள்ளாட்டுக்கோமியந்தான்
உத்தமனேமண்டலந்தானாற்போடு, சாங்கமுடன் மண்டலந்தான்
சென்றபின்பு சட்டமுடன்மாத்திரைதா னெடுத்துக் கொள்ளே.

கொள்ளவேமாத்திரைதான் பதனம்பண்ணு கோவேந்தர்புலிப்
பாணிபுனிதவானே, விள்ளவேவெள்ளியதுபலந்தான்மெண்டுவிருப்ப
முடன்மாத்திரைதான் துலந்தான்பத்து, எள்ளளவும்பிசகதுவும் நே
ராமற்றான் எழிலானவெள்ளிதனைமூசையிட்டு உள்ளபடி வெள்ளிய
துவுருகும்போது வுத்தமனே மாத்திரைதான் துலமும்போடே.

போடேதான்மாத்திரைதானுருகியல்லோ பொங்கமுடன் தானி
றக்கிவைத்துமல்லோ, நாடேதான்மற்றநாள் பின்னுமப்பா நலமுட
னேமூசைதனையுருக்கிகொண்டு, நீடேதான்பின்னுமந்தமூசைதன்னி
ல்சீலையானமாத்திரையை துலந்தானீவாய், கூடேதான்மூசைதனையி
றக்கிவைத்து குணமாகமற்றநாளுருக்கிக்கொள்ளே. 774

உருக்கியேபததுமுறை பத்துநாளப்பா முனையான மாத்திரை
யைகிராசமீவாய், செருக்குடனே பத்துநாளானபின்பு செவ்வையுட
ன்மூசைதனையெடுத்துமைந்தா, பெறுக்கவேயாதுவகை ஜெயநீர்தன்
னில்பேறானவெள்ளிதனை யுருக்கிச்சாய்ப்பாய், சுருக்கமது வாராது
வெள்ளிக்கப்பா சுந்தரனேபத்துமுறை யுருக்கியுத்தே. 775

ஊத்தையிலேருண்டசெம்பு வெள்ளிதானும் வுத்தமனேமஞ்ச
னென்ற வர்ணங்காணும், நாத்தமுள்ளசெம்பதுவு முறலேகி நலம

னவெள்ளியது பழுக்கும்பாரு, பார்த்தவர்கள் வாதமென்ற சூதுவித்
தை பாருலகில் மகிமைதனை யறிவாறோதான், நேர்த்தியுள்ள கண்
டாது மகிமையாலே நேர்மையுள்ள வெள்ளியது பழுக்கலாச்சே.

ஆச்சப்பாமலைநாட்டுச் சூள்ளிருக்கும் வப்பனே : ரும்ப ரென்ற
சித்துதானும், பாச்சலுடன் காடுமலை வனந்திரங்கள் பாங்கானகுகை
தனிலே யிருந்துகொண்டு, ஏச்சலதுவாராம லென்னுளைக்கும் பெழி
லான கண்டருடவேதைதன்னை, ஆச்சரியமாகவல்லோ செய்துகொ
ண்டு வப்பனே கடைமாறி யுண்ணிவாரே. 777

உண்ணுவார் சமுசாரி தம்மிடத்தில் உத்தமனேரிதிவாங்கிபொ
ன்கொடுத்து, திண்ணமுடன் மாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் துய்ய
வெள்ளியபத்தரையுங் காணுங்காணும், எண்ணரிய நற்பொருளைக்கா
ணமற்றான் எழிலானசமுசாரி யெல்லாமாய்ந்தார், பண்ணவெனக்கு
மமையது வறியாமற்றான் பாருலகியானுமல்லோ மயங்கினேனே.

மயங்கியதோரெந்தனுக்கு மன்னுகேளு மகத்தானகாலாங்கிகிரு
பையாலே, நயம்படவேவித்தையது யானுங்கண்டு நாதாந்தய்த்தொ
ளிவினொலியுங்கண்டு, செயம்பெறவே வாதமென்ற வேதைதன்னை
சேர்வையுட னுந்தனுக்கு யானுந்தந்தேன், பயப்படனையென்னுளும்
பதாம்புயத்தைப் பணிந்துமல்லோ வசலித்து துதிப்பாய்தானே.

தானுனபூராமர் கொண்டசீதை தகமையுள்ள ஜானகியாற்றன்
றனக்கு, கோனானகோவேந்தர்பதியிலப்பா கொற்றவனேசித்தர்களு
முடித்தவேதை, தோனானசெம்பொன்னே தங்கவாணம் தேற்றமுட
ன்பிறவியென்ற தங்கமாகும், பாணசுயத்தங்கம் நயத்தங்கம் பாரு
லகில் நாதாக்கள் மறைத்தார்கானே. 780

காணவேநாதாக்கள் மறைத்தாலே காலாங்கிராதரு கிருபை
யாலும், தோணவே மனேன்மணியாள் கட்டாச்சத்தாலும் தோறும்
லுந்தனுக்கு மனதுவந்து, வேணதொரு நீதிமுறைபாடுகூறி வேதாந்
தவுபதேசவுண்மைகூறி, நீணவேயுந்தனுக்கு வுபதேசித்தேன் நீடாழி
பதவிதனை யாளுவிரே. 781

தாளகக்கட்டு வேதை.

ஆளவென்ற லின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனே
புலிப்பாணி யறிவுள்ளானே, நீணவேதாரமது சேர்தானெட்டு நிலையா

னகாரமது சேர்தான்ரெண்டு, சூளவேதுருசதுவுஞ் சேர்தான்ரெண்டுசந்தரன்னுதமது சேர்தான்ரெண்டு, மீளவேயிவையெல்லாங் கல்வமிட்டு மிக்கானசிவகரந்தை சாற்றாட்டே. 782

ஆட்டவே நாற்சாமமானபின்பு வப்பனே மாற்றிரைதான்செய்துகொண்டு, தாட்டிகமாய் வெள்ளிதனை யுருக்கிமைந்தா சட்டமுடன்சேருக்கு பத்துதாக்கு, நீட்டமுடன் வெள்ளியது வருகும்போது கிஷ்களங்கமானதொரு மருந்துதன்னை, வாட்டமில்லா சேரதுதானொன்றுதாக்கு வளமுடனே வெள்ளியது வரியும்பாரே. 783

உரியுமேமாத்திரையை வாங்கிக்கொள்ளும் வுத்தமனே மூசைதனையாறவைத்து, சரியாகவைத்துநாள் தணியவிட்டு சாங்கமுடன் மறுபடியும் பின்னுமல்லோ, புரியானவெள்ளிதனை மூசையிட்டு பட்சமுடன் தானுருக்கி மருந்தையப்பா, வரியானகணக்குடனே முன்போலப்பா வளமுடனேசேருக்கு ஒன்றுதாக்கே. 784

தாக்கவேமூசையிட்டு வருக்கிமைந்தா தண்மையுடன் னுளதுவுமைந்ததாக, நோக்கமுடனிப்படியே பத்துமுறைப்பா துணுக்கமுடனுருக்கியல்லோ ஆரையப்பாய், வாக்கதுவும் பொய்யாது காலாங்கிதீதி வளம்பெரிய சித்தர்களு மறைத்த தோஷம், ஏக்கமது கொள்ளாமலெழில்வேந்தர்க்கள் எழிலுடனே செய்குவதும்பாகமாமே.

பாகமாயிப்படியே பத்துமுறைநீந்த பாலானவெள்ளிதனை யெடுத்துமைந்தா, ஆகமத்தில் முறைபாடு செய்பாடெல்லாம் வப்பனே கண்டுகிஷ்களவாராய்ந்து, வேகமுடனறுவக ஜெயநீர்தன்னில் வெட்கமுடன் தானுருக்கி சாய்ப்பாயப்பா, பாகமதுபொய்யாது மெய்யேயாகும் பாருவகில் செய்தவர்க்கு சித்திதானே. 786

சித்தியாயிப்படியே பத்துமுறைபாடு சேர்வைகண்டு பதனங்கண்டுவுருக்கிச்சாய்ப்பால், சத்தியவான் காலங்கிநாதர்வாக்கு சங்கரனைபொய்யாது வேதவாக்கியம், பத்தியுடன் மனோன்மணியத்தொழுதுபோற்றி பாலகனேமுறைபோலே செய்வாயப்பா, சத்தியுள்ளவெள்ளிதனை பூதிப்பாருசந்தரனே மாற்றதுவுஞ் சொல்லொண்ணாதே. 787

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை துராராஜ சந்தரனே யெவர்தான்காண்பார், வல்தொரு சித்தாதிமுனிவர் தாமும் வளம்பெரியசாத்திரத்தில் மறைத்துவைத்த, கல்லான முறைகளெல்லாங்

கருக்கள்காட்டி கருவிகரணத்திற் தம் முடிவுண்டாக்கி, நல்லதொரு முறைபாடுசெய்யாபெல்லாம் நாட்டினிலே மாண்பர்களுக் குரைத் திட்டேனே. 788

உரைத்தேனே தாரமென்ற களங்குமார்க்கம் ஒகோகோநாதாக் கள்கூறவில்லை, வரையானபொருளெல்லாம் மிதிலேதாயும் வளமான மாற்றதுவும்பத்தேயாகும், திரைகடவில் நாதாக்கள் மறைத்ததா லே தீர்க்கமுள்ளவேதைமுகம்யானுங்கண்டு, விரைபோட்டால்சுரை யொன்று முளைக்குமோதான் வித்தகனே தாரமென்ற தங்கமாமே.

நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள் பதினெண்சித்தர்கள்

நவகோடியிஷிகள் போகரை வருந்தல்.

தங்கமாமின்னமொருவயணஞ்சொல்வோம் தண்மையுள்ளபுலிப் பாணியவள்ளானே, இங்கிதமாயெந்தனையுஞ் சித்தர்க்குடி யெழி லான விண்ணப்ப வருந்தல்தன்னை, சங்கமென்றசபையாறு மனது வந்து சட்டமுடனெந்தனையும் கேள்விகேட்க, வந்தனமாய்ச்சொன் னதொருவளம்பாபெல்லாம் வண்மையுடனுந்தனுக்குவோதுவேனே.

ஒதவேயெந்தனையுஞ் சித்தர்க்குடி ஒகோகோநாதாக்கள் கூட்ட த்தோடும், நீதமுடனெந்தனையும்வரவழைத்து நீதியுடன்முறைபாடு வழிபாபெல்லாம், தோதகமாய்கட்டுரைத்தார் கோடாகோடி தேரூ மல்யானுமல்லோ விடைகள்சொன்னேன், போதனைகள்மிகவுரைத் தாரிறங்கிபல்லோ பொங்கமுடன்பானுமல்லோ விடைதந்தேனே.

தந்தேனே விடையதுவு மென்னவென்றால் தகமையுள்ளரிஷி கூட்டமுனிவரெல்லாம், சொந்தமுடன் வாதாடிவுறவுகொண்டுகோ ருமலெந்தனுக்குயிதவுகூறி, வந்தனங்கள் மிகச்செய்து வஞ்சகித்து வளம்பெரியகாலாங்கிநாதசீவர, இந்தவரைநெடுங்காலங்கோடிகாலம் இகபரமுங்கண்டறிந்த சித்துபாரே. 792

பாரேதான் வையகத்தின் மகிமையெல்லாம் பட்சமுடன்காலா ங்கிநாதர்தாமும், சீரேதானுந்தமக்கு வுபதேசங்கள் செய்துவைத்த படியாலே தோஷமில்லை, நீரேதான் குளிகையது பூண்டுகொண்டு நீ டாழியுலகமெலாஞ் சுற்றிவந்து, கூரேதான் மீமகிமையெல்லாமறிந்து கொண்டீர் கொற்றவனார்காலாங்கி கடாட்சந்தானே. 793

தானுனமகிமையெல்லாமறிந்தாலுந்தான் தாரணியிலொருபோ துந்தோஷமில்லை, தோனுவமுதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்

குருபாத கடாட்சத்தாலே, தேனாசாத்திரத்தின் முறைபாடெல்லாம் தெளிவுடனே சிக்கருத்து சத்தகாண்டம், பாணாருரியன்போலேழாயிரந்தான் பாடிவைத்தீர் சினபதிமாண்பருக்கே. 794

மாண்பானசாஸ்திரத்தை யுந்தன்சீஷன் மகத்தானபுலிப்பாணிக்குபதேசித்தீர், ஆண்மையுள்ள சித்தாதி சித்தரெல்லாம் அவர்பேரில்மெத்த மனஸ்தாபமுண்டு, வீண்போன்ற சாத்திரமாயிருந்தால்லோ விருப்பமுடனவர்தமக்கு வுபதேசிக்க, தாண்மையுள்ள சாத்திரந்தான் சத்தகாண்டம் தாரணியில் மகுத்துவங்கள் மெத்தவுண்டே

உண்டானசாத்திரத்தை யவர்க்குமல்லோ வுத்தமனே மனதுவந்துவுபதேசித்தீர், கண்டாலும் விடுவாரோ ரிஷிகள் தாமும் கருவான மகிமையென்ற வேதைமார்க்கம், சண்டமாருதம்போல யுலகவாழ்கை சட்டமுடன் வெகுக்கோடி யூதிவிட்டு, மண்டலத்தில் மகிமையெல்லாம் வெளியிட்டாக்காள் மாண்பர்களு மொருவருந்தான் மதியார்தானே. 796

தானாசத்தகாண்ட மேழாயிரந்தான் தகமையுடன் கூறிவிட்டார் தோஷமில்லை, பாணா யெண்ணுயிரஞ் சாத்திரத்தைப் பகரவேண்டாம் புலிப்பாணிநாதருக்கு, தேனா சாத்திரத்தை மனதுவந்து தேற்றமுடன் மேருகிரிதன்னிலப்பா, கோனா குகைதனில வைத்தாலல்லோ கொற்றவனிலோகமெலா மதிப்பார்தானே. 797

மதிப்பான சாத்திரத்தை வெளியிலிட்டால் மகதேவரானவரு மொருவருண்டோ, துதிப்புடனே யொருவருந்தான் தன்னைதானும் துப்புரவாய் மதிப்பாரு மாருமில்லை, விதிப்படியே விட்டகுறையிருந்துதானால் விருப்பமுடன் வினயம்வந்து கிட்டும்பாரு கதிபெறுவ ரெண்ணுயிரங்காவியந்தால் காசினியிலதிதமென்ற மார்க்கம்பாரே. 798

பாரேதான்காண்ட மேழாயிரத்தில் பாருலகில்வெகுக்கோடி வதிசயங்கள், நேரேரொன்சித்தாதி கூட்டத்தோடு நேர்மையுடன் பாடிவைத்த துணுக்கமெல்லாம், சேரேதான்கிட்டிருந்து வுளவுகொண்டு சேனரக்கியங்கெல்லாம் வெளியாய்விட்டார், ஊரேதா னுலகலொமிதிலடக்கம் உத்தமனையேழாயிரம் பாடல்தானே. 799

பாடலாய்மறைத்துவைத்த சங்கையெல்லாம் பாரிலுள்ள மாண்பர்களுங் கண்டுகொள்வார், தேடவே சாத்திரத்தைப் புனிதவானே தேற்றமுடன் புலிப்பாணிக்குறுதிகூறி, ஆடவேயப்பலத்தில் நல்லோர்தம்மை அறிவுடையோர் சிவயோகமாண்பருக்கு, கூவேசாத்திரத்தை தேர்ந்துமல்லோ குணமானவெகுபுத்தி கூறுவீரே. 800

கூறவீர்ப்பிதிகாசபுத்திசொல்லி குவலயத்திலாள்கண்டுபதமுங்
கண்டு, தேறியதோர்சிறுபாலராணுலுந்தான் தேற்றமுடன்புத்திமதி
மிகவுரைத்து, நீறியேகட்டளைக்குமிஞ்சிடாமல் மிக்கமனதுவந்து
வல்லோமதிகங்கூறி, ஆறியேசினமதுவுமிகவகற்றி வப்பனை நூல்கொ
டுத்துப்பதனஞ்சொல்லி. 801

சொல்லவேபுலிப்பாணிக் குன்மைகூறித் சோறும்மனத்திட
மும்கண்ணாய்ச்சொல்லி, வெல்லவே வரவ குத்தத்தக்கதாக வேதாந்த
சின்மயத்தையோதச்சொல்லி, புல்லவேசாத்திரத்துக்குறுதிசொல்லி
புகழானசத்தியங்கள்வாங்கியதான், நல்லதொருசாத்திரத்தைத்தந்
தீராணல் நல்லமகயிருக்குமென் றறனின்றி ட்டாரே. 802

நவின் றதொருவாக்கதுவும்பிசகாமற்றான் நாதாக்கள் சொல்லுத
ற்குயிடைபூறின்றி, குச்சின்றிவேபுலிப்பாணிபுனிதவானேகுவலய
த்திலபத்தியுண்டாய்மாண்டர்கண்டு, தவின் றிடவேவிதயாளிருமு
ங்கண்டுதக்கபடி நூலியந்தால்தருமமாகும், புவின்றிடவேயுந்தனது
மனதுபோலே பூதலத்திலதப்பதுவுங்கடாட்சந்தானே. 803

தானுனகாலாங்கிதீதி போலேசட்டமுடன்போதேழாயிரத்தை
கோணுவையகத்திலயானும்பாடி. கொற்றவனேயுந்தனுக்குவுபதேசி
த்தேன், தேனானசாத்திரத்தைபாதுகாத்து தேசத்தில்கொடுப்பதுவு
முந்தன்பாரப, பாணுகருங்கட்டு கொடுப்பாயானல் பாலகனே
பாவம்வந்துயெய்தாம்பாரே. 804

பாரோதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன்பாங்கானபுலிப்பா
ணிபவிங்குள்ளானே, நேரேதானவரவர்கள்மகிமைதன்னை நேர்மை
யுடன்சொல்லுகிறேன் நான்மையாக, சீரேதான்கித்தரெல்லாமொன்று
யக்கூடி சிறப்பிடனேகாலாங்கிநாதர்தம்மை, வீரேதான்கிபதிதன்
னிசிறகி விருப்பமுடன்மனதுவந்துவந்திட்டாரே. 805

வந்தாரேதாயாதிகொண்டசித்து வளம்பெரியசீனபதிமார்க்கந்த
ன்னை, அந்தமுடன்காலாங்கிசமாதிபக்கல்வற்புதமாய்வுக்குகோடிநா
தர்தாமும், சொந்தமுடனெனதையர்காலாங்கிநாதர்கடரொளியைக்
காணவென்றுமனங்கனித்து, விந்தையாய்வுபதேசம்பெறவேண்ணி
விருப்பமுடன்சமாதியிடம்வந்தார்தானே. 806

தானுனநெடுங்காலஞ்சமாதிருந்ததன்மையுள்ளநாதாக்கள் ரிஷி
கள் தாமும், கோணுனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர்முன்

பாகவினயங்கூறி, தேனானமகத்துவங்களிதிகாசங்கள் தேற்றமுடன் செய்ததல்லோ மேவல்செய்தார், பாணுபரஞ்சுடரா மெந்தனநாதா பட்சமுட னதிசயத்தைக் கண்டிட்டாரே. 807

பூதானந்த சித்தர் மகிமை.

கண்டாரேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கனகரதிபூஷணமே கல்விவானே, அண்டமதிலாகாயந் தன்னிலல்லோ வப்பனே மகாபூதநந்தநாதர், உண்டைவில்லு கவுண்டேகுமகாயத்தில் வுத்த மனே யந்தமட்டிஞ் சொல்வேனென்று, கண்டிதமாய்க்காலாங்கி வா ங்குத்தந்து கனமுடனே வாசியோகம் நடத்தினாரே. 808

வாசியைத்தானடத்திபூதநாதர் வளமானகேசரத்தினம் பரத்தி ல், மாசியெனுமண்டலத்திலேகியல்லோ மன்னவனார் மண்டலந்தான ங்கிருந்து, காசிபதிகடலோரந் தன்னிற்சென்று கனமானசீனபதிய ருகில்வந்து, தேசியெனும் வாசியைத்தானடத்தியல்லோ தேற்றமுட ன்சீனபதியி றங்கினாரே. 809

இறங்கினார்நாற்பதுநாள் மண்டலந்தான் யெழிலானவாகா சந் தனிலிருந்து, சிறந்ததொரு வாசியைத்தானடத்தியல்லோ சிறப்புட னேவையகத்தோர் காணவென்று, பறந்துமேவையகத்தி லிறங்கியே தான் பாங்கானகாலாங்கி சமாதிமுன்னே, இறந்ததொரு சவர்போ டிலவிழுந்தாரல்லோ யெழிலாகபூதநாத சித்துதானே. 810

சித்தானசித்துமுனி நாதர்தாமும் சிறப்பானகாலாங்கி தம்மிட த்தில், பத்தியுடனஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து பான்மையுடன் சிரங் குனிந்து கரங்குவித்து, முத்திபெற யெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் முனிவரே செய்யவென்று வடிபணிந்து, சத்தியமாயெந்தனைத் தானா தரிக்க சட்டமுடன் கடாட்சமது வருள்செய்ளரே. 811

அருளானவருளதுவும் பெற்றுமல்லோ வன்புடனேபூதநானந் தசித்து, இருளானயிருளகற்றி மையம்பூண்டு யெழிலானசீனபதிவி ட்டுமல்லோ, குருவானடமரகணந்தனரை குறிப்புடனே காண்பதற் கு மனதிலெண்ணி, திருவானஜோதிமயந் தன்னைக்காண தீர்க்கமுட ன்தென்பொதிகை வந்திட்டாரே. 812

கருஆரார் மகிமை.

வந்தாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமானபுலிப்பா ணிவறிவுள்ளானே, இந்தமானிலத்தில் வெருவதிசயங்கள் யெழிலா னசித்துமுனி கோடாகோடி, சந்தரனார்காலாங்கி நாதர்பக்கல் துப்புர

வாய்வந்தவர்கள் லக்ஷோயில்லை, விந்தைகளுமிகச்செய்தார் நிஷியாரா
தாமும் விண்ணுலகருவூரார் சித்துபாரே. 813

பாரப்பாபுலிப்பாணி பண்புள்ளானே பாலகனே யெந்தனிரும்
ணியேகேண்மோ, ஆரப்பாவாகாயமண்டபத்தில் வப்பனே நட்சத்தி
ரவளவுமட்டும், நேரப்பாவாசியைத்தானடத்தியல்லோ நேர்மையுட
னாகாயஞ்சென்றாரில்லை, கூரப்பாகருவூரா நென்றசித்து கொற்றவ
னேவாகாயஞ்சென்றார்களே. 814

காணவேகருவூராரென்றசித்து காசினியில்மகிமைவெகுகண்ட
சித்து, தோணவேகடேசரைத்தானுண்டுசெய்த தோறதகருவூராரெ
ன்றசித்து, மானமருங்கல்லியுள்ளசித்தரெல்லாம் மானிலத்தில் மதி
ப்பதற்குக்கீர்த்திகொண்ட, ஆணவமாங்காமியத்தை விட்டொழித்த
வப்பனேகருவூராரென்றசித்தே. 815

சித்தானைசித்துமுனிகருவூரார்தான் சிறப்பானகாலாங்கி நாதர்
முன்னே, சுத்தமுடன்காலாங்கிநாதர்தம்மை சுந்தரனார்சீனபதிசமா
திதன்னில், வித்தகனார்பார்த்திருக்க மகிமைபூண்டு விண்ணுலகமா
காயஞ்செல்வேனென்று, புத்தியுடநட்சத்திரவளவுமட்டும்பாஞ்சுட
ரேசெல்வேனென்றியேகினாரே. 816

ஏகவேவாசியோகஞ்செய்துகொண்டு யெழிலான நட்சத்திரம
ண்டலத்தில், போகவேமனவுறுதி கொண்டுமல்லோ பொங்கமுடன்
மூன்றாமண்டலந்தானப்பா, சாகாமல் ஆகாயமண்டலத்தில்சட்டமு
டன்மூன்றாமண்டலமிருந்து, வேகமுடன்வாசியோகஞ் செய்துகொ
ண்டுவேட்கையுடன் பூமிதனிவிற்றங்கிட்டாரே. 817

இட்டா ரேகருவூராரென்றசித்து யெழிலானவையகத்தின் மகி
மைகோடி, சட்டமுடன்செய்தல்லோ யாகம்பூண்டு சதுராகநெடுங்
காலந்தாமிருந்தார், திட்டமுடன்காலாங்கிராதர்தாமும் தீர்க்கமுடன்
கருவூரார்தன் தனக்கு, வாட்டமுடன்முதலியதோர் மகிமையெல்லா
மவளமுடனையுபதேசஞ் செய்தார்பாரே. 818

சுந்தரானந்தர் மகிமை.

பாரப்பாபுலிப்பாணிபளிங்குள்ளானே பகருகிறேன் சித்தருட
மகிமைதன்னே, ஊரப்பாசீனபதித்தசந்தன்னில் வுத்தமனார்காலாங்கி
நாதர்தம்மை, சேரப்பாசமாதியிடஞ்சென்றமல்லோ செம்மனுடன்
காலாங்கிதம்மைக்காண, ஆரப்பாவென்றல்லோ காலாங்கிராதர் வப்
னேமனதுவந்து கூறென்றாரே. 819

கூடுநென்றுசொல்லுகையில் சித்தரானகுணமானசுந்தரா னந்த டீர்த்தி, தேறலுடன்பாரென்றுவினவிக் கேட்ட தெளிவானகாலாங் கிராதர்தாமும், மாறலதுவாராமல்சித்துதாமும் மகந்தானகாலாங்கி நாதருக்கு, ஆறலுடனஞ்சலித்துமனதுவந்து வப்பினேசுந்தரன ரெ ன்றிட்டாரே. 820

என்றேசுந்தரானந்தமூர்த்தி யெழிலானகாலாங்கி நாதருக்கு வென்றிடவேயென்தேவாலோகாதா விருப்பமுடன் தங்களிடம்மனங்களித்து, சென்றுநான்வந்தேனே சீனதேசம்செம்மலுடனடியேனைப்பாதுகாத்து, குன்றானவுபதேசமெந்தனுக்கு கொப்பெனவே கூறுமென்று பணிந்திட்டாரே. 821

பணிந்துமேசுந்தரானந்தர்தாமும் பட்சமுடன்காலாங்கிநாதருக்கு, துணிந்துமேயெந்தனதுமகிமைதன்னை துப்புரவாய்க் காட்டுகிறேன்குருவேந்தாகேள், கணிதமுடன்மேகமண்டலத்தில்யானும் கர்த்தாவுவாசியோகஞ்செய்துகிராண்டு, பணிவுடனேவாகாசஞ் சென்றுவல்லோ பாக்குடனேமேகத்தோடிகுவேனே. 822

ஏகுவேன்மேகத்தோடிணக்கமாகி யெழிலானதிருப்பாலின்கடலின்மேலே, போகுவேன்மேகங்கள் ஜலந்திரட்டி. பொங்கமுடன் தானிறங்குங்காலந்தன்னில், தாசுடனேமேகமதுவாகாசத்தில் திகமைமையுடன்செல்லுமதுபக்கமெல்லாம், வாகுடனே ஆகாசந்திரிந்துயா லும்வளமுடனேனெடுங்கால மிருப்பேன்தானே. 823

தானுனபூமிசஞ்சாரமில்லை தண்மையுடன்மேகத்தில்மேகமாக, கோனுமண்டலத்தில் நெடுங்காலந்தான் கொற்றவரேவாசியோகஞ் செய்துகொண்டு, தேனுமமேனன்மணியைத் துதித்துமல்லோதேற் றமுடன்நெடுங்காலந்தானிருந்தேன், பானுபாஞ்சுடரே சொருபா நந்தாபரம்பொருளே வுபதேசம் பகருவீரே. 824

பகரவென்றுசுந்தரானந்தர்கேட்ட பாருலகிலிதிகாச மகிமைக ண்டு, நிகரமுடனிவர்தமக்கு வுபதேசங்கள்நீதியுடன்கூர்வதற்குமனங்களித்து, உகரமென்றவட்சரத்தை யுபதேசித்துவுத்தமனார்சுந்தர நந்தருக்கு, ககரமுடன்பரகமுதல் வுயிர்களெல்லாம் கருவானவட்ச ரத்தைஒதினாரே. 825

ஐதவேயஞ்சலிகள் மிகவும்பெற்று வுத்தம ஆர்சீனபதிகண்டிமல்
லோ, நீதமுடன்விடையனுவும் பெற்றுமல்லோ சீலையானதம்பதிக்கு
பேகினர்காண், சேதமதுவாராமல் சித்ததானும் ஜெகதலத்தில் செடு
ங்காலமிருந்தாரல்லோ, தோதமுள்ள சித்தாதிசித்தரெல்லாம் தோரு
மல் யென்குருவைக் கண்டிட்டாரே. 826

போகர் புலிப்பாணிக்கு பாஷாணவிளைவுகள் கூறல்.

கண்டாரே யின்னமொரு கருமானங்கேள் கைலாசபுலிப்பாணி
கருவுள்ளானே, அண்டரண்ட தேசமெல்லாஞ் சுற்றிவந்தேன் வப்ப
னே பாஷாணவிளைவுகண்டேன், துண்டரிகமானதொரு விளைவுமார்
க்கம் துப்புரவாயான் கண்டுவிடமுங்கண்டேன், சண்டமாருதம்போ
லவிளைவுகண்டேன் தண்மையுள்ள பாஷாணவிளைவுகளே. 827

சுருமாக்கல் விளைவு.

கேளப்பாசுருமாவின் விளைவுமார்க்கம் கெடியானடில்லிக்கு மே
ற்கேயப்பா, ஆளப்பாபூமியெல்லாஞ் சுருமாவாகும் வப்பனேலோஞ்
சுக்கல்லுதானும், கேளப்பாவாராது அஞ்சனக்கல் கொற்றவனே சுரு
மாவின்நீழ் மட்டந்தான், கேளப்பாவஞ்சனமாம் பாரையல்லோகெடி
யான கல்லினுட பூமியாமே. 828

கெந்தக விளைவு.

பூமியாம்பி.லலிக்கு கிழக்கேயப்பா புகழானகெந்தகத்தின் பூமி
யாகும், சாமியனுகிருபையினால் விளையுங்கெந்தம் சதுரானசித்தாக
னாக்குகந்தகெத்தி, வாமிசிவகாமியம்மாள் வீற்றிருக்கும் வளமானசி
வப்பு கெத்தியங்கேயுண்டு, நாமிகவேகுளிகைகொண்டு சென்றேன
ப்பா நலமான டில்லிக்கு கிழக்கேதானே. 829

கிழக்கானபூமியப்பா நெடுந்தாரந்தான் கிளையானவாறுண்டு
கனைதானுண்டு, பழக்கமதாய் மாண்பர்களும்போனதில்லை பாங்கான
குறும்பருட நாடேயாகும் அழகானபூமியது சொல்லொண்ணாவப்
பனே கெந்தகந்தான் விளையும்நாடு, தழலானசெடிமரங்கள் பூண்டு
மில்லை தாரணியைக் குளிகைகொண்டு கண்டிட்டேனே. 830

தாளகவிளைவு.

இட்டதொரு கிழக்குக்குத் தெற்கேயப்பா யெழிலான திருச்
சங்கு மைந்தனல்லோ, சட்டமுடனாண்டிருந்த ராச்சியத்தின் சது
ரானமேற்புறத்தி னேனாடையப்பா, வட்டமுள்ள பூமியதுசெடுத்தார்
தான் வளமானதாளகத்தின் பூமியாகும், திட்டமுடன் பூமியெல்லா
ந்தாளகந்தான் திரமானநடுமையேறி தாரமாமே. 831

அரிதானவரிதார மென்னசொல்வேன் வப்பனேவதின் கீழேம
 னேசிலையுமாகும், சரிதானவினாவல்லோ பூமியெல்லாம் சாங்கமுடன்
 தாளகத்தின் பூமியாகும், பரியானதங்கமது வினையும்நாடு பாருலகில்
 நாதாக்கள் கண்டதுண்டு, திரிலோகந்தான் மதிக்கும்தங்கமப்பா தீர்
 க்கமுடன் வினாகின்ற நாடுதானே. 832

கற்பரிபாஷாண வினேவு.

நாடானநாடதுதான் சொல்வேனப்பா நலமானபுலிப்பாணி நண்
 புள்ளானே, காடானகாடெல்லாம் யான்திரிந்து கனமான குளிகை
 யது கொண்டுமல்லோ, மேடானபூமியது திரிந்துமேதான் மேன்மை
 யுள்ள கற்பரிபாஷாணங்கண்டேன், தாடாண்மையுள்ளதொரு பாஷா
 ணத்தால் தாரணியில் தங்கமிசுச் செய்யலாமே. 833

செய்யவேகற்பரி பாஷணந்தன்னால் செயலானநவலோகம் வெல்
 லலாகும், துய்யதொருநவலோம் நீறிப்போகும் துப்புரவாய் லோகங்
 கள் சத்துருவேயாகும், வெய்யவேகடுமையந் தன்னிலப்பா வேட்க
 மெனுமவுல் பாஷாணந்தானாகும், பையவேயதின்மீழே தானிருக்குங்
 பாங்கான ஜலபாஷாணந்தான்பாரே. 834

காயகற்ப அயச்செந்தாரம்

பாரப்பாயின்னமொரு பரிகாரந்தான் பாலகனேஸ் தூலமது
 வறுதிசெய்ய, ஆரப்பாமணலிரும்பு கொண்டுவந்து வப்பனேவுருக்கி
 யல்லோதகட்டித்து, சீரப்பாமுன்னசொன்ன பாஷாணத்தை சிறப்புட
 னே நிம்பழத்தின்சாற்றினாலே, ஊரப்பாமுன்றுவகை பாஷாணந்தா
 ன்வுத்தமனே தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 835

நாலானசாமமது தானறைத்து நலமாயிரும்பதனைத் தகடதா
 க்கி, பாலானசரக்கெல்லாம்மேலேபூசி பட்சமுடன்ரவிதனி ில காய
 வைத்து, மாலானசில்விட்டுச் சீலைசெய்து மார்க்கமுடன் கோழியெ
 ன்றபுடந்தான்போடு, சூலானவயமதுவும் களங்கமாகி துப்புரவாய்த்
 தானிருக்கும் வயந்தான் காணே. 836

காணவேயவரெலாந் தானெடுத்து கருவாகபுடமதுவாய்ச்சேர்த்
 துக்கொண்டு, தோணவேகடைசரக்கு செப்பக்கீளீர் தோறாமல்கெ
 வுரியென்ற வீரந்தானும், மாணவேகெந்தகழும் லிங்கந்தானும் மகத்
 தான சிங்கியுடன்பூரமாகும், நீணவேவகை வகைக்குப் பலந்தான்
 காலாய் நிஷ்களங்கமாகவல்லோ பழச்சார்தானே. 837

தானானசாரதவம்பிழிந்துகொண்டு தண்மையுள்ளவயப்பொடியாங்கனங்குதன்னில், தேனானசெம்பழத்தின்சாற்றினிலே தெளிவறவேதானறைப்பாய்நாலுசாமம், பாணனவிலையதுலகுவாய்ச்செய்து பாலகனேரவிதனிலேகாயவைத்து, மாணனவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து மகத்தானமண்மறைவிற்புடத்தைப்போடே.

838

போடேதானிப்படியேபுடந்தான்போடு பொங்கமுடன்தானறைத்துவில்லைதட்டி, நீடேதான்முன்னுரைத்தபாகம்போலே நீதியுடன்வில்லைதட்டிக்காயவைத்து, கூடேதான்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து கொற்றவனேகோழியென்றபுடந்தான்போடு, போடேதான்மண்மறைவிற்புடமுறைப்போடு பொலிவானவயமதுவுஞ்சிவக்கும்பாரே.

சிவக்குமேஅயமதுவம்பாஷாணத்தால் சிறப்புடையகுற்றமதுபதினென்றம்போம், தவப்பலனைக்கொண்டவர்க்குச் சித்தியாகும் தகமையுள்ளமணவிரும்புசெந்தூரந்தான், தவப்பலனைக்கொண்டோர்கள் காணமாட்டார் வப்பனேபுத்தியுள்ளபுனிதவானே, பவக்கடலை விட்டகற்றிப்பாலாநீயும் பாருலகில்யிருப்பதுவேபுண்ணியமாமே.

செந்தூரமனுபானம்.

புண்ணியனாயிருக்கவென்றால் பூபாலாகேள் புகழானசெந்தூரமுண்பதற்கு, திண்ணமுடன்தேனதனில்மண்டலந்தான் தீரமுடன் தானருந்ததேகங்கற்றாண், வண்ணமுடன்வாசியது மேல்நோக்காது வளமானசெந்தூரந்தானுமல்லோ, நண்ணமுடன்சட்டையதுதள்ளுநம்பாரு நாதாந்தசித்தர்கள் தானாடுங்குத்தே.

841

கூத்தானசெந்தூரம்மண்டலந்தான் குறிப்புடனேகொண்டவர்க்குப்பலனைக்கேளு, நீத்தமுடன்றெடுங்காலமிருக்கலாகும்நெடியானரோகமதுகடலேபோகும், சாத்தகியாழ்வார்தானுங்கொண்டகற்பம் தாரணியில்வெகுதாலமிருந்தாரல்லோ, பூத்தமலர்முகசகுணமாதர் தம்மை புகழாகவாயிரம்பேர்கூடலாமே

842

கூடலாங்கிருஷ்ணாவதாரனல்லோ கொற்றவனார்சிலகாலமுண்டகற்பம், ஆடலாம்தேசவிளையாட்டையெல்லாம் வப்பனவயமென்ற செந்தூரத்தால், ஓடலாம்வெகுதூரம்நடக்கலாகும் வுத்தமனேநடந்தாலுமயிரைப்போயில்லை, தேடலாம்வெகுதோடி திரவியங்கள் தேடினல்பலனென்றமில்லைதானே.

843

இல்லையேசெந்தூரம்வேதைகாண வெழிலானவெள்ளியதுகளஞ்சிநூறு, தொல்லையெனும்பிறவியதுமாற்றம்போல தோறும்வந்

ணமதுசொல்லப்போமோ, கொல்லனதுவுலையில்வைத்துவுருக்கியல்
லோகொற்றவனேசெந்தூரங்களுஞ்சிதாக்கு, வல்லதொருவெள்ளிப
துபழுப்புமாகி மம, தானயேமமதுசொல்லொணாதே. 844

ஒண்ணுததங்கமது மாற்றசொல்லீவன் ஒகோகோநாதாக்கள்
மறைத்துவைத்து, தண்ணமுடன்மாற்றதுவோலக்கோயில்லை தாடா
ண்மைகொண்டதொருவுறத்ததங்கம், பண்ணுதற்குவிட்டகுறையில்
லாவிட்டால்பலிக்குமோபாராளும்மாண்பருக்கு, எண்ணமுடன்மன
துவந்துயிர்த்தபாகம் யெழிலாகசெய்பவர்க்குப்பலிக்குந்தானே.

பலிக்குமேயித்தங்கம்பிறிவித்தங்கம் பாரிலுள்ளசிவயோகிக்கா
னதங்கம், ஒலிக்குமேஜெகஜோதியானதங்கம் வுத்தமனேகருமிகட்டு
வாய்க்காதப்பா, நலியாளர்தங்களுக்குயிர்த்தங்கம் நாதியற்றிபேர்க
ளுக்குநலிலவேண்டும், பலியாதுகருமிகளாயிருப்பாரானால் பாருலகி
ல்கருமிகட்டுவாய்க்காதன்றே. 846

மகாசிபுகை அயச்செந்தூரம் சமுசாரிக்கானலேதை.

அன்றானயின்னமொருபோக்குசொல்லேவன் வப்பனேபுலிப்பா
னியன்புள்ளானே, குன்றானசெந்தூரமென்னசொல்லேவன் குறிப்பா
னவயமதுவும்பலந்தான்பத்து, வென்றிடவேலிம்பழத்தின்சாற்றின
லே விருப்பமுடன்சத்தியதுசெய்துமல்லோ, நன்றாகல்லவமதிவிட்டு
மைந்தா நலமுடனேதானறக்கமருந்தைக்கீகனே. 847

கேளப்பாமுருங்கைவேர்பட்டைதன்னை கிருபையுடன்தானிடி
ததுசார்பிழிந்து, பாளப்பாமோகாமல்பத்துசாமம் பாங்குடனேதா
னறைப்பாய்சன்னேரும், ஆளப்பாபலமதுவுமொன்றேயாகும் வப்ப
னேதான்போட்டுவறைத்தமல்லோ, சூளப்பாவில்லையதுலகுவாய்ச்
செய்துசந்தரனேரவிதனிலேகாயப்போமே. 848

காயந்தபின்புபில்லையதையெடுத்துமைந்தா கருவாகவோட்டிலி
ட்டுச்சீலைசெய்து, வாயந்ததொருபுடமதுவும்கெஜேயாகும்வளமுட்
னேபோட்டபின்புயெடுத்துப்பாரு, தீயந்துமேபோகாமல்செந்தூர
ந்தான்தீர்க்கமுடனருனனதுநிறம்போலாகும், மாயந்துமே அயமதுவு
ம்மடிந்துமல்லோ மகத்தானசெந்தூரஞ்சொல்லொணாதே. 849

சொல்லவென்றல்லாவில்லைப்பாவுமில்லை துப்புரவாய்நாதாக்கள்
மறைத்தசித்து, வெல்லவேயிவ்வேதையார்தான்செய்வார் விதியாளி
செய்வாரேமற்றீரர்காணார், புல்லவேசெந்தூரமகிமைதன்னை பூதலத்
தில்மாண்பர்களுங்கண்டதில்லை, அல்லவென்றல்செந்தூரங்கோடிபா
கம் வப்பனேகண்டதுண்டுமெத்தகானே. 850

காணவேசெந்தூரம் மண்டலந்தான் கருவாக்கொண்டவர்க்குப் பலனைக்கேளு, தோணவேதெனதனில் கொண்டாலல்லோதோறும்லே தேகமது யிருக்கும்பாரு, வேணதொரு ரோகமெல்லாம்நீங்கியல்லோ விரைக்குமே நரம்பதுவுந் துடிப்புமெத்த, பாணமெனு மன்மதனார் வேகந்தன்னை பாலிக்கும் வயத்தினுடவீரங் காணே. 851

வீரமாம் வாசியதுமேலோடாறு வீரனநரம்புகளு முறுக்குமே றி, சாரமுடன்தேகமது வலுவுமெத்த சட்டையது மூன்றுவிசை தள்ளும்பாரு, தோரமென்ற தேகமதுவழகுமீறி கொற்றவனெனெடு ங்கால மிருக்கலாகும், பாரமென்ற வயமதுவுந் சொல்லப்போமோ பாராளுஞ் சித்தர்முனி வேதையாச்சே. 852

வேதையமின்னமொரு போக்குசொல்வேன் வேதாந்தபுலிப் பாணி புண்ணியவானே, பாதையாம்மதிதனிலே பத்துக்கொன்று பட்சமுடன்தானுருக்கி குருவொன்றிய, சோதனைக்கு யிடையாது வறத்ததங்கம் சோராமல் லிங்கமிட்டு வுதிப்போடு, வேதைமுறைச் சொன்னவழிதப்பாத்பா வேதாந்த சித்தினுட வண்மைபாரே. 853

சிடிசை அயச்செந்தூரம்.

உண்மையாமின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் வுத்தமனே புலிப் பாணி புனிதவானே, திண்ணமுட யையமதுவும் பலந்தான்பத்து திற மான நிம்பழத்தின்சாற்றினிலே, வண்ணமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம் வாருடனே பழுவியல்லோ வயமெடுத்து, கண்ணமுடன் கல்வமதிவிட்டுமைந்தா தகமையுடன் பழமதுதான் செப்பக்கேனே. 854

செப்பவென்றால் கருநாகப்பழரசத்தால் செம்மலுடன் தான றைப்பாய் நாலுசாமம், ஒப்பமுடன் முப்பூவுங்களஞ்சிசோத்து வுத் தமனே தானறைத்து பில்லைதட்டி, தப்பிதங்கள்வாராமல் ரவியில் வைத்து சட்டமுடன் சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து, மெய்ப்புடனேசோழி யென்ற புடந்தான்போடு மேலானசெந்தூர மாருந்தானே. 855

தானுனசெந்தூரர் தனையெடுத்து தண்மையுடன் முன்போல கல்வமிட்டு, தேனுனகருநாகப் பழரசத்தால்தேற்றமுடன் முன்போ லகல்வமிட்டு, தேனுனகருநாகப் பழரசத்தால் தேற்றமுடன் தான றைப்பாய்நாலுசாமம்,பாணபில்லையதுலகுவாய்ச்செய்து பாலகனே ரவிமுகத்தில் காயப்போடு, மாணுசில்லிட்டுச் சீலைசெய்து மார்க்க முடன் முன்போலப் புடத்தைப்போடே. 856

போடேதான் பத்துமுறை யிப்படியேபோடு பொங்கமுட னய மதுவுஞ் செந்தூரந்தான், நாடேதான் முறைபோலேசெய்வாயானால்

நலமான செந்தூரம் வேதையாகும்; கூடேதானுவின்பால் வெண்ணை தன்னில் குணமுடனே நெல்லிடைதான் கொண்டேயானால் தேடே தான் காலாங்கி கடாட்சத்தாலே தெளிவாகதேகமது மின்னும்பாரே

பாரேதான் மண்டலந்தான் கொண்டபோது பாங்கான தேகம துசட்டைதள்ளும், நேரேதான்தேகமது வண்டுபோலாம் நெடிதான வாசியதுமேல்நோக்காது, கூரேதான்தேகமது கற்றாணாகும் கொற்ற வனே யமனுக்குநாளுமில்லை, வேரேதான் கற்பமது வேண்டுமோதான் வித்தகனே வயத்தினுட மகிமைகாணே. 858

காணவேயின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் கருவானபுலிப்பா ணிகணிதவானே, தோணவேவெள்ளியது களஞ்சிபத்து தோறாமல் தானுருக்கி மருந்தொன்றிய, மாணவேவெள்ளியது பழுக்கும்பாரு மகததான மாற்றதுவு மென்னசொல்வேன், வேணபடிவங்கமதைக் கொடுத்தேயுது வேட்கையுடன் வர்ணமது யேகாதன்றே. 859

ஏகாதுவுப்புக்குங் காவிக்குந்தான் யெழிலான செந்தூர மென் னசொல்வேன், போகாதுபுடத்துக்கு வறுதிதங்கம் பொங்கமுடன் நாதாக்க னுறைத்ததில்லை, சாகாமலிருந்திடலாந் செந்தூரத்தால் சதாகாலங்கற்பமது வுண்பொரு, வேகாதுதேகமது தீயிற்பட்டால் வெந்தாலும் மேனியது ஹ்ணைகொள்ளாதே. 860

போகர் காலாங்கிராதர் சீவியசரித்திரத்தை

புலிப்பாணிக்கு வுபதேசித்தல.

கொள்ளவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கொற்றவனே புலிப்பாணி குணமுள்ளானே, வெள்ளமுர்தமானதொரு யெந்தன் சாமி தெளிவானகாலாங்கி நாதர்தாமும், உள்ளபடி திரேதாயி னுகத் திலப்பா வுத்தமனேதாமிருந்த வண்மையெல்லாம், கள்ளமின்றி யிக் ழாமல் யானுரைப்பேன் கைலாசபுலிப்பாணி கருவாய்க்கேளே.

கருவானதிரேதாயி னுகத்திலப்பர் காலாங்கிராதருட வண்மை யெல்லாம், திருவானகுருமுனி சொன்னரீதி தீர்க்கமுட னிருவாந் சரித்திரங்கள், குருவானயென்தேவ ரெந்தனுக்கு கூறியதோரலோக வதிசயங்களெல்லாம், கருவறிந்து வழியறிந்து யுத்தமக்குகழறிவன் புலிப்பாணி கவிவல்லோனே. 862

வல்லதொரு திரேதாயினுகத்திலப்பா வளமானலட்சத்தி நாற் பத்தாண்டில், புல்லானவுலகமது மகிமைசொல்வேன் புகழானபிரள யங்கள் நேர்த்தபோது, கல்லானமலைகளுமேழுமுகியல்லோகடலெழுந்

தான்கடந்துமலைமட்டந்தான், வல்லமையாய்சத்தசமுத்திரங்களெல்லாம் வளமுடனேபொங்கியது சிற்கலாச்சே. 863

நிற்கையிலேகாலாங்கிநாதர்தாமும் ஈடாழியுலகமதைக்கண்டேயேங்கி, சொற்பமுடன் தன்மனதிலெண்ணியல்லோதோறாமல்காலாங்கிகமலர்தாமும், விற்பனர்களிருவருமாய்க்காலாங்கிகிரியில் வீற்றிருந்தார்மண்டலந்தான் நெடுநாளப்பா, அற்பமுடன்வையகத்துமாண்பர்தம்மில் வனேகம்பேரம்மலையி லிருந்திட்டாரே. 864

இருந்தாரேநெடுங்காலங்காலாங்கிநாதர் யெழிலானமலையிலென்னசொல்வேன், பொருந்தவேகாயாதிகற்பங்கொண்டு பொங்கமுடன்வுலகமதின்மகிமையெல்லாம், திருந்தவேகண்ணினற்கண்டமல்லோ தீர்க்கமுடன் தன்மனதிலுள்ளடக்கி, அருந்தவத்திலுதித்ததொருரிஷிகள்தேவர் வனேகரிடமகிமையெல்லாம்பார்த்திட்டாரே 865

பார்த்தாரேகாலாங்கி மலையிலப்பா பாங்கானரிஷியினுட மகிமைசொல்வேன், தீர்த்தமென்றகறையிலப்பாரிஷியாருண்டு திரமாரரிஷியாரும்புலிபுரந்தான், ஆர்க்கவேதிருமுகத்தைக்கண்டாலல்லோ வப்பனேமானிடத்தின்சித்துபோலாம், மூர்க்கமதுவாராதமுனிநாதர்க்கு முனையானவேங்கையுடசித்துதானே. 666

சித்தானவேங்கையென்றமனிதசித்து ஜெகதலத்தில்யாரேனுங்கண்டதில்லை, பத்தியுள்ளயென்தேவர்காலாங்கிநாதர் பாங்கானதிரேதாயினுகத்திலப்பா, வெத்தியுடன்கண்டதொரு மகிமைதன்னையேதார்த்தசித்தெனக்குவெளியிட்டார்காண், எத்திசையும்சித்தர்முனிகண்டதில்லை யெழிலானவதிசயத்தின் கூறுதானே. 867

மச்சரிஷி.

கூறானகோடிவகைவதிசயங்கள் கொற்றவனே காலாங்கி மலையிலப்பா, நீறானமலைமுனியார்தவசிப்பாநெடுங்காலந்தானிருக்குங்கெடியசித்து, வானுனமச்சமென்றதேகமப்பாவனமானதிருமுகந்தான்மனிதரூபம், சேரூடும்சுனையோரம் மலையோரத்தில்செம்மலுடன் தவமிருப்பா ரிஷியார்தானே. 868

தானுனவவர்பெருமைமெத்தவுண்டு தகமையுள்ளசித்தாதிகண்டதில்லை, கோனானயென்தேவர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனொரந்தனுக்குச்சொன்னீதி, தேனானமகிமைகளுங்கோடாகோடி திரேதாயினுகத்திலப்பா, கண்டதுண்டு, மானானநெடுங்கால சித்துவென்றுமகதேவர்கொல்லெனக்குத் தெரியலாச்சே. 869

கூர்மரிஷி.

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனே புலிப் பாணிவரியவானே, மூச்சடங்கிநெடுங்காலமிருந்தசித்து முனையான காலாங்கிநாதரப்பா, பாச்சலுடன் பிரளயங்கள் வந்தபோதுபாங்கான மலைமீதிலிருக்குங்காலம், மாச்சலுடன் தவயோகி ரிடியார்தம் மை மன்னவனே கண்டவதிசயத்தைக்கேளே.

870

கேளப்பா தேகமது கூர்மவர்ணம் கெடியானதிருமுகந்தான் மனுஷரூபம், வாள்ப்பாநெடுங்காலந் தவசிருந்து வளமையுடன் காலாங்கி மலைமேற்றானும், ஆளப்பாபிரளயங்கள்வந்தபோது வப்பனே தவசிருந்தசித்துமாகும், காளப்பா திரேதாயுகத்தில்தானும் கருவான மலையதனி லிருந்தசித்தே.

871

வராகரிடி.

சித்தான் புலிப்பாணிசிறியபாலா சிறப்புள்ளவதிசயங்க ளின் னஞ்சொல்வேன், பத்தியுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும் பாருலகில்திரேதாயினுகத்திலப்பா, சத்தியங்கள் தவராமல்தவசெய்து சாங்கமுடன் பிரளயங்கள்வந்தபோது, சத்தியேநிற்பதற்கு யிடங்கொள்ளாமல் சுந்தரனார்மலைமீதிலேறினோ.

872

ஏறினார்காலாங்கிமலையின்மேலேயெழிலானபிரளயங்கள் வந்தபோது, மீறியேயாகங்கள் செய்துகொண்டு மிக்கான மலைகளிலேயிருக்கும்போது, கூறியதோர்வராகமென்ற ரிடியார்தாமும் கொற்றவனார் மலையதனில் தவசிருந்தார், கோறியே காலாங்கிநாதர்தாமும் கொப்பெனவே தவசியிடஞ்சென்றார் பாரே.

873

பாரேதானெனதையர் காலாங்கிநாதர் பாங்கான மலையதனிலே தவசிருந்த, சீரானவராகரிடி தன்னைத்தானும் சிறப்புடனே காலாங்கி காணும்போது, தீரானவருவமதுவராகம்போலும் தீர்க்கமுள்ள திருமுகந்தான்மணிதரூபம், நேரேதான் தவயோகஞ்செய்துகொண்டு நேர்மையுடன் தானிருந்தரிடிமாண்டாரே.

874

கண்டாரே நெடுங்காலந் தவசிருக்கும் கருவானரிடியாரைமனதுவந்து, தெண்டமுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும் தேற்றமுடன்றிடியாரைக்கேட்கும்போது, சண்டமாருதம்போலே ரிடியார்தாமும்சட்டமுடன் மனதுவந்து சாற்றலுற்றார், திண்ணமுடன்திரேதாயினுகத்திலப்பா திருவாண்டுமுதல்வருஷஞ்சமாதிதானே.

875

தானுனகாலாங்கிநாதரேகேள் தகமையுடன் திரேதாயி னுகத்தி
லப்பா, தேனாமனேனம்மணியாங்கிருபையாலே திரளானபிரளயங்
கள்வந்தீபோது, மானாமகதேவர்கடாட்சததானே மன்னவீனநெ
டுங்காலந்தவசிருந்தேன், பானுவையகத்திலாரேனுந்தான்பக்கல்வ
ந்துகேட்டதில்லை யென்றிட்டாரே. 876

இட்டாரேவராகரிடி முனிவர்தாமும் பெழிலானகாலாங்கிதன்
ளேச்சுண்டு, விட்டகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தால் விருப்பமுட
னெந்தனையுங்காணலாச்சு, சட்டமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள்சா
ங்கமுடன்போதிப்பேனென்றுசொல்லி, திட்டமுடன்வுலகத்தில் ம
கிமையெல்லாம் தீர்க்கமுடன்காலாங்கிக்கோதினாரே. 877

ஓதினாச்சமாதிமுகமிருந்தகாலம் வுத்தமனார்காலாங்கிநாதருக்கு
ஆதியெனுமபராபரத்தினரகசிபத்தூத வப்பனேகாலாங்கிக்கோதினா
ர்காண், நீதியுடனுபதேசம்பெற்றுமல்லோ நிகட்சியுடன்தெற்குமுக
ம்திரும்பிவந்தார், பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரான்போல் பரமகுரு
ரிடியொருவரிருந்திட்டாரே. 878

காசிங்கரிடி

இருந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பெழிலானபுலி
ப்பாணியின்புள்ளானே, பொருந்தவேதிரேதாயினுகத்திலப்பா பொ
ங்கமுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும், திருந்தியேகண்டதொருவதசயங்
கள் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்குச்சொன்னீதி, வருந்தவேநாசிங்க ரிடி
யாத்தன்னை வளப்பமுடன்கண்டதொரு வண்மைபாரே, 879

உண்மையாங்காலாங்கிநாதர்தாமும் வுத்தமனாந்திரேதாயினுகத்
திலப்பா, வண்மையுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும் வாசுடனேமலைமீதிற்
கண்டசேதி, தண்மைபெறமார்க்கமது யேதென்றாக்கால் தீர்க்கமுட
ன்கிரிசுத்திவருகும்போது, வண்மையுள்ளசுனையொன்றுதடாகமுண்
டுவளம்பெரியதவசிதனைப் பார்த்திட்டாரே. 880

பார்த்தாரேநாசிங்கரிடியார்தம்மைப் பட்சமுடன் காலாங்கிகா
ணும்போது, தீர்த்தமுடன்றிடியாரின் தவசின்வேடம் திரேகமெல்
லாஞ்சிம்பத்தின்றுபமாகும், நேர்த்தியுள்ளவாந்மதுதங்கவாந்ம நே
ர்மையுடனவையகத்திலிருந்தசித்து, ஆர்த்ததொருதிருமுபம்மனித
ரூபம் வப்பனேதவிலையை யறிந்திட்டாரே. 881

அறிந்தாரேதவசியதுமகிமைதன்னை வன்புடனேமனதுவந்து யருகில்வந்து, சிறந்ததொருரிடியாரைக்காலாங்கிராதர் தேற்றமுடன் வினவியங்கேகழ்க்கும்போது, குறித்ததொரு காலாங்கிராதருக்கு குணமானநரசிங்கரிடியார்தாமும், மறித்துமேகாலாங்கிராதர்தாமும் மன்னவனேமார்க்கமது கூறுவேனே. 882

கூறுவேனென்றலுமேரிடியார்தாமும் குணமான காலாங்கிராதருக்கு, தேறுதலாயுபதேசம்மிகவுஞ்சொல்லி தேற்றமுடன்நெடுங்காம்பலையிலப்பா, மாறுலகவைபகத்தில்தவசிடுத்து மன்னவனே யானறிந்தமகிமைகோடி, ஆறுதலாயுபதேசவதிதங்கூறி வப்பனே போகவென்றுவிடைத்தாரே. 883

தந்தாரேகாலாங்கிராதருக்கு தாரணியிலதசியங்களதிதஞ்சொன்னார், பொருந்தியேகாலாங்கிராதர்தாமும் போனதொரு கிரிகைதளில்மேற்குபாகம், சொந்தமுடன்காணுதற்கு மனதுவந்து தோறும் ல்கிரியோரம்வருகும்போது, விந்தையுடனதசியங்க ளென்னவென்றால் ரானவாமரிஷி தனைக்கண்டாரே. 884

வாமரிடி

கண்டாரேபுணிப்பாணிபுனிதவானே காசினியி லின்னும்வெகு வதசியங்கள், அண்டர்பிரானுதாக்கள் ரிடியார்தாமும்யாரேனுங்கண்டறிந்துசொன்னதுண்டோ, சண்டமாருதம்போல யெந்தன்தேவர்பட்டமுடன்காலாங்கிராதர்தாமும், கண்டறிந்தவதசியத்தையாமுறைப்பேன் கண்வணியேவிண்மணியே கழறக்கேள். 885

கேளப்பாயெந்தனதுகாலாங்கிராதர்கெடிதானதிரேதாயினுகத்திலப்பா, ஆளப்பாகிரிசுத்திவருகும்போது வப்பனேமலையோரம்வடபக்கந்தான், மீளவேதவநிலைப்பார்க்கவென்று மிக்கான சுனையருகேவந்தபோது, ஞாப்பாரிடியார்கள் கூட்டத்தோடும் சுந்தரனை வாமமகாரிடிக்கண்டாரே. 886

கண்டாரேவாமமகாரிடியார்தம்மை கருவானதேகமதுவாமரூபம், கொண்டதொருதிருமுகமும் மனிதரூபம் கோடான கோடியது நெடுங்காலந்தான், அண்டமகாரிடிபோலே வாமர்தாமும் வருளான பெருந்தவசுதானிருந்தார், கொண்டல்வண்ணைச்சுதன்போல்விசுவரூபம்கொடியதவஞ்செய்திருக்கச் கண்டிட்டாரே. 887

கண்டாரேதிரேதாயினுகத்திலப்பா கடுத்தவசெய்திருந்தரிஷி யார்தம்மை, சண்டமாருதம்போலேதவசிருந்து சாங்கமுடன்வையக த்துமகிமையெல்லாம், 'வண்டணியாள்ரேனுக்கையாள்மகிமைதன்னை வளமுடனேதானுரைத்தார்காலாங்கிக்கு, குண்ணதின்மேலிருந்துத வசியாரும் கூறினாவெருகோடிமகிமைதானே. 888

பரசுராமரிஷி.

தானுனயின்னமொருதண்மைசொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலிப் பாணிகனவானேகேள், கோனுனயெனதையார்காலாங்கிராதர்கொற்ற வனொருந்தனுக்குச்சொன்னீதி, தேனுனதிரேதாயினுகத்திலப்பாதே ற்றமுடனிருப்தாமாண்டுதன்னில், பானுனபிரம்ப்குலபரசுராமன்பெ ருந்தவசுதானிருந்தவண்மைபாரே. 889

பாரேதான்பிரளயங்கள்வந்தபோது பாங்கானகாலாங்கிமலையி ன்பேரில், நேரேதான்நெடுங்காலந்தவசிருந்து நேர்மையுள்ளபிரம்ம குலசித்துதானும், சீரேதான்கிரிதனக்குகீழ்பாகந்தான் சிறப்புடனே தவமிருந்தரிஷியார்தம்மை, ஆரேதான்காண்பதற்கு வையகத்தில் வப்பனையாராலும்முடியாதன்றே. 890

அன்றானகாலாங்கிராதர்தாமும் அறிவுடையசித்துமகாரிஷியா ரல்லோ, குன்றானபருவதத்தைத்தேடியேதான் குணமானகாலாங்கி ராதர்தாமும், சென்றூரேபரசுகாரிஷியார்பக்கல் செம்பவளரிஷிபா ருமருகிற்சென்று, நின்றூரேநெடுநேரமுடிகள்சாய்த்து நீதியுடன்கா லாங்கிபணிந்திட்டாரே. 891

பணிந்திட்டகாலாங்கிராதருக்கு பட்சமுடன்பரசுகா ரிஷி யார்தாமும், துணிந்திட்டகாலாங்கிராதருக்கு துப்புரவாயுபதேசங் கோடிவண்ணம், அணிபெறவேவையகத்து மகிமையெல்லாம் வப்ப னேவுபதேசஞ்செய்தாரல்லோ, கணிதமுடன்காலாங்கிராதர்தாமும் கருத்துடனே மலையைவிட்டுயேகினாரே. 892

ஏகவேகாலாங்கிராதர்தாமும் யெழிலானசீனபதி தன்னிற்செ ன்று, பாகமுடனலோகவதிசயங்களுல்லாம்பாலித்தாரசீனபதிப்பெ ண்களுக்கு, ஆகமசாஸ்திரபுராணங்களுல்லாம் அங்ஙனவேபோதி த்துவினயங்கூறி, போகநென்றயெந்தனையுஞ்சீகி னுக்கி பொங்கமுட ன்நெடுங்குலமிருந்திட்டாரே. 893

ராமரிஷி

இருந்தாரேயின்னமொருவயணஞ்சொல்வேன் யெழிலானபுலி ப்பாணியெந்தன்மாரா, பொருந்தவேசீனபதிவிட்டுநீங்கி பொங்கமு

டன்காலாங்கிராதர்தாமும், திருந்தவே திரேதாயினுகத்திலப்பா தீர்
க்கமுடன்பிரளயங்கள்வந்தபோது, அருந்தவசியாயிருந்தாராமர்தன்
னை அங்ஙனவேகண்டமல்லோ மதித்திட்டாரே. 894

மதித்தாரேறாமரிடிமுனியார்தம்மை மார்க்கமுடன்காலாங்கிரா
தர்தேவர், துதிப்புடனேராமரிடியென்றுமேதான்துப்புரவாயஞ்சலீ
கள்மிகவுஞ்செய்து, விதிப்படியே பட்டாபிஷேகரென்று விசுவப்பமு
டன்தன்மனதிலுவந்துகொண்டு, நதிக்கரையைதான்தேடி தீர்த்தங்
கொண்டு நமஸ்காரதுதிகள்மிகசெய்திட்டாரே. 895

செய்ததொருகாலாங்கிராதர்தம்மை செங்கண்மால் ரிடியாரும்
மனங்களித்து, துய்யதொரு துளபமாம்மலைதன்னை துப்புரவாய்கை
யேந்திமுடிகள்சாய்ந்து வெய்யபுகழ்வுபதேசமெந்தனுக்கு விருப்பமு
டன்செய்யவென்றுவினவிக் கெட்க, கைதவமாய்வுபதேச வண்மைத்
ன்னை கர்த்தாவும்பெந்தனுக்குகூறிட்டாரே. 896

கூறியேவுபதேசவுண்மைதன்னை குணமானகாலாங்கிராதருக்கு
தேறியதோர்கிரேதாயினுகத்தில்தானும் தேற்றமுடன் தானடந்த
மகிமையெல்லாம், ஆறிடவேகாலாங்கிராதருக்கு அங்ஙனவே யுபதே
சஞ்செய்தாரல்லோ, பிறியேகாலாங்கிராதர்தாமும் மிக்கவே சீனபதி
சென்றிட்டாரே. 897

சென்றுமேசிலகாலமங்கருந்து செம்மலுடன்கிரேதாயினுகத்தி
ல்தானும், குன்றுமலைவனந்திரங்கள் குகைகள்தேடி கூறுனசித்துமு
னியனைத்துங்கண்டு, தென்றிசையில்கும்பமுனிமலையுங்கண்டு தேற்ற
முடன்காலாங்கிமலையைக்காண, வென்றிடவேபிரளயங்கள்வந்தபோ
துமேன்மையுடன் மலைநிலையிருந்திட்டாரே. 898

பலராமரிடி.

இருந்தாரேயின்னமொருயிணக்கஞ்சொல்வென்யெழில்:னபுலி
ப்பாணிபுனிதவானே, திருந்தவேதிரேதாயினுகத்திலப்பா தீர்க்கமு
டன்காலாங்கிராதர்தாமும், அருந்தவசிபலராமரென்றுஞ்சித்து வம்
மலையில்நெடுங்காலந்தவசிருக்க, குருந்தமெனும் மரக்கலப்பைத்தோ
ளிரேலந்தி குணமானரிடியாரின்தவங்கண்டாரே. 899

தவமானரிடியாருங்கிரியைதன்னில் சட்டமுடன் நெடுங்காலந்
தவசுகொண்டு, சவம்போலேமூச்சடங்கிருப்பத்தோடும் சட்டமுடன்
தவசிருக்கும்வண்மைதன்னை, பவமகற்றுக்காலாங்கிராதர்தாமும் பண்
புடனேமுடிசாய்ந்துலைகுனிந்து, நவகோடியஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செ
ய்துநாதார்தசித்துருவே கெதியென்றாரே. 900

கெதியென்று காலாங்கி கேட்டுங்காலம் கெடியானபலராமரிடி யார்தாமும், பதிதனையத்தேடிவந்த ரிடியாருக்கு பட்சமுடன் ஞா னோபதேசங்கூறி மதிபோன்ற மகதேவர்காலாங்கிக்கு மார்க்கமுடனு லக வதிசயங்களெல்லாம், இதிகாசபுராணமெனும் மறைப்பையெல் லாம் யிஷ்டமுடன் மனதுவந்து போதித்தாரே.

901

பெளத்மரிடி.

போதிக்கவின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் பொங்கமுடன் புலிப்பாணிபுகழுள்ளானே, ஆதித்தன்சந்திரன்போல் பெளத்மசித் து அரகராயென்ன சொல்வேன்கிரியிலப்பா, சோதிபிரகாச மென்ற காலாங்கிராதர் சொர்ணமென்ற கிரிபைதனிற்சொல்லும்போது, சாதி யிலாதவனார் பெளத்மசித்து சட்டமுடன் செடுத்தவசி பார்த்திட் டாரே.

902

பார்த்தாரேயென்தேவர் காலாங்கிராதர் பாரானமலைதனிலே தவசியாரை, சார்த்தகையாள்வார்போல தவங்கள்பூண்டு சட்டமுடன் நெடுங்காலசித்துதம்மை, கோர்த்துமேசுரமெத்து அஞ்சலித்து கொப்பெனவே காலாங்கி வணக்கஞ்செய்தார், தீர்த்தமுடன் பத்திரி மாந் துளபமாலை தீர்க்கமுடன் தான்கொடுத்து வர்ணித்தாரே.

வசனிக்காஞானோபதேசந் தன்னைவளமுடனே பெளத்மமகாரி டியார்தாமும், நிசமுடனேமனங்களித்து மனதுவந்து நிச்சயமாம் ஞானமென்ற யிதிகாசத்தை, வசனமதாயுபதேசவுண்மையாக வாக்களித்தார் காலாங்கிராதருக்கு, தசமுடனேபஞ்சதசா காயமாக்கி சட்டமுடன் மனதுவந்து கொடுத்திட்டாரே.

904

கலிகிரிடி.

கொடுக்கவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கோளாறுதா ன்சுற்றிமைந்தாகேளு, விடுக்கவேகாலாங்கிராதர்தாமும் விட்டகுறை யிருந்ததொரு தன்மையாலே, படுகளம்போல்பத்தாவதாரந் தன்னை பாற்கடல்கள் சுற்றிவந்து பான்மைகொண்டார், தொகுறிபோல் கலிக்கமகாரிடியார்தம்மை தோறாமல்கிரிதனையே கண்டார்தாமே.

தானுனகலிக்கமகாரிடியார்தன்னை தகமையுள்ள காலாங்கிராதர் தாமும், பாணன கிரேதாயினுகத்திலப்பா பாங்கானமலைதனிலே கண் டாரங்கே, தேனுனபிரளயங்கள்வந்தபோது தேற்றமுடன் மலைதனி லேநின்றசித்து, கோளுனகொடுந் தவசியானசித்து கொப்பெனவே சித்து மகாபத்துமாமே.

906

கலியுகத்தாருக்கு வியாசமகாரிடியார் இந்த தசரிடிகளை
பத்தவதாரமென்று புராணக்கட்டு கூறினார் இவர்
கள் கிரேதாயுகத்து மனிதரென்று சொல்லப்படுவர்.

பத்தானமகிமையதுயென்னசொல்வேன் பாங்கானபுலிப்பாணி
பாலாகேளீர், செத்துமேசாகாமல் காயங்கொண்டு சேனைநெடுங்கால
மதுவரையிலப்பா, முத்தானமோட்சவுழி பெறுவதற்கு முனையான
பத்துமகா ரிடியார்தாமும், சத்தமுடன்கிரேதாயி னுகத்திலப்பா சுந்
தரணே தவசிருந்து சித்துபாரே. 907

பாரேதான்காலாங்கி நாதர்தாமும் பட்சமுட நெந்தனுக்குச்
சொன்னரீதி, நேரேதானவர்களுந்தான் மனிதரன்றி செடிதானதே
வதாரமல்ல, சீரேதான்கலியுகத்து மாண்பெல்லாம் சிறப்புடனே
தசாதாரக்கடவுளென்று, வேரேதானின்னமொரு தெய்வமுண்டோ
விததகனை யென்றல்லோ விதிக்கின்றாரே. 908

வித்தகனையிவர்களெல்லார் தெய்வமல்ல விண்ணுலகம்பதிப்ப
தற்குகுடமோதான், செத்தவர்கள் கோடிமனுமாண்பருண்டு தேவாதி
தேவரிடியானபேரும், கைத்தவங்கள் தான்மற்றுமண்ணையப்போனார்
காசினியிலியாவருந்தா னிப்படியேபோனார். மெய்த்தவங்கள் செய்து
மல்லோகாரம்பூண்டு வெகுகோடி மாண்பர்களுமிருக்கின்றாரே.

போகர் ஆயிரத்தெட்டு சிவாலயப் பெருமைநூறல்.

இருக்கவே யின்னமொரு மகுத்துவங்கள் யெழிலான புலிப்பா
ணிதண்ணியவானே, பொருக்கவே வையகத்தின் மகிமையெல்லாம்
புகட்டினேன் கணக்குண்டோ லக்கோயில்லை, பொருக்கவேதுகை கண்
டுவிதிகண்டு பேரானஸ்தலமகிமை யாவுங்கண்டு, குருக்கவேதிசை
யெட்டு மதிக்குநான்கும் கூரானதேவகோட்டை கூறுவீன. 910

கூறுவேன் புலிப்பாணிமன்னுகேளு கொற்றவனார்காலாங்கிசொ
ன்னரீதி, பேறுடையவையகத்தின் ஸ்தலங்களெல்லாம் பேர்வகுத்
துச் சீர்வகுத்துப்பிரித்துச் சொன்னார், ஆறுதலம்பஞ்ச பூதஸ்தலத்
தைக்கண்டுவிப்பனே யெந்தனுக்குவோதினார்கான், மாறுபடா ஸ்தல
மகிமை யுந்தனுக்கு மார்க்கமுடன் வகைபிரித்துச் சொல்வேன் தானே

தானுபஞ்சபூதஸ்தலமேதென்றால் தக்கானகாளஸ்திரி காஞ்
சியாகும், தேனுதருக்காசி சிதம்பரந்தான் தெளிவானதிருவருணை
ஸ்தலமுமாகும், பாணஸ்தலத்தினது சேர்வைசொன்னேன் பாங்

காண ஆறுதாரங்கள் சொல்வேன், மாணமகதேவர் மதுரையைத் தான் மகத்தானஸ்தலமென்று மதிப்பிட்டாரே. 912

மதிப்பானஸ்தலத்தினது கோர்வைசொல்வேன் மகத்தானமதுரைக்கு னெண்பத்துநாலு, துதிப்புடைய சிதம்பரங்கோர்வை சொல்வேன் துப்புரவாய்ப்பதினறு ரெண்டுபெட்டு, யிதிலானவருணைக்குக் கோர்வைசொல்வேன் விற்பனனேசோடசமாமொன்றுநான்கு, மதிப்போன்ற காளஸ்திரிகோர்வைசொல்வேன் மரக்கமுடன் கலைரென்றதசங்களுன்றே. 913

ஒன்றுனகாசியின்றன் கோர்வைசொல்வேன் ஓகோகோநாதக் கள் மறைத்தகூத்து, சென்றதொரு கோர்வையதுயே தென்றுக்கால் செம்மலுடன் ஒன்றுபத்துநான்குபெட்டு, நன்றுனதிருக்காஞ்சிகோர்வைசொல்வேன் நலமானபஞ்சம்ரண்டுசத்தம்நாலு, குன்றுனகணக்குவகையின்னஞ்சொல்வேன் குணமுள்ளபுலிப்பாணி மன்னுகேள்.

மன்னுகள் திருவானைக் காவலப்பா மகத்தானஸ்தலத்தினது கோர்வைசொல்வேன், நன்னயமாயதைச் சார்ந்ததேவஸ்தானம் நலமானயிறுது தலமேயாகும், தென்னுடன் கும்பமுனிய கஸ்தியன்தான் தேவதாகிரியுடனே ஸ்தலமுஞ்சொல்வேன், முன்னேதான் பெரியோர்களுரைத்தவண்ணம் முனியானகையிலவகை கூறுவேனே.

வரையானவகஸ்தியனார் ஸ்தலமொன்றுண்டு வளமானகோர்வையது யின்னஞ்சொல்வேன், திறையானசத்தமது மூன்றேயாகும் திகழானவட்டமது நான்கேயாகும், குறையாதநந்தியது கோட்டையப்பாகொற்றவனார் மலையருகேசுற்றியுண்டு, முறையானவ கஸ்தியனார் தேவஸ்தானம் முனையானலக்கமது சொல்லொணதே. 916

ஒண்ணுதிருக்கடையூர் தேவதானம் வுத்தமனேகோர்வையது யென்னசொல்வேன், திண்ணமுடன் கலைநான்குயிருமுன்றுது திகழானமண்டபங்கள் பதினெட்டாகும், வண்ணமுடன் சீர்காழிதேவதானம் மகத்தானகோர்வையது யென்னசொல்வேன், தண்ணமுடன் கலைநான்கு பதிகளெட்டு தாக்கானமண்டபமும் பதினொன்றே.

நாலானசேதுபதி தலமுஞ்சொல்வேன் நலமானகோர்வையது யென்னசொல்வேன், காலானவறுபத்து நாலுமாகும் கருவானமண்டபந்தான் முப்பத்திரண்டு. மாலானமகதேவரெந்த நாதர்மார்க்கமுடன் கண்டறிந்ததலமுமாகும், பாலானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே பாங்கான புதுமையின்னங் கூறுவேனே. 918

கூறுவேன் தணிகையது தலமுமாகும் கூரானகோர்வையது யென்ன சொல்வேன், ஆறுதலங்கோட்டையது மலைமலப்பா வப்பனே தசம்ரெண்டு சத்தம்நாலு, வேறுண்டோ வைய சத்தில் சொன்னுரில்லை வெட்டவெளியானதொரு தலமுமில்லை நாறுண்டோபூவதுபோல் மணமுமாகி நானிலத்தில்கோடி தலங்கண்டேன்பாரே. 919

பாரேதான்கோணமது நவிகோணந்தான் பாங்கானகுப்பமென்றகோணம்பா, நேரேதான்கேவதா தலமுமாகும் செடிதானகோர்வையது யென்ன சொல்வேன், கூரேதான்கலையாறு ருசிகையெட்டு குணமானதேவுதா தலமுமாகும், நீரேதான்வகுத்தறிய யின்னஞ் சொல்வேன் நிஷ்களங்கமாயவர் தலமுமாமே. 920

தலமானதேவதா தலமுமாகும் தாக்கானகோர்வையது யென்ன சொல்வேன், பிலமானகோயிலது முப்பத்திரெண்டு பேரானமண்டபந்தான் அறுபத்துநான்கு, வலமானபோஞ்சால தேசம்பாவளமான தேவதாதலமுமாகும், நலமானகோர்வையது யென்ன சொல்வேன் நாட்டிலே நவில்வதற்கு நாவில்லைதானே. 921

நாவில்லைப்பா வில்லையென்ன சொல்வேன் நன்மையுள்ள வறுபத்துநாலுசத்தம், காவிலாரேபாளதேசம்பா கருவானதேவதா தலமுமாகும், பூவிலுயர்கோர்வையது யென்ன சொல்வேன் புகழானசத்தமது பரிசுமெட்டு, தாவுபுகழாவடையார் தலமுமாகும் தகமையுள்ளகோர்வையது சொல்லக்கேளே. 922

சொல்லவென்றால் நாற்பத்தியாறேயாகும் சத்தமுள்ள சத்தமதுநாலேயாகும், வெல்லவேபழனி மகாதலமுமாகும் வேதாந்ததலத்தினது கோர்வைசொல்வேன், புல்லவேசதுரெட்டு திசைகள்நான்கு புகழானகோணமது வறுபத்துநான்கு, வெல்லவேகழுக்குன்ற பதிதானப்பா மேன்மையுள்ள தலமென்று செப்பலாமே. 923

செப்பவென்றால் கோர்வையது யென்ன சொல்வேன் ஜெகதலத்திலாராலுஞ் சொல்லப்போமோ, ஒப்பமுடன் யிருபத்துநாலுமாகும் ஒகோகோ நாதாக்ள் மறைத்தகூத்து, எப்படியும் யிரைந்தாய்ப்பதினாறுக யெழிலானமண்டபமுங் கூறலாகும், தப்பிதங்களில்லாமல் தயவுள்ளானே சாற்றுகிறேன் திருவொற்றியூரைத்தானே.

தானுனதுவாபரமாம் யுகத்திலப்பா தகமையுடன் பிரளயங்கள் வந்தபோது, கோனா திருவொற்றியூர்தானப்பா கொற்றவனே நடுக்கடலிலே நெடுந்தூரந்தான், தேனா மாபுரமுங்கோபுரந்தான்தெரியா

மல்பிரளயங்கள் வந்துமல்லோ, மாணுதலமதுவும் முழுகியல்லோம
ன்னவனே சமுத்திரமும்மேவலாச்சே. 925

மேவவென்றால்கோர்வையது யென்னசொல்வேன் மேன்மையு
ள்ளார்ப்பத்தியெட்டையாகும், தாவுகடலையதுவு மிஞ்சியதான்
சட்டமுடன்பூமியல்லோ முழுகலாச்சே, ஆவலுடன் குளிகைகொ
ண்டுசென்றேனப்பா வப்பனே திருப்புவனங்கண்டென்யானும், நாவ
தனில்கூறுதற்குநளினமில்லை நலமானதலமதுவும்மகிமையாச்சே.

ஆச்சப்பாக்கோர்வையது யென்னசொல்வேன்வப்பனேபதினெ
ட்டுரெண்டுபத்து, பாச்சலென்றதிருப்பழனிதலமுமாகும் பாங்கான
மகிமையதுயென்னசொல்வேன், மாச்சலென்றேகோர்வையதுமுப்பத
திரண்டு, மகத்தானமண்டபமுமெட்டுநாலு, வீச்சடனே குளிகை
கொண்டுபார்த்துவந்தேன் விதக்கவேபுலிப்பாணி யின்னங்கேளே.

கேளப்பாபிணிதீர்த்த வயித்தியநாதர்கெடியான தலமென்ற
தொன்றுவுண்டு, ஆளப்பாக்கோர்வையது யென்னசொல்வேன் வப்ப
னே பதினாறுதிக்குநாலு, யாளப்பாதிருப்பராமாங்குன்றந்தானும்வள
மையுள்ளகெடிஸ்தலமாமதற்குப்பேரு, சூளப்பாக்கோர்வையது யெ
ன்னசொல்வேன் துப்புறவாயிருமுன்றுசுதாமெட்டே. 928

எட்டானதிருவாரூ ரென்னலாகும் யெழிலானகோர்வையது
யென்னசொல்வேன், சட்டமுடன்திருவாசலறுபத்துநான்கு தக
மையுள்ளகலையாறுசத்தமெட்டு, திட்டமுடன்திருவிடையா மரு
தூரப்பா தேவதாதலமென்றுசெப்பலாகும், வட்டமுடன்கோர்வை
யதுவனப்பதாறு வப்பனேபரிசுமதுநாலுதானே. 929

நாலானதிருவிரிஞ்சிதலமுமப்பா நலமானமலைநாடு கள்ளர்தே
சம், பாலானகோர்வையதுயென்னசொல்வேன் பாங்கானவியாட்
டுசத்தமெட்டு, காலானதிருச்சோழதலமுமாகும் கருவானமகிமை
யதுயென்னசொல்வேன், நூலானகோர்வையது நாலுபத்துதுட்ப
முடன்கலையாறுபாசமெட்டே. 930

எட்டானசேரனதுதலமுமப்பா யெழிலானமகிமையது யென்
னசொல்வேன், மட்டானதலபதியின்மகிமைசொல்வேன் மகத்தான
கோர்வையது தொண்ணூற்று, திட்டமுடன்பாண்டியனார் தலமு
மப்பா திகழானவையைவளநாடேயாகும், வட்டமுடன்கோர்வைய
துஎன்னசொல்வேன் வண்மையுள்ளகலெரெண்டுசோடசமுமேழே.

ஏழானகாசியதுயெட்டேயாகும் யெழிலானமகிமையதுயென்
னசொல்வேன், பாழானகோர்வையது நூற்றிரண்டுபத்துசட்ட

முடன்மகிமையதுமெத்தவுண்டு, காழானநாகார்ச்சனதலமுமாகும்
கருவானகோர்வையதுயெழுபத்திரெண்டு, காழானடில்லியதுமகிமை
மெத்த தாக்கானகோர்வையது யெண்பத்திரெண்டே. 932

ரெண்டானசீனபதி தன்னிற்சென்று *யெழிலானகுளிகையது
யானுப்பூண்டு, குண்டலியாம்வாசிதனைப்பூட்டியல்லோகொற்றவனே
சீனபதியானிருந்து, சண்டமாருதம்போலே சிலநாட்சென்று சாங்க
முடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு. வண்ணமுடன் தீர்த்தவரைகா
ணுதற்கு வளமுடனேசென்றதொரு மகிமைபாரே 933

தீர்த்தமகிமை.

பாரேதான்படி.காமாந் தீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானஜம்புவெ
ன்றதீர்த்தங்கண்டேன், நேரேதான்செந்தாமரைதீர்த்தங்கண்டேன்
நெடிதானமேனென்மணியாள்தீர்த்தங்கண்டேன், கூரேதான்மயேஸ்
வாணாதீர்த்தங்கண்டேன், குறிப்பானமச்சமென்ற தீர்த்தங்கண்டே
ன், சீரேதான்மானிடவதீர்த்தங்கண்டேன் சிறப்பானகோபருவதீர்த்
தங்காணே. 934

சாணவேபட்சிபென்ற தீர்த்தங்கண்டேன் கருவானசங்லிஹுட
தீர்த்தங்கண்டேன், பூணவேசந்தணமாந் தீர்த்தங்கண்டேன்புகழான
வியாசமுனிதீர்த்தங்கண்டேன், மாணவேமக ரீதவாதீர்த்தங்கண்டே
ன்மகத்தானபச்சையென்ற தீர்த்தங்கண்டேன், கோணவேதருப்பா
லின் தீர்த்தங்கண்டேன் தோறுகவண்ணரன் தீர்த்தமாடே. 935

தீர்த்தமாங்கரியமால் தீர்த்தங்கண்டேன் திறமானநாகேஸ்வரரி
ர்த்தங்கண்டேன், பூர்த்தியாய்ப்பரமசிவரித்தங்கண்டேன் புகழான
பாகவததீர்த்தங்கண்டேன், கீர்த்தியுள்ளசெங்கண்மால் தீர்த்தங்க
ண்டேன் கெடியானபுண்ணியதீர்த்தங்கண்டேன், பார்த்தேனேச
டாயுவென்றதீர்த்தங்கண்டேன்பாங்கானவச்சிரவல்லிதீர்த்தந்தா னே

தானுனகுசலமென்றதீர்த்தங்கண்டேன் தாக்கானயமுனையென்
றதீர்த்தங்கண்டேன், கோனுனவகஸ்தியனார் தீர்த்தங்கண்டேன்கு
ணமானவன்னியனார் தீர்த்தங்கண்டேன், தேனுனமல்லியென்றதீர்த்
தங்கண்டேன், தெளிவானவனுமாரின் தீர்த்தங்கண்டேன், பானுன
காசியென்றதீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானகைலங்கிரிதீர்த்தம்பாரே.

பாரேதான்செண்பகத்தின் தீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானகை
கேசிதீர்த்தங்கண்டேன், நேரேதான்கறுப்பண்ணர் தீர்த்தங்கண்டே
ன்நெடிதானகிண்தா தீர்த்தங்கண்டேன், கூரேதானஷ்டமென்ற
தீர்த்தங்கண்டேன், குணமான ஜெகமோகினி தீர்த்தங்கண்டேன், தி
ரேதாயின் திருவல்லிதீர்த்தங்கண்டேன் திறமானகற்பத்தின் தீர்த்
தங்காணே. 938

காணவேயின்னம்வெகுதீர்த்தமுண்டு கண்மணியே விலாடமென்றதீர்த்தங்கண்டேன், பூணவவயிரணியனார்தீர்த்தங்கண்டேன் புகழானபுஜண்டரிடதீர்த்தங்கண்டேன், வேணபடிதிருமாலின் தீர்த்தங்கண்டேன் விருளானகும்மென்ற தீர்த்தங்கண்டேன் நீணவேகாளிங்கதீர்த்தங்கண்டேன் நீஷ்களங்கசொர்ணமென்ற தீர்த்தந்தானே.

தானுனதீர்த்தமதுயென்னசொல்வேன் தகமையுள்ள புலிப்பாணிதம்பிரானே, மாணுனதாமரையின் தீர்த்தங்கண்டேன் மகத்தான ஞானமென்றதீர்த்தங்கண்டேன், வேணுனயாதவமாந் தீர்த்தங்கண்டேன் வெளியானவமுந்தமென்ற தீர்த்தங்கண்டேன், பாணுனவசவனியாந்தீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானவற்புதமாந் தீர்த்தமாமே

ஆமேதான்புலிப்பாணியன்புள்ளானே வப்பனே வகைதத்தின் தீர்த்தங்கண்டேன், நாமேதான் காலாங்கிநாதர்தம்மால் நலமானகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, தாமேதான் காலாங்கிசொன்னநீதி தண்மையுடன் வாக்கதவும் செய்யாமற்றான், போமேதானஷ்டதிசையான் கடந்துபொங்கமுடன் தீர்த்தமதைகண்டிட்டேனே. 941

கண்டேனேவெகுதீர்த்தத்தன்னை காசினியி லார்கண்டா ரென்னைப்போல, உண்டானசித்துமுனிரிஷிகள்தேவர் வுலகமெலாங்குளிகைகொண்டுசென்றதுண்டே, ஒண்டொடியாய் மாம்பொந்து சமாதியிடம், ஒகோகோநாதாக்கள்கண்டதில்லை, சண்டமாருதம்போலேகுளிகைபூண்டு சட்டமுடனஷ்டதிசை கண்டிட்டேனே. 942

இட்டேனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் யெளிதானநாதார்தசித்துதாமும், பட்டமாம்விட்டலீவாபாரின்மீது பாருலகிலதிசயத்தைக்கண்டதில்லை, விட்டகுறையிருந்தொரு புண்ணியத்தால் வேதார்த்தாயினது மருத்துவத்தால், சட்டமுடன் வையகத்துமகிமையெல்லாம் தாரணியில் கண்டறிந்தபுதுமைபாரே. 943

புதுமையாம்வெருகோடி சித்தார்தாமும் புகழான வுலகுதனில் கோடாகோடி, கதுமையுள்ளதேவரிஷியிருந்தாரல்லோ காசினியிலதிசயங்கள்கண்டேனென்றும், பதுமமுகமஷ்டதிக்குப்பரிசம்யாவும் பார்த்துவந்தவுறுதியதுங்கூறவில்லை, வதுவைபுரிசுரக்காயுங் கரிக்காயென்றவார்த்தையதுபோலலீவாய் நவின்றிட்டாரே. 944

நவின்றூரேசித்துமுனிகோடாகோடி நார்பத்து யெட்டுலட்சகிரந்தந்தன்னை, குவின்றகொருசாத்திரங்கள் மலைபோலாக குணமுடனேபாடிவைத்தார் லக்கையிலலை, கவிந்ததொரு குறுக்குவழிசுறுக்

குமார்க்கம் கண்டுமனதுவந்தல்லோவுளவாறாய்த் து, அறிந்ததிருவிளக்கதுமையேற்றிறாபோல் வப்பினே சத்தகாண்டம் பாடினேனே.

போகர்தன்வரலாற்றை புலிப்பாணிக்கு கூறல்.

பாடினேனின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாலகனேபுலிப்பாணிபகர்க்கேளாய், நீடியதோர்காலாங்கிருளையாலே நீதியுடன் நெடுங்காலமிருந்தேனங்கே, தேடியேகாலாங்கி நாதர்தாமும் தேற்றமுடன் நன்றனக்குவுகந்தசீஷன், நாடியேவேண்டுமென்று நன்மையாலேநானவற்குநற்சீஷனுக்கினேனே. 946

ஆகினேனெனெடுக்காலம்பணிதிசெய்து வப்பினேசமாதிக் குப்புகைசெய்தேன், பாலில்விழுமியைப்போல்பாதவித்வதன்பட்டமுடனென்மீதில்மனதுவந்து, சாகின்றசடலமதுந் காயந்தந்துசட்டமுடனெந்தனுக்குயிதவுகறி, மேதிடவேஞாநோபதேசஞ்சொல்லி மேன்மையுடனெந்தனையா சீர்மித்தாரே. 947

எந்தனையுமாசீர்மம் நிகவுஞ்செய்து வெழிலான வுபதேசவுண்மைகூறி, அந்தமுடனாதிபந்தமுடி வுஞ்சொல்லி வப்பினேயோகமென்றவழியுங்காட்டி, விந்தையுடன் வையகத்துமகிமைகூறி விட்டகுறையாவனைத்துமொழிந்துவல்லோ, சொந்தமுடனென்னுஞ் சீஷனுக்கிசந்தரனெமகுத்துவங்கள் கூறினாரே. 948

கூறினார்வெகுதேடியிதிசாசங்கள் கொற்றவனே சமாதிமுறைப்பாடுஞ்சொல்லி, தேறியேசிலகாலமங்கிருந்து தேற்றமுடன் வையகத்துவகிசயங்கள், நீறியேதாறுணர்ந்து குளிசைபூண்டு மிக்கானநாடுபதிதேசமெல்லாம், கோறியேதேசமெல்லாம் மதிதம்பூண்டுகொற்றவனே பெந்தனுக்குவருள் தந்தாரே. 949

தந்தாரேயெந்தனுக்குகோடியாகச் சட்டமுடன் காலாங்கி நாதர்தாமும், அந்தமுடனெந்தனுக்குவதிதமார்க்கம் வப்பினே தாமுறைத்துப்போகவென்று, இந்தமானிலத்திலுள்ள மகிமையெல்லாம் எற்றமுள்ளகுளிகையினுலறிந்துகொண்டு, விந்தையுடன் பாடி வைப்பினே சத்தகாண்டம் விண்ணுலகம்மண்ணுலகம் விடங்கொள்ளாதே.

கொள்ளாதுபோகரீரழாயிரந்தான் கொற்றவனே நாதாக்கள் கூறவில்லை, எள்ளளவும்பிசகாதுயின் னூலப்பா யினையான நூலுக்கு யெதுவேதென்றால், கள்ளமிலார்கும்பமுனி சொன்ன நூலாம் காசினியில்பெருநூலாம்பேதமுண்டோ, தள்ளவுந்தான் போகாதகாண்டம்பா தருவானபன் லீராயிரந்தானுமே. 951

பன்வீராயிரமென்னும் நூல்தானப்பாபயிலானகாண்டமது பனிரெண்டுமொகும், சொன்னமொழிதவறாது துய்யபாலா துகள கற்றிப்பன்வீராயிரந்தான் சொன்னார், கன்னியமாய்ப் பனிரெண்டு காண்டஞ் சொன்னார் கண்மணிய வாயிரத்துக்கொருகாண்டந் தான், உன்னிதமாயின்னா லுக்குவமைகூறி வுத்தமனார்பாடிவைத் தாருண்மைதானே. 952

உண்மையாமென்னுலைக் கண்டறிந்து வுத்தமனே கும்பமுனி நூலைப்பாரு, திண்ணமுடன்பனிரெண்டுகாண்டம்பாருதிர்க்கமுடன். ரகசியங்களெல்லாம்விள்ளும், நன்மைபெறமோட்சவழிகதியே கொ ள்வார்நாதார்த்த்கும்பமுனிமுன்னேறிந்பார், தண்மையுள்ள சாத்தி ரந்தான் பெருநூல்பா தகமையுள்ளபனிரெண்டு காண்டம்பாரே.

பாரேதானகஸ்தியனார்கோடி. நூல்கள்பாருலகில்பாடிவைத்தார் மறைப்புமெத்த, நேரேதான்பெருநூலின் மார்க்கமெல்லாம்நேர்மை யுள்ளவென்னுல்போல்விள்ளலாகும், சீரேதான்பனிரெண்டுகாண்ட மாக சிறப்புடனேபாடிவைத்தார்புலத் தியற்கு, வேரேதான்சாத்திர ங்கள்பார்ப்பதுண்டோபார்த்தாலும் பெருநூ லுக்கொவ்வாதன்றே.

அன்றானசாத்திரங்கள்னந்தங்கோடி வளவில்லா சூத்திரங்கள் கணக்கோயில்லை, குன்றானமலைபோலே வித்துவைத்தார் கொடி தானசாத்திரத்தின்மகிமையெல்லாம், தென்றிசையில்கும்பமுனிசெ ய்தநூல்கள்தேசத்தில்பாதிபுண்டு வாயுர்வேதம், வென்றிடவேபதி னெண்பேர்செய்தநூல்கள் வேட்கமுடன்மறுபாதிபென்னலாமே.

என்னவேகும்பமுனியென்றநாமம் பெழிலானவகஸ்தியரின்நா மமாகுப், பன்னவேயகஸ்தியனார்யென்றநாமம்பலபலவாஞ்சாத்திரத் தில்முறைபாடாக, துன்னவேகும்பமுனி பென்றுமேதான் துப்புர வாயெப்போதும் வழக்கம்பாரு, சொன்னதொரு நூல்களிலே மகி மைகோடி தோறும்பாடிவைத்தார் முனிவர்தாமே. 956

முனியானசாத்திரங்கள் பலநூல்கோர்வை மூதுலகில்பாடிவை த்தார்சித்தரெல்லாம், கனியானவகனியாம் நூல்தானப்பா கருத்து டனே பனிரெண்டுகாண்டஞ்சொன்னார், பனியுததான் குரியனைக் கண்டாற்போலே பறக்குமடாபனிரெண்டுகாண்டமுன்னே, தொனி போன்றசாத்திரங்கள்களவுமார்க்கம் துப்புரவாய்க்காவியத்துக்கொ வ்வாதன்றே. 957

அன்றானசாத்திரமாங்கோர்வையப்பா வப்பனேபனிரெண்டு காண்டஞ்சொன்னார், குன்றானமலைபோலே கோடித்தங்கம்கொட்டினார் பனிரெண்டுகாண்டத்துள்ளே, சென்றிடவேவயித்தியமும்வாதமாந்

க்கம் செயலானயோகமுதல் ஞானமார்க்கம், வென்றிடவே மாந்தி
ரீகமாரணவேதம் வேண்டியதோர் கருமானமிக வுண்டாமே. 958

உண்டானசாத்திரத்தி லில்லாமார்க்கம் வுத்தமனே பெருநூலி
ற்காணலாகும், கண்டாலும்விடுவாரோ பெருநூல்பா காசினியில்
பனிரெண்டு காண்டந்தனை, விண்டதொரு பொருளெல்லா மதி
லேதோயும் வித்தகனே மற்றோர்நூல் காண்பதில்லை, சண்டமாருதம்
போலே பனிரெண்டுகாண்டம் சங்கையற வாயிரத்துக்கொரு காண்
டந்தானே. 959

சங்கையில்லாபெருநூலைப் பார்த்தபேர்கள் சாயுச்சிய பதவித
னைப்பெறவேயாகும், இங்கிதமாய்ப் பெருநூல்கள் பார்க்காமாண்பர்
யெழிலான சாலோகசாம்பந்தான், அங்கமுடன் சாளுப்பதவி மூன்
றும் வப்பனேகிட்டுவது மரிதேயாகும், புங்கசித்தியெட்டுவித போக
ந்தனைபுகமுடனே பெருநூலோர் காண்பார்தானே. 960

போகர் புலிப்பாணிபை யாசீர்வதித்து புத்திகூறல்.

தானுனயின்னமொரு தண்மைசொல்வேன் தாக்கானபுலிப்பா
ணிதயவுள்ளானே, கோனையெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவ
னையெந்தனுக்குச் சொன்னநீதி, பாணைபார்லோக மிடங்கொள்
ளாது பாலகனை சொல்வதற்கு நானுமில்லை, தேனுனமேனென்மணி
யாள் கடாட்சத்தாலே தேற்றமுடன் கோடிமுறைசொல்வேன்பாரே

பாரேதான்கலியு ம் பிறக்கலாச்சு பாலகனை சத்தியமும் விழ
லாய்ப்போச்சு, ஆரேதானுனக்குமதி சொல்வார் வப்பனே யுபதேசம்
பெற்றமட்டும், பேரிருக்கவூரிருக்க பிதாவிருக்க பேரானமகுத்துவத்
தை வெளிகிடாதே, சீரழிந்தமாண்பரெல்லாஞ் செனிப்பாரப்பா
ஜெகதலத்தில் கருமியென்ற கோடிபேரே. 962

கோடியாநல்லவர்போலிருப்பாரப்பா கொற்றவனே யுத்தனுச்
சுயுபதேசித்த, தேடியதோர் பொருளப்பா சத்தகாண்டம் தெளியா
னயேழாயிரக்காவியத்தை, பாடியேயுத்தனுக்கு தத்தமாக பட்சமுட
ன்பான்கொடுத்த பெருநூல்பா, வாடியேமயங்காதே மனம்விடா
தே மதிகெட்டுகில்லாதே நூல்கொடாதே. 963

கொடுத்தாலும் விதிபாளி பார்த்தறிந்து கொற்றவனே கொடு
த்தாலும் புண்ணிபமெய்தும், கெடுத்ததொரு குடிகெடுக்கும் பாவி
கட்டும் கெடியானசண்டாள மாண்பருக்கும், அடுத்ததுறவுயம்பேசி
புரணிகூறும் வணியாயக்காரருக்கும் வறிவிலார்க்கும், தொடுத்ததொ
ருபெருநூலாஞ் சத்தகாண்டம் துப்புரவாய்க் கொடுத்தாலே பாவ
மாமே. 964

பாவமாம் நூல்தனைப் பதனம்பண்ணு பாலகனை சமாதிமுகம் வைத்துப்போற்று, ஆவலுடன் விதியாளிவந்துகேட்டால் வப்பனை நீகொடுத்தமதிகள் கூறு, சாவதுவுத்தலைமேலையிருக்குமப்பா சாங்க முடன் நூல்கொடுத்தால் மெத்தன்று, போவதுமெய் யிருப்பது பொய்யென்றவாக்கியம் பொங்கமுடன்வேதமது நுணுக்கமாமே.

வேதங்கள் நுணுக்கறிந்து யீயாவிட்டால் வெகுபாவம் வெகு சாபம்நரகமெப்தும், நீதமுடன்பரிசுத்தவாளருக்கு நீதியுடன் கொடுப்பதுவேகர்மமாகும், தோதமுடன் விதியாளிவந்துகேட்டால் தோறும்சமாதிமுகமிருந்த நூலை, ஆதவமாமருளினதுவிசுவாசத்தால் வப்பனை நூல்கொடுத்து மதிகள் கூறே. 966

கூறவென்றால் புலிப்பாணி குணமுள்ளனே கொற்றவனை கலியுகமும்பிறந்துபோச்சு, மாறலுடன் வையகத்தில் வெகுபாடப்பாமாண்பர்களும்வெகுகேடுபடுவாரப்பா, சீறலுடன்பொய்குது கபடுதந்திரம் சிறப்பானகுறைபாடுவதிதமார்க்கம், மீறவேதானடக்குங்கலியுகத்தில் மிக்கானவுண்மைபது வறிந்துகொள்ளே. 967

கொள்ளப்பா யொருவரையும் நம்பவேண்டாம் கொற்றவனை கலியுகத்திலுணியாயங்கள், தள்ளவேபோகாது தரணிமீதில் சட்டமுடன் அநேககிதெய்வமென்பார், விள்ளவேவிசுவாசம்பாவமுண்டு வித்தகனையனேகவிதசாத்திரங்கள், உள்ளபடி கூறுவார் மாண்பரப்பா வுத்தமனைமயங்காதே புத்திவானே. 968

புத்தியாய்கலியுகத்தில்சிலதுகாலம் புகழுடனே தாமிருந்துசமாதி கொள்வாய், சத்தியத்தைத்தவறுதே தம்பிரானேசத்கோடி சூரியன்போல் ஞானங்கொள்ளு, வித்தகனை விற்பனனேவிண்ணுள்ளானே விட்டகுறைநேருமட்டும் வையகத்தில், புத்தியாய்நெடுங்காலந்தாமிருந்து புண்ணியனேசமாதிமுகம் புறிவிர்தானே. 969

போகர் சமாதிக்குப்போகல்

தானுனபுலிப்பாணிதகமையோனே தாக்கானயென்தேவர்சொன்னநீதி, கோனானகாலாங்கி வாக்குபோலே கொற்றவனை சமாதி முகஞ்செல்வேனப்பா, மாணுமனேன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் மகதேவர்காலாங்கி கிருபையாலும், பாணுபாரிலுள்ளோர் புண்ணியத்தால் பாலகனைசமாதிமுகஞ் செல்வேன்தானே. 970

செல்கவென்றால்தன்முறைபாடுபோலே ஜெகதலத்தில்சில காலமநீரிருந்து, புல்கவே வையகத்தைத்தான்மறந்து புகழான சமாதி

திமுகமேவநன்று, வில்கவேகலியுகத்திலிருந்துமென்ன விட்டகுறை யிருந்தாலுமென்னலாபம், ஆல்லவது நெடுநொடியிருந்தாலுந்தான் வப்பினேதேகமது மண்ணுய்ப்போமே. 971

மண்ணுனதேகமதுயிருந்துமென்ன மகிதலத்தில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்துமென்ன, வண்ணமுடன் கலியுகத்தி லனியாயங்கள்வாசுட னேசதாகாலம்நடக்கும்பாரு, எண்ணமதுகலியுகத்து மாண்பருக்கு யெழிலானகோடிமுறை தத்துவங்கள், கண்ணவிர்த மாண்பரப்பா கலியுகத்தார் காசினியைமறப்பதுவும் மெத்தநன்றே. 972

நன்றானகாசினியைமறந்துமல்லோ நான்போகுஞ் சமாதிமுகந் தன்னைப்போலே, குன்றான கலியுகத்தில் நீயுமப்பா கொற்றவனே சமாதிமுகஞ்செல்கநன்று, என்றைக்கும் வைவகத்தின் வாழ்க்கை யெல்லாம் யெழிலுடனேமறப்பதுவு மெத்தநன்று, தென்றிசையில் கும்பமுனிசமாதிபக்கல் தேற்றமுடன்சமாதிமுகங்கொள்ளீர்தானே

போகர் சித்தர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் வணக்கங்கூறுகின்றார்.

தானுனவகஸ்தியர்க்குச்சரணஞ்சொன்னேன் தாக்கானவவர்பா தம்போற்றிப்போற்றி, கோனுனவாரிஷிபார் தாள்பணிந்தேன் கொற் றவனையவர்பாதம்போற்றிப்போற்றி, தேனுனகாலாங்கி சரணஞ்சொ ன்னேன் தேற்றமுடனவர்பாதம்போற்றிப்போற்றி, மானுனசட்டமுனி சரணஞ்சொன்னேன் மார்க்கமுட னவர்பாதந்தொழுதிட்டேனே.

தொழுதேனேரோமரிஷி சரணஞ்சொன்னேன் தோறாமலவர் பாதம்பணிந்துப்போற்றி, பழுதுபடாமச்சமுனிசரணஞ்சொன்னேன் பாலகனே யவர்பாதம்போற்றிப்போற்றி, தொழுதுமே சிவவாக்கியர் சரணஞ் சொன்னேன் தோற்றமுடனவர்பாதம் போற்றிப்போற்றி, விழுந்துமே நந்தீசர்சரணஞ்சொன்னேன் விருப்பமுட னவர்பாதம் பணிந்திட்டேனே. 975

பணிந்தேனேதன்வந்திரி சரணஞ்சொன்னேன் பாலகனேயவர் பாதந்தொழுதுப்போற்றி, அணியானராமருக்குச் சரணஞ் சொன் னேன்வப்பினையவர்பாதம்போற்றிப்போற்றி, துணிந்துமே கௌபா லர்தாள்பணிந்தேன் துப்புரவாய்ச் சரணங்கள் மிகவுஞ் சொன்னே ன், மணியானசுந்தராரந்தருக்கு மகததானசரணங்கள்போற்றி தானே. 976

போற்றியேதேறையர் சரணஞ்சொன்னேன் புகழுடனே யவர் பாதந்தொழுதுப்போற்றி, ஆற்றலுடன்பூதனாந்தருக்குவப்பினையவ ர்பாதந்தொழுதுப்போற்றி, மாற்றலுடன்புண்ணாக்குயீசருக்குமகத்தா

னசரணங்கள் மிகவுஞ்சொன்னேன், தேற்றமுடனயிடைக்காடர் சரணஞ்சொன்னேன் தெளிவுடனையவர்பாதந்தொழுதேன்தானே.

தானாண்டமரகானந்தருக்கு தண்மையுடன் மிகேனார்கிச் சரணஞ்சொன்னேன், கோணாத்கணையருக்குகோடிமுறை சரணங்கள் மிகவுஞ்சொன்னேன், பாணவகப்பேய்சித்தருக்கு பட்சமுடன் வெகுகோடிசரணஞ்சொன்னேன், மாணயாக்கோபுபாதம்போற்றி மார்க்கமுடன்சரணங்கள் கூறினேனே. 978

கூறினேன்குறும்பரென்றசித்தருக்கு கோடானகோடியது சரணஞ்சொன்னேன், தேறியேயவர்பாதந்தொழுதுயோற்றி தேற்றமுடன்ஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்தேன், மாறுபடாசோதியென்றமுனிவருக்குமநத்தான சரணங்களதிகஞ் சொன்னேன், ஆறுநதி தீர்த்தமது கொண்டுமல்லோ வவர்பாதமர்ச்சனைகள் செய்திட்டேனே. 979

செய்தேனையின்னம்வெகு மார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலானபுலிப்பாணிசெல்வவானே, துய்யநல்லவூர்வசியாள் சரணஞ்சொன்னேன் துப்புரவாயென்மீதிநகடாட்சம்வைத்து, வெய்யபுகழ்காலாங்கி கடாட்சத்தாலே விருப்பமுடனென்மீதில்மனதுவந்து, தையலெனும் வூர்வசியாள் கடாட்சத்தாலேசட்டமுடன் சத்தகாண்டம்பாடிநேநே.

பாடினேன்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாலகனே விபாசமுனிநாதருக்கு, தேடியேயவர்பாதந்தொழுதேன்பா தேற்றமுடன் சரணங்கள் மிகவுஞ்சொன்னேன், கூடியேகெளதமரிடியாரின்றன் கொற்றவனையவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, நீடியேவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்துநீதியுடனவர்பதத்தைப் பணிந்திட்டேனே. 981

இட்டேனே திருமூலர்சரணஞ்சொன்னேன் யெழிலுடனையவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, சட்டமுடன் பாம்பாட்டிசித்தருக்கு சதகோடிநமஸ்காரம்செய்தேன்யானும், திட்டமுடனவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி தீர்க்கமுடன்மேலுமஞ்சலிகள் செய்தேன், பட்டமுடன் கடுவெளியார்சித்தருக்கு பாலகனேநமஸ்காரஞ் செய்தேன்பாரே.

பாரேதான் கமலமென்ற முனியாருக்கு பட்சமுடன்சதகோடிசரணஞ்சொன்னேன், சீரேதானவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி சிறப்புடனேவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்தேன், நேரேதான் கைலாசரிடியாருக்குநேர்மையுடனவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, கூரேதான்நமஸ்காரம் மிகவுஞ்சொன்னேன் கொற்றவனே புலிப்பாணி பண்புள்ளானே.

பண்பானவஞ்சனமாமிடியாருக்கு பாலகனேசரணங்களதிகஞ் சொன்னேன், நண்புடனேதான் பணிந்துமுடிசுளசாய்த்து நன்யையு

டனவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, வண்பானவகண்டர்பாதம்போற்றி வளமுடனையவர்தனக்குச்சரணஞ்சொன்னேன், திண்பானவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து தீர்க்கமுடன் கரங்குனித்து வணங்கினேனே.

வணங்கவேயின்னம்வெகுசித்தருண்டு வளமானநாதாந்தரிடியாரப்பா, இணங்கினென்ஜமதக்கினிமுனியாருக்குயெழிலான சரணங்கள் மிகவுஞ்சொன்னேன், சுணங்கமதுவாராமல் ரிடியாருக்கு சுத்தமுடனவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, மணங்கமழந்திரணக்கியமுனிவருக்குமார்க்கமுடனவர்பாதத் தொழுதிட்டேனே. 985

தொழுதேனையின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தொல்லையெனும்பிறையதுமயக்கறத்த, பழுதுபடா புலிப்பாணி பகர்வேனப்பா பாலகனையின்னம்வெகுசித்தருண்டு, முழுதுமேழுதுலகில் கீர்த்தி பெற்றமுனையானவசவனியாந்தேவருக்கு, தொழுதுமே யவர்பாதம்போற்றிபோற்றி தோற்றமுடனஞ்சலிகள் பகருவேனே. 986

பகரவேபுஜண்டமகாரிடியாருக்கு பண்புடனேவெகு கோடி சரணஞ்சொன்னேன், நிகரவேயவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி நீதியுடனதலைகுனிந்துமுடிகள்சாயத்தேன், சகராஜபரிட்சித்து மன்னனுக்கு சட்டமுடன்கோதிடங்கள் தாமுரைத்த, சுகரென்றரிடியார்க்குச் சரணஞ்சொன்னேன் துப்புரவாயவர்பாதம் பணிந்திட்டேனே

பணிந்தேனெபுலிப்பாணி மன்னவாகேள் பாருலகில் கும்பமென்றயீசருக்கு, துணிந்துமேயவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி துப்புரவாய்சரணங்களதிகஞ்சொன்னேன், கணிதமென்றமூலத்தி னீசருக்கு கனகாபிஷேகமுடன் சரணஞ்சொன்னைன், மணிப்பான்ற பாதமதைத்தொழுதுபோற்றி மன்னவமீனசதாகாலம் நினைப்பேன்காணே.

காணவேகருவூறுர்சித்தருக்கு கனகாபிஷேகமது மிகவுஞ்செய்து, தோணவேயவர்தனக்குச் சரணஞ்சொன்னேன் துப்புரவாயவர்பாதம்போற்றி போற்றி, மாணமருங்கல்வியுள்ள கொங்கணர்க்கு மகத்தானசரணங்கள் மிகவுஞ்சொன்னேன், நீணவேவாலையா னந்தருக்கு நீதியுடன்பாதமது பணிந்தேன் தானே. 989

தானுபுலஸ்தியர்க்குச்சரணஞ்சொன்னேன் தாக்கானவால்பீகர்பாதம்போற்றி, கோனாசப்பிரமணியர் சரணஞ்சொன்னேன் கூரானவவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, தேனா ஜெயகண்டி பாதம்போற்றிசெங்கமலவள்ளுவனார் சரணஞ்சொன்னேன், மானா மகதேவர் காலதூதர்மகத்தான பாதமது பணிந்திட்டேனே. 990

இட்டேனேநவகாடிநிடியாருக்கும்பெழிலான பதினெண்பேர்
சித்தருக்கும், சட்டமுடன்நாற்பத்தியெட்டுபேர்கள் சதுரானமுனி
வருக்குஞ்சரணஞ்சொன்னேன், திட்டமுடன்மேனம்மணியாள்பா
தம்போற்றி திகழானசுடரொளியாஞ்சோதிபோற்றி, அட்டதிசைதா
ன்புகழுங்காலாங்கிராதர் வையனையுன்பாதம் போற்றிதானே.

போகர் சித்தர்களுக்கு அவையடக்கங் கூறல்.

தானானசித்துமகாரிடியாருக்கு தண்மையுள்ள மனுவொன்று
சொல்வேனப்பா, கோனானயெனதையர்காலாங்கிராதர் கொற்றவனா
ர்சீனபதிதேசந்தன்னில், மாணவையகத்துமகிமையெல்லாம் மார்க்
கமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், பாணசதகோடி சூரியன்போ
ல்பாடினேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே. 992

பண்பானலோகவதிசயங்களெல்லாம் பாருலகில் நாதாக்கள் ம
றைத்ததாலே, நண்பானமாண்பர்களும் பிழைக்கவேதான் நலமான
புலிப்பாணிபாலனுக்கு, திண்ணமுடனிதிகாசவித்தையெல்லாம்தீர்க்
கமுடன்சத்தசாகராதைப்போலே, உண்மையாம் போகரேழாயிரந்
தான்வுகமையுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டம்பாரே. 993

பாரேதான்மகுத்துவங்கள் வெளியாச்சென்று பண்புள்ளநாதா
க்களீங்களெல்லாம், வேரேதான்கோபமதுகொள்ளாமற்றான் வேழ்
க்கமுடனெந்நன்மேல்கிருபவைத்து, சீரேதான்கிறுபால நென்
னையுந்தான்சிறப்புடனே மனதுவந்துவஞ்சலித்து, நேரேதானென்மீ
திற்சினங்கொள்ளாமல் நேர்மையுடன் கொண்டனைத்தல்பாரமாமே.

பரமாமென்னுலிற்றுகளுண்டானுற் பாலகனே சிக்கறத்தம்
னங்களித்து, தூரானவார்த்தைபது மிகக்கொள்ளாமல் துப்புரவாய்
ச்செந்தமிழைச்சீர்திருத்தி, கூருனவிதிபாடு முறைபாடோடு குண
பாடுவழிபாடுதானமர்த்தி, சீருனபோகரேழாயிரத்தை சிறப்புடனே
யுகந்துமனங்கொள்வீர்தாமே. 995

தாமானசித்துமுனிநிடியார்முன்னே தகமையுடன்பாடிவைத்த
சத்தகாண்டம், ஆமேதான்பசபசங்கிள்ளாமுன்னே வப்பனே யருங்
காக்கைசத்தம்போலும், வேமேதான்செந்தமிழாற் சித்தர் முன்னே
வேட்கையுடன்பான்செய்த சத்தகாண்டம், தாமேதான் புல்லறிவா
றுரைத்ததாலே தண்மையுடன்பெரியோர் புன்னகையு மாமே.

நகையானபேர்கரேழாயிரந்தான் நலமானசித்தர்முனி நாதருக்
கு, தகையுள்ளகாண்டமதுபெருமையோசொல்தாரணியிலனெகம்

பேர்சித்தர்கடி, குகைதனிலேவெகுநூல்கள் பாடியல்லோ கொற்ற
வனைசமாதிமுகம்வைத்தாரப்பா, வகையானசாத்திரத்துக் கொப்பு
சொல்ல வல்லவனையென்னாலும் முடியாதன்றே. 997

அன்றானவாதிசேடன் நன்னினாலும் வப்பினவினவிடவும்போ
காதப்பா, குன்றானமலைபாலே சாத்திரங்கள் கொட்டினார்சித்தரோ
ல்லாமலக்கோயில்லை, வென்றிடவேதும்பமுனி வர்க்கத்தோரும் வே
தாரத்தத்திருமூலவர்க்கத்தோரும், நன்றாகப்பாடிவைத்தார் கோடிநூ
ல்கள்நலமாகப்பாடிவைத்தேன் சின்னூலாமே. 998

சின்னூலாமென்றதொருயிரந்தநூலைசினமதுவுள் கொள்ளாமல்
மனதுவந்து, யன்னூலும்பெகுநூலாயிருந்திட்டாலும் பட்சமுடன்
மனங்களித்துவாழீர்மித்து, என்னூலைக்குற்றமதுகூறாமற்றான்யெழி
லானசிறியென்மேலன்புகூர்ந்து, நன்னூலாயிதம்மீதுண்டு யின்னூல்
தன்னேநன்மையுடன்னுசரித்து கொள்ளநன்றே. 999

கொள்ளவேயொக்கேழாயிரந்தான் கொற்றவனை நெடுங்காலந்
தவமிருந்து, உள்ளபடி யுடல்பொருள்களாவியெல்லாம் வுத்தமனே
யிந்நூலுக்கொப்பிவைத்தேன், கள்ளரில்லாசாத்திரமாஞ் சத்தகா
ண்டம் கலியுகத்தார்தான்பிழைக்கப்பாடிவைத்தேன், உள்ளபடிசா
பமதுயிந்நூற்கில்லை வுத்தமனேகாண்டமது யேழுதானே. 1000

தானானகாண்டமதுயேழுக்குள்ளே சதகாடி சூரியன்போல்
மகுத்துவங்கள், சோனானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே கொற்றவனை
பெருநூலாம்குருநூலாக, தேனானமேனன்மணியாள்கிருபையாலும்
தேஜோளினின்சின்மயத்தினருளினாலும், மாணான போகரேழாயிரந்
தான்மார்க்கமுடன் பெருநூலும் முற்றதாமே. 1001

போகர் சத்தகாண்டம்-௭ து

ஏழாவது காண்டம்

முற்றுப் பெற்றது.

